

Tid: kl. 09:00-12:00

Plats: Lilla konferensrummet, Hus 3 plan 3

Ordförande

Robert Uitto (S)

Ledamöter

Susanné Wallner (M), Vice ordförande

Eva Hellstrand (C), 2:e vice ordförande

Thomas Hägg (S)

Maria Nerpin (S)

Ersättare

Övriga

Anders Byström, Förvaltningschef

Emma Borg, Sekreterare

1. Program för arbetsutskottet den 4 september 2018

Beslutsunderlag

- Program för arbetsutskottet 4 september 2018

2. Val av justerare och tid för justering

3. Fastställande av föredragningslista

Ärendebeskrivning

Enligt reglemente för arbetsutskottet har preliminär föredragningslista över de ärenden som avses bli behandlade vid sammanträdet utsänts till ledamöterna.

Förslag till beslut

Preliminär föredragningslista fastställs som slutlig föredragningslista.

4. Informationer (RUN/6/2018)

Ärendebeskrivning

Inför regionala utvecklingsnämndens sammanträde den 18 september:

- Medfinansiering av projekt:
 - FoU-insatser för SMF i Region Jämtland/Härjedalen (RUN/387/2018)
 - Jämtland -Härjedalen business region on the move (RUN/388/2018)
 - Smart Industriell Modernisering - JH (RUN/389/2018)
 - Partnerskap för Sociala Innovationer (RUN/391/2018)
 - Vision Lofsdalen (RUN/392/2018)
 - Från bygdepeng till mångdubblade utvecklingsmedel (RUN/393/2018)
- Delårsbokslut augusti 2018
- Extra bolagsstämma Peak Region AB, 2 oktober 2018 (RUN/415/2018)
- Medfinansiering av projekt Internationalisering Härjedalen Sveg Airport (RUN/390/2018)

5. Förvaltningschefens rapport (RUN/4/2018)

Ärendebeskrivning

- Läget i organisationen
- Utveckling av Åre Östersund Airport

**6. Remiss: EU-kommissionens förslag COM (2018)
372-375, 382, 390 och 471-473 (RUN/384/2018)**

Ärendebeskrivning

Region Jämtland Härjedalen har bjudits in att lämna synpunkter över remissen av EU-kommissionens förslag till Europaparlamentets och rådets förordning om gemensamma bestämmelser för Europeiska regionala utvecklingsfonden, Europeiska socialfonden+, Sammanhållningsfonden samt Europeiska havs- och fiskerifonden, och om finansiella regler för dessa fonder och för Asyl- och migrationsfonden, Fonden för inre säkerhet samt instrumentet för gränsförvaltning och visering; de fonspecifika förordningsförslagen, ett förslag till förordning om särskilda bestämmelser för målet Europeiskt territoriellt samarbete (Interreg) med stöd av Europeiska regionala utvecklingsfonden och finansieringsinstrument för externa åtgärder samt ett förslag till förordning om en mekanism för lösning av rättsliga och administrativa problem i ett gränsöverskridande sammanhang (COM (2018) 372-375, 382, 390 och 471-473). Remissvar ska ha kommit in till Näringsdepartementet senast den 12 september den 2018.

Ovanstående remiss skickades ut den 5 juli 2018. Med anledning av det stora behovet av samverkan med framförallt Region Västernorrland och övriga norrlandslän, den relativt korta remisstiden samt det omfattande material som remissen berör beslutade regionala utvecklingsnämnden den 29 augusti, § 123, att delegera besvarande av remissen till nämndens arbetsutskott.

Beslutsunderlag

- §123 Regionala utvecklingsnämnden Remiss: EU-kommissionens förslag COM (2018) 372-375, 382, 390 och 471-473
- Remissmissiv: Remiss angående EU-kommissionens förslag COM (2018) 372-375, 382, 390 och 471-473
- Bifogad fil: "COM(2018) 473 BMVI.pdf"
- Bifogad fil: "COM(2018) 473 BMWI bilaga 1-8.pdf"
- Bifogad fil: "COM(2018) 472 ISF.pdf"
- Bifogad fil: "COM(2018) 472 ISF bilaga 1-8.pdf"
- Bifogad fil: "COM(2018) 471 Amif.pdf"
- Bifogad fil: "COM(2018) 471 Amif bilaga 1-8.pdf"
- Bifogad fil: "COM(2018) 390 EHFF.pdf"
- Bifogad fil: "COM(2018) 390 EHFF bilagor.pdf"
- Bifogad fil: "COM(2018) 382 ESF+.pdf"
- Bifogad fil: "COM(2018) 382 ESF+ bilaga 1-3.pdf"
- Bifogad fil: "COM(2018) 375 CPR.pdf"
- Bifogad fil: "COM(2018) 375 CPR bilaga 1-22.pdf"
- Bifogad fil: "COM(2018) 374 ETC.pdf"
- Bifogad fil: "COM(2018) 374 ETC bilaga.pdf"
- Bifogad fil: "COM(2018) 373 ECBC.pdf"
- Bifogad fil: "COM(2018) 372 Eruf CF.pdf"
- Bifogad fil: "COM(2018) 372 Eruf CF bilaga 1.pdf"
- Bifogad fil: "COM(2018) 372 Eruf CF bilaga 2.pdf"

7. Remiss: Regional utvecklingsstrategi Norrbotten 2030 (RUN/317/2018)

Ärendebeskrivning

Region Jämtland Härjedalen har fått möjlighet att yttra sig över rubricerad remiss, Regional utvecklingsstrategi Norrbotten 2030.

Region Norrbotten har arbetat fram ett förslag till regional utvecklingsstrategi för Norrbotten 2030. Den har upprättats utifrån analyser av förutsättningarna för hållbar regional tillväxt och utveckling i länet och har utarbetats genom dialoger och workshops i samverkan med berörda kommuner, länsstyrelse, andra berörda statliga myndigheter samt akademi, näringslivet och det civila samhällets organisationer i länet. Strategin förankras under 2018 och fastställs av regionfullmäktige i början av 2019.

Strategin innehåller tre insatsområden med mål, åtgärder och indikatorer och svar på remissen ska lämnas utifrån en given mall som baseras på kapitel/sidor.

Svar på remissen ska vara Region Norrbotten tillhanda senast den 28 september 2018.

Förslag till beslut

Arbetsutskottet föreslår regionala utvecklingsnämnden

Svar på remiss Regional utvecklingsstrategi för Norrbotten 2030 skickas till Region Norrbotten enligt upprättat förslag.

Expedieras till

Region Norrbotten

Beslutsunderlag

- Tjänsteskrivelse Remiss: Regional utvecklingsstrategi Norrbotten 2030
- Förslag till yttrande över remiss Regional utvecklingsstrategi Norrbotten 2030
- Förbrev Remiss regional utvecklingsstrategi Norrbotten 2030
- Remiss_Regional utvecklingsstrategi för Norrbotten 2030

8. Uppföljning av regionala utvecklingsnämndens verksamhetsplan 2018 (RUN/554/2017)

Ärendebeskrivning

Vid regionala utvecklingsnämndens sammanträde den 14 november 2017, § 167, beslutade regionala utvecklingsnämnden om sin verksamhetsplan och uppföljningsplan för 2018. Med utgångspunkt i de strategiska mål som regionfullmäktige beslutat om i regionplan 2018–2020 innehåller verksamhetsplanen 39 framgångsfaktorer uppdelade på områdena samhälle, medarbetare och verksamhetsresultat.

Framgångsfaktorerna i regionala utvecklingsnämndens verksamhetsplan är nämndens prioritering för 2018. Framgångsfaktorerna följs upp i samband med

tertialrapport, delårsrapport per augusti och i årsredovisningen. Sedan görs det också en särskild uppföljning av regionala utvecklingsnämndens verksamhetsplan på nämndens sammanträde i september (framflyttad från juni-sammanträdet) i enlighet med regionala utvecklingsnämndens uppföljningsplan.

Uppföljningen utgår från den uppföljning av mål och aktiviteter som redovisats i tertialrapporten. Vid uppföljningen har framgångsfaktorer och de indikatorer som används för att mäta dessa analyserats. Sammantaget så visar uppföljningen att för majoriteten av de 39 framgångsfaktorerna är rätt åtgärder för att framgångsfaktorn ska bli uppfylld till årets slut planerade och/eller påbörjade (gula). Tre framgångsfaktorer bedöms redan per april 2018 vara helt uppfyllda (gröna). Inga framgångsfaktorer har bedömts som röda (inte uppfyllda och är ännu långt från uppsatt målvärde). Ett antal av indikatorerna är dock endast mätbara på helår, vilket innebär att för två framgångsfaktorer har ingen bedömning gjorts.

I uppföljningen har regionala utvecklingsförvaltningens ledningsgrupp tillsammans sett över ifall det finns anledning att göra vissa korrigeringar i verksamhetsplanen. Det gäller framförallt de framgångsfaktorer som bedömts svåra att mäta vid tertialuppföljningen och där det uttryckts behov av att tydliggöra vad som ska genomföras. Utifrån översynen har ledningsgruppen beslutat att inte föreslå några förändringar i nämndens verksamhetsplan för 2018. De lärdomar som framkommit av uppföljningen kommer istället att tas tillvara på i verksamhetsplaneringen inför 2019.

Förslag till beslut

Arbetsutskottet föreslår regionala utvecklingsnämnden

Uppföljning av regionala utvecklingsnämndens verksamhetsplan 2018 läggs till handlingarna.

Expedieras till

Förvaltningschef

Beslutsunderlag

- Tjänsteskrivelse Uppföljning av regionala utvecklingsnämndens verksamhetsplan 2018

9. Årsstämma 2018 med Valgamaa-Jämtlands läns ekonomiska förening (RUN/414/2018)

Ärendebeskrivning

Valgamaa-Jämtlands läns ekonomiska förening har kallt till årsstämma den 29 september 2018.

Bengt Bergqvist (S) utsågs till ombud för Valgamaa-Jämtlands läns ekonomiska förening vid regionala utvecklingsnämndens sammanträde den 15 december 2015, § 201. Vid sammanträdet utsågs även Lillemor Brandum (KD) till ombudersättare.

Föreningen har till ändamål att främja medlemmarnas ekonomiska intressen genom att utveckla samarbetet mellan företag, organisationer och privatpersoner i Jämtlands

Län i Sverige och Valgamaa i Estland.

Förutom formalia och frågan om ansvarsfrihet för styrelsen, ska beslut bland annat fattas om uttaxering av serviceavgifter. Eftersom ett nytt avtal om samarbete tecknats för perioden 2018–2020 behöver avgifterna för avtalsparterna återgå till den nivå som gällt tidigare. Förslaget innebär att kostnaden för Region Jämtland Härjedalen uppgår till €3000 årligen under avtalsperioden.

Förslag till beslut

Arbetsutskottet föreslår regionala utvecklingsnämnden

1. Region Jämtland Härjedalens ombud vid årsstämman bemyndigas att rösta för att styrelsen i den ekonomiska föreningen beviljas ansvarsfrihet.
2. Ombudet bemyndigas att rösta för att serviceavgifterna höjs, enligt förslag i kallelsen.
3. Ombudet bemyndigas att rösta för på årsstämman i övrigt framlagda förslag.

Expedieras till

Ombud och ombudersättare

Beslutsunderlag

- Tjänsteskrivelse Årsstämma 2018 med Valgamaa-Jämtlands läns ekonomiska förening
- Inbjudan till årsmöte med Valgamaa Jämtlands Län Ekonomiska förening
- Kallelse till årsstämma med Valgamaa Jämtlands Län Ekonomiska förening
- Valgamaa Jämtlands Län Ekonomiska förening , Revisionsberättelse 2017

1

Program för arbetsutskottet den 4
september 2018

Sekretariatet
Emma Borg
Tfn: 063-14 76 47
E-post: emma.borg@regionjh.se

2018-08-17

43637

Program för arbetsutskottet 4 september 2018

Tid: kl. 09.00 – 12.00

Plats: Lilla konferensrummet, Hus 3 plan 3

Val av justerare och tid för justering
Fastställande av föredragningslista

09.00	Informationer: Inför regionala utvecklingsnämndens sammanträde den 19 september: Medfinansiering av projekt	Juliana Gardahl Wettersten
09.45	Paus	
10.10	Delårsbokslut augusti 2018	Arne Nilsson
10.30	Extra bolagsstämma Peak Region AB Medfinansiering till projekt Internationalisering Härjedalen Sveg Airport Förvaltningschefens rapport	Anders Byström Anders Byström Anders Byström
11.10	Remiss: EU-kommissionens förslag COM (2018) 372-375, 382, 390 och 471-473	Maria Berglund
11.20	Remiss: Regional utvecklingsstrategi Norrbotten 2030	Maria Berglund
11.30	Uppföljning av regionala utvecklingsnämndens verksamhetsplan	Anders Byström
11.40	Ombudsinstruktion: Årsstämma 2018 Valgamaa Jämtlands Län Ekonomiska förening	Arne Nilsson

6

Remiss: EU-kommissionens förslag COM
(2018) 372-375, 382, 390 och 471-473
RUN/384/2018

§123

Remiss: EU-kommissionens förslag COM (2018) 372-375, 382, 390 och 471-473 (RUN/384/2018)

Sammanfattning

Region Jämtland Härjedalen har bjudits in att lämna synpunkter över remissen av EU-kommissionens förslag till Europaparlamentets och rådets förordning om gemensamma bestämmelser för Europeiska regionala utvecklingsfonden, Europeiska socialfonden+, Sammanhållningsfonden samt Europeiska havs- och fiskerifonden, och om finansiella regler för dessa fonder och för Asyl- och migrationsfonden, Fonden för inre säkerhet samt instrumentet för gränsförvaltning och visering; de fondspecifika förordningsförslagen, ett förslag till förordning om särskilda bestämmelser för målet Europeiskt territoriellt samarbete (Interreg) med stöd av Europeiska regionala utvecklingsfonden och finansieringsinstrument för externa åtgärder samt ett förslag till förordning om en mekanism för lösning av rättsliga och administrativa problem i ett gränsöverskridande sammanhang (COM (2018) 372-375, 382, 390 och 471-473). Remissvar ska ha kommit in till Näringsdepartementet senast den 12 september den 2018.

Ovanstående remiss skickades ut den 5 juli 2018. Det finns ett stort behov av samverkan med framförallt Region Västernorrland, men även övriga norrlandslän, i arbetet med att ta fram ett förslag till remissvar. Med anledning av den relativt korta remisstiden i kombination med det omfattande material som remissen berör föreslås att beslut om remissvar delegeras till regionala utvecklingsnämndens arbetsutskott. Utskottet planeras sammanträda den 4 september 2018.

Förslag till beslut

Beslut om svar på remiss av EU-kommissionens förslag avseende COM (2018) 372-375, 382, 390 och 471-473 delegeras till regionala utvecklingsnämndens arbetsutskott.

Beslut

Beslut om svar på remiss av EU-kommissionens förslag avseende COM (2018) 372-375, 382, 390 och 471-473 delegeras till regionala utvecklingsnämndens arbetsutskott.

Beslutsunderlag

- Tjänsteskrivelse Remiss: EU-kommissionens förslag COM (2018) 372-375, 382, 390 och 471-473
- Remissmissiv: Remiss angående EU-kommissionens förslag COM (2018) 372-375, 382, 390 och 471-473
- Bifogad fil: "COM(2018) 473 BMVI.pdf"
- Bifogad fil: "COM(2018) 473 BMWI bilaga 1-8.pdf"
- Bifogad fil: "COM(2018) 472 ISF.pdf"

- Bifogad fil: "COM(2018) 472 ISF bilaga 1-8.pdf"
- Bifogad fil: "COM(2018) 471 Amif.pdf"
- Bifogad fil: "COM(2018) 471 Amif bilaga 1-8.pdf"
- Bifogad fil: "COM(2018) 390 EHFF.pdf"
- Bifogad fil: "COM(2018) 390 EHFF bilagor.pdf"
- Bifogad fil: "COM(2018) 382 ESF+.pdf"
- Bifogad fil: "COM(2018) 382 ESF+ bilaga 1-3.pdf"
- Bifogad fil: "COM(2018) 375 CPR.pdf"
- Bifogad fil: "COM(2018) 375 CPR bilaga 1-22.pdf"
- Bifogad fil: "COM(2018) 374 ETC.pdf"
- Bifogad fil: "COM(2018) 374 ETC bilaga.pdf"
- Bifogad fil: "COM(2018) 373 ECBC.pdf"
- Bifogad fil: "COM(2018) 372 Eruf CF.pdf"
- Bifogad fil: "COM(2018) 372 Eruf CF bilaga 1.pdf"
- Bifogad fil: "COM(2018) 372 Eruf CF bilaga 2.pdf"

EU-kommissionens förslag till Europaparlamentets och rådets förordning om gemensamma bestämmelser för Europeiska regionala utvecklingsfonden, Europeiska socialfonden+, Sammanhållningsfonden samt Europeiska havs- och fiskerifonden, och om finansiella regler för dessa fonder och för Asyl- och migrationsfonden, Fonden för inre säkerhet samt instrumentet för gränsförvaltning och visering; de fondspecifika förordningsförslagen, ett förslag till förordning om särskilda bestämmelser för målet Europeiskt territoriellt samarbete (Interreg) med stöd av Europeiska regionala utvecklingsfonden och finansieringsinstrument för externa åtgärder samt ett förslag till förordning om en mekanism för lösning av rättsliga och administrativa problem i ett gränsöverskridande sammanhang (COM (2018) 372-375, 382, 390 och 471-473)

Remissinstanser

Almi Företagspartner AB
Arbetsförmedlingen
Arbetsgivarföreningen KFO
Arbetsgivarverket
Arjeplogs kommun
Arko-samarbetet
Avesta kommun
Bjuvs kommun
Blekinge läns landsting
Blekinge tekniska högskola
Bolagsverket
Bottenviksbågen

Boverket
Brottsförebyggande rådet
Brottsoffermyndigheten
Coompanion Sverige
Dalarnas läns landsting
Datainspektionen
Delegationen för migrationsstudier
Diskrimineringsombudsmannen
Domstolsverket
eHälsomyndigheten
Ekobrottsmyndigheten
Ekonomistyrningsverket
Ersta Sköndal Bräcke högskola
FAR AB
Fiskbranschens Riksförbund
Folkhälsomyndigheten
Forskningsrådet för hälsa, arbetsliv och välfärd
Forum - idéburna organisationer med social inriktning
Forskningsrådet för arbetsliv, hälsa och välfärd
Forskningsrådet för miljö, areella näringar och samhällsbyggande
Frälsningsarmén
Funktionsrätt Sverige
Företagarförbundet Fria Företagare
Företagarna
Försvarmakten
Försäkringskassan
Förvaltningsrätten i Umeå
Gotlands kommun
Greater Copenhagen & Skåne Committee
Greenpeace Sverige
Gränskommittén Värmland-Østfold
Gällivare kommun
Gävleborgs läns landsting
Göteborgs kommun
Göteborgs tingsrätt
Göteborgs universitet
Hallands läns landsting
Handelshögskolan i Stockholm
Havs- och Kustfiskarnas Producentorganisation

Havs- och vattenmyndigheten
Hedmark Dalarna Samarbete- Gränskommitté
Hela Sverige ska leva
Hushållningssällskapens förbund
Hässleholms kommun
Högskolan i Borås
Högskolan i Dalarna
Högskolan i Gävle
Högskolan i Halmstad
Högskolan i Kristianstad
Högskolan i Skövde
Högskolan Väst
Industrifacket Metall
Institutet för arbetsmarknads- och utbildningspolitisk utvärdering
Justitiekanslern
Jämställdhetsmyndigheten
Jämtlands läns landsting
Jönköpings läns landsting
Kammarkollegiet
Kammarrätten i Stockholm
Karlstads universitet
Kiruna kommun
Kommerskollegium
Kommunförbundet Stockholms län
Konkurrensverket
Kronoberg läns landsting
Kronofogdemyndigheten
Kungl. Ingenjörsvetenskapsakademien
Kungl. Skogs- och Lantbruksakademin
Kungliga tekniska högskolan
Kustbevakningen
Kvarkenrådet
Landsorganisationen i Sverige
Landstinget i Kalmar län
Landstinget Sörmland
Lantbrukarnas Riksförbund
Linköpings Universitet
Linnéuniversitetet
Livsmedelsverket

Luftfartsverket
Luleå kommun
Luleå tekniska universitet
Lunds universitet
Lycksele kommun
Läkare i världen
Läkemedelsindustriföreningen
Läkemedelsverket
Länsstyrelsen i Blekinge län
Länsstyrelsen i Dalarna
Länsstyrelsen i Gotlands län
Länsstyrelsen i Gävleborg
Länsstyrelsen i Halland
Länsstyrelsen i Jämtland
Länsstyrelsen i Jönköpings län
Länsstyrelsen i Kalmar
Länsstyrelsen i Kronobergs län
Länsstyrelsen i Norrbottens län
Länsstyrelsen i Stockholms län
Länsstyrelsen i Södermanlands län
Länsstyrelsen i Uppsala län
Länsstyrelsen i Västerbottens län
Länsstyrelsen i Västernorrlands län
Länsstyrelsen i Västmanlands län
Länsstyrelsen i Västra Götaland
Länsstyrelsen i Örebro län
Länsstyrelsen i Östergötlands län
Länsstyrelsen i Jämtlands län
Länsstyrelsen Skåne
Malmö kommun
Malmö universitet
Migrationsverket
Mittnordenkommittén
MidtSkandia
Mittuniversitetet
Myndigheten för delaktighet
Myndigheten för samhällsskydd och beredskap
Myndigheten för tillväxtpolitiska utvärderingar och analyser
Myndigheten för ungdoms- och civilsamhällsfrågor

Myndigheten för yrkeshögskolan
Mälardalens högskola
Naturskyddsföreningen
Naturvårdsverket
Nordiska ministerrådet
Nordiska Skärgårdssamarbetet
Nordmalings kommun
Nordkalotträdet
Norrbottens läns landsting
Nätverket för utsatta EU-medborgare
Nätverket Hälsofrämjande hälso- och sjukvård
Olofströms kommun
Oskarshamns kommun
Piteå kommun
Polismyndigheten
Post- och telestyrelsen
Producentorganisationen Gävlefisk
Regelrådet
Regionförbundet Kalmar län
Regionförbundet Sörmland
Regionförbundet Uppsala län
Research Institutes of Sweden
Riksantikvarieämbetet
Riksarkivet
Riksdagens ombudsmän
Riksförbundet för Rättigheter, Frigörelse, Hälsa och Likabehandling
Riksgälden
Riksidrottsförbundet
Riksrevisionen
Romano Pasos Research Centre
Rådet för Europeiska Socialfonden i Sverige (Svenska ESF-rådet)
Rädda barnen
Röda korset
Samarbetsorgan för etniska organisationer i Sverige
Sametinget
Samverkansorganet i Blekinge län
Samförvaltning norra Bohuslän
Samverkansorganet i Dalarnas län
Samverkansorganet i Kalmar län

Samverkansorganet i Södermanlands län
Samverkansorganet i Värmlands län
Samverkansorganet i Västerbottens län
Sjöfartsverket
Sjömatsfrämjandet
Skatteverket
Skellefteå kommun
Skogsstyrelsen
Skåne läns landsting
Skärgårdarnas Riksförbund
Socialhögskolan, Lunds universitet
Socialstyrelsen
Sollefteå kommun
Statens beredning för medicinsk och social utvärdering
Statens energimyndighet
Statens jordbruksverk
Statens kulturråd
Statens skolverk
Statens väg- och transportforskningsinstitut
Statistiska centralbyrån
Statskontoret
Stiftelsen Svenska Filminstitutet
Stockholms kommun
Stockholms läns landsting
Stockholms universitet
Storumans kommun
Strömsunds kommun
Sundsvalls kommun
Swedish Medtech
Swedish Pelagic Federation Producentorganisation
Svensk Energi
Svensk förening för folkhälsoarbete
Svensk handel
Svensk sjuksköterskeförening
Svensk skaldjursodling producentorganisation
Svensk Vattenkraft Förening
Svenska Insjöfiskares Centralförbund
Svenska Läkaresällskapet
Svenska Läkarförbundet

Svenska NCD-nätverket
Svenskt Näringsliv
Sverige för UNHCR
Sveriges akademikers centralorganisation
Sveriges export- och investeringsråd
Sveriges Fiskares Producentorganisation
Sveriges Fisketurismföretagare
Sveriges Fiskvattenägarförbund
Sveriges geologiska undersökningar
Sveriges Handelskammare
Sveriges Kommuner och Landsting
Sveriges kristna råd
Sveriges kust- och insjöfiskares organisation
Sveriges lantbruksuniversitet
Sveriges meteorologiska och hydrologiska institut
Sveriges Pelagiska Producentorganisation
Sveriges sportfiske- och fiskevårdsförbund Sportfiskarna
Sveriges stadsmisioner
Sveriges ungdomsorganisationer
Sveriges universitets- och högskoleförbund
Sveriges Yrkesfiskares ekonomiska föreningen
Svinesundskommittén
Säkerhetspolisen
Säters kommun
Södermanlands läns landsting
Södertälje kommun
Södertörns högskola
Tandvårds- och läkemedelsförmånsverket
Tillväxtverket
Tjänstemännens centralorganisation
Torsby kommun
Tornedalsrådet
Trafikanalys
Trafikverket
Transportstyrelsen
Tullverket
Umeå kommun
Umeå universitet
Unionen

Universitets-och högskolerådet
Upphandlingsmyndigheten
Uppsala läns landsting
Uppsala universitet
Vansbro kommun
Vattenbrukarnas Riksförbund
Verdandi
Verket för innovationssystem
Vetenskapsrådet
Vårdanalys
Vårdförbundet
Vänersborgs kommun
Världsnaturfonden WWF
Värmlands läns landsting
Västerbottens läns landsting
Västernorrlands läns landsting
Västerås kommun
Västmanlands läns landsting
Västra Götalands läns landsting
Åklagarmyndigheten
Älvdalens kommun
Örebro kommun
Örebro läns landsting
Örebro universitet
Örnsköldsviks kommun
Östergötlands läns landsting
Östersunds kommun

Den 2 maj 2018 presenterade Europeiska kommissionen sitt förslag till EU:s fleråriga budgetram för åren 2021–2027 som sedan kompletterats med en rad sektorsspecifika förslag. Den 29 maj 2018 lade kommission fram ett förslag till Europaparlamentets och rådets förordning om **gemensamma bestämmelser** för Europeiska regionala utvecklingsfonden, Europeiska socialfonden+, Sammanhållningsfonden samt Europeiska havs- och fiskerifonden, och om finansiella regler för dessa fonder och för Asyl- och migrationsfonden, Fonden för inre säkerhet samt instrumentet för gränsförvaltning och visering (CPR) (COM(2018) 375 + Bilaga 1-22).

Efter det har fondspecifika förordningsförslag presenterats, nämligen förslag till Europaparlamentets och rådets förordning om **Europeiska havs- och fiskerifonden** och om upphävande av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 508/2014 (EHFF) (COM(2018) 390 + Bilaga 1-5). Förslaget åtföljs av en konsekvensbedömning (SWD (2018) 295);

förslag till Europaparlamentets och rådets förordning om **Europeiska socialfonden+** (ESF+) (COM(2018) 382 + Bilaga 1-3). Förslaget åtföljs av en konsekvensbedömning (SWD (2018) 289);

förslag till Europaparlamentets och rådets förordning om inrättande av **Asyl- och migrationsfonden** (Amif) (COM(2018) 471 + Bilaga 1-8);

förslag till Europaparlamentets och rådets förordning om inrättande av **Fonden för inre säkerhet** (ISF) (COM(2018) 472 + Bilaga 1-8);

förslag till Europaparlamentets och rådets förordning om inrättandet, som en del av Fonden för integrerad gränsförvaltning, av **instrumentet för gränsförvaltning och visering** (BMVI) (COM(2018) 473 + Bilaga 1-8). De tre sistnämnda förordningsförslagen åtföljs av en konsekvensbedömning (SWD(2018) 347) och en sammanfattning av konsekvensbedömningen (SWD(2018) 348); samt

förslag till Europaparlamentets och rådets förordning om **Europeiska regionala utvecklingsfonden** och **Sammanhållningsfonden** (Eruf/CF) (COM(2018) 372 + Bilaga 1-2).

Kommissionen har i detta sammanhang också lagt fram ett förslag till förordning om en mekanism för lösning av **rättsliga och administrativa problem i ett gränsöverskridande sammanhang** (ECBC) (COM(2018) 373).

Slutligen har kommissionen lagt fram ett förslag till Europaparlamentets och rådets förordning om **särskilda bestämmelser för målet Europeiskt territoriellt samarbete** (Interreg) med stöd av Europeiska regionala utvecklingsfonden och finansieringsinstrument för externa åtgärder (ETC) (COM(2018) 374 + Bilaga). De tre sistnämnda förordningsförslagen åtföljs av en konsekvensbedömning (SWD(2018) 282) och en sammanfattning av konsekvensbedömningen (SWD(2018) 283).

De nio förordningsförslagen bifogas men dessa och övriga dokument finns också tillgängliga på <https://eur-lex.europa.eu>.

I remissen ligger att regeringen vill ha synpunkter på förslagen eller materialet i förslagen. Materialet är omfattande och aktörer berörs i olika utsträckning av förslagen. Remissinstanserna ombeds vänligen att tydligt ange vilken förordning och artikel eller skäl som eventuella synpunkter avser.

Myndigheter under regeringen är skyldiga att svara på remissen. En myndighet avgör dock på eget ansvar om den har några synpunkter att redovisa i ett svar. Om myndigheten inte har några synpunkter, räcker det att svaret ger besked om detta. För **andra remissinstanser** innebär remissen en inbjudan att lämna synpunkter. Råd om hur remissyttranden utformas finns i Statsrådsberedningens promemoria *Svara på remiss - hur och varför* (SB PM 2003:2). Den kan laddas ner från Regeringskansliets webbplats www.regeringen.se.

Remissvaren ska ha kommit in till Näringsdepartementet **senast den 12 september 2018**. Eftersom behandlingen av förslagen redan påbörjats är det dock önskvärt om synpunkter lämnas så snart som möjligt. Svaren bör lämnas i bearbetningsbar form (t.ex. Wordformat) per e-post till n.remissvar@regeringskansliet.se med kopia till pia.diring@regeringskansliet.se. Ange diarienummer N2018-03829-RTS och remissinstansens namn i ämnesraden på e-postmeddelandet. Remissvaren kommer att publiceras på regeringens webbplats.

Mattias Moberg

Enhetschef

Näringsdepartementet, Avdelningen för hållbar tillväxt, Enheten för regional tillväxt och EU:s sammanhållningspolitik

Europeiska
unionens råd

Bryssel den 15 juni 2018
(OR. en)

10151/18

**Interinstitutionellt ärende:
2018/0249 (COD)**

JAI 650
FRONT 173
VISA 152
SIRIS 64
CADREFIN 111
IA 208
CODEC 1081

FÖRSLAG

från:	Jordi AYET PUIGARNAU, direktör, för Europeiska kommissionens generalsekreterare
inkom den:	13 juni 2018
till:	Jeppe TRANHOLM-MIKKELSEN, generalsekreterare för Europeiska unionens råd
Komm. dok. nr:	COM(2018) 473 final
Ärende:	Förslag till EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS FÖRORDNING om inrättande, som en del av Fonden för integrerad gränsförvaltning, av instrumentet för ekonomiskt stöd för gränsförvaltning och visering

För delegationerna bifogas dokument – COM(2018) 473 final.

Bilaga: COM(2018) 473 final

Strasbourg den 12.6.2018
COM(2018) 473 final

2018/0249 (COD)

Förslag till

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS FÖRORDNING

**om inrättande, som en del av Fonden för integrerad gränsförvaltning, av instrumentet
för ekonomiskt stöd för gränsförvaltning och visering**

{SEC(2018) 315 final} - {SWD(2018) 347 final} - {SWD(2018) 348 final}

MOTIVERING

1. BAKGRUND TILL FÖRSLAGET

• Motiv och syfte med förslaget

Ett effektivt skydd av våra yttre gränser är en förutsättning för att ett tryggt område för den fria rörligheten för personer och varor inom unionen ska kunna säkerställas. Detta är också ett av huvudmålen med unionens svar på utmaningarna på migrations- och säkerhetsområdena i enlighet med kommissionens meddelande *En europeisk migrationsagenda*¹. Unionens mål (enligt artikel 67.3 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (EUF-fördraget)) att säkerställa en hög säkerhetsnivå inom ett område med frihet, säkerhet och rättvisa bör uppnås bland annat genom gemensamma åtgärder som avser personers passage av de inre gränserna och gränskontroll vid unionens yttre gränser samt genom den gemensamma viseringspolitiken. Området utan inre gränser där personer och varor kan röra sig fritt medför stora fördelar både för EU:s medborgare och företag. Schengenområdet är ett av de främsta sätten för EU-medborgare att utöva sina friheter och för den inre marknaden att frodas och utvecklas. Det är ett av unionens mest påtagliga resultat, vilket gör det ännu mer nödvändigt att öka ansträngningarna för att skydda dess integritet, i synnerhet i tider av utmaningar orsakade av migrationstrycket.

Unionens budget har haft en avgörande roll i finansieringen av ett gemensamt svar på de olika aspekterna av migrationskrisen och arbetet för att bevara Schengenområdet. Kommissionen föreslår en höjning av stödet för att säkra våra yttre gränser. I detta ingår en korrekt hantering av tillströmningen av varor och personer genom att stärka kontrollen av de yttre gränserna och säkerställa att medlemsstaterna har tillräcklig utrustning för att utföra tullkontroll.

Mot bakgrund av detta antog kommissionen den 2 maj 2018 ett förslag till nästa fleråriga budgetram för perioden 2021–2027, vari den tog initiativ till den nya Fonden för integrerad gränsförvaltning som kommer att ge viktigt och förstärkt stöd till medlemsstater för att säkra unionens gemensamma yttre gränser, med en finansieringsram på 9 318 000 000 EUR (i löpande priser). En femfaldig ökning planeras för nästa period jämfört med den nuvarande fleråriga budgetramen för den övergripande finansieringsramen för gränsförvaltning. Fonden för integrerad gränsförvaltning kommer att bidra till vidareutvecklingen av den gemensamma viseringspolitiken och säkerställa en europeisk integrerad gränsförvaltning vid de yttre gränserna i syfte att förvalta effektiva passager av de yttre gränserna. Detta omfattar åtgärder för att komma till rätta med migrationsutmaningarna och potentiella framtida hot vid dessa gränser, vilket bidrar till att motverka allvarlig brottslighet med gränsöverskridande inslag, säkerställa en hög nivå av inre säkerhet inom unionen med full respekt för de grundläggande rättigheterna och samtidigt skydda den fria rörligheten för personer inom EU. Medlemsstaterna bör även fortsatt få ekonomiskt stöd för att utveckla och stärka sin kapacitet på dessa områden och att stärka samarbetet, även med berörda unionsorgan. Fonden bidrar också till att säkerställa större enhetlighet i utförandet av tullkontroller vid de yttre gränserna, genom att beakta de nuvarande skillnaderna mellan medlemsstaterna på grund av geografiska förhållanden och skillnader i tillgängliga resurser och medel. Inom denna ram kommer den föreslagna Fonden för integrerad gränsförvaltning att bestå av två instrument: ett instrument för ekonomiskt stöd för gränsförvaltning och visering och ett instrument för ekonomiskt stöd

¹ COM(2015) 240 final, 13.5.2015.

för tullkontrollutrustning². Detta förslag rör endast instrumentet för gränsförvaltning och visering. Kommissionen lägger parallellt fram ett separat förslag om instrumentet för tullkontrollutrustning.

En stärkt europeisk integrerad gränsförvaltning vid de yttre gränserna, enligt definitionen i förordning (EU) 2016/1624 om inrättande av en europeisk gräns- och kustbevakning³, är grundläggande för EU:s åtgärder och en förutsättning för att Schengensystemet ska fungera normalt. I konceptet med en europeisk integrerad gränsförvaltning förenas ett antal komponenter som måste behandlas på ett heltäckande och samordnat sätt, allt från gränskontroll – t.ex. överföring av tredjelandsmedborgare i behov av skydd, förebyggande och upptäckt av gränsöverskridande brottslighet samt sök- och räddningsinsatser – till riskanalyser. Samarbete mellan olika organ är också en viktig komponent i den europeiska integrerade gränsförvaltningen, liksom solidaritetsmekanismer, inklusive unionsfinansiering, såsom den nya Fonden för integrerad gränsförvaltning och då i synnerhet instrumentet för gränsförvaltning och visering.

EU:s yttre gränser är gemensamma gränser som kräver kollektiva och samordnade åtgärder av behöriga nationella myndigheter, EU-aktörer och unionen som helhet. Förvaltningen av de gemensamma yttre gränserna är därför ett delat ansvar mellan medlemsstaterna och Europeiska gräns- och kustbevakningsbyrån, vilka utgör de två pelarna i den europeiska gräns- och kustbevakningen. För att den europeiska gräns- och kustbevakningen ska kunna förverkliga en europeisk integrerad gränsförvaltning är ett nära samarbete mellan dess komponenter avgörande. En lämplig fördelning av särskilda EU-medel behövs för att säkerställa att de medlemsstater som berörs mest har tillräcklig kapacitet att hantera de utmaningar som de ställs inför, till förmån för unionen som helhet. Instrumentet för gränsförvaltning och visering kommer att bidra till detta.

Nationella gränskontrolltjänstemäns och tullkontrollmyndigheters arbete som stöds genom instrumentet måste kompletteras med Europeiska gräns- och kustbevakningsbyrån som en stark och fullt fungerande kärna i ett fullständigt integrerat EU-gränsförvaltningssystem. Därför avser kommissionen att föreslå en stor utvidgning av byrån, så att den blir fullt operativ, med en fast styrka på omkring 10 000 gränskontrolltjänstemän⁴. Detta kräver också att Europeiska byrån för den operativa förvaltningen av stora it-system inom området frihet, säkerhet och rättvisa (eu-LISA) fungerar väl.

Inom nästa fleråriga budgetram kommer unionsfinansieringen under instrumenten för yttre åtgärder dessutom att tillhandahålla ytterligare stöd till samarbete med tredjeländer som syftar till att stärka förvaltningen av deras gränser, bekämpa irreguljär migration och förbättra hanteringen av migrationsströmmar.

Den största utmaning som detta förslag syftar till att komma till rätta med är behovet av större flexibilitet i förvaltningen av det framtida instrumentet jämfört med den nuvarande programperioden, men även behovet av verktyg för att säkerställa att finansieringen styrs till

² EUT C [...], [...], s. [...].

³ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/1624 av den 14 september 2016 om en europeisk gräns- och kustbevakning och om ändring av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/399 och upphävande av Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 863/2007, rådets förordning (EG) nr 2007/2004 och rådets beslut 2005/267/EG (EUT L 251, 16.9.2016, s. 1).

⁴ *En modern budget för ett EU som skyddar, försvarar och sätter medborgarna i centrum: Flerårig budgetram 2021–2027*, COM(2018) 321, 2.5.2018.

EU:s prioriteringar och åtgärder med betydande mervärde för unionen. Det behövs nya mekanismer för fördelningen av finansieringen mellan delad, direkt och indirekt förvaltning för att beakta nya utmaningar och prioriteringar.

Centralt för fördelningen av finansieringen är flexibilitet vid fastställandet av rätt genomförandemetod och de teman som bör tilldelas finansiering, samtidigt som man upprätthåller en kritisk massa av förskottsfinansiering för strukturella och stora, fleråriga investeringar i linje med medlemsstaternas behov av att ytterligare utveckla sina gränsförvaltningssystem. Tilldelningen av medel kommer också att till fullo beakta behovet av att medlemsstaterna inriktar investeringarna på viktiga prioriteringar för EU i enlighet med unionens regelverk.

Utöver grundbeloppet på 5 000 000 EUR som enligt förslaget tilldelas medlemsstaterna i början av programperioden, kommer den finansieringsram som planeras för medlemsstaternas program att fördelas på grundval av en fördelningsnyckel som återspeglar medlemsstaternas behov och det tryck de upplever på de två områden som omfattas av detta instrument (gränsförvaltning och viseringar). Finansieringen kommer att fördelas på grundval av följande viktning: 30 % för yttre landgränser, 35 % för yttre sjögränser, 20 % för flygplatser och 15 % för konsulat. För gränsförvaltningen kommer fördelningen av medel för varje medlemsstats yttre sjö- och landgränser att baseras på gränsernas längd och trycket mot dem (70 %). Dessutom kommer arbetsbördan vid de yttre sjö- och landgränserna att vara en faktor vid fördelningen av medel för de gränserna (30 %). Medlen till flygplatser kommer att fördelas utifrån medlemsstaternas arbetsbörda vid dessa flygplatser. När det gäller konsulatens finansiering kommer 50 % av medlen att fördelas med hänsyn till antalet konsulat och resterande 50 % utifrån arbetsbördan vid dessa konsulat i fråga om viseringspolitiken.

Andelen för medlemsstaternas program utgör omkring 60 % av den totala finansieringsramen. Det föreslås att medlemsstaterna förses med omkring 50 % av finansieringsramen i början av programperioden, medan man behåller möjligheten att periodvis utöka anslaget. Enligt planen görs ett fast tillägg på 10 % av finansieringsramen efter halva tiden (teknisk justering av fördelningsnyckeln med förbehåll för ekonomiska resultat, dvs. att en medlemsstat bör ha lämnat in betalningsansökningar som omfattar minst 10 % av de initiala betalningsbemyndigandena).

Återstående 40 % av den totala finansieringsramen bör förvaltas genom den tematiska delen, som regelbundet kommer att finansiera ett antal prioriteringar som fastställs i kommissionens finansieringsbeslut. Denna del medger flexibilitet i förvaltningen av instrumentet genom att den möjliggör fördelning av medlen till tekniskt bistånd på kommissionens initiativ och följande komponenter av den tematiska delen:

- Stöd för särskilda åtgärder, varigenom man tillhandahåller ytterligare finansiering för särskilda åtgärder med högt EU-mervärde, genom medlemsstaternas nationella program.
- Stöd för unionsåtgärder under direkt och indirekt förvaltning.
- Bistånd i nödsituationer.

Programplaneringen av åtgärder inom den tematiska delen sker genom årliga eller fleråriga arbetsprogram som antas genom kommissionens genomförandebeslut. Delen kommer att göra det möjligt att ta itu med nya prioriteringar eller vidta brådskande åtgärder med den genomförandemodell som är bäst lämpad för det politiska målet.

Stöd från instrumentet ges dessutom även fortsättningsvis till den särskilda transiteringsordning som genomförs av Litauen, i enlighet med EU:s åtaganden, för att kompensera Litauen för uteblivna avgifter för transitviseringar och extra kostnader som landet ådrar sig till följd av ordningen med dokument för förenklad transitering (FTD) och dokument för förenklad järnvägstransitering (FRTD), t.ex. för ersättande och uppgradering av utrustning och it-system, utbildning och driftkostnader.

Genomförandet av instrumentet förenklas ytterligare, i synnerhet genom att säkerställa ett enhetligt tillvägagångssätt med regler som är tillämpliga på förvaltningen av andra unionsfonder (det s.k. ”enhetliga regelverket”), tillhandahålla bättre vägledning om förvaltnings- och kontrollsystem och revisionskrav samt att säkerställa att reglerna för stödberättigande vid delad förvaltning möjliggör användning av förenklade kostnadsalternativ fullt ut. Det är också viktigt att maximera EU-mervärdet av de åtgärder som stöds genom instrumentet och att genomföra en förbättrad övervaknings- och utvärderingsram för att stärka den prestationsbaserade förvaltningen av fonderna.

I detta förslag föreskrivs den 1 januari 2021 som den dag då förordningen börjar tillämpas, och förslaget läggs fram för en union bestående av 27 medlemsstater, vilket beaktar Förenade kungarikets anmälan om landets avsikt att utträda ur Europeiska unionen och Europeiska atomenergigemenskapen (Euratom), på grundval av artikel 50 i fördraget om Europeiska unionen, som mottogs av Europeiska rådet den 29 mars 2017.

- **Förenlighet med befintliga bestämmelser inom området**

Instrumentet för gränsförvaltning och visering bygger på investeringar som gjorts och resultat som uppnåtts med stöd av dess föregångare, dvs. fonden för yttre gränser för perioden 2007–2013, som inrättades genom Europaparlamentets och rådets beslut nr 574/2007/EG⁵, och instrumentet för ekonomiskt stöd för yttre gränser och visering inom Fonden för inre säkerhet för perioden 2014–2020, som inrättades genom Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 515/2014⁶.

Instrumentet för gränsförvaltning och visering stöder även fortsättningsvis den övergripande EU-politiken avseende förvaltning av de yttre gränserna och viseringar, såsom stärkandet av den europeiska integrerade gränsförvaltningen, förvärv av gränsförvaltningsutrustning för Europeiska gräns- och kustbevakningsbyråns användning, den gemensamma viseringspolitiken och relevanta it-system.

Unionsbyråer som är aktiva på området gränsförvaltning – framför allt Europeiska gräns- och kustbevakningsbyrån och eu-LISA, men även Europeiska unionens asylbyrå – är avgörande för att man ska kunna säkerställa gränssäkerheten och den fria rörligheten för personer inom unionen, i nära samarbete med medlemsstaternas myndigheter. Till exempel sörjer medlemsstaterna för att nationella it-system är interoperabla och därmed möjliggör informationsutbyte mellan olika myndigheter, medan eu-LISA säkerställer att informationsutbytet mellan alla it-system i unionen kan fungera. Fullständig konsekvens och

⁵ Europaparlamentets och rådets beslut nr 574/2007/EG av den 23 maj 2007 om inrättande av fonden för yttre gränser för perioden 2007–2013 som en del av det allmänna programmet Solidaritet och hantering av migrationsströmmar (EUT L 144, 6.6.2007, s. 22).

⁶ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 515/2014 av den 16 april 2014 om inrättande, som en del av fonden för inre säkerhet, av ett instrument för ekonomiskt stöd för yttre gränser och visering och om upphävande av beslut nr 574/2007/EG (EUT L 150, 20.5.2014, s. 143).

komplementaritet kommer därför också att säkerställas i det sätt som unionens budget stöder dessa byråer och medlemsstaterna genom instrumentet för gränsförvaltning och visering. Det är viktigt att också säkerställa komplementaritet med åtgärder som genomförs av Europeiska sjösäkerhetsbyrån (Emsa) och Europeiska fiskerikontrollbyrån (EFCA), till exempel genom att dela utrustning som används för sjö- och gränsövervakning så att resurserna används på bästa möjliga sätt för att stärka sjöfartsskyddet.

De centrala utmaningarna på området gränsförvaltning kan endast bemötas med kraftfulla åtgärder från både medlemsstaterna och de berörda byråerna. Därför föreslår kommissionen en avsevärd ökning av den budget som tilldelas särskilt Europeiska gräns- och kustbevakningsbyrån. Tillsammans med den planerade budgeten för eu-LISA kommer tilldelningen att uppgå till 12 013 000 000 EUR (i löpande priser) för nästa fleråriga budgetram. Detta kommer att göra det möjligt att väsentligen stärka rollen och räckvidden för i synnerhet Europeiska gräns- och kustbevakningsbyrån, rent konkret genom en fast styrka på omkring 10 000 gränskontrolltjänstemän⁷. De två instrument som utgör Fonden för integrerad gränsförvaltning omfattar dock inte de medel som tilldelas byråerna. Därför reglerar detta förslag endast instrumentet för gränsförvaltning och visering, som kommer att stödja medlemsstaternas genomförande av en europeisk integrerad förvaltning av de yttre gränserna, i fullständig synergi med det arbete som utförs av unionsbyråerna på detta område.

- **Förenlighet med unionens politik inom andra områden**

Unionens politiska mål att utveckla en europeisk integrerad gränsförvaltning rör ett område där många andra av EU:s politikområden kompletterar och förstärker varandra. Eftersom gränsförvaltningen sker vid de yttre gränserna är det oerhört viktigt med samarbete och samordning mellan gränsförvaltningsmyndigheterna och andra relevanta myndigheter, i synnerhet tullmyndigheterna. Inom den nya fleråriga budgetramen kommer starka synergier att säkerställas mellan finansieringsinstrument som stöder dessa myndigheter, för att maximera effekten av EU:s budget på området migration och gränser.

Genom att säkerställa att de myndigheter som ansvarar för gränsförvaltning och tullkontroll har nödvändig utrustning och expertis till sitt förfogande, och att de arbetar tillsammans på ett smidigt sätt, kan vi se till att både den irreguljära migrationen och inflödet av farliga eller oönskade varor till unionen minskar. De två komponenterna i Fonden för integrerad gränsförvaltning, dvs. instrumentet för gränsförvaltning och visering och det nyinrättade instrumentet för tullkontrollutrustning, kommer att bidra till detta. Instrumentet för gränsförvaltning och visering kommer att säkerställa en kraftfull och effektiv gränsförvaltning och samtidigt värna om den fria rörligheten för personer, medan instrumentet för tullkontrollutrustning kommer att stödja en väl fungerande tullunion. Det förstnämnda kommer uteslutande att inriktas på åtgärder som rör personkontroller i samband med gränskontroll, medan det senare koncentreras på åtgärder som rör förvärv, underhåll och uppgradering av tullkontrollutrustning. Det kommer att omfatta utrustning som kan användas för kontroller av såväl varor som personer. På detta sätt kan synergier mellan de två instrument som utgör Fonden för integrerad gränsförvaltning säkerställas fullt ut.

Samarbete och samordning med andra myndigheter på området migration och säkerhet är viktigt för att den integrerade gränsförvaltningen ska bli en framgång. Hit hör myndigheter som arbetar med asylfrågor, migrationsförvaltning, återvändande och gränsöverskridande brottslighet, samt aktörer på området sjöfartsskydd och sjöövervakning.

⁷ COM(2018) 321 final, 2.5.2018.

Asyl- och migrationsfonden (AMF) är det föreslagna framtida finansieringsinstrument som bör stödja de nationella myndigheternas arbete med att ta emot asylsökande och migranter när de kommer till EU:s territorium och återsända dem som inte har någon rätt att stanna i EU. AMF och instrumentet för gränsförvaltning och visering kommer att komplettera varandra för att båda fonderna ska få en mer betydande inverkan på migrationshanteringen och gränsförvaltningen. Detta är viktigt bland annat för att minska antalet irreguljära migranter som kommer till unionen och se till att de som inte har rätt att stanna återvänder till sina ursprungsländer.

Den nya Fonden för inre säkerhet är det framtida finansieringsinstrument som bör bidra till att säkerställa en hög säkerhetsnivå i unionen, i synnerhet genom att bekämpa terrorism och radikalisering, organiserad brottslighet och it-brottslighet samt genom att stödja och skydda brottsoffer, i full överensstämmelse med de åtgärder som stöds genom det framtida instrumentet för gränsförvaltning och visering.

Tack vare instrumentet för gränsförvaltning och visering blir det också möjligt att förvärva multifunktionell utrustning för sjöövervakning för att maximera synergieffekterna även på det området.

De åtgärder i, och med anknytning till, tredjeländer vilka finansieras genom instrumentet kommer att genomföras i fullständig synergi, överensstämmelse och komplementaritet med andra åtgärder utanför unionen som finansieras genom unionens instrument för externt bistånd. Vid genomförandet av sådana åtgärder kommer fullständig överensstämmelse att eftersträvas i synnerhet med principerna och de allmänna målen för unionens yttre åtgärder och utrikespolitik rörande landet eller regionen i fråga. När det gäller den externa dimensionen kommer instrumentet för gränsförvaltning och visering att inriktas på stöd som ska förbättra samarbetet med tredjeländer och stärka centrala aspekter i deras gränsövervaknings- och gränsförvaltningskapacitet på områden av intresse för unionens migrationspolitik och säkerhetsmål.

2. RÄTTSLIG GRUND, SUBSIDIARITETSPRINCIPEN OCH PROPORTIONALITETSPRINCIPEN

• Rättslig grund

Enligt artikel 3.2 i fördraget om Europeiska unionen ska unionen ”erbjuda sina medborgare ett område med frihet, säkerhet och rättvisa utan inre gränser, där den fria rörligheten för personer garanteras samtidigt som lämpliga åtgärder vidtas avseende kontroller vid yttre gränser, asyl, invandring samt förebyggande och bekämpande av brottslighet”.

Den rättsliga grunden för de föreslagna unionsåtgärderna finns i förteckningen över åtgärder i artikel 77.2 samt i artikel 79.2 d i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (EUF-fördraget), såsom den gemensamma viseringspolitiken, kontroll av personer vid de yttre gränserna, åtgärder för att stegvis upprätta ett integrerat system för förvaltning av de yttre gränserna samt bekämpning av människohandel.

Noteras bör även artikel 80 i EUF-fördraget, där det framhålls att denna unionspolitik som anges i del 3 avdelning 5 kapitel 2 i EUF-fördraget och dess genomförande ska styras av principen om solidaritet och rättvis ansvarsfördelning, även i finansiellt avseende, mellan medlemsstaterna.

För att förbättra samordningen och harmonisera genomförandet av stöd under delad förvaltning antog kommissionen dessutom den 29 maj 2018 ett förslag till en förordning om gemensamma bestämmelser⁸, i det huvudsakliga syftet att förenkla genomförandet av politiken⁹. Instrumentet för gränsförvaltning och visering kommer också att omfattas av den förordningen i den mån det genomförs genom delad förvaltning.

De olika unionsfonder som genomförs med delad förvaltning har kompletterande mål och förvaltas på samma sätt, varför det i förordning (EU) [förordningen om gemensamma bestämmelser] fastställs en rad gemensamma principer, såsom partnerskap. Den förordningen innehåller också gemensamma element som strategisk planering och programplanering, inklusive bestämmelser om den partnerskapsöverenskommelse som ska ingås med varje medlemsstat, och det fastställs en gemensam strategi för att göra fonderna mer prestationsinriktade. Därför innehåller den nödvändiga villkor och arrangemang för övervakning, rapportering och utvärdering. Det fastställs även gemensamma bestämmelser i fråga om regler för stödberättigande, ekonomisk förvaltning samt förvaltnings- och kontrollsystem.

- **Variabel geometri**

De åtgärder som föreslås med grund i artikel 77.2 i EUF-fördraget utgör en utveckling av Schengenregelverket. Följaktligen tillämpas bestämmelserna i artikel 4 i protokoll nr 22 om Danmarks ställning på Danmark och artikel 4 i protokoll nr 19 om Schengenregelverket, införlivat inom Europeiska unionens ramar, på Irland.

De föreslagna åtgärderna utgör en utveckling av Schengenregelverket om gränser och visering, till vilket fyra länder som inte är medlemsstater är associerade enligt avtal med unionen. När de föreslagna åtgärderna har antagits, anmälts och godkänts kommer de därför att vara tillämpliga även på dessa fyra länder.

- **Subsidiaritetsprincipen (för icke-exklusiv befogenhet)**

Förvaltningen av de yttre gränserna är allmänt sett ett område där unionsintervention ger ett tydligt mervärde jämfört med insatser av de enskilda medlemsstaterna. Unionen har bättre förutsättningar än medlemsstaterna att tillhandahålla en ram för unionens solidaritet i fråga om gränskontroll, viseringspolitik och hantering av migrationsströmmar samt att skapa en plattform för utvecklingen av gemensamma it-system till stöd för genomförandet av denna politik.

I detta sammanhang bidrar därför det ekonomiska stöd som ges enligt denna förordning i synnerhet till att stärka den nationella och europeiska kapaciteten på dessa områden. För detta ändamål syftar förordningen bland annat till att

- mer systematiskt stödja de enskilda medlemsstaternas arbete med att säkra området utan inre gränser,
- förbättra samarbetet mellan gränsbevakningsmyndigheter och andra brottsbekämpande myndigheter och
- säkerställa att medlemsstaterna har mer specialutrustning att ställa till Europeiska gräns- och kustbevakningsbyråns förfogande för gemensamma insatser i syfte att skydda området utan inre gränser.

⁸ Förordning EU ../..

⁹ COM(2018) 375, 29.5.2018.

Det står helt klart att interventionerna bör ske på lämplig nivå och att unionens roll inte bör gå utöver vad som är nödvändigt.

- **Proportionalitetsprincipen**

Förslaget är förenligt med proportionalitetsprincipen och omfattas av utrymmet för att vidta åtgärder på området med frihet, säkerhet och rättvisa i enlighet med avdelning V i EUF-fördraget. Målen och motsvarande finansieringsnivåer står i proportion till vad instrumentet syftar till att uppnå. De åtgärder som planeras genom detta förslag rör den europeiska dimensionen av gränsförvaltning och den gemensamma viseringspolitiken.

- **Val av instrument**

Europaparlamentets och rådets förordning för att som en del av Fonden för integrerad gränsförvaltning inrätta instrumentet för gränsförvaltning och visering.

3. RESULTAT AV EFTERHANDSUTVÄRDERINGAR, SAMRÅD MED BERÖRDA PARTER OCH KONSEKVENSBEDÖMNINGAR

- **Efterhandsutvärderingar/kontroller av ändamålsenligheten med befintlig lagstiftning**

I förslaget beaktas resultaten från utvärderingarna av föregående finansieringsinstrument på området gränsförvaltning och visering. Det bygger på efterhandsutvärderingen av fonden för yttre gränser, som var den fond som användes under programperioden 2007–2013, och interimisutvärderingen av instrumentet för yttre gränser och visering inom ramen för Fonden för inre säkerhet (nedan kallat *instrumentet för gränser och visering*), den fond som används under den pågående perioden (2014–2020).

I fråga om **ändamålsenlighet** anses instrumentet för gränser och visering vara ändamålsenligt på interventionsområdena (den gemensamma viseringspolitiken och gränsförvaltningen). Fonden har bidragit till att underlätta lagligt resande och stärka medlemsstaternas nationella kapacitet att utfärda viseringar. Dess bidrag till konsulärt samarbete och stärkt samarbete med tredjeländer har hittills varit begränsat i många medlemsstater. Utvecklingen av en gemensam viseringspolitik stöddes genom inrättandet och driften av it-system, i synnerhet de nationella informationssystemen för viseringar. Genom att stärka gränsförvaltningskapaciteten vid unionens yttre gränser har fonden bidragit till att trygga den fria rörligheten för personer inom Schengenområdet. Den har bidragit till ändamålsenliga kontroller vid de yttre gränserna, genom stöd till åtgärder som syftar till förvärv, modernisering, uppgradering och ersättande av utrustning för gränskontroll och gränsövervakning. På grund av främst externa faktorer har endast begränsade framsteg noterats i fråga om främjandet av utvecklingen, genomförandet och verkställandet av politik som säkerställer att det inte förekommer någon personkontroll. Samarbetet mellan medlemsstaterna har underlättats genom fonden, och samarbetet mellan medlemsstaterna och Europeiska gräns- och kustbevakningsbyrån, inklusive förvärv av utrustning som ska användas vid gemensamma insatser med hjälp av fonden, har bidragit till solidaritet och delat ansvar.

På det hela taget tyder de uppgifter som gjorts tillgängliga vid utvärderingen på att resultaten av interventionerna har uppnåtts till rimliga kostnader, räknat i både personalresurser och ekonomiska resurser. De flesta medlemsstater uppger dock att det skulle behövas ytterligare vägledning från kommissionen om genomförandet av fonden. Den upplevda administrativa bördan kan anses vara en faktor som påverkade effektiviteten. Trots ett antal åtgärder som

syftar till förenkling och minskning av den administrativa bördan, anser medlemsstaterna fortfarande att den är stor och att genomförandet av de förenklade kostnadsalternativen är problematiskt. Ökad förenkling har noterats vid direkt förvaltning.

De ursprungliga syftena och målen med fonden är fortfarande **relevanta** i efterdyningarna av migrationskrisen. Lämpliga mekanismer för att tillgodose de föränderliga behoven har införts både på programplanerings- och genomförandestadiet. Den flexibilitet som erbjuds genom instrumentet för gränser och visering, som består av överföring av pengar mellan olika mål, bidrog till att tillgodose de föränderliga behoven. Medlemsstaterna skulle dock uppskatta den ökade flexibilitet som skulle följa av att man avstår från minimianslag till mål och minskar antalet nationella mål.

Fonden anses **stämma överens** med andra EU-instrument och nationella insatser. Överensstämmelse med EU:s andra finansieringsinstrument säkerställdes på programplaneringsstadiet. Samordningsmekanismer har införts för att säkerställa fortsatt överensstämmelse i genomförandestadiet. Övervakningskommittéernas och de ansvariga myndigheternas roll är viktig för att säkerställa överensstämmelse. Fondens mål kompletterar andra nationella politiska mål. Komplementaritet med EU:s andra finansieringsinstrument planerades på programplaneringsstadiet. Samordningsmekanismer har införts för att säkerställa komplementaritet i genomförandestadiet, men skulle kunna förbättras ytterligare. De olika genomförandemetoderna kompletterar varandra.

Fondens **mervärde för EU** säkerställdes genom innovativa investeringar i infrastruktur och utrustning. Den har understött samarbetet mellan medlemsstaterna. Den utbildningsverksamhet som fonden möjliggjort har bidragit till att harmonisera praxis mellan medlemsstaterna. Ett större mervärde för EU kunde ha förväntats på områdena konsulärt samarbete, samarbete med länder utanför EU och it-system.

Hållbarheten för åtgärder som finansieras genom instrumentet för gränser och visering är beroende av fortsatt EU-finansiering, eftersom nationell finansiering tycks vara otillräcklig för att säkerställa en likartad investeringsnivå. Utbildningsverksamhet är viktig för att säkerställa åtgärdernas hållbarhet på lång sikt.

- **Samråd med berörda parter**

Två särskilda öppna offentliga samråd hölls om EU-fonderna på området migration och säkerhet den 10 januari–9 mars 2018. Överlag framhöll de svarande eftertryckligen behovet av ett förenklat genomförande av finansieringsinstrumenten för inrikes frågor, större flexibilitet (särskilt vad gäller förmågan att reagera på migrations- och säkerhetsrelaterade kriser) samt ökad finansiering och mer stöd på områden med en hög nivå av ansvarsfördelning (t.ex. gränsförvaltning) och/eller samarbete mellan medlemsstaterna och med relevanta unionsorgan. Svaren visade att dessa åtgärder kan förbättra instrumentens ändamålsenlighet och effektivitet och öka EU-mervärdet. De berörda parterna lyfte också fram behovet av större politiska hävstångseffekter på området inrikes frågor i länder utanför EU.

Samråd med medlemsstaterna och de Schengenassocierade länderna har ägt rum inom ramen för kommittén för Amif och Fonden för inre säkerhet (företrädare för medlemsstaternas myndigheter som är ansvariga för Amif och Fonden för inre säkerhet). Medlemsstaterna lämnade synpunkter på de viktigaste finansieringsprioriteringarna, problemen, fondernas struktur och genomförandemetoder. Rådfrågats har även andra viktiga berörda parter och

stödmottagare av finansiering från Amif och Fonden för inre säkerhet genom direkt och indirekt förvaltning, såsom internationella organisationer och det civila samhällets organisationer, liksom berörda unionsorgan.

De berörda parterna höll med om att EU:s utgifter bör återspegla de prioriteringar och politiska åtaganden som görs på EU-nivå och stödja genomförandet av EU:s regelverk för inrikes frågor, för att maximera mervärdet för unionen. De ansåg att tillräcklig finansiering bör göras tillgänglig för att möta aktuella och nya utmaningar. Tillräcklig finansiering bör också ställas till de relevanta unionsbyråernas förfogande, i linje med deras ökande verksamhet. De berörda parterna var eniga om behovet av mer inbyggd flexibilitet i fondernas struktur. De ansåg att de nationella fleråriga programmen bör bibehållas, så att de har tillräcklig flexibilitet för att kunna reagera på föränderliga omständigheter. De icke-statliga organisationerna ansåg att man också bör fortsätta med direkt förvaltning.

Dessa samråd bekräftade en allmän enighet bland de centrala berörda parterna om behovet av att behålla ett brett tillämpningsområde för EU-finansiering på detta politikområde, även när det gäller dess externa dimension, genom att öka effekterna av politiken för inrikes frågor, förenklingen av genomförandet och flexibiliteten, i synnerhet för att reagera på nödsituationer.

- **Insamling och användning av sakkunnigutlåtanden**

Arbetet med att utarbeta de framtida finansieringsinstrumenten för inrikes frågor inleddes 2016 och fortsatte 2017 och 2018. Som en del av detta arbete utförde en extern uppdragstagare 2017 en studie om den fleråriga budgetramen för gränsförvaltning och viseringar efter 2020, och konsekvensbedömningen stöds också av en studie som en extern uppdragstagare inledde i september 2017. Dessa studier är en sammanställning av tillgängliga resultat från utvärderingar av de befintliga finansieringsinstrumenten och från samråden med berörda parter, och de utreder de problem, mål och politiska alternativ – även deras sannolika konsekvenser – som tas upp i konsekvensbedömningen.

- **Konsekvensbedömning**

En konsekvensbedömning för detta förslag omfattade Asyl- och migrationsfonden, den nya Fonden för inre säkerhet och Fonden för integrerad gränsförvaltning (som består av instrumentet för gränsförvaltning och visering samt instrumentet för tullkontrollutrustning). Sammanfattningen av konsekvensbedömningen och det positiva yttrandet från nämnden för lagstiftningskontroll finns på följande webbplats: <http://ec.europa.eu/transparency/regdoc/?fuseaction=ia>.

I rapporten från konsekvensbedömningen analyserades olika alternativ för genomförandet av finansieringen, med hänsyn till frågor såsom överensstämmelse och komplementaritet med EU:s andra finansieringsinstrument, den externa dimensionen av migrations- och säkerhetsfinansieringen, flexibilitet i en stabil ekonomisk miljö (inklusive den tematiska delen), förvaltningsformer, möjligheten att tillhandahålla bistånd i nödsituationer samt en möjlig mekanism för halvtidsöversyn. Det rekommenderade alternativet är en blandning av alternativ som bygger på resultaten och rekommendationerna från efterhandsutvärderingen av de tidigare fonderna och interimisutvärderingen av de nuvarande fonderna.

I rapporten från konsekvensbedömningen beaktas rekommendationerna från nämnden för lagstiftningskontroll. I tabellen nedan sammanfattas de viktigaste övervägandena och rekommendationerna till förbättring som mottagits för Asyl- och migrationsfonden,

instrumentet för gränsförvaltning och visering (en del av Fonden för integrerad gränsförvaltning) och Fonden för inre säkerhet och hur rapporten från konsekvensbedömningen har ändrats för att avspegla dem.

Viktigaste överväganden från nämnden för lagstiftningskontroll	Ändringar av rapporten från konsekvensbedömningen
I rapporten förklaras inte hur ökade EU-befogenheter på dessa områden [för inrikes frågor] och byråernas utvidgade roll kommer att påverka det övergripande systemet.	För Asyl- och migrationsfonden, instrumentet för gränsförvaltning och visering (en del av Fonden för integrerad gränsförvaltning) och Fonden för inre säkerhet har rapporten reviderats för att förklara hur EU:s ökade befogenheter och byråernas större roll påverkar respektive fonds roll (avsnitt 3.2). Genom sin centrala roll i genomförandet av unionens migrations- och säkerhetspolitik kommer byråerna för inrikes frågor att spela en viktig roll under programplaneringen av nationella program, medan deras övervakning ligger till grund för halvtidsöversynen. Byråernas utvidgade mandat skulle inte syfta till att ersätta de uppgifter som för närvarande utförs av medlemsstaterna, utan snarare till att förbättra och uppdatera unionens och medlemsstaternas åtgärder på områdena migration, gränsförvaltning och säkerhet.
Ytterligare överväganden och rekommendationer till förbättring	Ändringar av rapporten från konsekvensbedömningen
1) Rapporten bör beröra de huvudsakliga ändringarna av programstrukturen och prioriteringarna, jämfört med den pågående programperioden. Dessutom bör omfattningen av den externa delen av programmet klargöras i rapporten, dvs. dess komplementaritet med de externa instrumenten.	Rapporten har reviderats för att presentera de viktigaste ändringarna av programstrukturen jämfört med den pågående programperioden (avsnitt 3.2) och för att klargöra omfattningen av den externa delen och dess komplementaritet med de externa instrumenten (avsnitt 3.3). Fondernas mål är baserade på deras föregångare som i allmänhet ansågs vara tillräckligt omfattande för att stödja genomförandet av EU:s politiska prioriteringar och ge mervärde för EU. Anpassningarna av prioriteringar och åtgärder återspeglar den politiska utvecklingen och behovet av synergieffekter med andra EU-fonder. Interventioner med en extern dimension kommer att utformas och genomföras i överensstämmelse med EU:s yttre åtgärder och utrikespolitik, i synnerhet med EU:s externa instrument.
2) Rapporten bör också förklara hur utvidgningen av EU:s befogenheter och byråernas större roll påverkar respektive programs roll. Ökar behovet av åtgärder på nationell nivå, för delegering till byråerna, eller prioriteras vissa interventioner ner?	Se de ändringar som gjorts i rapporten avseende de viktigaste övervägandena från nämnden för lagstiftningskontroll ovan.
3) Nämnden förstår att den nya mekanismen för prestationsreserver fortfarande var under utveckling när rapporten utarbetades. I den slutliga versionen bör den utvalda mekanismen dock uppdateras, klargöras och motiveras mot bakgrund av erfarenheter från andra EU-fonder (som muntligen	Rapporten har reviderats för att uppdatera och klargöra den utvalda mekanismen, med beaktande av erfarenheter från andra EU-fonder och utvecklingen inom ramen för utarbetandet av den framtida förordningen om gemensamma bestämmelser för delad förvaltning (avsnitt 4.1.4).

förklarades för nämnden).	Ingen särskild prestationsreserv presenteras i det rekommenderade alternativet. En miniminivå för genomförandet av budgeten anges för tilldelning av tilläggsfinansiering i den tekniska justeringen efter halva tiden, medan prestationselement skulle tas i beaktande vid tillhandahållande av tilläggsmedel via den tematiska delen.
4) I rapporten bör det klargöras hur den nya nödsituationsmekanismen kommer att fungera inom finansieringsramarna för var och en av de tre fonderna för migration och säkerhet, och att användningen av bistånd i nödsituationer bör vara begränsad till följd av den nya flexibilitet som möjliggörs genom den tematiska delen. Den bör innehålla en förklaring till varför den här mekanismen är ett bättre alternativ än nödsituationsfinansieringen under den föregående programperioden.	Rapporten har reviderats för att klargöra hur den nya nödsituationsmekanismen kommer att fungera (avsnitt 4.1.3). Bistånd i nödsituationer som ges genom fonderna bör vara ett komplement till reserven för katastrofbistånd (under EU:s budget) och användas i tydligt definierade situationer. På grund av den inbyggda flexibiliteten i den tematiska delen förväntas användningen av bistånd i nödsituationer bli mer begränsad än under den pågående programperioden. Bistånd i nödsituationer kan genomföras genom delad, direkt eller indirekt förvaltning.
5) Övervakningsarrangemangen beskrivs inte i tillräcklig detalj. Av rapporten bör det framgå hur programmets framgång kommer att definieras och mätas.	Rapporten har reviderats (avsnitt 5) för att beskriva mätningen av programmets framgång. Den kommer att baseras på de mål kommissionen och medlemsstaterna har fastställt, enligt överenskommelse i de nationella programmen, och en efterföljande mätning av framsteg utifrån dessa mål, genom output- och resultatindikatorer som ingår i lagstiftningsförslagen. Rapporteringskrav för delad förvaltning fastställs i förordningen om gemensamma bestämmelser.

- **Lagstiftningens ändamålsenlighet och förenkling**

Förordningen om gemensamma bestämmelser¹⁰ kommer att säkerställa förenkling av instrumentet genom att gemensamma regler, så långt möjligt, tillämpas för genomförandet av programmen. Dessutom kommer medlemsstaterna att uppmuntras att använda ännu mer förenklade kostnadsalternativ. Revisionsstrategin kommer att förenklas för att fokusera mer på ett riskbaserat urval och följa principen om samordnad revision för att minska den administrativa bördan.

Ytterligare förenkling vid direkt förvaltning kommer att uppnås genom att gemensamma kommissionsövergripande it-verktyg (förvaltningssystemet för e-bidrag) används.

- **Grundläggande rättigheter**

Ekonomiskt stöd från unionens budget är absolut nödvändigt för genomförandet av den europeiska integrerade gränsförvaltningen, för att stödja medlemsstaternas arbete med att effektivt förvalta passager över de yttre gränserna och komma till rätta med migrationsutmaningar och eventuella framtida hot vid dessa gränser, och därigenom bidra till att motverka allvarlig brottslighet med gränsöverskridande inslag. Dessa mål kommer att eftersträvas i full överensstämmelse med unionens åtaganden i fråga om grundläggande rättigheter. Detta kommer att övervakas noggrant under genomförandet av fonden.

¹⁰ EUT L [...], [...], s. [...].

4. BUDGETKONSEKVENSER

I kommissionens förslag om nästa fleråriga budgetram ingår 8 018 000 000 miljoner EUR (i löpande priser) till instrumentet för gränsförvaltning och visering för perioden 2021–2027.

Genomförandet kommer att ske genom delad, direkt eller indirekt förvaltning. De samlade medlen kommer att tilldelas enligt följande: omkring 60 % till medlemsstaternas program som genomförs under delad förvaltning, och 40 % till den tematiska delen, för särskilda åtgärder på nationell eller transnationell nivå, unionsåtgärder och bistånd i nödsituationer. Finansieringsramen för den tematiska delen kommer också att användas för tekniskt bistånd på kommissionens initiativ.

5. ÖVRIGA INSLAG

- **Genomförandeplaner samt åtgärder för övervakning, utvärdering och rapportering**

Övervaknings- och utvärderingsramen kommer att förbättras, bland annat genom en bättre metod för att spåra investeringar från relevanta unionsfonder, i syfte att stimulera snabba resultat och säkerställa att utvärderingar kan bidra på ett effektivt sätt vid eventuella framtida revideringar av politiska ingripanden. Detta kommer att ske genom bättre indikatorer, närmare samarbete med relevanta partner samt mekanismer för att uppmuntra till prestationer. Kommissionen kommer att göra en halvtidsutvärdering och en efterhandsutvärdering. Dessa utvärderingar kommer att genomföras i enlighet med punkterna 22 och 23 i det interinstitutionella avtalet av den 13 april 2016, där de tre institutionerna bekräftade att utvärderingar av befintlig lagstiftning och politik bör ligga till grund för konsekvensbedömningar av olika alternativ för vidare åtgärder. Vid utvärderingarna kommer man att bedöma instrumentets praktiska effekter på grundval av indikatorer och mål samt av en ingående analys av i vilken utsträckning instrumentet kan anses vara relevant, ändamålsenligt och effektivt, ger ett tillräckligt EU-mervärde och stämmer överens med EU:s övriga politik. Tidigare erfarenheter kommer att utnyttjas för att identifiera eventuella problem och eventuella möjligheter att ytterligare förbättra åtgärderna eller deras resultat och att bidra till att maximera instrumentets effekter.

Medlemsstaterna förväntas rapportera om genomförandet av sina program i enlighet med de former som anges i denna förordning och i förordningen om gemensamma bestämmelser.

- **Ingående redogörelse för de specifika bestämmelserna i förslaget**

Kapitel I – Allmänna bestämmelser i den föreslagna förordningen innehåller dess syfte, tillämpningsområde och centrala definitioner. I kapitlet anges också målen med förordningen. Den föreslagna omfattningen av dessa artiklar bygger till stor del på den gällande förordningen om instrumentet för gränser och visering, samtidigt som hänsyn tas till ny politisk utveckling, såsom inrättandet av den europeiska gräns- och kustbevakningen, inklusive Europeiska gräns- och kustbevakningsbyrån, moderniseringen av den gemensamma viseringspolitiken och utvecklingen av nya storskaliga it-system och interoperabilitet dem emellan. Stark tonvikt läggs på stöd till åtgärder med en europeisk dimension.

Kapitel II – Budget- och genomföranderam innehåller allmänna principer för det stöd som ges enligt denna förordning och förmedlar vikten av konsekvens och komplementaritet med relevanta EU-finansieringsinstrument. I kapitlet fastställs genomförandemodellerna för de åtgärder som beviljas stöd enligt förordningen: delad, direkt och indirekt förvaltning. Den

föreslagna blandningen av genomförandemodeller bygger på de positiva erfarenheterna av denna kombination vid genomförandet av det nuvarande finansieringsinstrumentet.

I det första avsnittet av detta kapitel fastställs de gemensamma bestämmelserna. I förslaget anges ett belopp för finansieringsramen för instrumentet, samt dess användning genom olika genomförandeformer.

I det andra avsnittet beskrivs genomföranderamen för den del av instrumentet som genomförs med delad förvaltning, i synnerhet vad gäller medlemsstaternas program. Villkoren för de åtgärder som stöds inom ramen för förordningen anges också, t.ex. sådana som rör förvärv av utrustning och utbildning. I avsnittet anges närmare bestämmelser för halvtidsöversynen av medlemsstaternas program och för genomförandet av särskilda åtgärder och driftsstöd, däribland den särskilda transiteringsordningen.

I det tredje avsnittet anges bestämmelser om åtgärder som genomförs under direkt eller indirekt förvaltning, medan det fjärde avsnittet innehåller bestämmelser om bistånd i nödsituationer, som kan genomföras med delad, direkt eller indirekt förvaltning.

I det femte och sista avsnittet anges nödvändiga bestämmelser om övervakning, rapportering, informations- och kommunikationskrav samt utvärdering.

Kapitel III – Övergångs- och slutbestämmelser innehåller bestämmelser om att kommissionen ges befogenhet att anta delegerade akter, samt bestämmelser om kommittéförfarandet. Det fastställs att förordningen kommer att vara till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater från och med den 1 januari 2021.

Förslag till

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS FÖRORDNING

om inrättande, som en del av Fonden för integrerad gränsförvaltning, av instrumentet för ekonomiskt stöd för gränsförvaltning och visering

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt artiklarna 77.2 och 79.2 d, med beaktande av Europeiska kommissionens förslag,

efter översändande av utkastet till lagstiftningsakt till de nationella parlamenten,

med beaktande av Europeiska ekonomiska och sociala kommitténs yttrande¹¹,

med beaktande av Regionkommitténs yttrande¹²,

i enlighet med det ordinarie lagstiftningsförfarandet, och

av följande skäl:

- (1) I samband både med de föränderliga migrationsutmaningarna i Europeiska unionen och med säkerhetsfarhågor, är det oerhört viktigt att upprätthålla den känsliga balansen mellan den fria rörligheten för personer och säkerheten. Unionens mål att säkerställa en hög säkerhetsnivå inom ett område med frihet, säkerhet och rättvisa enligt artikel 67.3 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (EUF-fördraget) bör uppnås bland annat genom gemensamma åtgärder som avser personers passage av de inre gränserna och gränskontroll vid de yttre gränserna samt den gemensamma viseringspolitiken.
- (2) I enlighet med artikel 80 i EUF-fördraget bör denna politik och dess genomförande styras av principen om solidaritet och rättvis ansvarsfördelning, även i finansiellt avseende, mellan medlemsstaterna.
- (3) I Romförklaringen, som undertecknades den 25 september 2017, bekräftade ledarna för 27 medlemsstater sin beslutsamhet att verka för ett tryggt och säkert Europa, att bygga en union där alla medborgare känner sig trygga och kan röra sig fritt, där de yttre gränserna är säkra och där migrationspolitiken är effektiv, ansvarsfull och hållbar och respekterar internationella normer; ett Europa som är fast beslutet att bekämpa terrorism och organiserad brottslighet.
- (4) Syftet med unionens politik rörande förvaltningen av de yttre gränserna är att utveckla och genomföra europeisk integrerad gränsförvaltning på både nationell nivå och unionsnivå, vilket är en förutsättning för den fria rörligheten för personer inom unionen och ett grundläggande inslag i ett område med frihet, säkerhet och rättvisa.
- (5) Europeisk integrerad gränsförvaltning genomförs av den europeiska gräns- och kustbevakningen, som inrättades genom Europaparlamentets och rådets förordning (EU)

¹¹ EUT C , , s. .

¹² EUT C , , s. .

2016/1624¹³ och som utgörs av Europeiska gräns- och kustbevakningsbyrån och de nationella myndigheter som ansvar för gränsförvaltning, även kustbevakningen i den mån den utför gränskontrolluppgifter, och är nödvändig för att förbättra migrationshanteringen och säkerheten.

- (6) Att underlätta lagligt resande, samtidigt som man förebygger irreguljär migration och säkerhetsrisker, angavs som ett av huvudmålen med unionens motåtgärder mot utmaningarna på dessa områden i kommissionens meddelande *En europeisk migrationsagenda*¹⁴.
- (7) Vid Europeiska rådets möte den 15 december 2016¹⁵ efterlystes fortsatta resultat i fråga om interoperabilitet mellan EU:s informationssystem och databaser. Vid Europeiska rådets möte den 23 juni 2017¹⁶ underströks behovet av att förbättra interoperabiliteten mellan databaser, och den 12 december 2017 antog kommissionen ett förslag till förordning om inrättande av en ram för interoperabilitet mellan EU:s informationssystem¹⁷.
- (8) För att bevara Schengenområdets integritet och stärka dess funktion är medlemsstaterna sedan den 6 april 2017 skyldiga att utföra systematiska kontroller mot relevanta databaser för EU-medborgare som passerar EU:s yttre gränser. Kommissionen har också utfärdat en rekommendation till medlemsstaterna om att bättre utnyttja poliskontroller och gränsöverskridande samarbete.
- (9) Ekonomiskt stöd från unionens budget är absolut nödvändigt för genomförandet av den europeiska integrerade gränsförvaltningen till stöd för medlemsstaternas arbete med att effektivt förvalta passage av de yttre gränserna och komma till rätta med migrationsutmaningarna och eventuella framtida hot vid dessa gränser, och därigenom bidra till att motverka allvarlig brottslighet med gränsöverskridande inslag, samtidigt som man respekterar de grundläggande rättigheterna fullt ut.
- (10) Medlemsstaterna bör förses med tillräckligt ekonomiskt stöd från unionen för att främja genomförandet av den europeiska integrerade gränsförvaltningen, vars komponenter anges i artikel 4 i förordning (EU) 2016/1624 – nämligen gränskontroll, efterforsknings- och räddningsinsatser under gränsövervakningsinsatser, riskanalys, samarbete mellan medlemsstater (med stöd och samordning av Europeiska gräns- och kustbevakningsbyrån), samarbete mellan byråer (inklusive regelbundet informationsutbyte), samarbete med tredjeländer, tekniska och operativa åtgärder inom Schengenområdet som har anknytning till gränskontroll och som utformats för att vidta åtgärder mot olaglig invandring och motverka gränsöverskridande brottslighet på ett bättre sätt, användning av den senaste tekniken och mekanismer för kvalitetskontroll och solidaritet – samt säkerställa att den förverkligas i praktiken.
- (11) Eftersom medlemsstaternas tullmyndigheter har tagit sig an allt fler ansvarsuppgifter som ofta tangerar säkerhetsområdet och utförs vid de yttre gränserna, måste man säkerställa enhetlighet i samband med gränskontroll och tullkontroll vid de yttre gränserna genom att tillhandahålla lämpligt ekonomiskt stöd från unionen till medlemsstaterna. Detta kommer inte bara att stärka

¹³ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/1624 av den 14 september 2016 om en europeisk gräns- och kustbevakning och om ändring av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/399 och upphävande av Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 863/2007, rådets förordning (EG) nr 2007/2004 och rådets beslut 2005/267/EG (EUT L 251, 16.9.2016, s. 1).

¹⁴ COM(2015) 240 final, 13.5.2015.

¹⁵ <http://www.consilium.europa.eu/sv/press/press-releases/2016/12/15/euco-conclusions-final/>

¹⁶ [Slutsatser från Europeiska rådets möte](#) den 22–23 juni 2017.

¹⁷ COM(2017) 794 final.

tullkontrollerna, utan också underlätta den lagliga handeln och bidra till en säker och effektiv tullunion.

- (12) Det är därför nödvändigt att skapa en uppföljare till Fonden för inre säkerhet 2014–2020, som inrättades genom Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 515/2014¹⁸, genom att inrätta Fonden för integrerad gränsförvaltning (nedan kallad *fonden*).
- (13) På grund av de rättsliga förhållanden som är tillämpliga på avdelning V i EUF-fördraget, och de olika rättsliga grunder som är tillämpliga på politiken för de yttre gränserna respektive tullkontroll, är det inte juridiskt möjligt att inrätta fonden som ett enda instrument.
- (14) Fonden bör därför inrättas som en övergripande ram för unionens ekonomiska stöd på området gränsförvaltning och visering, omfattande det instrument för ekonomiskt stöd för gränsförvaltning och visering (nedan kallat *instrumentet*) som inrättas genom denna förordning och det instrument för ekonomiskt stöd för tullkontrollutrustning som inrättas genom Europaparlamentets och rådets förordning (EU) .../...¹⁹. Ramen bör kompletteras genom Europaparlamentets och rådets förordning (EU) [förordningen om gemensamma bestämmelser]²⁰ till vilken den här förordningen bör hänvisa när det gäller bestämmelser om delad förvaltning.
- (15) Instrumentet bör genomföras i full överensstämmelse med de rättigheter och principer som fastställs i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna och med unionens internationella åtaganden avseende grundläggande rättigheter.
- (16) Instrumentet bör bygga vidare på de resultat och investeringar som gjorts med stöd av dess föregångare, dvs. fonden för yttre gränser för perioden 2007–2013, som inrättades genom Europaparlamentets och rådets beslut nr 574/2007/EG²¹, och instrumentet för ekonomiskt stöd för yttre gränser och visering inom Fonden för inre säkerhet för perioden 2014–2020, som inrättades genom förordning (EU) nr 515/2014²², och bör utvidga dem för att beakta ny utveckling.
- (17) För att säkerställa en enhetlig och högkvalitativ yttre gränskontroll och underlätta lagligt resande över de yttre gränserna bör instrumentet bidra till utvecklingen av en europeisk integrerad gränsförvaltning, som inbegriper alla åtgärder som medlemsstaternas behöriga myndigheter och Europeiska gräns- och kustbevakningsbyrån har vidtagit på olika nivåer i fråga om politik, lagstiftning, systematiskt samarbete, fördelning av bördan, bedömning av situationen och skiftande förhållanden kring irreguljära migranternas gränsövergångsställen, personal, utrustning och teknik, i samarbete med andra aktörer såsom tredjeländer och andra EU-organ, i synnerhet Europeiska byrån för den operativa förvaltningen av stora it-system inom området frihet, säkerhet och rättvisa (eu-LISA) och Europol, samt internationella organisationer.
- (18) Instrumentet bör bidra till att effektivisera handläggningen av viseringsansökningar när det gäller att upptäcka och bedöma hot mot säkerheten och risker för irreguljär migration, samt underlätta viseringsförfarandena för resenärer med ärligt uppsåt. I synnerhet bör man genom

¹⁸ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 515/2014 av den 16 april 2014 om inrättande, som en del av fonden för inre säkerhet, av ett instrument för ekonomiskt stöd för yttre gränser och visering och om upphävande av beslut nr 574/2007/EG (EUT L 150, 20.5.2014, s. 143).

¹⁹ EUT L [...], [...], s. [...].

²⁰ EUT L [...], [...], s. [...].

²¹ EUT L 144, 6.6.2007, s. 22.

²² Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 515/2014 av den 16 april 2014 om inrättande, som en del av fonden för inre säkerhet, av ett instrument för ekonomiskt stöd för yttre gränser och visering och om upphävande av beslut nr 574/2007/EG (EUT L 150, 20.5.2014, s. 143).

instrumentet avsätta ekonomiskt stöd till digitalisering av handläggningen av viseringsansökningar, med målet att kunna erbjuda snabba, säkra och klientvänliga förfaranden som gynnar både viseringssökande och konsulat. Instrumentet bör också tjäna till att säkerställa omfattande konsulär täckning i hela världen. Ett enhetligt genomförande av den gemensamma viseringspolitiken och dess modernisering bör också omfattas av detta instrument.

- (19) Instrumentet bör stödja gränskontrollrelaterade åtgärder på Schengenländernas territorium som en del av utvecklingen av ett gemensamt system för integrerad gränsförvaltning, vilket gör att Schengenområdet som helhet fungerar bättre.
- (20) I syfte att förbättra förvaltningen av de yttre gränserna, bidra till att förebygga och bekämpa irreguljär migration och främja en hög säkerhetsnivå inom området med frihet, säkerhet och rättvisa i unionen bör instrumentet stödja utvecklingen av storskaliga it-system, utgående från befintliga eller nya it-system. Det bör också stödja inrättandet av interoperabilitet mellan dessa EU-informationssystem – in- och utresesystemet²³, Informationssystemet för viseringar (VIS)²⁴, EU-systemet för reseuppgifter och resetillstånd (Etias)²⁵, Eurodac²⁶, Schengens informationssystem (SIS)²⁷ och det europeiska informationssystemet för utbyte av uppgifter ur kriminalregister avseende tredjelandsmedborgare (Ecris-TCN)²⁸ – i medlemsstaterna för att dessa EU-informationssystem och uppgifterna i dem ska komplettera varandra. Instrumentet bör också bidra till den nödvändiga utvecklingen på nationell nivå efter det att interoperabilitetskomponenterna (den europeiska sökportalen, den gemensamma biometriska matchningstjänsten, den gemensamma databasen för identitetsuppgifter och detektorn för multipla identiteter)²⁹ har implementerats på central nivå.
- (21) Instrumentet bör komplettera och förstärka de åtgärder som vidtagits för att genomföra den europeiska integrerade gränsförvaltningen i enlighet med delat ansvar och solidaritet mellan medlemsstaterna och Europeiska gräns- och kustbevakningsbyrån, som representerar de två pelarna i den europeiska gräns- och kustbevakningen. Detta innebär framför allt att medlemsstaterna, när de utarbetar sina program, bör ta hänsyn till de analysverktyg och operativa och tekniska riktlinjer som tagits fram av Europeiska gräns- och kustbevakningsbyrån, liksom de utbildningsplaner som den utarbetat, såsom den gemensamma läroplanen för utbildning av gränskontrolltjänstemän, inklusive de delar i denna som rör de grundläggande rättigheterna och tillgången till internationellt skydd. I syfte att se till att byråns uppdrag och medlemsstaternas ansvar för kontrollen av de yttre gränserna kompletterar varandra och för att säkerställa konsekvens och motverka kostnadsineffektivitet, bör kommissionen samråda med Europeiska gräns- och kustbevakningsbyrån om de utkast till nationella program som medlemsstaterna lämnar in, i den mån detta omfattas av byråns befogenheter, i synnerhet för den verksamhet som finansieras inom ramen för driftsstödet.

²³ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2017/2226 av den 30 november 2017 om inrättande av ett in- och utresesystem för registrering av in- och utreseuppgifter och av uppgifter om nekad inresa för tredjelandsmedborgare som passerar medlemsstaternas yttre gränser, om fastställande av villkoren för åtkomst till in- och utresesystemet för brottsbekämpande ändamål och om ändring av konventionen om tillämpning av Schengenavtalet och förordningarna (EG) nr 767/2008 och (EU) nr 1077/2011 (EUT L 327, 9.12.2017, s. 20).

²⁴ Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 767/2008 av den 9 juli 2008 om informationssystemet för viseringar (VIS) och utbytet mellan medlemsstaterna av uppgifter om viseringar för kortare vistelse (VIS-förordningen) (EUT L 218, 13.8.2008, s. 60).

²⁵ COM(2016) 731 final, 16.11.2016.

²⁶ COM(2016) 272 final/2, 4.5.2016.

²⁷ COM(2016) 881 final, 882 final och 883 final, 21.12.2016.

²⁸ COM(2017) 344 final, 29.6.2017.

²⁹ COM(2017) 794 final, 12.12.2017.

- (22) Detta instrument bör stödja genomförandet av den akutstrategi med s.k. hotspots som beskrivs i kommissionens meddelande *En europeisk migrationsagenda* och godkändes av Europeiska rådet den 25 och 26 juni 2015³⁰. Hotspotstrategin innebär att medlemsstater som drabbats av oproportionerligt migrationstryck vid unionens yttre gränser kan få driftsstöd. Den erbjuder ett integrerat, övergripande och målinriktat stöd i en anda av solidaritet och delat ansvar, även för att skydda Schengenområdets integritet.
- (23) När brister eller risker identifierats, särskilt efter en Schengenutvärdering i enlighet med rådets förordning (EU) nr 1053/2013³¹, bör den berörda medlemsstaten, för att gynna solidariteten i Schengenområdet som helhet, och i en anda av delat ansvar för skyddet av unionens yttre gränser, på ett tillfredsställande sätt ta itu med frågan genom att med hjälp av medel inom ramen för sitt program fullfölja de rekommendationer som antagits i enlighet med den förordningen och i linje med sårbarhetsanalyser som genomförts av Europeiska gräns- och kustbevakningsbyrån i enlighet med artikel 13 i förordning (EU) 2016/1624.
- (24) Instrumentet bör ge uttryck för solidaritet och delat ansvar genom ekonomiskt stöd till de medlemsstater som fullt ut tillämpar Schengenregelverkets bestämmelser om de yttre gränserna och viseringar samt till de medlemsstater som förbereder sig för fullt deltagande i Schengensamarbetet, och det bör användas av medlemsstaterna på ett sätt som gynnar unionens gemensamma politik för förvaltningen av de yttre gränserna.
- (25) I enlighet med protokoll nr 5 till 2003 års anslutningsakt³² om persontransitering landvägen mellan Kaliningradområdet och andra delar av Ryska federationen bör instrumentet bära alla ytterligare kostnader som uppstår till följd av genomförandet av de särskilda bestämmelserna i unionens regelverk för sådan transitering, det vill säga rådets förordning (EG) nr 693/2003³³ och rådets förordning (EG) nr 694/2003³⁴. Behovet av fortsatt ekonomiskt stöd för uteblivna avgifter bör emellertid avgöras av den gällande viseringsordningen mellan unionen och Ryska federationen.
- (26) I syfte att bidra till att det politiska målet med instrumentet uppnås, bör medlemsstaterna säkerställa att deras program beaktar instrumentets särskilda mål, att prioriteringarna väljs i enlighet med de överenskomna EU-prioriteringarna och de genomförandeåtgärder som anges i bilaga II och att fördelningen av medel mellan målen och åtgärderna står i proportion till de utmaningar och behov de ställs inför.
- (27) Effektivitet samt synergier och konsekvens med andra EU-fonder bör eftersträvas, och överlappningar mellan åtgärderna bör undvikas.
- (28) Återvändande av tredjelandsmedborgare som är föremål för beslut om återvändande utfärdade av en medlemsstat är en av komponenterna i den europeiska integrerade gränsförvaltningen enligt förordning (EU) 2016/1624. Åtgärder i fråga om återvändande omfattas dock inte av

³⁰ EUCO 22/15 CO EUR 8 CONCL 3.

³¹ Rådets förordning (EU) nr 1053/2013 av den 7 oktober 2013 om inrättande av en utvärderings- och övervakningsmekanism för kontroll av tillämpningen av Schengenregelverket (EUT L 295, 6.11.2013, s. 27).

³² EUT L 236, 23.9.2003, s. 946.

³³ Rådets förordning (EG) nr 693/2003 av den 14 april 2003 om införande av ett särskilt dokument för förenklad transitering (FTD) och ett dokument för förenklad järnvägstransitering (FRTD) och om ändring av de gemensamma konsulära anvisningarna och den gemensamma handboken (EUT L 99, 17.4.2003, s. 8).

³⁴ Rådets förordning (EG) nr 694/2003 av den 14 april 2003 om en enhetlig utformning av de dokument för förenklad transitering (FTD) och dokument för förenklad järnvägstransitering (FRTD) som det föreskrivs om i förordning (EG) nr 693/2003 (EUT L 99, 17.4.2003, s. 15).

detta instrument, på grund av dess karaktär och mål, utan istället av förordning (EU) [nya AMF]³⁵.

- (29) För att erkänna den viktiga roll som medlemsstaternas tullmyndigheter spelar vid de yttre gränserna och att säkerställa att de förfogar över tillräckliga medel för att genomföra sina omfattande uppgifter vid gränserna, bör det instrument för ekonomiskt stöd för tullkontrollutrustning som inrättas genom Europaparlamentets och rådets förordning (EU) [den nya fonden för tullkontrollutrustning] förse dessa nationella myndigheter med tillräckliga medel för att investera i både utrustning som ska användas för att utföra tullkontroll och utrustning som utöver tullkontroll också kan tjäna andra syften, såsom gränskontroll.
- (30) Tullkontrollutrustning kan för det mesta vara lika lämplig eller tillfälligtvis lämpa sig för kontroll av efterlevnad med annan lagstiftning, såsom bestämmelser om gränsförvaltning, visering eller polissamarbete. Fonden för integrerad gränsförvaltning inrättas därför som två kompletterande instrument med olika, men överensstämmande, tillämpningsområden för förvärv av utrustning. Det instrument för gränsförvaltning och visering som inrättas genom denna förordning omfattar inte utrustning som kan användas för både gränsförvaltning och tullkontroll. Instrumentet för tullkontrollutrustning kommer däremot inte bara att finansiera utrustning med tullkontroll som främsta syfte, utan även medge användning för ytterligare ändamål såsom gränskontroller och säkerhet. Denna uppdelning av rollerna kommer att främja samarbete, som är en av komponenterna i den europeiska integrerade gränsförvaltningen i enlighet med artikel 4 e i förordning (EU) 2016/1624, och därigenom göra det möjligt för tullmyndigheter och gränsmyndigheter att arbeta tillsammans och maximera effekten av unionsbudgeten genom samägande av och driftskompatibilitet mellan kontrollutrustning.
- (31) Sjögränsövervakning är en av de kustbevakningsuppgifter som utförs i unionens sjöbevakningsområde. Nationella myndigheter som utför kustbevakning är också ansvariga för en lång rad uppgifter som kan omfatta, men inte begränsas till, sjösäkerhet, sjöfartsskydd, sök- och räddningsinsatser, gränskontroll, fiskerikontroll, tullkontroll, allmän brottsbekämpning samt miljöskydd. Kustbevakningsuppgifternas breda omfattning gör att de omfattas av olika EU-politikområden där synergier bör eftersträvas för att uppnå mer ändamålsenliga och effektiva resultat.
- (32) Utöver kustbevakningssamarbetet på EU-nivå mellan Europeiska gräns- och kustbevakningsbyrån (som inrättades genom förordning (EU) 2016/1624), Europeiska sjösäkerhetsbyrån (som inrättades genom Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1406/2002³⁶) och Europeiska fiskerikontrollbyrån (som inrättades genom rådets förordning (EU) nr 768/2005³⁷) bör förbättrad överensstämmelse mellan verksamheten på det maritima området också uppnås på nationell nivå. Synergier mellan de olika aktörerna i havsmiljön bör vara i linje med strategierna för europeisk integrerad gränsförvaltning och sjöfartsskydd.
- (33) För att stärka den maritima verksamhetens komplementaritet och enhetlighet, undvika dubbelarbete och minska budgetpåfrestningarna på ett område med så kostsam verksamhet som det maritima området, bör instrumentet stödja multifunktionella maritima insatser vars huvudsakliga syfte är gränsövervakning, men som dessutom samtidigt kan syfta till andra mål.

³⁵ EUT L [...], [...], s. [...].

³⁶ Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1406/2002 av den 27 juni 2002 om inrättande av en europeisk sjösäkerhetsbyrå (EGT L 208, 5.8.2002, s. 1).

³⁷ Rådets förordning (EG) nr 768/2005 av den 26 april 2005 om inrättande av Gemenskapens kontrollorgan för fiske och om ändring av förordning (EEG) nr 2847/93 om införande av ett kontrollsystem för den gemensamma fiskeripolitiken (EUT L 128, 21.5.2005, s. 1).

- (34) De åtgärder i, och med anknytning till, tredjeländer vilka finansieras genom instrumentet bör genomföras i fullständig synergi, överensstämmelse och komplementaritet med andra åtgärder utanför unionen som finansieras genom unionens instrument för externt bistånd. I synnerhet bör fullständig överensstämmelse vid genomförandet av dessa åtgärder eftersträvas med principerna och de allmänna målen för unionens yttre åtgärder och utrikespolitik rörande landet eller regionen i fråga. När det gäller den externa dimensionen bör instrumentet inriktas på stöd som ska förbättra samarbetet med tredjeländer och stärka centrala aspekter i deras gränsövervaknings- och gränsförvaltningskapacitet på områden av intresse för unionens migrationspolitik och säkerhetsmål.
- (35) Finansiering ur unionens budget bör koncentreras till verksamhet där unionens insatser kan tillföra ett mervärde jämfört med åtgärder som medlemsstaterna vidtar på egen hand. Eftersom unionen har bättre förutsättningar än medlemsstaterna att tillhandahålla en ram för unionens solidaritet vad gäller gränskontroll, den gemensamma viseringspolitiken och hantering av migrationsströmmar samt att skapa en plattform för utvecklingen av gemensamma it-system till stöd för denna politik, kommer det ekonomiska stöd som ges inom ramen för denna förordning i synnerhet att bidra till att stärka den nationella kapaciteten och unionens kapacitet på dessa områden.
- (36) Om en medlemsstat har underlåtit att fullgöra sina skyldigheter enligt fördragen på områdena gränsförvaltning och visering, om det finns en uppenbar risk för att medlemsstaten allvarligt åsidosätter unionens värden vid genomförandet av regelverket om gränsförvaltning och visering, eller om brister har konstaterats på det berörda området i en utvärderingsrapport inom ramen för utvärderings- och övervakningsmekanismen för Schengenregelverket, kan det anses att medlemsstaten inte följer unionens relevanta regelverk, även i fråga om tillämpningen av driftsstöd inom ramen för detta instrument.
- (37) För att uppfylla de mål som anges i denna förordning bör instrumentet återspegla behovet av större flexibilitet och förenkling, samtidigt som det uppfyller krav på förutsebarhet och säkerställer en rättvis och transparent resursfördelning.
- (38) I denna förordning bör man ange de initiala beloppen för medlemsstaternas program, beräknade på grundval av de kriterier som fastställs i bilaga I, vilka återspeglar land- och sjögränsavsnittens längd och hotnivå, arbetsbördan vid flygplatser och konsulat samt antalet konsulat.
- (39) Dessa initiala belopp kommer att ligga till grund för medlemsstaternas långsiktiga investeringar. För att beakta förändringar av utgångsläget, såsom trycket på unionens yttre gränser och arbetsbördan vid de yttre gränserna och på konsulaten, kommer ett tilläggsbelopp att tilldelas medlemsstaterna efter halva tiden på grundval av de senaste tillgängliga statistiska uppgifterna i enlighet med fördelningsnyckeln, med hänsyn till programmets genomförandegrad.
- (40) Eftersom utmaningarna på området gränsförvaltning och viseringar ständigt förändras, är det nödvändigt att anpassa tilldelningen av medel till förändringarna i migrationsströmmarna, trycket vid gränserna och säkerhetshoten samt kanalisera finansieringen till de prioriteringar som ger det största mervärdet för unionen. För att reagera på akuta behov, förändringar i strategier och unionens prioriteringar, samt för att kanalisera finansieringen till åtgärder med ett stort mervärde för unionen, kommer en del av finansieringen regelbundet att anslås till särskilda åtgärder, unionsåtgärder och bistånd i nödsituationer genom en tematisk del.
- (41) Medlemsstaterna bör uppmuntras att använda en del av sin programtilldelning för att finansiera de åtgärder som förtecknas i bilaga IV genom att dra nytta av ett större bidrag från unionen.

- (42) Instrumentet bör bidra till att täcka driftskostnaderna i samband med gränsförvaltningen, den gemensamma viseringspolitiken och storskaliga it-system och bör därigenom göra det möjligt för medlemsstaterna att upprätthålla den kapacitet som är avgörande för unionen som helhet. Detta bidrag består av full ersättning för specifika kostnader kopplade till målen med instrumentet och bör utgöra en väsentlig del av medlemsstaternas program.
- (43) En del av de tillgängliga medlen inom ramen för instrumentet kan också tilldelas medlemsstaternas program för genomförande av särskilda åtgärder, utöver den initiala tilldelningen. Dessa särskilda åtgärder bör identifieras på unionsnivå och bör omfatta åtgärder som kräver samarbete eller åtgärder som behövs för att hantera utvecklingen inom unionen och som kräver att ytterligare medel görs tillgängliga för en eller flera medlemsstater, såsom förvärv via medlemsstaternas nationella program av teknisk utrustning som Europeiska gräns- och kustbevakningsbyrån behöver för att bedriva sin insatsverksamhet, modernisering av handläggningen av viseringsansökningar, utveckling av nya storskaliga it-system och inrättande av interoperabilitet mellan systemen. Dessa särskilda åtgärder kommer att fastställas av kommissionen i dess arbetsprogram.
- (44) För att komplettera genomförandet av det politiska målet för detta instrument på nationell nivå genom medlemsstaternas program, bör instrumentet också stödja åtgärder på unionsnivå. Sådana åtgärder bör ha övergripande strategiska syften inom instrumentets tillämpningsområde som gäller politisk analys och innovation, gränsöverskridande ömsesidigt lärande och partnerskap samt testning av nya initiativ och åtgärder i hela unionen.
- (45) För att förbättra unionens förmåga att omedelbart hantera oförutsett eller oproportionerligt migrationstryck, i synnerhet vid de gränssnitt där det i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1052/2013³⁸ har fastställts att påverkansgraden är sådan att den äventyrar hela Schengenområdet funktion, samt hantera tryck på viseringsavdelningarna vid medlemsstaternas konsulat eller risker för gränssäkerheten, bör det vara möjligt att ge bistånd i nödsituationer i enlighet med de regler som fastställs i denna förordning.
- (46) Det politiska målet för detta instrument kommer också att främjas med hjälp av finansieringsinstrument och budgetgarantier inom de politiska områdena [...] av fonden InvestEU. Ekonomiskt stöd bör användas för att ta itu med marknadsmisslyckanden eller bristfälliga investeringssituationer på ett proportionellt sätt, och åtgärderna bör inte duplicera eller utestänga privat finansiering eller snedvrida konkurrensen på den inre marknaden. Åtgärderna bör ha ett klart europeiskt mervärde.
- (47) I denna förordning fastställs en finansieringsram för hela instrumentet vilken ska utgöra det särskilda referensbeloppet, i den mening som avses i [punkt 17 i det interinstitutionella avtalet av den 2 december 2013 mellan Europaparlamentet, rådet och kommissionen om budgetdisciplin, samarbete i budgetfrågor och sund ekonomisk förvaltning]³⁹, för Europaparlamentet och rådet under det årliga budgetförfarandet.
- (48) Förordning (EU, Euratom)/... [den nya budgetförordningen] (nedan kallad *budgetförordningen*)⁴⁰ är tillämplig på detta instrument. I den förordningen fastställs regler för genomförandet av unionens budget, inbegripet regler om bidrag, priser, upphandling, indirekt genomförande, ekonomiskt stöd, finansieringsinstrument och budgetgarantier. För att säkerställa överensstämmelse i genomförandet av unionens finansieringsprogram, ska

³⁸ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1052/2013 av den 22 oktober 2013 om inrättande av ett europeiskt gränsövervakningssystem (Eurosir) (EUT L 295, 6.11.2013, s. 11).

³⁹ EUT C , , s. .

⁴⁰ EUT C , , s. .

budgetförordningen gälla de åtgärder som genomförs genom direkt eller indirekt förvaltning enligt instrumentet.

- (49) För att åtgärder ska kunna genomföras genom delad förvaltning bör instrumentet ingå som en del av ett enhetligt ramverk bestående av föreliggande förordning, budgetförordningen och förordning (EU) .../... [förordningen om gemensamma bestämmelser].
- (50) Genom förordning (EU) .../... [förordningen om gemensamma bestämmelser] inrättas en ram för åtgärder under Europeiska regionala utvecklingsfonden (Eruf), Europeiska socialfonden+ (ESF+), Sammanhållningsfonden, Europeiska havs- och fiskerifonden (EHFF), Asyl- och migrationsfonden (AMF), Fonden för inre säkerhet och instrumentet för gränsförvaltning och visering som en del av Fonden för integrerad gränsförvaltning, och den innehåller i synnerhet regler om programplanering, övervakning, utvärdering, förvaltning och kontroll av EU:s medel som genomförs genom delad förvaltning. Dessutom är det nödvändigt att specificera målen för instrumentet för gränsförvaltning och visering i denna förordning samt att fastställa särskilda bestämmelser om verksamhet som kan finansieras genom detta instrument.
- (51) Finansieringstyperna och genomförandemetoderna för denna förordning bör väljas på grundval av sin potential både att leda till att de specifika målen för åtgärderna uppnås och att ge resultat, med beaktande av framför allt kostnaderna för kontroller, den administrativa bördan och den förväntade risken för bristande efterlevnad. Detta bör inbegripa beaktande av användning av såväl klumpsummor, schablonsatser och enhetskostnader som finansiering som inte är kopplad till kostnader i den mening som avses i artikel 125.1 i budgetförordningen.
- (52) I enlighet med förordning (EU) .../... [den nya budgetförordningen]⁴¹, Europaparlamentets och rådets förordning (EU, Euratom) nr 883/2013⁴², rådets förordning (Euratom, EG) nr 2988/95⁴³, rådets förordning (Euratom, EG) nr 2185/96⁴⁴ och rådets förordning (EU) 2017/1939⁴⁵ ska unionens ekonomiska intressen skyddas genom proportionella åtgärder, inbegripet förebyggande, upptäckt, korrigering och utredning av oriktigheter och bedrägeri, krav på återbetalning av belopp som gått förlorade, betalats ut på felaktiga grunder eller använts felaktigt samt i tillämpliga fall administrativa sanktioner. I enlighet med förordning (EU, Euratom) nr 883/2013 och förordning (Euratom, EG) nr 2185/96 får Europeiska byrån för bedrägeribekämpning (Olaf) utföra administrativa utredningar, inbegripet kontroller och inspektioner på plats, i syfte att fastställa om det har förekommit bedrägeri, korruption eller annan olaglig verksamhet som påverkar unionens ekonomiska intressen. I överensstämmelse med förordning (EU) 2017/1939 får Europeiska åklagarmyndigheten utreda och lagföra bedrägeri och annan brottslighet som påverkar unionens ekonomiska intressen, i enlighet med Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2017/1371⁴⁶. I enlighet med budgetförordningen ska varje person eller enhet som tar emot medel från unionen samarbeta fullständigt för att skydda unionens ekonomiska intressen, ge kommissionen, Olaf, Europeiska

⁴¹ EUT C [...], [...], s. [...].

⁴² Europaparlamentets och rådets förordning (EU, Euratom) nr 883/2013 av den 11 september 2013 om utredningar som utförs av Europeiska byrån för bedrägeribekämpning (Olaf) och om upphävande av Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1073/1999 och rådets förordning (Euratom) nr 1074/1999 (EUT L 248, 18.9.2013, s. 1).

⁴³ Rådets förordning (EG, Euratom) nr 2988/95 av den 18 december 1995 om skydd av Europeiska gemenskapernas finansiella intressen (EGT L 312, 23.12.1995, s. 1).

⁴⁴ Rådets förordning (Euratom, EG) nr 2185/96 av den 11 november 1996 om de kontroller och inspektioner på platsen som kommissionen utför för att skydda Europeiska gemenskapernas finansiella intressen mot bedrägerier och andra oegentligheter (EGT L 292, 15.11.1996, s. 2).

⁴⁵ Rådets förordning (EU) 2017/1939 av den 12 oktober 2017 om genomförande av fördjupat samarbete om inrättande av Europeiska åklagarmyndigheten (EUT L 283, 31.10.2017, s. 1).

⁴⁶ Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2017/1939 av den 5 juli 2017 om bekämpande genom straffrättsliga bestämmelser av bedrägeri som riktar sig mot unionens finansiella intressen (EUT L 198, 28.7.2017, s. 29).

åklagarmyndigheten och Europeiska revisionsrätten alla rättigheter och all tillgång som behövs och säkerställa att tredje parter som är involverade i förvaltningen av medel från unionen beviljar likvärdiga rättigheter.

- (53) Övergripande finansiella regler som antas av Europaparlamentet och rådet på grundval av artikel 322 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt är tillämpliga på denna förordning. Dessa regler fastställs i budgetförordningen och reglerar i synnerhet förfarandet för budgetens uppställning och genomförande genom bidrag, upphandling, priser och indirekt genomförande, samt föreskriver kontroll av finansiella aktörers ansvar. Regler som antas på grundval av artikel 322 i EUF-fördraget rör också skyddet av unionens budget i händelse av allmänna brister i medlemsstaternas efterlevnad av rättsstatsprincipen, eftersom rättsstatsprincipen är en grundförutsättning för sund ekonomisk förvaltning och effektiv EU-finansiering.
- (54) I enlighet med artikel 94 i rådets beslut 2013/755/EU⁴⁷ är personer och enheter i utomeuropeiska länder och territorier (ULT) berättigade till finansiering, med förbehåll för instrumentets regler och mål och eventuella ordningar som gäller för den medlemsstat till vilken det berörda utomeuropeiska landet eller territoriet är knutet.
- (55) I enlighet med artikel 349 i EUF-fördraget och i linje med kommissionens meddelande *Ett starkare och förnyat strategiskt partnerskap med EU:s yttersta randområden*, som godkändes av rådet i dess slutsatser av den 12 april 2018, bör de relevanta medlemsstaterna säkerställa att deras nationella program beaktar framväxande hot mot de yttersta randområdena. Instrumentet stöder dessa medlemsstater med tillräckliga resurser för att hjälpa de yttersta randområdena när så är lämpligt.
- (56) I enlighet med punkterna 22 och 23 i det interinstitutionella avtalet av den 13 april 2016 om bättre lagstiftning⁴⁸ finns det ett behov av att utvärdera detta instrument på grundval av information som samlats in enligt specifika övervakningskrav, samtidigt som man undviker överreglering och administrativa bördor, särskilt för medlemsstaterna. I förekommande fall kan sådana krav innefatta mätbara indikatorer som kan användas som utgångspunkt för att utvärdera instrumentets faktiska konsekvenser. För att mäta instrumentets resultat bör indikatorer och relaterade mål fastställas för vart och ett av instrumentets särskilda mål.
- (57) Detta instrument kommer att bidra till att integrera klimatåtgärder och uppnå ett övergripande mål på att 25 % av EU-budgetens utgifter ska stödja klimatmål, vilket återspeglar vikten av att motarbeta klimatförändringarna i enlighet med unionens åtagande att genomföra Parisavtalet och FN:s mål för hållbar utveckling. Relevanta åtgärder kommer att identifieras under förberedelserna och genomförandet av instrumentet, och omprövas i samband med tillämpliga utvärderingar och översyner.
- (58) Genom indikatorerna och den finansiella rapporteringen bör kommissionen och medlemsstaterna övervaka instrumentets genomförande i enlighet med de relevanta bestämmelserna i förordning (EU) .../... [förordningen om gemensamma bestämmelser] och denna förordning.
- (59) I syfte att komplettera och ändra icke väsentliga delar av denna förordning bör befogenheten att anta akter i enlighet med artikel 290 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt delegeras till kommissionen med avseende på förteckningen över åtgärder som berättigar till

⁴⁷ Rådets beslut 2013/755/EU av den 25 november 2013 om associering av de utomeuropeiska länderna och territorierna med Europeiska unionen (ULT-beslutet) (EUT L 344, 19.12.2013, s. 1).

⁴⁸ Interinstitutionellt avtal mellan Europaparlamentet, Europeiska unionens råd och Europeiska kommissionen om bättre lagstiftning av den 13 april 2016, EUT L 123, 12.5.2016, s. 1.

större samfinansiering i bilaga IV, driftsstöd samt för att vidareutveckla den gemensamma övervaknings- och utvärderingsramen. Det är särskilt viktigt att kommissionen genomför lämpliga samråd under sitt förberedande arbete, inklusive på expertnivå, och att dessa samråd genomförs i enlighet med principerna i det interinstitutionella avtalet av den 13 april 2016 om bättre lagstiftning⁴⁹.

- (60) För att säkerställa enhetliga villkor för genomförandet av denna förordning bör kommissionen tilldelas genomförandebefogenheter. Dessa befogenheter bör utövas i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 182/2011⁵⁰. Granskningsförfarandet bör användas för genomförandeakter som fastställer gemensamma skyldigheter för medlemsstaterna, särskilt när det gäller att förse kommissionen med information, medan det rådgivande förfarandet bör användas vid antagandet av genomförandeakter som avser formerna för att förse kommissionen med information inom ramen för programplanering och rapportering, eftersom de är rent tekniska till sin natur.
- (61) En medlemsstat bör inte samtidigt delta i detta instrument och i ett av unionens tillfälliga finansieringsinstrument som hjälper de stödmottagande medlemsstaterna att finansiera bland annat åtgärder vid unionens nya yttre gränser för genomförandet av Schengenregelverket om gränser och visering samt kontrollen vid de yttre gränserna.
- (62) När det gäller Island och Norge utgör denna förordning, i enlighet med avtalet mellan Europeiska unionens råd och Republiken Island och Konungariket Norge om dessa staters associering till genomförandet, tillämpningen och utvecklingen av Schengenregelverket⁵¹, en utveckling av de bestämmelser i Schengenregelverket som omfattas av det område som avses i artikel 1.A och 1.B i rådets beslut 1999/437/EG⁵².
- (63) När det gäller Schweiz utgör denna förordning, i enlighet med avtalet mellan Europeiska unionen, Europeiska gemenskapen och Schweiziska edsförbundet om Schweiziska edsförbundets associering till genomförandet, tillämpningen och utvecklingen av Schengenregelverket⁵³, en utveckling av de bestämmelser i Schengenregelverket som omfattas av det område som avses i artikel 1.A och 1.B i beslut 1999/437/EG jämförd med artikel 3 i rådets beslut 2008/146/EG⁵⁴.
- (64) När det gäller Liechtenstein utgör denna förordning, i enlighet med protokollet mellan Europeiska unionen, Europeiska gemenskapen, Schweiziska edsförbundet och Furstendömet Liechtenstein om Furstendömet Liechtensteins anslutning till avtalet mellan Europeiska unionen, Europeiska gemenskapen och Schweiziska edsförbundet om Schweiziska edsförbundets associering till genomförandet, tillämpningen och utvecklingen av Schengenregelverket⁵⁵, en utveckling av de bestämmelser i Schengenregelverket som omfattas

⁴⁹ EUT L 123, 12.5.2016, s. 1.

⁵⁰ EUT L 55, 28.2.2011, s. 13.

⁵¹ EUT L 176, 10.7.1999, s. 36.

⁵² Rådets beslut 1999/437/EG av den 17 maj 1999 om vissa tillämpningsföreskrifter för det avtal som har ingåtts mellan Europeiska unionens råd och Republiken Island och Konungariket Norge om dessa båda staters associering till genomförandet, tillämpningen och utvecklingen av Schengenregelverket (EGT L 176, 10.7.1999, s. 31).

⁵³ EUT L 53, 27.2.2008, s. 52.

⁵⁴ Rådets beslut 2008/146/EG av den 28 januari 2008 om ingående på Europeiska gemenskapens vägnar av avtalet mellan Europeiska unionen, Europeiska gemenskapen och Schweiziska edsförbundet om Schweiziska edsförbundets associering till genomförandet, tillämpningen och utvecklingen av Schengenregelverket (EUT L 53, 27.2.2008, s. 1).

⁵⁵ EUT L 160, 18.6.2011, s. 21.

av det område som avses i artikel 1.A och 1.B i beslut 1999/437/EG jämförd med artikel 3 i rådets beslut 2011/350/EU⁵⁶.

- (65) I enlighet med artiklarna 1 och 2 i protokoll nr 22 om Danmarks ställning, fogat till EU-fördraget och till EUF-fördraget, deltar Danmark inte i antagandet av denna förordning, som inte är bindande för eller tillämplig på Danmark. Eftersom denna förordning är en utveckling av Schengenregelverket bör Danmark, i enlighet med artikel 4 i det protokollet, inom sex månader efter det att rådet har beslutat om denna förordning, besluta huruvida landet ska genomföra den i sin nationella lagstiftning.
- (66) Denna förordning utgör en utveckling av de bestämmelser i Schengenregelverket i vilka Irland inte deltar i enlighet med rådets beslut 2002/192/EG⁵⁷. Irland deltar därför inte i antagandet av denna förordning, som inte är bindande för eller tillämplig på Irland.
- (67) Det är lämpligt att anpassa tillämpningstiden för denna förordning till tillämpningstiden för rådets förordning (EU, Euratom) [förordningen om den fleråriga budgetramen]⁵⁸.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

KAPITEL I

ALLMÄNNA BESTÄMMELSER

Artikel 1

Syfte

1. Genom denna förordning inrättas instrumentet för ekonomiskt stöd för gränsförvaltning och visering (nedan kallat *instrumentet*) som en del av Fonden för integrerad gränsförvaltning (nedan kallad *fonden*).
2. Fonden inrättas genom denna förordning tillsammans med förordning (EU) .../... [instrumentet för tullkontrollutrustning] om inrättande, som en del av [Fonden för integrerad gränsförvaltning]⁵⁹, av instrumentet för ekonomiskt stöd för tullkontrollutrustning.
3. Här fastställs målen för instrumentet, budgeten för perioden 2021–2027, formerna för unionsfinansiering och reglerna för tillhandahållande av sådan finansiering.

Artikel 2

Definitioner

I denna förordning gäller följande definitioner:

⁵⁶ Rådets beslut 2011/350/EU av den 7 mars 2011 om ingående på Europeiska unionens vägnar av protokollet mellan Europeiska unionen, Europeiska gemenskapen, Schweiziska edsförbundet och Furstendömet Liechtenstein om Furstendömet Liechtensteins anslutning till avtalet mellan Europeiska unionen, Europeiska gemenskapen och Schweiziska edsförbundet om Schweiziska edsförbundets associering till genomförandet, tillämpningen och utvecklingen av Schengenregelverket, om avskaffande av kontroller vid de inre gränserna och om personers rörlighet (EUT L 160, 18.6.2011, s. 19).

⁵⁷ Rådets beslut 2002/192/EG av den 28 februari 2002 om Irlands begäran om att få delta i vissa bestämmelser i Schengenregelverket (EGT L 64, 7.3.2002, s. 20).

⁵⁸ EUT L [...], [...], s. [...].

⁵⁹ EUT L [...], [...], s. [...].

- (1) *blandfinansieringsinsats*: åtgärder som stöds genom EU-budgeten, inbegripet blandfinansieringsinstrument i enlighet med artikel 2.6 i budgetförordningen, i vilka icke-återbetalningspliktiga former av stöd och/eller finansieringsinstrument från EU-budgeten sammanförs med återbetalningspliktiga former av stöd från institutioner för utvecklingsfinansiering eller andra offentliga finansiella institutioner, kommersiella finansinstitut och investerare.
- (2) *gränsövergångsställe*: varje gränsövergångsställe som de behöriga myndigheterna har godkänt för passage av de yttre gränserna och som anmälts i enlighet med artikel 2.8 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/399⁶⁰.
- (3) *europaisk integrerad gränsförvaltning*: de komponenter som anges i artikel 4 i förordning (EU) 2016/1624.
- (4) *yttre gränser*: medlemsstaternas gränser – landgränser, inklusive flod- och insjögränser, sjögränser samt flygplatser och flod-, kust- och insjöhamnar – på vilka unionsrättens bestämmelser om passage av yttre gränser är tillämpliga, även de inre gränser vid vilka kontrollerna ännu inte har avskaffats.
- (5) *yttre gränsavsnitt*: hela eller delar av en medlemsstats yttre land- eller sjögräns enligt definitionen i förordning (EU) nr 1052/2013.
- (6) *hotspot-område*: det hotspot-område som definieras i artikel 2.10 i förordning (EU) 2016/1624.
- (7) *inre gränser vid vilka kontrollerna ännu inte har avskaffats*:
 - (a) den gemensamma gränsen mellan en medlemsstat som tillämpar Schengenregelverket fullt ut och en medlemsstat som ska tillämpa Schengenregelverket fullt ut enligt anslutningsakten, men för vilken det tillämpliga rådsbeslut som bemyndigar den att tillämpa regelverket fullt ut ännu inte har trätt i kraft,
 - (b) den gemensamma gränsen mellan två medlemsstater som enligt respektive anslutningsakt ska tillämpa Schengenregelverket fullt ut, men för vilka det tillämpliga rådsbeslut som bemyndigar dem att tillämpa detta regelverk fullt ut ännu inte har trätt i kraft.

Artikel 3

Instrumentets mål

1. Som en del av Fonden för integrerad gränsförvaltning ska instrumentets politiska mål vara att säkerställa en stark och effektiv europeisk integrerad gränsförvaltning vid de yttre gränserna och samtidigt skydda den fria rörligheten för personer inom unionen, i full överensstämmelse med unionens åtaganden om grundläggande rättigheter, och därigenom bidra till att garantera en hög säkerhetsnivå i unionen.
2. Inom ramen för det politiska mål som anges i punkt 1 ska instrumentet bidra till följande särskilda mål:
 - (a) Stödja en effektiv europeisk integrerad gränsförvaltning vid de yttre gränserna som genomförs av den europeiska gräns- och kustbevakningen genom delat ansvar mellan

⁶⁰ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/399 av den 9 mars 2016 om en unionskodex om gränspassage för personer (kodex om Schengengränserna) (EUT L 77, 23.3.2016, s. 1).

Europeiska gräns- och kustbevakningsbyrån och de nationella myndigheter som ansvarar för gränsförvaltning, för att underlätta laglig gränspassage, förebygga och upptäcka olaglig invandring och gränsöverskridande brottslighet samt för att på ett effektivt sätt hantera migrationsströmmarna.

- (b) Stödja den gemensamma viseringspolitiken, för att underlätta lagligt resande och förhindra migrations- och säkerhetsrisker.
- 3. Inom ramen för de särskilda mål som anges i punkt 2 ska instrumentet genomföras via de genomförandeåtgärder som förtecknas i bilaga II.

Artikel 4

Stödets tillämpningsområde

- 1. Inom ramen för de mål som anges i artikel 3 och i enlighet med de genomförandeåtgärder som förtecknas i bilaga II ska instrumentet särskilt stödja de åtgärder som förtecknas i bilaga III.
- 2. För att uppnå målen för denna förordning får instrumentet, i tillämpliga fall, i enlighet med artikel 5, stödja åtgärder som ligger i linje med unionens prioriteringar i den mening som avses i bilaga III i förhållande till och i tredjeländer.
- 3. Följande åtgärder ska inte vara stödberättigande:
 - (a) Åtgärder som anges i punkt 1 a i bilaga III och som vidtas vid de inre gränser vid vilka kontrollerna ännu inte har avskaffats.
 - (b) Åtgärder i samband med tillfälligt och exceptionellt återinförande av gränskontroll vid de inre gränserna i den mening som avses i förordning (EU) 2016/399.
 - (c) När det gäller kontroll av varor,
 - (1) åtgärder vilkas enda syfte eller konsekvens är kontroll av varor,
 - (2) förvärv, underhåll eller uppgradering av utrustning, med undantag av transportmedel, vars enda syfte eller konsekvens är kontroll av varor,
 - (3) övriga åtgärder inom ramen för denna förordning vilkas enda syfte eller konsekvens är kontroll av varor.

I nödsituationer kan de icke stödberättigande åtgärder som anges i denna punkt anses vara stödberättigande.

Artikel 5

Stödberättigade enheter

- 1. Följande enheter kan vara berättigade till stöd:
 - (a) Rättsliga enheter etablerade i något av följande länder:
 - i) En medlemsstat eller ett utomeuropeiskt land eller territorium som är knutet till den.
 - ii) Ett tredjeland som förtecknas i arbetsprogrammet på de villkor som anges där.

- (b) Varje rättslig enhet som inrättats i enlighet med unionsrätten eller varje internationell organisation.
2. Fysiska personer är inte berättigade till stöd.
 3. Rättsliga enheter som är etablerade i ett tredjeland får i undantagsfall delta när det är nödvändigt för att nå målen för en viss åtgärd.
 4. Rättsliga enheter som ingår i konsortier av minst två oberoende enheter, etablerade i olika medlemsstater eller utomeuropeiska länder eller territorier som är knutna till dessa stater eller i tredjeländer, är berättigade till stöd.

KAPITEL II

BUDGETRAM OCH GENOMFÖRANDERAM

AVSNITT 1

GEMENSAMMA BESTÄMMELSER

Artikel 6

Allmänna principer

1. Stöd som tillhandahålls enligt denna förordning ska komplettera nationella, regionala och lokala interventioner, och ska inriktas på att tillföra ett mervärde till denna förordnings mål.
2. Kommissionen och medlemsstaterna ska säkerställa att det stöd som tillhandahålls enligt denna förordning och av medlemsstaterna är förenligt med unionens relevanta verksamhet, politik och prioriteringar, och att det kompletterar övriga unionsinstrument.
3. Instrumentet ska genomföras genom delad, direkt eller indirekt förvaltning i enlighet med artikel 62.1 a, b och c i budgetförordningen.

Artikel 7

Budget

1. Finansieringsramen för genomförandet av instrumentet för perioden 2021–2027 ska vara 8 018 000 000 EUR i löpande priser.
2. Finansieringsramen ska användas enligt följande:
 - (a) 4 811 000 000 EUR ska anslås till de program som genomförs genom delad förvaltning, varav 157 200 000 EUR till den särskilda transiteringsordning som avses i artikel 16 och som genomförs genom delad förvaltning.
 - (b) 3 207 000 000 EUR ska anslås till den tematiska delen.
3. Av finansieringsramen ska upp till 0,52 % på kommissionens initiativ anslås till tekniskt bistånd för genomförande av instrumentet.
4. Enligt de relevanta bestämmelserna i deras associeringsavtal ska det utarbetas arrangemang för att ange deltagandets art och former för de länder som är associerade till genomförandet,

tillämpningen och utvecklingen av Schengenregelverket. De ekonomiska bidragen från dessa länder ska läggas till de totala medel från unionens budget som avses i punkt 1.

Artikel 8

Allmänna bestämmelser om genomförandet av den tematiska delen

1. Den finansieringsram som avses i artikel 7.2 b ska tilldelas på ett flexibelt sätt via den tematiska delen genom delad, direkt och indirekt förvaltning i enlighet med arbetsprogrammen. Finansiering från den tematiska delen ska användas för dess komponenter, dvs.
 - (a) särskilda åtgärder,
 - (b) unionsåtgärder och
 - (c) bistånd i nödsituationer.Tekniskt bistånd på kommissionens initiativ ska också stödjas från finansieringsramen för den tematiska delen.
2. Finansiering från den tematiska delen ska ägnas prioriteringar som har ett stort mervärde för unionen eller användas för att tillmötesgå akuta behov, i enlighet med de överenskomna unionsprioriteringar som anges i bilaga II.
3. När finansiering från den tematiska delen beviljas medlemsstaterna med direkt eller indirekt förvaltning, ska det säkerställas att de utvalda projekten inte påverkas av något motiverat yttrande från kommissionen med avseende på en överträdelse enligt artikel 258 i EUF-fördraget som medför en risk för utgifternas laglighet och korrekthet eller för fullgörandet av projekten.
4. När finansiering från den tematiska delen genomförs genom delad förvaltning ska kommissionen, för tillämpningen av artiklarna 18 och 19.2 i förordning (EU) .../... [förordningen om gemensamma bestämmelser], bedöma om de planerade åtgärderna inte påverkas av något motiverat yttrande från kommissionen med avseende på en överträdelse enligt artikel 258 i EUF-fördraget som medför en risk för utgifternas laglighet och korrekthet eller för fullgörandet av projekten.
5. Kommissionen ska inom ramen för de årliga anslagen i unionens budget fastställa det totala belopp som ställs till förfogande för den tematiska delen.
6. För att ange vilka mål och åtgärder som ska stödjas och specificera belopp för var och en av de komponenter som anges i punkt 1 ska kommissionen anta finansieringsbeslut i den mening som avses i artikel 110 i budgetförordningen för den tematiska delen. Det totala belopp som reserveras för blandfinansieringsinsatser ska anges i finansieringsbesluten, i tillämpliga fall.
7. Efter antagandet av ett sådant finansieringsbeslut som avses i punkt 3 får kommissionen ändra de program som genomförs genom delad förvaltning i enlighet med detta.
8. Finansieringsbesluten kan vara årliga eller fleråriga, och får omfatta en eller flera av komponenterna i den tematiska delen.

AVSNITT 2

STÖD OCH GENOMFÖRANDE UNDER DELAD FÖRVALTNING

Artikel 9

Tillämpningsområde

1. Detta avsnitt ska tillämpas på den del av finansieringsramen som avses i artikel 7.2 a, och på de tilläggsmedel som ska genomföras under delad förvaltning enligt kommissionens beslut för den tematiska del som avses i artikel 8.
2. Stöd enligt detta avsnitt ska genomföras genom delad förvaltning i enlighet med artikel 63 i budgetförordningen och förordning (EU) [förordningen om gemensamma bestämmelser].

Artikel 10

Budgetmedel

1. Medel som avses i artikel 7.2 a ska preliminärt tilldelas de nationella program som genomförs av medlemsstaterna genom delad förvaltning (nedan kallade *programmen*) enligt följande:
 - (a) 4 009 000 000 EUR till medlemsstaterna i enlighet med kriterierna i bilaga I.
 - (b) 802 000 000 EUR till medlemsstaterna för justering av programtilldelningen på det sätt som avses i artikel 13.1.
2. Om det belopp som avses i punkt 1 b inte tilldelats, får det återstående beloppet läggas till det belopp som avses i artikel 7.2 b.

Artikel 11

Samfinansieringssatser

1. Bidraget från unionens budget får inte överstiga 75 % av de totala stödberättigande utgifterna för ett projekt.
2. Bidraget från unionens budget får höjas till 90 % av de totala stödberättigande utgifterna för projekt som genomförs inom ramen för särskilda åtgärder.
3. Bidraget från unionens budget får höjas till 90 % av de totala stödberättigande utgifterna för sådana åtgärder som anges i bilaga IV.
4. Bidraget från unionens budget får höjas till 100 % av de totala stödberättigande utgifterna för driftsstöd, inklusive den särskilda transiteringsordningen.
5. Bidraget från unionens budget får höjas till 100 % av de totala stödberättigande utgifterna för bistånd i nödsituationer.
6. Genom kommissionens beslut om godkännande av ett program ska samfinansieringssatsen och det maximala stödbeloppet från instrumentet fastställas för de typer av åtgärder som avses i punkterna 1–5.
7. För varje särskilt mål ska det i kommissionens beslut fastställas huruvida samfinansieringssatsen för det särskilda målet ska tillämpas på
 - (a) det totala bidraget, inbegripet offentliga och privata bidrag, eller

- (b) enbart offentliga bidrag.

Artikel 12

Program

1. Varje medlemsstat ska säkerställa att de prioriteringar som fastställs i dess program är förenliga med och beaktar unionens prioriteringar och utmaningar på området gränsförvaltning och visering, och att de stämmer helt överens med unionens relevanta regelverk och överenskomna unionsprioriteringar. När medlemsstaterna fastställer prioriteringarna för sina program ska de säkerställa att de genomförandeåtgärder som anges i bilaga II verkligen beaktas.
2. Kommissionen ska säkerställa att Europeiska gräns- och kustbevakningsbyrån och, när så är lämpligt, eu-LISA, i ett tidigt skede involveras i arbetet med att utveckla medlemsstaternas program, i den mån detta omfattas av byråernas befogenheter.
3. Den ska samråda med Europeiska gräns- och kustbevakningsbyrån om utkastet till program, med särskild tonvikt på verksamhet som omfattas av driftsstöd i enlighet med artikel 3.2 a, för att säkerställa konsekvens och komplementaritet mellan byråns respektive medlemsstaternas åtgärder i fråga om gränsförvaltning, undvika dubbelfinansiering samt för att uppnå kostnadseffektivitet.
4. Kommissionen får involvera Europeiska gräns- och kustbevakningsbyrån och, när så är lämpligt, eu-LISA i övervaknings- och utvärderingsuppgifter som avses i avsnitt 5, i synnerhet för att säkerställa att de åtgärder som genomförs med stöd av instrumentet är förenliga med unionens relevanta regelverk och överenskomna unionsprioriteringar.
5. Efter antagandet av rekommendationer i enlighet med förordning (EU) nr 1053/2013 på denna förordnings tillämpningsområde och rekommendationer som utfärdas inom ramen för sårbarhetsanalyser i enlighet med förordning (EU) 2016/1624, ska den berörda medlemsstaten tillsammans med kommissionen utreda det lämpligaste sättet att följa dessa rekommendationer med stöd av detta instrument.
6. När så är lämpligt ska kommissionen involvera Europeiska gräns- och kustbevakningsbyrån i arbetet med att utreda det lämpligaste sättet att följa rekommendationerna med stöd av detta instrument.
7. Vid genomförandet av punkt 5 ska den berörda medlemsstaten i sitt program prioritera genomförandet av åtgärder för att avhjälpa eventuella konstaterade brister, framför allt åtgärder för att avhjälpa allvarliga brister och iakttagelser som getts bedömningen otillräcklig efterlevnad.
8. Vid behov ska det berörda programmet ändras för att beakta de rekommendationer som avses i punkt 5. Beroende på effekten av justeringen, får det ändrade programmet godkännas av kommissionen.
9. I samarbete och samråd med kommissionen och Europeiska gräns- och kustbevakningsbyrån, i enlighet med byråns befogenheter, får den berörda medlemsstaten omfördela medel inom sitt program, även de medel som programplanerats för driftsstöd, i syfte att följa de rekommendationer som avses i punkt 5 och som innebär ekonomiska följder.
10. Om en medlemstat beslutar att genomföra projekt tillsammans med eller i ett tredjeland med stöd från fonden, ska den berörda medlemsstaten samråda med kommissionen innan projektet inleds.

11. När en medlemsstat beslutar att genomföra åtgärder tillsammans med eller i ett tredjeland med stöd från instrumentet vilka har anknytning till övervakning, upptäckt, identifiering, spårning, förebyggande och förhindrande av olaglig gränspassage i syfte att upptäcka, förhindra och bekämpa olaglig invandring och gränsöverskridande brottslighet eller bidra till att skydda och rädda migranternas liv, ska den säkerställa att den har underrättat kommissionen om alla bilaterala eller multilaterala samarbetsavtal med det tredjelandet i enlighet med artikel 20 i förordning (EU) nr 1052/2013.
12. När det gäller operativ utrustning, bland annat transportmedel, och kommunikationssystem som krävs för effektiv och säker gränskontroll och som förvärvats med stöd av detta instrument ska följande gälla:
 - (a) Innan medlemsstaterna inleder förfaranden för att förvärva operativ utrustning, bland annat transportmedel, och kommunikationssystem med stöd av instrumentet, ska de säkerställa att utrustningen uppfyller de standarder som fastställts av Europeiska gräns- och kustbevakningsbyrån, om sådana finns, och ska tillsammans med Europeiska gräns- och kustbevakningsbyrån kontrollera deras tekniska specifikationer i syfte att säkerställa interoperabilitet mellan de tillgångar som används av Europeiska gräns- och kustbevakningsbyrån.
 - (b) All storskalig operativ utrustning för gränsförvaltning, såsom transportmedel för flyg- och sjöfart, och gränsövervakning vilken medlemsstaterna förvärvat ska registreras i Europeiska gräns- och kustbevakningsbyråns reserv med teknisk utrustning i syfte att ställa dessa tillgångar till byråns förfogande i enlighet med artikel 39.8 i förordning (EU) 2016/1624.
 - (c) Medlemsstaterna får besluta att förvärva produkter för multifunktionella maritima insatser med stöd av instrumentet, förutsatt att dessa produkter när de används av de relevanta nationella myndigheterna utnyttjas i gränsövervakningsinsatser minst 60 % av den totala tid som de används för nationella syften inom ett år. Dessa produkter ska registreras i Europeiska gräns- och kustbevakningsbyråns reserv med teknisk utrustning i syfte att ställa dem till byråns förfogande i enlighet med artikel 39.8 i förordning (EU) 2016/1624.
 - (d) För att stödja en enhetlig planering av kompetensutvecklingen för den europeiska gräns- och kustbevakningen, och en eventuell användning av gemensam upphandling, ska medlemsstaterna, som en del av den rapportering som görs i enlighet med artikel 27, tillhandahålla kommissionen den tillgängliga fleråriga planeringen för den utrustning som de planerar att förvärva inom ramen för instrumentet. Kommissionen ska översända denna information till Europeiska gräns- och kustbevakningsbyrån.
13. Utbildning på området gränsförvaltning som utförs med stöd från detta instrument ska grundas på relevanta harmoniserade och kvalitetssäkrade europeiska standarder för gemensam utbildning för gräns- och kustbevakning.
14. Medlemsstaterna ska i synnerhet eftersträva de åtgärder som förtecknas i bilaga IV. För att beakta oförutsedda eller nya omständigheter eller för att säkerställa ett effektivt genomförande av finansieringen ska kommissionen ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 29 för att ändra bilaga IV.
15. Programplanering i den mening som avses i artikel 17.5 i förordning (EU) [förordningen om gemensamma bestämmelser] ska grundas på de interventionstyper som fastställs i tabell 1 i bilaga VI.

Artikel 13

Halvtidsöversyn

1. Kommissionen ska 2024 tilldela de berörda medlemsstaternas program det tilläggsbelopp som avses i artikel 10.1 b i enlighet med de kriterier som anges i punkterna 1 c och 2–11 i bilaga I. Tilldelningen ska grunda sig på de senaste tillgängliga statistiska uppgifterna för de kriterier som anges i punkterna 1 c och 2–11 i bilaga I. Finansieringen ska gälla perioden från och med kalenderåret 2025.
2. Om minst 10 % av den initiala tilldelningen för ett program som avses i artikel 10.1 a inte har täckts av mellanliggande betalningsansökningar som lämnats in i enlighet med artikel 85 i förordning EU[förordningen om gemensamma bestämmelser], ska den berörda medlemsstaten inte vara berättigad till det tilläggsanslag för programmet som avses i punkt 1.
3. Tilldelningen av medel från den tematiska delen från och med 2025 ska, om lämpligt, beakta de framsteg som gjorts för att uppnå delmålen i den prestationsram som avses i artikel 12 i förordning (EU) nr [förordningen om gemensamma bestämmelser] och konstaterade brister i genomförandet.

Artikel 14

Särskilda åtgärder

1. Särskilda åtgärder är transnationella eller nationella projekt i enlighet med målen i denna förordning, för vilka en, flera eller samtliga medlemsstater kan få tilläggsstilldelning till sina program.
2. Medlemsstaterna får, utöver sin tilldelning som beräknas i enlighet med artikel 10.1, erhålla finansiering för särskilda åtgärder, förutsatt att den följaktligen är öronmärkt som sådan i programmet och används till att bidra till genomförandet av målen för denna förordning.
3. Finansieringen får inte användas för andra åtgärder i programmet, utom under vederbörligen motiverade omständigheter och om det godkänts av kommissionen genom ändring av programmet.

Artikel 15

Driftsstöd

1. Driftsstödet är en del av en medlemsstats anslag som kan användas som stöd till de myndigheter som är ansvariga för att utföra de uppgifter och tjänster som utgör offentliga tjänster för unionen.
2. En medlemsstat får använda upp till 30 % av det belopp den tilldelats genom instrumentet till sitt program för att finansiera driftsstöd till de myndigheter som är ansvariga för de uppgifter och tjänster som utgör tjänster av allmänt intresse för unionen.
3. En medlemsstat som använder driftsstöd ska följa unionens regelverk om gränser och visering.
4. Medlemsstaterna ska i programmet och i de årliga prestationsrapporter som avses i artikel 27 motivera användningen av driftsstöd för att uppnå den här förordningens mål. Innan kommissionen godkänner programmet ska den, efter samråd med Europeiska gräns- och kustbevakningsbyrån om frågor som omfattas av byråns befogenheter i enlighet med

artikel 12.3, bedöma utgångsläget i de medlemsstater som har meddelat sin avsikt att använda driftsstöd, med beaktande av den information som dessa medlemsstater har tillhandahållit och, i tillämpliga fall, information som finns tillgänglig till följd av Schengenutvärderingar och sårbarhetsanalyser, inklusive de rekommendationer som gjorts efter Schengenutvärderingarna och sårbarhetsanalyserna.

5. Utan att det påverkar tillämpningen av artikel 4.3 c ska driftsstödet fokuseras på särskilda uppgifter och tjänster som anges i bilaga VII.
6. För att hantera oförutsedda eller nya omständigheter eller för att säkerställa ett effektivt genomförande av finansieringen ska kommissionen ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 29 för att ändra de särskilda uppgifterna och tjänsterna i bilaga VII.

Artikel 16

Driftsstöd för den särskilda transiteringsordningen

1. Instrumentet ska ge stöd för att kompensera uteblivna avgifter för transitviseringar och ytterligare kostnader som uppstår till följd av genomförandet av dokumentet för förenklad transitering (FTD) och dokumentet för förenklad järnvägstransitering (FRTD) i enlighet med förordning (EG) nr 693/2003 och förordning (EG) nr 694/2003.
2. De resurser som Litauen har tilldelats för den särskilda transiteringsordningen i enlighet med artikel 7.2 a ska göras tillgängliga som ytterligare driftsstöd för Litauen, i linje med de åtgärder som berättigar till driftsstöd inom programmet enligt bilaga VII.
3. Genom undantag från artikel 15.2 får Litauen använda det belopp landet tilldelats i enlighet med artikel 7.2 a för att finansiera driftsstöd, utöver de belopp som fastställs i artikel 15.2.
4. Kommissionen och Litauen ska se över tillämpningen av denna artikel vid ändringar som påverkar den särskilda transiteringsordningen eller dess funktion.

AVSNITT 3

STÖD OCH GENOMFÖRANDE UNDER DIREKT OCH INDIREKT FÖRVALTNING

Artikel 17

Tillämpningsområde

Stöd enligt detta avsnitt ska genomföras antingen direkt av kommissionen, i enlighet med artikel 62.1 a i budgetförordningen, eller indirekt i enlighet med led c i den artikeln.

Artikel 18

Unionsåtgärder

1. Unionsåtgärder är gränsöverskridande projekt eller projekt av särskilt intresse för unionen, i enlighet med målen för denna förordning.
2. På kommissionens initiativ får instrumentet utnyttjas för att finansiera unionsåtgärder avseende målen för denna förordning på det sätt som avses i artikel 3 och i enlighet med bilagorna II och III.
3. Unionsåtgärder får tillhandahålla finansiering i alla former som anges i budgetförordningen, särskilt bidrag, priser, och upphandling. De får också tillhandahålla finansiering i form av finansieringsinstrument inom ramen för blandfinansieringsinsatser.

4. Bidrag som genomförs under direkt förvaltning ska tilldelas och förvaltas i enlighet med [avdelning VIII] i budgetförordningen.
5. Den utvärderingskommitté som bedömer förslagen får bestå av externa experter.
6. Bidrag till en ömsesidig försäkringsmekanism kan täcka risken i samband med återbetalning av belopp från mottagarnas sida och ska betraktas som en tillräcklig garanti enligt budgetförordningen. De bestämmelser som anges i [artikel X] i förordning (EU) .../... [efterföljaren till förordningen om garantifonden] ska tillämpas.

Artikel 19

Blandfinansieringsinsatser

Blandfinansieringsinsatser som beslutats enligt detta instrument ska genomföras i enlighet med [InvestEU-förordningen] och [avdelning X] i budgetförordningen.

Artikel 20

Tekniskt bistånd på kommissionsnivå

Instrumentet får stödja åtgärder för tekniskt bistånd som genomförs på kommissionens initiativ eller på dennas vägnar. Dessa åtgärder får finansieras till 100 %.

Artikel 21

Revision

Revisioner av användningen av unionens medel som utförs av personer eller enheter, inbegripet andra än de som görs på uppdrag av unionens institutioner eller organ, ska ligga till grund för den övergripande försäkran i enlighet med artikel 127 i budgetförordningen.

Artikel 22

Information, kommunikation och publicitet

1. Mottagarna av unionsfinansiering ska framhålla unionsfinansieringens ursprung och säkerställa dess synlighet (i synnerhet när de marknadsför åtgärderna och deras resultat) genom att tillhandahålla enhetlig, verkningsfull och proportionell riktad information till olika målgrupper, däribland medierna och allmänheten.
2. Kommissionen ska vidta informations- och kommunikationsåtgärder avseende instrumentet och dess åtgärder och resultat. Medel som tilldelats instrumentet ska också bidra till den gemensamma kommunikationen av unionens politiska prioriteringar, i den mån de har anknytning till målen för denna förordning.

AVSNITT 4

STÖD OCH GENOMFÖRANDE UNDER DELAD, DIREKT OCH INDIREKT FÖRVALTNING

Artikel 23

Bistånd i nödsituationer

1. Instrumentet ska tillhandahålla ekonomiskt stöd för att tillmötesgå akuta och specifika behov i händelse av en nödsituation som uppstår till följd av ett akut och exceptionellt högt tryck, när

ett stort eller oproportionerligt antal tredjelandsmedborgare har passerat, passerar eller väntas passera en eller flera medlemsstaters yttre gränser, i synnerhet vid gränssnitt där påverkansgraden har konstaterats vara sådan att den äventyrar hela Schengenområdets funktion, eller i någon annan situation med akut och exceptionellt tryck som omfattas av tillämpningsområdet för denna förordning och som kräver omedelbara åtgärder.

2. Bistånd i nödsituationer får ges i form av bidrag direkt till de decentraliserade byråerna.
3. Bistånd i nödsituationer får tilldelas medlemsstaternas program utöver deras tilldelning beräknad i enlighet med artikel 10.1, förutsatt att det följaktligen är öronmärkt som sådant i programmet. Finansieringen får inte användas för andra åtgärder i programmet, utom under vederbörligen motiverade omständigheter och om det godkänts av kommissionen genom ändring av programmet.
4. Bidrag som genomförs under direkt förvaltning ska tilldelas och förvaltas i enlighet med [avdelning VIII] i budgetförordningen.

Artikel 24

Kumulativ, kompletterande och kombinerad finansiering

1. En åtgärd som har fått ett bidrag genom instrumentet kan också erhålla ett bidrag från något annat unionsprogram, inbegripet fonder under delad förvaltning, förutsatt att bidragen inte täcker samma kostnader. Reglerna för varje bidragande unionsprogram ska tillämpas för dess respektive bidrag till åtgärden. Den kumulativa finansieringen får inte överstiga de totala stödberättigande kostnaderna för åtgärden, och stödet från de olika unionsprogrammen får beräknas proportionellt i enlighet med de dokument som anger villkoren för stödet.
2. Åtgärder som certifierats med en spetskompetensstämpel, eller som uppfyller de kumulativa, jämförbara villkoren att
 - (a) de har utvärderats i en inbjudan att lämna förslag inom ramen för instrumentet,
 - (b) de uppfyller minimikvalitetskraven i denna inbjudan att lämna förslag,
 - (c) de, på grund av budgetbegränsningar, inte finansieras inom ramen för denna inbjudan att lämna förslag,

får ta emot stöd från Europeiska regionala utvecklingsfonden, Sammanhållningsfonden, Europeiska socialfonden+ eller Europeiska jordbruksfonden för landsbygdsutveckling, i enlighet med artikel 67.5 i förordning (EU) .../... [förordningen om gemensamma bestämmelser] och artikel 8 i förordning (EU) .../... [finansiering, förvaltning och övervakning av den gemensamma jordbrukspolitiken], förutsatt att åtgärderna är förenliga med målen för programmet i fråga. Reglerna för den fond eller det instrument som tillhandahåller stöd ska tillämpas.

AVSNITT 5

ÖVERVAKNING, RAPPORTERING OCH UTVÄRDERING

Underavsnitt 1 Gemensamma bestämmelser

Artikel 25

Övervakning och rapportering

1. I enlighet med rapporteringskraven i artikel 43.3 h i i i i i budgetförordningen ska kommissionen informera Europaparlamentet och rådet om prestationerna i enlighet med bilaga V.
2. Kommissionen ska ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 29 för att ändra bilaga V i syfte att göra nödvändiga anpassningar av den prestationsinformation som ska lämnas till Europaparlamentet och rådet.
3. Indikatorer för rapportering om instrumentets framsteg mot att uppnå målen för denna förordning fastställs i bilaga VIII. För outputindikatorer ska utgångsvärdet fastställas till noll. Delmålen för 2024 och målen för 2029 ska vara kumulativa.
4. Systemet för prestationsrapportering ska säkerställa att uppgifter för övervakning av programmets genomförande och resultat samlas in effektivt, på ett ändamålsenligt sätt och i god tid. För detta ändamål ska proportionella rapporteringskrav ställas på mottagarna av unionens medel och, i förekommande fall, medlemsstaterna.
5. För att säkerställa en effektiv bedömning av instrumentets framsteg i riktning mot att uppnå dess mål, ska kommissionen ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 29 med avseende på att ändra bilaga VIII för att se över och komplettera indikatorerna, om det anses nödvändigt, och att komplettera denna förordning med bestämmelser om inrättandet av en ram för övervakning och utvärdering, inbegripet information som ska tillhandahållas av medlemsstaterna.

Artikel 26

Utvärdering

1. Kommissionen ska genomföra en halvtidsutvärdering och en efterhandsutvärdering av denna förordning, inbegripet av de åtgärder som vidtas inom ramen för detta instrument.
2. Halvtidsutvärderingen och efterhandsutvärderingen ska genomföras i så god tid att de kan användas i beslutsprocessen i enlighet med den tidtabell som anges i artikel 40 i förordning (EU) .../... [förordningen om gemensamma bestämmelser].

Underavsnitt 2 Regler för delad förvaltning

Artikel 27

Årliga prestationsrapporter

1. Senast den 15 februari 2023, och senast samma datum varje efterföljande år till och med 2031, ska medlemsstaterna till kommissionen överlämna en årlig prestationsrapport i enlighet

med artikel 36.6 i förordning (EU) [förordningen om gemensamma bestämmelser]. Den rapport som lämnas in 2023 ska omfatta genomförandet av det program som genomförts till och med den 30 juni 2022.

2. Den årliga prestationsrapporten ska särskilt innehålla uppgifter om
 - (a) framstegen med att genomföra programmet och att uppnå delmålen och målen, med hänsyn till de senaste uppgifter som krävs enligt artikel 37 i förordning (EU) [förordningen om gemensamma bestämmelser],
 - (b) eventuella problem som påverkar programmets prestation och de åtgärder som vidtagits för att lösa dem,
 - (c) komplementaritet mellan de åtgärder som får stöd från instrumentet och det stöd som ges genom andra unionsfonder, särskilt i eller i förhållande till tredjeländer,
 - (d) programmets bidrag till genomförandet av relevanta delar av unionens regelverk och handlingsplaner,
 - (e) genomförandet av kommunikations- och synlighetsåtgärder,
 - (f) uppfyllandet av de nödvändiga villkoren och tillämpningen av dem under hela programperioden.
3. Kommissionen kan lämna synpunkter på den årliga prestationsrapporten inom två månader efter dagen för mottagandet. Om kommissionen inte lämnar synpunkter inom denna tidsfrist ska rapporterna anses vara godkända.
4. I syfte att säkerställa enhetliga villkor för genomförandet av denna artikel ska kommissionen anta en genomförandeakt för att fastställa mallen för den årliga prestationsrapporten. Denna genomförandeakt ska antas enligt det rådgivande förfarande som avses i artikel 30.2.

Artikel 28

Övervakning och rapportering

1. Övervakning och rapportering i enlighet med avdelning IV i förordning (EU) [förordningen om gemensamma bestämmelser] ska grundas på de interventionstyper som fastställs i tabellerna 1, 2 och 3 i bilaga VI. För att hantera oförutsedda eller nya omständigheter eller för att säkerställa ett effektivt genomförande av finansieringen ska kommissionen ges befogenhet att anta delegerade akter för att ändra bilaga VI i enlighet med artikel 29.
2. De gemensamma indikatorerna ska användas i enlighet med artiklarna 12.1, 17 och 37 i förordning (EU) [förordningen om gemensamma bestämmelser].

KAPITEL III

ÖVERGÅNGSBESTÄMMELSER OCH SLUTBESTÄMMELSER

Artikel 29

Utövande av delegeringen

1. Befogenheten att anta delegerade akter ges till kommissionen med förbehåll för de villkor som anges i denna artikel.

2. Den befogenhet att anta delegerade akter som avses i artiklarna 12, 15, 25 och 28 ska ges till kommissionen till och med den 31 december 2028.
3. Den delegering av befogenhet som avses i artiklarna 12, 15, 25 och 28 får när som helst återkallas av Europaparlamentet eller rådet. Ett beslut om återkallelse innebär att delegeringen av den befogenhet som anges i beslutet upphör att gälla. Beslutet ska träda i kraft dagen efter det att det offentliggörs i *Europeiska unionens officiella tidning*, eller vid ett senare i beslutet angivet datum. Det påverkar inte giltigheten i delegerade akter som redan har trätt i kraft.
4. Innan kommissionen antar en delegerad akt, ska den samråda med experter som utsetts av varje medlemsstat i enlighet med principerna i det interinstitutionella avtalet av den 13 april 2016 om bättre lagstiftning.
5. Så snart kommissionen antar en delegerad akt ska den samtidigt delge Europaparlamentet och rådet denna.
6. En delegerad akt som antas enligt artiklarna 12, 15, 25 och 28 ska träda i kraft endast om varken Europaparlamentet eller rådet har gjort invändningar mot den delegerade akten inom två månader från den dag då akten delgavs Europaparlamentet och rådet, eller om både Europaparlamentet och rådet, före utgången av den perioden, har underrättat kommissionen om att de inte kommer att invända. Denna period ska förlängas med två månader på Europaparlamentets eller rådets initiativ.

Artikel 30

Kommittéförfarande

1. Kommissionen ska biträdas av en samordningskommitté för Asyl- och migrationsfonden, Fonden för inre säkerhet och instrumentet för gränsförvaltning och visering. Denna kommitté ska vara en kommitté i den mening som avses i förordning (EU) nr 182/2011.
2. När det hänvisas till denna punkt ska artikel 4 i förordning (EU) nr 182/2011 tillämpas.
3. Om kommittén inte avger något yttrande, ska kommissionen inte anta utkastet till genomförandeakt. Detta ska inte tillämpas på den genomförandeakt som avses i artikel 27.4.

Artikel 31

Övergångsbestämmelser

1. Denna förordning ska inte påverka fortsatt genomförande eller ändringar av de berörda åtgärderna inom ramen för instrumentet för yttre gränser och visering, som inrättades som en del av Fonden för inre säkerhet för perioden 2014–2020 genom förordning (EU) nr 515/2014, och som ska fortsätta att tillämpas på de berörda åtgärderna fram till dess att de avslutas.
2. Finansieringsramen för instrumentet får också omfatta de utgifter för tekniskt och administrativt bistånd som är nödvändiga för att säkerställa övergången mellan instrumentet och de åtgärder som antagits inom ramen för föregångaren, dvs. det instrument för yttre gränser och visering som inrättades som en del av Fonden för inre säkerhet för perioden 2014–2020 genom förordning (EU) nr 515/2014.

Artikel 32

Ikraftträdande och tillämpning

Denna förordning träder i kraft den tjugonde dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Den ska tillämpas från och med den 1 januari 2021.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i medlemsstaterna i enlighet med fördragen.

Utfärdad i Strasbourg den

På Europaparlamentets vägnar
Ordförande

På rådets vägnar
Ordförande

FINANSIERINGSÖVERSIKT FÖR RÄTTSAKT

1. GRUNDLÄGGANDE UPPGIFTER OM FÖRSLAGET ELLER INITIATIVET

- 1.1. Förslagets eller initiativets titel
- 1.2. Berörda politikområden (*programkluster*)
- 1.3. Typ av förslag eller initiativ
- 1.4. Grunder för förslaget eller initiativet
- 1.5. Varaktighet och budgetkonsekvenser
- 1.6. Planerad metod för genomförandet

2. FÖRVALTNING

- 2.1. Regler om uppföljning och rapportering
- 2.2. Förvaltnings- och kontrollsystem
- 2.3. Åtgärder för att förebygga bedrägeri och oriktigheter

3. BERÄKNADE BUDGETKONSEKVENSER AV FÖRSLAGET ELLER INITIATIVET

- 3.1. Berörda rubriker i den fleråriga budgetramen och budgetrubriker i den årliga budgetens utgiftsdel
- 3.2. Beräknad inverkan på utgifterna
 - 3.2.1. *Sammanfattning av den beräknade inverkan på utgifterna*
 - 3.2.2. *Beräknad inverkan på anslag av administrativ natur*
 - 3.2.3. *Bidrag från tredje part*
- 3.3. Beräknad inverkan på inkomsterna

FINANSIERINGSÖVERSIKT FÖR RÄTTSAKT

1. GRUNDLÄGGANDE UPPGIFTER OM FÖRSLAGET ELLER INITIATIVET

1.1. Förslaget eller initiativets titel

Förslag till Europaparlamentets och rådets förordning om inrättande, som en del av Fonden för integrerad gränsförvaltning, av instrumentet för ekonomiskt stöd för gränsförvaltning och visering.

1.2. Berörda politikområden (*programkluster*)

Rubrik 4 (Migration och gränsförvaltning). Avdelning 11: Gränsförvaltning.

1.3. Förslaget eller initiativet avser

☒ en ny åtgärd

☐ en ny åtgärd som bygger på ett pilotprojekt eller en förberedande åtgärd⁶¹

☐ en förlängning av en befintlig åtgärd

☐ en sammanslagning eller omdirigering av en eller flera åtgärder mot en annan/en ny åtgärd

1.4. Grunder för förslaget eller initiativet

1.4.1. *Krav som ska uppfyllas på kort eller lång sikt, inbegripet en detaljerad tidsplan för genomförandet av initiativet*

Ett av de viktigaste målen med migrationsagendan är att underlätta lagligt resande, samtidigt som man förebygger irreguljär migration och säkerhetsrisker. Strategin för europeisk integrerad gränsförvaltning genomförs av den europeiska gräns- och kustbevakningen i nära samarbete mellan dess komponenter, dvs. Europeiska gräns- och kustbevakningsbyrån och medlemsstaternas gränskontrolltjänstemän.

Den 14 mars 2018 lade kommissionen fram sitt tillvägagångssätt för att anpassa den gemensamma viseringspolitiken till nya utmaningar, bland annat genom en översyn av den rättsliga ramen för Informationssystemet för viseringar (VIS). Kommissionen har också lagt fram ett lagstiftningsförslag för att komma till rätta med variationerna mellan medlemsstaternas rutiner och säkerställa att reglerna om utfärdande av viseringar kan spela en roll i EU:s återtagandepolitik.

För att bevara och stärka Schengenområdet är medlemsstaterna sedan den 6 april 2017 skyldiga att utföra systematiska kontroller mot relevanta databaser för EU-medborgare som passerar EU:s yttre gränser. Kommissionen har också utfärdat en rekommendation till medlemsstaterna om hur poliskontroller och gränsöverskridande samarbete kan utnyttjas bättre. Alla dessa politiska mål och åtgärder kommer att göra det möjligt för EU att nå sitt huvudsakliga mål att se till att Schengenområdet utan inre gränskontroll fungerar bättre, men de behöver stödjas med lämplig EU-finansiering.

För att få ett fullständigt integrerat gränsförvaltningssystem att fungera i EU måste man säkerställa att Europeiska gräns- och kustbevakningsbyrån är stark och i full drift. Därför har kommissionen föreslagit att man skulle skapa en fast styrka,

⁶¹ I den mening som avses i artikel 58.2 a eller b i budgetförordningen.

bestående av omkring 10 000 gränskontrolltjänstemän, som får nödvändig utbildning och ekonomiskt stöd, och på så sätt öka de nationella gränskontrolltjänstemännens andel av den europeiska gräns- och kustbevakningen. Denna betydande ändring kan medföra ett behov av att ändra Europeiska gräns- och kustbevakningsbyråns mandat i dess egenskap av EU-komponenten av den europeiska gräns- och kustbevakningen.

Dessutom bör EU-finansieringen kunna utnyttjas i situationer som följer av akut och exceptionellt högt tryck på EU:s yttre gränser eller andra situationer som kräver omedelbara åtgärder och som inte kan lösas av medlemsstaterna på egen hand.

Utan att föregripa framtida politisk utveckling kommer eventuella framtida lagstiftningsförslag på detta område att omfatta en egen separat finansieringsöversikt över medel som kan täckas antingen av finansieringsramen för denna fond eller av någon annan tilläggsfinansiering som finns tillgänglig i den fleråriga budgetramen.

- 1.4.2. *Mervärdet av en åtgärd på unionsnivå (som kan följa av flera faktorer, t.ex. samordningsfördelar, rättssäkerhet, ökad effektivitet eller komplementaritet). Med "mervärdet av en åtgärd på unionsnivå" i denna punkt avses det värde en åtgärd från unionens sida tillför utöver det värde som annars skulle ha skapats av enbart medlemsstaterna.*

Skäl för åtgärder på europeisk nivå (ex ante)

Utmaningarna i fråga om förvaltningen av de yttre gränserna är till sin natur sammanlänkade och gränsöverskridande, och kan inte på ett tillfredsställande sätt hanteras av medlemsstaterna på egen hand. I artikel 80 i EUF-fördraget anges att den gemensamma asyl- och migrationspolitiken samt politiken som rör de yttre gränserna grundar sig på principerna om solidaritet och rättvis ansvarsfördelning mellan medlemsstaterna. EU-finansieringsramen är den mekanism som ger verkan åt de ekonomiska konsekvenserna av denna princip. En integrerad förvaltning av EU:s yttre gränser är det effektivaste sättet att rättvist dela detta ansvar och de ekonomiska konsekvenserna mellan medlemsstaterna. På detta område är EU-finansiering absolut nödvändig för att säkerställa en stark och effektiv integrerad gränsförvaltning, samtidigt som den fria rörligheten för personer i Schengenområdet tryggas. EU:s rätt att agera på området inrikes frågor härrör främst från avdelning V i EUF-fördraget ("Ett område med frihet, säkerhet och rättvisa"): säkerställa kontroll av personer och en effektiv övervakning i fråga om passage av de yttre gränserna (artikel 77 i EUF-fördraget).

Förväntat mervärde för unionen (ex post)

Utmaningarna i fråga om förvaltningen av de yttre gränserna och den gemensamma viseringspolitiken kan inte på ett tillfredsställande sätt hanteras av medlemsstaterna på egen hand.

Avskaffandet av kontrollerna vid de inre gränserna måste åtföljas av en gemensam asyl- och migrationspolitik samt gemensamma åtgärder för att kontrollera och övervaka unionens yttre gränser på ett effektivt sätt. Detta är nödvändigt för att bevara Schengenområdet som ett område utan inre gränskontroller och förhindra och motverka eventuella sekundära förflyttningar. I artikel 80 i EUF-fördraget anges att den gemensamma asyl- och migrationspolitiken samt politiken som rör de yttre gränserna grundar sig på principerna om solidaritet och rättvis ansvarsfördelning mellan medlemsstaterna. EU-finansieringsramen är den mekanism som ger verkan åt de ekonomiska konsekvenserna av denna princip.

EU är utformat för att skapa ett område med frihet, säkerhet och rättvisa, utan inre gränser för medborgarna. I en tid när terrorism och annan allvarlig brottslighet verkar över gränserna har både EU och medlemsstaterna ett ansvar gentemot sina medborgare att skapa ett säkert område där enskilda skyddas, i full överensstämmelse med Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna. På detta område anges i fördragen behovet av att säkerställa en hög säkerhetsnivå, bland annat genom förebyggande åtgärder och genom samordning och samarbete mellan polis, rättsliga myndigheter och andra behöriga myndigheter. Medlemsstaterna har det främsta ansvaret för gränsförvaltningen och säkerheten, men de kan inte hantera transnationella hot effektivt på egen hand. Det måste utformas verktyg på europeisk nivå som nationella myndigheter och, i tillämpliga fall, internationella organisationer kan använda för att tillsammans motarbeta delade utmaningar på ett effektivt sätt.

1.4.3. Erfarenheter från tidigare liknande åtgärder

I förslaget beaktas resultaten från utvärderingen av det föregående finansieringsinstrumentet på området gränsförvaltning och visering.

Det nuvarande instrumentets tillämpningsområde anses vara tillräckligt omfattande för att beakta mångfalden av frågor på områdena gränsförvaltning och viseringspolitik. Instrumentets yttre dimension bör stärkas genom att lämpliga resurser tillförs instrumentet för att täcka samarbete med och i tredjeländer som kan stödja unionens mål på området gränsförvaltning.

Vid utvärderingen konstaterades också att det finns ett behov av större flexibilitet, genom att man i stället för att besluta om en förvaltningsmetod för hela finansieringsramen i början av programperioden använder en väl balanserad blandning av delad, direkt och indirekt förvaltning för instrumentets genomförande. Därigenom blir det också möjligt att styra medlen till unionens prioriteringar och akuta problem som inte alltid kan förutses eller planeras för redan från början.

Förenkling var ett annat ämne som togs upp vid utvärderingarna, mer exakt behovet av att fastställa gemensamma regler för programplanering, rapportering och ekonomisk förvaltning och avpassa fonderna för inrikes frågor efter liknande EU-finansieringsinstrument.

För att uppnå en starkare prestationsinriktning för instrumentet samt bättre och mer frekvent rapportering om framstegen med att uppnå mål och delmål bör man slutligen bygga vidare på och vidareutveckla den nuvarande gemensamma övervaknings- och utvärderingsramen.

1.4.4. Förenlighet med andra lämpliga instrument och eventuella synergieffekter

Verksamhet som kompletterar den verksamhet som kommer att finansieras inom ramen för detta instrument kommer att få stöd från ett antal andra EU-instrument.

Först och främst gäller detta instrumentet för tullkontrollutrustning, som tillsammans med detta instrument stöder åtgärder vid EU:s yttre gränser vilka syftar till att säkerställa en hög säkerhetsnivå i unionen. Detta instrument inriktas på kontroll av personer, medan instrumentet för tullkontrollutrustning kommer att användas för kontroll av varor. Instrumentet för tullkontrollutrustning kommer att finansiera all utrustning, med undantag av transportmedel, som åtminstone delvis syftar till

tullkontroll. Detta kan även innebära gränsförvaltning, vilket gör att de båda instrumenten kompletterar varandra.

Synergieffekter uppstår även med Asyl- och migrationsfonden. Detta instrument kommer att stödja migrationshanteringen i samband med gränskontroll, medan Asyl- och migrationsfonden gör detsamma när det gäller asyl-, vidarebosättnings- och återvändandeförfaranden.

Instrumentet kommer dessutom att stödja uppföljningen av relevanta forskningsresultat på säkerhetsområdet, genom att ge stöd till det praktiska genomförandet och spridningen av resultaten av sådan forskning.

Instrumentets externa dimension kommer att stödja åtgärder i och avseende tredjeländer, vilka i första hand främjar EU:s intressen och mål, har en direkt inverkan på EU och dess medlemsstater och säkerställer kontinuitet med insatser som genomförs på EU:s territorium. Denna finansiering kommer att utformas och genomföras i överensstämmelse med EU:s yttre åtgärder och utrikespolitik, genom att till exempel kräva att medlemsstaterna samråder med kommissionen innan de inleder åtgärder i eller med tredjeländer.

Slutligen kommer synergieffekter också att säkerställas med EU-finansieringen på området sjöövervakning och sjöfartsskydd, eftersom detta instrument bland annat kommer att möjliggöra förvärv av multifunktionell utrustning och transportmedel. Detta kommer att leda till en maximering av de tillgängliga medlen och kommer att ytterligare främja samarbetet mellan berörda myndigheter kring den maritima dimensionen.

1.5. Varaktighet och budgetkonsekvenser

☒ begränsad varaktighet

- ☒ verkan från och med den 1.1.2021 till och med den 31.12.2027
- ☒ budgetkonsekvenser från och med 2021 till och med 2027 för åtagandebemyndiganden och från och med 2021 för betalningsbemyndiganden.

☐ obegränsad varaktighet

- Efter en inledande period ÅÅÅÅ–ÅÅÅÅ,
- beräknas genomförandetakten nå en stabil nivå.

1.6. Planerad metod för genomförandet⁶²

☒ Direkt förvaltning som sköts av kommissionen

- ☒ av dess avdelningar, vilket också inbegriper personalen vid unionens delegationer;
- ☐ av genomförandeorgan⁶³

☒ Delad förvaltning med medlemsstaterna

☒ Indirekt förvaltning genom att uppgifter som ingår i budgetgenomförandet anförts

- ☒ tredjeländer eller organ som de har utsett
- ☒ internationella organisationer och organ kopplade till dem (ange vilka)
- ☒ EIB och Europeiska investeringsfonden
- ☒ organ som avses i artiklarna 70 och 71 i budgetförordningen
- ☒ offentligrättsliga organ
- ☒ privaträttsliga organ som anförts uppgifter som faller inom offentlig förvaltning och som lämnat tillräckliga ekonomiska garantier
- ☒ organ som omfattas av privaträtten i en medlemsstat, som anförts genomförandet av ett offentlig-privat partnerskap och som lämnat tillräckliga ekonomiska garantier
- ☐ personer som anförts ansvaret för genomförandet av särskilda åtgärder inom Gusp som följer av avdelning V i fördraget om Europeiska unionen och som anges i den relevanta grundläggande rättsakten
- *Vid fler än en metod, ange kompletterande uppgifter under "Anmärkningar".*

Anmärkningar

Det föreslagna instrumentet ska genomföras genom delad, direkt eller indirekt förvaltning. Den största delen av medlen kommer att tilldelas de nationella programmen under delad förvaltning. Återstoden kommer att tilldelas en tematisk del och kan användas för särskilda åtgärder (som genomförs nationellt

⁶² Närmare förklaringar av de olika metoderna för genomförande med hänvisningar till respektive bestämmelser i budgetförordningen återfinns på BudgWeb: <https://myintracomm.ec.europa.eu/budgweb/EN/man/budgmanag/Pages/budgmanag.aspx>

⁶³ Programmet kan (delvis) delegeras till ett genomförandeorgan, med förbehåll för resultatet av kostnads-nyttoanalysen och relaterade beslut som ska fattas, och för relaterade administrativa anslag för programgenomförande i kommissionen och genomförandeorganet som anpassas i enlighet med detta.

eller transnationellt av medlemsstaterna), unionsåtgärder (direkt/indirekt förvaltning), bistånd i nödsituationer (delad, direkt eller indirekt förvaltning), förflyttning och vidarebosättning (delad förvaltning) och det europeiska migrationsnätverket (direkt förvaltning).

Tekniskt bistånd på kommissionens initiativ kommer att genomföras genom direkt förvaltning.

2. FÖRVALTNING

2.1. Regler om uppföljning och rapportering

Ange intervall och andra villkor för sådana åtgärder:

Direkt/indirekt förvaltning:

Kommissionen kommer att direkt övervaka genomförandet av åtgärderna enligt de arrangemang som beskrivs i respektive bidragsavtal, överenskommelser om medverkan med internationella organisationer, i tillämpliga fall, samt avtal med stödmottagarna.

Delad förvaltning:

Varje medlemsstat kommer att inrätta ett förvaltnings- och kontrollsystem för sitt program och säkerställa kvaliteten och tillförlitligheten i övervakningssystemet och uppgifterna om indikatorer, i enlighet med förordningen om gemensamma bestämmelser. För att göra det lättare att snabbt inleda genomförandet är det möjligt att förlänga befintliga välfungerande förvaltnings- och kontrollsystem till nästa programmeringsperiod.

I detta sammanhang kommer medlemsstaterna att uppmanas att inrätta en övervakningskommitté som kommissionen deltar i som rådgivare. Övervakningskommittén kommer att sammanträda minst en gång om året. Den kommer att granska alla frågor som påverkar programmets framsteg mot att uppnå målen.

Medlemsstaterna kommer att sända en årlig prestationsrapport, som bör innehålla information om de framsteg som görs för att genomföra programmet och uppnå dess delmål och mål. Rapporten bör även ta upp eventuella problem som påverkar prestationerna inom programmet och de åtgärder som vidtagits för att lösa dem.

I slutet av perioden kommer varje medlemsstat att lämna in en slutlig prestationsrapport. Slutrapporten bör inriktas på de framsteg som gjorts med att förverkliga programmålen och bör ge en översikt över de viktigaste faktorer som påverkat programprestationerna, de åtgärder som vidtagits för att ta itu med dessa faktorer och en bedömning av hur effektiva dessa åtgärder har varit. Dessutom bör den beskriva hur programmet har bidragit till att avhjälpa de brister som konstaterats i relevanta EU-rekommendationer till medlemsstaten, de framsteg som gjorts för att uppnå de mål som anges i prestationsramen, iakttagelserna från de relevanta utvärderingarna, uppföljningen av dessa iakttagelser och resultaten av kommunikationsåtgärderna.

Enligt förslaget till förordning om gemensamma bestämmelser ska medlemsstaterna årligen översända ett garantipaket som inbegriper årsräkenskaperna, förvaltningsförklaringen och revisionsmyndighetens yttrande om räkenskaperna, förvaltnings- och kontrollsystemet samt om lagligheten och korrektheten i de utgifter som deklarerats i årsräkenskaperna. Detta garantipaket kommer att användas av kommissionen för att fastställa det belopp som ska belasta fonden för räkenskapsåret.

Ett översynsmöte kommer att ordnas mellan kommissionen och varje medlemsstat vartannat år för att granska prestationerna inom varje program.

Sex gånger om året sänder medlemsstaterna uppgifter för varje program, indelat enligt särskilda mål. Dessa uppgifter avser kostnaderna för insatser och värdet av gemensamma output- och resultatindikatorer.

I allmänhet:

Kommissionen kommer att göra en halvtidsutvärdering och en efterhandsutvärdering av de åtgärder som genomförts inom ramen för denna fond, i enlighet med förordningen om gemensamma bestämmelser. Halvtidsutvärderingen bör framför allt grundas på halvtidsutvärderingen av program som medlemsstaterna lämnat in till kommissionen senast den 31 december 2024.

2.2. Förvaltnings- och kontrollsystem

2.2.1. Motivering av den genomförandemetod, de finansieringsmekanismer, de betalningsvillkor och den kontrollstrategi som föreslås

Både efterhandsutvärderingarna av de fonder för vilka GD Migration och inrikes frågor ansvarade 2007–2013 och interimisutvärderingarna av generaldirektoratets befintliga fonder visar att en kombination av olika genomförandemodeller på området migration och inrikes frågor har gjort det möjligt att på ett effektivt sätt uppnå fondernas mål. Den övergripande utformningen av genomförandemodellerna bibehålls och omfattar delad, direkt och indirekt förvaltning.

Genom delad förvaltning genomför medlemsstaterna program som bidrar till unionens politiska mål på ett sätt som är skräddarsytt till deras nationella förhållanden. Delad förvaltning säkerställer att ekonomiskt stöd finns tillgängligt i alla deltagande stater. Delad förvaltning möjliggör dessutom förutsebar finansiering och ger medlemsstaterna, som bäst känner till de utmaningar de står inför, möjlighet att planera sin långsiktiga finansiering i enlighet med detta. Tilläggsfinansiering för särskilda åtgärder (som kräver samarbete mellan medlemsstaterna eller extra medel till en eller flera medlemsstater på grund av ny utveckling i unionen) och för vidarebosättnings- och förflyttningsverksamhet kan genomföras genom delad förvaltning. En nyhet är att fonden också kan utnyttjas för bistånd i nödsituationer genom delad förvaltning, utöver direkt och indirekt förvaltning.

Genom direkt förvaltning stöder kommissionen andra åtgärder som bidrar till unionens gemensamma politiska mål. Åtgärderna gör det möjligt att ge skräddarsytt stöd för akuta och särskilda behov i enskilda medlemsstater ("bistånd i nödsituationer"), stödja transnationella nätverk och åtgärder, testa innovativ verksamhet som kan utökas inom ramen för nationella program och utföra studier av intresse för unionen som helhet ("unionsåtgärder").

Genom indirekt förvaltning bibehåller fonden möjligheten att för särskilda ändamål delegera budgetgenomförande till bl.a. internationella organisationer och organ på området inrikes frågor.

Med tanke på de olika målen och behoven föreslås en tematisk del inom ramen för fonden, som ett sätt att balansera förutsägbarheten för den fleråriga tilldelningen av finansiering till de nationella programmen med flexibilitet när det gäller att periodvis betala ut medel till åtgärder med högt mervärde för unionen. Den tematiska delen kommer att användas för särskilda åtgärder inom och bland medlemsstaterna, unionsåtgärder, bistånd i nödsituationer, vidarebosättning och omplacering. Den kommer att säkerställa att medel kan tilldelas och överföras mellan de olika förvaltningsformerna, på grundval av en tvåårig programplaneringscykel.

Betalningsarrangemangen för delad förvaltning beskrivs i förslaget till förordning om gemensamma bestämmelser, som föreskriver en årlig förfinansiering, följd av maximalt fyra mellanliggande betalningar per program och år, på grundval av de betalningsansökningar som skickats in av medlemsstaterna under räkenskapsåret. Enligt förslaget till förordning om gemensamma bestämmelser avräknas förhandsfinansieringen inom programmets sista räkenskapsår.

Kontrollstrategin kommer att bygga på den nya budgetförordningen och förordningen om gemensamma bestämmelser. Den nya budgetförordningen och förslaget till förordning om gemensamma bestämmelser bör utvidga användningen av förenklade former av bidrag, såsom klumpsummor, schablonbelopp och enhetskostnader. I förordningarna införs också nya former av betalningar, som bygger på de resultat som uppnåtts, snarare än kostnaderna. Stödmottagarna kommer att kunna motta ett fast belopp om de kan styrka att viss verksamhet, såsom utbildning eller tillhandahållande av bistånd i nödsituationer, har ägt rum. Detta förväntas förenkla kontrollbördan både för stödmottagarna och medlemsstaterna (t.ex. kontroll av fakturor och kvitton för kostnaderna).

När det gäller delad förvaltning bygger förslaget till förordning om gemensamma bestämmelser⁶⁴ på förvaltnings- och kontrollstrategin för programplaneringsperioden 2014–2020, men några åtgärder införs i syfte att förenkla genomförandet och minska kontrollbördan för både stödmottagare och medlemsstater. De nya inslagen är bland annat följande:

- Avskaffande av utseendeförfarandet (vilket torde göra det möjligt att påskynda genomförandet av programmen).
- Förvaltningskontroller (administrativa kontroller och kontroller på plats) som ska utföras av den förvaltande myndigheten på grundval av riskbedömningar (jämfört med 100 % administrativa kontroller som krävs under programperioden 2014–2020). Dessutom får de förvaltande myndigheterna, på vissa villkor, tillämpa proportionerliga kontrollstrategier i enlighet med nationella förfaranden.
- Villkor för att undvika flera olika revisioner av samma insats/utgift.

Programmyndigheterna kommer att lämna in ansökningar om mellanliggande betalningar till kommissionen på grundval av stödmottagarnas utgifter. Enligt förslaget till förordning om gemensamma bestämmelser ska de förvaltande myndigheterna få rätt att utföra förvaltningskontrollerna på grundval av riskbedömningar men där föreskrivs även särskilda kontroller (t.ex. kontroller på plats av den förvaltande myndigheten och revisioner av insatser/utgifter av revisionsmyndigheten) efter att utgifterna har deklarerats till kommissionen i ansökningarna om mellanliggande betalningar. För att minska risken för att ersättning utgår till icke stödberättigande utgifter, fastställs i förslaget till förordning om gemensamma bestämmelser att kommissionens mellanliggande betalningar ska begränsas till högst 90 %, med tanke på att bara en del av de nationella kontrollerna har utförts i det skedet. Kommissionen kommer att betala det återstående saldot efter det årliga avslutandet av räkenskaperna, efter mottagande av garantipaketet från programmyndigheterna. Eventuella oriktigheter som kommissionen eller revisionsrätten upptäcker efter det att det årliga garantipaketet har översänts kan leda till en finansiell nettokorrigerings.

⁶⁴ COM(2018) 375 final.

2.2.2. *Uppgifter om identifierade risker och om det eller de interna kontrollsystem som inrättats för att begränsa riskerna*

Delad förvaltning:

GD Migration och inrikes frågor har inte stött på betydande risker för fel i sina utgiftsprogram. Detta bekräftas genom att revisionsrätten vid upprepade tillfällen inte haft några betydande brister att ta upp i sina årsrapporter. Dessutom har GD Migration och inrikes frågor redan reviderat sin rättsliga grund (förordning (EU) 2015/378 och delegerad förordning (EU) nr 1042/2014) för att bättre anpassa den till kontrollramen och garantimodellen för de andra fonder som omfattas av förordningen om gemensamma bestämmelser och att ha en fortsatt låg felnivå i sina utgiftsprogram. Denna anpassning fortsätter i föreliggande förslag, där kontrollramen är konsekvent med de andra generaldirektorat som förvaltar fonder under delad förvaltning.

Vid delad förvaltning rör de allmänna riskerna i samband med genomförandet av de nuvarande programmen medlemsstaternas underutnyttjande av fonden och möjliga fel som beror på komplicerade regler och brister i förvaltnings- och kontrollsystemen. Förslaget till förordning om gemensamma bestämmelser förenklar regelverket genom att harmonisera reglerna och förvaltnings- och kontrollsystemen för de olika fonder som genomförs med delad förvaltning. Det möjliggör även riskdifferentierade kontrollkrav (t.ex. riskbaserade förvaltningskontroller, möjlighet till proportionerliga kontrollarrangemang som grundar sig på nationella förfaranden samt begränsningar av revisionsarbetet i fråga om tidpunkt och/eller särskilda insatser).

Direkt/indirekt förvaltning:

En ny analys av de viktigaste orsakerna till och typerna av vanliga fel som upptäckts vid efterhandsrevisioner visar att de flesta förekomsterna av bristande efterlevnad uppstår till följd av dålig ekonomisk förvaltning av de bidrag som tilldelats stödmottagare, styrkande handlingar som fattas eller är otillräckliga, felaktig offentlig upphandling och icke-budgeterade kostnader.

Riskerna beror följaktligen främst på följande:

- Säkerställande av kvaliteten på utvalda projekt och deras efterföljande tekniska genomförande, otydliga eller ofullständiga riktlinjer till stödmottagarna eller otillräcklig övervakning.
- Risken för ineffektiv eller oekonomisk användning av tilldelade medel, både i fråga om bidrag (komplexiteten i ersättningen av faktiska stödberättigande kostnader i kombination med begränsade möjligheter att administrativt kontrollera stödberättigande kostnader) och upphandling (ibland för få ekonomiska aktörer med erforderlig specialkunskap, vilket försvårar prisjämförelser).
- Risken för att (särskilt) mindre organisationer saknar tillräcklig kapacitet att effektivt kontrollera utgifter samt säkerställa öppenhet när det gäller de transaktioner som utförs.
- Risken för att kommissionens rykte skadas om bedrägeri eller kriminell verksamhet upptäcks. Att tredje parter har ett internt kontrollsystem ger bara en partiell garanti på grund av det tämligen stora antalet heterogena entreprenörer och stödmottagare som alla har ett eget, ofta ganska litet, kontrollsystem.

De flesta av dessa risker förväntas minska tack vare bättre utformade ansökningsomgångar, riktlinjer till stödmottagare, målinriktade förslag, bättre användning av förenklade kostnader och ömsesidig tillit till revisioner och bedömningar som ingår i den nya budgetförordningen.

2.2.3. *Beräkning och motivering av kontrollernas kostnadseffektivitet (dvs. förhållandet mellan kostnaden för kontrollerna och värdet av de medel som förvaltas) och en bedömning av den förväntade risken för fel (vid betalning och vid avslutande)*

Delad förvaltning:

Medlemsstaternas kostnader för kontroller förväntas förbli desamma eller eventuellt sjunka. För den nuvarande programplaneringsperioden (2014–2020) beräknas medlemsstaternas kumulativa kostnader för kontroller utgöra omkring 5 % av det totala beloppet av utbetalningar som medlemsstaterna har ansökt om för 2017.

Denna procentandel förväntas minska tack vare effektivitetsvinster i genomförandet av programmen och ökade utbetalningar till medlemsstaterna.

Med det riskbaserade tillvägagångssättet avseende förvaltning och kontroll som införs i förslaget till förordning om gemensamma bestämmelser, i kombination med en ökad satsning på att anta förenklade kostnadsalternativ, förväntas medlemsstaternas kostnader för kontrollerna sjunka ytterligare.

Direkt/indirekt förvaltning:

Kostnaden för kontrollerna uppgår till omkring 2,5 % av de utbetalningar som gjorts av GD Migration och inrikes frågor. Den förväntas förbli konstant eller minska något ifall användningen av förenklade kostnadsalternativ ökar under nästa programperiod.

2.3. **Åtgärder för att förebygga bedrägeri och oriktigheter**

Beskriv förebyggande åtgärder (befintliga eller planerade), t.ex. från strategi för bedrägeribekämpning.

Förebyggande och upptäckt av bedrägeri är ett av målen med intern kontroll enligt budgetförordningen, och en viktig styrningsfråga som kommissionen måste beakta genom hela utgiftscykeln.

Dessutom syftar strategin för bedrägeribekämpning inom GD Migration och inrikes frågor till att förebygga, upptäcka och korrigera bedrägeri, genom att bl.a. säkerställa att dess interna bedrägerikontroller helt överensstämmer med kommissionens strategi mot bedrägerier och att dess metod för hantering av bedrägeririsken är anpassad för att fastställa områden med bedrägeririsk och lämpliga motåtgärder.

I fråga om delad förvaltning kommer medlemsstaterna att säkerställa lagligheten och korrektheten hos utgifter som ingår i de räkenskaper som lämnas till kommissionen. I detta sammanhang kommer medlemsstaterna att vidta alla åtgärder som krävs för att förebygga, upptäcka och korrigera oriktigheter, inklusive bedrägeri. Liksom i nuvarande programperiod (2014–2020)⁶⁵ är medlemsstaterna skyldiga att införa förfaranden för att upptäcka oriktigheter och bedrägeri, och att rapportera oriktigheter till kommissionen, även såväl misstänkt som konstaterat bedrägeri på

⁶⁵ Kommissionens delegerade förordning (EU) nr 1042/2014 av den 25 juli 2014, bilaga I; kommissionens delegerade förordning (EU) 2015/1973 av den 8 juli 2015.

områdena under delad förvaltning. Åtgärder för att förebygga bedrägeri förblir en övergripande princip och skyldighet för medlemsstaterna.

3. BERÄKNADE BUDGETKONSEKVENSER AV FÖRSLAGET ELLER INITIATIVET

3.1. Rubrik i den fleråriga budgetramen och föreslagna nya budgetrubriker i den årliga budgetens utgiftsdel

Rubrik i den fleråriga budgetramen	Budgetrubrik	Typ av anslag	Bidrag			
	Rubrik nr 4: "Migration och gränsförvaltning"	Diff./Icke-diff. ⁶⁶	från Efta-länder ⁶⁷	från kandidat-länder ⁶⁸	från tredje-länder	i den mening som avses i artikel [21.2 b] i budget-förordningen
4	11.02.01 – Instrumentet för gränsförvaltning och visering	Diff.	NEJ	NEJ	JA	NEJ
4	11.01.01 – Instrumentet för gränsförvaltning och visering (tekniskt bistånd)	Icke-diff.	NEJ	NEJ	JA	NEJ

⁶⁶ Diff. = differentierade anslag / Non-diff. = icke-differentierade anslag.

⁶⁷ Efta: Europeiska frihandelssammanslutningen.

⁶⁸ Kandidatländer och i förekommande fall potentiella kandidater på västra Balkan.

3.2. Beräknad inverkan på utgifterna

3.2.1. Sammanfattning av den beräknade inverkan på utgifterna

Miljoner euro (avrundat till tre decimaler)

Rubrik i den fleråriga budgetramen	4	”Migration och gränsförvaltning”

			2021	2022	2023	2024	2025	2026	2027	Efter 2027	TOTALT
Driftsanslag (uppdelade enligt de budgetrubriker som förtecknas under 3.1)	Åtaganden	(1)	605,643	1 152,796	1 165,153	1 244,444	1 257,299	1 270,410	1 280,255	—	7 976,000
	Betalningar	(2)	39,834	73,210	308,262	830,687	1 223,613	1 211,502	1 206,009	3 082,882	7 976,000
Anslag av administrativ natur som finansieras genom ramanslagen för programmet ⁶⁹	Åtaganden = Betalningar	(3)	5,654	5,767	5,882	6,000	6,120	6,242	6,335	—	42,000
TOTALA anslag för ramanslagen för programmet	Åtaganden	=1+3	611,297	1 158,563	1 171,035	1 250,444	1 263,419	1 276,652	1 286,590	—	8 018,000
	Betalningar	=2+3	45,488	78,977	314,144	836,687	1 229,733	1 217,744	1 212,344	3 082,882	8 018,000

Rubrik i den fleråriga budgetramen	7	”Administrativa utgifter”

Detta avsnitt ska fyllas i med hjälp av det datablad för budgetuppgifter av administrativ natur som först ska föras in i bilagan till finansieringsöversikt för rättsakt, vilken ska laddas upp i DECIDE som underlag för samråden mellan kommissionens avdelningar.

⁶⁹ Detta avser tekniskt eller administrativt bistånd för genomförandet av vissa av Europeiska unionens program och åtgärder (tidigare s.k. BA-poster) samt indirekta och direkta forskningsåtgärder.

Miljoner euro (avrundat till tre decimaler)

		2021	2022	2023	2024	2025	2026	2027	<i>Efter 2027</i>	TOTALT
Personalresurser		10,329	11,473	13,046	13,046	13,046	13,046	13,046		87,032
Övriga administrativa utgifter		0,202	0,202	0,202	0,202	0,202	0,202	0,202		1,412
TOTALA anslag för RUBRIK 7 i den fleråriga budgetramen	(summa åtaganden = summa betalningar)	10,531	11,675	13,248	13,248	13,248	13,248	13,248		88,444

Miljoner euro (avrundat till tre decimaler)

		2021	2022	2023	2024	2025	2026	2027	<i>Efter 2027</i>	TOTALT
TOTALA anslag samtliga RUBRIKER i den fleråriga budgetramen	Åtaganden	621,83	1 170,24	1 184,28	1 263,69	1 276,67	1 289,90	1 299,84	-	8 106,44
	Betalningar	56,02	90,65	327,39	849,93	1 242,98	1 230,99	1 225,59	3 082,88	8 106,44

3.2.2. Sammanfattning av den beräknade inverkan på anslag av administrativ natur

- ☐ Förslaget/initiativet kräver inte att anslag av administrativ natur tas i anspråk
- ☒ Förslaget/initiativet kräver att anslag av administrativ natur tas i anspråk enligt följande:

Miljoner euro (avrundat till tre decimaler)

År	2021	2022	2023	2024	2025	2026	2027	TOTALT

RUBRIK 7 i den fleråriga budgetramen								
Personalresurser	10,329	11,473	13,046	13,046	13,046	13,046	13,046	87,032
Övriga administrativa utgifter	0,202	0,202	0,202	0,202	0,202	0,202	0,202	1,412
Delsumma RUBRIK 7 i den fleråriga budgetramen	10,531	11,675	13,248	13,248	13,248	13,248	13,248	88,444

Utanför RUBRIK 7⁷⁰ i den fleråriga budgetramen								
Personalresurser								
Övriga utgifter av administrativ natur	5,654	5,767	5,882	6,000	6,120	6,242	6,335	42,000
Delsumma utanför RUBRIK 7 i den fleråriga budgetramen	5,654	5,767	5,882	6,000	6,120	6,242	6,335	42,000

TOTALT	16,185	17,442	19,130	19,248	19,368	19,490	19,583	130,444

Personalbehov och andra administrativa kostnader ska täckas genom anslag inom det generaldirektorat som redan har avdelats för att förvalta åtgärden i fråga, eller genom en omfördelning av personal inom generaldirektoratet, om så krävs kompletterad med tilläggsbelopp som kan tilldelas det förvaltande generaldirektoratet som ett led i det årliga förfarandet för tilldelning av anslag och med hänsyn tagen till begränsningar i fråga om budgetmedel.

⁷⁰ Detta avser tekniskt eller administrativt bistånd för genomförandet av vissa av Europeiska unionens program och åtgärder (tidigare s.k. BA-poster) samt indirekta och direkta forskningsåtgärder.

3.2.2.1. Beräknat personalbehov

- ☐ Förslaget/initiativet kräver inte att personalresurser tas i anspråk
- ☒ Förslaget/initiativet kräver att personalresurser tas i anspråk enligt följande:

Beräkningarna ska anges i heltidsekvivalenter

År	2021	2022	2023	2024	2025	2026	2027
• Tjänster som tas upp i tjänsteförteckningen (tjänstemän och tillfälligt anställda)							
Vid huvudkontoret eller vid kommissionens kontor i medlemsstaterna	65	73	84	84	84	84	84
Vid delegationer	3	3	3	3	3	3	3
För forskning							
• Extern personal (i heltidsekvivalenter: kontraktsanställda, lokalanställda, nationella experter, personal från bemanningsföretag och unga experter som tjänstgör vid delegationerna) ⁷¹							
Rubrik 7							
Som finansieras genom RUBRIK 7 i den fleråriga budgetramen	- vid huvudkontoret	8	8	8	8	8	8
	- vid delegationer						
Som finansieras genom ramanslagen för programmet	- vid huvudkontoret						
	- vid delegationer						
För forskning							
Annan (ange)							
TOTALT		76	84	95	95	95	95

Personalbehoven ska täckas med personal inom det generaldirektorat som redan har avdelats för att förvalta åtgärden i fråga, eller genom en omfördelning av personal inom generaldirektoratet, om så krävs kompletterad med tilläggsbelopp som kan tilldelas det förvaltande generaldirektoratet som ett led i det årliga förfarandet för tilldelning av anslag och med hänsyn tagen till begränsningar i fråga om budgetmedel.

Beskrivning av arbetsuppgifter:

Tjänstemän och tillfälligt anställda	Personalen på 95 heltidsekvivalenter senast 2027 motsvarar den totala personal som krävs för genomförandet och förvaltningen av fonden. Den består av den personal som redan arbetar med Fonden för inre säkerhet vid GD Migration och inrikes frågor (utgångsläge: 66 heltidsekvivalenter = 6 kontraktsanställda, 22 assistenter, 36 tjänstemän varav 1 vid delegationen, 1 nationell expert och 1 anställd från bemanningsföretag) i april 2018 plus ytterligare personal (+6 assistenter, +23 tjänstemän, varav 2 för delegationerna). Nedan följer en beskrivning av uppgifterna för denna ytterligare personal. Planering, programplanering, kontakt med byråer (+1 assistent, +2 tjänstemän): - ge underlag för budgetförfarandet, - utgöra en koppling mellan fonder och byråer (t.ex. bidrag/överenskommelser om medverkan till byråer), inklusive 1 tjänsteman uteslutande för förbindelserna med Frontex. Revisioner, Olaf, revisionsrätten (+5 tjänstemän): - utföra kontroller enligt beskrivningen ovan (efterhandskontroll, upphandlingskommitté, efterhandsrevision, internrevision och avslutande av räkenskaper), - följa upp revisioner som sköts av tjänsten för internrevision och revisionsrätten. Direkt förvaltning (+2 assistenter, +2 tjänstemän): - bereda årliga arbetsprogram/finansieringsbeslut och fastställa årliga prioriteringar,

⁷¹ [Denna fotnot förklarar vissa initialförkortningar som inte används i den svenska versionen].

	- kommunicera med berörda aktörer (potentiella/faktiska stödmottagare, medlemsstater osv.), - förvalta förslags- och anbudsinfordringar samt efterföljande urvalsförfaranden, - operativ förvaltning av projekt. Delad förvaltning (inkl. den tematiska delen) (+2 assistenter, +6 tjänstemän): - föra en politisk dialog med medlemsstaterna, - förvalta nationella program, - utarbeta riktlinjer åt medlemsstater, - utveckla och hantera it-verktyg för förvaltning av bidrag och nationella program. Synergier med andra fonder (+2 tjänstemän): - samordning med fonderna med en extern dimension, - samordning inom ramen för förordningen om gemensamma bestämmelser, - synergier och komplementaritet med andra fonder. Ekonomisk förvaltning (+1 assistent): - finansiell initiering och kontroll, - bokföring, - övervakning och rapportering av måluppfyllelse, bl.a. i den årliga verksamhetsrapporten och i rapporter från en delegerad utanordnare. Personal för andra generaldirektorat som arbetar med finansiering (+4 tjänstemän): - handläggare som arbetar med genomförandet av fonderna (t.ex. utvärdering av tekniska rapporter från stödmottagare vid direkt förvaltning och översyn av årliga genomföranderapporter vid delad förvaltning).
Extern personal	Uppgifterna motsvarar dem som utförs av tjänstemän och tillfälligt anställda, utom i fråga om uppgifter som inte kan skötas av extern personal.
Personal vid delegationerna	+ 2 tjänstemän: EU-delegationerna ska ha tillräcklig expertis på området inrikes frågor så att de kan följa upp genomförandet av politiken på inrikesfrågornas område, särskilt dess yttre dimension. Denna expertis skulle kunna tillhandahållas av anställda vid Europeiska kommissionen eller vid Europeiska utrikestjänsten.

3.2.3. Bidrag från tredje part

Förslaget/initiativet:

- ☐ innehåller inga bestämmelser om samfinansiering från tredje parter
- ☒ innehåller bestämmelser om samfinansiering från tredje parter enligt följande uppskattning:

Anslag i miljoner euro (avrundat till tre decimaler)

År	2021	2022	2023	2024	2025	2026	2027	TOTALT
Ange vilket organ som deltar i samfinansieringen	Medlems stat	Medlems stat	Medlems stat	Medlems stat	Medlems stat	Medlems stat	Medlems stat	
TOTALA anslag som tillförs genom samfinansiering	fastställs senare	fastställs senare	fastställs senare	fastställs senare	fastställs senare	fastställs senare	fastställs senare	

3.3. Beräknad inverkan på inkomsterna

- ☐ Förslaget/initiativet påverkar inte budgetens inkomstsida.
- ☒ Förslaget/initiativet påverkar inkomsterna på följande sätt:
 - ☐ Påverkan på egna medel
 - ☒ Påverkan på andra inkomster

ange om inkomsterna har avsatts för utgiftsposter ☐

Miljoner euro (avrundat till tre decimaler)

Budgetrubrik i den årliga budgetens inkomstsidan:	Förslagets/initiativets inverkan på inkomsterna ⁷²						
	2021	2022	2023	2024	2025	2026	2027
Artikel							

För inkomster avsatta för särskilda ändamål, ange vilka budgetrubriker i utgiftsdelen som berörs.

Det exakta beloppet kommer att fastställas i bilaterala avtal mellan kommissionen och enskilda Schengenassocierade länder. Avtalet kommer att förhandlas fram i framtiden.

Övriga anmärkningar (t.ex. vilken metod/formel som har använts för att beräkna inverkan på inkomsterna eller andra relevanta uppgifter).

⁷² Vad gäller traditionella egna medel (tullar, sockeravgifter) ska nettobeloppen anges, dvs. bruttobeloppen minus 20 % avdrag för uppbörds-kostnader.

Bryssel den 15 juni 2018
(OR. en)

10151/18
ADD 1

**Interinstitutionellt ärende:
2018/0249 (COD)**

JAI 650
FRONT 173
VISA 152
SIRIS 64
CADREFIN 111
IA 208
CODEC 1081

FÖRSLAG

från:	Jordi AYET PUIGARNAU, direktör, för Europeiska kommissionens generalsekreterare
inkom den:	13 juni 2018
till:	Jeppe TRANHOLM-MIKKELSEN, generalsekreterare för Europeiska unionens råd
Komm. dok. nr:	COM(2018) 473 FV2
Ärende:	BILAGOR till EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS FÖRORDNING om inrättande, som en del av Fonden för integrerad gränsförvaltning, av instrumentet för ekonomiskt stöd för gränsförvaltning och visering

För delegationerna bifogas dokument – COM(2018) 473 FV2.

Bilaga: COM(2018) 473 FV2

Strasbourg den 12.6.2018
COM(2018) 473 final

ANNEXES 1 to 8

BILAGOR

till

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS FÖRORDNING

**om inrättande, som en del av Fonden för integrerad gränsförvaltning, av instrumentet
för ekonomiskt stöd för gränsförvaltning och visering**

{SEC(2018) 315 final} - {SWD(2018) 347 final} - {SWD(2018) 348 final}

BILAGA I

Kriterier för tilldelning av medel till program under delad förvaltning

1. De tillgängliga medel som avses i artikel 10 ska fördelas mellan medlemsstaterna enligt följande:
 - (a) Varje medlemsstat ska motta ett fast belopp på 5 000 000 EUR från instrumentet endast i början av programperioden.
 - (b) Ett belopp på 157 200 000 EUR tilldelas Litauen för den särskilda transiteringsordningen endast i början av programperioden.
 - (c) Resterande medel som avses i artikel 10 ska fördelas på grundval av följande kriterier:
 - 30 % till de yttre landgränserna.
 - 35 % till de yttre sjögränserna.
 - 20 % till flygplatser.
 - 15 % till konsulat.
2. De medel som finns tillgängliga under punkt 1 c för de yttre land- och sjögränserna ska fördelas mellan medlemsstaterna enligt följande:
 - (a) 70 % i förhållande till de yttre land- och sjögränsernas längd som, med hjälp av ett viktningssystem som fastställs i enlighet med punkt 11, kommer att beräknas för varje enskilt avsnitt enligt definitionen i förordning (EU) nr 1052/2013¹.
 - (b) 30 % i förhållande till arbetsbördan vid deras yttre land- och sjögränser, såsom den fastställts i enlighet med punkt 7 a.
3. Den viktning som avses i punkt 2 a ska fastställas av Europeiska gräns- och kustbevakningsbyrån i enlighet med punkt 11.
4. De medel som är tillgängliga för flygplatser enligt punkt 1 c ska fördelas mellan medlemsstaterna i förhållande till arbetsbördan vid deras flygplatser, såsom den fastställts i enlighet med punkt 7 b.
5. De medel som är tillgängliga för konsulat enligt punkt 1 c ska fördelas mellan medlemsstaterna på följande sätt:
 - (a) 50 % i förhållande till det antal konsulat (med undantag av honorärkonsulat) medlemsstaterna har i de länder som förtecknas i bilaga I till rådets förordning (EG) nr 539/2001².

¹ Förordning (EU) nr 1052/2013 av den 22 oktober 2013 om inrättande av ett europeiskt gränsövervakningssystem (Eurosir) (EUT L 295, 6.11.2013, s. 11).

² Rådets förordning (EG) nr 539/2001 av den 15 mars 2001 om fastställande av förteckningen över tredje länder vars medborgare är skyldiga att inneha visering när de passerar de yttre gränserna och av förteckningen över de tredje länder vars medborgare är undantagna från detta krav.

- (b) 50 % i förhållande till arbetsbördan när det gäller förvaltningen av viseringspolitiken vid medlemsstaternas konsulat i de länder som förtecknas i bilaga I till rådets förordning (EG) nr 539/2001, såsom den fastställts i enlighet med punkt 7 c i denna bilaga.
6. Vid fördelningen av medel enligt punkt 1 c ska ”yttre sjögränser” avse den yttre gränsen för medlemsstaternas territorialhav enligt definitionen i artiklarna 4–16 i Förenta nationernas havsrättskonvention. I fall där det krävs regelbundna insatser över stora avstånd för att förhindra olaglig invandring eller olaglig inresa, ska begreppet dock avse den yttre gränsen för områden med hög hotnivå. Definitionen av ”yttre sjögränser” i detta hänseende ska fastställas med beaktande av de operativa uppgifter som lämnats in av de berörda medlemsstaterna under de senaste två åren. Denna definition ska användas uteslutande vid tillämpningen av denna förordning.
7. För den inledande tilldelningen av medel ska bedömningen av arbetsbördan grundas på det senaste tillgängliga genomsnittet av de föregående 36 månaderna vid den tidpunkt då förordningen börjar tillämpas. För halvtidsöversynen ska bedömningen av arbetsbördan grundas på det senaste tillgängliga genomsnittet av de föregående 36 månaderna vid tidpunkten för halvtidsöversynen 2024. Bedömningen av arbetsbördan ska grundas på följande faktorer:
- (a) Vid de yttre land- och sjögränserna:
- (1) 70 % i förhållande till antalet passager av de yttre gränserna vid godkända gränsövergångsställen.
 - (2) 30 % i förhållande till antalet tredjelandsmedborgare som nekats inresa vid de yttre gränserna.
- (b) Vid flygplatser:
- (1) 70 % i förhållande till antalet passager av de yttre gränserna vid godkända gränsövergångsställen.
 - (2) 30 % i förhållande till antalet tredjelandsmedborgare som nekats inresa vid de yttre gränserna.
- (c) Vid konsulat:
- Antalet ansökningar om visering för kortare vistelse eller flygplatstransitering.
8. Referensvärdet för det antal konsulat som avses i punkt 5 a ska beräknas i enlighet med den information som finns i bilaga 28 till kommissionens beslut K(2010) 1620 av den 19.3.2010 om införande av en handledning för handläggning av viseringsansökningar och ändring av utfärdade viseringar.
- Om en medlemsstat inte har lämnat den berörda statistiken ska de senaste tillgängliga uppgifterna för den medlemsstaten användas. Om det inte finns tillgängliga uppgifter för en medlemsstat ska referensvärdet vara noll.
9. Det referensvärde för arbetsbördan som avses
- (a) i punkt 7 a 1 och 7 b 1 ska vara den senaste statistik som medlemsstaterna har tillhandahållit i enlighet med unionslagstiftningen,
 - (b) i punkt 7 a 2 och 7 b 2 ska vara den senaste statistik som kommissionen (Eurostat) har tagit fram på grundval av uppgifter som medlemsstaterna har tillhandahållit i enlighet med unionslagstiftningen,

- (c) i punkt 7 c ska vara den senaste viseringsstatistik som offentliggjorts av kommissionen i enlighet med artikel 46 i viseringskodexen³.
 - (d) Om en medlemsstat inte har lämnat den berörda statistiken ska de senaste tillgängliga uppgifterna för den medlemsstaten användas. Om det inte finns tillgängliga uppgifter för en medlemsstat ska referensvärdet vara noll.
10. Europeiska gräns- och kustbevakningsbyrån ska tillhandahålla kommissionen en rapport om fördelningen av medel i fråga om yttre land- och sjögränser och flygplatser, som avses i punkt 1 c.
11. För den inledande tilldelningen ska det i den rapport som avses i punkt 10 fastställas en genomsnittlig hotnivå för varje gränsavsnitt på grundval av det senaste tillgängliga genomsnittet av de föregående 36 månaderna vid den tidpunkt då förordningen börjar tillämpas. För halvtidsöversynen ska det i den rapport som avses i punkt 10 fastställas en genomsnittlig hotnivå för varje gränsavsnitt på grundval av det senaste tillgängliga genomsnittet av de föregående 36 månaderna vid tidpunkten för halvtidsöversynen 2024. Följande specifika viktningsfaktorer ska fastställas per avsnitt med hjälp av de hotnivåer som definieras i förordning (EU) nr 1052/2013:
- (a) Faktor 0,5 för låg hotnivå.
 - (b) Faktor 3 för medelhög hotnivå.
 - (c) Faktor 5 för hög hotnivå.
 - (d) Faktor 8 för kritiskt hög hotnivå.

³ Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 810/2009 av den 13 juli 2009 om införande av en gemenskapskodex om viseringar (viseringskodex) (EUT L 243, 15.9.2009, s. 1).

BILAGA II

Genomförandeåtgärder

1. Instrumentet ska bidra till det särskilda mål som fastställs i artikel 3.2 a genom att fokusera på följande genomförandeåtgärder:
 - (a) Förbättra gränskontrollen i den mening som avses i artikel 4 a i förordning (EU) 2016/1624 genom att
 - i. stärka kapaciteten att utföra kontroller och övervakning vid de yttre gränserna, däribland åtgärder för att förebygga och upptäcka gränsöverskridande brottslighet, såsom smuggling av migranter, människohandel och terrorism,
 - ii. stödja sök- och räddningsinsatser i samband med sjögränsövervakning,
 - iii. vidta tekniska och operativa åtgärder inom Schengenområdet i anknytning till gränskontroll,
 - iv. utföra analys av risker för den inre säkerheten och analys av hot som kan påverka säkerheten vid de yttre gränserna och hur de fungerar,
 - v. inom tillämpningsområdet för denna förordning, stödja medlemsstater som står inför ett befintligt eller potentiellt oproportionerligt migrationstryck vid EU:s yttre gränser, även genom teknisk och operativ förstärkning samt genom utplacering av stödgrupper för migrationshantering i hotspot-områden.
 - (b) Vidareutveckla den europeiska gräns- och kustbevakningen, genom gemensam kapacitetsuppbyggnad, gemensam upphandling, inrättande av gemensamma standarder och andra åtgärder för att rationalisera samarbetet och samordningen mellan medlemsstaterna och Europeiska gräns- och kustbevakningsbyrån.
 - (c) Förbättra samarbetet på nationell nivå mellan de nationella myndigheter som ansvarar för gränskontroll eller för uppgifter som utförs vid gränserna, och på EU-nivå mellan medlemsstaterna, eller mellan medlemsstaterna, å ena sidan, och EU:s berörda organ, kontor och byråer eller tredjeländer, å den andra.
 - (d) Säkerställa en enhetlig tillämpning av unionens regelverk om yttre gränser, bland annat genom att fullfölja rekommendationerna från kvalitetskontrollmekanismer såsom utvärderingsmekanismen för Schengenregelverket i enlighet med rådets förordning (EU) nr 1053/2013, sårbarhetsanalyser i enlighet med förordning (EU) 2016/1624 och nationella kvalitetskontrollmekanismer.
 - (e) Inrätta, driva och underhålla storskaliga it-system på området gränsförvaltning, inbegripet interoperabilitet mellan dessa it-system och deras kommunikationsinfrastruktur.
2. Instrumentet ska bidra till det särskilda mål som fastställs i artikel 3.2 b genom att fokusera på följande genomförandeåtgärder:
 - (a) Tillhandahålla viseringssökande effektiva och kundvänliga tjänster, samtidigt som man upprätthåller viseringsförfarandets säkerhet och integritet.

- (b) Säkerställa en enhetlig tillämpning av unionens regelverk om viseringar, inbegripet vidareutveckling och modernisering av den gemensamma viseringspolitiken.
- (c) Utveckla olika former av samarbete mellan medlemsstaterna vid handläggningen av viseringar.
- (d) Inrätta, driva och underhålla storskaliga it-system med anknytning till den gemensamma viseringspolitiken, inbegripet interoperabilitet mellan dessa it-system och deras kommunikationsinfrastruktur.

BILAGA III

Tillämpningsområde för stödet

1. Inom ramen för det särskilda mål som anges i artikel 3.2 a ska instrumentet framför allt stödja följande åtgärder:
 - (a) Infrastruktur, byggnader, system och tjänster som krävs vid gränsövergångsställen, i hotspot-områden och för gränsövervakning mellan gränsövergångsställen, för att förebygga och bekämpa otillåten gränspassage, olaglig invandring och gränsöverskridande brottslighet vid de yttre gränserna och för att garantera smidiga flöden för resenärer med legitima syften.
 - (b) Operativ utrustning, bland annat transportmedel, och kommunikationssystem som krävs för effektiv och säker gränskontroll, i förekommande fall i enlighet med standarder som utvecklats av Europeiska gräns- och kustbevakningsbyrån.
 - (c) Utbildning på området eller bidrag till utvecklingen av den europeiska integrerade gränsförvaltningen, med beaktande av operativa behov och riskanalys, och i full överensstämmelse med de grundläggande rättigheterna.
 - (d) Utplacering av gemensamma sambandsmän till tredjeländer enligt definitionen i förordning (EU) .../... [nya förordningen om sambandsmän]⁴ och utplacering av gränskontrolltjänstemän och andra relevanta experter till medlemsstater eller från en medlemsstat till ett tredjeland, förstärkning av samarbetet och den operativa kapaciteten hos de olika nätverken av experter eller sambandsmän, samt utbyte av bästa praxis och ökning av de europeiska nätverkens kapacitet att bedöma, främja, stödja och utveckla unionens politik.
 - (e) Studier, pilotprojekt och andra relevanta åtgärder som syftar till att genomföra eller utveckla den europeiska integrerade gränsförvaltningen, bland annat åtgärder vars syfte är att utveckla den europeiska gräns- och kustbevakningen, såsom gemensam kapacitetsuppbyggnad, gemensam upphandling, fastställande av gemensamma standarder och andra åtgärder för att rationalisera samarbetet och samordningen mellan Europeiska gräns- och kustbevakningsbyrån och medlemsstaterna.
 - (f) Åtgärder för utveckling av innovativa metoder eller införande av ny teknik som har förutsättningar att kunna överföras till andra medlemsstater, särskilt med användning av resultaten av säkerhetsforskningsprojekt om Europeiska gräns- och kustbevakningsbyrån, i enlighet med artikel 37 i förordning (EU) 2016/1624, har fastställt att sådan användning bidrar till utvecklingen av den europeiska gräns- och kustbevakningens operativa kapacitet.
 - (g) Förberedande, övervakande, administrativ och teknisk verksamhet som krävs för att genomföra politiken för de yttre gränserna, inbegripet att stärka förvaltningen av Schengenområdet genom att utveckla och genomföra den utvärderingsmekanism som inrättats genom förordning (EU) nr 1053/2013 för att kontrollera tillämpningen av Schengenregelverket och kodexen om Schengengränserna, bland annat utgifter för tjänsteresor för experter från kommissionen och medlemsstaterna som deltar i besök på platsen samt

⁴ EUT L [...], [...], s. [...].

åtgärder för att följa rekommendationer som utfärdats efter sårbarhetsanalyser som Europeiska gräns- och kustbevakningsbyrån har gjort i enlighet med förordning (EU) 2016/1624.

- (h) Identifiering, fingeravtryckstagning, registrering, säkerhetskontroll, utfrågning, tillhandahållande av information, hälso- och sårbarhetsundersökning och, vid behov, hälso- och sjukvård samt slussande av tredjelandsmedborgare till lämpligt förfarande vid de yttre gränserna, i synnerhet i hotspot-områden.
 - (i) Åtgärder som syftar till att öka medvetenheten om politiken för de yttre gränserna bland berörda parter och allmänheten, bland annat genom information utåt om unionens politiska prioriteringar.
 - (j) Utveckling av statistiska verktyg, metoder och indikatorer.
 - (k) Driftsstöd för genomförande av den europeiska integrerade gränsförvaltningen.
2. Inom ramen för det särskilda mål som anges i artikel 3.2 b ska instrumentet framför allt stödja följande:
- (a) Infrastruktur och byggnader som krävs för handläggningen av viseringsansökningar och konsulärt samarbete, inklusive säkerhetsåtgärder, liksom andra åtgärder som syftar till att förbättra servicekvaliteten för dem som ansöker om visering.
 - (b) Operativ utrustning och kommunikationssystem som krävs för handläggningen av viseringsansökningar och konsulärt samarbete.
 - (c) Utbildning av konsulär personal och andra anställda som arbetar med den gemensamma viseringspolitiken och konsulärt samarbete.
 - (d) Utbyte av bästa praxis och expertis, bland annat genom utplacering av experter, samt ökning av de europeiska nätverkens kapacitet att bedöma, främja, stödja och vidareutveckla unionens politik och mål.
 - (e) Studier, pilotprojekt och andra relevanta åtgärder, såsom åtgärder som syftar till att förbättra kunskaperna genom analys, övervakning och utvärdering.
 - (f) Åtgärder för utveckling av innovativa metoder eller införande av ny teknik som har förutsättningar att kunna överföras till andra medlemsstater, särskilt projekt som syftar till att testa och validera resultatet av EU-finansierade forskningsprojekt.
 - (g) Förberedande, övervakande, administrativ och teknisk verksamhet, inbegripet att stärka förvaltningen av Schengenområdet genom att utveckla och genomföra den utvärderingsmekanism som inrättats genom förordning (EU) nr 1053/2013 för att kontrollera tillämpningen av Schengenregelverket, inklusive utgifter för tjänsteresor för experter från kommissionen och medlemsstaterna som deltar i besök på platsen.
 - (h) Medvetandehöjande åtgärder om viseringspolitik bland berörda parter och allmänheten, bland annat genom information utåt om unionens politiska prioriteringar.
 - (i) Utveckling av statistiska verktyg, metoder och indikatorer.
 - (j) Driftsstöd för genomförande av den gemensamma viseringspolitiken.
3. Inom ramen för det politiska mål som anges i artikel 3.1 ska instrumentet framför allt stödja följande:

- (a) Infrastruktur och byggnader som krävs för hysande av storskaliga it-system och tillhörande kommunikationsinfrastrukturkomponenter.
- (b) Utrustning och kommunikationssystem som behövs för att säkerställa att storskaliga it-system fungerar som de ska.
- (c) Utbildning och kommunikation i samband med storskaliga it-system.
- (d) Utveckling och uppgradering av storskaliga it-system.
- (e) Studier, koncepttest, pilotprojekt och andra relevanta insatser som rör implementering av storskaliga it-system, även deras interoperabilitet.
- (f) Åtgärder för utveckling av innovativa metoder eller införande av ny teknik som har förutsättningar att kunna överföras till andra medlemsstater, särskilt projekt som syftar till att testa och validera resultatet av EU-finansierade forskningsprojekt.
- (g) Utveckling av statistiska verktyg, metoder och indikatorer för storskaliga it-system på området visering och gränser.
- (h) Driftsstöd för implementeringen av storskaliga it-system.

BILAGA IV

Åtgärder som berättigar till en högre samfinansieringssats i enlighet med artiklarna 11.3 och 12.14

- (1) Förvärv av operativ utrustning genom gemensam upphandling med Europeiska gräns- och kustbevakningsbyrån, för att ställa den till Europeiska gräns- och kustbevakningsbyråns förfogande för dess operativa verksamhet i enlighet med artikel 39.14 i förordning (EU) 2016/1624.
- (2) Åtgärder som stöder samarbetet mellan organ i en medlemsstat och ett angränsande tredjeland med vilket EU delar en gemensam land- eller sjögräns.
- (3) Vidareutveckling av den europeiska gräns- och kustbevakningen, genom gemensam kapacitetsuppbyggnad, gemensam upphandling, inrättande av gemensamma standarder och andra åtgärder för att rationalisera samarbetet och samordningen mellan medlemsstaterna och Europeiska gräns- och kustbevakningsbyrån, i enlighet med punkt 1 b i bilaga II.
- (4) Gemensam utplacering av sambandsmän för invandring i enlighet med bilaga III.
- (5) Åtgärder för att förbättra identifieringen av offer för människohandel och öka det gränsöverskridande samarbetet för att upptäcka människohandlare inom ramen för gränskontroll.
- (6) Åtgärder för att införa, överföra, testa och validera ny metodik eller teknik, inklusive pilotprojekt och uppföljningsåtgärder till unionsfinansierade projekt inom säkerhetsforskning, i enlighet med bilaga III.
- (7) Åtgärder för att inrätta och sköta hotspot-områden i medlemsstater som står inför ett befintligt eller potentiellt exceptionellt och oproportionerligt migrationstryck.
- (8) Vidareutveckling av formerna för samarbete mellan medlemsstaterna kring handläggning av viseringar, i enlighet med punkt 2 c i bilaga II.
- (9) Ökning av medlemsstaternas konsulära närvaro eller representation i länder som omfattas av viseringskrav, i synnerhet i länder där ingen medlemsstat just nu är närvarande.

BILAGA V

Centrala prestationsindikatorer som avses i artikel 25.1

- (a) Särskilt mål 1: Stödja en effektiv europeisk integrerad gränsförvaltning vid de yttre gränserna, som genomförs av den europeiska gräns- och kustbevakningen genom delat ansvar mellan Europeiska gräns- och kustbevakningsbyrån och de nationella myndigheter som ansvarar för gränsförvaltning, för att underlätta laglig gränspassage, förebygga och upptäcka olaglig invandring och gränsöverskridande brottslighet samt för att på ett effektivt sätt hantera migrationsströmmarna.
- (1) Antal irreguljära gränspassager som upptäckts vid EU:s yttre gränser a) mellan gränsövergångsställena, och b) vid gränsövergångsställena.
Uppgiftskälla: Europeiska gräns- och kustbevakningsbyrån
- (2) Antal personer som upptäckts använda förfalskade resehandlingar vid gränsövergångsställena.
Uppgiftskälla: Europeiska gräns- och kustbevakningsbyrån
- (b) Särskilt mål 2: Stödja den gemensamma viseringspolitiken för att underlätta lagligt resande och förhindra migrations- och säkerhetsrisker:
- (1) Antal personer som upptäckts använda förfalskade resehandlingar vid konsulat som understöds av fonden.
Uppgiftskälla: medlemsstaterna⁵
- (2) Genomsnittlig tid för beslut (och trender) i viseringsförfarandet.
Uppgiftskälla: medlemsstaterna⁶

⁵ Uppgifterna för denna indikator samlas in av medlemsstaterna genom Informationssystemet för viseringar (VIS) och kommissionen får ha åtkomst till dessa i framtiden för rapporterings- och statistikändamål, i avvaktan på förhandlingarna om kommissionens förslag till Europaparlamentets och rådets förordning om ändring av förordning (EG) nr 767/2008, förordning (EG) nr 810/2009, förordning (EU) 2017/2226, förordning (EU) 2016/399, förordning 2018/XX [förordningen om interoperabilitet] och beslut 2004/512/EG och om upphävande av rådets beslut 2008/633/RIF (COM(2018) 302 final, 16.5.2018).

⁶ Ibid.

BILAGA VI

Interventionstyper

TABELL 1: KODER FÖR INTERVENTIONSTYP

I. Europeisk integrerad gränsförvaltning	
001	In- och utresekontroller
002	Gränsövervakning – luftfartstillgångar
003	Gränsövervakning – landtillgångar
004	Gränsövervakning – sjöfartstillgångar
005	Gränsövervakning – automatiska gränsövervakningssystem
006	Gränsövervakning – övriga åtgärder
007	Tekniska och operativa åtgärder inom Schengenområdet i anknytning till gränskontroll
008	Situationsmedvetenhet och informationsutbyte
009	Riskanalys
010	Behandling av data och information
011	Hotspot-områden
012	Utveckling av den europeiska gräns- och kustbevakningen
013	Samarbete mellan organ – nationell nivå
014	Samarbete mellan organ – EU-nivå
015	Samarbete mellan organ – med tredjeländer
016	Utplacering av gemensamma sambandsmän för invandring
017	Storskaliga it-system – Eurodac för gränsförvaltningsändamål
018	Storskaliga it-system – in- och utresesystemet
019	Storskaliga it-system – EU-systemet för reseuppgifter och resetillstånd (Etias)
020	Storskaliga it-system – Schengens informationssystem (SIS II)
021	Storskaliga it-system – interoperabilitet
022	Driftsstöd – integrerad gränsförvaltning
023	Driftsstöd – storskaliga it-system för gränsförvaltningsändamål
024	Driftsstöd – den särskilda transiteringsordningen
II. Den gemensamma viseringspolitiken	
001	Förbättrad handläggning av viseringsansökningar
002	Förbättrad effektivitet och säkerhet och en kundvänligare miljö vid konsulaten
003	Säkerhet/rådgivare för handlingar
004	Konsulärt samarbete

005	Konsulär täckning
006	Storskaliga it-system – Informationssystemet för viseringar (VIS)
007	Andra it-system för handläggning av viseringsansökningar
008	Driftsstöd – den gemensamma viseringspolitiken
009	Driftsstöd – storskaliga it-system för handläggning av viseringsansökningar
010	Driftsstöd – den särskilda transiteringsordningen
	III. Tekniskt bistånd
001	Information och kommunikation
002	Förberedelser, genomförande, övervakning och kontroll
003	Utvärdering och studier, insamling av uppgifter
004	Kapacitetsuppbyggnad

TABELL 2: KODER FÖR ÅTGÄRDSTYP

001	Infrastrukturer och byggnader
002	Transportmedel
003	Annan operativ utrustning
004	Kommunikationssystem
005	It-system
006	Utbildning
007	Utbyte av bästa praxis – mellan medlemsstater
008	Utbyte av bästa praxis – med tredjeländer
009	Utplacering av experter
010	Studier, koncepttest, pilotprojekt och liknande
011	Kommunikationsverksamhet
012	Utveckling av statistiska verktyg, metoder och indikatorer
013	Spridning eller annan uppföljning av forskningsprojekt

TABELL 3: KODER FÖR GENOMFÖRANDEMODELL

001	Särskild åtgärd
002	Bistånd i nödsituationer
003	Åtgärder som förtecknas i bilaga IV
004	Uppfyllande av rekommendationer från Schengenutvärdering
005	Uppfyllande av rekommendationer från sårbarhetsanalyser
006	Samarbete med tredjeländer
007	Åtgärder i tredjeländer

BILAGA VII

Stödberättigande åtgärder för driftsstöd

- (a) Inom ramen för det särskilda mål som anges i artikel 3.2 a, ska driftsstödet täcka följande kostnader, förutsatt att de inte täcks av Europeiska gräns- och kustbevakningsbyrån i samband med dess operativa verksamhet:
- (1) Personalkostnader.
 - (2) Underhåll eller reparation av utrustning och infrastruktur.
 - (3) Servicekostnader, även i hotspot-områden inom denna förordnings tillämpningsområde.
 - (4) Löpande kostnader för insatser.
- En värdmedlemsstat i den mening som avses i artikel 2.5 i förordning (EU) 2016/1624⁷ får använda driftsstöd för att täcka sina egna löpande kostnader för deltagandet i den operativa verksamhet som avses i artikel 2.5 i förordning (EU) 2016/1624 och som ingår i denna förordnings tillämpningsområde, eller för sin nationella gränskontrollverksamhet.
- (b) Inom ramen för det särskilda mål som anges i artikel 3.2 b ska driftsstödet täcka följande:
- (1) Personalkostnader, även för utbildning.
 - (2) Servicekostnader.
 - (3) Underhåll eller reparation av utrustning och infrastruktur.
 - (4) Kostnader som rör fastigheter, inklusive hyror och avskrivningar.
- (c) Inom ramen för det politiska mål som anges i artikel 3.1 ska driftsstödet täcka följande:
- (1) Personalkostnader, även för utbildning.
 - (2) Operativ förvaltning och underhåll av storskaliga it-system och deras kommunikationsinfrastruktur, inklusive interoperabilitet mellan systemen och hyra av säkra lokaler.
- (d) Utöver ovanstående ska driftsstöd inom Litauens program tillhandahålla stöd i enlighet med artikel 16.1.

⁷ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/1624 av den 14 september 2016 om en europeisk gräns- och kustbevakning (EUT L 251, 16.9.2016, s. 1).

BILAGA VIII

Output- och resultatindikatorer som avses i artikel 25.3

- (a) Särskilt mål 1: Stödja en effektiv europeisk integrerad gränsförvaltning vid de yttre gränserna, som genomförs av den europeiska gräns- och kustbevakningen genom delat ansvar mellan Europeiska gräns- och kustbevakningsbyrån och de nationella myndigheter som ansvarar för gränsförvaltning, för att underlätta laglig gränspassage, förebygga och upptäcka olaglig invandring och gränsöverskridande brottslighet samt för att på ett effektivt sätt hantera migrationsströmmarna.
- (1) Gränskontrollinfrastruktur, transportmedel och annan utrustning som finansieras genom medel från instrumentet:
- antal nybyggda eller uppgraderade gränsövergångsställen av det totala antalet nybyggda eller uppgraderade gränsövergångsställen i den berörda medlemsstaten,
 - antal automatiska gränskontrollspärrar,
 - antal transportmedel – luftfart,
 - antal transportmedel – sjöfart,
 - antal transportmedel – land,
 - mängd utrustning som ställts till Europeiska gräns- och kustbevakningsbyråns förfogande,
 - mängd annan utrustning, varav mängd utrustning för inrättande, uppgradering eller upprätthållande av hotspot-områden för tillämpningen av denna förordning,
 - mängd multifunktionell utrustning som finansieras genom instrumentet.
- (2) Antal specialiserade tjänster i tredjeländer som får stöd genom instrumentet
- gemensamma sambandsmän, som avses i bilaga III,
 - andra specialiserade tjänster med anknytning till gränsförvaltning.
- (3) Antal samarbetsprojekt eller samarbetskanaler som med stöd från instrumentet inrättats i medlemsstaterna mellan de nationella myndigheterna och Europeiska gräns- och kustbevakningsbyrån och som bidragit till utvecklingen av den europeiska gräns- och kustbevakningen.
- (4) Mängd utrustning som använts vid Europeiska gräns- och kustbevakningsbyråns operativa verksamhet och som förvärvats med stöd från instrumentet, av den totala mängden utrustning som registrerats i Europeiska gräns- och kustbevakningsbyråns reserv för teknisk utrustning.
- (5) Antal samarbetsprojekt eller samarbetskanaler som med stöd från instrumentet inrättats mellan nationella organ och Eurosurs nationella samordningscentral.
- (6) Antal anställda som med stöd från instrumentet utbildats i aspekter som rör den integrerade gränsförvaltningen.
- (7) Antal it-funktioner som utvecklats, implementerats, underhållits eller uppgraderats med stöd från instrumentet, även för interoperabilitetsändamål:

- SIS II,
 - Etias,
 - in- och utresesystemet,
 - VIS för gränsförvaltningsändamål,
 - Eurodac för gränsförvaltningsändamål,
 - antal anslutningar mellan it-system och den europeiska sökportalen vilka finansierats med stöd från instrumentet,
 - andra storskaliga it-system inom denna förordnings tillämpningsområde.
- (8) Antal rekommendationer som utfärdats efter Schengenutvärderingar i fråga om gränser och rekommendationer efter sårbarhetsanalyser vilka följts upp med stöd från instrumentet, av det totala antalet rekommendationer med ekonomiska konsekvenser.
- (b) Särskilt mål 2: Stödja den gemensamma viseringspolitiken för att underlätta lagligt resande och förhindra migrations- och säkerhetsrisker:
- (1) Antal konsulat utanför Schengenområdet som upprättats eller uppgraderats med stöd från instrumentet, av medlemsstatens totala antal konsulat som upprättats eller uppgraderats utanför Schengenområdet.
 - (2) Antal anställda som utbildats och antal kurser som hållits i aspekter som rör den gemensamma viseringspolitiken med stöd från instrumentet.
 - (3) Antal it-funktioner som utvecklats, implementerats, underhållits eller uppgraderats med stöd från instrumentet, även för interoperabilitetsändamål:
 - VIS,
 - in- och utresesystemet,
 - andra storskaliga it-system inom denna förordnings tillämpningsområde.
 - (4) Antal samarbetsformer mellan medlemsstaterna som med stöd från instrumentet upprättats och uppgraderats för handläggning av viseringar:
 - gemensamma lokaler,
 - gemensamma ansökningscentrum,
 - representationer,
 - övrigt.
 - (5) Antal rekommendationer som utfärdats efter Schengenutvärderingar i fråga om den gemensamma viseringspolitiken vilka genomförts med stöd från instrumentet, som en andel av det totala antalet rekommendationer med ekonomiska konsekvenser.
 - (6) Antal länder som omfattas av viseringskrav och där antalet medlemsstater som har närvaro eller representeras har ökat med stöd från instrumentet.

Europeiska
unionens råd

Bryssel den 15 juni 2018
(OR. en)

10154/18

**Interinstitutionellt ärende:
2018/0250 (COD)**

JAI 656
FRONT 176
ENFOPOL 325
CADREFIN 115
IA 212
CT 114
CODEC 1083

FÖRSLAG

från:	Jordi AYET PUIGARNAU, direktör, för Europeiska kommissionens generalsekreterare
inkom den:	13 juni 2018
till:	Jeppe TRANHOLM-MIKKELSEN, generalsekreterare för Europeiska unionens råd
Komm. dok. nr:	COM(2018) 472 final
Ärende:	Förslag till EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS FÖRORDNING om inrättande av Fonden för inre säkerhet

För delegationerna bifogas dokument – COM(2018) 472 final.

Bilaga: COM(2018) 472 final

Bryssel den 13.6.2018
COM(2018) 472 final

2018/0250 (COD)

Förslag till

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS FÖRORDNING

om inrättande av Fonden för inre säkerhet

{SWD(2018) 347 final} - {SWD(2018) 348 final} - {SEC(2018) 315 final}

MOTIVERING

1. BAKGRUND TILL FÖRSLAGET

- **Motiv och syfte med förslaget**

På senare år har säkerhetshoten i Europa intensifierats och diversifierats. De har tagit formen av terrorangrepp, nya typer av organiserad brottslighet och it-brottslighet. Säkerhet har en utpräglad gränsöverskridande dimension, och därför krävs ett starkt och samordnat svar från EU:s sida. Utöver de inre säkerhetsutmaningarna står Europa inför komplexa externa hot som ingen medlemsstat kan bemöta på egen hand. Åtgärder på EU-nivå har resulterat i en snabb reaktion som formulerades i 2015 års säkerhetsagenda. Säkerhet kommer fortsatt att vara en avgörande fråga för EU under de kommande åren och Europas medborgare förväntar sig att unionen och de nationella regeringarna skapar säkerhet i en föränderlig och osäker värld.

De utmaningar som unionen står inför, i synnerhet i form av den internationella terrorismen, kan inte hanteras av enskilda medlemsstater på egen hand eller utan ekonomiskt och tekniskt stöd från EU. I en tid då terrorism och andra grova brott är gränsöverskridande har EU-medlemsstaterna ett fortsatt ansvar gentemot sina medborgare för att trygga allmän säkerhet, i full överensstämmelse med EU:s grundläggande rättigheter, men EU kan också stödja dessa åtgärder. På detta område anges i fördragen behovet av att säkerställa en hög säkerhetsnivå, bland annat genom förebyggande åtgärder och genom samordning och samarbete mellan polis, rättsliga myndigheter och andra behöriga myndigheter.

De decentraliserade byråerna, Europeiska unionens byrå för samarbete inom brottsbekämpning (Europol), Europeiska unionens byrå för utbildning av tjänstemän inom brottsbekämpning (Cepol) och Europeiska centrumet för kontroll av narkotika och narkotikamissbruk (ECNN) har viktiga operativa, samordnande och stödjande funktioner vid genomförandet av EU:s prioriteringar, mål och insatser på säkerhetsområdet.

Fonden för inre säkerhet har inrättats för att underlätta gränsöverskridande samarbete och utbyte av information mellan medlemsstaternas brottsbekämpande myndigheter och andra berörda myndigheter, särskilt genom att göra interoperabiliteten mellan EU:s informationssystem för säkerhet, gränsförvaltning och migrationshantering effektivare och mer ändamålsenlig samt genom att såväl underlätta gemensamma operativa insatser för stöd till utbildning, uppförande av säkerhetsrelaterade faciliteter, insamling och behandling av passageraruppgifter, i enlighet med relevanta delar av EU:s regelverk, samt till förvärv av nödvändig teknisk utrustning. Syftet är att intensifiera gränsöverskridande operativt samarbete för att förebygga, upptäcka och utreda gränsöverskridande brottslighet och stödja de ansträngningar som syftar till att stärka kapaciteten för att förebygga sådan brottslighet, inbegripet, terrorism i synnerhet genom ökat samarbete mellan myndigheter, civila samhällsorganisationer och privata partner från hela EU.

I sitt meddelande *En modern budget för ett EU som skyddar, försvarar och sätter medborgarna i centrum*¹, föreslår kommissionen en ökning av unionens finansiering av den inre säkerheten med faktorn 1,8 – jämfört med nuvarande period 2014–2020 – för att säkerställa en hög säkerhetsnivå inom unionen och samtidigt stärka de centraliserade byråernas roll på detta område. Detta förslag täcker dock inte anslagen till byråerna och reglerar endast Fonden för inre säkerhet, som kommer att bidra till att en hög säkerhetsnivå

¹ COM(2018) 321 final av den 2 maj 2018.

säkerställs i unionen. Finansieringsramen för Fonden för inre säkerhet under perioden 2021–2027 ska vara 2,5 miljarder EUR (i löpande priser).

Den största utmaning som detta förslag syftar till att komma till rätta med är behovet av större flexibilitet i förvaltningen av den framtida fonden, jämfört med nuvarande programperiod, men även behovet av verktyg för att säkerställa att finansieringen styrs till EU:s prioriteringar och åtgärder med betydande mervärde för unionen. Nya mekanismer för tilldelningen av finansiering mellan delad, direkt och indirekt förvaltning behövs för att beakta nya utmaningar och prioriteringar.

Finansieringen genomförs genom delad förvaltning av medlemsstaterna och direkt/indirekt förvaltning av kommissionen.

Centralt för fördelningen av finansieringen är flexibilitet vid fastställandet av rätt genomförandemetod och vilka områden som behöver tilldelas finansiering, samtidigt som man upprätthåller en kritisk massa av förskottsfinansiering för strukturella och stora, fleråriga investeringar i linje med medlemsstaternas behov av att ytterligare utveckla sina migrationssystem. Tilldelningen av medel kommer också att till fullo beakta medlemsstaternas behov för att bli helt förenliga med unionens regelverk och behovet av att inrikta investeringarna på prioriteringar som är viktiga för EU.

Tilldelningen av de ekonomiska medlen till medlemsstaternas program kommer att ske enligt en fördelningsnyckel med tre kriterier: 1) bruttonationalprodukt, 2) territoriets storlek och 3) landets befolkning. Enligt förslaget ska de olika kriterierna viktas enligt följande: 45 % omvänd proportioner till bruttonationalprodukten, 40 % i proportion till storleken på befolkningen och 15 % i proportion till storleken på den berörda medlemsstatens territorium.

Andelen avsedd för medlemsstaternas program utgör 60 % av det totala anslaget till fonden. enligt förslaget ska medlemsstaterna förse med 50 % av anslagen i början av programperioden, samtidigt som möjligheten att regelbundet höja anslaget bibehålls. Enligt planen görs ett fast tillägg på 10 % av finansieringsramen efter halva tiden (teknisk justering av fördelningsnyckeln med förbehåll för ekonomiska resultat, dvs. att en medlemsstat bör ha lämnat in betalningsansökningar som omfattar minst 10 % av de initiala betalningsbemyndigandena).

Återstående 40 % av den totala finansieringsramen bör förvaltas genom den tematiska delen, som regelbundet kommer att finansiera ett antal prioriteringar som fastställs i kommissionens finansieringsbeslut. Denna del ger flexibilitet i förvaltningen av fonden genom att medlen till tekniskt bistånd utbetalas på kommissionens initiativ och till följande delar:

- stöd till särskilda åtgärder, varigenom tilläggsfinansiering tillhandahålls för vissa åtgärder med högt EU-mervärde genom medlemsstaternas nationella program,
- stöd till unionsåtgärder, som förvaltas genom direkt och indirekt förvaltning, och
- bistånd i nödsituationer.

Programplaneringen av åtgärder inom den tematiska delen skulle genomföras genom årliga och fleråriga arbetsprogram, som antagits genom kommissionens genomförandebeslut. Genom den tematiska delen blir det möjligt att inrikta sig på nya prioriteringar eller vidta brådskande åtgärder samt att genomföra dem med den metod som är bäst lämpad för att uppnå det strategiska målet.

Genomförandet av instrumentet kräver ytterligare förenklingar, särskilt genom säkerställande av ett sammanhängande tillvägagångssätt med regler som är tillämpliga på förvaltningen av andra unionsfonder (det s.k. ”enhetliga regelverket”), som ger bättre vägledning om förvaltnings- och kontrollsystem och revisionskrav samt säkerställer att reglerna för stödberättigande vid delad förvaltning medger ett fullständig utnyttjande av förenklade kostnadsalternativ. Det är också viktigt att maximera mervärdet för EU på insatsområdena och att införa en förbättrad övervaknings- och utvärderingsram för att stärka den prestationsbaserade förvaltningen av fonderna.

I detta förslag föreskrivs den 1 januari 2021 som första tillämpningsdatum, och förslaget läggs fram för en union med 27 medlemsstater, i enlighet med Förenade kungarikets anmälan om dess avsikt att utträda ur Europeiska unionen och Europeiska atomenergigemenskapen (Euratom), på grundval av artikel 50 i fördraget om Europeiska unionen, som mottogs av Europeiska rådet den 29 mars 2017.

- **Förenlighet med befintliga bestämmelser på politikområdet**

Fonden för inre säkerhet bygger vidare på de föregående instrumentens investeringar och resultat:

- i) Programmet för ”säkerhet och skydd av friheter”, som bestod av särskilda program för ”förebyggande och bekämpning av organiserad brottslighet” och för ”förebyggande, beredskap och konsekvenshantering när det gäller terrorism och andra säkerhetsrelaterade risker” under perioden 2007–2013.
- ii) Instrumentet för polissamarbete, förebyggande och bekämpning av brottslighet samt krishantering (ISF-P), som infördes genom förordning (EU) nr 513/2014² och som utgjorde en del av Fonden för inre säkerhet för perioden 2014–2020 och
- iii) den narkotikapolitiska delen av det program som inrättas genom förordning (EU) nr 1382/2013³ under perioden 2014–2020.

Dessa instrument bidragit till EU:s övergripande strategi på området inre säkerhet, t.ex. om polissamarbete, förebyggande och bekämpning av brottslighet (även terrorism och förstärkt samordning och samarbete mellan medlemsstaternas brottsbekämpande myndigheter och Europol), krishantering (skydd av människor och kritisk infrastruktur) och bekämpning av narkotikasmuggling.

Arbetet inom ramen för Fonden för inre säkerhet måste vara förenligt med Europeiska unionens byrå för samarbete inom brottsbekämpning (Europol), Europeiska unionens byrå för utbildning av tjänstemän inom brottsbekämpning (Cepol) och Europeiska centrumet för kontroll av narkotika och narkotikamissbruk (ECNN). Fonden kommer att verka i full komplementaritet med dessa organ. I sitt meddelande *En modern budget för ett EU som skyddar, försvarar och sätter medborgarna i centrum*⁴ föreslår kommissionen att ett belopp på 1 128 000 000 EUR (i löpande priser) tilldelas unionens organ på säkerhetsområdet. Denna

² Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 513/2014 av den 16 april 2014 om inrättande, som en del av Fonden för inre säkerhet, av ett instrument för ekonomiskt stöd för yttre gränser och visering och om upphävande av rådets beslut nr 2007/125/EG (EUT L 150, 20.5.2014, s. 93).

³ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1382/2013 av den 17 december 2013 om inrättande av ett program Rättsliga frågor för perioden 2014–2020.

⁴ COM(2018) 321 final, 2.5.2018.

förordning täcker inte finansieringen av dessa byråer. Deras finansiering fastställs under det vanliga årliga budgetförfarandet.

- **Förenlighet med unionens övriga strategier**

Säkerhetshotens omfattning och betydelse samt nya och övergripande karaktär kräver ett samordnat svar från EU:s sida och tillämpning av alla EU-instrument. Säkerheten är en övergripande fråga, och Fonden för inre säkerhet kan inte erbjuda ett effektivt svar på EU-nivå utan synergier med andra finansieringsinstrument. Därför berörs säkerheten i flera unionsprogram. Först och främst kommer säkerheten att beröras i samverkan och överensstämmelse med Asyl- och migrationsfonden och Fonden för integrerad gränsförvaltning (som består av Instrumentet för gränsförvaltning och visering samt Instrumentet för tullkontrollutrustning). Övervakning, dvs. upptäckt av smuggling av olagliga varor, sprängämnen, prekursorer, olaglig migration och säkerhetskontroller vid de yttre gränserna, är avgörande för att bevara EU:s övergripande säkerhet. Ett annat centralt synergielement i migrations- och gränsstrategierna kommer att bli resultatet av utbyggnaden av Europeiska gräns- och kustbevakningsbyrån till fullt operativ status, med en fast styrka på 10 000 gränsbevakningstjänstemän⁵.

Dessutom är det viktigt med synergi och överensstämmelse med sammanhållningsfonderna, med säkerhetsforskningen inom Horisont Europa, programmet Det digitala Europa, programmet Rättsliga frågor och programmet Rättigheter och värden. De inneboende sambanden mellan säkerhet och rättvisa på fältet kommer också att leda till särskilda synergier mellan Fonden för inre säkerhet och programmet Rättsliga frågor avseende adekvat skydd för brottsoffer, finansiering av gemensamma utredningsgrupper och rättslig utbildning för att säkerställa driftskompatibilitet med det europeiska informationssystemet för utbyte av uppgifter ur kriminalregister, förbättra förhållandena i fängelser och samarbetet i frågor som rör rättvisa och säkerhet, inbegripet rättsliga organ såsom Eurojust och den europeiska åklagarmyndigheten. På narkotikapolitikens område finns synergier med Europeiska socialfonden+, i synnerhet dess hälsoaspekt. Synergieffekter kommer att eftersträvas också på områdena säkerhet för infrastruktur och offentliga platser, it-säkerhet och förebyggande av radikaliserings. ESF+ kan spela en viktig roll för att förebygga radikaliserings genom att bättre integrera Eruf liksom InvestEU kan spela en viktig roll för att öka säkerheten för investeringar i infrastruktur i hela unionen och it-säkerheten kan åtgärdas genom att öka säkerheten i it-systemen. Liksom säkerhetsfrågan är denna fråga ett gränsöverskridande och sektorsövergripande fenomen och ett viktigt inslag i programmet Det digitala Europa, varför synergier med Fonden för inre säkerhet också måste garanteras.

Säkerhet i globala frågor och insatser utanför unionens gränser kan få betydande återverkningar på den inre säkerheten i unionen. Därför kommer åtgärder i, och med anknytning till, tredjeländer fortsatt att erhålla stöd genom fonden, men bör genomföras i fullständig synergi och överensstämmelse med andra åtgärder utanför unionen, som erhåller stöd genom unionens instrument för extern finansiering, inbegripet Instrumentet för stöd inför anslutningen. Vid genomförandet av dessa åtgärder bör i synnerhet fullständig överensstämmelse eftersträvas med principerna och de allmänna målen för unionens yttre åtgärder och utrikespolitik rörande landet eller regionen i fråga. Vad gäller den yttre dimensionen, bör fonden öka samarbetet med tredjeländer på områden av intresse för unionens inre säkerhet, såsom kampen mot terrorism och radikaliserings, samarbete med

⁵ ”En modern budget för ett EU som skyddar, försvarar och sätter medborgarna i centrum: Den fleråriga budgetramen för 2021–2027, COM(2018) 321, 2.5.2018.

tredjeländers brottsbekämpande myndigheter i kampen mot terrorismen (vilket även inbegriper utsändning av personal och gemensamma utredningsgrupper), grov och organiserad brottslighet och korruption samt människohandel och smuggling av migranter. Säkerhetsfrågorna har också en nära koppling till försvarsområdet, där unionen måste ta ett större ansvar för att skydda sina intressen, värden och det europeiska sättet att leva.

2. RÄTTSLIG GRUND, SUBSIDIARITETSPRINCIPEN OCH PROPORTIONALITETSPRINCIPEN

• Rättslig grund

EU:s rätt att agera på området inrikes frågor grundar sig i artikel 3.2 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, där det fastslås att ”unionen ska erbjuda sina medborgare ett område med frihet, säkerhet och rättvisa utan inre gränser, där den fria rörligheten för personer garanteras samtidigt som lämpliga åtgärder vidtas avseende kontroller vid yttre gränser, asyl, invandring samt förebyggande och bekämpande av brottslighet”.

Unionsåtgärder är berättigade till följd av de mål som avses i artikel 67 i EUF-fördraget, där det fastställs hur ett område med frihet, säkerhet och rättvisa ska skapas. Noteras bör även artikel 80 i EUF-fördraget, där det framhålls att dessa unionsstrategier och genomförandet av dem ska styras av principen om solidaritet och rättvis ansvarsfördelning, även i finansiellt avseende, mellan medlemsstaterna.

Föreliggande förordning bygger på artiklarna 82.1, 84 och 87.2 i EUF-fördraget, vilka utgör förenliga rättsliga grunder mot bakgrund av de särskilda rättsliga omständigheter som gäller beslutsfattande enligt avdelning V i EUF-fördraget.

Genom denna förordning kommer finansiellt stöd att tillhandahållas på grundval av EU:s gemensamma politik (strategier, program och handlingsplaner), lagstiftning, praktiskt samarbete samt hot- och riskbedömningar. Följaktligen bör programmet för ekonomiskt stöd på detta politikområde (ISF-P) upphävas med verkan från och med den 1 januari 2021, om inte annat följer av övergångsbestämmelserna.

För att förbättra samordningen och harmonisera genomförandet av stöd inom ramen för delad förvaltning, i det huvudsakliga syftet att förenkla genomförandet av politiken, antog kommissionen den 29 maj 2018 dessutom ett förslag till en förordning om gemensamma bestämmelser⁶. Den del av Fonden för inre säkerhet som genomförs med delad förvaltning omfattas av dessa gemensamma bestämmelser.

De olika fonderna med delad förvaltning har kompletterande mål och förvaltas på samma sätt, varför det i förordning (EU) nr [förordningen om gemensamma bestämmelser] fastställs en rad gemensamma principer, såsom partnerskap. Förordningen innehåller också de gemensamma delarna för strategisk planering och programplanering, inbegripet bestämmelser om partnerskapsavtal som kommer att slutas med varje medlemsstat, och fastställer en gemensam strategi avseende fondernas prestationsinriktning. Därför innefattar den också villkor och arrangemangen för övervakning, rapportering och utvärdering. I förordningen fastställs också gemensamma bestämmelser avseende regler om stödberättigande, finansiell förvaltning och förvaltnings- och kontrollarrangemang.

⁶ COM(2018) 375 av den 29 maj 2018

- **Subsidiaritetsprincipen (för icke-exklusiv befogenhet)**

Hantering av säkerhetshoten innebär utmaningar som inte kan hanteras av medlemsstaterna på egen hand. Generellt är detta ett område där unionsinsatser och mobilisering av medel från EU:s budget ger ett tydligt mervärde.

På säkerhetens område blir grov och organiserad brottslighet, terrorism och andra säkerhetsrelaterade hot alltmer gränsöverskridande. Gränsöverskridande samarbete och samordning mellan brottsbekämpande myndigheter är avgörande om dessa hot ska kunna förhindras och åtgärdas, t.ex. genom informationsutbyte, gemensamma utredningar, driftskompatibel teknik samt gemensamma risk- och hotbedömningar. Ekonomiskt stöd genom denna förordning kommer att bidra till att stärka den nationella och europeiska kapaciteten på dessa politikområden, underlätta inrättandet av en unionsram för att visa solidaritet och en plattform för utvecklingen av gemensamma it-system som stöder dessa strategier.

Arbetet med EU:s säkerhet kräver att medlemsstaterna bidrar med betydande resurser och stor kapacitet. Bättre operativt samarbete och samordning som inbegriper sammanslagning av medlemsstaternas resurser ger stordriftsfördelar och synergier, vilket säkerställer ett effektivare utnyttjande av offentliga medel och ökar solidariteten, det ömsesidiga förtroendet- och det delade ansvaret för gemensamma EU-strategier. Detta är särskilt relevant på säkerhetsområdet, där ekonomiskt stöd för alla former av gränsöverskridande gemensamma insatser är av största vikt för att förbättra samarbetet mellan polis, tull, gränsbevakning och rättsliga myndigheter.

När det gäller den yttre dimensionen av politikområdet inrikes frågor, står det klart att antagandet av åtgärder och sammanslagningen av resurser på EU-nivå avsevärt kommer att öka det inflytande som EU behöver för att övertyga andra länder om att samarbeta med EU i de säkerhetsrelaterade frågor som främst ligger i EU:s och medlemsstaternas intresse.

Förslaget är förenligt med subsidiaritetsprincipen, eftersom finansieringen till större delen kommer att genomföras med gemensam förvaltning i enlighet med medlemsstaternas institutionella behörigheter, samtidigt som det till fullo erkänns att insatser bör ske på lämplig nivå och att unionens roll inte bör gå utöver vad som är nödvändigt.

- **Proportionalitetsprincipen**

Förslaget är förenligt med proportionalitetsprincipen och omfattas av utrymmet för att vidta åtgärder på området med frihet, säkerhet och rättvisa i enlighet med avdelning V i EUF-fördraget. Målen och motsvarande finansieringsnivåer står i proportion till vad fonden syftar till att uppnå. De åtgärder som planeras genom detta förslag rör den europeiska dimensionen av polissamarbetet.

- **Val av instrument**

Europaparlamentets och rådets förordning om inrättande av en fond för inre säkerhet.

3. RESULTAT AV EFTERHANDSUTVÄRDERINGAR, SAMRÅD MED BERÖRDA PARTER OCH KONSEKVENSBEDÖMNINGAR

- **Efterhandsutvärderingar/kontroller av ändamålsenligheten med befintlig lagstiftning**

I förslaget beaktas resultaten från utvärderingarna av de föregående finansieringsinstrumenten för polissamarbete. Det bygger på efterhandsutvärderingen av CIPS och ISEC, vilka var de instrument som användes under programperioden 2007–2013, och interimsutvärderingen av Fonden för inre säkerhet, Instrumentet för polissamarbete, förebyggande av och kamp mot brottslighet samt krishantering, vilket är den fond som används under den pågående perioden (2014–2020). Med avseende på de olika utvärderingskriterierna har följande iakttagelser gjorts:

Instrumentet för polissamarbete har i huvudsak varit **effektivt** och har bidragit till en hög säkerhetsnivå i unionen genom att förebygga och bekämpa gränsöverskridande, grov och organiserad brottslighet, inbegripet terrorism, samt genom att stärka samordningen och samarbetet mellan medlemsstaternas brottsbekämpande myndigheter. Det har också bidragit till att förbättra medlemsstaternas förmåga att effektivt hantera säkerhetsrelaterade risker och kriser och, i mindre utsträckning, skydda människor och kritisk infrastruktur mot terrorattacker och andra säkerhetsrelaterade incidenter. Det finns belägg för att instrumentet har bidragit till att förbättra samarbetet och samordningen mellan medlemsstaterna och EU:s organ och för att förbättra medlemsstaternas förmåga att utarbeta övergripande hot- och riskbedömningar, även om det har finansierat relativt få projekt på nationell nivå och unionsnivå. Flera unionsåtgärder har finansierats inom området tidig varning och samarbete om förebyggande av kriser (t.ex. Atlasnätverket).

Hittills har Fonden för inre säkerhet – polisdelen gjort begränsade framsteg i fråga om att stärka medlemsstaternas administrativa och operativa förmåga att skydda kritisk infrastruktur, skydda offer, utveckla utbildningsprogram och utbytesprogram samt vidtar åtgärder tillsammans med länder utanför EU och internationella organisationer, även om de flesta projekt som rör dessa operativa mål fortfarande pågår.

Inom gränserna för tillgängliga data tyder utvärderingen med avseende på **effektiviteten** överlag på att resultaten av instrumentet uppnåddes till rimliga kostnader, räknat i både personalresurser och ekonomiska resurser. Vissa medlemsstater har infört nationella effektivitetsåtgärder. De flesta medlemsstater står dock inför problem med EU:s riktlinjer, gemensamma indikatorer och rapportering/övervakningsplan. Trots förbättrande förenklingar kan den upplevda administrativa börda anses ha undergrävt effektiviteten.

Gemensamma förfaranden för de tre fonderna (Fonden för inre säkerhet – polisdelen, Fonden för inre säkerhet – gränser och viseringar och asyl-, migrations- och Integrationsfonden har visat sig leda till förenklingar. De få medlemsstater som utnyttjade det förenklade kostnadsalternativet medgav att det var ett effektivt sätt att minska den administrativa bördan. Förenklingsåtgärderna och åtgärderna för att minska den administrativa bördan har endast delvis nått sina mål. Trots förbättrande förenklingar finns det i detta skede få belägg för någon betydande minskning av den administrativa bördan. Övervakning, rapportering och kontroll uppfattas alltjämt som betungande och medlemsstater har begärt ytterligare vägledning om hur EU:s krav uppfylls. Rapporteringskraven och det faktum att vissa indikatorer uppfattas som ovidkommande angavs också som exempel på ytterligare administrativa börda.

De ursprungliga syftena och målen är fortfarande **relevanta** i efterdyningarna av migrations- och säkerhetskrisen. Lämpliga mekanismer har inrättats för att möta de föränderliga behoven på såväl programplanerings- som genomförandestadierna. Den flexibilitet som instrumentet erbjuder (möjligheten att överföra medel mellan olika mål) har bidragit till att hantera de föränderliga behoven, men medlemsstaterna skulle uppskatta den ökade flexibilitet som skulle följa om antalet nationella mål minskades och de lägsta anslagsnivåerna per mål övergavs.

Fonden anses utmärkas av **överensstämmelse** och dess mål anses **komplettera** andra nationella strategier. Under utformnings-, programplanerings- och genomförandestadierna säkerställdes fondens överensstämmelse och komplementaritet med unionens övriga finansieringsinstrument. Samordningsmekanismer har införts för att säkerställa överensstämmelse och komplementaritet i genomförandestadiet. Övervakningskommitténs och de ansvariga myndigheternas roll är viktig för att säkerställa överensstämmelse. Olika genomförandemetoder har kompletterat varandra. Det tycks dock finnas visst utrymme för förbättringar avseende EU:s organ och den inre sammanhållningen, eftersom det endast finns begränsad medvetenheten bland stödmottagare om åtgärder och projekt inom ramen för Fonden för inre säkerhet.

På det hela taget har instrumentet medfört ett **EU-mervärde** i fråga om förbättrat gränsöverskridande samarbete, utbyte av kunskaper och bästa praxis, tillit mellan medlemsstaternas brottsbekämpande myndigheter samt tillämpning och genomförande av viktiga EU-strategier (effekter på genomförandet). Det har också bidragit till att bredda åtgärdernas tillämpningsområde och höja deras kvalitet i fråga om investeringar på underprioriterade eller mycket specialiserade områden. Förvärv av modern utrustning har stärkt de nationella myndigheternas förmåga att utföra specialiserade insatser med ett bredare tillämpningsområde. Instrumentet har också lett till en breddning av de olika typerna av kunskapsutbyte och fortbildning för personal inom brottsbekämpande myndigheter (breddeffekter). Det har bidragit till en harmonisering av den brottsförebyggande forskningen på EU-nivå, möjliggjort ökade investeringar och en inriktning på långsiktiga åtgärder på detta område. Det har också möjliggjort omfattande investeringar, särskilt i it-system, fortbildning och specialiserad utrustning (volymeffekter). Frånvaro av finansiering från Fonden för inre säkerhet – polisdelen skulle ha inverkat mycket negativt på kvaliteten i EU:s svar på migrationskrisen och medlemsstaternas förmåga att samarbeta och genomföra lösningar (rolleffekter).

Instrumentets hållbarhet har säkerställts genom överensstämmelse och komplementaritet mellan dess åtgärder och de åtgärder som vidtas inom ramen för nationella prioriteringar eller EU:s krav. Övergripande åtgärder och mekanismer för att säkerställa hållbarhet infördes på programplanerings- och genomförandestadiet, såväl under delad som direkt förvaltning. Det är dock svårt att under pågående genomförande fastställa om effekterna på målgrupperna och särskilda områden kommer bli ihållande.

- **Samråd med berörda parter**

Två öppna offentliga samråd med särskild inriktning på EU-fonderna på området migration och säkerhet hölls den 10 januari–9 mars 2018. Överlag var de svarande angelägna att betona behovet av en förenkling av tillhandahållandet av finansieringsinstrument för inrikes frågor, större flexibilitet (särskilt i fråga om förmågan att hantera migrations- och säkerhetsrelaterade kriser) samt ökad finansiering och mer stöd på områden med en hög nivå av ansvarsfördelning (t.ex. asyl- och gränsförvaltning) och/eller samarbete mellan medlemsstaterna och med organ på området inrikes frågor. Svaren visade att dessa åtgärder

kan förbättra instrumentens ändamålsenlighet och effektivitet och öka EU-mervärdet. De berörda parterna lyfte också fram behovet av större inrikespolitiskt inflytande i tredjeländer.

Medlemsstaternas ansvariga myndigheter rådfrågades inom ramen för kommittén för Amif och Fonden för inre säkerhet. Medlemsstaterna lämnade synpunkter på de viktigaste finansieringsprioriteringarna, problemen, fondernas struktur och genomförandemetoder. Vidare rådfrågades andra viktiga berörda parter och stödmottagare av finansiering från Amif och Fonden för inre säkerhet genom direkt och indirekt förvaltning, såsom internationella organisationer och det civila samhällets organisationer, liksom organ på området inrikes frågor.

Berörda parter höll med om att, för att maximera EU-mervärdet, bör EU:s utgifter återspegla de prioriteringar och politiska åtaganden som görs på EU-nivå och stödja genomförandet av EU:s regelverk för inrikes frågor. De ansåg att tillräcklig finansiering bör göras tillgänglig för att möta aktuella och nya utmaningar. Tillräcklig finansiering bör också erbjudas organen på området inrikes frågor, i linje med deras ökande verksamhet. De berörda parterna var eniga om behovet av att göra fondernas struktur flexibla. De ansåg att de fleråriga nationella programmen bör bibehållas för att ge så mycket flexibilitet det blir möjligt att reagera på föränderliga omständigheter. De icke-statliga organisationerna ansåg att man också bör fortsätta med direkt förvaltning.

Dessa samråd bekräftade en allmän enighet bland de centrala berörda parterna om behovet av att vidmakthålla ett bredare tillämpningsområde för EU-finansiering, även när det gäller den externa dimensionen, vilket ökar effekterna av politiken för inrikes frågor, leder till förenkling av genomförandet och en större flexibilitet, i synnerhet för att reagera på nödsituationer.

- **Insamling och användning av sakkunnigutlåtanden**

Arbetet med att utarbeta de framtida finansieringsinstrumenten för inrikes frågor inleddes 2016, och fortsatte 2017 och 2018. Som en del av detta arbete utfördes en studie om budgetramen under 2017 till stöd för den konsekvensbedömning som inleddes i september 2017. Dessa studier är en sammanställning av tillgängliga resultat från utvärderingar av de befintliga finansieringsinstrumenten och från samråden med berörda parter, och de utreder de problem, mål och politiska alternativ – även deras sannolika konsekvenser – som tas upp i konsekvensbedömningen.

- **Konsekvensbedömning**

En konsekvensbedömning med avseende på föreliggande förslag har gjorts. Konsekvensbedömningen omfattade följande: Asyl- och migrationsfonden, Fonden för inre säkerhet och Fonden för integrerad gränsförvaltning, som består av Instrumentet för gränsförvaltning och visering samt Instrumentet för tullkontrollutrustning. Sammanfattningen av konsekvensbedömningen och det positiva yttrandet från nämnden för lagstiftningskontroll finns på följande webbplats: <http://ec.europa.eu/transparency/regdoc/?fuseaction=ia>.

I konsekvensbedömningen behandlades olika alternativ för genomförandet av finansieringen, med hänsyn till överensstämmelse och komplementaritet med EU:s övriga finansieringsinstrument, den externa dimensionen av migrations- och säkerhetsfinansieringen, flexibilitet i en stabil ekonomisk miljö (också den tematiska delen), genomförandeformer (delad, direkt och indirekt förvaltning), möjligheten att tillhandahålla bistånd i nödsituationer samt mekanismen för halvtidsöversyn. Det rekommenderade alternativet är en blandning av alternativ som bygger på resultaten och rekommendationerna från efterhandsutvärderingen av

de tidigare fonderna (programperioden 2007–2013) och halvtidsutvärderingarna av de nuvarande fonderna (programperioden 2014–2020).

I konsekvensbedömningen beaktas rekommendationerna från nämnden för lagstiftningskontroll. I tabellen nedan sammanfattas de viktigaste övervägandena och rekommendationerna till förbättring som mottagits för Asyl- och migrationsfonden, Instrumentet för gränsförvaltning och visering (en del av fonden för integrerad gränsförvaltning) och Fonden för inre säkerhet och hur rapporten från konsekvensbedömningen har ändrats för att avspegla dem.

De viktigaste övervägandena från nämnden för lagstiftningskontroll	Ändringar i konsekvensbedömningsrapporten
I rapporten förklaras inte hur ökade EU-befogenheter på dessa områden [för inrikes frågor] och byråernas utvidgade roll kommer att påverka systemet som helhet.	För Asyl- och migrationsfonden, Instrumentet för gränsförvaltning och visering (en del av fonden för integrerad gränsförvaltning) och Fonden för inre säkerhet har rapporten ändrats för att förklara hur EU:s ökade befogenheter och byråernas tydligare roll påverkar de respektive fondernas roll (avsnitt 3.2). Genom sin centrala roll i genomförandet av unionens migrations- och säkerhetsstrategier kommer byråerna för inrikes frågor att spela en viktig roll under programplaneringen av nationella program, medan deras övervakning ligger till grund för halvtidsöversynen. Ett utvidgat mandat för fonderna skulle inte syfta till att ersätta de uppgifter som för närvarande utförs av medlemsstaterna, utan snarare till att förbättra och uppgradera unionens och medlemsstaternas åtgärder på områdena migration, gränsförvaltning och säkerhet.
Ytterligare överväganden och rekommendationer till förbättring	Ändringar i konsekvensbedömningsrapporten
1) Rapporten bör beröra de huvudsakliga ändringarna av programstrukturen och prioriteringarna jämfört med den pågående programperioden. Dessutom bör omfattningen av den externa delen av programmet klargöras i rapporten, dvs. dess komplementaritet med de externa instrumenten.	Rapporten har reviderats för att visa de viktigaste ändringarna av programstrukturen, jämfört med den pågående programperioden (avsnitt 3.2), och för att klargöra omfattningen av den externa delen och dess komplementaritet med de externa instrumenten (avsnitt 3.3). Fondernas mål är baserade på deras föregångare som i allmänhet ansågs vara tillräckligt omfattande för att stödja genomförandet av EU:s politiska prioriteringar och ge mervärde för EU. Anpassningar av prioriteringar och åtgärder som återspeglar den politiska utvecklingen och behovet av synergier med andra EU-fonder, insatser med en extern dimension kommer att utformas och genomföras i samstämmighet med EU:s yttre åtgärder och utrikespolitik, i synnerhet med EU:s externa instrument.
2) Rapporten bör också förklara hur utvidgningen av EU:s befogenheter och byråernas större roll påverkar respektive programs roll. Ökar den behovet av åtgärder på nationell nivå, för delegering till byråerna,	Se de ändringar av rapporten som gäller de viktigaste övervägandena från nämnden för lagstiftningskontroll ovan.

eller nedprioriteras vissa insatser?	
3) Nämnden har förståelse för att den nya mekanismen för prestationsreserver ännu var under utveckling när rapporten utarbetades. I slutversionen bör den utvalda mekanismen dock uppdateras, klargöras och motiveras mot bakgrund av erfarenheter från andra EU-fonder (som muntligen förklarades för nämnden).	Rapporten har reviderats för att uppdatera och förklara valet av mekanism, med beaktande av erfarenheter från andra EU-fonder och utvecklingen inom ramen för utarbetandet av den framtida förordningen om gemensamma bestämmelser för delad förvaltning (avsnitt 4.1.4). Det rekommenderade alternativet innehåller ingen särskild prestationsreserv. En miniminivå för genomförandet av budgeten anges för tilldelning av tilläggsfinansiering i den tekniska justeringen efter halva tiden, medan prestationselement skulle tas i beaktande vid tillhandahållande av ytterligare medel via den tematiska delen.
4) I rapporten bör det klargöras hur den nya nödsituationsmekanismen kommer att fungera inom finansieringsramarna för var och en av de tre fonderna för migration och säkerhet, och att användningen av bistånd i nödsituationer bör vara begränsad till följd av den nya flexibilitet som möjliggörs genom den tematiska delen. Den bör innehålla en förklaring till varför den nya mekanismen är ett bättre alternativ än nödsituationsfinansieringen under den föregående programperioden.	Rapporten har reviderats för att klargöra hur den nya nödsituationsmekanismen kommer att fungera (avsnitt 4.1.3). Bistånd i nödsituationer som ges genom fonderna bör vara ett komplement till reserven för katastrofbistånd (under EU:s budget) och användas i tydligt definierade situationer. Den inbyggda flexibiliteten i den tematiska delen förväntas göra att användningen av bistånd i nödsituationer blir mer begränsad än under den pågående programperioden. Bistånd i nödsituationer kan genomföras genom delad, direkt eller indirekt förvaltning.
5) Övervakningsarrangemangen beskrivs inte tillräckligt ingående. Rapporten bör visa hur framsteg inom ramen för programmen kommer att definieras och mätas.	Rapporten har reviderats (avsnitt 5.1) för att beskriva mätningen av framstegen inom ramen för programmen. Den kommer att bygga på de mål kommissionen och medlemsstaterna har fastställt, enligt överenskommelse i de nationella programmen, och en efterföljande mätning av framstegen utifrån dessa mål, genom output- och resultatindikatorer som ingår i lagstiftningsförslagen. Rapporteringskrav för delad förvaltning fastställs i förordningen om gemensamma bestämmelser.

- **Lagstiftningens ändamålsenlighet och förenkling**

Förordningen om gemensamma bestämmelser⁷ (som är gemensam för alla politikområden med delad förvaltning) kommer att säkerställa en förenkling av fonden genom att gemensamma regler, så långt möjligt, tillämpas för genomförandet av programmen. Dessutom kommer medlemsstaterna att uppmuntras att använda ännu mer förenklade kostnadsalternativ. Revisionsstrategin kommer att förenklas för att fokusera mer på ett riskbaserat urval och följa principen om samordnad revision för att minska den administrativa bördan.

Ytterligare förenkling vid direkt förvaltning kommer att uppnås genom användning av gemensamma kommissionsövergripande it-verktyg (förvaltningssystemet för e-bidrag).

- **Grundläggande rättigheter**

Ekonomiskt stöd från unionens budget är helt nödvändigt för genomförandet av Fonden för inre säkerhet till stöd för medlemsstaterna i deras ansträngningar att säkerställa en hög säkerhetsnivå i unionen, i synnerhet genom att ta itu med terrorism och radikaliserings, grov

⁷ Förordning EU X

och organiserad brottslighet och it-brottslighet samt genom att stödja och skydda brottsoffer samtidigt som åtgärder vidtas med full respekt för de grundläggande rättigheterna. Dessa mål kommer att eftersträvas i full överensstämmelse med unionens åtaganden i fråga om grundläggande rättigheter. Detta kommer att bli föremål för noggrann övervakning under genomförandet av fonden.

4. BUDGETKONSEKVENSER

Kommissionens förslag om en flerårig budgetram omfattar 2 500 000 000 EUR (i löpande priser) till Fonden för inre säkerhet för perioden 2021–2027.

Genomförandet kommer att ske genom delad, direkt eller indirekt förvaltning. Finansieringsramen ska användas enligt följande: 60 % kommer att tilldelas medlemsstaternas program, som ska genomföras genom delad förvaltning, medan 40 % kommer att tilldelas den tematiska delen och utnyttjas för särskilda åtgärder på nationell eller transnationell nivå, unionsåtgärder och bistånd i nödsituationer. Finansieringsramen för den tematiska delen kommer också att användas till tekniskt bistånd på kommissionens initiativ.

5. ÖVRIGA INSLAG

- **Genomförandeplaner samt åtgärder för övervakning, utvärdering och rapportering**

Övervaknings- och utvärderingsramen kommer att förbättras, bland annat genom en bättre spårningsmetod för investeringar från relevanta EU-fonder, för att stimulera snabba resultat och säkerställa att utvärderingar kan bidra på ett effektivt sätt vid eventuella framtida revideringar av politiska insatser. Detta kommer att ske genom bättre indikatorer, närmare samarbete med relevanta partner samt mekanismer för att uppmuntra till prestationer. Kommissionen kommer att göra en halvtidsöversyn och en efterhandsutvärdering. Dessa utvärderingar kommer att genomföras i enlighet med punkterna 22 och 23 i det interinstitutionella avtalet av den 13 april 2016, där de tre institutionerna bekräftar att utvärderingar av befintlig lagstiftning och politik bör ligga till grund för konsekvensbedömningar av olika alternativ för vidare åtgärder. I utvärderingarna kommer fondens praktiska effekter att bedömas på grundval av indikatorer och mål samt på en ingående analys av i vilken utsträckning fonden kan anses vara relevant, ändamålsenlig och effektiv samt ge ett tillräckligt europeiskt mervärde och hänga samman med EU:s övriga strategier. De kommer att inbegripa tillvaratagna erfarenheter för att identifiera eventuella brister, problem eller möjligheter att ytterligare förbättra åtgärderna eller deras resultat och att bidra till att maximera effekterna av dem.

I fråga om rapporteringen förväntas medlemsstaterna rapportera om genomförandet av sina program i enlighet med de former som anges i denna förordning och i förordningen om gemensamma bestämmelser.

- **Ingående redogörelse för de specifika bestämmelserna i förslaget**

Kapitel I – Allmänna bestämmelser i föreslaget till förordning innehåller dess syfte, tillämpningsområde och centrala definitioner. Däri fastställs också målen med denna förordning och omfattningen av det stöd som ska tillhandahållas. Det föreslagna tillämpningsområdet för dessa artiklar bygger i stor utsträckning på nuvarande förordning om Fonden för inre säkerhet – polisdelen, samtidigt som hänsyn tas till nya politiska initiativ,

såsom den europeiska säkerhetsagendan, kampen mot terrorism, grov och organiserad brottslighet och it-brottslighet samt den nya interoperabilitetsagendan.

Kapitel II – Budget- och genomföranderam innehåller allmänna principer för det stöd som ges enligt denna förordning och förmedlar vikten av konsekvens och komplementaritet med relevanta EU-finansieringsinstrument. I kapitlet fastslås vidare genomförandemodeller för de åtgärder som stöds av förordningen: delad, direkt och indirekt förvaltning. Den föreslagna blandningen av genomförandemodeller bygger på de positiva erfarenheterna av denna kombination vid genomförandet av det nuvarande finansieringsinstrumentet.

I det första avsnittet av kapitlet fastställs finansieringsramen. I förslaget anges ett belopp för fondens finansieringsram och dess användning genom olika genomförandesätt.

I de andra, tredje och fjärde avsnitten beskrivs fondens genomföranderam, till exempel program från kommissionen och medlemsstaterna. Villkoren för de åtgärder som stöds inom ramen för förordningen anges också, t.ex. sådana som rör förvärv av utrustning och utbildningsverksamhet. I avsnittet anges närmare bestämmelser om halvtidsöversynen av medlemsstaternas program och om genomförandet av särskilda åtgärder, unionsåtgärder, bistånd i nödsituationer, tekniskt bistånd, blandfinansieringsinsatser och driftsstöd.

Det femte och sista avsnittet innehåller nödvändiga bestämmelser om medlemsstaternas prestationsrapporter, övervakning och utvärdering.

Kapitel III – Övergångs- och slutbestämmelser innehåller bestämmelser om att kommissionen ges befogenhet att anta delegerade akter, samt bestämmelser om kommittéförfarandet. Datumet för den föreslagna förordningens ikraftträdande är fastställt, och det fastslås att förordningen ska vara till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater i enlighet med fördragen från och med den 1 januari 2021.

Förslag till

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS FÖRORDNING**om inrättande av Fonden för inre säkerhet**

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt artiklarna 82.1, 84 och 87.2,

med beaktande av Europeiska kommissionens förslag,

efter översändande av utkastet till lagstiftningsakt till de nationella parlamenten,

med beaktande av Europeiska ekonomiska och sociala kommitténs yttrande⁸,

med beaktande av Regionkommitténs yttrande⁹,

i enlighet med det ordinarie lagstiftningsförfarandet, och

av följande skäl:

- (1) Värnandet av den inre säkerheten, som är en av medlemsstaternas behörigheter, är en gemensam uppgift till vilken EU:s institutioner, berörda EU-organ och medlemsstaterna bör lämna gemensamma bidrag. Under perioden 2015–2020 fastställde kommissionen, Europeiska unionens råd och Europaparlamentet gemensamma prioriteringar, vilka anges i den europeiska säkerhetsagendan av den 15 april 2015¹⁰ och som bekräftades av rådet i den förnyade strategin för inre säkerhet från juni 2015¹¹ och av Europaparlamentet och rådet i deras resolution från juli 2015¹². Syftet med den gemensamma strategin var att tillhandahålla en strategisk ram för arbetet på unionsnivå på området inre säkerhet. I strategin fastställdes vad som främst måste åtgärdas för att garantera en ändamålsenlig unionsreaktion på säkerhetshot under perioden 2015–2020, nämligen att komma till rätta med terrorismen och förebygga radikaliserings, störa den organiserade brottsligheten och bekämpa it-brottsligheten.
- (2) I Romförklaringen, som undertecknades den 25 september 2017, bekräftade ledarna för 27 medlemsstater sin beslutsamhet att verka för ett tryggt och säkert Europa, att bygga en union där alla medborgare känner sig trygga och kan röra sig fritt, där våra yttre gränser är säkra och där migrationspolitiken är effektiv, ansvarsfull och hållbar och respekterar internationella normer; ett Europa som är fast beslutet att bekämpa terrorism och organiserad brottslighet.

⁸

⁹

¹⁰ COM(2015) 185 final av den 28 april 2015.

¹¹ Rådets slutsatser om den 16 juni 2015 den förnyade strategin för inre säkerhet i Europeiska unionen 2015–2020

¹² Europaparlamentets resolution av den 9 juli 2015 om den europeiska säkerhetsagendan (2015/2697(RSP)).

- (3) Vid Europeiska rådets möte den 15 december 2016 efterlystes fortsatta resultat i fråga om interoperabiliteten mellan EU:s informationssystem och databaser. Vid Europeiska rådets möte den 23 juni 2017 underströks behovet av att förbättra interoperabiliteten mellan databaser, och den 12 december 2017 antog kommissionen ett förslag till förordning om inrättande av en ram för interoperabilitet mellan EU:s informationssystem (polissamarbete och rättsligt samarbete, asyl och migration (COM(2017) 794 final)¹³.
- (4) Unionens mål att säkerställa en hög säkerhetsnivå inom ett område med frihet, säkerhet och rättvisa enligt artikel 67.3 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (EUF-fördraget) bör uppnås såväl genom åtgärder för förebyggande och bekämpning av brottslighet som genom åtgärder för samordning och samarbete mellan medlemsstaternas brottsbekämpande myndigheter och andra nationella myndigheter, inbegripet med andra berörda unionsorgan samt berörda tredjeländer och internationella organisationer.
- (5) För att uppnå detta mål bör åtgärder vidtas på unionsnivå till skydd för människor och varor från de alltmer gränsöverskridande hoten och till stöd för det arbete som utförs av medlemsstaternas ansvariga myndigheter. Bland annat terrorism, grov och organiserad brottslighet, rörlig brottslighet, narkotikahandel, korruption, it-brottslighet, människohandel och olaglig vapenhandel utgör alltså en utmaning mot unionens inre säkerhet.
- (6) Finansieringen från unionens budget bör koncentreras till verksamhetsområden där unionens insatser kan ge ett mervärde jämfört med åtgärder som medlemsstaterna vidtar på egen hand. I enlighet med artiklarna 84 och 87.2 i EUF-fördraget bör finansieringen stödja åtgärder för att främja och stödja medlemsstaternas insatser på området förebyggande av brottslighet och stöd till polissamarbete som omfattar samtliga behöriga myndigheter i medlemsstaterna, särskilt med avseende på informationsutbyte, ökat operativt samarbete och stödinsatser för att stärka förmågan att bekämpa och förebygga brottslighet. Fondens medel får inte användas till driftkostnader och verksamhet med anknytning till medlemsstaternas väsentliga uppgifter avseende upprätthållandet av lag och ordning eller skyddet av den inre och nationella säkerheten på det sätt som avses i artikel 72 i EUF-fördraget.
- (7) För att bevara Schengenområdet och stärka dess funktion är medlemsstaterna sedan den 6 april 2017 skyldiga att mot relevanta databaser genomföra systematiska kontroller av EU-medborgare som passerar EU:s yttre gränser. Kommissionen har också utfärdat en rekommendation till medlemsstaterna om att bättre utnyttja poliskontroller och gränsöverskridande samarbete. Solidaritet mellan medlemsstaterna, klarhet kring arbetsfördelningen, respekt för de grundläggande rättigheterna och friheterna och rättsstatsprincipen samt en tydlig inriktning mot det globala perspektivet och den nödvändiga överensstämmelsen med säkerhetens yttre dimension är viktiga principer för unionens och medlemsstaternas insatser för att utveckla en effektiv och verklig säkerhetsunion.
- (8) För att bidra till utvecklingen och genomförandet av en effektiv och verklig säkerhetsunion, som syftar till att säkerställa en hög nivå av inre säkerhet i hela Europeiska unionen, bör medlemsstaterna ges tillräckligt ekonomiskt stöd från unionen genom inrättande och förvaltande av en särskild fond för inre säkerhet (nedan kallad *fonden*).

¹³ COM(2017) 794 final.

- (9) Fonden bör genomföras i fullständig överensstämmelse med de rättigheter och principer som fastställs i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna och med unionens internationella åtaganden avseende grundläggande rättigheter.
- (10) I enlighet med artikel 3 i fördraget om Europeiska unionen (EU-fördraget) bör fonden stödja verksamhet som säkerställer skyddet för barn mot våld, utnyttjande, exploatering och vanvård. Fonden bör även stödja skyddsåtgärder och bistånd till barn som är vittnen och brottsoffer, särskilt till ensamkommande barn eller barn som av andra anledningar behöver en förmyndare.
- (11) I enlighet med de gemensamma prioriteringar som fastställts på unionsnivå för att garantera en hög säkerhetsnivå i unionen kommer fonden att stödja åtgärder med inriktning på de främsta säkerhetshoten och särskilt på att bekämpa terrorism och radikaliserings, grov och organiserad brottslighet samt it-brottslighet samt genom att stödja och skydda brottsoffer. Genom fonden säkerställs att unionen och dess medlemsstater är väl utrustade att också ta itu med nya och framväxande hot så en verklig säkerhetsunion kan förverkligas. Detta arbete bör bedrivas genom ekonomiskt stöd till bättre informationsutbyte, ökat operativt samarbete och förbättrad nationell och kollektiv kapacitet.
- (12) Inom fondens övergripande ram bör det ekonomiska stöd som tillhandahålls genom fonden i synnerhet stödja polissamarbete och rättsligt samarbete samt förebyggande arbete mot grov och organiserad brottslighet, olaglig vapenhandel, korruption, penningtvätt, narkotikahandel, miljöbrott, utbyte av och tillgång till information, terrorism, människohandel, utnyttjande av olaglig invandring, sexuellt utnyttjande av barn, spridning av bilder på barn som utsätts för övergrepp och av barnpornografi samt it-brottslighet. Fonden bör också stödja skyddet av personer, offentliga platser och kritisk infrastruktur mot säkerhetsrelaterade incidenter samt även stödja effektiv hantering av säkerhetsrelaterade risker och kriser, också genom utveckling av gemensamma politiska svar (strategier, policycykler, program och handlingsplaner), lagstiftning och praktiskt samarbete.
- (13) Fonden bör bygga vidare på sina föregångares resultat och investeringar: Programmet Förebyggande och bekämpande av brott och programmet Förebyggande, beredskap och konsekvenshantering när det gäller terrorism och andra säkerhetsrelaterade risker för perioden 2007–2013 och Instrumentet för polissamarbete, förebyggande och bekämpande av brottslighet samt krishantering som en del av Fonden för inre säkerhet för perioden 2014–2020, som inrättades genom Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 513/2014¹⁴. Dessa bör utvidgas så att hänsyn tas till den senaste utvecklingen.
- (14) Det finns ett behov av att maximera effekterna av unionens finansiering genom att mobilisera, sammanföra och förmera offentliga och privata finansiella medel. Fonden bör främja och uppmuntra ett aktivt och meningsfullt deltagande av civilsamhället, inbegripet icke-statliga organisationer, samt av berörd industri i utvecklingen och genomförandet av säkerhetspolitiken, i förekommande fall också med deltagande av andra berörda aktörer, EU:s byråer och andra unionsorgan samt tredjeländer och internationella organisationer med avseende på fondens mål.

¹⁴ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 513/2014 av den 16 april 2014 om inrättande, som en del av Fonden för inre säkerhet, av ett instrument för ekonomiskt stöd för yttre gränser och visering och om upphävande av rådets beslut nr 2007/125/EG (EUT L 150, 20.5.2014, s. 93).

- (15) Inom den övergripande ram som utgörs av unionens strategi mot narkotika, enligt vilken ett balanserat förhållningssätt grundat på åtgärder förespråkas för att samtidigt minska både tillgång och efterfrågan, bör det ekonomiska bistånd som beviljas inom ramen för denna fond stödja alla insatser för att förebygga och bekämpa narkotikahandel (minskning av tillgång och efterfrågan) och särskilt åtgärder med inriktning mot produktion, framställning, utvinning, försäljning, transport, import och export av narkotika, inbegripet innehav och förvärv i syfte att bedriva narkotikahandel. Fonden bör särskilt omfatta de förebyggande aspekterna av narkotikapolitiken. För att skapa ytterligare synergier och tydlighet på det narkotikarelaterade området bör dessa inslag av narkotikarelaterade mål – som under perioden 2014–2020 omfattades av programmet Rättsliga frågor – ingå i fonden.
- (16) För att se till att fonden ger högre inre säkerhet i hela Europeiska unionen, så att en verklig säkerhetsunion kan utvecklas, bör den användas på ett sätt som bidrar med mest mervärde till medlemsstaternas insatser.
- (17) För att gynna solidariteten inom unionen, och i en anda av delat ansvar för säkerheten i denna, när brister eller risker konstaterats, särskilt efter en Schengenutvärdering, bör den berörda medlemsstaten på ett adekvat sätt ta itu med frågan genom utnyttjande av medel inom ramen för dess program för att genomföra de rekommendationer som antagits i enlighet med rådets förordning (EU) nr 1053/2013¹⁵.
- (18) För att bidra till att fondens mål uppnås bör medlemsstaterna säkerställa att prioriteringarna i deras program avser fondens särskilda mål, att prioriteringarna väljs ut i enlighet med de genomförandeåtgärder som anges i bilaga II och att fördelningen av medel mellan målen säkerställer att det övergripande strategiska målet kan uppnås.
- (19) Synergier, överensstämmelse och effektivitet bör eftersträvas med andra EU-fonder, och överlappningar mellan åtgärderna bör undvikas.
- (20) Fonden bör överensstämma med och komplettera andra av unionens finansieringsprogram på säkerhetsområdet. Synergier kommer att eftersträvas och säkerställas, särskilt med Asyl- och migrationsfonden, Fonden för integrerad gränsförvaltning bestående av gränskontroll- och viseringsinstrumentet, inrättat genom förordning (EU) X, och Instrumentet för tullkontrollutrustning, inrättat genom förordning (EU) X, samt övriga sammanhållningspolitiska fonder som omfattas av förordning (EU) [förordningen om gemensamma bestämmelser], säkerhetsforskningen inom programmet Horisont Europa, inrättat genom förordning (EU) X, programmet Rättigheter och värden, inrättat genom förordning X, programmet Rättsliga frågor, inrättat genom Europaparlamentets och rådets förordning EU X, programmet Det digitala Europa, inrättat genom förordning EU X, och InvestEU-programmet, inrättat genom förordning EU X. Ändamålsenliga samordningssystem är mycket viktiga för möjligheten att nå de politiska målen på så effektiv väg som möjligt, utnyttja stordriftsfördelar och undvika överlappning mellan åtgärderna.
- (21) De åtgärder i, och med anknytning till, tredjeländer som finansieras genom fonden bör genomföras i fullständig synergi och överensstämmelse med andra åtgärder utanför unionen som erhåller stöd genom unionens instrument för externt bistånd. Vid genomförandet av dessa åtgärder bör i synnerhet fullständig överensstämmelse

¹⁵ Rådets förordning (EU) nr 1053/2013 av den 7 oktober 2013 om inrättande av en utvärderings- och övervakningsmekanism för kontroll av tillämpningen av Schengenregelverket och om upphävande av verkställande kommitténs beslut av den 16 september 1998 om inrättande av Ständiga kommittén för genomförande av Schengenkonventionen (EUT L 295, 6.11.2013, s. 27).

eftersträvas med principerna och de allmänna målen för unionens yttre åtgärder och utrikespolitik rörande landet eller regionen i fråga. Vad gäller den yttre dimensionen, bör fonden öka samarbetet med tredjeländer på områden av intresse för unionens inre säkerhet, såsom kampen mot terrorism och radikaliserings, samarbete med tredjeländers brottsbekämpande myndigheter i kampen mot terrorismen (vilket även inbegriper utsändning av personal och gemensamma utredningsgrupper), grov och organiserad brottslighet och korruption samt människohandel och smuggling av migranter.

- (22) Finansieringen från unionens budget bör koncentreras till verksamhetsområden där unionens insatser kan ge ett mervärde, jämfört med de åtgärder som medlemsstater vidtar på egen hand. Säkerheten har en utpräglad gränsöverskridande dimension, och därför krävs ett starkt och samordnat svar från unionens sida. Det ekonomiska stöd som tillhandahålls enligt denna förordning kommer i synnerhet att bidra till att stärka kapaciteten på nationell nivå och unionsnivå på säkerhetsområdet.
- (23) Om en medlemsstat har underlåtit att på säkerhetsområdet fullgöra sina skyldigheter enligt fördragen, om det finns en tydlig risk för att medlemsstaten allvarligt åsidosätter unionens värden i samband med tillämpningen av säkerhetslagstiftningen eller om det i en utvärderingsrapport inom ramen för Schengenregelverkets utvärderings- och övervakningsmekanism konstateras brister på det berörda området, kan denna medlemsstat anses inte följa unionens tillämpliga regelverk i fråga om tillämpningen av driftsstöd från denna fond.
- (24) Fonden bör återspegla behovet av ökad flexibilitet och förenkling samtidigt som kraven på förutsägbarhet upprätthålls och en rättvis och transparent fördelning av resurserna säkerställs, så att de mål som fastställs i denna förordning kan uppnås.
- (25) Föreliggande förordning bör fastställa de belopp som initialt ska tilldelas medlemsstaterna, beräknade på grundval av de kriterier som fastställs i bilaga I.
- (26) De initiala beloppen bör ligga till grund för medlemsstaternas långsiktiga investeringar i säkerhet. För att ta hänsyn till förändringar av säkerhetshotet eller av utgångsläget bör ett tilläggsbelopp tilldelas medlemsstaterna efter halva tiden på grundval av de senast tillgängliga statistiska uppgifter som anges i fördelningsnyckeln och med hänsyn till programmets genomförandegrad.
- (27) Eftersom utmaningarna på säkerhetsområdet ständigt förändras, finns det ett behov av att anpassa tilldelningen av medel till förändringarna i säkerhetshotet och avdela finansiering till de prioriteringar som ger det största mervärdet för unionen. För att reagera på akuta behov, strategiska förändringar och unionens prioriteringar, samt för att avdela finansiering till åtgärder med ett högt mervärde för unionen, kommer en del av finansieringen regelbundet att anslås till särskilda åtgärder, unionsåtgärder och bistånd i nödsituationer genom en tematisk del.
- (28) Medlemsstaterna bör uppmuntras att utnyttja en del av sina programanslag till att finansiera de åtgärder som förtecknas i bilaga IV genom att nytta dras av ett större bidrag från unionen.
- (29) En del av fondens tillgängliga medel skulle också kunna delas ut för genomförande av särskilda åtgärder som kräver samarbete mellan medlemsstaterna, eller om en ny händelseutveckling i unionen kräver att en eller flera medlemsstater får tillgång till tilläggsfinansiering. Dessa särskilda åtgärder bör fastställas av kommissionen i dess arbetsprogram.
- (30) Fonden bör bidra till att täcka driftskostnader som rör inre säkerhet och gör att medlemsstaterna kan upprätthålla kapacitet som är avgörande för unionen som helhet.

Detta stöd består av fullständig ersättning för ett antal specifika kostnader kopplade till målen enligt fonden och bör utgöra en väsentlig del av medlemsstaternas program.

- (31) För att komplettera genomförandet av de politiska målen på nationell nivå genom medlemsstaternas program bör fonden också stödja åtgärder på unionsnivå. Sådana åtgärder bör ha övergripande strategiska syften inom fondens tillämpningsområde avseende politisk analys och innovation, gränsöverskridande ömsesidigt lärande och partnerskap samt testning av nya initiativ och åtgärder i hela unionen.
- (32) För att stärka unionens förmåga att vidta omedelbara åtgärder vid säkerhetsrelaterade incidenter eller nya framväxande hot mot unionen bör det vara möjligt att ge bistånd vid nödsituationer utifrån den ram som fastställs i denna förordning. Stöd i nödsituationer bör därför inte enbart gå till beredskapsåtgärder och långsiktiga åtgärder, eller för att hantera situationer där brådskande åtgärder beror på otillräcklig administrativ organisation och operativ planering från de behöriga myndigheternas sida.
- (33) För att säkerställa tillräckligt flexibla åtgärder och tillgodose framväxande behov bör sådana förutsättningar skapas att de decentraliserade byråerna kan förse med lämpliga kompletterande ekonomiska medel för att utföra vissa uppgifter. I fall där den arbetsuppgift som ska utföras är så brådskande att en ändring av byråernas budgetar inte kunnat slutföras i tid bör de decentraliserade byråerna vara godkända som mottagare av bistånd i nödsituationer, bland annat i form av bidrag som är förenliga med de prioriteringar och initiativ som på unionsnivå fastställs av EU-institutionerna.
- (34) De strategiska målen för fonden kommer också att hanteras med hjälp av finansieringsinstrument och budgetgarantier inom de strategiska delarna av InvestEU. Det ekonomiska stödet bör utnyttjas till att hantera marknadsmisslyckanden eller icke-optimala investeringssituationer, på ett proportionellt sätt, och åtgärderna bör inte överlappa eller tränga ut privat finansiering eller snedvrida konkurrensen på den inre marknaden. Åtgärderna bör ha ett tydligt europeiskt mervärde.
- (35) I denna förordning fastställs en finansieringsram för Fonden för inre säkerhet, vilken ska utgöra det särskilda referensbeloppet i den mening som avses i punkt X i det interinstitutionella avtalet av den X mellan Europaparlamentet, rådet och kommissionen om budgetdisciplin, samarbete i budgetfrågor och sund ekonomisk förvaltning,¹⁶ för Europaparlamentet och rådet under det årliga budgetförfarandet.
- (36) Förordning (EU, Euratom) nr [nya budgetförordningen]¹⁷ (nedan kallad *budgetförordningen*) är tillämplig på denna fond. I den förordningen fastställs regler för genomförandet av unionens budget, inbegripet regler om bidrag, priser, upphandling, indirekt genomförande, ekonomiskt stöd, finansieringsinstrument och budgetgarantier. För att säkerställa överensstämmelse i genomförandet av unionens finansieringsprogram ska budgetförordningen gälla de åtgärder som genomförs genom direkt eller indirekt förvaltning inom Fonden för inre säkerhet.

¹⁶ EUT C 373, 20.12.2013, s. 1.

[http://eur-lex.europa.eu/legal-](http://eur-lex.europa.eu/legal-content/EN/TXT/?uri=uriserv:OJ.C_.2013.373.01.0001.01.ENG&toc=OJ:C:2013:373:TOC)

[content/EN/TXT/?uri=uriserv:OJ.C_.2013.373.01.0001.01.ENG&toc=OJ:C:2013:373:TOC](http://eur-lex.europa.eu/legal-content/EN/TXT/?uri=uriserv:OJ.C_.2013.373.01.0001.01.ENG&toc=OJ:C:2013:373:TOC)

¹⁷ Fullständig hänvisning

- (37) För att åtgärder ska kunna genomföras genom delad förvaltning bör fonden ingå som en del av ett sammanhängande ramverk bestående av föreliggande förordning, budgetförordningen och förordning (EU) nr X¹⁸.
- (38) Genom förordning (EU) nr X [förordningen om gemensamma bestämmelser] inrättas en ram för åtgärder inom ramen för Europeiska regionala utvecklingsfonden (Eruf), Europeiska socialfonden+ (ESF+), Sammanhållningsfonden, Europeiska havs- och fiskerifonden (EHFF), Asyl- och migrationsfonden (Amif), Fonden för inre säkerhet och Instrumentet för gränsförvaltning och visering som en del av Fonden för integrerad gränsförvaltning, och den innehåller i synnerhet regler om programplanering, övervakning, utvärdering, förvaltning och kontroll av EU:s medel som genomförs genom delad förvaltning. Vidare är det nödvändigt att specificera målen för Fonden för inre säkerhet i denna förordning, och att fastställa särskilda bestämmelser om verksamhet som kan finansieras genom detta instrument.
- (39) Typerna av finansiering och metoderna för genomförande enligt denna förordning bör väljas ut på grundval av hur väl de bidrar till att uppnå målen för åtgärderna och åstadkomma resultat, med beaktande av framför allt kostnaderna för kontroller, den administrativa bördan och den förväntade risken för bristande efterlevnad. Detta bör inbegripa övervägande av utnyttjande av enhetsbelopp, schablonsatser och kostnader per enhet samt finansiering som inte är kopplad till sådana kostnader som avses i artikel 125.1 i budgetförordningen.
- (40) I enlighet med budgetförordningen, Europaparlamentets och rådets förordning (EU, Euratom) nr 883/2013¹⁹, rådets förordning (Euratom, EG) nr 2988/95²⁰, rådets förordning (Euratom, EG) nr 2185/96²¹ och rådets förordning (EU) 2017/1939²² ska unionens ekonomiska intressen skyddas genom proportionella åtgärder, inbegripet förebyggande, upptäckt och utredning av oriktigheter och bedrägeri, krav på återbetalning av belopp som gått förlorade, betalats ut på felaktiga grunder eller använts felaktigt samt i tillämpliga fall administrativa sanktioner. I enlighet med förordning (EU, Euratom) nr 883/2013 och förordning (Euratom, EG) nr 2185/96 får Europeiska byrån för bedrägeribekämpning (Olaf) utföra administrativa utredningar, inbegripet kontroller på plats och inspektioner, i syfte att fastställa om det har förekommit bedrägeri, korruption eller olaglig verksamhet som påverkar unionens ekonomiska intressen. I överensstämmelse med rådets förordning (EU) 2017/1939 får Europeiska åklagarmyndigheten utreda och lagföra bedrägeri och annan olaglig verksamhet som påverkar unionens ekonomiska intressen, i enlighet med Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2017/1371²³. I enlighet med

¹⁸ Fullständig hänvisning

¹⁹ Europaparlamentets och rådets förordning (EU, Euratom) nr 883/2013 av den 11 september 2013 om utredningar som utförs av Europeiska byrån för bedrägeribekämpning (Olaf) och om upphävande av Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1073/1999 och rådets förordning (Euratom) nr 1074/1999 (EUT L 248, 18.9.2013, s. 1).

²⁰ Rådets förordning (EG, Euratom) nr 2988/95 av den 18 december 1995 om skydd av Europeiska gemenskapernas finansiella intressen (EGT L 312, 23.12.1995, s. 1).

²¹ Rådets förordning (Euratom, EG) nr 2185/96 av den 11 november 1996 om de kontroller och inspektioner på plats som kommissionen utför för att skydda Europeiska gemenskapernas finansiella intressen mot bedrägerier och andra oegentligheter (EGT L 292, 15.11.1996, s. 2).

²² Rådets förordning (EU) 2017/1939 av den 12 oktober 2017 om genomförande av fördjupat samarbete om inrättande av Europeiska åklagarmyndigheten (EUT L 283, 31.10.2017, s. 1).

²³ Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2017/1371 av den 5 juli 2017 om bekämpande genom straffrättsliga bestämmelser av bedrägeri som riktar sig mot unionens finansiella intressen (EUT L 198, 28.7.2017, s. 29).

budgetförordningen är varje person eller enhet som tar emot medel från unionen skyldig att fullt ut samarbeta för att skydda unionens ekonomiska intressen, ge kommissionen, Olaf, Europeiska åklagarmyndigheten och Europeiska revisionsrätten alla rättigheter och all tillgång som krävs samt säkerställa att tredjeparter som är involverade i förvaltningen av medel från unionen beviljar motsvarande rättigheter.

- (41) Övergripande finansiella regler som antas av Europaparlamentet och rådet på grundval av artikel 322 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt är tillämpliga på denna förordning. Dessa regler fastställs i budgetförordningen och reglerar i synnerhet förfarandet för budgetens uppställning och genomförande genom bidrag, upphandling, priser och indirekt genomförande, samt föreskriver kontroll av finansiella aktörers ansvar. Regler som antas på grundval av artikel 322 i EUF-fördraget rör också skyddet av unionens budget i händelse av allmänna brister i medlemsstaternas efterlevnad av rättsstatsprincipen, eftersom rättsstatsprincipen är en grundförutsättning för sund ekonomisk förvaltning och effektiv EU-finansiering.
- (42) I enlighet med artikel 94 i rådets beslut 2013/755/EU²⁴ är personer och enheter i utomeuropeiska länder och territorier (ULT) berättigade till finansiering, med förbehåll för fondens regler och mål och eventuella ordningar som gäller den medlemsstat till vilken det berörda utomeuropeiska landet eller territoriet är knutet.
- (43) I enlighet med artikel 349 i EUF-fördraget och i linje med kommissionens meddelande ”Ett starkare och förnyat strategiskt partnerskap med EU:s yttersta randområden”²⁵, som godkändes av rådet i dess slutsatser av den 12 april 2018, bör de relevanta medlemsstaterna säkerställa att deras nationella strategier och program beaktar de särskilda utmaningar som de yttersta randområdena ställs inför vid migrationshanteringen. Fonden stöder dessa medlemsstater med tillräckliga medel för att hjälpa dessa regioner på lämpligt sätt.
- (44) I enlighet med punkterna 22 och 23 i det interinstitutionella avtalet om bättre lagstiftning av den 13 april 2016²⁶ behöver denna fond utvärderas på grundval av den information som samlats in till följd av särskilda övervakningskrav, samtidigt som överreglering och administrativa bördor, särskilt för medlemsstaterna, undviks. Dessa krav kan i förekommande fall innefatta mätbara indikatorer som kan användas som utgångspunkt för utvärdering av fondens faktiska konsekvenser. För att mäta fondens resultat bör indikatorer och relaterade mål fastställas för vart och ett av fondens särskilda mål.
- (45) Detta program kommer att bidra till att klimatåtgärder integreras och ett övergripande mål på 25 % av EU-budgetens utgifter till stöd för klimatmålen uppnås, vilket återspeglar vikten av att motarbeta klimatförändringarna i linje med unionens åtagande att genomföra Parisavtalet och FN:s mål för hållbar utveckling. Relevanta åtgärder kommer att identifieras under förberedelserna och genomförandet av fonden och omprövas i samband med relevant utvärderings- och översynsarbete.
- (46) Genom dessa gemensamma indikatorer och finansiell rapportering bör kommissionen och medlemsstaterna övervaka fondens genomförande i enlighet med relevanta

²⁴ Rådets beslut 2013/755/EU av den 25 november 2013 om associering av de utomeuropeiska länderna och territorierna med Europeiska unionen (ULT-beslutet) (EUT L 344, 19.12.2013, s. 1).

²⁵ COM(2017) 623 final

²⁶ Interinstitutionellt avtal mellan Europaparlamentet, Europeiska unionens råd och Europeiska kommissionen om bättre lagstiftning av den 13 april 2016, EUT L 123, 12.5.2016, s. 1.

bestämmelser i förordning (EU) nr X [förordningen om gemensamma bestämmelser] och denna förordning.

- (47) För att komplettera eller ändra icke väsentliga delar av denna förordning bör befogenheten att anta akter i enlighet med artikel 290 i FEUF delegeras till kommissionen med avseende på förteckningen över åtgärder som berättigar till en högre grad av samfinansiering enligt uppräknings- och på driftsstöd samt för att ytterligare utveckla den gemensamma övervaknings- och utvärderingsramen. Det är särskilt viktigt att kommissionen genomför lämpliga samråd under sitt förberedande arbete, även på expertnivå, och att dessa samråd genomförs i enlighet med principerna i det interinstitutionella avtalet om bättre lagstiftning av den 13 april 2016.
- (48) För att säkerställa enhetliga villkor för genomförandet av denna förordning bör kommissionen tilldelas genomförandebefogenheter. Dessa befogenheter bör utövas i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 182/2011 av den 16 februari 2011 om fastställande av allmänna regler och principer för medlemsstaternas kontroll av kommissionens utövande av sina genomförandebefogenheter²⁷. Granskningsförfarandet bör tillämpas för genomförandeaakter där det fastställs gemensamma skyldigheter för medlemsstaterna, särskilt när det gäller att förse kommissionen med information, medan det rådgivande förfarandet bör användas vid antagandet av genomförandeaakter som avser modaliteterna för att förse kommissionen med information inom ramen för programplanering och rapportering, eftersom de är av rent teknisk natur.
- (49) I enlighet med artiklarna 1 och 2 i protokoll nr 22 om Danmarks ställning, fogat till EU-fördraget och EUF-fördraget, deltar Danmark inte i antagandet av denna förordning, som inte är bindande för eller tillämplig på Danmark.
- (50) I enlighet med artikel 3 i protokoll nr 21 om Förenade kungarikets och Irlands ställning med avseende på området med frihet, säkerhet och rättvisa, fogat till EU-fördraget och EUF-fördraget, och utan att det påverkar tillämpningen av artikel 4 i det protokollet, [*deltar Irland inte i antagandet av denna förordning, som inte är bindande för eller tillämplig på Irland / har Irland meddelat att det önskar delta i antagandet och tillämpningen av denna förordning*].
- (51) Det är lämpligt att anpassa tillämpningsperioden för denna förordning efter giltighetstiden för rådets förordning (EU, Euratom) nr X, i vilken den fleråriga budgetramen fastställs²⁸.

²⁷ EUT L 55, 28.2.2011, s. 13.

²⁸ Rådets förordning (EU, Euratom) nr XXX.

KAPITEL I

ALLMÄNNA BESTÄMMELSER

Artikel 1

Syfte

1. Genom denna förordning inrättas Fonden för inre säkerhet (nedan kallad *fonden*).
2. I förordningen fastställs målen för fonden, budgeten för perioden 2021–2027, formerna för unionsfinansiering och reglerna för tillhandahållande av sådan finansiering.

Artikel 2

Definitioner

I denna förordning gäller följande definitioner:

- (a) *blandfinansieringsinsats*: åtgärder som stöds genom EU-budgeten, inbegripet blandfinansieringsinstrument i enlighet med artikel 2.6 i budgetförordningen, i vilka icke-återbetalningspliktiga former av stöd och/eller finansieringsinstrument från EU-budgeten sammanförs med återbetalningspliktiga former av stöd från institutioner för utvecklingsfinansiering eller andra offentliga finansinstitut, kommersiella finansinstitut och investerare.
- (b) *förebyggande av brottslighet*: alla åtgärder som är avsedda att minska eller på annat sätt bidra till en minskning av brottsligheten och medborgarnas känsla av osäkerhet, på det sätt som avses i artikel 2.2 i rådets beslut 2009/902/RIF²⁹.
- (c) *kritisk infrastruktur*: en tillgång, ett nätverk, ett system eller delar av sådana som är en förutsättning för att upprätthålla centrala samhällsfunktioner och för människors hälsa, trygghet, säkerhet och ekonomiska eller sociala välbefinnande, och där driftsstörningar, avbrott eller förstörelse av dessa skulle få betydande konsekvenser i en medlemsstat eller i unionen om dessa funktioner inte skulle kunna upprätthållas.
- (d) *it-brottslighet*: it-beroende brottslighet, dvs. brott som kan begås endast genom bruk av informations- och kommunikationstekniska (IKT) apparater och system, där apparaterna och systemen är verktyg antingen för att begå brott eller de huvudsakliga målen för brottet samt brott som möjliggörs av it-tekniken, dvs. gängse brott såsom sexuellt utnyttjande av barn som kan ökas i omfattning eller räckvidd genom användning av datorer, datornät eller andra former av IKT.
- (e) *Empact-åtgärder*: åtgärder som vidtas inom ramen för Europeiska sektorsövergripande plattformen mot brottshot (Empact)³⁰. Empact är en strukturerad behörighetsövergripande plattform för samarbete mellan de berörda medlemsstaterna, EU:s institutioner och organ samt tredjeländer, internationella

²⁹ Rådets beslut 2009/902/RIF av den 30 november 2009 om inrättande av ett europeiskt nätverk för förebyggande av brottslighet (EUCPN) och om upphävande av beslut 2001/427/RIF (EUT L 321, 8.12.2009, s. 44)

³⁰ Slutsatser från rådet (rättsliga och inrikes frågor) av den 8 och 9 november 2010.

organisationer och andra offentliga och privata partner som ska åtgärda sådana hot från organiserad och grov internationell brottslighet som prioriteras inom ramen för EU:s policycykel.

- (f) *EU:s policycykel*: ett underrättelsebaserat och sektorsövergripande initiativ med inriktning på att bekämpa de främsta grova och organiserade brottshoten mot unionen genom främjande av samarbetet mellan medlemsstaterna, unionens institutioner, byråerna och i förekommande fall tredjeländer och internationella organisationer.
- (g) *utbyte av och tillgång till information*: säker insamling, lagring, behandling, analys och utbyte av information som är relevant såväl för de myndigheter som avses i artikel 87 i EUF-fördraget som för Europol, när det gäller att förebygga, upptäcka, utreda och lagföra brott, särskilt gränsöverskridande organiserad brottslighet.
- (h) *rättsligt samarbete*: rättsligt samarbete i straffrättsliga frågor.
- (i) *Det europeiska utbildningsprogrammet för tjänstemän inom brottsbekämpning*: program som syftar till att ge brottsbekämpande personal erforderliga kunskaper och färdigheter att på ett ändamålsenligt sätt förebygga och bekämpa gränsöverskridande brottslighet genom effektivt samarbete, i enlighet med kommissionens meddelande av den 27 mars 2013 om inrättande av ett europeiskt utbildningsprogram för tjänstemän inom brottsbekämpningen³¹ och vidare i enlighet med Cepolförordningen³².
- (j) *organiserad brottslighet*: straffbart handlande med anknytning till deltagande i en kriminell organisation, i enlighet med rådets rambeslut 2008/841/RIF³³.
- (k) *beredskap*: varje åtgärd som syftar till att förebygga eller minska riskerna i samband med en eventuell terrorattack eller annan säkerhetsrelaterad incident.
- (l) *Schengenregelverkets utvärderings- och övervakningsmekanism*: den kontroll av den korrekta tillämpningen av Schengenregelverket som fastställs i förordning (EU) nr 1053/2013, även på området för polissamarbetet.
- (m) *korruptionsbekämpning*: omfattar alla områden som anges i Förenta nationernas konvention mot korruption, däribland förebyggande åtgärder, kriminalisering och brottsbekämpningsåtgärder, internationellt samarbete, återvinning av tillgångar, tekniskt bistånd och informationsutbyte.
- (n) *terrorism*: alla de uppsåtliga handlingar och brott som definieras i Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2017/541 om bekämpande av terrorism³⁴.

³¹ COM(2013) 172 om inrättande av ett europeiskt utbildningsprogram för tjänstemän inom brottsbekämpning.

³² Förordning (EU) 2015/2219 av den 25 november 2015 om Europeiska unionens byrå för utbildning av tjänstemän inom brottsbekämpning (Cepol).

³³ Rådets rambeslut 2008/841/RIF av den 24 oktober 2008 om kampen mot organiserad brottslighet (EUT L 300, 11.11.2008, s. 42).

³⁴ Direktiv (EU) 2017/741 om bekämpande av terrorism, om ersättande av rådets rambeslut 2002/475/RIF och om ändring av rådets beslut 2005/671/RIF (EUT L 88 31.3.2017, s. 6).

Artikel 3

Fondens mål

1. Det strategiska målet med Fonden för inre säkerhet ska vara att bidra till en hög säkerhetsnivå i unionen, i synnerhet genom motverkande av terrorism och radikaliserings, grov och organiserad brottslighet och it-brottslighet samt genom att bistå och skydda brottsoffer.
2. Inom ramen för de politiska mål som anges i punkt 1 ska fonden bidra till att följande särskilda mål uppnås:
 - (a) Öka informationsutbytet bland och inom unionens brottsbekämpande myndigheter och andra behöriga myndigheter och andra berörda unionsorgan samt med tredjeländer och internationella organisationer,
 - (b) intensifiera de gränsöverskridande gemensamma insatserna bland och inom unionens brottsbekämpande myndigheter och andra behöriga myndigheter när det gäller grov och organiserad brottslighet med en gränsöverskridande dimension, och
 - (c) stödja ansträngningarna att stärka kapaciteten när det gäller att bekämpa och förebygga brottslighet, inbegripet terrorism, särskilt genom ökat samarbete mellan myndigheter, civila samhällsorganisationer och privata partner i medlemsstaterna.
3. Inom ramen för de särskilda mål som fastställs i punkt 2 ska fonden genomföras via de genomförandeåtgärder som förtecknas i bilaga II.
4. Finansierade åtgärder ska genomföras i fullständig överensstämmelse med de grundläggande rättigheterna och respekten för mänsklig värdighet. Åtgärderna ska i synnerhet vara förenliga med bestämmelserna i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna, unionens lagstiftning om uppgiftsskydd och Europeiska konventionen om skydd för de mänskliga rättigheterna och de grundläggande friheterna (Europakonventionen). Medlemsstaterna ska i synnerhet, och så långt möjligt, visa särskild uppmärksamhet när de vidtar åtgärder för att hjälpa och skydda utsatta personer, särskilt barn och ensamkommande minderåriga.

Artikel 4

Stödets tillämpningsområde

1. Inom ramen för de mål som anges i artikel 3 och i enlighet med de genomförandeåtgärder som förtecknas i bilaga II ska fonden särskilt stödja de åtgärder som förtecknas i bilaga III.
2. För att uppnå målen för denna förordning får fonden stödja åtgärder som ligger i linje med unionens prioriteringar i den mening som avses i bilaga III i förhållande till och i tredjeländer, när så är lämpligt, i enlighet med artikel 5.
3. Följande åtgärder ska inte vara stödberättigande:
 - (a) Åtgärder som inskränker sig till upprätthållandet av allmän ordning på nationell nivå.
 - (b) Åtgärder som omfattar förvärv och underhåll av standardutrustning, transportmedel eller utrustning i standardutförande för brottsbekämpande organ- och andra behöriga myndigheter som avses i artikel 87 i EUF-fördraget.

- (c) Insatser med militära eller försvarsrelaterade ändamål.
- (d) Utrustning där minst ett av ändamålen är tullkontroll.
- (e) Tvångsmedel, inbegripet vapen, ammunition, sprängämnen och kravallbatonger, med undantag för fortbildningssyften.
- (f) Belöning till uppgiftslämnare och *flash money*³⁵ utanför Empactinsatsernas ram.

I nödsituationer kan de icke stödberättigande åtgärder som anges i denna punkt anses stödberättigande.

Artikel 5

Stödberättigade enheter

1. Följande enheter kan vara berättigade till stöd:
 - (a) Rättsliga enheter etablerade i något av följande länder:
 - (a) En medlemsstat eller ett utomeuropeiskt land eller territorium som är knutet till den.
 - (b) Ett tredjeland som förtecknas i arbetsprogrammet på de villkor som anges där..
 - (b) Varje rättslig enhet som inrättats i enlighet med unionsrätten eller varje internationell organisation.
2. Fysiska personer är inte berättigade till stöd.
3. Rättsliga enheter som är etablerade i ett tredjeland får i undantagsfall delta, när så är nödvändigt för att nå målen för en viss åtgärd.
4. Rättsliga enheter som ingår i konsortier bestående av minst två oberoende enheter, etablerade i olika medlemsstater eller utomeuropeiska länder eller territorier som är knutna till dessa stater eller i tredjeländer, är berättigade till stöd.

³⁵ *Flash money* är verkliga kontanter, vilka i samband med en brottsutredning visas upp som bevis på likviditet och solvens för misstänkta eller andra personer, vilka besitter information om tillgänglighet eller leverans eller agerar i egenskap av förmedlare, i syfte att genomföra ett fiktivt köp för att gripa misstänkta, upptäcka olagliga tillverkningsanläggningar eller på annat sätt avslöja en grupp inom den organiserade brottsligheten.

KAPITEL II

BUDGETRAM OCH GENOMFÖRANDERAM

AVSNITT 1:

GEMENSAMMA BESTÄMMELSER

Artikel 6

Allmänna principer

1. Stöd som tillhandahålls enligt denna förordning ska komplettera nationella, regionala och lokala insatser, och ska inriktas på att tillföra ett mervärde till målen för denna förordning.
2. Kommissionen och medlemsstaterna ska se till att det stöd som tillhandahålls på grundval av denna förordning och av medlemsstaterna är förenligt med unionens relevanta verksamhet, politik och prioriteringar, och att det kompletterar övriga unionsinstrument.
3. Fonden ska genomföras genom delad, direkt eller indirekt förvaltning i enlighet med artiklarna 62.1 a, b och c i budgetförordningen.

Artikel 7

Budget

1. Finansieringsramen för genomförandet av fonden under perioden 2021–2027 ska vara 2 500 000 000 EUR i löpande priser.
2. Finansieringsramen ska användas enligt följande:
 - (a) 1 500 000 000 EUR ska anslås till de program som genomförs genom delad förvaltning,
 - (b) 1 000 000 000 EUR ska anslås till den tematiska delen.
3. Högst 0,84 % av finansieringsramen ska på kommissionens initiativ anslås till tekniskt bistånd för genomförandet av fonden.

Artikel 8

Allmänna bestämmelser om genomförande av den tematiska delen

1. Den finansieringsram som avses i artikel 7.2 b ska tilldelas på ett flexibelt sätt genom den tematiska delen genom delad, direkt och indirekt förvaltning i enlighet med arbetsprogrammen. Finansiering från den tematiska delen ska användas för dess beståndsdelar:
 - (a) särskilda åtgärder,
 - (b) unionsåtgärder och
 - (c) bistånd i nödsituationer.

Tekniskt bistånd på kommissionens initiativ ska också få stöd från finansieringsramen för den tematiska delen.

2. Finansiering från den tematiska delen ska ägnas prioriteringar med ett stort mervärde för unionen, eller användas för tillmötesgå brådskande behov, i enlighet med de överenskomna unionsprioriteringar som anges i bilaga II.
3. När finansiering från den tematiska delen beviljas medlemsstaterna med direkt eller indirekt förvaltning, ska det säkerställas att utvalda projekt inte påverkas av ett motiverat yttrande från kommissionen med avseende på en överträdelse enligt artikel 258 i EUF-fördraget som medför en risk för utgifternas laglighet och korrekthet eller för fullgörandet av projekten.
4. När finansiering från den tematiska delen genomförs genom delad förvaltning, ska kommissionen, för tillämpningen av artiklarna 18 och 19.2 i förordning (EU) nr [förordningen om gemensamma bestämmelser], bedöma om de planerade åtgärderna inte påverkas av ett motiverat yttrande från kommissionen med avseende på en överträdelse enligt artikel 258 i EUF-fördraget som medför en risk för utgifternas laglighet och korrekthet eller för fullgörandet av projekten.
5. Kommissionen ska, inom ramen för de årliga anslagen i unionens budget, fastställa det totala belopp som ska avsättas till den tematiska delen. Kommissionen ska anta finansieringsbeslut i den mening som avses i artikel [110] i budgetförordningen för den tematiska delen, i vilka det anges vilka mål och åtgärder som ska stödjas och specificeras belopp för var och en av de beståndsdelar som anges i punkt 1. I tillämpliga fall ska det totala belopp som reserveras för blandfinansieringsinsatser fastställas i finansieringsbeslutet.
6. Efter antagandet av ett sådant finansieringsbeslut som avses i punkt 3 får kommissionen ändra de program som genomförs genom delad förvaltning i enlighet med detta.
7. Dessa finansieringsbeslut kan vara årliga eller fleråriga och får omfatta en eller flera beståndsdelar i den tematiska delen.

AVSNITT 2:

STÖD OCH GENOMFÖRANDE GENOM DELAD FÖRVALTNING

Artikel 9

Tillämpningsområde

1. Detta avsnitt ska tillämpas på den del av finansieringsramen som avses i artikel 7.2 a och på de tilläggsmedel som ska genomföras genom delad förvaltning enligt kommissionens beslut för den tematiska del som avses i artikel 8.
2. Stöd enligt detta avsnitt ska genomföras genom delad förvaltning i enlighet med artikel 63 i budgetförordningen och förordning (EU) nr [förordningen om gemensamma bestämmelser].

Artikel 10

Budgetmedel

1. Medel som avses i artikel 7.2 a ska tilldelas de nationella program som genomförs av medlemsstaterna genom delad förvaltning (nedan kallade *programmen*) preliminärt enligt följande:
 - (a) 1 250 000 000 EUR till medlemsstaterna i enlighet med kriterierna i bilaga I,
 - (b) 250 000 000 EUR till medlemsstaterna för justering av programtilldelningarna på det sätt som avses i artikel 13.1.
2. Om det belopp som avses i punkt 1 b inte tilldelas, får det återstående beloppet läggas till det belopp som avses i artikel 7.2 b.

Artikel 11

Samfinansieringssatser

1. Bidraget från unionens budget får inte överstiga 75 % av de totala stödberättigande utgifterna för ett projekt.
2. Bidraget från unionens budget får höjas till 90 % av de totala stödberättigande utgifterna för projekt som genomförs inom ramen för särskilda åtgärder.
3. Bidraget från unionens budget får höjas till 90 % av de totala stödberättigande utgifterna för åtgärder som förtecknas i bilaga IV.
4. Bidraget från unionens budget får höjas till 100 % av de totala stödberättigande utgifterna för driftsstöd.
5. Bidraget från unionens budget får höjas till 100 % av de totala stödberättigande utgifterna för bistånd i nödsituationer.
6. Genom kommissionens beslut om godkännande av ett program ska samfinansieringssatsen och det maximala stödbeloppet från fonden fastställas för de typer av åtgärder som avses i punkterna 1–5.
7. För varje särskilt mål ska det i kommissionens beslut fastställas huruvida samfinansieringssatsen för det särskilda målet ska tillämpas på:
 - (a) det totala bidraget, inbegripet offentliga och privata bidrag, eller
 - (b) endast det offentliga bidraget.

Artikel 12

Programmen

1. Varje medlemsstat ska säkerställa att de prioriteringar som fastställs i dess program är förenliga med och svarar mot unionens prioriteringar och utmaningar på säkerhetsområdet samt till fullo stämmer överens med unionens berörda regelverk och överenskomna unionsprioriteringar. När medlemsstaterna fastställer dessa prioriteringar för sina program ska de säkerställa att de genomförandeåtgärder som avses i bilaga II verkligen beaktas i programmet.
2. Kommissionen ska säkerställa att Europeiska unionens byrå för samarbete inom brottsbekämpning (Europol), Europeiska unionens byrå för utbildning av tjänstemän inom brottsbekämpning (Cepol) och Europeiska centrumet för kontroll av narkotika

och narkotikamissbruk (ECNN) i ett tidigt skede är knutna till utarbetandet av programmen på de områden där de har behörighet. Medlemsstaterna ska särskilt samråda med Europol om utformningen av sina åtgärder, i synnerhet när de inbegriper EU:s policycykel eller Empactåtgärder eller åtgärder som samordnas av det gemensamma it-brottscentret. Innan medlemsstaterna inbegriper fortbildning i sina program ska de överlägga med Cefpol för att undvika överlappningar.

3. Kommissionen får involvera unionens byrå för samarbete inom brottsbekämpning (Europol), Europeiska unionens byrå för utbildning av tjänstemän inom brottsbekämpning (Cepol) och Europeiska centrumet för kontroll av narkotika och narkotikamissbruk (ECNN) i övervaknings- och utvärderingsuppgifter som anges i avsnitt 5, särskilt i syfte att säkerställa att de åtgärder som genomförs med stöd från fonden är förenliga med unionens relevanta regelverk och överenskomna unionsprioriteringar.
4. Högst 15 % av tilldelningen till en medlemsstats program kan utnyttjas till förvärv av utrustning, transportmedel eller uppförande av säkerhetsrelaterade faciliteter. Denna tröskel får överskridas endast i vederbörligen motiverade fall.
5. I sina program ska medlemsstaterna prioritera följande:
 - (a) Unionens prioriteringar och regelverket på säkerhetsområdet, särskilt informationsutbyte och interoperabilitet mellan it-system.
 - (b) Rekommendationer med ekonomiska konsekvenser som gjorts inom ramen för förordning (EU) nr 1053/2013 om Schengenregelverkets utvärderings- och övervakningsmekanism på området polissamarbete.
 - (c) Landsspecifika brister med ekonomiska konsekvenser som konstaterats vid behovsbedömningar, till exempel rekommendationerna i EU:s planeringstermin för området korruption.
6. I nödvändiga fall ska programmet ändras så att de rekommendationer som avses i punkt 5 beaktas. Beroende på den ekonomiska effekten av justeringen, får det ändrade programmet godkännas av kommissionen.
7. Medlemsstaterna ska i synnerhet eftersträva de åtgärder som förtecknas i bilaga IV. I fall av oförutsedda eller nya omständigheter, eller för att säkerställa ett effektivt genomförande av finansieringen, ska kommissionen ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 28 för att ändra bilaga IV.
8. Om en medlemstat beslutar att genomföra projekt tillsammans med eller i ett tredjeland, med stöd från fonden, ska den berörda medlemsstaten samråda med kommissionen innan projektet inleds.
9. Programplanering i den mening som avses i artikel 17.5 i förordning (EU) nr [förordningen om gemensamma bestämmelser] ska bygga på de insatsstyper som fastställs i tabell 1 i bilaga VI.

Artikel 13

Halvtidsöversyn

1. Kommissionen ska 2024 tilldela de berörda medlemsstaternas program det tilläggsbelopp som avses i artikel 10.1 b i enlighet med de kriterier som avses i punkt 2 i bilaga I. Finansieringen ska gälla för perioden från och med kalenderåret 2025.

2. Om minst 10 % av den initiala tilldelningen till ett program som avses i artikel 10.1 a inte täcks genom mellanliggande betalningsansökningar som lämnats in i enlighet med artikel 85 i förordning (EU) nr [förordningen om gemensamma bestämmelser], ska den berörda medlemsstaten inte vara berättigad till det tilläggsanslag för programmet som avses i punkt 1.
3. Fördelningen av medel från den tematiska delen från och med 2025 ska, i tillämpliga fall, beakta de framsteg som gjorts för att uppnå målen i den prestationsram som avses i artikel 12 i förordning (EU) nr [förordningen om gemensamma bestämmelser] och konstaterade brister i genomförandet.

Artikel 14

Särskilda åtgärder

1. Särskilda åtgärder är transnationella eller nationella projekt i enlighet med målen i denna förordning, för vilka en, flera eller samtliga medlemsstater får ett tilläggsanslag till sina program.
2. Medlemsstaterna får, utöver sin tilldelning beräknad i enlighet med artikel 10.1, ta emot finansiering för särskilda åtgärder, förutsatt att den är öronmärkt som sådan i programmet och utnyttjas till att bidra till genomförandet av målen för denna förordning, inbegripet till att täcka nya framväxande hot.
3. Finansieringen ska inte utnyttjas till andra åtgärder i programmet, förutom under vederbörligen motiverade omständigheter och om det godkänts av kommissionen genom ändringen av programmet.

Artikel 15

Driftsstöd

1. Driftsstödet är en del av en medlemsstats anslag som kan utnyttjas som stöd till de myndigheter som är ansvariga för att utföra de uppgifter och tjänster som utgör offentliga tjänster för unionen.
2. En medlemsstat får utnyttja högst 10 % av det belopp som tilldelats genom denna fond till sitt program för att finansiera driftsstöd till de myndigheter som är ansvariga för att utföra de uppgifter och tjänster som utgör offentliga tjänster för unionen.
3. En medlemsstat som utnyttjar driftsstöd ska följa unionens regelverk om säkerhet.
4. Medlemsstaterna ska i programmet och i de årliga prestationsrapporter som avses i artikel 26 motivera användningen av driftsstöd för att uppnå målen för denna förordning. Före godkännandet av programmet ska kommissionen bedöma utgångsläget i de medlemsstater som har tillkännagivit sin avsikt att begära driftsstöd, med beaktande av de uppgifter som lämnats av dessa medlemsstater samt rekommendationer från kvalitetskontroller och utvärderingsmekanismer, såsom Schengenregelverkets utvärderingsmekanism samt andra kontroll- och utvärderingsmekanismer.
5. Driftsstödet ska koncentreras till särskilda uppgifter och tjänster i enlighet med bilaga VII.
6. För att hantera oförutsedda eller nya omständigheter, eller för att säkerställa ett effektivt genomförande av finansieringen, ska kommissionen ges befogenhet att anta

delegerade akter i enlighet med artikel 28 för att ändra de särskilda uppgifterna och tjänsterna i bilaga VII.

AVSNITT 3

STÖD OCH GENOMFÖRANDE GENOM DIREKT OCH INDIREKT FÖRVALTNING

Artikel 16

Tillämpningsområde

Stöd som avses i detta avsnitt ska genomföras antingen direkt av kommissionen i enlighet med artikel 62.1 a i budgetförordningen eller indirekt i enlighet med led c i den artikeln.

Artikel 17

Unionsåtgärder

1. Unionsåtgärder är gränsöverskridande projekt eller projekt av särskilt intresse för unionen, i enlighet med målen för denna förordning.
2. På kommissionens initiativ får fonden utnyttjas för att finansiera unionsåtgärder som gäller målen för denna förordning på det sätt som avses i artikel 3 och i enlighet med bilaga III.
3. Unionens åtgärder får tillhandahålla finansiering i alla former som anges i budgetförordningen, särskilt genom bidrag, priser och upphandling. De får också tillhandahålla finansiering i form av finansieringsinstrument inom blandfinansieringsinsatser.
4. Bidrag som genomförs enligt direkt förvaltning ska tilldelas och förvaltas i enlighet med avdelning VIII i budgetförordningen.
5. Utvärderingskommittén, som bedömer förslagen, får bestå av externa experter.
6. Bidrag till en ömsesidig försäkringsmekanism får täcka risken i samband med återbetalning av belopp från mottagarnas sida och ska uppfattas som en tillräcklig garanti enligt budgetförordningen. Bestämmelserna i [artikel X i] förordning X [den förordning som efterföljer förordningen om garantifonden] ska tillämpas.

Artikel 18

Blandfinansieringsinsatser

Blandfinansieringsinsatser som beslutas inom ramen för denna fond ska genomföras i enlighet med InvestEU-förordningen³⁶ och avdelning X i budgetförordningen.

Artikel 19

Tekniskt bistånd på kommissionens initiativ

Fonden får stödja åtgärder för tekniskt bistånd som genomförs på kommissionens initiativ eller vägnar. Dessa åtgärder får finansieras till 100 %.

³⁶ Fullständig hänvisning.

Artikel 20

Revision

Revisioner av användningen av unionens medel som utförs av personer eller enheter, inbegripet andra än de som görs på uppdrag av unionens institutioner eller organ, ska ligga till grund för den övergripande försäkran i enlighet med artikel 127 i förordning (EU) nr [förordning om finansiella regler för unionens allmänna budget].

Artikel 21

Information, kommunikation och publicitet

1. Mottagarna av unionsfinansiering ska framhålla unionsfinansieringens ursprung och säkerställa dess synlighet (i synnerhet när de främjar åtgärderna och deras resultat) genom att tillhandahålla sammanhängande, verkningsfull och proportionell riktad information till olika målgrupper, däribland medierna och allmänheten.
2. Kommissionen ska vidta informations- och kommunikationsåtgärder avseende fonden och dess åtgärder och resultat. Medel som tilldelats programmet ska också bidra till den gemensamma kommunikationen av unionens politiska prioriteringar, i den mån de har anknytning till målen för denna förordning.

AVSNITT 4

STÖD OCH GENOMFÖRANDE ENLIGT DELAD, DIREKT OCH INDIREKT FÖRVALTNING

Artikel 22

Bistånd i nödsituationer

1. Fonden ska tillhandahålla ekonomiskt stöd för att åtgärda brådskande och särskilda behov i händelse av en nödsituation till följd av en säkerhetsrelaterad incident eller ett nytt framväxande hot inom den här förordningens tillämpningsområde som har eller kan ha betydande skadlig inverkan på människors säkerhet i en eller flera medlemsstater.
2. Bistånd i nödsituationer får ges i form av bidrag direkt till de decentraliserade byråerna.
3. Bistånd i nödsituationer får tilldelas medlemsstaternas program utöver deras tilldelning beräknad i enlighet med artikel 10.1, förutsatt att det är öronmärkt som sådant i programmet. Finansieringen ska inte användas till andra åtgärder i programmet, utom under vederbörligen motiverade omständigheter, och om det godkänts av kommissionen genom ändringen av programmet.
4. Bidrag som genomförs under direkt förvaltning ska tilldelas och förvaltas i enlighet med avdelning VIII i budgetförordningen.

Artikel 23

Kumulativ, kompletterande och kombinerad finansiering

1. En åtgärd som har fått ett bidrag genom fonden kan också erhålla ett bidrag från något annat unionsprogram, inbegripet fonder under gemensam förvaltning, förutsatt

att bidragen inte täcker samma kostnader. Reglerna för varje bidragande unionsprogram ska tillämpas för dess respektive bidrag till åtgärden. Den kumulativa finansieringen får inte överstiga de totala stödberättigande kostnaderna för åtgärden, och stödet från de olika unionsprogrammen får beräknas proportionellt i enlighet med de dokument som anger villkoren för stödet.

2. Åtgärder som certifierats med en spetskompetensstämpel, eller som uppfyller de kumulativa, jämförbara villkoren att

- (a) de har utvärderats i en inbjudan att lämna förslag inom ramen för fonden,
- (b) de uppfyller minimikvalitetskraven i inbjudan att lämna förslag,
- (c) de, på grund av budgetbegränsningar, inte får finansieras inom ramen för inbjudan att lämna förslag,

får ta emot stöd från Europeiska regionala utvecklingsfonden, Sammanhållningsfonden, Europeiska socialfonden+ eller Europeiska jordbruksfonden för landsbygdsutveckling, i enlighet med artikel 67.5 i förordning (EU) X [förordningen om gemensamma bestämmelser] och artikel [8] i förordning (EU) X [finansiering, förvaltning och övervakning av den gemensamma jordbrukspolitiken], förutsatt att åtgärderna är förenliga med målen för programmet i fråga. Bestämmelserna för den fond som ger stöd ska tillämpas.

AVSNITT 5

ÖVERVAKNING, RAPPORTERING OCH UTVÄRDERING

Underavsnitt 1 Allmänna bestämmelser

Artikel 24

Övervakning och rapportering

1. I enlighet med rapporteringskraven i artikel [43.3 h. i iii] i budgetförordningen ska kommissionen inför Europaparlamentet och rådet lägga fram prestationsinformation i enlighet med bilaga V.
2. Kommissionen ska ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 28 för att ändra bilaga V i syfte att göra nödvändiga anpassningar av den prestationsinformation som ska lämnas till Europaparlamentet och rådet.
3. Indikatorerna för rapportering om programmets framsteg mot att uppnå de särskilda mål som anges i artikel 3 fastställs i bilaga VIII. För outputindikatorer ska utgångsvärdet fastställas till noll. Delmålen för 2024 och målen för 2029 ska vara kumulativa.
4. Systemet för prestationsrapportering ska säkerställa att uppgifter för övervakning av programmets genomförande och resultat samlas in effektivt, på ett ändamålsenligt sätt och i god tid. För detta ändamål ska proportionella rapporteringskrav ställas på mottagarna av medel från unionen och i tillämpliga fall från medlemsstaterna.
5. För att säkerställa en ändamålsenlig bedömning av instrumentets framsteg i riktning mot att uppnå dess mål ska kommissionen ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 28 med avseende på att ändra bilaga VIII för att se över och komplettera indikatorerna, om det anses nödvändigt, och komplettera denna

förordning med bestämmelser om inrättandet av en ram för övervakning och utvärdering, inbegripet för projektinformation som ska tillhandahållas av medlemsstaterna.

Artikel 25

Utvärdering

1. Kommissionen ska genomföra en halvtidsutvärdering och en efterhandsutvärdering av denna förordning, inbegripet av de åtgärder som vidtas inom ramen för denna fond.
2. Halvtidsutvärderingen och efterhandsutvärderingen ska genomföras i så god tid att de kan användas i beslutsprocessen i enlighet med den tidtabell som anges i artikel 40 i förordning (EU) nr [förordningen om gemensamma bestämmelser].

Underavsnitt 2 Regler för delad förvaltning

Artikel 26

Årliga resultatrapporter

1. Senast den 15 februari 2023, och senast samma datum varje efterföljande år till och med 2031, ska medlemsstaterna till kommissionen överlämna den årliga prestationsrapporten i enlighet med artikel 36.6 i förordning (EU) nr [förordningen om gemensamma bestämmelser]. Den rapport som lämnas in 2023 ska omfatta genomförandet av programmet till och med den 30 juni 2022.
2. Den årliga prestationsrapporten ska särskilt innehålla uppgifter om
 - (a) framstegen med att genomföra programmet och uppnå delmålen och målen, med hänsyn till de senaste uppgifter som krävs enligt artikel 37 i förordning (EU) nr [förordningen om gemensamma bestämmelser],
 - (b) eventuella frågor som påverkar programmets prestation och de åtgärder som vidtagits för att lösa dem,
 - (c) komplementariteten mellan de åtgärder som får stöd från fonden och det stöd som ges genom andra unionsfonder, särskilt i eller i förhållande till tredjeländer,
 - (d) programmets bidrag till genomförandet av relevanta delar av unionens regelverk och handlingsplaner,
 - (e) genomförandet av kommunikations- och synlighetsåtgärder,
 - (f) uppfyllandet av de nödvändiga villkoren och tillämpningen av dem under hela programperioden.
3. Kommissionen kan lämna synpunkter på den årliga prestationsrapporten inom två månader efter dagen för mottagandet. Om kommissionen inte lämnar några synpunkter inom denna tidsfrist, ska rapporten anses vara godkänd.
4. I syfte att säkerställa enhetliga villkor för genomförandet av denna artikel ska kommissionen anta en genomförandeakt, genom vilken mallen för den årliga resultatrapporten fastställs. Denna genomförandeakt ska antas i enlighet med det rådgivande förfarande som avses i artikel 29.2.

Artikel 27

Övervakning och rapportering

1. Övervakning och rapportering i enlighet med avdelning IV i förordning (EU) nr [förordningen om gemensamma bestämmelser] ska utgå från de insatstyper som fastställs i tabellerna 1, 2 och 3 i bilaga VI. För att hantera oförutsedda eller nya omständigheter, eller för att säkerställa ett effektivt genomförande av finansieringen, ska kommissionen ges befogenhet att anta delegerade akter för att ändra bilaga VI i enlighet med artikel 28.
2. Indikatorerna ska användas i enlighet med artiklarna 12.1, 17 och 37 i förordning (EU) nr [förordningen om gemensamma bestämmelser].

KAPITEL III

ÖVERGÅNGSBESTÄMMELSER OCH SLUTBESTÄMMELSER

Artikel 28

Utövande av delegeringen

1. Befogenheten att anta delegerade akter tilldelas kommissionen med förbehåll för de villkor som anges i denna artikel.
2. Den befogenhet att anta delegerade akter som avses i artiklarna 12, 15, 24 och 27 ska tilldelas kommissionen till och med den 31 december 2028.
3. Europaparlamentet eller rådet får när som helst återkalla den delegering av befogenheter som avses i artiklarna 12, 15, 24 och 27. Ett beslut om återkallelse innebär att delegeringen av den befogenhet som anges i beslutet upphör att gälla. Beslutet får verkan dagen efter det att det offentliggörs i *Europeiska unionens officiella tidning*, eller vid ett senare i beslutet angivet datum. Det påverkar inte giltigheten av delegerade akter som redan har trätt i kraft.
4. Innan kommissionen antar en delegerad akt ska den samråda med experter som utsetts av varje medlemsstat i enlighet med principerna i det interinstitutionella avtalet om bättre lagstiftning av den 13 april 2016.
5. Så snart kommissionen antar en delegerad akt ska den samtidigt delge Europaparlamentet och rådet denna.
6. En delegerad akt som antas enligt artiklarna 12, 15, 24 och 27 ska träda i kraft endast om varken Europaparlamentet eller rådet har gjort invändningar mot den delegerade akten inom två månader från den dag då akten delgavs Europaparlamentet och rådet, eller om både Europaparlamentet och rådet, före utgången av den perioden, har underrättat kommissionen om att de inte kommer att göra några invändningar. Denna period ska förlängas med två månader på Europaparlamentets eller rådets initiativ.

Artikel 29

Kommittéförfarande

1. Kommissionen ska biträdas av en samordningskommitté för Asyl- och migrationsfonden, Fonden för inre säkerhet och Instrumentet för gränsförvaltning

och visering. Denna kommitté ska vara en kommitté i den mening som avses i förordning (EU) nr 182/2011.

2. När det hänvisas till denna punkt, ska artikel 4 i förordning (EU) nr 182/2011 tillämpas.
3. Om kommittén inte avger något yttrande, ska kommissionen inte anta utkastet till genomförandeakt. Detta ska inte tillämpas på den genomförandeakt som avses i artikel 26.4.

Artikel 30

Övergångsbestämmelser

1. Förordning (EU) nr 513/2014 ska upphöra att gälla med verkan den 1 januari 2021.
2. Utan att det påverkar punkt 1 ska denna förordning inte påverka fortsatt genomförande eller ändringar av de berörda åtgärderna fram till dess att de har avslutats, enligt polisinstrumentet inom Fonden för inre säkerhet, som ska fortsätta att tillämpas på de berörda åtgärderna fram till dess att de avslutas.
3. Finansieringsramen för fonden får också omfatta de utgifter för tekniskt och administrativt stöd som är nödvändiga för att säkerställa övergången mellan fonden och de åtgärder som antagits inom ramen för föregångaren, polisinstrumentet inom Fonden för inre säkerhet, upprättad genom förordning (EU) nr 513/2014.

Artikel 31

Ikraftträdande och tillämpning

Denna förordning träder i kraft den tjugonde dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Den ska tillämpas från och med den 1 januari 2021.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i medlemsstaterna i enlighet med fördragen.

Utfärdad i Bryssel den

På Europaparlamentets vägnar
Ordförande

På rådets vägnar
Ordförande

FINANSIERINGSÖVERSIKT FÖR RÄTTSAKT

1. FÖRSLAGETS/INITIATIVETS RAM

- 1.1. Förslagets eller initiativets titel
- 1.2. Berörda politikområden (*programkluster*)
- 1.3. Typ av förslag/initiativ
- 1.4. Grunder för förslaget eller initiativet
- 1.5. Varaktighet och budgetkonsekvenser
- 1.6. Planerad(e) metod(er) för genomförandet

2. FÖRVALTNING

- 2.1. Regler om uppföljning och rapportering
- 2.2. Förvaltnings- och kontrollsystem
- 2.3. Åtgärder för att förebygga bedrägeri och oriktigheter

3. BERÄKNADE BUDGETKONSEKVENSER AV FÖRSLAGET ELLER INITIATIVET

- 3.1. Rubrik(er) i den fleråriga budgetramen och budgetrubrik(er) i den årliga budgetens utgiftsdel
- 3.2. Beräknad inverkan på utgifterna
 - 3.2.1. *Sammanfattning av den beräknade inverkan på utgifterna*
 - 3.2.2. *Beräknad inverkan på anslag av administrativ natur*
 - 3.2.3. *Bidrag från tredje part*
- 3.3. Beräknad inverkan på inkomsterna

FINANSIERINGSÖVERSIKT FÖR RÄTTSAKT

1. FÖRSLAGETS/INITIATIVETS RAM

1.1. Förslaget eller initiativets titel

Förslag till Europaparlamentets och rådets förordning om Fonden för inre säkerhet

1.2. Politikområde(n) som berörs (*programkluster*)

Rubrik 5 (Säkerhet och försvar), Avdelning 12: Säkerhet

1.3. Förslaget eller initiativet avser

☒ en ny åtgärd

☐ en ny åtgärd som bygger på ett pilotprojekt eller en förberedande åtgärd¹

☐ en förlängning av en befintlig åtgärd

☐ en sammanslagning eller omdirigering av en eller flera åtgärder mot en annan/en ny åtgärd

1.4. Grunder för förslaget eller initiativet

1.4.1. Krav som ska uppfyllas på kort eller lång sikt, inbegripet en detaljerad tidsplan för genomförandet av initiativet

Fonden bör bygga vidare på de resultat och investeringar som görs med stöd av dess föregångare, nämligen stöd till EU:s övergripande strategier på området för inre säkerhet, såsom polissamarbete, förebyggande och bekämpande av brottslighet samt krishantering (skydd av människor och kritisk infrastruktur, offentliga platser), kampen mot narkotika.

Dessutom bör EU-finansieringen kunna utnyttjas i situationer som uppstår till följd av nya säkerhetshot eller andra situationer som kräver omedelbara åtgärder och som inte kan hanteras av medlemsstaterna på egen hand.

Utan att det påverkar den framtida politisk utvecklingen kommer eventuella framtida lagstiftningsförslag på detta område att omfatta en egen separat finansieringsöversikt över medel som kan täckas antingen av finansieringsramen för denna fond eller av någon annan ytterligare finansiering som finns tillgänglig i den fleråriga budgetramen.

1.4.2. Mervärdet av en åtgärd på unionsnivå (som kan följa av flera faktorer, t.ex. samordningsfördelar, rättssäkerhet, ökad effektivitet eller komplementaritet). Med "mervärdet av en åtgärd på unionsnivå" i denna punkt avses det värde en åtgärd från unionens sida tillför, utöver det värde som annars skulle ha skapats av enbart medlemsstaterna.

Förvaltningen av säkerhetshoten medför utmaningar som inte kan hanteras av medlemsstaterna på egen hand.

På säkerhetsområdet blir grov och organiserad brottslighet, terrorism och andra säkerhetsrelaterade hot allt mer gränsöverskridande. Gränsöverskridande samarbete och samordning mellan brottsbekämpande myndigheter är avgörande för att

¹ I den mening som avses i artikel 54.2 a eller b i budgetförordningen.

framgångsrikt förhindra och bekämpa denna brottslighet, t.ex. genom informationsutbyte, gemensamma utredningar, driftskompatibel teknik samt gemensamma risk- och hotbedömningar. Det ekonomiska stöd som tillhandahålls genom denna förordning bidrar särskilt till att stärka den nationella och den europeiska kapaciteten på dessa politikområden, vilket innebär att unionen lättare kan inrätta en ram för att visa unionssolidaritet och erbjuda en plattform för utvecklingen av gemensamma it-system som underbygger dessa strategier.

Arbetet med EU:s säkerhet kräver att medlemsstaterna bidrar med betydande resurser och stor kapacitet. Bättre operativt samarbete och samordning som omfattar sammanslagning av resurser t.ex. när det gäller utbildning och utrustning leder till stordriftsfördelar och synergier, vilket garanterar en effektivare användning av offentliga medel och ökar solidariteten, det ömsesidiga förtroendet och det delade ansvaret för EU:s gemensamma strategier bland medlemsstaterna. Detta är särskilt relevant på säkerhetsområdet, där ekonomiskt stöd för alla former av gränsöverskridande gemensamma insatser är av största vikt för att förbättra samarbetet mellan polis, tull, gränsbevakning och rättsliga myndigheter.

När det gäller den yttre dimensionen av politikområdet inrikes frågor, står det klart att antagandet av åtgärder och sammanslagningen av resurser på EU-nivå avsevärt kommer att öka det EU-inflytande som krävs för att övertyga tredjeländer om att samarbeta med EU i dessa säkerhetsrelaterade frågor som främst är av intresse för EU och medlemsstaterna.

1.4.3. Erfarenheter från tidigare åtgärder av liknande slag

Interimsutvärderingen av ISF-P för programperioden 2014–2020 och utvärderingarna i efterhand av medel för perioden 2007–2013 ("förebyggande och bekämpande av brott" och "förebyggande, beredskap och konsekvenshantering när det gäller terrorism och andra säkerhetsrelaterade risker") gav de resultat som anges nedan. Det bör noteras att ISF-P är EU:s första finansieringsprogram på detta politikområde som genomförs genom delad förvaltning med medlemsstaterna. Tidigare fonder genomförs direkt av kommissionen.

– Relevans, tillämpningsområde och storlek

Det breda tillämpningsområdet för den nuvarande Fonden för inre säkerhet – polis säkerställde att genomförandet av de nödvändiga åtgärderna skulle kunna stödjas på EU-nivå på säkerhetsområdet. Den flexibilitet som erbjuds genom fonden (möjligheten att överföra medel mellan mål) har bidragit till att hantera de föränderliga behoven, men medlemsstaterna skulle uppskatta ännu mer flexibilitet genom att fondernas minimianslag till mål avskaffades och antalet nationella mål minskades. Inte heller återspeglar medel som fastställts i början av programperioden på grundval av statistik förändringar i medlemsstaternas behov under genomförandeperioden. När ytterligare finansiellt stöd tillhandahålls under programperioden, lämnar den fördelningsnyckel som fastställs i början av perioden inte något utrymme för flexibilitet, vilket potentiellt skulle kunna påverka fondens ändamålsenlighet och effektivitet.

- Ändamålsenlighet

Den nuvarande Fonden för inre säkerhet – polisdelen anses vara ändamålsenlig och bidra till sina mål. Utvärderingarna visar att en kombination av genomförandemodeller på områdena säkerhet, migration och gränsförvaltning är ett ändamålsenligt sätt att uppnå fondernas mål. Den övergripande utformningen av

genomförandemekanismerna bör bibehållas. Samtidigt visar utvärderingarna att det fortfarande råder anmärkningsvärd brist på flexibilitet, som måste balanseras med förutsägbarhet eftersom medlemsstaternas myndigheter och stödmottagarna behöver finansiell säkerhet och rättssäkerhet för att planera genomförandet av fonden under hela programperioden. I annat fall begränsas deras effektivitet. Den nuvarande Fonden för inre säkerhet – polisdelen innehåller inte någon finansieringsram som ska fördelas på de nationella programmen inom ramen för halvtidsöversynen, vilket begränsar möjligheten att förse de nationella programmen med tilläggsfinansiering. En annan begränsning är kopplad till det faktum att halvtidsöversynen kan användas endast vid en förutbestämd tidpunkt under genomförandeperioden. Migrationskrisen och de ökade säkerhetshoten i EU på senare år visar att det behövs flexibilitet från början av programperioden och framåt för att kunna reagera på förändringar på fältet. I halvtidsutvärderingarna noterades också behovet av en tydlig insatslogik – att mer fokuserade nationella program skulle öka effektiviteten genom att tillåta prioritering av vissa mål – och vikten av ett fullständigt övervaknings- och utvärderingssystem, för såväl direkt som delad förvaltning. Då den utformas på ett tidigt stadium säkerställs en konsekvent och enhetlig övervakning av framstegen och ändamålsenligheten redan från början.

- Effektivitet (inbegripet förenkling och minskning av den administrativa bördan)

Bland de berörda parterna har framsteg noterats i fråga om förenklingen av förfarandena. Innovativa åtgärder (förenklade kostnadsalternativ, flerårig programplanering) anses vara till nytta. Inrättandet av gemensamma bestämmelser om genomförandet av Amif och Fonden för inre säkerhet utgjorde ett stöd för länkarna i förvaltningen av de tre finansieringsinstrumenten, vilket ledde till ett nära samarbete – och i vissa fall enhetlighet – mellan de enheter som ansvarar för förvaltningen av de två fonderna.

Den administrativa bördan uppfattas fortfarande som alltför stor av både förvaltningarna och stödmottagarna, vilket undergräver fondernas effektivitet. Ett exempel är att även om tillämpningen av nationella regler för stödberättigande potentiellt kan minska den administrativa bördan är de regler för stödberättigande som tillämpas ibland alltför betungande. Förenklade kostnadsalternativ tillämpas inte fullt ut. Både för medlemsstaterna och kommissionen har också en relativt stor administrativ börda vid tillhandahållandet av bistånd i nödsituationer genom direkt förvaltning. Detta förutsätter att ett detaljerat bidragsavtal upprättas inom kort och mer detaljerade rapporteringskrav gentemot kommissionen för stödmottagarna (jämfört med delad förvaltning). Det behövs tekniskt bistånd på tillräckligt hög nivå för att möjliggöra en framgångsrik förvaltning av fonden och ytterligare ansträngningar för att förenkla tillgången till fonder för potentiella stödmottagare genom att tillhandahålla information om åtgärder och finansieringsmöjligheter. I den nuvarande Fonden för inre säkerhet – polisdelen finns det ingen mekanism för att förbättra prestationer, exempelvis genom ett system med incitament som ytterligare skulle öka fondens effektivitet och ändamålsenlighet. Utan en sådan mekanism skulle de medlemsstater som presterar väl vid genomförandet av fonden inte kunna belönas. Med en sådan mekanism hade fonden kunnat uppnå sina mål på ett effektivare sätt.

– Överensstämmelse

Fonden anses vara sammanhängande och dess mål kompletterar andra nationella strategier. Överensstämmelse och komplementaritet med unionens övriga finansieringsinstrument har säkerställts under utformningen, programplaneringen och

genomförandet. Samordningsmekanismer har införts för att säkerställa överensstämmelse och komplementaritet i genomförandestadiet. Fondernas format (nationella program som syftar till långsiktig kapacitet, bistånd i nödsituationer för att minska det omedelbara trycket och unionsåtgärder utformade för att stödja gränsöverskridande samarbete) ansågs vara positivt. Ändå är det alltså svårt att säkerställa överensstämmelse och synergier på tre huvudområden: stöd till målen för asyl och integration genom de europeiska struktur- och investeringsfonderna, stöd till gränsförvaltning, samt återvändande- och återintegreringsåtgärder liksom utveckling av trygghetssystem i tredjeländer och slutligen garantier för överensstämmelse mellan EU-fondernas insatser på säkerhetsområdet.

1.4.4. *Förenlighet med andra lämpliga instrument och eventuella synergier*

Fondens mål på säkerhetsområdet kommer att underbyggas genom ett fullt ut samordnat antal finansieringsinstrument, som inbegriper både inre och yttre aspekter. Det är viktigt att undvika överlappning med finansieringen genom andra EU-instrument genom att skiljelinjer och effektiva samordningsmekanismer upprättas.

Den framtida Fonden för inre säkerhet kommer att fungera som unionens särskilda instrument på säkerhetsområdet. Komplementariteten kommer att säkerställas, i synnerhet med sammanhållningspolitiken, Fonden för integrerad gränsförvaltning som består av ett instrument för gränsförvaltning och visering och kontrollutrustning, delen för säkerhetsforskning inom Horisont Europa och det framtida programmet för rättigheter och värden. Synergier kommer att eftersträvas, särskilt i fråga om gränsförvaltning och tullkontrollutrustning, säkerhet för infrastruktur och offentliga platser, it-säkerhet och förebyggande av radikaliserings. Ändamålsenliga samordningssystem är mycket viktiga för att man ska kunna nå de politiska målen på ett så ändamålsenligt sätt som möjligt, utnyttja stordriftsfördelar och undvika överlappning mellan åtgärderna.

De åtgärder i och i förhållande till tredjeländer som finansieras genom fonden bör antas i synergi och överensstämmelse med andra åtgärder utanför unionen som finansieras genom unionens externa biståndsinstrument. Vid genomförandet av dessa åtgärder eftersträvas framför allt överensstämmelse med principerna och de allmänna målen för unionens yttre åtgärder och utrikespolitik rörande landet eller regionen i fråga. I fråga om den yttre dimensionen, ska fonden inriktas på stöd för att förbättra samarbetet med tredjeländer på områden av intresse för unionens inre säkerhet, i synnerhet kampen mot terrorism och radikaliserings, handel och transportsäkerhet, samarbete med tredjeländers brottsbekämpande myndigheter i kampen mot terrorismen, vilket även inbegriper utsändning av personal, gemensamma utredningsgrupper, organiserad brottslighet och korruption samt människohandel och smuggling av migranter.

1.5. Varaktighet och budgetkonsekvenser

☒ begränsad varaktighet

- ☒ i kraft 1.1.2021–31.12.2027
- ☒ Budgetkonsekvenser från och med 2021 till och med 2027 för åtagandebemyndiganden och från och med 2021 för betalningsbemyndiganden.

☐ obegränsad varaktighet

- Genomförandet efter en inledande period ÅÅÅÅ–ÅÅÅÅ
- beräknas följas drift i full skala.

1.6. Planerad metod för genomförandet²

☒ Direkt förvaltning som sköts av kommissionen

- ☒ inom dess avdelningar, vilket också inbegriper personalen vid unionens delegationer
- ☐ via genomförandeorgan³

☒ Delad förvaltning med medlemsstaterna

☒ Indirekt förvaltning genom att uppgifter som ingår i budgetgenomförandet delegeras till

- ☒ tredjeländer eller organ som de har utsett
- ☒ internationella organisationer och organ kopplade till dem (ange vilka)
- ☒ EIB och Europeiska investeringsfonden
- ☒ organ som avses i artiklarna 70 och 71 i budgetförordningen
- ☒ offentligrättsliga organ
- ☒ privaträttsliga organ som anförtrotts uppgifter som faller inom offentlig förvaltning och som lämnat tillräckliga ekonomiska garantier
- ☒ organ som omfattas av privaträtten i en medlemsstat, som anförtrotts genomförandet av ett offentlig-privat partnerskap och som lämnat tillräckliga ekonomiska garantier
- ☐ personer som anförtrotts ansvaret för genomförandet av särskilda åtgärder inom Gusp som följer av avdelning V i fördraget om Europeiska unionen och som anges i den grundläggande rättsakten
- *Vid fler än en metod, ange kompletterande uppgifter under "Anmärkningar".*

Anmärkningar

Den föreslagna fonden ska genomföras genom delad, direkt eller indirekt förvaltning. Den största delen av medlen kommer att tilldelas de nationella programmen under delad förvaltning. Återstoden kommer att tilldelas en tematisk del och kan utnyttjas till särskilda

² Närmare förklaringar av de olika metoderna för genomförande med hänvisningar till respektive bestämmelser i budgetförordningen återfinns på BudgWeb:

<https://myintracomm.ec.europa.eu/budgweb/EN/man/budgmanag/Pages/budgmanag.aspx>

³ Programmet kan (delvis) delegeras till ett genomförandeorgan, med förbehåll för resultatet av kostnads-nyttoanalysen och relaterade beslut som ska fattas, och för relaterade administrativa anslag för programgenomförande i kommissionen och genomförandeorganet som anpassas i enlighet med detta.

åtgärder (som genomförs nationellt eller transnationellt av medlemsstaterna), unionsåtgärder (direkt/indirekt förvaltning) och bistånd i nödsituationer (delad, direkt eller indirekt förvaltning).

Tekniskt bistånd på kommissionens initiativ kommer att genomföras genom direkt förvaltning.

2. FÖRVALTNING

2.1. Regler om uppföljning och rapportering

Ange intervall och andra villkor för sådana åtgärder:

Direkt/indirekt förvaltning:

Kommissionen kommer att direkt övervaka genomförandet av åtgärderna enligt de arrangemang som fastställs i respektive bidragsavtal, överenskommelser om medverkan med internationella organisationer, i tillämpliga fall, samt avtal med stödmottagarna.

Delad förvaltning:

Varje medlemsstat ska inrätta förvaltnings- och kontrollsystem för sitt program och säkerställa kvaliteten och tillförlitligheten i övervakningssystemet och uppgifterna om indikatorer, i enlighet med förordningen om gemensamma bestämmelser. För att göra det lättare att snabbt inleda genomförandet är det möjligt att förlänga befintliga välfungerande förvaltnings- och kontrollsystem till nästa programperiod.

I detta sammanhang kommer medlemsstaterna att uppmanas att inrätta en övervakningskommitté som kommissionen ska delta i som rådgivare. Övervakningskommittén kommer att sammanträda minst en gång om året. Den kommer att granska alla frågor som påverkar programmets framsteg mot att uppnå målen.

Medlemsstaterna kommer att översända en årlig prestationsrapport, som bör innehålla information om de framsteg som görs i genomförandet av programmet och för att uppnå delmål och mål. Rapporten bör även ta upp eventuella frågor som påverkar programmets prestation och beskriva de åtgärder som vidtagits för att lösa dem.

I slutet av perioden ska varje medlemsstat lämna in en slutlig prestationsrapport. Slutrapporten bör inriktas på de framsteg som gjorts med att förverkliga programmålen och ge en översikt över de viktigaste faktorer som påverkat programmets prestation, de åtgärder som vidtagits för att ta itu med dessa faktorer och en bedömning av hur effektiva de åtgärderna har varit. Dessutom bör den beskriva hur programmet har bidragit till att avhjälpa de brister som konstaterats i relevanta EU-rekommendationer till medlemsstaten, de framsteg som gjorts för att uppnå de mål som anges i prestationsramen, iakttagelserna från de relevanta utvärderingarna, uppföljningen av dessa iakttagelser och resultaten av kommunikationsåtgärderna.

Enligt förslaget till förordning om gemensamma bestämmelser ska medlemsstaterna årligen översända ett garantipaket som inbegriper årsredovisning, förvaltningsförklaring och revisionsmyndighetens yttrande om förvaltnings- och kontrollsystemet samt om lagligheten och korrektheten i de utgifter som deklarerats i

årsräkenskaperna. Detta garantipaket kommer att utnyttjas av kommissionen för att fastställa det belopp som ska belasta fonden för räkenskapsåret.

Ett översynsmöte kommer att ordnas mellan kommissionen och varje medlemsstat vartannat år för att granska prestationerna inom varje program.

Sex gånger om året översänder medlemsstaterna uppgifter för varje program, uppdelade efter särskilda mål. Dessa uppgifter avser kostnaderna för insatser och värdet av gemensamma output- och resultatindikatorer.

Generellt:

Kommissionen ska göra en halvtidsutvärdering och en efterhandsutvärdering av de åtgärder som genomförts inom ramen för denna fond, i enlighet med förordningen om gemensamma bestämmelser. Halvtidsutvärderingen bör särskilt bygga på halvtidsutvärderingen av program som medlemsstaterna lämnat in till kommissionen senast den 31 december 2024.

2.2. Förvaltnings- och kontrollsystem

2.2.1. *Motivering av den genomförandemetod, de finansieringsmekanismer, de betalningsvillkor och den kontrollstrategi som föreslås*

Både efterhandsutvärderingarna av de fonder för vilka GD Migration och inrikes frågor ansvarade 2007–2013 och interimisutvärderingarna av generaldirektoratets befintliga fonder visar att en kombination av olika genomförandemodeller på området migration och inrikes frågor har gjort det möjligt att på ett effektivt sätt uppnå fondernas mål. Den övergripande utformningen av genomförandemodellerna bibehålls och omfattar delad, direkt och indirekt förvaltning.

Genom delad förvaltning genomför medlemsstaterna program som bidrar till unionens politiska mål och är anpassade efter deras nationella förhållanden. Delad förvaltning säkerställer att ekonomiskt stöd finns tillgängligt i alla deltagande stater. Delad förvaltning möjliggör dessutom förutsebar finansiering och ger medlemsstaterna, som bäst känner till de utmaningar de står inför, möjlighet att planera sin långsiktiga finansiering i enlighet med detta. Tilläggsfinansiering för särskilda åtgärder (som kräver samarbete mellan medlemsstaterna eller extra medel till en eller flera medlemsstater på grund av ny utveckling i unionen) och för vidarebosättnings- och förflyttningsverksamhet kan genomföras genom delad förvaltning. En nyhet är att fonden också kan utnyttjas för bistånd i nödsituationer genom delad förvaltning, utöver direkt och indirekt förvaltning.

Genom direkt förvaltning stöder kommissionen andra åtgärder som bidrar till unionens gemensamma politiska mål. Åtgärderna gör det möjligt att ge skräddarsytt stöd för akuta och särskilda behov i enskilda medlemsstater ("bistånd i nödsituationer"), stödja transnationella nätverk och åtgärder, testa innovativ verksamhet som kan utökas inom ramen för nationella program och utföra studier av intresse för unionen som helhet ("unionsåtgärder").

Genom indirekt förvaltning bibehåller fonden möjligheten att delegera budgetgenomförandet till bl.a. internationella organisationer och byråer på området inrikes frågor när det gäller särskilda åtgärder.

Med tanke på de olika målen och behoven föreslås en tematisk del inom ramen för fonden som ett sätt att balansera förutsägbarheten för den fleråriga tilldelningen av finansiering till de nationella programmen med flexibilitet när det gäller att periodvis betala ut medel till åtgärder med högt mervärde för unionen. Den tematiska delen

kommer att användas för särskilda åtgärder inom och bland medlemsstaterna, unionsåtgärder, bistånd i nödsituationer, vidarebosättning och omplacering. Den kommer att säkerställa att medel kan tilldelas och överföras mellan de olika metoder, på grundval av en tvåårig programplaneringscykel.

Betalningsarrangemangen för delad förvaltning beskrivs i förslaget till förordning om gemensamma bestämmelser, som föreskriver en årlig förfinansiering, följd av maximalt fyra mellanliggande betalningar per program och år, på grundval av de betalningsansökningar som skickats in av medlemsstaterna under räkenskapsåret. Enligt förslaget till förslag till förordning om gemensamma bestämmelser avräknas förhandsfinansieringen inom programmets sista räkenskapsår.

Kontrollstrategin kommer att bygga på den nya budgetförordningen och förordningen om gemensamma bestämmelser. Den nya budgetförordningen och förslaget till förordning om gemensamma bestämmelser bör utvidga användningen av förenklade former av bidrag, såsom klumpsummor, schablonbelopp och enhetskostnader. Genom dessa förordningar införs också nya former av betalningar, som bygger på de resultat som uppnåtts, snarare än kostnaderna. Stödmottagarna kommer att kunna motta ett fast belopp, om de kan styrka att viss verksamhet, såsom utbildning eller tillhandahållande av bistånd i nödsituationer, har ägt rum. Detta förväntas minska kontrollbördan både för stödmottagarna och medlemsstaterna (t.ex. kontroll av fakturor och kvitton för kostnaderna).

När det gäller delad förvaltning, bygger förslaget till förordning om gemensamma bestämmelser på förvaltnings- och kontrollstrategin för programplaneringsperioden 2014–2020, men några åtgärder införs i syfte att förenkla genomförandet och minska kontrollbördan för både stödmottagare och medlemsstater. Bland annat följande är nytt:

- Avskaffande av utseendeförfarandet (vilket torde göra det möjligt att påskynda genomförandet av programmen).
- Förvaltningskontroller (administrativa kontroller och kontroller på plats) som ska utföras av den förvaltande myndigheten på grundval av riskbedömningar (jämfört med 100 % administrativa kontroller som krävs under programperioden 2014–2020). Dessutom får de förvaltande myndigheterna, under vissa villkor, tillämpa proportionerliga kontrollstrategier i linje med nationella förfaranden.
- Villkor för att undvika flera olika revisioner av samma insats/utgift.

Programmyndigheterna kommer att lämna in ansökningar om mellanliggande betalningar till kommissionen på grundval av stödmottagarnas utgifter. Enligt förslaget till förordning om gemensamma bestämmelser ska de förvaltande myndigheterna få rätt att utföra förvaltningskontrollerna på grundval av riskbedömningar, men också särskilda kontroller (t.ex. kontroller på plats av den förvaltande myndigheten och revisioner av insatser /utgifter av revisionsmyndigheten), efter det att utgifterna har deklarerats till kommissionen i ansökningarna om mellanliggande betalningar. För att minska risken för att ersättning utgår till icke stödberättigande utgifter, fastställs i förslaget till förordning om gemensamma bestämmelser att kommissionens mellanliggande betalningar ska begränsas till högst 90 %, med tanke på att bara en del av de nationella kontrollerna har utförts i det här skedet. Kommissionen kommer att betala det återstående saldot efter det årliga avslutandet av räkenskaperna, efter mottagande av garantipaketet från programmyndigheterna. Eventuella oriktigheter som kommissionen eller

revisionsrätten upptäcker efter det att det årliga garantipaketet har översänts kan leda till en finansiell nettokorrigerings.

2.2.2. *Uppgifter om identifierade risker och om det eller de interna kontrollsystem som inrättats för att begränsa riskerna*

Delad förvaltning:

GD Migration och inrikes frågor har inte stött på några betydande risker för fel i sina utgiftsprogram. Detta bekräftas genom att revisionsrätten vid upprepade tillfällen inte haft några betydande brister att ta upp i sina årsrapporter. Dessutom har GD Migration och inrikes frågor redan reviderat sin rättsliga grund (förordning (EU) 2015/378 och delegerad förordning (EU) nr 1042/2014) för att i högre grad anpassa sig till sammanhållningspolitikens kontrollram och dess garantimodell och bibehålla en låg felnivå i sina utgiftsprogram. Dessa anpassningsinsatser fortsätter i och med föreliggande förslag, där kontrollramen stämmer överens med den som tillämpas av andra generaldirektorat som förvaltar sammanhållningspolitiken.

Vid delad förvaltning rör de allmänna riskerna i samband med genomförandet av de nuvarande programmen medlemsstaternas underutnyttjande av fonden och möjliga fel som beror på komplicerade regler och brister i förvaltnings- och kontrollsystemen. Genom förslaget till förordning om gemensamma bestämmelser skulle regelverket förenklas genom en harmonisering av reglerna och förvaltnings- och kontrollsystemen i de olika fonderna med delad förvaltning. Det möjliggör även riskdifferentierade kontrollkrav (t.ex. riskbaserade förvaltningskontroller, möjlighet till proportionerliga kontrollarrangemang som grundar sig på nationella förfaranden samt begränsningar av revisionsarbetet i fråga om tidpunkt och/eller särskilda insatser).

Direkt/indirekt förvaltning:

En nyligen genomförd analys av de viktigaste orsakerna till och typerna av vanliga fel som upptäckts vid efterhandsrevisioner visar att de flesta förekomsterna av bristande efterlevnad uppstår till följd av dålig ekonomisk förvaltning av de bidrag som tilldelats stödmottagare, styrkande handlingar som fattas eller är otillräckliga, felaktig offentlig upphandling och icke-budgeterade kostnader.

Riskerna beror följaktligen främst på följande:

- Säkerställande av kvaliteten på utvalda projekt och deras efterföljande tekniska genomförande, otydliga eller ofullständiga riktlinjer till stödmottagarna eller otillräcklig övervakning.
- Risker för ineffektivt eller oekonomiskt utnyttjande av tilldelade medel, både i fråga om bidrag (komplexiteten i utbetalningen av faktiska stödberättigande kostnader i kombination med begränsade möjligheter att administrativt kontrollera stödberättigande kostnader) och upphandling (ibland för få ekonomiska aktörer med erforderlig specialkunskap, vilket försvårar prisjämförelser).
- Risker för att (särskilt) mindre organisationer saknar tillräcklig kapacitet att effektivt kontrollera utgifter samt säkerställa öppenhet när det gäller de transaktioner som utförs.
- Risker för att kommissionens rykte skadas om bedrägeri eller brottslig verksamhet upptäcks. Att tredje parter har ett internt kontrollsystem ger bara en partiell garanti på grund av det tämligen stora antalet heterogena entreprenörer och stödmottagare som alla har ett eget, ofta ganska begränsat, kontrollsystem.

De flesta av dessa risker förväntas minska tack vare bättre utformade ansökningsomgångar, riktlinjer till stödmottagare, målinriktade förslag, förbättrad användning av förenklade kostnader och ömsesidig tillit till revisioner och bedömningar som ingår i den nya budgetförordningen.

- 2.2.3. *Beräkning och motivering av kontrollernas kostnadseffektivitet (dvs. förhållandet mellan kostnaden för kontrollerna och värdet av de medel som förvaltas) och en bedömning av den förväntade risken för fel (vid betalning och vid avslutande)*

Delad förvaltning:

Medlemsstaternas kostnader för kontroller förväntas förbli desamma eller eventuellt sjunka. För den nuvarande programplaneringsperioden (2014–2020) beräknas medlemsstaternas kumulativa kostnader för kontroller utgöra omkring 5 % av det totala beloppet av utbetalningar som medlemsstaterna har ansökt om för 2017.

Denna procentandel förväntas minska tack vare effektivitetsvinster i genomförandet av programmen och ökade utbetalningar till medlemsstaterna.

Med det riskbaserade tillvägagångssättet avseende förvaltning och kontroll som införs i förslaget till förordning om gemensamma bestämmelser, i kombination med en ökad satsning på att anta förenklade kostnadsalternativ, förväntas medlemsstaternas kostnader för kontrollerna sjunka ytterligare.

Direkt/indirekt förvaltning:

Kostnaden för kontrollerna uppgår till omkring 2,5 % av de betalningar som gjorts av GD Inrikes frågor. Den förväntas förbli konstant eller minska något ifall utnyttjandet av förenklade kostnadsalternativ ökar under nästa programperiod.

2.3. Åtgärder för att förebygga bedrägeri och oriktigheter

Ange förebyggande åtgärder (befintliga eller planerade), t.ex. från strategin för bedrägeribekämpning.

Förebyggande och upptäckt av bedrägeri är ett av målen med intern kontroll enligt budgetförordningen, och en viktig styrningsfråga som kommissionen måste beakta genom hela utgiftscykeln.

Dessutom syftar strategin för bedrägeribekämpning inom GD Migration och inrikes frågor till att förebygga, upptäcka och korrigera bedrägeri, genom att bl.a. säkerställa att dess interna bedrägerikontroller helt överensstämmer med kommissionens strategi mot bedrägerier och att dess metod för hantering av bedrägeririsken är anpassad för att fastställa områden med bedrägeririsk och lämpliga motåtgärder.

I fråga om delad förvaltning kommer medlemsstaterna att säkerställa lagligheten och korrektheten hos utgifter som ingår i de räkenskaper som lämnas till kommissionen. I detta sammanhang kommer medlemsstaterna att vidta alla åtgärder som krävs för att förebygga, upptäcka och korrigera oriktigheter, inbegripet bedrägeri. Liksom i nuvarande programperiod (2014–2020)⁴ kommer medlemsstaterna att bli skyldiga att införa förfaranden för att upptäcka oriktigheter och bedrägeri, och att rapportera oriktigheter till kommissionen, även såväl misstänkt som konstaterat bedrägeri på

⁴ Kommissionens delegerade förordning (EU) nr 1042/2014 av den 25 juli 2014, bilaga I; kommissionens delegerade förordning (EU) 2015/1973 av den 8 juli 2015.

områdena under delad förvaltning. Åtgärder för att förebygga bedrägeri förblir en övergripande princip och skyldighet för medlemsstaterna.

3. BERÄKNADE BUDGETKONSEKVENSER AV FÖRSLAGET ELLER INITIATIVET

3.1. Rubriker i den fleråriga budgetramen och föreslagna nya budgetrubriker i den årliga budgetens utgiftsdel

Rubrik i den fleråriga budgetramen	Budgetrubrik	Typ av anslag	Bidrag			
	Rubrik nr 5: "Säkerhet och försvar"	Diff./Icke-diff ⁴¹ .	från Efta-länder ⁴²	från kandidatländer ⁴³	från tredjeländer	i den mening som avses i artikel [21.2 b] i budgetförordningen
5	12.02.01 – Fonden för inre säkerhet (ISF) ⁴⁴	Diff.	NEJ	NEJ	NEJ	NEJ
5	12.01.01 – Utgifter för stöd till Fonden för inre säkerhet (tekniskt stöd)	Icke-diff.	NEJ	NEJ	NEJ	NEJ

⁴¹ Diff. = differentierade anslag / Non-diff. = icke-differentierade anslag.

⁴² Efta: Europeiska frihandelssammanslutningen.

⁴³ Kandidatländer och i förekommande fall potentiella kandidater från västra Balkan.

⁴⁴ I samband med interna samråd mellan kommissionens tjänsteavdelningar föreslog GD Budget ännu en uppdelning i särskilda mål. Eftersom den tematiska delen finns till, håller GD Migration och inrikes frågor inte med om detta förslag i detta skede.

3.2. Beräknad inverkan på utgifterna

3.2.1. Sammanfattning av den beräknade inverkan på utgifterna

Miljoner EUR (avrundat till tre decimaler)

Rubrik i den fleråriga budgetramen	5	”Säkerhet och försvar”

			2021	2022	2023	2024	2025	2026	2027	<i>Efter 2027</i>	TOTALT
Driftsanslag (uppdelade enligt de budgetrubriker som förtecknas under 3.1)	Åtaganden	1)	224,811	341,107	345,694	384,921	389,693	394,560	398,214	—	2 479,000.
	Betalningar	2)	23,212	51,821	105,901	265,329	373,387	371,677	369,230	918,443	2 479,000.
Anslag av administrativ natur som finansieras genom ramanslagen för programmet ⁴⁵	Åtaganden = Betalningar	3)	2,827	2,884	2,941	3,000	3,060	3,121	3,167	—	21,000
TOTALA anslag för ramanslagen för programmet	Åtaganden	=1+3	227,638	343,991	348,635	387,921	392,753	397,681	401,381	—	2 500,000
	Betalningar	=2+3	26,039	54,705	108,842	268,329	376,447	374,798	372,397	918,443	2 500,000

⁴⁵ Detta avser tekniskt eller administrativt stöd för genomförandet av vissa av Europeiska unionens program och åtgärder (tidigare s.k. BA-poster) samt indirekta och direkta forskningsåtgärder.

Rubrik i den fleråriga budgetramen	7	”Administrativa utgifter”

Detta avsnitt ska fyllas i med hjälp av det datablad för budgetuppgifter av administrativ natur som först ska föras in i bilagan till finansieringsöversikt för rättsakt som laddas upp i DECIDE för samråden mellan kommissionens avdelningar.

Miljoner EUR (avrundat till tre decimaler)

		2021	2022	2023	2024	2025	2026	2027	<i>Efter 2027</i>	TOTALT
Personalresurser		5,942	6,943	6,943	6,943	6,943	6,943	6,943		47,600
Övriga administrativa utgifter		0,202	0,202	0,202	0,202	0,202	0,202	0,202		1,412
TOTALA anslag under RUBRIK 7 i den fleråriga budgetramen	(summa åtaganden = summa betalningar)	6,144	7,145	7,145	7,145	7,145	7,145	7,145		49,012

Miljoner EUR (avrundat till tre decimaler)

		2021	2022	2023	2024	2025	2026	2027	<i>Efter 2027</i>	TOTALT
TOTALA anslag samtliga RUBRIKER i den fleråriga budgetramen	Åtaganden	233,782	351,136	355,780	395,066	399,898	404,826	408,526	-	2 549,012
	Betalningar	32,182	61,849	115,987	275,474	383,592	381,943	379,542	918,443	2 549,012

3.2.2. Sammanfattning av beräknad inverkan på anslag av administrativ natur

- ☐ Förslaget/initiativet kräver inte att anslag av administrativ natur tas i anspråk
- ☒ Förslaget/initiativet kräver att anslag av administrativ natur tas i anspråk enligt följande:

Miljoner EUR (avrundat till tre decimaler)

År	2021	2022	2023	2024	2025	2026	2027	TOTALT

RUBRIK 7 i den fleråriga budgetramen								
Personalresurser	5,942	6,943	6,943	6,943	6,943	6,943	6,943	47,600
Övriga administrativa utgifter	0,202	0,202	0,202	0,202	0,202	0,202	0,202	1,412
Delsumma RUBRIK 7 i den fleråriga budgetramen	6,144	7,145	7,145	7,145	7,145	7,145	7,145	49,012

Utanför RUBRIK 7 i den fleråriga budgetramen								
Personalresurser								
Andra utgifter av administrativ natur	2,827	2,884	2,941	3,000	3,060	3,121	3,167	21,000
Delsumma För belopp utanför RUBRIK 7 i den fleråriga budgetramen	2,827	2,884	2,941	3,000	3,060	3,121	3,167	21,000

TOTALT	8,971	10,029	10,086	10,145	10,205	10,266	10,312	70,012

Personalbehov och andra administrativa kostnader ska täckas genom anslag inom det generaldirektorat som redan har avdelats för att förvalta åtgärden i fråga, eller genom en omfördelning av personal inom generaldirektoratet, om så krävs kompletterad med ytterligare resurser som kan tilldelas det förvaltande generaldirektoratet som ett led i det årliga förfarandet för tilldelning av anslag och med hänsyn tagen till begränsningar i fråga om budgetmedel.

[For guidance related to possible delegation of programme implementation tasks to executive agencies, see p. 8/9 above].

3.2.2.1. Beräknat personalbehov

- ☐ Förslaget/initiativet kräver inte att personalresurser tas i anspråk
- ☒ Förslaget/initiativet kräver att personalresurser tas i anspråk enligt följande:

Beräkningarna ska anges i heltidsekvivalenter

År	2021	2022	2023	2024	2025	2026	2027
• Tjänster som tas upp i tjänsteförteckningen (tjänstemän och tillfälligt anställda)							
Huvudkontoret och kommissionens kontor i medlemsstaterna	38	45	45	45	45	45	45
Vid delegationer	2	2	2	2	2	2	2
För forskning							
• Extern personal (i heltidsekvivalenter: kontraktsanställda, lokalanställda, nationella experter, personal från bemanningsföretag och unga experter som tjänstgör vid delegationerna)							
Rubrik 7							
Finansieras från RUBRIK 7 i den fleråriga budgetramen	- vid huvudkontoret	3	3	3	3	3	3
	- vid delegationer						
Som finansieras genom ramanslagen för programmet	- vid huvudkontoret						
	- vid delegationer						
För forskning							
Annan (ange)							
TOTALT	43	50	50	50	50	50	50

Personalbehoven ska täckas med personal inom det generaldirektorat som redan har avdelats för att förvalta åtgärden i fråga, eller genom en omfördelning av personal inom generaldirektoratet, om så krävs kompletterad med ytterligare resurser som kan tilldelas det förvaltande generaldirektoratet som ett led i det årliga förfarandet för tilldelning av anslag och med hänsyn tagen till begränsningar i fråga om budgetmedel.

Beskrivning av arbetsuppgifter:

Tjänstemän och tillfälligt anställda	Personalen på 50 heltidsekvivalenter senast 2027 motsvarar den totala personal som krävs för genomförandet och förvaltningen av fonden. Den består av personal som redan arbetar för Fonden för inre säkerhet vid GD Migration och inrikes frågor (utgångsläge: 33 heltidsekvivalenter = 3 kontraktsanställda, 11 assistenter, 19 tjänstemän) i april 2018 plus ytterligare personal (+3 assistenter, +14 tjänstemän, varav 2 för delegationerna). Nedan följer en beskrivning av uppgifterna för detta personaltillskott. Planering, programplanering, kontakt med byråer (+1 tjänsteman): - ge underlag för budgetförfarandet - utgöra en länk mellan fonder och byråer (t.ex. bidrag/överenskommelser om delegering till byråer) Revisioner, Olaf, revisionsrätten (+3 tjänstemän): - utföra kontroller enligt beskrivningen ovan (förhandskontroll, upphandlingskommitté, efterhandsrevisioner, internrevision och avslutande av räkenskaper), - följa upp revisioner som sköts av tjänsten för internrevision och revisionsrätten. Direkt förvaltning (+1 assistenter, +2 tjänstemän): - bereda årliga arbetsprogram/finansieringsbeslut och fastställa årliga prioriteringar - kommunicera med berörda aktörer (potentiella/faktiska stödmottagare, medlemsstater osv.), - förvalta förslags- och anbudsinfordringar samt efterföljande urvalsförfaranden, - operativ förvaltning av projekt.

	Delad förvaltning (inkl. TF) (+1 assistent, +3 tjänstemän): - föra en politisk dialog med medlemsstaterna, - förvalta nationella program, - utarbeta riktlinjer åt medlemsstater, - utveckla och hantera it-verktyg för förvaltning av bidrag och nationella program Synergier med andra fonder (+1 tjänstemän): - samordning med fonderna med en extern dimension, - samordning inom ramen för förordningen om gemensamma bestämmelser, - synergier och komplementaritet med andra fonder. Ekonomisk förvaltning (+1 assistent): - finansiell initiering och kontroll, - bokföring, - övervakning och rapportering av måluppfyllelse, bl.a. i den årliga verksamhetsrapporten och i rapporter från en delegerad utanordnare. Personal för andra generaldirektorat som arbetar med finansiering (2 tjänstemän): - handläggare som arbetar med genomförandet av fonderna (t.ex. utvärdering av tekniska rapporter från stödmottagare vid direkt förvaltning, översyn av årliga genomföranderapporter vid delad förvaltning och operativ projektförvaltning).
Extern personal	Uppgifterna motsvarar dem som utförs av tjänstemän och tillfälligt anställda, utom i fråga om uppgifter som inte kan skötas av extern personal.
Personal vid delegationerna	+ 2 AD: EU-delegationerna ska ha tillräcklig sakkunskap på området inrikes frågor för att kunna följa upp genomförandet av politiken på inrikesfrågornas område, särskilt dess yttre dimension. Denna sakkunskap skulle kunna tillhandahållas av anställda vid Europeiska kommissionen eller vid Europeiska utrikestjänsten.

3.2.3. Bidrag från tredje part

Förslaget/initiativet:

- ☐ innehåller inga bestämmelser om samfinansiering från tredje parter
- ☒ innehåller bestämmelser om samfinansiering från tredje parter enligt följande uppskattning:

Anslag i miljoner EUR (avrundat till tre decimaler)

År	2021	2022	2023	2024	2025	2026	2027	TOTALT
Ange vilket organ som deltar i samfinansieringen	Medlems stat	Medlems stat	Medlems stat	Medlems stat	Medlems stat	Medlems stat	Medlems stat	
TOTALA anslag som tillförs genom medfinansiering	fastställs senare	fastställs senare	fastställs senare	fastställs senare	fastställs senare	fastställs senare	fastställs senare	

3.3. Beräknad inverkan på inkomsterna

- ☒ Förslaget/initiativet påverkar inte budgetens inkomstsida.
- ☐ Förslaget/initiativet påverkar inkomsterna på följande sätt:
 - ☐ Påverkan på egna medel
 - ☐ Påverkan på andra inkomster

ange om inkomsterna har avsatts för utgiftsposter ☐

Miljoner EUR (avrundat till tre decimaler)

Budgetrubrik i den årliga budgetens inkomstsidan:	Förslagets/initiativets inverkan på inkomsterna ⁴⁶						
	2021	2022	2023	2024	2025	2026	2027
Artikel							

För inkomster avsatta för särskilda ändamål, ange vilka budgetrubriker i utgiftsdelen som berörs.

Övriga anmärkningar (t.ex. vilken metod/formel som tillämpats för att beräkna inverkan på inkomsterna eller andra relevanta uppgifter).

⁴⁶ Vad gäller traditionella egna medel (tullar, sockeravgifter), ska nettobeloppen anges, dvs. bruttobeloppen minus det relevanta avdraget för uppbördskostnader.

Europeiska
unionens råd

Bryssel den 15 juni 2018
(OR. en)

10154/18
ADD 1

**Interinstitutionellt ärende:
2018/0250 (COD)**

JAI 656
FRONT 176
ENFOPOL 325
CADREFIN 115
IA 212
CT 114
CODEC 1083

FÖRSLAG

från:	Jordi AYET PUIGARNAU, direktör, för Europeiska kommissionens generalsekreterare
inkom den:	13 juni 2018
till:	Jeppe TRANHOLM-MIKKELSEN, generalsekreterare för Europeiska unionens råd
Komm. dok. nr:	COM(2018) 472 final FV2
Ärende:	BILAGOR till Förslag till Europaparlamentets och rådets förordning om inrättande av Fonden för inre säkerhet

För delegationerna bifogas dokument – COM(2018) 472 final FV2.

Bilaga: COM(2018) 472 final FV2

Bryssel den 13.6.2018
COM(2018) 472 final

ANNEXES 1 to 8

BILAGOR

till

**Förslag till
Europaparlamentets och rådets förordning
om inrättande av Fonden för inre säkerhet**

{SWD(2018) 347 final} - {SWD(2018) 348 final} - {SEC(2018) 315 final}

BILAGA I

Kriterier för tilldelning av medel till de program som omfattas av delad förvaltning

De medel som avses i artikel 10 ska tilldelas medlemsstaterna enligt följande:

- (1) I början av programperioden kommer varje medlemsstat att erhålla en engångstilldelning i form av ett fast belopp på 5 000 000 EUR för att säkerställa en kritisk massa för varje program och för att täcka behov som inte direkt uttrycks i nedan angivna kriterier.
- (2) Återstoden kommer att fördelas enligt följande kriterier:
 - (a) 45 % i omvänd proportion till deras bruttonationalprodukt (köpkraft per invånare).
 - (b) 40 % i proportion till befolkningsstorleken.
 - (c) 15 % i proportion till territoriets storlek.

Det initiala anslaget ska grunda sig på de senaste statistiska data från kommissionen (Eurostat) som omfattar närmast föregående kalenderår. För halvtidsöversynen ska referensuppgifterna vara de senaste statistiska årsdata från kommissionen (Eurostat) som omfattar det föregående kalenderåret och finns tillgängliga vid tidpunkten för halvtidsöversynen 2024.

BILAGA II

Genomförandeåtgärder

Fonden ska bidra till de särskilda mål som anges i artikel 3.2 a genom inriktning på följande genomförandeåtgärder:

- (a) Säkerställa en enhetlig tillämpning av unionens regelverk om informationsutbyte som stödjer säkerheten, till exempel genom Prüm, EU PNR och SIS II, inbegripet genom genomförandet av rekommendationerna från kvalitetskontrolls- och utvärderingsmekanismer såsom Schengenregelverkets utvärderingsmekanism och andra mekanismer för kvalitetskontroll och utvärdering.
- (b) Inrätta, anpassa och upprätthålla säkerhetsrelevanta unionsomfattande it-system och kommunikationsnät, inbegripet deras interoperabilitet, och utveckla lämpliga verktyg för att åtgärda fastställda brister.
- (c) Öka den aktiva användningen av säkerhetsrelevanta verktyg, system och databaser för informationsutbyte på unionsnivå, för att säkerställa att dessa matas med data av hög kvalitet
- (d) Om nödvändigt, stödja berörda nationella åtgärder för att uppnå de särskilda mål som anges i artikel 3.2 a.

Fonden ska bidra till de särskilda mål som anges i artikel 3.2 b genom inriktning på följande genomförandeåtgärder:

- (a) Öka de brottsbekämpande insatserna mellan medlemsstaterna, samt i tillämpliga fall med andra relevanta aktörer, i synnerhet för att underlätta och förbättra utnyttjandet av gemensamma utredningsgrupper, gemensamma patruller, förföljande över gränserna, övervakning och andra mekanismer för operativt samarbete inom ramen för EU:s policycykel (Empact), med särskild inriktning på gränsöverskridande insatser.
- (b) Öka samordningen och samarbetet mellan brottsbekämpande myndigheter och andra behöriga myndigheter inom och mellan medlemsstaterna samt med andra relevanta aktörer, till exempel genom nätverk av specialiserade nationella enheter, nätverk och samarbetsstrukturer på unionsnivå samt unionscentra.
- (c) Förbättra samarbetet mellan olika organ och på unionsnivå mellan medlemsstaterna, eller mellan medlemsstater, å ena sidan, och EU:s berörda organ och byråer, och å den andra, samt på nationell nivå mellan de nationella myndigheterna i varje enskild medlemsstat.

Fonden ska bidra till de särskilda mål som anges i artikel 3.2 c genom inriktning på följande genomförandeåtgärder:

- (a) Öka de brottsbekämpande myndigheternas utbildning, övningar, ömsesidiga lärande, specialiserade utbytesprogram och utbyte av bästa praxis i och tillsammans med tredjeländer och andra berörda aktörer.
- (b) Utnyttja samordningseffekter genom sammanslagning av resurser och kunskap bland medlemsstaterna och andra berörda aktörer, inbegripet det civila samhället, exempelvis genom inrättande av gemensamma centra för

spetskompetens, utarbetande av gemensamma riskbedömningar eller gemensamma operativa stödcentra för gemensamt utförda insatser.

- (c) Främja och utveckla åtgärder, skydd, mekanismer och bästa praxis för tidig identifieringen, skyddet av och stödet till vittnen, visseblåsare och brottsoffer samt utveckla partnerskap mellan myndigheter och andra relevanta aktörer för att uppnå detta resultat.
- (d) Förvärva relevant utrustning och att inrätta eller uppgradera specialiserade utbildningsfaciliteter och annan central säkerhetsrelevant infrastruktur för att stärka beredskap och motståndskraft, offentlig medvetenhet och lämpliga reaktionerna på säkerhetshot.

BILAGA III

Åtgärder som kommer att få stöd genom fonden i enlighet med artikel 4

- It-system och nät som bidrar till att målen med föreliggande förordning uppnås samt till utbildning i användningen av sådana system, testning och förbättring av interoperabiliteten och datakvaliteten i sådana system.
- Övervakning av genomförandet av unionslagstiftningen och unionens strategiska mål på informationssystemens område i medlemsstaterna.
- Empactåtgärder för att möjliggöra eller underlätta genomförandet av EU:s policycykel,
- Åtgärder till stöd för en effektiv och samordnad krisrespons som kopplar samman befintlig sektorspecifik kapacitet, sakkunskap och situationsmedvetenhetscentralerna, bland annat dem som rör hälsa, civilskydd och terrorism.
- Åtgärder för utveckling av innovativa metoder eller nya tekniker, vilka har förutsättningar att kunna överföras till andra medlemsstater, särskilt projekt som syftar till att testa och validera forskningsprojekt.
- Stöd till tematiska eller gränsöverskridande nätverk av specialiserade nationella enheter för att förbättra det ömsesidiga förtroendet, utbytet och spridning av praktiska kunskaper, information, erfarenheter och bästa praxis, sammanslagning av resurser och sakkunskap i gemensamma kompetensenheter.
- Utbildning och fortbildning av personal och experter vid behöriga brottsbekämpande och rättsliga myndigheter och administrativa organ, med beaktande av de operativa behoven och riskanalyser, med utgångspunkt i det europeiska utbildningsprogrammet för tjänstemän inom brottsbekämpningen och i samarbete med Cefpol och, i tillämpliga fall, det europeiska nätverket för rättslig utbildning.
- Samarbete med den privata sektorn för att skapa förtroende och förbättra samordning, beredskapsplanering samt utbyte och spridning av information och bästa praxis mellan offentliga och privata aktörer som skyddar offentliga platser och kritisk infrastruktur.
- Åtgärder som ger lokalsamhällen befogenhet att utarbeta lokala lösningar och förebyggande strategier samt medvetandehöjande åtgärder och kommunikationsåtgärder bland berörda parter och allmänheten om unionens säkerhetsstrategier.
- Utrustning, transportmedel, kommunikationssystem och viktiga säkerhetsrelaterade faciliteter.
- Kostnader för personal som deltar i de åtgärder som stöds genom fonden eller åtgärder som kräver deltagande av personal av tekniska eller säkerhetsrelaterade skäl.

BILAGA IV

Åtgärder som berättigar till en högre samfinansieringssats i enlighet med artiklarna 11.2 och 12.6

- Projekt som syftar till att förebygga och bekämpa radikaliserings.
- Projekt som syftar till att förbättra driftskompatibiliteten i it-system och kommunikationsnät¹.

¹ I enlighet med kommissionens meddelande om starkare och smartare informationssystem för gränser och säkerhet, COM(2016) 205.

BILAGA V

Centrala prestationsindikatorer som avses i artikel 24.1

Specifikt mål nr 1 Förbättra informationsutbytet:

- (1) Utnyttjande av EU:s mekanismer för informationsutbyte.

Datakälla: Europol, EU-LISA, rådet, medlemsstaterna

Specifikt mål nr 2 Öka det operativa samarbetet

- (1) Antal gemensamma operativa insatser med stöd från fonden.

Datakälla: Europol, Eurojust och medlemsstaterna

- (2) Det uppskattade värdet av frysta tillgångar, det beräknade värdet av tillgångar som förverkats med hjälp av fonden.

Datakälla: Medlemsstater

- (3) Värdet av narkotikabeslag som genomförts med hjälp av gränsöverskridande samarbete mellan brottsbekämpande organ.

Datakälla: Medlemsstater, mottagare av åtgärdsbidrag från unionen

- (4) Antal rekommendationer från Schengenutvärderingar med finansiella konsekvenser på säkerhetsområdet som åtgärdats med stöd från fonden, jämfört med det totala antalet rekommendationer med finansiella konsekvenser på säkerhetsområdet.

Datakälla: Medlemsstater

Specifikt mål nr 3 Stärka förmågan att bekämpa och förebygga brottslighet

- (5) Antalet brottsbekämpande tjänstemän som genomgått utbildning, övningar, program för ömsesidigt lärande eller särskilda utbytesprogram på områden med anknytning till gränsöverskridande frågor som genomförts med stöd från fonden.

Datakälla: Medlemsstater

- (6) Antalet kritiska infrastrukturanläggningar och offentliga platser som fått förbättrat skydd mot incidenter med hjälp av fonden.

Datakälla: Medlemsstater

- (7) Antalet initiativ för att förebygga radikaliserings som leder till våldsam extremism.

Datakälla: Nätverket för kunskapsspridning om radikaliserings

BILAGA VI

Insatsstyper

TABELL 1: KODER FÖR INSATSOMRÅDE

1	TER-Insatser mot finansiering av terrorism
2	TER-Förebyggande och motverkande av radikaliserings
3	TER-Skydd och motståndskraft i fråga om offentliga platser och andra mjuka mål
4	TER-Skydd och motståndskraft i fråga om kritisk infrastruktur
5	TER-Kemiskt biologiskt radioaktivt nukleärt
6	TER-Sprängämnen
7	TER-Krishantering
8	TER-Övrigt
9	OC-Korruption
10	OC-Ekonomisk brottslighet
11	OC-Narkotika
12	OC-Smuggling av skjutvapen
13	OC-Människohandel
14	OC-Smuggling av migranter
15	OC-Miljöbrott
16	OC-Organiserade egendomsbrott
17	OC-Övrigt
18	CC-It-brottslighet – Övrigt
19	CC-It-brottslighet – Förebyggande
20	CC-It-brottslighet – Underlätta utredningar
21	CC-It-brottslighet – Stöd till offer
22	CC-Sexuellt utnyttjande av barn – Förebyggande
23	CC-Sexuellt utnyttjande av barn – Underlätta utredningar
24	CC-Sexuellt utnyttjande av barn – Stöd till offer
25	CC-Sexuellt utnyttjande av barn – Övrigt
26	CC-Övrigt
27	GEN-Informationsutbyte
28	GEN-Polisiärt samarbete eller mellan myndigheter (tull, gränsbevakning, underrättelsetjänster)

29	GEN-Forensiskt arbete
30	GEN-Stöd till offer
31	GEN-Driftsstöd
32	TA-Tekniskt bistånd – information och kommunikation
33	TA-Tekniskt bistånd – förberedelse, genomförande, övervakning och kontroll
34	TA-Tekniskt bistånd – utvärdering och studier, datainsamling
35	TA-Tekniskt bistånd – kapacitetsuppbyggnad

TABELL 2: KODER FÖR ÅTGÄRDSTYP

1	It-system, interoperabilitet, kvalitet, kommunikationssystem (utom utrustning)
2	Nätverk, kompetensenheter, samarbetsstrukturer, gemensamma åtgärder och insatser
3	Gemensamma utredningsgrupper och andra gemensamma insatser
4	Utplacering av experter
5	Fortbildning
6	Utbyte av bästa praxis, arbetsseminarier, konferenser, evenemang, informationskampanjer och kommunikationsåtgärder
7	Studier, pilotprojekt, riskbedömningar
8	Utrustning (ingår i beräkningen av taket på 15 %)
9	Transportmedel (ingår i beräkningen av taket på 15 %)
10	Byggnader och faciliteter (i beräkningen av taket på 15 %)
11	Spridning eller annan uppföljning av forskningsprojekt

TABELL 3: KODER FÖR GENOMFÖRANDEMODELL

1	Samarbete med tredjeländer
2	Åtgärder i tredjeländer
3	Genomförande av rekommendationerna från Schengenutvärderingen på området för polissamarbete
4	Särskilda åtgärder (inte kända på programplaneringsstadiet)
5	Bistånd i nödsituationer (inte kända på programplaneringsstadiet)
6	Åtgärder som förtecknas i bilaga IV

BILAGA VII

Åtgärder som berättigar till driftsstöd

Inom det särskilda målet *bättre informationsutbyte* ska driftsstöd inom programmen omfatta följande:

- Underhåll och användarstöd i unionen och i tillämpliga fall nationella it-system som bidrar till uppfyllelsen av målen i denna förordning.
- Personalkostnader som är nödvändiga för att uppnå målen i denna förordning.

Inom det särskilda målet *ökat operativt samarbete* ska driftsstöd inom programmen omfatta följande:

- Underhåll av teknisk utrustning och transportmedel som används för åtgärder på området förebyggande, upptäckt och utredning av grov och organiserad brottslighet med en gränsöverskridande dimension.
- Personalkostnader som är nödvändiga för att uppnå målen i denna förordning.

Inom det särskilda målet *förstärkt kapacitet att förebygga och bekämpa brottslighet* ska driftsstöd inom ramen för de nationella programmen omfatta följande:

- Underhåll av teknisk utrustning och transportmedel som används för åtgärder på området förebyggande, upptäckt och utredning av grov och organiserad brottslighet med en gränsöverskridande dimension.
- Personalkostnader som är nödvändiga för att uppnå målen i denna förordning.

Åtgärder som inte är stödberättigande enligt artikel 4.3 ska inte omfattas.

BILAGA VIII

Output- och resultatindikatorer som avses i artikel 24.3

Specifikt mål nr 1 Förbättra informationsutbytet:

- (1) Utnyttjande av EU:s mekanismer för informationsutbyte, som mäts genom:
- (a) antalet sökningar i Schengens informationssystem,
 - (b) antalet sökningar i systemet för gränsöverskridande utbyte av forensiska uppgifter (DNA, fingeravtryck, nummerplåtar) mellan medlemsstaterna (Prümsystemet för automatiserat utbyte av uppgifter),
 - (c) antalet meddelanden som utbyts genom Europols nätapplikation för säkert informationsutbyte,
 - (d) antalet sökningar i Europols informationssystem (EIS),
 - (e) det totala antalet passagerare vars PNR-uppgifter samlats in och utbyts.

Datakälla: Europol, EU-LISA, rådet, medlemsstaterna

- (2) Antalet nya anslutningar mellan säkerhetsrelaterade databaser som görs med stöd från fonden:
- (a) med EU:s och, i tillämpliga fall, internationella databaser,
 - (b) inom medlemsstaten,
 - (c) med en eller flera andra medlemsstater,
 - (d) med ett eller flera tredjeländer.

Datakälla: Medlemsstater

- (3) Antalet aktiva användare av verktyg, system och databaser på EU-nivå och, i förekommande fall, nationell nivå för utbyte av säkerhetsrelaterad information som adderas med stöd från fonden, jämfört med det totala antalet användare.

Datakälla: Medlemsstater

Specifikt mål nr 2 Öka det operativa samarbetet

- (4) Antalet gemensamma operativa åtgärder som fått stöd från fonden, inbegripet deltagande medlemsstater och myndigheter, fördelade per område (terrorismbekämpning, organiserad brottslighet, organiserad brottslighet, it-brottslighet och övrigt):
- (a) antalet gemensamma utredningsgrupper,
 - (b) antalet operativa projekt inom Europeiska sektorsövergripande plattformen mot brottshot,
 - (c) andra gemensamma operativa åtgärder.

Datakälla: Europol, Eurojust och medlemsstaterna

- (5) Deltagande i transnationella nätverk som verkar med stöd från fonden

Datakälla: Medlemsstater, unionsåtgärder eller mottagare av miljölednings- och miljöredovisningsbidrag (Emas)

- (6) Det uppskattade värdet av frysta tillgångar, det beräknade värdet av tillgångar som förverkats med hjälp av fonden.

Datakälla: Medlemsstater

- (7) Värdet av narkotikabeslag som genomförts med hjälp av gränsöverskridande samarbete mellan brottsbekämpande organ.

Datakälla: Medlemsstater, mottagare av åtgärdsbidrag från unionen

- (8) Mängden resultat av befintliga transnationella nätverk som bildas med hjälp av fonden, till exempel handböcker om bästa praxis, seminarier och gemensamma övningar.

Datakälla: Mottagare av åtgärdsbidrag från unionen

- (9) Antal rekommendationer från Schengenutvärderingar med finansiella konsekvenser på säkerhetsområdet som åtgärdats med stöd från fonden, jämfört med det totala antalet rekommendationer med finansiella konsekvenser på säkerhetsområdet.

Datakälla: Medlemsstater

Specifikt mål nr 3 Stärka förmågan att bekämpa och förebygga brottslighet

- (10) Antalet brottsbekämpande tjänstemän som genomgått utbildning, övningar, program för ömsesidigt lärande eller särskilda utbytesprogram på områden med anknytning till gränsöverskridande frågor som genomförts med stöd från fonden, fördelade på följande områden:

- (a) terrorismbekämpning,
- (b) organiserad brottslighet,
- (c) it-brottslighet,
- (d) andra områden med operativt samarbete.

Datakälla: Medlemsstater

- (11) Antal handböcker om bästa praxis och utredningsmetoder, standardrutiner och andra resurser som utarbetats med stöd från fonden till följd av samverkan mellan olika organisationer i hela EU.

Datakälla: Medlemsstater, unionsåtgärder eller mottagare av miljölednings- och miljöredovisningsbidrag (Emas)

- (12) Antalet brottsoffer som fått stöd från fonden, fördelat på typ av brott (människohandel, människosmuggling, terrorism, grov och organiserad brottslighet, it-brottslighet och sexuellt utnyttjande av barn).

Datakälla: Medlemsstater

- (13) Antalet kritiska infrastrukturanläggningar och offentliga platser som fått förbättrat skydd mot incidenter med hjälp av fonden.

Datakälla: Medlemsstater

- (14) Antalet initiativ för att förebygga radikaliserings som leder till våldsam extremism:

- (a) antalet träffar på webbplatsen tillhörande nätverket för kunskapsspridning om radikaliserings,
- (b) antalet deltagare i nätverket, fördelat på typ av expert,

- (c) antal studiebesök, utbildningsarrangemang, arbetsseminarier och avslutade rådgivningsomgångar i medlemsstaterna, i nära samarbete med de nationella myndigheterna, fördelat på mottagare (brottsbekämpande myndigheter, övriga myndigheter).

Datakälla: Nätverket för kunskapsspridning om radikaliserings

- (15) Antal inrättade partnerskap med hjälp av fonden som bidrar till bättre stöd för vittnen, uppgiftslämnare och brottsoffer:

- (a) med den privata sektorn,
- (b) med det civila samhället.

Datakälla: Medlemsstater, unionsåtgärder eller mottagare av miljölednings- och miljöredovisningsbidrag (Emas)

Europeiska
unionens råd

Bryssel den 15 juni 2018
(OR. en)

10153/18

**Interinstitutionellt ärende:
2018/0248 (COD)**

JAI 651
FRONT 174
ASIM 77
MIGR 85
CADREFIN 112
IA 209
CODEC 1082

FÖRSLAG

från:	Jordi AYET PUIGARNAU, direktör, för Europeiska kommissionens generalsekreterare
inkom den:	13 juni 2018
till:	Jeppe TRANHOLM-MIKKELSEN, generalsekreterare för Europeiska unionens råd
Komm. dok. nr:	COM(2018) 471 final
Ärende:	Förslag till EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS FÖRORDNING om inrättande av Asyl- och migrationsfonden

För delegationerna bifogas dokument – COM(2018) 471 final.

Bilaga: COM(2018) 471 final

Strasbourg den 12.6.2018
COM(2018) 471 final

2018/0248 (COD)

Förslag till

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS FÖRORDNING

om inrättande av Asyl- och migrationsfonden

{SWD(2018) 347} - {SWD(2018) 348} - {SEC(2018) 315}

MOTIVERING

1. BAKGRUND TILL FÖRSLAGET

• Motiv och syfte med förslaget

Under de stora migrationsströmmarna under 2015 och 2016 har det finansiella och tekniska stöd som EU gett sina medlemsstater bidragit till en bättre hantering av utmaningarna på områdena asyl, migration och yttre gränser. Unionens budget har haft en avgörande roll som ett stöd för hanteringen av asylsökande och migranter, utveckling av sök- och räddningskapaciteten för att rädda människor som försöker nå Europa, hantering av effektiva återvändanden och andra åtgärder som kräver en samordnad insats inom ramen för den europeiska migrationsagendan.

EU:s budget är också central vad gäller att finansiera gemensamma åtgärder för en effektiv kontroll och övervakning av unionens yttre gränser för att kompensera avskaffandet av kontroller vid de inre gränserna. Exempelvis har förvaltningen av unionens yttre gränser gått märkbart framåt i och med strategin med hotspots och en betydande förstärkning av Europeiska gräns- och kustbevakningsbyrån. Denna utveckling stöds fullständigt genom EU:s budget.

I oktober 2017 bekräftade Europeiska rådet behovet av att eftersträva ett övergripande tillvägagångssätt vad gäller migrationshantering med syftet att återupprätta kontrollen över de yttre gränserna, minska antalet personer som anländer irreguljärt och antalet dödsfall till sjöss, vilket bör grundas på en flexibel och samordnad användning av alla tillgängliga unionsinstrument och medlemsstaternas instrument.

Mot denna bakgrund innehöll kommissionens förslag av den 2 maj 2018 om den fleråriga budgetramen för 2021–2027 en avsevärd förstärkning av den övergripande unionsbudgeten för hanteringen av migration och de yttre gränserna genom att utöka den mer än 2,6 gånger, inbegripet en ökning av anslagen till de decentraliserade organen på detta område. Detta förslag täcker som sådant inte anslagen till organen och reglerar endast Asyl- och migrationsfonden som kommer att ge stöd till medlemsstaternas effektiva migrationshantering med en ram på 10 415 000 000 EUR (i löpande priser).

I artikel 80 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt anges uttryckligen att den gemensamma asyl- och migrationspolitiken samt politiken som rör de yttre gränserna grundar sig på principerna om solidaritet och rättvis ansvarsfördelning mellan medlemsstaterna. EU-finansieringen tillhandahåller konkreta ekonomiska medel, så att de båda principerna kan omsättas i praktiken.

Fonden kommer att bidra till en EU-migrationspolitik som är gedigen, realistisk och rättvis. En politik som tar hänsyn till värdsamhällenas och EU-medborgarnas behov och samarbetar nära med partner i hela världen. Fonden kommer att säkerställa att EU fortsätter att uppfylla våra skyldigheter mot de som behöver internationellt skydd, underlättar återvändande av personer som inte har rätt till att stanna och stöder lösningar för att ersätta irreguljära och okontrollerade migrationsströmmar med säkra och välhanterade vägar. Vi måste titta på de djupt rotade utmaningar som ligger bakom irreguljär migration, såsom underutveckling, befolkningsutveckling, bristande möjligheter, klimatförändringar och ojämlikhet. Endast en heltäckande migrationshantering som bygger på principerna om solidaritet och en rättvis ansvarsfördelning kommer att ge hållbara resultat. Detta omfattar en lämplig fördelning av unionsmedel för att säkerställa att de medlemsstater som berörs mest har tillräcklig kapacitet

för att hantera de utmaningar som de ställs inför, till hela EU:s förmån. I detta sammanhang beaktas i kommissionens förslag de pågående insatserna för att reformera det gemensamma europeiska asylsystemet och det nuvarande förhandlingsläget avseende Dublinförordningen och unionsramen för vidarebosättning där några inslag kan behöva anpassas för att återspegla resultaten när de har väl har slutförts.

En framgångsrik EU-migrationshantering är också beroende av en effektiv integrationspolitik. För detta ändamål kommer sammanhållningsfonderna och särskilt ESF+ att ge stöd för att på medellång och lång sikt underlätta integrationen av tredjelandsmedborgare efter den inledande mottagningsfasen, inbegripet integration på arbetsmarknaden. Som ett komplement till dessa insatser kommer fonden att stödja åtgärder från nationella regeringar, lokala och regionala myndigheter och det civila samhällets grupper som ägnar sig åt att främja tredjelandsmedborgares integration i värdsamhällena på kort sikt samt det ömsesidiga förtroendet. Detta förslag kommer att stödja åtgärder för mottagande och tidig integration av tredjelandsmedborgare som vistas lagligt i EU, vilka generellt genomförs på ett tidigt integrationsstadium efter ankomsten till EU:s territorium. Förslaget kommer också att bistå medlemsstaterna med att utveckla övergripande åtgärder såsom kapacitetsuppbyggnad, utbyten med värdsamhället, kampanjer för att öka medvetenheten eller samarbete och ömsesidigt lärande mellan medlemsstaterna i fråga om integration av tredjelandsmedborgare som vistas lagligt på EU:s territorium.

Fonden kommer också att bidra ekonomiskt till en ändamålsenlig återvändandepolitik vilket är en väsentlig del av ett välfungerande migrationssystem inom unionen. Den är också ett nödvändigt komplement till en trovärdig politik för laglig migrations och asyl samt ett viktigt verktyg i kampen mot irreguljär migration.

Fonden kommer att stödja och uppmuntra medlemsstaternas ansträngningar för att få till stånd ett effektivt genomförande av Europaparlamentets och rådets direktiv 2008/115/EG¹, med ett snabbare återvändandesystem som är förenligt med respekten för de förfaranden och normer som gör att Europa kan säkerställa en human och värdig behandling av återvändande personer och en proportionerlig användning av tvångsåtgärder, i överensstämmelse med grundläggande rättigheter och principen om "non-refoulement". Vad gäller en hållbar återvändandepolitik kommer fonden att stödja en integrerad och samordnad strategi för hantering av återvändande och samarbete med tredjeländer för att de ska fullgöra sina skyldigheter genom att erbjuda stöd såsom kapacitetsuppbyggnad för att hantera återvändanden, informationskampanjer och kampanjer för att öka medvetenheten samt stöd till återanpassningsåtgärder.

Fonden kommer att ta itu med de fortsatta behoven på områdena för asyl, integration och återvändande samtidigt som dess tillämpningsområde anpassas för att stödja utvecklingen av och mandatet för Europeiska gräns- och kustbevakningsbyrå och Europeiska unionens asylbyrå. Samarbete med länder utanför EU och internationella organisationer är avgörande för att uppnå dessa mål. Fonden kommer att stödja åtgärder som rör den yttre dimensionen som kompletterar de åtgärder som stöds av de relevanta externa instrumenten.

Den största utmaning som detta förslag syftar till att komma till rätta med är behovet av större flexibilitet vid förvaltningen av fonden jämfört med den nuvarande programperioden, men även behovet av verktyg för att säkerställa att finansieringen styrs till unionens prioriteringar och åtgärder med betydande mervärde för unionen. Det behövs därför nya mekanismer för

¹ Europaparlamentets och rådets direktiv 2008/115/EG av den 16 december 2008 om gemensamma normer och förfaranden för återvändande av tredjelandsmedborgare som vistas olagligt i medlemsstaterna (EUT L 348, 24.12.2008, s. 98).

fördelningen av medel mellan delad, direkt och indirekt förvaltning för att beakta nya utmaningar och prioriteringar.

Centralt för fördelningen av finansieringen är flexibilitet vid fastställandet av rätt genomförandemetod och de teman som bör tilldelas finansiering, samtidigt som man upprätthåller en kritisk massa av förskottsfinansiering för strukturella och stora, fleråriga investeringar i linje med medlemsstaternas behov av att ytterligare utveckla sina migrationssystem. Tilldelningen av medel kommer också att till fullo beakta medlemsstaternas behov för att bli helt förenliga med unionens regelverk och behovet av att inrikta investeringarna på prioriteringar som är viktiga för EU.

Tilldelningen av medel till medlemsstaternas program kommer att bestå av ett fast belopp på 5 000 000 EUR och ett belopp som tilldelas på grundval av en fördelningsnyckel som återspeglar medlemsstaternas behov och det tryck de upplever på de tre centrala områden som omfattas av denna fond: asyl, laglig migration och integration och bekämpning av irreguljär migration, inbegripet återvändanden.

Fördelningsnyckeln kommer att beakta olika grupper och flöden av kategorier och återspegla dessa särdrag mellan medlemsstaterna, där vissa kan drabbas av ett större tryck avseende återvändanden och andra på integrationsområdet och påverkas på olika sätt under de olika stadierna av mottagning av tredjelandsmedborgare. Det föreslås att en viktning på 30 % ges till asylområdet, 30 % för området laglig migration och integration samt 40 % till området bekämpning av irreguljär migration, inbegripet återvändanden. I detta sammanhang föreslås att det inom asylområdet ges en viktning på 60 % till antalet första asylansökningar, 30 % viktning till antalet personer med internationellt skyddsstatus i en medlemsstat och en viktning på 10 % till antalet personer som har vidarebosatts. På integrationsområdet ges en viktning på 60 % till antalet första uppehållstillstånd och 40 % till det totala antalet tredjelandsmedborgare i en medlemsstat under ett visst år. När det gäller kriterierna för att bekämpa irreguljär migration, inbegripet återvändanden, tas det hänsyn till antalet utvisningsbeslut (50 %) och effektiva återvändanden (50 %), varvid den specifika situationen i en viss medlemsstat beaktas.

Andelen för medlemsstaternas program utgör 60 % av fondens totala finansieringsram. Det föreslås att medlemsstaterna förses med 50 % av finansieringsramen i början av programperioden, medan man behåller möjligheten att periodvis utöka anslaget. Enligt planen görs ett fast tillägg på 10 % av finansieringsramen efter halva tiden (teknisk justering av fördelningsnyckeln med förbehåll för ekonomiska resultat, dvs. att en medlemsstat bör ha lämnat in betalningsansökningar som omfattar minst 10 % av de ursprungliga betalningsbemyndigandena).

Återstående 40 % bör förvaltas genom en tematisk del som regelbundet kommer att finansiera ett antal prioriteringar som fastställs i kommissionens finansieringsbeslut. Denna del ger flexibilitet i förvaltningen av fonden genom att möjliggöra fördelning av medlen till tekniskt bistånd på kommissionens initiativ och till följande komponenter:

- Stöd för särskilda åtgärder, varigenom man tillhandahåller ytterligare finansiering för särskilda åtgärder med högt EU-mervärde, genom medlemsstaternas program, i detta sammanhang kommer särskild vikt fästas vid att främja effektiva återvändanden.
- Stöd för unionsåtgärder, som hanteras genom direkt och indirekt förvaltning.

- Stöd för vidarebosättning och solidaritets- och ansvarsfördelningsinsatser mellan medlemsstaterna.
- Bistånd i nödsituationer.
- Stöd till det europeiska migrationsnätverket.

Programplaneringen av åtgärder inom den tematiska delen sker genom årliga eller fleråriga arbetsprogram som antas genom kommissionens genomförandebeslut. Delen kommer att göra det möjligt att ta itu med nya prioriteringar eller vidta brådskande åtgärder med den genomförandemodell som är bäst lämpad för det politiska målet.

En ytterligare förenkling av genomförandet av fondens förvaltning, i synnerhet genom att säkerställa ett enhetligt tillvägagångssätt med regler som är tillämpliga på förvaltningen av andra unionsfonder (det s.k. ”enhetliga regelverket”), tillhandahålla bättre vägledning om förvaltnings- och kontrollsystem och revisionskrav samt att säkerställa att reglerna för stödberättigande vid delad förvaltning möjliggör användning av förenklade kostnadsalternativ fullt ut.

Det är viktigt att maximera mervärdet för EU på området migrationshantering och att genomföra en förbättrad övervaknings- och utvärderingsram för att stärka den prestationsbaserade förvaltningen. I syfte att stödja det arbete som görs för att säkerställa en övergripande strategi för migrationshanteringen som bygger på solidaritet och ansvar mellan medlemsstaterna och EU-institutionerna och uppnå målet att säkerställa en hållbar gemensam unionspolitik om asyl och invandring, bör en asyl- och migrationsfond (AMF) inrättas för att tillhandahålla medlemsstaterna lämpliga ekonomiska resurser.

I detta förslag föreskrivs den 1 januari 2021 som första tillämpningsdatum, och förslaget läggs fram för en union med 27 medlemsstater, i enlighet med Förenade kungarikets anmälan om landets avsikt att utträda ur Europeiska unionen och Europeiska atomenergigemenskapen (Euratom), på grundval av artikel 50 i fördraget om Europeiska unionen, som mottogs av Europeiska rådet den 29 mars 2017.

- Förenlighet med befintliga bestämmelser inom området

Denna förordning om inrättande av asyl- och migrationsfonden bygger vidare på de resultat och investeringar som uppnåtts med stöd från dess föregångare, dvs. Europeiska flyktingfonden², Europeiska fonden för integration av tredjelandsmedborgare³, Europeiska återvändandefonden⁴ för perioden 2007–2013 och Asyl-, migrations- och integrationsfonden (Amif) för perioden 2014–2020 som inrättades genom förordning (EU) 516/2014⁵.

² Europaparlamentets och rådets beslut nr 573/2007/EG av den 23 maj 2007 om inrättande av Europeiska flyktingfonden för perioden 2008–2013 som en del av det allmänna programmet Solidaritet och hantering av migrationsströmmar och om upphävande av rådets beslut 2004/904/EG (EUT L 144, 6.6.2007, s. 1).

³ Rådets beslut 2007/435/EG av den 25 juni 2007 om inrättande av Europeiska fonden för integration av tredjelandsmedborgare för perioden 2007–2013 som en del av det allmänna programmet Solidaritet och hantering av migrationsströmmar (EUT L 168, 28.6.2007, s. 18).

⁴ Europaparlamentets och rådets beslut nr 575/2007/EG av den 23 maj 2007 om inrättande av Europeiska återvändandefonden för perioden 2008–2013 som en del av det allmänna programmet Solidaritet och hantering av migrationsströmmar (EUT L 144, 6.6.2007, s. 45).

⁵ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 516/2014 av den 16 april 2014 om inrättande av asyl-, migrations- och integrationsfonden, om ändring av rådets beslut 2008/381/EG och om

Fonden kommer att fortsätta stödja EU:s övergripande politik på områdena migration, integration och återvändande, såsom stöd till att stärka och utveckla det gemensamma europeiska asylsystemet, inbegripet dess yttre dimension, stödja solidaritet och ansvarsfördelning mellan medlemsstaterna, särskilt gentemot de medlemsstater som påverkas mest av migrations- och asylströmmarna, stödja laglig migration till medlemsstaterna och främja utvecklingen av proaktiva strategier för invandring med respekt för tredjelandsmedborgare integrationsprocess, stödja utökandet av medlemsstaternas kapacitet och främja rättvisa och effektiva återvändandestrategier samt utveckling av partnerskap och samarbete med tredjeländer.

En mer intensiv EU-migrationspolitik kräver dock åtgärder inom hela det spektrum av verktyg som står till förfogande. I detta sammanhang kommer medlemsstaternas arbete som stöds av fonderna att vara mer effektivt om det kompletteras och stöds genom unionsorganens relevanta verksamhet, i synnerhet Europeiska stödkontoret för asylfrågor (Easo) och Europeiska gräns- och kustbevakningsbyrån, vilka kommer att spela en avgörande roll vad gäller att identifiera sårbarheter och bistå medlemsstaterna med att ta itu med dem, bland annat genom gemensamma insatser, utbildning och utplacering av experter.

Fonden kommer att fungera i full komplementaritet med dessa organ, för vilka en betydande förstärkning föreslås för den kommande perioden. I sitt meddelande *En modern budget för ett EU som skyddar, försvarar och sätter medborgarna i centrum* föreslår kommissionen att ett belopp på 865 000 000 EUR (i löpande priser) tilldelas unionens organ på migrationsområdet⁶. Denna förordning omfattar inte finansieringen av dessa organ. Deras finansiering fastställs under det vanliga årliga budgetförfarandet. Kommissionen föreslår dessutom att ett belopp på 12 013 000 000 EUR (i löpande priser) tilldelas för att stödja en betydlig utökning av Europeiska gräns- och kustbevakningsbyrån och göra den fullständigt operativ med en fast styrka på ungefär 10 000 gränsbevakningstjänstemän⁷ och en välfungerande Europeisk byrå för den operativa förvaltningen av stora it-system inom området frihet, säkerhet och rättvisa (eu-LISA).

- **Förenlighet med unionens politik inom andra områden**

Unionens migrationspolitik, och i förlängningen Asyl- och migrationsfonden, är beroende av synergieffekter och samstämmighet med relevant EU-politik såsom gränsförvaltning, inre säkerhet, social delaktighet och integration av tredjelandsmedborgare och unionens externa politik till stöd för tredjeländer.

De olika delarna av migrationshanteringen kräver en samordnad strategi för ett antal av unionens finansieringsinstrument vilket skulle stödja genomförandet av de externa och interna aspekterna av EU:s politik. EU:s externa instrument har en viktig roll att spela när det gäller att ta itu med de bakomliggande orsakerna till migration, garantera tillgång till internationellt skydd, förbättra gränsförvaltningen och fortsätta arbetet med kampen mot smuggling av migranter och människohandel, stödja genomförandet av återvändandeåtgärder samt hanteringen av unionens politik för laglig migration. Därför kommer migration att vara ett område som står i centrum i förslagen om unionens externa instrument. De åtgärder i, och

upphävande av Europaparlamentets och rådets beslut nr 573/2007/EG och nr 575/2007/EG och rådets beslut 2007/435/EG (EUT L 150, 20.5.2014, s. 168).

⁶ COM(2018) 321 final.

⁷ ”En modern budget för ett EU som skyddar, försvarar och sätter medborgarna i centrum: Flerårig budgetram 2021–2027, COM(2018) 321, 2.5.2018.

med anknytning till, tredjeländer som finansieras genom fonden bör genomföras i fullständig samverkan, samordning och komplementaritet med andra åtgärder utanför unionen som finansieras genom unionens instrument för externt bistånd. Vid genomförandet av dessa åtgärder bör i synnerhet fullständig överensstämmelse eftersträvas med principerna och de allmänna målen för unionens yttre åtgärder och utrikespolitik vad gäller landet eller regionen i fråga. När det gäller den externa dimensionen bör fonden inriktas på stöd som ska förbättra samarbetet med tredjeländer och stärka centrala aspekter i migrationshanteringen på områden av intresse för unionens migrationspolitik.

Europeiska regionala utvecklingsfonden (Eruf) och Europeiska socialfonden+ (ESF+), å andra sidan, omfattar viktiga bestämmelser för att täcka en långsiktig integration av tredjelandsmedborgare samtidigt som denna fond snarare kommer att fokusera på tidiga integrationsåtgärder. Andra program såsom Europeiska jordbruksfonden för landsbygdsutveckling (Ejflu) och Erasmus + kommer också att stärka bestämmelserna om migranter och flyktingar. Alla dessa instrument måste samverka för att maximera effekterna av deras stöd.

Synergier kommer också att säkerställas med fonden för rättsliga frågor, rättigheter och värden som bidrar till prioriteringar och mål som är kopplade till en bättre migrationshantering, främjande av inkludering och åtgärder för att komma till rätta med människohandel. Dessutom kommer förenlighet och synergier att sökas med instrumentet för gränsförvaltning och visering som en del av Fonden för integrerad gränsförvaltning och Fonden för inre säkerhet utöver de ovannämnda fonderna.

2. RÄTTSLIG GRUND, SUBSIDIARITETSPRINCIPEN OCH PROPORTIONALITETSPRINCIPEN

• Rättslig grund

Enligt artikel 3.2 i fördraget om Europeiska unionen ska unionen ”erbjuda sina medborgare ett område med frihet, säkerhet och rättvisa utan inre gränser, där den fria rörligheten för personer garanteras samtidigt som lämpliga åtgärder vidtas avseende kontroller vid yttre gränser, asyl, invandring samt förebyggande och bekämpande av brottslighet”.

Den rättsliga grunden för de föreslagna unionsåtgärderna finns i förteckningen över åtgärder i artikel 77.2 samt i artikel 79.2 d i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (EUF-fördraget), såsom den gemensamma viseringspolitiken, kontroll av personer vid de yttre gränserna, åtgärder för att stegvis upprätta ett integrerat system för förvaltning av de yttre gränserna samt bekämpning av människohandel.

Noteras bör även artikel 80 i EUF-fördraget, där det framhålls att den unionspolitik som fastställs i det andra kapitlet i avdelning V i den tredje delen av EUF-fördraget och dess genomförande ska styras av principen om solidaritet och rättvis ansvarsfördelning, även i finansiellt avseende, mellan medlemsstaterna.

För att förbättra samordningen och harmonisera genomförandet av stöd inom ramen för delad förvaltning, i det huvudsakliga syftet att förenkla genomförandet av politiken, antog kommissionen dessutom den 29 maj 2018 ett förslag till en förordning om gemensamma

bestämmelser⁸. Den del av AMF som genomförs med delad förvaltning omfattas av dessa gemensamma bestämmelser.

De olika fonder inom delad förvaltning har kompletterande mål och förvaltas på samma sätt, varför det i förordning (EU) .../... [förordningen om gemensamma bestämmelser] fastställs en rad gemensamma principer, såsom partnerskap. Den förordningen innehåller också gemensamma element som strategisk planering och programplanering, inklusive bestämmelser om den partnerskapsöverenskommelse som ska ingås med varje medlemsstat, och det fastställs en gemensam strategi för att göra fonderna mer resultatinkriktade. Därför innehåller den nödvändiga villkor och arrangemang för övervakning, rapportering och utvärdering. Det fastställs också gemensamma bestämmelser i fråga om regler för stödberättigande, ekonomisk förvaltning samt förvaltnings- och kontrollsystem.

Fonden kommer att vara öppen för associering av tredjeländer i enlighet med de villkor som fastställs i ett särskilt avtal som omfattar tredjeländers deltagande i Asyl- och migrationsfonden, där deras bidrag och fördelar samt villkoren för deltagandet fastställs.

- **Subsidiaritetsprincipen (för icke-exklusiv befogenhet)**

Hantering av migrationsströmmarna innebär utmaningar som är allt mer gränsöverskridande och i sådan omfattning att de inte kan hanteras av medlemsstaterna själva. Med tanke på att migration kräver betydande resurser och kapacitet i medlemsstaterna och för att säkerställa en övergripande strategi som baseras på ömsesidigt förtroende, solidaritet, ansvarsfördelning, samarbete och samordning mellan medlemsstaterna och EU:s institutioner finns det ett klart mervärde med unionens insatser på detta område och att EU:s budget används.

I detta sammanhang förväntas Asyl- och migrationsfonden ge ett mervärde genom att säkerställa en effektivare användning av offentliga medel genom att stärka det gemensamma europeiska asylsystemet genom inrättande av gemensamma regler och förfaranden, utveckla medlemsstaternas kapacitet att ta emot personer i behov av internationellt skydd, främja användningen av lagliga vägar för migranter, att säkerställa unionens långsiktiga konkurrenskraft och framtiden för den europeiska sociala modellen, stödja integrering av tredjelandsmedborgare som vistas lagligt i unionen samt minska incitamenten till irreguljär migration genom en hållbar politik på området återvändande och återtagande.

När det gäller den yttre dimensionen av inrikes frågor är partnerskap och samarbete med tredjeländer en viktig del av unionens migrationspolitik för att säkerställa en lämplig hantering av migrationsströmmarna och för att uttrycka solidaritet med de tredjeländer som utsätts för ett migrationstryck genom vidarebosättningsinitiativ. Det står klart att antagandet av åtgärder och sammanslagningen av resurser på EU-nivå avsevärt kommer att öka det EU-inflytande som EU behöver för att övertyga tredjeländer om att samarbeta med EU i dessa migrationsrelaterade frågor som främst är av intresse för EU och medlemsstaterna.

Förslaget är förenligt med subsidiaritetsprincipen eftersom det mesta av finansieringen kommer att genomföras i enlighet med principen om delad förvaltning och med iakttagande av medlemsstaternas behörighet, samtidigt som det fullt ut erkänns att insatser bör göras på lämplig nivå och att unionens roll inte bör gå utöver vad som är nödvändigt.

⁸ Förordning EU .../...

- **Proportionalitetsprincipen**

Förslaget är förenligt med proportionalitetsprincipen och omfattas av utrymmet för att vidta åtgärder på området med frihet, säkerhet och rättvisa i enlighet med avdelning V i EUF-fördraget. Målen och motsvarande finansieringsnivåer står i proportion till vad instrumentet syftar till att uppnå. De åtgärder som planeras genom detta förslag rör den europeiska dimensionen av asyl och migration.

- **Val av instrument**

Europaparlamentets och rådets förordning om inrättande av en asyl- och migrationsfond.

3. RESULTAT AV EFTERHANDSUTVÄRDERINGAR, SAMRÅD MED BERÖRDA PARTER OCH KONSEKVENSBEDÖMNINGAR

- **Efterhandsutvärderingar/kontroller av ändamålsenligheten med befintlig lagstiftning**

I förslaget beaktas resultaten från utvärderingarna av de föregående finansieringsinstrumenten. Det bygger på efterhandsutvärderingen av Europeiska flyktingfonden, Europeiska integrationsfonden och Europeiska återvändandefonden⁹ (programperioden 2007–2013) samt halvtidsutvärderingen av Amif (programperioden 2014–2020). Vad gäller olika utvärderingskriterier har följande iakttagelser gjorts:

Vad gäller **ändamålsenlighet** har Amif haft en viktig roll för att förbättra asylsystemen och stärka mottagningskapaciteten i medlemsstaterna. På grund av migrationskrisen prioriterades särskilt asylområdet i många länder. Amif noterade också betydande framsteg vad gäller de mest utsatta, däribland ensamkommande barn, flyktingar och asylsökande i regioner såsom Nordafrika och Afrikas horn, varigenom synligheten av dess externa dimension ökade. Det finns dock begränsade belägg för en ökad kapacitet att utveckla, övervaka och utvärdera asylsystemen och även om EU:s vidarebosättningsprogram har gjort framsteg har det endast i begränsad omfattning bidragit till att inrätta, utveckla och genomföra nationella vidarebosättningsprogram.

Amif har gjort goda framsteg i fråga om integration av tredjelandsmedborgare där huvudsakligen kortsiktiga integrationsåtgärder har prioriterats framför långsiktiga åtgärder, medan begränsade framsteg hittills har gjorts kring laglig migration, sannolikt på grund av kontextuella faktorer. Resultaten av dessa åtgärder är ännu inte synliga eftersom integration är en långsiktig process.

Behovet av rättvisa, hållbara och effektiva återvändandestrategier har varit ett mål som blir allt viktigare i de flesta medlemsstater, och trots att både antalet frivilliga och påtvingade återvändanden ökar stadigt med fondens stöd visar resultaten att Amif har bidragit i begränsad omfattning till ett effektivt genomförande av återvändandestrategier.

Solidariteten och ett delat ansvar mellan medlemsstaterna har stärkts huvudsakligen genom bistånd i nödsituationer, omplaceringsmekanismer och EU:s vidarebosättningsprogram. Tillgängliga uppgifter tyder på att nationella program i begränsad omfattning har bidragit till både överföring av asylsökande och överföring av personer som åtnjuter internationellt skydd, jämfört med omplaceringsmekanismen.

⁹ Dessa är de fonder som var föregångare till Amifs programperiod 2007–2013.

Amif har bidragit betydligt till medlemsstaterna i nödsituationer, främst genom nödbistånd, vilket har varit ett mycket viktigt instrument vad gäller att stärka solidariteten. Den har underlättat en snabb och riktad respons i samordning och samverkan med instrumentet för krisstöd¹⁰.

Vad gäller **effektivitet** tyder de tillgängliga uppgifterna från utvärderingen överlag på att resultaten av fonden har uppnåtts till rimliga kostnader räknat i både personal- och ekonomiska resurser. Även om starten för att genomföra de nationella programmen försenades verkar fondens övergripande genomförande vara på rätt spår, tack vare ett nödbistånd för att överbrygga finansieringsbristen och tillgodose omedelbara behov med hjälp av ett flexibelt tillvägagångssätt som tillämpas på dess förvaltning. Förvaltnings- och kontrollåtgärderna har också varit lämpliga och ändamålsenliga med strikta mekanismer för att säkerställa att fonden genomförs på ett korrekt sätt och att bedrägerier och oegentligheter förhindras.

I detta skede finns det få belägg för en betydande **minskning av den administrativa bördan**, även om Amif har lett till **förenkling** jämfört med tidigare. Flera nya administrativa och förvaltningsförfaranden infördes, med beaktande av erfarenheter från de tidigare fonderna. Dessa omfattar antagande av riktlinjerna för bättre lagstiftning och verktygslådan och insamling av indikatorer för att säkerställa att resultaten mäts på ett lämpligare sätt.

De flesta av de innovativa åtgärderna (t.ex. förenklade kostnadsalternativ, flerårig programplanering) anses vara särskilt användbara för stödmottagarna och verkar ha lett till en förenkling. Trots att förenklingar lett till förbättringar verkar de nationella regler och förfaranden som tillämpas enligt de nationella programmen leda till en måttlig till hög administrativ börda, vilket påverkar effektiviteten.

Trots utmaningarna är Amif fortfarande mycket **relevant** eftersom den har visat sig vara tillräckligt flexibel, bred och heltäckande för att tillgodose olika behov och de nationella programmen överensstämmer med medlemsstaternas behov. Medlemsstaternas skiftande behov under genomförandeperioden kräver dock ett flexiblere system för de finansiella anslagen. Behoven är mycket olika mellan medlemsstaterna och olika områden, t.ex. asyl, integration och återvändande, volymen och räckvidden har varierat men i allmänhet ökat. Asylområdet har prioriterats i många länder. Till följd av migrationskrisen blev Amifs räckvidd annorlunda än vad som ursprungligen planerats och den ursprungliga finansieringsnivån visade sig vara otillräcklig.

Det vidtogs åtgärder under fondens utformning, planering och programplanering för att säkerställa att den var **enhetlig**, ett komplement till och anpassad till EU:s andra finansieringsinstrument och EU:s relevanta centrala politiska strategier. Under genomförandet säkerställde kommissionen att EU:s fonder med liknande mål användes på ett samordnat sätt. På nationell nivå säkerställde de stora flertalet medlemsstater samstämmighet och komplementaritet genom att inrätta samordningsmekanismer, främst i form av övervakningskommittéer med de myndigheter som deltar i genomförandet av fonderna.

Det verkar dock finnas utrymme för att förbättra kommunikationen vad gäller den interna samstämmigheten mellan olika genomförandemekanismer för Amif på grund av att vissa stödmottagare inte känner till så väl de åtgärder och projekt som stöds inom ramen för Amif,

¹⁰ Rådets förordning (EU) 2016/369 av den 15 mars 2016 om tillhandahållande av krisstöd inom unionen.

särskilt avseende unionsåtgärder och bistånd i nödsituationer. Det finns dock få bevis på inkonsekvenser, överlappningar och dubbelarbete varken internt eller externt.

På det hela taget har Amif genererat ett betydande **EU-mervärde** trots fondens relativt begränsade storlek jämfört med de utmaningar som krisen medförde under denna period. Det huvudsakliga EU-mervärdet följer av den gränsöverskridande dimensionen av vissa insatser (unionsåtgärder och det europeiska migrationsnätverket) samt fördelning av bördor på EU-nivå, som bland annat stöds genom bistånd i nödsituationer och omplaceringsmekanismen inom ramen för nationella program som båda är ett bevis på att solidaritetsprincipen tillämpades.

Amif har gett ett betydande EU-mervärde vad gäller

- (i) säkerställa en effektiv och ändamålsenlig hantering av migrationsströmmar på EU-nivå (effekter på volymen),
- ii) en förbättring av de förfaranden som rör migrationshantering och ett ökat kunnande och ökad kapacitet (effekter på processerna),
- iii) möjlighet för medlemsstaterna att nå fler migranter, asylsökande, flyktingar och tredjelandsmedborgare (effekter på räckvidden), och
- iv) de innovationer som genereras på nationell och europeisk nivå genom genomförande av åtgärderna (effekter på roller).

Avsaknad av Amif-finansiering skulle ha inverkat negativt på kvaliteten i EU:s respons på migrationskrisen och medlemsstaternas förmåga att samarbeta och genomföra lösningar. Ett avbrott i stödet skulle sannolikt ha lett till betydande negativa konsekvenser och till en minskning på räckvidden och kvaliteten på de åtgärder som genomfördes samt försenat eller till och med avbrutit genomförandet av åtgärderna, inbegripet tillämpningen av principerna om solidaritet, ansvarsfördelning och ömsesidigt förtroende.

Inom ramen för AMIF har **hållbarhet** varit mycket viktigt genom mekanismer som införts under programplanerings- och genomförandestadiet via olika genomförandemekanismer, även om det gjorts i mindre utsträckning vid bistånd i nödsituationer (på grund av åtgärdernas karaktär). Hållbarhetskriterierna skulle kunna beaktas i större utsträckning vid utformningen av Amifs interventioner.

Huruvida åtgärdernas effekter är hållbara (effekter som varar efter att interventionen upphört) och den finansiella hållbarheten (åtgärder som kan fortsätta efter att Amif-finansieringen upphört) varierar mellan olika genomförandemekanismer, medlemsstater och särskilda mål och är beroende av att en helhetssyn tillämpas. Huruvida effekterna är hållbara i förhållande till målgrupperna kommer sannolikt att variera beroende på de områden som ligger i fokus – det är troligt att integrations- och asylresultat är varaktiga om de är inriktade på mer långsiktiga behov, medan resultat avseende återvändandebeslut är mer hållbara om de grundar sig på program för frivilligt återvändande och stöds genom insatser för återintegrering.

• **Samråd med berörda parter**

Två särskilda öppna offentliga samråd hölls om EU-fonderna på området migration och säkerhet den 10 januari–9 mars 2018. Överlag betonade de svarande behovet av en förenkling av finansieringsinstrumenten för inrikes frågor, större flexibilitet (särskilt vad gäller förmågan att hantera migrations- och säkerhetsrelaterade kriser) samt ökad finansiering och mer stöd på områden med en hög nivå av ansvarsfördelning (t.ex. asyl- och gränsförvaltning) och/eller samarbete mellan medlemsstaterna och med organ på området inrikes frågor. Svarandena

framhöll att sådana åtgärder kan förbättra finansieringsinstrumentens ändamålsenlighet och effektivitet och öka EU-mervärdet. De berörda parterna lyfte också fram behovet av större inrikespolitiskt inflytande i tredjeländer.

Medlemsstaternas ansvariga myndigheter rådfrågades inom ramen för kommittén för Amif och Fonden för inre säkerhet. Medlemsstaterna lämnade synpunkter på de viktigaste finansieringsprioriteringarna, problemen, fondernas struktur och genomförandemetoder. Man rådfrågade också andra viktiga berörda parter och stödmottagare av finansiering från Amif och Fonden för inre säkerhet genom direkt och indirekt förvaltning, såsom internationella organisationer och det civila samhällets organisationer, liksom organ på området inrikes frågor.

De berörda parterna höll med om att EU:s utgifter bör återspegla de prioriteringar och politiska åtaganden som görs på EU-nivå och stödja genomförandet av EU:s regelverk för inrikes frågor, för att maximera mervärdet för unionen. De påkallade att tillräcklig finansiering bör göras tillgänglig för att möta aktuella och nya utmaningar. Tillräcklig finansiering bör också tillhandahållas för organen på området inrikes frågor, i linje med deras ökande verksamhet. De berörda parterna var eniga om behovet av mer inbyggd flexibilitet i fondernas struktur. De ansåg att de fleråriga programmen bör bibehållas, för att ha tillräcklig flexibilitet för att kunna reagera på föränderliga omständigheter. De icke-statliga organisationerna ansåg att man också bör fortsätta med direkt förvaltning.

Samråden bekräftade att det rådde enighet bland de centrala berörda parterna om behovet av ett bredare tillämpningsområde för EU-finansiering, även när det gäller dess externa dimension, genom att öka effekterna av politiken för inrikes frågor, förenklingen av genomförandet och större flexibilitet, i synnerhet för att reagera på nödsituationer.

- **Insamling och användning av sakkunnigutlåtanden**

Arbetet med att utarbeta de framtida finansieringsinstrumenten för inrikes frågor inleddes 2016 och fortsatte 2017 och 2018. Som en del av detta arbete utfördes en studie om budgetramen under 2017 och 2018 till stöd för den konsekvensbedömning som inleddes i september 2017. Dessa studier är en sammanställning av tillgängliga resultat från utvärderingar av de befintliga finansieringsinstrumenten och från samråden med berörda parter, och de utreder de problem, mål och politiska alternativ – även deras sannolika konsekvenser – som tas upp i konsekvensbedömningen.

- **Konsekvensbedömning**

En konsekvensbedömning har gjorts för detta förslag. Konsekvensbedömningen omfattade följande: Asyl- och migrationsfonden, Fonden för inre säkerhet och Fonden för integrerad gränsförvaltning som består av instrumentet för gränsförvaltning och visering samt instrumentet för tullkontrollutrustning. Sammanfattningen av konsekvensbedömningen och det positiva yttrandet från nämnden för lagstiftningskontroll finns på följande webbplats: <http://ec.europa.eu/transparency/regdoc/?fuseaction=ia>.

I konsekvensbedömningen behandlades olika alternativ för genomförandet av finansieringen, med hänsyn till överensstämmelse och komplementaritet med EU:s andra finansieringsinstrument, den externa dimensionen av migrations- och säkerhetsfinansieringen, flexibilitet i en stabil ekonomisk miljö (inklusive den tematiska delen), genomförandeformer (delad, direkt och indirekt förvaltning), möjligheten att tillhandahålla bistånd i nödsituationer samt mekanismen för halvtidsöversyn. Det rekommenderade alternativet är en blandning av

alternativ som bygger på resultaten och rekommendationerna från efterhandsutvärderingen av de tidigare fonderna (programperioden 2007–2013) och halvtidsutvärderingarna av de nuvarande fonderna (programperioden 2014–2020).

I konsekvensbedömningen beaktas rekommendationerna från nämnden för lagstiftningskontroll. I tabellen nedan sammanfattas de viktigaste övervägandena och rekommendationerna till förbättring som mottagits för Asyl- och migrationsfonden, instrumentet för gränsförvaltning och visering (en del av Fonden för integrerad gränsförvaltning) och Fonden för inre säkerhet och hur rapporten från konsekvensbedömningen har ändrats för att avspegla dem.

Viktigaste överväganden från nämnden för lagstiftningskontroll	Ändringar av rapporten från konsekvensbedömningen
I rapporten förklaras inte hur ökade EU-befogenheter på dessa områden (för inrikes frågor) och byråernas utvidgade roll kommer att påverka det övergripande systemet.	För Asyl- och migrationsfonden, instrumentet för gränsförvaltning och visering (en del av Fonden för integrerad gränsförvaltning) och Fonden för inre säkerhet har rapporten reviderats för att förklara hur EU:s ökade befogenheter och byråernas större roll påverkar respektive fonds roll (avsnitt 3.2). Genom sin centrala roll i genomförandet av unionens migrations- och säkerhetspolitik kommer byråerna för inrikes frågor att spela en viktig roll under programplaneringen av nationella program, medan deras övervakning ligger till grund för halvtidsöversynen. Byråernas utvidgade mandat skulle inte syfta till att ersätta de uppgifter som för närvarande utförs av medlemsstaterna, utan snarare till att förbättra och uppgradera unionens och medlemsstaternas åtgärder på områdena migration, gränsförvaltning och säkerhet.
Ytterligare överväganden och rekommendationer till förbättring	Ändringar av rapporten från konsekvensbedömningen
1) Rapporten bör lägga fram de huvudsakliga ändringarna av programstrukturen och prioriteringarna jämfört med den pågående programperioden. Dessutom bör omfattningen av den externa delen av programmet klargöras i rapporten, dvs. dess komplementaritet med de externa instrumenten.	Rapporten har reviderats för att presentera de viktigaste ändringarna av programstrukturen jämfört med den pågående programperioden (avsnitt 3.2) och för att klargöra omfattningen av den externa delen och dess komplementaritet med de externa instrumenten (avsnitt 3.3). Fondernas mål är baserade på deras föregångare som i allmänhet ansågs vara tillräckligt omfattande för att stödja genomförandet av EU:s politiska prioriteringar och ge mervärde för EU. Anpassningarna av prioriteringar och åtgärder återspeglar den politiska utvecklingen och behovet av synergieffekter med andra EU-fonder. Interventioner med en extern dimension kommer att utformas och genomföras i samstämmighet med EU:s yttre åtgärder och utrikespolitik, i synnerhet med EU:s externa instrument.
2) Rapporten bör också förklara hur utvidgningen av EU:s befogenheter och byråernas större roll påverkar respektive programs roll. Ökar behovet av	Se de ändringar som gjorts i rapporten avseende de viktigaste övervägandena från nämnden för

åtgärder på nationell nivå, för delegering till byråerna, eller prioriteras vissa interventioner ner?	lagstiftningskontroll ovan.
3) Nämnden förstår att den nya mekanismen för prestationsreserver fortfarande var under utveckling vid utarbetandet av rapporten. I den slutliga versionen bör den valda mekanismen dock uppdateras, klargöras och motiveras mot bakgrund av erfarenheter från andra EU-fonder (som muntligen förklarades för nämnden).	Rapporten har reviderats för att uppdatera och klargöra den valda mekanismen, med beaktande av erfarenheter från andra EU-fonder och utvecklingen inom ramen för utarbetandet av den framtida förordningen om gemensamma bestämmelser för delad förvaltning (avsnitt 4.1.4). Ingen särskild prestationsreserv presenteras i det rekommenderade alternativet. En miniminivå för genomförandet av budgeten anges för tilldelning av tilläggsfinansiering i den tekniska justeringen efter halva tiden, medan prestationselement skulle tas i beaktande vid tillhandahållande av ytterligare medel via den tematiska delen.
4) I rapporten bör det klargöras hur den nya nödsituationsmekanismen kommer att fungera inom finansieringsramarna för var och en av de tre fonderna för migration och säkerhet, och att användningen av bistånd i nödsituationer bör vara begränsad till följd av den nya flexibilitet som möjliggörs genom den tematiska delen. Den bör förklara varför den här mekanismen är att föredra framom nödsituationsfinansieringen under den föregående programperioden.	Rapporten har reviderats för att klargöra hur den nya nödsituationsmekanismen kommer att fungera (avsnitt 4.1.3). Bistånd i nödsituationer som ges genom fonderna bör vara ett komplement till reserven för katastrofbistånd (under EU:s budget) och användas i tydligt definierade situationer. På grund av den inbyggda flexibiliteten i den tematiska delen förväntas användningen av bistånd i nödsituationer vara mer begränsad än under den pågående programperioden. Bistånd i nödsituationer kan genomföras genom delad, direkt eller indirekt förvaltning.
5) Övervakningsarrangemangen beskrivs inte i tillräcklig detalj. Av rapporten bör det framgå hur programmets framgång kommer att definieras och mätas.	Rapporten har reviderats (avsnitt 5,1) för att beskriva mätningen av programmets framgång. Den kommer att baseras på de mål kommissionen och medlemsstaterna har fastställt, enligt överenskommelse i de nationella programmen, och en efterföljande mätning av framsteg utifrån dessa mål, genom output- och resultatindikatorer som ingår i lagstiftningsförslagen. Rapporteringskrav för delad förvaltning fastställs i förordningen om gemensamma bestämmelser.

- **Lagstiftnings ändamålsenlighet och förenkling**

Förordningen om gemensamma bestämmelser (som är gemensam för flera politikområden som omfattas av delad förvaltning) kommer att säkerställa en förenkling av fonden genom, i möjligaste mån, användning av gemensamma regler, övervakning, kontroll och revisioner för genomförandet av programmen, bland annat genom att förenklade kostnadsalternativ används på ett bättre sätt. Revisionsstrategin kommer att förenklas för att fokusera mer på ett riskbaserat urval och följa principen om samordnad revision för att minska den administrativa bördan.

Ytterligare förenkling vid direkt förvaltning kommer att uppnås genom att använda gemensamma kommissionsövergripande it-verktyg (förvaltningssystemet för e-bidrag).

- **Grundläggande rättigheter**

Ekonomiskt stöd från unionens budget är nödvändigt för genomförandet av Asyl- och migrationsfonden för att stödja medlemsstaterna genom att säkerställa gemensamma regler

och förfaranden för att ta emot personer i behov av internationellt skydd, främja fler lagliga vägar för migranter, stödja integrering av tredjelandsmedborgare samt minska incitamenten till irreguljär migration genom en hållbar återvändande- och återtagandepolitik. Dessa mål kommer att eftersträvas i full överensstämmelse med unionens åtaganden i fråga om grundläggande rättigheter. Detta kommer att övervakas noggrant under genomförandet av fonden.

4. BUDGETKONSEKVENSER

I kommissionens förslag om en flerårig budgetram ingår 10 415 000 000 EUR (i löpande priser) till Asyl- och migrationsfonden och 865 000 000 EUR (i löpande priser) för de relevanta decentraliserade byråerna för perioden 2021–2027.

Genomförandet kommer att ske genom delad, direkt eller indirekt förvaltning. De samlade medlen kommer att tilldelas enligt följande: 60 % till medlemsstaternas program som genomförs genom delad förvaltning och 40 % till den tematiska delen för särskilda åtgärder på nationell eller gränsöverskridande nivå, unionsåtgärder, bistånd i nödsituationer, vidarebosättning, solidaritets- och ansvarsfördelningsinsatser och det europeiska migrationsnätverket. Finansieringsramen för den tematiska delen kommer också att användas för tekniskt bistånd på kommissionens initiativ.

5. ÖVRIGA INSLAG

- **Genomförandeplaner samt åtgärder för övervakning, utvärdering och rapportering**

Finansieringen genomförs genom delad förvaltning av medlemsstaterna och direkt/indirekt förvaltning av kommissionen.

Övervaknings- och utvärderingsramen kommer att förbättras, bland annat genom en bättre metod för att spåra investeringar från relevanta EU-fonder för att stimulera snabba resultat och säkerställa att utvärderingar kan bidra på ett effektivt sätt vid eventuella framtida revideringar av politiska ingripanden. Detta kommer att ske genom bättre indikatorer, närmare samarbete med relevanta partner samt en mekanism för att uppmuntra resultat. Kommissionen kommer att göra en halvtidsutvärdering och en efterhandsutvärdering. Dessa utvärderingar kommer att genomföras i enlighet med punkterna 22 och 23 i det interinstitutionella avtalet av den 13 april 2016¹¹, om de tre institutionerna har bekräftat att utvärderingar av befintlig lagstiftning och politik bör ligga till grund för konsekvensbedömningar av olika alternativ för vidare åtgärder. Utvärderingarna kommer att bedöma fondens praktiska effekter på grundval av dess indikatorer/mål och en detaljerad analys av i vilken utsträckning fonden kan anses vara relevant, ändamålsenlig och effektiv, ger ett tillräckligt europeiskt mervärde och stämmer överens med EU:s övriga politik. De kommer att inbegripa tillvaratagna erfarenheter för att identifiera eventuella brister/problem och möjligheter att ytterligare förbättra åtgärderna eller deras resultat och att bidra till att maximera deras effekter.

Vid delad förvaltning förväntas medlemsstaterna rapportera om genomförandet av sina program regelbundet och lämna in en slutrapport över resultaten i slutet av programperioden.

¹¹ Interinstitutionellt avtal mellan Europaparlamentet, Europeiska unionens råd och Europeiska kommissionen om bättre lagstiftning av den 13 april 2016 (EUT L 123, 12.5.2016, s. 1).

- **Ingående redogörelse för de specifika bestämmelserna i förslaget**

Kapitel I – Allmänna bestämmelser i den föreslagna förordningen innehåller dess syfte, tillämpningsområde och centrala definitioner. Det krävs att alla åtgärder som stöds inom ramen för förordningen är förenliga med tillämplig unionsrätt och nationell lagstiftning. I kapitlet anges också målen med förordningen. Det föreslagna tillämpningsområdet för dessa artiklar bygger till stor del på den gällande Amif-förordningen, samtidigt som hänsyn tas till ny politisk utveckling, såsom den europeiska migrationsagendan och behovet av att ge ett snabbt svar på framväxande migrationsutmaningar både inom EU och i samarbete med andra länder.

Kapitel II – Budget- och genomföranderam innehåller allmänna principer för det stöd som ges enligt denna förordning och förmedlar vikten av konsekvens och komplementaritet med relevanta EU-finansieringsinstrument. Genomförandemodellerna för de åtgärder som stöds av förordningen fastställs, dvs. delad, direkt och indirekt förvaltning. Den föreslagna blandningen av genomförandemodeller bygger på de positiva erfarenheterna av denna kombination vid genomförandet av det nuvarande finansieringsinstrumentet.

I det första avsnittet av kapitlet fastställs finansieringsramen. I förslaget anges ett belopp för fondens totala finansieringsram och dess användning genom olika genomförandeformer.

I det andra, tredje och fjärde avsnittet beskrivs fondens genomföranderam med hjälp av genomförandemetoder, såsom program från kommissionen och medlemsstaterna. Det fastställs detaljerade bestämmelser om halvtidsöversynen och för genomförandet av särskilda åtgärder, unionsåtgärder, bistånd i nödsituationer, tekniskt bistånd, finansiella instrument, budgetgarantier och driftsstöd.

Det sista avsnittet innehåller nödvändiga bestämmelser om medlemsstaternas resultatrapporter, övervakning och utvärdering.

Kapitel III – Övergångs- och slutbestämmelser innehåller bestämmelser om att kommissionen ges befogenhet att anta delegerade akter, samt bestämmelser om kommittéförfarandet. Det omfattar dessutom tillämpningen av förordningen om gemensamma bestämmelser på den föreslagna förordningen, föreslås att det tidigare finansieringsinstrumentet ska upphävas och det anges ett antal övergångsbestämmelser. Datumet för ikraftträdandet av den föreslagna förordningen är fastställt och det anges att förordningen kommer att vara till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater i enlighet med fördragen från och med den 1 januari 2021.

Förslag till

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS FÖRORDNING

om inrättande av Asyl- och migrationsfonden

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt artiklarna 78.2, 79.2 och 79.4,

med beaktande av Europeiska kommissionens förslag,

efter översändande av utkastet till lagstiftningsakt till de nationella parlamenten,

med beaktande av Europeiska ekonomiska och sociala kommitténs yttrande¹²,

med beaktande av Regionkommitténs yttrande¹³,

i enlighet med det ordinarie lagstiftningsförfarandet, och

av följande skäl:

- (1) Mot bakgrund av de framväxande migrationsutmaningarna som kännetecknas av behovet av att stödja starka mottagnings-, asyl-, integrations- och migrationssystem i medlemsstaterna, förebygga och på lämpligt sätt hantera pressade situationer och ersätta irreguljära och otrygga ankomster med lagliga och säkra vägar, är det av avgörande betydelse att investera i en effektiv och samordnad migrationsförvaltning i unionen för att förverkliga EU:s mål om att utgöra ett område med frihet, säkerhet och rättvisa enligt artikel 67.2 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt.
- (2) Vikten av en samordnad strategi från unionens och medlemsstaternas sida återspeglas i den europeiska migrationsagendan från maj 2015 där det betonades att det finns ett behov av en konsekvent och tydlig gemensam politik för att återställa förtroendet för EU:s förmåga att samla europeiska och nationella insatser för att hantera migrationen och samarbeta på ett effektivt sätt, i enlighet med principerna om solidaritet och rättvis ansvarsfördelning, vilket bekräftades i halvtidsöversynen från september 2017 och lägesrapporten från mars och maj 2018.
- (3) I sina slutsatser av den 19 oktober 2017 bekräftade Europeiska rådet behovet av att eftersträva ett övergripande, pragmatiskt och beslutsamt tillvägagångssätt för en migrationshantering som syftar till att återupprätta kontrollen av de yttre gränserna och minska antalet irreguljära inresor och dödsfall till sjöss, och som bör grundas på en flexibel och samordnad användning av alla tillgängliga unionsinstrument och medlemsstaternas instrument. Europeiska rådet påpekade vikten av att avsevärt

¹² EUT C , , s. .

¹³ EUT C , , s. .

förbättra återvändanden genom åtgärder både på EU-nivå och medlemsstatsnivå, såsom effektiva återtagandeavtal och arrangemang.

- (4) I syfte att stödja arbetet för att säkerställa en övergripande strategi för migrationshanteringen som grundas på ett ömsesidigt förtroende och solidaritets- och ansvarsfördelningsinsatser mellan medlemsstaterna och EU:s institutioner, med målet att säkerställa en gemensam hållbar unionspolitik om asyl och invandring, bör medlemsstaterna stödjas med hjälp av lämpliga finansiella resurser i form av Asyl- och migrationsfonden (nedan kallad *fonden*).
- (5) Fonden bör genomföras i full överensstämmelse med de rättigheter och principer som fastställs i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna och med unionens internationella åtaganden avseende grundläggande rättigheter.
- (6) Fonden bör bygga vidare på de resultat och investeringar som uppnåtts med stöd från dess föregångare, dvs. Europeiska flyktingfonden som inrättades genom Europaparlamentets och rådets beslut 573/2007/EG, Europeiska fonden för integration av tredjelandsmedborgare som inrättades genom rådets beslut 2007/435/EG, Europeiska återvändandefonden som inrättades genom Europaparlamentets och rådets beslut 575/2007/EG för perioden 2007–2013 och Asyl-, migrations- och integrationsfonden för perioden 2014–2020 som inrättades genom Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 516/2014. Den bör samtidigt beakta all relevant ny utveckling.
- (7) Fonden bör stödja en effektiv förvaltning av migrationsströmmarna, bland annat genom att främja gemensamma åtgärder på asylområdet, inbegripet medlemsstaternas insatser för att ta emot personer i behov av internationellt skydd genom vidarebosättning och överföring av personer som ansöker om eller åtnjuter internationellt skydd mellan medlemsstaterna, stödja integreringsstrategier samt en effektivare politik för laglig migration för att säkerställa unionens långsiktiga konkurrenskraft och framtiden för den europeiska sociala modellen och att minska incitamenten för irreguljär migration genom en hållbar politik på området återvändande och återtagande. Fonden bör stödja en förstärkning av samarbetet med tredjeländer för att stärka förvaltningen av flödena av personer som ansöker om asyl eller andra former av internationellt skydd, vägarna för laglig migration och bekämpa irreguljär migration och säkerställa ett hållbart återvändande och effektivt återtagande i tredjeländer.
- (8) Migrationskrisen betonade behovet av att reformera det gemensamma europeiska asylsystemet för att säkerställa effektiva asylförfaranden för att förhindra sekundära förflyttningar, tillhandahålla enhetliga och lämpliga mottagningsvillkor för sökande av internationellt skydd, enhetliga standarder för att bevilja internationellt skydd och lämpliga rättigheter och förmåner för personer som åtnjuter internationellt skydd. Samtidigt behövdes reformen för att införa ett rättvisare och mer ändamålsenligt system för att fastställa medlemsstaternas ansvar för sökande av internationellt skydd samt en unionsram för medlemsstaternas vidarebosättningsinsatser. Det är därför lämpligt att fonden ger ett ökat stöd till medlemsstaternas insatser för att fullständigt och korrekt genomföra det reformerade gemensamma europeiska asylsystemet.
- (9) Fonden bör också komplettera och förstärka den verksamhet som bedrivs av Europeiska unionens asylbyrå, inrättad genom förordning (EU) nr.../.. [förordningen

om Europeiska unionens asylbyrå]¹⁴ i syfte att underlätta och förbättra funktionen hos det gemensamma europeiska asylsystemet genom att samordna och stärka det praktiska samarbetet och informationsutbytet mellan medlemsstaterna, främja unionens asyllagstiftning och de operativa normerna för asyl för att säkerställa en hög grad av enhetlighet grundad på höga skyddsnormer vad gäller förfaranden för internationellt skydd, mottagningsvillkor och en bedömning av skyddsbehov i hela unionen, möjliggöra en hållbar och rättvis fördelning av ansökningar om internationellt skydd, underlätta en enhetlig bedömning av ansökningar om internationellt skydd i hela unionen, stödja medlemsstaternas insatser för vidarebosättning och tillhandahålla operativt och tekniskt bistånd till medlemsstaterna för förvaltningen av deras asyl- och mottagningssystem, särskilt de vars system utsätts för ett oproportionerligt tryck.

- (10) Fonden bör stödja unionens och medlemsstaternas ansträngningar för att förbättra medlemsstaternas kapacitet att utveckla, övervaka och utvärdera sin asylpolitik mot bakgrund av deras skyldigheter enligt gällande unionsrätt.
- (11) Partnerskap och samarbete med tredjeländer är en viktig del av unionens asylpolitik för att säkerställa en lämplig hantering av tillströmningen av personer som ansöker om asyl eller andra former av internationellt skydd. Med målet att ersätta de farliga och irreguljära inresorna med lagliga och säkra inresor till medlemsstaternas territorium för tredjelandsmedborgare eller statslösa personer i behov av internationellt skydd, uttrycka solidaritet med länder i regioner till vilka eller inom vilka ett stort antal personer i behov av internationellt skydd har fördrivits genom att hjälpa till att minska trycket på dessa länder, bidra till att uppnå unionens migrationspolitiska mål genom att öka unionens inflytande gentemot tredjeländer samt effektivt bidra till globala vidarebosättningsinitiativ genom att tala med en röst i internationella forum och med tredjeländer bör fonden ge ekonomiska incitament till genomförandet av unionens ram för vidarebosättning [och humanitärt mottagande].
- (12) Med beaktande av de stora migrationsströmmarna till unionen under de senaste åren och vikten av att säkerställa sammanhållningen i våra samhällen är det centralt att stödja medlemsstaternas strategier för att i ett tidigt skede integrera tredjelandsmedborgare som vistas lagligt i medlemsstaterna, även på de prioriterade områden som anges i handlingsplanen för integration av tredjelandsmedborgare som antogs av kommissionen 2016.
- (13) För att öka effektiviteten, erhålla största möjliga mervärde för unionen och säkerställa att unionens respons för att främja integrationen av tredjelandsmedborgare är konsekvent bör de åtgärder som finansieras genom fonden vara specifika och komplettera de åtgärder som finansieras genom Europeiska socialfonden+ (ESF+), och Europeiska regionala utvecklingsfonden (Eruf). Åtgärder som finansieras genom denna fond bör stödja åtgärder som är anpassade till behoven hos tredjelandsmedborgare och som generellt sett genomförs i ett tidigt skede av integrationsprocessen samt horisontella åtgärder till stöd för medlemsstaternas kapacitet på integrationsområdet, medan mer långsiktiga insatser för tredjelandsmedborgare bör finansieras genom Eruf och ESF+.
- (14) I detta sammanhang bör medlemsstaternas myndigheter med ansvar för genomförandet av fonden vara skyldiga att samarbeta och inrätta

¹⁴ Europaparlamentets och rådets förordning [förordningen om Europeiska unionens asylbyrå] (EUT L ..., [datum], s. ...).

samordningsmekanismer med de myndigheter som medlemsstaterna har utsett för att förvalta ESF+ och Erufs interventioner och vid behov med deras förvaltande myndigheter och de förvaltande myndigheterna avseende andra unionsfonder som bidrar till integrationen av tredjelandsmedborgare.

- (15) Fondens genomförande på detta område bör överensstämma med unionens gemensamma grundprinciper om integration, såsom dessa närmare anges i det gemensamma integrationsprogrammet.
- (16) Det är lämpligt att de medlemsstater som så önskar i sina program får föreskriva att integrationsåtgärder i den utsträckning det krävs för ett ändamålsenligt genomförande av sådana åtgärder får omfatta mycket nära släktingar till tredjelandsmedborgare. Begreppet ”mycket nära släkting” bör förstås som att det avser makar, partner och andra personer med direkta familjeband i ned- eller uppstigande led till den tredjelandsmedborgare som är föremål för integrationsåtgärder och vilka annars inte skulle omfattas av fondens tillämpningsområde.
- (17) Med tanke på den avgörande roll som de lokala och regionala myndigheterna och det civila samhällets organisationer har på integrationsområdet och för att underlätta dessa enheters tillgång till unionsfinansiering bör fonden göra det lättare för lokala och regionala myndigheter eller det civila samhällets organisationer att genomföra integrationsåtgärder, inklusive genom användning av den tematiska delen och genom en högre samfinansieringssats för dessa åtgärder.
- (18) Med tanke på de långsiktiga ekonomiska och demografiska utmaningar som EU står inför är det nödvändigt att inrätta välfungerande lagliga migrationsvägar till EU för att bevara unionen som ett attraktivt mål för migranter och säkerställa välfärdssystemens hållbarhet och tillväxten i EU:s ekonomi.
- (19) Fonden bör stödja medlemsstaterna när det gäller att utforma strategier för att organisera laglig migration och stärka kapaciteten att generellt utveckla, genomföra, övervaka och utvärdera alla invandrings- och integrationsstrategier, politik och åtgärder för tredjelandsmedborgare som vistas lagligt i medlemsstaterna, även unionsrättsakter. Fonden bör också stödja informationsutbyte, bästa praxis och samarbete mellan olika förvaltningsavdelningar och förvaltningsnivåer samt mellan medlemsstaterna.
- (20) En effektiv återvändandepolitik är en väsentlig del av den övergripande migrationsstrategi som unionen och dess medlemsstater eftersträvar. Fonden bör stödja och uppmuntra medlemsstaternas ansträngningar för att effektivt genomföra och vidareutveckla gemensamma standarder för återvändande, särskilt i enlighet med Europaparlamentets och rådets direktiv 2008/115/EG¹⁵, och för att skapa en integrerad och samordnad strategi för hantering av återvändande. För en hållbar återvändandepolitik bör fonden också stödja relaterade åtgärder i tredjeländer, till exempel återintegrering av personer som återvänder.
- (21) Medlemsstaterna bör i första hand använda frivilligt återvändande. För att främja frivilligt återvändande bör medlemsstaterna överväga incitament såsom förmånsbehandling i form av ökat bistånd i samband med återvändandet för personer som återvänder frivilligt. Denna typ av frivilligt återvändande ligger i både de

¹⁵ Europaparlamentets och rådets direktiv 2008/115/EG av den 16 december 2008 om gemensamma normer och förfaranden för återvändande av tredjelandsmedborgare som vistas olagligt i medlemsstaterna (EUT L 348, 24.12.2008, s. 98).

återvändande personernas och myndigheternas intresse med avseende på kostnadseffektiviteten.

- (22) Frivilliga och påtvingade återvändanden är dock sammankopplade och ömsesidigt stärkande, och medlemsstaterna bör därför uppmuntras att stärka komplementariteten mellan dessa två återvändandeformer. Möjligheten till avlägsnanden är en viktig faktor som bidrar till integriteten hos systemen för asyl och laglig migration. Fonden bör därför stödja medlemsstaternas åtgärder för att underlätta och genomföra avlägsnanden, i tillämpliga fall i enlighet med normer som fastställs i unionsrätten, och med full respekt för de återvändandes grundläggande rättigheter och värdighet.
- (23) Särskilda stödåtgärder för återvändande personer i medlemsstaterna och i återvändandeländerna kan förbättra villkoren för återvändande och förbättra deras återanpassning.
- (24) Återtagandeaftal och andra arrangemang är en viktig del av unionens återvändandepolitik och ett centralt redskap för en effektiv hantering av migrationsströmmar, eftersom de underlättar ett snabbt återvändande av irreguljära migranter. Dessa avtal och andra arrangemang är en viktig del av ramen för dialog och samarbete med de tredjeländer som är ursprungs- eller transitländer för irreguljära migranter, och deras genomförande i tredjeländerna bör stödjas eftersom det gynnar effektiviteten i återvändandepolitiken på nationell nivå och unionsnivå.
- (25) Utöver det stöd till återvändande som föreskrivs i denna förordning bör fonden också stödja andra åtgärder för att bekämpa irreguljär migration, ta itu med incitament till irreguljär migration eller kringgående av befintliga regler för laglig migration, och därigenom värna om integriteten i medlemsstaternas invandringssystem.
- (26) Anställning av irreguljära migranter utgör en pullfaktor för olaglig migration och undergräver utvecklingen av en politik för arbetskraftens rörlighet som bygger på lagliga migrationssystem. Fonden bör därför, antingen direkt eller indirekt, stödja medlemsstaterna vid genomförandet av Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/52/EG¹⁶ varigenom anställning av tredjelandsmedborgare som vistas olagligt i EU förbjuds och det föreskrivs sanktioner mot arbetsgivare som överträder detta förbud.
- (27) Fonden bör, antingen direkt eller indirekt, stödja medlemsstaterna vid genomförandet av Europaparlamentets och rådets direktiv 2011/36/EU¹⁷ där det fastställs bestämmelser om hjälp och stöd för samt skydd av offer för människohandel.
- (28) Fonden bör komplettera och stärka de åtgärder som vidtas på återvändandeområdet av Europeiska gräns- och kustbevakningsbyrån som inrättats genom Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/1624¹⁸, och som därför bidrar till en effektiv europeisk integrerad gränsförvaltning enligt definitionen i artikel 4 i förordningen.

¹⁶ Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/52/EG av den 18 juni 2009 om minimistandarder för sanktioner och åtgärder mot arbetsgivare för tredjelandsmedborgare som vistas olagligt (EUT L 168, 30.6.2009, s. 24).

¹⁷ Europaparlamentets och rådets direktiv 2011/36/EU av den 5 april 2011 om förebyggande och bekämpande av människohandel, om skydd av dess offer och om ersättande av rådets rambeslut 2002/629/RIF (EUT L 101, 15.4.2011, s. 1).

¹⁸ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/1624 av den 14 september 2016 om en europeisk gräns- och kustbevakning och om ändring av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/399 och upphävande av Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 863/2007, rådets förordning (EG) nr 2007/2004 och rådets beslut 2005/267/EG (EUT L 251, 16.9.2016, s. 1).

- (29) Effektivitet samt synergier och konsekvens med andra unionsfonder bör eftersträvas, och överlappningar mellan åtgärder bör undvikas.
- (30) Åtgärder som vidtas i och i förhållande till tredjeländer och som stöds genom fonden bör komplettera andra åtgärder utanför unionen som stöds genom unionens finansieringsinstrument för yttre åtgärder. Vid genomförandet av dessa åtgärder bör i synnerhet fullständig överensstämmelse eftersträvas med principerna och de allmänna målen för unionens yttre åtgärder och utrikespolitik vad gäller landet eller regionen i fråga och unionens internationella åtaganden. När det gäller den externa dimensionen bör fonden inriktas på stöd som ska förbättra samarbetet med tredjeländer och stärka centrala aspekter i migrationshanteringen på områden av intresse för unionens migrationspolitik.
- (31) Finansieringen från unionens budget bör koncentreras till verksamhetsområden där unionens interventioner kan ge ett mervärde jämfört med de åtgärder som medlemsstaterna vidtar på egen hand. Det ekonomiska stöd som lämnas enligt denna förordning bör därför i synnerhet bidra till att stärka kapaciteten på nationell och EU-nivå på området asyl och migration.
- (32) Om en medlemsstat har underlåtit att fullgöra sina skyldigheter enligt fördragen på området asyl och migration, om det finns en tydlig risk för att medlemsstaten allvarligt åsidosätter unionens värden vid genomförandet av regelverket för asyl och återvändande eller om brister har konstaterats på det relevanta området i en utvärderingsrapport som gjorts inom ramen för utvärderings- och övervakningsmekanismen för Schengenregelverket eller av Europeiska unionens asylbyrå, kan det anses att medlemsstaten inte följer unionens relevanta regelverk, även i fråga om användningen av driftsstöd inom ramen för denna fond.
- (33) Fonden bör återspegla behovet av ökad flexibilitet och förenkling samtidigt som kraven på förutsägbarhet upprätthålls och en rättvis och transparent fördelning av resurserna säkerställs så att de politiska och särskilda mål som fastställs i denna förordning kan uppnås.
- (34) I den här förordningen bör de preliminära beloppen till medlemsstaterna fastställas, vilka består av ett fast belopp och ett belopp som beräknas på grundval av de kriterier som anges i bilaga I och vilka avspeglar de behov och det tryck som olika medlemsstater erfar inom områdena asyl, integration och återvändande.
- (35) Dessa preliminära belopp bör ligga till grund för medlemsstaternas långsiktiga investeringar. För att ta hänsyn till förändringar i migrationsströmmarna och åtgärda behoven i förvaltningen av asyl- och mottagningssystemen och integrationen av tredjelandsmedborgare som vistas lagligt i medlemsstaterna samt bekämpa irreguljär migration genom en effektiv och hållbar återvändandepolitik bör medlemsstaterna tilldelas ett ytterligare belopp efter halva tiden med hänsyn till utnyttjandegraden. Beloppet bör baseras på de senaste tillgängliga statistiska uppgifterna i enlighet med bilaga I för att återspegla förändringarna i medlemsstaternas utgångsläge.
- (36) För att bidra till att det politiska målet för denna fond uppnås bör medlemsstaterna säkerställa att deras program omfattar åtgärder som tar itu med de särskilda målen för denna förordning, att de prioriteringar som väljs överensstämmer med de genomförandeåtgärder som anges i bilaga II och att det genom fördelningen av medel mellan målen säkerställs att det övergripande politiska målet kan uppnås.
- (37) Eftersom utmaningarna på migrationsområdet ständigt förändras finns det ett behov av att anpassa tilldelningen av medel till förändringar i migrationsströmmarna. För att

reagera på akuta behov och förändringar i strategier och unionens prioriteringar, samt för att kanalisera finansieringen till åtgärder med ett stort mervärde för unionen, kommer en del av medlen att periodvis, genom en tematisk del, tilldelas särskilda åtgärder, unionsåtgärder, bistånd i nödsituationer, vidarebosättning och ytterligare stöd till de medlemsstater som bidrar till solidaritets- och ansvarsfördelningsinsatser.

- (38) Medlemsstaterna bör uppmuntras att använda en del av sin programtilldelning för att finansiera de åtgärder som förtecknas i bilaga IV genom att dra nytta av ett större bidrag från unionen.
- (39) En del av de tillgängliga medlen inom ramen för fonden kan också tilldelas medlemsstaternas program för genomförande av särskilda åtgärder, utöver den ursprungliga tilldelningen. Dessa särskilda åtgärder bör identifieras på unionsnivå och bör omfatta åtgärder som kräver samarbete eller åtgärder som är nödvändiga för att ta itu med utveckling i unionen som kräver att ytterligare medel ställs till förfogande för en eller flera medlemsstater.
- (40) Fonden bör bidra till att täcka driftskostnader som rör asyl och återvändande och göra det möjligt för medlemsstaterna att upprätthålla kapacitet som är avgörande för den tjänsten för unionen som helhet. Detta bidrag består av full ersättning för specifika kostnader kopplade till målen för fonden och bör utgöra en väsentlig del av medlemsstaternas program.
- (41) För att komplettera genomförandet av det politiska målet för denna fond på nationell nivå genom medlemsstaternas program, bör fonden också stödja åtgärder på unionsnivå. Sådana åtgärder bör ha övergripande strategiska syften inom fondens tillämpningsområde som gäller politisk analys och innovation, gränsöverskridande ömsesidigt lärande och partnerskap samt testning av nya initiativ och åtgärder i hela unionen.
- (42) I syfte att stärka unionens kapacitet att omedelbart hantera ett oförutsett eller oproportionerligt hårt migrationstryck i en eller flera medlemsstater som kännetecknas av en stor eller oproportionerlig inströmning av tredjelandsmedborgare vilket ställer betydande och omedelbara krav på medlemsstaternas mottagnings- och försvarsanläggningar, system för hantering av asyl och migration samt asyl- och migrationsförfaranden, eller ett hårt migrationstryck i tredjeländer på grund av den politiska utvecklingen eller konflikter, bör det vara möjligt att ge bistånd i nödsituationer i enlighet med den ram som fastställs i denna förordning.
- (43) Genom denna förordning bör det säkerställas att den verksamhet som bedrivs av det europeiska migrationsnätverk som inrättats genom rådets beslut 2008/381/EG¹⁹ fortsätter, och ekonomiskt stöd bör ges i enlighet med dess mål och uppgifter.
- (44) Det politiska målet för denna fond kommer också att hanteras med hjälp av finansieringsinstrument och budgetgarantier inom de politiska områdena av InvestEU. Ekonomiskt stöd bör användas för att ta itu med marknadsmisslyckanden eller bristfälliga investeringssituationer, på ett proportionellt sätt och utan att duplicera eller utestänga privat finansiering, eller snedvrider konkurrensen på den inre marknaden. Åtgärderna bör ha ett tydligt europeiskt mervärde.

¹⁹ 2008/381/EG: Rådets beslut av den 14 maj 2008 om inrättande av ett europeiskt migrationsnätverk (EUT L 131, 21.5.2008, s. 7).

- (45) I denna förordning fastställs en finansieringsram för hela fonden som ska utgöra det särskilda referensbeloppet i den mening som avses i [hänvisningen ska vid behov uppdateras enligt det nya interinstitutionella avtalet: punkt 17 i det interinstitutionella avtalet av den 2 december 2013 mellan Europaparlamentet, rådet och kommissionen om budgetdisciplin, samarbete i budgetfrågor och sund ekonomisk förvaltning]²⁰ för Europaparlamentet och rådet under det årliga budgetförfarandet.
- (46) Förordning (EU) nr [budgetförordningen] är tillämplig på denna fond. I den förordningen fastställs regler för genomförandet av unionens budget, inklusive regler om bidrag, priser, upphandling, indirekt genomförande, ekonomiskt stöd, finansieringsinstrument och budgetgarantier.
- (47) För att åtgärder ska kunna genomföras genom delad förvaltning bör fonden ingå som en del av ett sammanhängande ramverk som består av föreliggande förordning, budgetförordningen och förordning (EU) .../2021 [förordningen om gemensamma bestämmelser].
- (48) Genom förordning (EU) .../2021 [förordningen om gemensamma bestämmelser] inrättas en ram för åtgärder under Eruf, ESF+, Sammanhållningsfonden, Europeiska havs- och fiskerifonden (EHFF), Asyl- och migrationsfonden (AMF), Fonden för inre säkerhet och instrumentet för gränsförvaltning och visering som en del av Fonden för integrerad gränsförvaltning, och den innehåller i synnerhet regler om programplanering, övervakning, utvärdering, förvaltning och kontroll av unionens medel som genomförs genom delad förvaltning. Det är därför nödvändigt att specificera målen för AMF och att fastställa särskilda bestämmelser om den typ av verksamhet som kan finansieras genom AMF.
- (49) Typerna av finansiering och metoderna för genomförande enligt denna förordning bör väljas ut på grundval av hur väl de bidrar till uppnåendet av de särskilda målen för åtgärderna och åstadkommer resultat, med beaktande av framför allt kostnaderna för kontroller, den administrativa bördan och den förväntade risken för bristande efterlevnad. Detta bör omfatta beaktande av användning av enhetsbelopp, schablonsatser och enhetskostnader, samt finansiering som inte är kopplad till kostnaderna, enligt vad som avses i artikel 125.1 i budgetförordningen.
- (50) I enlighet med budgetförordningen²¹, Europaparlamentets och rådets förordning (EU, Euratom) nr 883/2013²², rådets förordning (EG, Euratom) nr 2988/95²³, rådets förordning (Euratom, EG) nr 2185/96²⁴ och rådets förordning (EU) 2017/1939²⁵ ska unionens ekonomiska intressen skyddas genom proportionella åtgärder, inbegripet förebyggande, upptäckt, korrigering och utredning av oriktigheter och bedrägeri, krav på återbetalning av belopp som gått förlorade, betalats ut på felaktiga grunder eller använts felaktigt samt i tillämpliga fall administrativa sanktioner. I enlighet med förordning (EU, Euratom) nr 883/2013 och förordning (Euratom, EG) nr 2185/96 får

²⁰ EUT C 373, 20.12.2013, s. 1;
http://eur-lex.europa.eu/legal-content/SV/TXT/?uri=uriserv:OJ.C_.2013.373.01.0001.01.ENG&toc=OJ:C:2013:373:TOC

²¹ EUT C , , s. .

²² EUT C , , s. .

²³ Rådets förordning (EG, Euratom) nr 2988/95 av den 18 december 1995 om skydd av Europeiska gemenskapernas finansiella intressen (EGT L 312, 23.12.1995, s. 1).

²⁴ EUT C , , s. .

²⁵ Rådets förordning (EU) 2017/1371 av den 12 oktober 2017 om genomförande av fördjupat samarbete om inrättande av Europeiska åklagarmyndigheten (EUT L 283, 31.10.2017, s. 1).

Europeiska byrån för bedrägeribekämpning (Olaf) utföra administrativa utredningar, inbegripet kontroller och inspektioner på plats, i syfte att fastställa om det har förekommit bedrägeri, korruption eller andra straffbara gärningar som påverkar unionens ekonomiska intressen. I överensstämmelse med förordning (EU) 2017/1939 får Europeiska åklagarmyndigheten utreda och lagföra bedrägeri och annan olaglig verksamhet som påverkar unionens ekonomiska intressen, i enlighet med Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2017/1371²⁶. I enlighet med budgetförordningen ska varje person eller enhet som tar emot medel från unionen samarbeta fullständigt för att skydda unionens ekonomiska intressen för att ge kommissionen, Olaf och Europeiska revisionsrätten alla rättigheter och all tillgång som behövs och säkerställa att tredje parter som är involverade i förvaltningen av medel från unionen beviljar likvärdiga rättigheter.

- (51) Övergripande finansiella regler som antas av Europaparlamentet och rådet på grundval av artikel 322 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt är tillämpliga på denna förordning. Dessa regler fastställs i budgetförordningen och reglerar i synnerhet förfarandet för budgetens uppställning och genomförande genom bidrag, upphandling, priser och indirekt genomförande, samt föreskriver kontroll av finansiella aktörers ansvar. Regler som antas på grundval av artikel 322 i EUF-fördraget gäller även skyddet av unionens budget vid allmänna brister när det gäller rättsstatsprincipen i medlemsstaterna, eftersom respekten för rättsstatsprincipen är en förutsättning för en sund ekonomisk förvaltning och en verkningsfull EU-finansiering.
- (52) I enlighet med artikel 94 i rådets beslut 2013/755/EU²⁷ är personer och enheter i utomeuropeiska länder och territorier (ULT) berättigade till finansiering, med förbehåll för fondens regler och mål och eventuella ordningar som gäller för den medlemsstat till vilken det berörda utomeuropeiska landet eller territoriet är knutet.
- (53) I enlighet med artikel 349 i EUF-fördraget och i linje med kommissionens meddelande ”Ett starkare och förnyat strategiskt partnerskap med EU:s yttersta randområden”²⁸, som godkändes av rådet i dess slutsatser av den 12 april 2018, bör de relevanta medlemsstaterna säkerställa att deras nationella strategier och program beaktar de särskilda utmaningar som de yttersta randområdena ställs inför vid migrationshanteringen. Fonden stöder dessa medlemsstater med lämpliga resurser för att bistå dessa regioner med att hantera migrationen på ett hållbart sätt och hantera eventuella pressade situationer.
- (54) I enlighet med punkterna 22 och 23 i det interinstitutionella avtalet om bättre lagstiftning av den 13 april 2016 behöver denna fond utvärderas på grundval av den information som samlats in till följd av särskilda övervakningskrav, samtidigt som överreglering och en administrativ börda, särskilt för medlemsstaterna, undviks. Dessa krav kan i förekommande fall innefatta mätbara indikatorer som kan användas som utgångspunkt för utvärdering av fondens faktiska konsekvenser. För att mäta fondens resultat bör gemensamma indikatorer och relaterade mål fastställas för vart och ett av fondens särskilda mål. Genom dessa gemensamma indikatorer och finansiell rapportering bör kommissionen och medlemsstaterna övervaka fondens genomförande

²⁶ Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2017/1371 av den 5 juli 2017 om bekämpande genom straffrättsliga bestämmelser av bedrägeri som riktar sig mot unionens finansiella intressen (EUT L 198, 28.7.2017, s. 29).

²⁷ Rådets beslut 2013/755/EU av den 25 november 2013 om associering av de utomeuropeiska länderna och territorierna med Europeiska unionen (ULT-beslutet) (EUT L 344, 19.12.2013, s. 1).

²⁸ COM(2017) 623 final.

i enlighet med de relevanta bestämmelserna i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) .../2021 [förordningen om gemensamma bestämmelser] och denna förordning.

- (55) För att ge uttryck för vikten av att bekämpa klimatförändringar i överensstämmelse med unionens åtaganden att genomföra Parisavtalet och uppfylla Förenta nationernas mål för hållbar utveckling, kommer denna fond att bidra till att rationalisera klimatinsatser och till att uppnå det övergripande målet att 25 % av utgifterna i EU-budgeten ska stödja klimatmålen. Relevanta åtgärder kommer att identifieras under förberedelserna och genomförandet av fonden och omprövas i samband med relevant utvärderings- och översynsarbete.
- (56) I syfte att komplettera eller ändra vissa icke väsentliga delar av denna förordning bör befogenheten att anta akter i enlighet med artikel 290 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt delegeras till kommissionen med avseende på förteckningen över åtgärder som berättigar till större samfinansiering i bilaga IV, driftsstöd samt för att ytterligare utveckla den gemensamma övervaknings- och utvärderingsramen. Det är särskilt viktigt att kommissionen genomför lämpliga samråd under sitt förberedande arbete, inklusive på expertnivå, och att dessa samråd genomförs i enlighet med principerna i det interinstitutionella avtalet av den 13 april 2016 om bättre lagstiftning.
- (57) För att säkerställa enhetliga villkor för genomförandet av denna förordning bör kommissionen tilldelas genomförandebefogenheter. Dessa befogenheter bör utövas i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 182/2011²⁹. Granskningsförfarandet bör användas för genomförandeakter som fastställer gemensamma skyldigheter för medlemsstaterna, särskilt när det gäller att förse kommissionen med information, medan det rådgivande förfarandet bör användas vid antagandet av genomförandeakter som avser arrangemangen för att förse kommissionen med information inom ramen för programplanering och rapportering, eftersom de är rent tekniska till sin natur.
- (58) Eftersom målet med denna förordning, nämligen att bidra till en effektiv hantering av migrationsströmmar i unionen i överensstämmelse med den gemensamma politiken för asyl och internationellt skydd och med den gemensamma invandringspolitiken, inte i tillräcklig utsträckning kan uppnås av medlemsstaterna själva och bättre kan uppnås på unionsnivå, får unionen vidta åtgärder i enlighet med subsidiaritetsprincipen i artikel 5 i fördraget om Europeiska unionen. I enlighet med proportionalitetsprincipen i samma artikel går denna förordning inte utöver vad som är nödvändigt för att uppnå detta mål.
- (59) I enlighet med artikel 3 i protokollet om [Förenade kungarikets] och Irlands ställning med avseende på området med frihet, säkerhet och rättvisa, fogat till fördraget om Europeiska unionen och fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, och utan att det påverkar tillämpningen av artikel 4 i det protokollet, [deltar/har] Irland [inte i antagandet av denna förordning, som inte är bindande för eller tillämplig på Irland/anmält att landet önskar delta i antagandet och tillämpningen av denna förordning].

²⁹ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 182/2011 av den 16 februari 2011 om fastställande av allmänna regler och principer för medlemsstaternas kontroll av kommissionens utövande av sina genomförandebefogenheter (EUT L 55, 28.2.2011, s. 13).

- (60) I enlighet med artiklarna 1 och 2 i protokoll nr 22 om Danmarks ställning, fogat till fördraget om Europeiska unionen och fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, deltar Danmark inte i antagandet av denna förordning, som inte är bindande för eller tillämplig på Danmark.
- (61) Det är lämpligt att anpassa giltighetstiden för denna förordning till giltighetstiden för rådets förordning (EU, Euratom) .../2021 [förordningen om den fleråriga budgetramen].

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

KAPITEL I

ALLMÄNNA BESTÄMMELSER

Artikel 1

Syfte

1. Genom denna förordning inrättas Asyl- och migrationsfonden (nedan kallad *fonden*).
2. I förordningen fastställs fondens mål, budgeten för perioden 2021–2027, formerna för unionsfinansiering och reglerna för tillhandahållande av sådan finansiering.

Artikel 2

Definitioner

I denna förordning gäller följande definitioner:

- (a) *sökande av internationellt skydd*: en sökande enligt definitionen i artikel 2[x] i förordning (EU) .../.. (förordningen om asylförfarande)³⁰.
- (b) *person som beviljats internationellt skydd*: i enlighet med artikel [2].2 i förordning (EU) .../.. (skyddsgrundsförordningen)³¹.
- (c) *blandfinansieringsinsats*: åtgärder som stöds genom unionens budget, inbegripet blandfinansieringsinstrument enligt definitionen i artikel 2.6 i budgetförordningen, i vilka icke-återbetalningspliktiga former av stöd eller finansieringsinstrument från unionens budget sammanförs med återbetalningspliktiga former av stöd från institutioner för utvecklingsfinansiering eller andra offentliga finansinstitut, kommersiella finansinstitut och investerare.
- (d) *familjemedlem*: en tredjelandsmedborgare enligt definitionen i den unionsrätt som är relevant för det politiska åtgärdsområde som ska stödjas genom fonden.
- (e) *humanitärt mottagande*: i enlighet med artikel [2] i förordning (EU) .../.. [unionsramen för vidarebosättning [och humanitärt mottagande]]³².

³⁰ EUT C , , s. .

³¹ EUT C , , s. .

- (f) *avlägsnande*: i enlighet med definitionen i artikel 3.5 i direktiv 2008/115/EG.
- (g) *vidarebosättning*: i enlighet med definitionen i artikel [2] i förordning (EU) ../.. [unionsramen för vidarebosättning [och humanitärt mottagande].
- (h) *återvändande*: i enlighet med definitionen i artikel 3.3 i direktiv 2008/115/EG.
- (i) *tredjelandsmedborgare*: en person som inte är unionsmedborgare i enlighet med definitionen i artikel 20.1 i EUF-fördraget. Hänvisningar till tredjelandsmedborgare ska anses omfatta statslösa personer och personer med obestämd nationalitet.
- (j) *utsatt person*: en person enligt definitionen i den unionsrätt som är relevant för det politiska åtgärdsområde som ska stödjas enligt fonden.

Artikel 3

Fondens mål

1. Fondens politiska mål ska vara att bidra till en effektiv hantering av migrationsströmmar i överensstämmelse med unionens relevanta regelverk och i enlighet med unionens åtaganden när det gäller grundläggande rättigheter.
2. Inom ramen för de politiska mål som anges i punkt 1 ska fonden bidra till att följande särskilda mål uppnås:
 - (a) Stärka och utveckla alla aspekter av det gemensamma europeiska asylsystemet, inbegripet dess externa dimension.
 - (b) Stödja laglig migration till medlemsstaterna inbegripet att bidra till integrationen av tredjelandsmedborgare.
 - (c) Bidra till kampen mot irreguljär migration och säkerställa ett effektivt återvändande och återtagande i tredjeländer.
3. Inom ramen för de särskilda mål som fastställs i punkt 2 ska fonden genomföras via de genomförandeåtgärder som förtecknas i bilaga II.

Artikel 4

Tillämpningsområde för stödet

1. Inom ramen för de mål som anges i artikel 3 och i enlighet med de genomförandeåtgärder som förtecknas i bilaga II ska fonden särskilt stödja de åtgärder som förtecknas i bilaga III.
2. För att uppnå målen för denna förordning får fonden stödja de åtgärder som överensstämmer med unionens prioriteringar i den mening som avses i bilaga III i förhållande till och i tredjeländer, när det är lämpligt, i enlighet med artiklarna 5 och 6.
3. Målen för denna förordning ska stödja åtgärder med inriktning på en eller flera målgrupper som omfattas av artiklarna 78 och 79 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt.

³² EUT C , , s. .

Artikel 5

Tredjeländer som är associerade till fonden

Fonden ska vara öppen för tredjeländer i enlighet med de villkor som fastställs i ett särskilt avtal som omfattar tredjelandets deltagande i Asyl- och migrationsfonden, under förutsättning att avtalet

- säkerställer en rättvis balans vad gäller bidrag från och förmåner till det tredjeland som deltar i fonden,
- fastställer villkoren för deltagande i fonden, inklusive beräkningen av ekonomiska bidrag till fonden och deras administrativa kostnader. Dessa bidrag ska utgöra inkomster avsatta för särskilda ändamål i enlighet med artikel [21.5] i budgetförordningen,
- inte ger tredjelandet beslutsbefogenhet över fonden,
- garanterar unionens rättigheter att säkerställa en sund ekonomisk förvaltning och att skydda unionens ekonomiska intressen.

Artikel 6

Stödberättigade enheter

1. Följande enheter kan vara berättigade till stöd:
 - (a) Rättsliga enheter etablerade i något av följande länder:
 - (1) En medlemsstat eller ett utomeuropeiskt land eller territorium som är knutet till den.
 - (2) Ett tredjeland som är associerat till fonden.
 - (3) Ett tredjeland som förtecknas i arbetsprogrammet på de villkor som anges där.
 - (b) Varje rättslig enhet som inrättats i enlighet med unionsrätten eller varje internationell organisation.
2. Fysiska personer är inte berättigade till stöd.
3. Rättsliga enheter som är etablerade i ett tredjeland får i undantagsfall delta när det är nödvändigt för att nå målen för en viss åtgärd.
4. Rättsliga enheter som ingår i konsortier av minst två oberoende enheter, etablerade i olika medlemsstater eller utomeuropeiska länder eller territorier som är knutna till dessa stater eller i tredjeländer, är berättigade till stöd.

KAPITEL II

BUDGETRAM OCH GENOMFÖRANDERAM

AVSNITT 1

GEMENSAMMA BESTÄMMELSER

Artikel 7

Allmänna principer

1. Stöd som tillhandahålls enligt denna förordning ska komplettera nationella, regionala och lokala interventioner, och ska inriktas på att ge målen för denna förordning ett mervärde.
2. Kommissionen och medlemsstaterna ska säkerställa att det stöd som tillhandahålls på grundval av denna förordning och av medlemsstaterna är förenligt med unionens relevanta verksamhet, politik och prioriteringar, och att det kompletterar övriga unionsinstrument.
3. Fonden ska genomföras enligt delad, direkt eller indirekt förvaltning i enlighet med artikel [62.1 a, b och c] i budgetförordningen.

Artikel 8

Budget

1. Finansieringsramen för genomförandet av fonden för perioden 2021–2027 ska vara 10 415 000 000 EUR i löpande priser.
2. De finansiella medlen ska användas enligt följande:
 - (a) 6 249 000 000 EUR ska anslås till de program som genomförs enligt delad förvaltning.
 - (b) 4 166 000 000 EUR ska anslås till den tematiska delen.
3. Av finansieringsramen ska upp till 0,42 % anslås till tekniskt bistånd på kommissionens initiativ såsom anges i artikel 29 i förordning EU ../.. [förordningen om gemensamma bestämmelser].

Artikel 9

Allmänna bestämmelser om genomförande av den tematiska delen

1. Den finansieringsram som avses i artikel 8.2 b ska tilldelas på ett flexibelt sätt genom den tematiska delen genom delad, direkt eller indirekt förvaltning i enlighet med arbetsprogrammen. Finansiering från den tematiska delen ska användas för dess beståndsdelar, dvs.

- a) särskilda åtgärder,
- b) unionsåtgärder,
- c) bistånd i nödsituationer,
- d) vidarebosättning,
- e) stöd till de medlemsstater som bidrar till solidaritets- och ansvarsfördelningsinsatser, och
- f) det europeiska migrationsnätverket.

Tekniskt bistånd på kommissionens initiativ ska också få stöd från finansieringsramen för den tematiska delen.

2. Finansiering från den tematiska delen ska ägnas prioriteringar som har ett stort mervärde för unionen eller användas för tillmötesgå brådskande behov, i enlighet med de överenskomna unionsprioriteringar som anges i bilaga II.
3. När finansiering från den tematiska delen beviljas medlemsstaterna genom direkt eller indirekt förvaltning, ska det säkerställas att de utvalda projekten inte påverkas av något motiverat yttrande från kommissionen med avseende på en överträdelse enligt artikel 258 i EUF-fördraget som medför en risk för utgifternas laglighet och korrekthet eller för fullgörandet av projekten.
4. När finansiering från den tematiska delen används genom delad förvaltning ska kommissionen, för tillämpningen av artiklarna 18 och 19.2 i förordning (EU)... [förordningen om gemensamma bestämmelser], bedöma om de planerade åtgärderna påverkas av ett motiverat yttrande från kommissionen med avseende på en överträdelse enligt artikel 258 i EUF-fördraget som medför en risk för utgifternas laglighet och korrekthet eller för fullgörandet av projekten.
5. Kommissionen ska inom ramen för de årliga anslagen i unionens budget fastställa det totala belopp som ställs till förfogande för den tematiska delen. Kommissionen ska anta finansieringsbeslut i den mening som avses i artikel [110] i budgetförordningen för den tematiska delen där det anges vilka mål och åtgärder som ska stödjas och specificeras belopp för var och en av de beståndsdelar som anges i punkt 1. I finansieringsbesluten ska det, i tillämpliga fall, anges det totala belopp som är reserverat för blandfinansieringsinsatser.
6. Den tematiska delen ska särskilt stödja åtgärder som omfattas av genomförandeåtgärd 2 b i bilaga II som genomförs av lokala och regionala myndigheter eller det civila samhällets organisationer.
7. Efter antagandet av ett sådant finansieringsbeslut som avses i punkt 5 får kommissionen ändra de program som genomförs genom delad förvaltning i enlighet med detta.
8. Dessa finansieringsbeslut kan vara årliga eller fleråriga och får omfatta en eller flera beståndsdelar i den tematiska delen.

AVSNITT 2

STÖD OCH GENOMFÖRANDE ENLIGT DELAD FÖRVALTNING

Artikel 10

Tillämpningsområde

1. Detta avsnitt tillämpas på den del av finansieringsramen som avses i artikel 8.2 a och de ytterligare resurser som ska genomföras genom delad förvaltning enligt kommissionens beslut om den tematiska delen som avses i artikel 9.
2. Stöd enligt detta avsnitt ska användas genom delad förvaltning i enlighet med artikel [63] i budgetförordningen och förordning (EU) ../.. [förordningen om gemensamma bestämmelser].

Artikel 11

Budgetmedel

1. De medel som anges i artikel 8.2 a ska preliminärt anslås till de nationella program (nedan kallade *program*) som genomförs av medlemsstaterna inom ramen för delad förvaltning enligt följande:
 - (a) 5 207 500 000 EUR till medlemsstaterna i enlighet med bilaga I.
 - (b) 1 041 500 000 EUR till medlemsstaterna för justering av tilldelningen till programmen såsom avses i artikel 14.1.
2. Om det belopp som avses i punkt 1 b inte tilldelas, får det återstående beloppet läggas till det belopp som avses i artikel 8.2 b.

Artikel 12

Samfinansieringssatser

1. Bidraget från unionens budget får inte överstiga 75 % av de totala stödberättigande utgifterna för ett projekt.
2. Bidraget från unionens budget får höjas till 90 % av de totala stödberättigande utgifterna för projekt som genomförs inom ramen för särskilda åtgärder.
3. Bidraget från unionens budget får höjas till 90 % av de totala stödberättigande utgifterna för åtgärder som förtecknas i bilaga IV.
4. Bidraget från unionens budget får höjas till 100 % av de totala stödberättigande utgifterna för driftsstöd.
5. Bidraget från unionens budget får höjas till 100 % av de totala stödberättigande utgifterna för bistånd i nödsituationer.
6. Genom kommissionens beslut om godkännande av ett program ska samfinansieringssatsen och det maximala stödbeloppet från fonden fastställas för de typer av åtgärder som avses i punkterna 1–5.
7. För varje särskilt mål ska det i kommissionens beslut fastställas huruvida samfinansieringssatsen för det särskilda målet ska tillämpas på

- (a) det totala bidraget, inbegripet de offentliga och privata bidragen, eller
- (b) endast det privata bidraget.

Artikel 13

Program

1. Varje medlemsstat ska säkerställa att de prioriteringar som fastställs i dess program är förenliga med och motsvarar unionens prioriteringar och utmaningar på området migrationsförvaltning, och stämmer helt överens med unionens relevanta regelverk och överenskomna unionsprioriteringar. När medlemsstaterna fastställer prioriteringarna för sina program ska de säkerställa att de genomförandeåtgärder som anges i bilaga II verkligen beaktas.
2. Kommissionen ska säkerställa att Europeiska unionens asylbyrå och Europeiska gräns- och kustbevakningsbyrån i ett tidigt skede involveras i att utarbeta programmen avseende sina befogenhetsområden. Kommissionen ska samråda med Europeiska gräns- och kustbevakningsbyrån och Europeiska unionens asylbyrå om utkasten till program för att säkerställa konsekvens och komplementaritet i byråernas och medlemsstaternas åtgärder.
3. Kommissionen får involvera Europeiska unionens asylbyrå och Europeiska gräns- och kustbevakningsbyrån i de övervaknings- och utvärderingsuppgifter som avses i avsnitt 5, när det är lämpligt, i synnerhet för att säkerställa att de åtgärder som genomförs med stöd av fonden är förenliga med unionens relevanta regelverk och överenskomna unionsprioriteringar.
4. Efter en övervakningsåtgärd som utförts i enlighet med förordning (EU) [../..] [förordningen om Europeiska unionens asylbyrå] eller antagandet av rekommendationer i enlighet med förordning (EU) nr 1053/2013 som omfattas av denna förordning ska den berörda medlemsstaten, tillsammans med kommissionen, och i förekommande fall med Europeiska unionens asylbyrå och Europeiska gräns- och kustbevakningsbyrån, utvärdera hur resultaten ska hanteras, däribland eventuella brister eller problem kring kapacitet och beredskap och ska utföra rekommendationerna genom sitt program.
5. Vid behov ska det berörda programmet ändras för att beakta de rekommendationer som avses i punkt 4. Beroende på effekten av justeringen, får det ändrade programmet godkännas av kommissionen.
6. I samarbete och samråd med kommissionen och de relevanta byråerna, i enlighet med deras befogenheter och beroende på vad som är tillämpligt, får medel inom programmen omfördelas för att ta itu med de rekommendationer som avses i punkt 4 och som har ekonomiska konsekvenser.
7. Medlemsstaterna ska särskilt eftersträva de åtgärder som är berättigade till en högre samfinansieringssats enligt förteckningen i bilaga IV. I händelse av oförutsedda eller nya omständigheter eller för att säkerställa ett effektivt genomförande av finansieringen ska kommissionen ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 32 för att ändra förteckningen över de åtgärder som är berättigade till en högre samfinansieringssats enligt förteckningen i bilaga IV.

8. Om en medlemstat beslutar att genomföra projekt tillsammans med eller i ett tredjeland med hjälp av stöd från fonden, ska den berörda medlemsstaten samråda med kommissionen innan projektet inleds.
9. Programplanering i den mening som avses i artikel 17.5 i förordning (EU)/2021 [förordningen om gemensamma bestämmelser] ska grundas på de interventionstyper som fastställs i tabell 1 i bilaga VI.

Artikel 14

Halvtidsöversyn

1. Kommissionen ska 2024 tilldela de berörda medlemsstaternas program det tilläggsbelopp som avses i artikel 11.1 b i enlighet med de kriterier som anges i punkterna 1 b–5 i bilaga I. Finansieringen ska gälla för perioden från och med kalenderåret 2025.
2. Om minst 10 % av den ursprungliga tilldelningen för ett program som avses i artikel 11.1 a inte har täckts av betalningsansökningar som lämnats in i enlighet med artikel [85] i förordning (EU) .../2021 [förordningen om gemensamma bestämmelser], ska den berörda medlemsstaten inte vara berättigad till det tilläggsanslag för programmet som avses i punkt 1.
3. Vid tilldelning av medel från den tematiska delen från och med 2025 ska man, om lämpligt, beakta de framsteg som gjorts för att uppnå delmålen i den prestationsram som avses i artikel [12] i förordning (EU) .../2021 [förordningen om gemensamma bestämmelser] och konstaterade brister i genomförandet.

Artikel 15

Särskilda åtgärder

1. Särskilda åtgärder är transnationella eller nationella projekt i linje med målen i denna förordning, för vilka en, flera eller samtliga medlemsstater kan få ytterligare tilldelning till sina program.
2. Medlemsstaterna kan, utöver sin tilldelning som beräknas i enlighet med artikel 11.1, erhålla ett tilläggsbelopp, förutsatt att det är öronmärkt som sådant i programmet och används för att bidra till genomförandet av målen för denna förordning.
3. Finansieringen ska inte användas för andra åtgärder i programmet, utom under vederbörligen motiverade omständigheter, och efter att kommissionen godkänt det genom en ändring av programmet.

Artikel 16

Resurser för unionsramen för vidarebosättning [och humanitärt mottagande]

1. Medlemsstaterna ska, utöver sin tilldelning som beräknats i enlighet med artikel 11.1 a, motta ett bidrag på 10 000 EUR för varje vidarebosatt person i enlighet med unionens riktade vidarebosättningsprogram. Detta bidrag ska ges i form av finansiering som inte är kopplad till kostnader i enlighet med artikel [125] i budgetförordningen.

2. Det belopp som avses i punkt 1 ska tilldelas medlemsstaterna genom en ändring av deras program förutsatt att den person avseende vilken bidraget tilldelas faktiskt har vidarebosatts i enlighet med unionsramen för vidarebosättning [och humanitärt mottagande].
3. Finansieringen ska inte användas för andra åtgärder i programmet, utom under vederbörligen motiverade omständigheter, och efter att kommissionen godkänt det genom en ändring av programmet.
4. Medlemsstaterna ska bevara den information som är nödvändig för att de vidarebosatta personerna ska kunna identifieras och dagen för deras vidarebosättning ska kunna fastställas på ett riktigt sätt.

Artikel 17

Resurser för att stödja genomförandet av förordning ../.. [Dublinförordningen]

1. En medlemsstat ska, utöver den tilldelning som beräknats i enlighet med artikel 11.1 a, motta ett bidrag på [10 000] EUR för varje sökande av internationellt skydd för vilken medlemsstaten blir ansvarig från den tidpunkt då medlemsstaten befinner sig i utmanande omständigheter enligt definitionen i förordning (EU) ../.. [Dublinförordningen].
2. En medlemsstat ska, utöver den tilldelning som beräknats i enlighet med artikel 11.1 a, motta ett bidrag på [10 000] EUR för varje sökande av internationellt skydd som tilldelas medlemsstaten och som inte omfattas av den tilldelande medlemsstatens rättvisa andel.
3. En medlemsstat som avses i punkterna 1 och 2 ska motta ett ytterligare bidrag på [10 000] EUR per sökande som har beviljats internationellt skydd för att genomföra integrationsåtgärder.
4. En medlemsstat som avses i punkterna 1 och 2 ska motta ett ytterligare bidrag på [10 000] EUR per person avseende vilken medlemsstaten kan visa, på grundval av en uppdatering av de uppgifter som anges i artikel 11 d i förordning ../.. [Eurodacförordningen], att personen har lämnat medlemsstatens territorium, antingen på obligatorisk eller frivillig basis, i enlighet med ett beslut om återvändande eller avlägsnande.
5. En medlemsstat ska, utöver sin tilldelning som beräknats i enlighet med artikel 11.1 a, motta ett bidrag på [500] EUR för varje sökande av internationellt skydd som överförts från en medlemsstat till en annan, för varje sökande som överförts i enlighet med artikel 34 i första stycket led c i förordning (EU) ../.. [Dublinförordningen] och, i tillämpliga fall, för varje sökande som överförts enligt artikel 34 j led g i förordning (EU) ../.. [Dublinförordningen].
6. De belopp som avses i denna artikel ska ges i form av finansiering som inte är kopplad till kostnader i enlighet med artikel [125] i budgetförordningen.
7. De ytterligare belopp som avses i punkterna 1–5 ska tilldelas medlemsstaternas program under förutsättning att den person avseende vilken bidraget tilldelas, beroende på vad som är tillämpligt, faktiskt har överförts till en medlemsstat, faktiskt har återvänt eller registrerats som sökande i den ansvariga medlemsstaten i enlighet med förordning (EU) ../.. [Dublinförordningen].

8. Finansieringen ska inte användas för andra åtgärder i programmet, utom under vederbörligen motiverade omständigheter, och om det godkänts av kommissionen genom en ändring av programmet.

Artikel 18

Driftsstöd

1. Driftsstöd utgör den del av en medlemsstats tilldelning som kan användas som stöd för de myndigheter som är ansvariga för att fullgöra de uppgifter och tjänster som utgör en offentlig tjänst för unionen.
2. En medlemsstat får använda upp till 10 % av det belopp som tilldelats enligt fonden till dess program för att finansiera driftsstöd enligt målen i artikel 3.2 a och 3.2 c.
3. En medlemsstat som använder driftsstöd ska följa unionens regelverk för asyl och återvändande.
4. Medlemsstaterna ska i programmet och i den årliga prestationsrapport som avses i artikel 30 motivera användningen av driftsstöd för att uppnå målen för denna förordning. Före godkännandet av programmet ska kommissionen, tillsammans med Europeiska unionens asylbyrå och Europeiska gräns- och kustbevakningsbyrån i enlighet med artikel 13, bedöma utgångsläget i de medlemsstater som har uttryckt sin avsikt att använda driftsstöd. Kommissionen ska ta hänsyn till den information som tillhandahålls av dessa medlemsstater och, i förekommande fall, tillgängliga uppgifter mot bakgrund av de övervakningsåtgärder som genomförs i enlighet med förordning (EU) .../. [Förordningen om Europeiska unionens asylbyrå] och förordning (EU) nr 1053/2013 och som omfattas av tillämpningsområdet för denna förordning.
5. Driftsstödet ska riktas till särskilda uppgifter och tjänster i enlighet med bilaga VII.
6. För att hantera oförutsedda eller nya omständigheter eller för att säkerställa ett effektivt genomförande av finansieringen ska kommissionen ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 32 för att ändra de särskilda uppgifterna och tjänsterna i bilaga VII.

AVSNITT 3

STÖD OCH GENOMFÖRANDE UNDER DIREKT OCH INDIREKT FÖRVALTNING

Artikel 19

Tillämpningsområde

Unionsstöd enligt detta avsnitt ska genomföras antingen direkt av kommissionen i enlighet med artikel 62.1 a i budgetförordningen eller indirekt i enlighet med led c i den artikeln.

Artikel 20

Unionsåtgärder

1. Unionsåtgärder är gränsöverskridande projekt eller projekt av särskilt intresse för unionen, som genomförs i enlighet med målen för denna förordning.
2. På kommissionens initiativ får fonden utnyttjas för att finansiera unionsåtgärder avseende målen för denna förordning som anges i artikel 3 och i enlighet med bilaga III.
3. Unionsåtgärderna får tillhandahålla finansiering i alla de former som anges i budgetförordningen, särskilt bidrag, priser och upphandling. De får också tillhandahålla finansiering i form av finansieringsinstrument inom ramen för blandfinansieringsinsatser.
4. Bidrag som genomförs genom direkt förvaltning ska tilldelas och förvaltas i enlighet med [avdelning VIII] i budgetförordningen.
5. Den utvärderingskommitté som bedömer förslagen får bestå av externa experter.
6. Bidrag till en ömsesidig försäkringsmekanism får täcka risken i samband med återkrav av medel från mottagare och ska betraktas som en tillräcklig garanti enligt budgetförordningen. De bestämmelser som fastställs i artikel [X i] förordning (EU)... [efterträdare till förordningen om garantifonden] ska tillämpas.

Artikel 21

Det europeiska migrationsnätverket

1. Fonden ska stödja det europeiska migrationsnätverket och ge det ekonomiska stöd som behövs för dess verksamhet och framtida utveckling.
2. Det belopp som avsatts för det europeiska migrationsnätverket på grundval av de årliga anslagen för fonden och arbetsprogrammet där prioriteringarna för dess verksamhet fastställs ska efter styrelsens godkännande antas av kommissionen i enlighet med artikel 4.5 a i beslut 2008/381/EG (i dess ändrade lydelse). Kommissionens beslut ska utgöra ett finansieringsbeslut enligt artikel [110] i budgetförordningen. För att säkerställa att resurser snabbt finns tillgängliga får kommissionen anta arbetsprogrammet för det europeiska migrationsnätverket i ett separat finansieringsbeslut.
3. Ekonomiskt stöd för verksamhet som bedrivs av det europeiska migrationsnätverket ska ges i form av bidrag till de nationella kontaktpunkter som avses i artikel 3 i beslut 2008/381/EG och upphandling i tillämpliga fall, i enlighet med budgetförordningen.

Artikel 22

Blandfinansieringsinsatser

Blandfinansieringsinsatser som beslutas inom ramen för denna fond ska genomföras i enlighet med [InvestEU-förordningen] och avdelning X i budgetförordningen.

Artikel 23

Tekniskt bistånd på kommissionens initiativ

Fonden får stödja åtgärder för tekniskt bistånd som genomförs på kommissionens initiativ eller på dennas vägnar. Dessa åtgärder får finansieras till 100 %.

Artikel 24

Revision

Revisioner av användningen av unionens bidrag som utförs av personer eller enheter, inbegripet andra än de som görs på uppdrag av unionens institutioner eller organ, ska ligga till grund för den övergripande försäkran i enlighet med artikel 127 i förordning (EU) [förordning om finansiella regler tillämpliga på unionens allmänna budget].

Artikel 25

Information, kommunikation och publicitet

1. Mottagarna av unionsfinansiering ska framhålla unionsfinansieringens ursprung och säkerställa dess synlighet, i synnerhet när de marknadsför åtgärderna och deras resultat, genom att tillhandahålla enhetlig, verkningsfull och proportionell riktad information till olika målgrupper, däribland medierna och allmänheten.
2. Kommissionen ska vidta informations- och kommunikationsåtgärder avseende fonden och dess åtgärder och resultat. Medel som tilldelats fonden ska också bidra till den gemensamma kommunikationen av unionens politiska prioriteringar, i den mån de har anknytning till målen för denna förordning.

AVSNITT 4

STÖD OCH GENOMFÖRANDE UNDER DELAD, DIREKT OCH INDIREKT FÖRVALTNING

Artikel 26

Bistånd i nödsituationer

1. Genom fonden ska ekonomiskt stöd tillhandahållas för att åtgärda särskilda och brådskande behov i händelse av en nödsituation som är en konsekvens av en eller flera av följande omständigheter:
 - (a) Ett hårt migrationstryck i en eller flera medlemsstater som kännetecknas av en stor eller oproportionerlig inströmning av tredjelandsmedborgare vilket ställer betydande och omedelbara krav på medlemsstaternas mottagnings- och förvarsanläggningar, asyl- och migrationshanteringssystem samt asyl- och migrationsförfaranden.

- (b) Genomförandet av mekanismer för tillfälligt skydd i den mening som avses i direktiv 2001/55/EG³³.
 - (c) Ett hårt migrationstryck i tredjeländer, inbegripet då personer i behov av skydd kan vara strandsatta på grund av den politiska utvecklingen eller konflikter, särskilt då det kan ha en effekt på migrationsströmmarna mot EU.
2. Bistånd i nödsituationer får ges i form av bidrag direkt till de decentraliserade byråerna.
 3. Bistånd i nödsituationer får tilldelas medlemsstaternas program utöver deras tilldelning beräknad i enlighet med artikel 11.1 och bilaga I, förutsatt att det är öronmärkt som sådant i programmet. Finansieringen ska inte användas för andra åtgärder i programmet, utom under vederbörligen motiverade omständigheter, och om det godkänts av kommissionen genom en ändring av programmet.
 4. Bidrag som genomförs genom direkt förvaltning ska tilldelas och förvaltas i enlighet med [avdelning VIII] i budgetförordningen.

Artikel 27

Kumulativ, kompletterande och kombinerad finansiering

1. En åtgärd som har fått ett bidrag genom fonden kan också erhålla ett bidrag från något annat unionsprogram, inbegripet fonder inom ramen för delad förvaltning, under förutsättning att bidragen inte täcker samma kostnader. Reglerna för varje bidragande unionsprogram ska tillämpas på dess respektive bidrag till åtgärden. Den kumulativa finansieringen får inte överstiga de totala stödberättigande kostnaderna för åtgärden och stödet från de olika unionsprogrammen får beräknas proportionellt i enlighet med de handlingar där villkoren för stödet fastställs.
2. Åtgärder som certifierats med en spetskompetensstämpel eller som uppfyller de kumulativa, jämförande villkoren, dvs. att
 - (a) de har utvärderats i en inbjudan att lämna förslag inom ramen för instrumentet,
 - (b) de uppfyller minimikvalitetskraven för denna inbjudan att lämna förslag,
 - (c) de inte får finansieras enligt denna inbjudan att lämna förslag på grund av budgetbegränsningar,

de får motta stöd från Europeiska regionala utvecklingsfonden, Sammanhållningsfonden, Europeiska socialfonden+ eller Europeiska jordbruksfonden för landsbygdsutveckling, i enlighet med artikel [67.5] i förordning (EU)... [förordningen om gemensamma bestämmelser] och artikel [8] i förordning (EU)... [finansiering, förvaltning och övervakning av den gemensamma jordbrukspolitiken], förutsatt att åtgärderna är förenliga med målen för programmet i fråga. Reglerna för den fond som ger stöd ska tillämpas.

³³ Rådets direktiv 2001/55/EG av den 20 juli 2001 om miniminormer för att ge tillfälligt skydd vid massiv tillströmning av fördrivna personer och om åtgärder för att främja en balans mellan medlemsstaternas insatser för att ta emot dessa personer och bära följderna av detta (EGT L 212, 7.8.2001, s. 12).

AVSNITT 5

ÖVERVAKNING, RAPPORTERING OCH UTVÄRDERING

UNDERAVSNITT 1 GEMENSAMMA BESTÄMMELSER

Artikel 28

Övervakning och rapportering

1. I enlighet med rapporteringskraven i artikel [43.3 h.i iii] i budgetförordningen ska kommissionen informera Europaparlamentet och rådet om prestationerna i enlighet med bilaga V.
2. Kommissionen ska ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 32 för att ändra bilaga V i syfte att göra nödvändiga anpassningar av den information om prestationerna som ska lämnas till Europaparlamentet och rådet.
3. Indikatorer för rapportering om fondens framsteg mot att uppnå målen för denna förordning fastställs i bilaga VIII. För outputindikatorer ska utgångsvärdet fastställas till noll. Delmålen för 2024 och målen för 2029 ska vara kumulativa.
4. Prestationsrapporteringssystemet ska säkerställa att uppgifter för övervakning av programmets genomförande och resultat samlas in på ett effektivt och ändamålsenligt sätt och i tid. För detta ändamål ska proportionella rapporteringskrav ställas på mottagarna av unionens medel och, i förekommande fall, medlemsstaterna.
5. För att säkerställa en effektiv bedömning av fondens framsteg i riktning mot att uppnå dess mål, ska kommissionen ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 32 i syfte att ändra bilaga VIII för att se över och komplettera indikatorerna, om det är nödvändigt, och komplettera denna förordning med bestämmelser om inrättandet av en ram för övervakning och utvärdering, inbegripet för information om projekten som ska tillhandahållas av medlemsstaterna.

Artikel 29

Utvärdering

1. Kommissionen ska genomföra en halvtidsöversyn och en efterhandsutvärdering av denna förordning, inbegripet av de åtgärder som vidtas inom ramen för fonden.
2. Halvtidsöversynen och efterhandsutvärderingen ska utföras i god tid för att kunna bidra till beslutsprocessen.

DELAVSNIITT 2 REGLER FÖR DELAD FÖRVALTNING

Artikel 30

Årliga prestationsrapporter

1. Senast den 15 februari 2023, och senast samma dag varje efterföljande år till och med år 2031, ska medlemsstaterna till kommissionen lämna in en årlig prestationsrapport i enlighet med artikel 36.6 i förordning (EU) .../2021 [förordningen om gemensamma bestämmelser]. Den rapport som lämnas in år 2023 ska omfatta genomförandet av programmet under perioden till den 30 juni 2022.
2. Den årliga prestationsrapporten ska särskilt innehålla uppgifter om följande:
 - (a) Framsteg med att genomföra programmet och att uppnå delmålen och målen, med hänsyn till de senaste uppgifter som krävs enligt artikel [37] i förordning (EU) .../2021 [förordningen om gemensamma bestämmelser].
 - (b) Eventuella problem som påverkar programmets prestation och de åtgärder som vidtagits för att lösa dem.
 - (c) Komplementaritet mellan de åtgärder som stöds av fonden och det stöd som ges genom andra unionsfonder, särskilt i eller i förhållande till tredjeländer.
 - (d) Programmets bidrag till genomförandet av relevanta delar av unionens regelverk och handlingsplaner.
 - (e) Genomförandet av kommunikations- och synlighetsåtgärder.
 - (f) Uppfyllandet av de tillämpliga nödvändiga villkoren och tillämpningen av dem under hela programperioden.
 - (g) Antalet personer som vidarebosatts med stöd från fonden i enlighet med de belopp som avses i artikel 16.1.
 - (h) Antalet sökande av internationellt skydd och personer som beviljats internationellt skydd som överförs från en medlemsstat till en annan i enlighet med artikel 17.
3. Kommissionen får lämna synpunkter på den årliga prestationsrapporten inom två månader efter dagen för mottagandet. Om kommissionen inte lämnar synpunkter inom denna tidsfrist ska rapporten anses vara godkänd.
4. I syfte att säkerställa enhetliga villkor för genomförandet av denna artikel ska kommissionen anta en genomförandeakt för att fastställa mallen för den årliga prestationsrapporten. Denna genomförandeakt ska antas enligt det rådgivande förfarande som avses i artikel 33.2.

Artikel 31

Övervakning och rapportering

1. Övervakning och rapportering i enlighet med avdelning IV i förordning (EU) .../... [förordningen om gemensamma bestämmelser] ska grundas på de interventionstyper

som fastställs i tabellerna 1, 2 och 3 i bilaga VI. För att hantera oförutsedda eller nya omständigheter eller för att säkerställa ett effektivt genomförande av finansieringen ska kommissionen ges befogenhet att anta delegerade akter för att ändra interventionstyperna i enlighet med artikel 32.

2. Dessa indikatorer ska användas i enlighet med artiklarna 12.1, 17 och 37 i förordning (EU) .../2021 [förordningen om gemensamma bestämmelser].

KAPITEL III

ÖVERGÅNGS- OCH SLUTBESTÄMMELSER

Artikel 32

Utövande av delegeringen

1. Befogenheten att anta delegerade akter ges till kommissionen med förbehåll för de villkor som anges i denna artikel.
2. Den befogenhet att anta delegerade akter som avses i artikel 13, 18, 28 och 31 ska tilldelas kommissionen till och med den 31 december 2028.
3. Den delegering av befogenhet som avses i artiklarna 13, 18, 28 och 31 får när som helst återkallas av Europaparlamentet eller rådet. Ett beslut om återkallelse innebär att delegeringen av den befogenhet som anges i beslutet upphör att gälla. Beslutet får verkan dagen efter det att det offentliggörs i *Europeiska unionens officiella tidning*, eller vid ett senare i beslutet angivet datum. Det påverkar inte giltigheten av delegerade akter som redan har trätt i kraft.
4. Innan kommissionen antar en delegerad akt, ska den samråda med experter som utsetts av varje medlemsstat i enlighet med principerna i det interinstitutionella avtalet av den 13 april 2016 om bättre lagstiftning.
5. Så snart kommissionen antar en delegerad akt ska den samtidigt underrätta Europaparlamentet och rådet om detta.
6. En delegerad akt som antas enligt artiklarna 13, 18, 28 och 31 ska träda i kraft endast om varken Europaparlamentet eller rådet har gjort invändningar mot den delegerade akten inom två månader från den dag då akten delgavs Europaparlamentet och rådet, eller om både Europaparlamentet och rådet, före utgången av den perioden, har underrättat kommissionen om att de inte kommer att invända. Denna period ska förlängas med två månader på Europaparlamentets eller rådets initiativ.

Artikel 33

Kommittéförfarande

1. Kommissionen ska biträdas av samordningskommittén för Asyl- och migrationsfonden, Fonden för inre säkerhet och instrumentet för gränsförvaltning och visering. Denna kommitté ska vara en kommitté i den mening som avses i förordning (EU) nr 182/2011.

2. När det hänvisas till denna punkt ska artikel 4 i förordning (EU) nr 182/2011 tillämpas.
3. Om kommittén inte avger något yttrande, ska kommissionen inte anta utkastet till genomförandeakt. Detta ska inte tillämpas på den genomförandeakt som avses i artikel 30.4.

Artikel 34

Övergångsbestämmelser

1. Denna förordning ska inte påverka det fortsatta genomförandet eller ändringar av de berörda åtgärderna inom ramen för asyl-, migrations- och integrationsfonden för perioden 2014–2020 som inrättades genom förordning (EU) nr 516/2014, och som ska fortsätta att tillämpas på de berörda åtgärderna till dess att de avslutas.
2. Finansieringsramen för fonden får också omfatta de utgifter för tekniskt och administrativt bistånd som är nödvändiga för att säkerställa övergången mellan fonden och de åtgärder som antagits inom ramen för dess föregångare, asyl-, migrations- och integrationsfonden som inrättats genom förordning (EU) nr 516/2014.

Artikel 35

Ikraftträdande och tillämpning

Denna förordning träder i kraft den tjugonde dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Den ska tillämpas från och med den 1 januari 2021.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i medlemsstaterna i enlighet med fördragen.

Utfärdad i Strasbourg den

På Europaparlamentets vägnar
Ordförande

På rådets vägnar
Ordförande

FINANSIERINGSÖVERSIKT FÖR RÄTTSAKT

1. GRUNDLÄGGANDE UPPGIFTER OM FÖRSLAGET ELLER INITIATIVET

- 1.1. Förslagets eller initiativets titel
- 1.2. Berörda politikområden (*programkluster*)
- 1.3. Typ av förslag eller initiativ
- 1.4. Grunder för förslaget eller initiativet
- 1.5. Varaktighet och budgetkonsekvenser
- 1.6. Planerad metod för genomförandet

2. FÖRVALTNING

- 2.1. Regler om uppföljning och rapportering
- 2.2. Förvaltnings- och kontrollsystem
- 2.3. Åtgärder för att förebygga bedrägeri och oriktigheter

3. BERÄKNADE BUDGETKONSEKVENSER AV FÖRSLAGET ELLER INITIATIVET

- 3.1. Berörda rubriker i den fleråriga budgetramen och budgetrubriker i den årliga budgetens utgiftsdel
- 3.2. Beräknad inverkan på utgifterna
 - 3.2.1. *Sammanfattning av den beräknade inverkan på utgifterna*
 - 3.2.2. *Beräknad inverkan på anslag av administrativ natur*
 - 3.2.3. *Bidrag från tredje part*
- 3.3. Beräknad inverkan på inkomsterna

FINANSIERINGSÖVERSIKT FÖR RÄTTSAKT

1. GRUNDLÄGGANDE UPPGIFTER OM FÖRSLAGET ELLER INITIATIVET

1.1. Förslaget eller initiativets titel

Förslag till Europaparlamentets och rådets förordning om inrättande av Asyl- och migrationsfonden (AMF).

1.2. Berörda politikområden (*programkluster*)

Rubrik 4 (Migration och gränsförvaltning). Avdelning 10: Migration

1.3. Förslaget eller initiativet avser

☒ en ny åtgärd

☐ en ny åtgärd som bygger på ett pilotprojekt eller en förberedande åtgärd³⁴

☐ en förlängning av en befintlig åtgärd

☐ en sammanslagning eller omdirigering av en eller flera åtgärder mot en annan/en ny åtgärd

1.4. Grunder för förslaget eller initiativet

1.4.1. Krav som ska uppfyllas på kort eller lång sikt, inbegripet en detaljerad tidsplan för genomförandet av initiativet

EU kommer även i fortsättningen ställas inför stora utmaningar på migrationsområdet under programperioden 2021–2027. I migrationsagendan³⁵, vilket bekräftats i de regelbundna rapporterna om dess genomförande³⁶, har det fastställts åtgärder för att minska incitamenten till irreguljär migration, insatser för att rädda liv till sjöss och säkra unionens yttre gränser samt åtgärder till stöd för en stark gemensam asylpolitik och en ny politik för laglig migration. Vad gäller den externa dimensionen, det fortsatta genomförandet av uttalandet från EU och Turkiet³⁷, partnerskapsramen³⁸ och de gemensamma åtgärderna med avseende på den centrala Medelhavsrutten har antalet anländande minskat med nästan 30 % jämfört med 2014.

För att befästa denna utveckling har kommissionen inlett en reform av det gemensamma europeiska asylsystemet, med ett inslag om solidaritet och ansvarstagande i Dublinsystemet³⁹ och ett förslag om att inrätta en permanent unionsram för vidarebosättning⁴⁰, som håller på att förhandlas fram. Handlingsplanen för integration av tredjelandsmedborgare⁴¹ och den förnyade handlingsplanen för att främja en effektiv återvändandepolitik i Europeiska unionen⁴² inleddes 2016 respektive 2017. Kommissionen har också lagt fram förslag om laglig migration i och med översynen av blåkortsdirektivet som håller på att förhandlas

³⁴ I den mening som avses i artikel 58.2 a eller b i budgetförordningen.

³⁵ COM(2015) 240 final av den 13 maj 2015.

³⁶ COM(2017) 558 final av den 27 september 2017 och COM(2018) 250 final av den 14 mars 2018.

³⁷ <http://www.consilium.europa.eu/en/press/press-releases/2016/03/18/eu-turkey-statement/>

³⁸ COM(2016) 385 final av den 7 juni 2016.

³⁹ COM(2016) 270 final av den 4 maj 2016.

⁴⁰ COM(2016) 468 final av den 13 juli 2016.

⁴¹ COM(2016) 377 final av den 7 juni 2016.

⁴² COM(2017) 200 final av den 2 mars 2017.

fram⁴³, och genomför en utvärdering av ramen för laglig migration för att kartlägga eventuella brister samt möjliga sätt att förenkla och rationalisera den.

Fonden kommer att stödja de fortsatta behoven på områdena för asyl, integration och återvändande samtidigt som dess tillämpningsområde anpassas för att stödja den framtida utvecklingen av lagstiftningen och mandaten för Europeiska gräns- och kustbevakningsbyrå och Europeiska unionens asylbyrå. Samarbete med länder utanför EU och internationella organisationer är avgörande för att uppnå dessa mål. Fonden kommer att stödja åtgärder som rör den yttre dimensionen, som ett komplement till de åtgärder som stöds genom det kommande instrumentet för yttre åtgärder.

Utan att det påverkar tillämpningen av framtida politisk utveckling kommer eventuella framtida lagstiftningsförslag på detta område att omfatta en egen separat finansieringsöversikt över medel som kan täckas antingen av finansieringsramen för denna fond eller någon annan ytterligare finansiering som finns tillgänglig i den fleråriga budgetramen.

1.4.2. Mervärdet av en åtgärd på unionsnivå (som kan följa av flera faktorer, t.ex. samordningsfördelar, rättssäkerhet, ökad effektivitet eller komplementaritet). Med ”mervärdet av en åtgärd på unionsnivå” menas det värde en unionsinsats tillför som går utöver det värde som annars skulle ha skapats av enbart medlemsstaterna.

Skäl för åtgärder på europeisk nivå (ex ante)

Utmaningarna i fråga om asyl och migration är av naturen sammanlänkade och gränsöverskridande, och kan inte på ett tillfredsställande sätt hanteras av medlemsstaterna på egen hand. I artikel 80 i EUF-fördraget anges att den gemensamma asyl- och migrationspolitiken samt politiken som rör de yttre gränserna grundar sig på principerna om solidaritet och rättvis ansvarsfördelning mellan medlemsstaterna. EU-finansieringsramen är den mekanism som ger verkan åt de ekonomiska konsekvenserna av denna princip. En integrerad förvaltning av EU:s yttre gränser och fullbordandet av ett gemensamt europeiskt asylsystem är de effektivaste sätten att dela på detta ansvar och de ekonomiska konsekvenserna mellan medlemsstaterna på ett rättvist sätt. Det är nödvändigt med EU-finansiering på området integration av tredjelandsmedborgare för att öka kvaliteten på stödet till de nyanlända i ett tidigt skede efter ankomsten, vilket är avgörande för att säkerställa deras fullständiga inkludering i de europeiska samhällena på lång sikt om de får permanent skydd. EU:s rätt att agera på området för inrikes frågor härrör främst från avdelning V i EUF-fördraget (”området med frihet, säkerhet och rättvisa”): den gemensamma politiken för asyl, subsidiärt skydd och tillfälligt skydd, inbegripet partnerskap och samarbete med tredjeländer (artikel 78 i EUF-fördraget) och den gemensamma invandringspolitiken och återvändandepolitiken, inbegripet ingående av återtagandeavtal med tredjeländer (särskilt artikel 79.2 och 79.4 i EUF-fördraget)

Förväntat mervärde för unionen (ex post)

Den preliminära utvärderingen av asyl-, migrations- och integrationsfonden (Amif) visade att EU-stödet, som utgör en del av det politiska gensvaret, har bidragit till politiska resultat och gett ett mervärde. Trots att EU:s fonder är relativt små jämfört med de utmaningar som krisen har orsakat har de tillhandahållit ett mervärde genom att stödja åtgärder med en gränsöverskridande dimension, öka den nationella kapaciteten och optimera förfaranden som rör migrationshantering samt öka solidariteten och förbättra ansvarsfördelningen mellan

⁴³ COM(2016) 378 final av den 7 juni 2016.

medlemsstaterna, särskilt genom bistånd i nödsituationer och omplaceringsmekanismen. Det förväntade mervärdet för unionen från fonden omfattar liknande verksamhetsområden samtidigt som det kan stödja genomförandet av det framtida regelverket samt den politiska utvecklingen på området asyl, laglig migration, integration och återvändande.

1.4.3. Erfarenheter från tidigare liknande åtgärder

I halvtidsutvärderingarna av Amif för programperioden 2014–2020 samt efterhandsutvärderingarna av fonderna under programperioden 2007–2013 (instrument enligt programmet ”Solidaritets och hantering av migrationsströmmar” (Solid)) har gett resultaten nedan:

Relevans, tillämpningsområde och storlek

Det breda tillämpningsområdet för den nuvarande Amif säkerställde att den kunde stödja genomförandet av de nödvändiga åtgärderna på EU-nivå på migrationsområdet. Betydande budgetförstärkningar var nödvändiga till följd av migrationskrisen. Möjligheten att ge bistånd i nödsituationer, genom direkt förvaltning, har bidragit till att säkerställa fondens relevans genom att öka dess flexibilitet, men den användes i en betydligt högre omfattning än ursprungligen avsetts för att på ett lämpligt sätt hantera de stora migrationsutmaningarna. Dessutom återspeglar inte medel som fastställts i början av programperioden på grundval av statistik, förändringar i medlemsstaternas behov under genomförandeperioden. När det gäller tillhandahållande av ytterligare finansiellt stöd under programperioden, lämnar inte den fördelningsnyckel som fastställs i början av programperioden utrymme för flexibilitet, vilket skulle kunna påverka fondens effektivitet och ändamålsenlighet.

Ändamålsenlighet

Den nuvarande Amif anses vara ändamålsenlig och bidrar till sina mål. Migrationskrisen påverkar dess effektivitet, eftersom de utmaningar som fonden ska krävs för att möta de ökade. Möjligheten att använda bistånd i nödsituationer lyftes allmänt fram som avgörande för att fonderna ska kunna reagera på ändrade omständigheter. Utvärderingarna visar att en kombination av genomförandemodeller på områdena migration, gränsförvaltning och säkerhet är ett effektivt sätt att uppnå fondernas mål. Den övergripande utformningen av genomförandemekanismerna bör behållas.

Å andra sidan visar utvärderingarna att det fortfarande råder bristande flexibilitet, vilket ska balanseras med förutsägbarhet, eftersom de ansvariga myndigheterna och stödmottagarna behöver finansiell säkerhet och rättssäkerhet för att planera genomförandet av fonden under hela programperioden, som en begränsning av deras effektivitet. Den nuvarande Amif omfattar inte en finansieringsram som ska fördelas på de nationella programmen inom ramen för halvtidsöversynen, vilket begränsar möjligheten att tillhandahålla ytterligare finansiering till de nationella programmen. En annan begränsning är kopplad till det faktum att halvtidsöversynen endast kan användas vid en förutbestämd tidpunkt under genomförandeperioden. Migrations- och säkerhetskriserna har visat att det behövdes flexibilitet från början av programperioden och framåt för att kunna reagera på förändringar på fältet.

I halvtidsutvärderingarna noterades också behovet av en tydlig interventionslogik, och att mer fokuserade nationella program skulle öka effektiviteten genom att göra det möjligt att prioritera vissa mål, och vikten av ett fullständigt övervaknings- och utvärderingssystem, både för direkt och delad förvaltning. Då den utformas på ett tidigt stadium säkerställs en konsekvent och enhetlig övervakning av framstegen och ändamålsenligheten redan från början.

Effektivitet (inklusive förenkling och minskning av den administrativa bördan)

De berörda parterna har noterat framsteg när det gäller förenkling av förfarandena. Innovativa åtgärder (förenklade kostnadsalternativ, flerårig programplanering) anses vara till nytta. Inrättandet av gemensamma bestämmelser om genomförandet av Amif och fonden för inre säkerhet utgjorde ett stöd för länkarna mellan förvaltningen av de tre finansieringsinstrumenten, vilket ledde till ett nära samarbete mellan – och i vissa fall enandet av – de enheter som ansvarar för förvaltningen av de två fonderna.

Den administrativa bördan uppfattas fortfarande vara alltför hög av både förvaltningarna och stödmottagarna, vilket undergräver fondernas effektivitet. Ett exempel är att även om användningen av nationella regler för stödberättigande potentiellt kan minska den administrativa bördan är de regler för stödberättigande som tillämpas ibland alltför betungande. Förenklade kostnadsalternativ används inte i full utsträckning. Både för medlemsstaterna och kommissionen har också en relativt stor administrativ börda vid tillhandahållandet av bistånd i nödsituationer genom direkt förvaltning. Detta förutsätter att det upprättas ett detaljerat bidragsavtal under en kort tidsperiod och mer detaljerade rapporteringskrav gentemot kommissionen för stödmottagarna (jämfört med delad förvaltning). Det behövs tekniskt bistånd på tillräckligt hög nivå för att underlätta en framgångsrik förvaltning av fonden och ytterligare insatser för att förenkla tillgången till fonder för potentiella stödmottagare genom att tillhandahålla information om åtgärder och finansieringsmöjligheter. I den nuvarande Amif finns det ingen mekanism som syftar till att förbättra prestationer, såsom till exempel ett system med incitament som ytterligare skulle förbättra fondens effektivitet och ändamålsenlighet. I avsaknad av en sådan mekanism kunde de medlemsstater som presterat väl vid genomförandet av fonden inte belönas. Detta kunde ha ökat fondens effektivitet för att uppnå sina mål.

Samstämmighet

I efterhandsutvärderingarna betonas att vissa medlemsstater rapporterade att komplementariteten kunde ha förbättrats med hjälp av Europeiska socialfonden avseende integrationsåtgärder, och med de externa instrumenten när det gäller återintegreringsverksamhet. Genomförandet av de nuvarande fonderna visar att de åtgärder som vidtagits under utformnings-, planerings- och programplaneringsstadierna har underlättat samstämmigheten och komplementariteten med EU:s andra finansieringsinstrument. Fondernas format (nationella program som syftar till långsiktig kapacitet, bistånd i nödsituationer som syftar till att minska det omedelbara trycket och unionsåtgärder som utformats för att stödja gränsöverskridande samarbete) ansågs vara positivt. Att säkerställa samstämmighet och synergier är dock fortfarande en utmaning på tre huvudområden: att stödja målen för asyl och integration genom de europeiska struktur- och investeringsfonderna (ESI-fonderna), stöd till gränsförvaltning, återvändande och återintegreringsåtgärder samt utveckla trygghetssystem i tredjeländer och slutligen att säkerställa samstämmighet mellan EU-fondernas interventioner på säkerhetsområdet.

1.4.4. Förenlighet med andra lämpliga instrument och eventuella synergieffekter

Unionens mål på asyl- och migrationsområdet kommer att underbyggas genom en fullt samordnad uppsättning finansieringsinstrument, som inbegriper både inre och yttre aspekter. Det är viktigt att undvika överlappning med finansieringen genom andra EU-instrument genom att skiljelinjer och effektiva samordningsmekanismer upprättas. Den framtida AMF kommer att fungera som unionens särskilda instrument på området asyl och migration utöver andra relevanta finansieringsinstrument som, utifrån sina respektive utgångspunkter och stödområden, stärker de asyl- och migrationspolitiska målen. Den kommer att säkerställa komplementaritet med de andra finansieringsinstrumenten på området inrikes frågor,

inbegripet gränsförvaltnings- och viseringskomponenten i Fonden för integrerad gränsförvaltning, som kommer att stödja migrationshanteringen inom ramen för förvaltningen av unionens yttre gränser.

De framtida Eruf och ESF+ kommer att stödja migrationen inom ramen för deras tillämpningsområde och i ett längre perspektiv integreras en uppsättning politiska mål i dem.

Stöd till integrationen av tredjelandsmedborgare är en långsiktig process. Behovet av att investera i detta område kommer att fortsätta eller till och med öka under perioden 2021–2027. De grupper som är i störst behov av integrationsstöd är de asylsökande som troligtvis behöver internationellt skydd, liksom personer som åtnjuter internationellt skydd och migranter som anländer till EU genom förfaranden för familjeåterförening. Dessa grupper av personer har särskilda behov. Det behövs fortfarande särskild finansiering till förmån för dessa målgrupper, i synnerhet i ett tidigt skede av integrationsprocessen.

Därför kommer fonden att tillhandahålla särskild finansiering för åtgärder som särskilt riktar sig till tredjelandsmedborgare, särskilt under den tidiga integrationsfasen för tredjelandsmedborgares sociala och ekonomiska delaktighet, bland annat genom att tillhandahålla stöd till barns utbildning, samt för övergripande åtgärder som stöder medlemsstaternas integrationspolitik och integrationsstrategier. För asylsökande som omfattas av det reformerade Dublinsystemet kommer AMF att omfatta första mottagningsåtgärder, grundläggande stöd och utbildning och kommer också att ge stöd till dem som behöver återvända. Insatser inom olika temaområden för insatser på längre sikt, såsom integrering på arbetsmarknaden och social delaktighet till stöd för tredjelandsmedborgares integration kommer att stödjas genom den framtida Eruf, särskilt den framtida ESF+ och andra relevanta EU-fonder.

När det gäller **den yttre dimensionen** kommer fonden att kunna stödja den yttre dimensionen av EU:s interna politik. Detta stöd kommer att vara ett komplement till det framtida externa instrumentet som kommer att stödja migrationsförvaltningen genom de geografiska och tematiska komponenterna. Fonden skulle fortsätta att stödja vidarebosättning, kapacitetssuppleering i tredjeländer för att hantera migrationsströmmar och garantera skydd för migranterna och åtgärder före avresa från medlemsstaterna i syfte att underlätta integrationen av tredjelandsmedborgare i EU. På återvändandeområdet kommer den att fortsätta stödja genomförandet av återtagandeavtal med tredjeländer och återintegrering av återvändande personer, samt åtgärder för att förhindra irreguljär migration (t.ex. informationskampanjer, uppgiftsinsamling och spårning av migrationsströmmar och migrationsrutter.). En ny utveckling skulle göra det möjligt för fonden att stödja utvecklingen av program för rörlighet till EU på området för laglig migration och en möjlighet att ge incitament och stöd till (och i) tredjeländer för att ta emot och återintegrera personer som återvänder från EU på återvändandeområdet.

Behovet av komplementaritet mellan EU:s finansieringsinstrument kommer att inkludera en hänvisning avseende den externa dimensionen i artikel 10.2.

1.5. Varaktighet och budgetkonsekvenser

☒ begränsad varaktighet

☒ verkan från och med den 1.1.2021 till och med den 31.12.2027

☒ budgetkonsekvenser från och med 2021 till och med 2027 för åtagandebemyndiganden och från och med 2021 för betalningsbemyndiganden.

☐ obegränsad varaktighet

Efter en inledande period ÅÅÅÅ–ÅÅÅÅ, beräknas genomförandetakten nå en stabil nivå.

1.6. Planerad metod för genomförandet⁴⁴

☒ Direkt förvaltning som sköts av kommissionen

☒ av dess avdelningar, vilket också inbegriper personalen vid unionens delegationer;

☐ av genomförandeorgan

☒ Delad förvaltning med medlemsstaterna

☒ Indirekt förvaltning genom att uppgifter som ingår i budgetgenomförandet anförtros

☒ tredjeländer eller organ som de har utsett

☒ internationella organisationer och organ kopplade till dem (ange vilka)

☒ EIB och Europeiska investeringsfonden

☒ organ som avses i artiklarna 70 och 71 i budgetförordningen

☒ offentligrättsliga organ

☒ privaträttsliga organ som anförtrotts uppgifter som faller inom offentlig förvaltning och som lämnat tillräckliga ekonomiska garantier

☒ organ som omfattas av privaträtten i en medlemsstat, som anförtrotts genomförandet av ett offentlig-privat partnerskap och som lämnat tillräckliga ekonomiska garantier

☐ personer som anförtrotts ansvaret för genomförandet av särskilda åtgärder inom Gusp som följer av avdelning V i fördraget om Europeiska unionen och som anges i den relevanta grundläggande rättsakten

Vid fler än en metod, ange kompletterande uppgifter under "Anmärkningar".

Anmärkningar

Den föreslagna fonden ska genomföras genom delad, direkt eller indirekt förvaltning. Den största delen av medlen kommer att tilldelas de nationella programmen under delad förvaltning. Återstoden kommer att tilldelas en tematisk del och kan användas för särskilda åtgärder (som genomförs av nationellt eller transnationellt av medlemsstaterna), unionsåtgärder (direkt/indirekt förvaltning), bistånd i nödsituationer (delad, direkt eller indirekt förvaltning), förflyttning och vidarebosättning (delad förvaltning) och det europeiska migrationsnätverket (direkt förvaltning).

⁴⁴ Närmare förklaringar av de olika metoderna för genomförande med hänvisningar till respektive bestämmelser i budgetförordningen återfinns på BudgWeb: <https://myintracomm.ec.europa.eu/budgweb/EN/man/budgmanag/Pages/budgmanag.aspx>

2. FÖRVALTNING

2.1. Regler om uppföljning och rapportering

Ange intervall och andra villkor för sådana åtgärder:

Direkt/indirekt förvaltning:

Kommissionen ska direkt övervaka genomförandet av åtgärderna enligt de arrangemang som beskrivs i respektive bidragsavtal, överenskommelser om medverkan med internationella organisationer, i tillämpliga fall, samt avtal med stödmottagarna.

Delad förvaltning:

Varje medlemsstat ska inrätta ett förvaltnings- och kontrollsystem för sitt program och säkerställa kvaliteten och tillförlitligheten i övervakningssystemet och uppgifterna om indikatorer, i enlighet med förordningen om gemensamma bestämmelser. För att göra det lättare att snabbt inleda genomförandet är det möjligt att förlänga befintliga välfungerande förvaltnings- och kontrollsystem till nästa programperiod.

I detta sammanhang kommer medlemsstaterna att ombes inrätta en övervakningskommitté som kommissionen ska delta i som rådgivare. Övervakningskommittén ska sammanträda minst en gång om året. Den ska granska alla frågor som påverkar programmets förmåga att förverkliga programmålen.

Medlemsstaterna ska sända en årlig prestationsrapport, som bör innehålla information om de framsteg som görs i genomförandet av programmet och uppnåendet av delmål och mål. Rapporten bör även ta upp eventuella frågor som påverkar prestationerna inom programmet och de åtgärder som vidtagits för att lösa dem.

I slutet av perioden ska varje medlemsstat lämna in en slutlig resultatrappport. Slutrapporten bör inriktas på de framsteg som gjorts med att förverkliga programmålen och bör ge en översikt över de viktigaste faktorer som påverkat programmets resultat, de åtgärder som vidtagits för att ta itu med dessa faktorer och en bedömning av hur effektiva dessa åtgärder har varit. Dessutom bör den beskriva hur programmet har bidragit till att avhjälpa de brister som konstaterats i relevanta EU-rekommendationer till medlemsstaten, de framsteg som gjorts för att uppnå de mål som anges i prestationsramen, iakttagelserna från de relevanta utvärderingarna, uppföljningen av dessa iakttagelser och resultaten av kommunikationsåtgärderna.

Enligt förslaget till förordning om gemensamma bestämmelser ska medlemsstaterna årligen översända ett garantipaket som inbegriper årsredovisning, förvaltningsförklaring och revisionsmyndighetens yttrande om förvaltnings- och kontrollsystemet samt om lagligheten och korrektheten i de utgifter som deklarerats i årsräkenskaperna. Detta garantipaket kommer att användas av kommissionen för att fastställa det belopp som ska belasta fonden för räkenskapsåret.

Ett översynsmöte ska anordnas mellan kommissionen och varje medlemsstat vartannat år för att granska resultatet av varje program.

Sex gånger om året sänder medlemsstaterna uppgifter för varje program, indelat enligt särskilda mål. Dessa uppgifter avser kostnaderna för insatser och värdet av gemensamma output- och resultatindikatorer.

I allmänhet:

Kommissionen ska göra en halvtidsutvärdering och en efterhandsutvärdering av de åtgärder som genomförts inom ramen för denna fond, i linje med förordningen om gemensamma bestämmelser. Halvtidsutvärderingen bör framför allt grundas på halvtidsutvärderingen av program som medlemsstaterna lämnat in till kommissionen senast den 31 december 2024.

2.2. Förvaltnings- och kontrollsystem

2.2.1. Motivering av den genomförandemetod, de finansieringsmekanismer, de betalningsvillkor och den kontrollstrategi som föreslås

Både efterhandsutvärderingarna av de fonder som lydde under GD Migration och inrikes frågor 2007–2013 och halvtidsutvärderingarna av generaldirektoratets befintliga fonder visar att en kombination av olika genomförandemodeller på området migration och inrikes frågor har gjort det möjligt att på ett effektivt sätt uppnå fondernas mål. Den övergripande utformningen av genomförandemodellerna bibehålls och omfattar delad, direkt och indirekt förvaltning.

Genom delad förvaltning genomför medlemsstaterna program som bidrar till unionens politiska mål på ett sätt som är skräddarsytt till deras nationella förhållanden. Delad förvaltning säkerställer att ekonomiskt stöd finns tillgängligt i alla deltagande stater. Delad förvaltning möjliggör dessutom förutsebar finansiering och ger medlemsstaterna, som bäst känner till de utmaningar de står inför, möjlighet att planera sin långsiktiga finansiering i enlighet med detta. Tilläggsfinansiering för särskilda åtgärder (som kräver samarbete mellan medlemsstaterna eller extra medel till en eller flera medlemsstater på grund av ny utveckling i unionen) och för vidarebosättnings- och förflyttningsverksamhet kan genomföras genom delad förvaltning. En nyhet är att fonden också kan utnyttjas för bistånd i nödsituationer genom delad förvaltning, utöver direkt och indirekt förvaltning.

Genom direkt förvaltning stöder kommissionen andra åtgärder som bidrar till unionens gemensamma politiska mål. Åtgärderna gör det möjligt att vidta skräddarsydda åtgärder till stöd för akuta och särskilda behov i enskilda medlemsstater ("bistånd i nödsituationer"), stöda transnationella nätverk och verksamhet, testa innovativ verksamhet som kan utökas inom ramen för nationella program och utföra studier av intresse för unionen som helhet ("unionsåtgärder").

Genom indirekt förvaltning bibehåller fonden möjligheten att för särskilda åtgärder delegera budgetgenomförande till bl.a. internationella organisationer och organ på området inrikes frågor.

Med tanke på de olika målen och behoven föreslås en tematisk del inom ramen för fonden, som ett sätt att balansera förutsägbarheten för den fleråriga tilldelningen av finansiering till de nationella programmen med flexibilitet när det gäller att regelbundet betala ut medel till åtgärder med högt mervärde för unionen. Den tematiska delen kommer att användas för särskilda åtgärder inom och bland medlemsstaterna, unionsåtgärder, bistånd i nödsituationer, vidarebosättning och omplacering. Den kommer att säkerställa att medel kan tilldelas och överföras mellan de olika förvaltningsformerna, på grundval av en tvåårig programplaneringscykel.

Betalningsarrangemangen för delad förvaltning beskrivs i förslaget till förordning om gemensamma bestämmelser, som föreskriver en årlig förfinansiering, följd av maximalt fyra mellanliggande betalningar per program och år, på grundval av de betalningsansökningar som skickats in av medlemsstaterna under räkenskapsåret. Enligt förslaget till förordning om gemensamma bestämmelser avräknas förhandsfinansieringen inom programmets sista räkenskapsår.

Kontrollstrategin kommer att bygga på den nya budgetförordningen och förordningen om gemensamma bestämmelser. Den nya budgetförordningen och förslaget till förordning om gemensamma bestämmelser bör utvidga användningen av förenklade former av bidrag, såsom klumpsummor, schablonbelopp och enhetskostnader. I förordningarna införs också nya former av betalningar, som bygger på de resultat som uppnåts, snarare än kostnaderna. Stödmottagarna kommer att kunna motta ett fast belopp om de styrker att viss verksamhet, såsom utbildning eller tillhandahållande av bistånd i nödsituationer, har ägt rum. Detta förväntas förenkla kontrollbördan både för stödmottagarna och medlemsstaterna (t.ex. kontroll av fakturor och kvitton för kostnaderna).

När det gäller delad förvaltning bygger förslaget till förordning om gemensamma bestämmelser på förvaltnings- och kontrollstrategin för programplaneringsperioden 2014–2020, men några åtgärder införs i syfte att förenkla genomförandet och minska kontrollbördan för både stödmottagare och medlemsstater. De nya inslagen är bland annat följande:

- Avskaffande av utseendeförfarandet (vilket torde göra det möjligt att påskynda genomförandet av programmen).
- Förvaltningskontroller (administrativa kontroller och kontroller på plats) som ska utföras av den förvaltande myndigheten på grundval av riskbedömningar (jämfört med 100 % administrativa kontroller som krävs under programperioden 2014–2020). Dessutom får de förvaltande myndigheterna, på vissa villkor, tillämpa proportionerliga kontrollstrategier i linje med nationella förfaranden.
- Villkor för att undvika flera olika revisioner av samma insats/utgift.

Programmyndigheterna kommer att lämna in ansökningar om mellanliggande betalningar till kommissionen på grundval av stödmottagarnas utgifter. Enligt förslaget till förordning om gemensamma bestämmelser ska de förvaltande myndigheterna få rätt att utföra förvaltningskontrollerna på grundval av riskbedömningar men där föreskrivs även särskilda kontroller (t.ex. kontroller på plats av den förvaltande myndigheten och revisioner av insatser/utgifter av revisionsmyndigheten) efter att utgifterna har deklarerats till kommissionen i ansökningarna om mellanliggande betalningar. För att minska risken för att ersättning utgår till icke stödberättigande utgifter, fastställs i förslaget till förordning om gemensamma bestämmelser att kommissionens mellanliggande betalningar ska begränsas till högst 90 %, med tanke på att bara en del av de nationella kontrollerna har utförts i det skedet. Kommissionen kommer att betala det återstående saldot efter det årliga avslutandet av räkenskaperna, efter mottagande av garantipaketet från programmyndigheterna. Eventuella oriktigheter som kommissionen eller revisionsrätten upptäcker efter det att det årliga garantipaketet har översänts kan leda till en finansiell nettokorrigerings.

Uppgifter om identifierade risker och om det eller de interna kontrollsystem som inrättats för att begränsa riskerna

Delad förvaltning:

GD Migration och inrikes frågor har inte stött på betydande risker för fel i sina utgiftsprogram. Detta bekräftas genom att revisionsrätten upprepade gånger inte haft några betydande iakttagelser att rapportera i sina årliga rapporter. Dessutom har GD Migration och inrikes frågor redan reviderat sin rättsliga grund (förordning (EU) 2015/378 och delegerad förordning (EU) nr 1042/2014) för att bättre anpassa den till kontrollramen för ESI-fonderna och dess garantimodell och att ha en fortsatt låg felnivå i sina utgiftsprogram. Denna anpassning fortsätter i föreliggande förslag, där kontrollramen är konsekvent med de andra generaldirektorat som förvaltar ESI-fonderna.

Vid delad förvaltning rör de allmänna riskerna i samband med genomförandet av de nuvarande programmen underutnyttjande av fonden av medlemsstaterna och möjliga fel som beror på komplicerade regler och brister i förvaltnings- och kontrollsystemen. Förslaget till förordning om gemensamma bestämmelser medför ett förenklat regelverk genom en harmonisering av reglerna och förvaltnings- och kontrollsystemen för de olika fonderna med delad förvaltning. Det möjliggör även riskdifferentierade kontrollkrav (t.ex. riskbaserade förvaltningskontroller, möjlighet till proportionerliga kontrollarrangemang som grundar sig på nationella förfaranden samt begränsningar av revisionsarbetet i fråga om tidpunkt och/eller särskilda insatser).

Direkt/indirekt förvaltning:

En ny analys av de viktigaste orsakerna till och typerna av vanliga fel som upptäckts vid efterhandsrevisioner visar att de flesta förekomsterna av bristande efterlevnad uppstår till följd av dålig ekonomisk förvaltning av de bidrag som tilldelats stödmottagare, styrkande handlingar som fattas eller är otillräckliga, felaktig offentlig upphandling och icke-budgeterade kostnader.

Riskerna beror följaktligen främst på följande:

- Säkerställande av kvaliteten på utvalda projekt och deras efterföljande tekniska genomförande, otydliga eller ofullständiga riktlinjer till stödmottagarna eller otillräcklig övervakning.
- Risken för ineffektiv eller oekonomisk användning av tilldelade medel, både vad gäller bidrag (komplicerat att ersätta faktiska stödberättigande kostnader i kombination med begränsade möjligheter att administrativt kontrollera stödberättigande kostnader) och vad gäller upphandling (ibland otillräckliga möjligheter att jämföra prisbud på grund av ett begränsat antal ekonomiska aktörer som har den specialkunskap som krävs).
- Risken för att (särskilt) mindre organisationer saknar tillräcklig kapacitet att effektivt kontrollera utgifter samt säkerställa öppenhet när det gäller de transaktioner som utförs.
- Risk för att kommissionens rykte skadas om bedrägeri eller kriminell verksamhet upptäcks
- att tredje parter har ett internt kontrollsystem ger bara en partiell garanti på grund av det tämligen stora antalet heterogena entreprenörer och stödmottagare som alla har ett eget, ofta ganska litet, kontrollsystem.

De flesta av dessa risker förväntas minska tack vare bättre utformade ansökningsomgångar, riktlinjer till stödmottagare, målinriktade förslag, bättre användning av förenklade kostnader och ömsesidig tillit till revisioner och bedömningar som ingår i den nya budgetförordningen.

2.2.2. Beräkning och motivering av kontrollernas kostnadseffektivitet (dvs. förhållandet mellan kostnaden för kontrollerna och värdet av de medel som förvaltas) och en bedömning av den förväntade risken för fel (vid betalning och vid avslutande)

Delad förvaltning:

Medlemsstaternas kostnader för kontroller förväntas förbli desamma eller eventuellt sjunka. För den nuvarande programplaneringsperioden (2014–2020) beräknas medlemsstaternas kumulativa kostnader för kontroller utgöra omkring 5 % av det totala beloppet av utbetalningar som medlemsstaterna har ansökt om för 2017.

Denna procentandel förväntas minska tack vare effektivitetsvinster i genomförandet av programmen och ökade utbetalningar till medlemsstaterna.

Med det riskbaserade tillvägagångssättet avseende förvaltning och kontroll som införs i förslaget till förordning om gemensamma bestämmelser, i kombination med en ökad satsning

på att anta förenklade kostnadsalternativ, förväntas medlemsstaternas kostnader för kontrollerna att sjunka ytterligare.

Direkt/indirekt förvaltning:

Kostnaden för kontrollerna uppgår till omkring 2,5 % av de utbetalningar som gjorts av GD Migration och inrikes frågor. Den förväntas förbli konstant eller minska något ifall användningen av förenklade kostnadsalternativ ökar under nästa programperiod.

2.3. Åtgärder för att förebygga bedrägeri och oriktigheter

Beskriv förebyggande åtgärder (befintliga eller planerade), t.ex. från strategi för bedrägeribekämpning.

Förebyggande och upptäckt av bedrägeri är ett av målen med intern kontroll enligt budgetförordningen, och en viktig styrningsfråga som kommissionen måste beakta genom hela utgiftscykeln.

Dessutom syftar strategin för bedrägeribekämpning inom GD Migration och inrikes frågor till att förebygga, upptäcka och korrigera bedrägeri, genom att bl.a. säkerställa att dess interna bedrägerikontroller helt överensstämmer med kommissionens strategi mot bedrägerier och att dess metod för hantering av bedrägeririsken är anpassad för att fastställa områden med bedrägeririsk och lämpliga motåtgärder.

När det gäller delad förvaltning kommer medlemsstaterna att säkerställa lagligheten och regelbundenheten hos utgifter som ingår i de räkenskaper som lämnats till kommissionen. I detta sammanhang kommer medlemsstaterna att vidta alla åtgärder som krävs för att förebygga, upptäcka och korrigera oriktigheter, inklusive bedrägeri. Liksom i den nuvarande programperioden (2014–2020)⁴⁵ är medlemsstaterna skyldiga att införa förfaranden för att upptäcka oriktigheter och bedrägeri, och att rapportera oriktigheter till kommissionen, även såväl misstänkt som konstaterat bedrägeri på områdena under delad förvaltning. Åtgärder för att förebygga bedrägeri förblir en övergripande princip och skyldighet för medlemsstaterna.

3. BERÄKNADE BUDGETKONSEKVENSER AV FÖRSLAGET ELLER INITIATIVET

3.1. Rubrik i den fleråriga budgetramen och föreslagna nya budgetrubriker i den årliga budgetens utgiftsdel

Rubrik i den fleråriga budgetramen	Budgetrubrik	Typ av anslag	Bidrag			
	Rubrik nr 4: "Migration och gränsförvaltning"	Diff./Icke-diff. ⁴⁶	från Efta-länder ⁴⁷	från kandidatländer ⁴⁸	från tredjeländer	i den mening som avses i artikel [21.2 b] i budgetförordningen
4	10.02.01 — Asyl- och migrationsfonden (AMF)	Diff.	NEJ	NEJ	NEJ	NEJ
4	10.01.01 – Stödutgifter till asyl- och migrationsfonden (tekniskt bistånd)	Icke-diff.	NEJ	NEJ	NEJ	NEJ

⁴⁵ Kommissionens delegerade förordning (EU) nr 1042/2014 av den 25 juni 2014, bilaga I; kommissionens delegerade förordning (EU) 2015/1973 av den 8 juli 2015.

⁴⁶ Diff. = differentierade anslag / Icke-diff. = icke-differentierade anslag.

⁴⁷ Efta: Europeiska frihandelssammanslutningen.

⁴⁸ Kandidatländer och i förekommande fall potentiella kandidatländer i västra Balkan.

3.2. Beräknad inverkan på utgifterna

3.2.1. Sammanfattning av den beräknade inverkan på utgifterna

Miljoner EUR (avrundat till tre decimaler)

Rubrik i den fleråriga budgetramen	4	”Migration och gränsförvaltning”

			2021	2022	2023	2024	2025	2026	2027	Efter 2027	TOTALT
Driftsanslag (uppdelade enligt budgetrubriker som förtecknas under 3.1)	Åtaganden	(1)	917.755	1 438.910	1 457.632	1 611.404	1 630.882	1 650.750	1 665.667	—	10 373.000
	Betalningar	(2)	91 058	200 725	432 040	1.106.189	1.557.395	1.557.783	1.539.379	3.888.431	10 373.000
Anslag av administrativ natur som finansieras genom ramanslagen för programmet ⁴⁹	Åtaganden = Betalningar	(3)	5.654	5.767	5.882	6.000	6.120	6.242	6.335	—	42.000
TOTALA anslag för ramanslagen för programmet	Åtaganden	=1+3	923.409	1 444.677	1 463.514	1 617.404	1 637.002	1 656.992	1 672.002	—	10 415.000
	Betalningar	=2+3	96 712	206 492	437 922	1.112.189	1.563.515	1.564.025	1.545.714	3.888.431	10 415.000

⁴⁹ Detta avser tekniskt eller administrativt stöd för genomförandet av vissa av Europeiska unionens program och åtgärder (tidigare s.k. BA-poster) samt indirekta och direkta forskningsåtgärder.

Rubrik i den fleråriga budgetramen	7	”Administrativa utgifter”

Detta avsnitt ska fyllas i med hjälp av det datablad för budgetuppgifter av administrativ natur som först ska föras in i bilagan till finansieringsöversikt för rättsakt, vilken ska laddas upp i DECIDE som underlag för samråden mellan kommissionens avdelningar.

Miljoner EUR (avrundat till tre decimaler)

		2021	2022	2023	2024	2025	2026	2027	<i>Efter 2027</i>	TOTALT
Personalresurser		10.329	11.473	13.046	13.046	13.046	13.046	13.046		87.032
Övriga administrativa utgifter		0.202	0.202	0.202	0.202	0.202	0.202	0.202		1.412
TOTALA anslag för rubrik 7 i den fleråriga budgetramen	(summa åtaganden = summa betalningar)	10.531	11.675	13.248	13.248	13.248	13.248	13.248		88.444

Miljoner EUR (avrundat till tre decimaler)

		2021	2022	2023	2024	2025	2026	2027	<i>Efter 2027</i>	TOTALT
TOTALA anslag under samtliga rubriker i den fleråriga budgetramen	Åtaganden	933.940	1456.352	1476.762	1630.652	1650.250	1670.240	1685.250	-	10 503.444
	Betalningar	107 242	218 167	451 170	1.125.437	1.576.763	1.577.272	1.558.962	3.888.431	10 503.444

3.2.2. Sammanfattning av den beräknade inverkan på anslag av administrativ natur

☐ Förslaget/initiativet kräver inte att anslag av administrativ natur tas i anspråk

☒ Förslaget/initiativet kräver att anslag av administrativ natur tas i anspråk enligt följande:

Miljoner EUR (avrundat till tre decimaler)

År	2021	2022	2023	2024	2025	2026	2027	TOTALT

RUBRIK 7 i den fleråriga budgetramen								
Personalresurser	10.329	11.473	13.046	13.046	13.046	13.046	13.046	87.032
Övriga administrativa utgifter	0.202	0.202	0.202	0.202	0.202	0.202	0.202	1.412
Delsumma RUBRIK 7 i den fleråriga budgetramen	10.531	11.675	13.248	13.248	13.248	13.248	13.248	88.444

Utanför RUBRIK 7⁵⁰ i den fleråriga budgetramen								
Personalresurser								
Övriga utgifter av administrativ natur	5.654	5.767	5.882	6.000	6.120	6.242	6.335	42.000
Delsumma utanför RUBRIK 7 i den fleråriga budgetramen	5.654	5.767	5.882	6.000	6.120	6.242	6.335	42.000

TOTALT	16.185	17.442	19.130	19.248	19.368	19.490	19.583	130.444

Personalbehov och andra administrativa kostnader ska täckas genom anslag inom det generaldirektorat som redan har avdelats för att förvalta åtgärden i fråga, eller genom en omfördelning av personal inom generaldirektoratet, om så krävs kompletterad med ytterligare resurser som kan tilldelas det förvaltande generaldirektoratet som ett led i det årliga förfarandet för tilldelning av anslag och med hänsyn tagen till begränsningar i fråga om budgetmedel.

[För vägledning om eventuell delegering till genomförandeorganen av arbetsuppgifter knutna till programmets genomförande, se s. 8/9 ovan].

⁵⁰ Detta avser tekniskt eller administrativt stöd för genomförandet av vissa av Europeiska unionens program och åtgärder (tidigare s.k. BA-poster) samt indirekta och direkta forskningsåtgärder.

3.2.2.1. Beräknat personalbehov

☐ Förslaget/initiativet kräver inte att personalresurser tas i anspråk

☒ Förslaget/initiativet kräver att personalresurser tas i anspråk enligt följande:

Beräkningarna ska anges i heltidsekvivalenter

År	2021	2022	2023	2024	2025	2026	2027
• Tjänster som tas upp i tjänsteförteckningen (tjänstemän och tillfälligt anställda)							
Vid huvudkontoret eller vid kommissionens kontor i medlemsstaterna	65	73	84	84	84	84	84
Vid delegationer	3	3	3	3	3	3	3
För forskning							
• Extern personal (i heltidsekvivalenter: kontraktsanställda, lokalanställda, nationella experter, personal från bemanningsföretag och unga experter som tjänstgör vid delegationerna)⁵¹							
Rubrik 7							
Som finansieras genom RUBRIK 7 i den fleråriga budgetramen	- vid huvudkontoret	8	8	8	8	8	8
	- vid delegationer						
Som finansieras genom ramanslagen för programmet	- vid huvudkontoret	1.					
	- vid delegationer	2.					
För forskning							
Annan (ange)							
TOTALT	76	84	95	95	95	95	95

Personalbehoven ska täckas med personal inom det generaldirektorat som redan har avdelats för att förvalta åtgärden i fråga, eller genom en omfördelning av personal inom generaldirektoratet, om så krävs kompletterad med ytterligare resurser som kan tilldelas det förvaltande generaldirektoratet som ett led i det årliga förfarandet för tilldelning av anslag och med hänsyn tagen till begränsningar i fråga om budgetmedel.

Beskrivning av arbetsuppgifter:

Tjänstemän och tillfälligt anställda	Personalen på 95 heltidsekvivalenter senast 2027 motsvarar den totala personal som krävs för genomförandet och förvaltningen av fonden. Den består av den personal som redan arbetar för Fonden för inre säkerhet vid GD Migration och inrikes frågor för AMF (utgångsläge: 66 heltidsekvivalenter = 6 kontraktsanställda, 22 assistenter, 36 tjänstemän varav 1 vid delegationen, 1 nationell expert och 1 anställd från bemanningsföretag) i april 2018 plus ytterligare personal (+6 assistenter, +23 tjänstemän, varav 2 för delegationerna). Nedan följer en beskrivning av uppgifterna för denna ytterligare personal. Planering, programplanering, kontakt med byråer (+1 assistent, 1 tjänsteman): - ge underlag för budgetförfarandet, - utgöra en länk mellan fonder och byråer (t.ex. bidrag/överenskommelser om delegering till byråer) Revisioner, Olaf, revisionsrätten (+5 tjänstemän): - utföra kontroller enligt beskrivningen ovan (efterhandskontroll, upphandlingskommitté, efterhandsrevision, internrevision och avslutande av räkenskaper), - följa upp revisioner som sköts av tjänsten för internrevision och revisionsrätten. Direkt förvaltning (+2 assistenter, +3 tjänstemän): - bereda årliga arbetsprogram/finansieringsbeslut och fastställa årliga prioriteringar,

⁵¹ [Denna fotnot förklarar vissa initialförkortningar som inte används i den svenska versionen].

	- kommunicera med berörda aktörer (potentiella/faktiska stödmottagare, medlemsstater osv.), - förvalta förslags- och anbudsinfordringar samt efterföljande urvalsförfaranden, - operativ förvaltning av projekt. Delad förvaltning (inkl. TF) (+1 assistent, +6 tjänstemän): - föra en politisk dialog med medlemsstaterna, - förvalta nationella program, - utarbeta riktlinjer åt medlemsstater, - utveckla och hantera it-verktyg för förvaltning av bidrag och nationella program. Synergier med andra fonder (+2 tjänstemän): - samordning med fonderna med en extern dimension, - samordning inom ramen för förordningen om gemensamma bestämmelser, - synergier och komplementaritet med andra fonder. Ekonomisk förvaltning (+2 assistenter): - finansiell initiering och kontroll, - bokföring, - övervakning och rapportering av måluppfyllelse, bl.a. i den årliga verksamhetsrapporten och i rapporter som utarbetas av en delegerad utanordnare. Personal för andra generaldirektorat som arbetar med finansiering (+4 tjänstemän): - handläggare som arbetar med genomförandet av fonderna (t.ex. utvärdering av tekniska rapporter från stödmottagare vid direkt förvaltning, översyn av årliga genomföranderapporter vid delad förvaltning).
Extern personal	Uppgifterna motsvarar dem som utförs av tjänstemän och tillfälligt anställda, utom i fråga om uppgifter som inte kan skötas av extern personal.
Personal vid delegationerna	+2 tjänstemän: EU-delegationerna ska ha tillräcklig expertis på området inrikes frågor så att de kan följa upp genomförandet av politiken på inrikesfrågornas område, särskilt dess yttre dimension. Denna expertis skulle kunna bestå av anställda vid Europeiska kommissionen eller vid Europeiska utrikestjänsten.

3.2.3. Bidrag från tredje part

Förslaget/initiativet:

- ☐ innehåller inga bestämmelser om samfinansiering från tredje parter
- ☒ innehåller bestämmelser om samfinansiering från tredje parter enligt följande uppskattning:

Anslag i miljoner EUR (avrundat till tre decimaler)

År	2021	2022	2023	2024	2025	2026	2027	TOTALT
Ange vilket organ som deltar i samfinansieringen	Medlems stat	Medlems stat	Medlems stat	Medlems stat	Medlems stat	Medlems stat	Medlems stat	
TOTALA anslag som tillförs genom samfinansiering	fastställs senare	fastställs senare	fastställs senare	fastställs senare	fastställs senare	fastställs senare	fastställs senare	

3.3. Beräknad inverkan på inkomsterna

- ☒ Förslaget/initiativet påverkar inte budgetens inkomstsida.
- ☐ Förslaget/initiativet påverkar inkomsterna på följande sätt:
- ☐ Påverkan på egna medel
 - ☐ Påverkan på andra inkomster
- ☐ ange om inkomsterna har avsatts för utgiftsposter

Miljoner EUR (avrundat till tre decimaler)

Budgetrubrik i den årliga budgetens inkomstdel:	Förslagets eller initiativets inverkan på inkomsterna ⁵²						
	2021	2022	2023	2024	2025	2026	2027
Artikel							

För inkomster avsatta för särskilda ändamål, ange vilka budgetrubriker i utgiftsdelen som berörs.

[...]

Övriga anmärkningar (t.ex. vilken metod/formel som har använts för att beräkna inverkan på inkomsterna eller andra relevanta uppgifter).

[...]

⁵² Vad gäller traditionella egna medel (tullar, sockeravgifter) ska nettobeloppen anges, dvs. bruttobeloppen minus 20 % avdrag för uppbördskostnader.

Europeiska
unionens råd

Bryssel den 15 juni 2018
(OR. en)

10153/18
ADD 1

**Interinstitutionellt ärende:
2018/0248 (COD)**

JAI 651
FRONT 174
ASIM 77
MIGR 85
CADREFIN 112
IA 209
CODEC 1082

FÖRSLAG

från:	Jordi AYET PUIGARNAU, direktör, för Europeiska kommissionens generalsekreterare
inkom den:	13 juni 2018
till:	Jeppe TRANHOLM-MIKKELSEN, generalsekreterare för Europeiska unionens råd
Komm. dok. nr:	COM(2018) 471 final FV2
Ärende:	BILAGOR till EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS FÖRORDNING om inrättande av Asyl- och migrationsfonden

För delegationerna bifogas dokument – COM(2018) 471 final FV2.

Bilaga: COM(2018) 471 final FV2

Strasbourg den 12.6.2018
COM(2018) 471 final

ANNEXES 1 to 8

BILAGOR

till

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS FÖRORDNING om inrättande av Asyl- och migrationsfonden

{SWD(2018) 347} - {SWD(2018) 348} - {SEC(2018) 315}

BILAGA I
Kriterier för tilldelning av medel till program under delad förvaltning

1. De tillgängliga medel som avses i artikel 11 ska fördelas mellan medlemsstaterna enligt följande:
 - (a) Varje medlemsstat ska erhålla ett fast belopp på 5 000 000 EUR från fonden endast i början av programperioden.
 - (b) De återstående medel som avses i artikel 11 ska fördelas på grundval av följande kriterier:
 - 30 % för asyl.
 - 30 % för laglig migration och integration.
 - 40 % för bekämpning av irreguljär migration samt återvändande.
2. Följande kriterier på asylområdet kommer att beaktas och ska viktas enligt följande:
 - (a) 30 % i proportion till det antal personer som ingår i en av följande kategorier:
 - En tredjelandsmedborgare eller statslös person som har beviljats flyktingstatus enligt Genèvekonventionen.
 - En tredjelandsmedborgare eller statslös person som åtnjuter en form av subsidiärt skydd enligt vad som avses i omarbetningen av direktiv 2011/95/EU¹.
 - En tredjelandsmedborgare eller statslös person som åtnjuter tillfälligt skydd enligt direktiv 2001/55/EG².
 - (b) 60 % i proportion till det antal tredjelandsmedborgare eller statslösa personer som har ansökt om internationellt skydd.
 - (c) 10 % i proportion till det antal tredjelandsmedborgare eller statslösa personer som håller på att vidarebosättas eller har vidarebosatts i en medlemsstat.
3. Följande kriterier på området laglig migration och integration kommer att beaktas och ska viktas enligt följande:
 - (a) 40 % i proportion till det totala antalet tredjelandsmedborgare som är lagligen bosatta i en medlemsstat.
 - (b) 60 % i proportion till det antal tredjelandsmedborgare som erhållit ett första uppehållstillstånd.
 - (c) Den beräkning som avses i punkt 3 b ska dock inte omfatta följande personkategorier:

¹ Europaparlamentets och rådets direktiv 2011/95/EU av den 13 december 2011 om normer för när tredjelandsmedborgare eller statslösa personer ska anses berättigade till internationellt skydd, för en enhetlig status för flyktingar eller personer som uppfyller kraven för att betecknas som subsidiärt skyddsbehövande, och för innehållet i det beviljade skyddet (EUT L 337, 20.12.2011, s. 9).

² Uppgifterna ska beaktas endast vid aktivering av rådets direktiv 2001/55/EG av den 20 juli 2001 om miniminormer för att ge tillfälligt skydd vid massiv tillströmning av fördrivna personer och om åtgärder för att främja en balans mellan medlemsstaternas insatser för att ta emot dessa personer och bära följderna av detta (EGT L 212, 7.8.2001, s. 12).

- Tredjelandsmedborgare som erhåller ett första anställningsrelaterat uppehållstillstånd med en giltighetstid på mindre än 12 månader.
 - Tredjelandsmedborgare som beviljats inresa och vistelse för studier, elevutbyte, oavlönad yrkesutbildning eller volontärarbete enligt rådets direktiv 2004/114/EG³ eller i tillämpliga fall direktiv (EU) 2016/801⁴.
 - Tredjelandsmedborgare som beviljats inresa och vistelse i forskningssyfte enligt rådets direktiv 2005/71/EG⁵ eller i tillämpliga fall direktiv (EU) 2016/801.
4. Följande kriterier på området bekämpning av irreguljär migration samt återvändande kommer att beaktas och ska viktas enligt följande:
- (a) 50 % i proportion till antalet tredjelandsmedborgare som inte eller inte längre uppfyller villkoren för inresa till och vistelse på medlemsstatens territorium och som är föremål för ett beslut om återvändande enligt nationell lag och/eller gemenskapslagstiftningen, dvs. ett förvaltnings- eller domstolsbeslut som fastslår eller förklarar att vistelsen sker olagligt och ålägger en person att återvända.
 - (b) 50 % i proportion till det antal tredjelandsmedborgare som faktiskt har lämnat medlemsstatens territorium till följd av ett förvaltnings- eller domstolsbeslut om att lämna landet, oberoende av om det rör sig om ett frivilligt eller påtvingat återvändande.
5. För en inledande tilldelning ska referenssiffrorna vara de senaste årliga statistiska uppgifterna från kommissionen (Eurostat) som omfattar de tre föregående kalenderåren, på grundval av uppgifter som lämnats av medlemsstaterna den dag då denna förordning börjar tillämpas i enlighet med unionsrätten. För halvtidsöversynen ska referenssiffrorna vara de senaste årliga statistiska uppgifterna från kommissionen (Eurostat) som omfattar de tre föregående kalenderåren och som är tillgängliga vid tidpunkten för halvtidsöversynen 2024 på grundval av uppgifter som lämnats av medlemsstaterna i enlighet med unionsrätten. Om medlemsstaterna inte har förelagt kommissionen (Eurostat) den berörda statistiken ska de lämna preliminära uppgifter så snart som möjligt.
6. Innan kommissionen (Eurostat) godtar dessa uppgifter som referenssiffror ska den bedöma de statistiska uppgifternas kvalitet, jämförbarhet och fullständighet i enlighet med normala operativa förfaranden. På begäran av kommissionen (Eurostat) ska medlemsstaterna lägga fram de uppgifter som krävs för att göra detta.

³ Rådets direktiv 2004/114/EG av den 13 december 2004 om villkoren för tredjelandsmedborgares inresa och vistelse för studier, elevutbyte, oavlönad yrkesutbildning eller volontärarbete (EUT L 375, 23.12.2004, s. 12).

⁴ Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2016/801 av den 11 maj 2016 om villkoren för tredjelandsmedborgares inresa och vistelse för forskning, studier, praktik, volontärarbete, deltagande i elevutbytesprogram eller utbildningsprojekt och för au pairarbete (EUT L 132, 21.5.2016, s. 21).

⁵ Rådets direktiv 2005/71/EG av den 12 oktober 2005 om ett särskilt förfarande för tredjelandsmedborgares inresa och vistelse i forskningssyfte (EUT L 289, 3.11.2005, s. 15).

BILAGA II

Genomförandeåtgärder

1. Fonden ska bidra till det särskilda mål som anges i artikel 3.2 a genom inriktning på följande genomförandeåtgärder:
 - (a) Säkerställa en enhetlig tillämpning av unionens regelverk och prioriteringar som har samband med det gemensamma europeiska asylsystemet.
 - (b) Stödja kapaciteten i medlemsstaternas asylsystem avseende infrastrukturer och tjänster när det är nödvändigt.
 - (c) Stärka solidariteten och ansvarsfördelningen mellan medlemsstaterna, särskilt gentemot de medlemsstater som påverkas mest av migrationsströmmarna samt ge stöd till de medlemsstater som bidrar till solidaritetsinsatser.
 - (d) Stärka solidariteten och samarbetet med de tredjeländer som påverkas av migrationsflöden, inklusive genom vidarebosättning och andra lagliga vägar till skydd i EU samt partnerskap och samarbete med tredjeländer för att hantera migration.
2. Fonden ska bidra till det särskilda mål som anges i artikel 3.2 b genom inriktning på följande genomförandeåtgärder:
 - (a) Stödja utvecklingen och genomförandet av politik som främjar laglig migration och genomförandet av unionens regelverk för laglig migration.
 - (b) Främja åtgärder för tidig integration för social och ekonomisk inkludering av tredjelandsmedborgare, vidta förberedande åtgärder för att de ska delta aktivt i det mottagande samhället och accepteras av det, särskilt genom medverkan av lokala eller regionala myndigheter och det civila samhällets organisationer.
3. Fonden ska bidra till det särskilda mål som anges i artikel 3.2 c genom inriktning på följande genomförandeåtgärder:
 - (a) Säkerställa en enhetlig tillämpning av unionens regelverk och politiska prioriteringar i fråga om infrastruktur, förfaranden och tjänster.
 - (b) Stödja en integrerad och samordnad strategi för hantering av återvändande på unions- och medlemsstatsnivå, utveckla kapacitet för ett effektivt och hållbart återvändande och minska incitamenten för irreguljär migration.
 - (c) Stödja självantaget återvändande och återanpassning.
 - (d) Stärka samarbetet med tredjeländer och deras kapacitet att genomföra återtagandeavtal och andra överenskommelser och möjliggöra ett hållbart återvändande.

BILAGA III
Stödets omfattning

1. Inom ramen för det politiska mål som anges i artikel 3.1 ska fonden framför allt stödja följande:
 - (a) Inrätta och utveckla nationella strategier för asyl, laglig migration, integration, återvändande och irreguljär migration.
 - (b) Inrätta administrativa strukturer, system och verktyg och utbildning av personal, inbegripet lokala myndigheter och andra berörda parter.
 - (c) Utveckla, övervaka och utvärdera politik och förfaranden, bland annat för insamling och utbyte av information och data, utveckling och tillämpning av gemensamma statistiska verktyg, metoder och indikatorer för att mäta framstegen och utvärdera den politiska utvecklingen.
 - (d) Utbyta information, bästa praxis och strategier, ett ömsesidigt lärande, studier och forskning, utveckling och genomförande av gemensamma åtgärder och insatser och inrättande av gränsöverskridande samarbetsnätverk.
 - (e) Hjälp- och stödtjänster som överensstämmer med den status och de behov som den berörda personen har, särskilt utsatta grupper.
 - (f) Genomföra åtgärder som syftar till att öka medvetenheten om asyl-, integrations-, och återvändandepolitiken samt politiken om laglig migration bland berörda parter och allmänheten.
2. Inom ramen för det särskilda mål som anges i artikel 3.2 a ska fonden framför allt stödja följande åtgärder:
 - (a) Tillhandahålla materiellt bistånd, inbegripet hjälp vid gränsen.
 - (b) Utföra asyلفörfaranden.
 - (c) Identifiera sökande med speciella förfarande- eller mottagandebehov.
 - (d) Inrätta eller förbättra infrastrukturerna för mottagning och inkvartering, eventuellt med möjlighet för flera medlemsstater att utnyttja sådana anläggningar gemensamt.
 - (e) Öka medlemsstaternas kapacitet att samla in, analysera och sprida information om ursprungsländer.
 - (f) Åtgärder i samband med förfaranden för att genomföra unionsramen för vidarebosättning [och humanitärt mottagande] eller nationella vidarebosättningsprogram som överensstämmer med unionsramen för vidarebosättning.
 - (g) Överföra personer som åtnjuter internationellt skydd.
 - (h) Öka tredjeländers kapacitet att förbättra skyddet av personer i behov av skydd.
 - (i) Inrätta, utveckla och förbättra effektiva alternativ till förvar, i synnerhet när det gäller ensamkommande barn och familjer.
3. Inom ramen för det särskilda mål som anges i artikel 3.2 b ska fonden framför allt stödja följande:

- (a) Informationspaket och informationskampanjer för att öka medvetenheten om kanalerna för laglig migration till unionen, inbegripet om unionens regelverk om laglig migration.
 - (b) Utveckling av program för rörlighet till unionen, t.ex. cirkulära och tillfälliga migrationsprogram, inbegripet utbildning för att öka anställbarheten.
 - (c) Samarbete mellan tredjeländer och rekryteringsföretag, arbetsförmedlingar och medlemsstaternas migrationsmyndigheter.
 - (d) Bedömning av kompetens och kvalifikationer som förvärvats i ett tredjeland samt deras transparens och kompatibilitet med sådana som förvärvats i en medlemsstat.
 - (e) Stöd i samband med ansökningar om familjeåterförening i den mening som avses i rådets direktiv 2003/86/EG⁶.
 - (f) Bistånd i samband med ändrad status för tredjelandsmedborgare som redan lagligen vistas i en medlemsstat, i synnerhet när det gäller förvärv av ett uppehållstillstånd som fastställts på EU-nivå.
 - (g) Tidiga integrationsåtgärder såsom skräddarsytt stöd i enlighet med tredjelandsmedborgares behov och integrationsprogram med fokus på utbildning, språk och annan utbildning, såsom kurser om samhällsorientering och yrkesvägledning.
 - (h) Åtgärder för att främja jämlikhet när det gäller tillgång till och tillhandahållande av offentliga och privata tjänster till tredjelandsmedborgare inbegripet en anpassning av dem till målgruppens behov.
 - (i) Samarbete mellan statliga och icke-statliga organ på ett integrerat sätt, bland annat genom samordnade centrum, för integrationsstöd, såsom en enda kontaktpunkt.
 - (j) Åtgärder som möjliggör och främjar att tredjelandsmedborgare får en introduktion till det mottagande samhället och aktivt deltar i detta och åtgärder som främjar acceptansen i det mottagande samhället.
 - (k) Främjande av utbyten och en dialog mellan tredjelandsmedborgare, det mottagande samhället och myndigheterna, inklusive genom samråd med tredjelandsmedborgare och en interkulturell och interreligiös dialog.
4. Inom ramen för det särskilda mål som anges i artikel 3.2 c ska fonden framför allt stödja följande:
- (a) Infrastrukturer för mottagning eller förvar, eventuellt med möjlighet för flera medlemsstater att utnyttja sådana anläggningar gemensamt.
 - (b) Införande, utveckling och förbättring av effektiva alternativa åtgärder till förvar, i synnerhet när det gäller ensamkommande barn och familjer.
 - (c) Införande och förbättring av oberoende och effektiva övervakningssystem för påtvingat återvändande i enlighet med artikel 8.6 i direktiv 2008/115/EG⁷.

⁶ Rådets direktiv 2003/86/EG av den 22 september 2003 om rätt till familjeåterförening (EUT L 251, 3.10.2003, s. 12).

- (d) Bekämpa incitament till irreguljär migration, inklusive anställning av irreguljära migranter, genom effektiva och lämpliga inspektioner på grundval av en riskbedömning, utbildning av personal, inrättande och genomförande av mekanismer genom vilka irreguljära migranter kan kräva tillbaka betalningar och lämna in klagomål mot sina arbetsgivare eller information och medvetandehöjande kampanjer för att informera arbetsgivare och irreguljära migranter om deras rättigheter och skyldigheter enligt direktiv 2009/52/EG⁸.
- (e) Förberedelser av återvändande, inbegripet åtgärder som leder till utfärdande av beslut om återvändande, identifiering av tredjelandsmedborgare, utfärdande av resehandlingar och spårning av familjemedlemmar.
- (f) Samarbete med konsulära myndigheter och migrationsmyndigheter eller andra relevanta myndigheter och tjänster i tredjeländer för att erhålla resehandlingar, underlätta återvändande och säkerställa återtagande, bland annat genom utplacering av sambandsmän i tredjeländ.
- (g) Bistånd till återvändande, i synnerhet självmant återvändande och information om program för självmant återvändande.
- (h) Avlägsnandeåtgärder, inbegripet därtill hörande åtgärder i enlighet med de standarder som anges i unionsrätten, med undantag för utrustning för genomförande av tvångsmedel.
- (i) Åtgärder till stöd för de återvändande personernas varaktiga återvändande och återanpassning.
- (j) Faciliteter och tjänster i tredjeländer varigenom lämplig tillfällig logi och lämpligt mottagande säkerställs vid ankomsten, inklusive för ensamkommande barn och andra utsatta grupper i överensstämmelse med internationella normer.
- (k) Samarbete med tredjeländer för bekämpning av irreguljär migration och för ett effektivt återvändande och återtagande, inklusive inom ramen för genomförandet av återtagandeavtal och andra överenskommelser.
- (l) Åtgärder som syftar till att öka medvetenheten om lämpliga lagliga vägar för invandring och riskerna med olaglig invandring.
- (m) Stöd till åtgärder i tredje länder, inbegripet infrastruktur, utrustning och andra åtgärder under förutsättning att dessa bidrar till att främja ett effektivt samarbete mellan tredjeländer och unionen och dess medlemsstater vad gäller återvändande och återtagande.

⁷ Europaparlamentets och rådets direktiv 2008/115/EG av den 16 december 2008 om gemensamma normer och förfaranden för återvändande av tredjelandsmedborgare som vistas olagligt i medlemsstaterna (EUT L 348, 24.12.2008, s. 98).

⁸ Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/52/EG av den 18 juni 2009 om minimistandarder för sanktioner och åtgärder mot arbetsgivare för tredjelandsmedborgare som vistas olagligt (EUT L 168, 30.6.2009., s. 24).

BILAGA IV

Åtgärder som berättigar till en högre samfinansieringssats i enlighet med artiklarna 12.2 och 13.7

- Integrationsåtgärder som genomförs av lokala och regionala myndigheter och organisationer i det civila samhället.
- Åtgärder för att utveckla och genomföra effektiva alternativ till förvar.
- Program för bistånd till självmant återvändande och återanpassning och relaterad verksamhet.
- Åtgärder riktade till utsatta personer och sökande av internationellt skydd med särskilda mottagnings- och/eller förfarandebestånd, inklusive åtgärder för att säkerställa ett effektivt skydd av migrerande barn, särskilt ensamkommande barn.

BILAGA V

Centrala prestationsindikatorer som avses i artikel 28.1

Särskilt mål 1: Att stärka och utveckla alla aspekter av det gemensamma europeiska asylsystemet, inbegripet dess yttre dimension:

1. Antalet personer som vidarebosatts med stöd från fonden.
2. Antal personer i mottagningssystemet jämfört med antalet asylsökande.
3. Konvergens för andelen erkänt skydd avseende asylsökande från samma land.

Särskilt mål 2: Stödja laglig migration till medlemsstaterna inbegripet att bidra till integrationen av tredjelandsmedborgare.

1. Antal personer som deltagit i åtgärder före avresa som stöds genom fonden.
2. Antal personer som har deltagit i integrationsåtgärder som stöds genom fonden och som rapporterat att åtgärderna varit till nytta för deras tidiga integration jämfört med det totala antalet personer som deltagit i integrationsåtgärder som stöds genom fonden.

Särskilt mål 3: Bidra till kampen mot irreguljär migration och säkerställa ett effektivt återvändande och återtagande i tredjeländer.

1. Antalet återvändanden efter ett utvisningsbeslut jämfört med det antal tredjelandsmedborgare som fått ett utvisningsbeslut.
2. Antal personer som återvänt och före eller efter återvändandet har fått återanpassningsstöd som delvis finansierats genom fonden, jämfört med det totala antal återvändanden som fått stöd genom fonden.

BILAGA VI
Interventionstyper

TABELL 1: KODER FÖR INTERVENTIONSTYP

I. Ceas (det gemensamma europeiska asylsystemet)	
001	Mottagningsförhållanden
002	Asylförfaranden
003	Genomförande av unionsregelverket
004	Migrerande barn
005	Personer med särskilda mottagnings- och förfarandebest
006	Vidarebosättning
007	Solidaritetsinsatser mellan medlemsstaterna
008	Driftsstöd
II. Laglig migration och integration	
001	Utveckling av integrationsstrategier
002	Offer för människohandel
003	Integrationsåtgärder – information och orientering, enda kontaktpunkter
004	Integrationsåtgärder – språkkurser
005	Integrationsåtgärder – samhällskunskap och annan utbildning
006	Integrationsåtgärder – introduktion, deltagande i och utbyten med värdsamhället
007	Integrationsåtgärder – grundläggande behov
008	Åtgärder före avresa
009	Program för mobilitet

010	Förvärv av uppehållstillstånd
III. Återvändande	
001	Alternativ till förvar
002	Förhållanden vid mottagning/förvar
003	Återvändandeförfaranden
004	Bistånd till självmant återvändande
005	Stöd till återanpassning
006	Insatser vid avlägsnande/återvändande
007	Övervakningssystem för påtvingat återvändande
008	Utsatta personer och ensamkommande barn
009	Åtgärder som tar itu med incitament till irreguljär migration
010	Driftsstöd
IV. Tekniskt bistånd	
001	Information och kommunikation
002	Förberedelser, genomförande, övervakning och kontroll
003	Utvärdering och studier, insamling av uppgifter
004	Kapacitetsuppbyggnad

TABELL 2: KODER FÖR ÅTGÄRDSTYP

001	Utveckling av nationella strategier
002	Kapacitetsuppbyggnad
003	Utbildning för tredjelandsmedborgare

004	Utveckling av statistiska verktyg, metoder och indikatorer
005	Utbyte av information och bästa praxis
006	Gemensamma åtgärder/insatser (mellan medlemsstaterna)
007	Kampanjer och information
008	Utbyten och utstationering av experter
009	Studier, pilotprojekt, riskbedömningar
010	Förberedelser, övervakning, administrativ och teknisk verksamhet
011	Tillhandahållande av bistånd och stödtjänster till tredjelandsmedborgare
012	Infrastruktur
013	Utrustning

TABELL 3: KODER FÖR GENOMFÖRANDEMODELL

001	Särskild åtgärd
002	Bistånd i nödsituationer
003	Samarbete med tredjeländer
004	Åtgärder i tredjeländer
005	Åtgärder enligt bilaga IV

BILAGA VII

Stödberättigande åtgärder för driftsstöd

Inom ramen för det särskilda målet att stärka och utveckla alla aspekter av det gemensamma europeiska asylsystemet, inbegripet dess yttre dimension, och det särskilda målet att bidra till att motverka irreguljär migration, säkerställa ett effektivt återvändande och återtagande i tredjeländer, ska driftsstödet omfatta följande:

- Personalkostnader.
- Kostnader för tjänster, t.ex. underhåll eller utbyte av utrustning.
- Kostnader för tjänster, t.ex. underhåll och reparationer av infrastruktur.

BILAGA VIII
Output- och resultatindikatorer som avses i artikel 28.3

Särskilt mål 1: Att stärka och utveckla alla aspekter av det gemensamma europeiska asylsystemet, inbegripet dess yttre dimension:

1. Antalet personer i målgruppen som får stöd från fonden.
 - (a) Antalet personer i målgruppen som får information och stöd under asylförfarandena.
 - (b) Antalet personer i målgruppen som får rättsligt bistånd och biträde.
 - (c) Antalet utsatta personer, offer för människohandel och ensamkommande barn som får särskilt stöd.
2. Kapacitet (antalet platser) i ny inkvarteringsinfrastruktur för mottagning inrättad i enlighet med de gemensamma kraven för mottagningsvillkor enligt unionens regelverk och befintlig inkvarteringsinfrastruktur för mottagning som förbättrats i enlighet med samma krav till följd av de projekt som stöds genom fonden och procentandel av den totala inkvarteringsinfrastrukturen för mottagning.
3. Antal platser som anpassats för ensamkommande barn som stöds genom fonden jämfört med det totala antalet platser som anpassats för ensamkommande barn.
4. Antalet personer som utbildats i asylfrågor med stöd från fonden, och detta antal som en procentandel av det totala antalet anställda som utbildats i dessa frågor.
5. Antalet sökande av internationellt skydd som överförts från en medlemsstat till en annan med stöd från fonden.
6. Antalet personer som vidarebosatts med stöd från fonden.

Särskilt mål 2: Stödja laglig migration till medlemsstaterna inbegripet att bidra till integrationen av tredjelandsmedborgare.

1. Antal personer som deltagit i åtgärder före avresa som stöds genom fonden.
2. Antal lokala och regionala myndigheter som har genomfört integrationsåtgärder med stöd från fonden.
3. Antal personer som deltagit i åtgärder som stöds genom fonden med inriktning på följande.
 - (a) Utbildning.
 - (b) Integration på arbetsmarknaden.
 - (c) Tillgång till grundläggande tjänster.
 - (d) Ett aktivt deltagande och social integration.
4. Antal personer som har deltagit i integrationsåtgärder som stöds genom fonden och som rapporterat att åtgärderna varit till nytta för deras tidiga integration jämfört med det totala antalet personer som deltagit i integrationsåtgärder som stöds genom fonden.

Särskilt mål 3: Bidra till kampen mot irreguljär migration och säkerställa ett effektivt återvändande och återtagande i tredjeländer.

1. Antal platser i förvarsenheter som skapats/renoverats med stöd från fonden, jämfört med det totala antalet platser som skapats/renoverats i förvarsenheter.
2. Antal personer som utbildats med stöd från fonden i frågor som rör återvändande.
3. Antal återvändande personer vars återvändande samfinansierats genom fonden, jämfört med det totala antalet återvändanden efter ett utvisningsbeslut:
 - (a) Personer som återvänt frivilligt.
 - (b) Personer som avlägsnats.
4. Antal personer som återvänt och före eller efter återvändandet har fått återanpassningsstöd som delvis finansierats genom fonden, jämfört med det totala antalet återvändanden som stötts genom fonden.

Europeiska
unionens råd

Bryssel den 13 juni 2018
(OR. en)

9627/18

**Interinstitutionellt ärende:
2018/0210 (COD)**

**PECHE 193
CADREFIN 67
CODEC 935
IA 200**

FÖRSLAG

från:	Jordi AYET PUIGARNAU, direktör, för Europeiska kommissionens generalsekreterare
inkom den:	13 juni 2018
till:	Jeppe TRANHOLM-MIKKELSEN, generalsekreterare för Europeiska unionens råd
Komm. dok. nr:	COM(2018) 390 final
Ärende:	Förslag till EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS FÖRORDNING om Europeiska havs- och fiskerifonden och om upphävande av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 508/2014

För delegationerna bifogas dokument – COM(2018) 390 final.

Bilaga: COM(2018) 390 final

Strasbourg den 12.6.2018
COM(2018) 390 final

2018/0210 (COD)

Förslag till

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS FÖRORDNING

om Europeiska havs- och fiskerifonden och om upphävande av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 508/2014

{SEC(2018) 276 final} - {SWD(2018) 295 final}

MOTIVERING

1. BAKGRUND TILL FÖRSLAGET

I detta förslag föreskrivs den 1 januari 2021 som den dag då förordningen börjar tillämpas, och förslaget läggs fram för en union bestående av 27 medlemsstater, vilket beaktar Förenade kungarikets anmälan om landets avsikt att utträda ur Europeiska unionen och Europeiska atomenergigemenskapen (Euratom), på grundval av artikel 50 i fördraget om Europeiska unionen, som mottogs av Europeiska rådet den 29 mars 2017.

• Motiv och syfte med förslaget

Syftet med detta förslag är att inrätta Europeiska havs- och fiskerifonden (EHFF) för perioden 2021–2027. Den fonden har till syfte att rikta medlen från unionens budget till stöd för den gemensamma fiskeripolitiken (GJP), unionens havspolitik och unionens internationella åtaganden på området världshavsförvaltning, i synnerhet inom ramen för Agenda 2030 för hållbar utveckling.

Denna finansiering är central för att skapa hållbara fiskerier och för bevarandet av marina biologiska resurser, för att få livsmedelstrygghet genom försörjningen med fiskeriprodukter, för att en hållbar blå ekonomi ska kunna växa och för att få sunda, säkra, trygga, rena och hållbart förvaltade hav och oceaner.

Som en global världshavsaktör och världens femte största producent av fisk och skaldjur har unionen ett betydande ansvar för att skydda och bevara världshaven och deras resurser och nyttja dem på ett hållbart sätt. Att bevara haven och oceanerna är avgörande för en snabbt växande världsbefolkning. Det är också av socioekonomiskt intresse för unionen: en hållbar blå ekonomi stimulerar investeringar, sysselsättning och tillväxt, främjar forskning och innovation och bidrar till energitryggheten genom havsenergi. Vidare är trygga och säkra hav och oceaner av grundläggande betydelse för effektiva gränskontroller och för den globala kampen mot brottslighet till sjöss, och åtgärderna på detta område blir därmed en reaktion på medborgarnas oro vad gäller säkerhetsfrågor. Dessa prioriteringar kräver finansiellt unionsstöd genom EHFF.

Detta stöd kommer att kompletteras genom särskild finansiering till Europeiska fiskerikontrollbyrån, partnerskapsavtalen om hållbart fiske och unionens medlemskap i regionala fiskeriförvaltningsorganisationer och andra internationella organisationer, något som även bidrar till att stärka unionens politik inom fiskeri- och havssektorer.

• Förenlighet med befintliga bestämmelser inom området

Detta förslag har till syfte att stödja uppnåendet av den gemensamma fiskeripolitikens mål, främja genomförandet av unionens havspolitik och stärka den internationella världshavsförvaltningen. Mot bakgrund av medvetenheten om att det fysiska havsrummets utmaningar och möjligheter hänger nära samman och måste betraktas som en helhet bör dessa områden vara nära kopplade till varandra.

I kommissionens förslag till en flerårig budgetram 2021–2027 som antogs den 2 maj 2018 fastställs finansieringsramen för den gemensamma fiskeripolitiken och havspolitik. Den 29 maj antog kommissionen ett förslag till en förordning om gemensamma bestämmelser för att förbättra samordningen och harmonisera genomförandet av stödet från fonder som omfattas av delad förvaltning (nedan kallade *fonderna*), vars huvudsyfte är att göra det enklare att nå politiska resultat på ett enhetligt sätt. Dessa gemensamma bestämmelser gäller för den del av EHFF som omfattas av delad förvaltning.

Fondernas mål kompletterar varandra och fonderna förvaltas enligt samma förvaltningsmetoder. Därför anges i förordningen om gemensamma bestämmelser en rad gemensamma mål och allmänna principer som partnerskap och flernivåstyrning. Den innehåller också gemensamma element som strategisk planering och programplanering, inklusive bestämmelser om den partnerskapsöverenskommelse som ska ingå med varje medlemsstat, och det fastställs en gemensam strategi för att göra fonderna mer resultatinriktade. Därför omfattar den också de nödvändiga villkoren, en resultatöversyn samt bestämmelser om övervakning, rapportering och utvärdering. Det fastställs också gemensamma bestämmelser i fråga om reglerna för stödberättigande, och särskilda arrangemang definieras för finansieringsinstrument, användning av InvestEU, lokalt ledd utveckling och ekonomisk förvaltning. En del förvaltnings- och kontrollbestämmelser är också gemensamma för alla fonder.

- **Förenlighet med unionens politik inom andra områden**

Förslaget och dess mål är förenliga med unionens politik, särskilt miljö-, klimat-, sammanhållnings-, social-, marknads- och handelspolitiken.

Komplementaritet mellan fonderna, inklusive EHFF, och andra unionsprogram kommer att beskrivas i partnerskapsavtalet, i enlighet med förordningen om gemensamma bestämmelser.

Inom ramen för direkt förvaltning kommer EHFF att utarbeta synergier och komplementaritet med andra relevanta unionsfonder och -program. Fonden kommer också att medge finansiering i form av finansiella instrument inom ramen för blandfinansieringsinsatser i enlighet med InvestEU-förordningen.

Stöd enligt EHFF bör användas för att hantera marknadsmisslyckanden eller suboptimala investeringssituationer, på ett proportionellt sätt, och utan att överlapa eller tränga undan privat finansiering, och bör ha ett klart europeiskt mervärde. Detta kommer att säkerställa samstämmighet mellan åtgärderna enligt EHFF och unionens regler för statligt stöd, så att otillbörlig snedvridning av konkurrensen på den inre marknaden undviks.

2. RÄTTSLIG GRUND, SUBSIDIARITETSPRINCIPEN OCH PROPORTIONALITETSPRINCIPEN

- **Rättslig grund**

Artiklarna 42, 43.2, 91.1, 100.2, 173.3, 175, 188, 192.1, 194.2, 195.2 och 349 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt.

- **Subsidiaritetsprincipen (för icke-exklusiv befogenhet)**

Förslagets bestämmelser genomförs inom ramen för delad förvaltning, direkt förvaltning och indirekt förvaltning, i enlighet med budgetförordningen.

- **Proportionalitetsprincipen**

De föreslagna bestämmelserna är förenliga med proportionalitetsprincipen eftersom de är ändamålsenliga, nödvändiga och inga mindre restriktiva åtgärder för att uppnå de önskade politiska målen existerar.

- **Val av instrument**

Förslaget instrument: Europaparlamentets och rådets förordning.

3. RESULTAT AV EFTERHANDSUTVÄRDERINGAR, SAMRÅD MED BERÖRDA PARTER OCH KONSEKVENSBEDÖMNINGAR

- **Efterhandsutvärderingar/kontroller av ändamålsenligheten med befintlig lagstiftning**

Resultaten av efterhandsutvärderingen av Europeiska fiskerifonden (EFF) 2007–2013 beaktades som ett centralt element i konsekvensbedömningens analys av möjligheten att fortsätta att ge ekonomiskt stöd till fiskesektorn efter 2020. Efterhandsutvärderingen är baserad på det samråd med berörda parter som ägde rum mellan februari och maj 2016 i syfte att få en bild av allmänhetens åsikt när det gäller EFF-fondens ändamålsenlighet och effektivitet.

De huvudsakliga rekommendationerna för tiden efter 2020 var att stärka kopplingen mellan finansieringsramen och policymålen samt att främja ett hållbart nyttjande av fiskeressurserna och skyddet och förbättringen av miljö och naturresurser, genom att minimera de faktorer som påverkar den marina miljön negativt. I utvärderingen betonades också att det krävs ett mer strategiskt tillvägagångssätt för att öka vattenbrukets konkurrenskraft och öka produktionen samt för att beakta de utmaningar som det småskaliga kustfisket möter på ett bättre sätt.

- **Samråd med berörda parter**

Det viktigaste samrådet för programperioden efter 2020 var EHFF-konferensen för berörda parter med rubriken *Beyond 2020 – Supporting Europe's Coastal Communities* (efter 2020 – att stödja Europas kustsamhällen) i Tallinn i oktober 2017. Med 70 talare och mer än 300 deltagare gav evenemanget olika berörda parter tillfälle att bidra till bedömningen av det ekonomiska stödet från EHFF till den gemensamma fiskeripolitiken och till unionens havspolitik under programperioden 2014–2015. Det gav dem också möjlighet att överväga vilken form detta stöd skulle ha efter 2020. Berörda aktörer från många olika områden deltog i EHFF-konferensen. Av 300 deltagare var över 50 % företrädare för offentliga myndigheter, 12 % för näringen, 11 % för icke-statliga organisationer, 14 % från fiskerisammanslutningar och -organisationer och 7 % från den akademiska världen.

Medlemmarna i expertgruppen för EHFF (från medlemsstaternas förvaltningar) gavs också två tillfällen att bidra till debatten och till reflektionsprocessen. Mötena ägde rum den 6 november 2017 och den 15 januari 2018. Debatterna i EHFF-expertgrupperna stöddes av diskussionsunderlag och riktlinjefrågor som tillhandahölls av kommissionen inför mötena. Skriftliga bidrag från medlemsstaterna mottogs också.

Skrivelser skickades ut till rådgivande nämnder, icke-statliga organisationer och EU:s arbetsmarknadsparter med en begäran om synpunkter på hur finansieringen av fiske- och havssektorerna bör se ut efter 2020. Enskilda möten med inriktning på samrådet organiserades med arbetsmarknadsparter.

Bidrag mottogs även från konferensen för perifera kustregioner i Europa (CPMR) som t.ex. det tekniska dokumentet från december 2017 om *EHFF:s framtid efter 2020: analysfaktorer och möjliga scenarier*, och CPMR:s noter om EHFF efter 2020 från oktober 2017 och mars 2017. Det slutliga ställningstagandet om inriktningen för den framtida EHFF antogs av CPMR:s politiska byrå i mars 2018.

En rad andra workshoppar och rapporter bidrog till bedömningen, som policymötet under den konferens som hölls av Europeiska föreningen för fiskeekonomer (European Association of Fisheries Economists) i april 2017 och den workshop för berörda parter om stöd till havspolitik som hölls under Havets dag i Europa i maj 2017.

Resultaten av samråden kan sammanfattas enligt följande:

- Nästan alla berörda parter uttryckte en stark önskan om kontinuitet och det finns ett tydligt behov av ett specialanpassat finansieringsinstrument i framtiden för fiskeri- och havspolitik, som möjliggör fortsatt arbete för att uppnå den gemensamma fiskeripolitikens mål och ta vara på den blå ekonomins möjligheter.
- Medlemsstaterna var överens om att målen för fonden efter 2020 bör vara att stödja miljömässig, ekonomisk och social hållbarhet. Att uppnå den gemensamma fiskeripolitikens mål sattes upp som en prioritet för den kommande fondperioden.
- Genom samråden kom de berörda parterna fram till att ett av EHFF:s största misslyckanden under perioden 2014–2020 var att fonden fungerar långsamt och att de operativa programmen genomförs sent, vilket främst berott på det sena godkännandet av den rättsliga ramen. Detta, tillsammans med den allt för föreskrivande lagstiftningen på unionsnivå, stelhet och avsaknad av flexibilitet när det gäller tolkningen och alldeles för stor fokus på stödberättigande snarare än på att uppnå mål och målsättningar är den utmaning som medlemsstaterna står inför. Majoriteten av de berörda parterna lade fram önskemål om minskad komplexitet och en enklare rättslig ram i detta avseende.
- Ett brett samförstånd kunde konstateras mellan de berörda parter som efterlyser en viss nivå av stabilitet, bland annat genom större förenkling på alla nivåer (både på unionsnivå och nationell nivå) vad gäller genomförandet av EHFF. Åsikterna gick däremot isär när det gäller hur man ska hitta den rätta balansen mellan en större tonvikt på resultatorientering och att minska den administrativa bördan för stödmottagare och förvaltningar samtidigt som man garanterar korrekta utgifter.
- I sina bidrag till samrådet noterade medlemsstaterna att övervaknings- och utvärderingssystemen spelar en central roll när det gäller att visa fondens ändamålsenlighet, då de ger information om de orsaker som ligger bakom utvecklingen inom fiskerisektorn och sektorn för den blå ekonomin.
- En polarisering kunde konstateras när det gäller åsikterna om stödet till fiskeflottorna, med ungefär en lika stor del berörda parter för som emot fortsatta flottåtgärder.
- När det gäller vattenbrukssektorn var alla berörda parter överens om att det krävs mer arbete för att förenkla administration och lagstiftning i syfte att minska tillståndsförfarandenas längd utan att för den skull göra avkall på de höga standarder för miljö- och konsumentskydd och djurhälsa som fastställs i unionsrätten. De bekräftade återigen att de administrativa bördorna fortsätter att vara det största hindret för sektorns utveckling, tillsammans med förfaranderegler (för både tillståndsgivning och tillgång till finansiering) som är alltför komplexa. Elva medlemsstater uttryckte också ett starkt stöd för ett fortsatt stöd från unionen till vattenbruket i nästa fond, i synnerhet till sötvattenbruket.
- När det gäller det småskaliga kustfisket och fisket i de yttersta randområdena var medlemsstaterna positiva till att tillämpa ett mer riktat och skräddarsytt stöd och att fortsätta att tillämpa en hög stödnivå och möjliggöra mer fördelaktig behandling genom förskottbetalningar. Ekonomisk förmånsbehandling av det småskaliga kustfisket, inklusive inlandsfisket, bör behållas efter 2020 enligt vissa medlemsstater. De berörda parterna erkände också att det behövs flexibilitet för att ta hänsyn till lokala särdrag och för att underlätta generationsskiftet inom en åldrande arbetskraft.

- Alla medlemsstater och berörda parter ansåg att stödet till datainsamling, fiskerikontroll och -tillsyn samt stödet till producentorganisationer skulle fortsätta att ingå i fiskerifonden inom ramen för delade förvaltning.
- Att stärka unionens insatser genom EHFF på skilda områden inom havspolitik (utbildning, fysisk planering i kust- och havsområden, sjösäkerhet och -övervakning, finansiering av innovativa projekt osv.) ansågs tillföra ett mervärde för Europa och för regionerna av en rad berörda parter. Med beaktande av att den blå ekonomin utvecklas i en mycket komplex miljö bör komplementariteten mellan olika instrument säkerställas ytterligare, i syfte att undvika dubbelarbete och fragmentering.
- En majoritet berörda parter erkände också den viktiga roll som den lokalt ledda utvecklingen har för kustsamhällena när det gäller att anta lokala lösningar på lokala problem och erkände den som en värdefull möjlighet för fiskeri- och vattenbrukssektorerna att spela en aktiv roll i lokal förvaltning och lokala förvaltningsfrågor. Många berörda parter skulle önska att den lokalt ledda utvecklingen fick en större roll i utvecklingen av den blå ekonomin på lokal nivå.

- **Insamling och användning av sakkunnigutlåtanden**

Konsekvensbedömningen utarbetades av kommissionens avdelningar. För den bedömning som gjordes av övervaknings- och utvärderingsresultaten inhämtades synpunkter från externa experter. Deras bidrag omfattar ett förslag till en övervaknings- och utvärderingsram för tiden efter 2020 som är baserat på det system som utarbetades för perioden 2014–2020, samt ett begränsat antal resultatindikatorer omfattande en bedömning av datainsamlingsbehoven, källor och tillgänglighet.

- **Konsekvensbedömning**

I konsekvensbedömningen beskrivs de viktigaste allmänna målen för programmet samt de särskilda målen. Målen omfattar den fleråriga budgetramens övergripande mål om flexibilitet, enhetlighet och synergier, förenkling och resultatnriktning.

I konsekvensbedömningen identifieras och förklaras de största utmaningar och problem som kommer att hanteras av det framtida programmet baserat på utvärderingarna av tidigare programperioder och samråd, övergripande mål för den nya fleråriga budgetramen och nya politiska prioriteringar och framväxande problem som kräver insatser på unionsnivå.

På grundval av erfarenheterna från tidigare program prioriteras överlag i konsekvensbedömningen sådana åtgärder som sannolikt skulle kunna få finansiering (i syfte att uppnå målen ovan) med tanke på att budgettilldelningen inte var känd vid den tidpunkt som konsekvensbedömningen utarbetades.

De prioriterade finansieringsområdena granskades med avseende på subsidiaritet (mervärde för unionen/behovet av insats på unionsnivå) och proportionalitet. Ändringar i programmets tillämpningsområde och struktur analyserades också.

- **Lagstiftningens ändamålsenlighet och förenkling**

Även om detta förslag inte är kopplat till Refit-programmet är syftet att minska regelbördan och göra det lättare att få resultat genom fonden.

Det innebär också förmånsbehandling för små stödmottagare genom en högre stödintensitet och särskilda stödformer för mottagare inom det småskaliga kustfisket.

- **Grundläggande rättigheter**

Respekten för rättsstatsprincipen är en förutsättning för en sund ekonomisk förvaltning och en effektiv unionsfinansiering. Det har i förordningen fastställts regler för att skydda unionens budget när det föreligger allmänna brister i medlemsstaternas efterlevnad av rättsstatsprincipen. Ett nödvändigt villkor införs i förordningen om gemensamma bestämmelser för att säkerställa att stadgan om de grundläggande rättigheterna respekteras. Den är tillämplig på EHFF.

4. BUDGETKONSEKVENSER

I den fleråriga budgetramen föreskrivs att unionens budget måste fortsätta att stödja fiskeri- och havspolitik. Den föreslagna budgeten för EHFF uppgår i löpande priser till 6 140 000 000 EUR. EHFF:s resurser är uppdelade mellan delad förvaltning, direkt förvaltning och indirekt förvaltning. 5 311 000 000 EUR avsätts för stöd inom ramen för delad förvaltning och 829 000 000 EUR för stöd inom ramen för direkt och indirekt förvaltning. Mer detaljerad information om EHFF:s budgetkonsekvenser finns i den finansieringsöversikt som åtföljer förslaget.

5. ÖVRIGA INSLAG

- **Genomförandeplaner samt åtgärder för övervakning, utvärdering och rapportering**

Förslaget är kopplat till övervaknings-, utvärderings- och rapporteringsarrangemangen i förordningen om gemensamma bestämmelser. Dessa arrangemang genomförs genom en övervaknings- och utvärderingsram som upprättas i förslaget.

Utvärderingarna kommer att utföras i linje med punkterna 22 och 23 i det interinstitutionella avtalet av den 13 april 2016, där de tre institutionerna bekräftade att utvärderingar av den befintliga lagstiftningen och politiken bör ligga till grund för konsekvensbedömningar av olika alternativ för vidare åtgärder. Utvärderingarna kommer att bedöma programmets effekter på fältet, baserat på programmets indikatorer och mål och en detaljerad analys av i vilken grad programmet kan anses vara relevant, ändamålsenligt och effektivt, ger tillräckligt mervärde för unionen och är samstämmigt med unionens politik på andra områden. De kommer att inbegripa tidigare erfarenheter som kan bidra till att upptäcka eventuella brister/problem eller möjligheter att ytterligare förbättra åtgärderna eller deras resultat och till att maximera deras utnyttjande/effekter.

- **Förklarande dokument (för direktiv)**

Ej tillämpligt.

- **Ingående redogörelse för de specifika bestämmelserna i förslaget**

Mål

Detta förslag till förordning om EHFF har till syfte att stödja uppnåendet av den gemensamma fiskeripolitikens miljömål, ekonomiska och sociala mål samt sysselsättningsmål, främja genomförandet av unionens havspolitik och stödja unionens internationella åtaganden inom världshavsförvaltningen. Det grundar sig på följande fyra prioriteringar som återspeglar de relevanta policymål som fastställs i förordningen om gemensamma bestämmelser och har till syfte att maximera unionens bidrag till utvecklingen av en hållbar blå ekonomi.

(1) Främja hållbart fiske och bevarandet av marina biologiska resurser.

- (2) Bidra till livsmedelstryggheten i unionen genom vattenbruk och marknader som präglas av konkurrenskraft och hållbarhet.
- (3) Göra det möjligt för en hållbar blå ekonomi att växa och främja välmående kustsamhällen.
- (4) Stärka den internationella världshavsförvaltningen och möjliggöra trygga, säkra, rena och hållbart förvaltnade hav och oceaner.

Europas havssektor sysselsätter över fem miljoner arbetstagare, vilket genererar nästan 500 miljarder EUR om året, och det finns potential att skapa många fler arbetstillfällen. Avkastningen från den globala havsekonomin uppskattas till idag till 1,3 biljoner EUR och detta kan komma att mer än fördubblas fram till 2030 (OECD:s rapport *The Ocean Economy in 2030*). Behovet att uppfylla koldioxidutsläppsmålen, öka resurseffektiviteten och minska den blå ekonomins miljöavtryck har varit en betydande drivkraft bakom innovation i andra sektorer som marin utrustning, varvsindustrin, havsobervation, muddring, kustskydd och byggnadsarbeten längs kuster och till havs. Unionens strukturfonder har investerat i havsekonomin, i synnerhet Europeiska regionala utvecklingsfonden (Eruf) och Europeiska havs- och fiskerifonden (EHFF). Nya investeringsverktyg som InvestEU måste användas för att matcha tillväxtpotentialen inom sektorn.

I kommissionens förslag till flerårig budgetram för 2021–2027 fastställs ett mer långtgående mål för integreringen av klimatåtgärder i alla unionsprogram, med det övergripande målet att 25 % av unionens anslag ska bidra till klimatmålen. EHFF:s bidrag till uppnåendet av detta övergripande mål kommer att övervakas med hjälp av unionens system för klimatmarkörer på en lämplig uppdelningsnivå, med användning av mer precisa metoder om sådana finns tillgängliga. Kommissionen kommer att fortsätta att lägga fram informationen årligen i form av åtagandebemyndiganden inom ramen för det årliga budgetförslaget. För att stödja ett fullt utnyttjande av EHFF:s potential att bidra till klimatmålen kommer kommissionen att sträva efter att identifiera relevanta åtgärder under förfarandena för utarbetande, genomförande, översyn och utvärdering.

EHFF kommer också bidra till unionens miljömål. Detta bidrag kommer att spåras genom tillämpning av unionens miljömarkörer och rapporteras regelbundet inom ramen för utvärderingar och den årliga prestationsrapporten.

Förenkling

Förslaget syftar till att göra det enklare att få resultat genom EHFF jämfört med den mycket komplexa regelstrukturen under perioden 2014–2020. Under 2014–2020 grundar sig EHFF på en exakt och strikt beskrivning av finansieringsmöjligheter och regler för stödberättigande (*åtgärder*), vilken har komplicerat genomförandet för medlemsstater och stödmottagare. Därför kommer EHFF efter 2020 att gå i riktning mot en förenklad struktur med följande element:

- **Fyra prioriteringar** – Dessa prioriteringar beskriver tillämpningsområdet för EHFF-stödet i linje med den gemensamma fiskeripolitikens, havspolitikens och den internationella världshavsförvaltningens mål.
- **Stödområden** – I förordningens artiklar fastställs inga förskrivande åtgärder, i stället beskrivs de olika stödområden som ingår i varje prioritering, vilket skapar en flexibel genomföranderam.
- **Inga i fördefinierade åtgärder eller regler för stödberättigande på unionsnivå** – Inom ramen för delad förvaltning är det upp till medlemsstaterna att utarbeta sitt respektive program där de anger de lämpligaste medlen för att uppnå EHFF:s

prioriteringar. De kommer att ges flexibilitet i fastställandet av reglerna för stödberättigande. En rad olika åtgärder som medlemsstaterna anger i programmen kan få stöd enligt de regler som fastställs i EHFF-förordningen och förordningen om gemensamma bestämmelser, förutsatt att de omfattas av stödområdena.

- **Villkor och restriktioner för vissa områden** – Det är nödvändigt att fastställa en förteckning över icke stödberättigande verksamhet i syfte att undvika negativa effekter på bevarandet inom fisket, till exempel ett allmänt förbud mot investeringar som ökar fiskekapaciteten. Vidare kommer det att finnas stränga villkor om att investeringar och ersättningar för fiskeflottan (definitiv upphörande med fiskeverksamhet/exceptionellt upphörande med fiskeverksamhet, förvärv av fartyg, motorbyte) måste vara förenliga med den gemensamma fiskeripolitikens bevarandemål. Detta är avgörande för att säkerställa att stödet inriktas på att uppnå dessa mål.
- **Resultatindikatorer** – Prestationsbedömningen av EHFF-stödet kommer göras på grundval av indikatorer. Medlemsstater kommer att rapportera om framstegen mot att nå fastställda delmål och mål, och kommissionen kommer att göra en årlig resultatöversyn grundad på de årliga resultatrapporter som utarbetas av medlemsstaterna, vilket kommer att göra det möjligt att tidigt identifiera eventuella genomförandeproblem och korrigerande åtgärder. En övervaknings- och utvärderingsplan kommer att upprättas i detta syfte.

I stället för att ha en förteckning över åtgärder som valts från en lista med stödberättigande insatser bör de nationella programmen fokusera på strategiska prioriteringar som varje medlemsstat själv valt. En sådan struktur kommer att optimera programgenomförandet så att det inriktas på att uppnå policymålen, på grundval av resultat och mot bakgrund av en pågående dialog mellan kommissionen och medlemsstaterna om resultatuppnåendet. Flexibilitet, resultatinriktning och ömsesidigt förtroende mellan kommissionen och medlemsstaterna är därmed de tre principerna för en effektiv förenkling.

Inom ramen för delad förvaltning kommer programmen utarbetas av medlemsstaterna och godkännas av kommissionen. Inom ramen för regionalisering och i syfte att uppmuntra medlemsstaterna att tillämpa ett mer strategiskt tillvägagångssätt under utarbetandet av programmen kommer kommissionen att ta fram en analys för varje havsområde med uppgifter om gemensamma styrkor och svagheter vad gäller uppnåendet av den gemensamma fiskeripolitikens mål. Analysen kommer att vägleda både medlemsstater och kommissionen i förhandlingarna om varje program, med beaktande av regionala utmaningar och behov.

När kommissionen bedömer programmen kommer den att ta hänsyn till den gemensamma fiskeripolitikens miljömässiga och socioekonomiska utmaningar, den hållbara blå ekonomins prestation på det socioekonomiska planet, olika utmaningar på havsområdesnivå, bevarandet av de marina ekosystemen, behovet av att minska förekomsten av marint skräp samt åtgärder för begränsning av och anpassning till klimatförändringar.

Förenkling kommer också att uppnås genom förordningen om gemensamma bestämmelser för fonderna, där de flesta bestämmelser om genomförande, övervakning och kontroll fastställs.

Fördelning av resurser

EHFF kommer att genomföras enligt två ordningar:

- Inom ramen för delad förvaltning, av medlemsstaterna genom EHFF-program baserade på nationella strategier.
- Direkt av kommissionen inom ramen för direkt förvaltning.

Förslaget är att behålla den fördelning av resurser mellan delad förvaltning och direkt förvaltning som gäller för 2014–2020. I detta sammanhang föreslås att 5 311 000 000 EUR tilldelas delad förvaltning (86,5 %) och 829 000 000 EUR tilldelas direkt förvaltning (13,5 %). En sådan tilldelning gör det möjligt att upprätthålla en lämplig balans mellan delad och direkt förvaltning av resurserna.

När det gäller delad förvaltning skulle, efter ett avdrag av värdet av programmet för UK (243 miljoner EUR), medlemsstaterna få behålla 96,5 % av tilldelningen för 2014–2020, i nominella termer. För att säkerställa stabilitet, särskilt med avseende på uppnåendet av den gemensamma fiskeripolitikens mål, kommer fastställandet av de nationella tilldelningarna att baseras på andelarna för 2014–2020.

Förslaget är också att öronmärka beloppen för vissa stödområden inom delad förvaltning:

- kontroll och tillsyn samt insamling och behandling av data för fiskeriförvaltning och vetenskapliga syften (minst 15 % av tilldelat ekonomiskt stöd per medlemsstat, utom inlandsstater).
- De yttersta randområdena (öronmärkt belopp som täcker både ett kompensationsystem för extrakostnader och strukturstöd).

Villkorlighet

I Förenta nationernas agenda 2030 för hållbar utveckling identifieras bevarande och hållbar användning av haven som ett av 17 mål för hållbar utveckling (hållbarhetsmål nr 14). Unionen ställer sig helt bakom detta mål och dess förverkligande. På detta område har unionen åtagit sig att främja en hållbar blå ekonomi som är förenlig med den fysiska planeringen i kust- och havsområden, bevarandet av biologiska resurser och uppnåendet av god miljöstatus samt att förbjuda vissa former av fiskesubventioner som bidrar till överkapacitet och överfiske, avskaffa subventioner som bidrar till olagligt, orapporterat och oreglerat fiske och avstå från att införa nya subventioner av det slaget. Detta bör ha uppnåtts senast 2020 och är ett resultat av Världshandelsorganisationens förhandling om fiskesubventioner.

Under Världshandelsorganisationens förhandlingar vid världstoppmötet om hållbar utveckling 2002 och Förenta nationernas konferens om hållbar utveckling (Rio+20) 2012 förband sig unionen vidare att avskaffa subventioner som bidrar till överkapacitet och överfiske.

I artikel 42 i förordningen om den gemensamma fiskeripolitiken föreskrivs vidare att unionens ekonomiska bistånd inom ramen för EHFF måste vara villkorat till att bestämmelserna i den gemensamma fiskeripolitiken efterlevs. Därför kommer ansökningar från stödmottagare som inte uppfyller tillämpliga regler enligt den gemensamma fiskeripolitiken inte att kunna godtas. Utöver detta kommer kommissionen att ges befogenheter att vidta åtgärder mot medlemsstater som inte följer den gemensamma fiskeripolitikens regler.

Främja hållbart fiske och bevarandet av marina biologiska resurser

Den gemensamma fiskeripolitiken ska säkerställa att fiske- och vattenbruksverksamheterna är miljömässigt hållbara på lång sikt och förvaltas på ett sätt som är förenligt med målen om att uppnå nytta i ekonomiskt, socialt och sysselsättningshänseende samt att bidra till att trygga livsmedelsförsörjningen. Den ska syfta till att säkerställa att nyttjandet av de levande marina biologiska resurserna sker på ett sådant sätt att populationerna av skördade arter återställs till och bevaras över nivåer som säkerställer maximal hållbar avkastning (MSY). Den ska också säkerställa att fiskeverksamhetens negativa inverkan på de marina ekosystemen minimeras,

och ska sträva efter att säkerställa att fiske och vattenbruk inte leder till en försämring av den marina miljön (artikel 2 i GFP-förordningen).

Mycket har uppnåtts under de senaste åren när det gäller att återföra bestånden till sunda nivåer, öka lönsamheten för unionens fiskerinäring och bevara de marina ekosystemen. Dock återstår stora utmaningar innan den gemensamma fiskeripolitikens socioekonomiska mål och miljömål kan uppnås. Detta kräver fortsatt stöd efter 2020, bland annat i havsområden där framstegen har gått långsammare. Fisket är avgörande för försörjningen och kulturarvet i många kustsamhällen i unionen, särskilt där det småskaliga kustfisket spelar en viktig roll. Med en genomsnittsålder över 50 i många fiskesamhällen förblir generationsskifte och diversifiering av verksamheten en utmaning.

Stödet enligt prioritering 1 syftar till att uppnå den gemensamma fiskeripolitikens miljömässiga, ekonomiska och sociala mål samt sysselsättningsmål, enligt definitionen i artikel 2 i GFP-förordningen. Stödet bör säkerställa att fiskeverksamheten är miljömässigt hållbar på lång sikt och förvaltas på ett sätt som är förenligt med målen om att uppnå nytta i ekonomiskt, socialt och sysselsättningshänseende samt att bidra till att trygga livsmedelsförsörjningen.

Mer specifikt kommer stödet från EHFF att inriktas på att uppnå och upprätthålla hållbart fiske baserat på maximal hållbar avkastning och att minska fiskeverksamhetens negativa påverkan på de marina ekosystemen. Detta stöd kommer att omfatta innovation och investeringar i skonsamma, klimattåliga och koldioxidsnåla metoder och tekniska lösningar inom fisket.

Landningsskyldigheten är en av den gemensamma fiskeripolitikens största utmaningar. Den har medfört betydande ändringar av fiskemetoderna, ibland med betydande ekonomiska kostnader för sektorn. EHFF kommer därför att stödja innovation och investeringar som bidrar till genomförandet av landningsskyldigheten, med en högre stödnivå än den som gäller för andra insatser, som investeringar i selektiva fiskeredskap, i förbättringar av hamninfrastruktur och i saluföring av oönskade fångster. Fonden kommer även att bevilja en maximal stödnivå på 100 % för utformning, utveckling, övervakning, utvärdering och förvaltning av transparenta system för utbyte av fiskemöjligheter mellan medlemsstater (s.k. kvotbyten) för att mildra effekten av fenomenet med begränsande arter (s.k. choke species) som orsakas av landningsskyldigheten.

Stöd inom prioritering 1 kan även täcka innovation och investeringar ombord på fiskefartyg i syfte att förbättra hälso-, säkerhets- och arbetsförhållandena, energieffektiviteten och fångsternas kvalitet. Sådant stöd bör dock inte leda till en ökning av fiskekapaciteten eller förmågan att spåra upp fisk och bör inte beviljas endast på grundval av att villkor som är obligatoriska enligt unionsrätten eller nationell rätt har uppfyllts. När det gäller hälsa, säkerhet och arbetsförhållanden ombord på fiskefartygen kommer en högre stödnivå än vad som gäller för andra insatser att tillåtas.

Fiskerikontrollen är ytterst viktig för genomförandet av den gemensamma fiskeripolitiken. Därför kommer EHFF att, inom ramen för delad förvaltning, stödja utvecklingen och genomförandet av ett unionssystem för fiskerikontroll, i enlighet med specifikationerna i kontrollförordningen. Vissa skyldigheter som föreskrivs i kontrollförordningen (fartygsspårningssystem och elektroniska rapporteringssystem, elektroniska fjärrövervakningssystem, kontinuerlig övervakning och registrering av framdrivningsmotorns effekt) motiverar ett särskilt stöd för att medlemsstater och fiskare snabbt ska kunna genomföra åtgärderna. Vidare skulle medlemsstaternas investeringar i kontrolltillgångar även kunna användas inom sjöövervakning och samarbete om kustbevakningsuppgifter.

Hur framgångsrik den gemensamma fiskeripolitiken blir beror också på tillgången på vetenskapliga utlåtanden om fiskeriförvaltningen, och därmed på tillgången till fiskeridata. Mot bakgrund av de utmaningar och de kostnader som det innebär att erhålla tillförlitliga och fullständiga data är det nödvändigt att stödja medlemsstaternas åtgärder för att samla in och behandla data i linje med förordningen om datainsamlingsramen och bidra till att ta fram bästa tillgängliga vetenskapliga utlåtanden. Detta stöd kommer att möjliggöra synergi med insamling och behandling av andra typer av marina data.

EHFF kommer även att stödja en effektiv och kunskapsbaserad tillämpning och styrning av den gemensamma fiskeripolitiken inom ramen för direkt och indirekt förvaltning genom tillhandahållandet av vetenskapliga utlåtanden, utvecklingen och genomförandet av unionens system för fiskerikontroll, de rådgivande nämndernas funktion och frivilliga bidrag till internationella organisationer.

Inriktning av flottförvaltningen på bevarandemålen

Med tanke på de utmaningar som ligger i att uppnå ett hållbart nyttjande av marina biologiska resurser i linje med den gemensamma fiskeripolitikens bevarandemål, kommer EHFF att stödja förvaltningen av olika fisken och fiskeflottor. I detta sammanhang förblir det ibland nödvändigt att bevilja stöd för anpassning av flottan med avseende på vissa flottsegment och havsområden. Sådant stöd bör vara strängt inriktat på bevarande och hållbart nyttjande av marina biologiska resurser och syfta till att uppnå balans mellan fiskekapaciteten och de tillgängliga fiskemöjligheterna. Därför får EHFF stödja definitivt upphörande med fiskeverksamhet i flottsegment där fiskekapaciteten inte balanseras med de tillgängliga fiskemöjligheterna. Sådant stöd kommer att vara ett verktyg i handlingsplanerna för anpassning av flottsegment med konstaterad strukturell överkapacitet, enligt föreskrifterna i artikel 22.4 i GFP-förordningen, och kommer att genomföras antingen genom skrotning av fiskefartyget eller genom avveckling och ombyggnad för annan verksamhet än kommersiellt fiske. När ombyggnad för annan verksamhet skulle leda till att fritidsfiskets belastning på de marina ekosystemen ökar kommer stöd endast att beviljas om det är förenligt med den gemensamma fiskeripolitiken och målen i de berörda fleråriga planerna.

Förr var stödet till definitivt upphörande med fiskeverksamhet inte tillräckligt målinriktat och hanterade inte på ett effektivt sätt de strukturella obalanserna i fiskeflottan. För att säkerställa enhetlighet i den strukturella anpassningen av flottan till bevarandemålen kommer sådant stöd att vara strängt knutet till vissa villkor och kopplat till visade resultat. Förslaget är därför att endast genomföra det genom ”finansiering som inte är kopplad till kostnader”, i enlighet med förordningen om gemensamma bestämmelser. Inom ramen för denna mekanism kommer medlemsstaterna inte att få ersättning från kommissionen för definitivt upphörande med verksamheten på grundval av kostnader som faktiskt uppstått utan på grundval av att de har uppfyllt villkoren och uppnått resultat. Kommissionen kommer att fastställa dessa villkor i en delegerad akt, och de kommer att vara kopplade till uppnåendet av den gemensamma fiskeripolitikens bevarandemål.

Ersättning för exceptionellt upphörande med fiskeverksamheten

Mot bakgrund av en hög grad av oförutsägbarhet inom fiskeverksamheten kan exceptionella omständigheter orsaka stora förluster för fiskare. För att mildra dessa konsekvenser, kan EHFF ge stöd till en ersättning för exceptionellt upphörande med fiskeverksamheten som orsakats av genomförandet av vissa bevarandeåtgärder (t.ex. fleråriga planer, mål för bevarande och hållbart nyttjande av bestånd, åtgärder för att anpassa fartygens fiskekapacitet till tillgängliga fiskemöjligheter och tekniska åtgärder), av nödatgärder (t.ex. stängning av ett fiske), av avbrytande, på grund av force majeure, av tillämpningen av ett partnerskapsavtal om hållbart fiske, av en naturkatastrof eller av en miljöincident.

Sådant stöd kommer endast att beviljas om konsekvenserna av dessa omständigheter blir betydande för yrkesfiskare, dvs. om det berörda fartygets kommersiella verksamhet avbryts under minst 90 på varandra följande dagar och om de ekonomiska förlusterna till följd av upphörandet under en angiven tidsperiod uppgår till mer än 30 % av det berörda företags årliga omsättning.

Förmånsbehandling för småskaligt kustfiske och yttersta randområden

Det småskaliga kustfisket bedrivs av fiskefartyg under 12 meter, som inte använder släpredskap. Denna sektor står för nästan 75 % av alla fiskefartyg som är registrerade i unionen och nästan hälften av all sysselsättning inom fiskersektorn. Aktörer inom det småskaliga kustfisket är särskilt beroende av sunda fiskbestånd som huvudsaklig inkomstkälla. EHFF kommer därför att ge dem förmånsbehandling genom en stödnivå på 100 %, så att de uppmuntras att använda hållbara fiskemetoder. Vissa stödområden kommer dessutom att reserveras för småskaligt fiske i flottsegment där fiskekapaciteten balanseras med tillgängliga fiskemöjligheter, t.ex. förvärv av ett begagnat fartyg och ersättning eller modernisering av fartyget huvudmotor. Vidare kommer medlemsstaterna att inkludera en handlingsplan för småskaligt kustfiske i sitt program. Handlingsplanen kommer att övervakas med stöd av indikatorer, för vilka delmål och mål bör fastställas.

Såsom beskrivs i kommissionens meddelande av den 24 oktober 2017 till Europaparlamentet, rådet, Europiska ekonomiska och sociala kommittén, regionkommittén och Europeiska investeringsbanken, med rubriken *Ett starkare och förnyat strategiskt partnerskap med EU:s yttersta randområden*, står de yttersta randområdena inför särskilda utmaningar som hänger ihop med deras avlägsna belägenhet, topografi och klimat, såsom anges i artikel 349 i fördraget, men de har även särskilda tillgångar på vilka det går att bygga en hållbar blå ekonomi. För varje enskilt yttersta randområde kommer därför en handlingsplan för hållbar utveckling inom hållbara blå sektorer, inklusive hållbart nyttjande av fiske och vattenbruk, att fogas till den berörda medlemsstatens program, och ett ekonomiskt anslag kommer att avsättas för stöd till genomförandet av dessa handlingsplaner. EHFF bör också stödja en ersättning för de extrakostnader som ofta uppstår för de yttre randområdena på grund av deras belägenhet och ökaraktär. Det kommer att fastställas en övre gräns för detta stöd uttryckt som en procentsats av det totala ekonomiska anslaget. Dessutom bör en högre stödnivå än den som gäller för andra insatser tillämpas i de yttersta randområdena.

Skydd och återställande av marin biologisk mångfald och marina ekosystem

Skyddet och återställandet av biologisk mångfald och marina ekosystem i hav och i kustnära områden är en central utmaning på vägen mot att uppnå målet om sunda hav och oceaner. Inom ramen för delad förvaltning kommer EHFF att bidra till detta mål genom stöd till fiskare som tar upp förlorade fiskeredskap och marint skräp ur havet och investeringar i hamnar för att tillhandahålla lämpliga mottagningsanläggningar för förlorade redskap och marint skräp. Fonden bör även stödja åtgärder för att uppnå eller upprätthålla god miljöstatus i den marina miljön, i enlighet med direktivet om en marin strategi, för genomförandet av geografiska skyddsåtgärder som fastställts enligt det direktivet, för förvaltning, återställande och övervakning av Natura 2000-områden och för skyddet av arter inom ramen för habitat- och fågeldirektiven,

Inom ramen för direkt förvaltning kommer EHFF, i samstämmighet med målet att uppnå eller upprätthålla en god miljöstatus i den marina miljön, att bidra till att främja rena och sunda hav och till att genomföra *En europeisk strategi för plast i en cirkulär ekonomi* som utarbetats i kommissionens meddelande av den 16 januari 2016 till Europaparlamentet, rådet, Europeiska ekonomiska och sociala kommittén och Regionkommittén.

Bidra till livsmedelstryggheten i unionen

Fiske och vattenbruk bidrar till livsmedelstrygghet och nutrition. Unionen importerar dock för närvarande mer än 60 % av sin försörjning med fiskeriprodukter och är därför ytterst beroende av tredjeländer. En viktig utmaning består i att uppmuntra konsumtion av protein från fiskeriprodukter som producerats i unionen enligt höga kvalitetsstandarder och som finns tillgängliga för konsumenterna till rimliga priser.

Här spelar vattenbruket en roll. EHFF kan därför stödja främjande och hållbar utveckling av vattenbruket, inbegripet vattenbruk i sötvatten, för odling av vattenlevande djur och växter för framställning av livsmedel och andra råvaror. Vissa medlemsstater har fortfarande komplexa administrativa förfaranden – det kan vara svårt att få tillgång till utrymme och tillståndprocesserna är tungrodda – och detta gör det svårt för sektorn att förbättra bilden av och konkurrenskraften för odlade produkter. Stödet bör vara förenligt med de fleråriga nationella strategiplanerna för utveckling av vattenbruket som utarbetas på grundval av GJP-förordningen. I synnerhet kommer stöd att kunna beviljas för miljömässig hållbarhet, produktiva investeringar, innovation, förvärv av yrkeskompetens, förbättring av arbetsvillkor och kompensationsåtgärder som stöder kritiska mark- och naturförvaltningstjänster. Åtgärder på folkhälsoområdet, försäkringssystem för vattenbruksbeståndet och djurhälso- och djurskyddsåtgärder kommer också att kunna få stöd. När det gäller produktiva investeringar kommer stödet dock endast att kunna tillhandahållas genom finansiella instrument och genom InvestEU, vilka ger större hävstångsverkan på marknaderna och därför är mer relevanta än bidrag när det gäller att hantera de finansieringsutmaningarna inom sektorn.

Livsmedelstryggheten är beroende av effektiva och välorganiserade marknader, då detta ökar öppenheten, stabiliteten, kvaliteten och diversiteten i livsmedelskedjan, och av konsumentinformation. EHFF kan i detta syfte stödja saluföring av fiskeri- och vattenbruksprodukter, i linje med målen för den samlade marknadsordningen. Fonden kan i synnerhet stödja inrättandet av producentorganisationer, genomförandet av produktions- och saluföringsplaner, främjandet av nya avsättningsmöjligheter och utveckling och spridning av marknadsinformation.

Beredningsindustrin spelar också en roll när det gäller fiskeri- och vattenbruksprodukternas tillgänglighet och kvalitet. EHFF kan stödja målinriktade investeringar i denna industri, under förutsättning att de bidrar till att målen för den samlade marknadsordningen uppfylls. Aktuella ekonomiska data visar att unionens beredningssektor är lönsam och därför kommer stöd endast att tillhandahållas genom finansieringsinstrument och genom InvestEU, inte genom bidrag. Stora investeringar kommer att stödjas inom ramen för Europeiska regionala utvecklingsfonden (Eruf).

Göra det möjligt för en hållbar blå ekonomi att växa, och främja välmående kustsamhällen

Skapandet av arbetstillfällen i kustregioner är beroende av en lokalt ledd utveckling av en hållbar blå ekonomi som kan få den sociala strukturen i dessa regioner att förnyas. Havsindustrierna och havstjänsterna kommer sannolikt att överträffa tillväxten inom den globala ekonomin och bidra i betydlig utsträckning till sysselsättning och tillväxt fram till 2030. För att vara hållbar är den blå tillväxten beroende av innovation och investeringar i nya områden inom havssektorn och i bioekonomin, till exempel hållbara turismmodeller, havsbaserad förnybar energi, innovativ avancerad varvsindustri och nya hamntjänster, som kan skapa arbetstillfällen och samtidigt stärka den lokala utvecklingen. Medan de offentliga investeringarna i den hållbara blå ekonomin bör effektiviseras i hela unionsbudgeten, kommer EHFF att särskilt fokusera på nödvändiga villkor för utvecklingen av den hållbara blå ekonomin och på att undanröja flaskhalser för att underlätta investeringar och utvecklingen av nya marknader och ny teknologi eller nya tjänster.

Utvecklingen av en hållbar blå ekonomi är starkt beroende av partnerskap mellan lokala aktörer som bidrar till livskraften i kust- och inlandssamhällen och ekonomierna i dessa områden. EHFF kommer att tillhandahålla verktyg för att främja sådana partnerskap. Därför kommer fonden att stödja lokalt ledd utveckling (LLU) inom ramen för delad förvaltning. LLU har varit ett mycket framgångsrikt instrument under perioden 2014–2020. Sådana strategier hjälper verkligen till att få fart på ekonomin ett lokalt sammanhang genom utveckling av kust- och inlandsfiske, vattenbruk och en hållbar blå ekonomi. De bör säkerställa att lokala samhällen bättre utnyttjar och drar nytta av de möjligheter som den hållbara blå ekonomin erbjuder, och tar vara på och stärker miljömässiga, kulturella, sociala och mänskliga resurser. Tillämpningsområdet för de LLU-strategier som får stöd från EHFF bör utökas jämfört med perioden 2024–2020: varje lokalt partnerskap kommer att återspegla huvudfokus för strategin genom att säkerställa balans i deltagande och representation vad gäller alla aktörer från den lokala hållbara ekonomin.

Inom ramen för delad förvaltning kommer EHFF även att stödja en hållbar blå ekonomi genom insamling, förvaltning och användning av data för att förbättra kunskapen om miljöstatus för den marina miljön. Det stödet bör bidra till att uppfylla kraven enligt habitat- och fågeldirektiven, för att stödja fysisk planering i kust- och havsområden och öka datakvaliteten och datadelningen genom det europeiska nätverket för marina observationer och data.

Inom ramen för direkt och indirekt förvaltning kommer EHFF att fokusera på nödvändiga villkor för en hållbar blå ekonomi genom främjande av en integrerad styrning och förvaltning av havspolitik, förbättrad överföring och förbättrat utnyttjande av forskning, innovation och teknik i den hållbara blå ekonomin, förbättrad kompetens inom det maritima området, ökad kunskap om haven och ökad delning av socioekonomiska data om den hållbara blå ekonomin och främjande av en koldioxidsnål och klimattålig hållbar blå ekonomi och utveckling, samt framtagande av projektöversikter och innovativa finansieringsinstrument.

Stärka den internationella världshavsförvaltningen och möjliggöra trygga, säkra, rena och hållbart förvaltrade hav och oceaner

60 % av haven ligger utanför gränserna för nationell jurisdiktion. Detta innebär ett delat internationellt ansvar. De flesta problem som rör haven är gränsöverskridande, som t.ex. överexploatering, klimatförändring, försurning, föroreningar och minskande biologisk mångfald, och kräver därför gemensamma åtgärder. Många jurisdiktionsenliga rättigheter och särskilda regelverk med syftet att reglera mänsklig verksamhet i haven har inrättats genom Förenta nationernas havsrättskonvention som unionen är part i. Under senare år har det växt fram ett globalt samförstånd om att den marina miljön och den mänskliga verksamheten i haven bör förvaltas på ett mer ändamålsenligt sätt för att hantera den ökande belastningen på haven.

Som en global aktör är unionen starkt engagerad i att främja internationell världshavsförvaltning, i enlighet med det gemensamma meddelandet till rådet, Europaparlamentet, Europeiska ekonomiska och sociala kommittén och Regionkommittén av den 10 november 2016 med rubriken *Internationell världshavsförvaltning: en agenda för havens framtid*. Unionens världshavspolitik är en ny politik som omfattar haven på ett integrerat sätt. En internationell världshavsförvaltning är inte bara central för att uppfylla Agenda 2030 för hållbar utveckling, i synnerhet det hållbara utvecklingsmålet nr 14 (Bevara och nyttja haven och de marina resurserna på ett hållbart sätt i syfte att uppnå en hållbar utveckling), utan är också viktig för att garantera säkra, trygga, rena och hållbart förvaltrade hav och oceaner för kommande generationer. Unionen måste uppfylla dessa internationella åtaganden och vara en drivkraft för bättre internationell världshavsförvaltning på bilaterala,

regionala och multilaterala nivåer, vilket inbegriper att förebygga, motverka och undanröja olagligt, orapporterat och oreglerat fiske, förbättra den internationella ramen för världshavsförvaltning, minska belastningen på oceaner och hav, skapa förutsättningar för en hållbar blå ekonomi och stärka internationell havsforskning och internationella havsdata. EHFF kommer att stödja dessa internationella åtaganden och mål inom ramen för direkt förvaltning.

Åtgärder som främjar internationell världshavsförvaltning inom ramen för EHFF är avsedda att förbättra den övergripande ramen för internationella och regionala processer, överenskommelser och avtal, regler och institutioner som reglerar och förvaltar mänsklig verksamhet i haven. EHFF kommer att finansiera internationella arrangemang som unionen har ingått i områden som inte omfattas av de partnerskapsavtal om hållbart fiske (SFPA) som ingåtts med olika tredjeländer eller av unionens bidrag till regionala fiskeriförvaltningsorganisationer via sitt rättsligt bindande medlemskap i dessa. Partnerskapsavtalen om hållbart fiske och de regionala fiskeriförvaltningsorganisationerna kommer att fortsätta att finansieras genom olika delar av unionsbudgeten.

När det gäller säkerhet och försvar är ett förbättrat gränsskydd och en förbättrad sjöövervakning avgörande. Inom ramen för Europeiska unionens strategi för sjöfartsskydd som antogs av Europeiska unionens råd den 24 juni 2014 och den tillhörande handlingsplan som antogs den 16 december 2016, är informationsutbyte och samarbetet om gräns- och kustbevakning mellan Europeiska fiskerikontrollbyrån, Europeiska sjösäkerhetsbyrån och Europeiska gräns- och kustbevakningsbyrån nyckeln till resultat när det gäller dessa mål. EHFF kommer därför att stödja sjöövervakning och samarbete om kustbevakning inom både delad och direkt förvaltning, inbegripet genom att köpa in tillgångar för multifunktionella insatser till sjöss. Fonden kommer också att göra det möjligt för relevanta byråer att genomföra stöd på området sjöövervakning och sjösäkerhet inom ramen för indirekt förvaltning.

Förslag till

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS FÖRORDNING

om Europeiska havs- och fiskerifonden och om upphävande av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 508/2014

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt artiklarna 42, 43.2, 91.1, 100.2, 173.3, 175, 188, 192.1, 194.2, 195.2 och 349,

med beaktande av Europeiska kommissionens förslag,

efter översändande av utkastet till lagstiftningsakt till de nationella parlamenten,

med beaktande av Europeiska ekonomiska och sociala kommitténs yttrande¹,

med beaktande av Regionkommitténs yttrande²,

i enlighet med det ordinarie lagstiftningsförfarandet, och

av följande skäl:

- (1) Det är nödvändigt att inrätta Europeiska havs- och fiskerifonden (EHFF) för perioden 2021–2027. Fondens syfte bör vara att målinrikta medlen från unionens budget så att de stöder den gemensamma fiskeripolitiken (GJP), unionens havspolitik och unionens internationella åtaganden på området världshavsförvaltning. Denna finansiering är central för att skapa hållbara fisken och för bevarandet av marina biologiska resurser, för att få livsmedelstrygghet genom försörjningen med fiskeriprodukter, för att en hållbar blå ekonomi ska kunna växa och för att få sunda, säkra, trygga, rena och hållbart förvaldade hav och oceaner.
- (2) Som en global världshavsaktör och världens femte största producent av fisk och skaldjur har unionen ett betydande ansvar för att skydda och bevara världshaven och deras resurser och nyttja dem på ett hållbart sätt. Att bevara haven och oceanerna är avgörande för en snabbt växande världsbefolkning. Det är också av socioekonomiskt intresse för unionen: en hållbar blå ekonomi stimulerar investeringar, sysselsättning och tillväxt, främjar forskning och innovation och bidrar till energitryggheten genom havsenergi. Vidare är trygga och säkra hav och oceaner av grundläggande betydelse för effektiva gränskontroller och för den globala kampen mot brottslighet till sjöss, och åtgärderna på detta område blir därmed en reaktion på medborgarnas oro vad gäller säkerhetsfrågor.
- (3) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) xx/xx [förordning om fastställande av gemensamma bestämmelser] (förordningen om gemensamma bestämmelser)³ har

¹ EUT C [...], [...], s. [...].

² EUT C [...], [...], s. [...].

³ EUT C [...], [...], s. [...].

antagits för att förbättra samordningen och harmonisera genomförandet av stödet inom ramen för fonder som förvaltas genom delad förvaltning (nedan kallade *fonderna*), och det huvudsakliga målet är att göra det enklare att nå politiska resultat på ett enhetligt sätt. Dessa gemensamma bestämmelser gäller för den del av EHFF som omfattas av delad förvaltning. Fondernas mål kompletterar varandra och fonderna förvaltas enligt samma förvaltningsmetoder. Därför anges i förordning (EU) [förordningen om gemensamma bestämmelser] en rad gemensamma mål och allmänna principer som partnerskap och flernivåstyrning. Den innehåller också gemensamma element som strategisk planering och programplanering, inklusive bestämmelser om den partnerskapsöverenskommelse som ska ingås med varje medlemsstat, och det fastställs en gemensam strategi för att göra fonderna mer resultatinkriktade. Därför omfattar den också de nödvändiga villkoren, en resultatöversyn samt bestämmelser om övervakning, rapportering och utvärdering. Det fastställs också gemensamma bestämmelser i fråga om reglerna för stödberättigande, och särskilda arrangemang definieras för finansieringsinstrument, användning av InvestEU, lokalt ledd utveckling och ekonomisk förvaltning. En del förvaltnings- och kontrollbestämmelser är också gemensamma för alla fonder. Komplementaritet mellan fonderna, inklusive EHFF, och andra unionsprogram bör beskrivas i partnerskapsavtalet, i enlighet med förordning (EU) [förordningen om gemensamma bestämmelser].

- (4) Övergripande finansiella regler som antas av Europaparlamentet och rådet på grundval av artikel 322 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt är tillämpliga på denna förordning. Dessa regler fastställs i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) xx/xx [förordningen om finansiella regler för unionens allmänna budget] (budgetförordningen)⁴ och bestämmer särskilt förfarandet för upprättande och genomförande av budgeten genom bidrag, upphandling, priser och indirekt genomförande samt föreskriver kontroller av finansiella aktörers ansvar. Regler som antas på grundval av artikel 322 i fördraget gäller även skyddet av unionens budget vid generella brister när det gäller rättsstatsprincipen i medlemsstaterna, eftersom respekten för rättsstatsprincipen är en förutsättning för en sund ekonomisk förvaltning och en verkningsfull EU-finansiering.
- (5) Inom ramen för direkt förvaltning bör EHFF utarbeta synergier och komplementaritet med andra relevanta unionsfonder och unionsprogram. Fonden bör också medge finansiering i form av finansiella instrument inom ramen för blandfinansieringsinsatser i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EU) xx/xx [förordningen om InvestEU].
- (6) Stöd enligt EHFF bör användas för att hantera marknadsmisslyckanden eller suboptimala investeringssituationer, på ett proportionellt sätt, och bör inte duplicera eller tränga undan privat finansiering, eller snedvrider konkurrensen på den inre marknaden. Stödet bör ha ett klart europeiskt mervärde.
- (7) Valet av finansieringstyp och genomförandemetod inom ramen för denna förordning bör göras utifrån vad som är bäst för att uppnå de prioriteringar som fastställts för åtgärderna och för att leverera resultat, där hänsyn tas särskilt till kostnader för kontroller, administrativa bördor och förväntad risk för bristande regelefterlevnad. Detta bör omfatta övervägandet att använda enhetsbelopp, schablonsatser och enhetskostnader samt finansiering som inte är kopplad till kostnader enligt artikel

⁴ EUT C [...], [...], s. [...].

125.1 i förordning (EU) [förordningen om finansiella regler för unionens allmänna budget.

- (8) I den fleråriga budgetram som fastställs i förordning (EU) xx/xx⁵ föreskrivs att unionens budget bör fortsätta att stödja fiskeri- och havspolitik. Den föreslagna budgeten för EHFF bör uppgå till 6 140 000 000 EUR i löpande priser. EHFF:s resurser bör delas upp mellan delad förvaltning, direkt förvaltning och indirekt förvaltning. 5 311 000 000 EUR bör avsättas för stöd inom ramen för delad förvaltning och 829 000 000 EUR för stöd inom ramen för direkt och indirekt förvaltning. För att säkerställa stabilitet, särskilt med avseende på uppnåendet av den gemensamma fiskeripolitikens mål, bör fastställandet av de nationella tilldelningarna inom delad förvaltning för programperioden 2021–2027 baseras på andelarna för 2014–2020. Specifika belopp bör reserveras för de yttersta randområdena, kontroll och tillsyn samt insamling och behandling av data för fiskeriförvaltning och vetenskapliga syften, medan beloppen för definitivt upphörande och exceptionellt upphörande med fiskeverksamheten bör omfattas av en övre gräns.
- (9) Europas havssektor sysselsätter över fem miljoner arbetstagare, vilket genererar nästan 500 miljarder EUR om året, och det finns potential att skapa många fler arbetstillfällen. Avkastningen från den globala havsekonomin uppskattas till idag till 1,3 biljoner EUR och detta kan komma att mer än fördubblas fram till 2030. Behovet att uppfylla koldioxidutsläppsmålen, öka resurseffektiviteten och minska den blå ekonomins miljöavtryck har varit en betydande drivkraft bakom innovation i andra sektorer som marin utrustning, varvsindustrin, havsobervation, muddring, kustskydd och byggnadsarbeten längs kuster och till havs. Unionens strukturfonder har investerat i havsekonomin, i synnerhet Europeiska regionala utvecklingsfonden (Eruf) och EHFF. Nya investeringsverktyg som InvestEU måste användas för att matcha tillväxtpotentialen inom sektorn.
- (10) EHFF bör grundas på fyra prioriteringar: att främja hållbart fiske och bevarandet av marina biologiska resurser, att bidra till livsmedelstryggheten i unionen genom vattenbruk och marknader som präglas av konkurrenskraft och hållbarhet, att göra det möjligt för en hållbar blå ekonomi att växa och främja välmående kustsamhällen och att stärka den internationella världshavsförvaltningen och möjliggöra trygga, säkra, rena och hållbart förvaltnade hav och oceaner. Uppfyllandet av dessa prioriteringar bör ske genom delad förvaltning, direkt förvaltning och indirekt förvaltning
- (11) EHFF efter 2020 bör vara baserad på en förenklad struktur utan att åtgärder och detaljerade regler för stödberättigande definieras i förväg på unionsnivå, på ett alltför föreskrivande sätt. I stället bör breda stödområden beskrivas under varje prioritering. Medlemsstaterna bör sålunda utarbeta sitt respektive program där de anger de lämpligaste medlen för att uppnå prioriteringarna. En rad olika åtgärder som medlemsstaterna anger i programmen skulle kunna få stöd enligt de regler som fastställs i denna förordning och förordning (EU) [förordningen om gemensamma bestämmelser], förutsatt att de omfattas av de stödområden som anges i denna förordning. Det är nödvändigt att fastställa en förteckning över icke stödberättigande verksamhet i syfte att undvika negativa effekter på bevarandet inom fisket, till exempel ett allmänt förbud mot investeringar som ökar fiskekapaciteten. Det bör finnas stränga villkor om att investeringar och ersättningar för fiskeflottan måste vara förenliga med den gemensamma fiskeripolitikens bevarandemål

⁵ EUT C [...], [...], s. [...].

- (12) I Förenta nationernas agenda 2030 för hållbar utveckling identifieras bevarande och hållbar användning av haven som ett av 17 mål för hållbar utveckling (hållbarhetsmål nr 14). Unionen ställer sig helt bakom detta mål och dess förverkligande. På detta område har unionen åtagit sig att främja en hållbar blå ekonomi som är förenlig med den fysiska planeringen i kust- och havsområden, bevarandet av biologiska resurser och uppnåendet av god miljöstatus, samt att förbjuda vissa former av fiskesubventioner som bidrar till överkapacitet och överfiske, avskaffa subventioner som bidrar till olagligt, orapporterat och oreglerat fiske och avstå från att införa nya subventioner av det slaget. Detta bör vara resultatet av Världshandelsorganisationens förhandling om fiskesubventioner. Under Världshandelsorganisationens förhandlingar vid världstoppmötet om hållbar utveckling 2002 och Förenta nationernas konferens om hållbar utveckling (Rio+20) 2012 förband sig unionen vidare att avskaffa subventioner som bidrar till överkapacitet och överfiske.
- (13) För att spegla vikten av att bekämpa klimatförändringarna, i linje med unionens åtaganden att genomföra Parisavtalet och uppfylla FN:s mål för hållbar utveckling, bör denna förordning bidra till att integrera klimatfrågor och till att uppnå det övergripande målet att 25 % av utgifterna i unionsbudgeten ska stödja klimatmålen. Åtgärder enligt denna förordning väntas bidra till 30 % av EHFF:s totala finansieringsram för klimatmål. Relevanta åtgärder kommer att identifieras under utarbetandet och genomförandet av EHFF och kommer att omprövas inom ramen för relevanta utvärderings- och översynsprocesser
- (14) EHFF bör bidra till att unionens miljömål uppnås. Detta bidrag bör spåras genom tillämpning av unionens miljömarkörer och rapporteras regelbundet inom ramen för utvärderingar och årliga prestationsrapporter
- (15) I enlighet med artikel 42 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1380/2013 (förordningen om den gemensamma fiskeripolitiken)⁶ bör unionens ekonomiska stöd genom EHFF vara villkorat till att den gemensamma fiskeripolitikens regler efterlevs. Ansökningar från stödmottagare som inte uppfyller tillämpliga krav enligt den gemensamma fiskeripolitiken bör inte kunna godtas
- (16) För att tillgodose de specifika villkor för den gemensamma fiskeripolitiken som avses i förordning (EU) nr 1380/2013 och bidra till att den gemensamma fiskeripolitikens regler följs bör det fastställas bestämmelser som kompletterar reglerna om avbrott, innehållande och finansiella korrigeringar enligt förordning (EU) [förordningen om gemensamma bestämmelser]. Om en medlemsstat eller en stödmottagare inte fullgör sina åtaganden enligt den gemensamma fiskeripolitiken eller om kommissionen har uppgifter som tyder på sådan bristande efterlevnad bör kommissionen tillåtas att, som en försiktighetsåtgärd, avbryta betalningsfristerna. Utöver denna möjlighet till avbrott av betalningsfristerna och för att motverka att belopp betalas ut för icke-stödberättigande ändamål bör kommissionen tillåtas att tillfälligt ställa in utbetalningar och besluta om finansiella korrigeringar vid allvarliga fall av bristande efterlevnad av den gemensamma fiskeripolitikens regler från en medlemsstats sida
- (17) Mycket har under de senaste åren uppnåtts genom den gemensamma fiskeripolitiken när det gäller att återföra bestånden till sunda nivåer, öka lönsamheten för unionens

⁶ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1380/2013 av den 11 december 2013 om den gemensamma fiskeripolitiken, om ändring av rådets förordningar (EG) nr 1954/2003 och (EG) nr 1224/2009 och om upphävande av rådets förordningar (EG) nr 2371/2002 och (EG) nr 639/2004 och rådets beslut 2004/585/EG (EUT L 354, 28.12.2013, s. 22).

fiskerinäring och bevara de marina ekosystemen. Dock återstår stora utmaningar innan den gemensamma fiskeripolitikens socioekonomiska mål och miljömål kan uppnås. Detta kräver fortsatt stöd efter 2020, bland annat i havsområden där framstegen har gått långsammare.

- (18) Fisket är avgörande för försörjningen och kulturarvet i många kustsamhällen i unionen, särskilt där det småskaliga kustfisket spelar en viktig roll. Med en genomsnittsålder över 50 i många fiskesamhällen förblir generationsskifte och diversifiering av verksamheten en utmaning.
- (19) EHFF bör inriktas på den gemensamma fiskeripolitikens miljömässiga, ekonomiska och sociala mål samt sysselsättningsmålen, enligt definitionen i artikel 2 i förordning (EU) nr 1380/2013. Stödet bör säkerställa att fiskeverksamheten är miljömässigt hållbar på lång sikt och förvaltas på ett sätt som är förenligt med målen om att uppnå nytta i ekonomiskt, socialt och sysselsättningshänseende samt att bidra till att trygga livsmedelsförsörjningen.
- (20) Stödet från EHFF bör inriktas på att uppnå och upprätthålla hållbart fiske baserat på maximal hållbar avkastning (MSY) och att minska fiskeverksamhetens negativa påverkan på de marina ekosystemen. Detta stöd bör omfatta innovation och investeringar i skonsamma, klimattåliga och koldioxidsnåla metoder och tekniska lösningar inom fisket
- (21) Landningsskyldigheten är en av den gemensamma fiskeripolitikens största utmaningar. Den har medfört betydande ändringar av fiskemetoderna, ibland med betydande ekonomiska kostnader för sektorn. Det bör därför vara möjligt för EHFF att stödja innovation och investeringar som bidrar till genomförandet av landningsskyldigheten, med en högre stödnivå än den som gäller för andra insatser, såsom investeringar i selektiva fiskeredskap, i förbättringar av hamninfrastruktur och i saluföring av oönskade fångster. Fonden bör även bevilja en maximal stödnivå på 100 % för utformning, utveckling, övervakning, utvärdering och förvaltning av transparenta system för utbyte av fiskemöjligheter mellan medlemsstater (s.k. *kvotbyten*) för att mildra effekten av fenomenet med begränsande arter (s.k. *choke species*) som orsakas av landningsskyldigheten
- (22) Det bör vara möjligt för EHFF att stödja innovation och investeringar ombord på fiskefartyg i syfte att förbättra hälso-, säkerhets- och arbetsförhållandena, energieffektiviteten och fångsternas kvalitet. Sådant stöd bör dock inte leda till en ökning av fiskekapaciteten eller förmågan att spåra upp fisk och bör inte beviljas endast på grundval av att villkor som är obligatoriska enligt unionsrätten eller nationell rätt har uppfyllts. I en struktur utan föreskrivande åtgärder bör det vara upp till medlemsstaterna att fastställa de exakta reglerna för stödberättigande för sådana investeringar. När det gäller hälsa, säkerhet och arbetsförhållanden ombord på fiskefartygen bör en högre stödnivå än vad som gäller för andra insatser att tillåtas
- (23) Fiskerikontrollen är ytterst viktig för genomförandet av den gemensamma fiskeripolitiken. Därför bör EHFF, inom ramen för delad förvaltning, stödja utvecklingen och genomförandet av unionens system för fiskerikontroll enligt vad som anges i rådets förordning (EG) nr 1224/2009 (nedan kallad *kontrollförordningen*)⁷.

⁷ Rådets förordning (EG) nr 1224/2009 av den 20 november 2009 om införande av ett kontrollsystem i unionen för att säkerställa att bestämmelserna i den gemensamma fiskeripolitiken efterlevs, om ändring av förordningarna (EG) nr 847/96, (EG) nr 2371/2002, (EG) nr 811/2004, (EG) nr 768/2005, (EG) nr 2115/2005, (EG) nr 2166/2005, (EG) nr 388/2006, (EG) nr 509/2007, (EG) nr 676/2007, (EG) nr

Vissa skyldigheter som föreskrivs i översynen av kontrollförfordningen motiverar ett särskilt stöd från EHFF, t.ex. obligatoriska spårningssystem och elektroniska rapporteringssystem för fartyg när det gäller fiskefartyg inom det småskaliga kustfisket, obligatoriska elektroniska fjärrövervakningssystem och obligatorisk kontinuerlig övervakning och registrering framdrivningsmotorns effekt. Vidare skulle medlemsstaternas investeringar i kontrolltillgångar även kunna användas inom sjöövervakning och samarbete om kustbevakningsuppgifter

- (24) Hur framgångsrik den gemensamma fiskeripolitiken blir beror på tillgången till vetenskapliga utlåtanden om fiskeriförvaltningen, och därmed på tillgången till fiskeridata. Mot bakgrund av de utmaningar och de kostnader som det innebär att erhålla tillförlitliga och fullständiga data är det nödvändigt att stödja medlemsstaternas åtgärder för att samla in och behandla data i linje med Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2017/1004 (nedan kallad *förordningen om datainsamlingsramen*)⁸ och bidra till att ta fram bästa tillgängliga vetenskapliga utlåtanden. Detta stöd bör möjliggöra samverkans effekter med insamling och behandling av andra typer av marina data
- (25) EHFF bör stödja en effektiv och kunskapsbaserad tillämpning och styrning av den gemensamma fiskeripolitiken inom ramen för direkt och indirekt förvaltning genom tillhandahållandet av vetenskapliga utlåtanden, utvecklingen och genomförandet av unionens system för fiskerikontroll, de rådgivande nämndernas funktion och frivilliga bidrag till internationella organisationer
- (26) Med tanke på de utmaningar som ligger i att uppnå den gemensamma fiskeripolitikens bevarandemål, bör det vara möjligt för EHFF att stödja åtgärder för förvaltningen av olika fisken och fiskeflottor. I detta sammanhang förblir det ibland nödvändigt att bevilja stöd för anpassning av flottan med avseende på vissa flottsegment och havsområden. Sådant stöd bör vara strängt inriktat på bevarande och hållbart nyttjande av marina biologiska resurser och syfta till att uppnå balans mellan fiskekapaciteten och de tillgängliga fiskemöjligheterna. Därför bör EHFF ha möjlighet att stödja definitivt upphörande med fiskeverksamhet i flottsegment där fiskekapaciteten inte balanseras med de tillgängliga fiskemöjligheterna. Sådant stöd bör vara ett verktyg i handlingsplanerna för anpassning av flottsegment med konstaterad strukturell överkapacitet, enligt föreskrifterna i artikel 22.4 i förordning (EU) nr 1380/2013, och bör genomföras antingen genom skrotning av fiskefartyget eller genom avveckling och ombyggnad för annan verksamhet än kommersiellt fiske. När ombyggnad för annan verksamhet skulle leda till att fritidsfiskets belastning på de marina ekosystemen ökar bör stöd endast beviljas om det är förenligt med den gemensamma fiskeripolitiken och målen i de berörda fleråriga planerna. För att säkerställa enhetlighet i den strukturella anpassningen av flottan till bevarandemålen, bör stödet för definitivt upphörande med fiskeverksamheten vara strängt knutet till vissa villkor och kopplat till visade resultat. Det bör därför genomföras endast genom finansiering som inte är kopplad till kostnader, i enlighet med förordning (EU) [förordningen om gemensamma bestämmelser] Under denna mekanism bör medlemsstaterna inte få ersättning från

1098/2007, (EG) nr 1300/2008, (EG) nr 1342/2008 och upphävande av förordningarna (EEG) nr 2847/93, (EG) nr 1627/94 och (EG) nr 1966/2006 (EUT L 343, 22.12.2009, s. 1).

⁸ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2017/1004 av den 17 maj 2017 om upprättande av en unionsram för insamling, förvaltning och användning av data inom fiskerisektorn och till stöd för vetenskaplig rådgivning rörande den gemensamma fiskeripolitiken och om upphävande av rådets förordning (EG) nr 199/2008 (EUT L 157, 20.6.2017, s. 1).

kommissionen för definitivt upphörande med verksamheten på grundval av kostnader som faktiskt uppstått, utan på grundval av att de har uppfyllt villkoren och uppnått resultat. Kommissionen bör därför fastställa dessa villkor i en delegerad akt, och villkoren bör kopplas till uppnåendet av den gemensamma fiskeripolitikens bevarandemål.

- (27) Mot bakgrund av en hög grad av oförutsägbarhet inom fiskeverksamheten kan exceptionella omständigheter orsaka stora förluster för fiskare. För att mildra dessa konsekvenser, bör EHFF ha möjlighet att ge stöd till en ersättning för exceptionellt upphörande med fiskeverksamheten som orsakats av genomförandet av vissa bevarandeåtgärder (t.ex. fleråriga planer, mål för bevarande och hållbart nyttjande av bestånd, åtgärder för att anpassa fartygens fiskekapacitet till tillgängliga fiskemöjligheter och tekniska åtgärder), av genomförande av nödatgärder, av avbrytande, på grund av force majeure, av tillämpningen av ett partnerskapsavtal om hållbart fiske, av en naturkatastrof eller av en miljöincident. Stöd bör endast beviljas om konsekvenserna av dessa omständigheter blir betydande för yrkesfiskare, dvs. om det berörda fartygets kommersiella verksamhet avbryts under minst 90 på varandra följande dagar och om de ekonomiska förlusterna till följd av upphörandet under en angiven tidsperiod uppgår till mer än 30 % av det berörda företags årliga omsättning. Särdragen inom ålfisket bör beaktas i villkoren för beviljandet av sådant stöd
- (28) Det småskaliga kustfisket bedrivs av fiskefartyg under 12 meter, som inte använder släpredskap. Denna sektor står för nästan 75 % av alla fiskefartyg som är registrerade i unionen och nästan hälften av all sysselsättning inom fiskersektorn. Aktörer inom det småskaliga kustfisket är särskilt beroende av sunda fiskbestånd som huvudsaklig inkomstkälla. EHFF bör därför ge dem en förmånsbehandling genom en stödnivå på 100 %, inklusive för insatser som avser kontroll och tillsyn, så att de uppmuntras att använda hållbara fiskemetoder. Vissa stödområden bör dessutom reserveras för småskaligt fiske i flottsegment där fiskekapaciteten balanseras med tillgängliga fiskemöjligheter, t.ex. stöd för förvärv av ett begagnat fartyg och för ersättning av fartygets huvudmotor eller för modernisering. Vidare bör medlemsstaterna inkludera en handlingsplan för småskaligt kustfiske i sitt program. Handlingsplanen bör övervakas med stöd av indikatorer, för vilka delmål och mål bör fastställas
- (29) Såsom beskrivs i kommissionens meddelande av den 24 oktober 2017 till Europaparlamentet, rådet, Europiska ekonomiska och sociala kommittén, regionkommittén och Europeiska investeringsbanken, med rubriken *Ett starkare och förnyat strategiskt partnerskap med EU: s yttersta randområden*⁹, står de yttersta randområdena inför särskilda utmaningar som hänger samman med deras avlägsna belägenhet, topografi och klimat, såsom anges i artikel 349 i fördraget, men de har även särskilda tillgångar på vilka det går att bygga en hållbar blå ekonomi. För varje enskilt yttersta randområde bör därför en handlingsplan för utveckling inom hållbara blå sektorer, inklusive hållbart nyttjande av fiske och vattenbruk, fogas till den berörda medlemsstatens program, och ett ekonomiskt anslag bör avsättas för stöd till genomförandet av dessa handlingsplaner. Det bör vara möjligt för EHFF att stödja en ersättning för de extrakostnader som ofta uppstår för de yttre randområdena på grund av deras belägenhet och ökaraktär. Det bör fastställas en övre gräns för detta stöd uttryckt som en procentsats av det totala ekonomiska anslaget. Dessutom bör en högre stödnivå än den som gäller för andra insatser tillämpas i de yttersta randområdena.

⁹ COM(2017) 623 final.

- (30) Inom ramen för delad förvaltning bör det vara möjligt för EHFF att stödja skydd och återställande av marin biologisk mångfald och marina ekosystem i hav och i kustnära områden. I detta syfte bör stöd vara tillgängligt som ersättning till fiskare som tar upp förlorade fiskeredskap och marint skräp ur havet och för investeringar i hamnar i syfte att tillhandahålla lämpliga mottagningsanläggningar för förlorade redskap och marint skräp. Stöd bör också vara tillgängligt för åtgärder för att uppnå eller upprätthålla god miljöstatus i den marina miljön, i enlighet med Europaparlamentets och rådets direktiv 2008/56/EG (ramdirektiv om en marin strategi)¹⁰, samt för genomförandet av geografiska skyddsåtgärder som fastställs enligt det direktivet och, i enlighet med de prioriterade åtgärdsplaner som fastställs enligt rådets direktiv 92/43/EEG (habitatdirektivet)¹¹, för förvaltning, återställande och övervakning av Natura 2000-områden samt för skyddet av arter inom ramen för direktiv 92/43/EEG och Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/147/EG (fågeldirektivet)¹². Inom ramen för direkt förvaltning bör EHFF, i samstämmighet med målet att uppnå eller upprätthålla en god miljöstatus i den marina miljön, bidra till att främja rena och sunda hav och till genomförandet av *En europeisk strategi för plast i en cirkulär ekonomi* som utarbetats i kommissionens meddelande av den 16 januari 2016¹³ till Europaparlamentet, rådet, Europeiska ekonomiska och sociala kommittén och Regionkommittén.
- (31) Fiske och vattenbruk bidrar till livsmedelstrygghet och nutrition. Unionen importerar dock för närvarande mer än 60 % av sin försörjning med fiskeriprodukter och är därför ytterst beroende av tredjeländer. En viktig utmaning består i att uppmuntra konsumtion av protein från fiskeriprodukter som producerats i unionen enligt höga kvalitetsstandarder och som finns tillgängliga för konsumenterna till rimliga priser.
- (32) Det bör vara möjligt för EHFF att stödja främjande och hållbar utveckling av vattenbruket, inbegripet vattenbruk i sötvatten, för odling av vattenlevande djur och växter för framställning av livsmedel och andra råvaror. Vissa medlemsstater har fortfarande komplexa administrativa förfaranden – det kan vara svårt att få tillgång till utrymme och tillståndprocesserna är tungrodda – och detta gör det svårt för sektorn att förbättra bilden av och konkurrenskraften för odlade produkter. Stödet bör vara förenligt med de fleråriga nationella strategiplanerna för utveckling av vattenbruket som utarbetas på grundval av förordning (EU) nr 1380/2013. I synnerhet bör stöd beviljas för miljömässig hållbarhet, produktiva investeringar, innovation, förvärv av yrkeskompetens, förbättring av arbetsvillkor och för kompensationsåtgärder som stöder kritiska mark- och naturförvaltningstjänster. Åtgärder på folkhälsoområdet, försäkringssystem för vattenbruksbeståndet och djurhälso- och djurskyddsåtgärder bör också vara stödberättigande. När det gäller produktiva investeringar bör stödet dock endast tillhandahållas genom finansiella instrument och genom InvestEU, vilka ger större hävstångsverkan på marknaderna och därför är mer relevanta än bidrag när det gäller att hantera finansieringsutmaningarna inom sektorn.

¹⁰ Europaparlamentets och rådets direktiv 2008/56/EG av den 17 juni 2008 om upprättande av en ram för gemenskapens åtgärder på havsmiljöpolitikens område (EUT L 164, 25.6.2008, s. 19).

¹¹ Rådets direktiv 92/43/EEG av den 21 maj 1992 om bevarande av livsmiljöer samt vilda djur och växter (EGT L 206, 22.7.1992, s.7).

¹² Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/147/EG av den 30 november 2009 om bevarande av vilda fåglar (EUT L 20, 26.1.2010, s. 7).

¹³ COM(2018) 28 final.

- (33) Livsmedelstryggheten är beroende av effektiva och välorganiserade marknader, då detta ökar öppenheten, stabiliteten, kvaliteten och diversiteten i livsmedelskedjan, och av konsumentinformation. Det bör, i detta syfte, vara möjligt för EHFF att stödja saluföring av fiskeri- och vattenbruksprodukter, i linje med målen i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1379/2013 (förordningen om en samlad marknadsordning)¹⁴. Stöd bör i synnerhet vara tillgängligt för inrättandet av producentorganisationer, genomförandet av produktions- och saluföringsplaner, främjandet av nya avsättningsmöjligheter och utveckling och spridning av marknadsinformation.
- (34) Beredningsindustrin spelar en roll när det gäller fiskeri- och vattenbruksprodukternas tillgänglighet och kvalitet. Det bör vara möjligt för EHFF att stödja målinriktade investeringar i denna industri, under förutsättning att de bidrar till att målen för den samlade marknadsordningen uppfylls. Stöd bör endast tillhandahållas genom finansieringsinstrument och genom InvestEU, inte genom bidrag.
- (35) Skapandet av arbetstillfällen i kustregioner är beroende av en lokalt ledd utveckling av en hållbar blå ekonomi som kan få den sociala strukturen i dessa regioner att förnyas. Havsindustrierna och havstjänsterna kommer sannolikt att överträffa tillväxten inom den globala ekonomin och bidra i betydlig utsträckning till sysselsättning och tillväxt fram till 2030. För att vara hållbar är den blå tillväxten beroende av innovation och investeringar i nya områden inom havssektorn och i bioekonomin, till exempel hållbara turismmodeller, havsbaserad förnybar energi, innovativ avancerad varvsindustri och nya hamntjänster, som kan skapa arbetstillfällen och samtidigt stärka den lokala utvecklingen. Medan de offentliga investeringarna i den hållbara blå ekonomin bör effektiviseras i hela unionsbudgeten, bör EHFF särskilt fokusera på nödvändiga villkor för utvecklingen av den hållbara blå ekonomin och på att undanröja flaskhalsar för att underlätta investeringar och utvecklingen av nya marknader och ny teknologi eller nya tjänster. Stöd till utvecklingen av den hållbara blå ekonomin bör ges inom ramen för delad, direkt och indirekt förvaltning.
- (36) Utvecklingen av en hållbar blå ekonomi är starkt beroende av partnerskap mellan lokala aktörer som bidrar till livskraften i kust- och inlandssamhällen och ekonomierna i dessa områden. EHFF bör tillhandahålla verktyg för att främja sådana partnerskap. Därför bör stöd för lokalt ledd utveckling (LLU) vara tillgängligt inom ramen för delad förvaltning. Detta tillvägagångssätt bör få fart på ekonomisk diversifiering i ett lokalt sammanhang genom utveckling av kust- och inlandsfiske, vattenbruk och en hållbar blå ekonomi. LLU-strategier bör säkerställa att lokala samhällen bättre utnyttjar och drar nytta av de möjligheter som den hållbara blå ekonomin erbjuder, och att de tar vara på och stärker miljömässiga, kulturella, sociala och mänskliga resurser. Varje lokalt partnerskap bör återspegla strategins huvudinriktning genom att säkerställa balans i deltagande och representation vad gäller alla aktörer från den lokala hållbara ekonomin
- (37) Inom ramen för delad förvaltning bör det vara möjligt för EHFF att stödja den hållbara blå ekonomin genom insamling, förvaltning och användning av data för att förbättra kunskapen om miljöstatus för den marina miljön. Det stödet bör bidra till att

¹⁴ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1379/2013 av den 11 december 2013 om den gemensamma marknadsordningen för fiskeri- och vattenbruksprodukter, om ändring av rådets förordningar (EG) nr 1184/2006 och (EG) nr 1224/2009 och om upphävande av rådets förordning (EG) nr 104/2000 (EUT L 354, 28.12.2013, s. 1).

uppfylla kraven enligt direktiv 92/43/EEG och direktiv 2009/147/EG, för att stödja fysisk planering i kust- och havsområden och öka datakvaliteten och datautbytet genom det europeiska nätverket för marina observationer och data.

- (38) Inom ramen för direkt och indirekt förvaltning bör EHFF fokusera på nödvändiga villkor för en hållbar blå ekonomi genom främjande av en integrerad styrning och förvaltning av havspolitik, förbättrad överföring och förbättrat utnyttjande av forskning, innovation och teknik i den hållbara blå ekonomin, förbättrad kompetens inom det maritima området, ökad kunskap om haven och ökad delning av socioekonomiska data om den hållbara blå ekonomin och främjande av en koldioxidsnål och klimattålig hållbar blå ekonomi och utveckling, samt framtagande av projektöversikter och innovativa finansieringsinstrument. Vederbörlig hänsyn bör tas till de yttersta randområdenas särskilda situation i förhållande till de ovan nämnda områdena.
- (39) 60 % av haven ligger utanför gränserna för nationell jurisdiktion. Detta innebär ett delat internationellt ansvar. De flesta problem som rör haven är gränsöverskridande, som t.ex. överexploatering, klimatförändring, försurning, föroreningar och minskande biologisk mångfald, och kräver därför gemensamma åtgärder. Många jurisdiktionsenliga rättigheter, institutioner och särskilda regelverk som har till syfte att reglera mänsklig verksamhet i haven har inrättats genom Förenta nationernas havsrättskonvention, som unionen är part i enligt rådets beslut 98/392/EG¹⁵. Under senare år har det växt fram ett globalt samförstånd om att den marina miljön och den mänskliga verksamheten i haven bör förvaltas på ett mer ändamålsenligt sätt för att hantera den ökande belastningen på haven.
- (40) Som global aktör är unionen starkt engagerad i att främja internationell världshavsförvaltning, i enlighet med det gemensamma meddelandet till rådet, Europaparlamentet, Europeiska ekonomiska och sociala kommittén och Regionkommittén av den 10 november 2016 med rubriken *Internationell världshavsförvaltning: en agenda för havens framtid*¹⁶. Unionens världshavspolitik är en ny politik som omfattar haven på ett integrerat sätt. En internationell världshavsförvaltning är inte bara central för att uppfylla Agenda 2030 för hållbar utveckling, i synnerhet det hållbara utvecklingsmålet nr 14 (Bevara och nyttja haven och de marina resurserna på ett hållbart sätt i syfte att uppnå en hållbar utveckling), utan är också viktig för att garantera säkra, trygga, rena och hållbart förvaltade hav och oceaner för kommande generationer. Unionen måste uppfylla dessa internationella åtaganden och vara en drivkraft för bättre internationell världshavsförvaltning på bilaterala, regionala och multilaterala nivåer, vilket innebär att förebygga, motverka och undanröja olagligt, orapporterat och oreglerat fiske, förbättra den internationella ramen för världshavsförvaltning, minska belastningen på oceaner och hav, skapa förutsättningar för en hållbar blå ekonomi och stärka internationell havsforskning och internationella havsdata.
- (41) Åtgärder som främjar internationell världshavsförvaltning inom ramen för EHFF är avsedda att förbättra den övergripande ramen för internationella och regionala processer, överenskommelser och avtal, regler och institutioner som reglerar och

¹⁵ Rådets beslut 98/392/EG av den 23 mars 1998 om Europeiska gemenskapens ingående av Förenta nationernas havsrättskonvention av den 10 december 1982 och avtalet av den 28 juli 1994 om genomförande av del XI i denna konvention (EGT L 179, 23.6.1998, s. 1).

¹⁶ JOIN(2016) 49 final.

förvaltar mänsklig verksamhet i haven. EHFF bör finansiera internationella arrangemang som unionen har ingått i områden som inte omfattas av de partnerskapsavtal om hållbart fiske (SFPA) som ingåtts med olika tredjeländer eller av unionens bidrag till regionala fiskeriförvaltningsorganisationer via sitt rättsligt bindande medlemskap i dessa. Partnerskapsavtalen om hållbart fiske och de regionala fiskeriförvaltningsorganisationerna kommer att fortsätta att finansieras genom olika delar av unionsbudgeten.

- (42) När det gäller säkerhet och försvar är ett förbättrat gränsskydd och sjöfartsskydd avgörande. Inom ramen för Europeiska unionens strategi för sjöfartsskydd som antogs av Europeiska unionens råd den 24 juni 2014 och den tillhörande handlingsplan som antogs den 16 december 2014, är informationsutbyte och samarbetet om gräns- och kustbevakning mellan Europeiska fiskerikontrollbyrån, Europeiska sjösäkerhetsbyrån och Europeiska gräns- och kustbevakningsbyrån nyckeln till resultat när det gäller dessa mål. EHFF bör därför stödja sjöövervakning och samarbete om kustbevakning inom både delad och direkt förvaltning, inbegripet genom att köpa in utrustning för multifunktionella insatser till sjöss. Fonden bör också göra det möjligt för relevanta byråer att genomföra stöd på området sjöövervakning och sjösäkerhet genom indirekt förvaltning.
- (43) Inom ramen för delad förvaltning bör varje medlemsstat utarbeta ett enda program som bör godkännas av kommissionen. Inom ramen för regionalisering och i syfte att uppmuntra medlemsstaterna att tillämpa ett mer strategiskt tillvägagångssätt under utarbetandet av programmen bör kommissionen ta fram en analys för varje havsområde med uppgifter om gemensamma styrkor och svagheter vad gäller uppnåendet av den gemensamma fiskeripolitikens mål. Analysen bör vägleda både medlemsstater och kommissionen i förhandlingarna om varje enskilt program, med beaktande av regionala utmaningar och behov. När kommissionen bedömer programmen bör den ta hänsyn till den gemensamma fiskeripolitikens miljömässiga och socioekonomiska utmaningar, den hållbara blå ekonomins prestation på det socioekonomiska planet, olika utmaningar på havsområdesnivå, bevarandet av de marina ekosystemen, behovet av att minska förekomsten av marint skräp samt åtgärder för begränsning av och anpassning till klimatförändringar.
- (44) EHFF-stödets resultat bör bedömas på grundval av indikatorer. Medlemsstater bör rapportera om framstegen mot att nå fastställda delmål och mål, och kommissionen bör göra en prestationsöversyn grundad på de årliga prestationsrapporter som utarbetas av medlemsstaterna, vilket kommer att göra det möjligt att tidigt identifiera eventuella genomförandeproblem och korrigerande åtgärder. En övervaknings- och utvärderingram bör upprättas i detta syfte.
- (45) Enligt punkterna 22 och 23 i det interinstitutionella avtalet av den 13 april 2016 mellan Europaparlamentet, Europeiska unionens råd och Europeiska kommissionen om bättre lagstiftning¹⁷, finns det ett behov av att utvärdera EHFF på grundval av den information som samlas in med stöd av särskilda övervakningskrav, samtidigt som överreglering och administrativa bördor undviks, särskilt för medlemsstaterna. Dessa krav kan omfatta mätbara indikatorer, i förekommande fall, som utgångspunkt för en utvärdering av EHFF:s effekter ute på fältet.

¹⁷ Interinstitutionellt avtal av den 13 april 2016 mellan Europaparlamentet, Europeiska unionens råd och Europeiska kommissionen om bättre lagstiftning (EUT L 123, 12.5.2016, s. 1).

- (46) Kommissionen bör genomföra informations- och kommunikationsåtgärder avseende EHFF och dess åtgärder och resultat. Medel som tilldelats EHFF bör också bidra till den gemensamma kommunikationen av unionens politiska prioriteringar, i den mån de har anknytning till EHFF:s prioriteringar.
- (47) I enlighet med förordning (EU) [förordning om finansiella regler för unionens allmänna budget], Europaparlamentets och rådets förordning (EU, Euratom) nr 883/2013¹⁸, rådets förordning (Euratom, EG) nr 2988/95¹⁹, rådets förordning (Euratom, EG) nr 2185/96²⁰ och rådets förordning (EU) 2017/1939²¹ måste unionens ekonomiska intressen skyddas genom proportionella åtgärder, inbegripet förebyggande, upptäckt och utredning av oriktigheter och bedrägeri, krav på återbetalning av belopp som gått förlorade, betalats ut på felaktiga grunder eller använts felaktigt samt i tillämpliga fall administrativa sanktioner. I enlighet med förordning (EU, Euratom) nr 883/2013 och förordning (Euratom, EG) nr 2185/96 skulle Europeiska byrån för bedrägeribekämpning (Olaf) kunna utföra utredningar, inbegripet kontroller på plats och inspektioner, i syfte att fastställa om det har förekommit bedrägeri, korruption eller annan olaglig verksamhet som påverkar unionens ekonomiska intressen. I överensstämmelse med rådets förordning (EU) 2017/1939 skulle Europeiska åklagarmyndigheten kunna utreda och lagföra bedrägeri och annan olaglig verksamhet som påverkar unionens ekonomiska intressen, i enlighet med Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2017/1371²². I enlighet med förordning (EU) [förordningen om finansiella regler för unionens allmänna budget] måste varje person eller enhet som tar emot medel från unionen samarbeta fullständigt för att skydda unionens ekonomiska intressen, ge kommissionen, Olaf, Europeiska åklagarmyndigheten och Europeiska revisionsrätten alla rättigheter och all tillgång som behövs och säkerställa att tredje parter som är involverade i förvaltningen av medel från unionen beviljar likvärdiga rättigheter. Medlemsstaterna bör, i förvaltningen och genomförandet av EHFF, säkerställa att unionens ekonomiska intressen skyddas, i enlighet med förordning (EU) [förordningen om finansiella regler för unionens allmänna budget] och förordning (EU) [förordningen om gemensamma bestämmelser].
- (48) I syfte att öka öppenheten kring användningen av unionens medel och främja en sund ekonomisk förvaltning av dessa medel, i synnerhet i syfte att stärka den offentliga kontrollen av använda medel, bör viss information om de insatser som finansieras genom EHFF offentliggöras på medlemsstatens webbplats i enlighet med förordning (EU) nr [förordning om gemensamma bestämmelser]. När en medlemsstat offentliggör information om insatser som finansieras genom EHFF måste de regler om skydd av

¹⁸ Europaparlamentets och rådets förordning (EU, Euratom) nr 883/2013 av den 11 september 2013 om utredningar som utförs av Europeiska byrån för bedrägeribekämpning (Olaf) och om upphävande av Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1073/1999 och rådets förordning (Euratom) nr 1074/1999 (EUT L 248, 18.9.2013, s. 1).

¹⁹ Rådets förordning (EG, Euratom) nr 2988/95 av den 18 december 1995 om skydd av Europeiska gemenskapernas finansiella intressen (EGT L 312, 23.12.1995, s. 1).

²⁰ Rådets förordning (Euratom, EG) nr 2185/96 av den 11 november 1996 om de kontroller och inspektioner på platsen som kommissionen utför för att skydda Europeiska gemenskapernas finansiella intressen mot bedrägerier och andra oegentligheter (EGT L 292, 15.11.1996, s. 2).

²¹ Rådets förordning (EU) 2017/1939 av den 12 oktober 2017 om genomförande av fördjupat samarbete om inrättande av Europeiska åklagarmyndigheten (EUT L 283, 31.10.2017, s. 1).

²² Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2017/1371 av den 5 juli 2017 om bekämpande genom straffrättsliga bestämmelser av bedrägeri som riktar sig mot unionens finansiella intressen (EUT L 198, 28.7.2017, s. 29).

personuppgifter som anges i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/679²³ följas.

- (49) I syfte att komplettera och ändra vissa icke-väsentliga delar av denna förordning, bör befogenheten att anta akter i enlighet med artikel 290 i fördraget delegeras till kommissionen med avseende på fastställande av det tröskelvärde som aktiverar ett avvisande, när det gäller kriterierna för godkännande av ansökningar, och den tidsperiod under vilken avvisandet gäller, definitionen av villkor knutna till genomförandet av bevarandeåtgärder för finansiering som inte är kopplad till kostnader när det gäller definitivt upphörande med fiskeverksamhet, fastställande av kriterierna för beräkning av de extra kostnader som uppstår på grund av de specifika nackdelarna i de yttersta randområdena, fastställande av de fall av bristande efterlevnad från medlemsstaternas sida som kan medföra avbrott i betalningsfristen, fastställande av de fall av allvarlig bristande efterlevnad från medlemsstaternas sida som kan medföra innehållande av betalningar, fastställande av kriterier för fastställandet av nivån på de finansiella korrigeringar som ska tillämpas och kriterierna för tillämpning av schablonsatser eller extrapolerade finansiella korrigeringar, samt ändring av bilaga I och inrättandet av en övervaknings- och utvärderingsram. I syfte att underlätta en smidig övergång från det system som införs genom Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 508/2014²⁴ till det system som införs genom denna förordning, bör befogenheten att anta akter i enlighet med artikel 290 i EUF-fördraget också delegeras till kommissionen med avseende på fastställandet av övergångsbestämmelser.
- (50) För att säkerställa enhetliga villkor för genomförandet av denna förordning, bör kommissionen tilldelas genomförandebefogenheter med avseende på godkännande och ändring av de operativa programmen, godkännande och ändring av de nationella arbetsplanerna för datainsamling, innehållande av betalningar och finansiella korrigeringar.
- (51) För att säkerställa enhetliga villkor för genomförandet av denna förordning bör kommissionen tilldelas genomförandebefogenhet med avseende på förfaranden, format och tidsplaner för inlämning av de nationella arbetsplanerna för datainsamling och presentationen av de årliga prestationsrapporterna.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

²³ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/679 av den 27 april 2016 om skydd för fysiska personer med avseende på behandling av personuppgifter och om det fria flödet av sådana uppgifter och om upphävande av direktiv 95/46/EG (allmän dataskyddsförordning) (EUT L 119, 4.5.2016, s. 1).

²⁴ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 508/2014 av den 15 maj 2014 om Europeiska havs- och fiskerifonden och om upphävande av rådets förordningar (EG) nr 2328/2003, (EG) nr 861/2006, (EG) nr 1198/2006 och (EG) nr 791/2007 och Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1255/2011 (EUT L 149, 20.5.2014, s. 1).

AVDELNING I: ALLMÄN RAM

KAPITEL I

Allmänna bestämmelser

Artikel 1

Syfte

Genom denna förordning inrättas Europeiska havs- och fiskerifonden (nedan kallad *EHFF*). I förordningen fastställs prioriteringarna för EHFF, budgeten för perioden 2021–2027, formerna för unionsfinansiering och de särskilda reglerna för tillhandahållande av sådan finansiering, genom komplettering av de allmänna regler som är tillämpliga på EHFF enligt förordning (EU) [förordningen om gemensamma bestämmelser].

Artikel 2

Geografiskt tillämpningsområde

Denna förordning ska tillämpas på insatser som genomförs inom unionens territorium, om inget annat anges i denna förordning.

Artikel 3

Definitioner

1. Vid tillämpningen av denna förordning, och utan att det påverkar tillämpningen av punkt 2, ska de definitioner som avses i artikel 4 i förordning (EU) nr 1380/2013, artikel 5 i förordning (EU) nr 1379/2013, artikel 4 i förordning (EG) nr 1224/2009 och artikel 2 i förordning (EU) [förordningen om gemensamma bestämmelser] gälla.
2. I denna förordning gäller följande definitioner:
 - (1) *blandfinansieringsinsats*: åtgärder som stöds genom EU:s budget, inbegripet genom instrument för blandfinansiering enligt artikel 2.6 i förordning (EU) nr [förordning om finansiella regler för unionens allmänna budget], i vilka icke-återbetalningspliktiga former av stöd och/eller finansieringsinstrument från EU:s budget sammanförs med återbetalningspliktiga former av stöd från institutioner för utvecklingsfinansiering eller andra offentliga finansinstitut, kommersiella finansinstitut och investerare.
 - (2) *gemensam miljö för informationsutbyte (Cise)*: en systemmiljö som tagits fram för att stödja informationsutbytet mellan myndigheter som är involverade i sjöövervakning, mellan sektorer och över gränser, för bättre information om aktiviteter till sjöss.
 - (3) *kustbevakning*: nationella myndigheter som utför kustbevakningsuppgifter, vilket omfattar sjösäkerhet, sjöfartsskydd, tull, förebyggande och bekämpning av människohandel och smuggling, anknytande brottsbekämpning på det sjörättsliga området, gränskontroll till sjöss, sjöövervakning, skydd av den

marina miljön, sök- och räddningsinsatser, insatser i samband med sjöolyckor och -katastrofer, fiskerikontroll och annan verksamhet med anknytning till dessa funktioner.

- (4) *det europeiska nätverket för marin observation och datainsamling (EMODnet)*: ett partnerskap som sammanställer marina data och metadata för att göra dessa fragmenterade resurser mer tillgängliga och användbara för allmänheten och privata användare genom att erbjuda kvalitetssäkrade, interoperabla och harmoniserade marina data.
- (5) *undersökande fiske*: fiske efter bestånd som inte har fiskats eller som inte har fiskats med en viss redskapstyp eller en viss teknik under de senaste tio åren.
- (6) *fiskare*: varje fysisk person som bedriver kommersiell fiskeverksamhet, av det slag som erkänns av medlemsstaten.
- (7) *inlandsfiske*: fiskeverksamhet som bedrivs i kommersiellt syfte i inlandsvatten av fartyg eller med hjälp av andra anordningar, inklusive sådana som används vid isfiske.
- (8) *internationell världshavsförvaltning*: ett unionsinitiativ för att förbättra den övergripande ram som omfattar internationella och regionala processer, avtal, överenskommelser, regler och institutioner genom en konsekvent sektorsövergripande och regelbaserad strategi för att säkerställa att världshaven är sunda, säkra, trygga, rena och förvaltas hållbart.
- (9) *havspolitik*: en unionspolitik vars syfte är att främja ett integrerat och konsekvent beslutsfattande för att maximera hållbar utveckling, ekonomisk tillväxt och social sammanhållning i unionen, i synnerhet när det gäller kust- och ömråden och de yttersta randområdena, och när det gäller den hållbara blå ekonomins olika sektorer, genom en konsekvent havspolitik och ett relevant internationellt samarbete.
- (10) *sjöfartsskydd och sjöövervakning*: verksamhet för att förstå, i tillämpliga fall förhindra och på ett övergripande sätt hantera alla de händelser och åtgärder som rör maritima området och som skulle påverka områdena sjösäkerhet och sjöfartsskydd, brottsbekämpning, försvar, gränskontroll, skydd av den marina miljön, fiskerikontroll, handel och unionens ekonomiska intressen.
- (11) *fysisk planering i kust- och havsområden*: en process där de berörda medlemsstaternas myndigheter analyserar och organiserar mänsklig verksamhet i havsområden för att uppnå ekologiska, ekonomiska och sociala mål.
- (12) *produktiva investeringar i vattenbruk*: investeringar i byggande, utbyggnad och modernisering av anläggningar för vattenbruksproduktion eller i utrustningen i sådana anläggningar.
- (13) *havsområdesstrategi*: en integrerad ram för att hantera de gemensamma utmaningar på havs- och sjöfartsområdet som medlemsstaterna ställs inför, och i tillämpliga fall tredjeländer, i havsområden eller i en eller flera subregioner, och främja samarbete och samordning för att uppnå ekonomisk, social och territoriell sammanhållning; ramen utarbetas av kommissionen i samarbete med berörda länder, deras regioner och andra berörda parter beroende på vad som är tillämpligt.

- (14) *småskaligt kustfiske*: fiske som bedrivs av fiskefartyg med en längd över allt på under tolv meter och som inte använder släpredskap som förtecknas i artikel 2.1 i rådets förordning (EG) nr 1967/2006²⁵.
- (15) *hållbar blå ekonomi*: all sektorsspecifik och sektorsövergripande ekonomisk verksamhet över hela den inre marknaden som har anknytning till hav, oceaner, kuster och inlandsvatten, vilket inbegriper unionens yttersta randområden och kustlösa stater, inklusive framväxande sektorer och varor och tjänster som inte omsätts på en marknad, och vilken är förenlig med unionens miljölagstiftning.

Artikel 4

Prioriteringar

EHFF ska bidra till genomförandet av den gemensamma fiskeripolitiken och havspolitikerna. Fonden har följande prioriteringar:

- (1) Främja hållbart fiske och bevarandet av marina biologiska resurser.
- (2) Bidra till livsmedelstryggheten i unionen genom vattenbruk och marknader som präglas av konkurrenskraft och hållbarhet.
- (3) Göra det möjligt för en hållbar blå ekonomi att växa och främja välmående kustsamhällen.
- (4) Stärka den internationella världshavsförvaltningen och möjliggöra trygga, säkra, rena och hållbart förvaldade hav och oceaner.

Stöd inom ramen för EHFF ska bidra till att unionens miljömål och mål vad gäller begränsning av och anpassning till klimatförändringar uppnås. Detta bidrag ska spåras i enlighet med den metod som anges i bilaga IV.

KAPITEL II

Budgetram

Artikel 5

Budget

1. Finansieringsramen för genomförandet av EHFF för perioden 2021–2027 ska vara 6 140 000 000 EUR i löpande priser.
2. Den del av finansieringsramen som anslås till EHFF under avdelning II ska genomföras inom ramen för delad förvaltning i enlighet med förordning (EU) [förordningen om gemensamma bestämmelser] och artikel 63 i förordning (EU) [förordningen om finansiella regler för unionens allmänna budget].

²⁵ Rådets förordning (EG) nr 1967/2006 av den 21 december 2006 om förvaltningsåtgärder för hållbart utnyttjande av fiskeresurserna i Medelhavet, om ändring av förordning (EEG) nr 2847/93 och om upphävande av förordning (EG) nr 1626/94 (EUT L 409, 30.12.2006, s. 11).

3. Den del av finansieringsramen som anslås till EHFF under avdelning III ska genomföras antingen direkt av kommissionen i enlighet med artikel 62.1 a i förordning (EU) [förordningen om finansiella regler för unionens allmänna budget] eller inom ramen för indirekt förvaltning i enlighet med artikel 62.1 c i den förordningen.

Artikel 6

Budgetresurser inom ramen för delad förvaltning

1. Den del av finansieringsramen som genomförs inom ramen för delad förvaltning enligt vad som fastställs i avdelning II ska vara 5 311 000 000 EUR i löpande priser i enlighet med den årliga fördelning som anges i bilaga V.
2. För insatser som är förlagda till de yttersta randområdena, ska varje berörd medlemsstat, inom ramen för sitt ekonomiska stöd från unionen enligt bilaga V anslå minst
 - (a) 102 000 000 EUR för Azorerna och Madeira,
 - (b) 82 000 000 EUR för Kanarieöarna,
 - (c) 131 000 000 EUR för Guadeloupe, Franska Guyana, Martinique, Mayotte, Réunion och Saint-Martin.
3. Den kompensation som avses i artikel 21 får inte överstiga 50 % av något av de anslag som anges i punkt 2 a, b och c.
4. Minst 15 % av det ekonomiska stödet från unionen per medlemsstat ska anslås till de stödområden som avses i artiklarna 19 och 20. Medlemsstater som saknar tillträde till unionens vatten får tillämpa en lägre procentsats vad gäller omfattningen av deras kontroll- och datainsamlingsuppgifter.
5. Det ekonomiska stöd från unionen som anslagits per medlemsstat till de stödområden om avses i artiklarna 17.2 och 18 får inte överstiga den högre av dessa två tröskelvärden:
 - (a) 6 000 000 EUR eller
 - (b) 10 % av det ekonomiska stödet från unionen per medlemsstat.
6. I enlighet med artiklarna 30–32 i förordning (EU) [förordningen om gemensamma bestämmelser] får EHFF stödja tekniskt stöd för ändamålsenlig förvaltning och användning av denna fond på en enskild medlemsstats initiativ.

Artikel 7

Fördelning av medel för delad förvaltning

De resurser som ska vara tillgängliga för åtaganden från medlemsstaterna enligt artikel 6.1 för perioden 2021–2027 anges i tabellen i bilaga V.

Artikel 8

Budgetresurser inom ramen för direkt och indirekt förvaltning

1. Den del av finansieringsramen som genomförs inom ramen för direkt och indirekt förvaltning enligt vad som fastställs i avdelning III ska vara 829 000 000 EUR i löpande priser.
2. Det belopp som avses i punkt 1 får användas för tekniskt och administrativt stöd för genomförandet av EHFF, såsom förberedelser, övervakning, kontroll, revision och utvärdering, inklusive centrala informationstekniska system.
Mer specifikt får EHFF, på kommissionens initiativ och upp till ett tak på 1,7 % av den finansieringsram som avses i artikel 5.1, stödja följande åtgärder:
 - (a) Tekniskt stöd för genomförandet av denna förordning enligt vad som avses i artikel 29 i förordning (EU) [förordningen om gemensamma bestämmelser].
 - (b) Utarbetande, övervakning och utvärdering av partnerskapsavtal om hållbart fiske och unionens deltagande i regionala fiskeriförvaltningsorganisationer.
 - (c) Inrättande av ett europeiskt nätverk av lokala aktionsgrupper.
3. EHFF ska stödja kostnader för informations- och kommunikationsverksamhet knuten till genomförandet av denna förordning.

KAPITEL III

Programplanering

Artikel 9

Programplanering för åtgärder som finansieras inom ramen för delad förvaltning

1. I enlighet med artikel 16 i förordning (EU) [förordningen om gemensamma bestämmelser] ska varje medlemsstat utarbeta ett enda program för att genomföra prioriteringarna enligt artikel 4.
2. Stöd inom ramen för avdelning II ska organiseras enligt de stödområden som anges i bilaga II.
3. Utöver de faktorer som anges i artikel 17 i [förordning (EU) [förordningen om gemensamma bestämmelser] ska programmet innehålla följande:
 - (a) En analys av situationen med avseende på starka och svaga sidor samt möjligheter och hot samt en förteckning över vilka behov som måste tillgodoses i det aktuella geografiska området, inbegripet, när så är lämpligt, de havsområden som programmet omfattar.
 - (b) Handlingsplanen för småskaligt kustfiske, vilken avses i artikel 15.
 - (c) I tillämpliga fall, handlingsplanerna för de yttersta randområdena, vilka avses i punkt 4.
4. Berörda medlemsstater ska som en del av sitt program utarbeta en handlingsplan för vart och ett av sina yttersta randområden, vilka avses i artikel 6.2, vilken ska innehålla följande:

- (a) En strategi för hållbart nyttjande av fisket och utveckling av hållbara sektorer inom den blå ekonomin.
 - (b) En beskrivning av de huvudsakliga åtgärder som planeras och de motsvarande ekonomiska medlen, däribland följande:
 - i Det strukturella till stödet fiskeri- och vattenbrukssektorn inom ramen för avdelning II.
 - ii Kompensationen för extra kostnader som avses i artikel 21.
 - iii Andra investeringar i den hållbara blå ekonomin som är nödvändiga för en hållbar utveckling i kustområdena.
5. Kommissionen ska ta fram en analys för varje havsområde med uppgifter om gemensamma styrkor och svagheter vad gäller uppnåendet av den gemensamma fiskeripolitikens mål, i enlighet med artikel 2 i förordning (EU) nr 1380/2013. I tillämpliga fall ska befintliga havsområdesstrategier och makroregionala strategier beaktas i analysen.
6. Kommissionen ska bedöma programmet i enlighet med artikel 18 i förordning (EU) [förordningen om gemensamma bestämmelser]. I sin bedömning ska den särskilt ta hänsyn till
- (a) den utsträckning i vilken programmet bidrar maximalt till prioriteringarna enligt artikel 4,
 - (b) balansen mellan flottornas fiskekapacitet och de tillgängliga fiskemöjligheterna, enligt medlemsstaternas årliga rapporter i enlighet med artikel 22.2 i förordning (EU) nr 1380/2013,
 - (c) i tillämpliga fall, de fleråriga förvaltningsplanerna som antagits enligt artiklarna 9 och 10 i förordning (EU) nr 1308/2013, förvaltningsplanerna som antagits enligt artikel 19 i rådets förordning (EG) nr 1967/2006 och rekommendationerna från regionala fiskeriförvaltningsorganisationer när dessa är tillämpliga för unionen,
 - (d) genomförandet av landningsskyldigheten enligt artikel 15 i förordning (EU) nr 1380/2013,
 - (e) de senaste uppgifterna om socioekonomisk prestation inom den hållbara blå ekonomin, i synnerhet inom fiskeri- och vattenbrukssektorn,
 - (f) i tillämpliga fall, de analyser som avses i punkt 5,
 - (g) programmets bidrag till bevarande och återställande av marina ekosystem, medan stöd som är kopplat till Natura 2000-områden ska vara förenligt med de prioriterade åtgärdsplaner som fastställts i enlighet med artikel 8.4 i direktiv 92/43/EEG,
 - (h) programmets bidrag till att minska marint skräp i enlighet med Europaparlamentets och rådets direktiv xx/xx [direktiv om minskning av vissa plastprodukters inverkan på miljön]²⁶,
 - (i) programmets bidrag till begränsning av och anpassning till klimatförändring.

²⁶ EUT C [...], [...], s. [...].

7. I enlighet med artikel 18 i förordning (EU) [förordningen om gemensamma bestämmelser] ska kommissionen anta genomförandeakter om godkännande av programmet. Kommissionen ska godkänna det föreslagna programmet under förutsättning att all nödvändig information har lämnats in.
8. I enlighet med artikel 19 i förordning (EU) [förordningen om gemensamma bestämmelser] ska kommissionen anta genomförandeakter om godkännande av programmet.

Artikel 10

Programplanering av stöd inom ramen för direkt och indirekt förvaltning

Avdelning III ska genomföras genom de arbetsprogram som avses i artikel 110 i förordning (EU) nr [förordningen om finansiella regler för unionens allmänna budget]. I arbetsprogrammen ska, i tillämpliga fall, det totala belopp som har avsatts för blandfinansieringsinsatser enligt artikel 47 anges.

AVDELNING II: STÖD INOM RAMEN FÖR DELAD FÖRVALTNING

KAPITEL I

Allmänna stödprinciper

Artikel 11

Statligt stöd

1. Utan att det påverkar punkt 2 ska artiklarna 107, 108 och 109 i fördraget tillämpas på stöd som medlemsstaterna beviljar företag inom fiskeri- och vattenbrukssektorn.
2. Artiklarna 107, 108 och 109 i fördraget ska inte tillämpas på betalningar som medlemsstaterna företar i enlighet med denna förordning, inom tillämpningsområdet för artikel 42 i fördraget.
3. Nationella bestämmelser om offentlig finansiering som går utöver bestämmelserna i denna förordning om sådana betalningar som avses i punkt 2, ska behandlas som en helhet på grundval av punkt 1.

Artikel 12

Ansökningsvillkor

1. En ansökan om stöd från EHFF, som har lämnats in av en stödmottagare, ska avvisas under en fastställd tidsperiod som anges i punkt 4, om det har fastställts av den behöriga myndigheten att den berörda stödmottagaren
 - (a) har begått en allvarlig överträdelse enligt artikel 42 i rådets förordning (EG) nr 1005/2008²⁷ eller enligt artikel 90 i rådets förordning (EG) nr 1224/2009 eller enligt annan lagstiftning som antagits av Europaparlamentet och rådet,
 - (b) har varit delaktig i drift, förvaltning eller ägande av fiskefartyg som är upptagna i unionens förteckning över IUU-fartyg enligt artikel 40.3 i rådets förordning (EG) nr 1005/2008 eller av ett fartyg som för ett sådant lands flagg som identifierats som ett icke-samarbetande tredjeland i enlighet med artikel 33 i den förordningen, eller
 - (c) har begått något av de miljöbrott som anges artiklarna 3 och 4 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2008/99/EG²⁸, när ansökan om stöd avser stöd enligt artikel 23.

²⁷ Rådets förordning (EG) nr 1005/2008 av den 29 september 2008 om upprättande av ett gemenskapssystem för att förebygga, motverka och undanröja olagligt, orapporterat och oreglerat fiske och om ändring av förordningarna (EEG) nr 2847/93, (EG) nr 1936/2001 och (EG) nr 601/2004 samt om upphävande av förordningarna (EG) nr 1093/94 och (EG) nr 1447/1999 (EUT L 286, 29.10.2008, s. 1).

²⁸ Europaparlamentets och rådets direktiv 2008/99/EG av den 19 november 2008 om skydd för miljön genom straffrättsliga bestämmelser (EUT L 328, 6.12.2008, s. 28).

2. Stödmottagaren ska, efter det att stödansökan lämnats in, fortsätta att uppfylla ansökningsvillkoren i punkt 1 under insatsens hela genomförandeperiod och för en period av fem år efter att den sista utbetalningen till den stödmottagaren har gjorts.
3. Utan att det påverkar mer långtgående nationella regler enligt överenskommelsen i partnerskapsavtalet med den berörda medlemsstaten, ska en ansökan som lämnats in av en stödmottagare avvisas under en fastställd tidsperiod som anges i punkt 4, när den behöriga myndigheten har fastställt att stödmottagaren har gjort sig skyldig till bedrägeri enligt definitionen i Europaparlamentets och rådets direktiv 2017/1371/EU²⁹.
4. Kommissionen ska ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 52 med avseende på
 - (a) fastställandet av det tröskelvärde som aktiverar avvisandet i punkterna 1 och 3 och den tidsperiod under vilken avvisandet ska gälla, vilken ska stå i proportion till de allvarliga överträdelsernas, brottens eller bedrägeriets art, allvarlighetsgrad, varaktighet och upprepning och som ska vara minst ett år,
 - (b) fastställandet av relevanta start- och slutdatum för den tidsperiod som avses i punkterna 1 och 3.
5. Medlemsstaterna ska kräva att de stödmottagare som lämnar in en ansökan inom ramen för EHFF till den förvaltande myndigheten lämnar in en undertecknad förklaring om att de uppfyller de krav som anges i punkterna 1 och 3. Medlemsstaterna ska kontrollera att förklaringen är sanningsenlig innan de godkänner insatsen, på grundval av tillgänglig information från de nationella överträdelseregister som avses i artikel 93 i förordning (EG) nr 1224/2009 eller andra tillgängliga uppgifter.

Vid tillämpning av den kontroll som avses i första stycket ska en medlemsstat, på begäran av en annan medlemsstat, tillhandahålla information som finns i dess nationella överträdelseregister som avses i artikel 93 i förordning (EG) nr 1224/2009.

Artikel 13

Icke stödberättigande insatser

Följande insatser ska inte berättiga till stöd från EHFF:

- (a) Insatser som ökar ett fiskefartygs fiskekapacitet eller stöder inköp av utrustning som ökar ett fiskefartygs förmåga att lokalisera fisk.
- (b) Byggande och förvärv av fiskefartyg eller import av fiskefartyg, om inte annat föreskrivs i denna förordning.
- (c) Överföring till tredjeländer eller omflaggning till tredjelands flagg av fiskerfartyg genom bildande av samriskföretag med partner i dessa länder.
- (d) Tillfälligt eller definitivt upphörande med fiskeverksamhet, om inte annat föreskrivs i denna förordning.

²⁹ Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2017/1371 av den 5 juli 2017 om bekämpande genom straffrättsliga bestämmelser av bedrägeri som riktar sig mot unionens finansiella intressen (EUT L 198, 28.07.2017, s. 29).

- (e) Undersökande fiske.
- (f) Överföring av äganderätten till ett företag.
- (g) Direkt utsättning, utom om detta är uttryckligen avsett som en bevarandeåtgärd enligt en unionsrättsakt eller i fall av utsättning i undersökande syfte.
- (h) Byggande av nya hamnar, nya landningsplatser eller nya auktionshallar.
- (i) Marknadsinterventionsmekanismer som har till syfte att tillfälligt eller definitivt återta fiskeri- och vattenbruksprodukter från marknaden i avsikt att minska tillgången för att förhindra prisfall eller driva upp priserna, vilket även omfattar lagringsåtgärder som ett led i en logistikkedja, vilka skulle få samma effekter vare sig de är avsiktliga eller oavsiktliga.
- (j) Investeringar ombord på fiskefartyg som är nödvändiga för att uppfylla kraven i unionsrätten eller nationell rätt, däribland de krav som följer av unionens skyldigheter inom ramen för regionala fiskeriförvaltningsorganisationer.
- (k) Investeringar ombord på fiskefartyg som har bedrivit verksamhet till sjöss under mindre än 60 dagar under vart och ett av de två kalenderår som föregår det år då ansökan om stöd lämnas in.

KAPITEL II

Prioritering 1: Främja hållbart fiske och bevarandet av marina biologiska resurser

AVSNITT 1

ALLMÄNNA VILLKOR

Artikel 14

Stödets allmänna räckvidd

1. Stöd enligt detta kapitel ska bidra till uppnåendet av den gemensamma fiskeripolitikens miljömässiga, ekonomiska och sociala mål samt sysselsättningsmål, enligt vad som anges i artikel 2 i förordning (EU) nr 1380/2013.
2. När stöd enligt detta kapitel beviljas för ett fartyg får det fartyget inte överföras eller omflaggas utanför unionen under minst fem år från och med slutbetalningen för den insats som får stöd.
3. Stöd enligt detta kapitel ska även gälla för inlandsfiske, med undantag för artiklarna 15 och 17.

AVSNITT 2

SMÅSKALIGT KUSTFISKE

Artikel 15

Handlingsplan för småskaligt kustfiske

1. Medlemsstaterna ska, som en del av sitt program, utarbeta en handlingsplan för småskaligt kustfiske vilken ska innehålla en strategi för utveckling av lönsamt och hållbart småskaligt kustfiske. Denna strategi ska struktureras i följande avsnitt, i tillämpliga fall:
 - (a) Anpassning och förvaltning av fiskekapaciteten.
 - (b) Främjande av skonsamma, klimattåliga och koldioxidsnåla fiskemetoder som minimerar skadan på den marina miljön.
 - (c) Förstärkning av sektorns värdekedja och främjande av saluföringsstrategier.
 - (d) Främjande av färdigheter, kunskap, innovation och kapacitetsuppbyggnad.
 - (e) Förbättring av säkerhets- och arbetsförhållanden ombord på fiskefartyg.
 - (f) Ökad överensstämmelse med datainsamlings-, spårbarhets-, övervaknings-, kontroll- och tillsynskrav.
 - (g) Medverkan i den deltagandeinriktade förvaltningen av havsområden, däribland marina skyddsområden och Natura 2000-områden.
 - (h) Diversifiering av verksamheter inom den bredare hållbara blå ekonomin.
 - (i) Kollektiv organisation och kollektivt deltagande i beslutsprocessen och den rådgivande processen.
2. Handlingsplanen ska beakta FAO:s frivilliga riktlinjer för säkerställande av hållbart småskaligt fiske och, i tillämpliga fall, den regionala handlingsplanen från Allmänna kommissionen för fiske i Medelhavet.
3. I syfte att övervaka genomförandet av den strategi som avses i punkt 1 ska det i handlingsplanen fastställas särskilda delmål och mål som är kopplade till relevanta indikatorer som fastställts enligt den övervaknings- och utvärderingsram som avses i artikel 37

Artikel 16

Investeringar i fartyg för småskaligt kustfiske

1. EHFF får stödja följande investeringar med avseende på fartyg för småskaligt kustfiske som tillhör ett flottsegment för vilket den rapport om fiskekapacitet som avses i artikel 22.2 i förordning (EU) nr 1380/2013 har visat att det råder balans med de fiskemöjligheter som är tillgängliga för segmentet:
 - (a) Det första förvärv av ett fiskefartyg som görs av en ung fiskare som då ansökan inlämnas är under 40 år gammal och har arbetat minst fem år som fiskare eller har erhållit lämplig yrkesutbildning.

- (b) Ersättning eller modernisering av en huvud- eller hjälpmotor.
- 2. Det fartyg som avses i punkt 1 ska vara utrustat för havsfiske och vara mellan fem och trettio år gammalt.
- 3. Det stöd som avses i punkt 1 b får endast beviljas på följande villkor:
 - (a) Den nya eller moderniserade motorn får inte ha större effekt i kW än den nuvarande motorn.
 - (b) Varje minskning av fiskekapaciteten i kW till följd av ersättningen eller moderniseringen av en huvud- eller hjälpmotor ska strykas permanent från registret över unionens fiskeflotta.
 - (c) Fiskefartygets maskinstyrka ska ha inspekterats fysiskt av medlemsstaten för säkerställande av att den inte överskrider den maskinstyrka som anges i fiskelicensen.
- 4. Inget stöd ska beviljas enligt denna artikel om bedömningen av balansen mellan fiskekapaciteten och fiskemöjligheterna i den senaste rapporten enligt artikel 22.2 i förordning (EU) nr 1380/2013 för det flottsegment till vilket fartyget hör inte har utarbetats på grundval av de biologiska och ekonomiska indikatorer samt indikatorer för fartygsutnyttjande som anges i de gemensamma riktlinjer som avses i den förordningen.

AVSNITT 3

SÄRSKILDA STÖDOMRÅDEN

Artikel 17

Förvaltningen av olika fisken och fiskeflottor

- 1. EHFF får stödja insatser för förvaltningen av olika fisken och fiskeflottor.
- 2. Om det stöd som avses i punkt 1 beviljas genom ersättning för definitivt upphörande med fiskeverksamhet, ska följande villkor vara uppfyllda:
 - (a) Upphörandet föreskrivs som ett verktyg i en handlingsplan enligt artikel 22.4 i förordning (EU) nr 1380/2013.
 - (b) Upphörandet uppnås genom skrotning av fiskefartyget eller genom omställning och ombyggnad till annan verksamhet än kommersiellt fiske som är i linje med målen för den gemensamma fiskeripolitiken och de fleråriga planerna.
 - (c) Fiskefartyget är registrerat som aktivt och har bedrivit fiske till havs under minst 120 dagar under vart och ett av de två kalenderår som föregår det år då ansökan om stöd lämnas in.
 - (d) Motsvarande fiskekapacitet har permanent strukits från registret över unionens fiskeflotta, och fiskelicenser och fisketillstånd har också dragits in permanent, i enlighet med artikel 22.5 och 22.6 i förordning (EU) nr 1380/2013.
 - (e) Stödmottagaren får inte registrera ett nytt fiskefartyg inom fem års tid efter att ha mottagit sådant stöd.
- 3. Stödet för definitivt upphörande med fiskeverksamhet enligt punkt 2 ska genomföras genom finansiering som inte är kopplad till kostnader, i enlighet med artiklarna 46 a

och 89 i förordning (EU) [förordningen om gemensamma bestämmelser], och ska vara baserat på

- (a) att villkoren är uppfyllda, i enlighet med artikel 46 a i, i förordning (EU) [förordningen om gemensamma bestämmelser], och
- (b) att resultaten uppnåtts, i enlighet med artikel 46 a ii, i förordning (EU) [förordningen om gemensamma bestämmelser].

Kommissionen ska ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 52 med avseende på fastställande av de villkor som avses i led a, som ska ha anknytning till genomförandet av bevarandeåtgärder enligt artikel 7 i förordning (EU) nr 1380/2013.

- 4. Inget stöd ska beviljas enligt punkt 2 om bedömningen av balansen mellan fiskekapaciteten och fiskemöjligheterna i den senaste rapporten enligt artikel 22.2 i förordning (EU) nr 1380/2013 för det flottsegment till vilket fartyget hör inte har utarbetats på grundval av de biologiska och ekonomiska indikatorer samt indikatorer för fartygsutnyttjande som anges i de gemensamma riktlinjer som avses i den förordningen.

Artikel 18

Exceptionellt upphörande med fiskeverksamhet

- 1. EHHF får stödja en ersättning för exceptionellt upphörande med fiskeverksamheten som orsakats av något av följande:
 - (a) Bevarandeåtgärder enligt artikel 7.1 a, b, c och j i förordning (EU) nr 1380/2013, eller likvärdiga bevarandeåtgärder antagna av regionala fiskeriförvaltningsorganisationer, när dessa är tillämpliga på unionen.
 - (b) Åtgärder som ska vidtas av kommissionen vid ett allvarligt hot mot de marina biologiska resurserna enligt vad som avses i artikel 12 i förordning (EU) nr 1380/2013.
 - (c) Avbrytande, på grund av force majeure, av tillämpningen av ett partnerskapsavtal om hållbart fiske eller protokollet till detta.
 - (d) Naturkatastrofer eller miljöolyckor som formellt erkänns som sådana av den berörda medlemsstatens behöriga myndighet.
- 2. Det stöd som avses i punkt 1 får endast beviljas när
 - (a) det berörda fartygets kommersiella verksamhet upphör under minst 90 på varandra följande dagar, och
 - (b) de ekonomiska förlusterna till följd av upphörandet uppgår till mer än 30 % av det berörda företagets årsomsättning, beräknat på grundval av företagets genomsnittliga omsättning under de tre föregående kalenderåren.
- 3. Det stöd som avses i punkt 1 ska endast beviljas
 - (a) ägare av fiskefartyg som är registrerade som aktiva och har bedrivit fiske till havs under minst 120 dagar under vart och ett av de två kalenderår som föregår det år då ansökan om stöd lämnas in, eller

- (b) fiskare som under minst 120 dagar under vart och ett av de två kalenderår som föregår det år då ansökan om stöd lämnas in har arbetat till sjöss ombord på ett unionsfiskefartyg som berörs av det exceptionella upphörandet.

Hänvisningen till antalet dagar till sjöss i denna punkt ska inte tillämpas på ålfiske.

- 4. Det stöd som avses i punkt 1 får beviljas under högst sex månader per fartyg under perioden 2021–2027.
- 5. All fiskeverksamhet som bedrivs av fiskefartyget eller av berörda fiskare ska avbrytas i praktiken under den period som berörs av upphörandet. Den behöriga myndigheten ska förvissa sig om att det berörda fiskefartyget har upphört med all fiskeverksamhet under den period som berörs av det exceptionella upphörandet och att all överkompensation till följd av att fartyget används för andra syften undviks.

Artikel 19

Kontroll och verkställighet

- 1. EHFF får stödja utvecklingen och genomförandet av unionens system för fiskerikontroll, som föreskrivs i artikel 36 i förordning (EU) nr 1380/2013 och som specificeras ytterligare i rådets förordning (EG) nr 1224/2009.
- 2. Genom undantag från artikel 13 j får det stöd som avses i punkt 1 även omfatta
 - (a) inköp och installation på fartyg av nödvändiga komponenter för obligatorisk fartygsspårning och elektroniska rapporteringssystem som används i kontrollsyfte, endast i fråga om fartyg för småskaligt kustfiske,
 - (b) inköp och installation på fartyg av nödvändiga komponenter för obligatoriska elektroniska fjärrövervakningssystem som används för kontroll av genomförandet av landningsskyldigheten som avses i artikel 15 i förordning (EU) nr 1380/2013,
 - (c) inköp och installation på fartyg av anordningar för obligatorisk kontinuerlig mätning och registrering av framdrivningsmotorns effekt.
- 3. Det stöd som avses i punkt 1 får också bidra till övervakning till sjöss enligt artikel 28 och till det europeiska samarbetet om kustbevakningsuppgifter enligt artikel 29.
- 4. Genom undantag från artikel 2 får det stöd som avses i punkt 1 även beviljas för insatser som genomförs utanför unionens territorium.

Artikel 20

Insamling och behandling av data för fiskeriförvaltning och vetenskapliga ändamål

- 1. EHFF får stödja insamling, förvaltning och användning av data enligt föreskrifterna i artiklarna 25.1, 25.2 och 27 i förordning (EU) nr 1380/2013 och såsom ytterligare specificeras i förordning (EU) 2017/1004, på grundval av de nationella arbetsplaner som avses i artikel 6 i förordning (EU) 2017/1004.
- 2. Genom undantag från artikel 2 får det stöd som avses i punkt 1 även beviljas för insatser som genomförs utanför unionens territorium.
- 3. Kommissionen får anta genomförandeakter med avseende på att fastställa regler om förfaranden, format och tidtabeller för inlämning och godkännande av regionala

arbetsplaner enligt punkt 1. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det rådgivande förfarande som avses i artikel 53.2.

4. Kommissionen ska senast den 31 december året före det år då arbetsplanen ska börja tillämpas anta genomförandeakter med avseende på att godkänna eller ändra de arbetsplaner som avses i punkt 1.

Artikel 21

Kompensation för extra kostnader i de yttersta randområdena med avseende på fiskeri- och vattenbruksprodukter

1. EHFF får stödja kompensation för extra kostnader som uppstår för stödmottagare inom fiske, odling, beredning och saluföring av vissa fiskeri- och vattenbruksprodukter från de yttersta randområden som avses i artikel 6.2.
2. Varje berörd medlemsstat ska för sina regioner enligt punkt 1, i enlighet med de kriterier som fastställs i punkt 7, upprätta en förteckning över de fiskeri- och vattenbruksprodukter samt de kvantiteter av dessa produkter som kan komma i fråga för kompensation.
3. När medlemsstaterna upprättar förteckningen över och fastställer kvantiteterna enligt punkt 2 ska de beakta alla relevanta faktorer, särskilt behovet av att säkerställa att kompensationen är förenlig med den gemensamma fiskeripolitikens regler.
4. Kompensation får inte beviljas för fiskeri- och vattenbruksprodukter som
 - (a) har fångats av fartyg från tredjeland, med undantag av fiskefartyg som för venezuelansk flagg och bedriver verksamhet i unionens vatten, i enlighet med rådets beslut (EU) 2015/1565³⁰,
 - (b) har fångats av unionsfiskefartyg som inte är registrerade i en hamn i någon av de regioner som avses i punkt 1,
 - (c) som har importerats från tredjeländer.
5. Punkt 4 b ska inte tillämpas, om den befintliga kapaciteten inom beredningsindustrin i det berörda yttersta randområdet överstiger de kvantiteter råmaterial som levereras.
6. Den kompensation som betalas till stödmottagare som utför verksamheter enligt punkt 1 i de yttersta randområdena eller som äger ett fartyg som är registrerat i en hamn i dessa regioner ska, i syfte att undvika överkompensation, beakta följande:
 - (a) För varje fiskeri- eller vattenbruksprodukt eller produktkategori, de extra kostnader som uppstår på grund av de specifika nackdelarna i de berörda regionerna.
 - (b) Eventuella andra typer av offentliga åtgärder som påverkar de extra kostnadernas omfattning.

³⁰ Rådets beslut 2012/2015/EU av den 14 september 2015 om godkännande på Europeiska unionens vägnar av förklaringen om beviljande av fiskemöjligheter i EU:s vatten för fiskefartyg som för Bolivarianska republiken Venezuelas flagg i den exklusiva ekonomiska zonen utanför Franska Guyanas kust (EUT L 244, 14.9.2015, s. 55).

7. Kommissionen ska ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 52, med avseende på fastställandet av kriterier för beräkningen av de extra kostnader som uppstår på grund av de specifika nackdelarna i de berörda regionerna.

Artikel 22

Skydd och återställande av marin biologisk mångfald och marina ekosystem i havet och i kustnära områden

1. EHFF får stödja åtgärder för skydd och återställande av marin biologisk mångfald och marina ekosystem i havet och i kustnära områden, inbegripet i inlandsvatten.
2. Det stöd som avses i punkt 1 får omfatta
 - (a) ersättning till fiskare för att ta upp och samla in förlorade fiskeredskap och marint skräp från havet,
 - (b) investeringar i hamnar för att tillhandahålla lämpliga mottagningsanläggningar för förlorade redskap och marint skräp som samlats in från havet,
 - (c) åtgärder för att uppnå eller upprätthålla en god miljöstatus i den marina miljön, i enlighet med artikel 1.1 i direktiv 2008/56/EG,
 - (d) genomförande av geografiska skyddsåtgärder som fastställs i artikel 13.4 i direktiv 2008/56/EG,
 - (e) förvaltning, återställande och övervakning av Natura 2000-områden, i enlighet med de prioriterade åtgärdsplaner som fastställts i enlighet med artikel 8.4 i direktiv 92/43/EEG,
 - (f) skyddet av arter inom ramen för direktiv 92/43/EEG och direktiv 2009/147/EG, i enlighet med de prioriterade åtgärdsplaner som upprättats enligt artikel 8 i direktiv 92/43/EEG.

KAPITEL III

Prioritering 2: Bidra till livsmedelstryggheten i unionen genom vattenbruk och marknader som präglas av konkurrenskraft och hållbarhet

Artikel 23

Vattenbruk

1. EHFF får stödja främjandet av hållbart vattenbruk i enlighet med artikel 34.1 i förordning (EU) nr 1380/2013. EHFF får också stödja djurhälsa och djurskydd inom vattenbruket i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/429³¹ och Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 652/2014³².

³¹ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 2016/429 av den 9 mars 2016 om förebyggande och hantering av introduktion och spridning av invasiva främmande arter (EUT L 84, 31.3.2016, s. 1).

³² Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 652/2014 av den 15 maj 2014 om fastställande av bestämmelser för förvaltningen av utgifter för livsmedelskedjan, djurhälsa, djurskydd, växtskydd och

2. Det stöd som avses i punkt 1 ska vara förenligt med de fleråriga nationella strategiska planerna för vattenbruksverksamhetens utveckling som avses i artikel 34.2 i förordning (EU) nr 1380/2013.
3. Produktiva investeringar i vattenbruk enligt denna artikel får endast stödjas genom sådana finansieringsinstrument som föreskrivs i artikel 52 i förordning (EU) nr [förordningen om gemensamma bestämmelser] och genom InvestEU, i enlighet med artikel 10 i den förordningen.

Artikel 24

Saluföring av fiskeri- och vattenbruksprodukter

EHFF får stödja åtgärder som bidrar till att uppnå målen för den gemensamma marknadsordning för fiskeri- och vattenbruksprodukter som föreskrivs i artikel 35 i förordning (EU) nr 1380/2013 och som specificeras ytterligare i förordning (EU) nr 1379/2013. Fonden får också stödja åtgärder som främjar saluföringen av, kvaliteten på och mervärdet för fiskeri- och vattenbruksprodukter.

Artikel 25

Beredning av fiskeri- och vattenbruksprodukter

1. EHFF får stödja investeringar i beredning av fiskeri- och vattenbruksprodukter. Sådant stöd ska bidra till att uppnå målen för den gemensamma marknadsordning för fiskeri- och vattenbruksprodukter som föreskrivs i artikel 35 i förordning (EU) nr 1380/2013 och som specificeras ytterligare i förordning (EU) nr 1379/2013.
2. Stöd enligt denna artikel ska endast beviljas genom sådana finansieringsinstrument som föreskrivs i artikel 52 i förordning (EU) nr [förordningen om gemensamma bestämmelser] och genom InvestEU, i enlighet med artikel 10 i den förordningen.

KAPITEL IV

Prioritering 3: Göra det möjligt för en hållbar blå ekonomi att växa, och främja välmående kustsamhällen

Artikel 26

Lokalt ledd utveckling

1. EHFF får stödja hållbar utveckling av lokala ekonomier och lokalsamhällen genom lokalt ledd utveckling enligt artikel 25 i förordning (EU) [förordningen om gemensamma bestämmelser].

växtförökningsmaterial, och om ändring av rådets direktiv 98/56/EG, 2000/29/EG och 2008/90/EG, Europaparlamentets och rådets förordningar (EG) nr 178/2002, (EG) nr 882/2004 och (EG) nr 396/2005, Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/128/EG samt Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1107/2009, och om upphävande av rådets beslut 66/399/EEG, 76/894/EEG och 2009/470/EG (EUT L 189, 27.6.2014, s. 1).

2. I samband med EHFF-stöd ska de lokalt ledda utvecklingsstrategier som avses i artikel 26 i förordning (EU) [förordningen om gemensamma bestämmelser] säkerställa att lokalsamhällena bättre kan utnyttja och dra nytta av de möjligheter som den blå ekonomin erbjuder, genom att ta vara på och stärka miljömässiga, kulturella, sociala och mänskliga resurser.

Artikel 27

Marin vetenskap

EHFF får stödja insamling, förvaltning och användning av data för att förbättra kunskapen om miljöstatus för den marina miljön, i syfte att

- (a) uppfylla kraven om övervakning, utseende av särskilda bevarandeområden och förvaltning enligt direktiv 92/43/EEG och direktiv 2009/147/EG,
- (b) stödja fysisk planering i kust- och havsområden (havsplanering) enligt Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/89/EU³³,
- (c) öka datakvalitet och datadelning genom det europeiska nätverket för marina observationer och data (EMODnet).

KAPITEL V

Prioritering 4: Stärka den internationella världshavsförvaltningen och möjliggöra trygga, säkra, rena och hållbart förvaltrade hav och oceaner

Artikel 28

Övervakning till sjöss

1. EHFF får stödja åtgärder som bidrar till att uppnå målen för den gemensamma miljön för informationsutbyte.
2. Genom undantag från artikel 2 får det stöd som avses i punkt 1 även beviljas för insatser som genomförs utanför unionens territorium.

Artikel 29

Samarbete om kustbevakning

1. EHFF får stödja insatser som genomförs av nationella myndigheter och som bidrar till det europeiska samarbetet om kustbevakningsuppgifter enligt artikel 53 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/1624³⁴, artikel 2b i

³³ Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/89/EU av den 23 juli 2014 om upprättandet av en ram för havsplanering (EUT L 257, 28.8.2014, s. 135).

³⁴ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/1624 av den 14 september 2016 om en europeisk gräns- och kustbevakning och om ändring av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/399 och upphävande av Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 863/2007, rådets förordning (EG) nr 2007/2004 och rådets beslut 2005/267/EG (EUT L 251, 16.9.2016, s. 1).

Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/1625³⁵ och artikel 7a i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/1626³⁶.

2. Stödet för åtgärder enligt punkt 1 får även bidra till utvecklingen och genomförandet av unionens system för fiskerikontroll enligt de villkor som anges i artikel 19.
3. Genom undantag från artikel 2 får det stöd som avses i punkt 1 även beviljas för insatser som genomförs utanför unionens territorium.

KAPITEL VI

Regler för genomförande inom ramen för delad förvaltning

AVSNITT 1

STÖD FRÅN EHFF

Artikel 30

Beräkning av extrakostnader och inkomstbortfall

Stöd som beviljas på grundval av extrakostnader eller inkomstbortfall ska beviljas enligt i någon av de former som avses i artikel 46 leden a, c, d och e i förordning (EU) [förordningen om gemensamma bestämmelser].

Artikel 31

Fastställande av samfinansieringssatser

EHFF:s högsta samfinansieringssats per stödområde fastställs i bilaga II.

Artikel 32

Stödnivå för offentligt stöd

1. Medlemsstaterna ska tillämpa en maximal stödnivå på 50 % av de totala stödberättigande utgifterna för insatsen.
2. Genom undantag från punkt 1 har särskilda maximala stödnivåer fastställts för vissa stödområden och vissa typer av insatser, och de anges i bilaga III.
3. När en insats faller inom ramen för flera av raderna 2–16 i bilaga III, ska den högsta maximala stödnivån tillämpas.

³⁵ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/1625 av den 14 september 2016 om ändring av förordning (EG) nr 1406/2002 om inrättande av en europeisk sjösäkerhetsbyrå (EUT L 251, 16.9.2016, s. 77).

³⁶ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/1626 av den 14 september 2016 om ändring av rådets förordning (EG) nr 768/2005 om inrättande av Gemenskapens kontrollorgan för fiske (EUT L 251, 16.9.2016, s. 80).

4. När en insats faller inom ramen av en eller flera av raderna 2–16 i bilaga III och den samtidigt faller inom ramen för rad 1, ska den maximala stödnivå som anges i rad 1 tillämpas.

AVSNITT 2

EKONOMISK FÖRVALTNING

Artikel 33

Avbrott i betalningsfristen

1. I enlighet med artikel 90.4 i förordning (EU) [förordningen om gemensamma bestämmelser] får kommissionen avbryta betalningsfristen för hela eller en del av en betalningsansökan om det finns bevis för bristande efterlevnad, från en medlemsstats sida, av tillämpliga regler inom den gemensamma fiskeripolitiken, om den bristande efterlevnaden kan komma att påverka de utgifter i en betalningsansökan för vilken den mellanliggande betalningen begärs.
2. Före det avbrott som avses i punkt 1 ska kommissionen informera den berörda medlemsstaten om bevisen för bristande efterlevnad och medlemsstaten ska ges möjlighet att inkomma med synpunkter inom en rimlig tidsfrist.
3. Det avbrott som avses i punkt 1 ska vara proportionellt, med hänsyn till den bristande efterlevnadens art, svårighetsgrad, varaktighet och upprepning.
4. Kommissionen ska ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 52 med avseende på fastställandet av sådana fall av bristande efterlevnad som avses i punkt 1.

Artikel 34

Innehållande av betalningar

1. I enlighet med artikel 91.3 i förordning (EU) [förordningen om gemensamma bestämmelser] får kommissionen anta genomförandeakter med avseende på att hålla inne alla eller en del av de mellanliggande betalningarna inom ramen för programmet i fall av bristande efterlevnad, från en medlemsstats sida, av tillämpliga regler inom den gemensamma fiskeripolitiken, om den allvarliga bristande efterlevnaden kan komma att påverka de utgifter i en betalningsansökan för vilken den mellanliggande betalningen begärs.
2. Före det innehållande som avses i punkt 1 ska kommissionen informera medlemsstaten om att kommissionen anser att det föreligger ett fall av bristande efterlevnad av de tillämpliga reglerna inom den gemensamma fiskeripolitiken och ge medlemsstaten möjlighet att inkomma med synpunkter inom en rimlig tidsfrist.
3. Det innehållande som avses i punkt 1 ska vara proportionellt, med hänsyn till den allvarliga bristande efterlevnadens art, svårighetsgrad, varaktighet och upprepning.
4. Kommissionen ska ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 52 med avseende på fastställandet av sådana fall av allvarlig bristande efterlevnad som avses i punkt 1.

Artikel 35

Medlemsstaternas finansiella korrigeringar

1. I enlighet med artikel 97.4 i förordning (EU) [förordningen om gemensamma bestämmelser] ska medlemsstaterna tillämpa finansiella korrigeringar i fall av underlåtenhet att uppfylla de skyldigheter som anges i artikel 12.2 i denna förordning.
2. För de fall av finansiella korrigeringar som avses i punkt 1 ska medlemsstaterna fastställa korrigeringens belopp, som ska stå i proportion till arten, svårighetsgraden, varaktigheten och upprepningen av stödmottagarens överträdelse eller straffbara gärning och omfattningen av EHFF:s bidrag till stödmottagarens ekonomiska verksamhet.

Artikel 36

Kommissionens finansiella korrigeringar

1. I enlighet med artikel 98.5 i förordning (EU) [förordningen om gemensamma bestämmelser] ska kommissionen anta genomförandeakter med avseende på att göra finansiella korrigeringar genom att ställa in hela eller en del av unionens bidrag till ett program om den, efter att ha vidtagit nödvändig granskning, drar följande slutsats:
 - (a) Det finns utgifter i en betalningsansökan som påverkas av fall där stödmottagaren inte respekterar skyldigheterna enligt artikel 12.2 och som inte har korrigerats av medlemsstaten innan korrigeringsförfarandet enligt denna punkt inleddes.
 - (b) Utgifter som ingår i en betalningsansökan påverkas av fall av allvarlig bristande efterlevnad av den gemensamma fiskeripolitikens regler från medlemsstatens sida, vilka har lett till innehållande av betalning enligt artikel 34, och den berörda medlemsstaten kan fortfarande inte visa att den har vidtagit de åtgärder som är nödvändiga för att säkerställa att de tillämpliga reglerna kommer att följas och upprätthållas i framtiden.
2. Vid fastställande av korrigeringsbeloppet ska kommissionen ta hänsyn till arten, svårighetsgraden, varaktigheten och upprepningen av medlemsstatens eller stödmottagarens allvarliga bristande efterlevnad av den gemensamma fiskeripolitikens regler samt omfattningen av EHFF:s bidrag till den berörda stödmottagarens ekonomiska verksamhet.
3. Om det inte är möjligt att exakt fastställa storleken på de utgifter som är kopplade till medlemsstatens bristande efterlevnad av den gemensamma fiskeripolitikens regler, ska kommissionen tillämpa en schablonsats eller göra en extrapolerad finansiell korrigering i enlighet med punkt 4.
4. Kommissionen ska ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 52 med avseende på att fastställa kriterier för fastställandet av nivån för den tillämpliga finansiella korrigeringen och kriterier för tillämpningen av schablonbelopp eller extrapolerad finansiell korrigering.

AVSNITT 3

ÖVERVAKNING OCH RAPPORTERING

Artikel 37

Övervaknings- och utvärderingsram

1. Indikatorer för rapportering om EHFF:s framsteg mot att uppfylla prioriteringarna i artikel 4 anges i bilaga I.
2. I syfte att säkerställa en effektiv bedömning av EHFF:s framsteg mot att uppnå prioriteringarna, ska kommissionen ges befogenhet att anta delegerade akter, i enlighet med artikel 52, med avseende på att ändra bilaga I för att se över eller komplettera indikatorerna när så anses nödvändigt och med avseende på att ändra denna förordning genom bestämmelser om upprättandet av en ram för övervakning och utvärdering.

Artikel 38

Årlig prestationsrapport

1. I enlighet med artikel 36.6 i förordning (EU) [förordningen om gemensamma bestämmelser] ska varje medlemsstat lämna in en årlig prestationsrapport till kommissionen senast en månad före det årliga översynsmötet. Den första rapporten ska lämnas in 2023 och den sista 2029.
2. Den rapport som avses i punkt 1 ska beskriva de framsteg som sker i programgenomförandet och när det gäller att uppnå de delmål och mål som avses i artikel 12 i förordning (EU) [förordningen om gemensamma bestämmelser]. Den ska även beskriva eventuella problem som påverkar programmets prestation och de åtgärder som vidtagits för att åtgärda problemen.
3. Den rapport som avses i punkt 1 ska granskas under det årliga översynsmötet, i enlighet med artikel 36 i förordning (EU) [förordningen om gemensamma bestämmelser].
4. Kommissionen ska anta genomförandeakter med avseende på att fastställa regler för hur de uppgifter som avses i punkt 1 a ska presenteras. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det rådgivande förfarande som avses i artikel 53.2.

AVDELNING III: STÖD INOM RAMEN FÖR DIREKT OCH INDIREKT FÖRVALTNING

Artikel 39

Geografiskt tillämpningsområde

Genom undantag från artikel 2 får stöd enligt denna avdelning även beviljas för insatser utanför unionens territorium, med undantag för tekniskt stöd.

KAPITEL I

Prioritering 1: Främja hållbart fiske och bevarandet av marina biologiska resurser

Artikel 40

Genomförande av den gemensamma fiskeripolitiken

EHFF ska stödja genomförandet av den gemensamma fiskeripolitiken genom följande:

- (a) Tillhandahållande av vetenskapliga utlåtanden och vetenskaplig kunskap i syfte att främja sunda och effektiva fiskeriförvaltningsbeslut inom ramen för den gemensamma fiskeripolitiken, inbegripet genom expertdeltagande i vetenskapliga organ.
- (b) Utveckling och genomförande av unionen system för fiskerikontroll som föreskrivs i artikel 36 i förordning (EU) nr 1380/2013 och som specificeras ytterligare i förordning (EG) nr 1224/2009.
- (c) De rådgivande nämndernas funktion, vilka är nämnder som inrättats i enlighet med artikel 43 i förordning (EU) nr 1380/2013 och har ett mål som omfattas av och stöder den gemensamma fiskeripolitiken.
- (d) Frivilliga bidrag till verksamheten i internationella organisationer som hanterar frågor som rör fisket, i enlighet med artiklarna 29 och 30 i förordning (EU) nr 1380/2013.

Artikel 41

Främjande av rena och sunda hav

1. EHFF ska stödja främjandet av rena och sunda hav, inbegripet genom åtgärder för att stödja genomförandet av direktiv 2008/56/EG och åtgärder för att säkerställa förenligheten med målet att uppnå en god miljöstatus enligt artikel 2.5 j i förordning (EU) nr 1380/2013, och genomförandet av en Europeisk strategi för plast i en cirkulär ekonomi.
2. Det stöd som avses i punkt 1 ska vara förenligt med unionens miljölagstiftning, i synnerhet med målet att uppnå eller upprätthålla en god miljöstatus enligt vad som föreskrivs i artikel 1.1 i direktiv 2008/56/EG.

KAPITEL II

Prioritering 2: Bidra till livsmedelstryggheten i unionen genom vattenbruk och marknader som präglas av konkurrenskraft och hållbarhet

Artikel 42

Marknadsinformation

EHFF ska stödja utarbetande och spridning av marknadsinformation om fiskeri- och vattenbruksprodukter i enlighet med artikel 42 i förordning (EU) nr 1379/2013.

KAPITEL III

Prioritering 3: Göra det möjligt för en hållbar blå ekonomi att växa, och främja välmående kustsamhällen

Artikel 43

Havspolitik och utveckling av en hållbar blå ekonomi

EHFF ska stödja genomförandet av havspolitikerna genom följande:

- (a) Främjande av en koldioxidsnål och klimattålig hållbar blå ekonomi.
- (b) Främjande av en integrerad styrning och förvaltning av havspolitikerna, bland annat genom fysisk planering i kust- och havsområden, havsområdsstrategier och regionalt samarbete i havsfrågor.
- (c) Förbättrad överföring och förbättrat utnyttjande av forskning, innovation och teknik i den hållbara blå ekonomin, inbegripet genom det europeiska nätverket för marina observationer och datainsamling (EMODnet).
- (d) Förbättrad kompetens inom det maritima området, ökad kunskap om haven och ökad delning av socioekonomiska data om den hållbara blå ekonomin.
- (e) Framtagande av projektöversikter och innovativa finansieringsinstrument.

KAPITEL IV

Prioritering 4: Stärka den internationella världshavsförvaltningen och möjliggöra trygga, säkra, rena och hållbart förvaltade hav och oceaner

Artikel 44

Sjöfartsskydd och sjöövervakning

EHFF ska stödja främjandet av sjöfartsskydd och sjöövervakning, inbegripet genom datautbyte, samarbete om kustbevakningsuppgifter och mellan organ samt kampen mot brottlighet och olaglig verksamhet till sjöss.

Artikel 45

Internationell världshavsförvaltning

EHFF ska stödja genomförandet av politiken för internationell världshavsförvaltning genom följande:

- (a) Frivilliga bidrag till internationella organisationer som är verksamma inom havsförvaltningsområdet.
- (b) Frivilligt samarbete med och samordning mellan internationella forum, organ och institutioner inom ramen för Förenta nationernas havsrättskonvention, Agenda 2030 för hållbar utveckling och andra relevanta internationella avtal, överenskommelser eller partnerskap.
- (c) Genomförande av världshavspartnerskap mellan unionen och relevanta världshavsaktörer.
- (d) Genomförande av relevanta internationella avtal, överenskommelser och instrument som syftar till att främja en bättre världshavsförvaltning såväl som att utveckla åtgärder, verktyg och kunskap som möjliggör säkra, trygga och rena världshav som förvaltas på ett hållbart sätt.
- (e) Genomförande av relevanta internationella avtal, åtgärder och verktyg för att förebygga, motverka och undanröja olagligt, orapporterat och oreglerat fiske.
- (f) Internationellt samarbete om och framtagande av världshavsforskning och världshavsdata.

KAPITEL V

Regler för genomförande inom ramen för direkt och indirekt förvaltning

Artikel 46

Former för unionsfinansiering

1. EHFF får tillhandahålla finansiering i någon av de former som anges förordning (EU) [förordningen om finansiella regler för unionens allmänna budget], i synnerhet upphandling enligt avdelning VII i den förordningen och bidrag enligt avdelning VIII i den förordningen. Fonden kan också tillhandahålla finansiering i form av finansiella instrument inom blandfinansieringsinsatser, i enlighet med artikel 47.
2. Utvärderingen av förslagen om bidrag får genomföras av oberoende experter.

Artikel 47

Blandfinansieringsinsatser

Blandfinansieringsinsatser inom ramen för EHFF ska genomföras i enlighet med förordning (EU) [förordning om InvestEU] och avdelning X i förordning (EU) [förordningen om finansiella regler för unionens allmänna budget].

Artikel 48

Utvärdering

1. Utvärderingar ska utföras i god tid för att kunna användas i beslutsprocessen.
2. En interimsutvärdering av stödet enligt avdelning III ska göras när det föreligger tillräcklig information om genomförandet, dock senast fyra år efter det att stödet började genomföras.
3. Vid utgången av stödets genomförandeperiod, dock senast fyra år efter denna, ska en slutlig utvärderingsrapport om stödet enligt avdelning III utarbetas av kommissionen.
4. Kommissionen ska överlämna slutsatsen från dessa utvärderingar tillsammans med sina egna kommentarer till Europaparlamentet, rådet, Europeiska ekonomiska och sociala kommittén och Regionkommittén.

Artikel 49

Revision

Revisioner av användningen av unionens medel som utförts av personer eller enheter, även av andra än de som fått uppdraget av unionens institutioner eller organ, ska ligga till grund för den övergripande försäkran som avses i artikel 127 i förordning (EU)[förordningen om finansiella regler för unionens allmänna budget].

Artikel 50

Information, kommunikation och publicitet

1. Mottagarna av unionsfinansiering ska framhålla unionsfinansieringens ursprung och säkerställa dess synlighet (i synnerhet när de främjar åtgärderna och deras resultat) genom att tillhandahålla enhetlig, verkningsfull och proportionell riktad information till olika målgrupper, däribland medierna och allmänheten.
2. Kommissionen ska genomföra informations- och kommunikationsåtgärder avseende EHFF och dess åtgärder och resultat. Medel som tilldelats EHFF ska också bidra till den gemensamma spridningen av information om unionens politiska prioriteringar, i den mån de berör de prioriteringar som avses i artikel 4.

Artikel 51

Stödberättigade enheter

1. Utöver de kriterier för stödberättigande som anges i artikel 197 i förordning (EU) [förordningen om finansiella regler för unionens allmänna budget] ska de kriterier som fastställs i punkterna 2–3 tillämpas.
2. Följande enheter kan komma i fråga för stöd:
 - (a) Rättsliga enheter som är etablerade i en medlemsstat eller i ett tredjeland som anges i arbetsprogrammet enligt de villkor som anges i punkterna 3 och 4.
 - (b) Varje rättslig enhet som inrättats i enlighet med unionsrätten eller varje internationell organisation.
3. Rättsliga enheter som är etablerade i ett tredjeland får i undantagsfall delta när det är nödvändigt för att nå målen för en viss åtgärd.
4. Rättsliga enheter som är etablerade i ett tredjeland som inte är knutet till programmet bör i princip själva bära kostnaderna för sitt deltagande.

AVDELNING IV: FÖRFARANDEBESTÄMMELSER

Artikel 52

Utövande av delegeringen

1. Befogenheten att anta delegerade akter ges till kommissionen med förbehåll för de villkor som anges i denna artikel.
2. Den befogenhet att anta delegerade akter som avses i artiklarna 12, 17, 21, 33, 34, 36, 37 och 55 ska ges till kommissionen till och med den 31 december 2027.
3. Den delegering av befogenheter som avses i artiklarna 12, 17, 21, 33, 34, 36, 37 och 55 får när som helst återkallas av Europaparlamentet eller av rådet. Ett beslut om återkallelse innebär att delegeringen av de befogenheter som anges i beslutet upphör att gälla. Beslutet får verkan dagen efter det att det offentliggörs i *Europeiska unionens officiella tidning*, eller vid ett senare i beslutet angivet datum. Det påverkar inte giltigheten av delegerade akter som redan har trätt i kraft.
4. Så snart kommissionen antar en delegerad akt ska den samtidigt delge Europaparlamentet och rådet denna.
5. En delegerad akt som antas enligt artiklarna 12, 17, 21, 33, 34, 36, 37 eller 55 ska träda i kraft endast om varken Europaparlamentet eller rådet har gjort invändningar mot den delegerade akten inom en period på två månader från den dag då akten delgavs Europaparlamentet och rådet, eller om både Europaparlamentet och rådet, före utgången av den perioden, har underrättat kommissionen om att de inte kommer att invända. Denna period ska förlängas med två månader på Europaparlamentets eller rådets initiativ.

Artikel 53

Kommittéförfarande

1. Kommissionen ska biträdas av kommittén för Europeiska havs- och fiskerifonden. Denna kommitté ska vara en kommitté i den mening som avses i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 182/2011³⁷.
2. När det hänvisas till denna punkt ska artikel 4 i förordning (EU) nr 182/2011 tillämpas.

³⁷ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 182/2011 av den 16 februari 2011 om fastställande av allmänna regler och principer för medlemsstaternas kontroll av kommissionens utövande av sina genomförandebefogenheter (EUT L 55, 28.2.2011, s. 13).

AVDELNING V: SLUTBESTÄMMELSER

Artikel 54

Upphävande

1. Förordning (EU) nr 508/2014 ska upphöra att gälla med verkan den 1 januari 2021.
2. Hänvisningar till den upphävda förordningen ska anses som hänvisningar till den här förordningen.

Artikel 55

Övergångsbestämmelser

1. I syfte att underlätta övergången från det stödsystem som fastställs i förordning (EU) nr 508/2014 till det system som fastställs genom denna förordning ska kommissionen ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 52 med avseende på att fastställa de villkor enligt vilka det stöd som godkänts av kommissionen inom ramen för förordning (EU) nr 508/2014 får integreras med det stöd som föreskrivs i denna förordning.
2. Denna förordning ska inte påverka fortsatt genomförande eller ändringar av de berörda åtgärderna fram till dess att de har avslutats, enligt förordning (EU) nr 508/2014, vilken ska fortsätta att tillämpas för de berörda åtgärderna fram till dess att de avslutas.
3. Ansökningar i enlighet med förordning (EU) nr 508/2014 ska förbli giltiga.

Artikel 56

Ikraftträdande och tillämpning

Denna förordning träder i kraft dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Denna förordning ska tillämpas från och med den 1 januari 2021.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Strasbourg den

På Europaparlamentets vägnar
Ordförande

På rådets vägnar
Ordförande

Finansieringsöversikt för rättsakt

1. GRUNDLÄGGANDE UPPGIFTER OM FÖRSLAGET ELLER INITIATIVET

- 1.1. Förslagets eller initiativets titel
- 1.2. Berörda politikområden
- 1.3. Typ av förslag eller initiativ
- 1.4. Grunder för förslaget eller initiativet
- 1.5. Varaktighet och budgetkonsekvenser
- 1.6. Planerad metod för genomförandet

2. FÖRVALTNING

- 2.1. Regler om uppföljning och rapportering
- 2.2. Förvaltnings- och kontrollsystem
- 2.3. Åtgärder för att förebygga bedrägeri och oriktigheter

3. BERÄKNADE BUDGETKONSEKVENSER AV FÖRSLAGET ELLER INITIATIVET

- 3.1. Berörda rubriker i den fleråriga budgetramen och budgetrubriker i den årliga budgetens utgiftsdel
- 3.2. Beräknad inverkan på utgifterna
 - 3.2.1. *Sammanfattning av den beräknade inverkan på utgifterna*
 - 3.2.2. *Beräknad inverkan på anslag av administrativ natur*
 - 3.2.3. *Bidrag från tredje part*
- 3.3. Beräknad inverkan på inkomsterna

FINANSIERINGSÖVERSIKT FÖR RÄTTSAKT

1. GRUNDLÄGGANDE UPPGIFTER OM FÖRSLAGET ELLER INITIATIVET

1.1. Förslaget eller initiativets titel

Förslag till EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS FÖRORDNING om Europeiska havs- och fiskerifonden och om upphävande av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 508/2014

1.2. Berörda politikområden

Den gemensamma fiskeripolitiken, havsförvaltning och internationell världshavsförvaltning

1.3. Förslaget eller initiativet avser

☒ en ny åtgärd

☐ en ny åtgärd som bygger på ett pilotprojekt eller en förberedande åtgärd³⁸

☐ en förlängning av en befintlig åtgärd

☐ en sammanslagning eller omdirigering av en eller flera åtgärder mot en annan/en ny åtgärd

1.4. Grunder för förslaget eller initiativet

1.4.1. *Krav som ska uppfyllas på kort eller lång sikt, inbegripet en detaljerad tidsplan för genomförandet av initiativet*

Stödet från EHFF bör säkerställa att fiskeverksamheten är miljömässigt hållbar på lång sikt och förvaltas på ett sätt som är förenligt med målen om att uppnå nytta i ekonomiskt, socialt och sysselsättningshänseende samt att bidra till att trygga livsmedelsförsörjningen. Det bör även främja en hållbar utveckling av den hållbara blå ekonomin och bidra till att unionens internationella åtaganden på området världshavsförvaltning uppfylls

I artikel 42 i förordning (EU) nr 1380/2013 om den gemensamma fiskeripolitiken föreskrivs att unionens ekonomiska bistånd inom ramen för EHFF måste vara villkorat till att bestämmelserna i den gemensamma fiskeripolitiken efterlevs. Därför bör ansökningar från stödmottagare som inte uppfyller tillämpliga regler enligt den gemensamma fiskeripolitiken inte kunna godtas. Utöver detta bör kommissionen ges befogenheter att vidta åtgärder mot medlemsstater som inte följer den gemensamma fiskeripolitikens regler.

1.4.2. *Mervärdet av en åtgärd på unionsnivå (som kan följa av flera faktorer, t.ex. samordningsfördelar, rättssäkerhet, ökad effektivitet eller komplementaritet). Med "mervärdet av en åtgärd på unionsnivå" i denna punkt avses det värde en åtgärd från unionens sida tillför utöver det värde som annars skulle ha skapats av enbart medlemsstaterna.*

Skäl för åtgärder på europeisk nivå (ex ante)

Den gemensamma fiskeripolitiken är inte ett område där unionen har exklusiva befogenheter. Det krävs därför en åtgärd från unionens sida eftersom denna

³⁸

I den mening som avses i artikel 58.2 a eller b i budgetförordningen.

gemensamma politik innebär skyldigheter för medlemsstaterna. Ett ekonomiskt stöd för att hjälpa dem att uppfylla sina skyldigheter är avgörande för att unionen mål inom ramen för policyn ska kunna uppnås, dvs. hållbar användning av hav och oceaner. Stöd behövs på områden som anpassning av fiskeflottornas kapacitet, investering i hälsa och säkerhet ombord, utveckling av vetenskapliga kunskaper och utlåtande om fiskbestånd och förbättring av kontroller till sjöss och i hamnar.

Förväntat mervärde för unionen (ex post)

Det övergripande målet för det framtida stödet för fiskeri- och havspolitikerna är att bidra till att den gemensamma fiskeripolitikens mål uppnås och möjliggöra tillväxt för en hållbar blå ekonomi. Att uppnå ett hållbart fiske kan få sociala konsekvenser för kustsamhällen på kort till medellång sikt vilket kräver begränsningsåtgärder. Detta är särskilt viktigt för kustsamhällen som är beroende av fisket, i synnerhet i områden där fiskesektorn fortfarande har allvarliga problem (t.ex. Medelhavet och Svarta havet); där en politik på unionsnivå kan ge ett verkligt mervärde, också med beaktande av unionens exklusiva befogenheter när det gäller fiskeriförvaltning.

Medlemsstaterna har inte möjlighet att hantera dessa utmaningar på ett tillfredsställande sätt var för sig. Unionens åtgärder ger en säker källa till stabil tillväxtfrämjande investeringar. Många anläggningar för vattenbruk i havet verkar i marina ekosystem som går över nationella gränser och den fysiska planeringen i havet kräver samordnad planering på unionsnivå. Kontroll och verkställighet, samt datainsamling och vetenskapliga utlåtanden är väsentliga element för ett ändamålsenligt genomförande av den gemensamma fiskeripolitiken. Denna verksamhet som samordnas och samfinansieras på unionsnivå utgör betydande besparingar och synergimöjligheter när det gäller kostnader och efterlevnad jämfört med en modell där sådan verksamhet skulle utföras enbart av medlemsstaterna.

Havspolitikerna och utvecklingen av en hållbar blå ekonomi är till naturen sektorsövergripande och gränsöverskridande, t.ex. genom utvecklingen av havsområdesstrategier som omfattar flera medlemsstater och lämpliga partnerländer, och därigenom ökas effektiviteten när det gäller fondutnyttjandet, tillämpningen av regler och olika organs/institutioners deltagande och det går att undvika överlappning. Det är sannolikt att åtgärder på unionsnivå kommer att ge tydliga fördelar jämfört med åtgärder enbart på medlemsstats- eller regional nivå. Inom marin vetenskap samlas data och dessa görs tillgängliga över hela unionen (den gemensamma miljön för informationsutbyte tillhandahåller t.ex. en europeisk miljö för havsövervakning), och samarbetet om kustbevakningsuppgifter (på unionsnivå och havsområdesnivå) mellan byråer och medlemsstaterna ökar ändamålsenligheten och effektiviteten i insatserna till sjöss.

Den fysiska planeringen i kust- och havsområden är ett sätt att bättre samordna den gemensamma europeiska havsområdet och säkerställa samstämmighet över gränserna (inom och utanför unionen). Inom sektorerna i den blå ekonomin, som t.ex. havsenergi, kommer samordningen av verksamheter knutna till forskning att påskynda utvecklingen, till exempel genom att uppnå den kritiska massa som krävs för investeringar och för utveckling av marknaden. Finansiering på unionsnivå stöder drivkrafterna bakom sådan innovation som hjälper Europas havsindustri att växa och blomstra.

I linje med sina internationella åtaganden att bevara och nyttja haven på ett hållbart sätt, inklusive målen enligt Agenda 2030 för hållbar utveckling, är kommissionen väl lämpad att utforma internationell världshavsförvaltning på grundval av sin erfarenhet

när det gäller att utarbeta en hållbar strategi för havsförvaltning, främst genom sin miljöpolitik (särskilt ramdirektivet om en marin strategi), den integrerade havspolitik (särskilt direktivet om fysisk planering i kust- och havsområden), den reformerade gemensamma fiskeripolitiken, åtgärderna mot olagligt, oreglerat och orapporterat fiske och de många bilaterala avtal och multilaterala avtal den är part i.

Vidare har Europeiska unionens strategi för sjöfartsskydd identifierat Cise och samarbetet mellan EFCA, Emsa och Frontex i form av en europeisk gräns- och kustbevakningsfunktion som nyckeln till att skapa resultat i fråga om dessa mål.

På alla de områden som anges ovan kan en sammanslagning av resurser ge resultat som inte kan åstadkommas genom finansiering på nationell nivå.

1.4.3. Huvudsakliga erfarenheter från liknande försök eller åtgärder

Ett samråd med berörda parter visade på en allmän enighet på följande områden:

- Nästan alla berörda parter uttryckte en stark önskan om kontinuitet och det finns ett tydligt behov av ett specialanpassat finansieringsinstrument i framtiden för fiskeri- och havspolitik, som möjliggör fortsatt arbete för att uppnå den gemensamma fiskeripolitikens mål och ta vara på den hållbara blå ekonomins möjligheter.
- Medlemsstaterna var överens om att målen för fonden efter 2020 bör vara att stödja miljömässig, ekonomisk och social hållbarhet. Att uppnå den gemensamma fiskeripolitikens mål sattes upp som en prioritet för den kommande fondperioden.
- Genom samråden kom de berörda parterna fram till att ett av EHFF:s största misslyckanden under perioden 2014–2020 var att fonden fungerar långsamt och att de operativa programmen genomförs sent, vilket främst berott på det sena godkännandet av den rättsliga ramen. Detta, tillsammans med den allt för föreskrivande lagstiftningen på unionsnivå, stelhet och avsaknad av flexibilitet när det gäller tolkningen och alldeles för stor fokus på stödberättigande snarare än på att uppnå mål och målsättningar är den utmaning som medlemsstaterna står inför. Majoriteten av de berörda parterna lade fram önskemål om minskad komplexitet och en enklare rättslig ram i detta avseende.
- Ett brett samförstånd kunde konstateras mellan de berörda parter som efterlyser en större förenkling på alla nivåer (både på unionsnivå och nationell nivå) vad gäller genomförandet av EHFF i syfte att upprätthålla en viss nivå av stabilitet. Åsikterna gick däremot isär när det gäller hur man ska hitta den rätta balansen mellan en större tonvikt på resultatorientering och att minska den administrativa bördan för stödmottagare och förvaltningar samtidigt som man garanterar korrekta utgifter.
- I sina bidrag till samrådet noterade medlemsstaterna att övervaknings- och utvärderingssystemen spelar en central roll när det gäller att visa fondens ändamålsenlighet, då de ger information om de orsaker som ligger bakom utvecklingen inom fiskerisektorn och hållbara sektorer inom den blå ekonomin.
- En polarisering kunde konstateras när det gäller åsikterna om stödet till fiskeflottorna, med ungefär en lika stor del berörda parter för som emot fortsatta flottåtgärder.
- När det gäller vattenbrukssektorn var alla berörda parter överens om att det krävs mer arbete för att förenkla administration och lagstiftning i syfte att

minska tillståndsförfarandenas längd utan att för den skull göra avkall på de höga standarder för miljö- och konsumentskydd och djurhälsa som fastställs i unionsrätten. De bekräftade återigen att de administrativa bördorna fortsätter att vara det största hindret för sektorns utveckling, tillsammans med förfarandereglererna (för både tillståndsgivning och tillgång till finansiering) som är alltför komplexa. Elva medlemsstater uttryckte också ett starkt stöd för ett fortsatt stöd från unionen till vattenbruket i nästa fond, i synnerhet till sötvattenbruket.

- När det gäller det småskaliga kustfisket och fisket i de yttersta randområdena var medlemsstaterna positiva till att tillämpa ett mer riktat och skräddarsytt stöd och att fortsätta att tillämpa en hög stödnivå och möjliggöra mer fördelaktig behandling genom förskottbetalningar. Ekonomisk förmånsbehandling av det småskaliga kustfisket, inklusive inlandsfisket, bör behållas efter 2020 enligt vissa medlemsstater. De berörda parterna erkände också att det behövs flexibilitet för att ta hänsyn till lokala särdrag och för att underlätta generationsskiftet inom en åldrande arbetskraft.
- Alla medlemsstater och berörda parter ansåg att stödet till datainsamling, fiskerikontroll och -tillsyn samt stödet till producentorganisationer skulle fortsätta att ingå i fiskerifonden inom ramen för delade förvaltning.
- Att stärka unionens insatser genom EHFF på skilda områden inom havspolitik (utbildning, fysisk planering i kust- och havsområden, sjösäkerhet och -övervakning, finansiering av innovativa projekt osv.) ansågs tillföra ett mervärde för Europa och för regionerna av en rad berörda parter. Med beaktande av att den blå ekonomin utvecklas i en mycket komplex miljö bör komplementariteten mellan olika instrument säkerställas ytterligare, i syfte att undvika dubbelarbete och fragmentering.
- En majoritet berörda parter erkände också den viktiga roll som den lokalt ledda utvecklingen har för kustsamhällena när det gäller att anta lokala lösningar på lokala problem och erkände den som en värdefull möjlighet för fiskeri- och vattenbrukssektorerna att spela en aktiv roll i lokal förvaltning och lokala förvaltningsfrågor. Många berörda parter skulle önska att den lokalt ledda utvecklingen fick en större roll i utvecklingen av den hållbara blå ekonomin på lokal nivå.

1.4.4. Förenlighet med andra lämpliga instrument och eventuella synergieffekter

Kommissionen antog ett förslag till en förordning om gemensamma bestämmelser för att förbättra samordningen och harmonisera genomförandet av stödet från fonder som omfattas av delad förvaltning, vars huvudsyfte är att göra det enklare att nå politiska resultat på ett enhetligt sätt. Denna förordning om gemensamma bestämmelser gäller för den del av EHFF som omfattas av delad förvaltning.

Fondernas mål kompletterar varandra och fonderna förvaltas enligt samma förvaltningsmetoder. Därför anges i förordningen om gemensamma bestämmelser en rad gemensamma mål och allmänna principer som partnerskap och flernivåstyrning. Den förordningen innehåller också gemensamma element som strategisk planering och programplanering, inklusive bestämmelser om den partnerskapsöverenskommelse som ska ingås med varje medlemsstat, och det fastställs en gemensam strategi för att göra fonderna mer resultatinkriade. Därför omfattar den också de nödvändiga villkoren, en resultatöversyn samt bestämmelser

om övervakning, rapportering och utvärdering. Det fastställs också gemensamma bestämmelser i fråga om reglerna för stödberättigande, och särskilda arrangemang definieras för finansieringsinstrument, användning av InvestEU, lokalt ledd utveckling och ekonomisk förvaltning. En del förvaltnings- och kontrollbestämmelser är också gemensamma för alla fonder.

1.5. Varaktighet och budgetkonsekvenser

X begränsad varaktighet

- X Förslaget eller initiativet ska gälla från den 1 januari 2021 till och med den 31 december 2027

- ☐ Det påverkar resursanvändningen från ÅÅÅÅ till ÅÅÅÅ

☐ obegränsad varaktighet

- Efter en inledande period ÅÅÅÅ–ÅÅÅÅ,
- beräknas genomförandetakten nå en stabil nivå.

1.6. Planerad(e) metod(er) för genomförandet³⁹

X Direkt förvaltning som sköts av kommissionen

- X av dess avdelningar, vilket också inbegriper personalen vid unionens delegationer
- X av genomförandeorgan

X Delad förvaltning med medlemsstaterna

X Indirekt förvaltning genom delegering till

- ☐ tredjeländer eller organ som de har utsett
- ☐ internationella organisationer och organ kopplade till dem (ange vilka)
- ☐ EIB och Europeiska investeringsfonden
- X organ som avses i artiklarna 70 och 71 i budgetförordningen
- ☐ offentligrättsliga organ
- ☐ privaträttsliga organ som anförtratts uppgifter som faller inom offentlig förvaltning och som lämnat tillräckliga ekonomiska garantier
- ☐ organ som omfattas av privaträtten i en medlemsstat, som anförtratts genomförandet av ett offentlig-privat partnerskap och som lämnat tillräckliga ekonomiska garantier
- ☐ personer som anförtratts ansvaret för genomförandet av särskilda åtgärder inom Gusp som följer av avdelning V i fördraget om Europeiska unionen och som anges i den relevanta grundläggande rättsakten
- Vid fler än en metod, ange kompletterande uppgifter under "Anmärkningar".

Anmärkningar

[...]

[...]

³⁹ Närmare förklaringar av de olika metoderna för genomförande med hänvisningar till respektive bestämmelser i budgetförordningen återfinns på BudgWeb:

<https://myintracomm.ec.europa.eu/budgweb/EN/man/budgmanag/Pages/budgmanag.aspx>

2. FÖRVALTNING

2.1. Regler om uppföljning och rapportering

Ange intervall och andra villkor för sådana åtgärder:

Europeiska havs- och fiskerifonden (EHFF) kommer tillsammans med övriga fonder som omfattas av delad förvaltning att arbeta inom en gemensam ram: *förordningen om gemensamma bestämmelser*.

Genomförandet kommer främst att ske inom ramen för delad förvaltning och direkt förvaltning, och undantagsvis inom ramen för indirekt förvaltning genom unionens organ. Förordningen om gemensamma bestämmelser är endast tillämplig på den EHFF-komponent som omfattas delad förvaltning.

I. DELAD FÖRVALTNING

De närmare reglerna för övervakning och rapportering anges i förordningen om gemensamma bestämmelser.

Som komplement till den ram som anges i förordningen om gemensamma bestämmelser kommer EHFF att bygga vidare på de starka sidorna i det gemensamma systemet för utvärdering och övervakning (CMES) som infördes under programperioden 2014–2020.

För den kommande programperioden kommer gemensamma politiska mål att anges i förordningen om gemensamma bestämmelser tillsammans med prioriteringar och särskilda mål för varje fond. Dessa prioriteringar och mål kommer att uppnås genom programmen. En förenklad interventionslogik som bygger på den nuvarande modellen och stärker den nuvarande resultatorienteringen kommer att byggas kring tre nivåer: fondnivån (politiska mål som är gemensamma för alla fonder), politikområdesnivån (fiskeri- och havspolitik) och insatser på medlemsstatsnivå. Målen för de första två nivåerna kommer att fastställas. Den förvaltande myndigheten kommer att fastställa sina riktmärken för de resultatindikatorer som är kopplade till de särskilda och allmänna målen.

Insatserna kommer att förvaltas på medlemsstatsnivå. Varje insats kommer att vara kopplad till ett stödområde (företagsstöd, innovation, miljö etc.) för vilket särskilda resultatindikatorer kommer att anges. På detta sätt kommer kommissionen och medlemsstaterna att kunna rapportera om många av de önskade dimensionerna (bidrag till unionens allmänna mål, EHFF-prioriteringar, typ av insats, budgetstorleken för insatserna, etc.).

Mål kommer att rapporteras genom plattformen Infosys när det gäller ett begränsat antal resultatindikatorer, varav vissa kommer att användas som nyckelprestationsindikatorer. Medlemsstaterna kommer att överföra kvantitativa data (i synnerhet output och resultat) elektroniskt, sex gånger om året (i stället för en gång i årsrapporten).

En särskild årlig prestationsrapport för EHFF om uppnåendet av delmål och mål kommer att krävas av varje medlemsstat.

II. DIREKT FÖRVALTNING

Kommissionen ska anta årliga arbetsprogram för åtgärder som genomförs inom ramen för direkt förvaltning genom genomförandeakter.

Utvärderingar ska göras i tillräckligt god tid för att kunna beaktas i beslutsprocessen. En interimsutvärdering av programmet kommer att utföras när tillräcklig information finns tillgänglig om genomförandet av programmet.

Efter genomförandeperiodens slut kommer en slutlig utvärderingsrapport av EHFF:s resultat och långsiktiga effekter inom ramen för direkt förvaltning att färdigställas.

III. INDIREKT FÖRVALTNING

Som en undantagsåtgärd får EHFF stödja Europeiska fiskerikontrollbyrån och Europeiska sjösäkerhetsbyrån genom bidrag så att relevant byrå kan genomföra stödåtgärder på sjöövervaknings- och sjösäkerhetsområdet.

2.2. Förvaltnings- och kontrollsystem

2.2.1. *Motivering av den genomförandemetod, de finansieringsmekanismer, de betalningsvillkor och den kontrollstrategi som föreslås*

FÖRVALTNINGSMETODER

Den dubbla förvaltningsmetoden (delad och (in-)direkt förvaltning) gör det möjligt att dra nytta av redan vunna erfarenheter vilket i stort sett är vad som efterfrågas av berörda parter. Som en del av fonderna kommer merparten av den framtida finansieringen att fortsätta att genomföras inom ramen för delad förvaltning. Eftersom målet är att stödja anpassningsbara processer inom en viss sektor, investeringar i företag och bevarande av miljöresurser, bör finansieringen ligga så nära lokala och nationella realiteter som möjligt och fungera som ett komplement till nationell politik och finansiering. Policyutvecklingsstöd genom direkt förvaltning är ett effektivt verktyg för att genomföra den underliggande gemensamma fiskeripolitiken (GFP), som en gemensam unionspolicy, vilket får en omedelbar verkan för de aktuella sektorerna, utöver ytterligare möjliggörande havspolitik verksamhet tillsammans med verksamhet inom ramen för internationell havsförvaltning.

BETALNINGSVILLKOR (delad förvaltning)

Finansiella instrument (lån och garantier) väntas få en mer framträdande roll. En ökad användning av förenklade kostnadsalternativ (schablonbelopp, standardbelopp och enhetskostnader) skulle kunna bidra till att minska den administrativa bördan för medlemsstaterna. Dessutom kan ekonomiskt stöd även i fortsättningen baseras på faktiska kostnader och utgifter som attesterats av medlemsstaterna (utan att det påverkar användningen av förenklade kostnadsalternativ). När det gäller stöd för definitivt upphörande med fiskeverksamhet, kommer det ekonomiska stödet att baseras på uppfyllandet av villkor. En delegerad akt som fastställer vilka villkor som ska vara kopplade till genomförandet av dessa bevarandeåtgärder kommer att antas.

KONTROLLSTRATEGI

Såsom föreskrivs i förordningen om gemensamma bestämmelser kommer antalet kontroller och revisioner att minskas avsevärt. Detta kommer att minska den administrativa bördan för myndigheter som förvaltar programmen och för stödmottagare. Detta kommer att uppnås genom att utöka principen om samordnad revision, färre kontroller och en förbättrad proportionell strategi baserad på välfungerande nationella system med ett arrangemang som garanterar en minimirevisionsnivå, i kvalitetssäkringssyfte

- delad förvaltning

Kontrollmekanism

För varje program ska medlemsstaterna utse en förvaltningsmyndighet och en revisionsmyndighet och de kan utse en eller flera förmedlande organ som utför vissa uppgifter under myndighetens ansvar. Dessutom ska medlemsstaterna utse en redovisningstjänst som de kan anförtro den förvaltande myndigheten eller ett annat organ.

Den förvaltande myndigheten kommer att ha ansvar för att övervaka programgenomförandet. Detta omfattar i synnerhet att väja ut insatser, genomföra förvaltningskontroller, bistå övervakningskommittén i dess arbete, övervaka de förmedlande organen och registrera och lagra relevanta data i elektroniska system.

Redovisningstjänsten kommer att ha ansvaret för att upprätta och lämna in betalningsansökningar till kommissionen samt att upprätta räkenskaper och registrera alla delar av räkenskaperna i ett elektroniskt system.

Revisionsmyndigheten kommer att ha ansvaret att utföra systemrevisioner och insatsrevisioner i syfte att ge kommissionen en oberoende försäkran om att förvaltnings- och kontrollsystemen fungerar på ett effektivt sätt och att utgifterna i de räkenskaper som lämnas till kommissionen är lagliga och korrekta. I detta syfte kommer den att vara skyldig att utarbeta en revisionsstrategi baserad på riskbedömning, med beaktande av beskrivningen av förvaltnings- och kontrollsystemet. Den ska upprätta och till kommissionen överlämna ett årligt revisionsuttalande som ska täcka räkenskapernas fullständighet, sanningsenlighet och korrekthet, lagligheten och korrektheten hos de utgifter som redovisats i räkenskaperna och hos förvaltnings- och kontrollsystemet, samt en underliggande årlig rapport.

Betalningsavbrott och tillfälligt inställande av utbetalningar

Den ansvariga delegerade utanordnaren har möjlighet att avbryta betalningsfristen för en mellanliggande utbetalning om det finns bevis för att en medlemsstat har underlåtit att följa den gemensamma fiskeripolitikens regler. Mer allvarliga underlåtelser från medlemsstaternas sida att uppfylla sina skyldigheter hanteras genom tillfälligt inställande av betalningar, en åtgärd som inte kommer att hävas förrän den berörda medlemsstaten har vidtagit lämpliga korrigerande åtgärder. I extremfall kan unionens bidrag till programmet strykas.

Finansiella korrigeringar

Det är medlemsstaterna som i första hand har ansvar för att identifiera och återkräva felaktigt utbetalda belopp och för eventuella finansiella korrigeringar, men kommissionen har också befogenhet att göra korrigeringar. Vid sådana korrigeringar förväntas kommissionen ta hänsyn till vilken typ av oriktighet det är fråga om, hur allvarlig oriktigheten är samt till vilka finansiella följder den får.

Kommissionens revisioner

Under hela genomförandeperioden utför GD MARE:s sektor för efterhandsrevision systemrevision med substansgranskning för att säkra att systemen fungerar effektivt. Man uppmanar även medlemsstaterna att åtgärda eventuella svagheter i systemen och eventuella oriktiga utgifter som identifierats. Kommissionen använder både sina egna revisionsresultat och de revisionsresultat som erhållits av de nationella revisionsmyndigheterna. Revisionerna väljs ut på grundval av en riskbedömning.

- direkt förvaltning

För närvarande har en väsentlig del av den direkta förvaltningen av EHFF delegerats till Easme. Under nästa programperiod väntas EHFF delegera ytterligare förvaltningsverksamhet.

En kombination av kontroller i förebyggande, felsökande och korrigerande syfte ingår i processerna för programplanering och annan planering, utförande och övervakning, förvaltning och rapportering, i syfte att säkerställa en effektiv begränsning av ekonomiska risker och förvaltningsrisker. Alla utgifter kontrolleras innan de godkänns för att säkra att de är förenliga med gällande lagstiftning och att de föreslagna utgifterna är stödberättigande.

- (1) De operativa avdelningarna kontrollerar alla utgiftsdeklarationer mot kommissionens finansieringsbeslut och relevant program så att det kan säkerställas att utgifterna är stödberättigande och konsekventa.
- (2) Innan åtaganden och utbetalningar godkänns görs en förhandskontroll av transaktionen vilken jämförs med de kontroller som har gjorts av inskickade uppgifter och kvitton så att det kan säkras att ansökan om ersättning är korrekt.
- (3) För att motverka oriktigheter genomför kommissionen kontrollbesök på plats varvid man kontrollerar att programmen faktiskt genomförs och att kostnaderna verkligen är stödberättigande innan utbetalning görs.
- (4) Utöver förhandskontrollerna avseende finansiella transaktioner gör generaldirektoratet hundraprocentiga förhandskontroller av handlingar och förfaranden i samband med offentliga upphandlingar och bidrag

2.2.2. *Uppgifter om identifierade risker och om det eller de interna kontrollsystem som inrättats för att begränsa riskerna*

Delad förvaltning

De viktigaste risker som identifierats för genomförandet av budgeten enligt delad förvaltning:

(1) Förhandling och bedömning/godkännande av utgiftsförslag:

Risk: De finansierade operativa programmen (OP) återspeglar inte politiska mål eller prioriteringar på ett lämpligt sätt.

Skadebegränsning: interna samråd, hierarkisk validering inom varje OP, samråd mellan avdelningar (inklusive alla berörda generaldirektorat) och antagande genom kommissionsbeslut, när så föreskrivs i unionsrätten.

(2) Genomförande av insatser (medlemsstater):

Risk: De periodiska kostnadsredovisningar som lämnas in till kommissionen kan innehålla utgifter som är oriktiga eller som strider mot unionens och/eller nationella lagstiftning och regler för stödberättigande.

Skadebegränsning: förvaltningskontroller: kontroller på primär nivå som utförs av för programmet ansvariga myndigheter eller organ, redovisningstjänstens årsredovisning, revisionsmyndigheternas revisionsuttalande och årsrapport.

(3) Övervakning och kontroll av utförandet, inklusive efterhandskontroller

Risk: förvaltningskontroller och medlemsstaternas efterföljande revision/kontroller har inte lett till att icke stödberättigande kostnader eller räknefel har kunnat upptäckas och korrigeras, revisionsmyndigheternas revisionsarbete räcker inte till för

att få tillräckliga garantier vad gäller inlämnade deklarationer, kommissionens avdelningar har inte kunnat vidta tillräckliga åtgärder för att skydda unionens medel, på grundval av den information de mottagit.

Skadebegränsning: Kommissionens kontrollerar medlemsstaternas utgiftsredovisningar. Kommissionen gör en utvärdering av medlemsstaternas förvaltnings- och kontrollsystem, i synnerhet av det arbete som utförs och/eller som rapporterats av medlemsstaterna; betalningsavbrott och tillfälligt inställande av utbetalningar (genomförs av kommissionen).

Direkt förvaltning

Den del av EHFF som sköts genom direkt förvaltning kommer huvudsakligen att genomföras genom upphandling och bidrag. De viktigaste riskerna är följande:

(1) Utformningen av kravspecifikationerna/förslagsinfordringarna kan ha stora brister:

Skadebegränsning: lämpliga tillsynsåtgärder och införande av en ytterligare förhandskontroll.

(2) Det ekonomiskt mest fördelaktiga anbudet/bästa förslaget är inte det som väljs ut:

Skadebegränsning: lämpliga tillsynsåtgärder och införande av en ytterligare förhandskontroll.

(3) Åtgärderna bidrar inte att uppfylla EHFF-målen:

Skadebegränsning: lämpliga tillsynsåtgärder och införande av en ytterligare förhandskontroll.

- 2.2.3. *Beräkning och motivering av kontrollernas kostnadseffektivitet (dvs. förhållandet mellan kostnaden för kontrollerna och värdet av de medel som förvaltas) och en bedömning av den förväntade risken för fel (vid betalning och vid avslutande)*

Delad förvaltning

Kontroller görs både på kommissions- och medlemsstatsnivå. Dessa kontroller definieras i förordningen om gemensamma bestämmelser.

GD MARE kvantifierar kostnaderna för de resurser och insatser som krävs för att utföra kontrollerna och uppskattar, i möjligaste mån, deras nytta uttryckt i den mängd fel och oriktigheter som kunnat förhindras, upptäckas och korrigeras genom kontrollerna.

Kostnaderna hänför sig till kommissionens årliga totala kostnader. De omfattar kommissionens utvärdering av medlemsstaternas förvaltnings- och kontrollsystem (inbegripet kommissionens efterhandsrevisioner) samt kostnader för den personal från kommissionen som utför kontroller under de olika utformnings-, genomförande- och övervakningsfaserna, samt kommissionens förhandskontroller av periodiska utgiftsdeklarationer (budgetförfarandet). För perioden 2014–2020 omfattar detta kommissionens kontroller i utnämningsprocessen (stickprov på nationella utnämningar).

Nytan hänför sig delvis till de korrigeringar som medlemsstaterna gör på kommissionens begäran till följd av dess revisionsarbete. I detta sammanhang bör det påpekas att finansiella korrigeringar inte utgör ett mål i sig. En minskande korrigeringsnivå genom åren skulle inte enbart vara ett resultat av kontrollernas

kvalitet och/eller kvantitet utan också återspegla en förbättring vad gäller sund ekonomisk förvaltning av programmet från medlemsstaternas sida. Dessutom finns det ett antal icke kvantifierbara fördelar med de kontroller som görs i de olika kontrollstadierna (bland annat förhandlingsförfarandena för programmen, som syftar till att säkerställa att de finansierade programmen bidrar till uppnåendet av de politiska målen, förvaltningen av programmen, som utförs av generaldirektoratets operativa enheter och den avskräckande effekten hos efterhandskontrollerna). Genom säkerställandet av att de tillämpliga reglerna följs i urvals-, genomförande- och övervakningsstadierna säkerställs också att de underliggande transaktionerna är lagliga och korrekta.

Direkt förvaltning

Överväganden som liknar dem som gäller för direkt förvaltning gäller för delad förvaltning vid bedömningen av kostnader och nytta vad gäller kontrollerna inom denna förvaltningsmetod.

För utgifter inom direkt förvaltning kan nyttan i stor utsträckning inte kvantifieras. Eftersom det inte går att få en kvantitativ uppskattning av värdet av de fel som förhindras och upptäcks, är det inte heller möjligt att kvantifiera den åtföljande nyttan, utöver de belopp som återvunnits till följd av de utförda kontrollerna.

Sammanfattande slutsats

Syftet med kontrollerna är att hålla den förväntade felnivån under 2 %.

2.3. Åtgärder för att förebygga bedrägeri och oriktigheter

Beskriv förebyggande åtgärder (befintliga eller planerade), t.ex. från strategin för bedrägeribekämpning.

GD MARE har utarbetat och genomför en gemensam bedrägeribekämpningsstrategi (JAFS) tillsammans med GD REGIO och GD EMPL. Den utarbetades på grundval av den metod som tillhandahölls av Olaf och antogs 2015 för perioden 2015–2020. Genomförandet av JAFS granskas två gånger om året med rapportering till ledningen.

JAFS täcker hela bedrägeribekämpningscykeln: förebyggande, upptäckt, utredning och korrigerande åtgärder. Den har till syfte att förstärka befintliga åtgärder som införts för att skydda unionens finansiella intressen genom att stödja medlemsstaterna i deras insatser mot bedrägeri och stärka generaldirektoratens kapacitet att hantera bedrägerier, samt intensifiera samarbetet med Olaf. De kontroller som syftar till att förebygga och upptäcka bedrägerier är inte olika dem som ska säkerställa transaktionernas laglighet och korrekthet.

På samma sätt som den nuvarande programperioden omfattar kommissionens förslag till förordning om gemensamma bestämmelser, som ska träda i kraft 2020, krav om att medlemsstaterna ska ha infört effektiva och proportionella bestämmelser om bedrägeribekämpning, med beaktande av identifierade risker.

3. BERÄKNADE BUDGETKONSEKVENSER AV FÖRSLAGET ELLER INITIATIVET

3.1. Berörda rubriker i den fleråriga budgetramen och budgetrubriker i den årliga budgetens utgiftsdel

Delad förvaltning

Rubrik i den fleråriga budgetramen	Budgetrubrik	Typ av anslag	Bidrag			
	Nummer 3 Naturresurser och miljö	Diff./Icke-diff.	från Efta-länder	från kandidat-länder	från tredje-länder	i den mening som avses i artikel 21.2 b i budget-förordningen
3	08 04 YY Främja hållbart och konkurrenskraftigt fiske och vattenbruk, balanserad territoriell utveckling för alla i de fiskeberoende områdena och främja genomförandet av den gemensamma fiskeripolitiken /EHFF/	Diff.	NEJ	NEJ	NEJ	NEJ

Direkt förvaltning

Rubrik i den fleråriga budgetramen	Budgetrubrik	Typ av anslag	Bidrag			
	Nummer 3 Naturresurser och miljö	Diff./Icke-diff.	från Efta-länder	från kandidat-länder	från tredje-länder	i den mening som avses i artikel 21.2 b i budget-förordningen
3	08 01 ÅÅ – Administrativt tekniskt stöd	Icke-diff.	NEJ	NEJ	NEJ	NEJ
3	08 04 YY Främja hållbart fiske och bevarandet av marina biologiska resurser.	Diff.	NEJ	NEJ	NEJ	NEJ
3	08 04 YY Bidra till livsmedelstryggheten i unionen genom vattenbruk och marknader som präglas av konkurrenskraft och hållbarhet.	Diff.	NEJ	NEJ	NEJ	NEJ
3	08 04 YY Göra det möjligt för en hållbar blå ekonomi att växa, och främja välmående kustsamhällen.	Diff.	NEJ	NEJ	NEJ	NEJ
3	08 04 YY Stärka den internationella världshavsförvaltningen och	Diff.	NEJ	NEJ	NEJ	NEJ

	möjliggöra trygga, säkra, rena och hållbart förvaltade hav och oceaner.					
3	08 04 YY Kommunikationsverksamhet	Diff.	NEJ	NEJ	NEJ	NEJ
3	08 04 ÅÅ – Operativt tekniskt stöd	Diff.	NEJ	NEJ	NEJ	NEJ

Förteckningen över budgetposter i ovanstående tabell är preliminär och påverkar inte den kontoplan som kommissionen kommer att föreslå i samband med det årliga budgetförfarandet.

3.2. Beräknad inverkan på utgifterna

[Detta avsnitt ska fyllas i med hjälp av **databladet för budgetuppgifter av administrativ natur** (andra dokumentet i bilagan till denna finansieringsöversikt), vilket ska laddas upp i DECIDE som underlag för samråden mellan kommissionens avdelningar.]

3.2.1. Sammanfattning av den beräknade inverkan på utgifterna

Miljoner euro (avrundat till tre decimaler)

Rubrik i den fleråriga budgetramen	Nummer	3 Rubrik Naturresurser och miljö

			2021	2022	2023	2024	2025	2026	2027	Efter 2027	TOTALT
Driftsanslag (uppdelade enligt de budgetrubriker som förtecknas under 3.1) ⁴⁰	Åtaganden	(1)	819,622	836,053	852,815	869,814	887,157	904,950	918,286		6 088,700
	Betalningar	(2)	2,956	58,546	87,366	296,509	472,539	552,388	960,586	3 657,807	6 088,700
Anslag av administrativ natur som finansieras genom ramanslagen för programmet ⁴¹	Åtaganden = Betalningar	(3)	6,929	7,029	7,129	7,329	7,529	7,629	7,729		51,300
TOTALA anslag för ramanslagen för programmet	Åtaganden	=1+3	826,551	843,082	859,944	877,143	894,686	912,579	926,015		6 140,000
	Betalningar	=2+3	9,885	65,575	94,495	303,838	480,068	560,017	968,315	3 657,807	6 140,000

Rubrik i den fleråriga budgetramen	7	”Administrativa utgifter”

⁴⁰ Den del av programmet som ska förvaltas direkt av kommissionen kan delegeras till ett genomförandeorgan, beroende på resultatet av kostnadsnyttoanalysen och relaterade beslut som ska fattas. De relaterade administrativa anslag för programgenomförande i kommissionen och genomförandeorganet kommer att anpassas i enlighet med detta.

⁴¹ Detta avser tekniskt eller administrativt stöd för genomförandet av vissa av Europeiska unionens program och åtgärder (tidigare s.k. BA-poster) samt indirekta och direkta forskningsåtgärder.

Miljoner euro (avrundat till tre decimaler)

		2021	2022	2023	2024	2025	2026	2027	<i>Efter 2027</i>	TOTALT
Personalresurser		10,696	10,696	10,696	10,696	10,696	10,696	10,696		74,872
Övriga administrativa utgifter		2,706	2,760	2,815	2,872	2,929	2,988	3,047		20,118
TOTALA anslag för RUBRIK 7 i den fleråriga budgetramen	(summa åtaganden = summa betalningar)	13,402	13,456	13,511	13,568	13,625	13,684	13,743		94,990

Miljoner euro (avrundat till tre decimaler)

		2021	2022	2023	2024	2025	2026	2027	<i>Efter 2027</i>	TOTALT
TOTALT anslag samtliga RUBRIKER i den fleråriga budgetramen	Åtaganden	839,953	856,538	873,455	890,711	908,311	926,263	939,758		6 234,990
	Betalningar	23,287	79,031	108,006	317,406	493,693	573,701	982,058	3 657,8 07	6 234,990

Miljoner euro (avrundat till tre decimaler)

3.2.2. Beräknad inverkan på anslag av administrativ natur

- ☐ Förslaget/initiativet kräver inte att anslag av administrativ natur tas i anspråk
- ☒ Förslaget/initiativet kräver att anslag av administrativ natur tas i anspråk enligt följande:

Miljoner euro (avrundat till tre decimaler)

År	2021	2022	2023	2024	2025	2026	2027	TOTALT

RUBRIK 7 i den fleråriga budgetramen								
Personalresurser	10,696	10,696	10,696	10,696	10,696	10,696	10,696	74,872
Övriga administrativa utgifter	2,706	2,760	2,815	2,872	2,929	2,988	3,047	20,118
Delsumma RUBRIK 7 i den fleråriga budgetramen	13,402	13,456	13,511	13,568	13,625	13,684	13,743	94,990

Utanför RUBRIK 7⁴² i den fleråriga budgetramen								
Personalresurser	2,250	2,285	2,321	2,358	2,395	2,434	2,474	16,516
Övriga utgifter av administrativ natur ⁴³	4,679	4,744	4,808	4,971	5,133	5,195	5,255	34,784
Delsumma utanför RUBRIK 7 i den fleråriga budgetramen	6,929	7,029	7,129	7,329	7,529	7,629	7,729	51,300

TOTALT	20,331	20,485	20,640	20,896	21,154	21,312	21,472	146,290

Personalbehov och andra administrativa kostnader ska täckas genom anslag inom det generaldirektorat som redan har avdelats för att förvalta åtgärden i fråga, eller genom en omfördelning av personal inom generaldirektoratet, om så krävs kompletterad med ytterligare resurser som kan tilldelas det förvaltande generaldirektoratet som ett led i det årliga förfarandet för tilldelning av anslag och med hänsyn tagen till begränsningar i fråga om budgetmedel.

⁴² Administrativt tekniskt stöd för genomförandet av vissa av Europeiska unionens program och åtgärder (tidigare s.k. BA-poster) samt indirekta och direkta forskningsåtgärder.

⁴³ Inbegriper belopp knutna till genomförandet av arvet efter EHFF 2014–2020 som för närvarande genomförs av Easme.

3.2.2.1. Beräknat personalbehov

- ☐ Förslaget/initiativet kräver inte att personalresurser tas i anspråk
- ☒ Förslaget/initiativet kräver att personalresurser tas i anspråk enligt följande:

Beräkningarna ska anges i heltidsekvivalenter

	2021	2022	2023	2024	2025	2026	2027
• Tjänster som tas upp i tjänsteförteckningen (tjänstemän och tillfälligt anställda)							
XX 01 01 01 (vid huvudkontoret eller vid kommissionens kontor i medlemsstaterna)	66	66	66	66	66	66	66
XX 01 01 02 (vid delegationer)							
XX 01 05 01 (indirekta forskningsåtgärder)							
10 01 05 01 (direkta forskningsåtgärder)							
• Extern personal (i heltidsekvivalenter⁴⁴: kontraktsanställda, lokalanställda, nationella experter, personal från bemanningsföretag och unga experter som tjänstgör vid delegationerna)							
XX 01 02 01 (kontraktsanställda, nationella experter och vikarier finansierade genom ramanslaget)	17	17	17	17	17	17	17
XX 01 02 02 (kontraktsanställda, lokalanställda, nationella experter, vikarier och unga experter som tjänstgör vid delegationerna)							
XX 01 04 yy ^{45*}	- vid huvudkontoret	14	14	14	14	14	14
	- vid delegationer	9	9	9	9	9	9
XX 01 05 02 (kontraktsanställda, nationella experter och vikarier som arbetar med indirekta forskningsåtgärder)							
10 01 05 02 (kontraktsanställda, vikarier och nationella experter som arbetar med direkta forskningsåtgärder)							
Annan budgetrubrik (ange vilken)							
TOTALT	106	106	106	106	106	106	106

XX motsvarar det politikområde eller den avdelning i budgeten som avses.

Personalbehoven ska täckas med personal inom det generaldirektorat som redan har avdelats för att förvalta åtgärden i fråga, eller genom en omfördelning av personal inom generaldirektoratet, om så krävs kompletterad med ytterligare resurser som kan tilldelas det förvaltande generaldirektoratet som ett led i det årliga förfarandet för tilldelning av anslag och med hänsyn tagen till begränsningar i fråga om budgetmedel.

Beskrivning av arbetsuppgifter:

Tjänstemän och tillfälligt anställda	
Extern personal	

⁴⁴ [Denna fotnot förklarar vissa initialförkortningar som inte används i den svenska versionen].

⁴⁵ Särskilt tak för finansiering av extern personal genom driftsanslag (tidigare s.k. BA-poster).

3.2.3. Bidrag från tredje part

- Förslaget/initiativet innehåller inga bestämmelser om samfinansiering från tredje parter.
- Förslaget/initiativet innehåller bestämmelser om samfinansiering från tredje parter enligt följande uppskattning:

Anslag i miljoner euro (avrundat till tre decimaler)

	År N	År N+1	År N+2	År N+3	För in så många år som behövs för att redovisa inverkan på resursanvändningen (jfr punkt 1.6)			Totalt
Ange vilket organ som deltar i samfinansieringen								
TOTALA anslag som tillförs genom samfinansiering								

3.3. Beräknad inverkan på inkomsterna

- ☐ Förslaget/initiativet påverkar inte budgetens inkomstsida.
- ☐ Förslaget/initiativet påverkar inkomsterna på följande sätt:
- ☐ Påverkan på egna medel
 - ☐ Påverkan på ”diverse inkomster”

Miljoner euro (avrundat till tre decimaler)

Budgetrubrik i den årliga budgetens inkomstdel:	Belopp som förts in för det innevarande budgetåret	Förslagets/initiativets inverkan på inkomsterna ⁴⁶					
		År N	År N+1	År N+2	År N+3	För in så många år som behövs för att redovisa inverkan på resursanvändningen (jfr punkt 1.6)	
Artikel							

Ange vilka budgetrubriker i utgiftsdelen som berörs i de fall där inkomster i diversekategorin kommer att avsättas för särskilda ändamål.

[...]

Ange med vilken metod inverkan på inkomsterna har beräknats.

[...]

⁴⁶ Vad gäller traditionella egna medel (tullar, sockeravgifter) ska nettobeloppen anges, dvs. bruttobeloppen minus 20 % avdrag för uppbördskostnader.

Europeiska
unionens råd

Bryssel den 13 juni 2018
(OR. en)

9627/18
ADD 1

**Interinstitutionellt ärende:
2018/0210 (COD)**

**PECHE 193
CADREFIN 67
CODEC 935
IA 200**

FÖRSLAG

från:	Jordi AYET PUIGARNAU, direktör, för Europeiska kommissionens generalsekreterare
inkom den:	13 juni 2018
till:	Jeppe TRANHOLM-MIKKELSEN, generalsekreterare för Europeiska unionens råd
Komm. dok. nr:	COM(2018) 390 final – ANNEX 1
Ärende:	BILAGOR till Förslag till Europaparlamentets och rådets förordning om Europeiska havs- och fiskerifonden och om upphävande av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 508/2014

För delegationerna bifogas dokument – COM(2018) 390 final – ANNEX 1.

Bilaga: COM(2018) 390 final – ANNEX 1

EUROPEISKA
KOMMISSIONEN

Strasbourg den 12.6.2018
COM(2018) 390 final

ANNEXES 1 to 5

BILAGOR

till

**Förslag till Europaparlamentets och rådets förordning
om Europeiska havs- och fiskerifonden och om upphävande av Europaparlamentets och
rådets förordning (EU) nr 508/2014**

{SEC(2018) 276 final} - {SWD(2018) 295 final}

BILAGA I
GEMENSAMMA INDIKATORER

PRIORITERING	INDIKATOR
Främja hållbart fiske och bevarandet av marina biologiska resurser	Utvecklingen vad gäller volymen på landningar som härrör från bestånd som bedömts på MSY-nivå
	Unionsflottans utveckling med avseende på lönsamhet
	Areal (ha) för Natura 2000-områden, och för andra marina skyddsområden som omfattas av ramdirektivet om en marin strategi, vilka omfattas av åtgärder för skydd, upprätthållande och återställande
	Procentandel fartyg som är utrustade med elektronisk utrustning för positionsbestämning och fångstrapportering
Bidra till livsmedelstryggheten i unionen genom vattenbruk och marknader som präglas av konkurrenskraft och hållbarhet	Utvecklingen i värde och volym vad gäller vattenbruksproduktionen i unionen
	Utvecklingen i värde och volym vad gäller landningar
Göra det möjligt för en hållbar blå ekonomi att växa, och främja välmående kustsamhällen	BNP-utvecklingen i maritima NUTS 3-regioner
	Utvecklingen av antalet jobb (i heltidsekvivalenter) i den hållbara blå ekonomin
Stärka den internationella världshavsförvaltningen och möjliggöra trygga, säkra, rena och hållbart förvaltade hav och oceaner	Antalet gemensamma insatser som bidrar till det europeiska samarbetet om kustbevakningstjänster

BILAGA II

STÖDOMRÅDEN INOM RAMEN FÖR DELAD FÖRVALTNING

PRIORITERING	STÖDOMRÅDE	TYP AV STÖDOMRÅDE (nomenklatur som ska användas i finansieringsplanen)	MAXIMAL SAMFINANSIERINGSSATS (% av de stödberättigande offentliga utgifterna)
1	Artikel 14.1 <i>Uppnåendet av den gemensamma fiskeripolitikens miljömässiga, ekonomiska och sociala mål samt sysselsättningsmål</i>	1.1	75 %
1	Artikel 16 <i>Investeringar i fartyg för småskaligt kustfiske</i>	1.1	75 %
1	Artikel 17.1 <i>Förvaltningen av olika fisken och fiskeflottor</i>	1.1	75 %
1	Artikel 17.2 <i>Definitivt upphörande med fiskeverksamhet</i>	1.2	50 %
1	Artikel 18 <i>Exceptionellt upphörande med fiskeverksamhet</i>	1.2	50 %
1	Artikel 19 <i>Kontroll och verkställighet</i>	1.3	85 %
1	Artikel 20 <i>Insamling och behandling av data för fiskeriförvaltning och vetenskapliga ändamål</i>	1.3	85 %
1	Artikel 21 <i>Kompensation för extra kostnader i de yttersta randområdena med avseende på fiskeri- och vattenbruksprodukter</i>	1.4	100 %

1	Artikel 22 <i>Skydd och återställande av marin biologisk mångfald och marina ekosystem</i>	1.5	85 %
2	Artikel 23 <i>Vattenbruk</i>	2.1	75 %
2	Artikel 24 <i>Saluföring av fiskeri- och vattenbruksprodukter</i>	2.1	75 %
2	Artikel 25 <i>Beredning av fiskeri- och vattenbruksprodukter</i>	2.1	75 %
3	Artikel 26 <i>Lokalt ledd utveckling</i>	3.1	75 %
3	Artikel 27 <i>Marin vetenskap</i>	3.1	75 %
4	Artikel 28 <i>Övervakning till sjöss</i>	4.1	75 %
4	Artikel 29 <i>Samarbete om kustbevakning</i>	4.1	75 %
	<i>Tekniskt stöd</i>	5.1	75 %

BILAGA III

SÄRSKILDA MAXIMALA STÖDNIVÅER INOM RAMEN FÖR DELAD FÖRVALTNING

RADNUMMER	STÖDOMRÅDE ELLER TYP AV INSATS	MAXIMAL STÖDNIVÅ
1	Artikel 16 Investeringar i fartyg för småskaligt kustfiske	30 %
2	Insatser som bidrar till genomförandet av landningsskyldigheten enligt artikel 15 i förordning (EU) nr 1380/2013: - insatser som förbättrar fiskeredskapens storleks- eller artselektivitet, - insatser som förbättrar infrastrukturen i fiskehamnar, auktionshallar, landningsplatser och skyddshamnar i syfte att underlätta landning och lagring av oönskade fångster, - insatser som underlättar saluföring av oönskade fångster av kommersiella bestånd enligt artikel 8.2 b i förordning (EU) nr 1379/2013 som landats.	75 %
3	Insatser för att förbättra säkerhets- och arbetsförhållanden ombord på fiskefartyg	75 %
4	Insatser förlagda till de yttersta randområdena	85 %
5	Insatser förlagda till det avlägset belägna grekiska öarna och till de kroatiska öarna Dugi Otok, Vis, Mljet och Lastovo	85 %
6	Artikel 19 Kontroll och verkställighet	85 %
7	Insatser kopplade till småskaligt kustfiske (inbegripet för kontroll och verkställighet)	100 %
8	När stödmottagaren är ett offentligrättsligt organ eller ett företag som anförtrots att tillhandahålla tjänster av allmänt ekonomiskt intresse enligt artikel 106.2 i fördraget, om stödet beviljas för tillhandahållande av sådana tjänster	100 %
9	Artikel 17.2 Definitivt upphörande med fiskeverksamhet	100 %

10	Artikel 18 Exceptionellt upphörande med fiskeverksamhet	100 %
11	Artikel 20 Insamling och behandling av data för fiskeriförvaltning och vetenskapliga ändamål	100 %
12	Artikel 21 Kompensation för extra kostnader i de yttersta randområdena med avseende på fiskeri- och vattenbruksprodukter	100 %
13	Artikel 27 Marin vetenskap	100 %
14	Artikel 28 Övervakning till sjöss	100 %
15	Artikel 29 Samarbete om kustbevakning	100 %
16	Insatser kopplade till utformning, utveckling, övervakning, utvärdering eller förvaltning av transparenta system för utbyte av fiskemöjligheter mellan medlemsstater, i enlighet med artikel 16.8 i förordning (EU) nr 1380/2013.	100 %

BILAGA IV

KOEFFICIENTER FÖR BERÄKNING AV STÖDBELOPPEN FÖR MILJÖRELATERADE MÅL OCH KLIMATFÖRÄNDRINGSMÅL

STÖDOMRÅDE	NOMENKLATUR SOM SKA ANVÄNDAS I PROGRAMMET	Koefficient för beräkning av stöd till klimatförändrings mål	Koefficient för beräkning av stöd till miljörelaterade mål
<i>Anslag som bidrar till prioritering 1: Främja hållbart fiske och bevarandet av marina biologiska resurser</i>			
Artikel 14.1 <i>Uppnåendet av den gemensamma fiskeripolitikens miljömässiga, ekonomiska och sociala mål samt sysselsättningsmål</i>	1.1	40 %	100 % för utgifter kopplade till miljömål 0 % för andra mål
Artikel 16 <i>Investeringar i fartyg för småskaligt kustfiske</i>	1.1	0 %*	0 % för utgifter kopplade till det första förvärv av ett fiskefartyg som görs av en ung fiskare 40 % för utgifter kopplade till ersättning eller modernisering av en huvud- eller hjälpmotor
Artikel 17.1 <i>Förvaltningen av olika fisken och fiskeflottor</i>	1.1	0 %	0 %
Artikel 17.2 <i>Definitivt upphörande med fiskeverksamhet</i>	1.2	100 % om stödets mål uppnås genom skrotning av fiskfartyget 0 %* om stödets mål uppnås genom att fartyget byggs om för annan verksamhet än kommersiellt fiske	0 %*
Artikel 18 <i>Exceptionellt upphörande med fiskeverksamhet</i>	1.2	40 %	40 %

Artikel 19 <i>Kontroll och verkställighet</i>	1.3	0 %	40 %
Artikel 20 <i>Insamling och behandling av data för fiskeriförvaltning och vetenskapliga ändamål</i>	1.3	0 %	40 %
Artikel 21 <i>Kompensation för extra kostnader i de yttersta randområdena med avseende på fiskeri- och vattenbruksprodukter</i>	1.4	0 %	0 %
Artikel 22 <i>Skydd och återställande av marin biologisk mångfald och marina ekosystem</i>	1.5	40 %	100 %
<i>Anslag som bidrar till prioritering 2: Bidra till livsmedelstryggheten i unionen genom vattenbruk och marknader som präglas av konkurrenskraft och hållbarhet</i>			
Artikel 23 <i>Vattenbruk</i>	2.1	0 %*	40 %
Artikel 24 <i>Saluföring av fiskeri- och vattenbruksprodukter</i>	2.1	0 %	0 %
Artikel 25 <i>Beredning av fiskeri- och vattenbruksprodukter</i>	2.1	0 %*	0 %
<i>Anslag som bidrar till prioritering 3: Göra det möjligt för en hållbar blå ekonomi att växa, och främja välmående kustsamhällen</i>			
Artikel 26 <i>Lokalt ledd utveckling</i>	3.1	0 %*	40 %
Artikel 27 <i>Marin vetenskap</i>	3.1	40 %	100 %
<i>Anslag som bidrar till prioritering 4: Stärka den internationella världshavsförvaltningen och möjliggöra trygga, säkra, rena och hållbart förvaltrade hav och oceaner</i>			

Artikel 28 <i>Övervakning till sjöss</i>	4.1	0 %	0 %
Artikel 29 <i>Samarbete om kustbevakning</i>	4.1	0 %	0 %
<i>Utgifter som bidrar till tekniskt stöd</i>			
<i>Tekniskt stöd</i>	5.1	0 %*	0 %*

* En medlemsstat får i sitt program föreslå att en koefficient på 40 % fastställs för ett visst stödområde som är märkt med en * i tabellen, under förutsättning att den kan visa det stödområdets relevans för begränsning av eller anpassning till klimatförändringar, eller till miljörelaterade mål, beroende på vad som är tillämpligt.

BILAGA V

EUROPEISKA HAVS- OCH FISKERIFONDENS SAMLADE MEDEL PER MEDLEMSSTAT UNDER PERIODEN 2021–2027

	2021	2022	2023	2024	2025	2026	2027	TOTALT
BE	5 420 528	5 528 939	5 639 520	5 752 311	5 867 358	5 984 701	6 072 814	40 266 171
BG	11 435 037	11 663 737	11 897 017	12 134 959	12 377 660	12 625 203	12 811 085	84 944 698
CZ	4 039 229	4 120 014	4 202 416	4 286 465	4 372 195	4 459 635	4 525 295	30 005 249
DK	27 053 971	27 595 050	28 146 963	28 709 906	29 284 109	29 869 767	30 309 543	200 969 309
DE	28 513 544	29 083 814	29 665 502	30 258 817	30 863 998	31 481 253	31 944 754	211 811 682
EE	13 110 534	13 372 744	13 640 205	13 913 011	14 191 273	14 475 087	14 688 206	97 391 060
IE	19 165 423	19 548 731	19 939 714	20 338 511	20 745 284	21 160 173	21 471 716	142 369 552
EL	50 480 983	51 490 602	52 520 436	53 570 852	54 642 278	55 735 079	56 555 673	374 995 903
ES	150 831 009	153 847 625	156 924 643	160 063 158	163 264 447	166 529 604	168 981 438	1 120 441 924
FR	76 346 460	77 873 387	79 430 888	81 019 517	82 639 920	84 292 652	85 533 702	567 136 526
HR	32 804 523	33 460 613	34 129 839	34 812 441	35 508 695	36 218 841	36 752 095	243 687 047
IT	69 761 016	71 156 235	72 579 390	74 030 988	75 511 619	77 021 791	78 155 791	518 216 830
CY	5 156 833	5 259 970	5 365 171	5 472 475	5 581 926	5 693 560	5 777 387	38 307 322

LV	18 156 754	18 519 888	18 890 294	19 268 103	19 653 468	20 046 521	20 341 668	134 876 696
LT	8 236 376	8 401 103	8 569 129	8 740 512	8 915 324	9 093 623	9 227 510	61 183 577
LU	-	-	-	-	-	-	-	-
HU	5 076 470	5 177 999	5 281 561	5 387 193	5 494 938	5 604 832	5 687 353	37 710 346
MT	2 938 064	2 996 826	3 056 763	3 117 899	3 180 258	3 243 860	3 291 620	21 825 290
NL	13 182 316	13 445 962	13 714 887	13 989 186	14 268 972	14 554 340	14 768 625	97 924 288
AT	904 373	922 460	940 910	959 728	978 923	998 500	1 013 200	6 718 094
PL	68 976 348	70 355 873	71 763 020	73 198 291	74 662 268	76 155 454	77 276 699	512 387 953
PT	50 962 391	51 981 638	53 021 293	54 081 726	55 163 369	56 266 592	57 095 013	378 572 022
RO	21 868 723	22 306 097	22 752 228	23 207 276	23 671 425	24 144 835	24 500 321	162 450 905
SI	3 221 347	3 285 774	3 351 490	3 418 521	3 486 892	3 556 627	3 608 990	23 929 641
SK	2 049 608	2 090 600	2 132 413	2 175 061	2 218 563	2 262 933	2 296 250	15 225 428
FI	9 659 603	9 852 795	10 049 855	10 250 853	10 455 872	10 664 981	10 822 003	71 755 962
SE	15 601 692	15 913 725	16 232 007	16 556 649	16 887 785	17 225 527	17 479 140	115 896 525
TOTALT	714 953 155	729 252 201	743 837 554	758 714 409	773 888 819	789 365 971	800 987 891	5 311 000 000

Europeiska
unionens råd

Bryssel den 30 maj 2018
(OR. en)

9573/18

**Interinstitutionellt ärende:
2018/0206 (COD)**

**FSTR 27
SOC 354
SAN 174
CADREFIN 56
IA 155
CODEC 912**

FÖRSLAG

från:	Jordi AYET PUIGARNAU, direktör, för Europeiska kommissionens generalsekreterare
inkom den:	30 maj 2018
till:	Jeppe TRANHOLM-MIKKELSEN, generalsekreterare för Europeiska unionens råd
Komm. dok. nr:	COM(2018) 382 final
Ärende:	Förslag till EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS FÖRORDNING om Europeiska socialfonden+ (ESF+)

För delegationerna bifogas dokument – COM(2018) 382 final.

Bilaga: COM(2018) 382 final

Bryssel den 30.5.2018
COM(2018) 382 final

2018/0206 (COD)

Förslag till

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS FÖRORDNING

om Europeiska socialfonden+ (ESF+)

{SEC(2018) 273 final} - {SWD(2018) 289 final}

MOTIVERING

1. BAKGRUND TILL FÖRSLAGET

• Motiv och syfte med förslaget

Europa är inne i ett avgörande skede när det är relevant och framgång under de kommande årtiondena kommer att avgöras av dess förmåga att behålla sin konkurrenskraft i den globala ekonomin och säkerställa en hög nivå av sysselsättning, utbildning, hälsa, social delaktighet och aktivt deltagande i samhället. Göra Europa konkurrenskraftigt, sammanhängande och motståndskraftiga i framtiden innebär att investera i människor: i deras utbildning och kompetens, kreativitet och potential att skapa företag och innovationer, och på deras hälsa.

Dessutom har ett antal utmaningar kvarstår betydande. Trots förbättringar, ta itu med arbetslöshet och de fortsatt höga fattigdomsnivåerna är fortfarande en prioritet i hela EU. Sociala frågor och sysselsättningsfrågor är viktiga angelägenheter för EU-medborgarna och ett område där mer förväntas av unionen. Andra problem som EU står inför:

- i fråga om bristande kompetens,
- otillfredsställande resultat i den aktiva arbetsmarknadspolitiken och i utbildningssystemen,
- de utmaningar som uppstår till följd av ny teknik, t.ex. automatisering och nya former av arbete,
- social utslagning av marginaliserade grupper inbegripet romer och invandrare.
- samt en låg arbetskraftsrörlighet.

Det finns behov av både politiska initiativ och särskilda stödåtgärder för att ta itu med dessa utmaningar.

Som ett svar på uppmaningen från våra medborgare för att stärka den sociala dimensionen i unionen den 17 november 2017 Europaparlamentet, rådet och kommissionen gemensamt proklamerade den europeiska pelaren för sociala rättigheter. Det är nu viktigt att EU-institutionerna och medlemsstaterna arbetar tillsammans för att förverkliga de principer och rättigheter som ingår i pelaren.

Den 2 maj 2018 antog kommissionen ett förslag om nästa fleråriga budgetram för 2021–2027¹. Förslaget återspeglar de nuvarande sociala och ekonomiska sammanhang och utgör ett konkret svar på uppmaningen från den europeiska allmänheten för ett mer socialt Europa och till större investeringar i människor i Europeiska unionen.

Det är här viktigt att förslaget omfattar Europeiska socialfonden (ESF), som är EU:s viktigaste instrument för att investera i människor och för att genomföra den europeiska pelaren för sociala rättigheter. ESF+ slår ihop följande fonder och program:

- Europeiska socialfonden (ESF) och sysselsättningsinitiativet för unga,
- Fonden för europeiskt bistånd till dem som har det sämst ställt (Fead),
- programmet för sysselsättning och social innovation (EaSI och
- program för unionens åtgärder på hälsoområdet (folkhälsoprogrammet)

I syfte att slå samman dessa medel är trefaldigt:

¹ COM(2018) 322 final, 2.5.2018.

- Att öka samstämmigheten och samverkan mellan kompletterande EU-instrument som ger viktigt stöd till människor och som syftar till att öka deras levnadsstandard genom att utveckla mer integrerade strategier för programplanering och genomförande.
- För att öka flexibiliteten och för att göra det möjligt för finansiering att vara mer lyhörda för de utmaningar som identifieras i den ekonomiska styrningscykeln och prioriteringar på EU-nivå.
- För att möjliggöra förenkling av fondens programplanering och förvaltning och därigenom minska den administrativa bördan för myndigheter och stödmottagare.

Därför bör ESF + komma att bidra till att bygga upp ett socialt Europa och bidra till att stärka den ekonomiska, sociala och territoriella sammanhållningen i enlighet med artikel 174 i EUF-fördraget, som är en nödvändig förutsättning för att de ska fungera väl som en stabil och livskraftig ekonomisk och politisk union.

I detta förslag föreskrivs den 1 januari 2021 som första tillämpningsdatum, och förslaget läggs fram för en union med 27 medlemsstater, i enlighet med Förenade kungarikets anmälan om landets avsikt att utträda ur Europeiska unionen och Europeiska atomenergigemenskapen (Euratom), på grundval av artikel 50 i fördraget om Europeiska unionen, som mottogs av Europeiska rådet den 29 mars 2017.

• **Förenlighet med befintliga bestämmelser inom området**

ESF + stöder åtgärder och prioriteringar som syftar till att skapa full sysselsättning, förbättra kvaliteten och produktiviteten i arbetet, öka den geografiska och yrkesmässiga rörligheten för arbetstagare i EU, förbättra utbildningssystemen och främja social inkludering och hälsa.

Det övergripande politiska målet ESF + förordning är att hjälpa till att skapa en effektivare och motståndskraftigt socialt Europa ”och genomföra den europeiska pelaren för sociala rättigheter, samt de sociala och sysselsättningspolitiska prioriteringar, som godkändes av den europeiska ekonomiska styrningen. ESF + kommer att bidra till genomförande av de integrerade riktlinjerna som antagits i enlighet med artiklarna 121 och 148(4) i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (EUF-fördraget) och de relevanta landsspecifika rekommendationer som antagits i samband med den europeiska planeringsterminen, och bidra till det övergripande målet om smart och hållbar tillväxt efter 2030 (FN:s mål för hållbar utveckling²) och uppåtgående konvergens. Dessutom har ESF + kommer att bidra till att förbättra sysselsättningsmöjligheterna, höja levnadsstandarden och hälsa och kommer att bidra till att öka arbetskraftens rörlighet och ekonomisk, social och territoriell sammanhållning som anges i EUF-fördraget och EU:s stadga om de grundläggande rättigheterna. ESF + syftar också till att bidra till kompetensagendan för Europa och integreringen av medborgare i tredje land.

Att fastställa en minsta andel och belopp för ESF + delad förvaltning som en av strukturfonderna kommer att se till att EU:s prioriteringar som beskrivs ovan återspeglas på ett adekvat sätt i investeringsvolymerna som riktas direkt till de europeiska medborgarna.

• **Förenlighet med unionens politik inom andra områden**

ESF + syftar till att förbättra samverkan och samordning med andra fonder som investerar i utvecklingen av humankapital. ESF + bör i synnerhet säkerställa komplementaritet och

² FN:s resolution som antogs den 25 september 2015, http://www.un.org/ga/search/view_doc.asp?symbol=A/RES/70/1&Lang=E

synergieffekter med Europeiska regionala utvecklingsfonden, Sammanhållningsfonden, Europeiska havs- och fiskerifonden, Europeiska fonden för justering för globaliseringseffekter (nedan kallad fonden), Erasmusprogrammet och En europeisk solidaritetskår, asyl-, migrations- och integrationsfonden (Amif) och Horisont Europa och det digitala Europa, stödprogrammet för strukturreformer, inbegripet reform av verktyget.

ESF+ och globaliseringsfonden kommer att fortsätta att komplettera varandra, eftersom ESF+ kommer att fortsätta stödja förebyggande åtgärder, medan globaliseringsfonden fortsätter vara en fond utanför den fleråriga budgetramen för nödåtgärder i efterhand.

Erasmus + och Europeiska socialfonden är verksamma inom liknande områden, särskilt för att hjälpa människor att skaffa sig nya färdigheter, kompetensutveckling för att tillmötesgå behovet av industrisektorer³, digitala färdigheter och förbättra utbildningens kvalitet. Samarbete mellan Europeiska socialfonden och Erasmus + kommer att stärkas. Den exakta typen av samarbete kommer att beskrivas närmare i arbetsprogrammen och programguider för Europeiska socialfonden och Erasmus +, så att effektiva synergieffekter.

ESF + kommer också att fortsätta att stödja en medellång och långsiktig integration av tredjelandsmedborgare som komplement till AMF som kommer att täcka kortsiktiga behov.

Den gemensamma förvaltningen av ESF + kommer att fortsätta att vara en del av sammanhållningspolitiken och det kommer främst att vara reglerade genom förordningen om gemensamma bestämmelser (CPR). Enligt samma regler för förvaltning, programplanering, uppföljning, utvärdering osv. kommer att gälla som för de flesta andra fonder som omfattas av delad förvaltning. Program i medlemsstaterna kan fortsätta att kombinera Europeiska regionala utvecklingsfonden (Eruf) och ESF + finansiering genom flerfondsprogram.

För hälsa, en lämplig ledningsstruktur kommer att fastställa strategiska riktlinjer och tekniska utlåtanden om åtgärder för att stödja och genomföra detta programområde. Det kommer också att bidra till att samordna kompletterande stöd till forskning, den digitala marknaden, regionala fonder och sammanhållningsfonder och andra.

I kommissionens förslag till flerårig budgetram för perioden 2021–2027 fastställs ett ambitiösare mål för integrering av klimatåtgärder i alla EU-program, med det övergripande målet att 25 % av EU:s utgifter ska bidra till klimatmålen. Detta programs bidrag till uppnåendet av detta övergripande mål kommer att spåras med hjälp av EU:s system för klimatmarkörer på en lämplig uppdelningsnivå, inklusive användningen av mer precisa metoder om sådana finns tillgängliga. Kommissionen kommer att fortsätta att lägga fram informationen årligen i form av åtagandebemyndiganden inom ramen för det årliga budgetförslaget.

För att stödja ett fullt utnyttjande av programmets potential att bidra till klimatmålen kommer kommissionen att sträva efter att identifiera relevanta åtgärder under förfarandena för utarbetande, genomförande, översyn och utvärdering av programmet.

2. RÄTTSLIG GRUND, SUBSIDIARITETSPRINCIPEN OCH PROPORTIONALITETSPRINCIPEN

• Rättslig grund

Avdelning IX (sysselsättning), X (Socialpolitik) och XIV (folkhälsa) i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (EUF-fördraget), särskilt artiklarna 46, 149, 153, 162, 166,

³ I linje med strategin för branschsamverkan kring kompetens, nyckelåtgärd av kompetensagendan för Europa.

168, 174, 175 och 349 i EUF-fördraget utgör den rättsliga grunden för åtgärder som omfattas av detta förslag.

ESF + består av tre delar. Den första delen, som genomförs genom delad förvaltning täcker (f.d.) Europeiska socialfonden, som grundar sig på artiklarna 162 och 164 i EUF-fördraget och grundläggande materiellt bistånd till dem som har det sämst ställt, i enlighet med artikel 175.3 Den andra delen, som genomförs inom ramen för direkt och indirekt förvaltning omfattar åtgärder för att främja sysselsättning och social innovation (EaSI), grundat på artikel 175.3 i Den tredje delen genomförs genom direkt förvaltning, besluta om stimulansåtgärder som är utformade för att skydda och förbättra människors hälsa enligt artikel 168 FEUF.

I detta förslag fastställs de allmänna målen för ESF + och omfattningen av stödet, som omvandlas till specifika mål. Det fastställer gemensamma bestämmelser, som är tillämpliga på de tre områdena och särskilda bestämmelser för varje del.

Den 29 maj antog kommissionen ett förslag till en förordning om gemensamma bestämmelser för att förbättra samordningen och harmonisera genomförandet av stödet från fonder som omfattas av delad förvaltning (nedan kallade *fonderna*), vars huvudsyfte är att göra det enklare att nå politiska resultat. ESF + delad förvaltning omfattas av dessa gemensamma bestämmelser.

De olika fonder som genomförs med delad förvaltning har kompletterande mål och förvaltas på samma sätt, varför det i förordning (EU) .../... [förordningen om gemensamma bestämmelser] fastställs en rad gemensamma mål och gemensamma principer, såsom partnerskap och flernivåstyre. Den förordningen innehåller också gemensamma element som strategisk planering och programplanering, inklusive bestämmelser om den partnerskapsöverenskommelse som ska ingås med varje medlemsstat, och det fastställs en gemensam strategi för att göra fonderna mer resultatinkriktade. Därför omfattar den också de nödvändiga villkoren, en resultatöversyn samt bestämmelser om övervakning, rapportering och utvärdering. Det fastställs också gemensamma bestämmelser i fråga om reglerna för stödberättigande, och särskilda arrangemang definieras för finansieringsinstrument, användning av InvestEU, lokalt ledd utveckling och ekonomisk förvaltning. En del förvaltnings- och kontrollbestämmelser är också gemensamma för alla fonder.

- **Subsidiaritetsprincipen (för icke-exklusiv befogenhet)**

När det gäller social- och sysselsättningspolitik och folkhälsa har EU antingen delad befogenhet med medlemsstaterna (artikel 4 i EUF-fördraget), behörighet att fastställa regler inom vilka de ska samordna sina åtgärder (artikel 5 i EUF-fördraget) eller befogenhet att vidta åtgärder för att stödja, samordna eller komplettera medlemsstaternas åtgärder (artikel 6 i EUF-fördraget).

ESF + delad förvaltningsdel är på grundval av subsidiaritetsprincipen. Vid delad förvaltning får kommissionen delegera den strategiska programplaneringen och genomförandet i EU:s medlemsstater och regioner. Det också begränsar EU:s insatser till vad som är nödvändigt för att nå de mål som fastställs i fördragen. Delad förvaltning syftar till att säkerställa att beslut fattas så nära medborgarna som möjligt och att åtgärder på EU-nivå är motiverade mot bakgrund av de möjligheter och särdrag på nationell, regional eller lokal nivå. Delad förvaltning för EU närmare medborgarna och lokala behov är förenliga med de europeiska

målen⁴. Dessutom ökar egenansvaret för EU:s mål, och medlemsstaterna och kommissionen får dela beslut och ansvar.

Subsidiaritetsprincipen ligger också till grund för de två programområdena inom ramen för direkt och indirekt förvaltning. EaSI delen inriktas på projekt med en innovativ dimension där det finns ett tydligt mervärde på EU-nivå, vilket innebär att åtgärder på EU-nivå är effektivare än åtgärder som vidtas på nationell, regional och lokal nivå, för att uppnå en kritisk massa och minska den administrativa bördan. För programdel erkänner EU hälsoskillnader och stöder och kompletterar medlemsstaternas hälso- och sjukvårdspolitik med respekt för deras behörighet på området, i enlighet med artikel 168 i EUF-fördraget.

- **Proportionalitetsprincipen**

I enlighet med proportionalitetsprincipen i samma artikel går detta förslag inte utöver vad som är nödvändigt för att uppnå dessa mål. Proportionalitetsprincipen har varit vägledande för kommissionens förslag eftersom det föreslår ytterligare förenkling i linje med rekommendationerna från högnivågruppen för övervakning av förenkling för mottagare av ESI-fonderna⁵. Förslaget är proportionerligt eftersom det har enat och konsoliderade regler och sammanslagning av fonderna, vilket skulle minska bördan på intressenterna. Den administrativa bördan för unionen och de nationella myndigheterna har begränsats till vad som är nödvändigt för att kommissionen ska kunna utöva sitt ansvar för genomförandet av Europeiska unionens budget.

- **Val av instrument**

Europaparlamentets och rådets förordning väljs som instrument för att inrätta Europeiska socialfonden+.

3. RESULTAT AV EFTERHANDSUTVÄRDERINGAR, SAMRÅD MED BERÖRDA PARTER OCH KONSEKVENSBEDÖMNINGAR

- **Efterhandsutvärderingar/kontroller av ändamålsenligheten med befintlig lagstiftning**

- ***Europeiska socialfonden***

Styrkor: 2000–2006⁶ och 2007–2013⁷ ESF efterhandsutvärderingar erkänna ESF:s investeringar som relevanta, effektiva och ändamålsenliga. Fonden var effektiv när det gällde att nå ett betydande antal EU-invanare, framför allt de som är i störst behov av stöd. Detta berodde på att ESF har gett betydande ekonomiska resurser för att ta itu med de sysselsättningsrelaterade och sociala utmaningarna i medlemsstaterna och utvidgat befintliga åtgärder genom att stödja grupper eller politikområden som annars inte skulle ha fått stöd. Dessutom har ESF bidragit till lokala/regionala innovationer som sedan integreras på nationell

⁴ Högnivågruppen för övervakning av förenkling för mottagare av ESI-fonderna (2017), ”Viktiga rekommendationer från högnivågruppen för förenkling av sammanhållningspolitiken efter 2020, som finns på internet: http://ec.europa.eu/regional_policy/en/information/publications/reports/2017/esif-simplification-hlg-proposal-for-policymakers-for-post-2020.

⁵ Ibidem.

⁶ <http://ec.europa.eu/social/BlobServlet?docId=6470&langId=en>

⁷ *Efterhandsutvärderingen av ESF:s program 2007–2013*, kommissionens arbetsdokument, (SWD(2016)452 final, 12.12.2016)

nivå. 2014–2020, den interventionslogik av programmen har blivit stabilare med tydligare mål och mer standardiserad definition av indikatorer och sundare utgångsvärden och mål.

Svagheter:

- *Politisk samordning:* fondens koppling till den europeiska planeringsterminen förbättrades betydligt under programperioden 2014–2020⁸, men det är ännu inte optimal.
- *Programplanering:* under 2014–2020 visade att resultatorientering skärptes, men resultatet har inte visat sig vara ett tillräckligt incitament för medlemsstaterna. Programplaneringen har kritiserats för att vara administrativt betungande⁹.
- *Programmets genomförande:* studier visar att det, trots vissa framsteg, fortfarande är alltför komplext förvaltning och leverans. Trots vissa förbättringar under 2014–2020 övergången från en logik som bygger på insatsvaror mot ett system som baseras på resultat inte helt har ägt rum.
 - *Sysselsättningsinitiativet för unga*

Styrkor: Initiativet har ökat synligheten för sysselsättningspolitiken för ungdomar och har lett till politiska reformer i ett antal medlemsstater i samband med inrättandet och genomförandet av ungdomsgarantisystemen. Medlemsstaterna rapporterar att sysselsättningsinitiativet för unga är av avgörande betydelse för omfattningen och utformningen av sysselsättningspolitiken i deras land.

Svagheter: De viktigaste utmaningar som rör den ekonomiska förvaltningen (som finansieras från två finansieringskällor – det specifika anslaget till sysselsättningsinitiativet för unga och ESF:s) och ytterligare rapporteringskrav. Dessa har framstått som stödmottagare och förvaltande myndigheter och öka den administrativa bördan.¹⁰

- *Fonden för europeiskt bistånd till dem som har det sämst ställt (Fead)*

Styrkor: De preliminära resultaten av halvtidsutvärderingen av fonden, däribland resultaten av samråden med berörda parter¹¹, och visar att mat, materiellt bistånd och åtgärder för social inkludering stöd gör skillnad för dem som har det sämst ställt i samhället, bl.a. personer som annars kan lämnas genom att integrera socialt bistånd eller som behöver omedelbart stöd.

Svagheter: EU:s regelverk och dess tolkning eller nationella krav kan leda till svårigheter vid genomförandet av fonden. Problem eller brister i den inledande fasen av programmet och administrativa hinder kan främst tillskrivas nationella upphandlingsförfaranden och att ytterligare krav, till exempel registrera uppgifter/information om verksamheter och slutmottagarna i övervakningssyfte och alltför stora och utdragna förfaranden.

- *Programmet för sysselsättning och social innovation*

⁸ Studie om ESI-fondernas stöd till genomförandet av de landsspecifika rekommendationerna och strukturreformerna i medlemsstaterna.

⁹ De slutgiltiga slutsatserna och rekommendationerna från den högnivågrupp för förenkling för perioden efter 2020, s. 12–13, http://ec.europa.eu/regional_policy/sources/newsroom/pdf/simplification_proposals.pdf.

¹⁰ Studie till stöd för en konsekvensbedömning av investeringar i humankapital, Europeiska kommissionen (pågående).

¹¹ Rapport om den öppna offentliga samråd för Fead – halvtidsutvärdering, januari 2018. finns på <https://publications.europa.eu/s/fo2y>

Styrkor: Halvtidsutvärderingen visar att programmet EaSI 2014–2016 var effektivt och ändamålsenligt när det gäller att bidra till att öka medvetenheten om EU:s politik i fråga om social delaktighet och fattigdomsminskning. Utvärderingen visade också att EaSI-programmet bättre kännedom om de gränsöverskridande möjligheter för sysselsättning och bidrog till en snabb testning och genomförande av innovativa åtgärder och ökad tillgång till mikrolån och stöd till entreprenörskap. Programmet har också underlättat politiska förändringar genom att sprida jämförande analytisk kunskap, kapacitetsuppbyggnad, ömsesidigt lärande och dialog, och genom att hjälpa olika aktörer att påverka utformningen och genomförandet av åtgärder på det socioekonomiska området.

Svagheter: Mer kan göras för att förbättra relevansen och effekten av programmet. Programdelen Progress bör öka för att nå socialpolitiska experiment med översyn av förfarandena för bedömning och urval av projekt och genom att skapa förutsättningar för att omsätta dem i större skala. För Eures, en längre genomförandeperiod kombineras med åtgärder för att minska den administrativa bördan får berörda parter ges möjlighet att på lämpligt sätt utveckla, genomföra, effektivitet och säkerställa projektens hållbarhet.

– *Folkhälsoprogrammet*

Styrkor: Halvtidsutvärderingen bekräftade att EU:s mervärde för åtgärder, till exempel i form av ökad kapacitet i medlemsstaterna att ta itu med gränsöverskridande hot mot hälsan, av tekniska riktlinjer och rekommendationer för cancer, hiv/aids och tuberkulos, ytterligare stöd för EU:s lagstiftning om läkemedel och medicintekniska produkter samt nätverket för e-hälsa och utvärdering av medicinska metoder. Vid utvärderingen konstaterades också att det mervärde som verktyg för att kontrollera vårdrelaterade infektioner och att utöka de samordnade insatserna för att bekämpa antimikrobiell resistens, och det omfattande arbete som eftersträvas genom de gemensamma åtgärderna för att identifiera och sprida bästa praxis för förebyggande och hantering av sjukdomar. Där erkänns även det positiva bidraget från åtgärder för att öka de driftskompatibla och standardiserade gränsöverskridande utbyte av hälsouppgifter, och dessa ansträngningar för att inrätta EU-omfattande digitala infrastrukturer för detta ändamål.

Svagheter: I andra områden där åtgärderna kan vara mer öppna eller allmänt definierade halvtidsutvärderingen visade att det finns en risk för att samma åtgärd inriktad. Det finns utrymme för att effektivisera det mervärde som kriterier för att fokusera på tre centrala områden: ta itu med gränsöverskridande hot mot hälsan, ökning av stordriftsfördelarna och främja utbyte och genomförande av bästa praxis. Det fanns också viss ineffektivitet och brister i övervakningen av genomförandet av data, vilket kan göra det svårare för programförvaltarna att föra och uppdatera en översikt av programmets resultat.

• **Samråd med berörda parter**

Samrådet byggde på en kartläggning som omfattar EU:s viktigaste organisationer och institutioner som arbetar inom området för social- och sysselsättningspolitiken och relevanta investeringar – myndigheter på alla nivåer, arbetsmarknadsparterna, det civila samhällets organisationer och slutanvändare, stödmottagare och medborgare i hela EU. Samråd med intressenter användes olika metoder och verktyg för att nå en tillräcklig mångfald och antal berörda parter, och för att dubbelkontrollera yttranden. Samrådet omfattade flera öppna offentliga samråd som utförts som ett led i den fleråriga budgetramen har efterhandsutvärderingen av ESF, Fead – halvtidsutvärdering och programmets halvtidsutvärdering. Samrådet omfattade även konferenser och möten, fokusgrupper, intervjuer och riktade samråd och analys av ståndpunkter. Mer information om samrådet finns i konsekvensanalysen.

De viktigaste slutsatserna från samrådet var följande:

- Mervärdet är kopplat till främjande av effektiva och ändamålsenliga offentliga investeringar, förenkla utbytet av kunskap mellan länder och regioner, förbättra den sociala integrationen och skapa ett mer inkluderande Europa, stödja experiment och innovation, minska de regionala skillnaderna och underlätta konvergens. Den finansierar också ett mervärde genom sammanhållningspolitikens hävstångseffekt på offentliga och privata investeringar.
- Komplexa förfaranden ses som det viktigaste hindret för medlen med framgång med att uppnå sina mål.
- Det fanns en uppmaning om att förenkla och minska den administrativa bördan för stödmottagarna, inklusive mindre betungande krav på att samla in uppgifter från deltagare.
- Det finns ett behov av att stärka den sociala dimensionen.
- Reglerna för de olika EU-fonderna bör anpassas.
- Det fanns en uppmaning att stärka synergieffekter och undvika dubbelarbete och överlappning mellan EU:s instrument. Sammanslagning av medel ansågs vara det bästa sättet att uppnå detta mål, förutsatt att slå samman bidrar också till att förenkla EU:s instrument.
- Policydokumenten visar stort intresse för att stärka kopplingen mellan de olika fonderna och den europeiska planeringsterminen.
- Nuvarande folkhälsofrågor kan bara hanteras effektivt genom samarbete på EU-nivå. Det finns ett mervärde i att EU möta gemensamma utmaningar såsom ojämlikhet i hälsa, migration, en åldrande befolkning, patientsäkerhet, hälso- och sjukvård av hög kvalitet, bekämpa icke smittsamma sjukdomar, hälsohot, däribland smittsamma sjukdomar och antimikrobiell resistens.

De viktigaste förslagen gäller intressenternas återkoppling beskrivs nedan:

- För att främja synergieffekter och undvika överlappningar mellan finansieringsinstrumenten genom att investera i människor och deras behov, ESF, ungdomssysselsättningsinitiativet, FEAD, EaSI och EU:s folkhälsoprogram kommer att slås samman till en enda fond (ESF +). Detta kommer att göra det lättare för stödmottagare att få tillgång till finansiering, hjälpa dem att kombinera olika typer av åtgärder, och förenkla förvaltningen av bidrag.
- Som svar på uppmaningen om en förstärkning av den sociala dimensionen:
 - Räckvidden för stödet till ESF + ligger i linje med den europeiska pelaren för sociala rättigheter. Sammanslagning av olika instrument inom ramen för ESF + kommer att göra det möjligt att sammanföra resurser för genomförandet av principerna i pelaren.
 - Om social integrering av ESF + kommer att förstärkas genom integrering av Fead och ESF. Detta möjliggör en enklare kombination av livsmedel/materiellt bistånd till stöd för social integration och aktiva åtgärder.
 - Minst 25 % av ESF + resurser kommer att öronmärkas för att främja social inkludering och bekämpa fattigdom. Dessutom kommer medlemsstaterna att avsätta åtminstone 2 % av ESF + medel för åtgärder som är inriktade på de

mest utsatta. På så sätt garanteras att ett minimibelopp av resurserna inriktade på de mest behövande.

- För att förenkla genomförandet av ESF +, minska den administrativa bördan för stödmottagarna och flytta fokus till uppnåendet av resultat, flera bestämmelser införs i förordningen om gemensamma bestämmelser. Dock formuleras ESF + förordning föreskrivs även att ta itu med materiell fattigdom, i syfte att tillgodose de berörda parternas begäran om att få tillämpa förenklade krav för denna typ av bistånd och förenklad insamling av uppgifter och övervakning samt rapporteringskrav.
- För att säkerställa större anpassning till europeiska planeringsterminen tillräckliga resurser från nationella ESF + resurser kommer att anslås till genomförandet av utmaningarna i den europeiska planeringsterminen.

- **Insamling och användning av sakkunnigutlåtanden**

Kommissionen har grundat sina beslut om den sakkunskap som samlats in genom ett antal studier samt på medlemsstaternas rapporter om genomförandet av ESF. Studierna används en rad olika metoder inklusive litteraturstudier, undersökningar, intervjuer, fokusgrupper och ekonomiska modeller. De rapporter och studier finns i konsekvensbedömningen. ESF + förslaget tagit hänsyn till rekommendationer från studierna genom att stärka synergieffekterna och komplementariteten mellan fonderna, stärka kopplingen till EU:s politiska prioriteringar och samtidigt öka flexibiliteten, och genom att införa ett antal åtgärder för att minska den administrativa bördan, t.ex. förenklade kostnadsalternativ och förenklade övervaknings- och rapporteringskrav.

- **Konsekvensbedömning**

Detta förslag stöds av en konsekvensbedömning. Nämnden för lagstiftningskontroll förhandling ägde rum den 25 april 2018, där ett positivt yttrande med reservation¹². Tabellen nedan ger en översikt över de viktigaste synpunkterna som inkommit och hur konsekvensbedömningen ändrades för att avspegla dessa.

Överväganden från nämnden för lagstiftningskontroll	Konsekvensbedömningsrapporten ändringar
Den politiska prioriteringen av åtgärder inte är tydliga, särskilt när det gäller den europeiska pelaren för sociala rättigheter, samt för att ta hänsyn till eventuella minskningar av medlen.	Texten klargör en potentiell minskning av finansieringen skulle lösas genom att begränsa räckvidden för ESF + när det gäller administrativa reformer och genom att öka de nationella samfinansieringssatserna.
Rapporten tar inte i tillräcklig utsträckning att övervaknings- och utvärderingssystemet är solida och kommer att lämna den nödvändiga informationen i tid.	Ytterligare information om system för uppföljning och utvärdering har införts i avsnitt 5.
Ytterligare överväganden och krav på anpassning	
De tillvaratagna erfarenheterna bör i större	Publicerade utvärderingar, preliminära

¹²

<http://ec.europa.eu/transparency/regdoc/?fuseaction=ia&language=en>

utsträckning bygga på de huvudsakliga allmänna och fondspecifika utmaningar som identifieras i offentliggjorda utvärderingar och preliminära utvärderingar av resultaten.	utvärderingsresultat och samråd med berörda parter har ringat in särskilda utmaningar för var och en av fonderna. När analys visade det sig att de kunde delas in i fyra övergripande utmaningar för den fleråriga budgetramen, dvs. samspel och synergier mellan fonder, anpassning till politiken och flexibilitet, förenkling och effektivitet och resultatniriktning. Den övergripande fleråriga budgetramen utmaningar finns därför en översättning för varje fond (avsnitt 2.1.2.2).
Klargöra den främsta grunden för sammanslagning av medel och risker slås samman.	Ytterligare förklaring har införts för att förklara skälen för att slå samman de relevanta fonder och för att hålla fonden utanför denna nya fond. Den största risken när det gäller dessutom de berörda parterna att den nya fonden skulle öka den administrativa bördan minskar eftersom ex-FEAD och typ av åtgärder kommer att omfattas av enklare regler (avsnitt 4.1.1).
Baslinjen ESF + programmet måste återspegla konsekvenserna av Brexit.	Utgångsläget efter Brexit införas i texten i avsnitt 2.1.1.
Vara mer öppen om prioriteringen av ESF +. De viktigaste ändringar i de politiska prioriteringarna i ESF +, bland annat när det gäller kopplingen till den europeiska pelaren för sociala rättigheter. Förklara om och hur ESF + kommer att omfatta alla eller några av de olika områdena om pelaren. Bättre förklara kopplingen mellan strukturreformer och den europeiska planeringsterminen.	Det klargjordes i texten att den nya fonden kommer inte i sig ändra prioriteringarna för finansieringsinstrument, vilket leder till en sammanläggning av tidigare delvis överlappande politiska prioriteringar för de olika fonderna. ESF + kommer att stödja de politiska prioriteringarna i den europeiska pelaren för sociala rättigheter som ingår i dess tillämpningsområde. Vidare klargörs vilka pelare rättigheter och principer kommer att omfattas av ESF +. Frågan om prioritering klargörs på sidorna 30–31.
Ange huruvida och i vilken omfattning ESF + kommer att ta itu med reformen av den offentliga förvaltningen. Hänvisning till eventuellt framtida stöd från andra program (t.ex. programmet för strukturellt reformstöd)	Texten klargör tillämpningsområdet för ESF + när det gäller reformen av den offentliga förvaltningen i möjligaste mån med hänsyn till att vid tidpunkten för utarbetandet av denna konsekvensbedömning, vid bedömningen av omfattningen av de framtida stödprogrammet är ännu inte kända.
Identifiera de viktigaste förändringarna i budgetrutinerna ESF +	De ändringar som föreslås för att ta itu med olika frågor och därför är av olika karaktär. I fråga om programplaneringen för t.ex. en viktig ändring är att anpassa de finansiella och politiska process genom att rationalisera programdokumenten. När det gäller genomförandet, en viktig förändring är att tillämpa ett mer flexibelt sätt territoriella bestämmelser för ESF och att införa en kontinuerlig (avsnitt 4).
Klargöra sambandet mellan ESF och Eruf och Erasmus ++	Aspekter av samstämmighet mellan ESF och Eruf och programmet Erasmus + har tagits med i huvuddelen av rapporten. Ytterligare information finns i bilaga 4.
Förklara hur övervakningssystemet kommer att behandla den kritik som framfördes under perioden 2007–2013. Utvärderingen bör inbegripa en preliminär utvärdering för varje fond. Förklara hur de berörda parter synpunkter har beaktats	Om övervakning och utvärdering, se Huvudsakliga överväganden, punkt 3. Synpunkterna från berörda parter sammanfattas i huvuddelen av rapporten (avsnitt 1.2.2), och behandlas mer ingående i bilaga 2, se särskilt avsnitt 6.2 som förklarar på vilket sätt intressenternas synpunkter har beaktats.

Konsekvensanalysen bedömde det bästa sättet att maximera det stöd som tillhandahålls på EU-nivå till och hur man kan förbättra synergieffekterna mellan olika instrument, framför allt i syfte att förbättra genomförandet av principerna i den europeiska pelaren för sociala rättigheter. De alternativ som granskades var följande:

Alternativ 1: *en sammanslagning av ESF, ungdomssysselsättningsinitiativet, FEAD, EaSI, EU:s folkhälsoprogram.*

- Detta var förstahandsvalet grundar sig på resultaten av utvärderingar och samråd med berörda parter. Mot bakgrund av förvaltningsmyndigheterna, i stort sett integreringen av fonderna skulle bidra till att förenkla deras strategiska insatser på alla områden av socialpolitiken. Detta skulle öka flexibiliteten vid planeringen av insatserna samt underlätta genomförandet av principerna i den europeiska pelaren för sociala rättigheter. Förmånstagarna bekräftar att det fortfarande finns en outnyttjad potential för att stärka synergieffekterna mellan program och projekt.

Alternativ 2: *en sammanslagning av ESF, ungdomssysselsättningsinitiativet, FEAD, EaSI, EU:s folkhälsoprogram och Europeiska fonden för justering för globaliseringseffekter*

- Detta skulle resultera i en konstlad minskning av antalet fonder. Fondens specifika mål, hög politisk synlighet och budgetflexibilitet skulle gå förlorad om det slogs samman med ESF +. Berörda parter bekräftat detta under samrådsprocessen¹³.

Alternativ 3: sammanslagning av medel som omfattas av delad förvaltning (dvs. exklusive EaSI och EU:s folkhälsoprogram, men även Europeiska fonden för justering för globaliseringseffekter)

- Detta skulle innebära att man avstår från att fondens synlighet som ett nödinstrument för att mildra negativa sidoeffekter av globalisering. Potentiell flexibilitet och synergieffekter som kan uppnås genom att slå samman programmet inom ESF + skulle gå förlorade.

Alternativ 4: *att Fead, som en separat fond, men sammanslagning av materiellt bistånd och social integration inom ramen för program inom Fead.*

- Detta skulle också möjliggöra mer synergieffekter mellan olika typer av stöd till grundläggande materiellt bistånd och åtgärder för social delaktighet samtidigt som den nuvarande genomförandebestämmelser. Det skulle dock inte säkerställa en tillräcklig avgränsning gentemot ESF-liknande åtgärder för social delaktighet.

Alternativ 5: slå samman alla europeiska struktur- och investeringsfonderna

- Detta skulle inverka negativt på genomförandet av politiken, eftersom det inte skulle vara möjligt att anpassa tillämpningsföreskrifterna till de specifika kraven för politik. Det skulle inte öka samverkan och samordning med andra fonder.

- **Lagstiftningens ändamålsenlighet och förenkling**

Förordningen om gemensamma bestämmelser (som är gemensamma för många politikområden med delad förvaltning) kommer att leda till förenkling av den gemensamma

¹³ Se undersökningen som underlag för bedömning av konsekvenserna av investeringar i humankapital, GD EMPL (pågående): "Insättningen av fonden inom ramen för andra GD EMPL var i regel inte kan anses önskvärd för de olika aktörer som deltar i förvaltningen av fonden.

förvaltningen av fonden med hjälp av gemensamma och förenklade regler för programplanering, övervakning och utvärdering, förvaltning och kontroller, information och kommunikation och den ekonomiska förvaltningen. Bestämmelser kommer att införas för att underlätta användningen av förenklade kostnadsalternativ, liksom den nya möjlighet att använda finansiering som inte är kopplad till kostnaderna. Revisionsstrategin kommer att förenklas för att fokusera mer på ett riskbaserat urval och respektera principen om samordnad revision. Uppgifter och ansvarsområden för olika organ i det förvaltnings- och kontrollsystem som anges på ett tydligare sätt. Det kommer också att öka flexibiliteten, eftersom endast de första 5 åren kommer att programplaneras i början. Anslagen för de senaste 2 åren kommer att göras på grundval av en genomgripande och djupgående halvtidsöversyn som leder till motsvarande omfördelningar under 2025. Programmens innehåll kommer att vara effektivare och mer strategiskt.

- **Grundläggande rättigheter**

Denna förordning är förenlig med de grundläggande rättigheter och de principer som erkänns i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna. Medlemsstaterna ska tillämpa denna förordning med respekt för dessa rättigheter och principer.

4. BUDGETKONSEKVENSER

Den totala budgeten för ESF + uppgår till 101 miljarder euro (i löpande priser) för perioden 2021–2027, varav 100 miljarder euro för Europeiska socialfonden + delad förvaltning. Finansieringsramen för den direkta förvaltningen av ESF + ska vara 1 174 miljoner EUR i löpande priser, varav 761 miljoner EUR för sysselsättning och social innovation och 413 miljoner EUR för hälsa.

Detaljer om finansiella behov och personalbehov i ESF + finansieringsöversikter

I detta förslag fastställs ett minimibelopp för ESF + för att säkerställa en lämplig finansiering för investeringar i människor i unionen.

5. ÖVRIGA INSLAG

- **Genomförandeplaner samt åtgärder för övervakning, utvärdering och rapportering**

Inom ramen för den delade förvaltningen, mål för gemensamma output- och resultatindikatorer och vid behov programspecifika utfalls- och resultatindikatorer kommer att definieras på programnivå. Medlemsstaternas myndigheter kommer att elektroniskt överföra uppgifter om indikatorer för utfall och resultat till kommissionen sex gånger om året. Deras inbördes överensstämmelse kommer att kontrolleras. Tillförlitligt system för insamling, registrering och lagring av uppgifter för övervakning, utvärdering, ekonomisk förvaltning och kontroll kommer att granskas. För att förenkla uppgiftsinsamlingen och minimera bördan för deltagarna och mottagarna, myndigheterna kommer att möjliggöras, i så stor utsträckning som möjligt samla in övervakningsdata från befintliga administrativa register. Känsliga uppgifter inte samlas in direkt från deltagarna och de bygger på register eller välgrundade uppskattningar.

Utvärderingen kommer att förbli det ansvar som delas mellan medlemsstaterna och kommissionen. Förutom de utvärderingar som har genomförts av medlemsstaterna kommer kommissionen att utföra en utvärdering efter halva tiden och en utvärdering i efterhand av ESF + delad förvaltning med stöd av medlemsstaterna.

Vid direkt och indirekt förvaltning resultatramar kommer att utvecklas på basis av de relevanta metoder som tidigare EaSI och ramar för att garantera att uppgifterna samlas in effektivt och i tid. Kommissionen kommer att utvärdera den direkta och indirekta förvaltningen delar så att detta kommer att ingå i olika beslutsprocesser.

- **Ingående redogörelse för de specifika bestämmelserna i förslaget**

Mycket av tillämpningen och genomförandet av ESF+ omfattas av förordningen om gemensamma bestämmelser. De viktigaste inslagen i förordningen bör därför läsas i förening med den förordningen.

ESF + förordning har följande struktur:

Del I – Allmänna bestämmelser (gäller alla delar)

Denna del omfattar syfte, definitioner, allmänna mål och metoder för genomförande och de särskilda målen. Det innehåller också bestämmelser om principerna om jämställdhet, lika möjligheter och icke-diskriminering, som kommissionen och medlemsstaterna måste följa vid genomförandet av ESF +. Denna del ska tillämpas på alla delar av ESF +. De särskilda mål som ska stödjas av ESF + bygger på de principer som fastställs i den europeiska pelaren för sociala rättigheter.

Del II – Genomförandet genom ESF+-delen inom ramen för delad förvaltning

Denna del innehåller bestämmelser som är tillämpliga på den del som står under delad förvaltning, vilket inkluderar ex-ESF, ex-YEI och ex-FEAD. Dessa bestämmelser kompletterar bestämmelserna i förordningen om gemensamma bestämmelser.

KAPITEL IX: Gemensamma bestämmelser om programplanering (delad förvaltning)

I detta kapitel beskrivs den samstämmighet och tematisk koncentration av ESF + delad förvaltning. I synnerhet föreskriver det följande:

- Stärka anpassningen till bestämmelserna i den europeiska planeringsterminen, i syfte att stärka kopplingen med den europeiska planeringsterminen innehåller förslaget en ny bestämmelse om att om en medlemsstat har relevanta landsspecifika rekommendation (CSR) bör avsätta en lämplig del av resurserna för Europeiska socialfonden + inom delad förvaltning till detta.

- **Kraven på tematisk koncentration:**

Bekämpning av fattigdom och främjande av social integration: den sociala ojämlikheten förblir ett stort problem. Därför ska minst 25 % av medlen i ESF + delad förvaltning komma att gå till att främja social inkludering för att se till att Europas sociala dimension såsom anges i den europeiska pelaren för sociala rättigheter är vederbörligen läggs fram och att en miniminivå av resurser är inriktat på de mest behövande. Dessutom är det lämpligt att medlemsstaterna avsätter ett minimum av resurser till åtgärder för materiell fattigdom.

Att förbättra sysselsättningsmöjligheterna för ungdomar: även om ungdomsarbetslösheten har minskat – från när den nådde sin topp på 24 % i januari 2013 till 15,6 % i mars 2018 – fortfarande är högt – mer än dubbelt så hög som den totala arbetslösheten (15,9 % jämfört med 7,1 % i februari 2018). I alla de yttersta randområdena, 40 % av ungdomarna är

arbetslösa. Andelen unga som varken arbetar eller studerar (NEET) var också mycket hög, 13,4 % år 2017. Medlemsstater med en andel unga som varken arbetar eller studerar (i åldersgruppen 15–29 år) över en viss tröskel bör avsätta 10 % av ESF:s resurser + ESF + delad förvaltning riktade åtgärder och strukturreformer till stöd för ungdomar. När det gäller de yttersta randområdena, med en andel som överstiger tröskeln tilldelningen ökas till 15 %.

KAPITEL II: Allmänt stöd från ESF+-delen inom ramen för delad förvaltning

Detta kapitel ska tillämpas på alla stöd som ges via ESF + delad förvaltning med undantag för stödet till materiell fattigdom. Det innehåller bestämmelser om stödberättigande och övervakning som ett komplement till förordningen om gemensamma bestämmelser.

Det finns också en bestämmelse om ”innovativa åtgärder”, i vilket medlemsstaterna uppmanas att stödja social innovation och nyskapande sociala projekt som stärker nedifrån och upp-strategier bygger på partnerskap.

KAPITEL III: ESF+-stöd för att ta itu med materiell fattigdom

Kapitel III handlar bara om ex-FEAD materiellt bistånd. Detta motiveras av det faktum att dessa typer av insatser har lägre trösklar för deltagandet och således är mindre betungande administrativt. De berörda parterna har efterlyst denna strategi och att inte införa strängare ESF:s regler (t.ex. för rapportering av uppgifter om indikatorer, eller regler om verifieringskedjan). I detta kapitel anges principer som ska de bestämmelser om stödberättigande, rapportering, och revision.

Del III – Genomförande inom ramen för direkt och indirekt förvaltning

KAPITEL IX: Särskilda regler för delen för sysselsättning och social innovation

Detta kapitel inriktas på de direkta och indirekta förvaltningsdel som rör sysselsättning och social innovation). Det innehåller bestämmelser om operativa mål, stödberättigande åtgärder och andra stödberättigade enheter.

KAPITEL II: särskilda bestämmelser för programområdet

Detta kapitel inriktas på de direkta förvaltningsdel relaterade till del. Det innehåller bestämmelser om operativa mål, stödberättigande åtgärder och enheter och styrning.

KAPITEL III: Gemensamma regler för delarna för sysselsättning och social innovation samt för hälsa

Detta kapitel handlar om de regler som gäller för både direkt förvaltning: associerade tredjeländer, formerna av EU-finansiering och metoder för genomförandet, arbetsprogrammet, övervakning och rapportering, utvärdering och skydd av unionens finansiella intressen, revision, information, kommunikation och publicitet.

Del IV – Slutbestämmelser

Del IV innehåller de bestämmelser som gäller för samtliga: utövande av delegering, kommittén för Europeiska socialfonden + delad förvaltning, enligt artikel 163 FEUF, övergångsbestämmelser och ikraftträdande.

Bilaga

- Bilaga I – Gemensamma indikatorer för allmänt stöd av ESF + delad förvaltning

- Bilaga II – gemensamma indikatorer för ESF + stöd för att åtgärda materiella brister
- Bilaga III – Indikatorer för hälsodelen

Förslag till

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS FÖRORDNING

om Europeiska socialfonden+ (ESF+)

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt artiklarna 46 d, 149, 153.2 a, 164, 168.5, 175.3 och 349,

med beaktande av Europeiska kommissionens förslag, och

efter översändande av utkastet till lagstiftningsakt till de nationella parlamenten,

med beaktande av Europeiska ekonomiska och sociala kommitténs yttrande¹⁴,

med beaktande av Regionkommitténs yttrande¹⁵,

i enlighet med det ordinarie lagstiftningsförfarandet, och

av följande skäl:

- (1) Den 17 november 2017 proklamerade Europaparlamentet, rådet och kommissionen den europeiska pelaren för sociala rättigheter som svar på de sociala utmaningarna i Europa. Pelarens tjugo principer är indelade i tre kategorier: lika möjligheter och tillgång till arbetsmarknaden, rättvisa arbetsvillkor samt social skydd och social inkludering. De tjugo principerna i den europeiska pelaren för sociala rättigheter bör ligga till grund för åtgärder inom ramen för Europeiska socialfonden+ (nedan kallad *ESF+*). För att bidra till genomförandet av den europeiska pelaren för sociala rättigheter bör ESF+ stödja investeringar i människor och system på politikområdena sysselsättning, utbildning och social inkludering, vilket bidrar till ekonomisk, territoriell och social sammanhållning i enlighet med artikel 174 i EUF-fördraget.
- (2) På unionsnivå är den europeiska planeringsterminen för samordning av den ekonomiska politiken en ram för att fastställa nationella reformprioriteringar och övervaka genomförandet av dem. Medlemsstaterna utvecklar sina egna nationella fleråriga investeringsstrategier till stöd för dessa reformprioriteringar. Dessa strategier bör läggas fram tillsammans med de årliga nationella reformprogrammen som ett sätt att beskriva och samordna prioriterade investeringsprojekt som får stöd genom nationell finansiering och/eller unionsfinansiering. De bör också syfta till att använda unionsfinansiering på ett enhetligt sätt och få ut största möjliga mervärde av det ekonomiska stöd som ska tas emot, särskilt från de program som finansieras av unionen inom ramen för Europeiska regionala utvecklingsfonden,

¹⁴ EUT C [...], [...], s. [...].

¹⁵ EUT C [...], [...], s. [...].

Sammanhållningsfonden, Europeiska socialfonden+, Europeiska havs- och fiskerifonden och Europeiska jordbruksfonden för landsbygdsutveckling, Europeiska investeringsbankens stabiliseringsfunktionen och InvestEU, där så är relevant.

- (3) Rådet [...] antog de reviderade riktlinjerna för medlemsstaternas sysselsättningspolitik, så att texten anpassades till principerna i den europeiska pelaren för sociala rättigheter, i syfte att förbättra EU:s konkurrenskraft och att göra EU till en bättre plats för att investera, skapa arbetstillfällen och främja social sammanhållning. För att säkerställa att ESF+ anpassas helt och hållet till målen för dessa riktlinjer, särskilt i fråga om sysselsättning, utbildning, vidareutbildning och kampen mot social utestängning, fattigdom och diskriminering, bör ESF+ stödja medlemsstaterna med beaktande av de relevanta integrerade riktlinjer och relevanta landsspecifika rekommendationer som antagits i enlighet med artiklarna 121.2 och 148.4 i EUF-fördraget samt, i tillämpliga fall på nationell nivå, de nationella reformprogram som underbyggs av nationella strategier. ESF+ bör också bidra till relevanta aspekter av genomförandet av unionens viktigaste initiativ och verksamheter, särskilt kompetensagendan för Europa och det europeiska området för utbildning, relevanta rekommendationer från rådet och andra initiativ, såsom ungdomsgarantin, kompetenshöjningsvägar och långtidsarbetslösas återinträde på arbetsmarknaden.
- (4) Den 20 juni 2017 godkände rådet EU:s svar på Agenda 2030 för hållbar utveckling – en hållbar europeisk framtid. Rådet betonade att det är viktigt att hållbar utveckling uppnås i alla tre dimensioner (den ekonomiska, sociala och miljömässiga) på ett balanserat och integrerat sätt. Det är ytterst viktigt att hållbar utveckling integreras i EU:s alla interna och externa politikområden och att EU har höga ambitioner för den politik som används för att bemöta de globala utmaningarna. Rådet välkomnade kommissionens meddelande *Nästa steg för en hållbar europeisk framtid* som lades fram den 22 november 2016 i en första konkret strävan att integrera målen för hållbar utveckling och låta dessa utgöra den vägledande principen för all EU-politik, inte minst när det gäller unionens finansieringsinstrument.
- (5) Unionen står inför strukturella utmaningar som hänger samman med globaliseringen av ekonomin, hanteringen av migrationsströmmar och det ökade säkerhetshotet, omställningen till ren energi, den tekniska utvecklingen och den allt äldre arbetsstyrkan och den växande bristen på kompetens och arbetskraft inom vissa sektorer och regioner, något som särskilt små och medelstora företag har fått erfara. Med tanke på förändringarna i arbetslivet bör unionen vara beredd att hantera nuvarande och framtida utmaningar genom att investera i relevant kompetens, se till att tillväxten gynnar alla och förbättra sysselsättnings- och socialpolitiken, inbegripet när det gäller arbetskraftens rörlighet.
- (6) I förordning (EU) nr [...] fastställs handlingsplanen för Europeiska regionala utvecklingsfonden (Eruf), Europeiska socialfonden+ (ESF+), Sammanhållningsfonden, Europeiska havs- och fiskerifonden (EHFF), Asyl- och migrationsfonden (Amif), Fonden för inre säkerhet (ISF) samt Instrumentet för gränsförvaltning och visering som en del av Fonden för integrerad gränsförvaltning, och anges särskilt de politiska målen och reglerna för programplanering, övervakning och utvärdering samt förvaltning och kontroll av de av unionens fonder som genomförs inom ramen för delad förvaltning. Det är därför nödvändigt att fastställa de allmänna målen för ESF+ och fastställa särskilda bestämmelser för den typ av verksamhet som får finansieras av ESF+.

- (7) I förordning (EU, Euratom) nr [nya budgetförordningen] (nedan kallad *budgetförordningen*) fastställs regler för genomförandet av unionens budget, inklusive regler om bidrag, priser, upphandling, indirekt genomförande, ekonomiskt stöd, finansieringsinstrument och budgetgarantier. I syfte att säkerställa enhetlighet i genomförandet av unionens finansieringsprogram ska budgetförordningen gälla för de åtgärder som ska genomföras genom direkt eller indirekt förvaltning inom ramen för ESF+.
- (8) Typerna av finansiering och metoderna för genomförande enligt denna förordning bör väljas ut på grundval av hur väl de bidrar till uppnåendet av åtgärdernas särskilda mål och åstadkommer resultat, med beaktande av framför allt kostnaderna för kontroller, den administrativa bördan och den förväntade risken för bristande efterlevnad. När det gäller bidrag bör detta inbegripa att man överväger användningen av enhetsbelopp, schablonsatser, bidrag till enhetskostnader och finansiering som inte är kopplad till kostnader, i den mening som avses i artikel 125.1 i budgetförordningen. När det gäller att genomföra åtgärder som avser den socioekonomiska integrationen av tredjelandsmedborgare, och i enlighet med artikel 88 i förordningen om gemensamma bestämmelser, får kommissionen ersätta de medlemsstater som använder förenklade kostnadsalternativ, inbegripet användningen av enhetsbelopp.
- (9) För att rationalisera och förenkla finansieringen och skapa ytterligare möjligheter till synergieffekter med hjälp av integrerade finansieringsstrategier bör de åtgärder som fått stöd från fonden för europeiskt bistånd till dem som har det sämst ställt (nedan kallad *Fead*), Europeiska unionens program för sysselsättning och social innovation samt programmet för unionsåtgärder på hälsoområdet integreras i ESF+. Därför bör ESF+ omfatta följande tre delar: ESF+-delen inom ramen för delad förvaltning, delen för sysselsättning och social innovation samt delen för hälsa. Detta bör bidra till att minska den administrativa bördan i samband med förvaltningen av olika fonder, särskilt för medlemsstaterna, samtidigt som man behåller enklare regler för enklare insatser, såsom utdelningen av livsmedelsbistånd och/eller grundläggande materiellt bistånd.
- (10) Mot bakgrund av detta bredare tillämpningsområde för ESF+ är det lämpligt att föreskriva att målen att effektivisera arbetsmarknaderna och främja tillgången till sysselsättning av god kvalitet, förbättra tillgången till och kvaliteten på utbildning, främja social inkludering och hälsa och att minska fattigdomen inte bara ska genomföras inom ramen för delad förvaltning, utan också genom direkt och indirekt förvaltning inom ramen för sysselsättning och social innovation samt hälsa när det gäller åtgärder på unionsnivå.
- (11) Integreringen av programmet för unionens åtgärder på hälsoområdet med ESF+ kommer också att skapa synergieffekter mellan utveckling och testning av de initiativ och politiska åtgärder för att förbättra effektiviteten, motståndskraften och hållbarheten i hälso- och sjukvårdssystemen som utvecklats av ESF+-programmets hälsodel och genomförandet av dem i medlemsstaterna med hjälp av de verktyg som tillhandahålls genom andra delar av ESF+-förordning.
- (12) I denna förordning fastställs en finansieringsram för ESF+. Delar av denna finansieringsram bör användas för åtgärder som ska genomföras genom direkt och indirekt förvaltning inom ramen för delarna för sysselsättning och social innovation samt för hälsa.
- (13) ESF+ bör syfta till att främja sysselsättning genom aktiva insatser som möjliggör (åter)inträde på arbetsmarknaden, särskilt för ungdomar, långtidsarbetslösa och

personer utanför arbetskraften, och genom att främja egenföretagande och den sociala ekonomin. ESF+ bör syfta till att förbättra arbetsmarknadernas funktion genom att stödja modernisering av arbetsmarknadsinstitutionerna, såsom offentliga arbetsförmedlingar, i syfte att förbättra deras förmåga att tillhandahålla intensifierad, riktad rådgivning och vägledning under jobbsökandet och övergången till sysselsättning och att öka arbetstagarnas rörlighet. ESF+ bör främja kvinnors deltagande på arbetsmarknaden genom åtgärder som syftar till att säkerställa bland annat bättre balans mellan arbete och privatliv samt tillgång till barnomsorg. ESF+ bör också syfta till att tillhandahålla en hälsosam och väl anpassad arbetsmiljö för att hantera hälsorisker i samband med förändrade anställningsformer och behoven hos den åldrande arbetskraften.

- (14) ESF+ bör tillhandahålla stöd för att förbättra utbildningssystemens kvalitet, ändamålsenlighet och relevans för arbetsmarknaden i syfte att underlätta tillägnet av nyckelkompetenser, särskilt när det gäller de digitala färdigheter som alla individer behöver för självförverkligande och personlig utveckling, sysselsättning, social inkludering och ett aktivt medborgarskap. ESF+ bör bidra till framsteg inom utbildning och övergången till arbete, stödja livslångt lärande och anställbarhet och bidra till konkurrenskraften och samhällsinnovation och ekonomisk innovation genom att stödja anpassningsbara och hållbara initiativ på dessa områden. Detta skulle exempelvis kunna uppnås genom lärande på arbetsplatsen och lärlingsutbildning, livslång vägledning, planering av kompetensbehov i samarbete med industrin, aktuellt utbildningsmaterial, prognoser och uppföljning av utexaminerade, utbildning av lärare, validering av läranderesultat och erkännande av kvalifikationer.
- (15) Stöd genom ESF+ bör användas för att främja lika tillgång för alla, särskilt för grupper med sämre förutsättningar, till icke-segregerad och inkluderande utbildning av god kvalitet, från förskola och barnomsorg via allmän utbildning och yrkesutbildning till högre utbildning samt vuxenutbildning, och därigenom främja övergångsmöjligheter mellan olika utbildningssektorer, så att man förhindrar att elever lämnar skolan i förtid, förbättrar kunskaper om hälsa, stärker kopplingen till icke-formellt och informellt lärande och underlättar mobilitet i utbildningssyfte för alla. Synergieffekter med Erasmusprogrammet, särskilt för att främja mobilitet i utbildningssyfte för elever med sämre förutsättningar, bör i detta sammanhang stödjas.
- (16) ESF+ bör främja flexibla möjligheter till kompetenshöjning och omskolning för alla, särskilt när det gäller digitala färdigheter och viktig möjliggörande teknik, i syfte att förse människor med färdigheter som är anpassade till digitaliseringen, de tekniska förändringarna, innovation samt sociala och ekonomiska förändringar och som underlättar karriärövergångar och rörlighet och stödjer särskilt lågutbildade och/eller lågkvalificerade vuxna i linje med den nya kompetensagendan för Europa.
- (17) Synergieffekter med programmet Horisont Europa bör se till att ESF+ kan integrera och utöka innovativa kursplaner som stöds av Horisont Europa, så att människor får de färdigheter och den kompetens som kommer att behövas för framtidens arbetstillfällen.
- (18) ESF+ bör stödja medlemsstaternas insatser för att ta itu med fattigdom i syfte att bryta det sociala arvet mellan generationerna och främja social inkludering genom att garantera lika möjligheter för alla och ta itu med diskriminering och ojämlikhet när det gäller hälsa. Detta innebär att en rad strategier måste tillämpas som inriktas på de minst gynnade personerna oavsett ålder, inbegripet barn, marginaliserade befolkningsgrupper som romer och arbetande fattiga. ESF+ bör främja aktiv

integration av de personer som befinner sig långt från arbetsmarknaden för att säkerställa deras socioekonomiska integration. ESF+ bör också användas för att främja snabb och lika tillgång till överkomliga, hållbara och högkvalitativa tjänster, såsom hälso- och sjukvård samt långvarig vård och omsorg, särskilt familjeomsorg och närvård. ESF+ bör bidra till moderniseringen av systemen för socialt skydd, särskilt i syfte att främja deras tillgänglighet.

- (19) ESF+ bör bidra till att minska fattigdomen genom att stödja nationella program som syftar till att åtgärda livsmedelsbrist och materiell fattigdom och främja social integration av människor som riskerar att drabbas av fattigdom eller social utestängning och av dem som har det sämst ställt. För att minst 4 % av medlen från ESF+-delen inom ramen för delad förvaltning på unionsnivå ska stödja dem som har det sämst ställt, bör medlemsstaterna avsätta minst 2 % av sina nationella resurser från ESF+-delen inom ramen för delad förvaltning för att komma till rätta med de typer av extrem fattigdom som i störst utsträckning leder till social utestängning, såsom hemlöshet, barnfattigdom och livsmedelsbrist. Beroende på insatsernas karaktär och typen av slutmottagare, är det nödvändigt att enklare regler tillämpas på stöd som avser materiell fattigdom för dem som har det sämst ställt.
- (20) Mot bakgrund av det ständiga behovet av att öka insatserna för att komma till rätta med hanteringen av migrationsströmmarna i unionen som helhet och i syfte att säkerställa ett enhetligt, starkt och konsekvent stöd till solidaritet och ansvarsfördelning, bör ESF+ tillhandahålla stöd som främjar den socioekonomiska integrationen av tredjelandsmedborgare för att komplettera de åtgärder som finansieras inom ramen för asyl- och migrationsfonden.
- (21) ESF+ bör stödja politiska reformer och reformer av systemen inom områdena för sysselsättning, social inkludering, hälso- och sjukvård, långvarig vård och omsorg samt utbildning. För att bättre anpassa sig till den europeiska planeringsterminen ska medlemsstaterna avsätta en lämplig andel av sina resurser från ESF+-delen inom ramen för delad förvaltning till att genomföra de relevanta landsspecifika rekommendationer som avser de strukturella utmaningar som bör hanteras genom fleråriga investeringar som faller inom tillämpningsområdet för ESF+. Kommissionen och medlemsstaterna bör säkerställa samstämmighet, samordning och komplementaritet mellan delarna för delad förvaltning och för hälsa i ESF+ och reformstödprogrammet, inbegripet reformverktyget och instrumentet för tekniskt stöd. Särskilt kommissionen och medlemsstaterna bör, i alla skeden av processen, säkerställa effektiv samordning för att garantera konsekvens, samstämmighet, komplementaritet och synergi mellan olika finansieringskällor, inbegripet tekniskt bistånd från dessa.
- (22) För att se till att Europas sociala dimension, såsom anges i den europeiska pelaren för sociala rättigheter, vederbörligen framförs och att en miniminivå av resurser är inriktade på de mest behövande, bör medlemsstaterna avsätta minst 25 % av sina nationella ESF+-medel från ESF+-delen inom ramen för delad förvaltning för att främja social integration.
- (23) Med tanke på den fortsatt höga andelen ungdomar som är arbetslösa eller står utanför arbetskraften i ett antal medlemsstater och regioner, som särskilt drabbar ungdomar som varken arbetar eller studerar, är det nödvändigt att dessa medlemsstater fortsätter att anslå tillräckliga resurser till ESF+-delen inom ramen för delad förvaltning till åtgärder som främjar ungdomssysselsättningen, inbegripet genom att genomföra ungdomsgarantin. Med utgångspunkt i de åtgärder som stöds genom

ungdomssysselsättningsinitiativet under programperioden 2014–2020 och som inriktar sig på enskilda personer, bör medlemsstaterna ytterligare främja sysselsättning, utbildnings- och återintegreringsstrategier och uppsökande åtgärder för ungdomar genom att vid behov prioritera långtidsarbetslösa, personer utanför arbetskraften och ungdomar med sämre förutsättningar, inbegripet genom ungdomsarbete. Medlemsstaterna bör också investera i åtgärder som syftar till att underlätta övergången från skola till arbetsliv och till att modernisera och anpassa arbetsförmedlingarna så att de tillhandahåller skräddarsytt stöd till ungdomar. De berörda medlemsstaterna bör därför avsätta minst 10 % av sina nationella resurser från ESF+-delen inom ramen för delad förvaltning för att stödja ungdomars anställbarhet.

- (24) Medlemsstaterna bör säkerställa samordning och komplementaritet mellan de åtgärder som finansieras av dessa fonder.
- (25) I enlighet med artikel 349 i EUF-fördraget och artikel 2 i protokoll nr 6 till 1994 års anslutningsakt är de yttersta randområdena och de nordliga glesbefolkade regionerna berättigade till särskilda åtgärder inom ramen för den gemensamma politiken och EU:s olika program. Till följd av de bestående begränsningarna behöver dessa regioner särskilt stöd.
- (26) Ett effektivt och ändamålsenligt genomförande av ESF+-stödda insatser bygger på god förvaltning och partnerskap mellan alla aktörer på relevanta regionala nivåer och socioekonomiska aktörer, särskilt arbetsmarknadens parter och det civila samhället. Det är därför viktigt att medlemsstaterna uppmuntrar deltagande av arbetsmarknadens parter och det civila samhället i genomförandet av ESF+ inom ramen för delad förvaltning.
- (27) För att man bättre ska kunna anpassa åtgärderna till sociala förändringar och främja och stödja innovativa lösningar är stöd till social innovation viktigt. Att testa och utvärdera innovativa lösningar innan de används i större skala bidrar till effektivare åtgärder och motiverar därigenom särskilt stöd från ESF+.
- (28) Medlemsstaterna och kommissionen bör se till att ESF+ bidrar till att främja jämställdhet i enlighet med artikel 8 i EUF-fördraget i syfte att främja lika behandling och lika möjligheter för kvinnor och män inom alla områden, även när det gäller deltagande på arbetsmarknaden, anställningsvillkor och karriärutveckling. De bör också se till att ESF+ främjar lika möjligheter för alla utan diskriminering i enlighet med artikel 10 i EUF-fördraget och främjar inkludering i samhället av personer med funktionsnedsättning, på lika villkor som andra, och bidrar till genomförandet av Förenta nationernas konvention om rättigheter för personer med funktionsnedsättning. Dessa principer bör beaktas i alla aspekter och i alla skeden i utarbetandet, övervakningen, genomförandet och utvärderingen av programmen i god tid och på ett enhetligt sätt, samtidigt som man säkerställer att särskilda åtgärder vidtas för att främja jämställdhet och lika möjligheter. ESF+ bör också stödja övergången från institutionsbaserad omsorg till anhängigvård och närvård, särskilt för de personer som ställs inför diskriminering på flera grunder. ESF+ bör inte stödja åtgärder som bidrar till segregering eller till social utestängning. Enligt förordning (EU) nr [den kommande förordningen om gemensamma bestämmelser] ska regler för stöd berättigande utgifter fastställas på nationell nivå, utom i vissa fall där det är nödvändigt att fastställa särskilda bestämmelser när det gäller ESF+-delen inom ramen för delad förvaltning.

- (29) I syfte att minska den administrativa bördan för insamling av uppgifter bör medlemsstaterna, när sådana uppgifter finns tillgängliga i register, ge de förvaltningsmyndigheterna möjlighet att samla in uppgifter från register.
- (30) I fråga om behandling av personuppgifter inom ramen för denna förordning, bör nationella transiteringsanläggningar utföra sina uppgifter enligt denna förordning i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/679¹⁶.
- (31) Sociala experiment är försök i småskaliga projekt som gör det möjligt att samla in bevis om genomförbarheten av sociala innovationer. Det bör vara möjligt att följa upp genomförbara idéer i större skala eller i andra sammanhang med ekonomiskt stöd från ESF+ och från andra källor.
- (32) I ESF+ fastställs bestämmelser som syftar till fri rörlighet för arbetstagare på icke-diskriminerande villkor genom att ett nära samarbete säkerställs mellan medlemsstaternas centrala arbetsmarknadsmyndigheter och med kommissionen. Det europeiska nätverket för arbetsförmedlingar bör främja bättre fungerande arbetsmarknader genom att underlätta arbetstagares gränsöverskridande rörlighet och en större öppenhet när det gäller information om arbetsmarknaden. Tillämpningsområdet för ESF+ omfattar även utveckling av och stöd till riktade rörlighetsprogram för att tillsätta lediga platser, om man har konstaterat att det finns brister på arbetsmarknaden.
- (33) Svårigheter att få tillgång till finansiering för mikroföretag, social ekonomi och sociala företag är ett av de största hindren för nyföretagande, särskilt bland dem som befinner sig längst bort från arbetsmarknaden. I ESF+-förordningen fastställs bestämmelser som syftar till att skapa ett marknadsekosystem för att öka utbudet av och tillgången till finansiering för sociala företag och tillgodose efterfrågan från dem som behöver det mest, särskilt arbetslösa, kvinnor och utsatta människor som vill starta eller vidareutveckla ett mikroföretag. Detta mål kommer också att hanteras med hjälp av finansieringsinstrument och budgetgarantier inom ramen för sociala investeringar och kompetensutveckling i InvestEU-fonden.
- (34) Marknadsaktörerna i fråga om sociala investeringar, inbegripet filantropiska aktörer, kan spela en viktig roll när det gäller att uppnå flera ESF+-mål, eftersom de erbjuder finansiering samt innovativa och kompletterande strategier för att bekämpa social utestängning och fattigdom, minska arbetslösheten och bidra till FN:s mål för hållbar utveckling. Filantropiska aktörer, såsom stiftelser och givare, bör därför involveras på lämpligt sätt i ESF+-åtgärder, särskilt sådana som syftar till att utveckla den sociala investeringsmarknadens ekosystem.
- (35) I enlighet med artikel 168 i EUF-fördraget ska en hög hälsoskyddsnivå för människor säkerställas vid utformningen och genomförandet av all gemenskapspolitik och alla gemenskapsåtgärder. Unionen ska komplettera och stödja nationell hälso- och sjukvårdspolitik, främja samarbete mellan medlemsstaterna och samordning mellan deras program, med full respekt för medlemsstaternas ansvar när det gäller såväl utformningen av nationell hälso- och sjukvårdspolitik som organisation och tillhandahållande av hälso- och sjukvårdstjänster samt medicinsk vård.
- (36) Om människor kan förbli friska och aktiva längre och om de får möjlighet att aktivt vårda sin hälsa, kommer det att få positiva hälsoeffekter, minska ojämlikhet i fråga om

16

hälsa och få en positiv inverkan på livskvaliteten, produktiviteten, konkurrenskraften och delaktighet, samtidigt som trycket på de nationella budgetarna minskar. Kommissionen har åtagit sig att underlätta för medlemsstaterna att uppnå sina mål för hållbar utveckling, särskilt det tredje målet för hållbar utveckling ”Säkerställa att alla kan leva ett hälsosamt liv och verka för alla människors välbefinnande i alla åldrar”¹⁷.

- (37) Faktaunderlag och de gemensamma värderingar och principer i Europeiska unionens hälso- och sjukvårdssystem, såsom anges i rådets slutsatser av den 2 juni 2006, bör stödja beslutsprocessen för planering och förvaltning av innovativa, effektiva och motståndskraftiga hälso- och sjukvårdssystem, främja verktyg för att säkerställa allmän tillgång till hälso- och sjukvård av hög kvalitet och det frivilliga genomförandet av bästa praxis i större skala.
- (38) Delen för hälsa i ESF+ bör bidra till sjukdomsförebyggande åtgärder under hela livet för unionens medborgare och till hälsofrämjande åtgärder genom att den tar itu med hälsoriskfaktorer, såsom tobaksanvändning och passiv rökning, skadlig alkoholkonsumtion, konsumtion av olaglig narkotika och minskning av narkotikarelaterade hälsoskador, ohälsosamma kostvanor och fysisk inaktivitet, och verkar för miljöer som stöder en hälsosam livsstil för att komplettera medlemsstaternas insatser i linje med de relevanta strategierna. Delen för hälsa i ESF + bör integrera effektiva modeller för förebyggande, innovativ teknik samt nya affärsmodeller och lösningar för att bidra till innovativa, effektiva och hållbara hälso- och sjukvårdssystem i medlemsstaterna och underlätta tillgången till bättre och tryggare hälso- och sjukvård för unionsmedborgarna.
- (39) Icke smittsamma sjukdomar ligger bakom över 80 % av de förtida dödsfallen i unionen och ett effektivt förebyggande innebär flera gränsöverskridande dimensioner. Europaparlamentet och rådet har samtidigt betonat att man måste minimera konsekvenserna för folkhälsan när det gäller allvarliga gränsöverskridande hot mot hälsan, såsom smittsamma sjukdomar och andra biologiska, kemiska, miljörelaterade och okända hot, genom att stödja beredskap och kapacitetsuppbyggnad.
- (40) Det är avgörande för hälso- och sjukvårdssystemens effektivitet och för medborgarnas hälsa att minska bördan av resistent infektioner och vårdrelaterade infektioner och säkra tillgången till effektiva antimikrobiella medel.
- (41) Kommissionen har nyligen lagt fram ett förslag¹⁸ om utvärdering av medicinska metoder för att stödja samarbete om utvärdering av medicinska metoder på EU-nivå, förbättra tillgången till innovativa medicinska metoder för patienter i hela unionen, bättre utnyttja tillgängliga resurser och förbättra förutsägbarhet för företagen.
- (42) Med tanke på särdragen hos vissa av de mål som omfattas av delen för hälsa i ESF+ och av typen av åtgärder enligt denna del är respektive behöriga myndigheter i medlemsstaterna mest lämpade att genomföra närliggande verksamhet. Dessa myndigheter, som utsetts av medlemsstaterna själva, bör därför betraktas som identifierade stödmottagare i enlighet med artikel [195] i [den nya budgetförordningen] och bidrag beviljas till dessa myndigheter utan att ansökningsomgångar först offentliggörs.
- (43) De europeiska referensnätverken är nätverk som omfattar vårdgivare i hela Europa och som hanterar sällsynta och komplexa sjukdomar och sjukdomstillstånd som kräver

¹⁷ COM(2016) 739 final

¹⁸ COM(2018) 51 final.

högspecialiserad behandling och stora kunskaper och resurser. De europeiska referensnätverken är godkända som nätverk av medlemsstaternas styrelse för europeiska referensnätverk, efter det förfarande för godkännande som anges i kommissionens genomförandebeslut 2014/287/EU av den 10 mars 2014. Dessa nätverk bör därför betraktas som identifierade stödmottagare i enlighet med artikel [195] i [den nya budgetförordningen] och bidrag beviljas till de europeiska referensnätverken utan att ansökningsomgångar först offentliggörs.

- (44) EU:s lagstiftning har en omedelbar inverkan på det dagliga livet för medborgarna, på effektiviteten och motståndskraften hos hälso- och sjukvårdssystemen och på en väl fungerande inre marknad. Regelverket för läkemedel och medicinsk teknik (medicinska produkter, medicintekniska produkter och ämnen av mänskligt ursprung) samt tobakslagstiftningen och patienträttigheter vid allvarliga gränsöverskridande hot mot människors hälsa behövs för hälsoskyddet i EU. Förordningen och dess genomförande och tillämpning måste hålla jämna steg med innovation och forskningsframsteg och med förändringarna i samhället på detta område, samtidigt som resultat måste uppnås när det gäller målen för hälsa. Det är därför nödvändigt att ständigt utveckla den kunskapsbas som krävs för att genomföra lagstiftning av en sådan vetenskaplig karaktär.
- (45) För att kunna maximera ändamålsenligheten och effektiviteten för åtgärder på unionsnivå och internationell nivå, bör det utvecklas samarbete med relevanta internationella organisationer, såsom Förenta nationerna och dess specialiserade organ, i synnerhet Världshälsoorganisationen (WHO), samt med Europarådet och Organisationen för ekonomiskt samarbete och utveckling (OECD) för att genomföra delen för hälsa.
- (46) Denna förordning kommer att bidra till att integrera klimatåtgärder i unionens politik och till att uppnå det övergripande målet att 25 % av utgifterna i EU-budgeten bidrar till klimatmålen, vilket återspeglar vikten av att bekämpa klimatförändringarna i linje med unionens åtagande att genomföra Parisavtalet och uppnå FN:s mål för hållbar utveckling. De berörda åtgärderna kommer att fastställas under utarbetandet och genomförandet och omprövas i samband med halvtidsutvärderingen.
- (47) I enlighet med artikel [94 i rådets beslut 2013/755/EU¹⁹] ska personer och enheter i utomeuropeiska länder och territorier (ULT) vara berättigade till finansiering, med förbehåll för programmets regler och mål för delarna för sysselsättning och social innovation samt för hälsa och eventuella ordningar som gäller för den medlemsstat till vilken det berörda utomeuropeiska landet eller territoriet är knutet.
- (48) Tredjeländer som är medlemmar i Europeiska ekonomiska samarbetsområdet (EES) får delta i unionens program inom ramen för det samarbete som inrättas genom EES-avtalet, där det föreskrivs för programmets genomförande genom ett beslut enligt det avtalet. En särskild bestämmelse bör införas i denna förordning för att bevilja de rättigheter och det tillträde som krävs för att den behöriga utanordnaren, Europeiska byrån för bedrägeribekämpning och Europeiska revisionsrätten ska kunna utöva alla sina befogenheter.

¹⁹ Rådets beslut 2013/755/EU av den 25 november 2013 om associering av de utomeuropeiska länderna och territorierna med Europeiska unionen (ULT-beslutet), EUT L 344, 19.12.2013, s. 1.

- (49) I enlighet med budgetförordningen, Europaparlamentets och rådets förordning (EU, Euratom) nr 883/2013²⁰, rådets förordning (Euratom, EG) nr 2988/95²¹, rådets förordning (Euratom, EG) nr 2185/96²² och rådets förordning (EU) 2017/1939²³ ska unionens ekonomiska intressen skyddas genom proportionella åtgärder i enlighet med budgetförordningen och andra tillämpliga regler, inbegripet förebyggande, upptäckt, rättelse och utredning av oriktigheter och bedrägerier, krav på återbetalning av belopp som gått förlorade, betalats ut på felaktiga grunder eller använts felaktigt samt i tillämpliga fall administrativa sanktioner. I enlighet med förordning (EU, Euratom) nr 883/2013 och förordning (Euratom, EG) nr 2185/96 får Europeiska byrån för bedrägeribekämpning (Olaf) utföra administrativa utredningar, inbegripet kontroller på plats och inspektioner, i syfte att fastställa om det har förekommit bedrägeri, korruption eller annan brottslig verksamhet som påverkar unionens ekonomiska intressen. I enlighet med förordning (EU) 2017/1939 får Europeiska åklagarmyndigheten utreda och lagföra bedrägerier riktade mot EU och annan brottslig verksamhet som påverkar unionens ekonomiska intressen, i enlighet med Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2017/1371²⁴. I enlighet med budgetförordningen ska varje person eller enhet som tar emot medel från unionen samarbeta fullt ut för att skydda unionens ekonomiska intressen, ge kommissionen, Olaf, Europeiska åklagarmyndigheten och Europeiska revisionsrätten alla rättigheter och all tillgång som behövs och säkerställa att tredje parter som är involverade i förvaltningen av medel från unionen beviljar likvärdiga rättigheter.
- (50) Övergripande finansiella regler som antas av Europaparlamentet och rådet på grundval av artikel 322 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt är tillämpliga på denna förordning. Dessa regler fastställs i budgetförordningen och bestämmer särskilt förfarandet för fastställande och genomförande av budgeten genom bidrag, upphandling, priser, indirekt genomförande och föreskriver kontroller av finansiella aktörers ansvar. Regler som antas på grundval av artikel 322 i EUF-fördraget rör också skyddet av unionens budget i händelse av allmänna brister i medlemsstaternas efterlevnad av rättsstatsprincipen, eftersom rättsstatsprincipen är en grundförutsättning för sund ekonomisk förvaltning och effektiv EU-finansiering.
- (51) Eftersom målet för denna förordning, nämligen att förbättra effektiviteten på arbetsmarknaden och främja tillträde till sysselsättning av hög kvalitet, förbättra tillgången till och kvaliteten på utbildning, främja social inkludering och hälsa och minska fattigdomen samt åtgärderna inom delarna för sysselsättning och social innovation samt för hälsa, inte i tillräcklig utsträckning kan uppnås av medlemsstaterna, utan snarare kan uppnås bättre på unionsnivå, får unionen vidta

²⁰ Europaparlamentets och rådets förordning (EU, Euratom) nr 883/2013 av den 11 september 2013 om utredningar som utförs av Europeiska byrån för bedrägeribekämpning (Olaf) och om upphävande av Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1073/1999 och rådets förordning (Euratom) nr 1074/1999 (EUT L 248, 18.9.2013, s. 1).

²¹ Rådets förordning (EG, Euratom) nr 2988/95 av den 18 december 1995 om skydd av Europeiska gemenskapernas finansiella intressen (EGT L 312, 23.12.1995, s. 1).

²² Rådets förordning (Euratom, EG) nr 2185/96 av den 11 november 1996 om de kontroller och inspektioner på platsen som kommissionen utför för att skydda Europeiska gemenskapernas finansiella intressen mot bedrägerier och andra oegentligheter (EGT L 292, 15.11.1996, s. 2).

²³ Rådets förordning (EU) 2017/1939 av den 12 oktober 2017 om genomförande av fördjupat samarbete om inrättande av Europeiska åklagarmyndigheten (EUT L 283, 31.10.2017, s. 1).

²⁴ Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2017/1371 av den 5 juli 2017 om bekämpande genom straffrättsliga bestämmelser av bedrägeri som riktar sig mot unionens finansiella intressen (EUT L 198, 28.7.2017, s. 29).

åtgärder i enlighet med subsidiaritetsprincipen i artikel 5 i fördraget om Europeiska unionen. I enlighet med proportionalitetsprincipen i samma artikel går denna förordning inte utöver vad som är nödvändigt för att uppnå det målet.

- (52) I syfte att ändra vissa icke väsentliga delar av denna förordning, bör befogenheten att anta akter i enlighet med artikel 290 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt delegeras till kommissionen när det gäller att ändra och komplettera bilagorna om indikatorer. Det är särskilt viktigt att kommissionen genomför lämpliga samråd under sitt förberedande arbete, inklusive på expertnivå, och att dessa samråd genomförs i enlighet med principerna i det interinstitutionella avtalet om bättre lagstiftning av den 13 april 2016. För att säkerställa lika stor delaktighet i förberedelsen av delegerade akter erhåller Europaparlamentet och rådet alla handlingar samtidigt som medlemsstaternas experter, och deras experter ges systematiskt tillträde till möten i kommissionens expertgrupper som förbereder delegerade akter.
- (53) För att säkerställa enhetliga villkor för genomförandet av denna förordning bör kommissionen tilldelas genomförandebefogenheter. Genomförandebefogenheterna när det gäller mallen för den strukturerade undersökningen av slutmottagarna bör utövas i enlighet med det rådgivande förfarande som avses i artikel 4 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 182/2011²⁵ med hänsyn till denna mall.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Del I

Allmänna bestämmelser

Artikel 1

Syfte

Genom denna förordning upprättas Europeiska socialfonden+ (nedan kallad *ESF+*).

I den fastställs målen för *ESF+*, budgeten för perioden 2021–2027, metoderna för genomförande, formerna för unionsfinansiering och reglerna för tillhandahållande av sådan finansiering.

Artikel 2

Definitioner

1. I denna förordning gäller följande definitioner:

1. *kompletterande åtgärder*: verksamhet som tillhandahålls utöver fördelningen av livsmedelsbistånd och/eller grundläggande materiellt bistånd i syfte att komma till rätta med

²⁵ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 182/2011 av den 16 februari 2011 om fastställande av allmänna regler och principer för medlemsstaternas kontroll av kommissionens utövande av sina genomförandebefogenheter (EUT L 55, 28.2.2011, s. 13).

social utestängning, t.ex. hänvisning till och tillhandahållande av sociala tjänster eller råd om hur man sköter hushållsekonomin.

2. *associerat land*: ett land utanför EU (tredjeland) som är part i ett avtal med unionen, vilket gör det möjligt för landet att delta i ESF+-delarna sysselsättning och social innovation samt hälsa i enlighet med artikel 30.

3. *grundläggande materiellt bistånd*: varor som uppfyller en persons grundläggande behov för ett värdigt liv, såsom kläder, hygienartiklar och skolmaterial.

4. *blandfinansieringsinsats*: åtgärder som stöds genom unionens budget, inbegripet blandfinansieringsinstrument i enlighet med artikel 2.6 i budgetförordningen, i vilka icke-återbetalningspliktiga former av stöd och/eller finansieringsinstrument från unionens budget sammanförs med återbetalningspliktiga former av stöd från institutioner för utvecklingsfinansiering eller andra offentliga finansinstitut, kommersiella finansinstitut och investerare.

5. *gemensamma omedelbara resultatindikatorer*: gemensamma resultatindikatorer som mäter effekterna inom fyra veckor från och med den dag då deltagaren lämnar insatsen (utträdesdag).

6. *gemensamma långsiktiga resultatindikatorer*: gemensamma resultatindikatorer som mäter effekterna sex månader efter det att en deltagare har lämnat insatsen.

7. *kostnader för inköp av livsmedelsbistånd och/eller grundläggande materiellt bistånd*: de faktiska kostnaderna i samband med bidragsmottagarens inköp av livsmedelsbistånd och/eller grundläggande materiellt bistånd och som inte är begränsade till priset för livsmedelsbiståndet och/eller det grundläggande materiella biståndet.

8. *slutmottagare*: den eller de personer som har det sämst ställt som erhåller stöd, såsom fastställs i artikel 4.1 xi.

9. *hälsokris*: varje kris som vanligtvis uppfattas som ett hot och som har en hälsodimension och kräver att myndigheterna vidtar omedelbara åtgärder under osäkra förhållanden.

10. *rättslig enhet*: varje fysisk person eller varje juridisk person som inrättats och erkänts som sådan i enlighet med nationell rätt, unionsrätt eller internationell rätt och som har rättskapacitet och som för egen räkning kan utöva rättigheter och ha skyldigheter.

11. *mikrofinansiering*: garantier, mikrokrediter, eget kapital och kapital likställt med eget kapital, tillsammans med åtföljande företagsutvecklingstjänster, t.ex. i form av individuell rådgivning, utbildning och mentorskap, som ges till personer och mikroföretag som har svårt att få tillgång till krediter för yrkesmässig och/eller inkomstbringande verksamhet.

12. *mikroföretag*: ett företag med färre än tio anställda och en årsomsättning eller balansomslutning som understiger 2 000 000 euro.

13. *de personer som har det sämst ställt*: fysiska personer, antingen enskilda, familjer, hushåll eller grupper bestående av sådana personer, vars behov av bistånd har fastställts på grundval av objektiva kriterier som angetts av behöriga nationella myndigheter i samråd med relevanta aktörer, med undvikande av intressekonflikter, och som godkänts av dessa nationella behöriga myndigheter och som kan innehålla sådana element som gör det möjligt att rikta in sig på de personer som har det sämst ställt i vissa geografiska områden.

14. *referensvärde*: ett värde för att fastställa mål för gemensamma och programspecifika resultatindikatorer som bygger på befintliga eller tidigare liknande insatser.

15. *socialt företag*: ett företag, oavsett juridisk form, eller en fysisk person som
- (a) i enlighet med sin bolagsordning, sina stadgar eller andra juridiska handlingar, som kan leda till ansvarsskyldighet enligt reglerna genom vilka det upprättats i den medlemsstat det är beläget, i första hand strävar efter att uppnå mätbara, positiva sociala effekter snarare än att generera vinst i andra syften, och som tillhandahåller tjänster eller varor som genererar social avkastning, och/eller använder produktionsmetoder för varor eller tjänster som inbegriper sociala mål,
 - (b) använder sina vinster för att i första hand uppnå sitt primära sociala mål och har på förhand fastställda förfaranden och regler för utdelning av vinst, med syftet att säkerställa att sådan utdelning inte äventyrar det primära sociala målet och
 - (c) drivs på ett affärsmässigt, ansvarigt och transparent sätt, särskilt genom delaktighet av anställda, kunder och/eller berörda aktörer som påverkas av dess affärsverksamhet.
16. *social innovation*: verksamhet som är social både till sitt ändamål och sina medel, särskilt sådan som avser utveckling och genomförande av nya idéer (när det gäller produkter, tjänster och modeller), och som samtidigt tillgodoser sociala behov och skapar nya sociala relationer eller samarbeten, varigenom samhället gynnas och dess förmåga att agera förstärks.
17. *sociala experiment*: politiska åtgärder som erbjuder innovativa svar på sociala behov och som genomförs i liten skala och under omständigheter som gör det möjligt att mäta deras inverkan innan de genomförs i andra sammanhang eller i större skala, om resultaten är övertygande.
18. *nyckelkompetenser*: de kunskaper, färdigheter och kompetenser som alla individer behöver, i alla skeden av livet, för självförverkligande och personlig utveckling, anställning, social inkludering och aktivt medborgarskap. Nyckelkompetenserna är följande: läs- och skrivkunnighet, flerspråkighet, matematik, vetenskap, teknik och ingenjörsvetenskap, digitala färdigheter, personlig kompetens, social kompetens och kompetensen att lära sig att lära, medborgarskap, entreprenörskap samt kulturell medvetenhet och kulturella uttrycksformer.
19. *tredjeland*: ett land som inte är medlem i Europeiska unionen.
2. De definitioner som fastställs i artikel [2] i [den kommande förordningen om gemensamma bestämmelser] ska också tillämpas på den del av ESF+ som genomförs inom ramen för delad förvaltning.

Artikel 3

Allmänna mål och metoder för genomförande

ESF+ syftar till att stödja medlemsstaterna i arbetet med att uppnå höga sysselsättningsnivåer, rättvist socialt skydd och kvalificerad och motståndskraftig arbetskraft som är förberedd för framtidens arbetsliv i enlighet med principerna i den europeiska pelare för sociala rättigheter som proklamerades av Europaparlamentet, rådet och kommissionen den 17 november 2017.

ESF+ ska stödja, komplettera och ge medlemsstaternas politik ett mervärde i syfte att säkerställa lika möjligheter, tillgång till arbetsmarknaden, rättvisa arbetsvillkor, socialt skydd och social inkludering samt en hög skyddsnivå för människors hälsa.

Den ska genomföras

- a) inom ramen för delad förvaltning för den del av biståndet som motsvarar de särskilda mål som anges i artikel 4.1 (ESF+-delen inom ramen för delad förvaltning) och
- b) inom ramen för direkt och indirekt förvaltning för den del av biståndet som motsvarar de mål som anges i artiklarna 4.1 och 23 ("Delen för sysselsättning och social innovation") och för den del av stödet som motsvarar de mål som anges i artiklarna 4.1 och 4.3 och 26 ("Delen för hälsa").

Artikel 4

Särskilda mål

1. ESF+ ska stödja följande särskilda mål inom politikområdena sysselsättning, utbildning, social inkludering och hälsa och därmed också bidra till det politiska målet för ["En mer socialt Europa – genomförandet av den europeiska pelaren för sociala rättigheter"] som anges i artikel [4] i [den kommande förordningen om gemensamma bestämmelser]:

- i) Förbättra tillgången till sysselsättning för alla arbetssökande, särskilt för unga, långtidsarbetslösa och personer utanför arbetskraften, och främja egenföretagande och den sociala ekonomin.
- ii) Modernisera arbetsmarknadens institutioner och tjänster för att bedöma och förutse kompetensbehov och säkerställa snabbt och skräddarsytt bistånd och stöd till matchning, övergångar och rörlighet på arbetsmarknaden.
- iii) Främja kvinnors deltagande på arbetsmarknaden, en bättre balans mellan arbete och privatliv, inbegripet tillgång till barnomsorg, en hälsosam och väl lämpad arbetsmiljö där man tar itu med hälsorisker, arbetstagares, företags och företagares anpassning till förändringar samt ett aktivt och hälsosamt åldrande.
- iv) Förbättra utbildningssystemens kvalitet, effektivitet och anpassning till arbetsmarknaden för att underlätta för människor att tillägna sig nyckelkompetenser, inbegripet digitala färdigheter.
- v) Främja lika tillgång till och slutförande av utbildning av god kvalitet för alla, särskilt för personer från mindre gynnade grupper, hela vägen från förskola och barnomsorg, allmän utbildning och yrkesutbildning till högskoleutbildning samt vuxenutbildning, inbegripet underlätta rörlighet för alla i utbildningssyfte.
- vi) Främja livslångt lärande, särskilt flexibla möjligheter till kompetenshöjning och omskolning för alla när det gäller digitala färdigheter, bättre förutse förändringar och nya krav på kompetens utifrån arbetsmarknadens behov, underlätta karriärövergångar och främja yrkesmässig rörlighet.
- vii) Uppmuntra aktiv inkludering i syfte att främja lika möjligheter och aktivt deltagande samt förbättra anställbarheten.
- viii) Främja socioekonomisk integrering av tredjelandsmedborgare och av marginaliserade grupper, exempelvis romer.
- ix) Förbättra lika och snabb tillgång till kvalitativa, hållbara och överkomliga tjänster. Modernisera systemen för socialt skydd, bland annat genom att främja tillgången till socialt skydd. Förbättra tillgänglighet, ändamålsenlighet och anpassningsförmåga när det gäller hälso- och sjukvårdssystemen samt långvarig vård och omsorg.
- x) Främja social integrering av människor som befinner sig i riskzonen för fattigdom eller social utestängning, inbegripet de som har det sämst ställt och barn.

Motverka materiell fattigdom genom livsmedelsbistånd och/eller grundläggande materiellt bistånd till dem som har det sämst ställt, inbegripet kompletterande åtgärder.

2. ESF+ ska med hjälp av de åtgärder som genomförs genom ESF+-delen inom ramen för delad förvaltning för att uppnå de särskilda mål som avses i punkt 1 också bidra till de andra politiska mål som anges i artikel [4] i [den kommande förordningen om gemensamma bestämmelser], särskilt när det gäller följande:

1. Ett smartare Europa genom utveckling av färdigheter för smart specialisering, kompetensutveckling för viktig möjliggörande teknik, industriell omvandling, sektoriellt samarbete om färdigheter och företagande, forskarutbildning, nätverksarbete och partnerskap mellan institutioner för högre utbildning, yrkesutbildningsinstitutioner, forsknings- och teknikcentrum samt företag och kluster, stöd till mikroföretag, små och medelstora företag samt den sociala ekonomin.

2. Ett grönare, koldioxidsnålt Europa genom förbättring av utbildningssystemen på det sätt som behövs för att kompetens och kvalifikationer ska motsvara behoven, kompetenslyft för alla, inklusive arbetskraften och skapande av nya arbetstillfällen i sektorer som rör miljö, klimat och energi samt bioekonomi.

3. Inom ramen för delen för hälsa ska ESF+ stödja hälsofrämjande och sjukdomsförebyggande åtgärder, bidra till effektiva, tillgängliga och motståndskraftiga hälso- och sjukvårdssystem, göra hälso- och sjukvården säkrare, minska ojämlikhet i hälsa, skydda medborgarna från gränsöverskridande hot mot människors hälsa och stödja EU:s hälsoskyddslagstiftning.

Artikel 5

Budget

1. Den totala finansieringsramen för ESF+ för perioden 2021–2027 ska vara 101 174 000 000 euro i löpande priser.
2. Den del av finansieringsramen som avser ESF+-delen inom ramen för delad förvaltning i enlighet med målet Investering för sysselsättning och tillväxt ska uppgå till 100 000 000 000 euro i löpande priser eller 88 646 194 590 euro i 2018 års priser, varav 200 000 000 euro i löpande priser, eller 175 000 000 euro i 2018 års priser, ska avsättas för transnationellt samarbete till stöd för de innovativa lösningar som avses i artikel 23 i och 400 000 000 euro i löpande priser, eller 376 928 934 euro i 2018 års priser, som tilläggsfinansiering för de yttersta randområden som fastställs i artikel 349 i EUF-fördraget och för de Nuts 2-regioner som uppfyller de kriterier som anges i artikel 2 i protokoll nr 6 till 1994 års anslutningsakt.
3. Finansieringsramen för delen för sysselsättning och social innovation och delen för hälsa för perioden 2021–2027 ska vara 1 174 000 000 euro i löpande priser.
4. Den vägledande fördelningen av det belopp som avses i punkt 3 ska vara följande:
 - (d) 761 000 000 euro för genomförandet av delen för sysselsättning och social innovation.
 - (e) 413 000 000 euro för genomförandet av delen för hälsa.
5. De belopp som avses i punkterna 3 och 4 får också användas för tekniskt och administrativt stöd för genomförandet av programmen, såsom förberedelser,

övervakning, kontroll, revision och utvärdering, inbegripet centrala informationstekniska system.

Artikel 6

Jämställdhet samt lika möjligheter och icke-diskriminering

1. Alla program som genomförs genom ESF+-delen inom ramen för delad förvaltning samt insatser som stöds av delen för sysselsättning och social innovation samt delen för hälsa ska säkerställa jämställdhet under hela utarbetandet, genomförandet, övervakningen och utvärderingen av dem. De ska också främja lika möjligheter för alla utan diskriminering på grund av kön, ras eller etniskt ursprung, religion eller övertygelse, funktionshinder, ålder eller sexuell läggning under hela utarbetandet, genomförandet, övervakningen och utvärderingen.
2. Medlemsstaterna och kommissionen ska också stödja särskilda riktade åtgärder för att främja de principer som avses i punkt 1 inom något av målen för ESF+, inbegripet övergången från vård- och omsorgsboenden/institutionsvård till familjehem eller närvård.

Del II – Genomförandet genom ESF+-delen inom ramen för delad förvaltning

Kapitel I

Gemensamma bestämmelser om planering

Artikel 7

Samstämmighet och inriktning på tematiska mål

1. Medlemsstaterna ska inrikta ESF+-medlen inom ramen för delad förvaltning på de åtgärder som tar itu med de utmaningar som fastställs i deras nationella reformprogram, i den europeiska planeringsterminen samt i de relevanta landsspecifika rekommendationer som antagits i enlighet med artiklarna 121.2 och 148.4 i EUF-fördraget samt ta hänsyn till de principer och rättigheter som fastställs i den europeiska pelaren för sociala rättigheter.

Medlemsstaterna, och i tillämpliga fall kommissionen, ska främja synergieffekter och säkerställa samordning, komplementaritet och samstämmighet mellan ESF+ och unionens övriga fonder, program och instrument, såsom Erasmus, asyl- och migrationsfonden och stödprogrammet för strukturreformer, inbegripet reformverktyget och instrumentet för tekniskt stöd, både vid planeringen och under genomförandet. Medlemsstaterna, och i tillämpliga fall kommissionen, ska optimera användningen av samordningssystem för att undvika dubbelarbete och säkerställa ett nära samarbete mellan dem som ansvarar för genomförandet, så att stödinsatserna blir samstämmiga och enhetliga.

2. Medlemsstaterna ska avsätta en lämplig andel av sina ESF+-medel inom ramen för delad förvaltning till de utmaningar som fastställs i de landsspecifika rekommendationer som antagits i enlighet med artiklarna 121.2 och 148.4 i EUF-fördraget och i den europeiska

planeringsterminen och som ligger inom tillämpningsområdet för ESF+ såsom fastställs i artikel 4.

3. Medlemsstaterna ska avsätta minst 25 % av sina ESF+-medel inom ramen för delad förvaltning till de särskilda mål för politikområdet social inkludering som anges i artikel 4.1 vii–xi, inbegripet främjande av den socioekonomiska integreringen av tredjelandsmedborgare.

4. Medlemsstaterna ska avsätta minst 2 % av sina ESF+-medel inom ramen för delad förvaltning till det särskilda mål om att motverka materiell fattigdom som anges i artikel 4.1 xi.

I vederbörligen motiverade fall får de medel som avsätts till de särskilda mål som anges i artikel 4.1 x och riktar sig till dem som har det sämst ställt beaktas för att kontrollera överensstämmelse med den minimitilldelning på minst 2 % som fastställs i första stycket i denna punkt.

5. Medlemsstater där andelen ungdomar i åldern 15–29 år som varken arbetar eller studerar enligt uppgifter från Eurostat är högre än EU-genomsnittet under 2019 ska avsätta minst 10 % av sina ESF+-medel inom ramen för delad förvaltning för åren 2021–2025 till riktade åtgärder och strukturreformer för att stödja ungdomssysselsättningen och övergången från skola till arbetsliv samt möjligheter att återintegreras i utbildning och få en andra chans till utbildning, särskilt i samband med genomförandet av ungdomsgarantin.

Vid programplaneringen efter halva tiden av ESF+-medlen inom ramen för delad förvaltning för 2026–2027 i enlighet med artikel [14] i [den kommande förordningen om gemensamma bestämmelser], ska de medlemsstater där andelen ungdomar i åldern 15–29 år som varken arbetar eller studerar enligt uppgifter från Eurostat är högre än EU-genomsnittet under 2024 avsätta minst 10 % av sina ESF+-medel inom ramen för delad förvaltning för åren 2026–2027 för dessa åtgärder.

De yttersta randområden som uppfyller de villkor som fastställs i första och andra stycket ska avsätta minst 15 % av ESF+-medlen inom ramen för delad förvaltning i sina program till de riktade åtgärder som fastställs i första stycket. Denna tilldelning ska beaktas för att kontrollera efterlevnaden av den lägsta procentandel på nationell nivå som fastställs i första och andra stycket.

Vid genomförandet av sådana åtgärder ska medlemsstaterna prioritera de ungdomar som står utanför arbetskraften eller är långtidsarbetslösa och införa riktade uppsökande åtgärder.

6. Punkterna 2–5 ska inte tillämpas på de särskilda tilläggsanslagen till de yttersta randområdena och de Nuts 2-regioner som uppfyller kriterierna i artikel 2 i protokoll nr 6 till 1994 års anslutningsakt.

7. Punkterna 1–5 ska inte gälla tekniskt stöd.

Artikel 8

Partnerskap

1. Varje medlemsstat ska säkerställa ett lämpligt deltagande från arbetsmarknadens parter och organisationer i det civila samhället när det gäller politikområdena sysselsättning, utbildning och social inkludering som stöds av ESF+-delen inom ramen för delad förvaltning.

2. Medlemsstaterna ska avsätta en lämplig andel av ESF+-medlen inom ramen för delad förvaltning i varje program för kapacitetsuppbyggnad hos arbetsmarknadens parter och organisationer i det civila samhället.

Artikel 9

Motverka materiell fattigdom

De medel som avses i artikel 7.4 ska planeras inom ramen för en särskilt prioritering eller ett särskilt program.

Artikel 10

Stöd till ungdomssysselsättningen

Stöd i enlighet med artikel 7.5 ska planeras inom ramen för en särskild prioritering och det ska stödja det särskilda mål som anges i artikel 4.1 i.

Artikel 11

Stöd till relevanta landsspecifika rekommendationer

De åtgärder som vidtas för att hantera de utmaningar som fastställts i de relevanta landsspecifika rekommendationer och i den europeiska planeringsterminen som avses i artikel 7.2 ska planeras inom ramen för en eller flera särskilda prioriteringar.

Kapitel II

Allmänt stöd från ESF+-delen inom ramen för delad förvaltning

Artikel 12

Tillämpningsområde

Detta kapitel gäller för ESF+-stöd enligt artikel 4.1 i–x när det genomförs inom ramen för delad förvaltning ("allmänt stöd från ESF+-delen inom ramen för delad förvaltning").

Artikel 13

Innovativa åtgärder

1. Medlemsstaterna ska stödja åtgärder för social innovation och sociala experiment eller stärka bottom-up-strategier som bygger på partnerskap som inbegriper myndigheter, den privata sektorn och det civila samhället, t.ex. lokala aktionsgrupper som utformar och genomför lokalt ledda utvecklingsstrategier.
2. Medlemsstaterna får stödja utvecklingen av innovativa strategier som testats i liten skala (sociala experiment) och som utvecklats inom ramen för delen för sysselsättning och social innovation och andra EU-program.
3. Innovativa åtgärder och strategier får planeras inom ramen för något av de särskilda mål som anges i artikel 4.1 i–x.
4. Varje medlemsstat ska ägna minst en prioritering åt genomförandet av punkterna 1 eller 2 eller båda. Den maximala medfinansieringssatsen för dessa prioriteringar får höjas till

95 % för tilldelningen av maximalt 5 % av den nationella ESF+-tilldelningen inom ramen för delad förvaltning till sådana prioriteringar.

Artikel 14

Stödberättigande

1. Utöver de kostnader som avses i artikel [58] i [den kommande förordningen om gemensamma bestämmelser] är följande kostnader inte stödberättigande i enlighet med det allmänna stödet från ESF+-delen inom ramen för delad förvaltning:

- (b) Förvärv av mark och fastigheter samt tillhandahållande av infrastruktur och
- (c) inköp av möbler, utrustning och fordon, såvida inte inköpet är nödvändigt för att uppnå syftet med verksamheten eller dessa produkter är helt avskrivna eller inköpet av dessa produkter är det mest ekonomiska alternativet.

2. Naturabidrag i form av anslag eller löner som betalas av en tredje part till förmån för deltagarna i en insats kan berättiga till stöd från det allmänna stödet från ESF+-delen inom ramen för delad förvaltning förutsatt att naturabidrag uppkommer i enlighet med nationella regler, inklusive redovisningsregler, och inte överstiger den kostnad som bärs av tredje part.

3. De särskilda tilläggsanslag som tilldelas de yttersta randområdena och de Nuts 2-regioner som uppfyller kriterierna i artikel 2 i protokoll nr 6 till 1994 års anslutningsakt ska användas så att de särskilda mål som anges i artikel 4.1 uppnås.

4. Direkta personalkostnader ska berättiga till bidrag från det allmänna stödet från ESF+-delen inom ramen för delad förvaltning, under förutsättning att de inte överstiger 100 % av sedvanlig ersättning för den berörda verksamheten i medlemsstaten, vilket framgår av Eurostats uppgifter.

Artikel 15

Indikatorer och rapportering

1. Program som får allmänt stöd från ESF+-delen inom ramen för delad förvaltning ska använda gemensamma output- och resultatindikatorer, såsom anges i bilaga 1 till denna förordning för att övervaka framstegen i genomförandet. Programmen får också använda programspecifika indikatorer.

2. Utgångsvärdena för de gemensamma och programspecifika outputindikatorerna ska fastställas till noll. Om det är relevant för den typ av insatser som ges stöd ska kumulativa kvantifierade delmål och målvärden för dessa indikatorer fastställas i absoluta tal. De rapporterade värdena för outputindikatorerna ska uttryckas i absoluta tal.

3. För de gemensamma och programspecifika resultatindikatorerna för vilka ett kumulativt kvantifierat delmål för 2024 och ett målvärde för 2029 har fastställts, ska referensvärdet fastställas med användning av de senast tillgängliga uppgifterna eller andra relevanta informationskällor. Mål för gemensamma resultatindikatorer ska fastställas i absoluta tal eller som en procentandel. Programspecifika resultatindikatorer och tillhörande mål får uttryckas i kvantitativa eller kvalitativa termer. De rapporterade värdena för de gemensamma resultatindikatorerna ska uttryckas i absoluta tal.

4. Uppgifter om indikatorerna för deltagare får endast överföras när alla uppgifter som krävs enligt punkt 1a i bilaga 1 som rör den deltagaren finns tillgängliga.

5. När uppgifter finns tillgängliga i register eller likvärdiga källor, ska medlemsstaterna göra det möjligt för de förvaltande myndigheterna och andra organ som ansvarar för insamlingen av de uppgifter som behövs för övervakning och utvärdering av det allmänna stödet från ESF+-delen inom ramen för delad förvaltning att inhämta dessa uppgifter från dataregister eller likvärdiga källor i enlighet med artikel 6.1 c och e i förordning (EU) 2016/679.

6. Kommissionen ska ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 38 för att ändra de indikatorer som anges i bilaga I om det anses nödvändigt för att säkerställa en effektiv bedömning av framstegen i genomförandet av programmen.

Kapitel III

ESF+-stöd för att motverka materiell fattigdom

Artikel 16

Tillämpningsområde

Detta kapitel gäller ESF+-stöd i enlighet med artikel 4.1 xi.

Artikel 17

Principer

1. ESF+-stödet för att motverka materiell fattigdom får endast användas för att stödja utdelning av livsmedel och varor som överensstämmer med unionsrätten om konsumentprodukters säkerhet.

2. Medlemsstaterna och stödmottagarna ska välja ut livsmedelsbiståndet och/eller det grundläggande materiella biståndet på grundval av objektiva kriterier som är knutna till behoven hos de personer som har det sämst ställt. I urvalskriterierna för livsmedelsprodukter, och i förekommande fall varor, ska hänsyn också tas till klimat- och miljöaspekter, i synnerhet för att minska slöseri med livsmedel. Där så är lämpligt ska valet av livsmedel som ska delas ut ske med beaktande av hur dessa livsmedel bidrar till att de personer som har det sämst ställt får en balanserad kost.

Livsmedelsbiståndet och/eller det grundläggande materiella biståndet får lämnas direkt till de personer som har det sämst ställt eller indirekt via elektroniska kuponger eller kort, förutsatt att de bara kan lösas in mot det livsmedelsbistånd och/eller grundläggande materiella bistånd som avses i artikel 2.3.

Livsmedel som tillhandahålls till de personer som har det sämst ställt får införskaffas genom användning, beredning eller försäljning av produkter som avyttrats i enlighet med artikel 16.2 i förordning (EU) nr 1308/2013, förutsatt att det är det ekonomiskt mest fördelaktiga alternativet och inte på ett omotiverat sätt fördröjer leveranserna av livsmedel till de personer som har det sämst ställt.

Alla belopp som härrör från en sådan transaktion ska användas för de personer som har det sämst ställt, utöver de belopp som redan finns tillgängliga för programmet.

3. Kommissionen och medlemsstaterna ska se till att bistånd som ges inom ramen för ESF+-stödet för att motverka materiell fattigdom respekterar värdigheten hos de personer som har det sämst ställt och förhindrar att de stigmatiseras.

4. Tillhandahållandet av livsmedelsbistånd och/eller grundläggande materiellt bistånd kan kompletteras med en omläggning till behöriga enheter och andra kompletterande åtgärder som syftar till social inkludering av de personer som har det sämst ställt.

Artikel 18

Bakgrund till prioriteringen

En prioritering när det gäller stöd i enlighet med artikel 4.1 xi ska innehålla följande:

- a) Typ av stöd.
- b) Huvudsakliga målgrupper.
- c) Beskrivning av de nationella eller regionala stödsystemen.

Om programmen är begränsade till denna typ av stöd och därtill kopplat tekniskt bistånd, ska prioriteringen även inbegripa urvalskriterierna för insatserna.

Artikel 19

Stödberättigande insatser

- 1. Livsmedelsbiståndet och/eller det grundläggande materiella biståndet till de personer som har det sämst ställt får köpas in av stödmottagaren eller på dennes vägnar, eller tillhandahållas kostnadsfritt till stödmottagaren.
- 2. Livsmedelsbiståndet och/eller det grundläggande materiella biståndet ska delas ut kostnadsfritt till de personer som har det sämst ställt.

Artikel 20

Stödberättigande för utgifter

- 1. De stödberättigande kostnaderna för ESF+-stöd för att motverka materiell fattigdom ska vara följande:
 - a) Kostnader för inköp av livsmedelsbistånd och/eller grundläggande materiellt bistånd, inklusive kostnader för transport av livsmedelsbistånd och/eller grundläggande materiellt bistånd till de stödmottagare som tillhandahåller livsmedelsbiståndet och/eller det grundläggande materiella biståndet till slutmottagarna.
 - b) Om transporten av livsmedelsbiståndet och/eller det grundläggande materiella biståndet till de stödmottagare som delar ut dem till slutmottagarna inte omfattas av punkt a, de kostnader som bärs av det inköpsorgan som är kopplat till transporten av livsmedelsbiståndet och/eller det grundläggande materiella biståndet till lagren och/eller stödmottagarna och lagringskostnader med en schablonsats på 1 % av de kostnader som avses i led a eller, i vederbörligen motiverade fall, kostnader som faktiskt uppkommit och betalats.
 - c) De kostnader för administration, frakt och lagring som de stödmottagare har som är inblandade i utdelningen av livsmedelsbiståndet och/eller det grundläggande materiella biståndet till de personer som har det sämst ställt, med en schablonsats på 5 % av de kostnader som avses i led a, eller 5 % av värdet av de livsmedel som avyttrats i enlighet med artikel 16 i förordning (EU) nr 1308/2013.
 - d) Kostnaden för insamling, transport, lagring och utdelning av livsmedelsgåvor och för upplysningsverksamhet som är direkt knuten till detta.

e) Kostnader för kompletterande åtgärder som vidtagits av stödmottagarna eller på deras vägnar och deklarerats av de stödmottagare som tillhandahåller livsmedelsbiståndet och/eller det grundläggande materiella biståndet till de personer som har det sämst ställt, med en schablonsats på 5 % av de kostnader som avses i led a.

2. En minskning av de stödberättigande kostnader som avses i punkt 1 a på grund av att det organ som ansvarar för inköp av livsmedelsbistånd och/eller grundläggande materiellt bistånd inte följt tillämplig lagstiftning, ska inte leda till en minskning av de stödberättigande kostnader som anges i punkt 1 c och e.

3. Följande kostnader ska inte vara stödberättigande:

- a) Låneräntor.
- b) Tillhandahållande av infrastruktur.
- c) Kostnader för begagnade varor.

Artikel 21

Indikatorer och rapportering

1. Prioriteringar som avser hantering av materiell fattigdom ska använda gemensamma output- och resultatindikatorer, såsom anges i bilaga II till denna förordning för att övervaka framstegen i genomförandet. Dessa program får också använda programspecifika indikatorer.

2. Referensvärdena för gemensamma och programspecifika resultatindikatorer ska fastställas.

3. Senast den 30 juni 2025 och den 30 juni 2028 ska de förvaltande myndigheterna rapportera resultaten till kommissionen när det gäller den strukturerade undersökning av slutmottagare som utförts under det föregående året. Denna undersökning ska grundas på den mall som ska fastställas av kommissionen genom en genomförandeakt.

4. Kommissionen ska anta en genomförandeakt som fastställer den mall som ska användas för den strukturerade undersökningen av slutmottagare i enlighet med det rådgivande förfarande som avses i artikel 39.2, för att säkerställa enhetliga villkor för genomförandet av den här artikeln.

5. Kommissionen ska ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 38 med avseende på att ändra de indikatorer som anges i bilaga II om det anses nödvändigt för att säkerställa en effektiv bedömning av framstegen i genomförandet av programmen.

Artikel 22

Revision

Revisionen av insatser får omfatta alla etapper i genomförandet och alla nivåer i distributionskedjan, med undantag för slutmottagarna, om inte en riskbedömning visar att det finns en särskild risk för oriktigheter eller bedrägerier.

Del III – Genomförande inom ramen för direkt och indirekt förvaltning

Kapitel I – Särskilda bestämmelser för delen för sysselsättning och social innovation

Avsnitt I: Allmänna bestämmelser

Artikel 23

Operativa mål

Delen för sysselsättning och social innovation har följande operativa mål:

- a) Utveckla jämförande analytisk kunskap av hög kvalitet i syfte att säkerställa att den politik för att uppnå de särskilda mål som avses i artikel 4 bygger på välgrundade fakta och är relevant för behoven, problemen och förutsättningarna i de associerade länderna.
- b) Underlätta effektivt och integrerat informationsutbyte, ömsesidigt lärande, inbördes utvärderingar och den politiska dialogen inom de områden som avses i artikel 4 för att bistå de associerade länderna när det gäller att vidta lämpliga politiska åtgärder.
- c) Stödja sociala experiment inom de områden som avses i artikel 4 och bygga upp de berörda parternas kapacitet att genomföra, överföra eller utöka beprövade socialpolitiska innovationer.
- d) Tillhandahålla särskilda stödtjänster för arbetsgivare och arbetssökande när det gäller att utveckla integrerade europeiska arbetsmarknader, som omfattar allt från förberedelser för rekrytering till stöd efter anställning för att tillsätta lediga platser i vissa branscher, yrken, länder, gränsområden eller för särskilda grupper (t.ex. utsatta personer).
- e) Stödja utvecklingen av marknadsekosystem som är knutna till tillhandahållandet av mikrofinansiering för mikroföretag i inlednings- och utvecklingsfasen, särskilt sådana som anställer utsatta personer.
- f) Stödja nätverksarbete på unionsnivå och dialog med och mellan berörda parter på de områden som avses i artikel 4 och bidra till att bygga upp den institutionella kapaciteten för dessa berörda parter, inbegripet offentliga arbetsförmedlingar, socialförsäkringsmyndigheter, mikrofinansinstitut och institut som tillhandahåller finansiering till sociala företag och företag inom den sociala ekonomin.
- g) Stödja utvecklingen av sociala företag och framväxten av den sociala investeringsmarknaden och underlätta offentligt och privat samarbete samt stiftelsers och filantropiska aktörers deltagande på denna marknad.
- h) Ge vägledning när det gäller utvecklingen av den sociala infrastruktur (inklusive boende, barnomsorg och utbildning, hälso- och sjukvård samt långvarig vård och omsorg) som behövs för genomförandet av den europeiska pelaren för sociala rättigheter.
- i) Stödja transnationellt samarbete för att påskynda överföringen av och underlätta utökningen av innovativa lösningar, särskilt på områdena för sysselsättning, kompetensutveckling och social inkludering i hela Europa.

- j) Stödja genomförandet av relevanta internationella sociala och arbetsrättsliga normer när det gäller att bemöta globaliseringen och EU-politikens yttre dimension inom de områden som avses i artikel 4.

Avsnitt II – Stödberättigande

Artikel 24

Stödberättigande åtgärder

1. Endast åtgärder som fullföljer de mål som avses i artikel 3 och 4 ska berättiga till finansiering.
2. Delen sysselsättning och social innovation får stödja följande åtgärder:
 - (d) Analytisk verksamhet, även i förhållande till tredjeländer, särskilt följande verksamhet:
 - i) Undersökningar, studier, statistiska uppgifter, metoder, klassificeringar, mikrosimuleringar, indikatorer, stöd till olika observationscentrum på europeisk nivå och riktmärken.
 - ii) Sociala experiment som utvärderar sociala innovationer.
 - iii) Övervakning och bedömning av införlivande och tillämpning av unionsrätten.
 - (e) Genomförandet av politiken, särskilt följande politik:
 - i) Gränsöverskridande partnerskap och stödtjänster i gränsöverskridande regioner.
 - ii) Ett EU-omfattande rörlighetssystem för arbetskraften på unionsnivå för att tillsätta lediga platser där brister på arbetsmarknaden har konstaterats.
 - iii) Stöd till mikrofinansiering och sociala företag, inbegripet genom kombinerade insatser såsom asymmetrisk riskdelning eller minskade transaktionskostnader samt stöd till utvecklingen av social infrastruktur och sociala färdigheter.
 - iv) Stöd till transnationellt samarbete och partnerskap i syfte att överföra och vidareutveckla innovativa lösningar.
- c) Kapacitetsuppbyggnad, särskilt
 - i) av nätverk på EU-nivå i samband med de områden som avses i artikel 4.1,
 - ii) av de nationella kontaktpunkter som tillhandahåller vägledning, information och stöd i samband med genomförandet av delen,
 - iii) av de deltagande ländernas förvaltningar, socialförsäkringsmyndigheter och arbetsförmedlingar som ansvarar för att främja arbetskraftens rörlighet samt av mikrofinansinstitut och institut som tillhandahåller finansiering till sociala företag och andra sociala investeringsaktörer samt arbete i nätverk och
 - iv) av berörda parter när det gäller transnationellt samarbete.
- d) Kommunikations- och spridningsverksamhet, särskilt följande verksamhet:
 - i) Ömsesidigt lärande genom utbyte av bästa praxis, innovativa strategier, resultat av analytisk verksamhet, inbördes utvärdering och riktmärkning.

- ii) Vägledning, rapporter, informationsmaterial och mediebevakning av initiativ som rör de områden som avses i artikel 4.1.
- iii) Informationssystem för spridning av evidens som avser de områden som fastställs i artikel 4.1.
- iv) Evenemang, konferenser och seminarier som anordnas inom ramen för rådsordförandeskapen.

Artikel 25

Stödberättigade enheter

1. Utöver de kriterier som anges i artikel 197 i budgetförordningen ska följande kriterier för stödberättigade enheter tillämpas:

- (f) Rättsliga enheter etablerade i något av följande länder:
 - i) En medlemsstat eller ett utomeuropeiskt land eller territorium som är knutet till den.
 - ii) Ett associerat land.
 - iii) Ett tredjeland som förtecknas i arbetsprogrammet på de villkor som anges i punkterna 2 och 3.
- (g) Varje rättslig enhet som inrättats i enlighet med unionsrätten eller varje internationell organisation.

2. Rättsliga enheter som är etablerade i ett tredjeland som inte är ett associerat land får i undantagsfall delta när det är nödvändigt för att nå målen för en viss åtgärd.

3. Rättsliga enheter som är etablerade i ett tredjeland som inte är ett associerat land ska i princip bära kostnaderna för sitt deltagande.

Kapitel II – Särskilda bestämmelser för delen för hälsa

Avsnitt I: Allmänna bestämmelser

Artikel 26

Operativa mål

1. Endast åtgärder som genomför de mål som avses i artiklarna 3 och 4 ska berättiga till finansiering.

2. Delen för sysselsättning och social innovation har följande operativa mål:

- a) Stärka krisberedskapen, krishanteringen och krisåtgärderna i EU för att skydda medborgarna mot gränsöverskridande hälsohot.
 - i) Vidta åtgärder för kapacitetsuppbyggnad för krisberedskap, krishantering och krisåtgärder.
 - ii) Vidta åtgärder mot gränsöverskridande hälsohot under kriser.

- iii) Stödja laboratoriekapaciteten.
 - iv) Bekämpa antimikrobiell resistens.
- b) Stärka hälso- och sjukvårdssystemen.
 - i) Investera i hälsofrämjande och förebyggande åtgärder.
 - ii) Stödja den digitala omvandlingen av hälso- och sjukvården.
 - ii) Stödja utvecklingen av ett hållbart EU-system för hälsoinformation.
 - iii) Stödja medlemsstaterna när det gäller kunskapsöverföring som är till nytta för de nationella reformerna för mer ändamålsenliga, mer tillgängliga och mer motståndskraftiga hälso- och sjukvårdssystem samt bättre hälsofrämjande och förebyggande åtgärder som särskilt hanterar de utmaningar som fastställts i den europeiska planeringsterminen.
 - iv) Utveckla och genomföra strategier för att hantera kommande utmaningar när det gäller hälso- och sjukvårdssystemen.
- c) Stödja unionens hälsoskyddslagstiftning.
 - i) Stödja genomförandet av lagstiftningen om läkemedel och medicintekniska produkter.
 - ii) Stödja genomförandet av unionslagstiftningen om utvärdering av medicinska metoder (HTA).²⁶
 - iii) Övervaka och stödja medlemsstaterna i deras genomförande av lagstiftningen på området för ämnen av mänskligt ursprung (SoHO).
 - iv) Stödja genomförandet av tobakslagstiftningen.
 - v) Stödja genomförandet av unionslagstiftningen på området för gränsöverskridande hälso- och sjukvård.
 - vi) Stödja kommissionens vetenskapliga kommittéer för konsumentssäkerhet och för hälso- och miljörisker och nya risker.
- d) Stödja integrerat arbete (t.ex. arbetet med de europeiska referensnätverken (ERN), utvärdering av medicinska metoder (HTA) och genomförande av bästa praxis när det gäller hälsofrämjande och förebyggande åtgärder samt hantering av sjukdomar).
 - i) Fortsätta att ge stöd till de europeiska referensnätverken (ERN).
 - ii) Stödja utvecklingen av samarbete om utvärdering av medicinska metoder (HTA) i utarbetandet av nya harmoniserade regler.
 - iii) Stödja genomförandet av bästa praxis för innovativa lösningar inom allmän hälsovård.

Avsnitt II

Stödberättigande

²⁶ Kommissionen antog ett förslag om utvärdering av medicinska metoder (COM(2018)51 final).

Stödberättigande åtgärder

1. Endast de åtgärder som fullföljer de mål som avses i artiklarna 3 och 26 är berättigade till finansiering.

2. Hälsodelen får stödja följande åtgärder:

- a) Analytisk verksamhet, särskilt följande:
 - i) Studier, undersökningar, datainsamling, metoder, klassificeringar, mikrosimuleringar, indikatorer och riktmärkning.
 - ii) Övervakning och bedömning av införlivande och tillämpning av unionsrätten.
- b) Genomförandet av politiken, särskilt följande:
 - i) Gränsöverskridande samarbete och partnerskap, inbegripet gränsöverskridande regioner.
 - ii) Stöd till transnationellt samarbete och partnerskap i syfte att överföra och vidareutveckla innovativa lösningar.
 - iii) Krisberedskapsövningar.
- c) Kapacitetsuppbyggnad, särskilt enligt följande:
 - i) Genom överföring, anpassning och spridning av bästa praxis med mervärde som fastställts på unionsnivå mellan medlemsstaterna.
 - ii) Av nätverk på EU-nivå i samband med de områden som avses i artikel 26.
 - iii) Genom stöd för utveckling, drift och underhåll av en it-infrastruktur för utbyte av uppgifter.
 - iv) Av de nationella kontaktpunkter som tillhandahåller vägledning, information och stöd i samband med genomförandet av programmet.
 - v) Av berörda parter när det gäller transnationellt samarbete.
 - vi) Genom bistånd i samarbete med tredjeländer.
 - vii) Genom tillhandahållande av varor och tjänster i samband med en hälsokris.
- d) Kommunikations- och spridningsverksamhet, särskilt följande:
 - i) Ömsesidigt lärande genom utbyte av bästa praxis, innovativa strategier, resultat av analytisk verksamhet, inbördes utvärdering och riktmärkning.
 - ii) Vägledningar, rapporter, informationsmaterial och mediebevakning av initiativ som rör de områden som avses i artikel 26.
 - iii) Informationssystem för spridning av evidens som avser de områden som fastställs i artikel 26.
 - iv) Evenemang och förberedande åtgärder samt konferenser och seminarier som anordnas inom ramen för rådsordförandeskapen.

3. De åtgärder som avses i andra stycket ska endast vara stödberättigande i den mån de bidrar till att skapa stordriftsfördelar och till att förbättra krisberedskapen och utbyggnaden av

fastställd bästa praxis med ett högt mervärde eller syftar till att säkerställa att unionens regler inom de områden som avses i artikel 26.3 genomförs, tillämpas, utvärderas och ses över vid behov.

Artikel 28

Stödberättigande enheter och kostnader

1. Utöver de kriterier som anges i artikel 197 i budgetförordningen ska följande kriterier för stödberättigande enheter tillämpas:

- (h) Rättsliga enheter etablerade i något av följande länder:
 - i) En medlemsstat eller ett utomeuropeiskt land eller territorium som är knutet till den.
 - ii) Ett associerat land.
 - iii) Ett tredjeland som förtecknas i arbetsprogrammet på de villkor som anges i punkterna 3 och 4.
- b) Varje rättslig enhet som inrättats i enlighet med unionsrätten eller varje internationell organisation.

2. Fysiska personer är inte berättigade till stöd.

3. Rättsliga enheter som är etablerade i ett tredjeland som inte är ett associerat land får i undantagsfall delta när det är nödvändigt för att nå målen för en viss åtgärd.

4. Rättsliga enheter som är etablerade i ett tredjeland som inte är ett associerat land bör i princip bära kostnaderna för sitt deltagande.

5. Under en kris som orsakats av ett allvarligt gränsöverskridande hot mot människors hälsa, såsom fastställs i beslut 1082/2013/EU²⁷, får kostnader som uppstår i icke-associerade länder i undantagsfall anses vara stödberättigande om de är vederbörligen motiverade för att motverka riskspridningen när det gäller skyddet av EU-medborgarnas hälsa.

Artikel 29

Styrning

Kommissionen ska samråda med medlemsstaternas hälsomyndigheter i styrgruppen för hälsofrämjande, förebyggande och hantering av icke-smittsamma sjukdomar eller i kommissionens andra berörda expertgrupper eller liknande organ om den arbetsplan som fastställts för delen för hälsa, och om sina prioriteringar och strategiska riktlinjer, och dess genomförande, även om hälsoperspektivet i annan politik och andra stödsystem, och därmed öka deras övergripande samordning och mervärde.

²⁷ Europaparlamentets och rådets beslut nr 1082/2013/EU av den 22 oktober 2013 om allvarliga gränsöverskridande hot mot människors hälsa och om upphävande av beslut nr 2119/98/EG (Text av betydelse för EES), EUT: EUT L 2013 293_R_0001_01

Kapitel III

Gemensamma regler för delarna för sysselsättning och social innovation samt för hälsa

Artikel 30

Deltagande av de tredjeländer som är associerade till delarna för sysselsättning och social innovation samt för hälsa

1. Delarna för sysselsättning och social innovation samt för hälsa ska vara öppna för följande associerade länder:

- (a) Medlemmar av Europeiska frihandelssammanslutningen (Efta) som är medlemmar i Europeiska ekonomiska samarbetsområdet (EES), i enlighet med villkoren i EES-avtalet.
- (b) Anslutande länder, kandidatländer och potentiella kandidater i enlighet med de allmänna principer och villkor som fastställs för dessa länders deltagande i unionens program i enlighet med ramavtal och associeringsrådsbeslut för respektive land, eller liknande avtal, och i enlighet med de särskilda villkor som finns i avtal mellan unionen och dessa länder.
- (c) Tredjeländer, i enlighet med de villkor som fastställs i särskilda avtal som omfattar dess deltagande i programdelen, under förutsättning att avtalet
 - (1) säkerställer en rimlig balans mellan bidraget från det tredjeland som deltar i unionens program och de fördelar som landet får genom respektive program,
 - (2) fastställer villkoren för deltagande i programmen, inklusive beräkningen av finansiella bidrag till enskilda program eller programdelar och deras administrativa kostnader, varvid dessa bidrag ska utgöra inkomster avsatta för särskilda ändamål i enlighet med artikel [21.5] i [den nya budgetförordningen],
 - (3) inte ger tredjelandet beslutsbefogenhet över programdelen,
 - (4) garanterar unionens rätt att säkerställa sund ekonomisk förvaltning och att skydda sina ekonomiska intressen.

2. Dessutom ska delen för hälsa också vara öppen för de länder som omfattas av den europeiska grannskapspolitiken, i enlighet med de allmänna principer och villkor som fastställs för dessa länders deltagande i unionens program i enlighet med ramavtal och associeringsrådsbeslut för respektive land, eller liknande avtal, och i enlighet med de särskilda villkor som finns i avtal mellan unionen och dessa länder.

Artikel 31

Former av EU-finansiering och metoder för genomförande

1. Delarna för sysselsättning och social innovation samt för hälsa får tillhandahålla finansiering i alla de former som anges i budgetförordningen, särskilt bidrag, priser, upphandling och frivilliga bidrag till internationella organisationer i vilka unionen är medlem eller i vars verksamhet unionen deltar.

2. Delarna för sysselsättning och social innovation samt för hälsa ska genomföras direkt såsom föreskrivs i budgetförordningen eller indirekt med organ som avses i artikel [61.1 c] i budgetförordningen.

När bidrag beviljas får den utvärderingskommitté som avses i artikel [150] i budgetförordningen bestå av externa experter.

3. Blandfinansieringsinsatser inom ramen för programdelen för sysselsättning och social innovation ska genomföras i enlighet med [InvestEU-förordningen] och avdelning X i budgetförordningen.

4. Inom ramen för delen för hälsa får direkta bidrag beviljas utan någon ansökningsomgång för finansiering av åtgärder som har ett påtagligt mervärde för unionen och som samfinansieras av de behöriga myndigheter som ansvarar för hälso- och sjukvård i medlemsstaterna eller i de tredjeländer som är associerade till programmet, eller av organ inom den offentliga sektorn och icke-statliga organisationer som agerar enskilt eller som ett nätverk på uppdrag av dessa behöriga myndigheter.

5. Inom ramen för delen för hälsa får direkta bidrag beviljas utan någon ansökningsomgång till europeiska referensnätverk som godkänts som nätverk av medlemsstaternas styrelse för europeiska referensnätverk efter det godkännandeförfarande som fastställs i kommissionens genomförandebeslut 2014/287/EU av den 10 mars 2014 om fastställande av kriterier för etablering och utvärdering av europeiska referensnätverk och deras medlemmar samt för att underlätta utbyte av information och sakkunskap om etablering och utvärdering av sådana nätverk.

Artikel 32

Arbetsprogram och samordning

Delen för sysselsättning och social innovation och delen för hälsa ska genomföras med hjälp av sådana arbetsprogram som avses i artikel [108] i budgetförordningen. I tillämpliga fall ska det totala belopp som reserveras för blandfinansieringsinsatser fastställas i arbetsprogrammen.

Kommissionen ska främja synergieffekter och säkerställa ändamålsenlig samordning mellan delen för hälsa i ESF+ och reformstödprogrammet, inbegripet reformverktyget och instrumentet för tekniskt stöd.

Artikel 33

Övervakning och rapportering

1. Indikatorer för att övervaka genomförandet av delarna och framstegen när det gäller att nå de särskilda mål som anges i artikel 4 och de operativa mål som anges i artiklarna 23 och 26 ska fastställas.

2. Rapporteringssystemet ska säkerställa att uppgifter om övervakningen av genomförandet av programdelarna och resultat samlas in ändamålsenligt, resurseffektivt och i rätt tid. För detta ändamål ska proportionella rapporteringskrav ställas på mottagarna av unionens medel och, i förekommande fall, medlemsstaterna.

3. Kommissionen ska ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 38 med avseende på att komplettera eller ändra de indikatorer som anges i bilaga III om det anses nödvändigt för att säkerställa en effektiv bedömning av framstegen i genomförandet av delarna.

Artikel 34

Skydd av unionens ekonomiska intressen

När ett tredjeland deltar i programmet genom ett beslut enligt ett internationellt avtal ska tredjelandet bevilja de rättigheter och den tillgång som krävs för att den behöriga utanordnaren, Europeiska byrån för bedrägeribekämpning (Olaf) och Europeiska revisionsrätten ska kunna utöva sina respektive befogenheter på ett heltäckande sätt. När det gäller Olaf ska dessa rättigheter innefatta rätten att utföra de utredningar, däribland kontroller på plats och inspektioner, som föreskrivs i Europaparlamentets och rådets förordning (EU, Euratom) nr 883/2013 om utredningar som utförs av Europeiska byrån för bedrägeribekämpning (Olaf).

Artikel 35

Utvärdering

1. Utvärderingar ska göras i tillräckligt god till för att kunna beaktas i beslutsprocessen.
2. En halvtidsutvärdering av delarna får göras när det väl föreligger tillräcklig information om genomförandet av dem, dock senast fyra år efter det att delarna började genomföras.
3. Vid slutet av genomförandeperioden, dock senast fyra år efter slutet av den period som anges i artikel 5, ska en slututvärdering av delarna genomföras av kommissionen.
4. Kommissionen ska överlämna slutsatserna från dessa utvärderingar tillsammans med sina egna kommentarer till Europaparlamentet, rådet, Europeiska ekonomiska och sociala kommittén och Regionkommittén.

Artikel 36

Revision

Revisioner av unionens medel som utförs av personer eller enheter, inbegripet andra än dem som görs på uppdrag av unionens institutioner eller organ, ska ligga till grund för den övergripande försäkran i enlighet med artikel 127 i budgetförordningen.

Artikel 37

Information, kommunikation och publicitet

1. Mottagarna av unionsfinansiering ska framhålla unionsfinansieringens ursprung och säkerställa dess synlighet (i synnerhet när de främjar åtgärderna och deras resultat) genom att tillhandahålla enhetlig, verkningsfull och riktad information till olika målgrupper, däribland medierna och allmänheten.
2. Kommissionen ska vidta informations- och kommunikationsåtgärder avseende delarna för sysselsättning och social innovation samt för hälsa och deras åtgärder och resultat. Medel som tilldelats delarna för sysselsättning och social innovation samt för hälsa ska också bidra till kommunikationen av unionens politiska prioriteringar, i den mån de har anknytning till de mål som avses i artiklarna 4, 23 och 26.

Del IV – Slutbestämmelser

Artikel 38

Utövande av delegeringen

1. Befogenheten att anta delegerade akter ges till kommissionen med förbehåll för de villkor som anges i denna artikel.
2. Den befogenhet att anta delegerade akter som avses i artikel 15.6, artikel 21.5 och artikel 33.3 ska ges till kommissionen tills vidare från och med den dag då denna förordning träder i kraft.
3. Den delegering av befogenhet som avses i artikel 15.6, artikel 21.5 och artikel 33.3 får när som helst återkallas av Europaparlamentet eller rådet. Ett beslut om återkallelse innebär att delegeringen av den befogenhet som anges i beslutet upphör att gälla. Beslutet får verkan dagen efter det att det offentliggörs i *Europeiska unionens officiella tidning*, eller vid ett senare i beslutet angivet datum. Det påverkar inte giltigheten av delegerade akter som redan har trätt i kraft.
4. Innan kommissionen antar en delegerad akt ska den samråda med experter som utsetts av varje medlemsstat i enlighet med principerna i det interinstitutionella avtalet av den 13 april 2016 om bättre lagstiftning²⁸.
5. Så snart kommissionen antar en delegerad akt ska den samtidigt delge Europaparlamentet och rådet denna.
6. En delegerad akt som antas enligt artikel 15.6, artikel 21.5 och artikel 33.3 ska träda i kraft endast om varken Europaparlamentet eller rådet har gjort invändningar mot den delegerade akten inom en period på två månader från den dag då akten delgavs Europaparlamentet och rådet, eller om både Europaparlamentet och rådet, före utgången av den perioden, har underrättat kommissionen om att de inte kommer att invända. Denna period ska förlängas med två månader på Europaparlamentets eller rådets initiativ.

Artikel 39

Allmänt stöd från ESF+-programdelen inom ramen för delad förvaltning

1. Kommissionen ska biträdas av den kommitté som avses i artikel [109.1] i [den kommande förordningen om gemensamma bestämmelser].
2. När det hänvisas till denna punkt ska artikel 4 i förordning (EU) nr 182/2011 tillämpas.

Artikel 40

Kommitté i enlighet med artikel 163 i EUF-fördraget

1. Kommissionen ska biträdas av den kommitté som inrättats i enlighet med artikel 163 i EUF-fördraget (nedan kallad *ESF+-kommittén*).
2. Varje medlemsstat ska utse en företrädare för regeringen, en företrädare för arbetstagarorganisationerna, en företrädare för arbetsgivarorganisationerna och en suppleant

²⁸ EUT L 123, 12.5.2016, s. 13.

för varje ledamot för en tid av högst sju år. Om en ledamot är frånvarande ska suppleanten automatiskt ha rätt att delta i överläggningarna.

3. ESF+-kommittén ska ha en företrädare från var och en av de organisationer som företräder arbetstagarorganisationer och arbetsgivarorganisationer på unionsnivå.

4. ESF+-kommittén ska höras om den planerade användningen av tekniskt stöd, om det ges stöd från ESF+ inom ramen för delad förvaltning, och andra frågor som påverkar genomförandet av strategier på unionsnivå, och som berör ESF+.

5. ESF+-kommittén får avge yttranden i

- a) frågor som rör ESF+-bidraget till genomförandet av den europeiska pelaren för sociala rättigheter, inbegripet landsspecifika rekommendationer och prioriteringar med anknytning till planeringsterminen (nationella reformprogram osv.),
- b) frågor om [den kommande förordningen om gemensamma bestämmelser] som är relevanta för ESF+,
- c) andra frågor som rör ESF+ och som kommissionen hänskjutit till kommittén än dem som avses i punkt 4.

Yttrandena från ESF+-kommittén ska antas med en absolut majoritet av de avlagda giltiga rösterna, och yttrandena ska delges Europaparlamentet, rådet, Europeiska ekonomiska och sociala kommittén samt Regionkommittén för kännedom. Kommissionen ska informera ESF+-kommittén om hur den har beaktat dess yttranden.

6. ESF+-kommittén får inrätta arbetsgrupper för var och en av delarna i ESF+.

Artikel 41

Övergångsbestämmelser för ESF+ inom ramen för delad förvaltning

Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1304/2013²⁹, Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 223/2014³⁰ eller en akt som antas i enlighet med dessa ska fortsätta att gälla för program och insatser som stöds av Europeiska socialfonden och Fonden för europeiskt bistånd till dem som har det sämst ställt under programperioden 2014–2020.

Artikel 42

Övergångsbestämmelser för delen för sysselsättning och social innovation samt delen för hälsa

1. Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1296/2013³¹ och Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 282/2014³² ska upphöra att gälla med verkan från och med den 1 januari 2021.

²⁹ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1304/2013 av den 17 december 2013 om Europeiska socialfonden och om upphävande av rådets förordning (EG) nr 1081/2006 (EUT L 347, 20.12.2013, s. 470).

³⁰ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 223/2014 av den 11 mars 2014 om fonden för europeiskt bistånd till dem som har det sämst ställt (EUT L 72, 12.3.2014, s. 1).

³¹ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1296/2013 av den 11 december 2013 om Europeiska unionens program för sysselsättning och social innovation (EaSI) och om ändring av beslut nr

2. Finansieringsramen för delen för sysselsättning och social innovation samt delen för hälsa får också omfatta de utgifter för tekniskt och administrativt stöd som är nödvändiga för att säkerställa övergången mellan ESF+ och de åtgärder som antagits inom ramen för dess föregångare: Programmet för sysselsättning och social innovation och unionsprogrammet för hälsa.

3. Vid behov får anslag föras in i budgeten efter 2027 för att täcka de kostnader som föreskrivs i artikel 5.6 [tekniskt och administrativt stöd] i syfte att möjliggöra förvaltning av åtgärder som inte slutförts den 31 december 2027.

4. Återflöden från de finansiella instrument som inrättats genom programmet för sysselsättning och social innovation (EaSI 2014–2020) ska investeras i de finansiella instrumenten för den sociala delen av InvestEU-fonden som inrättas genom förordning XXX.

Artikel 43

Ikraftträdande

Denna förordning träder i kraft den tjugonde dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den

På Europaparlamentets vägnar
Ordförande

På rådets vägnar
Ordförande

32

283/2010/EU om inrättande av ett europeiskt instrument Progress för mikrokrediter för sysselsättning och social delaktighet (EUT L 347, 20.12.2013, s. 238).

Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 282/2014 av den 11 mars 2014 om inrättande av ett tredje program för unionens åtgärder på hälsoområdet (2014–2020) och om upphävande av beslut nr 1350/2007/EG (EUT L 86, 21.3.2014, s. 1).

FINANSIERINGSÖVERSIKT FÖR RÄTTSAKT

1. GRUNDLÄGGANDE UPPGIFTER OM FÖRSLAGET ELLER INITIATIVET

1.1. Förslagets eller initiativets beteckning

[Förslag till Europaparlamentets och rådets förordning om inrättandet av Europeiska socialfonden+ samt om upphävande av förordningarna (EU) nr 1296/2013, 1304/2013 och (EU) nr 223/2014].

1.2. Berörda politikområden (*programkluster*)

Investera i människor, social sammanhållning och värden

Avdelning 07

Avdelning 07 02 – ESF+

1.3. Förslaget eller initiativet avser

☒ en ny åtgärd

☐ en ny åtgärd som bygger på ett pilotprojekt eller en förberedande åtgärd³³

☐ en förlängning av en befintlig åtgärd

☐ en sammanslagning eller omdirigering av en eller flera åtgärder mot en annan/en ny åtgärd

1.4. Motivering till förslaget eller initiativet

1.4.1. *Krav som ska uppfyllas på kort eller lång sikt, inbegripet en detaljerad tidsplan för genomförandet av initiativet*

ESF + är EU:s viktigaste instrument för att investera i människor och utgör ett betydande bidrag till ett mer socialt Europa, föra EU närmare medborgarna och ger varje dag resultaten för de personer som är mest behövande i vårt samhälle. ESF + bidrar till att öka den socioekonomiska konvergensen mellan medlemsstaterna, vilket är en förutsättning för en korrekt funktion av EU som en stabil och livskraftig ekonomisk och politisk union.

Efter antagandet av ESF + förordning kommer medlemsstaterna att planera sina budgetanslag i linje med vägledningen som erhållits inom ramen för den europeiska planeringsterminen under det föregående året. Den nya programperioden börjar den 1 januari 2021 och kommissionen har vidtagit åtgärder för att påskynda genomförandet av fonden så mycket som möjligt, till exempel genom att släppa kravet på att anmäla utseendet av förvaltande myndigheter till kommissionen, så att man alltså undviker de dröjsmål under perioden 2014–2020.

Genomförandet vid direkt förvaltning kommer också att inledas omedelbart efter det att programmet trätt i kraft.

1.4.2. *Mervärdet av en åtgärd på unionsnivå (som kan följa av flera faktorer, t.ex. samordningsfördelar, rättssäkerhet, ökad effektivitet eller komplementaritet). Med "mervärdet av en åtgärd på unionsnivå" i denna punkt avses det värde en åtgärd*

³³

I den mening som avses i artikel 58.2 a eller b i budgetförordningen.

från unionens sida tillför utöver det värde som annars skulle ha skapats av enbart medlemsstaterna.

Skäl för åtgärder på europeisk nivå (ex ante): Mervärde för EU skapas genom investeringar inom områden och målgrupper som inte skulle äga rum på annat sätt, genom en utvidgning av befintliga åtgärder, att stödja integreringen av innovationer och genom att stärka kapaciteten hos medlemsstaternas förvaltningar. Omfattande belägg visar att EU:s politik för att främja social sammanhållning och sociala rättigheter skulle inte ha genomförts utan EU:s kompletterande investeringar. Tack vare EU-finansiering, medlemsstaterna har investerat i områden, målgrupper och reformer på ett sätt som skulle ha varit möjligt med nationell finansiering. Medan behörigheten att hantera sysselsättningsfrågor och sociala frågor vilar främst på nationell nivå, med tanke på omfattningen och effekten av åtgärder har visat sig vara mer effektiva om EU stöder medlemsstaternas ansträngningar och bidrar till att främja reformer som är till nytta för de enskilda länderna och för EU som helhet.

Förväntat mervärde för unionen (ex post): De utmaningar som Europas ekonomier och samhällen, särskilt när det gäller sysselsättning, utbildning, färdigheter och sociala frågor kräver fortsatta investeringar i dessa områden. Initiativet förväntas bidra till att genomföra EU:s politik och prioriteringar på dessa områden (t.ex. riktlinjerna för sysselsättningspolitiken och den europeiska pelaren för sociala rättigheter), främja bästa praxis och samarbete för att förbättra kapaciteten, underlätta utformningen och genomförandet av transnationella samarbetet) och främja EU:s värden (såsom jämställdhet och social rättvisa). På lång sikt är initiativet förväntas bidra till den socioekonomiska konvergensen mellan medlemsstaterna och att göra den europeiska ekonomin och samhället mer motståndskraftiga.

1.4.3. Huvudsakliga erfarenheter från liknande försök eller åtgärder

Utvärdering av nuvarande och föregående programperiod och relaterade studier bekräftar effektivitet, verkan, relevans, europeiskt mervärde och samstämmighet mellan de fonder som omfattas av den här förordningen. Medlemsstaterna har investerat i politikområden, målgrupper och reformer på ett sätt som inte skulle ha varit möjligt med nationell finansiering. Det skulle särskilt leda till följande:

- 2000–2006 och Europeiska socialfonden 2007–2013 efterhandsutvärderingar erkänna ESF-investeringar som relevanta, effektiva och ändamålsenliga. ESF:s anpassning till EU:s politik och prioriteringar inom ramen för Lissabonstrategin och Europa 2020-strategin för smart och hållbar tillväxt för alla har stärkts med tiden. Samtidigt är en av strukturfonderna, Europeiska socialfonden bidrar till målen i fördraget om ekonomisk, social och territoriell sammanhållning genom ökad koncentration av resurser. Till exempel Europeiska socialfonden (med tillhörande nationell finansiering) står för 70 % av aktiva åtgärder i 11 medlemsstater.
- genom sitt stöd till ungdomar som varken arbetar eller studerar (NEET) i vissa EU-regioner, ungdomssysselsättningsinitiativet synlighet av ungdomssysselsättningspolitiken, men också medfört en förändring av politiken i ett antal medlemsstater genom att stödja inrättandet och genomförandet av ungdomsgarantisystemen.
- preliminära resultat av Fead – halvtidsutvärdering, inklusive feedback från berörda parter visar att mat, materiellt stöd och social inkludering har stöd gör skillnad för dem som har det sämst ställt, inklusive dem som annars skulle kunna utelämnas av integrera socialt bistånd eller som behöver omedelbart stöd.

- halvtidsutvärderingen av programmet visar att målsättningarna fortfarande är relevanta, särskilt i en svår socioekonomisk bakgrund, som kännetecknas av följderna av den finansiella och ekonomiska krisen och att det var ett effektivt sätt att nå relevanta intressenter, resultat och måluppfyllelse.

Utvärderingar och studier emellertid också ett antal utmaningar, framför allt när det gäller behovet av större samstämmighet och synergi, flexibilitet och anpassning, prestanda och resultatriktning, och förenkling. I synnerhet finansieringen och, i större eller mindre grad, genomförandet av fonderna måste förenklas. De områden som ska undersökas är sammanfattas i den konsekvensbedömning som åtföljde lagstiftningsförslaget.

1.4.4. *Förenlighet med andra lämpliga instrument och eventuella synergieffekter*

Initiativet syftar till att förbättra synergier och samstämmighet mellan ESF + och andra fonder som investerar i utvecklingen av humankapital.

Eruf ESF + delar i synnerhet målet om ekonomisk och social sammanhållning. Samordning säkerställs genom gemensamma bestämmelser för delad förvaltning på områden som programplanering och finansiella management. Flerfondsprogram kommer även i fortsättningen att vara möjligt att tillåta integrerade strategier i programplanering och genomförande. Gemensamma regler kommer också att säkerställa förenlighet mellan Eruf, ESF och EJFLU och EHFF program.

ESF + och Erasmus + samarbete kommer att stödjas mer aktivt genom att inkludera lämpliga bestämmelser i de förordningar som ska utarbetas i detalj i arbetsprogrammen och programguider.

ESF + kommer att fortsätta att stödja den långsiktiga integrationen av migranter samtidigt som fonden att täcka kortsiktiga behov.

Som EU:s viktigaste instrument för investeringar i humankapital och kompetens, ESF + kommer att fortsätta att ge ett betydande bidrag till utvecklingen av humankapitalet inom forskning och innovation (R&I) i samverkan med Horisont Europa.

1.5. Tid under vilken åtgärden kommer att pågå respektive påverka resursanvändningen

☒ **begränsad varaktighet**

- ☒ Med verkan från och med den 1.1.2021 till och med den 31.12.2027
- ☒ budgetkonsekvenser från och med 2021 till och med 2027 för åtagandebemyndiganden och från och med 2021 till och med 2030 för betalningsbemyndiganden.

☐ **obegränsad varaktighet**

- Efter en inledande period ÅÅÅÅ–ÅÅÅÅ beräknas genomförandetakten nå en stabil nivå.

1.6. Planerad metod för genomförandet³⁴

☒ **Direkt förvaltning** som sköts av kommissionen

- ☒ av dess avdelningar, vilket också inbegriper personalen vid unionens delegationer;
- ☒ av genomförandeorgan

☒ **Delad förvaltning** med medlemsstaterna

☒ **Indirekt förvaltning** genom att uppgifter som ingår i budgetgenomförandet anförtros

- ☐ tredjeländer eller organ som de har utsett
- ☒ internationella organisationer och organ kopplade till dem (ange vilka)
- ☐ EIB och Europeiska investeringsfonden
- ☒ organ som avses i artiklarna 70 och 71 i budgetförordningen
- ☒ offentligrättsliga organ
- ☒ privaträttsliga organ som anförtrotts uppgifter som faller inom offentlig förvaltning och som lämnat tillräckliga ekonomiska garantier
- ☐ organ som omfattas av privaträtten i en medlemsstat, som anförtrotts genomförandet av ett offentlig-privat partnerskap och som lämnat tillräckliga ekonomiska garantier
- ☐ personer som anförtrotts ansvaret för genomförandet av särskilda åtgärder inom Gusp som följer av avdelning V i fördraget om Europeiska unionen och som anges i den relevanta grundläggande rättsakten
- *Vid fler än en metod, ange kompletterande uppgifter under "Anmärkningar".*

Anmärkningar

ESF + kommer att delas upp i två huvudområden, en delad förvaltning under det föregående ESF, Fead och ungdomssysselsättningsinitiativet, och den andra på direkt och indirekt förvaltning, omgruppering av verksamheter från det tidigare programmet för sysselsättning och social innovation (EaSI) och EU:s folkhälsoprogram.

³⁴ Närmare förklaringar av de olika metoderna för genomförande med hänvisningar till respektive bestämmelser i budgetförordningen återfinns på BudgWeb:
<https://myintracomm.ec.europa.eu/budgweb/EN/man/budgmanag/Pages/budgmanag.aspx>

För genomförandet av ESF +, det pågående verksamhet tillsammans med internationella organisationer såsom FN:s organ, särskilt theWHO samt OECD och ILO kommer att fortsätta. Förutom det nya gränsöverskridande samarbete som kan genomföras inom ramen för den indirekta förvaltning som bygger på ESF:s förvaltningsmyndigheter.

2. FÖRVALTNING

2.1. Bestämmelser om uppföljning och rapportering

Ange intervall och andra villkor för sådana åtgärder:

Delad förvaltning, gemensamma utfalls- och resultatindikatorer kommer att definieras på programnivå. Uppgifter om gemensamma output- och resultatindikatorer kommer att översändas elektroniskt av medlemsstaternas myndigheter till kommissionen 6 gånger per år. Deras inbördes överensstämmelse kommer att kontrolleras. Tillförlitligt system för insamling, registrering och lagring av uppgifter för övervakning, utvärdering, ekonomisk förvaltning och kontroll kommer att granskas.

Enligt direkt och indirekt förvaltning, resultatramar kommer att utvecklas på basis av de relevanta metoder som tidigare EaSI och ramar för att se till att insamlingen av information sker ändamålsenligt, effektivt och i rätt tid.

2.2. Förvaltnings- och kontrollsystem

2.2.1. *Motivering av den genomförandemetod, de finansieringsmekanismer, de betalningsvillkor och den kontrollstrategi som föreslås*

Utkastet till förordningen omfattar betalningar från kommissionen i form av förfinansiering, mellanliggande betalningar och slutbetalningar efter räkenskapsavslutning. Förfinansiering betalas ut årligen enligt de procentsatser som planerat i förordningen om gemensamma bestämmelser. Mellanliggande betalningar beräknas efter den överenskomna medfinansieringsnivåerna per prioritering i det operativa programmet. Till skillnad från den nuvarande programperioden, antalet ansökningar om mellanliggande betalning är begränsad till 4 per år lämnas in en gång per kvartal.

Förslaget till grundförordning föreskrivs olika former för offentliggörande av mellanliggande utbetalningar beroende på om genomförandet av programmet baseras antingen på de faktiska kostnader som deklarerats av medlemsstaten eller på grundval av ”förenklade kostnader” eller när uppfyllandet av villkor.

Utkastet till förslag till grundförordning (delad förvaltning) bygger på en plats för programperioden 2014–2020. Det finns dock vissa åtgärder som syftar till att förenkla genomförandet och minska revisionsbördan på medlemsstater och stödmottagare. Dessa åtgärder är kopplade till båda fonderna förvaltas av förvaltningsmyndigheten och som enligt förslaget ska grunda förvaltningskontroller på en riskanalys. För det andra, under vissa villkor, kan förvaltningsmyndigheten besluta att tillämpa skärpta kontrollåtgärder i enlighet med nationella förfaranden utan föregående tillstånd från kommissionen. Dessutom urvalsprocessen har strukits som bör påskynda genomförandet av programmen.

Förslaget till förordning föreskriver inte en attesterande myndighet, utan snarare om förekomsten av en redovisningsfunktion. Tanken bakom detta är att det skulle leda till mindre administration på nationell nivå.

När det gäller revision av deklarerade utgifter, förslaget till förordning om gemensamma bestämmelser innehåller vissa inslag som syftar till att undvika flera revisioner av samma verksamhet eller utgifter.

Enligt förslaget till förordningen om gemensamma bestämmelser, mellanliggande betalningar kommer att godkännas av kommissionen efter det att förvaltningskontroller – på ett riskbaserat urval av utgifter från stödmottagare – har gjorts, men ofta före de närmare förvaltningskontrollerna på plats eller efterföljande revisioner ägde rum.

För att minska risken för att ersätta icke stödberättigande utgifter till följd av detta ett antal åtgärder har planerats i förslagen

1) Taket för kommissionens mellanliggande betalningar fortsätter att ligga på 90 % av det belopp som ska betalas ut till medlemsstaterna, eftersom bara vissa nationella kontroller har gjorts vid denna tidpunkt. Det återstående beloppet kommer att betalas ut efter den årliga räkenskapsavslutningen när väl bevis från revisionen och en rimlig säkerhet har getts av förvaltningsmyndigheten och revisionsmyndigheten. Eventuella oriktigheter som kommissionen eller revisionsrätten upptäcker efter det att förvaltningsmyndigheten/attesteringsmyndigheten har överlämnat den attesterade årsredovisningen kan leda till en nettokorrigerings.

Fortsatt årligt räkenskapsavslutning och årligt avslutande av genomförda verksamheter eller utgifter kommer att skapa ytterligare incitament för de nationella och regionala myndigheterna att i god tid utföra kvalitetskontroller inför den årliga attesteringen av räkenskaperna för kommissionen.

Delarna för sysselsättning och social innovation samt för hälsa kommer att genomföras genom direkt och indirekt förvaltning, med hjälp av de genomförandemetoder som erbjuds i budgetförordningen, i huvudsak bidrag och upphandling. Direkt förvaltning av kommissionen gör det möjligt att etablera direkta kontakter med bidragsmottagare/entreprenörer som deltar i verksamheter som tjänar unionens politikområden. Kommissionen säkerställer direkt övervakning av resultaten av de finansierade åtgärderna. Betalningsvillkoren med avseende på de finansierade åtgärderna kommer att anpassas till de risker som är förknippade med de finansiella transaktionerna. I syfte att garantera ändamålsenlighet, effektivitet och ekonomi med avseende på kommissionens kontroller kommer strategin att inriktas på att skapa en balans mellan förhands- och efterhandskontroller.

När det gäller direkt och indirekt förvaltning kommer efterhandsrevisioner att göras på plats av externa revisorer för ett urval av transaktionerna. Vid urvalet av dessa transaktioner kommer man att kombinera riskbedömning och slumpmässigt urval.

2.2.2. *Uppgifter om identifierade risker och om det eller de interna kontrollsystem som inrättats för att begränsa riskerna*

Den reducerade kontrollmiljö kan leda till en ökning av antalet fel. Det förväntas att denna risk mildras genom begränsning av ersättningar och det årliga avslutandet av räkenskaperna. Det är dock troligt att korrigeringar på nationell nivå kommer att bli högre och således leda till en viss grad av frustration på medlemsstatsnivå. Denna frustration kan också drivas av det faktum att den nuvarande skrivningen av förordningen faktiskt åläggs att förvaltningsmyndigheterna genomför kontrollerna med en riskbaserad metod snarare än de 100 % som tidigare. Detta krav kan också stå i strid med gällande nationell lagstiftning som kräver en uttömmande kontroll av redovisade kostnader (även för nationell medfinansiering). Detta kan vara en faktor som inte har beaktats i tillräcklig utsträckning i förslaget.

Avskaffandet av den attesterande myndigheten minskar en extra filter i förvaltning och kontroll av de utgifter som uppstått. Under de två senaste programperioderna, attesterande myndigheter spelar en viktig roll när det gäller att filtrera bort icke stödberättigande utgifter och göra ytterligare finansiella korrigeringar när så krävs. Dagens förslag till grundförordning inte minska denna risk.

Den reducerade revisionsarbete kan leda till insolventa kvarstående fel och underminera kvalitetssäkringen av kommissionen. Vi anser att denna risk inte dämpas, särskilt eftersom den proportionerliga kontrollstrategier också begränsa kommissionens befogenheter i fråga om revision. Vi anser därför att denna risk har godkänts av lagstiftaren.

Vad gäller budget som genomförs genom direkt och indirekt förvaltning är genomförandet inriktat på tilldelningen av offentliga kontrakt, samtidigt som ett antal bidrag för specifika verksamheter och organisationer planeras.

Offentliga upphandlingskontrakt kommer huvudsakligen att ingås inom områden såsom undersökningar, uppgiftsinsamling, utvärderingskontrakt, utbildning, informationskampanjer, IT och kommunikationstjänster. Uppdragstagarna är främst konsultföretag och andra privata företag, av vilka många är små och medelstora företag. Inom programdel finns institutioner och laboratorier samt huvudleverantörer.

Bidrag kommer i första hand att beviljas för stöd till icke-statliga organisationer, nationella myndigheter, universitet osv. Utförandeperioden för projekt och verksamheter som får stöd är vanligen mellan ett och tre år.

De största riskerna är

- risken för att de medel som beviljats inte används effektivt eller på ett ekonomiskt sätt, både när det gäller bidrag (tungrodda förfaranden för ersättning av faktiska stödberättigande kostnader) och när det gäller upphandling (svårt att jämföra prisbud i de fall där det bara finns ett begränsat antal ekonomiska aktörer som har de specialistkunskaper som krävs),
- risk för att kommissionens rykte skadas om bedrägeri eller kriminell verksamhet upptäcks. Att tredje parter har ett internt kontrollsystem ger bara en partiell garanti på grund av det tämligen stora antalet heterogena entreprenörer och stödmottagare som alla har ett eget, ofta ganska litet, kontrollsystem.

Kommissionen har infört interna förfaranden som ska täcka de risker som identifieras ovan. De interna förfarandena är i full överensstämmelse med budgetförordningen och inkluderar åtgärder för bedrägeribekämpning och kostnads-/nyttoöverbäganden. Inom denna ram fortsätter kommissionen att utforska möjligheterna att förbättra förvaltningen och uppnå effektivitetsvinster. Kontrollsystemet viktigaste egenskaper är:

Kontroller före och under genomförandet av projekten:

- Mallar för bidragsavtal och tjänstekontrakt som har utarbetats av kommissionen används. De innehåller en rad bestämmelser om kontrollerna, exempelvis vad gäller revisionsintyg, finansiella garantier, kontroller på plats och inspektioner utförda av Olaf. Reglerna om bidragsberättigande kostnader kommer att förenklas, till exempel genom att använda enhetskostnader, klumpsummor, bidrag som inte är kopplade till kostnader och andra möjligheter som erbjuds genom budgetförordningen. Detta kommer att minska kostnaderna för kontroller och sätta fokus på verifieringar och kontroller inom högriskområden.

All personal åtar sig att följa en kodex för god förvaltningssed. Personal som deltar i urvalsprocessen eller i förvaltningen av bidragsöverenskommelserna eller kontrakten undertecknar dessutom en försäkran om att inga intressekonflikter föreligger. Personalen får regelbunden fortbildning och nätverk används för utbyte av bästa praxis.

Det tekniska genomförandet av projekten följs upp med jämna mellanrum med hjälp av lägesrapporter som lämnas in av uppdragstagare och bidragsmottagare. Dessutom kommer möten med uppdragstagare/bidragsmottagare och besök på plats att anordnas från fall till fall.

Kontroller vid projektets slut: Efterhandsrevisioner genomförs för att på platsen kontrollera att redovisade kostnader är stödberättigande. Syftet med dessa kontroller är att förebygga, spåra och korrigera väsentliga felaktigheter som rör de ekonomiska transaktionernas laglighet och korrekthet. Med syfte att uppnå en hög kontrolleffekt görs urvalet av bidragsmottagare som ska kontrolleras genom att ett riskbaserat urval kombineras med ett stickprov, och operativa aspekter uppmärksammas när så är möjligt vid revisionen på plats.

2.2.3. *Beräkning och motivering av kontrollernas kostnadseffektivitet (dvs. förhållandet mellan kostnaden för kontrollerna och värdet av de medel som förvaltas) och en bedömning av den förväntade risken för fel (vid betalning och vid avslutande)*

Möjligheten att låta en redovisningsfunktion, som skulle göra det möjligt för medlemsstaten att spara en betydande del av de 4 % av de nuvarande kostnaderna som avser attestering tack vare en minskning av funktioner för förvaltnings- och kontrollsystemen.

- Användningen av förenklade kostnader, förenklade kostnadsalternativ som inte är kopplade till kostnader, vilket leder till minskade administrativa kostnader och minskad administrativ börda på alla nivåer för både förvaltningarna och stödmottagarna.

- Proportionerliga kontrollstrategier för (riskbaserade) förvaltningskontroller och revisioner.

- Årligt avslutande, som kommer att leda till minskade kostnader för arkivering av handlingar för kontrolländamål för myndigheter och stödmottagare.

Sammantaget väntas därför förslagen leda till en omfördelning av kontrollkostnaderna (som ligger kvar på ca 2 % av de samlade förvaltade medlen) snarare än en ökning eller minskning.

Mot bakgrund av de erfarenheter som gjorts i samband med genomförandet av tidigare (delar av) med direkt förvaltning och utformningen av det nya programmet, riskerna för genomförandet av programmet bedöms vara relativt stabila. Tack vare kombinationen av bidrag och upphandling, förhands- och efterhandskontroller samt skrivbordstester och kontroller på platsen, den mätbara genomsnittliga kvarstående felfrekvensen förväntas ligga kvar under 2 %.

För direkt och indirekt förvaltning motsvarar den årliga kostnaden för den föreslagna kontrollnivån omkring 4–7 % av årsbudgeten för driftsutgifter. Detta motiveras av det stora antalet transaktioner som ska kontrolleras. På området sysselsättning och sociala frågor samt hälsa innebär direkt förvaltning tilldelning av ett stort antal kontrakt och bidrag till åtgärder, liksom utbetalning av ett stort antal driftbidrag till icke-statliga organisationer och fackföreningar. Risken i samband med dessa

aktiviteter gäller kapaciteten hos (framför allt) mindre organisationer att kontrollera utgifterna effektivt.

På femårsbasis var felprocenten vid kontroller på plats av bidrag som omfattades av direkt förvaltning 1,8 % och totalt med hänsyn tagen till den låga risknivån för upphandling under 1 %. Denna felprocent anses vara acceptabel, eftersom den understiger väsentlighetsnivån på 2 %.

De ändringar som föreslås av programmet kommer inte att ändra det nuvarande sättet att förvalta anslagen. Det befintliga kontrollsystemet har visat sig vara adekvat för att förebygga och/eller upptäcka fel och/eller oriktigheter, och i förekommande fall korrigera dessa. Felfrekvensen förväntas därför ligga kvar på samma nivåer som tidigare.

2.3. Åtgärder för att förebygga bedrägeri och oegentligheter/oriktigheter

Beskriv förebyggande åtgärder (befintliga eller planerade), t.ex. från strategi för bedrägeribekämpning.

Kommissionen ska säkerställa att unionens ekonomiska intressen skyddas när det gäller verksamheter under direkt, indirekt och delad förvaltning, genom förebyggande åtgärder mot bedrägeri, korruption och annan olaglig verksamhet, genom effektiva kontroller och, om oriktigheter upptäcks, genom återkrav av felaktigt utbetalda belopp samt vid behov genom effektiva, proportionella och avskräckande sanktioner.

Kommissionen eller dess företrädare och revisionsrätten ska ha befogenhet att granska handlingar och utföra kontroller på plats hos alla bidragsmottagare, uppdragstagare och underleverantörer som mottagit medel från unionen. Europeiska byrån för bedrägeribekämpning (Olaf) ska ha rätt att utföra kontroller på plats och inspektioner hos ekonomiska aktörer som direkt eller indirekt berörs av sådan finansiering.

Kommissionen genomför även en rad åtgärder såsom:

- Beslut, avtal och kontrakt som följer av konsumentprogrammet kommer att ge kommissionen, Olaf inbegripet, och revisionsrätten rätt att utföra revisioner, kontroller på plats och inspektioner.

- I samband med utvärderingen av anbud eller förslag kommer det att kontrolleras att anbudsgivarna respektive förslagslämnarna inte omfattas av de uteslutningskriterier som meddelats. Kontrollen sker på basis av deklARATIONER och systemet för tidig upptäckt och uteslutning.

- Reglerna för bidragsberättigande kostnader kommer att förenklas i enlighet med bestämmelserna i budgetförordningen.

- All personal som sysslar med avtalsförvaltning samt revisorer och kontrollanter som kontrollerar stödmottagarnas deklARATIONER på plats ska få regelbunden utbildning i frågor som rör bedrägeri och oriktigheter.

GD Sysselsättning, socialpolitik och inkludering innehåller åtgärder inom ramen för kommissionens strategi mot bedrägerier (Cafs).

Vid direkt förvaltning, Fraud-Risk-Assessment (FRA) uppdaterades 2016. - Förfarandet för beviljande av bidrag har flera inslag som syftar till att avslöja bedrägeri, såsom den utbredda användningen av "4-eyes-principen", kontroller av att

tilldelningsförfaranden genomförs korrekt samt insyn i dessa förfaranden, detaljerade förfaranden för att undvika intressekonflikter, kontroller av huruvida de sökande har varit "svartlistade" i enlighet med förordning 1605/2002, användning av it-verktyg såsom Edes och Arachne samt uppmärksamhet på andra varningssignaler (bedrägeriindikatorer).

För strukturfonder som är föremål för delad förvaltning gäller den gemensamma strategin mot bedrägerier 2015–2020 som har antagits av generaldirektoratet för regional- och stadspolitik, generaldirektoratet för sysselsättning, socialpolitik och inkludering och generaldirektoratet för havsfrågor och fiske. För strukturfonderna har ett särskilt regelverk för bedrägeribekämpning för 2014–2020 i artikel 125.4 i förordningen om gemensamma bestämmelser (CPR). GD Sysselsättning via det kontroll- och revisionsskyldigheter kontrollerar att medlemsstaterna har inrättat och driver de förvaltnings- och kontrollsystem som säkerställer att medlen används effektivt och korrekt och för att garantera utgifternas laglighet och korrekthet. Medlemsstaterna är skyldiga att anmäla problem genom Irregularity Management System (IMS). GD Sysselsättning, socialpolitik och inkludering övervakar nationella åtgärder för att bekämpa bedrägerier och i förekommande fall sanktioner en brist på åtgärder från beslut om finansiell korrigering inom ESF stöd till det berörda programmet, t.ex. inom ramen för uppföljningen av OLAF:s rapporter och rekommendationer. GD Sysselsättning, socialpolitik och inkludering ger också vägledning till förvaltningsmyndigheterna, inbegripet ett verktyg för bedömning av bedrägeririsker. GD Sysselsättning, socialpolitik och inkludering aktivt sprider riskbedömningsverktyget Arachne i medlemsstaterna.

Efter en studie av en extern uppdragstagare som ska vara klar i mitten av 2018 den gemensamma strategin mot bedrägerier att ses över och GD Sysselsättnings bidrag till kommissionens strategi uppdateras.

Slutligen övergripande åtgärder såsom intern utbildning om fraud-awareness (röd flagg) och förebygga avrunda de åtgärder som vidtagits av GD EMPL.

3. BERÄKNADE BUDGETKONSEKVENSER AV FÖRSLAGET ELLER INITIATIVET

3.1. Rubrik i den fleråriga budgetramen och föreslagna nya budgetrubriker i den årliga budgetens utgiftsdel

Rubrik i den fleråriga budgetramen	Budgetrubrik	Typ av anslag	Bidrag			
	Investera i människor, social sammanhållning och värden	Diff./Icke-diff.	från Efta-länder ³⁵	från kandidatländer ³⁶	från tredje-länder	i den mening som avses i artikel [21.2 b] i budgetförordningen
2	07 01 xx ESF+ delad förvaltning – Stödutgifter	Icke-diff.	Ja	Ja	Inget	Inget
2	07 01 01 yy – ESF+ sysselsättning och social innovation samt för hälsa – Stödutgifter	Icke-diff.	Ja	Ja	Ja	Inget
2	07 02 xx – ESF+ delad förvaltning	Differentierade	Inget	Inget	Inget	Inget
2	07 02 xx xx – ESF+ delad förvaltning Operativt tekniskt bistånd	Differentierade	Inget	Inget	Inget	Inget
2	07 02 xz – ESF+ Sysselsättning och social innovation	Differentierade	Ja	Ja	Ja	Inget
2	07 02 yy – ESF+ - Hälsa	Differentierade	Ja	Ja	Ja	Inget

³⁵ Efta: Europeiska frihandelssammanslutningen.

³⁶ Kandidatländer och i förekommande fall potentiella kandidatländer i västra Balkan.

3.2. Beräknad inverkan på utgifterna

3.2.1. Sammanfattning av den beräknade inverkan på utgifterna

Miljoner euro (avrundat till tre decimaler)

Rubrik i den fleråriga budgetramen	2	Investera i människor, social sammanhållning och värden

TOTALT			2021	2022	2023	2024	2025	2026	2027	Efter 2027	TOTALT
07 02 xx – ESF+ delad förvaltning	Åtaganden	(1)									
	Betalningar	(2)									
07 02 xy – ESF+ delad förvaltning Operativt tekniskt bistånd	Åtaganden	(1)									
	Betalningar	(2)									
07 01 xx ESF+ delad förvaltning – Stödutgifter	Åtaganden = Betalningar	(3)									
07 02 xz – ESF+ Sysselsättning och social innovation	Åtaganden	(1)	99,444	101,493	103,583	105,714	107,889	110,106	111,771		740,000
	Betalningar	(2)	27,593	58,577	76,326	81,034	83,439	85,282	86,869	240,880	740,000
07 02 yy – ESF+ - Hälsa	Åtaganden	(1)	48,547	49,659	51,793	52,950	54,130	55,334	58,237		370,650
	Betalningar	(2)	5,170	23,504	33,802	41,064	44,539	47,846	50,121	124,604	370,650
07 01 01 yy – ESF+ sysselsättning och social innovation samt hälsa – Stödutgifter ³⁷	Åtaganden = Betalningar	(3)	9,050	9,050	9,050	9,050	9,050	9,050	9,050		63,350

³⁷ Detta avser tekniskt eller administrativt stöd för genomförandet av vissa av Europeiska unionens program och åtgärder (tidigare s.k. BA-poster) samt indirekta och direkta forskningsåtgärder.

TOTALA anslag för ramanslagen för programmet	Åtaganden	=1+3	157,041	160,202	164,426	167,714	171,069	174,490	179,058		1.174,000
	Betalningar	=2+3	41,813	91,131	119,178	131,148	137,028	142,178	146,040	365,484	1.174,000

Anslagen för den delade förvaltningen av ESF + beskrivs i arbetskraftsundersökningen för förordningen om gemensamma bestämmelser (CPR)

När det gäller hälsodelen kan programmet (delvis) delegeras till ett genomförandeorgan, med förbehåll för resultatet av kostnads-nyttoanalysen och relaterade beslut som ska fattas; de relaterade administrativa anslag för programgenomförande i kommissionen och genomförandeorganet kommer att anpassas i enlighet med detta.

Rubrik i den fleråriga budgetramen	7	”Administrativa utgifter”

Detta avsnitt ska fyllas i med hjälp av det datablad för budgetuppgifter av administrativ natur som först ska föras in i bilagan till finansieringsöversikt för rättsakt (bilaga V till de interna reglerna), vilken ska laddas upp i DECIDE som underlag för samråden mellan kommissionens avdelningar.

Miljoner euro (avrundat till tre decimaler)

GD Sysselsättning		2021	2022	2023	2024	2025	2026	2027	Efter 2027	TOTALT
Personalresurser		91,207	91,207	91,207	91,207	91,207	91,207	91,207		638,448
Övriga administrativa utgifter		5,073	5,073	5,073	5,073	5,073	5,073	5,073		35,514
TOTALA anslag för RUBRIK 7 GD Sysselsättning	(summa åtaganden = summa betalningar)	96,280	96,280	96,280	96,280	96,280	96,280	96,280		673,962

Miljoner euro (avrundat till tre decimaler)

GD Hälsa och livsmedelssäkerhet		2021	2022	2023	2024	2025	2026	2027	Efter 2027	TOTALT
Personalresurser		1,435	1,435	1,435	1,435	1,435	1,435	1,435		10,045

Övriga administrativa utgifter		0,108	0,108	0,108	0,108	0,108	0,108	0,108		0,756
TOTALA anslag för RUBRIK 7 – GD Hälsa och livsmedelssäkerhet	(summa åtaganden = summa betalningar)	1,543	1,543	1,543	1,543	1,543	1,543	1,543		10,801

Miljoner euro (avrundat till tre decimaler)

TOTALT		2021	2022	2023	2024	2025	2026	2027	<i>Efter 2027</i>	TOTALT
Personalresurser		92,642	92,642	92,642	92,642	92,642	92,642	92,642		648,493
Övriga administrativa utgifter		5,181	5,181	5,181	5,181	5,181	5,181	5,181		36,270
TOTALA anslag för RUBRIK 7 i den fleråriga budgetramen	(summa åtaganden = summa betalningar)	97,823	97,823	97,823	97,823	97,823	97,823	97,823		684,763

Miljoner euro (avrundat till tre decimaler)

		2021	2022	2023	2024	2025	2026	2027	<i>Efter 2027</i>	TOTALT
TOTALA anslag samtliga RUBRIKER i den fleråriga budgetramen	Åtaganden	254,864	258,025	262,249	265,537	268,892	272,313	276,881		1.858,763
	Betalningar	139,636	188,954	217,001	228,971	234,851	240,001	243,863	365,484	1.858,763

3.2.2. Sammanfattning av den beräknade inverkan på anslag av administrativ natur

- ☐ Förslaget/initiativet kräver inte att anslag av administrativ natur tas i anspråk
- ☒ Förslaget/initiativet kräver att anslag av administrativ natur tas i anspråk enligt följande:

Miljoner euro (avrundat till tre decimaler)

År	2021	2022	2023	2024	2025	2026	2027	TOTALT

GD Sysselsättning

Mänskliga resurser, med de siffror som presenteras nedan bygger på den tilldelning som beviljas GD Sysselsättning och socialpolitik under 2018 (SEC(2017)528), som dras av från den personal som avsätts för Europeiska fonden för justering för globaliseringseffekter, som är föremål för ett separat förslag KOM(2018)XXX.

För övriga administrativa utgifter uppges den sammanlagda finansieringsramen nedan, inklusive utgifterna förknippade med globaliseringsfonden.

RUBRIK 7 i den fleråriga budgetramen								
Personalresurser	91,207	91,207	91,207	91,207	91,207	91,207	91,207	638,448
Övriga administrativa utgifter	5,073	5,073	5,073	5,073	5,073	5,073	5,073	35,514
Delsumma RUBRIK 7 i den fleråriga budgetramen	96,280	96,280	96,280	96,280	96,280	96,280	96,280	673,962

GD Hälsa och livsmedelssäkerhet

RUBRIK 7 i den fleråriga budgetramen								
Personalresurser	1,435	1,435	1,435	1,435	1,435	1,435	1,435	10,045
Övriga administrativa utgifter	0,108	0,108	0,108	0,108	0,108	0,108	0,108	0,756
Delsumma RUBRIK 7 i den fleråriga budgetramen	1,543	1,543	1,543	1,543	1,543	1,543	1,543	10,801

TOTALT

RUBRIK 7 i den fleråriga budgetramen								
Personalresurser	92,642	92,642	92,642	92,642	92,642	92,642	92,642	648,493
Övriga administrativa utgifter	5,181	5,181	5,181	5,181	5,181	5,181	5,181	36,270
Delsumma RUBRIK 7 i den fleråriga budgetramen	97,823	97,823	97,823	97,823	97,823	97,823	97,823	684,763

År	2021	2022	2023	2024	2025	2026	2027	TOTALT

TOTALT

Utanför RUBRIK 7 ³⁸ i den fleråriga budgetramen								
Personalresurser								
Övriga utgifter av administrativ natur	9,050	9,050	9,050	9,050	9,050	9,050	9,050	63,350
Delsumma utanför RUBRIK 7 i den fleråriga budgetramen	9,050	9,050	9,050	9,050	9,050	9,050	9,050	63,350

TOTALT	106,873	106,873	106,873	106,873	106,873	106,873	106,873	748,113

Personalbehov och andra administrativa kostnader ska täckas genom anslag inom det generaldirektorat som redan har avdelats för att förvalta åtgärden i fråga, eller genom en omfördelning av personal inom generaldirektoratet, om så krävs kompletterad med ytterligare resurser som kan tilldelas det förvaltande generaldirektoratet som ett led i det årliga förfarandet för tilldelning av anslag och med hänsyn tagen till begränsningar i fråga om budgetmedel.

Anslagen för den delade förvaltningen av ESF + beskrivs i arbetskraftsundersökningen för förordningen om gemensamma bestämmelser (CPR)

³⁸ Detta avser tekniskt eller administrativt stöd för genomförandet av vissa av Europeiska unionens program och åtgärder (tidigare s.k. BA-poster) samt indirekta och direkta forskningsåtgärder.

3.2.2.1. Beräknat personalbehov

- ☐ Förslaget/initiativet kräver inte att personalresurser tas i anspråk
- ☒ Förslaget/initiativet kräver att personalresurser tas i anspråk enligt följande:

Beräkningarna ska anges i heltidsekvivalenter

År	2021	2022	2023	2024	2025	2026	2027
• Tjänster som tas upp i tjänsteförteckningen (tjänstemän och tillfälligt anställda)							
GD Sysselsättning							
Vid huvudkontoret eller vid kommissionens kontor i medlemsstaterna	599	599	599	599	599	599	599
vid delegationer	0	0	0	0	0	0	0
För forskning	0	0	0	0	0	0	0
GD Hälsa och livsmedelssäkerhet							
Vid huvudkontoret eller vid kommissionens kontor i medlemsstaterna	9	9	9	9	9	9	9
vid delegationer	0	0	0	0	0	0	0
För forskning	0	0	0	0	0	0	0
TOTALT Tjänster som tas upp i tjänsteförteckningen (tjänstemän och tillfälligt anställda)							
Vid huvudkontoret eller vid kommissionens kontor i medlemsstaterna	608	608	608	608	608	608	608
vid delegationer	0	0	0	0	0	0	0
För forskning	0	0	0	0	0	0	0
• Extern personal (heltidsekvivalenter): kontraktsanställda, lokalanställda, nationella experter, personal från bemanningsföretag och unga experter som tjänstgör vid delegationerna) ³⁹							
Rubrik 7							
GD Sysselsättning							
Som finansieras genom RUBRIK 7 i den fleråriga budgetramen	- vid huvudkontoret	71	71	71	71	71	71
	- vid delegationer	Ej tillämpligt	Ej tillämpligt	Ej tillämpligt	Ej tillämpligt	Ej tillämpligt	Ej tillämpligt
Som finansieras genom ramanslagen för programmet ⁴⁰	- vid huvudkontoret						
	- vid delegationer	Ej tillämpligt	Ej tillämpligt	Ej tillämpligt	Ej tillämpligt	Ej tillämpligt	Ej tillämpligt
GD Hälsa och livsmedelssäkerhet							
Som finansieras genom RUBRIK 7 i den fleråriga budgetramen	- vid huvudkontoret	2	2	2	2	2	2
	- vid delegationer	Ej tillämpligt	Ej tillämpligt	Ej tillämpligt	Ej tillämpligt	Ej tillämpligt	Ej tillämpligt
Som finansieras genom ramanslagen för programmet ⁴¹	- vid huvudkontoret	Ej tillämpligt	Ej tillämpligt	Ej tillämpligt	Ej tillämpligt	Ej tillämpligt	Ej tillämpligt
	- vid delegationer	Ej tillämpligt	Ej tillämpligt	Ej tillämpligt	Ej tillämpligt	Ej tillämpligt	Ej tillämpligt

³⁹ [Denna fotnot förklarar vissa initialförkortningar som inte används i den svenska versionen].

⁴⁰ Särskilt tak för finansiering av extern personal genom driftsanslag (tidigare s.k. BA-poster).

⁴¹ Särskilt tak för finansiering av extern personal genom driftsanslag (tidigare s.k. BA-poster).

För forskning	Ej tillämpligt	Ej tillämpligt	Ej tillämpligt	Ej tillämpligt	Ej tillämpligt	Ej tillämpligt	Ej tillämpligt
Annan (ange)	Ej tillämpligt	Ej tillämpligt	Ej tillämpligt	Ej tillämpligt	Ej tillämpligt	Ej tillämpligt	Ej tillämpligt
TOTALT Extern personal (heltidsekvivalenter)	73	73	73	73	73	73	73
TOTALT SAMMANLAGT	681	681	681	681	681	681	681

Personalbehoven ska täckas med personal inom generaldirektoratet som redan har avdelats för att förvalta åtgärden i fråga, eller genom en omfördelning av personal inom generaldirektoratet, om så krävs kompletterad med ytterligare resurser som kan tilldelas det förvaltande generaldirektoratet som ett led i det årliga förfarandet för tilldelning av anslag och med hänsyn tagen till begränsningar i fråga om budgetmedel.

Beskrivning av arbetsuppgifter:

Tjänstemän och tillfälligt anställda	Programförvaltning, ekonomi och revision
Extern personal	Programförvaltning, ekonomi och revision

3.2.3. Bidrag från tredje part

Förslaget/initiativet:

- ☒ innehåller inga bestämmelser om samfinansiering från tredje parter
- ☐ innehåller bestämmelser om samfinansiering från tredje parter enligt följande uppskattning:

Anslag i miljoner euro (avrundat till tre decimaler)

År	2021	2022	2023	2024	2025	2026	2027	TOTALT
EEA/EFTA	p.m.	p.m.	p.m.	p.m.	p.m.	p.m.	p.m.	p.m.
Kandidatländer	p.m.	p.m.	p.m.	p.m.	p.m.	p.m.	p.m.	p.m.
Tredjeländer, inklusive grannskapsländer	p.m.	p.m.	p.m.	p.m.	p.m.	p.m.	p.m.	p.m.
TOTALA anslag som tillförs genom samfinansiering	p.m.	p.m.	p.m.	p.m.	p.m.	p.m.	p.m.	p.m.

3.3. Beräknad inverkan på inkomsterna

- ☒ Förslaget/initiativet påverkar inte budgetens inkomstsida.
- ☐ Förslaget/initiativet påverkar inkomsterna på följande sätt:
- ☐ Påverkan på egna medel
- ☐ Påverkan på andra inkomster

ange om inkomsterna har avsatts för utgiftsposter ☐

Miljoner euro (avrundat till tre decimaler)

Budgetrubrik i den årliga budgetens inkomstdel:	Förslagets/initiativets inverkan på inkomsterna ⁴²						
	2021	2022	2023	2024	2025	2026	2027
Artikel							

För inkomster avsatta för särskilda ändamål, ange vilka budgetrubriker i utgiftsdelen som berörs.

[...]

Övriga anmärkningar (t.ex. vilken metod/formel som har använts för att beräkna inverkan på inkomsterna eller andra relevanta uppgifter).

[...]

⁴²

När det gäller traditionella egna medel (tullar och sockeravgifter) ska nettobeloppen anges, dvs. bruttobeloppen minus 20 % avdrag för uppbördskostnader.

Europeiska
unionens råd

Bryssel den 4 juni 2018
(OR. en)

9573/18
ADD 2

**Interinstitutionellt ärende:
2018/0206 (COD)**

**FSTR 27
SOC 354
SAN 174
CADREFIN 56
IA 155
CODEC 912**

FÖRSLAG

från:	Jordi AYET PUIGARNAU, direktör, för Europeiska kommissionens generalsekreterare
inkom den:	30 maj 2018
till:	Jeppe TRANHOLM-MIKKELSEN, generalsekreterare för Europeiska unionens råd
Komm. dok. nr:	COM(2018) 382 final
Ärende:	BILAGOR till förslaget till EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS FÖRORDNING om Europeiska socialfonden+ (ESF+)

För delegationerna bifogas dokument – COM(2018) 382 final.

Bilaga: COM(2018) 382 final

Bryssel den 30.5.2018
COM(2018) 382 final

ANNEXES 1 to 3

BILAGOR

till förslaget till

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS FÖRORDNING

om Europeiska socialfonden+ (ESF+)

{SEC(2018) 273 final} - {SWD(2018) 289 final}

BILAGA I¹

Gemensamma indikatorer för allmänt stöd från ESF+-delen inom ramen för delad förvaltning

Alla personuppgifter ska delas upp efter kön (kvinna, man, ickebinär person). Om det inte går att få fram resultat för en viss indikator behöver data för denna inte samlas in och rapporteras.

1. Gemensamma outputindikatorer som rör insatser för enskilda personer:

1a) Gemensamma outputindikatorer för deltagare

- De gemensamma outputindikatorerna för deltagare är följande:
- Arbetslösa, inklusive långtidsarbetslösa*.
- Långtidsarbetslösa*.
- Utanför arbetskraften*.
- Anställda, inklusive egenföretagare*.
- Under 30 år*.
- Över 54 år*.
- Med högst grundskoleutbildning (ISCED 0-2)*.
- Med gymnasieutbildning (ISCED 3) eller eftergymnasial utbildning (ISCED 4)*.
- Med högskoleutbildning (ISCED 5–8)*.

Det totala antalet deltagare kommer att beräknas automatiskt på grundval av de gemensamma outputindikatorer som rör sysselsättningsstatus.

1b) Andra gemensamma outputindikatorer

Om uppgifter för dessa indikatorer inte samlas in från dataregister kan värdena för dessa indikatorer fastställas på grundval av välgrundade uppskattningar från stödmottagaren.

- Deltagare med funktionsnedsättning**.
- Tredjelandsmedborgare*.
- Deltagare med utländsk bakgrund*.
- Minoriteter (inklusive marginaliserade grupper som romer)**.
- Hemlösa eller utestängda från bostadsmarknaden*.

¹ Uppgifter som lämnas för indikatorer markerade med * är personuppgifter enligt artikel 4.1 i förordning (EU) 2016/679. Uppgifter som lämnas för indikatorer markerade med ** är en särskild uppgiftskategori enligt artikel 9 i förordning (EU) 2016/679.

- Deltagare från landsbygdsområden*.

2. Gemensamma outputindikatorer för enheter:

- Antalet offentliga förvaltningar eller offentliga tjänster på nationell, regional eller lokal nivå som får stöd.
- Antalet mikroföretag, små och medelstora företag (inbegripet kooperativa företag och sociala företag) som får stöd.

3. Gemensamma omedelbara resultatindikatorer för deltagare:

- Deltagare som söker arbete efter avslutad åtgärd*.
- Deltagare i utbildning efter avslutad åtgärd*.
- Deltagare som erhåller en kvalifikation efter avslutad åtgärd*.
- Deltagare i sysselsättning, inklusive egenföretagande, efter avslutad åtgärd*.

4. Gemensamma långsiktigare resultatindikatorer för deltagare:

- Deltagare i sysselsättning, inklusive egenföretagande, sex månader efter avslutad åtgärd*.
- Deltagare med förbättrad arbetsmarknadssituation sex månader efter avslutad åtgärd*.

Dessa uppgifter ska minst samlas in från ett representativt urval deltagare inom varje särskilt mål. Urvalets interna validitet ska säkerställas på ett sådant sätt att uppgifterna kan generaliseras för varje särskilt mål.

BILAGA II

Gemensamma indikatorer för ESF+-stöd för att motverka materiell fattigdom

1) Outputindikatorer

a) Sammanlagt värde på utdelade livsmedel och varor.

- i) Sammanlagt värde på livsmedelsbiståndet.
 - ia) Sammanlagt värde på livsmedel till barn.
 - ib) Sammanlagt värde på livsmedel till hemlösa personer.
 - ic) Sammanlagt värde på livsmedel till andra målgrupper.
- ii) Sammanlagt värde på utdelade varor.
 - iiia) Sammanlagt värde på varor till barn.
 - iiib) Sammanlagt värde på varor till hemlösa personer.
 - iiic) Sammanlagt värde på varor till andra målgrupper.

**b) Den sammanlagda mängden utdelat livsmedelsbistånd (i ton),
varav²:**

- (a) andel (%) livsmedel för vilka endast transport, distribution och lagring har betalats av programmet,
- (b) del (%) av livsmedelsprodukter som medfinansierats av ESF+ av den totala mängden livsmedel som delats ut till stödmottagare.

Gemensamma resultatindikatorer ³

Antal slutmottagare som får livsmedelsbistånd

- Antal barn under 18 år.
- Antal unga i åldern 18–29 år.
- Antal slutmottagare över 54 år.
- Antal slutmottagare med funktionsnedsättning.
- Antal tredjelandsmedborgare.

² Värdena för dessa indikatorer ska fastställas på grundval av välgrundade uppskattningar från stödmottagarna.

³ Se ovan.

- Antal slutmottagare med utländsk bakgrund och antal slutmottagare som tillhör en minoritet (inklusive marginaliserade grupper som romer).
- Antal slutmottagare som är hemlösa eller utestängda från bostadsmarknaden.

Antal slutmottagare som får materiellt bistånd

- Antal barn under 18 år.
- Antal unga i åldern 18–29 år.
- Antal slutmottagare över 54 år.
- Antal slutmottagare med funktionsnedsättning.
- Antal tredjelandsmedborgare.
- Antal slutmottagare med utländsk bakgrund och antal slutmottagare som tillhör en minoritet (inklusive marginaliserade grupper som romer).
- Antal slutmottagare som är hemlösa eller utestängda från bostadsmarknaden.

BILAGA III
Indikatorer för hälsodelen

Integrerat arbete inom hälsoområdet och användning av programmets resultat i nationell hälso- och sjukvårdspolitik

1. Antal patienter som får stöd av europeiska referensnätverk.
2. Antal gemensamma kliniska granskningar av medicinsk teknik.
3. Antal exempel på bästa metoder som överförts.
4. Användningsgraden av programmets resultat i nationell hälso- och sjukvårdspolitik, uppmätt med hjälp av undersökningar ”före” och ”efter”.

Europeiska
unionens råd

Bryssel den 30 maj 2018
(OR. en)

9511/18

**Interinstitutionellt ärende:
2018/0196 (COD)**

**FSTR 22
REGIO 30
FC 23
SOC 326
PECHE 185
CADREFIN 49
JAI 529
SAN 172
CODEC 895**

FÖRSLAG

från:	Jordi AYET PUIGARNAU, direktör, för Europeiska kommissionens generalsekreterare
inkom den:	30 maj 2018
till:	Jeppe TRANHOLM-MIKKELSEN, generalsekreterare för Europeiska unionens råd
Komm. dok. nr:	COM(2018) 375 final
Ärende:	Förslag till EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS FÖRORDNING om gemensamma bestämmelser för Europeiska regionala utvecklingsfonden, Europeiska socialfonden+, Sammanhållningsfonden samt Europeiska havs- och fiskerifonden, och om finansiella regler för dessa fonder och för Asyl- och migrationsfonden, Fonden för inre säkerhet samt instrumentet för gränsförvaltning och visering

För delegationerna bifogas dokument – COM(2018) 375 final.

Bilaga: COM(2018) 375 final

EUROPEISKA
KOMMISSIONEN

Strasbourg den 29.5.2018
COM(2018) 375 final

2018/0196 (COD)

Förslag till

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS FÖRORDNING

**om gemensamma bestämmelser för Europeiska regionala utvecklingsfonden,
Europeiska socialfonden+, Sammanhållningsfonden samt Europeiska havs- och
fiskerifonden, och om finansiella regler för dessa fonder och för Asyl- och
migrationsfonden, Fonden för inre säkerhet samt instrumentet för gränsförvaltning och
visering**

MOTIVERING

1. BAKGRUND TILL FÖRSLAGET

Den 2 maj 2018 antog kommissionen ett förslag om nästa fleråriga budgetram för perioden 2021–2027¹. Förenkling har angetts som ett viktigt mål i diskussionsunderlaget om EU:s finanser genom efterhandsutvärderingen, och det offentliga samrådet. Erfarenhetsmässigt har man förstått att de nuvarande reglerna är alltför komplexa och fragmenterade, vilket leder till onödig börda för programansvariga och slutliga stödmottagare.

Detta förslag till förordning om gemensamma bestämmelser kommer att fastställa gemensamma bestämmelser för sju delade förvaltning. Detta förslag kommer inte att ersätta den befintliga förordningen EU nr 1303/2013 som kommer att fortsätta att styra programmen under perioden 2014–2020. Förslaget minskar fragmenteringen av regler, en gemensam uppsättning grundläggande regler för sju fonder:

- CF: Sammanhållningsfonden
- EHFF: Europeiska havs- och fiskerifonden
- Eruf: Europeiska regionala utvecklingsfonden
- ESF+: Europeiska socialfonden plus²
- Amif: Asyl- och migrationsfonden³
- BMVI: Instrumentet för gränsförvaltning och visering⁴
- ISF: Fonden för inre säkerhet

I dessa förslag föreskrivs tillämpningsdatumet den 1 januari 2021 och det läggs fram för en union bestående av 27 medlemsstater, i enlighet med Förenade kungarikets anmälan om landets avsikt att utträda ur Europeiska unionen och Europeiska atomenergigemenskapen (Euratom), på grundval av artikel 50 i fördraget om Europeiska unionen (EU-fördraget), som mottogs av Europeiska rådet den 29 mars 2017.

2. RÄTTSLIG GRUND, SUBSIDIARITETSPRINCIPEN OCH PROPORTIONALITETSPRINCIPEN

• Rättslig grund

Artikel 317 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (EUF-fördraget) föreskrivs att kommissionen ska genomföra budgeten i samarbete med medlemsstaterna, i enlighet med bestämmelserna i den budgetförordning som utfärdats enligt artikel 322 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt. Artikel 322.1 a i EUF-fördraget innehåller den rättsliga grunden för antagande av förordningar som innehåller bestämmelser om de finansiella regler som särskilt ska ange närmare bestämmelser om budgetens uppställning och genomförande och om redovisning och revision. Subsidiaritetsprincipen inte omfattar de finansiella bestämmelserna, där det är uppenbart att endast unionen kan eller till och med måste agera.

¹ COM(2018) 322 final, 2.5.2018.

² Med undantag för ”sysselsättning och social innovation” och programmet för hälsofrågor.

³ Delad förvaltning endast komponenter.

⁴ Fonden för integrerad gränsförvaltning består av instrumentet för gränsförvaltning och visering samt instrumentet för tullkontrollutrustning.

EU:s åtgärder för de europeiska struktur- och investeringsfonderna är motiverat utifrån de mål som fastställs i artikel 174 i EUF-fördraget. Rätten att vidta åtgärder fastställs i artikel 175 i EUF-fördraget, där det uttryckligen sägs att unionen ska genomföra denna politik med hjälp av strukturfonderna, jämförd med artikel 177, där Sammanhållningsfondens roll. Syftena med Eruf, ESF och Sammanhållningsfonden anges i artiklarna 162, 176 respektive 177 i EUF-fördraget. De åtgärder som är relaterade till fiske är motiverad enligt artikel 39 FEUF.

I artikel 174 anges att särskild hänsyn ska tas till landsbygdsområden, områden som påverkas av strukturuomvandlingar och regioner med allvarliga och permanenta, naturbetingade eller demografiska nackdelar. De senare omfattar de nordligaste regionerna med mycket låg befolkningstäthet, ö-regioner, gränsregioner och bergsregioner.

Enligt artikel 349 i EUF-fördraget ska de åtgärder som avses i första stycket i artikeln vidtas med hänsyn till de yttersta randområdenas strukturella, sociala och ekonomiska situation, med beaktande av deras särdrag och särskilda begränsningar.

Förordningen om asyl- och migrationsfonden baseras på artiklarna 78.2, 79.2 och 79.4 i EUF-fördraget. En förordning om instrumentet för ekonomiskt stöd för gränsförvaltning och visering baseras på artikel 77.2 i EUF-fördraget. Förordningen om fonden för inre säkerhet baseras på artikel 82.1, 84 och 87.2 i EUF-fördraget. Artikel 317 i EUF-fördraget ger en rättslig grund för en gemensam uppsättning regler för genomförandet av budgeten, i samarbete med medlemsstaterna. I artikel 322 i EUF-fördraget definieras räckvidden och förfaranden för fastställande.

Subsidiaritet och proportionalitet för de enskilda fonderna ovan återfinns i motiveringen för varje fond. Av förordningen om gemensamma bestämmelser framgår dock ytterligare bidrag:

- Subsidiaritetsprincipen genom att främja delad förvaltning: genom att programmen inte förvaltas direkt av Europeiska kommissionen, utan genomförs i stället i partnerskap med medlemsstaterna,
- Proportionalitetsprincipen genom att harmonisera och konsolidera reglerna (och därmed minska bördan för intressenter).

Enligt artikel 11 i EUF-fördraget bör miljöskyddskraven integreras i utformningen och genomförandet av unionens politik och verksamhet, särskilt i syfte att främja en hållbar utveckling, vilket görs i denna förordning.

3. RESULTAT AV EFTERHANDSUTVÄRDERINGAR, SAMRÅD MED BERÖRDA PARTER OCH KONSEKVENSBEDÖMNINGAR

De olika fonderna har sina egna utvärderingar och många av slutsatserna är mest relevanta för deras särskilda förordningar. Följande är de viktigaste slutsatserna som gäller för förordningen om gemensamma bestämmelser.

1. Förenkling behovet att minska den administrativa bördan Detta var ett centralt och upprepade slutsatsen i utvärderingen inom alla fonder:

- Utvärderingar i efterhand av Erufs och Sammanhållningsfondens ansåg att förvaltnings-, kontroll- och revisionssystem var komplicerade. Detta var en källa till administrativ osäkerhet och förseningar i genomförandet. Komplexiteten var ett särskilt problem i EU15-länderna där finansieringen var relativt små, vilket tyder på ett behov av proportionalitetsprincipen.

- Utvärdering av ESF, som fann att både finansiering (dvs. till och med en blandning av instrument) och processen för genomförandet måste förenklas.
- EHFF utvärderingen framkom också att den administrativa bördan var för hög. Vid ansökningstillfället agerade som ett hinder för att ansöka om stöd. Den komplexa karaktären hos vissa projekt hade skapat hinder för potentiella stödmottagare, särskilt i de fall då ett stort nätverk av partner medverkade.
- Utvärderingar efter halva tiden för relevanta beståndsdelar i asyl- och migrationsfonden och fonden för inre säkerhet finns ett BMI också behovet av förenkling. Användningen av förenklade kostnadsalternativ har en viss rekommendation.

Denna punkt tas upp i hela förordningen. Märkbara exemplen ingår i avdelning V (t.ex. förenklade kostnadsalternativ, betalningar som grundas på villkor, avskaffa särskilda regler för större projekt och inkomstgenererande investeringar) och avdelning VI (enklare och mer proportionerliga kontroller och revision).

2. Behovet av flexibilitet för att möta nya behov:

- Efterhandsutvärderingen av Eruf och Sammanhållningsfonden visar att anpassningen av programmen i den ekonomiska krisen var en av de stora framgångar under perioden 2007–2013 och bör byggas ut.
- Efterhandsutvärderingen av ESF för namngivna flexibilitet som ett av de viktigaste punkter som kunde förbättras.
- Halvtidsutvärderingarna av föregångarna till Amif, BMVI och ISF visar att fonderna på lämpligt sätt svarade mot behoven vid migrations- och säkerhetskrisen. Emellertid behövs mer flexibla mekanismer för att tilldela de medel som behövs.

Denna punkt tas upp i avdelning III (som möjliggör relativt små överföringar utan ändringar av programmet) och i avdelning II (programtilldelningar fastställs för de första fem åren och sedan tilldelas de sista två åren på grundval av en översyn) medan kompletterande regler för Amif, BMVI och ISF fastställs i den fondspecifika förordningen. Vidare möjligheten att använda InvestEU garantiinstrument ökar flexibiliteten för medlemsstaterna.

3. De potentiella finansiella instrument:

- Efterhandsutvärderingen av Eruf och Sammanhållningsfonden visar att finansiella instrument har potentialen att bli ett effektivare medel för att finansiera investeringar inom vissa politikområden, men det finns förseningar i genomförandet och det är en utmaning att sprida användningen av dem.
- EaSI utvärderingen efter halva tiden konstaterades att olika regler gör det svårt att utnyttja komplementariteten mellan fonderna. I utvärderingen rekommenderas att rationalisera och anpassning av FI regler.

Denna punkt behandlas i avdelning V som förenklar genomförandet av finansieringsinstrumenten, så att många av bestämmelserna för bidrag.

• Offentliga samråd

Kommissionen har gjort följande offentliga samråd:

- EU-medel inom sammanhållningspolitiken (10 januari 2018–9 mars 2018)
- Ett samråd med berörda parter i samband med utvärderingen i efterhand av EHFF (februari och maj 2016).
- När det gäller EU-medel inom området för migration (10 januari 2018–9 mars 2018)
- När det gäller EU-medel inom området för säkerhet (10 januari 2018–9 mars 2018)

Samråd med berörda parter en liknande anmärkning till efterhandsutvärderingar – den viktigaste slutsatsen av betydelse för den allmänna förordningen är förenkling (särskilt i form av revisions- och kontrollförfaranden), följt av flexibilitet:

- I samrådet om sammanhållningspolitikens intressenter tyckte var komplicerade förfaranden för att vara den överlägset största hindret för framgång, följt av tunga revisions- och kontrollkrav, bristen på flexibilitet, svårigheter att säkerställa finansiell hållbarhet och försenade betalningar
- För EHFF, komplicerade administrativa leverans anses vara den största bristen och många aktörer efterlyser en radikal förenkling och flexibilitet. Interventionslogiken är alltför stelbent, inte gör det möjligt för medlemsstaterna att ta itu med sina egna särdrag.
- Samråden på migrationens och säkerhetens område visade att de svarande stödde kraftfullt enklare tillhandahållande och en större flexibilitet (särskilt vad gäller förmågan att hantera migrations- och säkerhetsrelaterade kriser).

De farhågor som framförts av berörda parter behandlas i de olika förenklingsåtgärder i förordningen om gemensamma bestämmelser (se nedan).

• **Expertiskostnader och administrativa kostnader**

När det gäller expertis, högnivågruppen av experter som sammankallades för att diskutera en förenkling av sammanhållningspolitiken. Följande ingick⁵:

- Anpassning av reglerna mellan EU:s fonder. Detta behandlas delvis i tillämpningsområdet för den nuvarande förordningen.
- Färre, tydligare, kortare regler. Som anges ovan är den nuvarande förordningen innehåller många förenklingar.
- Verklig subsidiaritet och proportionalitet: beroendet av nationella förvaltnings- och kontrolls system samt förfaranden i mycket större utsträckning. Detta behandlas i avdelning VI (se nedan).
- En stabil men ändå flexibel ram: inget behov av att förlänga mandatperioden för nästa programperiod. Programmen bör också ändras på ett enklare sätt. Detta tas upp i avdelningarna VI respektive III.
- Samordnad granskning: utvidgning av principen om samordnad granskning. Detta behandlas i avdelning VI.

Det finns i själva verket belägg för betydande administrativa kostnader för Eruf och Sammanhållningsfonden uppskattades i en studie⁶ som nyligen programkostnaderna på i

⁵ Fullständig text på högnivågruppens rekommendationer:
http://ec.europa.eu/regional_policy/sources/newsroom/pdf/simplification_proposals_key.pdf

genomsnitt 3 % för Eruf och 2,2 % för Sammanhållningsfonden. Den administrativa bördan för stödmottagare (inbegripet små och medelstora företag) är högre.

Många är svåra att kvantifiera i förväg, men i studien gjordes följande uppskattningar:

- Att i större grad utnyttja förenklade kostnadsalternativ (eller betalningar grundade på villkoren) för Eruf kan väsentligt minska de totala administrativa kostnaderna – med 20–25 % om dessa alternativ tillämpas över hela linjen.
- Mer proportionerlig strategi för kontroller och revisioner skulle leda till en avsevärd minskning av antalet kontroller och revisionsbördan för ”låg risk” program och på så sätt minska de sammanlagda administrativa kostnaderna för Eruf och Sammanhållningsfonden med 2 – 3 % och kostnader för de berörda programmen genom en betydligt större belopp.
- **Konsekvensbedömning**

Förordningen om gemensamma bestämmelser är inte föremål för någon konsekvensbedömning, eftersom det i förordningen fastställs gemensamma regler och en genomförandemekanism för andra politikområden. Motsvarande medel är tillsammans med sina egna konsekvensbedömningar.

- **E-sammanhållning och datautbyte**

Under programperioden 2014–2020, med undantag för föregångarna till Amif, BMVI och ISF krävdes ett system för elektroniskt datautbyte mellan stödmottagare och förvaltningsmyndigheter och mellan de olika myndigheterna i förvaltnings- och kontrollsystemet. Den befintliga förordningen bygger på och vidareutvecklar vissa inslag i insamlingen av uppgifter. Alla uppgifter som krävs för att övervaka framstegen i genomförandet, inklusive genomförandet och resultaten av programmen kommer nu att översändas elektroniskt till kommissionen varannan månad, plattformen för öppna data kommer att uppdateras i nära realtid.

Uppgifter om stödmottagare och insatser kommer på liknande sätt att offentliggöras i elektronisk form på en webbplats som sköts av förvaltningsmyndigheten. Detta kommer att ge större synlighet åt resultat och möjliggöra bättre kommunikation.

- **Grundläggande rättigheter**

Genom att införa gynnsamma villkor för att säkerställa respekten för EU:s stadga om de grundläggande rättigheterna, i denna förordning kommer att ha en positiv inverkan på respekten och skyddet av alla grundläggande rättigheter i hanteringen av alla sju fonder.

Respekt för rättsstatsprincipen tas upp i en separat förordning som grundar sig på artikel 322 i EUF-fördraget.

4. BUDGETKONSEKVENSER

I kommissionens förslag till flerårig budgetram föreslås att 330 miljarder euro ska satsas på ekonomisk, social och territoriell sammanhållning för perioden 2021-2027.

⁶ Spatial Foresight & t33 ”New assessment of administrative costs and burden in ESI Funds, preliminary results”.

Eruf, Sammanhållningsfonden och ESF + anslag för 2021–27

Sammanhållningspolitiken, totalt	330 624
Europeiska regionala utvecklingsfonden (Eruf)	200 629
•	190 752
• Europeiskt territoriellt samarbete	8 430
• Yttersta randområdena och glest befolkade områden	1 447
Sammanhållningsfonden	41 349
• varav bidrag till Fonden för ett sammanlänkat Europa – Transport	10 000
Europeiska socialfonden+	88 646

I detta belopp ingår inte beloppet för hälsa, sysselsättning och social innovation (1 042 miljoner euro).

Dessa är de största finansiella poster som omfattas av grundförordningen. Kommissionens förslag till finansiering av Europeiska havs- och fiskerifonden (EHFF), Asyl-, migrations- och integrationsfonden (Amif) och Fonden för inre säkerhet) kommer att inkluderas i de fondspecifika förordningarna för varje fond.

5. SAMMANFATTNING AV INNEHÅLLET I FÖRORDNINGEN

De viktigaste målen och bestämmelserna i den föreslagna förordningen är följande:

1. Väsentligt minska den onödiga administrativa bördan för mottagarna och förvaltningsorganen och samtidigt upprätthålla en hög nivå av säkerhet vad gäller lagligheten och korrektheten. Detta är den viktigaste vägledande principen för reformen, och omfattar ett stort antal förenklingar och anpassningar i lagstiftningen – särskilt i fråga om:
 - i. Den förlängning av förvaltnings- och kontrollsystem (och andra åtgärder som underlättar programstarten). Ökad användning av ”proportionerliga”, där lägre risk kan förlita sig mer på nationella system.
 - ii. Användningen av förenklade kostnadsalternativ och betalningar som grundas på villkor.
 - iii. Finansieringsinstrument.
2. Målen kommer att ge ökad flexibilitet att anpassa program och resurser mot bakgrund av ändrade förhållanden och även i form av frivilliga bidrag till direkt förvaldade instrument på EU-nivå.
3. Anpassa programmen bättre till EU:s prioriteringar och öka deras effektivitet. Detta omfattar följande:
 - i. Anpassa interventionslogik och rapportering med rubrikerna i den fleråriga budgetramen och ökad koncentration på prioriterade områden.
 - ii. En närmare anpassning till den europeiska planeringsterminen.

- iii. Fastställande av mer meningsfulla förutsättningar som måste upprätthållas under hela genomförandeperioden.

AVDELNING I: MÅL OCH ALLMÄNNA REGLER FÖR STÖD

Om gemensamma bestämmelser (CPR) samlar sju EU-medel genom delad förvaltning. Målet är att skapa en gemensam uppsättning förenklade och konsoliderade regler, att minska den administrativa bördan för myndigheter och stödmottagare.

Den grund som här den starka tonvikten på delad förvaltning och partnerskap, som sträcker sig genom hela regelverket. Artikel 5 utgör den rättsliga grunden för delad förvaltning, artikel 6 för partnerskap med regionala och lokala myndigheter, stadsmyndigheter och andra offentliga myndigheter, näringslivets och arbetsmarknadens organisationer, det civila samhället och organ som främjar social delaktighet, grundläggande rättigheter, jämställdhet, icke-diskriminering och funktionshindrades rättigheter.

I kommissionens förslag till flerårig budgetram för perioden 2021–2027 fastställs ett ambitiösare mål för integrering av klimatfrågor i alla EU:s program, med det övergripande målet att 25 % av EU:s anslag ska bidra till klimatmålen. Detta programs bidrag till uppnåendet av detta övergripande mål kommer att spåras med hjälp av EU:s system för klimatmarkörer på en lämplig uppdelningsnivå, inklusive användningen av mer precisa metoder om sådana finns tillgängliga. Kommissionen kommer att fortsätta att lägga fram informationen årligen i form av åtagandebemyndiganden inom ramen för det årliga budgetförslaget.

För att stödja ett fullt utnyttjande av programmets potential att bidra till klimatmålen kommer kommissionen att sträva efter att identifiera relevanta åtgärder under förfarandena för utarbetande, genomförande, översyn och utvärdering av programmet.

Avdelning II: Strategi

Elva tematiska mål som används i 2014–2020 har förenklats för att fem tydliga politiska mål i denna förordning:

1. Ett smartare Europa genom innovativ och smart ekonomisk omvandling.
2. Ett grönare och koldioxidsnålare Europa.
3. Ett mer sammanlänkat Europa genom förbättrad mobilitet och regional IKT-konnektivitet.
4. Ett mer socialt Europa genom den europeiska pelaren för sociala rättigheter.
5. Ett Europa närmare medborgarna genom hållbar och integrerad utveckling av stads-, landsbygds- och kustområden och lokala initiativ.

Dessutom har de politiska målen för Amif, BMVI och ISF fastställts i de fondspecifika förordningarna

Denna förenkling ger synergieffekter och flexibilitet mellan olika delar inom ett visst mål att undanröja konstlade distinktioner mellan olika politikområden som bidrar till samma mål. Lagstiftningen lägger också grunden för tematisk koncentration för Eruf och ESF.

”förhandsvillkor” perioden 2014–2020 ”ersättas med” förutsättningar”. Dessa är färre och mer fokuserade på målen för den berörda fonden och – i motsats till perioden 2014–2020 – övervakas och tillämpas under hela perioden. Denna princip kommer att stärkas: Medlemsstaterna kommer inte att ha rätt att redovisa utgifter för särskilda mål till dess att

villkoret är uppfyllt. Detta kommer att säkerställa att alla medfinansierade insatser överensstämmer med EU:s politiska ram.

Att bygga vidare på den goda praxis som resultatorientering föreslår att man ska behålla resultatramen i en förenklad och tydligare sätt. Villkor kopplade till den europeiska planeringsterminen är också bibehållas men förenklas. I synnerhet landsspecifika rekommendationer kommer att beaktas i programplaneringen på minst två gånger: i början av programperioden och i samband med halvtidsöversynen.

Åtgärder för att främja en sund ekonomisk förvaltning upprätthålls. Dock upphävanden kommer att kopplas till åtaganden, inte utbetalningar, för att undvika ekonomiska kriser.

Förordningen skapar flexibilitet för Eruf, ESF+ och Sammanhållningsfonden. Endast de första 5 åren kommer att programplaneras i början. Anslagen för de senaste 2 åren kommer att ske på grundval av en omfattande och djupgående halvtidsöversyn som leder till motsvarande omfördelningar under 2025. Översynen kommer att se över de ursprungliga prioriteringarna och målen för programmen med hänsyn till följande: framstegen när det gäller att uppnå målen i slutet av 2024, förändringar i den socioekonomiska situationen, nya utmaningar som anges i de landsspecifika rekommendationerna. Detta bygger på konceptet av resultatramen och resultatreserven och ytterligare stärker genomförandet av politiken, bland annat genom omprogrammering. Resultatreserven är dock ned.

Synergier mellan olika EU instrument kommer att uppmuntras genom den strategiska planeringsprocessen, som kommer att fastställa gemensamma mål och gemensamma utrymmen för verksamheten inom olika program, t.ex. den gemensamma jordbrukspolitiken (GJP). Horisont Europa fonden för ett sammanlänkat Europa (FSE), det digitala Europa (DEP), programmet Erasmus +, InvestEU fonden, LIFE, Erasmus + och externa instrument.

Avdelning III: Programplanering

Programmets innehåll kommer att vara effektivare och mer strategiskt. För att harmonisera och påskynda programplaneringen och genomförandet i början av perioden, bifogas en gemensam mall för Eruf, Sammanhållningsfonden, ESF+ och EHFF program och en separat för Asyl-, migrations- och integrationsfonden (Amif) och Fonden för inre säkerhet denna förordning. Att göra programplaneringen mer flexibel, kommer det att finnas en tröskel på 5 % på prioritetsnivå under vilken det kommer att vara möjligt att justera anslagen inom programmet utan att det krävs en formell ändring av programmet.

För att hantera särskilda problem på subregional och lokal nivå, förordningen om gemensamma bestämmelser införs ett förenklat tillvägagångssätt när det gäller lokalt ledd utveckling (inbegripet möjligheten att utse en samordnande fond, minska den administrativa bördan för stödmottagarna). Förordningen om gemensamma bestämmelser också harmoniserar synsätt på andra territoriella verktygen, inklusive den befintliga integrerade territoriella investeringar.

Förordningen innehåller även bestämmelser som möjliggör frivillig överföring av resurser till de fem politiska fönstren InvestEU instrument att omfattas av EU:s budgetgaranti mekanism. Medlemsstaterna får begära en överföring av högst 5 % av ett programs anslag från vilken som helst av fonderna till en annan fond med delad förvaltning eller till ett instrument med direkt eller indirekt förvaltning. Detta bör göra det lättare att nå de mål som satts upp för programmen under deras genomförande.

Metoden för att ge medlemsstaterna tekniskt bistånd har förenklats. Ett schablonbidrag införs som gör det möjligt att fylla på varje delutbetalning av en procentsats på mellan 2,5 % och 6 % beroende på vilken kassa och därigenom kopplar samman EU utbetalningen av det

tekniska biståndet till framsteg i genomförandet. Dessutom åtgärder för att bygga upp den administrativa kapaciteten kan fortsätta i form av betalningar som baseras på att villkoren.

Avdelning IV: Övervakning, utvärdering, information och kommunikation

Elektroniska uppgifter kan kombinationen av förenkling, öppenhet och insyn. Under programperioden 2014–2020, med undantag för föregångarna till Amif, BMVI och ISF krävdes ett system för elektroniskt datautbyte mellan stödmottagare och förvaltningsmyndigheter och mellan de olika myndigheterna i förvaltnings- och kontrollsystemet. Den befintliga förordningen bygger på och vidareutvecklar vissa aspekter när det gäller insamling av uppgifter. Alla uppgifter som krävs för att övervaka framstegen i genomförandet, inklusive genomförandet och resultaten av programmen kommer nu att översändas elektroniskt och varannan månad, plattformen för öppna data kommer att uppdateras i nära realtid.

Det föreslås att man skulle få en mer framträdande roll i övervakningskommittéerna i övervakningen av programmens resultat och alla de faktorer som påverkar detta. Öppenhet, dokument som lämnats in till övervakningskommittéerna ska vara tillgänglig för allmänheten.

För alla medel som den årliga översynen kommer att vara ett tillfälle för en politisk dialog om viktiga frågor om programmets genomförande och resultat. Regelbunden dataöverföring möjliggör en förenkling av översynen. För sammanhållningsfonderna gör det möjligt att avskaffa den årliga rapporten – årliga översynsmötet kommer att ske på grundval av de senaste resultaten och begränsad uppsättning kvalitativa uppgifter.

Ansvar både för myndigheter och stödmottagare när det gäller synlighet och kommunikation har stärkts. Gemensam kommunikation, transparens och synlighet krav säkerställa en mer konsekvent, effektiv och ändamålsenlig kommunikation.

Utvärderingar kommer att genomföras i enlighet med punkterna 22 och 23 i det interinstitutionella avtalet av den 13 april 2016⁷, om de tre institutionerna har bekräftat att utvärderingar av befintlig lagstiftning och politik bör ligga till grund för konsekvensbedömningar av olika alternativ för vidare åtgärder. Utvärderingarna kommer att bedöma programmets praktiska effekter på grundval av dess indikatorer och särskilda mål och göra en detaljerad analys av i vilken utsträckning programmet kan anses vara relevant, effektivt, ändamålsenligt, ger mervärde för EU och stämmer överens med EU:s övriga politik. Utvärderingarna kommer att innefatta erfarenheter, problem och möjligheter att ytterligare förbättra åtgärderna och deras effekter.

Avdelning V: Finansiellt stöd

För att minska den administrativa bördan, byggproduktförordningen systematiserar och öka användningen av förenklade kostnadsalternativ (schablonbelopp, standardiserade skalor av enhetskostnader eller enhetsbelopp. Att göra dessa enklare att tillämpa förordningen förenklar regler och beräkningsmetoder, mer standardiserade alternativ med utgångspunkt i kommissionens förslag till samlingsförordning⁸.

Möjligheten av betalningar som baseras på att villkoren kommer också att bidra till mer resultatinkriktad, för att möjliggöra utbetalningar och kontrolleras på grundval av de uppnådda resultaten.

Finansiella instrument kommer att vara en viktig genomförandemekanism för perioden 2021–2027 investeringar som genererar intäkter eller kostnadsbesparingar. bestämmelserna för

⁷ Interinstitutionellt avtal mellan Europaparlamentet, Europeiska unionens råd och Europeiska kommissionen om bättre lagstiftning av den 13 april 2016 (EUT L 123, 12.5.2016, s. 1).

⁸ http://ec.europa.eu/budget/mff/lib/COM-2016-603/COM-2016-605_en.pdf

användningen av dem har förenklats och uppdaterats för att säkerställa bättre och enklare tillämpning samt snabbare uppbyggnad:

- Finansieringsinstrument kommer att bli bättre integrerad i den programplanerings- och genomförandeprocessen redan från början och förhandsbedömningen i enlighet med detta.
- Förvaltningsmyndigheterna kommer att ha samma grundläggande flexibla genomförandalternativ – ledning under ansvar av, den förvaltande myndigheten eller direkt förvaltning av förvaltningsmyndigheten, men de har förenklats.
- Kombination av EU:s medel kommer att vara möjligt enligt en enda uppsättning regler. det kommer inte längre att finnas några fler olika regler tillämpas på liknande situationer.
- Flexibilitet föreslås för kombinationen av bidrag och finansieringsinstrument.
- Reglerna har förtydligats och regler om förvaltningskostnader och förvaltningsavgifter har förenklats, samtidigt som dessa resultat för att främja effektiv förvaltning.
- Bestämmelserna om utbetalningar har förenklats avsevärt och samtidigt behålla den viktiga kopplingen mellan utbetalningar till finansieringsinstrument och motsvarande utbetalningar till slutmottagare.
- Återflöden och finansiera återvinning har enbart kodifierats, för att möjliggöra ett smidigare informationsflöde från en period till nästa.
- Det kommer inte att bli några ytterligare separat rapportering om finansieringsinstrument som är bildat enligt samma system som alla andra former av finansiering.

Ytterligare förenklingar:

- Kombinationen av flera fonder och finansieringsinstrument och bidrag – är kodifierad i enkla regler.
- Det kommer inte längre att finnas några särskilda regler för investeringar som ger avkastning.
- Det kommer inte att ske någon större projekt (i stället strategiska projekt kommer att följas av övervakningskommittén).
- Finansieringen kommer att förenklas, till exempel genom spetskompetensstämpeln strategi.

Att undvika oekonomiska subventioner uttagningsprov bestämmelser om utlokalisering av företag har skärpts.

Avdelning VI: Förvaltning och kontroll

Uppgifter och ansvarsområden för olika organ i det förvaltnings- och kontrollsystem som anges på ett tydligare sätt. Det finns inga krav på att urvalsprocessen. bestämmelserna främja bibehållande av befintliga system och enklare regler för identifiering av nya organ.

Behörighetskrav kommer att bidra till att endast kvalitet, det viktigaste bidraget till överenskomna mål med det bästa förhållandet mellan kostnad och nytta, för stöd. Det föreslås

också att man systematiskt kontrollera om transaktionen är ekonomiskt hållbara och dess miljöprovning grundades på de senaste kraven.

Antalet kontroller och revisioner kommer att minska avsevärt. Detta kommer att minska den administrativa bördan för myndigheter och stödmottagare. Utöver bestämmelserna i tidigare titlar som minska revisionsbördan, denna avdelning ytterligare minskar bördan av:

- Utvidgning av principen om samordnad granskning.
- Färre kontroller.
- För program med en låg felprocent, en starkt proportionerlig strategi som bygger på ett välfungerande nationella system med en minsta audit Arrangement) för kvalitetssäkringen.

Projektförslag som fått kvalitetsstämpeln "Seal of Excellence" inom Horisont Europa behöver inte genomgå en ny ansöknings- och urvalsprocessen om de är förenliga med programmets strategi för smart specialisering. Detta minskar bördan för både förvaltare och stödmottagare. Detta skulle kunna utvidgas till att omfatta även andra EU-instrument, såsom Life + eller Erasmus +.

Avdelning VII – Ekonomisk förvaltning, inlämning och granskning av räkenskaper samt finansiella korrigeringar

Systemet med årliga räkenskaper upprätthålls även behålla 10 % av de belopp som deklarerats i de mellanliggande betalningarna. Inlämnande av ansökningar om utbetalning kommer att följa ett fast schema kommer att äga rum fyra gånger om året. Noll räkenskaper inte kommer att kräva ett motsvarande förfarande.

Detta avsnitt inbegriper också återtaganderegler. Eftersom förenkling kommer att göra det lättare för program för att minska förseningar och för att främja en sund ekonomisk förvaltning samt genomförande i rätt tid, förordningen om gemensamma bestämmelser innehåller en "n + 2" -regeln. Av samma skäl, nivån på förfinansieringen har sänkts till en årlig utbetalning på 0,5 % av det totala stödet från fonderna. I det här sammanhanget kan det krävas en översyn av de årliga förskotten för Eruf, ESF+, sammanhållningsfonden och EHFF för att säkerställa tillräckliga resurser.

Avdelning VIII – Finansieringsram

Här fastställs anslag och *medfinansiering baserat på regionkategorier* och detta gäller Eruf, ESF+ och sammanhållningsfonden.

Förordningen om gemensamma bestämmelser också avkastningen medfinansieringssatser nivåerna före finanskrisen. Medfinansiering från EU ökade under perioden 2007–2013 för dessa tre fonder. Detta var ett svar på finanskrisen, för att upprätthålla väsentliga investeringar i en tid av ansträngda offentliga budgetar. EU:s höga medfinansieringsnivåerna inte längre nödvändiga och lägre skattesatser främja "ägarskap". Lägre samfinansieringssatser också öka sammanhållningspolitikens totala budget, med beaktande av de nationella bidragen. Detta bidrar också till att öka den finansiella flexibiliteten har medlemsstaterna medfinansieringssatserna för programmen och prioriteringarna kan fastställas på ett flexibelt sätt.

Avdelning IX – Delegering av befogenheter, genomförandebestämmelser, övergångsbestämmelser och slutbestämmelser

För att säkerställa en tidig start för genomförandet under nästa period alla nödvändiga rättsliga bestämmelser kommer att ingå i lagstiftningspaketet (antingen i förordningen om gemensamma bestämmelser eller fondspecifika förordningar).

I synnerhet antalet delegeringar är avsevärt minskas och begränsas till ett minimum. För att undvika eventuella förseningar i utarbetandet och antagandet av sekundärlagstiftning. Det säkerställer också en inre konsekvens i lagstiftningen och förutsebarhet för intressenter som alla tillämpliga EU-bestämmelser finns på ett enda ställe.

Villkor för verksamhet som genomförs i etapper införs för att skapa klarhet och rättslig säkerhet kring de omständigheter då avvecklingen ska godtas.

Förslag till

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS FÖRORDNING

om gemensamma bestämmelser för Europeiska regionala utvecklingsfonden, Europeiska socialfonden+, Sammanhållningsfonden samt Europeiska havs- och fiskerifonden, och om finansiella regler för dessa fonder och för Asyl- och migrationsfonden, Fonden för inre säkerhet samt instrumentet för gränsförvaltning och visering

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt artiklarna 177, 322.1 a och 349,

med beaktande av Europeiska kommissionens förslag,

efter översändande av utkastet till lagstiftningsakt till de nationella parlamenten,

med beaktande av Europeiska ekonomiska och sociala kommitténs yttrande⁹,

med beaktande av Regionkommitténs yttrande¹⁰,

med beaktande av revisionsrättens yttrande¹¹,

i enlighet med det ordinarie lagstiftningsförfarandet, och

av följande skäl:

- (1) Enligt artikel 174 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (EUF-fördraget) ska unionen för att stärka sin ekonomiska, sociala och territoriella sammanhållning sträva efter att minska skillnaderna mellan de olika regionernas utvecklingsnivåer och eftersläpningen i de minst gynnade regionerna eller öarna, och att särskild uppmärksamhet ägnas landsbygdsområden, områden som påverkas av strukturomvandlingar och regioner med allvarliga och permanenta, naturbetingade eller demografiska nackdelar. Enligt artikel 175 i EUF-fördraget ska unionen understödja strävandena att uppnå dessa mål genom åtgärder som den vidtar genom utvecklingssektionen vid Europeiska utvecklings- och garantifonden för jordbruket, Europeiska socialfonden, Europeiska regionala utvecklingsfonden, Europeiska investeringsbanken och andra instrument. Artikel 322 i EUF-fördraget utgör den rättsliga grunden för att anta finansiella regler som reglerar förfarandet för budgetens upprättande och genomförande och redovisningen och revisionen av räkenskaperna samt kontrollen av de ekonomiska aktörernas ansvar.
- (2) I syfte att vidareutveckla ett samordnat och harmoniserat genomförande av unionens fonder med delad förvaltning, närmare bestämt Europeiska regionala utvecklingsfonden (Eruf), Europeiska socialfonden+ (ESF+), Sammanhållningsfonden, åtgärder som finansieras med delade förvaltning enligt Europeiska havs- och fiskerifonden (EHFF), Asyl- och migrationsfonden (Amif), Fonden för inre säkerhet (ISF) och Instrumentet för gränsförvaltning och visering, bör finansiella regler fastställas med stöd av artikel 322 i EUF-fördraget för alla

⁹ EUT C , , s.

¹⁰ EUT C , , s.

¹¹ EUT C , , s.

dessas fonder (nedan kallade *fonderna*), med tydligt angivande av tillämpningsområdet för de relevanta bestämmelserna. Dessutom bör gemensamma bestämmelser fastställas med stöd av artikel 177 i EUF-fördraget för att täcka specifika regler för Eruf, ESF+, Sammanhållningsfonden och EHFF.

- (3) På grund av särdragen i varje fond bör särskilda bestämmelser för varje enskild fond och för målet Europeiskt territoriellt samarbete (Interreg) inom Eruf fastställas i separata förordningar (nedan kallade *fonds specifika förordningar*) som ett komplement till bestämmelserna i den här förordningen.
- (4) De yttersta randområdena och de nordliga glesbefolkade områdena bör omfattas av särskilda åtgärder och erhålla ytterligare finansiering enligt artikel 349 i EUF-fördraget och artikel 2 i protokoll nr 6 fogat till 1994 års anslutningsakt.
- (5) De övergripande principerna i artikel 3 i fördraget om Europeiska unionen (nedan kallat *EU-fördraget*) och artikel 10 i EUF-fördraget, inbegripet principerna om subsidiaritet och proportionalitet i artikel 5 i EU-fördraget, bör iakttas när fonderna genomförs, med hänsyn tagen till unionens stadga om de grundläggande rättigheterna. Medlemsstaterna bör också iakttä skyldigheterna enligt Förenta nationernas konvention om rättigheter för personer med funktionsnedsättning och säkerställa tillgänglighet i enlighet med artikel 9 i konventionen och i enlighet med unionslagstiftningen om harmoniserade tillgänglighetskrav för varor och tjänster. Medlemsstaterna och kommissionen bör sträva efter att undanröja ojämlikhet och främja jämställdhet mellan kvinnor och män och integrera ett genusperspektiv, samt bekämpa diskriminering på grund av kön, ras eller etniskt ursprung, religion eller övertygelse, funktionshinder, ålder eller sexuell läggning. Fonderna bör inte stödja åtgärder som bidrar till någon form av segregering. Målen för fonderna bör eftersträvas inom ramen för hållbar utveckling och unionens arbete för att bevara, skydda och förbättra miljöns kvalitet i enlighet med artiklarna 11 och 191.1 i EUF-fördraget, med hänsyn till principen att förorenaren betalar. I syfte att skydda den inre marknadens integritet, bör verksamhet som gynnar företag följa unionens regler om statligt stöd enligt artiklarna 107 och 108 i EUF-fördraget.
- (6) Sådana övergripande finansiella regler som Europaparlamentet och rådet antar med stöd av artikel 322 i EUF-fördraget är tillämpliga på den här förordningen. De reglerna anges i budgetförordningen och reglerar särskilt förfarandet för upprättande och genomförande av budgeten genom bidrag, upphandling, priser och indirekt genomförande och reglerar även kontroller av de ekonomiska aktörernas ansvar. Regler som antas med stöd av artikel 322 i EUF-fördraget avser också skydd av unionens budget i händelse av generella brister när det gäller rättsstatens principer i medlemsstaterna, eftersom iakttagandet av rättsstatens principer är en förutsättning för sund ekonomisk förvaltning och effektiv unionsfinansiering.
- (7) Om en tidsfrist fastställs för kommissionen för åtgärder mot medlemsstaterna, bör kommissionen beakta alla uppgifter och handlingar som krävs på ett snabbt och effektivt sätt. Om inlagor från medlemsstaterna är ofullständiga eller inte uppfyller kraven i den här förordningen och i de fonds specifika förordningarna, så att kommissionen inte kan vidta välinformerade åtgärder, bör tidsfristen senareläggas till dess att medlemsstaterna uppfyller de föreskrivna kraven.
- (8) I syfte att bidra till unionens prioriteringar bör fonderna inrikta sitt stöd på ett begränsat antal politiska mål i enlighet med de fonds specifika uppdragen och de fördragsfästa målen. De politiska målen för Amif, ISF och instrumentet för gränsförvaltning och visering bör fastställas i de fonds specifika förordningarna.
- (9) Med tanke på betydelsen av att motverka klimatförändringar i enlighet med unionens åtagande att genomföra Parisavtalet och Förenta nationernas mål för hållbar utveckling bör fonderna

bidra till att integrera klimatåtgärder i den normala verksamheten och nå det övergripande målet att 25 % av unionens budget ska anslås till stöd för klimatmålen.

- (10) Den del av unionens budget som anslås till fonderna bör genomföras av kommissionen genom delad förvaltning med medlemsstaterna i den mening som avses i Europaparlamentets och rådets förordning (EU, Euratom) [*den nya budgetförordningen*]¹² (nedan kallad *budgetförordningen*). Därför kommissionen och medlemsstaterna vid genomförandet av de fonder som omfattas av delad förvaltning iaktta principerna i budgetförordningen, såsom sund ekonomisk förvaltning, öppenhet och icke-diskriminering.
- (11) Principen om partnerskap är en viktig del i genomförandet av fonderna, och bygger på flernivåstyre och det civila samhällets och arbetsmarknadsparternas delaktighet. För att skapa kontinuitet i partnerskapens organisation bör kommissionens delegerade förordning (EU) nr 240/2014¹³ fortsätta att gälla.
- (12) På unionsnivå är den europeiska planeringsterminen för samordning av den ekonomiska politiken ramen för att utpeka nationella reformprioriteringar och övervaka genomförandet av dem. Medlemsstaterna tar fram sina egna nationella fleråriga investeringsstrategier till stöd för dessa reformprioriteringar. Dessa strategier bör läggas fram samtidigt med de årliga nationella reformprogrammen för att ange och samordna de prioriterade investeringsprojekt som bör få stöd med nationell finansiering och unionsfinansiering. De bör också bidra till att unionsfinansieringen används på ett enhetligt sätt och maximera det finansiella stödets mervärde, särskilt vad gäller stöd från fonderna, den europeiska investeringsstabiliseringsfunktionen och InvestEU.
- (13) Medlemsstaterna bör fastställa hur landsspecifika rekommendationer som antagits i enlighet med artikel 121.2 i EUF-fördraget och rådsrekommendationer som antagits i enlighet med artikel 148.4 i EUF-fördraget (nedan kallade *landsspecifika rekommendationer*) beaktas när programdokumenten utarbetas. Under programperioden 2021–2027 (nedan kallad *programperioden*) bör medlemsstaterna regelbundet för övervakningskommittén och kommissionen rapportera om läget i programmen till stöd för de landsspecifika rekommendationerna. Under en halvtidsöversyn bör medlemsstaterna bland annat överväga behovet av ändringar av programmen för att ta hänsyn till relevanta landsspecifika rekommendationer som antagits eller ändrats sedan början av programperioden.
- (14) Medlemsstaterna bör ta hänsyn till innehållet i sina utkast till nationella energi- och klimatplaner, som ska utarbetas enligt förordningen om styrningen av energiunionen¹⁴, och resultatet av den process som leder till att unionen rekommendationer om dessa planer, program, liksom för de finansiella behoven för koldioxidsnåla investeringar.
- (15) Partnerskapsavtalet, som utarbetas av varje medlemsstat, bör vara ett strategiskt dokument som ligger till grund för förhandlingarna mellan kommissionen och den berörda medlemsstaten om programmens utformning. För att minska den administrativa bördan bör det inte vara nödvändigt att ändra partnerskapsavtalen under programperioden. För att underlätta planeringen och undvika överlappande innehåll i programdokumenten bör partnerskapsavtalen kunna ingå som en del av ett program.

¹² EUT L [...], [...], s. [...].

¹³ Kommissionens delegerade förordning (EU) nr 240/2014 av den 7 januari 2014 om den europeiska uppförandekoden för partnerskap inom ramen för de europeiska struktur- och investeringsfonderna (EUT L 74, 14.3.2014, s. 1).

¹⁴ [Förordning om styrningen av energiunionen, om ändring av direktiv 94/22/EG, direktiv 98/70/EG, direktiv 2009/31/EG, förordning (EG) nr 663/2009, förordning (EG) nr 715/2009, direktiv 2009/73/EG, rådets direktiv 2009/119/EG, direktiv 2010/31/EU, direktiv 2012/27/EU, direktiv 2013/30/EU och rådets direktiv (EU) 2015/652 och om upphävande av förordning (EU) nr 525/2013, COM(2016) 759 final/2, 2016/0375 COD]

- (16) Varje medlemsstat bör ha flexibilitet att bidra till InvestEU för tillhandahållande av budgetgarantier för investeringar i den medlemsstaten.
- (17) För att säkerställa att förutsättningarna föreligger för en ändamålsenlig och resurseffektiv användning av unionsstöd från fonderna, bör en begränsad förteckning över nödvändiga villkor samt en kortfattad och uttömmande uppsättning objektiva kriterier för bedömningen av dessa fastställas. Varje nödvändigt villkor bör vara kopplat till ett särskilt mål och bör vara automatiskt tillämpligt när det särskilda målet väljs ut för stöd. Om dessa villkor inte är uppfyllda bör utgifterna för insatser enligt de aktuella särskilda målen inte ingå i betalningsansökan. I syfte att upprätthålla en gynnsam investeringsmiljö bör det regelbundet övervakas att de nödvändiga villkoren fortsätter att vara uppfyllda. Det är också viktigt att se till att insatser som valts ut för stöd genomförs i överensstämmelse med de strategier och planeringsdokument som ligger till grund för de uppfyllda nödvändiga villkoren, och på så sätt säkerställa att alla medfinansierade insatser överensstämmer med unionens strategiska ram.
- (18) Medlemsstaterna bör inrätta en resultatram för varje operativt program som omfattar alla indikatorer, delmål och mål för att övervaka, rapportera om och utvärdera programmets resultat.
- (19) Medlemsstaterna bör genomföra en halvtidsöversyn av alla program som får stöd från Eruf, ESF+ och Sammanhållningsfonden. Denna översyn bör leda till en heltäckande anpassning av programmen, med utgångspunkt i programmens resultat, och samtidigt ge tillfälle att beakta nya utmaningar och relevanta landsspecifika rekommendationer som utfärdas 2024. Samtidigt bör kommissionen 2024 tillsammans med den tekniska justeringen för 2025 se över alla medlemsstaters totala anslag till det sammanhållningspolitiska målet Investering för tillväxt och sysselsättning för åren 2025, 2026 och 2027 och tillämpa den fördelningsmetod som fastställs i den relevant grundrättsakten. Denna översyn tillsammans med resultatet av halvtidsöversynen bör leda till programändringar som ändrar medelstillelningen för åren 2025, 2026 och 2027.
- (20) Mekanismerna för att knyta unionens finansieringsstrategier närmare till unionens ekonomiska styrning bör förbättras ytterligare, så att kommissionen kan lägga fram ett förslag till rådet om att helt eller delvis hålla inne åtagandena till ett eller flera program i den berörda medlemsstaten, om medlemsstaten underlåter att vidta effektiva åtgärder beträffande den ekonomiska styrningen. För att säkerställa ett enhetligt genomförande och med hänsyn till omfattningen av de ekonomiska effekterna av åtgärder som ska genomföras, bör genomförandebefogenheter ges till rådet, som bör agera på grundval av ett förslag från kommissionen. För att underlätta fattandet av beslut som är nödvändiga för att säkerställa effektiva åtgärder beträffande den ekonomiska styrningen bör omröstning med omvänd kvalificerad majoritet användas.
- (21) Det är nödvändigt att fastställa gemensamma krav på programmens innehåll, med beaktande av fondernas särdrag. Dessa gemensamma krav kan kompletteras av fondspecifika regler. Europaparlamentets och rådets förordning (EU) [XXX]¹⁵ (nedan kallad *ETS-förordningen*) bör innehålla särskilda bestämmelser om innehållet i programmen inom målet Europeiskt territoriellt samarbete (Interreg).
- (22) För att möjliggöra flexibilitet i genomförandet av programmen och minska de administrativa bördorna bör begränsade medelöverföringar tillåtas mellan de prioriterade områdena i samma program, utan att det krävs ett kommissionsbeslut om ändring av programmet. De justerade finansieringsöversikterna bör lämnas in till kommissionen så att aktuell information om anslagen för varje prioritering finns att tillgå.

¹⁵ Förordning (EU) [...] om särskilda bestämmelser för målet Europeiskt territoriellt samarbete (Interreg) som stöds av Europeiska regionala utvecklingsfonden och finansieringsinstrument för yttre åtgärder (EUT L ...).

- (23) För att stärka den integrerade strategin för territoriell utveckling, bör investeringar i form av territoriella instrument som integrerade territoriella investeringar (ITI) och lokalt ledd utveckling (LLU) och andra territoriella verktyg inom ramen för målet ”Ett Europa närmare medborgarna” till stöd för initiativ som utformats av medlemsstaten för investeringar inom Eruf grundas på regionala och lokala utvecklingsstrategier. Vid tillämpningen av integrerade territoriella investeringar och territoriella verktyg som utformats av medlemsstaterna bör vissa minimikrav fastställas för de territoriella strategiernas innehåll. Dessa territoriella strategier bör utarbetas och godkännas under de behöriga myndigheternas eller organens ansvar. För att säkerställa att de behöriga myndigheterna eller organen är delaktiga i genomförandet av de territoriella strategierna, bör myndigheterna eller organen vara ansvariga för urvalet av de insatser som ska få stöd, eller delta i detta urval.
- (24) För att bättre ta vara på den lokala potentialen är det nödvändigt att stärka och underlätta lokalt ledd utveckling. Därvidlag bör hänsyn tas till lokala behov och lokal potential, samt relevanta sociokulturella egenskaper, och strukturförändringar, stärkt lokal kapacitet och stimulans av innovation bör också ingå. Ett nära samarbete och en integrerad användning av fonderna för att genomföra strategier för lokala utveckling bör stärkas. Lokala aktionsgrupper som representerar lokalsamhällets intressen bör som grundläggande princip vara ansvariga för utformningen och genomförandet av lokalt ledda strategier för lokal utveckling. I syfte att underlätta ett samordnat stöd från olika fonder till lokalt ledda strategier för lokal utveckling och underlätta genomförandet av dem, bör modellen med en samordnande fond underlättas.
- (25) För att minska den administrativa bördan bör tekniskt bistånd på medlemsstaternas initiativ genomföras enligt ett schablonbelopp baserat på framstegen i genomförandet av programmet. Sådant tekniskt stöd kan kompletteras med riktade åtgärder för administrativ kapacitetsuppbyggnad, där metoderna för ersättning inte är kostnadsbaserade. Åtgärder och resultat samt motsvarande unionsutbetalningar kan överenskommas i en färdplan och leda till betalningar för praktiska resultat.
- (26) Det är lämpligt att klargöra att när en medlemsstat föreslår kommissionen att en prioritering i ett program eller en del därav ska få stöd genom ett finansieringsupplägg som inte är kostnadsbaserat, bör de överenskomna åtgärderna, resultaten och villkoren vara kopplade till konkreta investeringar inom ramen för program med delad förvaltning i den medlemsstaten eller regionen.
- (27) För att granska programmets resultat bör medlemsstaterna inrätta övervakningskommittéer. För Eruf, ESF+ och Sammanhållningsfonden bör de årliga genomföranderapporterna ersättas med en årlig strukturerad politisk dialog baserad på de senaste uppgifterna om genomförandet av programmet som medlemsstaten tillhandahåller.
- (28) I enlighet med punkterna 22 och 23 i det interinstitutionella avtalet om bättre lagstiftning av den 13 april 2016¹⁶ finns det ett behov av att utvärdera fonderna på grundval av den information som samlats in till följd av specifika krav på övervakning och samtidigt undvika överreglering och administrativa bördor, särskilt för medlemsstaterna. Dessa krav kan i förekommande fall innefatta mätbara indikatorer som kan användas som utgångspunkt för utvärdering av fondernas praktiska genomslag.
- (29) För att det ska finnas heltäckande och aktuell information om genomförandet av programmen att tillgå bör mer frekvent elektronisk rapportering av kvantitativa uppgifter fordras.
- (30) Till stöd för utarbetandet av relaterade program och verksamheter under nästa programperiod bör kommissionen genomföra en halvtidsutvärdering av fonderna. Vid slutet av

¹⁶ EUT L 123, 12.5.2016, s. 13.

programperioden bör kommissionen genomföra efterhandsutvärderingar av fonderna, som bör inriktas på fondernas genomslag.

- (31) Programmyndigheterna, stödmottagarna och de berörda parterna i medlemsstaterna bör öka medvetenheten om unionsfinansieringens resultat och informera allmänheten om detta. Insyn, kommunikation och synliggörande av stödet är avgörande för att unionens åtgärder ska vara synliga ute på fältet och bör baseras på riktiga, korrekta och aktuella uppgifter. För att dessa krav ska kunna genomdrivas bör programmyndigheterna och kommissionen kunna tillämpa korrigerande åtgärder vid bristande efterlevnad.
- (32) De förvaltande myndigheterna bör offentliggöra strukturerad information om utvalda insatser och stödmottagare på webbplatsen för det program som ger stöd till insatsen, under iakttagande av kraven på skydd av personuppgifter i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/679¹⁷.
- (33) För att förenkla användningen av fonderna och minska risken för fel är det lämpligt att fastställa både formerna av bidrag från unionen till medlemsstaterna och formerna av stöd från medlemsstaterna till stödmottagarna.
- (34) För bidrag som ges till stödmottagare bör medlemsstaterna i ökad utsträckning använda sig av förenklade kostnadsalternativ. Tröskelvärdet för obligatorisk användning av förenklade kostnadsalternativ bör kopplas till insatsens totalkostnad, så att alla insatser under tröskelvärdet behandlas lika, oavsett om de är offentliga eller privata.
- (35) För att schablonbelopp ska kunna tillämpas omedelbart bör alla schablonsatser som fastställs av medlemsstaterna under perioden 2014–2020 på grundval av en rättvis, skälig och verifierbar beräkningsmetod fortsätta att användas för liknande insatser som får stöd enligt denna förordning utan krav på en ny beräkningsmetod.
- (36) I syfte att öka utnyttjandet av medfinansierade miljöinvesteringar bör synergier säkerställas med Life-programmet för miljö och klimatpolitik, särskilt genom Lifes strategiska integrerade projekt och strategiska naturprojekt.
- (37) För rättssäkerhetens skull är det lämpligt att ange perioden för stödberättigande utgifter eller kostnader för insatser som får stöd från fonderna i enlighet med denna förordning och att begränsa stödet till färdigställda insatser. Vilken dag då utgifterna blir berättigande till stöd från fonderna, om nya program antas eller befintliga program ändras, bör också klargöras, inbegripet möjligheten att i undantagsfall förlänga den stödberättigande perioden till början av en naturkatastrof, om det finns ett akut behov av att ta resurser i anspråk för att hantera en sådan katastrof.
- (38) För att fonderna ska bli effektiva, rättvisa och leda till hållbara resultat, bör det finnas bestämmelser som garanterar att investeringar i infrastruktur eller produktiva investeringar har en lång livslängd och förhindrar att fonderna utnyttjas på ett otillbörligt sätt. De förvaltande myndigheterna bör fästa särskild uppmärksamhet vid att inte stödja utflyttning vid urvalet av insatser och att belopp som felaktigt utbetalats till insatser som inte uppfyller kravet på långsiktighet betraktas som oriktigheter.
- (39) För att öka komplementariteten och förenkla genomförandet bör det vara möjligt att kombinera stöd från Sammanhållningsfonden och Eruf med stöd från ESF+ i gemensamma program inom målet Investering för sysselsättning och tillväxt.

¹⁷ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/679 av den 27 april 2016 om skydd för fysiska personer med avseende på behandling av personuppgifter och om det fria flödet av sådana uppgifter och om upphävande av direktiv 95/46/EG (allmän dataskyddsförordning) (EUT L 119, 4.5.2016, s. 1).

- (40) För att optimera mervärdet av investeringar som finansieras helt eller delvis genom unionens budget bör synergieffekter eftersträvas framför allt mellan fonderna och direkt förvaltade instrument, däribland reformverktyget. Dessa synergieffekter bör uppnås med hjälp av viktiga mekanismer, närmare bestämt godkännande av schablonsatser för stödberättigande kostnader från Horisont Europa för liknande insatser och möjligheten att kombinera finansiering från olika unionsinstrument i samma insats så länge som dubbel finansiering undviks. Denna förordning bör därför innehålla regler om kompletterande finansiering från fonderna.
- (41) Finansieringsinstrument bör inte användas för att stödja refinansiering, till exempel för att ersätta befintliga låneavtal eller andra former av finansiering för investeringar som redan fysiskt färdigställts eller genomförts den dag då investeringsbeslutet fattas, utan i stället för att stödja alla typer av nya investeringar i enlighet med de politiska målen.
- (42) Beslutet att finansiera stödåtgärder via finansieringsinstrumenten bör fattas på grundval av en förhandsbedömning. I denna förordning bör det också fastställas minimikrav på de obligatoriska delarna av förhandsbedömningarna, och medlemsstaterna bör kunna använda förhandsbedömningen som utfördes under perioden 2014–2020, vid behov uppdaterade, för att undvika administrativa bördor och förseningar när finansieringsinstrument utformas.
- (43) För att underlätta genomförandet av vissa typer av finansieringsinstrument där kompletterande bidragsstöd planeras, är det möjligt att tillämpa reglerna för finansieringsinstrument på en sådan kombination i en enda finansieringsinstrumentinsats. Särskilda villkor för att förebygga dubbelfinansiering i sådana fall bör fastställas.
- (44) Under fullständig hänsynstagande till de tillämpliga reglerna för statligt stöd och offentlig upphandling som klargjordes redan under programperioden 2014–2020 bör de förvaltande myndigheterna ha möjlighet att besluta om de lämpligaste alternativen för genomförande av finansieringsinstrument, för att tillgodose regionernas särskilda behov.
- (45) I enlighet med principen om och reglerna för delad förvaltning ska medlemsstaterna och kommissionen ha ansvaret för att förvalta och kontrollera programmen och ge försäkran om att fonderna använts på ett lagligt och riktigt sätt. Eftersom medlemsstaterna bör ha huvudansvaret för denna förvaltning och kontroll och bör se till att insatser som stöds av fonderna följer tillämplig lagstiftning, bör deras skyldigheter i detta avseende fastställas. Kommissionens befogenheter och skyldigheter i detta sammanhang bör också fastställas.
- (46) För att programmen ska kunna börja genomföras snabbt bör det vara enkelt att ta över genomförandeformerna från den föregående programperioden. Det datoriserade system som redan inrättades för den föregående programperioden, anpassat vid behov, bör kunna fortsätta att användas, såvida inte ny teknik behövs.
- (47) För att effektivisera programförvaltningen bör integrationen av bokföringsfunktionerna med den förvaltande myndighetens funktioner kvarstå för de program som stöds av Amif, ISF och instrumentet för gränsförvaltning och visering, och bör vara ett alternativ för de andra fonderna.
- (48) Eftersom den förvaltande myndigheten har huvudansvaret för att fonderna genomförs ändamålsenligt och resurseffektivt och därför har ett betydande antal funktioner, bör dess funktioner i samband med urvalet av projekt, programförvaltning och stöd till övervakningskommittén anges närmare. De insatser som väljs ut bör överensstämja med de övergripande principerna.
- (49) I syfte att optimera synergieffekterna mellan fonderna och de direkt förvaltade instrumenten, bör tillhandahållande av stöd underlättas till åtgärder som redan har fått spetskompetensstämpeln (*Seal of Excellence*).

- (50) För att säkerställa en lämplig balans mellan ett ändamålsenligt och resurseffektivt genomförande av fonderna och de därmed sammanhängande administrativa kostnaderna och bördorna, bör förvaltningskontrollernas frekvens, omfattning och täckning baseras på en riskbedömning som tar hänsyn till faktorer såsom typen av insatser, stödmottagarna och den risknivå som konstaterats genom tidigare förvaltningskontroller och revisioner.
- (51) Revisionsmyndigheten ska utföra revisioner och säkerställa att det revisionsuttalande som lämnas till kommissionen är tillförlitligt. Revisionsuttalandet bör ge kommissionen garantier på tre punkter, nämligen de deklarerade utgifternas laglighet och korrekthet, förvaltnings- och kontrollsystemens ändamålsenliga funktion samt räkenskapernas fullständighet, korrekthet och sanningsenlighet.
- (52) Kraven på kontroller och revisioner bör kunna minskas om det finns garantier för att programmet har fungerat ändamålsenligt under de senaste två på varandra följande åren, eftersom det visar att fonderna genomförs på ett ändamålsenligt och resurseffektivt sätt under en längre tid.
- (53) För att minska den administrativa bördan för stödmottagarna och de administrativa kostnaderna bör den konkreta tillämpningen av principen om samordnad granskning fastställas för fonderna.
- (54) För att förbättra den ekonomiska förvaltningen bör ett förenklat förfinansieringssystem föreskrivas. Förfinansieringssystemet bör säkerställa att en medlemsstat har tillräckliga medel för att ge stödmottagarna stöd från början av genomförandet av programmen.
- (55) För att minska den administrativa bördan för både medlemsstaterna och kommissionen bör ett obligatoriskt schema för kvartalsvisa ansökningar om utbetalning fastställas. Kommissionens utbetalningar bör fortsätta att vara föremål för ett innehållande av 10 % fram till utbetalningen av det årliga saldot, då kommissionen kan konstatera att räkenskaperna är fullständiga, korrekta och sanningsenliga.
- (56) För att minska den administrativa bördan bör förfarandet för det årliga godkännandet av räkenskaperna förenklas genom enklare villkor för betalningar och återkrav, om det inte råder oenighet mellan kommissionen och den berörda medlemsstaten.
- (57) För att skydda unionens ekonomiska intressen och unionens budget bör proportionella åtgärder fastställas, som genomförs av medlemsstaterna och av kommissionen. Kommissionen bör kunna avbryta betalningsfrister, tillfälligt dra in mellanliggande betalningar och tillämpa finansiella korrigeringar när villkoren för det är uppfyllda. Kommissionen bör iaktta proportionalitetsprincipen genom att ta hänsyn till oriktigheternas art, grad av allvar och antal och deras ekonomiska konsekvenser för unionens budget.
- (58) Medlemsstaterna bör också förebygga, upptäcka och effektivt beivra eventuella oriktigheter, inklusive bedrägeri som begås av stödmottagarna. I enlighet med förordning (EU, Euratom) nr 883/2013¹⁸ och förordningarna (Euratom, EG) nr 2185/96¹⁹ och nr 2185/96²⁰ får dessutom Europeiska byrån för bedrägeribekämpning (Olaf) utföra utredningar, inbegripet kontroller på plats och inspektioner, i syfte att fastställa om det har förekommit bedrägeri, korruption eller annan olaglig verksamhet som påverkar unionens ekonomiska intressen. I enlighet med

¹⁸ Europaparlamentets och rådets förordning (EU, Euratom) nr 883/2013 av den 11 september 2013 om utredningar som utförs av Europeiska byrån för bedrägeribekämpning (Olaf) och om upphävande av Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1073/1999 och rådets förordning (Euratom) nr 1074/1999 (EUT L 248, 18.9.2013, s. 1).

¹⁹ Rådets förordning (EG, Euratom) nr 2988/95 av den 18 december 1995 om skydd av Europeiska gemenskapernas finansiella intressen (EGT L 312, 23.12.1995, s. 1).

²⁰ Rådets förordning (Euratom, EG) nr 2185/96 av den 11 november 1996 om de kontroller och inspektioner på platsen som kommissionen utför för att skydda Europeiska gemenskapernas finansiella intressen mot bedrägerier och andra oegentligheter (EGT L 292, 15.11.1996, s. 2).

förordning (EU) 2017/1939²¹ får Europeiska åklagarmyndigheten utreda och lagföra bedrägeri och annan brottslig verksamhet som påverkar unionens ekonomiska intressen, i enlighet med Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2017/1371²² om bekämpande genom straffrättsliga bestämmelser av bedrägeri som riktar sig mot unionens finansiella intressen. Medlemsstaterna bör vidta nödvändiga åtgärder så att alla personer eller enheter som tar emot medel från unionen samarbetar till fullo för att skydda unionens ekonomiska intressen, beviljar kommissionen, Europeiska byrån för bedrägeribekämpning, Europeiska åklagarmyndigheten och Europeiska revisionsrätten de rättigheter och den tillgång som krävs och säkerställer att tredje parter som är involverade i förvaltningen av medel från unionen beviljar likvärdiga rättigheter. Medlemsstaterna bör rapportera till kommissionen om upptäckta oriktigheter, inklusive bedrägerier, och om uppföljningen av dessa samt om uppföljningen av Olafs utredningar.

- (59) För att främja budgetdisciplin bör det anges hur budgetåtaganden kan återtas på programnivå.
- (60) För att främja EUF-fördragets mål om ekonomisk, social och territoriell sammanhållning bör målet Investering för sysselsättning och tillväxt omfatta alla regioner. För att ge ett välavvägt och successivt stöd som återspeglar den ekonomiska och samhällsliga utvecklingsnivån bör medel enligt det målet anslås från Eruf och ESF+ på grundval av en fördelningsnyckel som främst bygger på bruttonationalprodukt per capita. De medlemsstater vars bruttonationalinkomst (BNI) per capita är mindre än 90 % av genomsnittet i unionen bör få medel inom målet Investering för sysselsättning och tillväxt från Sammanhållningsfonden.
- (61) Objektiva kriterier bör fastställas för att avgöra vilka regioner och områden som är berättigade till stöd från fonderna. I detta syfte bör fastställandet av regioner och områden på unionsnivå bygga på det gemensamma klassificeringssystem för regioner som inrättats genom Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1059/2003²³, i dess ändrade lydelse enligt kommissionens förordning (EG) nr 868/2014²⁴.
- (62) För att fastställa en lämplig budgetram för Eruf, ESF+ och Sammanhållningsfonden, bör kommissionen slå fast den årliga fördelningen av tillgängliga anslag efter medlemsstat inom målet Investering för sysselsättning och tillväxt tillsammans med en förteckning över stödberättigade regioner, samt anslag för målet Europeiskt territoriellt samarbete (Interreg). Eftersom medlemsstaternas nationella tilldelning bör fastställas på grundval av de statistiska uppgifter och prognoser som finns tillgängliga 2018 och eftersom prognosen är osäker, bör kommissionen se över samtliga medlemsstaters totala tilldelning 2024 på grundval av de senaste tillgängliga statistiska uppgifterna då och, om det föreligger en sammanlagd avvikelse på mer än $\pm 5\%$, justera tilldelningen för åren 2025–2027, så att resultatet av halvtidsöversynen och den tekniska justeringen avspeglas i programändringarna samtidigt.
- (63) Projekt inom det transeuropeiska transportnätet i enlighet med förordning (EU) [nya FSE-förordningen]²⁵ kommer att fortsätta att finansieras av Sammanhållningsfonden, både genom delad förvaltning och genom direkt genomförande inom Fonden för ett sammanlänkat Europa (FSE). Som fortsättning på den framgångsrika strategin under programperioden 2014–2020 bör

²¹ Rådets förordning (EU) 2017/1939 av den 12 oktober 2017 om genomförande av fördjupat samarbete om inrättande av Europeiska åklagarmyndigheten (EUT L 283, 31.10.2017, s. 1).

²² Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2017/1371 av den 5 juli 2017 om bekämpande genom straffrättsliga bestämmelser av bedrägeri som riktar sig mot unionens finansiella intressen (EUT L 198, 28.7.2017, s. 29).

²³ Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1059/2003 av den 26 maj 2003 om inrättande av en gemensam nomenklatur för statistiska territoriella enheter (Nuts) (EUT L 154, 21.6.2003, s. 1).

²⁴ Kommissionens förordning (EU) nr 868/2014 av den 8 augusti 2014 om ändring av bilagorna till Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1059/2003 om inrättande av en gemensam nomenklatur för statistiska territoriella enheter (Nuts) (EUT L 241, 13.8.2014, s. 1).

²⁵ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) ... av den... om FSE (EUT L , , s.).

10 000 000 000 euro överförs från Sammanhållningsfonden till Fonden för ett sammanlänkat Europa för detta ändamål.

- (64) En viss del av medlen från Eruf, ESF+ och Sammanhållningsfonden bör anslås till Europeiska stadsinitiativet, som bör genomföras genom direkt eller indirekt förvaltning av kommissionen.
- (65) För att säkerställa en lämplig fördelning mellan regionkategorier bör i princip de totala anslagen till medlemsstaterna för mindre utvecklade regioner, övergångsregioner och mer utvecklade regioner inte kunna överföras mellan kategorierna. För att tillgodose medlemsstaternas behov av att kunna hantera särskilda utmaningar, bör de dock kunna begära en överföring från anslagen för mer utvecklade regioner eller för övergångsregioner till mindre utvecklade regioner och de bör motivera detta. För att säkerställa tillräckliga ekonomiska resurser för de mindre utvecklade regionerna bör det fastställas ett tak för överföringar till mer utvecklade regioner eller övergångsregioner. Det bör inte vara möjligt att överföra medel mellan mål.
- (66) Mot bakgrund av de unika och särskilda förhållandena på Irland och i syfte att stödja samarbetet mellan Irland och Nordirland enligt långfredagsavtalet bör ett nytt Peace-plus-program för gränsöverskridande samarbete fortsätta att genomföras på grundval av tidigare samarbetsprogram, Peace och Interreg, mellan de irländska grevskap som gränsar till Nordirland och Nordirland. Med tanke på dess praktiska betydelse bör detta program få stöd genom ett särskilt anslag för att fortsätta stödet till freds- och försoningsåtgärder, och en lämplig andel av Irlands anslag till målet Europeiskt territoriellt samarbete (Interreg) bör också avsättas till programmet.
- (67) Det är nödvändigt att fastställa sammanhållningspolitikens högsta medfinansieringsgrader per regionkategori, för att säkerställa att medfinansieringsprincipen följs genom en lämplig nivå på medlemsstaternas offentliga eller privata stöd. Dessa grader bör återspegla den ekonomiska utvecklingen i regionerna i fråga om BNP per capita i förhållande till genomsnittet för EU-27.
- (68) I syfte att komplettera och ändra vissa icke-väsentliga delar av denna förordning, bör befogenheten att anta akter i enlighet med artikel 290 i EUF-fördraget delegeras till kommissionen med avseende på ändring av innehållet i vissa bilagor till denna förordning, dvs. dimensioner och koder för finansieringsform, mallar för partnerskapsavtalen och programmen, mallarna för dataöverföring, användning av unionens emblem, inslag i finansieringsavtal och strategidokument, verifieringskedja, elektroniska system för datautbyte samt mallar för beskrivning av förvaltnings- och kontrollsystemet, för förvaltningsförklaringen, för revisionsuttalandet, för den årliga kontrollrapporten, för revisionsstrategin, för betalningsansökningar, för räkenskaper och för fastställande av finansiella korrigeringar.
- (69) Dessutom bör befogenheten att anta akter i enlighet med artikel 290 i EUF-fördraget delegeras till kommissionen med avseende på fastställandet av kriterierna för att avgöra vilka fall av oriktigheter som ska rapporteras, fastställandet av enhetskostnader, enhetsbelopp, schablonbelopp och icke-kostnadsbaserad finansiering för alla medlemsstater samt fastställandet av standardiserade färdiga stickprovsmetoder.
- (70) Det är särskilt viktigt att kommissionen genomför lämpliga samråd under sitt förberedande arbete, inklusive på expertnivå, och att dessa samråd genomförs i enlighet med principerna i det interinstitutionella avtalet av den 13 april 2016 om bättre lagstiftning. För att säkerställa lika stor delaktighet i förberedelsen av delegerade akter erhåller Europaparlamentet och rådet alla handlingar samtidigt som medlemsstaternas experter, och deras experter ges systematiskt tillträde till möten i kommissionens expertgrupper som arbetar med förberedelse av delegerade akter.

- (71) För att säkerställa enhetliga villkor för ingående av partnerskapsavtal, antagande eller ändring av program samt tillämpning av finansiella korrigeringar bör kommissionen tilldelas genomförandebefogenheter. De genomförandebefogenheter som rör formatet för rapportering av oriktigheter, elektroniska uppgifter som ska registreras och lagras och mallen för den slutliga verksamhetsrapporten bör utövas i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 182/2011²⁶. Trots att dessa akter är av generell karaktär bör det rådgivande förfarandet tillämpas, eftersom de bara rör tekniska aspekter, formulär och mallar. De genomförandebefogenheter som rör upprättandet av anslagsfördelningen för Eruf, ESF+ och sammanhållningsfonden bör antas utan något kommittéförfarande, eftersom de endast återspeglar tillämpningen av en på förhand fastställd beräkningsmetod.
- (72) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1303/2013²⁷ och alla akter som gäller för programperioden 2014–2020 bör fortsätta att gälla för program och insatser som stöds av de fonder som omfattas av programperioden 2014–2020. Eftersom genomförandet av förordning (EU) nr 1303/2013 förväntas sträcka sig över den programperiod som den här förordningen avser och för att säkerställa kontinuiteten i genomförandet av vissa insatser som godkänts enligt den förordningen, bör etappbestämmelser fastställas. Varje enskild etapp i en etappindeldad insats som har samma övergripande mål bör genomföras i enlighet med reglerna för den programperiod under vilken insatsen finansieras.
- (73) Målen för denna förordning, nämligen att stärka den ekonomiska, sociala och territoriella sammanhållningen och att fastställa gemensamma finansiella regler för den del av unionens budget som genomförs genom delad förvaltning, kan inte i tillräcklig utsträckning uppnås av medlemsstaterna på grund av dels skillnaderna i utvecklingsnivå mellan de olika regionerna och eftersläpningen i de minst gynnade regionerna och de begränsade ekonomiska resurserna i medlemsstaterna och regionerna, dels behovet av en enhetlig ram som omfattar flera unionsfonder under delad förvaltning. Eftersom dessa mål kan uppnås bättre på unionsnivå kan unionen anta åtgärder i enlighet med subsidiaritetsprincipen i artikel 5 i EUF-fördraget. I enlighet med proportionalitetsprincipen i samma artikel går denna förordning inte utöver vad som är nödvändigt för att uppnå dessa mål.
- (74) Denna förordning respekterar de grundläggande rättigheter och iakttar de principer som erkänns särskilt i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna.

²⁶ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 182/2011 av den 16 februari 2011 om fastställande av allmänna regler och principer för medlemsstaternas kontroll av kommissionens utövande av sina genomförandebefogenheter (EUT L 55, 28.2.2011, s. 13).

²⁷ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1303/2013 av den 17 december 2013 om gemensamma bestämmelser för Europeiska regionala utvecklingsfonden, Europeiska socialfonden, Sammanhållningsfonden, Europeiska jordbruksfonden för landsbygdsutveckling och Europeiska havs- och fiskerifonden som omfattas av den gemensamma strategiska ramen, om allmänna bestämmelser för Europeiska regionala utvecklingsfonden, Europeiska socialfonden och Sammanhållningsfonden och Europeiska havs- och fiskerifonden samt om upphävande av rådets förordning (EG) nr 1083/2006 (EUT L 347, 20.12.2013, s. 320).

AVDELNING I
MÅL OCH ALLMÄNNA REGLER FÖR STÖD

KAPITEL I
Syfte och definitioner

Artikel 1
Syfte och tillämpningsområde

1. I denna förordning fastställs följande:
 - a) Finansiella regler för Europeiska regionala utvecklingsfonden (Eruf), Europeiska socialfonden+ (ESF+), Sammanhållningsfonden, Europeiska havs- och fiskerifonden (EHFF), Asyl- och migrationsfonden (Amif), Fonden för inre säkerhet och instrumentet för gränsförvaltning och visering (nedan kallade *fonderna*).
 - b) Gemensamma bestämmelser för Eruf, ESF+, Sammanhållningsfonden och EHFF.
2. Denna förordning ska inte gälla för programområdena sysselsättning och social innovation samt hälsa inom ESF+ och inte heller för de komponenter i EHFF, Amif, Fonden för inre säkerhet och instrumentet för gränsförvaltning och visering som genomförs med direkt eller indirekt förvaltning, utom tekniskt stöd på kommissionens initiativ.
3. Avdelning II kapitel III artiklarna 4 och 10, avdelning III kapitel II samt avdelning VIII ska inte gälla för Amif, Fonden för inre säkerhet och instrumentet för gränsförvaltning och visering.
4. Avdelning VIII ska inte gälla för EHFF.
5. Avdelning II kapitel II artikel 11 och kapitel III artikel 15, avdelning III kapitel I, avdelning IV kapitel I artiklarna 33–36 och 38.1–38.4, kapitel II artikel 39 och kapitel III artikel 45 samt avdelning VI kapitel II artiklarna 67, 71, 73 och 74 och kapitel III ska inte gälla för Interregprogram.
6. I de fondspecifika förordningar som förtecknas nedan kan kompletterande regler till den här förordningen fastställas, och dessa får inte strida mot den här förordningen. Vid tvekan mellan den här förordningen eller de fondspecifika förordningarna är det den här förordningen som har företräde.
 - a) Förordning (EU) [...] (nedan kallad förordningen om Eruf- och Sammanhållningsfonden)²⁸.
 - b) Förordning (EU) [...] (nedan kallad *ESF+-förordningen*)²⁹.
 - c) Förordning (EU) [...] (nedan kallad *ETS-förordningen*)³⁰.
 - d) Förordning (EU) [...] (nedan kallad *EHFF-förordningen*)³¹.
 - e) Förordning (EU) [...] (nedan kallad *Amif-förordningen*)³².

²⁸ EUT L, s. .

²⁹ EUT L, s. .

³⁰ EUT L, s. .

³¹ EUT L, s. .

³² EUT L, s. .

- f) Förordning (EU) [...] (nedan kallad *förordningen om Fonden för inre säkerhet*³³).
- g) Förordning (EU) [...] (nedan kallad *förordningen om instrumentet för gränsförvaltning och visering*³⁴).

Artikel 2 **Definitioner**

I denna förordning gäller följande definitioner:

1. *relevanta landsspecifika rekommendationer*: rådets rekommendationer som antas i enlighet med artiklarna 121.2 och 148.4 i EUF-fördraget, om strukturella utmaningar som bör hanteras genom fleråriga investeringar inom tillämpningsområdet för fonderna såsom det anges i de fondspecifika förordningarna, samt relevanta rekommendationer som antas i enlighet med artikel [XX] i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) [*number of the new Energy Union Governance Regulation*].
2. *tillämplig lagstiftning*: unionslagstiftning och nationell lagstiftning som avser förordningens tillämpning.
3. *insats*:
 - a) ett projekt, ett kontrakt, en åtgärd eller en grupp projekt som valts ut inom de berörda programmen;
 - b) när det gäller finansieringsinstrument avses ett programs bidrag till ett finansieringsinstrument och det ekonomiska stöd som finansieringsinstrumentet sedan ger till slutmottagarna.
4. *insats av strategisk betydelse*: insats som starkt bidrar till att målen för ett program kan uppnås och som omfattas av särskilda övervaknings- och kommunikationsåtgärder.
5. *prioritering*: när det gäller Amif, Fonden för inre säkerhet och instrumentet för gränsförvaltning och visering avses ett särskilt mål; när det gäller EHFF avses typer av stödområden som avses i den nomenklatur som fastställs i bilaga III till EHFF-förordningen.
6. *särskilt mål*: när det gäller EHFF avses stödområden som avses i bilaga III till EHFF-förordningen.
7. *förmedlande organ*: ett offentligrättsligt eller privaträttsligt organ som en förvaltande myndighet ansvarar för eller som utför tjänster eller arbetsuppgifter för en sådan myndighets räkning.
8. *stödmottagare*:
 - a) ett offentligrättsligt eller privaträttsligt organ, en fysisk person, en juridisk person eller en enhet utan status som juridisk person med ansvar för att inleda eller för att både inleda och genomföra insatser,
 - b) när det gäller offentlig-privata partnerskap avses det offentligrättsliga organ som genomför en insats inom ramen för ett offentlig-privat partnerskap eller den privata partner som valts ut för att genomföra den,
 - c) när det gäller statliga stödordningar avses det företag som tar emot stödet, och
 - d) när det gäller finansieringsinstrument avses det organ som genomför holdingfonden eller, när det inte finns någon holdingfondstruktur, det organ som genomför den

³³ EUT L , s. .

³⁴ EUT L , s. .

särskilda fonden eller, när den förvaltande myndigheten förvaltar finansieringsinstrumentet, den förvaltande myndigheten.

9. *småprojektsfond*: en insats inom ett Interregprogram för att välja ut och genomföra projekt av begränsad finansiell volym.
10. *mål*: ett på förhand överenskommet värde som ska uppnås i slutet av programperioden för en indikator som ingår i ett särskilt mål.
11. *delmål*: ett mellanliggande värde som ska uppnås vid en viss tidpunkt under programperioden för en indikator som ingår i ett särskilt mål.
12. *outputindikator*: en indikator som mäter de specifika produkterna av interventionen.
13. *resultatindikator*: en indikator som mäter de kortsiktiga effekterna av de interventioner som stöds, med särskild hänvisning till direkta mottagare, målgrupp eller infrastrukturanvändare.
14. *insats inom ett offentlig-privat partnerskap*: en insats där offentliga organ och den privata sektorn samarbetar enligt en partnerskapsöverenskommelse, och som syftar till att tillhandahålla offentliga tjänster genom riskdelning, sammanförande av sakkunskap från den privata sektorn eller tillgång till ytterligare kapitalkällor.
15. *finansieringsinstrument*: en struktur för att tillhandahålla finansiella produkter.
16. *finansiell produkt*: kapitalinvestering eller investering i form av kapital likställt med eget kapital, lån och garantier enligt definitionen i artikel 2 i förordning (EU, Euratom) [...] (budgetförordningen).
17. *slutmottagare*: en juridisk eller fysisk person som tar emot stöd från fonderna genom en mottagare av stöd från en småprojektsfond eller från ett finansieringsinstrument.
18. *programbidrag*: stöd från fonderna, med eventuell nationell privat och offentlig medfinansiering, till ett finansieringsinstrument.
19. *organ som genomför ett finansieringsinstrument*: ett offentligrättsligt eller privaträttsligt organ som fungerar som holdingfond eller särskild fond.
20. *holdingfond*: en fond som inrättats av en förvaltande myndighet inom ramen för ett eller flera program, för att genomföra finansieringsinstrument genom en eller flera särskilda fonder.
21. *särskild fond*: en fond som inrättats av en förvaltande myndighet eller en holdingfond för att tillhandahålla finansiella produkter till slutmottagare.
22. *hävstångseffekt*: det belopp som slutmottagare får i form återbetalningspliktig finansiering, dividerat med fondernas bidrag.
23. *multiplikatorförhållande*: när det gäller garantiinstrument avses förhållandet mellan värdet på de underliggande nya lån, kapitalinvesteringar eller investeringar i form av kapital likställt med eget kapital som betalats ut, och det programbidrag som avsatts enligt garantiavtal för att täcka förväntade och oförutsedda förluster från dessa nya lån, kapitalinvesteringar eller investeringar i form av kapital likställt med eget kapital.
24. *förvaltningskostnader*: direkta eller indirekta kostnader, för vilka verifierade utgifter i samband med genomförandet av finansieringsinstrument ersätts.
25. *förvaltningsavgifter*: ett pris för utförda tjänster som fastställs i finansieringsavtalet mellan den förvaltande myndigheten och det organ som genomför en holdingfond eller en särskild fond, och, i tillämpliga fall, mellan det organ som genomför en holdingfond och det organ som genomför en särskild fond.

26. *omlokalisering*: överföring av samma eller liknande verksamhet eller del av denna enligt artikel 2.61a i kommissionens förordning (EU) nr 651/2014³⁵ genom vilken vissa kategorier av stöd förklaras förenliga med den inre marknaden enligt artiklarna 107 och 108 i EUF-fördraget.
27. *offentligt bidrag*: bidrag till finansiering av insatser från nationella, regionala eller lokala myndigheters budget, från budgeten för en europeisk gruppering för territoriellt samarbete (EGTS) som inrättats i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1082/2006³⁶, från unionens budget för fonderna, från offentligrättsliga organs budget eller från budgeten för en sammanslutning av myndigheter eller offentligrättsliga organ samt, när det gäller att fastställa medfinansieringsgraden för ESF+-program eller ESF+-prioriteringar, insatser som kan omfatta alla ekonomiska resurser till vilka arbetsgivare och arbetstagare bidrar gemensamt.
28. *räkenskapsår*: perioden 1 juli–30 juni följande år, utom programperiodens första räkenskapsår som omfattar perioden från den första dagen då utgifterna är stödberättigande till den 30 juni 2022; det sista räkenskapsåret omfattar perioden 1 juli 2029–30 juni 2030.
29. *oriktighet*: överträdelse av tillämplig lagstiftning, genom handling eller underlåtenhet av en ekonomisk operatör som deltar i genomförandet av fonderna och som har lett eller skulle ha kunnat leda till en negativ ekonomisk effekt för unionens budget genom att den belastas med en felaktig utgift.
30. *allvarlig brist*: en brist i hur ett programs förvaltnings- och kontrollsystem fungerar, som innebär att det behövs betydande förbättringar av systemet och att något eller några av de centrala kraven 2, 4, 5, 9, 12, 13 och 15 i bilaga X eller minst två av de övriga centrala kraven bedöms höra till kategori 3 och 4 i den bilagan.
31. *sammanlagd felprocent*: summan av de beräknade slumpmässiga felen och, i tillämpliga fall, systemrelaterade fel och okorrigerade anomalier, dividerat med populationen.
32. *kvarstående felprocent*: den sammanlagda felprocenten minus de finansiella korrigeringar som medlemsstaten gjort för att minska de risker som revisionsmyndigheten identifierat i sin insatsrevision.
33. *genomförd insats*: en insats som har byggts färdigt eller genomförts fullt ut, och för vilken stödmottagarna har genomfört alla betalningar och mottagit motsvarande offentliga bidrag.
34. *urvalsenhet*: en av de enheter, t.ex. en insats, ett projekt inom en insats eller en betalningsansökan från en stödmottagare, som en population delas in i så att ett urval kan göras.
35. *spärrkonto*: när det gäller en insats inom ett offentlig-privat partnerskap avses ett bankkonto som omfattas av ett skriftligt avtal mellan det offentliga organ som är stödmottagare och den privata partner som godkänts av den förvaltande myndigheten eller det förmedlande organ som används för betalningar under och/eller efter stödberättigandeperioden.
36. *deltagare*: en fysisk person som drar nytta av en insats men som inte får ekonomiskt stöd från fonderna.
37. *klimatsäkring*: ett förfarande för att säkerställa att infrastruktur tål negativa klimateffekter i enlighet med nationella bestämmelser och riktlinjer, om sådana finns, eller internationellt erkända standarder.

³⁵ Kommissionens förordning (EU) nr 651/2014 av den 17 juni 2014 genom vilken vissa kategorier av stöd förklaras förenliga med den inre marknaden enligt artiklarna 107 och 108 i fördraget (EUT L 187, 26.6.2014, s. 1).

³⁶ Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1082/2006 av den 5 juli 2006 om en europeisk gruppering för territoriellt samarbete (EGTS) (EUT L 210, 31.7.2006, s. 19).

Artikel 3
Beräkning av tidsfrister för kommissionens åtgärder

Om en tidsfrist fastställs för en åtgärd som kommissionen vidtar ska tidsfristen räknas från den dag då medlemsstaten har lämnat in alla de uppgifter som krävs enligt den här förordningen eller enligt fondspecifika förordningar.

Tidsfristen upphör att löpa från dagen efter den dag då kommissionen skickar sina synpunkter eller en begäran om reviderade handlingar till medlemsstaten tills medlemsstaten svarar kommissionen.

KAPITEL II
Politiska mål och principer för stöd från fonderna

Artikel 4
Politiska mål

1. Eruf, ESF+, Sammanhållningsfonden och EHFF ska stödja följande politiska mål:
 - a) Ett smartare Europa genom innovativ och smart ekonomisk omvandling.
 - b) Ett grönare och koldioxidsnålare Europa genom ren och rättvis energiomställning, gröna och blå investeringar, den cirkulära ekonomin, klimatanpassning, riskförebyggande och riskhantering.
 - c) Ett mer sammanlänkat Europa genom förbättrad mobilitet och regional IKT-konnektivitet.
 - d) Ett mer socialt Europa genom den europeiska pelaren för sociala rättigheter.
 - e) Ett Europa närmare medborgarna genom hållbar och integrerad utveckling av stads-, landsbygds- och kustområden och lokala initiativ.
2. Eruf, ESF+ och Sammanhållningsfonden ska bidra till unionens åtgärder för att stärka sin ekonomiska, sociala och territoriella sammanhållning, i enlighet med artikel 174 i EUF-fördraget, genom att eftersträva följande mål:
 - a) Investering för sysselsättning och tillväxt i medlemsstater och regioner, som ska stödjas av Eruf, ESF+ och Sammanhållningsfonden, och
 - b) Europeiskt territoriellt samarbete (Interreg), som ska stödjas av Eruf.
3. Medlemsstaterna ska tillhandahålla information om stödet till miljö- och klimatmålen, med en metod som bygger på interventionstyperna för varje fond. Metoden innebär att stödet viktas för att avspegla i vilken omfattning det bidrar till miljö- och klimatmålen. När det gäller Eruf, ESF+ och Sammanhållningsfonden ska viktningen knytas till dimensioner och koder för de interventionstyper som fastställs i bilaga I.

Medlemsstaterna och kommissionen ska säkerställa samordningen, komplementariteten och samstämmigheten mellan fonderna och andra unionsinstrument, t.ex. reformstödsprogrammet, inklusive reformverktyget och instrumentet för tekniskt stöd. De ska optimera samordningsmekanismer för de ansvariga, för att undvika dubbelarbete vid programplaneringen och genomförandet.

Artikel 5
Delad förvaltning

1. Medlemsstaterna och kommissionen ska genomföra den del av unionens budget som tilldelats fonderna inom ramen för delad förvaltning i enlighet med artikel [63] i förordning (EU, Euratom) [number of the new financial regulation] (budgetförordningen).
2. Kommissionen ska dock använda de stödbelopp från Sammanhållningsfonden som förs över till Fonden för ett sammanlänkat Europa (FSE), Europeiska stadsinitiativet och interregionala innovationsinvesteringar, de stödbelopp som förs över från ESF+ till transnationellt samarbete samt bidragsbelopp till InvestEU³⁷ och tekniskt stöd på kommissionens initiativ inom ramen för direkt eller indirekt förvaltning i enlighet med [artikel 62.1 a och c] i budgetförordningen.
3. Kommissionen får genomföra samarbetet mellan de yttersta randområdena inom målet Europeiskt territoriellt samarbete (Interreg) inom ramen för indirekt förvaltning.

Artikel 6
Partnerskap och flernivåstyre

1. Varje medlemsstat ska få till stånd ett partnerskap med behöriga regionala och lokala myndigheter. Åtminstone följande parter ska ingå:
 - a) kommuner och andra myndigheter,
 - b) näringslivets och arbetsmarknadens organisationer,
 - c) relevanta organ som företräder civilsamhället, miljöorganisationer samt organ som främjar social inkludering, grundläggande rättigheter, rättigheter för personer med funktionsnedsättning, jämställdhet och icke-diskriminering.
2. Enligt principen om flernivåstyre ska medlemsstaten låta de parterna delta i utarbetandet av partnerskapsöverenskommelserna och vid utformningen och genomförandet av programmen, bland annat genom att delta i övervakningskommittéerna i enlighet med artikel 34.
3. Arbetet med att organisera och genomföra partnerskap ska utföras i enlighet med kommissionens delegerade förordning (EU) nr 240/2014³⁸.
4. Minst en gång om året ska kommissionen samråda med de organisationer som företräder parterna på unionsnivå om genomförandet av programmen.

³⁷ Förordning (EU) [...] av den [...] (EUT L [...], [...], s. [...]).

³⁸ Kommissionens delegerade förordning (EU) nr 240/2014 av den 7 januari 2014 om den europeiska uppförandekoden för partnerskap inom ramen för de europeiska struktur- och investeringsfonderna (EUT L 74, 14.3.2014, s. 1).

AVDELNING II
STRATEGI

KAPITEL II
Partnerskapsöverenskommelse

Artikel 7

Utarbetande och inlämning av partnerskapsöverenskommelsen

1. Varje medlemsstat ska utarbeta en partnerskapsöverenskommelse med arrangemang för hur fonderna ska kunna användas på ett effektivt sätt för perioden 1 januari 2021 till 31 december 2027.
2. Medlemsstaten ska lämna in partnerskapsöverenskommelse till kommissionen innan eller samtidigt som den lämnar in det första programmet.
3. Partnerskapsöverenskommelsen får lämnas in tillsammans med relevant årligt nationellt reformprogram.
4. Medlemsstaten ska lämna in en partnerskapsöverenskommelse som följer mallen i bilaga II. Partnerskapsöverenskommelsen får ingå i ett av medlemsstatens program.
5. Interregprogrammen får lämnas in till kommissionen innan partnerskapsöverenskommelsen lämnas in.

Artikel 8

Partnerskapsöverenskommelsens innehåll

Partnerskapsöverenskommelsen ska innehålla följande delar:

- a) De valda politiska målen, med uppgift om vilka fonder och program som ska användas för att uppnå dessa mål och en motivering för detta, samt i tillämpliga fall en motivering för varför man valt att använda InvestEU:s genomförandemodell, med beaktande av relevanta landsspecifika rekommendationer.
- b) För vart och ett av de valda politiska mål som anges i led a:
 - i) En sammanfattning av strategivalen och av de viktigaste resultaten som förväntas för var och en av fonderna, inklusive, i tillämpliga fall, genom användning av InvestEU.
 - ii) Samordning, avgränsning och komplementaritet mellan fonderna och, om lämpligt, samordning mellan nationella och regionala program.
 - iii) Komplementaritet mellan fonderna och andra unionsinstrument, inklusive Lifes strategiska integrerade projekt och strategiska naturprojekt.
- c) Det preliminära anslaget från var och en av fonderna, uppdelat per politiskt mål på nationell nivå, med beaktande av de fondspecifika bestämmelserna om tematisk koncentration.
- d) I relevanta fall, fördelningen av medel per regionkategori enligt artikel 102.2, och de anslagsbelopp som föreslås ska föras över mellan regionkategorierna i enlighet med artikel 105.
- e) De belopp som ska ges som bidrag till InvestEU, per fond och per regionkategori.

- f) Förteckningen över planerade program inom fonderna, med preliminär tilldelning per fond och motsvarande nationella bidrag per regionkategori.
- g) En sammanfattning av de åtgärder som berörd medlemsstat ska vidta för att stärka sin administrativa kapacitet att genomföra fonderna.

Avseende målet Europeiskt territoriellt samarbete (Interreg) ska partnerskapsöverenskommelsen endast innehålla en förteckning över planerade program.

Artikel 9

Godkännande av partnerskapsöverenskommelsens

1. Kommissionen ska bedöma partnerskapsöverenskommelsen och dess överensstämmelse med den här förordningen och med de fondspecifika bestämmelserna. Vid sin bedömning ska kommissionen särskilt beakta relevanta landsspecifika rekommendationer.
2. Kommissionen får framföra sina synpunkter inom tre månader efter det att medlemsstaten har lämnat in partnerskapsöverenskommelsen.
3. Medlemsstaten ska se över partnerskapsöverenskommelsen med beaktande av kommissionens synpunkter.
4. Kommissionen ska genom en genomförandeakt anta ett beslut om godkännande av partnerskapsöverenskommelsen senast fyra månader efter den dag då den partnerskapsöverenskommelsen lämnades in av den berörda medlemsstaten. Partnerskapsöverenskommelsen ska inte ändras.
5. Om partnerskapsöverenskommelsen i enlighet med artikel 7.4 ingår i ett program ska kommissionen genom en genomförandeakt anta ett beslut om godkännande av programmet senast sex månader efter den dag då det programmet lämnades in av den berörda medlemsstaten.

Artikel 10

Användning av Eruf, ESF+, Sammanhållningsfonden och EHFF genom InvestEU

1. Medlemsstaterna får, antingen i partnerskapsöverenskommelsen eller i en begäran om ändring av ett program, anslå det belopp från Eruf, ESF+, Sammanhållningsfonden och EHFF som ska ges i bidrag till InvestEU och genomföras i form av budgetgarantier. Det belopp som ska lämnas i bidrag till InvestEU får inte överstiga 5 % av den totala tilldelningen för varje fond, utom i vederbörligen motiverade fall. Sådana bidrag ska inte utgöra överföring av medel i enlighet med artikel 21.
2. I partnerskapsöverenskommelsen får medel från innevarande och kommande kalender anslås. I en begäran om ändring av ett program får endast medel från kommande budgetår anslås.
3. Det belopp som avses i punkt 1 ska avsättas för den del av EU-garantin som ingår i medlemsstatens avdelning.
4. Om en överenskommelse om medverkan enligt artikel [9] i [InvestEU-förordningen] inte har ingåtts den 31 december 2021 för ett belopp som avses i punkt 1 och som anslagits i partnerskapsöverenskommelsen ska medlemsstaten lämna in en ansökan om ändring av programmet eller programmen för att använda motsvarande belopp.

Överenskommelsen om medverkan för ett belopp som avses i punkt 1 och som anslagits i en ansökan om ändring av ett program ska ingå samtidigt som beslutet om ändring av programmet antas.

5. Om ett garantiavtal enligt artikel [9] i [InvestEU-förordningen] inte har ingåtts inom nio månader efter det att överenskommelsen om medverkan har godkänts ska de belopp som betalats till den gemensamma avsättningsfonden föras tillbaka till programmet eller programmen och medlemsstaten ska ansöka om en motsvarande programändring.
6. Om ett garantiavtal enligt artikel [9] i [InvestEU-förordningen] inte har genomförts fullt ut inom fyra år efter det att det undertecknades får medlemsstaten begära att de belopp som anslagits i garantiavtalet men som inte täcker underliggande lån eller andra riskbärande instrument ska behandlas i enlighet med punkt 5.
7. Medel som genererats av eller som kan härledas från belopp som anslagits till InvestEU och som genomförts i form av budgetgarantier ska göras tillgängliga för medlemsstaten och de ska användas till stöd inom samma mål i form av finansieringsinstrument.
8. Kommissionen ska ombudgetera de belopp som inte använts för InvestEU för det år då motsvarande programändring godkänns. En sådan ombudgetering får inte sträcka sig längre än till 2027.

Tidsfristen för tillbakadragande av det belopp som ombudgeterats i enlighet med artikel 99 inleds det år då bidraget ombudgeterades.

KAPITEL II

Nödvändiga villkor och prestationsram

Artikel 11 **Nödvändiga villkor**

1. För varje särskilt mål fastställs i den här förordningen vilka förutsättningar som måste föreligga för att målet ska kunna genomföras på ett ändamålsenligt och effektivt sätt (nedan kallade *nödvändiga villkor*).

I bilaga III fastställs övergripande nödvändiga villkor som gäller för alla de särskilda målen samt kriterier som ska användas för att bedöma om de är uppfyllda.

I bilaga IV fastställs tematiska nödvändiga villkor för Eruf, Sammanhållningsfonden och ESF+ samt kriterier som ska användas för att bedöma om de är uppfyllda.

2. När medlemsstaten utarbetar ett program eller inför ett nytt särskilt mål i samband med en ändring av ett program ska den bedöma om de nödvändiga villkoren som är kopplade till det särskilda målet är uppfyllda. Ett nödvändigt villkor är uppfyllt om alla relevanta kriterier är uppfyllda. Medlemsstaten ska i varje program eller ändring av program ange vilka nödvändiga villkor som är uppfyllda och vilka som inte är det, och när den anser att ett nödvändigt villkor är uppfyllt ska den också motivera varför.
3. Om ett nödvändigt villkor inte är uppfyllt då programmet eller ändringen av programmet godkänns ska medlemsstaten informera kommissionen så snart den anser att det nödvändiga villkoret är uppfyllt och den ska också motivera varför.
4. Kommissionen ska inom tre månader efter det att den mottagit den information som avses i punkt 3 göra en bedömning och informera medlemsstaten om den håller med om att det nödvändiga villkoret är uppfyllt.

Om kommissionen inte håller med om medlemsstatens bedömning ska den informera medlemsstaten om detta och ge medlemsstaten möjlighet att lämna synpunkter inom en månad.

5. Utgifter för insatser som är kopplade till det särskilda målet kan inte tas med i betalningsansökningar förrän kommissionen har informerat medlemsstaten om att det nödvändiga villkoret är uppfyllt enligt punkt 4.

Det första stycket gäller inte insatser som bidrar till att motsvarande nödvändigt villkor uppfylls.

6. Medlemsstaten ska säkerställa att de nödvändiga villkoren är uppfyllda och tillämpas under hela programperioden. Den ska informera kommissionen om eventuella ändringar som påverkar uppfyllandet av de nödvändiga villkoren.

Om kommissionen anser att ett nödvändigt villkor inte längre är uppfyllt ska den informera medlemsstaten om detta och ge medlemsstaten möjlighet att lämna synpunkter inom en månad. Om kommissionen anser att det nödvändiga villkoret fortfarande inte är uppfyllt kan utgifter som är kopplade till det särskilda målet inte tas med i betalningsansökningar från den dag då kommissionen informerar medlemsstaten om detta.

7. Bilaga IV ska inte gälla program som får stöd från EHFF.

Artikel 12

Prestationsram

1. Medlemsstaten ska fastställa en prestationsram som gör det möjligt att övervaka, rapportera om och utvärdera programprestationerna under genomförandet och bidra till att mäta fondernas övergripande prestation.

Prestationsramen ska bestå av

- a) de output- och resultatindikatorer som är kopplade till särskilda mål som fastställs i de fondspecifika förordningarna,
 - b) delmål som ska uppnås till slutet av 2024 för outputindikatorerna, och
 - c) mål som ska uppnås till slutet av 2029 för output- och resultatindikatorerna.
2. Delmål och mål ska fastställas för varje särskilt mål inom ett program, med undantag för tekniskt stöd och för det särskilda målet för materiell fattigdom som fastställs i artikel [4 c vii] i ESF+-förordningen.
 3. Delmål och mål ska göra det möjligt för kommissionen och medlemsstaten att mäta framstegen på vägen mot de särskilda målen. De ska uppfylla kraven i artikel [33.3] i budgetförordningen.

Artikel 13

Metoder för att fastställa prestationsramen

1. Följande ska ingå i metoderna för att fastställa prestationsramen:
 - a) Medlemsstatens kriterier för att välja indikatorer.
 - b) Data eller underlag som används, kvalitetssäkring och beräkningsmetod.
 - c) Faktorer som kan påverka om delmålen och målen uppnås och hur de har beaktats.
2. Medlemsstaten ska göra metoderna tillgängliga på kommissionens begäran.

Artikel 14 **Halvtidsöversyn**

1. När det gäller program som får stöd från Eruf, ESF+ och Sammanhållningsfonden ska medlemsstaten se över varje program, med beaktande av följande:
 - a) De utmaningar som identifieras i de relevanta landsspecifika rekommendationer som antas 2024.
 - b) Den socioekonomiska situationen i berörd medlemsstat eller region.
 - c) Framsteg på vägen mot delmålen.
 - d) Resultatet av den tekniska justering som fastställs i artikel 104.2, i tillämpliga fall.
2. Medlemsstaten ska senast den 31 mars 2025 lämna in en ansökan till kommissionen om ändring av varje program i enlighet med artikel 19.1. Medlemsstaten ska motivera ändringen på grundval av de element som anges i punkt 1.

Det reviderade programmet ska omfatta följande:

 - a) Tilldelade medel per prioritering, inklusive beloppen för 2026 och 2027.
 - b) Reviderade eller nya mål.
 - c) Den reviderade tilldelningen av medel som beror på en sådan teknisk justering som fastställs i artikel 104.2 och som omfattar belopp för åren 2025, 2026 och 2027, i tillämpliga fall.
3. Om översynen leder till att ett nytt program lämnas in ska finansieringsplanen enligt artikel 17.3 f ii omfatta det totala anslaget för varje fond det år som programmet godkändes.

KAPITEL III **Åtgärder kopplade till sund ekonomisk styrning**

Artikel 15

Åtgärder som kopplar fondernas ändamålsenlighet till en sund ekonomisk styrning

1. Kommissionen får begära att en medlemsstat ser över och föreslår ändringar av relevanta program när så krävs för att stödja genomförandet av relevanta rekommendationer från rådet.

En sådan begäran får göras i följande syften:

 - a) Att stödja genomförandet av en relevant landsspecifik rekommendation som antagits i enlighet med artikel 121.2 i EUF-fördraget och en relevant rådsrekommendation som antagits i enlighet med artikel 148.4 i EUF-fördraget, som riktar sig till den berörda medlemsstaten.
 - b) Att stödja genomförandet av relevanta rådsrekommendationer som riktar sig till medlemsstaten i fråga och som antagits i enlighet med artiklarna 7.2 eller 8.2 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1176/2011³⁹ under förutsättning att dessa ändringar anses nödvändiga för att korrigera de makroekonomiska obalanserna.
2. En begäran från kommissionen till en medlemsstat i enlighet med punkt 1 ska motiveras, med hänvisning till behovet av att stödja genomförandet av relevanta rekommendationer, och den

³⁹ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1176/2011 av den 16 november 2011 om förebyggande och korrigering av makroekonomiska obalanser (EUT L 306, 23.11.2011, s. 25).

ska ange de program eller de prioriteringar som den anser berörs samt vilken typ av ändringar som förväntas.

3. Medlemsstaten ska svara på den begäran som avses i punkt 1 inom två månader efter det att den mottagit begäran, och ange de ändringar som den anser är nödvändiga i relevanta program, orsakerna till dessa ändringar, vilka program som berörs och vilken typ av ändringar som föreslås och hur de förväntas påverka genomförandet av rekommendationerna och av fonderna. Kommissionen ska lämna eventuella synpunkter inom en månad efter det att den tagit emot svaret.
4. Medlemsstaten ska lämna in ett förslag om ändring av de relevanta programmen inom två månader från och med det datum då det svar som avses i punkt 3 lämnades in.
5. Om kommissionen inte har lämnat några synpunkter eller om den finner att synpunkterna vederbörligen beaktats ska kommissionen anta ett beslut om godkännande av ändringarna av relevanta program inom den tidsfrist som fastställs i artikel [19.4].
6. Om medlemsstaten underlåter att vidta ändamålsenliga åtgärder som svar på en begäran som gjorts i enlighet med punkt 1, inom de tidsfrister som fastställs i punkterna 3 och 4, får kommissionen helt eller delvis hålla inne betalningarna till de berörda programmen eller prioriteringarna i enlighet med artikel 91.
7. Kommissionen ska föreslå för rådet att helt eller delvis hålla inne åtagandena eller betalningarna för ett eller flera av en medlemsstats program i följande fall:
 - a) Rådet beslutar i enlighet med artikel 126.8 eller 126.11 i EUF-fördraget att medlemsstaten inte har vidtagit effektiva åtgärder för att korrigera sitt alltför stora underskott.
 - b) Rådet antar två på varandra följande rekommendationer i samma förfarande vid alltför stora obalanser, i enlighet med artikel 8.3 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1176/2011⁴⁰, på grund av att en medlemsstat har lämnat in en otillräcklig plan för korrigering åtgärder.
 - c) Rådet antar två på varandra följande beslut i samma förfarande vid alltför stora obalanser i enlighet med artikel 10.4 i förordning (EU) nr 1176/2011 där man fastställer en medlemsstats bristande efterlevnad på grundval av att den inte har vidtagit rekommenderade korrigering åtgärder.
 - d) Om kommissionen finner att en medlemsstat inte har vidtagit åtgärder enligt vad som avses i rådets förordning (EG) nr 332/2002⁴¹ och följaktligen beslutar att inte tillåta utbetalningen av det ekonomiska bistånd som beviljats medlemsstaten.
 - e) Rådet beslutar att en medlemsstat inte uppfyller det makroekonomiska anpassningsprogram som avses i artikel 7 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 472/2013⁴² eller de åtgärder som krävts i ett beslut från rådet som antagits i enlighet med artikel 136.1 i EUF-fördraget.

Innehållande av åtaganden bör prioriteras, betalningar ska endast hållas om det behövs omedelbara åtgärder begärs och vid betydande överträdelser. Innehållandet av betalningar ska

⁴⁰ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1176/2011 av den 16 november 2011 om förebyggande och korrigering av makroekonomiska obalanser (EUT L 306, 23.11.2011, s. 25).

⁴¹ Rådets förordning (EG) nr 332/2002 av den 18 februari 2002 om upprättandet av ett system för medelfristigt ekonomiskt stöd till medlemsstaters betalningsbalans (EGT L 53, 23.2.2002, s. 1).

⁴² Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 472/2013 av den 21 maj 2013 om förstärkning av den ekonomiska övervakningen och övervakningen av de offentliga finanserna i medlemsstater i euroområdet som har, eller hotas av, allvarliga problem i fråga om sin finansiella stabilitet (EUT L 140, 27.5.2013, s. 1).

göras vid betalningsansökningar som lämnats in för de berörda programmen efter det datum då beslutet om innehållande fattades.

Kommissionen får, vid exceptionella ekonomiska omständigheter eller om berörd medlemsstat riktar en motiverad begäran till kommissionen inom tio dagar efter antagandet av det beslut eller den rekommendation som avses i förra stycket, rekommendera att rådet drar tillbaka det innehållande som avses i samma stycke.

8. Ett förslag från kommissionen om innehållande av åtaganden ska betraktas som antaget av rådet om inte rådet genom en genomförandeakt beslutar att förkasta förslaget med kvalificerad majoritet inom en månad från det att kommissionen lagt fram sitt förslag.

Innehållandet av åtaganden ska tillämpas på åtaganden från fonderna för den berörda medlemsstaten från och med den 1 januari det år som följer på beslutet om innehållande.

Rådet ska genom en genomförandeakt anta ett beslut om ett förslag från kommissionen som avses i punkt 7 i samband med innehållande av betalningar.

9. Omfattningen och nivån på det innehållande av åtaganden eller betalningar som ska göras ska vara proportionella, respektera principen om likabehandling av medlemsstater samt ta hänsyn till de ekonomiska och sociala förhållandena i den berörda medlemsstaten, särskilt när det gäller nivån av arbetslöshet, fattigdom och social utestängning i den berörda medlemsstaten i förhållande till unionens genomsnitt och effekterna av innehållandet på den berörda medlemsstatens ekonomi. Särskild hänsyn ska tas till effekterna av innehållandet på program som är viktiga för att åtgärda negativa ekonomiska och sociala förhållanden.

10. Innehållandet av åtaganden ska begränsas till 25 % av åtagandena för följande kalenderår för fonderna eller 0,25 % av nominellt BNP, beroende på vilket som är lägst, i följande fall:

- a) Första fallet av bristande efterlevnad inom ett förfarande vid alltför stora underskott, enligt punkt 7 a.
- b) Första fallet av bristande efterlevnad av en plan för korrigerande åtgärder inom ett förfarande vid alltför stora obalanser, enligt punkt 7 b.
- c) Bristande efterlevnad i samband med den rekommenderade korrigerande åtgärden inom ett förfarande vid alltför stora obalanser, enligt punkt 7 c.
- d) Första fallet av bristande efterlevnad enligt punkt 7 d och e.

Vid fortsatt bristande efterlevnad får innehållandet av åtaganden överskrida de gränser som anges i första stycket.

11. Rådet ska häva innehållandet av åtaganden på förslag av kommissionen enligt det förfarande som anges i punkt 8, i följande fall:

- a) Förfarandet vid alltför stora underskott lämnas vilande i enlighet med artikel 9 i rådets förordning (EG) nr 1467/97⁴³ eller rådet har beslutat i enlighet med artikel 126.12 i EUF-fördraget att upphäva beslutet om att ett alltför stort överskott föreligger.
- b) Rådet har godkänt den plan för korrigerande åtgärder som den berörda medlemsstaten har lämnat in i enlighet med artikel 8.2 i förordning (EU) nr 1176/2011 eller förfarandet vid alltför stora obalanser lämnas vilande i enlighet med artikel 10.5 i den förordningen eller rådet har avslutat förfarandet vid alltför stora obalanser i enlighet med artikel 11 i den förordningen.

⁴³ Rådets förordning (EG) nr 1467/97 av den 7 juli 1997 om påskyndande och förtydligande av tillämpningen av förfarandet vid alltför stora underskott (EGT L 209, 2.8.1997, s. 6).

- c) Om kommissionen finner att en medlemsstat har vidtagit lämpliga åtgärder enligt vad som avses i rådets förordning (EG) nr 332/2002.
- d) Kommissionen har beslutat att den berörda medlemsstaten har vidtagit lämpliga åtgärder för att genomföra det makroekonomiska anpassningsprogram som avses i artikel 7 i förordning (EU) nr 472/2013 eller de åtgärder som krävts i ett beslut från rådet som antagits i enlighet med artikel 136.1 i EUF-fördraget.

När rådet har hävt innehållandet av åtaganden ska kommissionen ombudgetera de innehållna åtagandena i enlighet med artikel [8] i rådets förordning (EU, Euratom) [[...] (*förordningen om den fleråriga budgetramen*)].

Innehållna åtaganden får inte ombudgeteras för år efter 2027.

Tidsfristen för tillbakadragande av det belopp som ombudgeterats i enlighet med artikel 99 inleds det år då det innehållna åtagandet ombudgeterades.

Ett beslut om att häva innehållandet av betalningar ska fattas av rådet på förslag av kommissionen, om de tillämpliga villkoren i första stycket är uppfyllda.

- 12. Kommissionen ska hålla Europaparlamentet informerat om genomförandet av denna artikel. I synnerhet ska kommissionen, om ett av villkoren i punkt 7 uppfylls för en medlemsstat, omedelbart informera Europaparlamentet och lämna uppgifter om de fonder och program som skulle kunna bli föremål för innehållande av åtaganden.

Europaparlamentet kan inbjuda kommissionen till en strukturerad dialog om tillämpningen av denna artikel, med beaktande av överföringen av den information som avses i första stycket.

Kommissionen ska överlämna förslaget om innehållande av åtaganden eller förslaget om att häva ett sådant innehållande till Europaparlamentet och rådet.

- 13. Punkterna 1–12 ska inte gälla för prioriteringar eller program enligt artikel [4 c v ii] i ESF+-förordningen.

AVDELNING III PROGRAMPLANERING

KAPITEL I Allmänna bestämmelser för fonderna

Artikel 16

Utarbetande och inlämnande av program

- 1. Medlemsstaterna ska utarbeta program för att genomföra fonderna under perioden 1 januari 2021–31 december 2027.
- 2. Medlemsstaterna ska lämna in program till kommissionen senast tre månader efter det att de lämnat in partnerskapsöverenskommelsen.
- 3. Medlemsstaterna ska utarbeta program som följer mallen för program i bilaga V.

För Amif, Fonden för inre säkerhet och instrumentet för gränsförvaltning och visering ska medlemsstaten utarbeta program som följer mallen för program i bilaga VI.

Artikel 17
Programmets innehåll

1. Varje program ska innehålla en strategi för hur programmet ska bidra till de politiska målen och hur man ska informera om resultaten.
2. Ett program ska bestå av prioriteringar. Varje program ska motsvara ett politiskt mål eller tekniskt stöd. En prioritering som motsvarar ett politiskt mål ska bestå av en eller flera särskilda mål. Flera prioriteringar kan motsvara samma politiska mål.

För program som får stöd från EHFF får varje prioritering motsvara ett eller flera politiska mål. De särskilda målen motsvarar de stödområden som fastställs i bilaga [III] till EHFF-förordningen.

För program som får stöd från Amif, Fonden för inre säkerhet och instrumentet för gränsförvaltning och visering ska ett program bestå av särskilda mål.

3. Varje program ska innehålla följande:
 - a) En sammanfattning av de viktigaste utmaningarna, med beaktande av
 - i) ekonomiska, sociala och territoriella skillnader, utom för program som får stöd från EHFF,
 - ii) marknadsmisslyckanden, investeringsbehov och komplementaritet med andra former av stöd,
 - iii) utmaningar som identifieras i relevanta landsspecifika rekommendationer och andra relevanta rekommendationer från unionen till medlemsstaten,
 - iv) utmaningar i fråga om administrativ kapacitet och styrning,
 - v) lärdomar från tidigare erfarenheter,
 - vi) makroregionala strategier och havsområdesstrategier, i de fall medlemsstaterna och regionerna deltar i sådana strategier,
 - vii) för program som får stöd från Amif, Fonden för inre säkerhet och instrumentet för gränsförvaltning och visering, framsteg när det gäller att genomföra relevanta delar av unionens regelverk och handlingsplaner.
 - b) En motivering för utvalda politiska mål, motsvarande prioriteringar, särskilda mål och stödformer.
 - c) Särskilda mål för varje prioritering, utom för tekniskt stöd.
 - d) För varje särskilt mål
 - i) relaterade typer av åtgärder, inklusive en förteckning över planerade insatser av strategisk betydelse och deras förväntade bidrag till dessa särskilda mål och till de makroregionala strategierna och havsområdesstrategierna, i tillämpliga fall,
 - ii) output- och resultatindikatorer med motsvarande delmål och mål,
 - iii) de huvudsakliga målgrupperna,
 - iv) särskilda målterritorier, inklusive planerad användning av integrerade territoriella investeringar, lokalt ledd utveckling eller andra territoriella verktyg,
 - v) interregionala och transnationella åtgärder, där stödmottagarna finns i minst en annan medlemsstat,
 - vi) den planerade användningen av finansieringsinstrument,

- vii) interventionstyperna och en vägledande fördelning av de anslagna medlen efter interventionstyp eller stödområde.
- e) Den planerade användning av tekniskt stöd enligt artiklarna 30–32 och relevanta interventionstyper.
- f) En finansieringsplan som innehåller
 - i) en tabell med den totala tilldelningen för varje fond och för varje regionkategori för hela programperioden och per år, inklusive eventuella belopp som förs över i enlighet med artikel 21,
 - ii) ett tabell med den totala tilldelningen för varje prioritering per fond och per regionkategori samt det nationella bidraget med uppgift om det består av offentliga och privata medel,
 - iii) för program som får stöd från EHFF, en tabell som för varje typ av stödområde anger det totala anslaget från fonden och det nationella bidraget,
 - iv) för program som får stöd från Amif, Fonden för inre säkerhet och instrumentet för gränsförvaltning och visering, en tabell som för varje särskilt mål anger den totala tilldelningen per typ av åtgärd, det nationella bidraget och om det består av offentliga och privata medel.
- g) De åtgärder som vidtas för att involvera de relevanta parter som avses i artikel 6 i utformningen av programmet och parternas roll i genomförandet, övervakningen och utvärderingen av programmet.
- h) För varje nödvändigt villkor som fastställs i enlighet med artikel 11, bilaga III och bilaga IV, en bedömning av huruvida det nödvändiga villkoret är uppfyllt den dag då programmet lämnas in.
- i) Det tillvägagångssätt som planeras för att informera om och göra programmet synligt, genom att fastställa programmets mål, målgrupper, kommunikationskanaler, användning av sociala medier, planerad budget och relevanta indikatorer för övervakning och utvärdering.
- j) Förvaltande myndighet, revisionsmyndighet och organ tar emot betalningar från kommissionen.

Led c och d i den här punkten ska inte gälla för det särskilda mål som anges i artikel [4 c vii]) i ESF+-förordningen.

4. Genom undantag från punkt 3 d, för varje särskilt mål för program som får stöd från Amif, Fonden för inre säkerhet och instrumentet för gränsförvaltning och visering ska följande finnas med:
 - a) En beskrivning av den ursprungliga situationen, utmaningar och åtgärder som fonden stöder.
 - b) Uppgifter om de operativa målen.
 - c) En vägledande förteckning över åtgärder och hur åtgärderna förväntas bidra till de särskilda och de operativa målen.
 - d) I tillämpliga fall, en motivering till driftsstödet, de särskilda åtgärderna, bistånd i nödsituationer och åtgärder som avses i artiklarna [16 och 17] i Amif-förordningen.
 - e) Output- och resultatindikatorer med motsvarande delmål och mål.
 - f) En vägledande fördelning av de anslagna medlen efter typ av intervention.

5. Interventionstyperna ska bygga på en nomenklatur som fastställs i bilaga I. För program som får stöd från Amif, Fonden för inre säkerhet och instrumentet för gränsförvaltning och visering ska interventionstyperna bygga på en nomenklatur som fastställs i de fondspecifika förordningarna.
6. För de Eruf-, ESF+ och Sammanhållningsfondsprogram som lämnats in i enlighet med artikel 16 ska den tabell som avses i punkt 3 f ii innehålla beloppen endast för åren 2021–2025.
7. Medlemsstaten ska underrätta kommissionen om alla ändringar av den information som avses i punkt 3 j, utan att detta kräver en ändring av programmet.

Artikel 18

Godkännande av program

1. Kommissionen ska bedöma programmet och dess överensstämmelse med den här förordningen och med de fondspecifika förordningarna, samt samstämmigheten med partnerskapsöverenskommelsen. Vid sin bedömning ska kommissionen särskilt beakta relevanta landsspecifika rekommendationer.
2. Kommissionen får framföra sina synpunkter inom tre månader efter det att medlemsstaten har lämnat in programmet.
3. Medlemsstaten ska se över programmet med beaktande av kommissionens synpunkter.
4. Kommissionen ska genom en genomförandeakt anta ett beslut om godkännande av programmet senast sex månader efter den dag då programmet lämnades in av medlemsstaten.

Artikel 19

Ändring av program

1. Medlemsstaten får lämna in en motiverad begäran om ändring av ett program tillsammans med det ändrade programmet, med uppgift om hur ändringen förväntas påverka förverkligandet av målen.
2. Kommissionen ska bedöma ändringen och hur den följer den här förordningen och de fondspecifika förordningarna, inklusive kraven på nationell nivå, och den får lämna synpunkter inom tre månader från inlämningen av det ändrade programmet.
3. Medlemsstaten ska se över det ändrade programmet med beaktande av kommissionens synpunkter.
4. Kommissionen ska godkänna ändringen av programmet inom sex månader efter det att det lämnats in av medlemsstaten.
5. Medlemsstaten får under programperioden föra över högst 5 % av den ursprungliga tilldelningen för en prioritering, men inte mer än 3 % av programbudgeten, till en annan prioritering för samma fond inom samma program. För program som får stöd från Eruf och ESF+ får överföring göras endast av anslagen för samma regionkategori.

Sådana överföringar ska inte påverka föregående år. De ska anses vara av mindre betydelse och ska inte kräva något beslut av kommissionen om ändring av programmet. De ska dock uppfylla alla rättsliga krav. Medlemsstaten ska lämna in till kommissionen en reviderad version av den tabell som avses i artikel 17.3 f ii, f iii eller f iv, beroende på vad som är tillämpligt.

6. Kommissionens godkännande ska inte krävas för rättelser som är rent tekniska eller redaktionella och som inte påverkar genomförandet av programmet. Medlemsstaterna ska underrätta kommissionen om sådana rättelser.
7. För program som får stöd från EHFF ska ändringar av programmen som rör införandet av indikatorer inte kräva kommissionens godkännande.

Artikel 20

Gemensamt stöd från Eruf, ESF+ och Sammanhållningsfonden

1. Eruf, ESF+ och Sammanhållningsfonden får gemensamt stödja program inom målet Investering för sysselsättning och tillväxt.
2. Eruf och ESF+ får komplettera varandra och inom en gräns på 10 % av stödet från de fonderna för varje prioritering inom ett program får de finansiera hela eller en del av en insats där kostnaderna berättigar till stöd från den andra fonden, enligt den fondens regler om stödberättigande, under förutsättning att kostnaderna är nödvändiga för att genomföra insatsen.

Artikel 21

Överföring av medel

1. Medlemsstaterna får begära en överföring av högst 5 % av ett programs anslag från vilken som helst av fonderna till en annan fond med delad förvaltning eller till ett instrument med direkt eller indirekt förvaltning.
2. Överförda medel ska användas i enlighet med reglerna för den fond eller det instrument till vilken medlen förs över och när det gäller överföringar till instrument med direkt eller indirekt förvaltning ska de användas till förmån för den berörda medlemsstaten.
3. En begäran enligt punkt 1 ska innehålla det totala belopp som förs över för varje år per fond och per regionkategori i förekommande fall, den ska vara vederbörligen motiverad och den ska åtföljas av det eller de reviderade programmen från vilka medel förs över i enlighet med artikel 19, med uppgift om till vilken fond eller vilket instrument beloppen förs över.
4. Kommissionen får invända mot en begäran om överföring i den relaterade programändringen om överföringen skulle innebära en risk att målen för det program som medlen skulle överföras från inte längre kan uppnås.
5. Endast medel för kommande kalenderår får föras över.

KAPITEL II

Territoriell utveckling

Artikel 22

Integrerad territoriell utveckling

Medlemsstaten ska stödja integrerad territoriell utveckling genom strategier för territoriell och lokal utveckling i någon av följande former:

- a) Integrerade territoriella investeringar.
- b) Lokalt ledd utveckling.
- c) Något annat territoriellt verktyg för att stödja initiativ som medlemsstaten utformar för att investeringar som planeras för Eruf inom det politiska mål som avses i artikel 4.1 e.

Artikel 23
Territoriella strategier

1. Territoriella strategier som genomförs i enlighet med artikel 22 a eller c ska innehålla följande element:
 - a) Det geografiska område som omfattas av strategin.
 - b) En analys av områdets utvecklingsbehov och möjligheter.
 - c) En beskrivning av en integrerad strategi för att hantera konstaterade utvecklingsbehov och möjligheter.
 - d) En beskrivning av parternas deltagande i enlighet med artikel 6 när det gäller att utarbeta och genomföra strategin.

De får också innehålla en förteckning över de insatser som ska stödjas.

2. Relevanta myndigheter eller organ på stadsnivå, lokal nivå eller annan territoriell nivå ansvarar för att utarbeta de territoriella strategierna.
3. Om det inte ingår en förteckning över insatser som ska stödjas i den territoriella strategin ska relevanta myndigheter eller organ på stadsnivå, lokal nivå eller annan territoriell nivå välja ut eller delta i urvalet av insatser.

De utvalda insatserna ska överensstämma med den territoriella strategin.

4. Om en myndighet eller ett organ på stadsnivå, lokal nivå eller annan territoriell nivå utför andra arbetsuppgifter än urvalet av insatser som faller under den förvaltande myndighetens ansvar ska den förvaltande myndigheten ange att myndigheten är ett förmedlande organ.
5. Stöd får ges till utarbetandet och utformningen av territoriella strategier.

Artikel 24
Integrerad territoriell investering

1. Om en strategi som genomförs i enlighet med artikel 23 omfattar investeringar som får stöd från en eller flera fonder, från ett eller flera program eller från mer än en prioritering inom samma program får åtgärderna genomföras i form av en integrerad territoriell investering (nedan kallad *ITI*).
2. Den förvaltande myndigheten ska säkerställa att det i det elektroniska systemet för programmet eller programmen anges vilka insatser samt output och resultat som bidrar till en ITI.

Artikel 25
Lokalt ledd utveckling

1. Eruf, ESF+ och EHFF får stödja lokalt ledd utveckling.
2. Medlemsstaten ska säkerställa att lokalt ledd utveckling
 - a) inriktas på subregionala områden,
 - b) leds av lokala aktionsgrupper som består av företrädare för offentliga och privata lokala socioekonomiska intressegrupper och där ingen enskild intressegrupp styr beslutsfattandet,
 - c) genomförs genom integrerade strategier i enlighet med artikel 26,

- d) stöder nätverksarbete, innovativa inslag i det lokala sammanhanget och, när så är lämpligt, samarbete med andra territoriella aktörer.
3. Om stöd till de strategier som avses i punkt 2 c är tillgängligt från mer än en fond ska de relevanta förvaltande myndigheterna genomföra ett gemensamt urvalsförfarande för sådana strategier samt inrätta en gemensam kommitté för alla berörda fonder för att övervaka genomförandet av strategierna. De relevanta förvaltande myndigheterna får välja en av de berörda fonderna som ska stå för alla de kostnader för förberedelser, förvaltning och ledning som avses i artikel 28.1 a och c i samband med strategierna.
 4. Om genomförandet av en sådan strategi omfattar stöd från mer än en fond får relevant förvaltande myndighet utse en av fonderna till samordnande fond.
 5. Den samordnande fondens bestämmelser ska gälla för strategin. Myndigheter för andra fonder ska förlita sig på beslut och förvaltningskontroller av den behöriga myndigheten för den samordnande fonden.
 6. Myndigheterna för den samordnande fonden ska förse myndigheterna för de andra fonderna med den information som behövs för att de ska kunna övervaka och göra betalningar i enlighet med bestämmelserna i de fonspecifika förordningarna.

Artikel 26

Lokalt ledda utvecklingsstrategier

1. De relevanta förvaltande myndigheterna ska säkerställa att varje strategi som avses i artikel 25.2 c innehåller följande element:
 - a) Det geografiska område och den befolkning som omfattas av strategin.
 - b) Lokalsamhällets delaktighet i utvecklingen av strategin.
 - c) En analys av områdets utvecklingsbehov och möjligheter.
 - d) Målen för strategin, inklusive mätbara mål för resultaten och relaterade planerade åtgärder.
 - e) Förvaltnings-, övervaknings- och utvärderingsrutiner, som visar den lokala aktionsgruppens kapacitet att genomföra strategin.
 - f) En finansieringsplan, inklusive det planerade anslaget från varje fond och program som berörs.
2. De relevanta förvaltande myndigheterna ska fastställa kriterier för urvalet av strategierna, inrätta en kommitté som ska göra urvalet och godkänna de strategier som kommittén valt ut.
3. De relevanta förvaltande myndigheterna ska färdigställa den första omgången i urvalet av strategier och säkerställa att de lokala aktionsgrupper som valts ut kan utföra sina arbetsuppgifter enligt artikel 27.3 inom tolv månader efter det att det relevanta programmet har godkänts eller, när det gäller strategier som får stöd från mer än en fond, inom tolv månader efter det att det sista berörda programmet har godkänts.
4. Beslutet om godkännande av en strategi ska innehålla tilldelningen för varje fond och program som berörs samt ange ansvarsfördelningen för förvaltning och kontroll inom programmet eller programmen.

Artikel 27

Lokala aktionsgrupper

1. Lokala aktionsgrupper ska utforma och genomföra de strategier som avses i artikel 25.2 c.

2. De förvaltande myndigheterna ska säkerställa att de lokala aktionsgrupperna antingen väljer en partner inom gruppen som samordnande partner i administrativa och ekonomiska frågor, eller att de tillsammans bildar en lagligt etablerad gemensam struktur.
3. Det är uteslutande de lokala aktionsgrupperna som ska utföra följande uppgifter:
 - a) Främja de lokala aktörernas kapacitet att utveckla och genomföra insatser.
 - b) Införa ett icke-diskriminerande och öppet urvalsförfarande och kriterier som inte leder till intressekonflikter och som säkerställer att ingen enskild intressegrupp styr besluten om urval.
 - c) Förbereda och offentliggöra ansökningsomgångar.
 - d) Välja ut insatser och fastställa stödbeloppet, samt lägga fram förslagen till det organ som är ansvarigt för att slutkontrollen av stödberättigande görs innan de godkänns.
 - e) Övervaka framstegen på vägen mot att uppnå målen för strategin.
 - f) Utvärdera genomförandet av strategin.
4. Om lokala aktionsgrupper utför uppgifter som inte omfattas av punkt 3 och som faller inom ansvarsområdet för den förvaltande myndigheten eller det utbetalande organet, ska de lokala aktionsgrupperna av den förvaltande myndigheten utses till förmedlande organ i enlighet med de fondspecifika bestämmelserna.
5. Den lokala aktionsgruppen får vara stödmottagare och den får genomföra insatser i enlighet med strategin.

Artikel 28

Stöd från fonderna till lokalt ledd utveckling

1. Medlemsstaten ska säkerställa att stöd från fonderna till lokalt ledd utveckling omfattar följande:
 - a) Kapacitetsbyggande och förberedande åtgärder som stöder utformningen och det framtida genomförandet av strategierna.
 - b) Genomförandet av insatser, inklusive verksamhet i samarbete och förberedelser, som väljs ut inom den lokala utvecklingsstrategin.
 - c) Förvaltning, övervakning och utvärdering av strategin och ledning av den.
2. Det stöd som avses i punkt 1 a ska vara stödberättigande oavsett om strategin senare väljs ut för finansiering.

Det stöd som avses i punkt 1 c får inte överstiga 25 % av det totala offentliga bidraget till strategin.

KAPITEL III

Tekniskt stöd

Artikel 29

Tekniskt stöd på kommissionens initiativ

1. På kommissionens initiativ får fonderna stödja sådana åtgärder för förberedelser, övervakning, kontroll, revision, utvärdering, kommunikation inklusive gemensam kommunikation om unionens politiska prioriteringar och synlighet och alla andra åtgärder för

administrativt och tekniskt stöd som krävs för att genomföra den här förordningen, när så är lämpligt tillsammans med tredjeländer.

2. Sådana åtgärder får omfatta framtida och tidigare programperioder.
3. Kommissionen ska lägga fram sina planer när ett bidrag från fonderna planeras i enlighet med artikel [110] i budgetförordningen.
4. Beroende på syftet kan de åtgärder som avses i denna artikel finansieras antingen som driftsutgifter eller administrativa utgifter.

Artikel 30

Tekniskt stöd till medlemsstaterna

1. På en medlemsstats initiativ får fonderna stödja åtgärder, som kan omfatta tidigare och framtida programperioder, som är nödvändiga för att fonderna ska kunna förvaltas och användas effektivt.
2. Varje fond får bidra till tekniska stödåtgärder som är stödberättigande inom någon av de andra fonderna.
3. Inom varje program ska tekniskt stöd ges i form av en prioritering som gäller för en enda fond.

Artikel 31

Schablonfinansiering av tekniskt stöd till medlemsstaterna

1. Tekniskt stöd till varje program ska ersättas med schablonbelopp genom att man tillämpar de procentsatser som anges i punkt 2 på de stödberättigande utgifter som ingår i varje betalningsansökan i enlighet med artikel 85.3 a eller c, beroende på vad som är tillämpligt.
2. De procentsatser som ersätts för tekniskt stöd genom fonderna ska vara följande:
 - a) Stöd från Eruf inom målet Investering för sysselsättning och tillväxt samt stöd från Sammanhållningsfonden: 2,5 %.
 - b) Stöd från ESF+: 4 %, program enligt artikel 4.1 c vii i ESF+-förordningen: 5 %.
 - c) Stöd från EHFF: 6 %.
 - d) Stöd från Amif, Fonden för inre säkerhet och instrumentet för gränsförvaltning och visering: 6 %.
3. Särskilda regler för tekniskt stöd för Interregprogrammen ska fastställas i förordningen om europeiskt territoriellt samarbete.

Artikel 32

Finansiering som inte är kopplad till kostnader för tekniskt stöd till medlemsstaterna

Utöver vad som anges i artikel 31 får medlemsstaten föreslå att ytterligare tekniskt stöd ges för att stärka den kapacitet hos medlemsstatens myndigheter, stödmottagare och relevanta parter som behövs för att fonderna ska kunna förvaltas och användas effektivt.

Stöd till sådana åtgärder ska genomföras med finansiering som inte är kopplad till kostnader i enlighet med artikel 89.

AVDELNING IV

ÖVERVAKNING, UTVÄRDERING, KOMMUNIKATION OCH SYNlighet

KAPITEL I

Övervakning

Artikel 33

Övervakningskommitté

1. Medlemsstaten ska inrätta en kommitté som ska övervaka genomförandet av programmet (nedan kallad *övervakningskommitté*) inom tre månader efter det att berörd medlemsstat underrättas om beslutet om godkännande av programmet.

Medlemsstaten får inrätta en enda övervakningskommitté för mer än ett program.

2. Varje övervakningskommitté ska själv anta sin arbetsordning.
3. Övervakningskommittén ska sammanträda minst en gång om året och ska granska alla frågor som påverkar programmets framsteg på vägen mot programmålen.
4. Medlemsstaten ska offentliggöra övervakningskommitténs arbetsordning samt alla uppgifter och all information som delas med övervakningskommittén på den webbplats som avses i artikel 44.1.
5. Punkterna 1–4 ska inte gälla för program enligt artikel [4 c vi] i ESF+-förordningen och relaterat tekniskt stöd.

Artikel 34

Övervakningskommitténs sammansättning

1. Medlemsstaten ska fastställa övervakningskommitténs sammansättning och ska säkerställa en balanserad representation av medlemsstatens relevanta myndigheter och förmedlande organ och av företrädare för de partner som avses i artikel 6.

Varje medlem av övervakningskommittén ska ha en röst.

Medlemsstaten ska offentliggöra en förteckning över medlemmarna i övervakningskommittén på den webbplats som avses i artikel 44.1.

2. Kommissionens företrädare ska delta i övervakningskommitténs arbete i egenskap av rådgivare.

Artikel 35

Övervakningskommitténs uppgifter

1. Övervakningskommittén ska granska
 - a) framstegen med att genomföra programmet och att uppnå delmålen och målen,
 - b) eventuella problem som påverkar programmets prestation och de åtgärder som vidtagits för att lösa dem,
 - c) programmets bidrag till hanteringen av de utmaningar som identifieras i relevanta landsspecifika rekommendationer,
 - d) de aspekter av förhandsbedömningen som anges i artikel 52.3 och det strategidokument som avses i artikel 53.2,

- e) framstegen med att genomföra utvärderingar, sammanfatta utvärderingarna och följa upp resultaten,
- f) genomförandet av kommunikations- och synlighetsåtgärder,
- g) framstegen med att genomföra insatser av strategisk betydelse, i tillämpliga fall,
- h) uppfyllandet av nödvändiga villkor och tillämpningen av dem under hela programperioden,
- i) framstegen med att bygga upp administrativ kapacitet hos offentliga institutioner och stödmottagare, om det är relevant.

2. Övervakningskommittén ska godkänna

- a) de metoder och kriterier som tillämpas för urvalet av insatser, inklusive alla ändringar av dessa, efter samråd med kommissionen i enlighet med artikel 67.2, utan att det påverkar tillämpningen av artikel 27.3 b, c och d,
- b) de årliga prestationsrapporterna för program som får stöd från Eruf, Amif, Fonden för inre säkerhet och instrumentet för gränsförvaltning och visering samt den slutliga prestationsrapporten för program som får stöd från Eruf, ESF+ och Sammanhållningsfonden,
- c) utvärderingsplanen och alla ändringar av den,
- d) alla förslag från den förvaltande myndigheten om ändring av programmet, inklusive om överföringar i enlighet med artikel 19.5 och artikel 21.

Artikel 36

Årlig prestationsöversyn

1. Ett årligt översynsmöte för kommissionen och varje medlemsstat ska anordnas, för att de ska granska prestationen för varje program.
Kommissionen eller, om medlemsstaten begär detta, medlemsstaten och kommissionen ska vara ordförande vid det årliga översynsmötet.
2. För program som får stöd från Amif, Fonden för inre säkerhet och instrumentet för gränsförvaltning och visering ska ett översynsmöte anordnas minst två gånger under programperioden.
3. För program som får stöd från Eruf, ESF+ och Sammanhållningsfonden ska medlemsstaten senast en månad före det årliga översynsmötet ge kommissionen information om de aspekter som anges i artikel 35.1.
För program enligt artikel [4.1 c vii] i ESF+-förordningen ska endast information enligt artikel 35.1 a, b, e, f och h lämnas.
4. Resultaten av det årliga översynsmötet ska dokumenteras i godkända protokoll.
5. Medlemsstaten ska följa upp de frågor som kommissionen tar upp och inom tre månader informera kommissionen om vilka åtgärder som vidtagits.
6. För program som får stöd från EHFF, Amif, Fonden för inre säkerhet och instrumentet för gränsförvaltning och visering ska medlemsstaten lämna in en årlig prestationsrapport i enlighet med de fondspecifika förordningarna.

Artikel 37
Överföring av uppgifter

1. Den förvaltande myndigheten ska senast den 31 januari, den 31 mars, den 31 maj, den 31 juli, den 30 september och den 30 november varje år på elektronisk väg föra över kumulativa uppgifter till kommissionen i enlighet med mallen i bilaga VII.

Den första överföringen ska göras senast den 31 januari 2022 och den sista överföringen senast den 31 januari 2030.

För program enligt artikel 4.1 c vii i ESF+-förordningen ska uppgifter föras över varje år senast den 30 november.
2. Uppgifterna ska för varje prioritering delas upp per särskilt mål och per regionkategori, och de ska avse
 - a) antalet utvalda insatser, insatsernas totala stödberättigande kostnad, bidraget från fonderna och de totala stödberättigande utgifter som stödmottagarna redovisat för den förvaltande myndigheten, allt uppdelat per interventionstyp,
 - b) värdena för output- och resultatindikatorer för de utvalda insatserna och värden som uppnåtts genom insatserna.
3. För finansieringsinstrument ska uppgifter även lämnas om följande:
 - a) Stödberättigande utgifter per typ av finansiell produkt.
 - b) Belopp för de förvaltningskostnader och förvaltningsavgifter som redovisats som stödberättigande utgifter.
 - c) Belopp, per typ av finansiell produkt, för de privata och offentliga medel som utnyttjats utöver fonderna.
 - d) Ränta och andra vinster som genererats genom fondernas stöd till de finansieringsinstrument som avses i artikel 54 och återförda medel som hänför sig till det stöd från fonderna som avses i artikel 56.
4. De uppgifter som lämnas in i enlighet med denna artikel ska vara tillförlitliga och aktuella uppgifter från slutet av månaden före den månad då de lämnas in.
5. Den förvaltande myndigheten ska offentliggöra alla uppgifter som förs över till kommissionen på den webbplats som avses i artikel 44.1.
6. För program som får stöd från EHFF ska kommissionen anta en genomförandeakt i enlighet med det rådgivande förfarande som avses i artikel 109.2 för att fastställa en mall som ska användas vid genomförandet av den här artikeln.

Artikel 38
Slutlig prestationsrapport

1. För program som får stöd från Eruf, ESF+ och Sammanhållningsfonden ska varje förvaltande myndighet lämna in till kommissionen en slutlig prestationsrapport för programmet senast den 15 februari 2031.
2. Den slutliga prestationsrapporten ska innehålla en bedömning av i vilken utsträckning programmålen har uppnåtts på grundval av de aspekter som anges i artikel 35.1, med undantag av den information som lämnas i enlighet med artikel 35.1 d.
3. Kommissionen ska granska den slutliga prestationsrapporten och informera den förvaltande myndigheten om eventuella synpunkter inom fem månader efter att ha mottagit den slutliga

prestationsrapporten. Om sådana synpunkter lämnas ska den förvaltande myndigheten lämna alla de uppgifter som behövs med avseende på dessa synpunkter och, om så är befogat, inom tre månader informera kommissionen om vilka åtgärder som har vidtagits. Kommissionen ska informera medlemsstaterna om godtagandet av rapporten.

4. Den förvaltande myndigheten ska offentliggöra de slutliga prestationsrapporterna på den webbplats som avses i artikel 44.1.
5. För att säkerställa enhetliga villkor för genomförandet av denna artikel ska kommissionen anta en genomförandeakt för att fastställa mallen för den slutliga prestationsrapporten. Den genomförandeakten ska antas i enlighet med det rådgivande förfarande som avses i artikel 108.

KAPITEL II

Utvärdering

Artikel 39

Medlemsstatens utvärderingar

1. Den förvaltande myndigheten ska göra utvärderingar av programmet. Varje utvärdering ska innehålla en bedömning av programmets ändamålsenlighet, effektivitet, relevans, samstämmighet och EU-mervärde med syftet att förbättra kvaliteten när det gäller utformning och genomförande av programmen.
2. Den förvaltande myndigheten ska dessutom senast den 30 juni 2029 göra en utvärdering av varje program för att bedöma dess genomslag.
3. Den förvaltande myndigheten ska låta funktionellt oberoende experter göra utvärderingarna.
4. Den förvaltande myndigheten eller medlemsstaten ska säkerställa att det finns förfaranden som gör det möjligt att ta fram och samla in de uppgifter som krävs för utvärderingarna.
5. Den förvaltande myndigheten eller medlemsstaten ska upprätta en utvärderingsplan. Utvärderingsplanen får omfatta mer än ett program. För Amif, Fonden för inre säkerhet och instrumentet för gränsförvaltning och visering ska planen omfatta en halvtidsutvärdering som ska vara genomförd den 31 mars 2024.
6. Den förvaltande myndigheten ska lägga fram utvärderingsplanen för övervakningskommittén senast ett år efter det att programmet har godkänts.
7. Den förvaltande myndigheten ska offentliggöra alla utvärderingar på den webbplats som avses i artikel 44.1.

Artikel 40

Kommissionens utvärdering

1. Kommissionen ska genomföra en halvtidsutvärdering för att granska ändamålsenlighet, effektivitet, relevans, samstämmighet och EU-mervärde för varje fond till slutet av 2024. Kommissionen får använda all relevant information som redan finns tillgänglig i enlighet med artikel [128] i budgetförordningen.
2. Kommissionen ska genomföra en efterhandsutvärdering för att granska ändamålsenlighet, effektivitet, relevans, samstämmighet och EU-mervärde för varje fond senast den 31 december 2031.

KAPITEL III

Synlighet, öppenhet och kommunikation

AVSNITT I

SYNLIGHET FÖR STÖDET FRÅN FONDERNA

Artikel 41 **Synlighet**

Varje medlemsstat ska säkerställa följande:

- a) Synlighet för stödet i all verksamhet som rör de insatser som får stöd från fonderna, särskilt när det gäller insatser av strategisk betydelse.
- b) Kommunikation till EU:s invånare om den roll fonderna spelar och resultatet av dem, genom en gemensam webbportal som ger åtkomst till alla program där medlemsstaten deltar.

Artikel 42 **Unionens emblem**

Medlemsstaterna, de förvaltande myndigheterna och stödmottagarna ska använda EU:s emblem i enlighet med bilaga VIII när de genomför synlighets-, öppenhets- och kommunikationsåtgärder.

Artikel 43 **Kommunikationsansvariga och kommunikationsnätverk**

1. Varje medlemsstat ska ha en kommunikationssamordnare med ansvar för synlighets-, öppenhets- och kommunikationsåtgärder i samband med stödet från fonderna, inklusive program inom målet Europeiskt territoriellt samarbete (Interreg) om den förvaltande myndigheten finns hos medlemsstaten. Kommunikationssamordnaren ska samordna kommunikations- och synlighetsåtgärderna mellan programmen.
Kommunikationssamordnaren ska delta i synlighets-, öppenhets- och kommunikationsåtgärder i följande organ:
 - a) Europeiska kommissionens representationskontor och Europaparlamentets förbindelsekontor i medlemsstaterna samt Europa direkt-kontor och andra nätverk, utbildnings- och forskningsinstitutioner.
 - b) Andra relevanta partner och organ.
2. Varje förvaltande myndighet ska ha en kommunikationsansvarig för varje program (nedan kallad *kommunikationsansvarig för programmet*).
3. Kommissionen ska inrätta ett nätverk bestående av kommunikationssamordnarna, de kommunikationsansvariga för programmen och kommissionens företrädare, för att utbyta information om synlighets-, öppenhets- och kommunikationsåtgärder.

AVSNITT II

ÖPPENHET I GENOMFÖRANDET AV FONDERNA OCH KOMMUNIKATION OM PROGRAMMEN

Artikel 44

Den förvaltande myndighetens ansvar

1. Den förvaltande myndigheten ska inom sex månader från godkännandet av programmet säkerställa att det finns en webbplats med information om de program som den ansvarar för, som omfattar programmets mål, verksamhet, tillgängliga finansieringsmöjligheter och resultat.
2. Den förvaltande myndighet ska, senast en månad innan en ansökningsomgång inleds, på den webbplats som avses i punkt 1 publicera en kort sammanfattning av planerade och offentliggjorda ansökningsomgångar, med följande uppgifter:
 - a) Det geografiska område som omfattas av ansökningsomgången.
 - b) Det eller de politiska mål som berörs.
 - c) Typ av sökande som är behöriga.
 - d) Sammanlagt stödbelopp för ansökningsomgången.
 - e) Start- och slutdatum för ansökningsomgången.
3. Den förvaltande myndighet ska på webbplatsen offentliggöra en förteckning över de insatser som valts ut för att få stöd från fonderna på minst ett av unionens officiella språk och förteckningen ska uppdateras åtminstone var tredje månad. Varje insats ska ha en unik beteckning. Förteckningen ska innehålla följande uppgifter:
 - a) För rättsliga enheter: stödmottagarens namn.
 - b) Om stödmottagaren är en fysisk person: förnamn och efternamn.
 - c) För EHFF-insatser kopplade till ett fiskefartyg: numret i registret över unionens fiskeflotta enligt kommissionens genomförandeförordning (EU) 2017/218⁴⁴.
 - d) Namnet på insatsen.
 - e) Insatsens syfte och vad som uppnåtts.
 - f) Startdatum för insatsen.
 - g) Förväntat eller faktiskt datum då insatsen avslutades.
 - h) Total kostnad för insatsen.
 - i) Berörd fond.
 - j) Särskilt mål som berörs.
 - k) Unionens medfinansieringsgrad.
 - l) Platsindikator eller positionsbestämning för insats och land som berörs.
 - m) För mobila insatser eller insatser som omfattar flera platser: stödmottagaren plats om stödmottagaren är en rättslig enhet eller region på Nuts 2-nivå om stödmottagaren är en fysisk person.

⁴⁴ Kommissionens genomförandeförordning (EU) 2017/218 av den 6 februari 2017 om registret över unionens fiskeflotta (EUT L 34, 9.2.2017, s. 9).

n) Interventionstyp för insatsen i enlighet med artikel 67.3 g.

För de uppgifter som avses i leden b, c och k i första stycket ska uppgifterna tas bort två år efter det att de först publicerades på webbplatsen.

För program som får stöd från EHFF ska de uppgifter som avses i leden b och c i första stycket offentliggöras endast om ett sådant offentliggörande överensstämmer med nationell lagstiftning om skydd av personuppgifter.

4. De uppgifter som avses i punkterna 2 och 3 ska publiceras på webbplatsen i ett öppet maskinläsbart format i enlighet med Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/98/EG⁴⁵, för att uppgifterna ska kunna sorteras, vara sökbara, extraheras, jämföras och vidareutnyttjas.
5. Den förvaltande myndigheten ska informera stödmottagarna om att uppgifterna kommer att offentliggöras före offentliggörandet i enlighet med den här artikeln.
6. Den förvaltande myndigheten ska säkerställa att allt kommunikations- och synlighetsmaterial, även på stödmottagarnivå, görs tillgängligt på begäran av unionens institutioner, organ och byråer, att det finns ett icke-exklusivt, oåterkalleligt och avgiftsfritt tillstånd att använda sådant material samt att eventuella befintliga rättigheter till materialet ges till unionen i enlighet med bilaga VIII.

Artikel 45

Stödmottagarnas ansvar

1. Stödmottagarna och de organ som genomför finansieringsinstrumenten ska informera om stöd från fonderna, inklusive medel som återanvänds i enlighet med artikel 56, till insatsen på följande sätt:
 - a) På stödmottagarens officiella webbplats eller sidor på sociala medier, om sådana finns, ska det finnas en kort beskrivning av insatsen, i proportion till stödnivån, inklusive dess syfte och resultat, där unionens ekonomiska stöd framhävs.
 - b) De ska på ett synligt sätt redogöra för stödet från fonderna i de dokument och i det kommunikationsmaterial som rör genomförandet av insatsen och som används för allmänheten eller deltagarna.
 - c) De ska sätta upp skyltar eller anslagstavlor på offentlig plats så snart det konkreta genomförandet av insatserna som innebär fysiska investeringar eller inköp av utrustning inleds, för
 - i) insatser som får stöd från Eruf och Sammanhållningsfonden om den totala kostnaden överstiger 500 000 euro,
 - ii) insatser som får stöd från ESF+, EHFF, Fonden för inre säkerhet, Amif och instrumentet för gränsförvaltning och visering om den totala kostnaden överstiger 100 000 euro.
 - d) För insatser som inte omfattas av led c ska de offentligt anslå minst en tryckt affisch eller visa en elektronisk bildskärm i minst A3-format med information om insatsen, och där stödet från fonderna framhävs.
 - e) För insatser av strategisk betydelse och insatser vars totala kostnad överstiger 10 000 000 euro ska de anordna ett informationsevenemang, och i god tid involvera kommissionen och ansvarig förvaltande myndighet.

⁴⁵ Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/98/EG av den 17 november 2003 om vidareutnyttjande av information från den offentliga sektorn (EUT L 345, 31.12.2003, s. 90).

Detta krav ska inte gälla insatser som får stöd inom det särskilda mål som fastställs i artikel 4.1 c vii i ESF+-förordningen.

2. För småprojektfonder ska stödmottagaren säkerställa att slutmottagarna uppfyller kraven i punkt 1.
För finansieringsinstrument ska stödmottagaren säkerställa att slutmottagarna uppfyller kraven i punkt 1 c.
3. Om stödmottagaren inte fullgör sina skyldigheter enligt artikel 42 eller punkterna 1 och 2 i den här artikeln ska medlemsstaten göra en finansiell korrigering genom att dra tillbaka högst 5 % av stödet från fonderna till den berörda insatsen.

AVDELNING V

EKONOMISKT STÖD FRÅN FONDERNA

KAPITEL I

Former av bidrag från unionen

Artikel 46

Former av bidrag från unionen till programmen

Unionens bidrag kan utformas på något av följande sätt:

- a) Finansiering som inte är kopplad till kostnader för relevanta insatser i enlighet med artikel 89 och baserat på antingen
 - i) att villkoren är uppfyllda, eller
 - ii) att resultaten uppnåtts.
- b) Ersättning av stödberättigande kostnader som faktiskt belastat stödmottagarna eller den privata partnern i ett offentligt-privat partnerskap och som betalats i samband med genomförandet av insatsen.
- c) Enhetskostnader i enlighet med artikel 88, som täcker samtliga eller vissa specifika kategorier av stödberättigande kostnader som tydligt identifieras i förväg, på grundval av ett belopp per enhet.
- d) Enhetsbelopp i enlighet med artikel 88, som på ett övergripande sätt täcker samtliga eller vissa specifika kategorier av stödberättigande kostnader som tydligt identifieras i förväg.
- e) Schablonfinansiering i enlighet med artikel 88, som täcker vissa specifika kategorier av stödberättigande kostnader som tydligt identifieras i förväg, genom att en viss procentsats av kostnaderna ersätts.
- f) En kombination av de former som avses i leden a–e.

KAPITEL II

Former av stöd från medlemsstaterna

Artikel 47 **Stödformer**

Medlemsstaterna ska använda bidraget från fonderna för att tillhandahålla stöd till stödmottagarna i form av bidrag, finansieringsinstrument eller priser eller en kombination därav.

AVSNITT I **BIDRAGSFORMER**

Artikel 48 **Bidragsformer**

1. Bidrag som medlemsstaterna ger till stödmottagarna kan utformas på något av följande sätt:
 - a) Ersättning av stödberättigande kostnader som faktiskt belastat en stödmottagare eller den privata partnern i ett offentligt-privat partnerskap och som betalats i samband med genomförandet av insatsen, inklusive naturabidrag och avskrivningar.
 - b) Enhetskostnader.
 - c) Enhetsbelopp.
 - d) Schablonfinansiering.
 - e) En kombination av de former som avses i leden a–d, under förutsättning att varje form omfattar olika kostnadskategorier eller att de används för olika projekt som ingår i en insats eller för på varandra följande etapper i en insats.

Om den totala kostnaden för en insats inte överstiger 200 000 euro ska bidraget till stödmottagaren från Eruf, ESF+, Amif, Fonden för inre säkerhet och instrumentet för gränsförvaltning och visering ges i form av enhetskostnader, enhetsbelopp eller schablonsatser, förutom för insatser som får stöd i form av statligt stöd. När schablonfinansiering används ska endast de kostnadskategorier för vilka schablonsatserna gäller ersättas i enlighet med led a i första stycket.

Dessutom får löner och ersättningar till deltagarna ersättas i enlighet med led a i första stycket.

2. Beloppen för de former av bidrag som avses i led 1 b, c och d ska fastställas på ett av följande sätt:
 - a) En rättvis, skälig och kontrollerbar beräkningsmetod baserad på
 - i) statistiska uppgifter, annan objektiv information eller en expertbedömning,
 - ii) kontrollerade historiska uppgifter för enskilda stödmottagare,
 - iii) tillämpning av normala rutiner för kostnadsredovisning för enskilda stödmottagare.
 - b) Budgetförslag som fastställs från fall till fall och som godkänns på förhand av det organ väljer ut insatsen, om den totala kostnaden för insatsen inte överskrider 200 000 euro.
 - c) I enlighet med bestämmelserna om tillämpning av motsvarande enhetskostnader, enhetsbelopp och schablonsatser som tillämpas inom unionens politik för en liknande insatstyp.

- d) I enlighet med bestämmelserna för tillämpning av motsvarande enhetskostnader, enhetsbelopp och schablonsatser som tillämpas inom bidragssystem som finansieras helt och hållet av medlemsstaten för liknande typer av insatser.
- e) Schablonsatser och särskilda metoder som inrättas genom den här förordningen eller de fondspecifika förordningarna.

Artikel 49

Finansiering till schablonsatser för indirekta kostnader avseende bidrag

Om en schablonsats används för att täcka indirekta kostnader för en insats ska den grunda sig på en av följande:

- a) En schablonsats på upp till 7 % av stödberättigande direkta kostnader, i vilket fall medlemsstaten inte behöver göra någon beräkning för att fastställa den tillämpliga satsen.
- b) En schablonsats på upp till 15 % av stödberättigande direkta personalkostnader, i vilket fall medlemsstaten inte behöver göra någon beräkning för att fastställa den tillämpliga satsen.
- c) En schablonsats på upp till 25 % av stödberättigande direkta kostnader, om satsen beräknas i enlighet med artikel 48.2 a.

Om en medlemsstat har beräknat en schablonsats i enlighet med artikel 67.5 a i förordning (EU) nr 1303/2013 får den schablonsatsen användas för liknande insatser vid tillämpningen av led c.

Artikel 50

Direkta personalkostnader avseende bidrag

1. De direkta personalkostnaderna för en insats får beräknas som en schablonsats på upp till 20 % av insatsens andra direkta kostnader än personalkostnader utan något krav på att medlemsstaten ska göra en beräkning för att fastställa den tillämpliga satsen, förutsatt att insatsens direkta kostnader inte inbegriper offentliga byggtreprenadkontrakt som i värde överstiger de tröskelvärden som fastställs i artikel 4 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/25/EU⁴⁶ eller i artikel 15 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/25/EU⁴⁷.

För Amif, Fonden för inre säkerhet och instrumentet för gränsförvaltning och visering ska alla kostnader som omfattas av offentlig upphandling samt direkta personalkostnader för insatsen undantas från beräkningsunderlaget för schablonsatsen.

2. För att fastställa de direkta personalkostnaderna får en timsats beräknas på något av följande sätt:
 - a) De senaste dokumenterade årliga bruttopersonalkostnaderna divideras med 1 720 timmar för personer som arbetar heltid, eller med motsvarande proportionell andel av 1 720 timmar, för personer som arbetar deltid.
 - b) De senaste dokumenterade bruttopersonalkostnaderna per månad divideras med arbetstiden per månad för den berörda personen, i enlighet med tillämplig nationell lagstiftning som avses i anställningsavtalet.

⁴⁶ Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/24/EU av den 26 februari 2014 om offentlig upphandling och om upphävande av direktiv 2004/18/EG (EUT L 94, 28.3.2014, s. 65).

⁴⁷ Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/25/EU av den 26 februari 2014 om upphandling av enheter som är verksamma på områdena vatten, energi, transporter och posttjänster och upphävande av direktiv 2004/17/EG (EUT L 94, 28.3.2014, s. 243).

3. När man tillämpar den timsats som beräknas enligt punkt 2 får det totala antalet timmar som deklarerats per person för ett visst år eller en viss månad inte överstiga det antal timmar som används för beräkningen av den timsatsen.
4. Om de årliga bruttopersonalkostnaderna inte är tillgängliga får de härledas från de tillgängliga dokumenterade bruttopersonalkostnaderna eller från anställningsavtalet, efter vederbörlig anpassning till en tolv månadersperiod.
5. Personalkostnaderna för personer som arbetar med insatsen på deltid får beräknas som en fast procentandel av bruttopersonalkostnaderna motsvarande en fast andel av arbetstiden som ägnas åt insatsen per månad, utan skyldighet att införa ett separat tidsregistreringssystem. Arbetsgivaren ska utfärda ett dokument för anställda och i det ange denna fasta procentandel.

Artikel 51

Schablonfinansiering för stödberättigande kostnader andra än direkta personalkostnader avseende bidrag

1. En schablonsats på upp till 40 % av direkta personalkostnader får användas för att täcka de återstående stödberättigande kostnaderna för en insats. Medlemsstaten behöver inte göra någon beräkning för att fastställa den tillämpliga satsen.
2. För insatser som stöds av Amif, Fonden för inre säkerhet, instrumentet för gränsförvaltning och visering, ESF+ och Eruf ska löner och ersättningar till deltagarna betraktas som ytterligare stödberättigande kostnader som inte omfattas av schablonsatsen.
3. Den schablonsats som avses i punkt 1 i denna artikel ska inte tillämpas på personalkostnader som har beräknats på grundval av en schablonsats enligt vad som avses i artikel 50.1.

AVSNITT II

FINANSIERINGSINSTRUMENT

Artikel 52

Finansieringsinstrument

1. De förvaltande myndigheterna får bidra med medel från programmen, inom ett eller flera program, till finansieringsinstrument som inrättas på nationell, regional, transnationell eller gränsöverskridande nivå och förvaltas av den förvaltande myndigheten eller på dess ansvar och som bidrar till att uppnå de särskilda målen.
2. Finansieringsinstrumenten ska ge stöd till slutmottagarna endast för nya investeringar som förväntas ha ekonomisk bärkraft, t.ex. genom att leda till inkomster eller besparingar, och som inte får tillräcklig finansiering från marknadskällor.
3. Stöd från fonderna genom finansieringsinstrument ska bygga på en förhandsbedömning som ska göras på den förvaltande myndighetens ansvar. Förhandsbedömningen ska slutföras innan den förvaltande myndigheten beslutar att ge programbidrag till finansieringsinstrument.

Förhandsbedömningen ska omfatta åtminstone följande delar:

- a) Det belopp som finansieringsinstrumentet enligt förslaget ska få i programbidrag och den hävstångseffekt som förväntas.
- b) De finansiella produkter som ska erbjudas enligt förslaget, inklusive det eventuella behovet av differentierad behandling av investerare.
- c) Slutmottagare i den föreslagna målgruppen.

d) Finansieringsinstrumentets förväntade bidrag till de särskilda målen.

Förhandsbedömningen får ses över eller uppdateras, den får omfatta hela eller delar av medlemsstatens territorium och den får bygga på befintliga eller uppdaterade förhandsbedömningar.

4. Stödet till slutmottagarna får kombineras med andra former av unionsbidrag, inklusive bidrag från samma fond, och det får omfatta samma utgiftspost. I sådana fall ska fondens stöd genom ett finansieringsinstrument, som ingår i en insats med finansieringsinstrument, inte redovisas till kommissionen för stöd i någon annan form, inom någon annan fond eller inom något annat unionsinstrument.
5. Finansieringsinstrument får kombineras med extra programstöd i form av bidrag i en insats med ett enda finansieringsinstrument, inom ett enda finansieringsavtal, där de båda separata formerna av stöd kommer från det organ som genomför finansieringsinstrumentet. I sådana fall ska bestämmelser som gäller för finansieringsinstrument tillämpas på den insatsen med ett enda finansieringsinstrument.
6. Om stöd enligt punkterna 4 och 5 kombineras ska varje stödform bokföras separat.
7. Summan av alla former av kombinerat stöd får inte överstiga det totala beloppet för utgiftsposten i fråga. Bidrag får inte användas för att återbetala stöd från finansieringsinstrument. Finansieringsinstrument får inte användas för att förfinansiera bidrag.

Artikel 53

Genomförande av finansieringsinstrument

1. Finansieringsinstrument som förvaltas av den förvaltande myndigheten får endast ge lån eller garantier. Den förvaltande myndigheten ska fastställa villkoren för programmets bidrag till finansieringsinstrumentet i ett strategidokument som omfattar alla de delar som anges i bilaga IX.
2. Finansieringsinstrument som förvaltas på den förvaltande myndighetens ansvar får inrättas i någon av följande former:
 - a) En investering av programmedel i en rättslig enhets kapital.
 - b) Separata ekonomiska enheter eller förvaltningskonton inom en institution.Den förvaltande myndigheten ska välja ut det organ som genomför ett finansieringsinstrumentet.

När det organ som valts ut av den förvaltande myndigheten genomför en holdingfond får det organet välja ut andra organ som ska genomföra en särskild fond.
3. Villkoren för programbidrag till finansieringsinstrument som genomförs i enlighet med punkt 2 ska fastställas i finansieringsavtal mellan
 - a) den förvaltande myndighetens vederbörligen bemyndigade företrädare och det organ som genomför holdingfonden, i tillämpliga fall, eller
 - b) den förvaltande myndighetens vederbörligen bemyndigade företrädare eller, i tillämpliga fall, det organ som genomför holdingfonden och det organ som genomför en särskild fond.

Finansieringsavtalen ska omfatta alla de delar som anges i bilaga IX.

4. Den förvaltande myndighetens ekonomiska ansvar ska inte överstiga det belopp som den förvaltande myndigheten har anslagit till finansieringsinstrumentet i de relevanta finansieringsavtalen.
5. De organ som genomför finansieringsinstrumenten i fråga, eller när det gäller garantier det organ som tillhandahåller de underliggande lånen, ska välja ut slutmottagare, med vederbörligt beaktande av programmålen och investeringens potentiella ekonomiska bärkraft, enligt motiveringen i affärsplanen eller en annan motsvarande handling. Urvalet av slutmottagare ska ske transparent, vara motiverat med tanke på åtgärdens art och får inte ge upphov till en intressekonflikt.
6. Nationell medfinansiering av ett program får tillhandahållas antingen av den förvaltande myndigheten eller genom en holdingfond eller en särskild fond eller i form av investeringar i slutmottagare, i enlighet med de fondspecifika bestämmelserna. Om den nationella medfinansieringen tillhandahålls i form av investeringar i slutmottagare ska det organ som genomför finansieringsinstrumentet bevara styrkande dokument som visar att de underliggande utgifterna är stödberättigande.
7. Den förvaltande myndigheten, när den förvaltar finansieringsinstrumentet i enlighet med punkt 2, eller det organ som genomför finansieringsinstrumentet, när det förvaltar finansieringsinstrumentet i enlighet med punkt 3, ska föra separata räkenskaper eller använda en redovisningskod per prioritering och en för varje regionkategori för varje programbidrag och separat för de medel som avses i artiklarna 54 respektive 56.

Artikel 54

Ränta och andra vinster som genereras av fondernas stöd till finansieringsinstrumenten

1. Stöd som betalas från fonderna till finansieringsinstrumenten ska sättas in på räntebärande konton i finansinstitut i medlemsstaterna och de ska förvaltas enligt principerna med aktiv likviditetsförvaltning och sund ekonomisk förvaltning.
2. Ränta och andra vinster som kan härledas från fondernas stöd till finansieringsinstrumenten ska användas inom samma mål som det ursprungliga stödet från fonderna, antingen inom samma finansieringsinstrument eller, om finansieringsinstrumentet har avvecklats, i andra finansieringsinstrument eller andra stödformer, fram till stödberättigandeperiodens slut.
3. Ränta och andra vinster som avses i punkt 2 och som inte används i enlighet med den bestämmelsen ska dras av från de stödberättigande utgifterna.

Artikel 55

Differentierad behandling av investerare

1. Stöd från fonderna till finansieringsinstrument som investerats i slutmottagare samt andra inkomster från dessa investeringar som kan härledas från de fondernas stöd, får användas för differentierad behandling av investerare som verkar enligt principen om marknadsekonomi genom lämplig risk- och vinstdelning.
2. Omfattningen av en sådan differentierad behandling får inte gå utöver vad som är nödvändigt för att skapa incitament för att attrahera privata motpartsmedel, och den ska fastställas genom antingen ett konkurrensförfarande eller genom ett oberoende bedömningsförfarande.

Artikel 56

Återanvändning av medel som kan härledas från fondernas stöd

1. Medel som före stödberättigandeperiodens slut betalas tillbaka till finansieringsinstrumenten från investeringar i slutmottagare eller från frisläppta medel som avsatts enligt garantiavtal, inklusive återbetalningar av kapital och vinster och andra genererade inkomster som kan härledas från fondernas stöd, ska återanvändas inom samma eller andra investeringsinstrument inom samma mål samt för förvaltningskostnader och förvaltningsavgifter i samband med sådana ytterligare investeringar.
2. Medlemsstaterna ska vidta nödvändiga åtgärder för att säkerställa att medel som avses i punkt 1 och som återbetalas till finansieringsinstrumenten under en period på minst åtta år efter stödberättigandeperiodens slut, återanvänds i enlighet med de politiska målen för det eller de program inom vilka de inrättades, antingen inom samma finansieringsinstrument eller, efter det att dessa resurser tagits ut från finansieringsinstrumentet, i andra finansieringsinstrument eller stödformer.

KAPITEL III

Regler för stödberättigande

Artikel 57

Stödberättigande

1. Utgifters stödberättigande ska fastställas utifrån nationella bestämmelser, utom när särskilda bestämmelser har fastställts i eller på grundval av den här förordningen eller de fondspecifika förordningarna.
2. Utgifter ska berättiga till bidrag från fonderna om de har belastat en stödmottagare eller en privat partner i en insats inom ett offentlig-privat partnerskap samt har betalats i samband med genomförandet av insatsen mellan den dag då programmet lämnades in till kommissionen eller den 1 januari 2021, beroende på vilken dag som infaller först, och den 31 december 2029.

När det gäller kostnader som ersätts i enlighet med artikel 48.1 b och c ska de åtgärder som ligger till grund för ersättningen genomföras mellan den dag då programmet lämnades in till kommissionen eller den 1 januari 2021, beroende på vilken dag som infaller först, och den 31 december 2029.
3. För Eruf ska utgifter som rör insatser som omfattar mer än en regionkategori enligt artikel 102.2, inom en medlemsstat, anslås till de berörda regionkategorierna proportionellt på grundval av objektiva kriterier.

För ESF+ ska utgifter som rör insatser bidra till programmets särskilda mål.
4. En insats får helt eller delvis genomföras utanför en medlemsstat, och även utanför unionen, under förutsättning att insatsen bidrar till programmets mål.
5. För bidrag i sådan form som avses i artikel 48.1 b, c och d ska utgifter som berättigar till bidrag från fonderna motsvara de belopp som beräknas i enlighet med artikel 48.2.
6. Insatser ska inte väljas ut för stöd från fonderna om de har byggts färdigt eller genomförts fullt ut innan ansökan om stöd inom programmet lämnades in till den förvaltande myndigheten, oavsett om alla relaterade betalningar har gjorts.
7. Utgifter som blir stödberättigande till följd av en programändring ska berättiga till stöd från och med den dag då begäran om ändring lämnas in till kommissionen.

För Eruf och Sammanhållningsfonden ska så vara fallet när en ny interventionstyp som avses i tabell 1 i bilaga I eller, för Amif, Fonden för inre säkerhet och instrumentet för gränsförvaltning och visering i de fondspecifika förordningarna, läggs till i programmet.

Om ett program ändras för att möjliggöra insatser vid naturkatastrofer får det föreskrivas i programmet att utgifterna som rör den ändringen berättigar till stöd från den dag då naturkatastrofen inträffade.

8. Om ett nytt program godkänns i samband med halvtidsöversynen i enlighet med artikel 14 ska utgifterna berättiga till stöd från den dag ansökan lämnas in till kommissionen.
9. En insats kan få stöd från en eller flera fonder eller från ett eller flera program och även från andra unionsinstrument. I sådana fall ska utgifter som deklarerats i en betalningsansökan för en av fonderna inte deklarerats för något av följande:
 - a) Stöd från en annan fond eller ett annat unionsinstrument.
 - b) Stöd från samma fond inom ett annat program.

Det utgiftsbelopp som ska föras in i en betalningsansökan för en av fonderna får beräknas proportionellt för varje fond och för det eller de program som berörs i enlighet med det dokument som fastställer stödvillkoren.

Artikel 58

Icke stödberättigande kostnader

1. Följande kostnader ska inte berättiga till stöd från fonderna:
 - a) Skuldräntor, förutom avseende bidrag som ges i form av räntesubventioner eller subventioner av garantiavgifter.
 - b) Förvärv av mark för ett belopp som överstiger 10 % av de totala stödberättigande utgifterna för den berörda insatsen. För övergivna tomter och tomter som tidigare använts för industriellt bruk där det finns byggnader ska denna gräns höjas till 15 %, och för garantier ska procentsatserna gälla beloppet för det underliggande lånet.
 - c) Mervärdesskatt (nedan kallad *moms*), utom för insatser där den totala kostnaden understiger 5 000 000 euro.För led b ska gränserna inte gälla för miljöbevarande insatser.
2. I de fondspecifika förordningarna får ytterligare kostnader identifieras som inte berättigar till bidrag från varje fond.

Artikel 59

Insatsernas varaktighet

1. Medlemsstaten ska återbetala bidraget från fonderna till en insats som omfattar en investering i infrastruktur eller en produktiv investering, om insatsen inom fem år efter slutbetalningen till stödmottagaren eller inom den tidsfrist som föreskrivs i reglerna för statligt stöd, i tillämpliga fall, blir föremål för något av följande:
 - a) Ett upphörande eller en omlokalisering av en produktionsverksamhet.
 - b) En förändring av ägandeförhållandena för en infrastruktur som innebär att ett företag eller ett offentligt organ får en otillbörlig fördel.
 - c) En väsentlig förändring som påverkar dess karaktär, mål eller villkoren för dess genomförande som skulle resultera i att dess ursprungliga mål undermineras.

Medlemsstaten får förkorta tidsfristen i första stycket till tre år när det gäller upprätthållande av investeringar eller bevarande av arbetstillfällen som skapats av små och medelstora företag.

2. Insatser som får stöd från ESF+ ska betala tillbaka det stödet endast om de är skyldiga att upprätthålla investeringarna enligt reglerna för statligt stöd.
3. Punkterna 1 och 2 ska inte gälla för en insats som berörs av ett upphörande av en produktionsverksamhet på grund av en konkurs där det inte rör sig om bedrägeri.

Artikel 60

Omlokalisering

1. Utgifter för stöd till omlokalisering enligt definitionen i artikel 2.26 ska inte berättiga till stöd från fonderna.
2. Om ett bidrag från fonderna utgör statligt stöd ska den förvaltande myndigheten försäkra sig om att bidraget inte stöder omlokalisering enligt artikel 14.16 i kommissionens förordning (EU) nr 651/2014.

Artikel 61

Särskilda stödberättiganderegler för bidrag

1. Naturabidrag i form av bygg- och anläggningsarbeten, varor, tjänster, mark och fastigheter för vilka det inte erlagts någon betalning verifierad genom fakturor eller andra dokument med motsvarande tillförlitlighet, får vara stödberättigande om följande villkor är uppfyllda:
 - a) Det offentliga stöd som betalas till insatsen och som omfattar naturabidrag överskrider inte de totala stödberättigande utgifterna, naturabidragen oräknade, när insatsen avslutas.
 - b) Det värde som tillskrivs naturabidragen överskrider inte de kostnader som vanligtvis godtas på marknaden i fråga.
 - c) Värdet på och genomförandet av naturabidraget kan bli föremål för oberoende bedömning och kontroll.
 - d) När det gäller tillhandahållande av mark eller fastigheter kan en betalning ske i enlighet med ett leasingavtal med ett nominellt årligt belopp som inte överstiger en enhet av medlemsstatens valuta.
 - e) När det gäller naturabidrag i form av oavlönat arbete, ska värdet av det arbetet bestämmas med beaktande av nedlagd tid och normal lön för likvärdigt arbete.

Värdet av mark eller fastigheter som avses i första stycket led d i den här artikeln ska intygas av en oberoende kvalificerad expert eller ett vederbörligen auktoriserat officiellt organ, och får inte överskrida den gräns som anges i artikel 58.1 b.

2. Kostnader för värdeminskning för vilka det inte erlagts någon betalning verifierad genom fakturor får vara stödberättigande om följande villkor är uppfyllda:
 - a) Programmets regler för stödberättigande tillåter det.
 - b) Utgiftsbeloppet har vederbörligen styrkts med verifikat vars tillförlitlighet motsvarar fakturor för stödberättigande kostnader om kostnaderna ersätts i den form som avses i artikel 48.1 a.
 - c) Kostnaderna hänför sig enbart till den period under vilken insatsen får stöd.

- d) Offentliga bidrag har inte bidragit till förvärvet av de värdeminskaade tillgångarna.

Artikel 62

Särskilda stödberättiganderegler för finansieringsinstrument

1. Stödberättigande utgifter för ett finansieringsinstrument ska vara det totala beloppet av programbidrag som betalats ut eller, när det gäller garantier, avsatts enligt garantiavtalen av finansieringsinstrumentet under stödberättigandeperioden, om beloppet motsvarar följande:
 - a) Betalningar till slutmottagare när det gäller lån, kapitalinvesteringar eller investeringar i form av kapital likställt med eget kapital.
 - b) Medel som avsatts för garantiavtal, vare sig det rör sig om utestående eller redan förfallna åtaganden, för det fall garantin återopas vid förluster vilka beräknas utifrån ett multiplikatorförhållande som omfattar flera belopp av underliggande nya lån, kapitalinvesteringar eller investeringar i form av kapital likställt med eget kapital som betalats ut.
 - c) Betalningar till eller till förmån för slutmottagare, om finansieringsinstrumenten kombineras med andra unionsbidrag i en insats med ett enda finansieringsinstrument i enlighet med artikel 52.2.
 - d) Betalningar av förvaltningsavgifter och ersättningar för förvaltningskostnader som uppkommit hos de organ som genomför finansieringsinstrumentet.
2. För punkt 1 b ska multiplikatorförhållandet fastställas vid en försiktig förhandsbedömning av riskerna och överenskommas i det relevanta finansieringsavtalet. Multiplikatorförhållandet kan ses över om det är motiverat på grund av senare förändringar i marknadsförhållandena. En sådan översyn ska inte ha retroaktiv verkan.
3. För punkt 1 d ska förvaltningsavgifterna vara prestationsbaserade. Om organ som genomför en holdingfond och/eller särskilda fonder i enlighet med artikel 53.3 väljs ut genom direkt kontraktstilldelning får de belopp för förvaltningskostnader och förvaltningsavgifter som betalas till organen och som kan deklarerarar som stödberättigande utgifter inte överstiga 5 % av de totala programbidrag som betalas ut till slutmottagarna i form av lån, kapitalinvesteringar eller investeringar i form av kapital likställt med eget kapital eller som avsatts enligt garantiavtal.

Det tröskelvärde ska inte tillämpas om urvalet av organ som genomför finansieringsinstrument görs genom en konkurrensutsatt upphandling i enlighet med tillämplig lagstiftning och om den konkurrensutsatta upphandlingen visar att det finns behov av högre förvaltningskostnader och förvaltningsavgifter.
4. När arrangemangsavgifter eller någon del av dessa belastar slutmottagarna ska de inte deklarerarar som stödberättigande utgifter.
5. De stödberättigande utgifter som deklarerarar i enlighet med punkt 1 ska inte överstiga summan av de sammanlagda stödbelopp från fonderna som betalats ut vid tillämpningen av den punkten och motsvarande nationell medfinansiering.

AVDELNING VI FÖRVALTNING OCH KONTROLL

KAPITEL I Allmänna bestämmelser om förvaltning och kontroll

Artikel 63

Medlemsstaternas ansvar

1. Medlemsstaterna ska ha förvaltnings- och kontrollsystem för sina program i enlighet med den här avdelningen, och de ska säkerställa att systemen fungerar enligt principen om sund ekonomisk förvaltning och de centrala krav som förtecknas i bilaga X.
2. Medlemsstaterna ska säkerställa lagligheten och korrektheten för de utgifter som ingår i de räkenskaper som lämnas in till kommissionen, och de ska vidta alla nödvändiga åtgärder för att förebygga, upptäcka och korrigera samt rapportera oriktigheter, inklusive bedrägerier.
3. Medlemsstaterna ska på kommissionens begäran vidta nödvändiga åtgärder för att säkerställa att deras förvaltnings- och kontrollsystem fungerar effektivt och att de utgifter som lämnats in till kommissionen är lagliga och korrekta. Om en sådan åtgärd är en revision får kommissionens tjänstemän eller deras bemyndigade företrädare delta.
4. Medlemsstaterna ska säkerställa att övervakningssystemet och uppgifterna om indikatorerna är tillförlitliga och av god kvalitet.
5. Medlemsstaterna ska ha system och förfaranden för att säkerställa att alla dokument som behövs för verifieringskedjan enligt vad som anges i bilaga XI bevaras i enlighet med de krav som fastställs i artikel 76.
6. Medlemsstaterna ska införa rutiner för att säkerställa att klagomål som rör fonderna granskas effektivt. De ska på kommissionens begäran granska sådana klagomål som lämnats in till kommissionen och som faller inom tillämpningsområdet för deras program, samt informera kommissionen om resultaten av granskningarna.

Vid tillämpningen av denna artikel ska klagomål omfatta alla tvister mellan potentiella och utvalda stödmottagare när det gäller föreslagna eller utvalda insatser och alla tvister med tredje parter rörande genomförandet av programmet eller insatser inom programmet, oberoende av de möjligheter till rättslig prövning som finns enligt den nationella lagstiftningen.

7. Medlemsstaterna ska säkerställa att allt informationsutbyte mellan stödmottagarna och programmyndigheterna sker genom elektroniska system för datautbyte i enlighet med bilaga XII.

För program som får stöd från EHFF, Amif, Fonden för inre säkerhet och instrumentet för gränsförvaltning och visering ska det första stycket tillämpas från den 1 januari 2023.

Det första stycket ska inte gälla för program enligt artikel [4 c vii] i ESF+-förordningen.

8. Medlemsstaterna ska säkerställa att allt officiellt informationsutbyte med kommissionen sker genom ett elektroniska system för datautbyte i enlighet med bilaga XIII.
9. När programmet har godkänts och när den slutliga betalningsansökan för det första räkenskapsåret, senast den 30 juni 2023, ska varje medlemsstat utarbeta en beskrivning av förvaltnings- och kontrollsystemet enligt mallen i bilaga XIV. Medlemsstaten ska hålla beskrivningen uppdaterad, så att senare ändringar avspeglas i dokumentet.

10. Kommissionen ska ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 107 med avseende på att komplettera punkt 2 i den här artikeln genom att fastställa kriterierna för att avgöra vilka fall av oriktigheter som ska rapporteras och vilka uppgifter som ska lämnas.
11. Kommissionen ska anta en genomförandeakt som fastställer det format som ska användas vid rapporteringen av oriktigheter i enlighet med det rådgivande förfarande som avses i artikel 109.2, för att säkerställa enhetliga villkor för genomförandet av den här artikeln.

Artikel 64

Kommissionens befogenheter och ansvar

1. Kommissionen ska försäkra sig om att medlemsstaterna har inrättat förvaltnings- och kontrollsystem som överensstämmer med den här förordningen och att dessa system fungerar effektivt under genomförandet av programmen. Kommissionen ska upprätta en revisionsstrategi och en revisionsplan som ska bygga på en riskbedömning.
Kommissionen och revisionsmyndigheterna ska samordna sina revisionsplaner.
2. Kommissionens revisioner ska genomföras inom tre kalenderår efter det att de räkenskaper som innefattar de berörda utgifterna har godtagits. Tidsfristen ska inte gälla för insatser där det finns misstanke om bedrägerier.
3. För sina revisioner ska kommissionens tjänstemän eller deras bemyndigade företrädare ha tillgång till alla nödvändiga register, handlingar och metadata, oberoende av lagringsmedium som används, för alla insatser som får stöd från fonderna eller till förvaltnings- och kontrollsystemen, och de ska få kopior i det format som de begär.
4. För revisioner på plats ska även följande gälla:
 - a) Kommissionen ska informera den behöriga programmyndigheten om revisionen minst tolv arbetsdagar i förväg, utom i brådskande fall. Tjänstemän eller bemyndigade företrädare från medlemsstaten får delta i dessa revisioner.
 - b) Om tillämpningen av nationella bestämmelser reserverar vissa åtgärder för ombud som utses särskilt enligt nationell lagstiftning ska kommissionens tjänstemän och bemyndigade företrädare ha åtkomst till den information som erhålls på det sättet, utan att det påverkar de nationella domstolarnas behörighet och med full respekt för de berörda rättssubjektens grundläggande rättigheter.
 - c) Kommissionen ska överlämna de preliminära granskningsresultaten till medlemsstatens behöriga myndighet, på minst ett av unionens officiella språk, inom tre månader efter revisionens sista dag.
 - d) Kommissionen ska överlämna revisionsrapporten, på minst ett av unionens officiella språk, inom tre månader efter att ha tagit emot ett fullständigt svar från medlemsstatens behöriga myndighet angående de preliminära granskningsresultaten.

Kommissionen får förlänga de frister som avses i led c och d med ytterligare tre månader.

Artikel 65

Programmyndigheter

1. För tillämpningen av artikel [63.3] i budgetförordningen ska medlemsstaten för varje program ange en förvaltande myndighet och en revisionsmyndighet. Om en medlemsstat utnyttjar den möjlighet som avses i artikel 66.2 ska det berörda organet vara programmyndighet. Dessa myndigheter kan vara ansvariga för mer än ett program.

2. Revisionsmyndigheten ska vara en offentlig myndighet som är funktionellt oberoende av revisionsobjekten.
3. Den förvaltande myndigheten får ange ett eller flera förmedlande organ som ska utföra vissa uppgifter under myndighetens ansvar. Överenskommelser mellan den förvaltande myndigheten och de förmedlande organen ska dokumenteras skriftligen.
4. Medlemsstaterna ska säkerställa att principen om åtskillnad av funktioner mellan och inom programmyndigheterna respekteras.
5. Det organ som genomför en sådan medfinansiering av programmet som avses i artikel [11] i förordning (EU) [*Horizon Europe Rules for Participation*] ska anges som förmedlande organ av det relevanta programmets förvaltande myndighet, i enlighet med punkt 3.

KAPITEL II

Standardmässiga förvaltnings- och kontrollsystem

Artikel 66

Den förvaltande myndighetens uppgifter

1. Den förvaltande myndigheten ska ansvara för förvaltningen av programmet, med syftet att programmets mål ska uppnås. Den ska särskilt ha följande uppgifter:
 - a) Välja ut insatser i enlighet med artikel 67.
 - b) Utföra arbetsuppgifter inom programförvaltningen i enlighet med artikel 68.
 - c) Stödja arbetet i övervakningskommittén i enlighet med artikel 69.
 - d) Övervaka de förmedlande organen
 - e) I ett elektroniskt system registrera och lagra de uppgifter om varje insats som behövs för övervakning, utvärdering, ekonomisk förvaltning, kontroller och revisioner, samt säkerställa uppgifternas säkerhet, integritet och konfidentialitet och autentisering av användarna.
2. Medlemsstaten får anförtro den redovisningstjänst som avses i artikel 70 till den förvaltande myndigheten eller till ett annat organ.
3. För program som får stöd från Amif, Fonden för inre säkerhet och instrumentet för gränsförvaltning och visering ska redovisningstjänsten genomföras av den förvaltande myndigheten eller på dess ansvar.
4. Kommissionen ska anta en genomförandeakt i enlighet med det rådgivande förfarande som avses i artikel 109.2, för att säkerställa enhetliga villkor för de elektroniska uppgifter som ska registreras och lagras och som avses i punkt 1 e. Den genomförandeakten ska antas i enlighet med det rådgivande förfarande som avses i artikel 109.2.

Artikel 67

Den förvaltande myndighetens urval av insatser

1. För urvalet av insatser ska den förvaltande myndigheten fastställa och tillämpa icke-diskriminerande och tydliga kriterier och förfaranden som säkerställer jämställdhet samt beaktar Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna, principen om hållbar utveckling och unionens miljöpolitik i enlighet med artiklarna 11 och 191.1 i EUF-fördraget.

Kriterierna och förfarandena ska säkerställa att de insatser som ska väljas ut prioriteras så att unionsfinansieringen bidrar maximalt till att programmets mål uppnås.

2. På begäran av kommissionen ska den förvaltande myndigheten samråda med kommissionen och beakta kommissionens synpunkter före den första inlämningen av urvalskriterier till övervakningskommittén och även före eventuella ändringar av kriterierna.
3. När den förvaltande myndigheten väljer ut insatser ska den
 - a) säkerställa att de utvalda insatserna är förenliga med programmet och faktiskt bidrar till att programmets särskilda mål uppnås,
 - b) säkerställa att de utvalda insatserna överensstämmer med motsvarande strategier och planeringsdokument som utarbetats för att uppfylla de nödvändiga villkoren,
 - c) säkerställa att de utvalda insatserna innebär det bästa förhållandet mellan stödbeloppet, den verksamhet som genomförs och förverkligandet av målen,
 - d) kontrollera att stödmottagaren har de medel och de mekanismer som krävs för att täcka drifts- och underhållskostnaderna,
 - e) säkerställa att de utvalda insatser som omfattas av tillämpningsområdet för Europaparlamentets och rådets direktiv 2011/92/EU⁴⁸ är föremål för en miljökonsekvensbedömning eller ett screeningförfarande på grundval av kraven i det direktivet, senast ändrat genom Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/52/EU⁴⁹,
 - f) kontrollera att tillämplig lagstiftning har följts, om insatserna har påbörjats innan någon stödsökan har lämnats in till den förvaltande myndigheten,
 - g) säkerställa att de utvalda insatserna omfattas av den berörda fondens tillämpningsområde och kan hänföras till en interventionstyp eller ett stödområde för EHFF,
 - h) säkerställa att insatserna inte omfattar verksamhet som ingick i en insats som omlokaliseras i enlighet med artikel 60 eller som skulle innebära en överföring av produktiv verksamhet i enlighet med artikel 59.1 a,
 - i) säkerställa att de utvalda insatserna inte påverkas av något motiverat yttrande från kommissionen med avseende på en överträdelse enligt artikel 258 i EUF-fördraget som medför en risk för utgifternas laglighet och korrekthet eller för fullgörandet av insatserna,
 - j) säkerställa klimatsäkring av investeringar i infrastruktur med en förväntad livslängd på minst fem år.
4. Den förvaltande myndigheten ska förse stödmottagaren med ett dokument med en beskrivning av alla stödvillkor för varje insats, inklusive de särskilda krav som gäller för de produkter eller tjänster som ska levereras, finansieringsplanen och tidsfristen för genomförandet samt, i tillämpliga fall, den metod som ska tillämpas för att fastställa kostnaderna för insatsen och villkoren för utbetalningen av bidraget.
5. För insatser som tilldelats spetskompetensstämpeln eller som valts ut för att medfinansieras i Horisont Europa får den förvaltande myndigheten besluta att bevilja bidrag direkt från Eruf eller ESF+, om insatserna överensstämmer med programmålen.

⁴⁸ Europaparlamentets och rådets direktiv 2011/92/EU av den 13 december 2011 om bedömning av inverkan på miljön av vissa offentliga och privata projekt (EUT L 26, 28.1.2012, s. 1).

⁴⁹ Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/52/EU av den 16 april 2014 om bedömning av inverkan på miljön av vissa offentliga och privata projekt (EUT L 124, 25.4.2014, s. 1).

Medfinansieringsgraden för det instrument som beviljar spetskompetensstämpeln eller en samfinansieringsåtgärd för program ska användas och ska fastställas i det dokument som avses i punkt 4.

6. När den förvaltande myndigheten väljer ut ett insats av strategisk betydelse ska den omedelbart informera kommissionen och förse kommissionen med all relevant information om insatsen.

Artikel 68

Programförvaltning vid den förvaltande myndigheten

1. Den förvaltande myndigheten ska
 - a) genomföra förvaltningskontroller för att kontrollera att medfinansierade varor och tjänster har levererats, att insatsen överensstämmer med tillämplig lagstiftning, med programmet och med stödvillkoren, samt
 - i) om kostnader ska ersättas i enlighet med artikel 48.1 a, att det utgiftsbelopp som stödmottagarna begärt ersättning för i samband med dessa kostnader har betalats och att stödmottagarna för separata räkenskaper för alla transaktioner som rör insatsen,
 - ii) om kostnader ska ersättas i enlighet med artikel 48.1 b, c och d, att villkoren för ersättning av utgifter till stödmottagaren har uppfyllts,
 - b) säkerställa, om medel finns tillgängliga, att stödmottagaren får hela det förfallna beloppet inom 90 dagar från den dag då stödmottagaren lämnar in sin betalningsansökan,
 - c) ha infört effektiva och proportionella åtgärder och förfaranden för bedrägeribekämpning, med beaktande av de risker som identifierats,
 - d) förebygga, upptäcka och korrigera oriktigheter,
 - e) bekräfta att de bokförda utgifterna är lagliga och korrekta,
 - f) utarbeta förvaltningsförklaringen i enlighet med mallen i bilaga XV, och
 - g) tillhandahålla prognoser över beloppet för de betalningsansökningar som ska lämnas in den 31 januari och den 31 juli för innevarande och efterföljande kalenderår, i enlighet med bilaga VII.

För första stycket led b får inga belopp dras av eller hållas inne och inga särskilda avgifter eller andra avgifter med motsvarande effekt som kan minska beloppet till stödmottagare fås ut.

För insatser inom offentlig-privata partnerskap ska den förvaltande myndigheten göra betalningar till ett spärrkonto som inrättats för det syftet i stödmottagarens namn, för användning i enlighet med överenskommelsen om offentlig-privat partnerskap.

2. De förvaltningskontroller som avses i punkt 1 a ska vara riskbaserade och stå i proportion till de risker som identifierats, enligt vad som fastställts i en riskhanteringsstrategi.

Förvaltningskontrollerna ska omfatta administrativa kontroller av stödmottagarnas betalningsansökningar och kontroller på plats av insatser. De ska genomföras senast innan räkenskaperna upprättas i enlighet med artikel 92.
3. Om den förvaltande myndigheten också är stödmottagare inom programmet ska rutinerna för förvaltningskontroller säkerställa att funktionerna hålls isär.

4. Genom undantag från punkt 2 får det i ETS-förordningen fastställas särskilda regler om förvaltningskontroller för Interregprogrammen.

Artikel 69

Den förvaltande myndighetens stöd till övervakningskommitténs arbete

Den förvaltande myndigheten ska

- a) i god tid förse övervakningskommittén med all den information som den behöver för att utföra sina arbetsuppgifter, och
- b) följa upp övervakningskommitténs beslut och rekommendationer.

Artikel 70

Redovisningstjänst

1. Redovisningstjänsten ska omfatta följande arbetsuppgifter:
 - a) Utarbetande och inlämning av betalningsansökningar till kommissionen i enlighet med artiklarna 85 och 86.
 - b) Upprättande av räkenskaperna i enlighet med artikel 92 och registrering av alla delar av räkenskaperna i ett elektroniskt system.
 - c) Omräkning till euro av utgifter som betalats i en annan valuta, med kommissionens månatliga växelkurs för den månad då utgiften registrerades i redovisningssystemen hos det organ som ansvarar för att utföra de arbetsuppgifter som fastställs i den här artikeln.
2. Redovisningstjänsten ska inte omfatta kontroller på stödmottagarnivå.
3. Genom undantag från punkt 1 c får det i ETS-förordningen fastställas en annan metod för omräkning till euro av utgifter som betalats i en annan valuta.

Artikel 71

Revisionsmyndighetens uppgifter

1. Revisionsmyndigheten ska ha ansvaret att genomföra systemrevisioner, insatsrevisioner och räkenskapsrevisioner i syfte att ge kommissionen en oberoende försäkran om att förvaltnings- och kontrollsystemen fungerar effektivt och att utgifterna i de räkenskaper som lämnas till kommissionen är lagliga och korrekta.
2. Revisionsarbetet ska utföras i enlighet med internationellt vedertagna revisionsstandarder.
3. Revisionsmyndigheten ska upprätta och överlämna följande till kommissionen:
 - a) Ett årligt revisionsuttalande i enlighet med artikel [63.7] i budgetförordningen och med mallen i bilaga XVI, som bygger på allt revisionsarbete som utförts och som omfattar följande separata komponenter:
 - i) Räkenskapernas fullständighet, sanningsenlighet och korrekthet.
 - ii) Lagligheten och korrektheten hos de utgifter som redovisats i de räkenskaper som lämnats till kommissionen.
 - iii) Effektivt fungerande förvaltnings- och kontrollsystem.
 - b) En årlig kontrollrapport som uppfyller kraven i artikel [63.5 b] i budgetförordningen, i enlighet med mallen i bilaga XVII och, till stöd för det revisionsuttalande som avses i led a, med en sammanfattning av resultaten, inklusive en analys av systemfelens och

systembristernas karaktär och omfattning, de korrigerande åtgärder som föreslagits och genomförts samt sammanlagd och kvarstående felprocent efter dessa åtgärder för de utgifter som tagits upp i de räkenskaper som överlämnats till kommissionen.

4. Om program har grupperats för insatsrevision i enlighet med artikel 73.2 får den information som krävs enligt punkt 3 b grupperas i en enda rapport.

Om revisionsmyndigheten använder sig av den möjligheten för program som får stöd från Amif, Fonden för inre säkerhet och instrumentet för gränsförvaltning och visering ska den information som krävs enligt punkt 3 b rapporteras av fonden.

5. Revisionsmyndigheten ska överlämna rapporterna om systemrevisioner till kommissionen så snart det kontradiktoriska förfarandet med berörda revisionsobjekt har avslutats.
6. Kommissionen och revisionsmyndigheterna ska sammanträda regelbundet och minst en gång om året, om de inte kommit överens om något annat, för att granska revisionsstrategin, den årliga kontrollrapporten och revisionsuttalandet, samordna sina revisionsplaner och revisionsmetoder och diskutera hur förvaltnings- och kontrollsystemen kan förbättras.

Artikel 72

Revisionsstrategi

1. Revisionsmyndigheten ska utarbeta en revisionsstrategi som bygger på en riskbedömning, med beaktande av den beskrivning av förvaltnings- och kontrollsystem som föreskrivs i artikel 63.9, och som omfattar systemrevisioner och insatsrevisioner. Revisionsstrategin ska omfatta systemrevisioner av nyligen utsedda förvaltande myndigheter och myndigheter som sköter redovisningstjänsten inom nio månader efter deras första verksamhetsår. Revisionsstrategin ska utarbetas i enlighet med mallen i bilaga XVIII och den ska uppdateras årligen, efter den första årliga kontrollrapporten och revisionsuttalandet som lämnats till kommissionen. Den kan omfatta ett eller flera program.
2. Revisionsstrategin ska lämnas till kommissionen på begäran.

Artikel 73

Insatsrevisioner

1. Insatsrevisionerna ska omfatta utgifter som deklarerats till kommissionen och bygga på ett urval. Urvalet ska vara representativt och bygga på statistiska urvalsmetoder.
2. Om populationen består av färre än 300 urvalsenheter får en icke-statistisk urvalsmetod användas, efter att yrkesmässig bedömning av revisionsmyndigheten. I sådana fall ska urvalets storlek vara tillräckligt för att revisionsmyndigheten ska kunna göra ett giltigt revisionsuttalande. Den icke-statistiska urvalsmetoden ska omfatta minst 10 % av urvalsenheterna i populationen för räkenskapsåret och väljas ut slumpmässigt.

Det statistiska urvalet får omfatta ett eller flera program som får stöd från Eruf, Sammanhållningsfonden och ESF+ och, efter stratifiering när så är lämpligt, en eller flera programperioder enligt revisionsmyndighetens yrkesmässiga bedömning.

Urvalet av insatser som får stöd från Amif, Fonden för inre säkerhet, instrumentet för gränsförvaltning och visering och EHFF ska omfatta insatser som får stöd från varje fond separat.

3. Insatsrevisionerna ska omfatta kontroller på plats av insatsernas fysiska genomförande endast om så krävs för den typ av insatser som berörs.

I ESF+-förordningen får särskilda bestämmelser fastställas för program enligt artikel [4 c vii] i ESF+-förordningen.

4. Kommissionen ska ges befogenhet att anta en delegerad akt i enlighet med artikel 107 med avseende på att komplettera denna artikel med regler om standardiserade urvalsmetoder och villkor som ska omfatta en eller flera programperioder.

Artikel 74

Rutiner för en gemensam revision

1. När kommissionen och revisionsmyndigheterna genomför revisioner ska de vederbörligen beakta principerna om en enda revision och om proportionalitet i förhållande till risknivån i unionens budget. De ska undvika att samma utgifter som deklarerats till kommissionen revideras flera gånger, för att minimera kostnaderna för förvaltningskontroller och revisioner och även den administrativa bördan för stödmottagarna.

Kommissionen och revisionsmyndigheterna ska först använda all information och alla register i det elektroniska system som avses i artikel 66.1 e, inklusive resultat av förvaltningskontroller, och de ska enbart begära och erhålla ytterligare handlingar och revisionsbevis från de berörda stödmottagarna om de efter en yrkesmässig bedömning anser att så krävs för att dra robusta revisionsslutsatser.

2. För program där kommissionen anser att revisionsmyndighetens yttrande är tillförlitligt och där den berörda medlemsstaten deltar i det fördjupade samarbetet om Europeiska åklagarmyndigheten ska kommissionens egna revisioner begränsas till en granskning av revisionsmyndighetens arbete.
3. Insatser för vilka de totala stödberättigande utgifterna inte överstiger 400 000 euro för Eruf och Sammanhållningsfonden, 300 000 euro för ESF+ eller 200 000 EUR för EHFF, Amif, Fonden för inre säkerhet och instrumentet för gränsförvaltning och visering ska inte omfattas av mer än en revision, av antingen revisionsmyndigheten eller kommissionen, före inlämningen av räkenskaperna för det räkenskapsår då insatsen slutförs.

Övriga insatser ska inte omfattas av mer än en revision per räkenskapsår, av antingen revisionsmyndigheten eller kommissionen, före inlämningen av räkenskaperna för det räkenskapsår då insatsen slutförs. Insatser ska inte omfattas av revision av kommissionen eller revisionsmyndigheten under ett visst år om Europeiska revisionsrätten redan genomfört en revision det året, förutsatt att resultaten av revisionsrättens revision av insatserna kan användas av revisionsmyndigheten eller av kommissionen för fullgörandet av deras respektive uppgifter.

4. Utan hinder av bestämmelserna i punkt 3 får en insats omfattas av mer än en revision, om revisionsmyndigheten gör den yrkesmässiga bedömningen att det inte är möjligt att göra ett giltigt revisionsuttalande.
5. Punkterna 2 och 3 ska inte tillämpas i följande fall:
 - a) Det finns en särskild risk för oriktigheter eller indikationer på bedrägerier.
 - b) Det finns ett behov av att göra om revisionsmyndighetens arbete för säkerställa att myndigheten fungerar effektivt.
 - c) Det finns bevis på allvarliga brister i revisionsmyndighetens arbete.

Artikel 75

Förvaltningskontroller och revisioner av finansieringsinstrument

1. Den förvaltande myndigheten ska genomföra förvaltningskontroller på plats i enlighet med artikel 68.1 endast hos organ som genomför finansieringsinstrumentet och, när det gäller garantifonder, hos organ som ger de underliggande nya lånen.
2. Den förvaltande myndigheten ska inte utföra kontroller på plats hos Europeiska investeringsbanken (EIB) eller andra internationella finansinstitut där en medlemsstat är aktieägare.
EIB och andra internationella finansinstitut där en medlemsstat är aktieägare ska dock lämna kontrollrapporter som stöder betalningsansökningarna till den förvaltande myndigheten.
3. Revisionsmyndigheten ska genomföra systemrevisioner och insatsrevisioner i enlighet med artiklarna 71, 73 eller 77 hos de organ som genomför finansieringsinstrumentet och, när det gäller garantifonder, hos organ som beviljar de underliggande nya lånen.
4. Revisionsmyndigheten ska inte utföra revisioner hos EIB eller andra internationella finansinstitut där en medlemsstat är aktieägare för finansieringsinstrument som genomförs av dem.
EIB eller andra internationella finansinstitut där en medlemsstat är aktieägare ska dock förse kommissionen och revisionsmyndigheten med en årlig revisionsrapport som upprättats av deras externa revisorer vid slutet av varje kalenderår. Rapporten ska omfatta de element som ingår i bilaga XVII.
5. EIB och andra internationella finansinstitut ska förse programmyndigheterna med alla de handlingar som behövs för att de ska kunna fullgöra sina skyldigheter.

Artikel 76

Tillgång till handlingar

1. Utan att det påverkar bestämmelserna om statligt stöd ska den förvaltande myndigheten se till att alla verifikat som rör en insats som får stöd av fonderna bevaras på lämplig nivå under fem år räknat från den 31 december det år då den förvaltande myndigheten gjorde den sista utbetalningen till stödmottagaren.
2. Denna tidsperiod ska avbrytas vid rättsliga förfaranden eller på begäran av kommissionen.

KAPITEL III

Användning av nationella förvaltningssystem

Artikel 77

Utökade proportionella arrangemang

Om villkoren i artikel 78 är uppfyllda får medlemsstaten tillämpa följande utökade proportionella arrangemang för ett programs förvaltnings- och kontrollsystem:

- a) Genom undantag från artikel 68.1 a och 68.2 får den förvaltande myndigheten tillämpa endast de nationella förfarandena för förvaltningskontroller.
- b) Genom undantag från artikel 73.1 och 73.3 får revisionsmyndigheten begränsa sin revision till ett statistiskt urval av 30 ursvalsenheter för det berörda programmet eller programgruppen.

- c) Kommissionen ska begränsa sina egna revisioner till en granskning av revisionsmyndighetens arbete genom göra om revisionsmyndighetens kontroller, om inte tillgänglig information visar på allvarliga brister i revisionsmyndighetens arbete.

För led b, när populationen består av färre än 300 urvalsenheter, får revisionsmyndigheten tillämpa en icke-statistisk urvalsmetod i enlighet med artikel 73.2.

Artikel 78

Villkor för användningen av utökade proportionella arrangemang

1. Medlemsstaten får använda de utökade proportionella arrangemang som fastställs i artikel 77 när som helst under programperioden, om kommissionen har bekräftat i sina offentliggjorda årliga verksamhetsrapporter för de två år som föregår medlemsstatens beslut att tillämpa bestämmelserna i den artikeln att programmets förvaltnings- och kontrollsystem fungerar effektivt och att den totala felprocenten för varje år ligger under 2 %. När kommissionen bedömer om programmets förvaltnings- och kontrollsystem fungerar effektivt ska den beakta den berörda medlemsstatens deltagande i det fördjupade samarbetet om Europeiska åklagarmyndigheten.

Om en medlemsstat bestämmer sig för att utnyttja denna möjlighet ska den meddela kommissionen om användningen av de proportionella arrangemang som fastställs i artikel 77, och de ska användas från början av följande räkenskapsår.

2. Medlemsstaten får använda de arrangemang som avses i artikel 77 i början av programperioden, om de villkor som fastställs i punkt 1 är uppfyllda för ett liknande program som genomförs 2014–2020 och om de förvaltnings- och kontrollarrangemang som inrättats för programperioden 2021–2017 i stor utsträckning bygger på arrangemangen för det tidigare programmet. I sådana fall kommer de utökade proportionella arrangemangen att tillämpas från början av programperioden.
3. Medlemsstaten ska utarbeta eller uppdatera den beskrivning av förvaltnings- och kontrollsystemen och revisionsstrategin som beskrivs i artiklarna 63.9 och 72 i enlighet med detta.

Artikel 79

Justeringar under programperioden

1. Om kommissionen eller revisionsmyndigheten, på grundval av de genomförda revisionerna och den årliga kontrollrapporten, beslutar att villkoren i artikel 78 inte längre är uppfyllda ska kommissionen begära att revisionsmyndigheten utför ytterligare granskningsarbete i enlighet med artikel 63.3 samt vidtar korrigerande åtgärder.
2. Om det i följande årliga kontrollrapport bekräftas att villkoren fortfarande inte är uppfyllda, och kommissionen därmed bara får en begränsad försäkran om att förvaltnings- och kontrollsystemen fungerar effektivt och att utgifterna är lagliga och korrekta, ska kommissionen begära att revisionsmyndigheten genomför systemrevisioner.
3. Kommissionen får, efter att ha gett medlemsstaten möjlighet att framföra sina synpunkter, informera medlemsstaten om att de utökade proportionella arrangemangen enligt artikel 77 inte längre ska användas.

AVDELNING VII
EKONOMISK FÖRVALTNING, INLÄMNING OCH GRANSKNING AV RÄKENSKAPER SAMT
FINANSIELLA KORRIGERINGAR

KAPITEL I
Ekonomisk förvaltning

AVSNITT I
ALLMÄNNA REDOVISNINGSREGLER

Artikel 80
Budgetåtaganden

1. Beslutet om godkännande av program i enlighet med artikel 18 ska utgöra ett finansieringsbeslut i den mening som avses i [artikel 110.3] i budgetförordningen och när beslutet anmälts till berörd medlemsstat ska det utgöra ett rättsligt åtagande.
I beslutet ska unionens bidrag per fond och per år anges.
2. Unionens budgetåtaganden för varje program ska göras av kommissionen i årliga delbetalningar för varje fond mellan den 1 januari 2021 och den 31 december 2027.
3. Genom undantag från artikel 111.2 i budgetförordningen ska budgetåtagandena för den första delbetalningen göras när kommissionen har antagit programmet.

Artikel 81
Användning av euro

Belopp som fastställs i program eller som rapporteras eller deklarerar till kommissionen av medlemsstaterna ska anges i euro.

Artikel 82
Återbetalning

1. Återbetalningar till unionens budget ska göras före den förfallodag som anges i det betalningskrav som upprättats i enlighet med [artikel 98 i budgetförordningen]. Förfallodagen ska vara den sista dagen i den andra månaden efter det att betalningskravet upprättades.
2. Om återbetalningen inte sker i tid ska dröjsmålsränta betalas för perioden från förfallodagen till den dag då betalningen görs. Räntesatsen för dröjsmålsräntan ska vara 1,5 procentenheter högre än den räntesats som Europeiska centralbanken tillämpar i sina huvudsakliga refinansieringstransaktioner den första arbetsdagen i den månad då förfallodagen inträffar.

AVSNITT II
REGLER FÖR BETALNINGAR TILL MEDLEMSSTATER

Artikel 83
Typer av betalningar

Betalningar ska ske i form av förfinansiering, mellanliggande betalningar och slutbetalning av saldot för räkenskapsåret.

Artikel 84
Förfinansiering

1. Kommissionens förfinansiering ska baseras på det totala stödet från fonderna som fastställs i beslutet om godkännande av programmet i enlighet med artikel 17.3 f i.
2. Förfinansieringen för varje fond ska, om medel finns tillgängliga, betalas i årliga delbetalningar före den 1 juli varje år enligt följande:
 - a) 2021: 0,5 %.
 - b) 2022: 0,5 %.
 - c) 2023: 0,5 %.
 - d) 2024: 0,5 %.
 - e) 2025: 0,5 %.
 - f) 2026: 0,5 %

Om ett program antas efter den 1 juli 2021 ska de första delbetalningarna utbetalas det år då programmet antas.

3. Genom undantag från punkt 2 ska särskilda regler om förfinansiering för Interregprogrammen fastställas i ETS-förordningen.
4. Det belopp som betalats ut som förfinansiering räknas av i kommissionens räkenskaper senast under det sista räkenskapsåret.
5. Om förfinansieringen genererar ränta ska denna används för det berörda programmet på samma sätt som fondmedlen och den ska tas med i redovisningen för följande räkenskapsår.

Artikel 85
Betalningsansökningar

1. Medlemsstaten ska lämna in högst fyra betalningsansökningar per program, per fond och per räkenskapsår. Tidsfristen för varje betalningsansökan vara den 30 april, den 31 juli, den 31 oktober och den 26 december varje år.

Den sista betalningsansökan som lämnas in senast den 31 juli ska anses vara den sista betalningsansökan för det räkenskapsår som avslutades den 30 juni.
2. Betalningsansökningar ska bara godtas om det senaste garantipaketet har lämnats in som det ska.
3. Betalningsansökningar ska lämnas in till kommissionen i enlighet med mallen i bilaga XIX och den ska för varje prioritering och för varje regionkategori omfatta följande:
 - a) Det sammanlagda beloppet av stödberättigande utgifter som stödmottagarna ådragit sig och som betalats i samband med genomförandet av insatserna, enligt vad som registrerats i redovisningsorganets redovisningssystem.
 - b) Beloppet för tekniskt stöd, beräknat i enlighet med artikel 31.2.
 - c) Det sammanlagda beloppet av offentliga bidrag som har betalats eller som ska betalas, enligt vad som registrerats i redovisningssystemet hos det organ som sköter redovisningstjänsten.
4. Genom undantag från punkt 3 a ska följande gälla:

- a) Om unionens bidrag ges i enlighet med artikel 46 a ska beloppen i betalningsansökan vara de belopp som motiveras av framstegen när det gäller att uppfylla villkoren eller att uppnå resultat, i enlighet med det beslut som avses i artikel 89.2.
 - b) Om unionens bidrag ges i enlighet med artikel 46 c, d och e ska beloppen i betalningsansökan vara de belopp som fastställs i enlighet med det beslut som avses i artikel 88.3.
 - c) För de former av bidrag som förtecknas i artikel 48.1 b, c och d ska beloppen i betalningsansökan vara de kostnader som beräknas på tillämpliga grunder.
5. Genom undantag från punkt 3 c, när det gäller stödsystem enligt artikel 107 i EUF-fördraget, ska det offentliga bidraget som motsvarar utgifter i en betalningsansökan ha betalats ut till stödmottagarna av det organ som beviljar stödet.

Artikel 86

Särskilda komponenter för finansieringsinstrument i betalningsansökningar

- 1. Om finansieringsinstrument genomförs i enlighet med artikel 53.2 ska betalningsansökningar som lämnas in i enlighet med bilaga XIX omfatta de totala belopp som har betalats ut eller, när det gäller garantier, de belopp som avsatts enligt garantiavtal, av den förvaltande myndigheten till stödmottagare enligt artikel 62.1 a, b och c.
- 2. Om finansieringsinstrument genomförs i enlighet med artikel 53.3 ska betalningsansökningar som omfattar utgifter för finansieringsinstrument lämnas in i enlighet med följande:
 - a) Det belopp som ingår i den första betalningsansökan ska ha betalats ut till finansieringsinstrumentet och kan uppgå till 25 % av det totala programbidrag som anslagits för finansieringsinstrumentet i det relevanta finansieringsavtalet, i enlighet med relevant prioritering och regionkategori, om tillämpligt.
 - b) Det belopp som ingår i de följande betalningsansökningarna som lämnas in under stödberättigandeperioden ska omfatta stödberättigande utgifter enligt artikel 62.1.
- 3. Det belopp som ingår i den första betalningsansökan och som avses i punkt 2 a ska räknas av i kommissionens räkenskaper senast under det sista räkenskapsåret.

Det ska anges separat i betalningsansökningarna.

Artikel 87

Gemensamma regler för betalningar

- 1. Under förutsättning att det finns medel tillgängliga ska kommissionen göra mellanliggande betalningar senast 60 dagar efter den dag då en betalningsansökan tagits emot av kommissionen.
- 2. Varje betalning ska hänföras till det tidigaste öppna budgetåtagandet för den berörda fonden och regionkategorin. Kommissionen ska med mellanliggande betalningar ersätta 90 % av de belopp som ingår i betalningsansökan, vilket blir resultatet när medfinansieringsgraden för varje prioritering tillämpas på de sammanlagda stödberättigande utgifterna eller på det offentliga bidraget, beroende på vad som är tillämpligt. Kommissionen ska fastställa återstående belopp som ska ersättas eller återkrävas när kontonas saldo beräknas i enlighet med artikel 94.
- 3. Stödet från fonderna till en prioritering i form av mellanliggande betalningar ska inte överstiga stödbeloppet från fonderna till den prioritering som fastställs i kommissionens beslut om godkännande av programmet.

4. Om unionens bidrag sker i den form som avses i artikel 46 a eller om bidragen sker i den form som förtecknas i artikel 48.1 b, c och d ska kommissionen inte betala mer än det belopp som medlemsstaten begär.
5. Dessutom ska stödet från fonderna till en prioritering i form av slutbetalning för det sista räkenskapsåret inte överstiga något av följande belopp:
 - a) Det offentliga bidrag som deklarerats i betalningsansökningar.
 - b) Det stöd från fonderna som betalats ut till stödmottagarna.
 - c) Det belopp som medlemsstaten begär.
6. På begäran av en medlemsstat kan mellanliggande betalningar ökas med 10 % över den medfinansieringsgrad som gäller för varje prioritering för fonderna, om medlemsstaten uppfyller något av följande villkor efter [date of adoption of this Regulation].
 - a) Medlemsstaten får ett lån från unionen i enlighet med rådets förordning (EU) nr 407/2010.
 - b) Medlemsstaten får medelfristigt ekonomiskt stöd genom den europeiska stabilitetsmekanismen, i enlighet med ESM-fördraget av den 2 februari eller rådets förordning (EG) nr 332/2002⁵⁰, på villkor att ett makroekonomiskt anpassningsprogram genomförs.
 - c) Medlemsstaten får ekonomiskt stöd på villkor att den genomför ett makroekonomiskt anpassningsprogram enligt Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 472/2013⁵¹.

Den höjda medfinansieringsgraden, som inte får överstiga 100 %, ska tillämpas för betalningsansökningar fram till slutet av det kalenderår då det ekonomiska stödet upphör.
7. Punkt 6 är inte tillämplig på Interregprogram.

Artikel 88

Ersättning för stödberättigande utgifter på grundval av enhetskostnader, enhetsbelopp och schablonsatser

1. Kommissionen får betala ut unionens bidrag till ett program på grundval av enhetskostnader, enhetsbelopp och schablonsatser för utbetalning av unionens bidrag till ett program.
2. För att använda unionens bidrag till programmet på grundval av enhetskostnader, enhetsbelopp och schablonsatser enligt artikel 46 ska medlemsstaterna lämna in ett förslag till kommissionen i enlighet med mallarna i bilagorna V och VI, som en del av programmet eller av en begäran om ändring av programmet.

De belopp och satser som medlemsstaten föreslår ska fastställas på grundval av den delegerade akt som avses i punkt 4 eller på grundval av följande:

 - a) En rättvis, skälig och kontrollerbar beräkningsmetod baserad på
 - i) statistiska uppgifter, annan objektiv information eller en expertbedömning,
 - ii) kontrollerade historiska uppgifter, eller

⁵⁰ Rådets förordning (EG) nr 332/2002 av den 18 februari 2002 om upprättandet av ett system för medelfristigt ekonomiskt stöd till medlemsstaters betalningsbalans (EGT L 53, 23.2.2002, s. 1).

⁵¹ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 472/2013 av den 21 maj 2013 om förstärkning av den ekonomiska övervakningen och övervakningen av de offentliga finanserna i medlemsstater i euroområdet som har, eller hotas av, allvarliga problem i fråga om sin finansiella stabilitet (EUT L 140, 27.5.2013, s. 1).

- iii) tillämpningen av normala rutiner för kostnadsredovisning.
 - b) Budgetförslag.
 - c) Bestämmelserna om motsvarande enhetskostnader, enhetsbelopp och schablonsatser som tillämpas inom unionens politik för liknande typer av insatser.
 - d) Bestämmelserna om motsvarande enhetskostnader och enhetsbelopp som tillämpas inom bidragssystem som finansieras helt och hållet av medlemsstaten för liknande typer av insatser.
3. I kommissionens beslut om godkännande av programmet eller av programändringar ska det fastställas vilka typer av insatser som omfattas av ersättning baserad på enhetskostnader, enhetsbelopp och schablonsatser, vad och vilka belopp som ska omfattas av enhetskostnader, enhetsbelopp och schablonsatser samt hur beloppen ska justeras.
- Medlemsstaterna ska använda en av de former av bidrag som avses i artikel 48.1 för att stödja insatser för vilka utgifterna ersätts av kommissionen på grundval av den här artikeln.
- Kommissionens eller medlemsstaternas revisioner ska enbart syfta till att kontrollera att villkoren för ersättning från kommissionen är uppfyllda.
4. Kommissionen ska ges befogenhet att anta en delegerad akt i enlighet med artikel 107 med avseende på att komplettera denna artikel genom att fastställa enhetskostnader, enhetsbelopp, schablonsatser, beloppen för dem och metoder för att justera dem på de sätt som avses i punkt 2 andra stycket.

Artikel 89

Finansiering som inte är kopplad till kostnader

1. För att använda unionens bidrag till hela eller delar av en prioritering i programmen på grundval av finansiering som inte är kopplad till kostnader ska medlemsstaterna lämna in ett förslag till kommissionen i enlighet med mallarna i bilagorna V och VI, som en del av programmet eller av en begäran om ändring av programmet. Förslaget ska innehålla följande uppgifter:
- a) Den prioritering som berörs och det totala beloppet som täcks av finansiering som inte är kopplad till kostnader. En beskrivning av den del av programmet och den typ av insatser som täcks av finansiering som inte är kopplad till kostnader.
 - b) En beskrivning av de villkors som ska vara uppfyllda eller de resultat som ska uppnås, med en tidsplan.
 - c) Mellanliggande produkter som utlöser ersättning från kommissionen.
 - d) Måttenheter.
 - e) En plan för kommissionens utbetalning och relaterade belopp som är kopplade till framstegen när det gäller att uppfylla villkoren eller att uppnå resultat.
 - f) Arrangemangen för kontroll av de mellanliggande produkterna och av att villkoren har uppfyllts eller att resultaten har uppnåtts.
 - g) Metoderna för justering av beloppen, i tillämpliga fall.
 - h) Arrangemang för att säkerställa en verifieringskedja i enlighet med bilaga XI som visar att villkoren har uppfyllts eller att resultaten har uppnåtts.
2. Kommissionens beslut om godkännande av programmet eller ansökan om ändring av det ska innehålla alla de delar som förtecknas i punkt 1.

3. Medlemsstaterna ska använda en av de former av bidrag som avses i artikel 48.1 för att stödja insatser för vilka utgifterna ersätts av kommissionen på grundval av den här artikeln.
Kommissionens eller medlemsstaternas revisioner ska enbart syfta till att kontrollera att villkoren för ersättning från kommissionen är uppfyllda eller att resultaten har uppnåtts.
4. Kommissionen ska ges befogenhet att anta en delegerad akt i enlighet med artikel 107 med avseende på att komplettera denna artikel genom att fastställa belopp för finansiering som inte är kopplad till kostnader per typ av insats, metoder för justering av beloppen och de villkor som ska uppfyllas eller de resultat som ska uppnås.

AVSNITT III

AVBROTT OCH INNEHÅLLANDEN

Artikel 90

Avbrott i betalningsfristen

1. Kommissionen får avbryta fristen för betalningar, utom för förfinansiering, i högst sex månader om något av följande villkor är uppfyllt:
 - a) Det finns bevis som tyder på en allvarlig brist men inga korrigerande åtgärder har vidtagits.
 - b) Kommissionen måste genomföra ytterligare kontroller efter att ha fått information om att utgifter i en betalningsansökan kan vara kopplade till en oriktighet.
2. Medlemsstaten får samtycka till att avbrottsperioden förlängs med tre månader.
3. Kommissionen ska begränsa avbrottet till att gälla den del av utgifterna som påverkas av de omständigheter som avses i punkt 1, om det inte är omöjligt att identifiera den del av utgifterna som påverkas. Kommissionen ska skriftligen informera medlemsstaten om anledningen till avbrottet och be den att åtgärda situationen. Kommissionen ska avsluta avbrottet så snart åtgärder som korrigerar de omständigheter som avses i punkt 1 har vidtagits.
4. I de fondspecifika bestämmelserna för EHFF får det föreskrivas om särskilda grunder för att avbryta betalningar som är kopplade till bristande efterlevnad av tillämpliga regler inom den gemensamma fiskeripolitiken.

Artikel 91

Innehållande av betalningar

1. Kommissionen får besluta att hålla inne alla eller en del av betalningarna efter att medlemsstaten har fått möjlighet att lämna sina synpunkter, om något av följande villkor är uppfyllt:
 - a) Medlemsstaten har underlåtit att vidta nödvändiga åtgärder för att åtgärda en situation som har lett till ett avbrott i enlighet med artikel 90.
 - b) Det finns en allvarlig brist.
 - c) Utgifterna i betalningsansökan är kopplade till en oriktighet som inte har korrigerats.
 - d) Det finns ett motiverat yttrande från kommissionen med avseende på en överträdelse enligt artikel 258 i EUF-fördraget som medför en risk för utgifternas laglighet och korrekthet.
 - e) Medlemsstaten har underlåtit att vidta nödvändiga åtgärder i enlighet med artikel 15.6.

2. Kommissionen ska häva innehållandet av alla eller delar av betalningarna om medlemsstaten har vidtagit åtgärder för att korrigera de omständigheter som avses i punkt 1.
3. I de fondspecifika bestämmelserna för EHFF får det föreskrivas om särskilda grunder för att hålla inne betalningar som är kopplade till bristande efterlevnad av tillämpliga regler inom den gemensamma fiskeripolitiken.

KAPITEL II

Inlämning och granskning av räkenskaper

Artikel 92

Innehåll och inlämning av räkenskaper

1. För varje räkenskapsår för vilket betalningsansökningar har lämnats in ska medlemsstaten senast den 15 februari lämna in följande handlingar till kommissionen (nedan kallade *garantipaketet*) som ska omfatta det föregående räkenskapsåret enligt definitionen i artikel 2.28.
 - a) Räkenskaperna. i enlighet med mallen i bilaga XX.
 - b) Den förvaltningsförklaring som avses i artikel 68.1 f, i enlighet med mallen i bilaga XV.
 - c) Det revisionsuttalande som avses i artikel 71.3 a, i enlighet med mallen i bilaga XVI.
 - d) Den årliga kontrollrapport som avses i artikel 71.3 b, i enlighet med mallen i bilaga XVII.
2. Den tidsfrist som avses i punkt 1 får i undantagsfall förlängas av kommissionen till den 1 mars, efter ett meddelande från den berörda medlemsstaten.
3. Räkenskaperna ska för varje prioritering och, om tillämpligt, varje fond och regionkategori omfatta följande:
 - a) Det totala beloppet av stödberättigande utgifter som bokförts i redovisningssystemet hos det organ som sköter redovisningstjänsten och som har tagits med i den slutliga betalningsansökningen för räkenskapsåret och det totala beloppet för motsvarande offentliga bidrag som betalats eller som ska betalas.
 - b) De belopp som dragits tillbaka under räkenskapsåret.
 - c) De belopp av offentliga bidrag som betalats till varje finansieringsinstrument.
 - d) För varje prioritering, en förklaring av eventuella skillnader mellan belopp som deklarerats enligt led a och belopp som deklarerats i betalningsansökningar för samma räkenskapsår.
4. Räkenskaperna ska inte godtas om inte medlemsstaterna har vidtagit nödvändiga korrigeringar för att minska den kvarstående risken att de utgifter som ingår i räkenskapernas inte är lagliga och korrekta till mindre än 2 %.
5. Medlemsstaterna ska särskilt dra av följande i räkenskaperna:
 - a) Oriktiga utgifter som har varit föremål för finansiella korrigeringar i enlighet med artikel 97.
 - b) Utgifter som är föremål för en pågående bedömning avseende laglighet och korrekthet.
 - c) Andra belopp enligt vad som krävs för att sänka den kvarstående felprocenten till 2 % av de utgifter som ingår i räkenskaperna.

Medlemsstaten får låta utgifter under första stycket led b ingå i en betalningsansökan under följande räkenskapsår när dess laglighet och korrekthet har bekräftats.

6. Medlemsstater får byta ut oriktiga belopp som upptäcks efter det att räkenskaperna lämnats in, genom att göra motsvarande justeringar i räkenskaperna för det räkenskapsår då oriktigheten upptäcktes, utan att det påverkar artikel 98.
7. Som en del i garantipaketet ska medlemsstaten för det sista räkenskapsåret lämna in den slutliga prestationsrapport som avses i artikel 38 eller den sista årliga genomföranderapporten för EHFF, Amif, Fonden för inre säkerhet och instrumentet för gränsförvaltning och visering.

Artikel 93

Granskning av räkenskaper

Kommissionen ska försäkra sig om att räkenskaperna är fullständiga, exakta och sanningsenliga senast den 31 maj året efter räkenskapsårets slut, om inte artikel 96 är tillämplig.

Artikel 94

Beräkning av saldot

1. När kommissionen beräknar det belopp som ska belasta fonderna för räkenskapsåret och senare justeringar av betalningarna till medlemsstaten ska den beakta följande:
 - a) De belopp i räkenskaperna som avses i artikel 95.2 a och som medfinansieringsgraden för varje prioritering ska tillämpas på.
 - b) Det totala belopp som kommissionen betalat ut i form av mellanliggande betalningar under räkenskapsåret.
2. Om ett belopp kan återkrävas från medlemsstaten ska kommissionen utfärda ett betalningskrav som om möjligt ska verkställas genom avräkning från de belopp som ska betalas ut till medlemsstaten i senare utbetalningar till samma program. Ett sådant återkrav ska inte utgöra en finansiell korrigerings och ska inte minska stödet från fonderna till programmet. Det återvunna beloppet ska utgöra inkomster avsatta för särskilda ändamål i enlighet med artikel [177.3] i budgetförordningen.

Artikel 95

Förfarande för granskning av räkenskaperna

1. Det förfarande som fastställs i artikel 96 ska tillämpas i något av följande fall:
 - a) Revisionsmyndigheten har lämnat ett revisionsuttalande med reservation eller med avvikande mening, av anledningar som rör räkenskapernas fullständighet, korrekthet och sanningsenlighet.
 - b) Kommissionen har bevis som gör att man kan ifrågasätta tillförlitligheten hos ett revisionsuttalande utan reservation.
2. I alla övriga fall ska kommissionen beräkna de belopp som ska belasta fonderna i enlighet med artikel 94 och den ska göra motsvarande betalningar eller återkrav senast den 1 juli. Betalningen eller återkravet ska utgöra ett godkännande av räkenskaperna.

Artikel 96

Kontradiktoriskt förfarande för granskning av räkenskaperna

1. Om revisionsmyndigheten lämnar ett revisionsuttalande med reservation av anledningar som rör räkenskapernas fullständighet, korrekthet och sanningsenlighet ska kommissionen uppmana medlemsstaten att revidera räkenskaperna och att inom en månad på nytt lämna in de handlingar som avses i artikel 92.1.

Följande gäller vid den tidsfrist som anges i första stycket:

- a) Om det lämnas ett revisionsuttalande utan reservation ska artikel 94 tillämpas och kommissionen ska betala eventuella utestående belopp eller göra återkrav inom två månader.
 - b) Om det fortfarande lämnas ett revisionsuttalande med reservation eller om handlingarna inte lämnats in på nytt av medlemsstaten ska punkterna 2, 3 och 4 tillämpas.
2. Om det fortfarande lämnas ett revisionsuttalande med reservation av anledningar som rör räkenskapernas fullständighet, korrekthet och sanningsenlighet eller om revisionsuttalandet fortfarande är otillförlitligt ska kommissionen informera medlemsstaten om det belopp som ska belasta fonderna för räkenskapsåret.
 3. Om medlemsstaten godkänner beloppet inom en månad ska kommissionen betala eventuella utestående belopp eller göra återkrav i enlighet med artikel 94 inom två månader.
 4. Om medlemsstaten inte godkänner det belopp som avses i punkt 2 ska kommissionen fastställa det belopp som ska belasta fonderna för räkenskapsåret. En sådan akt ska inte utgöra en finansiell korrigerings och ska inte minska stödet från fonderna till programmet. Kommissionen ska betala eventuella utestående belopp eller göra återkrav i enlighet med artikel 94 inom två månader.
 5. När det gäller det sista räkenskapsåret ska kommissionen betala eller återkräva årssaldot för program som får stöd från Eruf, ESF+ och Sammanhållningsfonden senast två månader efter det att den slutliga prestationsrapporten godtogs enligt artikel 38.

KAPITEL III

Finansiella korrigeringar

Artikel 97

Medlemsstaternas finansiella korrigeringar

1. Medlemsstaterna ska skydda unionens budget och tillämpa finansiella korrigeringar genom att dra tillbaka hela eller delar av fondernas stöd till en insats eller till ett program, om det visar sig att de utgifter som deklarerats till kommissionen är oriktiga.
2. Finansiella korrigeringar ska bokföras för det räkenskapsår då beslut om tillbakadragandet fattas.
3. Stöd från fonderna som dragits tillbaka får återanvändas av medlemsstaten inom det berörda programmet, utom för en insats som omfattades av korrigeringen eller, om en finansiell korrigering görs för en systembetingad oriktighet, för en insats som påverkades av den systembetingade oriktigheten.
4. I de fondspecifika bestämmelserna för EHFF får det föreskrivas om särskilda grunder för medlemsstaternas finansiella korrigeringar som är kopplade till bristande efterlevnad av tillämpliga regler inom den gemensamma fiskeripolitiken.

5. Genom undantag från punkterna 1–3, för insatser som omfattar finansieringsinstrument, får ett bidrag som dragits tillbaka i enlighet med den här artikeln på grund av en enskild oriktighet återanvändas inom samma insats på följande villkor:

- a) Om den oriktighet som ger upphov till att bidraget dras tillbaka upptäcks hos slutmottagaren får det återanvändas endast för andra slutmottagare inom samma finansieringsinstrument.
- b) Om den oriktighet som ger upphov till att bidraget dras tillbaka upptäcks hos det organ som genomför en särskild fond, om finansieringsinstrumentet genomförs genom en holdingfondstruktur, får det återanvändas endast för andra organ som genomför särskilda fonder.

Om den oriktighet som ger upphov till tillbakadragandet av bidraget upptäcks hos det organ som genomför fondandelsfonden, eller hos det organ som genomför den särskilda fond där ett finansieringsinstrument genomförs genom en struktur utan holdingfond, får det tillbakadragna bidraget inte återanvändas inom samma insats.

Om en finansiell korrigering görs för en systembetingad oriktighet får det tillbakadragna bidraget inte återanvändas för insatser som påverkas av den systembetingade oriktigheten.

6. De organ som genomför finansieringsinstrument ska återbetala till medlemsstaterna programbidrag som omfattas av oriktigheter, tillsammans med ränta och andra vinster som bidragen gett upphov till.

De organ som genomför finansieringsinstrument ska inte återbetala till medlemsstaterna de belopp som avses i första stycket, om organen för en viss oriktighet kan visa att samtliga följande villkor är uppfyllda:

- a) Oriktigheten förekom hos slutmottagarna eller, om det gäller en holdingfond, hos de organ som genomför särskilda fonder eller slutmottagare.
- b) De organ som genomför finansieringsinstrument fullgjorde sina skyldigheter när det gäller de programbidrag som påverkas av oriktigheten i enlighet med tillämplig lagstiftning och de agerade så yrkesmässigt, öppet och skyndsamt som kan förväntas av ett organ med yrkesmässig erfarenhet av att genomföra finansieringsinstrument.
- c) De belopp som påverkades av oriktigheten kunde inte återvinnas trots att de organ som genomför finansieringsinstrumenten vidtog alla tillämpliga avtalsmässiga och rättsliga åtgärder med vederbörlig omsorg.

Artikel 98

Kommissionens finansiella korrigeringar

1. Kommissionen ska göra finansiella korrigeringar genom att minska fondernas stöd till ett program i följande fall:

- a) Det finns en allvarlig brist som hotar det stöd från fonderna som redan betalats ut till programmet.
- b) Utgifter som ingår i godtagna räkenskaper är oriktiga och medlemsstaten har inte upptäckt och rapporterat detta.
- c) Medlemsstaten inte har fullgjort sina skyldigheter enligt artikel 91 innan kommissionen inledde sitt korrigeringsförfarande.

Om kommissionen gör schablonmässiga eller extrapolerade finansiella korrigeringar ska dessa ske i enlighet med bilaga XXI.

2. Innan kommissionen fattar beslut om en finansiell korrigering, ska den underrätta medlemsstaten om sina slutsatser och ge medlemsstaten möjlighet att lämna synpunkter inom två månader.
3. Om medlemsstaten inte godtar kommissionens slutsatser ska medlemsstaten inbjudas till en utfrågning hos kommissionen, för att säkerställa att alla relevanta uppgifter och synpunkter finns tillgängliga och beaktas när kommissionen ska dra sina slutsatser om tillämpningen av en finansiell korrigering.
4. Kommissionen ska genom en genomförandeakt besluta om en finansiell korrigering inom tolv månader efter utfrågningen eller efter det att begärda kompletterande uppgifter har lämnats in. När kommissionen beslutar om en finansiell korrigering ska den beakta alla uppgifter och synpunkter som lämnats in.
Om medlemsstaten godtar den finansiella korrigeringen i fall som avses i punkt 1 a och c innan det beslut som avses i punkt 1 antas får medlemsstaten återanvända de berörda beloppen. Den möjligheten gäller inte finansiella korrigeringar i fall som avses i punkt 1 b.
5. I de fondspecifika bestämmelserna för EHFF får det föreskrivas om särskilda grunder för kommissionens finansiella korrigeringar som är kopplade till bristande efterlevnad av tillämpliga regler inom den gemensamma fiskeripolitiken.

KAPITEL IV

Tillbakadragande

Artikel 99

Principer och regler för tillbakadragande

1. Kommissionen ska dra tillbaka belopp i ett program som inte används för förfinansiering i enlighet med artikel 84 eller för vilka en betalningsansökan inte har lämnats in i enlighet med artiklarna 85 och 86 senast den 26 december det andra kalenderåret efter det år då budgetåtagandena gjordes för åren 2021–2026.
2. Det belopp som ska omfattas av förfinansiering eller betalningsansökningar inom den frist som anges i punkt 1 när det gäller budgetåtagandet 2021 ska vara 60 % av det åtagandet. Vid beräkningen av de belopp som ska omfattas under åren 2022–2025 ska 10 % av 2021 års budgetåtagande läggas till de årliga budgetåtagandena för de åren.
3. Den del av åtagandena som fortfarande är öppen den 31 december 2029 ska dras tillbaka återtogs om garantipaketet och den slutliga prestationsrapporten för program som får stöd från ESF+, Eruf och Sammanhållningsfonden inte har lämnats in till kommissionen inom den tidsfrist som fastställs i artikel 38.1.

Artikel 100

Undantag från reglerna för tillbakadragande

1. Det belopp som berörs av tillbakadragandet ska minskas med de belopp som motsvarar den del av budgetåtagandet
 - a) som berör insatser som ställts in genom ett rättsligt förfarande eller ett administrativt överklagande med suspensiv verkan, eller
 - b) för vilken det inte har varit möjligt att göra en betalningsansökan på grund av force majeure som allvarligt påverkar genomförandet av hela eller delar av programmet.

De nationella myndigheter som åberopar force majeure ska påvisa dess direkta följder för genomförandet av hela eller delar av programmet.

2. Senast den 31 januari ska medlemsstaten ge kommissionen information om de undantag som avses i punkt 1 a och b, för det belopp som deklarerats senast den 26 december.

Artikel 101

Tillbakadragandeförfarande

1. På grundval av den information som kommissionen fått senast den 31 januari ska den informera medlemsstaten om beloppet för det tillbakadragande som görs på grund av den informationen.
2. Medlemsstaten ska inom en månad godkänna det belopp som ska dras tillbaka eller lämna sina synpunkter.
3. Senast den 30 juni ska medlemsstaten till kommissionen lämna in en reviderad finansieringsplan som för det berörda kalenderåret avspeglar det minskade stödbeloppet för en eller flera av programmets prioriteringar. För program som får stöd från mer än en fond ska stödbeloppet per fond minska i proportion till de belopp som berörs av tillbakadragandet och som inte använts under det berörda kalenderåret.

Om ingen reviderad finansieringsplan lämnas in ska kommissionen revidera finansieringsplanen genom att minska bidraget från fonderna för det berörda kalenderåret. Den minskningen ska fördelas för de olika prioriteringarna i proportion till de belopp som berörs av tillbakadragandet och som inte används under det berörda kalenderåret.

4. Kommissionen ska ändra beslutet om godkännande av programmet senast den 31 oktober.

AVDELNING VIII

BUDGETRAM

Artikel 102

Geografiskt tillämpningsområde för stödet till målet Investering för sysselsättning och tillväxt

1. Eruf, ESF+ och Sammanhållningsfonden ska stödja målet Investering för sysselsättning och tillväxt i alla regioner som motsvarar nivå 2 i den gemensamma nomenklatur för statistiska territoriella enheter (nedan kallad *Nuts 2-regioner*) som inrättats genom förordning (EG) nr 1059/2003, ändrad genom kommissionens förordning (EG) nr 868/2014.
2. Medlen från Eruf och ESF+ för målet Investering för sysselsättning och tillväxt ska fördelas mellan följande tre kategorier av Nuts 2-regioner:
 - a) Mindre utvecklade regioner, vars BNP per capita är mindre än 75 % av genomsnittlig BNP i EU-27 (nedan kallade *mindre utvecklade regioner*).
 - b) Övergångsregioner, vars BNP per capita är mellan 75 % och 100 % av genomsnittlig BNP i EU-27 (nedan kallade *övergångsregioner*).
 - c) Mer utvecklade regioner, vars BNP per capita är mer än 100 % av genomsnittlig BNP i EU-27 (nedan kallade *mer utvecklade regioner*).

Klassificeringen av regioner i en av de tre kategorierna ska fastställas utifrån hur varje regions BNP per capita, mätt i köpkraftspariteter och beräknad på grundval av uppgifter för unionen för perioden 2014–2016, förhåller sig till genomsnittlig BNP i EU-27 under samma period.

3. Sammanhållningsfonden ska stödja de medlemsstater vars BNI per capita, mätt i köpkraftspariteter och beräknad på grundval av uppgifter för unionen för perioden 2014–2016, är lägre än 90 % av genomsnittlig BNI per capita i EU-27 under samma period.
4. Kommissionen ska genom en genomförandeakt anta ett beslut med en förteckning över de regioner som uppfyller kriterierna för en av de tre regionkategorierna i punkt 2 och de medlemsstater som uppfyller kriterierna i punkt 3. Den förteckningen ska gälla under perioden 1 januari 2021–31 december 2027.

Artikel 103

Medel för ekonomisk, social och territoriell sammanhållning

1. De medel för ekonomisk, social och territoriell sammanhållning som är tillgängliga för budgetåtaganden för åren 2021–2027 ska uppgå till 330 624 388 630 euro i 2018 års priser.
Beloppet ska indexregleras med 2 % per år inför programplanering och senare budgetering i unionens budget.
2. Kommissionen ska genom genomförandeakter anta ett beslut om årlig fördelning per medlemsstat av de samlade medlen inom målet Investering för sysselsättning tillväxt och sysselsättning och målet Europeiskt territoriellt samarbete samt en förteckning över stödberättigade regioner i enlighet med den metod som anges i bilaga XXII.
I beslutet ska också den årliga fördelningen per medlemsstat av de samlade medlen för målet Europeiskt territoriellt samarbete fastställas.
3. Av de samlade medlen efter det avdrag för stödet till FSE som avses i artikel 104.4 ska 0,35 % anslås för tekniskt stöd på kommissionens initiativ.

Artikel 104

Medel för målet Investering för sysselsättning och tillväxt och för målet Europeiskt territoriellt samarbete (Interreg)

1. Medlen för målet Investering för sysselsättning och tillväxt ska uppgå till 97,5 % av de samlade medlen (dvs. till 322 194 388 630 euro) och de ska fördelas på följande sätt:
 - a) 61,6 % (dvs. 198 621 593 157 euro) till mindre utvecklade regioner.
 - b) 14,3 % (dvs. 45 934 516 595 euro) till övergångsregioner.
 - c) 10,8 % (dvs. 34 842 689 000 euro) till mer utvecklade regioner.
 - d) 12,8 % (dvs. 41 348 556 877 euro) till medlemsstater som får stöd från Sammanhållningsfonden.
 - e) 0,4 % (dvs. 1 447 034 001 euro) som tilläggsfinansiering för de yttersta randområden som anges i artikel 349 i EUF-fördraget och för de Nuts 2-regioner som uppfyller kriterierna i artikel 2 i protokoll nr 6 till 1994 års anslutningsakt.
2. År 2024 ska kommissionen i sin tekniska justering för 2025 i enlighet med artikel 6 i förordning (EU, Euratom) [...] (förordningen om den fleråriga budgetramen)] se över de totala anslagen till målet Investering för sysselsättning och tillväxt för varje medlemsstat under perioden 2025–2027.

Kommissionen ska vid sin översyn tillämpa tilldelningsmetoden i bilaga XXII utifrån den senast tillgängliga statistiken vid den tidpunkten.

Efter den tekniska justeringen ska kommissionen ändra den genomförandeakt om reviderad årlig fördelning som avses i artikel 103.2.

3. Tillgängliga medel för ESF+ inom målet Investering för sysselsättning och tillväxt ska vara 88 646 194 590 euro.
Den tilläggsfinansiering för de yttersta randområdena som avses i punkt 1 e och som tilldelats ESF+ ska uppgå till 376 928 934 euro.
4. Det stödbelopp från Sammanhållningsfonden som ska överföras till FSE ska uppgå till 10 000 000 000 euro. Det ska enbart användas till transportinfrastrukturprojekt som genomförs genom särskilda ansökningsomgångar i enlighet med förordning (EU) [*number of new CEF Regulation*] i de medlemsstater som är berättigade till stöd från Sammanhållningsfonden.
Kommissionen ska anta en genomförandeakt där den fastställer det belopp som ska föras över från varje medlemsstats strukturfondsanslag till FSE, och där beloppet beräknas proportionellt för hela perioden.
Sammanhållningsfondens anslag för varje medlemsstat ska minskas i motsvarande grad.
De årliga anslagen för det stöd från Sammanhållningsfonden som avses i första stycket ska föras in i tillämpliga budgetposter för FSE från och med 2021 års budgetförfarande.
30 % av de medel som överförts till FSE ska vara tillgängliga omedelbart efter det att de förts över till de medlemsstater som är berättigade till stöd från Sammanhållningsfonden för att finansiera transportinfrastrukturprojekt i enlighet med förordning (EU) [*the new CEF Regulation*].
Regler som gäller för transportsektorn enligt förordning (EU) [*new CEF Regulation*] ska tillämpas i de särskilda ansökningsomgångar som avses i första stycket. Fram till den 31 december 2023 ska urvalet av de projekt som är berättigade till finansiering respektera de nationella anslagen inom ramen för Sammanhållningsfonden när det gäller 70 % av de medel som förts över till FSE.
Från och med den 1 januari 2024 ska medel som förts över till FSE och som inte har anslagits för ett transportinfrastrukturprojekt göras tillgängliga för alla medlemsstater som är berättigade till stöd från Sammanhållningsfonden för att finansiera transportinfrastrukturprojekt i enlighet med förordning (EU) [*the new CEF Regulation*].
5. Av medlen för målet Investering för sysselsättning och tillväxt ska 500 000 000 euro anslås till Europeiska stadsinitiativet, under kommissionens direkta eller indirekta förvaltning.
6. Av medlen för målet Investering för sysselsättning och tillväxt ska 175 000 000 euro anslås till transnationellt samarbete som stöder innovativa lösningar under direkt eller indirekt förvaltning.
7. Medlen för målet Europeiskt territoriellt samarbete (Interreg) ska uppgå till 2,5 % av de samlade medel som är tillgängliga för budgetåtaganden från fonderna för åren 2021–2027 (dvs. totalt 8 420 000 000 euro).

Artikel 105

Möjligheter att föra över medel

1. Kommissionen kan godta ett förslag från en medlemsstat vid inlämningen av partnerskapsöverenskommelsen eller vid en halvtidsöversyn om att föra över
 - a) högst 15 % av de totala anslagen för mindre utvecklade regioner till övergångsregioner eller till mer utvecklade regioner samt från övergångsregioner till mer utvecklade regioner,

- b) från anslagen för mer utvecklade regioner eller övergångsregioner till mindre utvecklade regioner.
- 2. Det är inte möjligt att föra över den totala tilldelningen till varje medlemsstat för målet Investering för sysselsättning och tillväxt och målet Europeiskt territoriellt samarbete (Interreg) mellan dessa mål.

Artikel 106

Fastställande av medfinansieringsgrad

- 1. I kommissionens beslut om godkännande av ett program ska medfinansieringsgraden och det maximala stödbeloppet från fonderna fastställas för varje prioritering.
- 2. För varje prioritering ska det i kommissionens beslut fastställas om medfinansieringsgraden för prioriteringen ska tillämpas på
 - a) det totala bidraget, inklusive offentliga och privata bidrag, eller
 - b) det offentliga bidraget.
- 3. Medfinansieringsgraden för målet Investering för sysselsättning och tillväxt får för varje prioritering inte överskrida
 - a) 70 % för mindre utvecklade regioner,
 - b) 55 % för övergångsregioner, och
 - c) 40 % för mer utvecklade regioner.

Den medfinansieringsgrad som fastställs i led a ska även gälla för de yttersta randområdena.

Medfinansieringsgraden för Sammanhållningsfonden får för varje prioritering inte överskrida 70 %.

I ESF+-förordningen får en högre medfinansieringsgrad fastställas för prioriteringar som stöder innovativa åtgärder i enlighet med artikel [14] i den förordningen.

- 4. Medfinansieringsgraden för Interregprogram får inte överstiga 70 %.

I ETS-förordningen får en högre medfinansieringsgrad fastställas för programmen för externt gränsöverskridande samarbete inom målet Europeiskt territoriellt samarbete (Interreg).
- 5. Tekniska stödåtgärder som genomförs på kommissionens initiativ, eller på dess vägnar, kan finansieras till 100 %.

AVDELNING IX

DELEGERING AV BEFOGENHETER, GENOMFÖRANDEBESTÄMMELSER, ÖVERGÅNGSBESTÄMMELSER OCH SLUTBESTÄMMELSER

KAPITEL I

Delegering av befogenheter och genomförandebestämmelser

Artikel 107

Delegering av befogenheter

Kommissionen ska ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 108 med avseende på att ändra bilagorna till den här förordningen i syfte att göra anpassningar till förändringar som sker

under programperioden när det gäller icke-väsentliga delar av denna förordning, utom bilagorna III, IV, X och XXII.

Artikel 108

Utövande av delegering

1. Befogenheten att anta delegerade akter ges till kommissionen med förbehåll för de villkor som anges i denna artikel.
2. Den befogenhet att anta delegerade akter som avses i artiklarna 63.10, 73.4, 88.4, 89.4 och 107 ska ges till kommissionen tills vidare från och med den dag då denna förordning träder i kraft.
3. Den delegering av befogenhet som avses i artiklarna 62.10, 73.4, 88.4 och 89.1 får när som helst återkallas av Europaparlamentet eller rådet. Ett beslut om återkallelse innebär att delegeringen av den befogenhet som anges i beslutet upphör att gälla. Beslutet får verkan dagen efter det att det offentliggörs i Europeiska unionens officiella tidning, eller vid ett senare i beslutet angivet datum. Det påverkar inte giltigheten av delegerade akter som redan har trätt i kraft.
4. Innan kommissionen antar en delegerad akt, ska den samråda med experter som utsetts av varje medlemsstat i enlighet med principerna i det interinstitutionella avtalet om bättre lagstiftning av den 13 april 2016.
5. Så snart kommissionen antar en delegerad akt ska den samtidigt delge Europaparlamentet och rådet denna.
6. En delegerad akt som antas enligt artiklarna 63.10, 73.4, 88.4, 89.4 och 107 ska träda i kraft endast om varken Europaparlamentet eller rådet har gjort invändningar mot den delegerade akten inom en period på två månader från den dag då akten delgavs Europaparlamentet och rådet, eller om både Europaparlamentet och rådet, före utgången av den perioden, har underrättat kommissionen om att de inte kommer att invända. Denna period ska förlängas med två månader på Europaparlamentets eller rådets initiativ.

Artikel 109

Kommittéförfarande

1. Kommissionen ska biträdas av en kommitté. Denna kommitté ska vara en kommitté i den mening som avses i förordning (EU) nr 182/2011.
2. När det hänvisas till denna punkt ska artikel 4 i förordning (EU) nr 182/2011 tillämpas.

Kapitel II

Övergångs- och slutbestämmelser

Artikel 110

Övergångsbestämmelser

Förordning (EU) nr 1303/2013 och varje akt som är tillämplig på programperioden 2014–2020 ska fortsätta att tillämpas på program och insatser som får stöd från Eruf, ESF+, Sammanhållningsfonden och EHFF under den perioden.

Artikel 111

Villkor för insatser som genomförs i etapper

1. Den förvaltande myndigheten får välja ut en insats som utgör den andra etappen av en insats som valts ut för stöd och som inlett enligt förordning (EG) nr 1303/2013, om samtliga följande villkor är uppfyllda:
 - a) Insatsen som valts ut för stöd enligt förordning (EG) nr 1303/2013 omfattar två etapper som går att skilja ur ekonomisk synvinkel med separata verifieringskedjor.
 - b) Den totala kostnaden för insatsen överstiger 10 miljoner euro.
 - c) Utgifter som ingår i en betalningsansökan som gäller den första etappen ingår inte i någon betalningsansökan som gäller den andra etappen.
 - d) Insatsens andra etapp överensstämmer med tillämplig lagstiftning och berättigar till stöd från Eruf, ESF+ och Sammanhållningsfonden enligt bestämmelserna i den här förordningen eller de fondspecifika förordningarna.
 - e) Medlemsstaten förbinder sig att under programperioden slutföra och ta i bruk den andra och slutliga etappen i den slutliga genomföranderapport som lämnas in i enlighet med artikel 141 i förordning (EG) nr 1303/2013.
2. Bestämmelserna i den här förordningen ska tillämpas på insatsens andra etapp.

Artikel 112

Ikraftträdande

Denna förordning träder i kraft den tjugonde dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i medlemsstaterna i enlighet med fördragen.

Utfärdad i Strasbourg den

På Europaparlamentets vägnar
Ordförande

På rådets vägnar
Ordförande

FINANSIERINGSÖVERSIKT FÖR RÄTTSAKT

1. GRUNDLÄGGANDE UPPGIFTER OM FÖRSLAGET ELLER INITIATIVET

1.1. Förslagets eller initiativets beteckning

Förslag till Europaparlamentets och rådets förordning om fastställande av gemensamma bestämmelser för Europeiska regionala utvecklingsfonden, Europeiska socialfonden+, Sammanhållningsfonden och Europeiska havs- och fiskerifonden samt finansiella regler för dessa och för Asyl- och migrationsfonden, Fonden för inre säkerhet samt instrumentet för gränsförvaltning

1.2. Berörda politikområden (*programkluster*)

Sammanhållning och värden

1.3. Förslaget eller initiativet avser

☐ en ny åtgärd

☐ en ny åtgärd som bygger på ett pilotprojekt eller en förberedande åtgärd⁵²

X en förlängning av en befintlig åtgärd

☐ en sammanslagning eller omdirigering av en eller flera åtgärder mot en annan/en ny åtgärd

1.4. Motivering till förslaget eller initiativet

1.4.1. *Krav som ska uppfyllas på kort eller lång sikt, inbegripet en detaljerad tidsplan för genomförandet av initiativet*

Antagande av förordningen under 2019

Under 2020 medverkade program

1 januari 2021: det nya program

1.4.2. *Mervärdet av en åtgärd på unionsnivå (som kan följa av flera faktorer, t.ex. samordningsfördelar, rättssäkerhet, ökad effektivitet eller komplementaritet). Med "mervärdet av en åtgärd på unionsnivå" i denna punkt avses det värde en åtgärd från unionens sida tillför utöver det värde som annars skulle ha skapats av enbart medlemsstaterna.*

Skäl för åtgärder på europeisk nivå (ex ante)

EU:s åtgärder för Europeiska regionala utvecklingsfonden, Europeiska socialfonden, Sammanhållningsfonden, Europeiska havs- och fiskerifonden, asyl-, migrations- och integrationsfonden, fonden för inre säkerhet och BMI berättigas av de mål som uppställs i artikel 174 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt. Rätten att vidta åtgärder fastställs i artikel 175 i EUF-fördraget, där det uttryckligen sägs att unionen ska genomföra denna politik med hjälp av strukturfonderna, jämförd med artikel 177, där Sammanhållningsfondens roll. Syftena med Eruf, ESF och Sammanhållningsfonden anges i artiklarna 162, 176 respektive 177 i EUF-fördraget. De åtgärder som är relaterade till fiske är motiverad enligt artikel 39 FEUF.

I artikel 174 anges att särskild hänsyn ska tas till landsbygdsområden, områden som påverkas av strukturuomvandlingar och regioner med allvarliga och permanenta,

⁵²

I den mening som avses i artikel 54.2 a eller b i budgetförordningen.

naturbetingade eller demografiska nackdelar. De senare omfattar de nordligaste regionerna med mycket låg befolkningstäthet, öregioner, gränsregioner och bergsregioner.

Enligt artikel 349 i EUF-fördraget ska de åtgärder som avses i första stycket i artikeln vidtas med hänsyn till de yttersta randområdenas strukturella, sociala och ekonomiska situation, med beaktande av deras särdrag och särskilda begränsningar.

Förväntat mervärde för unionen (ex post)

Ändamålsenlighet och effektivitet: om EU:s åtgärder går längre i att uppnå resultat. I flera länder har exempelvis sammanhållningspolitiken utgör cirka 50 % (eller mer) av offentliga investeringar – dessa medlemsstater inte skulle ha den finansiella kapacitet som krävs för att utföra dessa investeringar på annat sätt. Dessutom strategier för smart specialisering (RIS3) kan inte finnas i de flesta regionerna, vare sig mer eller mindre utvecklade. de skulle inte heller upprätthållas utan stödet från ERUF.

Bidrag till mål som är av betydelse för EU:s medborgare. Främjande av sysselsättning och tillväxt, grön och koldioxidsnål tillväxt, social delaktighet och integration av migranter, gott underhåll av gränser – alla dessa frågor för medborgarna. Dessutom förutsättningarna att främja strukturreformer och modernisering av förvaltningen.

1.4.3. *Huvudsakliga erfarenheter från liknande försök eller åtgärder*

1) Förenkling behovet att minska den administrativa bördan Detta var ett centralt och återkommande konstaterande. Komplexa system för ledning, kontroll och revision var en källa till administrativ osäkerhet och försenade genomförande och ett hinder för att ansöka om stöd. Användningen av förenklade kostnadsalternativ har en viss rekommendation.

2) öka flexibiliteten för att möta nya utmaningar, I efterhandsutvärderingen av Eruf och Sammanhållningsfonden visar att anpassningen av programmen i den ekonomiska krisen var en av de stora framgångar under perioden 2007–2013 och bör byggas ut.

3) Finansieringsinstrumentens potential Utvärderingarna visade att finansiella instrument har potentialen att bli ett effektivare medel för att finansiera investeringar inom vissa politikområden, men det finns förseningar i genomförandet och det är en utmaning att sprida användningen av dem.

1.4.4. *Förenlighet med andra finansieringsformer och eventuella synergieffekter*

Med hänsyn till arten av det stöd, den mest betydande synergier med Horisont Europa och Fonden för ett sammanlänkat Europa:

Horisont kommer Europa att fokusera på "europeisk kvalitet" (produktionen och utnyttjandet av ny kunskap, ledande forskning), ERUF "regionala relevans" (spridning av befintlig kunskap och teknik till platser som behöver det, att det på lokal nivå genom strategier för smart specialisering, uppbyggnad av lokala innovationssystem).

För att skapa samstämmighet med Fonden för ett sammanlänkat Europa (FSE), finns det bättre synergier och komplementaritet om FSE ska särskilt inriktas på ett stomnät,

medan Eruf och Sammanhållningsfonden kommer också att ge stöd till det ”övergripande nätet”, inklusive säkerställandet av regional och lokal tillgång därtill liksom transportförbindelser inom stadsområden.

1.5. Tid under vilken åtgärden kommer att pågå respektive påverka resursanvändningen

☐ **begränsad varaktighet**

- ☐ Förslaget eller initiativet ska gälla från [den DD/MM]ÅÅÅÅ till [den DD/MM]ÅÅÅÅ.
- ☒ budgetkonsekvenser från och med 2021 till och med 2027 för åtagandebemyndiganden och från och med 2021 till och med 2029 för betalningsbemyndiganden.

☐ **obegränsad varaktighet**

- Efter en inledande period ÅÅÅÅ–ÅÅÅÅ,
beräknas genomförandetakten nå en stabil nivå.

1.6. Planerad metod för genomförandet⁵³

☐ **Direkt förvaltning** som sköts av kommissionen

- ☐ av dess avdelningar, vilket också inbegriper personalen vid unionens delegationer;
- ☐ av genomförandeorgan

☒ **Delad förvaltning** med medlemsstaterna

☐ **Indirekt förvaltning** genom att uppgifter som ingår i budgetgenomförandet anförtros

- ☐ tredjeländer eller organ som de har utsett
- ☐ internationella organisationer och organ kopplade till dem (ange vilka)
- EIB och Europeiska investeringsfonden
- ☐ organ som avses i artiklarna 70 och 71 i budgetförordningen
- ☐ offentligrättsliga organ
- ☐ privaträttsliga organ som anförtrotts uppgifter som faller inom offentlig förvaltning och som lämnat tillräckliga ekonomiska garantier
- ☐ organ som omfattas av privaträtten i en medlemsstat, som anförtrotts genomförandet av ett offentlig-privat partnerskap och som lämnat tillräckliga ekonomiska garantier
- ☐ personer som anförtrotts ansvaret för genomförandet av särskilda åtgärder inom Gusp som följer av avdelning V i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt och som anges i den relevanta grundläggande rättsakten
- *Vid fler än en metod, ange kompletterande uppgifter under "Anmärkningar".*

⁵³ Närmare förklaringar av de olika metoderna för genomförande med hänvisningar till respektive bestämmelser i budgetförordningen återfinns på BudgWeb:
<https://myintracomm.ec.europa.eu/budgweb/EN/man/budgmanag/Pages/budgmanag.aspx>

2. FÖRVALTNING

2.1. Bestämmelser om uppföljning och rapportering

Ange intervall och andra villkor för sådana åtgärder:

Det övervakningssystem som bygger på bästa praxis för budgetperioden 2014–2020 kommer att fortsätta att grundas på ett system med delad förvaltning. Övervakningskommittéerna för varje särskilt program kommer att få en mer framträdande roll i övervakningen av programmens resultat och alla de faktorer som påverkar detta. Öppenhet, dokument som lämnats in till övervakningskommittéerna ska vara tillgänglig för allmänheten. Årliga översynsmöten mellan kommissionen och medlemsstaterna kompletterar systemet. Kravet på årliga genomföranderapporter kommer att avskaffas i utbyte mot mer frekventa och aktuella uppgifter. Ett krav på en slutrapport kommer att hållas.

Definitionen av allmänt tillämpliga indikatorer kommer att ge tillgång till övervakningsinformation som kan sammanställas på unionsnivå.

Elektroniska uppgifter kan kombinationen av förenkling, öppenhet och insyn. Under programperioden 2014–2020 krävs ett system för elektronisk datautbyte mellan stödmottagare och förvaltningsmyndigheter och mellan de olika myndigheterna i förvaltnings- och kontrollsystemet. Den befintliga förordningen bygger på och vidareutvecklar vissa aspekter när det gäller insamling av uppgifter. Alla data som behövs för att övervaka utvecklingen i genomförandet inklusive resultat och fullgörande av program kommer nu att överföras elektroniskt varannan månad. Varannan månad, plattformen för öppna data kommer att uppdateras, vilket betyder att det kommer vara nästan återspegla resultatet i realtid.

2.2. Förvaltnings- och kontrollsystem

2.2.1. *Motivering av den genomförandemetod, de finansieringsmekanismer, de betalningsvillkor och den kontrollstrategi som föreslås*

Med tanke på de positiva resultaten från att minska felfrekvenserna som rapporterats av Europeiska revisionsrätten (och den osäkerhet som härrör från inte varit i kraft för ett fullständigt genomförande av program därmed slutgiltiga slutsatser om alla dess aspekter inte) är det nödvändigt att behålla de befintliga grundläggande principerna förvaltnings- och kontrollsystem och de finansiella förvaltningsregler som infördes för perioden 2014–2020.

Det är emellertid också nödvändigt att erkänna den försenade starten av genomförandet 2014–2020 och ibland den onödiga administrativa bördan för vissa av de krav som införs. Det föreslås därför att de uppgifter och ansvarsområden för olika organ i det förvaltnings- och kontrollsystem som anges på ett tydligare sätt, särskilt när det gäller urvalet av verksamhet och krav för att säkerställa överensstämmelse med principerna för en sund ekonomisk förvaltning.

Alla detaljer och sekundära bestämmelser som tidigare fanns i sekundärrätten ingår i den normativa delen av rättsakten för att garantera förutsägbarhet. Det finns inget krav på företaget urvalsprocessen. bestämmelserna främja bibehållande av befintliga system. En högre grad av förenkling föreslås för program med ett välfungerande förvaltnings- och kontrollsystem och goda resultat. Kraven är också klargöras med beaktande av riskbaserade kontroller av förvaltningen, en enda revision samt när det

gäller minimikrav för mindre program om icke-statistiska urvalsmetoder kan behöva användas.
användas.

2.2.2. *Uppgifter om identifierade risker och om det eller de interna kontrollsystem som inrättats för att begränsa riskerna*

De ändringar och förenklingar som alternativ som övervägs av kommissionen efter 2020 tar hänsyn till olika revisionsrättens rekommendationer för förberedelser av post 2020 lagstiftning, särskilt den som begär omprövning av utformningen av mekanismerna för genomförandet av fonderna (rekommendation 1 i 2015/AUD/0195), med hänsyn tagen till förslagen från högnivågruppen.

De höga felfrekvenserna under de tidigare ofta hade kopplingar till rättslig osäkerhet och olika tolkningar av samma bestämmelser, t.ex. på området för offentlig upphandling. Kommissionen flera aspekter i den nya förordningen om gemensamma bestämmelser, t.ex. riskbaserade kontroller av förvaltningen, en riskbaserad strategi, bestämmelser om en proportionell behovet av statistiskt urval och särskilda bestämmelser om proportionalitet i kontrollerna och beroendet av nationella system,

Detaljerade bilagor om relevanta aspekter av förvaltnings- och kontrollsystem syftar till att skapa rättssäkerhet utan efterföljande sekundära rättsakter eller långa riktlinjer som vanligen följer på antagandet av förordningen om gemensamma bestämmelser.

2.2.3. *Beräkning och motivering av kontrollernas kostnadseffektivitet (dvs. förhållandet mellan kostnaden för kontrollerna och värdet av de medel som förvaltas) och en bedömning av den förväntade risken för fel (vid betalning och vid avslutande)*

Den nuvarande mekanismen för delad förvaltning är ibland kritiserat, bland annat av revisionsrätten, för att vara alltför komplicerade och fel med höga kostnader på alla nivåer av kontrollen. Kommissionen har noga övervägt samtliga faktorer som är viktiga för att hitta rätt balans mellan redovisningsskyldighet och förenkling och resultat.

Förenklingar har införts för att förhindra risken för överlappningar av kontroller som utförs på olika nivåer på stödmottagarna, och överlappning mellan olika funktioner förvaltningsåtgärder och kontroll. Till exempel, för post 2020, de attesterande myndigheterna (för närvarande 210 olika sådana) ska ersättas med en funktion som inte kommer att vara i stånd att dubbla kontroller i framtiden. Dessutom rationalisering av revisionsverksamheten föreslås en minskning av resultaten av revisionerna av insatser på stödmottagarnivå. Särskilda bestämmelser om skärpta proportionella arrangemang är planerade, med hänsyn till tidigare effektivt fungerande förvaltnings- och kontrollsystem i ett program.

När det gäller riktade säkerhetsnivå, i samband med de förslag till lagstiftning som syftar till att upprätthålla felfrekvensen ligger under väsentlighetströskeln på 2 %. En annan väsentlighetströskel endast kunde diskuteras från fall till fall mot bakgrund av den rättsliga debatten, särskilt när den lagstiftande myndigheten skulle inte (helt) godkänna det föreslagna programmet förenklingar och/eller skulle begränsa de kontroller som skulle ha konsekvenser för den förväntade felprocenten.

2.3. Åtgärder för att förebygga bedrägeri och oegentligheter/oriktigheter

Beskriv förebyggande åtgärder (befintliga eller planerade), t.ex. från strategi för bedrägeribekämpning.

Kommissionen fortsätter att undersöka ytterligare stärkande av alla åtgärder som inrättats av de förvaltande myndigheterna för förebyggande av bedrägerier och oriktigheter efter 2020.

De förvaltande myndigheterna kommer att behöva upprätthålla effektiva och proportionella bestämmelser om bedrägeribekämpning och förfaranden, särskilt med hänsyn till identifierade risker för bedrägeri.

E-sammanhållning och it-systemen kommer att fortsätta att vara viktiga för framtiden. Förvaltningsmyndigheterna kommer att göra det möjligt att förhindra oegentligheter och bedrägliga förfaranden och system som de har infört.

3. BERÄKNADE BUDGETKONSEKVENSER AV FÖRSLAGET ELLER INITIATIVET

3.1. Rubrik i den fleråriga budgetramen och föreslagna nya budgetrubriker i den årliga budgetens utgiftsdel

Rubrik i den fleråriga budgetramen	Budgetrubrik	Typ av anslag	Bidrag			
	Nummer	Diff./Icke-diff. ⁵⁴	från Efta-länder ⁵⁵	från kandidat-länder ⁵⁶	från tredje-länder	i den mening som avses i artikel [21.2 b] i budgetförordningen
02. Sammanhållning & värderingar	05,02: Europeiska regionala utvecklingsfonden (Eruf)					
	05,03: Sammanhållningsfonden					
	05.03.YY Bidrag till Fonden för ett sammanlänkat Europa (FSE)	Differentierade	NEJ	NEJ	NEJ	NEJ
	07,02: Europeiska socialfondens webbplats					

⁵⁴ Diff. = differentierade anslag / Icke-diff. = icke-differentierade anslag.

⁵⁵ Efta: Europeiska frihandelssammanslutningen.

⁵⁶ Kandidatländer och i förekommande fall potentiella kandidatländer i västra Balkan.

3.2. Beräknad inverkan på utgifterna

3.2.1. Sammanfattning av den beräknade inverkan på utgifterna

Miljoner euro (avrundat till tre decimaler)

Rubrik i den fleråriga budgetramen			02.		Sammanhållning och värden						
			2021	2022	2023	2024	2025	2026	2027	Efter 2027	TOTALT
05,02: Europeiska regionala utvecklingsfonden (Eruf)	Åtaganden		29 440,110	30 327,771	31 279,590	35 259,611	33 267,540	34 307,819	35 425,598		226 308,000
	Betalningar		1 164,755	1 341,699	12 834,033	16 236,551	29 081,391	38 297,376	38 210,997	89 204,236	226 308,000
05,03: Sammanhållningsfonden	Åtaganden		4 522,388	4 684,978	4 862,038	5 044,652	5 232,977	5 428,152	5 631,603		35 407,000
	Betalningar		175,643	200,023	3 490,734	3 019,315	4 914,058	5 243,048	4 989,748	13 374,217	35 407,000
05.03.YY Bidrag till Fonden för ett sammanlänkat Europa (FSE)	Commitmenst		1 441,457	1 493,281	1 549,717	1 607,923	1 667,949	1 730,159	1.795.007		11 285,000
	Betalningar		83,293	504,603	528,852	548,807	569,400	590,655	612,703	7 847,181	11 285,000
07,02: Europeiska socialfondens	Åtaganden		12 983,946	13 384,351	13 814,025	14 256,194	14 711,141	15 181,257	15 669,085		100 000,000 ⁵⁷
	Betalningar		511,825	592,614	5 940,557	7 241,014	12,930766	16 995,138	16 806,577	38 981,508	100 000,000
Anslag av administrativ natur som finansieras genom ramanslagen för programmet ⁵⁸	Åtaganden = Betalningar		40,300	40,600	35,900	36,200	36,500	36,800	37,100		263,400

⁵⁷ I detta belopp ingår inte det belopp för hälsa, sysselsättning och social innovation (1 174 miljoner euro).

⁵⁸ Detta avser tekniskt eller administrativt stöd för genomförandet av vissa av Europeiska unionens program och åtgärder (tidigare s.k. BA-poster) samt indirekta och direkta forskningsåtgärder. Denna siffra ingår i ovanstående belopp per fond. det omfattar endast Regios tekniska stöd. Vad gäller EMPL, se separat förslag COM(2018) 382 final. Tekniskt stöd för FSE tas inte upp i denna finansieringsöversikt.

TOTALA⁵⁹ anslag för ramanslagen för programmet	Åtaganden		48 388,000	49 891,000	51 506,000	53 169,000	54 880,000	56 648,000	58 522,000		373 000,000
	Betalningar		1 935,516	2 638,939	22 794,176	27045,687	47 432,616	61 126,217	60 620,025	149 407,142	373 000,000

Rubrik i den fleråriga budgetramen	7	”Administrativa utgifter”

Miljoner euro (avrundat till tre decimaler)

DG EMPL		2021	2022	2023	2024	2025	2026	2027	<i>Efter 2027</i>	TOTALT
Personalresurser ⁶⁰		85,657	85,657	85,657	85,657	85,657	85,657	85,657		599,599
Övriga administrativa utgifter ⁶¹										
Totala anslag under rubrik 7 – DG EMPL	(summa åtaganden = summa betalningar)	85,657	85,657	85,657	85,657	85,657	85,657	85,657		599,599

⁵⁹ Beloppen har avrundats och därför stämmer totalsumman inte fullt ut.

⁶⁰ Identiska uppgifter nämns i ett separat förslag COM(2018) 382 final.

⁶¹ CBRN-handlingsplanen, COM(2018) 382 final.

Miljoner euro (avrundat till tre decimaler)

DG REGIO		2021	2022	2023	2024	2025	2026	2027	<i>Efter 2027</i>	TOTALT
Personalresurser		80,506	82,116	83,758	85,433	87,141	88,883	90,660		598,497
Övriga administrativa utgifter		2,370	2,417	2,465	2,514	2,564	2,615	2,667		17,612
Totala anslag under rubrik 7 – DG REGIO	(summa åtaganden = summa betalningar)	82,876	84,533	86,223	87,947	89,705	91,498	93,327		616,019

Miljoner euro (avrundat till tre decimaler)

EMPL OCH REGIO TOTALT		2021	2022	2023	2024	2025	2026	2027	<i>Efter 2027</i>	TOTALT
Personalresurser		166,163	167,773	169,415	171,090	172,798	174,540	176,317		1 198,006
Övriga administrativa utgifter		2,370	2,417	2,465	2,514	2,564	2,615	2,667		17,612
TOTALA anslag för RUBRIK 7 i den fleråriga budgetramen	(summa åtaganden = summa betalningar)	168,533	170,190	171,880	173,604	175,362	177,155	178,984		1 215,618

Miljoner euro (avrundat till tre decimaler)

		2021	2022	2023	2024	2025	2026	2027	<i>Efter 2027</i>	TOTALT
TOTALA anslag samtliga RUBRIKER i den fleråriga budgetramen	Åtaganden	48 556, 533	50 061, 190	51 677, 880	53 332, 604	55 055, 362	56 825, 155	58 700, 984		374 215,618
	Betalningar	2 104,0 49	2 809,1 29	22 966, 056	27 219, 291	47 607, 978	61 303, 372	60 799, 009	149 407 ,142	374 215,618

3.2.2. Sammanfattning av den beräknade inverkan på anslag av administrativ natur

- ☐ Förslaget/initiativet kräver inte att anslag av administrativ natur tas i anspråk
- ☒ Förslaget/initiativet kräver att anslag av administrativ natur tas i anspråk enligt följande:

Miljoner euro (avrundat till tre decimaler)

År	2021	2022	2023	2024	2025	2026	2027	TOTALT

DG EMPL

RUBRIK 7 i den fleråriga budgetramen								
Personalresurser ⁶²	85,657	85,657	85,657	85,657	85,657	85,657	85,657	599,599
Övriga administrativa utgifter ⁶³								
Delsumma RUBRIK 7 i den fleråriga budgetramen	85,657	85,657	85,657	85,657	85,657	85,657	85,657	599,599

DG REGIO

RUBRIK 7 i den fleråriga budgetramen								
Personalresurser	80,506	82,116	83,758	85,433	87,141	88,883	90,660	598,497
Övriga administrativa utgifter	2,370	2,417	2,465	2,514	2,564	2,615	2,667	17,612
Delsumma RUBRIK 7 i den fleråriga budgetramen	82,876	84,533	86,223	87,947	89,705	91,498	93,327	616,019

EMPL OCH REGIO TOTALT

RUBRIK 7 i den fleråriga budgetramen								
Personalresurser	166,163	167,773	169,415	171,090	172,798	174,540	176,317	1 198,006
Övriga administrativa utgifter	2,370	2,417	2,465	2,514	2,564	2,615	2,667	17,612
Delsumma RUBRIK 7 i den fleråriga budgetramen	168,533	170,190	171,880	173,604	175,362	177,155	178,984	1.215.618

⁶² Identiska uppgifter nämns i ett separat förslag COM(2018) 382 final.

⁶³ Se separat förslag COM(2018) 382 final.

DG EMPL

Utanför RUBRIK 7 ⁶⁴ i den fleråriga budgetramen								
Personalresurser	5,000	5,000	5,000	5,000	5,000	5,000	5,000	35,000
Övriga utgifter av administrativ natur	20,000	20,000	15,000	15,000	15,000	15,000	15,000	115,000
Delsumma utanför RUBRIK 7 i den fleråriga budgetramen	25,000	25,000	20,000	20,000	20,000	20,000	20,000	150,000

DG REGIO

Utanför RUBRIK 7 ⁶⁵ i den fleråriga budgetramen								
Personalresurser	4,400	4,500	4,600	4,700	4,800	4,900	5,000	32,900
Övriga utgifter av administrativ natur	10,900	11,100	11,300	11,500	11,700	11,900	12,100	80,600
Delsumma utanför RUBRIK 7 i den fleråriga budgetramen	15,300	15,600	15,900	16,200	16,500	16,800	17,100	113,400

EMPL OCH REGIO TOTALT

Utanför RUBRIK 7 ⁶⁶ i den fleråriga budgetramen								
Personalresurser	9,400	9,500	9,600	9,700	9,800	9,900	10,000	67,900
Övriga utgifter av administrativ natur	30,900	31,100	26,300	26,500	26,700	26,900	27,100	195,500
Delsumma utanför RUBRIK 7 i den fleråriga	40,300	40,600	35,900	36,200	36,500	36,800	37,100	263,400

⁶⁴ Detta avser tekniskt eller administrativt stöd för genomförandet av vissa av Europeiska unionens program och åtgärder (tidigare s.k. BA-poster) samt indirekta och direkta forskningsåtgärder.

⁶⁵ Detta avser tekniskt eller administrativt stöd för genomförandet av vissa av Europeiska unionens program och åtgärder (tidigare s.k. BA-poster) samt indirekta och direkta forskningsåtgärder.

⁶⁶ Detta avser tekniskt eller administrativt stöd för genomförandet av vissa av Europeiska unionens program och åtgärder (tidigare s.k. BA-poster) samt indirekta och direkta forskningsåtgärder.

budgetramen								

TOTALT	208,833	210,790	207,780	209,804	211,862	213,955	216,084	1.479.108

Personalbehov och andra administrativa kostnader ska täckas genom anslag inom det generaldirektorat som redan har avdelats för att förvalta åtgärden i fråga, eller genom en omfördelning av personal inom generaldirektoratet, om så krävs kompletterad med ytterligare resurser som kan tilldelas det förvaltande generaldirektoratet som ett led i det årliga förfarandet för tilldelning av anslag och med hänsyn tagen till begränsningar i fråga om budgetmedel.

3.2.2.1. Beräknat personalbehov

- ☐ Förslaget/initiativet kräver inte att personalresurser tas i anspråk
- ☒ Förslaget/initiativet kräver att personalresurser tas i anspråk enligt följande:

År	2021	2022	2023	2024	2025	2026	2027
• Tjänster som tas upp i tjänsteförteckningen (tjänstemän och tillfälligt anställda)							
Vid huvudkontoret eller vid kommissionens kontor i medlemsstaterna ⁶⁷	599	599	599	599	599	599	599
vid delegationer							
För forskning							
• Extern personal (i heltidsekvivalenter: kontraktsanställda, lokalanställda, nationella experter, personal från bemanningsföretag och unga experter som tjänstgör vid delegationerna⁶⁸							
Rubrik 7							
Som finansieras genom RUBRIK 7 i den fleråriga budgetramen	- vid huvudkontoret						
	- vid delegationer						
Som finansieras genom ramanslagen för programmet ⁶⁹	- vid huvudkontoret	99	99	99	99	99	99
	- vid delegationer						
För forskning							
Annan (ange)							
TOTALT	698	698	698	698	698	698	698

REGIO

År	2021	2022	2023	2024	2025	2026	2027
• Tjänster som tas upp i tjänsteförteckningen (tjänstemän och tillfälligt anställda)							
Vid huvudkontoret eller vid kommissionens kontor i medlemsstaterna ⁷⁰	542	542	542	542	542	542	542
vid delegationer							
För forskning							
• Extern personal (i heltidsekvivalenter: kontraktsanställda, lokalanställda, nationella experter, personal från bemanningsföretag och unga experter som tjänstgör vid delegationerna⁷¹							
Rubrik 7							
Som finansieras genom RUBRIK 7 i den fleråriga budgetramen	- vid huvudkontoret	38,5	38,5	38,5	38,5	38,5	38,5
	- vid delegationer						
Som finansieras genom	- vid huvudkontoret	71	71	71	71	71	71

⁶⁷ Sifferuppgifterna bygger på den tilldelning som beviljats 2018 (SEC(2017) 528), från vilket dras den personal som avsätts för Europeiska fonden för justering för globaliseringseffekter, som är föremål för ett separat förslag (COM(2018) XXX).

⁶⁸ [Denna fotnot förklarar vissa initialförkortningar som inte används i den svenska versionen].

⁶⁹ Särskilt tak för finansiering av extern personal genom driftsanslag (tidigare s.k. BA-poster).

⁷⁰ Uppgifterna baseras på tilldelningen 2018 (SEC(2017) 528). För person avsatt till IPA III se separat förslag COM(2018) 382 final.

⁷¹ [Denna fotnot förklarar vissa initialförkortningar som inte används i den svenska versionen].

ramanslagen för programmet ⁷²	- vid delegationer							
För forskning								
Annan (ange)								
TOTALT		651,5	651,5	651,5	651,5	651,5	651,5	651,5

EMPL och REGIO

TOTALT Tjänster som tas upp i tjänsteförteckningen (tjänstemän och tillfälligt anställda)								
Vid huvudkontoret eller vid kommissionens kontor i medlemsstaterna	1141	1141	1141	1141	1141	1141	1141	1141
vid delegationer	0	0	0	0	0	0	0	0
För forskning	0	0	0	0	0	0	0	0
TOTALT Extern personal (heltidsekvivalenter)	208,5	208,5	208,5	208,5	208,5	208,5	208,5	208,5

TOTALT SAMMANLAGT	1349,5	1349,5	1349,5	1349,5	1349,5	1349,5	1349,5	1349,5

Personalbehoven ska täckas med personal inom generaldirektoratet som redan har avdelats för att förvalta åtgärden i fråga, eller genom en omfördelning av personal inom generaldirektoratet, om så krävs kompletterad med ytterligare resurser som kan tilldelas det förvaltande generaldirektoratet som ett led i det årliga förfarandet för tilldelning av anslag och med hänsyn tagen till begränsningar i fråga om budgetmedel.

Beskrivning av arbetsuppgifter:

Tjänstemän och tillfälligt anställda	- För att bidra till analys, förhandling, ändring och/eller förberedelse för antagande av förslag till program och/eller projekt i medlemsstaterna. - För att bidra till förvaltning, övervakning och utvärdering av genomförandet av de godkända programmen/projekten. - För att säkra överensstämmelse med bestämmelserna för programmen.
Extern personal	Samma uppgifter och/eller administrativt stöd

⁷² Särskilt tak för finansiering av extern personal genom driftsanslag (tidigare s.k. BA-poster).

3.2.3. Bidrag från tredje part

Förslaget/initiativet:

- ☒ innehåller inga bestämmelser om samfinansiering från tredje parter
- ☐ innehåller bestämmelser om samfinansiering från tredje parter enligt följande uppskattning:

Anslag i miljoner euro (avrundat till tre decimaler)

År	2021	2022	2023	2024	2025	2026	2027	TOTALT
Ange vilken extern organisation eller annan källa som bidrar till finansieringen								
TOTALA anslag som tillförs genom medfinansiering								

3.3. Beräknad inverkan på inkomsterna

- ☒ Förslaget/initiativet påverkar inte budgetens inkomstsida.
- ☐ Förslaget/initiativet påverkar inkomsterna på följande sätt:
 - ☐ på egna medel
 - ☐ på andra inkomster

ange om inkomsterna har avsatts för utgiftsposter ☐

Miljoner euro (avrundat till tre decimaler)

Budgetrubrik i den årliga budgetens inkomstsidan:	Förslagets eller initiativets inverkan på inkomsterna ⁷³						
	2021	2022	2023	2024	2025	2026	2027
Artikel							

För inkomster avsatta för särskilda ändamål, ange vilka budgetrubriker i utgiftsdelen som berörs.

Övriga anmärkningar (t.ex. vilken metod/formel som har använts för att beräkna inverkan på inkomsterna eller andra relevanta uppgifter).

⁷³ När det gäller traditionella egna medel (tullar och sockeravgifter) ska nettobeloppen anges, dvs. bruttobeloppen minus 20 % avdrag för uppbördskostnader.

Europeiska
unionens råd

Bryssel den 30 maj 2018
(OR. en)

**Interinstitutionellt ärende:
2018/0196 (COD)**

**9511/18
ADD 1**

**FSTR 22
REGIO 30
FC 23
SOC 326
PECHE 185
CADREFIN 49
JAI 529
SAN 172
CODEC 895**

FÖRSLAG

från:	Jordi AYET PUIGARNAU, direktör, för Europeiska kommissionens generalsekreterare
inkom den:	30 juni 2018
till:	Jeppe TRANHOLM-MIKKELSEN, generalsekreterare för Europeiska unionens råd
Komm. dok. nr:	COM(2018) 375 final - ANNEXES 1-22
Ärende:	BILAGOR till Förslag till EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS FÖRORDNING om gemensamma bestämmelser för Europeiska regionala utvecklingsfonden, Europeiska socialfonden+, Sammanhållningsfonden samt Europeiska havs- och fiskerifonden, och om finansiella regler för dessa fonder och för Asyl- och migrationsfonden, Fonden för inre säkerhet samt instrumentet för gränsförvaltning och visering

För delegationerna bifogas dokument – COM(2018) 375 final - ANNEXES 1-22.

Bilaga: COM(2018) 375 final - ANNEXES 1-22

Strasbourg den 29.5.2018
COM(2018) 375 final

ANNEXES 1 to 22

BILAGOR

till

Förslag till

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS FÖRORDNING

**om gemensamma bestämmelser för Europeiska regionala utvecklingsfonden,
Europeiska socialfonden+, Sammanhållningsfonden samt Europeiska havs- och
fiskerifonden, och om finansiella regler för dessa fonder och för Asyl- och
migrationsfonden, Fonden för inre säkerhet samt instrumentet för gränsförvaltning och
visering**

BILAGA I

Dimensioner och koder för typ av intervention inom Eruf, ESF+ och Sammanhållningsfonden – artikel 17.5

TABELL 1: KODER FÖR INTERVENTIONSTYP

INTERVENTIONSTYP		Koefficient för beräkning av stöd till klimatförändringsm ålen	Koefficient för beräkning av stöd till miljömålen
POLITISKT MÅL 1: ETT SMARTARE EUROPA GENOM INNOVATIV OCH SMART EKONOMISK OMVANDLING			
001	Investeringar i fasta tillgångar i mikroföretag, direkt kopplade till forskning och innovation	0 %	0 %
002	Investeringar i fasta tillgångar i små och medelstora företag (inklusive privata forskningscentrum), direkt kopplade till forskning och innovation	0 %	0 %
003	Investeringar i fasta tillgångar i offentliga forskningscentrum och högre utbildning, direkt kopplade till forskning och innovation	0 %	0 %
004	Investeringar i immateriella tillgångar i mikroföretag, direkt kopplade till forskning och innovation	0 %	0 %
005	Investeringar i immateriella tillgångar i små och medelstora företag (inklusive privata forskningscentrum), direkt kopplade till forskning och innovation	0 %	0 %
006	Investeringar i immateriella tillgångar i offentliga forskningscentrum och högre utbildning, direkt kopplade till forskning och innovation	0 %	0 %
007	Forskning och innovation i mikroföretag, inklusive nätverkande (industriell forskning, experimentell utveckling, genomförbarhetsstudier)	0 %	0 %
008	Forskning och innovation i små och medelstora företag, inklusive nätverkande	0 %	0 %
009	Forskning och innovation i offentliga forskningscentrum, högre utbildning och kompetenscentrum, inklusive nätverkande (industriell forskning, experimentell utveckling, genomförbarhetsstudier)	0 %	0 %
010	Digitalisering av små och medelstora företag (inklusive e-handel, e-affärer och sammanlänkade affärsprocesser, digitala innovationsnav, levande laboratorier, webbentreprenörer och nystartade IKT-företag, företag-till-företag)	0 %	0 %

011	IKT-lösningar, e-tjänster och tillämpningar för myndigheter	0 %	0 %
012	It-tjänster och tillämpningar för digitala färdigheter och digital integration	0 %	0 %
013	Tjänster och tillämpningar för e-hälsa (inklusive e-vård, sakernas internet för fysisk aktivitet och it-stöd i hemmet)	0 %	0 %
014	Näringslivsinfrastruktur för små och medelstora företag (inklusive industriparker och industriområden)	0 %	0 %
015	Affärsutveckling och internationalisering för små och medelstora företag	0 %	0 %
016	Utveckling av färdigheter för smart specialisering, industriell omvandling och entreprenörskap	0 %	0 %
017	Avancerade stödtjänster för små och medelstora företag och grupper av sådana företag (inklusive ledning, marknadsföring och design)	0 %	0 %
018	Företagskuvöser, stöd till avknopningsföretag och nystartade företag	0 %	0 %
019	Stöd till innovationskluster och företagsnätverk som i första hand gynnar små och medelstora företag	0 %	0 %
020	Innovationsprocesser i små och medelstora företag (processer, organisation, marknadsföring, gemensamt skapande, användar- och efterfrågestyrd innovation)	0 %	0 %
021	Tekniköverföring och samarbete mellan företag, forskningscentrum och sektorn för högre utbildning	0 %	0 %
022	Forsknings- och innovationsprocesser, tekniköverföring och samarbete mellan företag med inriktning på en koldioxidsnål ekonomi, resiliens och anpassning till klimatförändringar	100 %	40 %
023	Forsknings- och innovationsprocesser, tekniköverföring och samarbete mellan företag som är inriktade på cirkulär ekonomi	40 %	100 %
POLITISKT MÅL 2: ETT GRÖNARE OCH KOLDIOXIDSNÅLARE EUROPA GENOM REN OCH RÄTTVIS ENERGIOMSTÄLLNING, GRÖNA OCH BLÅ INVESTERINGAR, DEN CIRKULÄRA EKONOMIN, KLIMATANPASSNING, RISKFÖREBYGGANDE OCH RISKHANTERING			
024	Energieffektivitet och demonstrationsprojekt i små och medelstora företag samt stödåtgärder	100 %	40 %
025	Upprustning av befintliga bostäder för ökad energieffektivitet, demonstrationsprojekt och stödåtgärder	100 %	40 %
026	Upprustning av offentlig infrastruktur för ökad energieffektivitet, demonstrationsprojekt och stödåtgärder	100 %	40 %
027	Stöd till företag som tillhandahåller tjänster som bidrar till en koldioxidsnål ekonomi och motståndskraft mot klimatförändringar	100 %	40 %
028	Förnybar energi: vindenergi	100 %	40 %

029	Förnybar energi: solenergi	100 %	40 %
030	Förnybar energi: biobränsle	100 %	40 %
031	Förnybar energi: havsenergi	100 %	40 %
032	Annan förnybar energi (inklusive jordvärme)	100 %	40 %
033	Smarta energidistributionssystem för medel- och lågspänning (inklusive smarta nät och IKT-system) och relaterad lagring	100 %	40 %
034	Högeffektiv kraftvärme, fjärrvärme och fjärrkyla	100 %	40 %
035	Åtgärder för anpassning till klimatförändringarna och förebyggande och hantering av klimatrelaterade risker: översvämningar (inklusive åtgärder för ökad medvetenhet, civilskydd och system och infrastrukturer för katastrofhantering)	100 %	100 %
036	Åtgärder för anpassning till klimatförändringarna och förebyggande och hantering av klimatrelaterade risker: bränder (inklusive åtgärder för ökad medvetenhet, civilskydd och system och infrastrukturer för katastrofhantering)	100 %	100 %
037	Åtgärder för anpassning till klimatförändringarna och förebyggande och hantering av klimatrelaterade risker: övriga, t.ex. stormar och torka (inklusive åtgärder för ökad medvetenhet, civilskydd och system och infrastrukturer för katastrofhantering)	100 %	100 %
038	Förebyggande och hantering av icke klimatrelaterade naturrisker (t.ex. jordbävningar) och risker i samband med mänsklig aktivitet (t.ex. tekniska olyckor), inklusive åtgärder för ökad medvetenhet, civilskydd och system och infrastruktur för katastrofhantering	0 %	100 %
039	Vattenförsörjning till människor (utvinning, behandling, lagring och distributionsinfrastruktur, effektivitetsåtgärder, dricksvattenförsörjning)	0 %	100 %
040	Vattenförvaltning och skydd av vattenresurser (inklusive förvaltning av avrinningsdistrikt, särskilda klimatanpassningsåtgärder, återanvändning, minskning av läckage)	40 %	100 %
041	Insamling och behandling av avloppsvatten	0 %	100 %
042	Hantering av hushållsavfall: förebyggande, minimering, sortering och återvinning	0 %	100 %
043	Hantering av hushållsavfall: mekanisk biologisk behandling, värmebehandling	0 %	100 %
044	Hantering av verksamhetsavfall, industriavfall och farligt avfall	0 %	100 %

045	Främjande av användningen av återvunnet material som råvara	0 %	100 %
046	Återställande av industrianläggningar och kontaminerad mark	0 %	100 %
047	Stöd till miljövänliga produktionsprocesser och resurseffektivitet i små och medelstora företag	40 %	40 %
048	Luftkvalitet och åtgärder för att minska buller	40 %	100 %
049	Skydd, återställande och hållbar användning av Natura 2000-områden	40 %	100 %
050	Skydd av natur och biologisk mångfald samt grön infrastruktur	40 %	100 %
POLITISKT MÅL 3: ETT MER SAMMANLÄNKAT EUROPA GENOM FÖRBÄTTRAD MOBILITET OCH REGIONAL IKT-KONNEKTIVITET			
051	IKT: Bredbandsnät med mycket hög kapacitet (stam/backhaulnät)	0 %	0 %
052	IKT: Bredbandsnät med mycket hög kapacitet (tillträde/accessnät med prestanda motsvarande optisk fiber fram till utgreningsstället på betjäningsplatsen för flerfamiljshus)	0 %	0 %
053	IKT: Bredbandsnät med mycket hög kapacitet (tillträde/accessnät med prestanda motsvarande optisk fiber fram till utgreningsstället på betjäningsplatsen för bostäder och affärslokaler)	0 %	0 %
054	IKT: Bredbandsnät med mycket hög kapacitet (tillträde/accessnät med prestanda motsvarande optisk fiber fram till basstationen för avancerad trådlös kommunikation)	0 %	0 %
055	IKT: Andra typer av IKT-infrastruktur (inklusive storskaliga datorresurser/utrustning, datacentraler, sensorer och annan trådlös utrustning)	0 %	0 %
056	Nybyggda motorvägar och vägar - TEN-T-stomnätet	0 %	0 %
057	Nybyggda motorvägar och vägar - övergripande TEN-T-nätet	0 %	0 %
058	Nybyggda sekundära förbindelsevägar till TEN-T-vägnätet och knutpunkter	0 %	0 %
059	Nybyggda andra nationella, regionala och lokala tillfartsvägar	0 %	0 %
060	Ombyggda eller förbättrade motorvägar och vägar - TEN-T-stomnätet	0 %	0 %
061	Ombyggda eller förbättrade motorvägar och vägar - övergripande TEN-T-nätet	0 %	0 %
062	Andra ombyggda eller förbättrade vägar (motorvägar, nationella, regionala och lokala vägar)	0 %	0 %
063	Digitalisering av transporter: vägar	40 %	0 %

064	Nybyggda järnvägar - TEN-T-stomnätet	100 %	40 %
065	Nybyggda järnvägar - övergripande TEN-T-nätet	100 %	40 %
066	Andra nybyggda järnvägar	100 %	40 %
067	Ombyggda eller förbättrade järnvägar - TEN-T-stomnätet	0 %	40 %
068	Ombyggda eller förbättrade järnvägar - övergripande TEN-T-nätet	0 %	40 %
069	Andra ombyggda eller förbättrade järnvägar	0 %	40 %
070	Digitalisering av transporter: järnvägar	40 %	0 %
071	Europeiska trafikstyrningssystemet för tåg (ERTMS)	0 %	40 %
072	Rullande järnvägsmateriel	40 %	40 %
073	Infrastruktur för rena stadstransporter	100 %	40 %
074	Rullande materiel för rena stadstransporter	100 %	40 %
075	Infrastruktur för cykeltrafik	100 %	100 %
076	Digitalisering av stadstransporter	40 %	0 %
077	Infrastruktur för alternativa bränslen	100 %	40 %
078	Multimodala transporter (TEN-T)	40 %	40 %
079	Multimodala transporter (utanför städer)	40 %	40 %
080	Kusthamnar (TEN-T)	40 %	0 %
081	Andra kusthamnar	40 %	0 %
082	Inre vattenvägar och inlandshamnar (TEN-T)	40 %	0 %
083	Inre vattenvägar och inlandshamnar (regionala och lokala)	40 %	0 %
084	Digitalisering av transporter: övriga transportsätt	40 %	0 %
POLITISKT MÅL 4: ETT MER SOCIALT EUROPA GENOM DEN EUROPEISKA PELAREN FÖR SOCIALA RÄTTIGHETER			

085	Infrastruktur för förskoleverksamhet	0 %	0 %
086	Infrastruktur för grundskole- och gymnasieutbildning	0 %	0 %
087	Infrastruktur för högre utbildning	0 %	0 %
088	Infrastruktur för yrkes- och vuxenutbildning	0 %	0 %
089	Bostadsinfrastruktur för migranter, flyktingar och personer som står under eller ansöker om internationellt skydd	0 %	0 %
090	Bostadsinfrastruktur (annan än den för migranter, flyktingar och personer som står under eller ansöker om internationellt skydd)	0 %	0 %
091	Annan social infrastruktur som bidrar till social integration i samhället	0 %	0 %
092	Hälsoinfrastruktur	0 %	0 %
093	Hälsoutrustning	0 %	0 %
094	Rörliga tillgångar på hälsoområdet	0 %	0 %
095	Digitalisering inom hälso- och sjukvård	0 %	0 %
096	Tillfällig mottagningsinfrastruktur för migranter, flyktingar och personer som står under eller ansöker om internationellt skydd	0 %	0 %
097	Åtgärder för att förbättra tillträdet till arbetsmarknaden	0 %	0 %
098	Åtgärder för att främja tillgången till sysselsättning för långtidsarbetslösa	0 %	0 %
099	Särskilt stöd till ungdomars sysselsättning och socioekonomisk integration av ungdomar	0 %	0 %
100	Stöd till verksamhet som egenföretagare och till företagsetablering	0 %	0 %
101	Stöd till den sociala ekonomin och sociala företag	0 %	0 %
102	Åtgärder för att modernisera och stärka arbetsmarknadsinstitutionerna och tjänster för att bedöma och förutse kompetensbehov samt säkerställa individanpassat stöd i rätt tid	0 %	0 %
103	Stöd till matchning och övergångar på arbetsmarknaden	0 %	0 %
104	Stöd till arbetskraftens rörlighet	0 %	0 %
105	Åtgärder för att främja kvinnors deltagande på arbetsmarknaden och minska den könsrelaterade segregeringen av	0 %	0 %

	arbetsmarknaden		
106	Åtgärder för att främja balansen mellan arbetsliv och privatliv, däribland tillgången till barnomsorg och vård av närstående	0 %	0 %
107	Åtgärder för en sund och väl anpassad arbetsmiljö som motverkar hälsorisker, inbegripet främjande av fysisk aktivitet	0 %	0 %
108	Stöd för utveckling av digitala färdigheter	0 %	0 %
109	Stöd till anpassning till förändringar för arbetstagare, företag och entreprenörer	0 %	0 %
110	Åtgärder för att uppmuntra ett aktivt och hälsosamt åldrande	0 %	0 %
111	Stöd till daghems- och förskoleverksamhet (exklusive infrastruktur)	0 %	0 %
112	Stöd till grundskole- och gymnasieutbildning (exklusive infrastruktur)	0 %	0 %
113	Stöd till högre utbildning (exklusive infrastruktur)	0 %	0 %
114	Stöd till vuxenutbildning (exklusive infrastruktur)	0 %	0 %
115	Åtgärder för att främja lika möjligheter och aktivt deltagande i samhället	0 %	0 %
116	Vägar till integration och återinträde på arbetsmarknaden för missgynnade personer	0 %	0 %
117	Åtgärder för att förbättra tillgången till utbildning och sysselsättning för marginaliserade grupper, som romer, samt främja deras sociala integration	0 %	0 %
118	Stöd till det civila samhällets organisationer som arbetar med marginaliserade befolkningsgrupper som romer	0 %	0 %
119	Särskilda åtgärder för att öka tredjelandsmedborgares deltagande i arbetslivet	0 %	0 %
120	Åtgärder för social integrering av tredjelandsmedborgare	0 %	0 %
121	Åtgärder för att förbättra lika och snabb tillgång till kvalitativa, hållbara och prisvärda tjänster	0 %	0 %
122	Åtgärder för att förbättra tillhandahållandet av familje- och närsamhällesbaserade vårdtjänster	0 %	0 %
123	Åtgärder för att förbättra vårdsystemens tillgänglighet, effektivitet och motståndskraft (exklusive infrastruktur)	0 %	0 %
124	Åtgärder för att förbättra tillgången till långtidsvård (exklusive infrastruktur)	0 %	0 %
125	Åtgärder för att modernisera de sociala trygghetssystemen, inklusive för att främja tillgången till socialt skydd	0 %	0 %

126	Främja social integrering av människor som befinner sig i riskzonen för fattigdom eller social utestängning, inklusive de som har det sämst ställt och barn	0 %	0 %
127	Motarbota materiell fattigdom genom livsmedel och/eller materiellt bistånd till dem som har det sämst ställt, samt kompletterande åtgärder	0 %	0 %
POLITISKT MÅL 5: ETT EUROPA NÄRMARE MEDBORGARNA GENOM HÅLLBAR OCH INTEGRERAD UTVECKLING AV STADS-, LANDSBYGDS- OCH KUSTOMRÅDEN OCH LOKALA INITIATIV¹			
128	Skydd, utveckling och främjande av offentliga turismtillgångar och därmed sammanhängande turisttjänster	0 %	0 %
129	Skydd, utveckling och främjande av kulturarv och kulturella tjänster	0 %	0 %
130	Skydd, utveckling och främjande av naturarv och ekoturism	0 %	100 %
131	Fysisk förnyelse av och säkerheten på offentliga platser	0 %	0 %
ÖVRIGA KODER RELATERADE TILL DE POLITISKA MÅLEN 1–5			
132	Förbättra kapaciteten hos programmyndigheterna och organ med koppling till genomförandet av fonderna	0 %	0 %
133	Förbättrat samarbete med partner både inom och utanför medlemsstaten	0 %	0 %
134	Korsfinansiering inom Eruf (stöd till åtgärder av ESF-typ som krävs för att genomföra Eruf-delen av insatsen och som är direkt kopplade till den)	0 %	0 %
135	Förbättra den institutionella kapaciteten hos myndigheter och berörda parter att genomföra projekt och initiativ för territoriellt samarbete i ett gränsöverskridande, transnationellt, maritimt och interregionalt sammanhang	0 %	0 %
136	Yttersta randområdena: kompensation för eventuella extrakostnader på grund av dålig tillgänglighet och territoriell splittring	0 %	0 %
137	Yttersta randområdena: särskilda åtgärder för att kompensera extrakostnader på grund av marknadens storlek	0 %	0 %
138	Yttersta randområdena: stöd för att kompensera extrakostnader på grund av klimatförhållanden och svåra terrängförhållanden	40 %	40 %
139	Yttersta randområdena: flygplatser	0 %	0 %

¹ För politiskt mål 5 får, utöver de dimensionskoder som anges under politiskt mål 5, alla dimensionskoder enligt de politiska målen 1–4 väljas.

TEKNISKT STÖD		
140	Information och kommunikation	0 %
141	Förberedelser, genomförande, övervakning och kontroller	0 %
142	Utvärdering och studier, insamling av uppgifter	0 %
143	Förstärkning av kapaciteten hos medlemsstaternas myndigheter, stödmottagare och berörda parter	0 %

TABELL 2: KODER FÖR FINANSIERINGSFORM

FINANSIERINGSFORM	
01	Bidrag
02	Stöd genom finansieringsinstrument: eget kapital eller kapital likställt med eget kapital
03	Stöd genom finansieringsinstrument: lån
04	Stöd genom finansieringsinstrument: garanti
05	Stöd genom finansieringsinstrument: kompletterande stöd
06	Pris

TABELL 3: KODER FÖR TERRITORIELL GENOMFÖRANDEMEKANISM OCH TERRITORIELL INRIKTNING

TERRITORIELL GENOMFÖRANDEMEKANISM OCH TERRITORIELL INRIKTNING		
INTEGRERAD TERRITORIELL INVESTERING (ITI)		ITI inriktad på hållbar stadsutveckling
11	Stadsdelar	x
12	Städer och förorter	x
13	Funktionella stadsområden	x
14	Bergsområden	
15	Öar och kustområden	
16	Glest bebodda områden	
17	Andra typer av målterritorier	
LOKALT LEDD UTVECKLING (LLU)		LLU inriktad på hållbar stadsutveckling
21	Stadsdelar	x
22	Städer och förorter	x
23	Funktionella stadsområden	x
24	Bergsområden	
25	Öar och kustområden	
26	Glest bebodda områden	
27	Andra typer av målterritorier	
ANNAN TYP AV TERRITORIELLT VERKTYG INOM POLITISKT MÅL 5		Annan typ av territoriellt verktyg inriktat på hållbar stadsutveckling
31	Stadsdelar	x
32	Städer och förorter	x
33	Funktionella stadsområden	x

34	Bergsområden	
35	Öar och kustområden	
36	Glest bebodda områden	
37	Andra typer av målterritorier	
ANDRA STRATEGIER²		
41	Stadsdelar	
42	Städer och förorter	
43	Funktionella stadsområden	
44	Bergsområden	
45	Öar och kustområden	
46	Glest bebodda områden	
47	Andra typer av målterritorier	
48	Ingen territoriell inriktning	

² Andra strategier som genomförs inom andra politiska mål än politiskt mål 5 och inte i form av ITI eller LLU.

TABELL 4: KODER FÖR NÄRINGSREN

NÄRINGSREN	
01	Jordbruk och skogsbruk
02	Fiske
03	Vattenbruk
04	Andra sektorer inom den blå ekonomin
05	Framställning av livsmedel och drycker
06	Framställning av textilier och textilprodukter
07	Tillverkning av transportmedel
08	Tillverkning av datorer, elektronikvaror och optik
09	Andra ospecificerade tillverkningsindustrier
10	Byggnadsverksamhet
11	Utvinning av mineral
12	El, gas, ånga, varmvatten och kyla
13	Vattenförsörjning, avloppsrening, avfallshantering och sanering
14	Transport och lagring
15	Informations- och kommunikationsverksamhet, inklusive telekom
16	Partihandel och detaljhandel
17	Hotell- och restaurangverksamhet
18	Finans- och försäkringsverksamhet
19	Fastighets- och uthyrningsverksamhet, företagstjänster
20	Offentlig förvaltning
21	Utbildning
22	Hälso- och sjukvård
23	Sociala tjänster, andra samhälls- och personliga tjänster
24	Miljörelaterad verksamhet
25	Kultur, nöje, kreativa sektorn och fritid
26	Andra ospecificerade tjänster

TABELL 5: KODER FÖR GEOGRAFISKT LÄGE

GEOGRAFISKT LÄGE	
Kod	GEOGRAFISKT LÄGE
	Kod för område eller region där insatsen är belägen/genomförs, enligt klassificeringen av statistiska territoriella enheter (Nuts) i bilagan till Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1059/2003 ³ , i dess senast ändrade lydelse genom kommissionens förordning (EU) nr 868/2014.

TABELL 6: KODER FÖR ESF-SEKUNDÄRTEMAN

ESF-SEKUNDÄRTEMA		Koefficient för beräkning av stöd till klimatförändringsmålen
01	Bidrag till grön kompetens, gröna arbetstillfällen och grön ekonomi	100 %
02	Utveckling av digitala färdigheter och arbetstillfällen	0 %
03	Investeringar i forskning och innovation och smart specialisering	0 %
04	Investeringar i små och medelstora företag	0 %
05	Icke-diskriminering	0 %
06	Jämställdhet	0 %
07	Kapacitetsuppbyggnad hos arbetsmarknadens parter	0 %
08	Kapacitetsuppbyggnad hos det civila samhällets organisationer	0 %
09	Ej tillämpligt	0 %

TABELL 7: KODER FÖR MAKROREGIONALA STRATEGIER OCH HAVSOMRÅDESSTRATEGIER

MAKROREGIONALA STRATEGIER OCH HAVSOMRÅDESSTRATEGIER	
11	Strategi för den adriatisk-joniska regionen
12	Strategi för alpreionen
13	Strategi för Östersjöregionen
14	Strategi för Donauregionen
21	Norra ishavet
22	Strategi för Atlanten
23	Svarta havet
24	Medelhavet
25	Nordsjön
26	Strategi för västra Medelhavet

³ Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1059/2003 av den 26 maj 2003 om inrättande av en gemensam nomenklatur för statistiska territoriella enheter (Nuts) (EUT L 154, 21.6.2003, s. 1).

BILAGA II**Mall för partnerskapsöverenskommelse – artikel 7.4**

CCI	[15 tecken]
Namn	[255]
Version	
Första året	[4]
Sista året	[4]
Kommissionens beslut nr	
Datum för kommissionens beslut	

1. Val av politiska mål

Referens: Artikel 8 a i förordningen om gemensamma bestämmelser, artikel 3 i Amif-förordningen, förordningen om Fonden för inre säkerhet respektive förordningen om instrumentet för gränsförvaltning och visering

Tabell 1: Val av politiskt mål med motivering

Valt politiskt mål	Program	Fond	Motivering för valet av ett politiskt mål
			[3 500 per politiskt mål]

2. Strategival, samordning och komplementaritet

Referens: Artikel 8 b i–iii i förordningen om gemensamma bestämmelser

Textfält [60 000]

3. Bidrag till budgetgarantin enligt InvestEU med motivering

Referens: Artiklarna 8 e och 10 a i förordningen om gemensamma bestämmelser.

Tabell 2: Överföring till InvestEU

	Kategori av regioner*	Fönster 1 (a)	Fönster 2 (b)	Fönster 3 (c)	Fönster 4 (d)	Fönster 5 (e)	Belopp (f)=(a)+(b)+(c)+(d)+(e))
Eruf	Mer utvecklade						
	Mindre utvecklade						
	Övergångsregioner						
	De yttersta randområdena och de nordliga glesbefolkade						

	områdena						
ESF+	Mer utvecklade						
	Mindre utvecklade						
	Övergångsregioner						
	De yttersta randområdena						
Sammanhållningsfonden							
EHFF							
Amif							
Fonden för inre säkerhet							
Instrumentet för gränsförvaltning och visering							
Totalt							

Textfält [3 500] (motivering)

4. Överföring mellan kategorier av regioner med motivering

Referens: Artiklarna 8 d och 105 i förordningen om gemensamma bestämmelser.

Tabell 3. Överföring mellan kategorier av regioner

Regionkategori	Anslag per regionkategori*	Överföring till:	Belopp för överföring	Andel av ursprungligt anslag som överförs	Anslag per regionkategori efter överföring
(a)	(b)	(c)	(d)	(g)=(d)/(b)	(h)=(b)-(d)
Mindre utvecklade		Mer utvecklade			
		Övergångsregioner			
Mer utvecklade		Mindre utvecklade			
Övergångsregioner		Mindre utvecklade			

* Ursprungligt anslag per regionkategori som meddelats av kommissionen efter de överföringar som avses i tabellerna 2–4, som endast är tillämpliga på Eruf och ESF+.

Textfält [3 500] (motivering)

5. Preliminärt anslag per politiskt mål

Referens: Artikel 8 c i förordningen om gemensamma bestämmelser

Tabell 4: Preliminärt anslag från Eruf, Sammanhållningsfonden, ESF+, EHFF per politiskt mål*

Politiska mål	Eruf	Sammanhållningsfonden	ESF+	EHFF	Totalt
Politiskt mål 1					
Politiskt mål 2					
Politiskt mål 3					
Politiskt mål 4					
Politiskt mål 5					
Tekniskt stöd					
Anslag för perioden 2026–2027					
Totalt					

* Politiska mål enligt artikel 4.1 i förordningen om gemensamma bestämmelser. För Eruf, Sammanhållningsfonden och ESF+ åren 2021–2025, för EHFF för 2021–2027.

Textfält [3 500] (motivering)

Tabell 5: Preliminärt anslag från Amif, Fonden för inre säkerhet och instrumentet för gränsförvaltning och visering per politiskt mål*

Politiskt mål	Anslag
Politiskt mål som avses i artikel 3 i [Amif-förordningen].	
Politiskt mål som avses i artikel 3 i [förordningen om Fonden för inre säkerhet].	
Politiskt mål som avses i artikel 3 i [förordningen om instrumentet för gränsförvaltning och visering].	
Tekniskt stöd	
Totalt	

* Politiska mål i enlighet med de fondspecifika förordningarna om EHFF, Amif, Fonden för inre säkerhet och instrumentet för gränsförvaltning och visering: anslag för åren 2021–2027.

6. Förteckning över program

Referens: Artiklarna 8 f och 104 i förordningen om gemensamma bestämmelser

Tabell 6. Förteckning över program med preliminära anslag*

Namn[255]	Fond	Kategori regioner	av	EU:s bidrag	Nationellt bidrag**	Totalt

Program 1	Eruf	Mer utvecklade			
		Övergångsregioner			
		Mindre utvecklade			
		De yttersta randområdena och de nordliga glesbefolkade områdena			
Program 1	Sammanhållningsfonden				
Program 1	ESF+	Mer utvecklade			
		Övergångsregioner			
		Mindre utvecklade			
		De yttersta randområdena			
Totalt	ERUF, SAMMANHÅLLNINGSFONDEN, ESF+				
Program 2	EHFF				
Program 3	Amif				
Program 4	Fonden för inre säkerhet				
Program 5	Instrumentet för gränsförvaltning och visering				
Totalt	Samtliga fonder				

* Politiska mål enligt artikel 4.1 i förordningen om gemensamma bestämmelser. För Eruf, Sammanhållningsfonden och ESF+ åren 2021–2025, för EHFF för 2021–2027.

** I överensstämmelse med artikel 106.2 om fastställande av medfinansieringsgrader.

Referens: Artikel 8 i förordningen om gemensamma bestämmelser

Tabell 7: Förteckning över Interreg-program

Program 1	Namn 1 [255]
Program 2	Namn 1 [255]

7. En sammanfattning av de åtgärder som ska vidtas för att stärka den administrativa kapaciteten

Referens: Artikel 8 g i förordningen om gemensamma bestämmelser

Textfält [4 500]

BILAGA III
Övergripande nödvändiga villkor – artikel 11.1

Tillämpliga på alla särskilda mål	
Namn på nödvändiga villkor	Kriterier för uppfyllande
Effektiva mekanismer för övervakning av marknaden för offentlig upphandling	Övervakningsmekanismer har införts som omfattar alla förfaranden enligt nationell upphandlingslagstiftning och som innehåller följande: 1. Arrangemang för att säkerställa insamling av effektiva, tillförlitliga och uttömmande uppgifter och indikatorer inom ett enda it-system eller ett nätverk av driftskompatibla system, i syfte att genomföra engångsprincipen och underlätta rapporteringsskyldigheterna i artikel 83.3 i direktiv 2014/24/EU i enlighet med kraven om e-upphandling, samt artikel 84 i direktiv 2014/24/EU. Uppgifterna och indikatorerna omfattar minst följande delar: a. Konkurrensens kvalitet och intensitet: namnen på vinnarna samt de ursprungliga anbudsgivarna, antalet ursprungliga anbudsgivare, antal utvalda anbudsgivare, det kontrakterade priset – mot det ursprungliga budgetanslaget och, där så är möjligt genom kontraktsregister, det slutliga priset efter slutförandet. b. Små och medelstora företags deltagande som direkta anbudsgivare. c. Överklaganden mot de beslut som de upphandlande myndigheterna fattar, däribland minst deras antal, den tid som krävs för att fatta ett beslut i första instans och antalet beslut som går vidare till andra instans. d. En förteckning över alla kontrakt som tilldelats i enlighet med reglerna om undantag från reglerna om offentlig upphandling, med angivande av den specifika bestämmelse som använts. 2. Arrangemang för att säkerställa tillräcklig kapacitet för övervakning och analys av uppgifter av de behöriga nationella myndigheterna. 3. Arrangemang för att göra uppgifterna och indikatorerna, samt resultatet av analysen, tillgängliga för allmänheten via användarvänliga öppna data. 4. Arrangemang för att säkerställa att alla uppgifter som tyder på misstänkt uppgjorda anbudsgivningar systematiskt överlämnas till behöriga nationella organ.
Verktyg och kapacitet för en effektiv tillämpning av reglerna om statligt stöd	Förvaltningsmyndigheterna har verktyg och kapacitet att kontrollera efterlevnaden av reglerna för statligt stöd genom följande: 1. En enkel och heltäckande tillgång till kontinuerligt uppdaterad information om företag i svårigheter och som omfattas av krav på återbetalning. 2. Tillgång till expertrådgivning och vägledning i frågor om statligt stöd från lokala eller nationella expertcentrum, under samordning av nationella myndigheter för statligt stöd, med arbetsrutiner för att

	säkerställa att sakkunskapen genomgår samråd med berörda parter.

Effektiv tillämpning och genomförande av EU:s stadga om de grundläggande rättigheterna	Effektiva mekanismer finns på plats för att säkerställa överensstämmelse med EU:s stadga om de grundläggande rättigheterna och inkluderar följande: 1. Arrangemang för att säkerställa kontrollen av att de insatser som stöds av fonderna överensstämmer med stadgan om de grundläggande rättigheterna. 2. Arrangemang för rapportering till övervakningskommittén om att de insatser som stöds av fonderna överensstämmer med stadgan.
Genomförande och tillämpning av FN-konventionen om rättigheter för personer med funktionsnedsättning i enlighet med rådets beslut 2010/48/EG	Förekomsten av en nationell ram för genomförande av konventionen som inkluderar följande: 1. Syften med mätbara mål, datainsamling och övervakningsmekanism. 2. Arrangemang för att säkerställa att politik, lagstiftning och standarder avseende tillgänglighet verkligen kommer till uttryck i förberedelserna och genomförandet av programmen.

BILAGA IV

Tematiska nödvändiga villkor som är tillämpliga på Eruf, ESF+ och Sammanhållningsfonden – artikel 11.1

Politiskt mål	Särskilt mål	Namn på nödvändigt villkor	Uppfyllningskriterier för det nödvändiga villkoret
1. Ett smartare Europa genom innovativ och smart ekonomisk omvandling	Eruf: Alla särskilda mål inom detta politiska mål	God styrning av den nationella eller regionala strategin för smart specialisering	Strategier för smart specialisering ska stödjas av följande åtgärder: 1. Aktuell analys av flaskhalsar för innovationsspridning, bl.a. digitalisering 2. Behöriga regionala/nationella institutioner eller organ som ansvarar för förvaltningen av strategin för smart specialisering 3. Verktyg för övervakning och utvärdering för att mäta resultaten i förhållande till strategins mål 4. Effektivt fungerande entreprenörsprocess 5. Nödvändiga åtgärder för att förbättra nationella eller regionala forsknings- och innovationssystem 6. Åtgärder för att hantera industriell omvandling 7. Åtgärder för internationellt samarbete
2. Ett grönare och koldioxidsnålare Europa genom ren och rättvis energiomställning, gröna och blå investeringar, den cirkulära ekonomin, klimatanpassning, riskförebyggande	Eruf och Sammanhållningsfonden: 2.1 Främja energieffektivitet	Strategisk politisk ram för stöd till energieffektiv renovering av bostadshus och andra byggnader	1. En nationell långsiktig renoveringsstrategi till stöd för renovering av det nationella beståndet av bostadshus och andra byggnader antas, i enlighet med kraven i direktiv 2010/31/EU om byggnaders energiprestanda, som a. omfattar vägledande delmål för 2030 och 2040 samt mål för 2050, b. ger en vägledande beskrivning av budgetmedel för att stödja genomförandet av strategin, c. fastställer effektiva mekanismer för att främja investeringar i byggnadsrenovering. 2. Åtgärder för förbättrad energieffektivitet för att uppnå de energibesparingar som krävs.

och riskhantering	Eruf och Sammanhållningsfonden: 2.1 Främja energieffektivitet 2.2 Främja förnybar energi genom investeringar i produktionskapacitet	Styrning av energisektorn	En nationell energi- och klimatplan antas och innehåller följande: 1. Alla delar som krävs enligt mallen i bilaga I till förordningen om styrningen av energiunionen ¹ . 2. En vägledande beskrivning av planerade finansiella resurser och mekanismer för åtgärder som främjar koldioxidsnål energi.
	Eruf och Sammanhållningsfonden: 2.2 Främja förnybar energi genom investeringar i produktionskapacitet	Effektivt främja användning av förnybar energi inom alla sektorer och över hela EU	Åtgärder har vidtagits för att säkerställa följande: 1. Efterlevnaden av de nationella bindande målen för förnybar energi 2020 och med detta grundscenario fram till 2030 i enlighet med omarbetningen av direktiv 2009/28/EG ² . 2. En ökning av andelen förnybara energikällor i sektorn för uppvärmning och kylning med 1 procentenhet per år fram till 2030.
	Eruf och Sammanhållningsfonden: 2.4 Främja anpassning, riskförebyggande och motståndskraft mot katastrofer i samband med klimatförändringar	Effektiv ram för riskhantering vad gäller katastrofer	En nationell eller regional riskhanteringsplan för katastrofer som överensstämmer med de befintliga klimatanpassningsstrategierna finns på plats och innehåller följande delar: 1. En beskrivning av huvudsakliga risker, bedömda i enlighet med bestämmelserna i artikel 6 a i beslut nr 1313/2013/EU, som återspeglar nuvarande och långsiktiga hot (25–35 år). Bedömningen ska för klimatrelaterade risker bygga på prognoser och scenarier för klimatförändringar. 2. En beskrivning av åtgärder för förebyggande, beredskap och hantering av katastrofer för att hantera de risker som identifierats. Åtgärderna ska

¹ EUT L [ännu ej antagen]

² EUT L [ännu ej antagen]

			prioriteras i förhållande till riskerna och deras ekonomiska effekter, kapacitetsbrister³, effektivitet och ändamålsenlighet, med beaktande av möjliga alternativ. 3. Information om budgetmässiga och finansiella medel och mekanismer som finns tillgängliga för att täcka kostnaderna för drift och underhåll i samband med förebyggande, beredskap och hantering.
	Eruf och Sammanhållningsfonden: 2.5 Främjande av en effektiv vattenanvändning	Uppdaterad planering för nödvändiga investeringar i sektorerna för vatten och avloppsvatten	En nationell investeringsplan finns och omfattar följande: 1. En bedömning av det aktuella läget när det gäller genomförandet av direktivet om rening av avloppsvatten från tätbebyggelse (91/271/EEG) och av direktivet om dricksvatten (98/83/EG). 2. Identifiering och planering av offentliga investeringar, inbegripet en vägledande ekonomisk uppskattning, som är a. nödvändiga för överensstämmelse med avloppsvattendirektivet inbegripet en prioritering avseende storleken på tätorter och inverkan på miljön, med investeringarna fördelade på varje tätorts avloppsvatten, b. nödvändiga för att genomföra dricksvattendirektivet (98/83/EG), c. nödvändiga för att möta de behov som följer av förslaget till omarbetning (COM(2017)753 final), särskilt när det gäller de reviderade kvalitetsparametrar som beskrivs i bilaga I. 3. En uppskattning av investeringar som behövs för att förnya befintlig infrastruktur för vattenförsörjning och avloppsvatten, inbegripet nätverk, på grundval av ålder och avskrivningsplaner. 4. En indikation på potentiella källor till offentlig finansiering när de behövs för att komplettera användaravgifter.

³ Enligt den bedömning av kapacitet för riskhantering som krävs i artikel 6 c i beslut nr 1313/2013/EU.

	Eruf och Sammanhållningsfonden: 2.6 Utveckling av (övergången till) cirkulär ekonomi, genom investeringar i avfallssektorn och resurseffektivitet	Uppdaterad planering för avfallshantering	Planer för avfallshantering finns i enlighet med artikel 28 i direktiv 2008/98/EG, i dess ändrade lydelse enligt direktiv (EU) 2018/xxxx, och omfattar hela medlemsstatens territorium och inkluderar följande: 1. En analys av den nuvarande situationen när det gäller avfallshantering i det berörda geografiska området, inbegripet avfallets typ, mängd och källa, och en utvärdering av den framtida utveckling med hänsyn till de förväntade effekterna av åtgärderna som anges i de avfallsförebyggande program som utarbetas i enlighet med artikel 29 i direktiv 2008/98/EG, i dess ändrade lydelse genom direktiv 2018/xx/EU. 2. En bedömning av befintliga system för insamling av avfall, inklusive den materiella och territoriella täckningen av separat insamling och åtgärder för att förbättra deras funktion, samt behovet av nya insamlingssystem. 3. En bedömning av investeringsbehovet som motiverar behovet av ytterligare eller uppgraderad avfallsinfrastruktur, med uppgifter om tillgängliga inkomstkällor som motsvarar kostnader för drift och underhåll. 4. Information om kriterierna om geografiskt läge för platsidentifiering och om kapaciteten för framtida anläggningar för avfallsbehandling.
	Eruf och Sammanhållningsfonden: 2.6 Främjande av grön infrastruktur i stadsmiljön och minskning av föroreningar	Prioriterad åtgärdsram för de bevarandeåtgärder som krävs med unionens medfinansiering	En ram för prioriterade åtgärder i enlighet med artikel 8 i direktiv 92/43/EEG finns på plats och inkluderar följande: 1. Alla delar som krävs enligt den mall för ramen för prioriterade åtgärder för 2021–2027 som kommissionen och medlemsstaterna kommit överens om. 2. Kartläggning av prioriterade åtgärder och en uppskattning av finansieringsbehoven.

3. Ett mer sammanlänkat Europa genom förbättrad mobilitet och regional IKT-konnektivitet	Eruf: 3.1 Stärka digital konnektivitet	Nationell eller regional bredbandsplan	En nationell eller regional bredbandsplan finns som inkluderar följande: 1. En bedömning av de investeringar som behövs för att uppnå EU:s mål för gigabitkonnektivitet ⁴ på grundval av - en nyligen utförd kartläggning⁵ av befintlig privat och offentlig infrastruktur och tjänstens kvalitet med hjälp av standardindikatorer för bredband, och - ett samråd om planerade investeringar. 2. En motivering för de planerade offentliga interventionerna på grundval av modeller för hållbara investeringar som - ökar överkomligheten och tillgången till öppna och framtidssäkra infrastrukturer och tjänster av god kvalitet, - anpassar formerna för finansiellt stöd till de marknadsmisslyckanden som identifieras, - möjliggör en kompletterande användning av olika former av finansiering från EU, nationella och regionala källor. 3. Åtgärder för att främja efterfrågan på och användningen av nät med mycket hög kapacitet, inbegripet insatser för att underlätta deras utbyggnad, särskilt genom ett effektivt genomförande av EU:s direktiv om bredband ⁶ . 4. Mekanismer för tekniskt stöd, inbegripet enheter för bredbandskompetens för att öka kapaciteten hos lokala aktörer och ge råd till projektansvariga. 5. En övervakningsmekanism på grundval av standardiserade indikatorer för bredband.
	Eruf och Sammanhållningsfonden:	Övergripande transportplanering på	En multimodal kartläggning av befintliga och planerade infrastrukturer till och med 2030 som gör följande:

⁴ Enligt definitionen i Europeiska kommissionens meddelande: *På väg mot ett europeiskt gigabitsamhälle* (COM(2016)587), <https://ec.europa.eu/digital-single-market/en/policies/improving-connectivity-and-access>

⁵ I enlighet med artikel 22 i [förslaget till Europaparlamentets och rådets direktiv om inrättande av en europeisk kodex för elektronisk kommunikation].

⁶ Direktiv 2014/61/EU.

	3.2 Utveckla en hållbar, klimattålig, smart, säker och intermodal TEN-T	lämplig nivå	1. Inkluderar en ekonomisk motivering av de planerade investeringarna, understödd av en robust efterfrågeanalys och trafikmodellering, som bör ta hänsyn till de förväntade effekterna av avregleringen av järnvägstrafiken. 2. Återspeglar luftkvalitetsplaner, med särskilt beaktande av nationella planer för minskning av koldioxidutsläppen. 3. Inkluderar investeringar i korridorerna för TEN-T:s stomnät, enligt definitionen i förordning (EU) nr 1316/2013, i linje med respektive arbetsplan för TEN-T. 4. Säkerställa komplementariteten för investeringar utöver TEN-T:s stomnät genom att tillhandahålla tillräcklig konnektivitet för regioner och lokalsamhällen till TEN-T:s stomnät och dess knutpunkter. 5. Säkerställer driftskompatibiliteten hos järnvägsnätet, genom införandet av ERTMS kompatibelt med basversion 3 som minst uppfyller kraven i den europeiska genomförandeplanen. 6. Främjar multimodalitet, identifierar behov för multimodala terminaler eller omlastningsterminaler för gods och passagerare och aktiva transportsätt. 7. Inkluderar åtgärder som syftar till att främja alternativa bränslen i linje med de berörda nationella politiska ramarna. 8. Inkluderar en bedömning av trafiksäkerhetsrisker i linje med befintliga nationella trafiksäkerhetsstrategier, tillsammans med en kartläggning av berörda vägar och avsnitt och en prioritering av motsvarande investeringar. 9. Tillhandahåller uppgifter om budgetmässiga och finansiella resurser som motsvarar de planerade investeringarna och som behövs för att täcka kostnader för drift och underhåll av befintliga och planerade infrastrukturer.
	3.3 Hållbar, klimattålig, intelligent och intermodal mobilitet på nationell, regional och lokal nivå, inbegripet förbättrad tillgång till TEN-T och mobilitet över gränserna		
4. Ett mer socialt Europa genom den europeiska pelaren för sociala rättigheter	Eruf: 4.1 Öka effektiviteten på arbetsmarknaden och tillgången till sysselsättning av god kvalitet genom	Strategisk ram för en aktiv arbetsmarknadspolitik	En strategisk ram för en aktiv arbetsmarknadspolitik mot bakgrund av riktlinjerna för sysselsättning finns och omfattar följande: 1. Arrangemang för profilering av arbetssökande och en bedömning av deras behov, inklusive för entreprenörsverksamhet. 2. Information om lediga platser och möjligheter till anställning, med beaktande

	utveckling av infrastruktur ESF: 4.1.1 Förbättra tillgången till sysselsättning för alla arbetssökande, inbegripet ungdomar och personer som står utanför arbetskraften samt främja företagande och den sociala ekonomin 4.1.2 Modernisera arbetsmarknadens institutioner och tjänster för att säkerställa snabb och skräddarsydd hjälp och stöd till matchning, övergångar och rörlighet på arbetsmarknaden		av arbetsmarknadens behov. 3. Arrangemang för att säkerställa att utformning, genomförande, övervakning och översyn genomförs i nära samarbete med berörda aktörer. 4. Arrangemang för övervakning, utvärdering och översyn av aktiva arbetsmarknadsåtgärder. 5. Interventioner för ungdomssysselsättning, evidensbaserade och målinriktade vägar för ungdomar som varken arbetar eller studerar, inklusive utåtriktad verksamhet, som bygger på kvalitativa krav med hänsyn till kriterierna för lärlings- och praktikplatser av god kvalitet, även i samband med genomförandet av ungdomsgarantin.
	EruF: 4.1 Öka effektiviteten på arbetsmarknaden och tillgången till sysselsättning av god kvalitet genom utvecklad infrastruktur ESF: 4.1.3 Främja en bättre balans mellan arbetsliv	Nationell strategisk ram för jämställdhet	En nationell strategisk ram för jämställdhet finns och inkluderar följande: 1. Evidensbaserad kartläggning av jämställdhetsproblem. 2. Åtgärder för att ta itu med skillnaderna mellan könen i fråga om sysselsättning, löner och pensioner, och främja balansen mellan arbetsliv och privatliv, bland annat genom att förbättra tillgången till förskoleverksamhet och barnomsorg, med mål. 3. Arrangemang för övervakning, utvärdering och översyn av den strategiska ramen och metoder för datainsamling. 4. Arrangemang för att säkerställa att utformning, genomförande, övervakning och översyn genomförs i nära samarbete med jämställdhetsorgan, arbetsmarknadens parter och berörda organisationer från det civila samhället.

	och privatliv inklusive tillgång till barnomsorg, en sund och väl anpassad arbetsmiljö som motverkar hälsorisker, arbetstagarnas anpassning till förändringar och ett hälsosamt och aktivt åldrande		
	Eruf: 4.2 Förbättra tillgången till inkluderande och högkvalitativa tjänster inom utbildning och livslångt lärande genom utvecklad infrastruktur ESF: 4.2.1 Förbättra kvalitet, effektivitet och arbetsmarknadsrelevans i utbildningssystemen. 4.2.2 Främja flexibel kompetenshöjning och omskolningsmöjligheter för alla, inklusive genom att underlätta karriärbyten och främja yrkesmobilitet	Strategisk ram för utbildningssystemet på alla nivåer	En nationell och/eller regional strategisk ram för utbildningssystemet finns och inkluderar följande: 1. Evidensbaserade system för att förutse och prognostisera kompetensbehov samt mekanismer för uppföljning av utexaminerade och tjänster och effektiv vägledning av god kvalitet för elever i alla åldrar. 2. Åtgärder för att säkerställa lika tillgång till, deltagande i och fullföljande av god, relevant och inkluderande utbildning och förvärvande av nyckelkompetenser på alla nivåer, inklusive inom högre utbildning. 3. Samordningsmekanism inom alla utbildningsnivåer, inbegripet högre utbildning, och en tydlig ansvarsfördelning mellan de berörda nationella och/eller regionala organen. 4. Arrangemang för övervakning, utvärdering och översyn av den strategiska ramen. 5. Åtgärder som inriktas på kompetenshöjning och på lågkvalificerade, lågutbildade vuxna och personer med mindre gynnad socio-ekonomisk bakgrund. 6. Åtgärder för att stödja lärare, utbildare och akademisk personal med avseende på lämpliga inlärningsmetoder, bedömning och validering av nyckelkompetenser. 7. Åtgärder för att främja rörlighet för studerande och personal samt

	4.2.3 Främja lika tillgång, framför allt för missgynnade grupper, till högkvalitativ och inkluderande utbildning, från förskola och barnomsorg genom allmän utbildning och yrkesutbildning till högre utbildning		transnationellt samarbete mellan tillhandahållare av utbildning, bland annat genom erkännande av läranderesultat och kvalifikationer.
	Eruf: 4.3 Ökad socioekonomisk integration av marginaliserade grupper, migranter och missgynnade grupper genom integrerade åtgärder, inklusive bostäder och sociala tjänster ESF: 4.3.1 Främja aktiv inkludering, inklusive för att främja lika möjligheter och aktivt deltagande samt förbättra anställningsbarheten	Nationell strategisk ram för social delaktighet och fattigdomsminskning	Det finns en nationell strategisk ram för social delaktighet och fattigdomsminskning som inkluderar följande: 1. Evidensbaserad analys av fattigdom och social utestängning, inklusive barnfattigdom, hemlöshet, geografisk och utbildningsmässig segregation, begränsad tillgång till grundläggande tjänster och infrastruktur, och de särskilda behoven hos utsatta personer. 2. Åtgärder för att förebygga och bekämpa segregering på alla områden, inklusive genom tillhandahållande av adekvat inkomststöd, inkluderande arbetsmarknader och tillgång till tjänster av god kvalitet för utsatta personer, däribland migranter. 3. Åtgärder för övergång från vård på institutioner till vård i samhället. 4. Arrangemang för att säkerställa att utformning, genomförande, övervakning och översyn genomförs i nära samarbete med arbetsmarknadens parter och berörda organisationer från det civila samhället.
	ESF:	Nationell strategi för	En nationell strategi för integrering av romer finns och inkluderar följande:

	4.3.2 Främja socioekonomisk integrering av marginaliserade grupper, exempelvis romer	integrering av romer	1. Åtgärder för att påskynda integreringen av romer, förebygga och undanröja segregering, med hänsyn till jämställdhetsperspektivet och situationen för unga romer och med ett referensscenario samt mätbara mål och delmål 2. Arrangemang för övervakning, utvärdering och översyn av de integrerande åtgärderna för romer. 3. Arrangemang för att förankra integreringen av romer på regional och lokal nivå. 4. Arrangemangen för att säkerställa att utformning, genomförande, övervakning och granskning utförs i nära samarbete med det romska civila samhället och alla andra berörda parter, även på lokal och regional nivå.
	Eruf: 4.4 Säkerställa lika tillgång till hälso- och sjukvård, inklusive primärvård, genom utvecklad infrastruktur ESF: 4.3.4 Åtgärder för att förbättra lika och snabb tillgång till kvalitativa, hållbara och prisvärda tjänster; förbättra vårdsystemens tillgänglighet, effektivitet och motståndskraft; förbättra tillgången till långtidsvård	Strategisk ram för hälso- och sjukvård	En nationell eller regional strategisk ram för hälso- och sjukvård finns på plats som innehåller följande: 1. Kartläggning av behoven av hälso- och sjukvård och långtidsvård, bland annat i fråga om medicinsk personal, för att säkerställa hållbara och samordnade åtgärder. 2. Åtgärder för att säkerställa effektivitet, hållbarhet, tillgänglighet och överkomlighet för hälsovård och långtidsvård, inbegripet en särskild inriktning på personer som är utestängda från systemen för hälsovård och långtidsvård. 3. Åtgärder för att främja tjänster i närsamhället, inklusive förebyggande insatser och primärvård, hemvård och närvård.

BILAGA V

Mall för program som får stöd från Eruf (målet Investering för sysselsättning och tillväxt), ESF+, Sammanhållningsfonden och EHFF – artikel 16.3

CCI	
Namn på engelska	[255 tecken ¹]
Namn på landets språk	[255]
Version	
Första året	[4]
Sista året	[4]
Stödberättigande från	
Stödberättigande till och med	
Kommissionens beslut nr	
Datum för kommissionens beslut	
Medlemsstatens beslut om ändring nr	
Medlemsstatens beslut, datum för ikraftträdande	
Överföring av mindre betydelse (artikel 19.5)	Ja/Nej
Nutsregioner som omfattas av programmet (ej tillämpligt för EHFF)	
Berörd fond	☐ Eruf
	☐ Sammanhållningsfonden
	☐ ESF+
	☐ EHFF

1. Programstrategi: viktigaste utmaningar och politiska åtgärder

Referens: Artikel 17.3 a i-vii och 17.3 b

Textfält [60 000]

För målet Investering för sysselsättning och tillväxt:

Tabell 1

¹ Nummer inom hakparenteser avser antal tecken.

Politiskt mål	Särskilt mål eller särskild prioritering*	Motivering (sammanfattning)
		[2 000 per särskilt mål eller särskild prioritering]

* Särskilda prioriteringar enligt ESF+-förordningen

För EHFF:

Tabell 1A			
Politiskt mål	Prioritering	Swot-analys (för varje prioritering)	Motivering (sammanfattning)
		Styrkor [10 000 per prioritering]	[20 000 per prioritering]
		Svagheter [10 000 per prioritering]	
		Möjligheter [10 000 per prioritering]	
		Hot [10 000 per prioritering]	
		Kartläggning av behov på grundval av swot-analysen och med beaktande av de faktorer som anges i artikel 6.6 i EHFF-förordningen [10 000 per prioritering]	

2. Andra prioriteringar än tekniskt stöd

Referens: Artikel 17.2 och 17.3 c

Tabell 1 T: Programstruktur*

I D	Namn [300]	TEK NISK T STÖD	Beräkningssgrund	Fond	Stödd regionkategori	Valt särskilt mål
1	Prioritering 1	Nej		Eruf	Mer utvecklade	Särskilt mål 1
					Övergångsregioner	
					Mindre utvecklade	Särskilt
					De yttersta randområdena	

					och glesbefolkade områdena	mål 2
					Mer utvecklade	Särskilt mål 3
2	Prioritering 2	Nej		ESF+	Mer utvecklade	Särskilt mål 4
					Övergångsregioner	
					Mindre utvecklade	Särskilt mål 5
					De yttersta randområdena	
3	Prioritering 3	Nej		Sammanhållningsfonden	Ej tillämpligt	
3	Prioritering tekniskt stöd	Ja				Ej tillämpligt
..	Särskild prioritering ungdomssysselsättning	Nej		ESF+		
..	Särskild prioritering landsspecifika rekommendationer	Nej		ESF+		
..	Särskild prioritering Innovativa åtgärder	Nej		ESF+		Särskilt mål 8
	Särskild prioritering Materiell fattigdom	Nej		ESF+		Särskilt mål 9

* Uppgifter i denna tabell kommer att fungera som teknisk input för förhandsifyllning av andra fält och tabeller i mallen i elektroniskt format. Gäller inte EHFF.

2.1 Namn på prioriteringen [300] (upprepas för varje prioritering)

☐ Detta är en prioritering för en relevant landsspecifik rekommendation
☐ Detta är en prioritering för ungdomssysselsättning
☐ Detta är en prioritering för innovativa åtgärder
☐ Detta är en prioritering för materiell fattigdom**

* Tabellen tillämplig på ESF+-prioriteringar.

** Om markeras gå vidare till avsnitt 2.1.2

2.1.1 Särskilt mål² (målet Investering för sysselsättning och tillväxt) eller stödområde (EHFF) – upprepas för varje utvalt särskilt mål eller stödområde, för andra prioriteringar än tekniskt stöd

2.1.1.1 Fondernas interventioner

² Med undantag för ett särskilt mål som anges i artikel 4.1 c vii i ESF+-förordningen.

Referens: Artikel 17.3 d i, iii, iv, v och vi.

Relaterade typer av åtgärder (artikel 17.3 d i):

Textfält [8 000]

Förteckning över planerade insatser av strategisk betydelse (artikel 17.3 d i):

Textfält [2 000]

De huvudsakliga målgrupperna (artikel 17.3 d iii):

Textfält [1 000]

Särskilda målterritorier, inklusive den planerade användningen av territoriella verktyg (artikel 17.3 d iv)

Textfält [2 000]

Interregionala och transnationella åtgärder (artikel 17.3 d v):

Textfält [2 000]

Den planerade användningen av finansieringsinstrument (artikel 17.3 d vi)

Textfält [1 000]

2.1.1.2 Indikatorer³

Referens: artikel 17.3 d ii

Tabell 2: Outputindikatorer

Prioritering	Särskilt mål (målet Investering för sysselsättning och tillväxt) eller stödområde (EHFF)	Fond	Regionkategori	ID [5]	Indikator [255]	Måttenhet	Delmål (2024)	Mål (2029)

Tabell 3: Resultatindikatorer

³ Före halvtidsöversynen under 2025 för Eruf, ESF+ och Sammanhållningsfonden, fördelning endast för åren 2021–2025.

Prioritering	Särskilt mål (målet Investerings för sysselsättning och tillväxt) eller stödområde (EHFF)	Fond	Regionkategori	ID [5]	Indikator [255]	Mättnhet	Referenslinje eller referensvärde	Referensår	Mål (2029)	Uppgiftskälla [200]	Anmärkningar [200]

2.1.1.3 Vägledande fördelning av anslagna medel efter per typ av intervention⁴ (ej tillämpligt för EHFF)

Referens: artikel 17.3 d vii

Tabell 4: Dimension 1 – interventionstyp

Prioritering nr	Fond	Regionkategori	Särskilt mål	Kod	Belopp (EUR)

Tabell 5: Dimension 2 – finansieringsform

Prioritering nr	Fond	Regionkategori	Särskilt mål	Kod	Belopp (EUR)

Tabell 6: Dimension 3 – territoriell genomförandemekanism och territoriell inriktning

Prioritering nr	Fond	Regionkategori	Särskilt mål	Kod	Belopp (EUR)

Tabell 7: Dimension 6 – ESF+-sekundärtema

Prioritering nr	Fond	Regionkategori	Särskilt mål	Kod	Belopp (EUR)

2.1.2 Särskilt mål inriktad på materiell fattigdom

⁴ Före halvtidsöversynen av Eruf, ESF+ och Sammanhållningsfonden 2025, endast fördelning för åren 2021–2025.

Referens: Artikel 17.3 i förordningen om gemensamma bestämmelser

Typer av stöd

Textfält [2 000]

Huvudsakliga målgrupper

Textfält [2 000]

Beskrivning av de nationella eller regionala stödsystemen

Textfält [2 000]

Kriterier för urval av insatser⁵

Textfält [4 000]

2.T. Prioritering för tekniskt stöd

Referens: Artiklarna 17.3 e, 29, 30, 31 och 89 i förordningen om gemensamma bestämmelser.

Beskrivning av tekniskt stöd med schablonsatsbetalningar – artikel 30

Textfält [5 000]

Beskrivning av tekniskt stöd med finansiering som inte är kopplad till kostnader – artikel 31

Textfält [3 000]

Tabell 8: Dimension 1 – interventionstyp

Prioritering nr	Fond	Regionkategori	Kod	Belopp (EUR)

Tabell 9: Dimension 5 – ESF+-sekundärtema

Prioritering nr	Fond	Regionkategori	Kod	Belopp (EUR)

3. Finansieringsplan

Referens: Artiklarna 10, 17.3 f i–iii, 21 och 106.1–3 i förordningen om gemensamma bestämmelser.

⁵ Endast för program som begränsas till det särskilda mål som anges i artikel 4.1 c vii i ESF+-förordningen.

3.A Överföringar och bidrag⁶

Referens: Artiklarna 10 och 21 i förordningen om gemensamma bestämmelser.

☐ Programändring som rör artikel 10 i förordningen om gemensamma bestämmelser (bidrag till InvestEU)
☐ Programändring som rör artikel 21 i förordningen om gemensamma bestämmelser (överföringar till instrument med direkt eller indirekt förvaltning mellan fonder med delad förvaltning)

Tabell 15: Bidrag till InvestEU*

	Kategori av regioner	Fönster 1 (a)	Fönster 2 (b)	Fönster 3 (c)	Fönster 4 (d)	Fönster 5 (e)	Belopp (f)=(a)+(b)+(c)+(d)+(e)
Eruf	Mer utvecklade						
	Mindre utvecklade						
	Övergångsregioner						
	De yttersta randområdena och de nordliga glesbefolkade områdena						
ESF+	Mer utvecklade						
	Mindre utvecklade						
	Övergångsregioner						
	De yttersta randområdena						
Sammanhållningsfonden							
EHFF							
Totalt							

* Kumulativa belopp för alla bidrag under programperioden.

Tabell 16: Överföringar till instrument med direkt eller indirekt förvaltning*

Fond	Kategori av regioner	Instrument 1	Instrument 2	Instrument 3	Instrument 4	Instrument 5	Belopp överföring för

⁶ Gäller endast för programändringar i enlighet med artiklarna 10 och 21 i förordningen om gemensamma bestämmelser.

		(a)	(b)	(c)	(d)	(e)	(f)=(a)+(b)+(c)+(d)+(e)
Eruf	Mer utvecklade						
	Övergångsregioner						
	Mindre utvecklade						
	De yttersta randområdena och de nordliga glesbefolkade områdena						
ESF+	Mer utvecklade						
	Övergångsregioner						
	Mindre utvecklade						
	De yttersta randområdena						
Sammanhållningsfonden							
EHFF							
Totalt							

* Kumulativa belopp för alla överföringar under programperioden.

Tabell 17: Överföringar mellan fonder med delad förvaltning*

		Eruf				ESF+				Sammanhållning sfonden	EH FF	A mif	Fond en för inre säker het	Instrument et för gränsförval tning och visering	Tot alt
		Mer utveckl ade	Övergångsre gioner	Mindre utveckl ade	De yttersta randområ dena och de nordliga glesbefol kade områdena	Mer utveckl ade	Övergångsre gioner	Mindre utveckl ade	De yttersta randområ dena						
Eruf	Mer utvecklade														
	Övergångsre gioner														
	Mindre utvecklade														
	De yttersta randområden a och de nordliga glesbefolkad e områdena														
ESF+	Mer utvecklade														
	Övergångsre gioner														
	Mindre utvecklade														
	De yttersta randområden a														
Sammanhållning sfonden															
EHFF															

Totalt															

* Kumulativa belopp för alla överföringar under programperioden.

3.1 Anslag per år

Referens: Artikel 17.3 fi

Tabell 10: Anslag per år									
Fond	Regionkategori	2021	2022	2023	2024	2025	2026	2027	Totalt
Eruf	Mindre utvecklade								
	Mer utvecklade								
	Övergångsregioner								
	De yttre randområdena och de nordliga glesbefolkade områdena								
Totalt									
ESF+	Mindre utvecklade								
	Mer utvecklade								
	Övergångsregioner								
	De yttre randområdena								

Totalt									
Sammanhållningsfonden	Ej tillämpligt								
EHFF	Ej tillämpligt								
Totalt									

3.2 Totala anslag per fond och nationell medfinansiering¹

Referens: Artikel 17.3.f ii och 17.6

För målet Investering för sysselsättning och tillväxt:

Tabell 11: Totala anslag per fond och nationell medfinansiering										
Politiskt mål nr eller tekniskt stöd	Prioritering	Underlag för beräkning av unionens stöd (totalt offentligt)	Fond	Regionkategori*	EU:s bidrag (a)	Nationellt bidrag (b)=(c)+(d)	Vägledande fördelning av det nationella bidraget		Totalt (e)=(a)+(b)**	Medfinansierungsgrad (f)=(a)/(e)**
							Offentligt (c)	Privat (d)		
	Prioritering 1	Offentligt/totalt	Eruf	Mindre utvecklade						
				Mer utvecklade						
				Övergångsregioner						
				Särskilt anslag till de yttersta randområdena och de nordliga glesbefolkade områdena						
	Prioritering 2		ESF+	Mindre utvecklade						
				Mer utvecklade						
				Övergångsregioner						
				De yttersta randområdena						

¹ Före halvtidsöversynen under 2025 för Eruf, ESF+ och Sammanhållningsfonden, anslag endast för åren 2021–2025.

	Prioritering 3		Sammanhållningsfonden							
TEKNISKT STÖD	Tekniskt stöd artikel 29 i förordningen om gemensamma bestämmelser		Eruf eller ESF+ eller Sammanhållningsfonden							
	Tekniskt stöd artikel 30 i förordningen om gemensamma bestämmelser		Eruf eller ESF+ eller Sammanhållningsfonden							
Totalt Eruf				Mer utvecklade						
				Övergångsregioner						
				Mindre utvecklade						
				Särskilt anslag till de yttersta randområdena och de nordliga glesbefolkade områdena						
Totalt ESF+				Mer utvecklade						
				Övergångsregioner						
				Mindre utvecklade						
				De yttersta randområdena						
Totalt Sammanhållningsfonden			Ej tillämpligt							
Sammanlagt totalt										

* För Eruf: mindre utvecklade, övergångsregioner, mer utvecklade, och, i förekommande fall, särskilda anslag för de yttersta randområdena och de nordliga glesbefolkade områdena. För ESF+: mindre utvecklade, övergångsregioner, mer utvecklade, och, i förekommande fall, ytterligare anslag för de yttersta randområdena. För Sammanhållningsfonden: ej tillämpligt. För tekniskt stöd beror tillämpningen av regionkategorier på valet av en fond.

** I tillämpliga fall för alla regionkategorier.

För EHFF:

Referens: Artikel 17.3 f iii

Tabell 11 A						
Prioritering	Typ av stödområde (nomenklatur enligt EHFF-förordningen)	Beräkningsgrund för EU-stöd	EU-bidrag	Nationella offentliga källor	Totalt	Medfinansieringsgrad
Prioritering 1	1.1	Offentligt				
	1.2	Offentligt				
	1.3	Offentligt				
	1.4	Offentligt				
	1.5	Offentligt				
Prioritering 2	2.1	Offentligt				
Prioritering 3	3.1	Offentligt				
Prioritering 4	4.1	Offentligt				
Tekniskt stöd	5.1	Offentligt				

4. Nödvändiga villkor

Referens: Artikel 19.3 h

Tabell 12: Nödvändiga villkor							
Nödvändiga villkor	Fond	Särskilt mål (Ej tillämpligt på EHFF)	Uppfylld av nödvändigt villkor	Kriterier	Uppfylld av kriterier	Hänvisning till relevanta dokument	Motivering
			Ja/Nej	Kriterium 1	Ja/Nej	[500]	[1 000]
				Kriterium 2	Ja/Nej		

5. Programmyndigheter

Referens: Artiklarna 17.3 j, 65 och 78 i förordningen om gemensamma bestämmelser.

Tabell 13: Programmyndigheter			
Programmyndigheter	Institutionens namn [500]	Kontaktpersonens	E-post [200]

		namn[200]	
Förvaltande myndighet			
Revisionsmyndighet			
Organ som tar emot betalningar från kommissionen			

6. Partnerskap

Referens: Artikel 17.3 g

Textfält [10 000]

7. Kommunikation och synlighet

Referens: Artiklarna 17.3 i och 42.2 i förordningen om gemensamma bestämmelser.

Textfält [4 500]

8. Användningen av enhetskostnader, enhetsbelopp, schablonsatser och finansiering som inte är kopplad till kostnader

Referens: Artiklarna 88 och 89 i förordningen om gemensamma bestämmelser.

Tabell 14: Användningen av enhetskostnader, enhetsbelopp, schablonsatser och finansiering som inte är kopplad till kostnader

Indikation på användning av artiklarna 88 och 89*	Prioritering nr	Fond	Särskilt mål (målet Investering för sysselsättning och tillväxt) eller stödområde (EHFF)
Återbetalning av stödberättigande utgifter på grundval av enhetskostnader, enhetsbelopp och schablonsatser inom prioritering enligt artikel 88 i förordningen om gemensamma bestämmelser	Prioritering 1	Eruf	Särskilt mål 1
			Särskilt mål 2
	Prioritering 2	ESF+	Särskilt mål 3
			Särskilt mål 4
	Prioritering 3	Sammanhållningsfonden	Särskilt mål 5
			Särskilt mål 6

Finansiering som inte är kopplad till kostnader enligt artikel 89 i förordningen om gemensamma bestämmelser	Prioritering 1	Eruf	Särskilt mål 7
			Särskilt mål 8
	Prioritering 2	ESF+	Särskilt mål 9
			Särskilt mål 10
	Prioritering 3	Sammanhållningsfonden	Särskilt mål 11
			Särskilt mål 12

* Fullständig information kommer att tillhandahållas enligt de mallar som finns bifogade till förordningen om gemensamma bestämmelser.

TILLÄGG

- Återbetalning av stödberättigande utgifter på grundval av enhetskostnader, enhetsbelopp och schablonsatser (artikel 88 i förordningen om gemensamma bestämmelser)
- Finansiering som inte är kopplad till kostnader (artikel 89 i förordningen om gemensamma bestämmelser)
- EHFF:s handlingsplan för småskaligt kustfiske
- EHFF:s handlingsplan för varje yttersta randområde

Tillägg 1: Återbetalning av stödberättigande utgifter från kommissionen till medlemsstaten på grundval av enhetskostnader, enhetsbelopp och schablonsatser

Mall för inlämning av uppgifter för behandling av kommissionen

(artikel 88)

Datum för inlämnandet av förslaget	
Aktuell version	

A. Sammanfattning av de viktigaste delarna

Prioritering	Fond	Särskilt mål (målet Investering för sysselsättning och tillväxt) eller stödområde (EHFF)	Regionkategori	Beräknad procentandel av det totala anslaget inom prioriteringen på vilken det förenklade kostnadsalternativet kommer att tillämpas	Typ av insats		Namn på motsvarande indikator		Måttenhets för indikatorn	Typ av förenklat kostnadsalternativ (standardskala för enhetskostnader, enhetsbelopp eller schablonsatser)	Motsvarande standardskalor för enhetskostnader, enhetsbelopp eller schablonsatser (i nationell valuta)
					Kod	Beskrivning	Kod	Beskrivning			

B. Detaljerade uppgifter per insatstyp (fylls i för varje insatstyp)

Har den förvaltande myndigheten fått stöd från ett externt företag för att ange de förenklade kostnaderna nedan?

Om så är fallet, ange det externa företaget:

Ja/Nej – Namn på externt företag

Typer av insats

1.1 Beskrivning av insatstypen	
1.2 Prioritering/särskilt mål (målet Investering för sysselsättning och tillväxt) eller stödområde (EHFF)	
1.3 Indikatornamn ¹	
1.4 Måttenhet för indikatorn	
1.5 Standardskala för enhetskostnad, enhetsbelopp eller schablonsats	
1.6 Belopp	
1.7 Kostnadskategorier som täcks av enhetskostnad, enhetsbelopp eller schablonsats	
1.8 Täcker dessa kostnadskategorier samtliga stödberättigande utgifter för insatsen? (Ja/Nej)	
1.9 Anpassningsmetod	
1.10 Kontroll av uppnåendet av måttenheten – vilka dokument ska användas för att kontrollera uppnåendet av måttenheten? – beskriv vad som kommer att granskas vid förvaltningskontroller (inbegripet på plats), och av vem – beskriv vilka arrangemang som finns för att samla in och lagra uppgifterna/handlingarna	
1.11 Möjliga oönskade följder eller problem på grund av denna	

¹ Flera kompletterande indikatorer (till exempel en outputindikator och en resultatindikator) är möjliga för en typ av insats. I dessa fall ska fälten 1.3–1.11 fyllas i för varje indikator.

indikator, hur dessa kan begränsas, och den beräknade risknivån	
1.12 Totalt belopp (nationellt och EU) som förväntas återbetalas	

C: Beräkning av standardskalan för enhetskostnader, enhetsbelopp eller schablonsatser

1. Källa till de uppgifter som används för beräkning av standardskalan av enhetskostnader, enhetsbelopp eller schablonsatser (vem producerar, samlar in och registrerar uppgifterna, var lagras uppgifterna, brytdatum, validering etc.)

2. Ange varför den föreslagna metoden och beräkningen är relevant för typen av insats.

3. Ange hur beräkningarna har gjorts, särskilt eventuella antaganden som gjorts vad gäller kvalitet eller mängder. I förekommande fall bör statistiska bevis och riktmärken användas och bifogas denna bilaga i ett format som kan användas av kommissionen.

4. Förklara hur ni har säkerställt att endast stödberättigande utgifter ingår i beräkningen av standardskalan av enhetskostnad, enhetsbelopp eller schablonsats.

5. Bedömning av revisionsmyndighet av beräkningsmetoden, beloppen och arrangemangen för att säkerställa kontroll, kvalitet, insamling och lagring av uppgifter.

Tillägg 2: Finansiering som inte är kopplad till kostnader

Mall för inlämning av uppgifter för behandling av kommissionen
(artikel 89)

Datum för inlämnandet av förslaget	
Aktuell version	

A. Sammanfattning av de viktigaste delarna

Prioritering	Fond	Särskilt mål (målet Investerings för sysselsättning och tillväxt) eller stödområde (EHFF)	Regionkategori	<i>Belopp som omfattas av finansiering som inte är kopplad till kostnader</i>	Typ av insats	Villkor som ska uppfyllas/resultat som ska uppnås	Namn på motsvarande indikator		Måttenhets för indikatorn
							Kod	Beskrivning	
Totalt belopp som omfattas									

B. Detaljerade uppgifter per insatstyp (fylls i för varje insatstyp)

Typer av insats

1.1 Beskrivning av insatstypen			
1.2 Prioritering/särskilt mål (målet Investering för sysselsättning och tillväxt) eller stödområde (EHFF)			
1.3 Villkor som ska uppfyllas eller resultat som ska uppnås			
1.4 Sista dag för uppfyllande av villkoren eller uppnående av resultat			
1.5 Indikatorns definition av produkter			
1.6 Indikatorns måttenhet för produkter			
1.7 Mellanliggande produkter (om tillämpligt) som utlöser ersättning från kommissionens sida med tidsplanen för ersättningar	Mellanliggande produkter	Datum	Belopp
1.8 Totalt belopp (inklusive EU-finansiering och nationell finansiering)			
1.9 Anpassningsmetod			
1.10 Kontroll av uppnådda resultat eller uppfyllda villkor (och, i förekommande			

fall, de mellanliggande produkterna) – beskriv vilka dokument som kommer att användas för att kontrollera uppnåendet/uppfyllandet av resultatet/villkoret – beskriv vad som kommer att granskas vid förvaltningskontroller (inbegripet på plats), och av vem – beskriv vilka arrangemang som finns för att samla in och lagra uppgifterna/handlingarna	
1.11 Arrangemang för att säkerställa verifikationskedjan Ange vilka organ som ansvarar för dessa arrangemang	

Tillägg 3: EHFF:s handlingsplan för småskaligt kustfiske

Mall för inlämning av uppgifter för behandling av kommissionen

Datum för inlämnandet av förslaget	
Aktuell version	

1. Beskrivning av fiskeflottan för småskaligt kustfiske

Textfält [5 000]

2. Allmän beskrivning av strategin för utvecklingen av ett lönsamt och hållbart småskaligt kustfiske

Textfält [5 000] och vägledande totalt anslaget belopp från EHFF

3. Beskrivning av de särskilda åtgärderna inom strategin för utvecklingen av ett lönsamt och hållbart småskaligt kustfiske

Beskrivning av de viktigaste åtgärderna	Vägledande anslaget belopp från EHFF (EUR)
Anpassning och förvaltning av fiskekapaciteten <i>Textfält [10 000]</i>	
Främjande av hållbara, klimattåliga och koldioxidsnåla fiskemetoder som minimerar skadorna på miljön <i>av fältTextfält [10 000]</i>	

Förstärkning av värdekedjan inom sektorn och främjande av marknadsföringsstrategier <i>Textfält [10 000]</i>	
Främjande av färdigheter, kunskaper, innovation och kapacitetssuppletering <i>Textfält [10 000]</i>	
Förbättring av hälsa, säkerhet och arbetsvillkor ombord på fiskefartyg <i>Textfält [10 000]</i>	
Ökad överensstämmelse med krav avseende uppgiftsinsamling, spårbarhet, kontroll, inspektion och övervakning <i>Textfält [10 000]</i>	
Deltagande av småskaliga aktörer i den samverkansbaserade förvaltningen av maritima områden, bland annat skyddade marina områden och Natura 2000-områden <i>Textfält [10 000]</i>	
Diversifiering av verksamheten i en hållbar blå ekonomi <i>Textfält [10 000]</i>	
Kollektiv organisering och deltagande av småskaliga aktörer i de beslutsfattande och rådgivande processerna <i>Textfält [10 000]</i>	

4. I tillämpliga fall, genomförandet av FAO:s frivilliga riktlinjer för att säkra ett hållbart småskaligt fiske

Textfält [10 000]

5. I tillämpliga fall, genomförandet av den regionala handlingsplanen för det småskaliga fisket från allmänna kommissionen för fiske i Medelhavet

Textfält [10 000]

6. Indikatorer

Tabell 1: Outputindikatorer

Namn på outputindikatorn	Måttenhet	Delmål (2024)	Mål (2029)

Tabell 2: Resultatindikatorer

Namn på resultatindikatorn	Måttenhet	Referensscenario	Referensår	Mål (2029)

Tillägg 4: EHFF:s handlingsplan för varje yttersta randområde

Mall för inlämning av uppgifter för behandling av kommissionen

Datum för inlämnandet av förslaget	
Aktuell version	

1. Beskrivning av strategin för hållbart utnyttjande av fiskeresurserna och utvecklingen av en hållbar blå ekonomi

Textfält [30 000]

2. Beskrivning av de viktigaste åtgärder som planeras och motsvarande ekonomiska medel

Beskrivning av de viktigaste åtgärderna	Anslaget belopp från EHFF (EUR)
Strukturellt stöd till fiskeri- och vattenbrukssektorn inom EHFF <i>Textfält [10 000]</i>	
Kompensation för extra kostnader enligt artikel 21 i EHFF-förordningen <i>Textfält [10 000]</i>	

Andra investeringar i en hållbar blå ekonomi som är nödvändiga för att uppnå en hållbar utveckling i kustområden	

Textfält [10 000]

3. Beskrivning av synergier med andra källor för unionsfinansiering

<i>Textfält [10 000]</i>

4. Beskrivning av synergier med handlingsplanen för småskaligt kustfiske

<i>Textfält [10 000]</i>

BILAGA VI

Mall för program för Amif, Fonden för inre säkerhet och instrumentet för gränsförvaltning och visering – artikel 16.3

CCI- nr	
Namn på engelska	[255 tecken ¹]
Namn på landets språk	[255]
Version	
Första året	[4]
Sista året	[4]
Stödberättigande från	
Stödberättigande till och med	
Kommissionens beslut nr	
Datum för kommissionens beslut	
Medlemsstatens beslut om ändring nr	
Medlemsstatens beslut om ändring, datum för ikraftträdande	

1. Programstrategi: viktigaste utmaningar och politiska åtgärder

Referens: Artikel 17.3 a i-v och vii och 17.3 b

Detta avsnitt förklarar hur programmet kommer att ta itu med de viktigaste utmaningar som anges i partnerskapsöverenskommelsen, och innehåller en sammanfattning av de utmaningar som identifierats på nationell nivå med utgångspunkt i lokala, regionala och nationella bedömningar av behoven och/eller strategier. Det innehåller en översikt av läget när det gäller genomförandet av EU:s relevanta regelverk och de framsteg som gjorts med EU:s handlingsplaner, och beskriver hur fonden kommer att stödja utvecklingen av dessa genom programperioden.

Textfält [15 000]

¹ Nummer inom hakparenteser avser antal tecken.

2. Särskilda mål (upprepas för varje specifikt mål annat än tekniskt stöd)

Referens: Artikel 17.2 och 17.4

2.1 Namn på det särskilda målet

2.1.1 Beskrivning av ett särskilt mål

Detta avsnitt beskriver för varje särskilt mål, den ursprungliga situationen, de viktigaste utmaningarna och föreslagna åtgärder som stöds genom fonden. Det beskriver vilka operativa mål som genomförs med stöd från fonden, och innehåller en vägledande förteckning över åtgärder inom ramen för artiklarna 3 och 4 i förordningen om Amif, Fonden för inre säkerhet respektive instrumentet för gränsförvaltning och visering.

I synnerhet ger det, för operativt stöd, en motivering i linje med artikel 17 i förordningen om Fonden för inre säkerhet, artiklarna 17 och 18 i förordningen om instrumentet för gränsförvaltning och visering respektive artikel 20 i Amif-förordningen. Det innehåller en vägledande förteckning över stödmottagare med deras stadgade skyldigheter, huvuduppgifter som ska stödjas och en vägledande mängd personal som kommer att stödjas för varje stödmottagare och uppgift. För Fonden för inre säkerhet ska operativt stöd beskrivas i punkt 4 i mallen.

För särskilda åtgärder beskrivs hur åtgärden ska utföras och ges en motivering till det anslagna beloppet. Dessutom, för gemensamma särskilda åtgärder, förtecknar den ledande medlemsstaten de deltagande medlemsstaterna, inklusive deras uppgifter och, i tillämpliga fall, deras ekonomiska bidrag.

För nödstöd beskrivs hur åtgärden ska utföras och ges en motivering till det anslagna beloppet.

Planerad användning av finansieringsinstrument, i förekommande fall.

Endast för Amif: vidarebosättning och solidaritet ska redovisas separat.

Textfält [16 000]

2.1.2 Indikatorer

Tabell 1: Outputindikatorer					
Särskilt mål	ID [5]	Indikator [255]	Måttenhet	Delmål (2024)	Mål (2029)

Tabell 2: Resultatindikatorer								
Särskilt mål	ID [5]	Indikator [255]	Måttenhet	Referenslinje eller referensvärde	Referensår	Mål (2029)	Uppgiftskäl la [200]	Anmärkninga r [200]

2.1.3 Vägledande fördelning avanslagna medel efter typ av intervention

Referens: Artiklarna 10.16 och 17.5 i förordningen om instrumentet för gränsförvaltning och visering eller artikel 10.9 i förordningen om Fonden för inre säkerhet eller artikel 10.8 i Amif-förordningen

Tabell 3			
Särskilt mål	Interventionstyp	Kod	Vägledande belopp (EUR)

1.1. Operativt stöd (endast Fonden för inre säkerhet)

Detta avsnitt gäller endast för program som får stöd från Fonden för inre säkerhet och ger en motivering till användningen av det i linje med artikel 17 i förordningen om Fonden för inre säkerhet. Det innehåller en vägledande förteckning över stödmottagare med deras stadgade skyldigheter, huvuduppgifter som ska stödjas och ett indikativt antal medarbetare som kommer att stödjas för varje stödmottagare och uppgift. Se också punkt 2.1.1.

Textfält [5 000]

Tabell 4		
Interventionstyp	Kod	Vägledande belopp (EUR)

1.2. Tekniskt stöd

Referens: Artiklarna 17.3 e, 30, 31 och 89 i förordningen om gemensamma bestämmelser.

Textfält [5 000] (tekniskt stöd med schablonsatsbetalningar)

Textfält [3000] (tekniskt stöd med utbetalningar som inte är kopplade till kostnader)

Tabell 5		
Interventionstyp	Kod	Vägledande belopp (EUR)

3. Finansieringsplan

Referens: Artikel 17.3 f

3.1 Anslag per år

Tabell 6								
Fond	2021	2022	2023	2024	2025	2026	2027	Totalt

3.2 Totala anslag från fonden och nationell medfinansiering

Referens: Artikel 17.3 f iv

Tabell 7								
Särskilt mål	Typ av åtgärd	Underlag för beräkning av unionens stöd (totalt eller offentligt)	EU-bidrag (a)	Nationellt bidrag (b)=(c)+(d)	Vägledande fördelning av det nationella bidraget		Totalt e=(a)+(b)	Medfinansieringsgrad (f)=(a)/(e)
					offentligt (c)	privat (d)		
Särskilt mål 1	Typ av åtgärd nr 1 [hänvisning till artikel 8.1 i förordningen om Amif/Fonden för inre säkerhet/instrumentet för gränsförvaltning och visering]							
	Typ av åtgärd nr 2 [hänvisning till artikel 8.2 i förordningen om Amif/Fonden för inre säkerhet/instrumentet för gränsförvaltning och visering]							
	Typ av åtgärd nr 3 [hänvisning till artikel 8.3 och 8.4 i förordningen om Amif/Fonden för inre säkerhet/instrumentet]							

	för gränsförvaltning och visering]							
	Typ av åtgärd nr 4 [hänvisning till artiklarna 14 och 15 i Amif-förordningen]							
Totalt för särskilt mål 1								
Särskilt mål 2	Typ av åtgärd nr 1 [hänvisning till artikel 8.1 i förordningen om Amif/Fonden för inre säkerhet/instrumentet för gränsförvaltning och visering]							
	Typ av åtgärd nr 2 [hänvisning till artikel 8.2 i förordningen om Amif/Fonden för inre säkerhet/instrumentet för gränsförvaltning och visering]							
	Typ av åtgärd nr 3 [hänvisning till artikel 8.3 och 8.4 i förordningen om Amif/Fonden för inre säkerhet/instrumentet för gränsförvaltning och visering]							
Totalt för särskilt mål 2								
Särskilt mål 3	Typ av åtgärd nr 1 [hänvisning till artikel 8.1 i förordningen om Amif/Fonden för inre säkerhet/instrumentet för gränsförvaltning och visering]							
	Typ av åtgärd nr 2 [hänvisning till artikel 8.2 i förordningen om Amif/Fonden för inre säkerhet/instrumentet för gränsförvaltning och visering]							
	Typ av åtgärd nr 3 [hänvisning till artikel 8.3 och 8.4 i förordningen om							

	Amif/Fonden för inre säkerhet/instrumentet för gränsförvaltning och visering]							
Totalt för särskilt mål 3								
Tekniskt stöd (artikel 30 i förordningen om gemensamma bestämmelser)								
Tekniskt stöd (artikel 31 i förordningen om gemensamma bestämmelser)								
Sammanlagt totalt								

Tabell 8 [endast Amif]	Antal personer per år						
Kategori	2021	2022	2023	2024	2025	2026	2027
Vidarebosättning							
Humanitär inresa							
[Andra kategorier]							

4. Nödvändiga villkor

Referens: Artikel 17.3 h

Tabell 9					
Nödvändigt villkor	Uppfyllnad av nödvändigt villkor	Kriterier	Uppfyllnad av kriterier	Hänvisning till relevanta dokument	Motivering
		Kriterium 1	Ja/Nej	[500]	[1000]
		Kriterium 2			

5. Programmyndigheter

Referens: Artiklarna 17.3 j, 65 och 78 i förordningen om gemensamma bestämmelser.

Tabell 10	Institutionens namn[500]	Kontaktpersonens namn och befattning[200]	E-post [200]
Förvaltande myndighet			
Revisionsmyndighet			
Organ som tar emot betalningar från kommissionen			

6. Partnerskap

Referens: Artikel 17.3 g

Textfält [10 000]

7. Kommunikation och synlighet

Referens: Artiklarna 17.3 i och 42.2 i förordningen om gemensamma bestämmelser.

Textfält [4 500]

8. Användningen av enhetskostnader, enhetsbelopp, schablonsatser och finansiering som inte är kopplad till kostnader

Referens: Artiklarna 88 och 89 i förordningen om gemensamma bestämmelser.

Indikation på användning av artiklarna 88 och 89*	Särskilt mål
Återbetalning av stödberättigande utgifter på grundval av enhetskostnader, enhetsbelopp och schablonsatser inom prioritering enligt artikel 88 i förordningen om gemensamma bestämmelser	
Finansiering som inte är kopplad till kostnader enligt artikel 89 i förordningen om gemensamma bestämmelser	

* Fullständig information kommer att tillhandahållas enligt mallarna i tilläggen.

TILLÄGG

- Återbetalning av stödberättigande utgifter på grundval av enhetskostnader, enhetsbelopp och schablonsatser (artikel 88 i förordningen om gemensamma bestämmelser)
- Finansiering som inte är kopplad till kostnader (artikel 89 i förordningen om gemensamma bestämmelser)

Tillägg 1: Återbetalning av stödberättigande utgifter från kommissionen till medlemsstaten på grundval av enhetskostnader, enhetsbelopp och schablonsatser

Mall för inlämning av uppgifter för behandling av kommissionen

(artikel 88)

Datum för inlämnandet av förslaget	
Aktuell version	

A. Sammanfattning av de viktigaste delarna

Prioritering	Fond	Beräknad procentandel av det totala anslaget inom prioriteringen på vilken det förenklade kostnadsalternativet kommer att tillämpas	Typ av insats		Namn på motsvarande indikator		Måttenheter för indikatorn	Typ av förenklat kostnadsalternativ (standardskala för enhetskostnader, enhetsbelopp eller schablonsatser)	Motsvarande standardskalor för enhetskostnader, enhetsbelopp eller schablonsatser
			Kod	Beskrivning	Kod	Beskrivning			

B. Detaljerade uppgifter per insatstyp (fylls i för varje insatstyp)

Har den förvaltande myndigheten fått stöd från ett externt företag för att ange de förenklade kostnaderna nedan?

Om så är fallet, ange det externa företaget:

Ja/Nej – Namn på externt företag

Typer av insats

1.1 Beskrivning av insatstypen	
1.2 Prioritering/särskilt mål (målet Investering för sysselsättning och tillväxt) eller stödområde (EHFF)	
1.3 Indikatornamn ¹	
1.4 Måttenhet för indikatorn	
1.5 Standardskala för enhetskostnad, enhetsbelopp eller schablonsats	
1.6 Belopp	
1.7 Kostnadskategorier som täcks av enhetskostnad, enhetsbelopp eller schablonsats	
1.8 Täcker dessa kostnadskategorier samtliga stödberättigande utgifter för insatsen? (Ja/Nej)	
1.9 Anpassningsmetod	
1.10 Kontroll av uppnåendet av måttenheten – beskriv vilka dokument ska användas för att kontrollera uppnåendet av måttenheten – beskriv vad som kommer att granskas vid förvaltningskontroller (inbegripet på plats), och av vem – beskriv vilka arrangemang som finns för att samla in och lagra uppgifterna/handlingarna	
1.11 Möjliga oönskade följder eller problem på grund av denna indikator, hur dessa kan begränsas, och den beräknade risknivån	

¹ Flera kompletterande indikatorer (till exempel en outputindikator och en resultatindikator) är möjliga för en typ av insats. I dessa fall ska fälten 1.3–1.11 fyllas i för varje indikator.

1.12 Totalt belopp (nationellt och EU) som förväntas återbetalas	

C: Beräkning av standardskalan för enhetskostnader, enhetsbelopp eller schablonsatser

1. Källa till de uppgifter som används för beräkning av standardskalan av enhetskostnader, enhetsbelopp eller schablonsatser (vem producerar, samlar in och registrerar uppgifterna, var lagras uppgifterna, brytdatum, validering etc.)

2. Ange varför den föreslagna metoden och beräkningen är relevant för typen av insats.

3. Ange hur beräkningarna har gjorts, särskilt eventuella antaganden som gjorts vad gäller kvalitet eller mängder. I förekommande fall bör statistiska bevis och riktmärken användas och bifogas denna bilaga i ett format som kan användas av kommissionen.

4. Förklara hur ni har säkerställt att endast stödberättigande utgifter ingår i beräkningen av standardskalan av enhetskostnad, enhetsbelopp eller schablonsats.

5. Bedömning av revisionsmyndighet av beräkningsmetoden, beloppen och arrangemangen för att säkerställa kontroll, kvalitet, insamling och lagring av uppgifter.

Tillägg 2: Finansiering som inte är kopplad till kostnader

Mall för inlämning av uppgifter för behandling av kommissionen
(artikel 89)

Datum för inlämnandet av förslaget	
Aktuell version	

A. Sammanfattning av de viktigaste delarna

Prioritering	Fond	<i>Belopp som omfattas av den finansiering som inte är kopplad till kostnader</i>	Typ av insats	Villkor som ska uppfyllas/resultat som ska uppnås	Namn på motsvarande indikator		Måttenheter för indikatorn
					Kod	Beskrivning	
Totalt belopp som omfattas							

B. Detaljerade uppgifter per insatstyp (fylls i för varje insatstyp)

Typer av insats

1.1 Beskrivning av insatstypen			
1.2 Prioritering/särskilda mål som berörs			
1.3 Villkor som ska uppfyllas eller resultat som ska uppnås			
1.4 Sista dag för uppfyllande av villkoren eller uppnående av resultat			
1.5 Indikatordefinition av produkter			
1.6 Måttenheter för indikatorn för produkter			
1.7 Mellanliggande produkter (om tillämpligt) som utlöser ersättning från kommissionens sida med tidsplanen för ersättningar	Mellanliggande produkter	Datum	Belopp
1.8 Totalt belopp (inklusive EU-finansiering och nationell finansiering)			
1.9 Anpassningsmetod			
1.10 Kontroll av uppnådda resultat eller uppfyllda villkor (och, i förekommande fall, de mellanliggande produkterna) – beskriv vilka dokument som kommer att användas för att kontrollera uppnåendet/uppfyllandet av resultatet/villkoret – beskriv vad som kommer att granskas vid förvaltningskontroller (inbegripet på plats), och av vem – beskriv vilka arrangemang som finns för att samla in och lagra uppgifterna/handlingarna			
1.11 Arrangemang för att säkerställa verifikationskedjan			

Ange vilka organ som ansvarar för dessa arrangemang.	

BILAGA VII

Mall för överföring av uppgifter – artiklarna 37 och 68.1 g¹

TABELL 1: Ekonomiska uppgifter på prioriterings- och programnivå (artikel 37.2 a)

1.	2.	3.	4.	5.	6.	7.	8.	9.	10.	11.	12.	13.
Prioriteringens anslag på grundval av programmet							Kumulativa uppgifter om programmets finansiella utveckling					
Priorite ring	Särskilt mål	Fond	Regio nkate gori	Grund för beräkningen av unionens bidrag* (Totalt bidrag eller offentligt bidrag)	Totalt anslag (EUR)	Medfina nsierings grad (%)	Total stödberätti gande kostnad för insatser som valts ut för stöd (EUR)	Bidraget från fonderna till de insatser som valts ut för stöd (EUR)	Andel av det totala anslaget som omfattas av valda insatser (%) [kolumn 7/kolumn 5x 100]	Totalt belopp för stödberättigande utgifter som uppstått hos stödmottagarna och som betalats i samband med genomförandet	Andel av det totala anslaget som omfattas av stödberättigande utgifter som uppstått hos stödmottagarna och som betalats i samband med genomförandet (%) [kolumn 10/kolumn 5x100]	Antal utvalda insatser

¹ Förklaring av fältens innehåll:
 typ: N=nummer, D=datum, S=sträng, C=kryssruta, P=procent, B=boolesk, Cu=valuta
 input: M=manuell, S=val, G=systemgenererad

									Beräkning		Beräkning	
<type='S' input='G'>	<type='S' input='G' >	<type='S' input='G'>	<type='S' input='G' >	<type='S' input='G'>	<type='N' input='G'>	<type='P' input='G' >	<type='Cu' input='M' >		<type='P' input='G' >	<type='Cu' input='M'>	<type='P' input='G'>	<type='N' input='M'>
Priorite ring 1	Särskilt mål 1	Eruf										
Priorite ring 2	Särskilt mål 2	ESF+										
Priorite ring 3	Särskilt mål 3	Sammanhå llningsfond en	Ej tilläm pligt									
Totalt		Eruf	Mind re utvec klade		<type='N' input='G' >		<type='Cu' input='G' >		<type='P' input='G' >	<type='Cu' input='G' >	<type='P' input='G'>	<type='N' input='G' >
Totalt		Eruf	Över gångs regio ner		<type='N' input='G' >		<type='Cu' input='G' >		<type='P' input='G' >	<type='Cu' input='G' >	<type='P' input='G'>	<type='N' input='G' >
Totalt		Eruf	Mer utvec klade		<type='N' input='G' >		<type='Cu' input='G' >		<type='P' input='G' >	<type='Cu' input='G' >	<type='P' input='G'>	<type='N' input='G' >
Totalt		Eruf	Särsk ilt ansla g till de		<type='N' input='G' >		<type='Cu' input='G' >		<type='P' input='G' >	<type='Cu' input='G' >	<type='P' input='G'>	<type='N' input='G' >

			ytters ta rando mråd ena eller de nordli ga glesb efolk ade områ dena									
<i>Totalt</i>		ESF	Mind re utvec klade		<type='N' input=' G '>		<type='Cu' ' input=' G '>		<type='P' input=' G '>	<type='Cu' input=' G '>	<type='P' input='G'>	<type='N' input=' G '>
<i>Totalt</i>		ESF	Över gångs regio ner		<type='N' input=' G '>		<type='Cu' ' input=' G '>		<type='P' input=' G '>	<type='Cu' input=' G '>	<type='P' input='G'>	<type='N' input=' G '>
<i>Totalt</i>		ESF	Mer utvec klade		<type='N' input=' G '>		<type='Cu' ' input=' G '>		<type='P' input=' G '>	<type='Cu' input=' G '>	<type='P' input='G'>	<type='N' input=' G '>
<i>Totalt</i>		ESF	Särsk ilt ansla g till de ytters ta		<type='N' input=' G '>		<type='Cu' ' input=' G '>		<type='P' input=' G '>	<type='Cu' input=' G '>	<type='P' input='G'>	<type='N' input=' G '>

			rando mråd ena									
<i>Totalt</i>		Sammanhå llningsfond en	Ej tilläm pligt		<type='N' input=' G '>		<type='Cu' ' input=' G '>		<type='P' input=' G '>	<type='Cu' input=' G '>	<type='P' input='G'>	<type='N' input=' G '>
<i>Totalt samma nlagt</i>		Alla fonder			<type='N' input=' G '>		<type='N' input=' G '>		<type='P' input=' G '>	<type='N' input=' G '>	<type='P' input='G'>	<type='N' input=' G '>

TABELL 2: Fördelning av de kumulativa ekonomiska uppgifterna per typ av intervention (artikel 37.2 a)

Prioritering	Särskilt mål	Utgiftens beskafterhet		Kategoriseringsdimension							Ekonomiska uppgifter		
		Fond	Region kategori	1 Interventionstyp	2 Finansieringsform	3 Territoriell genomförandemekanism	4 Näringsgren	5 Geografiskt läge	6 ESF+-sekundärtema	7 Makroregionala strategier och havsområdesstrategier	Total stödberättigande kostnad för insatser som valts ut för stöd (EUR)	Totalt belopp för stödberättigande utgifter som uppstått hos stödmodtagarna och som betalas i samband med genomförandet	Antal utvalda insatser
<type='S', input='S'>	<type='S', input='S'>	<type='S', input='S'>	<type='S', input='S'>	<type='S', input='S'>	<type='S', input='S'>	<type='S', input='S'>	<type='S', input='S'>	<type='S', input='S'>	<type='S', input='S'>	<type='S', input='S'>	<type='Cu', input='M'>	<type='Cu', input='M'>	<type='N', input='M'>

TABELL 3: Gemensamma och programspecifika outputindikatorer för Eruf och Sammanhållningsfonden (artikel 37.2 b)

1.	2.	3.	4.	5.	6.	7.	8.	9.	10.	11.	12.	13.	14.
Uppgifter om outputindikatorer från det operativa programmet [extraherade från tabell 2 i det operativa programmet]										Framsteg hittills i outputindikatorer			
Prioritering	Särskilt mål	Fond	Regionkategor i	ID	Indikatornam n	Indikatorindelning ¹ (varav:)	Måttenhet	Delmål (2024)	Mål 2029	Prognos till datum [dd/mm/åå]	Uppnått till datum [dd/mm/åå]	På grundval av kommissionens riktlinjer (Ja/Nej)	Kommentarer
<type='S' input='G'> ²	<type='S' input='G'>	<type='S' input='G'>	<type='S' input='G'>	<type='S' input='G'>	<type='S' input='G'>	<type='S' input='G'>	<type='S' input='G'>	<type='S' input='G'>	<type='N' input='G'>	<type='N' input='M'>	<type='N' input='M'>	<type='C' input='S'>	<type='S' input='M'>
...													

¹ Detta gäller endast vissa indikatorer. Se kommissionens riktlinjer för närmare uppgifter.

² Förklaring av fältens innehåll:
typ: N = nummer, S = sträng, C = kryssruta
input: M=manuell, S=val, G=systemgenererad

TABELL 4: Löner som finansieras genom Eruf och Sammanhållningsfonden på programnivå (artikel 37.2 b)

Fond	ID	Indikatornamn	Måttenhet	Årligt värde som uppnåtts hittills [dd/mm/åå]			På grundval av kommissionens riktlinjer (Ja/Nej)	Kommentarer
				2021	...	2029		
<type='S' input='M'>	<type='S' input='G'>	<type='S' input='G'>	<type='S' input='G'>	<type='N' input='M'>	<type='N' input='M'>	<type='N' input='M'>	<type='C' input='S'>	<type='S' input='M'>
	RCO xx	Personal som finansieras genom fonden	Heltidsekvivalenter					

TABELL 5: Multipelt stöd till företag genom Eruf och Sammanhållningsfonden på programnivå (artikel 37.2 b)

ID	Indikatornamn	Indikatorindelning (varav:)	Antal företag som får multipelt stöd per den [dd/mm/åå]	På grundval av kommissionens riktlinjer (Ja/Nej)	Kommentarer
<type='S' input='G'>	<type='S' input='G'>	<type='S' input='G'>	<type='N' input='M'>	<type='C' input='S'>	<type='S' input='M'>
RCO 01	Stödda företag	Mikroföretag			
RCO 01	Stödda företag	Små företag			
RCO 01	Stödda företag	Medelstora företag			
RCO 01	Stödda företag	Stora företag			
RCO 01	Stödda företag	Totalt	<type='N' input='G'>		

TABELL 6: Gemensamma och programspecifika resultatindikatorer för Eruf och Sammanhållningsfonden (artikel 37.2 b)

1.	2.	3.	4.	5.	6.	7.	8.	9.	10.	11.	12.	13.	14.	15.	16.
Uppgifter om resultatindikatorer från det operativa programmet [extraherade från tabell 3 i det operativa programmet]										Framsteg hittills i resultatindikatorer					
Prioritering	Särskilt mål	Fond	Regionkategorier	ID	Indikatornamn	Indikatorindelning ³ (varav:)	Måttenhet	Programmetts referensscenari	Mål 2029	Referensscenariot uppdaterades [dd/mm/åå]		Värde hittills [dd/mm/åå]		På grundval av kommissionens riktlinjer (Ja/Nej)	Kommentarer
										Prognos	Uppfyllt	Prognos	Uppnått		
<type='S', input='G'> ⁴	<type='S', input='G'>	<type='S', input='G'>	<type='S', input='G'>	<type='S', input='G'>	<type='S', input='G'>	<type='S', input='G'>	<type='S', input='G'>	<type='N', input='G'>	<type='N', input='G'>	<type='N', input='M'>	<type='N', input='M'>	<type='N', input='M'>	<type='N', input='M'>	<type='C', input='S'>	<type='S', input='M'>
...															

³ Detta gäller endast vissa indikatorer. Se kommissionens riktlinjer för närmare uppgifter.

⁴ Förklaring av fältens innehåll:

typ: N = nummer, S = sträng, C = kryssruta

input: M=manuell, S=val, G=systemgenererad

TABELL 7: Prognos över det belopp för vilket medlemsstaten väntas lämna in betalningsansökningar för innevarande och efterföljande kalenderår (artikel 68.1 g)

Ska för varje program fyllas i per fond och regionkategori, beroende på vad som är tillämpligt

Fond	Regionkategori	EU:s bidrag		
		[innevarande kalenderår]		[efterföljande kalenderår]
		januari–oktober	november–december	januari–december
Eruf	Mindre utvecklade regioner	<type="Cu" input="M">	<type="Cu" input="M">	<type="Cu" input="M">
	Övergångsregioner	<type="Cu" input="M">	<type="Cu" input="M">	<type="Cu" input="M">
	Mer utvecklade regioner	<type="Cu" input="M">	<type="Cu" input="M">	<type="Cu" input="M">
	Yttersta randområdena och de nordliga glesbefolkade områdena ⁵	<type="Cu" input="M">	<type="Cu" input="M">	<type="Cu" input="M">
ETS		<type="Cu" input="M">	<type="Cu" input="M">	<type="Cu" input="M">
ESF	Mindre utvecklade regioner	<type="Cu" input="M">	<type="Cu" input="M">	<type="Cu" input="M">
	Övergångsregioner	<type="Cu" input="M">	<type="Cu" input="M">	<type="Cu" input="M">
	Mer utvecklade regioner	<type="Cu" input="M">	<type="Cu" input="M">	<type="Cu" input="M">
	De yttersta randområdena ⁶	<type="Cu" input="M">	<type="Cu" input="M">	<type="Cu" input="M">
Sammanhållning sfonden		<type="Cu" input="M">	<type="Cu" input="M">	<type="Cu" input="M">
EHFF				
AMF				
Fonden för inre säkerhet				
Instrumentet för gränsförvaltning				

⁵ Detta ska endast visa de särskilda anslagen till de yttersta randområdena/de nordliga glesbefolkade områdena.

⁶ Detta ska endast visa det särskilda anslaget för de yttersta randområdena.

och visering				

TABELL8: Uppgifter om finansieringsinstrument (artikel 37.3)

Prioritering	Utgiftens beskaffenhet			Stödberättigande utgifter per produkt				Summan av privata och offentliga medel som mobiliserats utöver fonderna				Summan av förvaltningskostnader och avgifter som deklarerats som stödberättigande utgifter	Ränta och andra vinster som genererats genom stöd från fonderna till finansieringsinstrument som avses i artikel 54	Återförda resurser som kan härledas till stöd från fonderna som avses i artikel 156
	Fond	Särskilt mål	Regionkategori	Lån (kod för finansieringsform för finansieringsinstrumentet)	Garanti (kod för finansieringsform för finansieringsinstrumentet)	Eget kapital eller därmed likställt kapital (kod för finansieringsform för finansieringsinstrumentet)	Kompletterande stöd som kombinerats inom finansieringsinstrumentet (kod för finansieringsform för finansieringsinstrumentet)	Lån (kod för finansieringsform för finansieringsinstrumentet)	Garanti (kod för finansieringsform för finansieringsinstrumentet)	Eget kapital eller därmed likställt kapital (kod för finansieringsform för finansieringsinstrumentet)	Kompletterande stöd som kombinerats inom finansieringsinstrumentet (kod för finansieringsform för finansieringsinstrumentet)			
Input = urval	Input = urval	Input = urval	Input =	Input = manuell	Input = manuell	Input = manuell	Input = manuell	Input = manuell	Input = manuell	Input = manuell	Input = manuell	Input =	Input =	Input = manuell

BILAGA VIII

Kommunikation och synlighet – artiklarna 42 och 44

1. Användningen av och tekniska egenskaper hos unionens emblem

- 1.1. Europeiska unionens emblem ska vara framträdande placerat på allt kommunikationsmaterial såsom tryckta eller digitala produkter, webbplatser och deras mobila applikationer som rör genomförandet av en insats och som är avsedda för allmänheten eller deltagarna.
- 1.2. Texten ”Finansieras av EUROPEISKA UNIONEN” eller ”Medfinansieras av EUROPEISKA UNIONEN” ska alltid skrivas ut i sin helhet och placeras intill emblemet.
- 1.3. Följande typsnitt får användas tillsammans med unionens emblem: Arial, Auto, Calibri, Garamond, Trebuchet, Tahoma, Verdana och Ubuntu. Kursiveringar, understrykningar eller teckeneffekter får inte användas.
- 1.4. Texten får inte överlappa unionens emblem på något sätt.
- 1.5. Teckenstorleken ska stå i proportion till emblemets storlek.
- 1.6. Typsnittets färg ska vara Reflex blue, svart eller vit beroende på bakgrunden.
- 1.7. Europeiska unionens emblem får inte ändras eller slås samman med andra grafiska element eller texter. Om andra logotyper förekommer utöver unionens emblem ska unionens emblem ha minst samma storlek som den största av de andra logotyperna. Utöver unionens emblem får ingen annan visuell symbol eller logotyp användas för att tydliggöra unionens stöd.
- 1.8. Om flera insatser äger rum på samma plats, med stöd av samma eller olika finansieringsinstrument, eller om ytterligare finansiering tillhandahålls för samma insats vid en senare tidpunkt, får endast en plakett eller skylt sättas upp.
- 1.9. Grafiska normer för unionens emblem och definitionen av standardfärger:

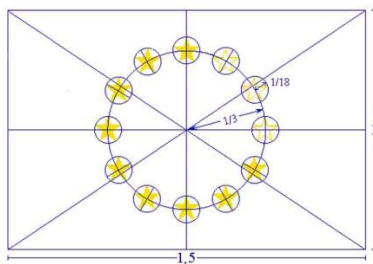
A) SYMBOLISK BESKRIVNING

Mot en himmelsblå bakgrund formar tolv guldfärgade stjärnor en cirkel, som symboliserar de europeiska folkens gemenskap. Antalet stjärnor är konstant, eftersom tolv är en symbol för fulländning och enighet.

B) HERALDISK BESKRIVNING

På ett azurblått fält framträder en cirkel med tolv guldfärgade stjärnor vars spetsar inte berör varandra.

C) GEOMETRISK BESKRIVNING

Emblemet har formen av en blå, rektangulär flagga vars längd är en och en halv gång höjden. Tolv guldfärgade stjärnor placerade på samma avstånd från varandra bildar en osynlig cirkel vars mittpunkt utgör skärningspunkten för rektangelns diagonaler. Cirkelns radie motsvarar en tredjedel av flaggans höjd. Varje stjärna har fem uddar och dessa tangerar omkretsen av en osynlig cirkel, vars radie motsvarar en artondel av flaggans höjd. Samtliga stjärnor avbildas stående, dvs. så att den övre spetsen pekar i samma riktning som flaggstången och två spetsar bildar en rät linje som är vinkelrät mot flaggstången. Cirkeln är arrangerad på så sätt att stjärnorna uppträder i samma position som timmarna på urtavlan till en klocka. Antalet stjärnor är alltid samma.

D) FÖRESKRIVNA FÄRGER

Emblemet ska ha följande färger: PANTONE REFLEX BLUE för rektangelns yta. PANTONE YELLOW för stjärnorna.

E) FYRFÄRGSTRYCK

Om avbildningen görs med fyrfärgstryck måste de två standardfärgerna återskapas genom olika blandningar av de fyra valda färgerna.

PANTONE YELLOW erhålls genom att använda 100 % ”Process Gul”.

PANTONE REFLEX BLUE erhålls genom att blanda 100 % ”Process Cyan” och 80 % ”Process Magenta”.

INTERNET

PANTONE REFLEX BLUE motsvarar i webbpaletten färgen RGB:0/51/153 (hexadecimal: 003399), och PANTONE YELLOW motsvarar i webbpaletten färgen RGB: 255/204/0 (hexadecimal: FFCC00).

ENFÄRGSTRYCK

Om man använder svart ska rektangelns konturer och stjärnorna vara i svart, medan bakgrunden behålls vit.

Om man använder blått (8Reflex Blue) ska bakgrunden vara 100 % blå och stjärnorna negativt vita.

ÅTERGIVNING PÅ FÄRGAD BAKGRUND

Om man måste ha en färgad bakgrund ska rektangeln omges av en vit bård med en bredd som motsvarar 1/25 av rektangelns höjd.

Principerna för tredje parter användning av unionens emblem har fastställts i en administrativ överenskommelse med Europarådet¹.

2. Tillståndet för de immateriella rättigheter som avses i artikel 44.6 ger EU följande rättigheter:

- 2.1. Intern användning, dvs. rätten att reproducera, kopiera och tillhandahålla kommunikations- och synlighetsmaterialet till institutioner och organ i EU och EU:s medlemsstater samt deras anställda.
- 2.2. Reproduktion av kommunikations- och synlighetsmaterialet, oavsett metod och form, helt eller delvis.
- 2.3. Kommunikering till allmänheten av kommunikations- och synlighetsmaterialet med hjälp av alla kommunikationsmedel.
- 2.4. Spridning till allmänheten av kommunikations- och synlighetsmaterialet (eller kopior därav) i alla former.
- 2.5. Lagring och arkivering av kommunikations- och synlighetsmaterialet.
- 2.6. Underlicensiering av rättigheterna till kommunikations- och synlighetsmaterialet till tredje parter.
- 2.7. Ytterligare rättigheter får beviljas till EU.

¹ EUT C 271, 8.9. 2012, s. 5.

BILAGA IX

Delar av finansieringsavtal och strategidokument – artikel 53

1. Delar av finansieringsavtalet för finansieringsinstrument som genomförs enligt artikel 53.3

a) Investeringsstrategin eller investeringspolicyn, inbegripet genomförandearrangemangen, de finansiella produkter som ska erbjudas, slutmottagarna och planerad kombination med bidragsstöd (i förekommande fall).
b) En verksamhetsplan eller likvärdiga handlingar för det finansieringsinstrument som ska genomföras, inklusive den förväntade hävstångseffekt som avses i artikel 52.3 a.
c) De resultat som det berörda finansieringsinstrumentet förväntas uppnå för att bidra till de särskilda målen och resultaten av den relevanta prioriteringen.
d) Bestämmelser om övervakning av genomförandet av investeringarna och av investeringsflöden, inbegripet rapportering från finansieringsinstrumenten till holdingfonden och den förvaltande myndigheten för att säkerställa överensstämmelse med artikel 37.
e) Revisionskrav, såsom minimikrav för dokumentation som ska bevaras på finansieringsinstrumentsnivå (och i förekommande fall på holdingfondsnivå) och krav i anslutning till separat bokföring för de olika stödformerna i överensstämmelse med artikel 52 (i tillämpliga fall), inbegripet bestämmelser och krav rörande de nationella revisionsmyndigheternas, kommissionens revisorers och revisionsrättens tillgång till handlingar för att säkerställa en tydlig verifieringskedja i enlighet med artikel 76.
f) Krav och förfaranden för förvaltning av det bidrag som tillhandahålls av programmet i enlighet med artikel 86 och för prognosen för investeringsflöden, inbegripet kraven på förvaltningskonton/separat bokföring enligt artikel 53.
g) Krav och förfaranden för förvaltning av räntor och andra vinster som genereras i den mening som avses i artikel 54, inbegripet godtagbara likvida transaktioner/investeringar och de berörda parternas ansvar och skyldigheter.
h) Bestämmelser om beräkning och betalning av förvaltningskostnader eller förvaltningsavgifter för finansieringsinstrumentet i överensstämmelse med artikel 62.
i) Bestämmelser om återanvändning av medel som kan härledas från fondernas stöd i överensstämmelse med artikel 56 och en exitstrategi för att få ut bidraget från fonderna ur finansieringsinstrumentet.
j) Villkoren för ett eventuellt fullständigt eller partiellt tillbakadragande av programbidragen från programmen till finansieringsinstrumenten, i tillämpliga fall inbegripet fondandelsfonden.
k) Bestämmelser för att säkerställa att organ som genomför finansieringsinstrumenten förvaltar dessa på ett oberoende sätt och i enlighet med relevanta yrkesstandarder och uteslutande agerar i de parternas intresse som lämnar bidrag till finansieringsinstrumentet.
l) Bestämmelser för avveckling av finansieringsinstrumentet.
m) Andra villkor för att lämna bidrag från programmet till finansieringsinstrumentet.
n) Bedömning och urval av organ som genomför finansieringsinstrumenten, inbegripet inbjudan till intresseanmälan eller förfaranden för offentlig upphandling (endast när finansieringsinstrumenten organiseras genom en holdingfond).

2. Delar av strategidokument som avses i artikel 53.1

a) Investeringsstrategin eller investeringspolicyn för finansieringsinstrumentet, allmänna villkor för de planerade låneprodukterna, de avsedda mottagarna och de åtgärder som ska stödjas.
b) En verksamhetsplan eller likvärdiga handlingar för det finansieringsinstrument som ska genomföras, inklusive den förväntade hävstångseffekt som avses i artikel 52.
c) Användning och återanvändning av medel som kan härledas från fondernas stöd i enlighet med artiklarna 54 och 56.
d) Övervakning och rapportering av genomförandet av finansieringsinstrumentet för att säkerställa överensstämmelse med artikel 37.

BILAGA X

Centrala krav på förvaltnings- och kontrollsystem och klassificering av dessa system – artikel 63.1

Tabell 1 – Centrala krav på förvaltnings- och kontrollsystem		Berörda organ/myndigheter
1	Lämplig separation av funktioner och skriftliga förfaranden för rapportering, tillsyn och övervakning av delegerade uppgifter till ett förmedlande organ	Förvaltande myndighet
2	Lämpliga kriterier och förfaranden för urval av insatser	Förvaltande myndighet
3	Lämplig information till stödmottagarna om de villkor som gäller för stöd till de utvalda insatserna	Förvaltande myndighet
4	Lämpliga förvaltningskontroller, inbegripet lämpliga förfaranden för att kontrollera uppfyllandet av villkoren för finansiering som inte är kopplad till kostnader och för förenklade kostnadsalternativ	Förvaltande myndighet
5	Effektiva system som säkerställer att alla dokument som krävs för verifikationskedjan hålls	Förvaltande myndighet
6	Tillförlitliga elektroniska system (inbegripet kopplingar till system för elektroniskt uppgiftsutbyte med stödmottagarna) för registrering och lagring av uppgifter för övervakning, utvärdering, ekonomisk förvaltning, kontroller och revisioner, inbegripet lämpliga förfaranden för att säkerställa uppgifternas säkerhet, integritet och konfidentialitet och autentisering av användare	Förvaltande myndighet
7	Effektivt genomförande av proportionella åtgärder mot bedrägeri	Förvaltande myndighet
8	Lämpliga förfaranden för utarbetande av förvaltningsförklaringen	Förvaltande myndighet
9	Lämpliga förfaranden för att bekräfta att de bokförda utgifterna är lagliga och korrekta	Förvaltande myndighet
10	Lämpliga förfaranden för upprättande och inlämning av ansökningar om mellanliggande betalning och räkenskaper	Förvaltande myndighet/organ som utför redovisningsfunktionen
11	Lämplig separation av funktioner och funktionellt oberoende mellan revisionsmyndigheten (och i tillämpliga fall andra revisions- eller kontrollorgan som revisionsmyndigheten förlitar sig på och övervakar) och de andra programmyndigheterna, och att	Revisionsmyndighet

	revisionsarbetet genomförs i enlighet med internationellt accepterade revisionsstandards	
12	Lämpliga systemrevisioner	Revisionsmyndighe t
13	Lämpliga revisioner av insatser	Revisionsmyndighe t
14	Lämpliga revisioner av räkenskaper	Revisionsmyndighe t
15	Lämpliga förfaranden för upprättande av ett tillförlitligt revisionsuttalande och för utarbetande av den årliga kontrollrapporten	Revisionsmyndighe

Tabell 2 – Klassificering av förvaltnings- och kontrollsystemen med avseende på deras effektiva funktion

Kategori 1	Fungerar väl. Inga, eller endast mindre förbättringar behövs.
Kategori 2	Fungerar. Vissa förbättringar behövs.
Kategori 3	Fungerar delvis. Väsentliga förbättringar behövs.
Kategori 4	Fungerar i huvudsak inte.

BILAGA XI

Delar för verifieringskedjan – artikel 63.5

I. Obligatoriska delar i verifieringskedjan för bidrag:

1. Dokumentation som gör det möjligt att kontrollera den förvaltande myndighetens tillämpning av urvalskriterierna, samt dokumentation om det övergripande urvalsförfarandet och godkännandet av insatser.
2. Dokument (bidragsavtal eller motsvarande) som fastställer villkoren för stöd och som undertecknats av stödmottagaren och förvaltningsmyndigheten/det förmedlande organet.
3. Redovisning av betalningsansökningar som stödmottagaren lämnar in, enligt registrering i förvaltningsmyndighetens/det förmedlande organets elektroniska system.
4. Dokumentation om kontroller när det gäller kraven om icke-utlokalisering och hållbarhet enligt artiklarna 59, 60.2 och 67.3 h.
5. Bevis på betalning av det offentliga bidraget till stödmottagaren och det datum då betalningen gjordes.
6. Dokumentation som styrker de administrativa kontroller och, i förekommande fall, kontroller på plats som förvaltningsmyndigheten/det förmedlande organet utfört.
7. Information om revisioner som genomförts.
8. Dokumentation som rör förvaltningsmyndighetens/det förmedlande organets uppföljning av förvaltningskontroller och revisionsresultat.
9. Dokumentation som gör det möjligt att kontrollera efterlevnaden av tillämplig lagstiftning.
11. Uppgifter i förhållande till output- och resultatindikatorer som möjliggör avstämning med motsvarande mål och rapporterade delmål.
12. Dokumentation som rör finansiella korrigeringar och avdrag enligt artikel 92.5 som gjorts av förvaltningsmyndigheten/det förmedlande organet på de utgifter som deklarerats till kommissionen.
13. För bidrag i den form som anges i artikel 48.1 a, fakturor (eller dokument med likvärdigt bevisvärde) och bevis på deras betalning av stödmottagaren, samt stödmottagarens räkenskaper avseende de utgifter som deklarerats till kommissionen.
14. För bidrag i de former som anges i artikel 48.1 b, c och d och i tillämpliga fall, handlingar som styrker metoden för fastställande av enhetskostnader, enhetsbelopp och schablonsatser; de kategorier av kostnader som ligger till grund för beräkningen; handlingar som utgör belägg för kostnader som deklarerats inom andra kategorier av kostnader för vilka en schablonsats tillämpas; den förvaltande myndighetens uttryckliga samtycke till utkastet till budget i dokumentet med stödvillkoren; dokumentation om bruttopersonalkostnaderna och om beräkning av timkostnaderna; om förenklade kostnadsalternativ används som bygger på befintliga metoder, dokumentation som

bekräftar överensstämmelse med liknande typer av insatser och med dokumentation som krävs enligt den befintliga metoden, i förekommande fall.

II Obligatoriska delar i verifieringskedjan för finansieringsinstrument:

1. Handlingar om inrättandet av finansieringsinstrumentet, såsom finansieringsöverenskommelser, osv.
2. Handlingar som anger beloppen i bidrag till finansieringsinstrumentet från varje program och inom varje prioritering, de utgifter som är stödberättigande inom varje program samt den ränta och andra vinster som genererats av fondernas stöd och återanvändning av medel som kan härledas till fonderna i enlighet med artiklarna 54 och 56.
3. Handlingar om finansieringsinstrumentets funktion, inklusive sådana som gäller övervakning, rapportering och kontroller.
4. Handlingar som rör uttag av programbidrag och avveckling av finansieringsinstrumentet.
5. Handlingar som rör förvaltningskostnader och avgifter.
6. Ansökningsblanketter eller motsvarande som lämnats in av slutmottagarna med underlag, inklusive affärsplaner och, i förekommande fall, tidigare årsräkenskaper.
7. Checklistor och rapporter från organ som genomför finansieringsinstrumentet.
8. Förklaringar i samband med stöd av mindre betydelse.
9. Överenskommelser som undertecknats i samband med stöd från finansieringsinstrumentet, inklusive till eget kapital, lån, garantier eller andra former av investering som tillhandahållits slutmottagarna.
10. Bevis för att stöd som getts via finansieringsinstrumentet ska användas eller användes för avsett syfte.
11. Dokumentation av kapitalrörelser mellan den förvaltande myndigheten och finansieringsinstrumentet och inom finansieringsinstrumentet på alla nivåer ner till slutmottagarna, och, när det gäller garantier, bevis för att underliggande lån betalats ut.
12. Separat redovisning eller redovisningskoder för programbidrag som betalats ut eller garantier som avsatts av finansieringsinstrumentet till förmån för slutmottagarna.

Bestämmelser om verifieringskedjan för återbetalning av stöd från fonderna av kommissionen till programmet på grundval av förenklade kostnadsalternativ eller finansiering som inte är kopplad till kostnader

III. Obligatoriska delar i verifieringskedjan för förenklade kostnadsalternativ som ska bevaras hos den förvaltande myndigheten/det förmedlande organet:

1. Handlingar som utgör belägg för kostnader som deklarerats inom andra kategorier av kostnader för vilka en schablonsats tillämpas.
2. De kategorier av kostnader och kostnader som ligger till grund för beräkningen.
3. Handlingar som i förekommande fall styrker anpassningen av beloppen.
4. Handlingar som styrker beräkningsmetoden om artikel 48.2 a tillämpas.

IV. Obligatoriska delar i verifieringskedjan för finansiering som inte är kopplad till kostnader och som ska bevaras hos den förvaltande myndigheten/det förmedlande organet:

1. Dokument som fastställer villkoren för stöd och som undertecknats av stödmottagaren och förvaltningsmyndigheten/det förmedlande organet, och anger formen för det bidrag som beviljats stödmottagarna.
2. Handlingar som styrker kommissionens förhandsgodkännande om de villkor som ska uppfyllas eller de resultat som ska uppnås och motsvarande belopp (programgodkännande eller ändring).
3. Handlingar som styrker uppfyllandet av villkor eller uppnåendet av resultat för varje etapp om det sker i steg, samt innan de slutliga utgifterna redovisas för kommissionen.
4. Dokumentation om urval och godkännande av insatser som omfattas av den finansiering som inte är kopplad till kostnader.

BILAGA XII

e-Sammanhållning: elektroniska system för datautbyte mellan programmyndigheter och stödmottagare – artikel 63.7

1. Programmyndigheternas skyldigheter i fråga om funktionen hos system för elektroniskt datautbyte

1.1 Säkerställa datasäkerhet, dataintegritet, datasekretess och autentisering av avsändaren i enlighet med artiklarna 63.5, 63.7, 66.4 och 76 i denna förordning.

1.2 Säkerställa tillgänglighet och funktion under och utanför kontorstid (förutom vid tekniskt underhåll).

1.3 Användningen av följande funktioner i systemet:

a) Interaktiva formulär och/eller formulär som redan fyllts i av systemet med de uppgifter som lagras i olika steg i förfarandena.

b) Automatiska beräkningar i tillämpliga fall.

c) Automatiska inbyggda kontroller som minskar upprepade utbyten av dokument eller information.

d) Systemgenererade meddelanden till stödmottagarna när vissa åtgärder kan utföras.

e) Onlinetjänst som gör det möjligt för stödmottagarna att övervaka projektets aktuella status.

f) Tillgång till alla tidigare uppgifter och dokument som behandlats i systemet för elektroniskt datautbyte.

1.4 Säkerställa registrering och lagring av uppgifter i systemet för att göra det möjligt för både administrativa kontroller av ansökningar om utbetalning som lämnas in av stödmottagarna i enlighet med artikel 68.2 och revisioner.

2. Programmyndigheternas skyldigheter i fråga om formerna för översändande av handlingar och uppgifter för alla utbyten

2.1 Säkerställa användningen av elektroniska signaturer som är förenliga med någon av de tre typer av elektronisk signatur som definieras i Europaparlamentets och rådets direktiv 1999/93/EG¹.

2.2 Tillse lagring av datum för översändande av handlingar och uppgifter från stödmottagarna till förvaltningsmyndigheterna och vice versa.

2.3 Säkerställa tillgänglighet direkt genom ett interaktivt användargränssnitt (en webbapplikation) eller via ett tekniskt gränssnitt som möjliggör automatisk synkronisering och överföring av uppgifter mellan stödmottagares och medlemsstaters system.

2.4 Säkerställa skyddet av personuppgifter för enskilda personer och av affärshemligheter för juridiska personer i enlighet med Europaparlamentets och rådets direktiv 2002/58/EG², Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/136/EG³ och Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/679⁴.

¹ Europaparlamentets och rådets direktiv 1999/93/EG av den 13 december 1999 om ett gemenskapsramverk för elektroniska signaturer (EGT L 13, 19.1.2000, s. 12).

² Europaparlamentets och rådets direktiv 2002/58/EG av den 12 juli 2002 om behandling av personuppgifter och integritetsskydd inom sektorn för elektronisk kommunikation (EGT L 201, 31.7.2002, s. 37).

³ Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/136/EG av den 25 november 2009 om ändring av direktiv 2002/22/EG om samhällsomfattande tjänster och användares rättigheter avseende elektroniska kommunikationsnät och kommunikationstjänster, direktiv 2002/58/EG om behandling av personuppgifter och integritetsskydd inom sektorn för elektronisk kommunikation och förordning (EG) nr 2006/2004 om samarbete mellan de nationella tillsynsmyndigheter som ansvarar för konsumentskyddslagstiftningen (EUT L 337, 18.12.2009, s. 11).

⁴ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/679 av den 27 april 2016 om skydd för fysiska personer med avseende på behandling av personuppgifter och om det fria flödet av sådana uppgifter och om upphävande av direktiv 95/46/EG (allmän dataskyddsförordning) (EUT L 119, 4.5.2016, s. 1).

BILAGA XIII

SFC2021: elektroniskt system för datautbyte mellan medlemsstaterna och kommissionen – artikel 63.8

1. Kommissionens ansvar

1.1 Säkerställa driften av ett elektroniskt system för datautbyte (SFC2021) för allt officiellt informationsutbyte mellan medlemsstaterna och kommissionen. SFC2021 ska minst innehålla de uppgifter som anges i de mallar som upprättas i enlighet med denna förordning.

1.2 Säkerställa följande egenskaper hos SFC2021:

- a) Interaktiva formulär eller formulär som fylls i av systemet på grundval av de uppgifter som tidigare registrerats i systemet.
- b) Automatiska beräkningar, om de förenklar inmatningen för användarna.
- c) Automatiskt inbyggda kontroller av att de översända uppgifterna överensstämmer inbördes respektive med tillämpliga bestämmelser.
- d) Systemgenererade meddelanden som varnar användarna när vissa åtgärder kan eller inte kan utföras.
- e) En onlinetjänst som visar hur långt behandlingen av de inmatade uppgifterna hunnit.
- f) Tillgång till historiska uppgifter för all information som matas in för ett operativt program.
- g) Tillgång till en obligatorisk elektronisk signatur i den mening som avses i Europaparlamentets och rådets direktiv 1999/93/EG som kan erkännas som bevis vid rättsliga förfaranden.

1.3 Säkerställa en it-säkerhetspolicy för SFC2021 som gäller för personal som använder systemet i enlighet med relevanta unionsbestämmelser, särskilt kommissionens beslut C(2006) 3602

¹ och dess genomförandebestämmelser.

1.4 Utnämmande av en eller flera personer som ansvariga för att fastställa, upprätthålla och säkerställa en korrekt tillämpning av säkerhetspolicyn.

2. Medlemsstaternas ansvar

2.1 Säkerställa att programmyndigheterna i medlemsstaten som fastställts i enlighet med artikel 65.1 samt de organ som utsetts att utföra vissa uppgifter av den förvaltande myndigheten i enlighet med artikel 65.3 i denna förordning för in i SFC2021 uppgifter om den överföring som de ansvarar för samt eventuella uppdateringar av dessa.

2.2 Säkerställa kontroll av de inlämnade uppgifterna av en annan person än den person som förde in uppgifterna för den överföringen.

2.3 Tillhandahålla arrangemang för den ovannämnda åtskillnaden mellan olika uppgifter genom medlemsstatens förvaltnings- och kontrollsystem som automatiskt kopplas till SFC2021.

2.4 Utse en eller flera personer som ansvarar för att hantera åtkomsträttigheterna för att utföra följande uppgifter:

- a) Identifiera de användare som begär åtkomst och fastställa att dessa är anställda av organisationen.

¹ Commission Decision C(2006) 3602 of 16 August 2006 concerning the security of information systems used by the European Commission (ej översatt till svenska).

- b) Informera användarna om att de är skyldiga att bevara systemets säkerhet.
- c) Kontrollera att användarna är berättigade till den begärda åtkomstnivån, med hänsyn till deras arbetsuppgifter och befattning.
- d) Begära att åtkomsträttigheterna upphör när de inte längre behövs eller är motiverade.
- e) Omedelbart rapportera misstänkta händelser som kan hota systemets säkerhet.
- f) Säkerställa att användaruppgifterna kontinuerligt är korrekta, genom att rapportera alla ändringar.
- g) Vidta alla nödvändiga försiktighetsåtgärder när det gäller skydd av uppgifter och affärshemligheter, i enlighet med unionens och medlemsstaternas bestämmelser.
- h) Informera kommissionen om alla ändringar som påverkar kapaciteten hos de nationella myndigheterna eller SFC2021:s användare att fullgöra de uppgifter som avses i punkt 1 eller deras personliga förmåga att fullgöra de uppgifter som avses i leden a–g.

2.5 Tillhandahålla arrangemang för skydd av integritet och personuppgifter för enskilda personer och av affärshemligheter för juridiska personer i enlighet med Europaparlamentets och rådets direktiv 2002/58/EG², Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/136/EG³ och Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/679⁴.

2.6 Anta nationella, regionala eller lokala it-säkerhetspolicyer för åtkomst till SFC2021 på grundval av en riskbedömning tillämplig på alla myndigheter som använder SFC2021 och som beaktar följande aspekter:

- a) It-säkerhetsaspekterna av det arbete som utförs av den eller de personer som hanterar de åtkomsträttigheter som avses i avsnit II punkt 3 vid direktanvändning.
- b) Säkerhetsåtgärder som gör det möjligt för nationella, regionala eller lokala it-system, som kopplas upp mot SFC2021 genom det tekniska gränssnitt som avses i punkt 1, att anpassas till säkerhetskraven för SFC2021, och som omfattar
 - i) fysisk säkerhet,
 - ii) datamedier och åtkomstkontroll,
 - iii) lagringskontroll,
 - iv) åtkomst och lösenordskontroll,
 - v) övervakning,
 - vi) sammankoppling med SFC2021,

² Europaparlamentets och rådets direktiv 2002/58/EG av den 12 juli 2002 om behandling av personuppgifter och integritetsskydd inom sektorn för elektronisk kommunikation (EGT L 201, 31.7.2002, s. 37).

³ Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/136/EG av den 25 november 2009 om ändring av direktiv 2002/22/EG om samhällsomfattande tjänster och användares rättigheter avseende elektroniska kommunikationsnät och kommunikationstjänster, direktiv 2002/58/EG om behandling av personuppgifter och integritetsskydd inom sektorn för elektronisk kommunikation och förordning (EG) nr 2006/2004 om samarbete mellan de nationella tillsynsmyndigheter som ansvarar för konsumentskyddslagstiftningen (EUT L 337, 18.12.2009, s. 11).

⁴ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/679 av den 27 april 2016 om skydd för fysiska personer med avseende på behandling av personuppgifter och om det fria flödet av sådana uppgifter och om upphävande av direktiv 95/46/EG (allmän dataskyddsförordning) (EUT L 119, 4.5.2016, s. 1).

- vii) kommunikationsinfrastruktur,
- viii) personaladministration före, under och efter anställning,
- ix) tillbudshantering.

2.7 Göra det dokument som avses i punkt 2.6 tillgängligt för kommissionen på begäran.

2.8 Utse en eller flera personer att ansvara för att upprätthålla och säkerställa tillämpningen av de nationella, regionala eller lokala it-säkerhetspolicyerna och fungera som kontaktpunkt för den eller de personer som utsetts av kommissionen och som avses i punkt 1.4.

3. Kommissionens och medlemsstaternas gemensamma ansvar

3.1 Säkerställa tillgänglighet, antingen direkt genom ett interaktivt gränssnitt (dvs. en webbtillämpning) eller via ett tekniskt gränssnitt med på förhand fastställda protokoll (dvs. webbtjänster) som gör det möjligt att automatiskt synkronisera och överföra uppgifter mellan medlemsstaternas it-system och SFC2021.

3.2 Tillse datering av elektronisk överföring av information från medlemsstaten till kommissionen och vice versa i det elektroniska datautbytet, som utgör dagen för inlämning av den berörda handlingen.

3.3 Säkerställa att officiella uppgifter enbart utbyts via SFC2021 (med undantag för force majeure) och att uppgifterna i de elektroniska formulär som ingår i SFC2021 (nedan kallade *strukturerade uppgifter*) inte ersätts av icke-strukturerade uppgifter och att strukturerade uppgifter har företräde framför icke-strukturerade i händelse av inkonsekvenser.

Vid force majeure, då SFC2021 inte fungerar eller när det saknas uppkoppling till SFC2021 mer än en arbetsdag under den sista veckan före en fastställd frist för inlämnande av uppgifter eller under perioden 18–26 december eller fem arbetsdagar vid övriga tidpunkter, får informationsutbytet mellan medlemsstaterna och kommissionen ske på papper, med hjälp av de mallar som fastställs i denna förordning, varvid datum för inlämnande ska anses vara datum för inlämnandet av den berörda handlingen. När orsaken till force majeure upphör ska den berörda parten utan dröjsmål föra in den information som redan lämnats i pappersform i SFC2021.

3.4 Säkerställa överensstämmelsen med de villkor för it-säkerhet som offentliggörs på portalen för SFC2021 och de åtgärder som genomförs av kommissionen i SFC2021 för att säkra dataöverföringen, särskilt i samband med användningen av det tekniska gränssnitt som avses i punkt 1.

3.5 Genomföra och säkerställa effektiviteten av de säkerhetsåtgärder som antagits för att skydda de uppgifter som lagras i och överförs genom SFC2021.

3.6 Årligen uppdatera och se över SFC:s it-säkerhetspolicy och relevanta nationella, regionala och lokala it-säkerhetspolicyer vid tekniska ändringar, fastställande av nya hot eller andra relevanta händelser.

BILAGA XIV

Mall för beskrivningen av förvaltnings- och kontrollsystemet – artikel 63.9

1. ALLMÄNT

1.1 *Informationen lämnas av:*

– Medlemsstat:

– Programmets namn och CCI-nr: (alla program som den förvaltande myndigheten handhar om det finns ett gemensamt förvaltnings- och kontrollsystem):

— Huvudkontaktpunktens namn och e-post: (organ som ansvarar för beskrivningen):

1.2 *Den information som tillhandahålls beskriver situationen den:* (dd/mm/åå)

1.3 *Systemstruktur* (allmän information och flödesschema som visar det organisatoriska förhållandet mellan de myndigheter/organ som förvaltnings- och kontrollsystemet omfattar).

1.3.1 Förvaltande myndighet (namn, adress och kontaktpunkt vid den förvaltande myndigheten):

1.3.2 Förmedlande organ (namn, adress och kontaktpunkt vid de förmedlande organen).

1.3.3 Organ som utför redovisningsfunktionen (namn, adress och kontaktpunkt vid den förvaltande myndighet eller programmyndighet som utför redovisningsfunktionen)

1.3.4 Ange hur principen om åtskillnad av funktioner mellan och inom programmyndigheterna respekteras.

2. FÖRVALTANDE MYNDIGHET

2.1 *Förvaltande myndighet och dess huvudsakliga funktioner*

2.1.1 Den förvaltande myndighetens status (nationellt, regionalt eller lokalt offentligt organ eller privat organ) och status för det organ som den utgör en del av.

2.1.2 Angivelse av funktioner och uppgifter som utförs direkt av den förvaltande myndigheten.

2.1.3 I tillämpliga fall, specifikation per förmedlande organ av var och en av de funktioner¹ och uppgifter som delegerats av den förvaltande myndigheten, identifiering av de förmedlande organen och formen för delegeringen. Hänvisning bör göras till relevanta dokument (skriftliga överenskommelser).

¹ Inklusive redovisningsfunktionen för Amif, Fonden för inre säkerhet respektive instrumentet för gränsförvaltning och visering eftersom den faller under förvaltningsmyndighetens ansvar enligt artikel 66.3.

2.1.4 Förfaranden för övervakning av de funktioner och uppgifter som delegerats av förvaltningsmyndigheten.

2.1.5 Ram som säkerställer att lämplig riskhantering genomförs när så är nödvändigt och särskilt i händelse av stora förändringar av förvaltnings- och kontrollsystemet.

2.2 En beskrivning av organisation och förfaranden för den förvaltande myndighetens funktioner och uppgifter²

2.2.1 Beskrivning av de funktioner, inklusive redovisningsfunktionen, och uppgifter som utförs av förvaltningsmyndigheten.

2.2.2 Beskrivning av hur arbetet inom olika funktioner, inklusive redovisningsfunktionen, är organiserat, vilka förfaranden som tillämpas, vilka eventuella funktioner som delegeras, hur dessa ska övervakas, osv.

2.2.3 Förvaltningsmyndighetens organisationsschema och information om dess förhållande till andra organ eller avdelningar (interna eller externa) som fullgör funktioner och uppgifter som anges i artiklarna 66–69.

2.2.4 Uppgift om de planerade resurser som ska fördelas i förhållande till den förvaltande myndighetens olika funktioner (inbegripet information om planerad utkontraktering och dess omfattning, i förekommande fall).

3. ORGAN SOM UTFÖR REDOVISNINGSFUNKTIONEN

3.1 Status och beskrivning av organisationen och förfaranden med anknytning till funktionerna hos det organ som utför redovisningsfunktionen.

3.1.1 Status för det organ som utför redovisningsfunktionen (nationellt, regionalt eller lokalt offentligt organ eller privat organ) och i tillämpliga fall status för det organ som det utgör en del av.

3.1.2 Beskrivning av de funktioner och uppgifter som utförs av det organ som utför redovisningsfunktionen enligt vad som anges i artikel 70.

3.1.2 Beskrivning av hur arbetet är organiserat (arbetsflöden, processer, interna uppdelningar), vilka förfaranden som tillämpas och när, hur dessa övervakas, osv.

3.1.3 Uppgift om de planerade resurser som ska fördelas i förhållande till de olika redovisningsuppgifterna.

² Inklusive redovisningsfunktionen för Amif, Fonden för inre säkerhet respektive instrumentet för gränsförvaltning och visering eftersom den faller under förvaltningsmyndighetens ansvar enligt artikel 66.3.

4. ELEKTRONISKA SYSTEM

4.1 Beskrivning av elektroniska system, inbegripet ett flödesschema (centralt eller gemensamt nätverkssystem eller decentraliserat system med förbindelser mellan systemen) för följande uppgifter:

4.1.1 Registrera och lagra i elektronisk form uppgifter om varje insats, inbegripet i lämpliga fall uppgifter om enskilda deltagare och en fördelning av uppgifterna på indikatorer när så föreskrivs i förordningen.

4.1.2 Säkerställa att bokföringen för varje insats registreras och lagras, och att denna dokumentation stöder de uppgifter som krävs för att utarbeta ansökningar om betalning och räkenskaper.

4.1.3 Föra bok över utgifter som deklarerats till kommissionen och de motsvarande offentliga bidrag som utbetalats till stödmottagarna.

4.1.4 Registrera alla belopp som dras av från ansökningar om betalning och räkenskaper enligt vad som anges i artikel 92.5 och skälen för dessa avdrag.

4.1.5 Ange om systemen fungerar effektivt och på ett tillförlitligt sätt kan registrera de uppgifter som anges på den dag då denna beskrivning ska sammanställas enligt punkt 1.2.

4.1.6 Beskriva förfarandena för att säkerställa de elektroniska systemens säkerhet, integritet och konfidentialitet.

BILAGA XV

Mall för förvaltningsförklaringen – artikel 68.1 f

Undertecknad/undertecknade (*namn, förnamn, befattning(ar) eller funktion(er)*), chef för den förvaltande myndigheten för programmet (*namn på det operativa programmet, CCI-nr*)

på grundval av genomförandet av (*namn på programmet*) under det räkenskapsår som slutade den 30 juni (*år*), på grundval av min/vår egen bedömning och på all information som finns tillgänglig för mig/oss den dag då räkenskaperna lämnats in till kommissionen, inklusive resultatet av administrativa kontroller som genomförts i enlighet med artikel 68 i förordning (EU) xx/xx och revisioner när det gäller utgifter som ingår i betalningsansökningar som lämnats in till kommissionen för det räkenskapsår som slutade den 30 juni... (*år*),

och med beaktande av mina/våra skyldigheter enligt förordning (EU) xx/xx

förklarar härmed följande:

a) Att uppgifterna i räkenskaperna är rätt uppställda, fullständiga och korrekta i enlighet med artikel 92 i förordning (EU) xx/xx.

b) Att de bokförda utgifterna överensstämmer med tillämplig lagstiftning och har använts för avsedda ändamål.

Jag/Vi bekräftar att oriktigheter som fastställts i de slutliga revisions- och kontrollrapporter avseende räkenskapsåret har behandlats på lämpligt sätt i räkenskaperna, särskilt för att uppfylla kraven i artikel 92 för inlämnande av räkenskaperna med försäkran om att oriktigheterna ligger under väsentlighetsgränsen på 2 %.

Jag/Vi bekräftar även att utgifter som är föremål för en pågående bedömning avseende deras laglighet och korrekthet har undantagits från räkenskaperna i avvaktan på att bedömningen slutförs, för att eventuellt tas med i en ansökan om mellanliggande betalning under ett kommande räkenskapsår.

Jag/Vi bekräftar dessutom tillförlitligheten av uppgifter om indikatorer, delmål och utvecklingen av programmet.

Jag/Vi bekräftar också att effektiva och proportionella bestämmelser om bedrägeribekämpning har införts och att dessa bestämmelser tar hänsyn till de risker som identifieras i detta avseende.

Slutligen bekräftar jag/vi att jag/vi inte känner till någon dold fråga med anknytning till genomförandet av det operativa programmet som skulle kunna skada sammanhållningspolitikens anseende.

BILAGA XV

Mall för revisionsuttalandet – artikel 71.3 a

Till Europeiska kommissionen, generaldirektoratet för ...

1. INLEDNING

Undertecknad, som företräder [namn på revisionsmyndighet], oberoende i den mening som avses i artikel 65.2 i förordning (EU) [...], har reviderat

- i) räkenskaperna för räkenskapsåret som startade den 1 juli [år] och slutade den 30 juni [år] ⁽¹⁾ daterade [datum för de räkenskaper som inlämnats till kommissionen] (nedan kallade *räkenskaperna*),
- ii) lagligheten och korrektheten hos de utgifter för vilka återbetalning har begärts från kommissionen under räkenskapsåret som (och som ingår i räkenskaperna), och
- iii) funktionen av förvaltnings- och kontrollsystemet och kontrollerat förvaltningsförklaringen avseende programmet [programmets namn, CCI-nr] (nedan kallat *programmet*),

för att kunna utfärda ett revisionsuttalande i enlighet med artikel 71.3.

2. FÖRVALTNINGSMYNDIGHETENS ANSVAR

[namn på den förvaltande myndigheten] ansvarar som programmets förvaltande myndighet för att säkerställa väl fungerande förvaltnings- och kontrollsystem när det gäller de funktioner och uppgifter som anges i artiklarna 66–70.

Dessutom ansvarar [namn på den förvaltande myndigheten eller i förekommande fall det organ som utför redovisningsfunktionen] för att säkerställa och försäkra att räkenskaperna är fullständiga, korrekta och sanningsenliga såsom krävs i artikel 70 i förordning (EU) [...].

I enlighet med artikel 68 i förordning (EU) [...] är det dessutom den förvaltande myndighetens ansvar att bekräfta att de bokförda utgifterna är lagliga och korrekta och att de överensstämmer med tillämplig lagstiftning.

3. REVISIONSMYNDIGHETENS ANSVAR

Som föreskrivs i artikel 71 i förordning (EU) [...] är det min skyldighet att utfärda ett oberoende uttalande om huruvida räkenskaperna är fullständiga, korrekta och sanningsenliga, huruvida de utgifter för vilka återbetalning har begärts från kommissionen och som angivits i räkenskaperna är lagliga och korrekta och huruvida det förefintliga förvaltnings- och kontrollsystemet fungerar korrekt.

Det är även min skyldighet att i uttalandet ange huruvida revisionsarbetet föranleder tvivel på vad som sägs i förvaltningsförklaringen.

Revisionerna av programmet har utförts i enlighet med revisionsstrategin och överensstämmer med internationellt accepterade revisionsstandarder. Enligt dessa standarder ska revisionsmyndigheten följa etiska krav samt planera och utföra revisionsarbetet så, att den får rimliga försäkringar för sitt revisionsuttalande.

En revision innebär att genomföra förfaranden i syfte att inhämta tillräckliga och lämpliga underlag för uttalandet nedan. Dessa förfaranden baseras på revisorns yrkesmässiga bedömning, som omfattar bedömning av risken för väsentlig överträdelse av en bestämmelse,

antingen på grund av bedrägeri eller fel. De revisionsförfaranden som utförts är enligt min uppfattning de lämpliga med tanke på omständigheterna och överensstämmer med bestämmelserna i förordning (EU) [...].

Jag anser att de revisionsbevis som samlats in är tillräckliga och relevanta som grund för mitt uttalande [*vid en begränsning av revisionens omfattning:*] förutom när det gäller de faktorer som anges i avsnittet Begränsning av revisionens omfattning.

En sammanfattning av resultaten av revisionerna av programmet redovisas i bifogade årliga kontrollrapport, i enlighet med artikel 71.3 b i förordning (EU) [...].

4. BEGRÄNSNING AV REVISIONENS OMFATTNING

Antingen

Det förelåg inga begränsningar av revisionens omfattning.

Eller

Revisionens omfattning begränsades av följande faktorer:

- a) ...
- b) ...
- c)

[Ange alla eventuella begränsningar av revisionens omfattning¹, t.ex. eventuell avsaknad av styrkande handlingar eller ärenden som är föremål för rättsliga förfaranden, och uppskatta i avsnittet "Uttalande med reservation" de belopp av utgifter och stöd från fonderna som berörs samt effekterna av begränsningen av omfattningen på revisionsuttalandet. Närmare uppgifter ska vid behov ges i den årliga kontrollrapporten.]

5. UTTALANDE

Antingen

(Uttalande utan reservation)

På grundval av det revisionsarbete som utförts anser jag att

- i) räkenskaperna ger en sann och rättvisande bild,
- ii) utgifter som ingår i räkenskaperna är lagliga och korrekta²,
- iii) förvaltnings- och kontrollsystemet fungerar korrekt.

¹ Även när det gäller Interreg-program som inte omfattas av det årliga urvalet för revision av insatser som ska fastställas av kommissionen enligt artikel 48 i ETS-förordningen.

² Med undantag för de Interreg-program som inte omfattas av det årliga urvalet vid revisioner av insatser som ska göras av kommissionen i enlighet med artikel 48 i ETS-förordningen om de utgifter i räkenskaperna för vilka återbetalning har begärts inte kunde kontrolleras under räkenskapsåret i fråga.

Det revisionsarbete som utförts föranleder inte tvivel på vad som sägs i förvaltningsförklaringen.

Eller

(Uttalande med reservation)

På grundval av det revisionsarbete som utförts anser jag att

1) Räkenskaper

— räkenskaperna ger en sann och rättvisande bild, [om reservationen gäller räkenskaperna läggs följande text till:] förutom i följande väsentliga aspekter:

2) Laglighet och korrekthet för de utgifter som attesterats i räkenskaperna

— de utgifter som attesterats i räkenskaperna är lagliga och korrekta, [om reservationen gäller utgifterna läggs följande text till:] förutom i följande aspekter:

Konsekvenserna av nämnda reservation är begränsad [eller betydande] och motsvarar.... (belopp i EUR av de totala attesterade utgifterna)

3) Det förvaltnings- och kontrollsystem som är i bruk på dagen för detta revisionsuttalande

— förvaltnings- och kontrollsystemet i bruk fungerar korrekt [om reservationen gäller förvaltnings- och kontrollsystemet läggs följande text till:] förutom i följande aspekter:

Konsekvenserna av nämnda reservation är begränsad [eller betydande] och motsvarar.... (belopp i EUR av de totala attesterade utgifterna)

Det revisionsarbete som utförts *föranleder inte/föranleder* [stryk det som inte är tillämpligt] tvivel på vad som sägs i förvaltningsförklaringen.

[Om det revisionsarbete som utförts föranleder tvivel på vad som sägs i förvaltningsförklaringen ska revisionsmyndigheten i detta stycke redogöra för varför man dragit denna slutsats.]

Eller

(Uttalande med avvikande mening)

På grundval av det revisionsarbete som utförts anser jag att

i) räkenskaperna *ger/inte ger* [stryk det som inte är tillämpligt] en sann och rättvisande bild, och/eller

ii) de utgifter i räkenskaperna för vilka återbetalning har begärts från kommissionen *är/inte är* [stryk det som inte är tillämpligt] lagliga och korrekta, och/eller

iii) förvaltnings- och kontrollsystemet i bruk *fungerar/inte fungerar* [stryk det som inte är tillämpligt] korrekt.

Detta uttalande med avvikande mening är grundat på följande:

— När det gäller väsentliga frågor som rör räkenskaperna:

och/eller [stryk det som inte är tillämpligt]

—När det gäller väsentliga frågor som rör lagligheten och korrektheten hos de utgifter i räkenskaperna för vilka återbetalning har begärts från kommissionen:

och/eller [stryk det som inte är tillämpligt]

—När det gäller väsentliga frågor som rör förvaltnings- och kontrollsystemets funktion: ⁽⁶⁾

Det revisionsarbete som utförts föranleder tvivel på vad som sägs i förvaltningsförklaringen i följande aspekter: ...

[Revisionsmyndigheten får även inkludera en upplysning av särskild betydelse som inte påverkar dess uttalande, i enlighet med internationellt accepterade revisionsstandarder. Ett uttalande om att revisorn avstår från att uttala sig kan utfärdas i undantagsfall ⁽⁷⁾.]

Datum:

Underskrift:

⁽²⁾ Ska införas i fråga om Interreg-programmen.

⁽⁵⁾ Om förvaltnings- och kontrollsystemet påverkas, ska det i uttalandet anges vilket eller vilka organ och vilken eller vilka aspekter av deras system som inte uppfyllde kraven och/eller inte fungerade korrekt, förutom om detta redan tydligt framgår av den årliga kontrollrapporten och man i avsnittet Uttalande hänvisar till de avsnitt i den rapporten där informationen finns.

⁽⁶⁾ Om förvaltnings- och kontrollsystemet påverkas, ska det i uttalandet anges vilket eller vilka organ och vilken eller vilka aspekter av deras system som inte uppfyllde kraven och/eller inte fungerade korrekt, förutom om detta redan tydligt framgår av den årliga kontrollrapporten och man i avsnittet Uttalande hänvisar till de avsnitt i den rapporten där informationen finns.

⁽⁷⁾ Dessa undantagsfall ska ha anknytning till oförutsägbara externa faktorer utanför revisionsmyndighetens ansvarsområde.

BILAGA XVII

Mall för den årliga kontrollrapporten – artikel 71.3 b

1. Inledning

1.1 Uppgift om den revisionsmyndighet och andra organ som har deltagit i utarbetandet av rapporten.

1.2 Referensperiod (dvs. räkenskapsåret).

1.3 Revisionsperiod (under vilken revisionsarbetet ägde rum).

1.4 Identifiering av program som rapporten omfattar samt förvaltande myndigheter. Om rapporten omfattar mer än ett program eller en fond ska uppgifterna delas upp per program och per fond och i varje avsnitt ange de uppgifter som gäller programmet och/eller fonden.

1.5 Beskrivning av de åtgärder som vidtagits för att utarbeta rapporten och det motsvarande revisionsuttalandet. Detta avsnitt bör också omfatta information om de kontroller av överensstämmelsen som revisionsmyndigheten utfört avseende förvaltningsförklaringen.

Avsnitt 1.5 ska anpassas till Interreg-program för att beskriva de åtgärder som vidtagits för att utarbeta rapporten på grundval av de särskilda regler om revision av insatser som gäller Interreg-program enligt vad som anges i artikel 48 i ETS-förordningen.

2. Betydande förändringar i förvaltnings- och kontrollsystemen

2.1 Uppgifter om eventuella betydande förändringar i förvaltnings- och kontrollsystemen rörande den förvaltande myndighetens ansvarsområden, särskilt när det gäller delegering av uppgifter till förmedlande organ, samt bekräftelse av deras överensstämmelse med artiklarna 66–70 och 75 på grundval av det revisionsarbete som utförs av revisionsmyndigheten.

2.2 Information om tillämpningen av utökade proportionella arrangemang i enlighet med artiklarna 77–79.

3. Förändringar av revisionsstrategin

3.1 Uppgifter om alla förändringar som gjorts av revisionsstrategin och tillhörande förklaringar. Ange i synnerhet alla förändringar av den urvalsmetod som använts för revision av insatser (se avsnitt 5) och om strategin har ändrats till följd av tillämpningen av utökade proportionella arrangemang i enlighet med artiklarna 77–79 i förordningen.

3.2 Avsnitt 1 ska anpassas till Interreg-program för att beskriva ändringar av revisionsstrategin på grundval av de särskilda regler om revision av insatser som gäller Interreg-program enligt vad som anges i artikel 48 i ETS-förordningen.

4. Systemrevisioner (i tillämpliga fall)

Detta avsnitt gäller för revisionsmyndigheter som inte tillämpar utökade proportionella arrangemang för det berörda räkenskapsåret:

4.1 Närmare uppgifter om de organ (inklusive revisionsmyndigheten) som har utfört revisioner av om förvaltnings- och kontrollsystemet för programmet fungerar korrekt (nedan kallade *systemrevisioner*).

4.2 En beskrivning av grunden för de revisioner som utförts, med hänvisning till den tillämpliga revisionsstrategin och närmare bestämt till den riskbedömningsmetod och de resultat som ledde till att revisionsplanen för systemrevisioner fastställdes. Om riskbedömningen har uppdaterats bör detta beskrivas i avsnitt 3 om förändringar av revisionsstrategin.

4.3 I samband med tabellen i avsnitt 9.1, en beskrivning av de viktigaste resultaten och slutsatserna av systemrevisionerna, inklusive revisioner inriktade på särskilda tematiska områden.

4.4 Uppgifter om huruvida några av de oriktigheter som upptäcktes ansågs vara systembetingade, närmare uppgifter om de åtgärder som vidtagits, inklusive en kvantifiering av de oriktiga utgifterna och eventuella relaterade finansiella korrigeringar som utförts i enlighet med artiklarna 71.3 b och 97 i förordningen.

4.5 Information om uppföljningen av revisionsrekommendationer från systemrevisioner från tidigare räkenskapsår.

4.6 En beskrivning av oriktigheter eller brister specifika för finansieringsinstrument eller andra typer av utgifter eller kostnader som omfattas av särskilda regler (t.ex. statligt stöd, offentlig upphandling, förenklade kostnadsalternativ, finansiering inte kopplad till kostnader) som upptäckts under systemrevisioner och av den uppföljning som förvaltningsmyndigheten gjort för att komma till rätta med dessa oriktigheter eller brister.

4.7 Nivå av försäkring som uppnåtts under systemrevisionerna (låg/medelhög/hög) samt motivering.

5. Revisioner av insatser

Avsnitten 5.1–5.10 ska anpassas till Interreg-program för att beskriva de åtgärder som vidtagits för att utarbeta rapporten på grundval av de särskilda regler om revision av insatser som gäller Interreg-program enligt vad som anges i artikel 48 i ETS-förordningen.

5.1 Identifiering av de organ (inklusive revisionsmyndigheten) som utfört revisionerna av insatserna (såsom föreskrivs i artikel 73).

5.2 Beskrivning av den urvalsmetod som tillämpats och uppgift om huruvida metoden stämmer överens med revisionsstrategin.

5.3 Uppgift om de parametrar som använts för det statistiska urvalet och en förklaring av de bakomliggande beräkningar och den yrkesmässiga bedömning som gjorts. Parametrarna för urvalet inkluderar: väsentlighetsnivå, konfidensnivå, urvalsenhet, förväntad felprocent, urvalsintervall, standardavvikelse, populationsvärde, populationsstorlek, stickprovsstorlek och uppgifter om stratifiering. De bakomliggande beräkningarna för urvalet, den sammanlagda felprocenten och den kvarstående felprocenten i avsnitt 9.3, i ett format som gör det möjligt att förstå de grundläggande steg som tagits i enlighet med den särskilda urvalsmetod som använts.

5.4 En avstämning mellan de belopp som tagits upp i räkenskaperna, samt de belopp som deklarerats i ansökningar om mellanliggande betalning under räkenskapsåret och den population från vilken det slumpmässiga urvalet gjordes (kolumn A i tabellen i avsnitt 9.2). Avstämningsposterna omfattar negativa urvalsenheter där finansiella korrigeringar har gjorts.

5.5 Om det finns negativa poster, en bekräftelse på att de har behandlats som en separat population. En analys av de huvudsakliga resultaten av revisionerna av dessa enheter, med fokus på att kontrollera om besluten att tillämpa finansiella korrigeringar (fattade antingen av medlemsstaterna eller av kommissionen) har bokförts som tillbakadraganden.

5.6 Om en icke-statistisk urvalsmetod används, ange skälen till att metoden används, den procentandel av urvalsenheter som omfattas av revisionerna, vilka åtgärder som vidtagits för att säkerställa slumpmässigheten i urvalet med tanke på att urvalet måste vara representativt.

Dessutom ange de åtgärder som vidtagits för att säkerställa ett tillräckligt stort urval, som gör det möjligt för revisionsmyndigheten att utarbeta ett giltigt revisionsuttalande. En sammanlagd (prognosticerad) felprocent bör också beräknas om en icke-statistisk urvalsmetod har använts.

5.7 En analys av de huvudsakliga resultaten av revisionerna av insatser, med en beskrivning av

1. antalet reviderade urvalsposter med respektive belopp.
2. typen av fel per urvalsenhet¹,
3. karaktären av de fel som konstaterats²,
4. felprocenten för stratumet³ och motsvarande allvarliga brister eller oriktigheter, övre gräns för felprocenten, underliggande orsaker, föreslagna korrigeringar (inklusive sådana som avser att förbättra förvaltnings- och kontrollsystemen) och betydelsen för revisionsuttalandet.

Ytterligare förklaringar om de uppgifter som presenteras i avsnitten 9.2 och 9.3 ska tillhandahållas, särskilt gällande den sammanlagda felprocenten.

5.8 Uppgifter om eventuella finansiella korrigeringar avseende räkenskapsåret genomförda av förvaltningsmyndigheten innan räkenskaperna lämnas in till kommissionen, och till följd av revisionerna av insatserna, inklusive schablonsatser eller extrapolerade korrigeringar som leder till en minskning till 2 % av den kvarstående felprocenten i de utgifter som ingår i räkenskaperna i enlighet med artikel 92.

5.9 Jämförelse av den sammanlagda felprocenten och den kvarstående felprocenten (i enlighet med avsnitt 9.2) med en väsentlighetsnivå på 2 % i syfte att fastställa om populationen har angetts väsentligt fel och konsekvensen för revisionsuttalandet.

¹ Slumpmässiga, systembetingade, anomalier.

² T.ex. stödberättigande, offentlig upphandling, statligt stöd.

³ Felprocenten för stratumet ska anges när en population har stratifierats och omfattar underpopulationer med liknande egenskaper, t.ex. insatser som består av finansiella bidrag från ett program till finansieringsinstrument, poster med högt värde, fonder (om det är ett flerfondsprogram).

5.10 Uppgift om huruvida några av de oriktigheter som fastställts ansågs vara systembetingade och om de åtgärder som vidtagits, inklusive en kvantifiering av de oriktiga utgifterna och eventuella relaterade finansiella korrigeringar.

5.11 Information om uppföljningen av revisionerna av insatser som utförts avseende det gemensamma urvalet för Interreg-program på grundval av de särskilda regler om revision av insatser som gäller Interreg-program enligt vad som anges i artikel 48 i ETS-förordningen.

5.12 Information om uppföljningen av revisionerna av insatser för tidigare räkenskapsår, i synnerhet avseende allvarliga systembetingade brister.

5.13 En tabell med den feltypologi som kan ha avtalats med kommissionen.

5.14 Slutsatser som dragits av de huvudsakliga resultaten av revisionerna av insatser när det gäller förvaltnings- och kontrollsystemets korrekta funktion.

Avsnitt 5.14 ska anpassas till Interreg-program för att beskriva de åtgärder som vidtagits för att dra slutsatserna på grundval av de särskilda regler om revision av insatser som gäller Interreg-program enligt vad som anges i artikel 48 i ETS-förordningen.

6. Räkenskapsrevisioner

6.1 Identifiering av de myndigheter/organ som har utfört revisioner av räkenskaper.

6.2 Beskrivning av den revisionsmetod som använts för att kontrollera att räkenskaperna är fullständiga, tillförlitliga och sanningsenliga. Detta ska inbegripa en hänvisning till det revisionsarbete som utförts i samband med systemrevisioner, revisioner av insatser med relevans för säkerställandet av räkenskaper och andra kontroller som ska överföras till utkastet till räkenskaper innan dessa sänds till kommissionen.

6.3 Slutsatser som dragits från revisionerna när det gäller räkenskapernas fullständighet, tillförlitlighet och sanningsenlighet, inklusive en uppgift om de motsvarande finansiella korrigeringar som gjorts och som återspeglas i räkenskaperna som en uppföljning av dessa slutsatser.

6.4 Uppgift om huruvida några av de oriktigheter som fastställdes ansågs vara systembetingade och om de åtgärder som vidtagits.

7. Övriga uppgifter

7.1 Revisionsmyndighetens bedömning av de misstänkta fall av bedrägeri som upptäckts i samband med dess revisioner (även de fall som anmälts av andra nationella organ eller EU-organ och som rör insatser som revideras av revisionsmyndigheten) samt vilka åtgärder som vidtagits. Information om antalet fall, svårighetsgraden och de belopp som påverkas, om detta är känt.

7.2 Påföljande händelser som inträffat efter räkenskapsårets slut och innan den årliga kontrollrapporten överlämnas till kommissionen, och som beaktats vid fastställandet av nivån av säkerhet och uttalandet från revisionsmyndigheten.

8. Övergripande säkerhetsnivå

8.1 Uppgift om den övergripande säkerhetsnivån avseende förvaltnings- och kontrollsystemets korrekta funktion och en förklaring hur denna nivå har erhållits från kombinationen av resultaten av systemrevisioner och revisioner av insatser. När så är relevant ska revisionsmyndigheten även beakta resultaten från annat revisionsarbete på nationell nivå eller unionsnivå som genomförts.

8.2 Bedömning av eventuella riskreducerande åtgärder som inte är kopplade till finansiella korrigeringar som genomförts, finansiella korrigeringar som genomförts och en bedömning av behovet av eventuella ytterligare korrigeringar, både vad gäller förbättringar av förvaltnings- och kontrollsystemen och av konsekvenserna för EU:s budget.

9. BILAGOR TILL DEN ÅRLIGA KONTROLLRAPPORTEN

9.1 Resultat av systemrevisioner

Reviderad enhet	Fond (Flerfondsprogram)	Benämning på revisionen	Den slutliga revisionsrapportens datum	Program: [CCI-nr och namn på programmet]										Övergripande bedömning (kategori 1, 2, 3 eller 4) [enligt definitionen i tabell 2 – bilaga X till förordningen]	Kommentarer
				Centrala krav (i tillämpliga fall) [enligt definitionen i tabell 1 – bilaga X till förordningen]											
				nr 1	nr 2	nr 3	nr 4	nr 5	nr 6	nr 7	nr 8	nr 9	nr 10		
Förvaltande myndighet															
Förmedlande organ															
Redovisningsfunkt															

ion (om inte utförd av den förvaltande myndigheten)																
Anm.: De tomma fälten i tabellen betyder att kravet inte gäller den reviderade enheten.																

9.2 Resultat av revisioner av insatser

Fond	Program mets CCI-nr	Program	A	B	C	D	E	F	G	H
			Belopp i euro motsvarande den population från vilken urvalet gjordes ⁽¹⁾	Utgifter under räkenskapsåret som reviderats i det slumpmässiga urvalet Belopp ⁽¹⁰⁾ % ⁽¹¹⁾	Beloppet på oriktiga utgifter i det slumpmässiga urvalet	Sammanlagd felprocent ⁽⁸⁾	Korrigeringar som vidtagits till följd av den sammanlagda felprocenten	Kvarstående samma nlagd felprocent (F = (D * A) - E)	Övriga reviderade utgifter ⁽⁹⁾	Belopp av oriktiga utgifter i övriga reviderade utgifter

⁽¹⁾ Enligt definitionen i artikel 2.29 i förordningen.

⁽²⁾ Slumpmässiga, systembetingade, anomalier.

⁽³⁾ Till exempel: stödberättigande, offentlig upphandling, statligt stöd.

⁽⁴⁾ Felprocenten för stratumet ska anges när en population har stratifierats och omfattar underpopulationer med liknande egenskaper, t.ex. insatser som består av finansiella bidrag från ett program till finansieringsinstrument, poster med högt värde, fonder (om det är ett flerfondsprogram).

- ⁽⁵⁾ Sammanlagda fel minus de korrigeringar som avses i punkt 5.8 delat med den totala populationen.
- ⁽⁶⁾ Den övergripande säkerhetsgraden ska motsvara en av de fyra kategorier som fastställs i tabell 2 i bilaga X till förordningen.
- ⁽⁷⁾ Kolumn A ska avse den population från vilken det slumpmässiga urvalet gjordes, dvs. totala beloppet av stödberättigande utgifter som bokförts i den förvaltande myndigheten/redovisningsfunktionen redovisningssystem och som har tagits med i betalningsansökningar som lämnats till kommissionen minus eventuella negativa urvalsenheter. Närmare förklaringar ska i tillämpliga fall ges i avsnitt 5.4.

⁽⁸⁾ Den sammanlagda felprocenten beräknas innan eventuella finansiella korrigeringar tillämpas på det reviderade urvalet eller den population från vilken det slumpmässiga urvalet gjordes. Om det slumpmässiga urvalet omfattar flera fonder eller program gäller den sammanlagda (beräknade) felprocent som anges i kolumn D hela populationen. Vid stratifiering ska närmare uppgifter för varje stratum ges i avsnitt 5.7.

⁽⁹⁾ Kolumn G ska avse utgifter som reviderats i samband med ett kompletterande urval.

⁽¹⁰⁾ Utgiftsbelopp som reviderats (om ytterligare delurval används ska endast beloppet för de utgiftsposter som faktiskt reviderats ingå i denna kolumn).

⁽¹¹⁾ Procentandel av utgifter som reviderats i förhållande till populationen.

9.3 Beräkningar som ligger till grund för det slumpmässiga urvalet, den sammanlagda felprocenten och den sammanlagda återstående felprocenten

BILAGA XVIII

Mall för revisionsstrategin – artikel 72

1. INLEDNING

- a) Uppgift om de program (namn och CCI-nr⁽¹⁾), fonder och tidsperioder som omfattas av revisionsstrategin.
- b) Uppgift om den revisionsmyndighet som är ansvarig för utarbetande, övervakning och uppdatering av revisionsstrategin och om eventuella organ som bidragit till detta dokument.
- c) Uppgift om revisionsmyndighetens status (nationellt, regionalt eller lokalt offentligt organ) och vilket organ den utgör en del av.
- d) Hänvisning till uppdragsbeskrivning, revisionsstadga eller nationell lagstiftning (i tillämpliga fall) som anger de uppgifter och ansvarsområden som revisionsmyndigheten och andra organ som utför revisioner under dess ansvar har.
- e) Revisionsmyndighetens bekräftelse att de organ som utför revisioner har det funktionella och organisatoriska oberoende som krävs.

2. RISKBEDÖMNING

- a) Förklaring av den metod som använts för riskbedömningen, och
- b) interna förfaranden för uppdatering av riskbedömningen.

3. METOD

3.1 Allmänt

- a) Hänvisning till de internationellt accepterade redovisningsstandarder som revisionsmyndigheten kommer att tillämpa vid sitt revisionsarbete.
- b) Information om hur revisionsmyndigheten kommer att få säkerhet när det gäller program i det standardmässiga förvaltnings- och kontrollsystemet och program med utökade proportionella arrangemang (beskrivning av de viktigaste byggstenarna – typer av revisioner och deras tillämpningsområde).
- c) Hänvisning till de förfaranden som inrättats för utarbetande av den årliga kontrollrapport och det revisionsuttalande som ska lämnas till kommissionen i enlighet med artikel 71.3 i förordningen med nödvändiga undantag för Interreg-program baserade på de särskilda reglerna om revision av insatser som gäller Interreg-program enligt vad som anges i artikel 48 i ETS-förordningen.
- d) Hänvisning till revisionshandböcker eller förfaranden som innehåller en beskrivning av de viktigaste stegen i revisionsarbetet, inklusive klassificeringen av de fel som upptäckts vid utarbetandet av den årliga kontrollrapport som ska lämnas till kommissionen i enlighet med artikel 71.3 i förordningen.

e) För Interreg-programmen, en hänvisning till särskilda revisionsrutiner och en förklaring av hur revisionsmyndigheten avser att säkerställa samarbete med kommissionen när det gäller revisioner av insatser inom den gemensamma Interreg-urvalet som ska göras av kommissionen som anges i artikel 48 i ETS-förordningen.

f) För Interreg-programmen, när ytterligare revisionsarbete kan krävas enligt artikel 48 i ETS-förordningen (hänvisning till särskilda revisionsrutiner i detta avseende och till uppföljningen av detta ytterligare revisionsarbete).

3.2 Revision av förvaltnings- och kontrollsystemens korrekta funktion (systemrevisioner)

Identifiering av de organ/strukturer som ska revideras, samt de relevanta centrala kraven i samband med systemrevisioner. Förteckningen bör omfatta alla organ som har utsetts under de senaste tolv månaderna.

I tillämpliga fall en hänvisning till det revisionsorgan som revisionsmyndigheten kommer att ge i uppdrag att utföra revisionen.

Uppgift om eventuella systemrevisioner inriktade på exempelvis följande särskilda tematiska områden eller organ:

a) Kvalitet och kvantitet på de administrativa kontrollerna och kontrollerna på plats av förvaltningen när det gäller reglerna för offentlig upphandling, reglerna för statligt stöd, miljökrav och annan tillämplig lagstiftning.

b) Kvalitet på projekturval och på förvaltningskontroller hos den förvaltande myndigheten eller det förmedlande organet.

c) Inrättandet och genomförandet av finansieringsinstrument hos de organ som genomför finansieringsinstrument.

d) Funktionen och säkerheten hos elektroniska system, och deras driftskompatibilitet med kommissionens elektroniska system för datautbyte.

e) Tillförlitligheten av de uppgifter avseende mål och delmål och programmets framsteg i förhållande till målen som den förvaltande myndigheten har tillhandahållit.

f) Finansiella korrigeringar (avdrag från räkenskaperna).

g) Genomförande av effektiva och proportionella bestämmelser om bedrägeribekämpning som stöds av en riskbedömning avseende bedrägerier.

3.3 Revisioner av andra insatser än Interreg-programmen

a) Beskrivning av (eller hänvisning till interna dokument som anger) urvalsmetoden som ska användas i linje med artikel 73 i förordningen (och andra särskilda förfaranden för revision av insatser, framför allt i samband med klassificering och behandling av de fel som konstateras, inklusive misstänkta bedrägerier).

b) Separat beskrivning bör föreslås för de år då medlemsstaterna väljer att tillämpa det utökade proportionella systemet för ett eller flera program enligt vad som anges i artikel 77 i förordningen.

3.4 Revisioner av insatser för Interreg-programmen

a) Beskrivning av (eller hänvisning till interna dokument som anger) behandlingen av slutsatser och fel som ska användas i linje med artikel 48 i ETS-förordningen och andra särskilda förfaranden för revision av insatser, framför allt i samband med det gemensamma Interreg-urval som ska göras av kommissionen varje år.

b) En separat beskrivning bör föreslås för de år då gemensamma urvalet vid revisioner av insatser för Interreg-programmen inte omfattar insatser eller urvalsenheter från programmet i fråga.

I sådana fall bör det finnas en beskrivning av den urvalsmetod som ska användas av revisionsmyndigheten och andra särskilda förfaranden för revision av insatser, framför allt i samband med klassificering och behandling av de fel som konstateras, osv.

3.5 Revision av räkenskaper

Beskrivning av revisionsmetoden för revisionen av räkenskaperna.

3.6 Kontroll av förvaltningsförklaringen

Hänvisning till interna förfaranden som fastställer arbetet i samband med kontrollen av förvaltningsförklaringen som utarbetats av den förvaltande myndigheten, för att användas i revisionsuttalandet.

4. PLANERAT REVISIONSARBETE

- a) En beskrivning av och motivering till prioriteringarna och målen för revisionen av innevarande räkenskapsår och de två efterföljande räkenskapsåren, tillsammans med en förklaring av sambandet mellan resultatet av riskbedömningen och det planerade revisionsarbetet.
- b) Ett vägledande schema för revisioner under innevarande räkenskapsår och de två efterföljande räkenskapsåren avseende systemrevisioner (även revisioner som gäller särskilda tematiska områden) enligt följande:

Myndigheter/organ eller särskilda tematiska områden som ska revideras	CCI	Program	Organ med ansvar för revisionen	Resultat av riskbedömningen	20xx Revisionens syfte och omfattning	20xx Revisionens syfte och omfattning	20xx Revisionens syfte och omfattning

5. RESURSER

- a) Organisationsplanen för revisionsmyndigheten.
- b) Uppgift om de planerade resurser som ska fördelas under innevarande räkenskapsår och de två efterföljande räkenskapsåren (inbegripet information om planerad utkontraktering och dess omfattning, i förekommande fall).

() Ange de program som omfattas av ett gemensamt förvaltnings- och kontrollsystem i fall en enda revisionsstrategi utarbetas för flera program.

BILAGA XIX

Mall för betalningsansökningar – artikel 85.3

ANSÖKAN OM BETALNING

EUROPEISKA KOMMISSIONEN

Berörd fond¹:

<type="S" input="S"> ²

Kommissionens referensnummer (CCI-nr):

<type="S" input="S">

Programmets namn:

<type="S" input="G">

Kommissionens beslut:

<type="S" input="G">

Datum för kommissionens beslut:

<type="D" input="G">

Nummer på ansökan om betalning:

<type="N" input="G">

Datum för inlämning av ansökan om betalning:

<type="D" input="G">

Nationellt referensnummer (frivilligt):

<type="S" maxlength="250"
input="M">

I enlighet med artikel 85 i förordningen om gemensamma bestämmelser gäller denna ansökan om betalning följande räkenskapsår:

Från och med den³

<type="D" input="G">

till och
med den:

<type="D" input="G">

¹ Om ett program berör mer än en fond ska ansökan om betalning skickas separat för varje fond.

² Förklaring:

typ: N=nummer, D=datum, S=sträng, C=kryssruta, P=procent, B=boolesk, Cu=valuta
input: M=manuell, S=val, G=systemgenererad

³ Första dagen på räkenskapsåret, matas in automatiskt av det elektroniska systemet.

Utgifter uppdelade efter prioritering och regionkategori i enlighet med vad som angetts i räkenskaperna hos det organ som utför redovisningsfunktionen

(Inbegripet programbidrag som betalas till finansieringsinstrument, artikel 86 i förordningen)

Prioritering	Beräkning sgrund (offentlig eller total) ¹	Totalt belopp för stödberättigande utgifter som uppstått hos stödmottagarna och som betalats i genomförandeinsatser i den mening som avses i artikel 85.3 a och 85.4.	Belopp för tekniskt stöd i den mening som avses i artikel 85.3 b.	Totalt belopp för offentligt stöd som har betalats ut eller ska betalas ut i den mening som avses i artikel 85.3 c.
	(A)	(B)	(C)	(D)
<u>Prioritering 1</u>				
Mindre utvecklade regioner	<type="S" input="G" >	<type="Cu" input="M">	<type="Cu" input="M">	<type="Cu" input="M">
Övergångsregioner	<type="S" input="G" >	<type="Cu" input="M">	<type="Cu" input="M">	<type="Cu" input="M">
Mer utvecklade regioner	<type="S" input="G" >	<type="Cu" input="M">	<type="Cu" input="M">	<type="Cu" input="M">
De yttersta randområdena	<type="S" input="G"	<type="Cu" input="M">	<type="Cu" input="M">	<type="Cu" input="M">

¹ För EHFF tillämpas medfinansiering endast på "Stödberättigande offentliga utgifter totalt". Om det rör sig om EHFF kommer därför beräkningsgrunden i denna mall automatiskt att ändras till "offentlig".

	>			
Nordliga glest befolkade regioner	<type="S" input="G">	<type="Cu" input="M">	<type="Cu" input="M">	<type="Cu" input="M">
<u>Prioritering 2</u>				
Mindre utvecklade regioner	<type="S" input="G">	<type="Cu" input="M">	<type="Cu" input="M">	<type="Cu" input="M">
Övergångsregioner	<type="S" input="G">	<type="Cu" input="M">	<type="Cu" input="M">	<type="Cu" input="M">
Mer utvecklade regioner	<type="S" input="G">	<type="Cu" input="M">	<type="Cu" input="M">	<type="Cu" input="M">
De yttersta randområdena	<type="S" input="G">	<type="Cu" input="M">	<type="Cu" input="M">	<type="Cu" input="M">
Nordliga glest befolkade regioner	<type="S" input="G">	<type="Cu" input="M">	<type="Cu" input="M">	<type="Cu" input="M">
<u>Prioritering 3</u>				
Mindre utvecklade regioner	<type="S" input="G">	<type="Cu" input="M">	<type="Cu" input="M">	<type="Cu" input="M">
Övergångsregioner	<type="S" input="G">	<type="Cu" input="M">	<type="Cu" input="M">	<type="Cu" input="M">
Mer utvecklade	<type="S" input="G">	<type="Cu" input="M">	<type="Cu" input="M">	<type="Cu" input="M">

regioner	<i>input="G"</i> >			
De yttersta randområdena	<type="S" input="G" >	<type="Cu" input="M">	<type="Cu" input="M">	<type="Cu" input="M">
Nordliga glest befolkade regioner	<type="S" input="G" >	<type="Cu" input="M">	<type="Cu" input="M">	<type="Cu" input="M">
<i>Totalt sammanlagt</i>		<type="Cu" input="G">	<type="Cu" input="G">	<type="Cu" input="G">

ELLER

Utgifter uppdelade efter särskilt mål i enlighet med vad som angetts i den förvaltande myndighetens räkenskaper

Gäller endast Amif, Fonden för inre säkerhet och instrumentet för gränsförvaltning och visering.

Särskilt mål	Beräkning sgrund (offentlig eller total)	Totalt belopp av stödberättigande utgifter som uppstått hos stödmottagarna och som betalats i samband med genomförandet	Totalt belopp av offentliga utgifter som uppstått i samband med genomförandet
	(A)	(B)	(C)
Särskilt mål 1			
Typ av åtgärd nr 1 [hänvisning till artikel 8.1 i förordningen om Amif/Fonden för inre säkerhet/instrumentet för gränsförvaltning och visering]	<type="S" input="G" >	<type="Cu" input="M">	<type="Cu" input="M">
Typ av åtgärd nr 2 [hänvisning till artikel 8.2 i förordningen om Amif/Fonden för inre säkerhet/instrumentet för gränsförvaltning och visering]	<type="S" input="G" >	<type="Cu" input="M">	<type="Cu" input="M">
Typ av åtgärd nr 3 [hänvisning till	<type="S" input="G"	<type="Cu" input="M">	<type="Cu" input="M">

artikel 8.3 och 8.4 i förordningen om Amif/Fonden för inre säkerhet/instrumentet för gränsförvaltning och visering]	>		
Typ av åtgärd nr 4 [hänvisning till artiklarna 14 och 15 i Amif-förordningen]	<i><type="S" input="G" ></i>	<i><type="Cu" input="M"></i>	<i><type="Cu" input="M"></i>
Särskilt mål 2			
Typ av åtgärd nr 1 [hänvisning till artikel 8.1 i förordningen om Amif/Fonden för inre säkerhet/instrumentet för gränsförvaltning och visering]	<i><type="S" input="G" ></i>	<i><type="Cu" input="M"></i>	<i><type="Cu" input="M"></i>
Typ av åtgärd nr 2 [hänvisning till artikel 8.2 i förordningen om Amif/Fonden för inre säkerhet/instrumentet för gränsförvaltning och visering]	<i><type="S" input="G" ></i>	<i><type="Cu" input="M"></i>	<i><type="Cu" input="M"></i>
Typ av åtgärd nr 3 [hänvisning till artikel 8.3 och 8.4 i förordningen om Amif/Fonden för inre	<i><type="S" input="G" ></i>	<i><type="Cu" input="M"></i>	<i><type="Cu" input="M"></i>

säkerhet/instrumentet för gränsförvaltning och visering]			
Särskilt mål 3			
Typ av åtgärd nr 1 [hänvisning till artikel 8.1 i förordningen om Amif/Fonden för inre säkerhet/instrumentet för gränsförvaltning och visering]	<type="S" input="G">	<type="Cu" input="M">	<type="Cu" input="M">
Typ av åtgärd nr 2 [hänvisning till artikel 8.2 i förordningen om Amif/Fonden för inre säkerhet/instrumentet för gränsförvaltning och visering]	<type="S" input="G">	<type="Cu" input="M">	<type="Cu" input="M">
Typ av åtgärd nr 3 [hänvisning till artikel 8.3 och 8.4 i förordningen om Amif/Fonden för inre säkerhet/instrumentet för gränsförvaltning och visering]	<type="S" input="G">	<type="Cu" input="M">	<type="Cu" input="M">
Totalt sammanlagt		<type="Cu" input="G">	<type="Cu" input="G">

Mallen justeras automatiskt på grundval av CCI-numret. Om det exempelvis rör sig om program som inte omfattar regionkategorier (i tillämpliga fall Sammanhållningsfonden, ETS, EHFF) eller program som inte justerar medfinansieringsgraden inom en prioritering ska tabellen se ut på följande sätt:

Prioritering	Beräkningsgrund (offentlig eller total) (')	Totalt belopp för stödberättigande utgifter som uppstått hos stödmottagarna och som betalats i genomförandeinsatser i den mening som avses i artikel 85.3 a och 85.4.	Belopp för tekniskt stöd i den mening som avses i artikel 85.3 b.	Totalt belopp för offentligt stöd som har betalats ut eller ska betalas ut i den mening som avses i artikel 85.3 c.
	(A)	(B)	(C)	(D°(C))
<u>Prioritering 1</u>	<type='S' input='C'>	<type="Cu" input="M">	<type="Cu" input="M">	<type="Cu" input="M">
<u>Prioritering 2</u>	<type='S' input='C'>	<type="Cu" input="M">	<type="Cu" input="M">	<type="Cu" input="M">
<u>Prioritering 3</u>	<type='S' input='C'>	<type="Cu" input="M">	<type="Cu" input="M">	<type="Cu" input="M">
Totalt sammanlagt		<type="Cu" input="G">	<type="Cu" input="G">	<type="Cu" input="G">

FÖRKLARING

Genom att validera denna betalningsansökan begär redovisningsfunktionen/den förvaltande myndigheten betalning av beloppen nedan.

Företrädare för den myndighet som ansvarar
för redovisningsfunktionen:

Eller

Företrädare för den förvaltande myndighet
som ansvarar för redovisningsfunktionen:

<type="S" input="G">

ANSÖKAN OM BETALNING

FOND	

	Mindre utvecklade regioner	Övergångsregioner	Mer utvecklade regioner	Yttersta randområdena och de nordliga glesbefolkade områdena
	(A)	(B)	(C)	(D)
<type="S" input="G">	<type="Cu" input="G">		<type="Cu" input="G">	<type="Cu" input="G">

Mallen justeras automatiskt på grundval av CCI-numret. Om det exempelvis rör sig om program som inte omfattar regionkategorier (i tillämpliga fall Sammanhållningsfonden, ETS, EHFF) eller program som inte justerar medfinansieringsgraden inom en prioritering ska tabellen se ut på följande sätt:

Eller

Gäller endast Amif, Fonden för inre säkerhet och instrumentet för gränsförvaltning och visering.

Fond		Belopp
<type="S" input="G">	Typ av åtgärd nr 1 [hänvisning till artikel 8.1 i förordningen om Amif/Fonden för inre säkerhet/instrumentet för gränsförvaltning och visering]	<type="Cu" input="G">
	Typ av åtgärd nr 2 [hänvisning till artikel 8.2 i förordningen om Amif/Fonden för inre säkerhet/instrumentet för]	<type="Cu" input="G">

	gränsförvaltning och visering]	
	Typ av åtgärd nr 3 [hänvisning till artikel 8.3 och 8.4 i förordningen om Amif/Fonden för inre säkerhet/instrumentet för gränsförvaltning och visering]	<type="Cu" input="G">
	Typ av åtgärd nr 4 [hänvisning till artiklarna 14 och 15 i Amif-förordningen]	<type="Cu" input="G">

FOND	BELOPP
<type="S" input="G">	<type="Cu" input="G">

Alla utbetalningar kommer göras till följande bankkonto:

Utsett organ	<type="S" maxlength="150" input="G">
Bank	<type="S" maxlength="150" input="G">
BIC-kod	<type="S" maxlength="11" input="G">
IBAN-nr	<type="S" maxlength="34" input="G">
Kontoinnehavare (om annan än	<type="S" maxlength="150" input="G">

det utsedda organet)	

Tillägg: Information om programbidrag som betalas till finansieringsinstrument i enlighet med artikel 86 i förordningen och som ingår i betalningsansökningarna (kumulativt från programmets inledning)

	Det belopp som ingick i den första ansökan om betalning och som betalats till finansieringsinstrumentet i enlighet med artikel 86 (högst [25 %] av det totala beloppet för det programbidrag som anslagits till finansieringsinstrument enligt det relevanta finansieringsavtalet)		Motsvarande godkända belopp som avses i artikel 86.3 ¹	
	(A)	(B)	(C)	(D)
Prioritering	Totalt belopp för programbidrag som betalats till finansieringsinstrument	Belopp för motsvarande offentligt stöd	Totalt belopp för programbidrag som faktiskt betalats ut, eller, när det gäller garantier, anslagits, som stödberättigande utgifter i den mening som avses i artikel 86	Belopp för motsvarande offentligt stöd
<u>Prioritering 1</u>				
Mindre utvecklade regioner	<type="Cu" input="M">	<type="Cu" input="M">	<type="Cu" input="M">	<type="Cu" input="M">
Övergångsregioner	<type="Cu" input="M">	<type="Cu" input="M">	<type="Cu" input="M">	<type="Cu" input="M">
Mer utvecklade regioner	<type="Cu" input="M">	<type="Cu" input="M">	<type="Cu" input="M">	<type="Cu" input="M">
De yttersta randområdena	<type="Cu" input="M">	<type="Cu" input="M">	<type="Cu" input="M">	<type="Cu" input="M">

¹ Detta belopp får inte ingå i ansökan om betalning.

Nordliga glest befolkade regioner	<type="Cu" input="M">	<type="Cu" input="M">	<type="Cu" input="M">	<type="Cu" input="M">
Prioritering 2	<type="Cu" input="M">	<type="Cu" input="M">	<type="Cu" input="M">	<type="Cu" input="M">
Mindre utvecklade regioner	<type="Cu" input="M">	<type="Cu" input="M">	<type="Cu" input="M">	<type="Cu" input="M">
Övergångsregioner	<type="Cu" input="M">	<type="Cu" input="M">	<type="Cu" input="M">	<type="Cu" input="M">
Mer utvecklade regioner	<type="Cu" input="M">	<type="Cu" input="M">	<type="Cu" input="M">	<type="Cu" input="M">
De yttersta randområdena	<type="Cu" input="M">	<type="Cu" input="M">	<type="Cu" input="M">	<type="Cu" input="M">
Nordliga glest befolkade regioner	<type="Cu" input="M">	<type="Cu" input="M">	<type="Cu" input="M">	<type="Cu" input="M">
Prioritering 3	<type="Cu" input="M">	<type="Cu" input="M">	<type="Cu" input="M">	<type="Cu" input="M">
Mindre utvecklade regioner	<type="Cu" input="M">	<type="Cu" input="M">	<type="Cu" input="M">	<type="Cu" input="M">
Övergångsregioner	<type="Cu" input="M">	<type="Cu" input="M">	<type="Cu" input="M">	<type="Cu" input="M">
Mer utvecklade regioner	<type="Cu" input="M">	<type="Cu" input="M">	<type="Cu" input="M">	<type="Cu" input="M">
De yttersta randområdena	<type="Cu" input="M">	<type="Cu" input="M">	<type="Cu" input="M">	<type="Cu" input="M">
Nordliga glest befolkade regioner	<type="Cu" input="M">	<type="Cu" input="M">	<type="Cu" input="M">	<type="Cu" input="M">
Totalt sammanlagt	<type="Cu" input="G">	<type="Cu" input="G">	<type="Cu" input="G">	<type="Cu" input="G">

Mallen justeras automatiskt på grundval av CCI-numret. Om det exempelvis rör sig om program som inte omfattar regionkategorier (i tillämpliga fall Sammanhållningsfonden, ETS, EHFF) eller program som inte justerar medfinansieringsgraden inom en prioritering ska tabellen se ut på följande sätt:

	Det belopp som ingick i den första ansökan om betalning och som betalats till finansieringsinstrumentet i enlighet med artikel 86 (högst [25 %] av det totala beloppet för det programbidrag som anslagits till finansieringsinstrument enligt det relevanta finansieringsavtalet)		Motsvarande godkända belopp som avses i artikel 86. ³²	
	(A)	(B)	(C)	(D)
Prioritering	Totalt belopp för programbidrag som betalats till finansieringsinstrument	Belopp för motsvarande offentligt stöd	Totalt belopp för programbidrag som faktiskt betalats ut, eller, när det gäller garantier, anslagits, som stödberättigande utgifter i den mening som avses i artikel 86	Belopp för motsvarande offentligt stöd
<u>Prioritering 1</u>				
<u>Prioritering 2</u>	<type="Cu" input="M">	<type="Cu" input="M">	<type="Cu" input="M">	<type="Cu" input="M">
<u>Prioritering 3</u>	<type="Cu" input="M">	<type="Cu" input="M">	<type="Cu" input="M">	<type="Cu" input="M">
Totalt	<type="Cu" input="G">	<type="Cu" input="G">	<type="Cu" input="G">	<type="Cu" input="G">

² Detta belopp får inte ingå i ansökan om betalning.

<i>sammanlagt</i>				

Eller

Gäller endast Amif, Fonden för inre säkerhet och instrumentet för gränsförvaltning och visering.

	Det belopp som ingick i den första ansökan om betalning och som betalats till finansieringsinstrumentet i enlighet med artikel 86 (högst [25 %] av det totala beloppet för det programbidrag som anslagits till finansieringsinstrument enligt det relevanta finansieringsavtalet)		Motsvarande godkända belopp som avses i artikel 86.3 ³	
	(A)	(B)	(C)	(D)
	Totalt belopp för programbidrag som betalats till finansieringsinstrument	Belopp för motsvarande offentligt stöd	Totalt belopp för programbidrag som faktiskt betalats ut, eller, när det gäller garantier, anslagits, som stödberättigande utgifter i den mening som avses i artikel 86	Belopp för motsvarande offentligt stöd
<u>Särskilt mål 1</u>				
Typ av åtgärd nr 1 [hänvisning till artikel 8.1 i förordningen om Amif/Fonden för inre	<type="Cu" input="M">	<type="Cu" input="M">	<type="Cu" input="M">	<type="Cu" input="M">

³ Detta belopp får inte ingå i ansökan om betalning.

säkerhet/instrumentet för gränsförvaltning och visering]				
Särskilt mål 2				
Typ av åtgärd nr 1 [hänvisning till artikel 8.1 i förordningen om Amif/Fonden för inre säkerhet/instrumentet för gränsförvaltning och visering]	<type="Cu" input="M">	<type="Cu" input="M">	<type="Cu" input="M">	<type="Cu" input="M">

Särskilt mål 3				
Typ av åtgärd nr 1 [hänvisning till artikel 8.1 i förordningen om Amif/Fonden för inre säkerhet/instrumentet för gränsförvaltning och visering]	<type="Cu" input="M">	<type="Cu" input="M">	<type="Cu" input="M">	<type="Cu" input="M">
Totalt sammanlagt	<type="Cu" input="G">	<type="Cu" input="G">	<type="Cu" input="G">	<type="Cu" input="G">

BILAGA XX

Mall för räkenskaperna – artikel 92.1 a

RÄKENSKAPER FÖR RÄKENSKAPSÅRET

<type="D" – type="D" input="S">

EUROPEISKA KOMMISSIONEN

Berörd fond¹:

<type="S" input="S" > ²

Kommissionens referensnummer (CCI-nr):

<type="S" input="S">

Programmets namn:

<type="S" input="G">

Kommissionens beslut:

<type="S" input="G">

Datum för kommissionens beslut:

<type="D" input="G">

Version av räkenskaperna:

<type="S" input="G">

Datum för inlämning av räkenskaperna:

<type="D" input="G">

Nationellt referensnummer (frivilligt):

<type="S" maxlength="250"
input="M">

¹ Om ett program berör mer än en fond ska räkenskaper skickas separat för varje fond.

² Förklaring:

typ: N=nummer, D=datum, S=sträng, C=kryssruta, P=procent, B=boolesk, Cu=valuta
input: M=manuell, S=val, G=systemgenererad

FÖRKLARING

Den förvaltande myndighet som ansvarar för programmet bekräftar härmed att

1. räkenskaperna är fullständiga, korrekta och sanningsenliga och att de bokförda utgifterna överensstämmer med tillämplig lagstiftning och är lagliga och korrekta,
2. bestämmelserna i de fondspecifika förordningarna, i artikel 63.5 i [*budgetförordningen*] och i artikel 68 a-e i förordningen följs,
3. bestämmelserna i artikel 76 med avseende på tillgång till handlingar följs.

Företrädare för den förvaltande myndigheten:

<type="S" input="G">

Tillägg 1: Belopp som bokförts i redovisningsfunktionens/den förvaltande myndighetens redovisningssystemen

Prioritering	Det totala beloppet av stödberättigande utgifter som bokförts i det organ som utför redovisningsfunktionens redovisningssystem och som har tagits med i betalningsansökningar under räkenskapsåret i den mening som avses i artikel 92.3 a (A)	Belopp för tekniskt stöd i den mening som avses i artikel 85.3 b. (B)	Totalt belopp för motsvarande offentligt stöd som har betalats ut eller ska betalas ut i den mening som avses i artikel 92.3 a. (C)
<u>Prioritering 1</u>			
Mindre utvecklade regioner	<type="Cu" input="M">	<type="Cu" input="M">	<type="Cu" input="M">
Övergångsregioner	<type="Cu" input="M">	<type="Cu" input="M">	<type="Cu" input="M">
Mer utvecklade regioner	<type="Cu" input="M">	<type="Cu" input="M">	<type="Cu" input="M">
De yttersta randområdena	<type="Cu" input="M">	<type="Cu" input="M">	<type="Cu" input="M">
De nordliga glesbefolkade områdena	<type="Cu" input="M">	<type="Cu" input="M">	<type="Cu" input="M">
<u>Prioritering 2</u>			
Mindre utvecklade regioner	<type="Cu" input="M">	<type="Cu" input="M">	<type="Cu" input="M">
Övergångsregioner	<type="Cu" input="M">	<type="Cu" input="M">	<type="Cu" input="M">
Mer utvecklade regioner	<type="Cu" input="M">	<type="Cu" input="M">	<type="Cu" input="M">
De yttersta randområdena	<type="Cu" input="M">	<type="Cu" input="M">	<type="Cu" input="M">
De nordliga glesbefolkade områdena	<type="Cu" input="M">	<type="Cu" input="M">	<type="Cu" input="M">

Prioritering	Det totala beloppet av stödberättigande utgifter som bokförts i det organ som utför redovisningsfunktionens redovisningssystem och som har tagits med i betalningsansökningar under räkenskapsåret i den mening som avses i artikel 92.3 a (A)	Belopp för tekniskt stöd i den mening som avses i artikel 85.3 b. (B)	Totalt belopp för motsvarande offentligt stöd som har betalats ut eller ska betalas ut i den mening som avses i artikel 92.3 a. (C)
<u>Prioritering 3</u>			
Mindre utvecklade regioner	<type="Cu" input="M">	<type="Cu" input="M">	<type="Cu" input="M">
Övergångsregioner	<type="Cu" input="M">	<type="Cu" input="M">	<type="Cu" input="M">
Mer utvecklade regioner	<type="Cu" input="M">	<type="Cu" input="M">	<type="Cu" input="M">
De yttersta randområdena	<type="Cu" input="M">	<type="Cu" input="M">	<type="Cu" input="M">
De nordliga glesbefolkade områdena	<type="Cu" input="M">	<type="Cu" input="M">	<type="Cu" input="M">
<u>Prioritering 4</u>			
<u>Totalt</u>			
Mindre utvecklade regioner	<type="Cu" input="G">	<type="Cu" input="G">	<type="Cu" input="G">
Övergångsregioner	<type="Cu" input="M">	<type="Cu" input="M">	<type="Cu" input="M">
Mer utvecklade regioner	<type="Cu" input="G">	<type="Cu" input="G">	<type="Cu" input="G">
De yttersta randområdena	<type="Cu" input="G">	<type="Cu" input="G">	<type="Cu" input="G">
De nordliga glesbefolkade områdena	<type="Cu" input="G">	<type="Cu" input="G">	<type="Cu" input="G">
Totalt sammanlagt	<type="Cu" input="G">	<type="Cu" input="G">	<type="Cu" input="G">

Eller

Gäller endast Amif, Fonden för inre säkerhet och instrumentet för gränsförvaltning och visering.

Särskilt mål	Totalt belopp av stödberättigande utgifter som har bokförts i den förvaltande myndighetens redovisningssystem och som har inkluderats i de betalningsansökningar som lämnats till kommissionen (A)	Totalt belopp av motsvarande offentliga utgifter som uppstått i samband med genomförandet (B)
Särskilt mål 1		
Typ av åtgärd nr 1 [hänvisning till artikel 8.1 i förordningen om Amif/Fonden för inre säkerhet/instrumentet för gränsförvaltning och visering]	<type="Cu" input="M">	<type="Cu" input="M">
Typ av åtgärd nr 2 [hänvisning till artikel 8.2 i förordningen om Amif/Fonden för inre säkerhet/instrumentet för gränsförvaltning och visering]	<type="Cu" input="M">	<type="Cu" input="M">
Typ av åtgärd nr 3 [hänvisning till artikel 8.3 och 8.4 i förordningen om Amif/Fonden för inre säkerhet/instrumentet för gränsförvaltning och visering]	<type="Cu" input="M">	<type="Cu" input="M">
Typ av åtgärd nr 4 [hänvisning till artiklarna 14 och 15 i Amif-förordningen]	<type="Cu" input="M">	<type="Cu" input="M">

146

678

Särskilt mål 2		
Typ av åtgärd nr 1 [hänvisning till artikel 8.1 i förordningen om Amif/Fonden för inre säkerhet/instrumentet för gränsförvaltning och visering]	<type="Cu" input="M">	<type="Cu" input="M">
Typ av åtgärd nr 2 [hänvisning till artikel 8.2 i förordningen om Amif/Fonden för inre säkerhet/instrumentet för gränsförvaltning och visering]	<type="Cu" input="M">	<type="Cu" input="M">
Typ av åtgärd nr 3 [hänvisning till artikel 8.3 och 8.4 i förordningen om Amif/Fonden för inre säkerhet/instrumentet för gränsförvaltning och visering]	<type="Cu" input="M">	<type="Cu" input="M">

Mallen justeras automatiskt på grundval av CCI-numret. Om det exempelvis rör sig om program som inte omfattar regionkategorier (Sammanhållningsfonden, ETS, EHFF i tillämpliga fall) eller program som inte justerar medfinansieringsgraden inom en prioritering (särskilt mål) ska tabellen se ut på följande sätt:

Prioritering	Det totala beloppet av stödberättigande utgifter som bokförts i det organ som utför redovisningsfunktionens redovisningssystem och som har tagits med i betalningsansökningar under räkenskapsåret i den mening som avses i artikel 92.3 a (A)	Belopp för tekniskt stöd i den mening som avses i artikel 85.3 b. (B)	Totalt belopp för motsvarande offentligt stöd som har betalats ut eller ska betalas ut i den mening som avses i artikel 92.3 a. (C)
<u>Prioritering 1</u>	<type="Cu" input="M">		<type="Cu" input="M">

<u>Prioritering 2</u>	<type="Cu" input="M">		<type="Cu" input="M">
<u>Prioritering 3</u>	<type="Cu" input="M">		<type="Cu" input="M">
<i>Totalt sammanlagt</i>	<type="Cu" input="G">		<type="Cu" input="G">

Tillägg 2: Belopp som dragits tillbaka under räkenskapsåret

Prioritering	TILLBAKADRAGANDEN	
	Totala stödberättigande utgifter som inkluderats i mellanliggande betalningsansökningar	Motsvarande offentligt stöd
	(A)	(B)
<u>Prioritering 1</u>		
Mindre utvecklade regioner	<type="Cu" input="M">	<type="Cu" input="M">
Övergångsregioner	<type="Cu" input="M">	<type="Cu" input="M">
Mer utvecklade regioner	<type="Cu" input="M">	<type="Cu" input="M">
De yttersta randområdena	<type="Cu" input="M">	<type="Cu" input="M">
De nordliga glesbefolkade områdena	<type="Cu" input="M">	<type="Cu" input="M">
<u>Prioritering 2</u>		
Mindre utvecklade regioner	<type="Cu" input="M">	<type="Cu" input="M">
Övergångsregioner	<type="Cu" input="M">	<type="Cu" input="M">
Mer utvecklade regioner	<type="Cu" input="M">	<type="Cu" input="M">
De yttersta randområdena	<type="Cu" input="M">	<type="Cu" input="M">
De nordliga glesbefolkade områdena	<type="Cu" input="M">	<type="Cu" input="M">
<u>Prioritering 3</u>		
Mindre utvecklade regioner	<type="Cu" input="M">	<type="Cu" input="M">
Övergångsregioner	<type="Cu" input="M">	<type="Cu" input="M">
Mer utvecklade regioner	<type="Cu" input="M">	<type="Cu" input="M">
De yttersta randområdena		
De nordliga glesbefolkade områdena	<type="Cu" input="M">	<type="Cu" input="M">
<u>Prioritering 4</u>		
<u>Totalt</u>		
Mindre utvecklade regioner	<type="Cu" input="G">	<type="Cu" input="G">
Övergångsregioner	<type="Cu" input="M">	<type="Cu" input="M">
Mer utvecklade regioner	<type="Cu" input="G">	<type="Cu" input="G">
De yttersta randområdena	<type="Cu" input="G">	<type="Cu" input="G">

	<i>input="M"></i>	<i>input="M"></i>
De nordliga glesbefolkade områdena	<i><type="Cu" input="G"></i>	<i><type="Cu" input="G"></i>
TOTALT SAMMANLAGT	<i><type="Cu" input="G"></i>	<i><type="Cu" input="G"></i>
Uppdelning av belopp som dragits tillbaka under räkenskapsåret utifrån räkenskapsår då den motsvarande utgiften deklarerades		
För det räkenskapsår som slutar den 30 juni ... (totalt)	<i><type="Cu" input="M"></i>	<i><type="Cu" input="M"></i>
I synnerhet varav belopp som korrigerats till följd av revisioner av insatser	<i><type="Cu" input="M"></i>	<i><type="Cu" input="M"></i>
För det räkenskapsår som slutar den 30 juni ... (totalt)	<i><type="Cu" input="M"></i>	<i><type="Cu" input="M"></i>
I synnerhet varav belopp som korrigerats till följd av revisioner av insatser	<i><type="Cu" input="M"></i>	<i><type="Cu" input="M"></i>

Mallen justeras automatiskt på grundval av CCI-numret. Om det exempelvis rör sig om program som inte omfattar regionkategorier (Sammanhållningsfonden, ETS, EHFF i tillämpliga fall) eller program som inte justerar medfinansieringsgraden inom en prioritering (särskilt mål) ska tabellen se ut på följande sätt:

Prioritering	TILLBAKADRAGANDEN	
	Totala stödberättigande utgifter som inkluderas i betalningsansökningarna	Motsvarande offentligt stöd
	(A)	(B)
<u>Prioritering 1</u>	<i><type="Cu" input="M"></i>	<i><type="Cu" input="M"></i>
<u>Prioritering 2</u>	<i><type="Cu" input="M"></i>	<i><type="Cu" input="M"></i>
<u>Prioritering 3</u>	<i><type="Cu" input="M"></i>	<i><type="Cu" input="M"></i>
TOTALT SAMMANLAGT	<i><type="Cu" input="G"></i>	<i><type="Cu" input="G"></i>
Uppdelning av belopp som dragits tillbaka under räkenskapsåret utifrån räkenskapsår då den motsvarande utgiften deklarerades		
För det räkenskapsår som slutar den 30 juni ... (totalt)	<i><type="Cu" input="M"></i>	<i><type="Cu" input="M"></i>
I synnerhet varav belopp som korrigerats till följd av revisioner av insatser	<i><type="Cu" input="M"></i>	<i><type="Cu" input="M"></i>
För det räkenskapsår som slutar den 30 juni ... (totalt)	<i><type="Cu" input="M"></i>	<i><type="Cu" input="M"></i>
I synnerhet varav belopp som korrigerats till följd av revisioner av insatser	<i><type="Cu" input="M"></i>	<i><type="Cu" input="M"></i>

Eller

Gäller endast Amif, Fonden för inre säkerhet och instrumentet för gränsförvaltning och visering.

Särskilt mål	TILLBAKADRAGANDEN	
	Totala stödberättigande utgifter som inkluderats i betalningsansökningar	Motsvarande offentliga utgifter
	(A)	(B)
Särskilt mål 1		
Typ av åtgärd nr 1 [hänvisning till artikel 8.1 i förordningen om Amif/Fonden för inre säkerhet/instrumentet för gränsförvaltning och visering]	<type="Cu" input="M">	<type="Cu" input="M">
Typ av åtgärd nr 2 [hänvisning till artikel 8.2 i förordningen om Amif/Fonden för inre säkerhet/instrumentet för gränsförvaltning och visering]	<type="Cu" input="M">	<type="Cu" input="M">
Typ av åtgärd nr 3 [hänvisning till artikel 8.3 och 8.4 i förordningen om Amif/Fonden för inre säkerhet/instrumentet för gränsförvaltning och visering]	<type="Cu" input="M">	<type="Cu" input="M">
Typ av åtgärd nr 4 [hänvisning till artiklarna 14 och 15 i Amif-förordningen]	<type="Cu" input="M">	<type="Cu" input="M">
Särskilt mål 2		
Typ av åtgärd nr 1 [hänvisning till artikel 8.1 i förordningen om Amif/Fonden för inre säkerhet/instrumentet för gränsförvaltning och visering]	<type="Cu" input="M">	<type="Cu" input="M">
Typ av åtgärd nr 2 [hänvisning till artikel 8.2 i förordningen om Amif/Fonden för inre säkerhet/instrumentet för gränsförvaltning och visering]	<type="Cu" input="M">	<type="Cu" input="M">
Typ av åtgärd nr 3 [hänvisning till artikel 8.3 och 8.4 i förordningen om Amif/Fonden för inre säkerhet/instrumentet för gränsförvaltning och visering]	<type="Cu" input="M">	<type="Cu" input="M">
Särskilt mål 3		
Typ av åtgärd nr 1 [hänvisning till artikel 8.1 i förordningen om Amif/Fonden för inre säkerhet/instrumentet för gränsförvaltning och visering]	<type="Cu" input="M">	<type="Cu" input="M">
Typ av åtgärd nr 2 [hänvisning till artikel 8.2 i förordningen om Amif/Fonden för inre säkerhet/instrumentet för gränsförvaltning och visering]	<type="Cu" input="M">	<type="Cu" input="M">

Typ av åtgärd nr 3 [hänvisning till artikel 8.3 och 8.4 i förordningen om Amif/Fonden för inre säkerhet/instrumentet för gränsförvaltning och visering]	<type="Cu" input="M">	<type="Cu" input="M">
<u>Totalt</u>		
Typ av åtgärd nr 1 [hänvisning till artikel 8.1 i förordningen om Amif/Fonden för inre säkerhet/instrumentet för gränsförvaltning och visering]	<type="Cu" input="G">	<type="Cu" input="G">
Typ av åtgärd nr 2 [hänvisning till artikel 8.2 i förordningen om Amif/Fonden för inre säkerhet/instrumentet för gränsförvaltning och visering]	<type="Cu" input="G">	<type="Cu" input="G">
Typ av åtgärd nr 3 [hänvisning till artikel 8.3 och 8.4 i förordningen om Amif/Fonden för inre säkerhet/instrumentet för gränsförvaltning och visering]	<type="Cu" input="G">	<type="Cu" input="G">
Typ av åtgärd nr 4 [hänvisning till artiklarna 14 och 15 i Amif-förordningen]	<type="Cu" input="G">	<type="Cu" input="G">
TOTALT SAMMANLAGT	<type="Cu" input="G">	<type="Cu" input="G">
Uppdelning av belopp som dragits tillbaka under räkenskapsåret utifrån räkenskapsår då den motsvarande utgiften deklarerades		
För det räkenskapsår som slutar den 30 juni ... (totalt)	<type="Cu" input="M">	<type="Cu" input="M">
I synnerhet varav belopp som korrigerats till följd av revisioner av insatser	<type="Cu" input="M">	<type="Cu" input="M">
För det räkenskapsår som slutar den 30 juni ... (totalt)	<type="Cu" input="M">	<type="Cu" input="M">
I synnerhet varav belopp som korrigerats till följd av revisioner av insatser	<type="Cu" input="M">	<type="Cu" input="M">

Tillägg 3: Belopp för programbidrag som betalats till finansieringsinstrument (kumulativt från programmets inledning) – artikel 86

	Det belopp som ingick i den första ansökan om betalning och som betalats till finansieringsinstrumentet i enlighet med artikel 86 (högst [25 %] av det totala beloppet för det programbidrag som anslagits till finansieringsinstrument enligt det relevanta finansieringsavtalet)		Motsvarande godkända belopp som avses i artikel 86.3 ¹	
	(A)	(B)	(C)	(D)
Prioritering	Totalt belopp för programbidrag som betalats till finansieringsinstrument	Belopp för motsvarande offentligt stöd	Totalt belopp för programbidrag som faktiskt betalats ut, eller, när det gäller garantier, anslagits, som stödberättigande utgifter i den mening som avses i artikel 86	Belopp för motsvarande offentligt stöd
<u>Prioritering 1</u>				
Mindre utvecklade regioner	<type="Cu" input="M">	<type="Cu" input="M">	<type="Cu" input="M">	<type="Cu" input="M">
Övergångsregioner	<type="Cu" input="M">	<type="Cu" input="M">	<type="Cu" input="M">	<type="Cu" input="M">
Mer utvecklade regioner	<type="Cu" input="M">	<type="Cu" input="M">	<type="Cu" input="M">	<type="Cu" input="M">
De yttersta randområdena	<type="Cu" input="M">	<type="Cu" input="M">	<type="Cu" input="M">	<type="Cu" input="M">
De nordliga glesbefolkade områdena	<type="Cu" input="M">	<type="Cu" input="M">	<type="Cu" input="M">	<type="Cu" input="M">
<u>Prioritering 2</u>	<type="Cu" input="M">	<type="Cu" input="M">	<type="Cu" input="M">	<type="Cu" input="M">

¹ Detta belopp får inte ingå i ansökningar om betalning.

	<i>input="M"></i>	<i>input="M"></i>		<i>input="M"></i>
Mindre utvecklade regioner	<i><type="Cu" input="M"></i>	<i><type="Cu" input="M"></i>	<i><type="Cu" input="M"></i>	<i><type="Cu" input="M"></i>
Övergångsregioner	<i><type="Cu" input="M"></i>	<i><type="Cu" input="M"></i>	<i><type="Cu" input="M"></i>	<i><type="Cu" input="M"></i>
Mer utvecklade regioner	<i><type="Cu" input="M"></i>	<i><type="Cu" input="M"></i>	<i><type="Cu" input="M"></i>	<i><type="Cu" input="M"></i>
De yttersta randområdena	<i><type="Cu" input="M"></i>	<i><type="Cu" input="M"></i>	<i><type="Cu" input="M"></i>	<i><type="Cu" input="M"></i>
De nordliga glesbefolkade områdena	<i><type="Cu" input="M"></i>	<i><type="Cu" input="M"></i>	<i><type="Cu" input="M"></i>	<i><type="Cu" input="M"></i>
<u>Prioritering 3</u>	<i><type="Cu" input="M"></i>	<i><type="Cu" input="M"></i>	<i><type="Cu" input="M"></i>	<i><type="Cu" input="M"></i>
Mindre utvecklade regioner	<i><type="Cu" input="M"></i>	<i><type="Cu" input="M"></i>	<i><type="Cu" input="M"></i>	<i><type="Cu" input="M"></i>
Övergångsregioner	<i><type="Cu" input="M"></i>	<i><type="Cu" input="M"></i>	<i><type="Cu" input="M"></i>	<i><type="Cu" input="M"></i>
Mer utvecklade regioner	<i><type="Cu" input="M"></i>	<i><type="Cu" input="M"></i>	<i><type="Cu" input="M"></i>	<i><type="Cu" input="M"></i>
De yttersta randområdena	<i><type="Cu" input="M"></i>	<i><type="Cu" input="M"></i>	<i><type="Cu" input="M"></i>	<i><type="Cu" input="M"></i>
De nordliga glesbefolkade områdena	<i><type="Cu" input="M"></i>	<i><type="Cu" input="M"></i>	<i><type="Cu" input="M"></i>	<i><type="Cu" input="M"></i>
<u>Prioritering 4</u>				

155

687

<u>Totalt</u>				
Mindre utvecklade regioner	<type="Cu" input="G">	<type="Cu" input="G">	<type="Cu" input="G">	<type="Cu" input="G">
Övergångsregioner	<type="Cu" input="M">	<type="Cu" input="M">	<type="Cu" input="M">	<type="Cu" input="M">
Mer utvecklade regioner	<type="Cu" input="G">	<type="Cu" input="G">	<type="Cu" input="G">	<type="Cu" input="G">
De yttersta randområdena	<type="Cu" input="G">	<type="Cu" input="G">	<type="Cu" input="G">	<type="Cu" input="G">
De nordliga glesbefolkade områdena	<type="Cu" input="G">	<type="Cu" input="G">	<type="Cu" input="G">	<type="Cu" input="G">
Totalt sammanlagt	<type="Cu" input="G">	<type="Cu" input="G">	<type="Cu" input="G">	<type="Cu" input="G">

Mallen justeras automatiskt på grundval av CCI-numret. Om det exempelvis rör sig om program som inte omfattar regionkategorier (Sammanhållningsfonden, ETS, EHFF i tillämpliga fall) eller program som inte justerar medfinansieringsgraden inom en prioritering (särskilt mål) ska tabellen se ut på följande sätt:

	Det belopp som ingick i den första ansökan om betalning och som betalats till finansieringsinstrumentet i enlighet med artikel 86 (högst [25 %] av det totala beloppet för det programbidrag som anslagits till finansieringsinstrument enligt det relevanta finansieringsavtalet)		Motsvarande godkända belopp som avses i artikel 86.3 ²	
	(A)	(B)	(C)	(D)
Prioritering	Totalt belopp för programbidrag som betalats till finansieringsinstrument	Belopp för motsvarande offentligt stöd	Totalt belopp för programbidrag som faktiskt betalats ut, eller, när det gäller garantier, anslagits, som stödberättigande utgifter i den mening som avses i artikel 86	Belopp för motsvarande offentligt stöd
<u>Prioritering 1</u>	<type="Cu" input="M">	<type="Cu" input="M">	<type="Cu" input="M">	<type="Cu" input="M">
<u>Prioritering 2</u>	<type="Cu" input="M">	<type="Cu" input="M">	<type="Cu" input="M">	<type="Cu" input="M">
<u>Prioritering 3</u>	<type="Cu" input="M">	<type="Cu" input="M">	<type="Cu" input="M">	<type="Cu" input="M">
Totalt sammanlagt	<type="Cu" input="G">	<type="Cu" input="G">	<type="Cu" input="G">	<type="Cu" input="G">

² Detta belopp får inte ingå i ansökningar om betalning.

Eller

Gäller endast Amif, Fonden för inre säkerhet och instrumentet för gränsförvaltning och visering.

	Det belopp som ingick i den första ansökan om betalning och som betalats till finansieringsinstrumentet i enlighet med artikel 86 (högst [25 %] av det totala beloppet för det programbidrag som anslagits till finansieringsinstrument enligt det relevanta finansieringsavtalet)		Motsvarande godkända belopp som avses i artikel 86.3 ³	
	(A)	(B)	(C)	(D)
	Totalt belopp för programbidrag som betalats till finansieringsinstrument	Belopp för motsvarande offentligt stöd	Totalt belopp för programbidrag som faktiskt betalats ut, eller, när det gäller garantier, anslagits, som stödberättigande utgifter i den mening som avses i artikel 86	Belopp för motsvarande offentligt stöd
<u>Särskilt mål 1</u>				
Typ av åtgärd nr 1 [hänvisning till artikel 8.1 i förordningen om Amif/Fonden för inre säkerhet/instrumentet för gränsförvaltning och visering]	<type="Cu" input="M">	<type="Cu" input="M">	<type="Cu" input="M">	<type="Cu" input="M">
<u>Särskilt mål 2</u>				

³ Detta belopp får inte ingå i ansökan om betalning.

Typ av åtgärd nr 1 [hänvisning till artikel 8.1 i förordningen om Amif/Fonden för inre säkerhet/instrumentet för gränsförvaltning och visering]	<i><type="Cu" input="M"></i>	<i><type="Cu" input="M"></i>	<i><type="Cu" input="M"></i>	<i><type="Cu" input="M"></i>
Särskilt mål 3				
Typ av åtgärd nr 1 [hänvisning till artikel 8.1 i förordningen om Amif/Fonden för inre säkerhet/instrumentet för gränsförvaltning och visering]	<i><type="Cu" input="M"></i>	<i><type="Cu" input="M"></i>	<i><type="Cu" input="M"></i>	<i><type="Cu" input="M"></i>
Totalt sammanlagt	<i><type="Cu" input="G"></i>	<i><type="Cu" input="G"></i>	<i><type="Cu" input="G"></i>	<i><type="Cu" input="G"></i>

Tillägg 4: Avstämning av utgifter – artikel 92

Prioritering	Totala stödberättigande utgifter som har inkluderats i betalningsansökningar som lämnats in till kommissionen		Utgifter som deklarerats i enlighet med artikel 92 i förordningen		Skillnad		Kommentarer (obligatoriskt vid skillnader)
	Totalt belopp för stödberättigande utgifter som uppstått hos stödmottagarna och som betalats i samband med genomförandet	Totalt belopp för offentligt stöd som har betalats eller ska betalas i samband med genomförandet	Totalt belopp av stödberättigande utgifter som har bokförts i redovisningsfunktionens redovisningssystem och som har inkluderats i de betalningsansökningar som lämnats till kommissionen	Totalt belopp för motsvarande bidrag som gjorts eller ska göras i samband med genomförandet.	(E=A-C)	(F=B-D)	
	(A)	(B)	(C)	(D)	(E)	(F)	(G)
<u>Prioritering 1</u>							
Mindre utvecklade regioner	<type="Cu" input="G">	<type="Cu" input="G">	<type="Cu" input="G">	<type="Cu" input="G">	<type="Cu" input="G">	<type="Cu" input="G">	<type="S" maxlength="500" input="M">
Övergångsregioner	<type="Cu" input="G">	<type="Cu" input="G">	<type="Cu" input="G">	<type="Cu" input="G">	<type="Cu" input="G">	<type="Cu" input="G">	<type="S" maxlength="500" input="M">
Mer	<type="Cu" input="G">	<type="Cu" input="G">	<type="Cu" input="G">	<type="Cu" input="G">	<type="Cu" input="G">	<type="Cu" input="G">	<type="S" maxlength="500" input="M">

Prioritering	Totala stödberättigande utgifter som har inkluderats i betalningsansökningar som lämnats in till kommissionen		Utgifter som deklarerats i enlighet med artikel 92 i förordningen		Skillnad		Kommentarer (obligatoriskt vid skillnader)
	Totalt belopp för stödberättigande utgifter som uppstått hos stödmottagarna och som betalats i samband med genomförandet	Totalt belopp för offentligt stöd som har betalats eller ska betalas i samband med genomförandet	Totalt belopp av stödberättigande utgifter som har bokförts i redovisningsfunktionens redovisningssystem och som har inkluderats i de betalningsansökningar som lämnats till kommissionen	Totalt belopp för motsvarande bidrag som gjorts eller ska göras i samband med genomförandet.	(E=A-C)	(F=B-D)	
	(A)	(B)	(C)	(D)	(E)	(F)	(G)
utvecklade regioner	u" input="G">	u" input="G">	input="G">	input="G">	"Cu" input="G">	"Cu" input="G">	input="M">
De yttersta randområdena	<type="Cu" input="G">	<type="Cu" input="G">	<type="Cu" input="G">	<type="Cu" input="G">	<type="Cu" input="G">	<type="Cu" input="G">	<type="S" maxlength="500" input="M">
De nordliga glesbefolkade områdena	<type="Cu" input="G">	<type="Cu" input="G">	<type="Cu" input="G">	<type="Cu" input="G">	<type="Cu" input="G">	<type="Cu" input="G">	<type="S" maxlength="500" input="M">
<u>Prioritering 2</u>							
Mindre utvecklade	<type="Cu" input="G">	<type="Cu" input="G">	<type="Cu" input="G">	<type="Cu" input="G">	<type="Cu" input="G">	<type="Cu" input="G">	<type="S" maxlength="500" input="M">

Prioritering	Totala stödberättigande utgifter som har inkluderats i betalningsansökningar som lämnats in till kommissionen		Utgifter som deklarerats i enlighet med artikel 92 i förordningen		Skillnad		Kommentarer (obligatoriskt vid skillnader)
	Totalt belopp för stödberättigande utgifter som uppstått hos stödmottagarna och som betalats i samband med genomförandet	Totalt belopp för offentligt stöd som har betalats eller ska betalas i samband med genomförandet	Totalt belopp av stödberättigande utgifter som har bokförts i redovisningsfunktionens redovisningssystem och som har inkluderats i de betalningsansökningar som lämnats till kommissionen	Totalt belopp för motsvarande bidrag som gjorts eller ska göras i samband med genomförandet.	(E=A-C)	(F=B-D)	
	(A)	(B)	(C)	(D)	(E)	(F)	(G)
regioner	input="G">	input="G">			input="G">	input="G">	
Övergångsregioner	<type="Cu" input="G">	<type="Cu" input="G">	<type="Cu" input="G">	<type="Cu" input="G">	<type="Cu" input="G">	<type="Cu" input="G">	<type="S" maxlength="500" input="M">
Mer utvecklade regioner	<type="Cu" input="G">	<type="Cu" input="G">	<type="Cu" input="G">	<type="Cu" input="G">	<type="Cu" input="G">	<type="Cu" input="G">	<type="S" maxlength="500" input="M">
De yttersta randområdena	<type="Cu" input="G">	<type="Cu" input="G">	<type="Cu" input="G">	<type="Cu" input="G">	<type="Cu" input="G">	<type="Cu" input="G">	<type="S" maxlength="500" input="M">
De nordliga	<type="Cu" input="G">	<type="Cu" input="G">	<type="Cu" input="G">	<type="Cu" input="G">	<type="Cu" input="G">	<type="Cu" input="G">	<type="S" maxlength="500" input="M">

Prioritering	Totala stödberättigande utgifter som har inkluderats i betalningsansökningar som lämnats in till kommissionen		Utgifter som deklarerats i enlighet med artikel 92 i förordningen		Skillnad		Kommentarer (obligatoriskt vid skillnader)
	Totalt belopp för stödberättigande utgifter som uppstått hos stödmottagarna och som betalats i samband med genomförandet	Totalt belopp för offentligt stöd som har betalats eller ska betalas i samband med genomförandet	Totalt belopp av stödberättigande utgifter som har bokförts i redovisningsfunktionens redovisningssystem och som har inkluderats i de betalningsansökningar som lämnats till kommissionen	Totalt belopp för motsvarande bidrag som gjorts eller ska göras i samband med genomförandet.	(E=A-C)	(F=B-D)	
	(A)	(B)	(C)	(D)	(E)	(F)	(G)
glesbefolkade områdena	u"input="G">	u"input="G">	input="G">	input="G">	"Cu"input="G">	"Cu"input="G">	input="M">
<u>Prioritering 3</u>							
<u>Totalt</u>							
Mindre utvecklade regioner	<type="Cu"input="G">	<type="Cu"input="G">	<type="Cu"input="G">	<type="Cu"input="G">	<type="Cu"input="G">	<type="Cu"input="G">	
Övergångsregioner	<type="Cu"input="G">	<type="Cu"input="G">	<type="Cu"input="G">	<type="Cu"input="G">	<type="Cu"input="G">	<type="Cu"input="G">	

Prioritering	Totala stödberättigande utgifter som har inkluderats i betalningsansökningar som lämnats in till kommissionen		Utgifter som deklarerats i enlighet med artikel 92 i förordningen		Skillnad		Kommentarer (obligatoriskt vid skillnader)
	Totalt belopp för stödberättigande utgifter som uppstått hos stödmottagarna och som betalats i samband med genomförandet	Totalt belopp för offentligt stöd som har betalats eller ska betalas i samband med genomförandet	Totalt belopp av stödberättigande utgifter som har bokförts i redovisningsfunktionens redovisningssystem och som har inkluderats i de betalningsansökningar som lämnats till kommissionen	Totalt belopp för motsvarande bidrag som gjorts eller ska göras i samband med genomförandet.	(E=A-C)	(F=B-D)	
	(A)	(B)	(C)	(D)	(E)	(F)	(G)
Mer utvecklade regioner	<type="Cu" input="G">	<type="Cu" input="G">	<type="Cu" input="G">	<type="Cu" input="G">	<type="Cu" input="G">	<type="Cu" input="G">	
De yttersta randområdena	<type="Cu" input="G">	<type="Cu" input="G">	<type="Cu" input="G">	<type="Cu" input="G">	<type="Cu" input="G">	<type="Cu" input="G">	
De nordliga glesbefolkade områdena	<type="Cu" input="G">	<type="Cu" input="G">	<type="Cu" input="G">	<type="Cu" input="G">	<type="Cu" input="G">	<type="Cu" input="G">	
Totalt sammanlag	<type="Cu" input="G">	<type="Cu" input="G">	<type="Cu" input="G">	<type="Cu" input="G">	<type="Cu" input="G">	<type="Cu" input="G">	

Prioritering	Totala stödberättigande utgifter som har inkluderats i betalningsansökningar som lämnats in till kommissionen		Utgifter som deklarerats i enlighet med artikel 92 i förordningen		Skillnad		Kommentarer (obligatoriskt vid skillnader)
	Totalt belopp för stödberättigande utgifter som uppstått hos stödmottagarna och som betalats i samband med genomförandet	Totalt belopp för offentligt stöd som har betalats eller ska betalas i samband med genomförandet	Totalt belopp av stödberättigande utgifter som har bokförts i redovisningsfunktionens redovisningssystem och som har inkluderats i de betalningsansökningar som lämnats till kommissionen	Totalt belopp för motsvarande bidrag som gjorts eller ska göras i samband med genomförandet.	(E=A-C)	(F=B-D)	
	(A)	(B)	(C)	(D)	(E)	(F)	(G)
t	input="G">	input="G">			input="G">	input="G">	
Varav belopp som korrigerats i de befintliga räkenskaperna till följd av revisioner					<type="Cu" input="M">	<type="Cu" input="M">	

Eller

Gäller endast Amif, Fonden för inre säkerhet och instrumentet för gränsförvaltning och visering.

Särskilt mål	Totala stödberättigande utgifter som har inkluderats i betalningsansökningar som lämnats in till kommissionen		Utgifter som deklarerats i enlighet med artikel 92 i förordningen		Skillnad		Kommentarer (obligatoriskt vid skillnader)
	Totalt belopp för stödberättigande utgifter som uppstått hos stödmottagarna och som betalats i samband med genomförandet	Totalt belopp för offentligt stöd som har betalats eller ska betalas i samband med genomförandet	Totalt belopp av stödberättigande utgifter som har bokförts i redovisningsfunktionens redovisningssystem och som har inkluderats i de betalningsansökningar som lämnats till kommissionen	Totalt belopp för motsvarande bidrag som gjorts eller ska göras i samband med genomförandet	(E=A-C)	Totalt belopp av stödberättigande utgifter som uppstått hos stödmottagarna och som betalats i samband med genomförandet	Totalt belopp för offentligt stöd som har betalats eller ska betalas i samband med genomförandet.
	(A)	(B)	(C)	(D)	(E)	(A)	(B)
<u>Särskilt mål 1</u>							
Typ av åtgärd nr 1 [hänvisning till artikel 8.1 i förordningen om	<type="Cu" input="G">	<type="Cu" input="G">	<type="Cu" input="G">	<type="Cu" input="G">	<type="Cu" input="G">	<type="Cu" input="G">	<type="S" maxlength="500" input="M">

Särskilt mål	Totala stödberättigande utgifter som har inkluderats i betalningsansökningar som lämnats in till kommissionen		Utgifter som deklarerats i enlighet med artikel 92 i förordningen		Skillnad		Kommentarer (obligatoriskt vid skillnader)
	Totalt belopp för stödberättigande utgifter som uppstått hos stödmottagarna och som betalats i samband med genomförandet	Totalt belopp för offentligt stöd som har betalats eller ska betalas i samband med genomförandet	Totalt belopp av stödberättigande utgifter som har bokförts i redovisningsfunktionens redovisningssystem och som har inkluderats i de betalningsansökningar som lämnats till kommissionen	Totalt belopp för motsvarande bidrag som gjorts eller ska göras i samband med genomförandet	(E=A-C)	Totalt belopp av stödberättigande utgifter som uppstått hos stödmottagarna och som betalats i samband med genomförandet	Totalt belopp för offentligt stöd som har betalats eller ska betalas i samband med genomförandet.
	(A)	(B)	(C)	(D)	(E)	(A)	(B)
Amif/Fonden för inre säkerhet/instrumentet för gränsförvaltning och visering]							
Typ av åtgärd nr 2 [hänvisning till artikel 8.2 i förordningen om	<type="Cu" input="G">	<type="Cu" input="G">	<type="Cu" input="G">	<type="Cu" input="G">	<type="Cu" input="G">	<type="Cu" input="G">	<type="S" maxlength="500" input="M">

Särskilt mål	Totala stödberättigande utgifter som har inkluderats i betalningsansökningar som lämnats in till kommissionen		Utgifter som deklarerats i enlighet med artikel 92 i förordningen		Skillnad		Kommentarer (obligatoriskt vid skillnader)
	Totalt belopp för stödberättigande utgifter som uppstått hos stödmottagarna och som betalats i samband med genomförandet	Totalt belopp för offentligt stöd som har betalats eller ska betalas i samband med genomförandet	Totalt belopp av stödberättigande utgifter som har bokförts i redovisningsfunktionens redovisningssystem och som har inkluderats i de betalningsansökningar som lämnats till kommissionen	Totalt belopp för motsvarande bidrag som gjorts eller ska göras i samband med genomförandet	(E=A-C)	Totalt belopp av stödberättigande utgifter som uppstått hos stödmottagarna och som betalats i samband med genomförandet	Totalt belopp för offentligt stöd som har betalats eller ska betalas i samband med genomförandet.
	(A)	(B)	(C)	(D)	(E)	(A)	(B)
Amif/Fonden för inre säkerhet/instrumentet för gränsförvaltning och visering]							
Typ av åtgärd nr 3 [hänvisning till artikel 8.3 och 8.4 i förordninge	<type="Cu" input="G">	<type="Cu" input="G">	<type="Cu" input="G">	<type="Cu" input="G">	<type="Cu" input="G">	<type="Cu" input="G">	<type="S" maxLength="500" input="M">

Särskilt mål	Totala stödberättigande utgifter som har inkluderats i betalningsansökningar som lämnats in till kommissionen		Utgifter som deklarerats i enlighet med artikel 92 i förordningen		Skillnad		Kommentarer (obligatoriskt vid skillnader)
	Totalt belopp för stödberättigande utgifter som uppstått hos stödmottagarna och som betalats i samband med genomförandet	Totalt belopp för offentligt stöd som har betalats eller ska betalas i samband med genomförandet	Totalt belopp av stödberättigande utgifter som har bokförts i redovisningsfunktionens redovisningssystem och som har inkluderats i de betalningsansökningar som lämnats till kommissionen	Totalt belopp för motsvarande bidrag som gjorts eller ska göras i samband med genomförandet	(E=A-C)	Totalt belopp av stödberättigande utgifter som uppstått hos stödmottagarna och som betalats i samband med genomförandet	Totalt belopp för offentligt stöd som har betalats eller ska betalas i samband med genomförandet.
	(A)	(B)	(C)	(D)	(E)	(A)	(B)
n om Amif/Fonden för inre säkerhet/instrumentet för gränsförvaltning och visering]							
Typ av åtgärd nr 4 [hänvisning till artiklarna 14 och 15 i Amif-	<type="Cu" input="G">	<type="Cu" input="G">	<type="Cu" input="G">	<type="Cu" input="G">	<type="Cu" input="G">	<type="Cu" input="G">	<type="S" maxlength="500" input="M">

Särskilt mål	Totala stödberättigande utgifter som har inkluderats i betalningsansökningar som lämnats in till kommissionen		Utgifter som deklarerats i enlighet med artikel 92 i förordningen		Skillnad		Kommentarer (obligatoriskt vid skillnader)
	Totalt belopp för stödberättigande utgifter som uppstått hos stödmottagarna och som betalats i samband med genomförandet	Totalt belopp för offentligt stöd som har betalats eller ska betalas i samband med genomförandet	Totalt belopp av stödberättigande utgifter som har bokförts i redovisningsfunktionens redovisningssystem och som har inkluderats i de betalningsansökningar som lämnats till kommissionen	Totalt belopp för motsvarande bidrag som gjorts eller ska göras i samband med genomförandet	(E=A-C)	Totalt belopp av stödberättigande utgifter som uppstått hos stödmottagarna och som betalats i samband med genomförandet	Totalt belopp för offentligt stöd som har betalats eller ska betalas i samband med genomförandet.
	(A)	(B)	(C)	(D)	(E)	(A)	(B)
förordningen]							
<u>Särskilt mål 2</u>							
Typ av åtgärd nr 1 [hänvisning till artikel 8.1 i förordningen om Amif/Fonden för inre	<type="Cu" input="G">	<type="Cu" input="G">	<type="Cu" input="G">	<type="Cu" input="G">	<type="Cu" input="G">	<type="Cu" input="G">	<type="S" maxlength="500" input="M">

Särskilt mål	Totala stödberättigande utgifter som har inkluderats i betalningsansökningar som lämnats in till kommissionen		Utgifter som deklarerats i enlighet med artikel 92 i förordningen		Skillnad		Kommentarer (obligatoriskt vid skillnader)
	Totalt belopp för stödberättigande utgifter som uppstått hos stödmottagarna och som betalats i samband med genomförandet	Totalt belopp för offentligt stöd som har betalats eller ska betalas i samband med genomförandet	Totalt belopp av stödberättigande utgifter som har bokförts i redovisningsfunktionens redovisningssystem och som har inkluderats i de betalningsansökningar som lämnats till kommissionen	Totalt belopp för motsvarande bidrag som gjorts eller ska göras i samband med genomförandet	(E=A-C)	Totalt belopp av stödberättigande utgifter som uppstått hos stödmottagarna och som betalats i samband med genomförandet	Totalt belopp för offentligt stöd som har betalats eller ska betalas i samband med genomförandet.
	(A)	(B)	(C)	(D)	(E)	(A)	(B)
säkerhet/instumentet för gränsförvaltning och visering]							
Typ av åtgärd nr 2 [hänvisning till artikel 8.2 i förordningen om Amif/Fonden för inre	<type="Cu" input="G">	<type="Cu" input="G">	<type="Cu" input="G">	<type="Cu" input="G">	<type="Cu" input="G">	<type="Cu" input="G">	<type="S" maxlength="500" input="M">

Särskilt mål	Totala stödberättigande utgifter som har inkluderats i betalningsansökningar som lämnats in till kommissionen		Utgifter som deklarerats i enlighet med artikel 92 i förordningen		Skillnad		Kommentarer (obligatoriskt vid skillnader)
	Totalt belopp för stödberättigande utgifter som uppstått hos stödmottagarna och som betalats i samband med genomförandet	Totalt belopp för offentligt stöd som har betalats eller ska betalas i samband med genomförandet	Totalt belopp av stödberättigande utgifter som har bokförts i redovisningsfunktionens redovisningssystem och som har inkluderats i de betalningsansökningar som lämnats till kommissionen	Totalt belopp för motsvarande bidrag som gjorts eller ska göras i samband med genomförandet	(E=A-C)	Totalt belopp av stödberättigande utgifter som uppstått hos stödmottagarna och som betalats i samband med genomförandet	Totalt belopp för offentligt stöd som har betalats eller ska betalas i samband med genomförandet.
	(A)	(B)	(C)	(D)	(E)	(A)	(B)
säkerhet/instumentet för gränsförvaltning och visering]							
Typ av åtgärd nr 3 [hänvisning till artikel 8.3 och 8.4 i förordningen om Amif/Fonde	<type="Cu" input="G">	<type="Cu" input="G">	<type="Cu" input="G">	<type="Cu" input="G">	<type="Cu" input="G">	<type="Cu" input="G">	<type="S" maxlength="500" input="M">

Särskilt mål	Totala stödberättigande utgifter som har inkluderats i betalningsansökningar som lämnats in till kommissionen		Utgifter som deklarerats i enlighet med artikel 92 i förordningen		Skillnad		Kommentarer (obligatoriskt vid skillnader)
	Totalt belopp för stödberättigande utgifter som uppstått hos stödmottagarna och som betalats i samband med genomförandet	Totalt belopp för offentligt stöd som har betalats eller ska betalas i samband med genomförandet	Totalt belopp av stödberättigande utgifter som har bokförts i redovisningsfunktionens redovisningssystem och som har inkluderats i de betalningsansökningar som lämnats till kommissionen	Totalt belopp för motsvarande bidrag som gjorts eller ska göras i samband med genomförandet	(E=A-C)	Totalt belopp av stödberättigande utgifter som uppstått hos stödmottagarna och som betalats i samband med genomförandet	Totalt belopp för offentligt stöd som har betalats eller ska betalas i samband med genomförandet.
	(A)	(B)	(C)	(D)	(E)	(A)	(B)
n för inre säkerhet/instrumentet för gränsförvaltning och visering]							
ect							
Totalt sammanlagt	<type="Cu" input="G">	<type="Cu" input="G">	<type="Cu" input="G">	<type="Cu" input="G">	<type="Cu" input="G">	<type="Cu" input="G">	

Särskilt mål	<i>Totala stödberättigande utgifter som har inkluderats i betalningsansökningar som lämnats in till kommissionen</i>		<i>Utgifter som deklarerats i enlighet med artikel 92 i förordningen</i>		<i>Skillnad</i>		<i>Kommentarer (obligatoriskt vid skillnader)</i>
	Totalt belopp för stödberättigande utgifter som uppstått hos stödmottagarna och som betalats i samband med genomförandet	Totalt belopp för offentligt stöd som har betalats eller ska betalas i samband med genomförandet	Totalt belopp av stödberättigande utgifter som har bokförts i redovisningsfunktionens redovisningssystem och som har inkluderats i de betalningsansökningar som lämnats till kommissionen	Totalt belopp för motsvarande bidrag som gjorts eller ska göras i samband med genomförandet	(E=A-C)	Totalt belopp av stödberättigande utgifter som uppstått hos stödmottagarna och som betalats i samband med genomförandet	Totalt belopp för offentligt stöd som har betalats eller ska betalas i samband med genomförandet.
	(A)	(B)	(C)	(D)	(E)	(A)	(B)
Varav belopp som korrigerats i de befintliga räkenskaperna till följd av revisioner					<type="Cu" input="M">	<type="Cu" input="M">	

Mallen justeras automatiskt på grundval av CCI-numret. Om det exempelvis rör sig om program som inte omfattar regionkategorier (Sammanhållningsfonden, ETS, EHFF i tillämpliga fall) eller program som inte justerar medfinansieringsgraden inom en prioritering (särskilt mål) ska tabellen se ut på följande sätt:

Prioritering	Totala stödberättigande utgifter som har inkluderats i betalningsansökningar som lämnats in till kommissionen		Utgifter som deklarerats i enlighet med artikel XX i förordningen		Skillnad		Kommentarer (obligatoriskt vid skillnader)
	Totalt belopp för stödberättigande utgifter som uppstått hos stödmottagarna och som betalats i samband med genomförandet	Totalt belopp för offentligt stöd som har betalats eller ska betalas i samband med genomförandet.	Totalt belopp av stödberättigande utgifter som har bokförts i redovisningsfunktionens redovisningssystem och som har inkluderats i de mellanliggande betalningsansökningar som lämnats till kommissionen	Totalt belopp för motsvarande bidrag som gjorts eller ska göras i samband med genomförandet.	(E=A-C)	(F=B-D)	
	(A)	(B)	(C)	(D)	(E)	(F)	(G)
<u>Prioritering 1</u>	<type="Cu" input="G">	<type="Cu" input="G">	<type="Cu" input="G">	<type="Cu" input="G">	<type="Cu" input="G">	<type="Cu" input="G">	<type="S" maxlength="500" input="M">
<u>Prioritering 2</u>	<type="Cu" input="G">	<type="Cu" input="G">	<type="Cu" input="G">	<type="Cu" input="G">	<type="Cu" input="G">	<type="Cu" input="G">	<type="S" maxlength="500" input="M">
Totalt sammanlagt	<type="Cu" input="G">	<type="Cu" input="G">	<type="Cu" input="G">	<type="Cu" input="G">	<type="Cu" input="G">	<type="Cu" input="G">	

Prioritering	Totala stödberättigande utgifter som har inkluderats i betalningsansökningar som lämnats in till kommissionen		Utgifter som deklarerats i enlighet med artikel XX i förordningen		Skillnad		Kommentarer (obligatoriskt vid skillnader)
	Totalt belopp för stödberättigande utgifter som uppstått hos stödmottagarna och som betalats i samband med genomförandet	Totalt belopp för offentligt stöd som har betalats eller ska betalas i samband med genomförandet.	Totalt belopp av stödberättigande utgifter som har bokförts i redovisningsfunktionens redovisningssystem och som har inkluderats i de mellanliggande betalningsansökningar som lämnats till kommissionen	Totalt belopp för motsvarande bidrag som gjorts eller ska göras i samband med genomförandet.	(E=A-C)	(F=B-D)	
	(A)	(B)	(C)	(D)	(E)	(F)	(G)
Varav belopp som korrigerats i de befintliga räkenskaperna till följd av revisioner					<type="Cu" input="M">	<type="Cu" input="M">	

BILAGA XXI

Fastställande av nivån på de finansiella korrigeringarna: schablonmässiga och extrapolerade finansiella korrigeringar – artikel 98.1

Delar för att tillämpa en extrapolerad korrigering

Om extrapolerade finansiella korrigeringar ska tillämpas, extrapoleras resultaten av granskningen av det representativa urvalet till resten av den population från vilken urvalet gjorts vid fastställandet av den finansiella korrigeringen.

Delar som ska beaktas vid tillämpning av en schablonmässig korrigering

- a) De allvarliga bristernas svårighetsgrad i förhållande till hela förvaltnings- och kontrollsystemet.
- b) De allvarliga bristernas frekvens och omfattning.
- c) Den ekonomiska skadan för EU:s budget.

Nivån på den schablonmässiga finansiella korrigeringen ska fastställas på följande sätt:

- a) Om de allvarliga bristerna är så grundläggande, frekventa eller omfattande att de utgör ett fullständigt misslyckande för systemet som gör att lagligheten och korrektheten för alla berörda utgifter riskeras, ska en schablonsats på 100 % tillämpas.
- b) Om de allvarliga bristerna är så frekventa och omfattande att de utgör en mycket allvarlig brist i systemet som gör att lagligheten och korrektheten för en mycket hög andel av de berörda utgifterna riskeras, ska en schablonsats på 25 % tillämpas.
- c) Om de allvarliga bristerna beror på att systemet inte fungerar helt eller fungerar så dåligt eller sällan att lagligheten och korrektheten för en hög andel av de berörda utgifterna riskeras, ska en schablonsats på 10 % tillämpas.
- (d) Om de allvarliga bristerna beror på att systemet inte fungerar kontinuerligt så att lagligheten och korrektheten för en betydande andel av de berörda utgifterna riskeras, ska en schablonsats på 5 % tillämpas.

Om de ansvariga myndigheterna inte har vidtagit korrigerande åtgärder efter att en finansiell korrigering tillämpats under ett räkenskapsår och samma allvarliga brist eller brister upptäcks på nytt under ett efterföljande räkenskapsår får korrigeringssatsen ökas till en nivå som inte överstiger den för närmast högre kategori, eftersom den eller de allvarliga bristerna kvarstår.

BILAGA XXII

Metod för fördelning av totala resurser per medlemsstat – artikel 103.2

Fördelningsmetod för mindre utvecklade regioner stödberättigade inom målet Investeringsmetod för sysselsättning och tillväxt – artikel 102.2 a

1. Anslaget till varje medlemsstat ska utgöras av summan av anslagen till dess enskilda stödberättigade regioner, som beräknas i enlighet med följande steg:
 - a) Fastställande av ett absolut belopp per år (i EUR) som erhålls genom att den berörda regionens befolkningstal multipliceras med skillnaden mellan regionens BNP per capita i köpkraftspariteter (köpkraftsstandard) och genomsnittlig BNP per capita (köpkraftsstandard) för EU-27.
 - b) Tillämpning av en procentsats på det ovannämnda absoluta beloppet för att fastställa regionens finansieringsram. Denna procentsats ska avpassas för att återspegla det relativa välbefindandet, mätt i köpkraftsstandard, för den medlemsstat i vilken den stödberättigade regionen ligger jämfört med genomsnittet för EU-27, dvs.
 - i. för regioner i medlemsstater vars BNI per capita ligger under 82 % av genomsnittet i EU-27: 2,8 %
 - ii. för regioner i medlemsstater vars BNI per capita ligger mellan 82 % och 99 % av genomsnittet i EU-27: 1,3 %
 - iii. för regioner i medlemsstater vars BNI per capita ligger över 99 % av genomsnittet i EU-27: 0,9 %
 - c) Till det belopp som erhålls i enlighet med led b läggs i tillämpliga fall ett belopp som erhålls genom tilldelning av ett extra belopp på 500 EUR per arbetslös person per år, beräknat på det antal arbetslösa i regionen som överstiger det antal personer som skulle vara arbetslösa om den genomsnittliga arbetslöshetssiffran för alla mindre utvecklade regioner var tillämplig.
 - d) Till det belopp som erhålls i enlighet med led c läggs i tillämpliga fall ett belopp som erhålls genom tilldelning av ett extra belopp på 500 EUR per ung arbetslös person (åldersgruppen 15-24 år) per år, beräknat på det antal unga arbetslösa i regionen som överstiger det antal personer som skulle vara arbetslösa om den genomsnittliga ungdomsarbetslöshetssiffran för alla mindre utvecklade regioner var tillämplig.
 - e) Till det belopp som erhålls i enlighet med led d läggs i tillämpliga fall ett belopp som erhålls genom tilldelning av ett extra belopp på 250 EUR per person (åldersgruppen 25-64 år) per år, beräknat på det antal personer i regionen som skulle behöva subtraheras för att nå den genomsnittliga andelen av lågutbildade (högst grundskoleutbildning) för alla mindre utvecklade regioner.
 - f) Till det belopp som erhålls i enlighet med led e läggs i tillämpliga fall ett belopp på 1 EUR per ton CO₂-ekvivalenter per år beräknat på regionens andel enligt befolkning av det antal ton CO₂-ekvivalenter som medlemsstaten överskrider målet för utsläppen av växthusgaser utanför systemet för handel med utsläppsrätter för 2030 i enlighet med kommissionens förslag från 2016.
 - g) Till det belopp som erhålls i enlighet med punkt f ett belopp som erhålls genom tilldelning av ett extra belopp på 400 EUR per person per år, beräknat på regionens

andel enligt befolkning av nettoinvandringen från länder utanför EU till medlemsstaten sedan den 1 januari 2013.

Fördelningsmetod för övergångsregioner stödberättigade inom målet målet Investering för sysselsättning och tillväxt – artikel 102.2 b

2. Anslaget till varje medlemsstat ska utgöras av summan av anslagen till dess enskilda stödberättigade regioner, som beräknas i enlighet med följande steg:

- a) Fastställande av de lägsta och högsta teoretiska stödintensiteterna för varje stödberättigad övergångsregion. Den lägsta stödnivån bestäms av den inledande genomsnittliga stödintensiteten per capita i alla mer utvecklade regioner, dvs. 18 EUR per person och år. Den högsta stödnivån avser en teoretisk region med en BNP per capita på 75 % av genomsnittet för EU-27 och beräknas med hjälp av den metod som fastställs i punkt 1 a och b. Av det belopp som erhålls genom denna metod ska 60 % tas i beaktande.
- b) Beräkning av inledande regionala anslag med beaktande av regional BNP per capita (köpkraftsstandard) genom en linjär interpolation av regionens relativa BNP per capita jämfört med EU-27.
- c) Till det belopp som erhålls i enlighet med led b läggs i tillämpliga fall ett belopp som erhålls genom tilldelning av ett extra belopp på 500 EUR per arbetslös person per år, beräknat på det antal arbetslösa i regionen som överstiger det antal personer som skulle vara arbetslösa om den genomsnittliga arbetslöshetssiffran för alla mindre utvecklade regioner var tillämplig.
- d) Till det belopp som erhålls i enlighet med led c läggs i tillämpliga fall ett belopp som erhålls genom tilldelning av ett extra belopp på 500 EUR per ung arbetslös person (åldersgruppen 15-24 år) per år, beräknat på det antal unga arbetslösa i regionen som överstiger det antal personer som skulle vara arbetslösa om den genomsnittliga ungdomsarbetslöshetssiffran för alla mindre utvecklade regioner var tillämplig.
- e) Till det belopp som erhålls i enlighet med led d läggs i tillämpliga fall ett belopp som erhålls genom tilldelning av ett extra belopp på 250 EUR per person (åldersgruppen 25-64 år) per år, beräknat på det antal personer i regionen som skulle behöva subtraheras för att nå den genomsnittliga andelen av lågutbildade (högst grundskoleutbildning) för alla mindre utvecklade regioner.
- f) Till det belopp som erhålls i enlighet med led e läggs i tillämpliga fall ett belopp på 1 EUR per ton CO₂-ekvivalenter per år beräknat på regionens andel enligt befolkning av det antal ton CO₂-ekvivalenter som medlemsstaten överskrider målet för utsläppen av växthusgaser utanför systemet för handel med utsläppsrätter för 2030 i enlighet med kommissionens förslag från 2016.
- g) Till det belopp som erhålls i enlighet med punkt f ett belopp som erhålls genom tilldelning av ett extra belopp på 400 EUR per person per år, beräknat på regionens andel enligt befolkning av nettoinvandringen från länder utanför EU till medlemsstaten sedan den 1 januari 2013.

Fördelningsmetod för mer utvecklade regioner stödberättigade inom målet Investering för sysselsättning och tillväxt – artikel 102.2 c

3. Den totala ursprungliga teoretiska finansieringsramen ska erhållas genom att stödintensiteten på 18 EUR per person och år multipliceras med antalet stödberättigade invånare.
4. Andelen för varje berörd medlemsstat ska vara summan av andelarna för dess stödberättigade regioner vilka fastställs enligt följande kriterier som viktas på angivet sätt:
 - a) Total regional befolkning (viktning 20 %).
 - b) Antal arbetslösa personer i Nuts 2-regioner med en arbetslöshetsnivå över genomsnittet för alla mer utvecklade regioner (viktning 15 %).
 - c) Sysselsättning som måste tillföras för att nå den genomsnittliga sysselsättningsnivån (åldersgruppen 20–64 år) för alla mer utvecklade regioner (viktning 20 %).
 - d) Antal personer i åldern 30–34 år med tertiär utbildning som måste tillföras för att nå den genomsnittliga nivån för andelen med tertiär utbildning (i åldrarna 30–34 år) för alla mer utvecklade regioner (viktning 20 %).
 - e) Antal elever som lämnar utbildningen i förtid (i åldern 18–24 år) som ska subtraheras för att nå den genomsnittliga andelen elever som lämnar utbildningen i förtid (i åldern 18–24) för alla mer utvecklade regioner (viktning 15 %).
 - f) Skillnad mellan observerad BNP i regionen (mätt i köpkraftsstandard) och teoretisk regional BNP om regionen skulle ha samma BNP per capita som den mest välmående Nuts 2-regionen (viktning 7,5 %).
 - g) Befolkning i Nuts 3-regioner med en befolkningstäthet under 12,5 invånare/km² (viktning 2,5 %).
5. Till de belopp per Nuts 2-region som erhålls i enlighet med punkt 4 läggs i tillämpliga fall ett belopp på 1 EUR per ton CO₂-ekvivalenter per år beräknat på regionens andel enligt befolkning av det antal ton CO₂-ekvivalenter som medlemsstaten överskrider målet för utsläppen av växthusgaser utanför systemet för handel med utsläppsrätter för 2030 i enlighet med kommissionens förslag från 2016.
6. Till de belopp per Nuts 2-region som erhålls i enlighet med punkt 5 läggs ett extra belopp på 400 EUR per person per år, beräknat på regionens andel enligt befolkning av nettoinvandringen från länder utanför EU till medlemsstaten sedan den 1 januari 2013.

Tilldelningsmetod för medlemsstater som är berättigade till stöd från Sammanhållningsfonden – artikel 102.3

7. Finansieringsramen ska erhållas genom att den genomsnittliga stödintensiteten på 62,9 EUR per person och år multipliceras med antalet stödberättigade invånare. Varje stödberättigad medlemsstats tilldelning av denna teoretiska finansieringsram motsvarar en procentsats som bygger på dess befolkning, ytareal och nationella välstånd och ska erhållas genom tillämpning av följande steg:
 - a) Beräkning av det aritmetiska medelvärdet av den andel som medlemsstatens befolkning och ytareal utgör av den totala befolkningen och ytarealen för alla stödberättigade medlemsstater. Om en medlemsstats andel av den totala befolkningen överstiger dess andel av den totala ytarealen med en faktor på 5 eller därutöver, vilket avspeglar en mycket hög befolkningstäthet, kommer emellertid endast andelen av den totala befolkningen att användas i detta steg.
 - b) Anpassning av de därigenom erhållna procentsiffrorna genom en koefficient som utgör en tredjedel av procenttalet för hur mycket medlemsstatens BNI per capita (i köpkraftsstandard) för perioden 2014-2016 över- eller understiger genomsnittlig

BNI per capita för samtliga stödberättigade medlemsstater (genomsnittet satt till 100 %).

För varje medlemsstat får inte andelen av Sammanhållningsfonden vara högre än en tredjedel av det totala anslaget minus anslag för det europeiska territoriella målet efter tillämpningen av punkterna 10–16. Denna justering kommer att proportionellt öka alla andra överföringar som följer av punkterna 1–6.

Tilldelningsmetod för målet Europeiskt territoriellt samarbete - artikel 9

8. Tilldelningen av resurser per medlemsstat, inbegripet gränsöverskridande, transnationellt och de yttersta randområdenas samarbete, fastställs som den viktade summan av de andelar som fastställs på grundval av följande kriterier som viktas på angivet sätt:
 - a) Den totala folkmängden i samtliga Nuts 3-landgränsregioner och andra Nuts 3-regioner där minst hälften av befolkningen i regionen bor inom 25 km från landgränsen (viktning 36 %).
 - b) Befolkning som bor inom 25 km från landgränserna (viktning 24 %).
 - c) Den totala befolkningen i medlemsstaterna (viktning 20 %).
 - d) Den totala folkmängden i samtliga Nuts 3-kustgränsregioner och andra Nuts 3-regioner där minst hälften av befolkningen i regionen bor inom 25 km från kustgränsen (viktning 9,8 %).
 - e) Befolkning som lever i marina gränsområdena inom 25 km från kustgränserna (viktning 6,5 %).
 - f) Den totala befolkningen i de yttersta randområdena (viktning 3,7 %).

Andelen av den gränsöverskridande komponenten motsvarar summan av vikterna av kriterierna a och b. Andelen av den transnationella komponenten motsvarar summan av vikterna av kriterierna c, d och e. Andelen av de yttersta randområdenas samarbete motsvarar vikten av kriterium f.

Tilldelningsmetod för den tilläggsfinansiering för de yttersta randområden som anges i artikel 349 i EUF-fördraget och för de Nuts 2-regioner som uppfyller kriterierna i artikel 2 i protokoll nr 6 till 1994 års anslutningsakt - artikel 104.1 e

9. Ett extra särskilt anslag motsvarande en stödintensitet på 30 EUR per invånare per år ska tilldelas de yttersta Nuts 2-regionerna och nordliga glest befolkade Nuts 2-regioner. Det anslaget kommer att fördelas per region och medlemsstat på ett sätt som står i proportion till den totala befolkningen i dessa regioner.

Minimi- och maximinivåer på överföringarna från de fonder som beviljar stöd för ekonomisk, social och territoriell sammanhållning

10. För att bidra till att uppnå en tillräcklig koncentration av sammanhållningsfinansiering till de minst utvecklade regionerna och medlemsstaterna och minska de skillnader i den genomsnittliga stödintensiteten per capita, ska maximinivån på överföringar (den övre gränsen) från fonderna till varje enskild medlemsstat fastställas som en procentandel av den medlemsstatens BNP, och dessa procentandelar vara följande:
 - a) För medlemsstater vars genomsnittliga BNI per capita (köpkraftsstandard) är under 60 % av genomsnittet för EU-27: 2,3 % av deras BNP.

- b) För medlemsstater vars genomsnittliga BNI per capita (köpkraftsstandard) är minst 60 % men under 65 % av genomsnittet för EU-27: 1,85 % av deras BNP.
- c) För medlemsstater vars genomsnittliga BNI per capita (köpkraftsstandard) är minst 65 % av genomsnittet för EU-27: 1,55 % av deras BNP.

Den övre gränsen ska tillämpas på årsbasis och kommer i tillämpliga fall att proportionellt minska alla överföringar (med undantag för de mer utvecklade regionerna och målet Europeiskt territoriellt samarbete) till den berörda medlemsstaten i syfte att uppnå den maximala överföringsnivån.

11. De bestämmelser som fastställts i punkt 10 får inte leda till att anslagen per medlemsstat överstiger 108 % av den nivå de hade i reala termer under programperioden 2014-2020. Denna justering ska tillämpas proportionellt på alla överföringar (med undantag för målet Europeiskt territoriellt samarbete) till den berörda medlemsstaten i syfte att uppnå den maximala överföringsnivån.
12. Det minsta totala anslaget från fonderna för en medlemsstat ska motsvara 76 % av dess enskilda totala anslag för 2014-2020. De justeringar som behövs för att uppfylla detta krav ska tillämpas proportionellt på anslag från fonderna, med undantag för anslag från målet Europeiskt territoriellt samarbete.
13. Det högsta totala anslaget från fonderna för en medlemsstat med en BNI per capita (i köpkraftsstandard) på minst 120 % av genomsnittet för EU-27 ska motsvara dess individuella totala anslag för 2014-2020. De justeringar som behövs för att uppfylla detta krav ska tillämpas proportionellt på anslag från fonderna, med undantag för anslag från målet Europeiskt territoriellt samarbete.

Kompletterande bestämmelser

14. För alla regioner som klassificerats som mindre utvecklade regioner under programperioden 2014-2020, men vars BNP per capita är högre än 75 % av genomsnittet för EU-27, kommer det minsta årliga stödet enligt målet Investering för sysselsättning och tillväxt att motsvara 60 % av deras tidigare vägledande genomsnittliga årliga anslag enligt målet Investering för sysselsättning och tillväxt, beräknat av kommissionen inom ramen för den fleråriga budgetramen 2014-2020.
15. Ingen övergångsregion ska få mindre än vad den skulle ha fått om den varit en mer utvecklad region.
16. Totalt 60 000 000 EUR kommer att anslås till Peace Plus-programmet när det gör insatser till stöd för fred och försoning. Dessutom ska minst 60 000 000 EUR anslås till Peace Plus-programmet från anslaget till Irland inom målet Europeiskt territoriellt samarbete (Interreg) för det fortsatta gränsöverskridande samarbetet mellan nord och syd.

Tillämpningen av punkterna 1–16 resulterar i följande anslag till medlemsstaterna:

	2018 års priser	Löpande priser
BE	2 443 732 247	2 754 198 305
BG	8 929 511 492	10 081 635 710
CZ	17 848 116 938	20 115 646 252
DK	573 517 899	646 380 972
DE	15 688 212 843	17 681 335 291
EE	2 914 906 456	3 285 233 245
IE	1 087 980 532	1 226 203 951
EL	19 239 335 692	21 696 841 512
ES	34 004 950 482	38 325 138 562
FR	16 022 440 880	18 058 025 615
HR	8 767 737 011	9 888 093 817
IT	38 564 071 866	43 463 477 430
CY	877 368 784	988 834 854
LV	4 262 268 627	4 812 229 539
LT	5 642 442 504	6 359 291 448
LU	64 879 682	73 122 377
HU	17 933 628 471	20 247 570 927
MT	596 961 418	672 802 893
NL	1 441 843 260	1 625 023 473
AT	1 279 708 248	1 442 289 880
PL	64 396 905 118	72 724 130 923
PT	21 171 877 482	23 861 676 803
RO	27 203 590 880	30 765 592 532
SI	3 073 103 392	3 463 528 447
SK	11 779 580 537	13 304 565 383
FI	1 604 638 379	1 808 501 037
SE	2 141 077 508	2 413 092 535

Europeiska
unionens råd

Bryssel den 30 maj 2018
(OR. en)

9536/18

**Interinstitutionellt ärende:
2018/0199 (COD)**

**FSTR 24
REGIO 32
FC 25
CADREFIN 51
RELEX 482
IA 152
CODEC 901**

FÖRSLAG

från:	Jordi AYET PUIGARNAU, direktör, för Europeiska kommissionens generalsekreterare
inkom den:	30 maj 2018
till:	Jeppe TRANHOLM-MIKKELSEN, generalsekreterare för Europeiska unionens råd
Komm. dok. nr:	COM(2018) 374 final
Ärende:	Förslag till EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS FÖRORDNING om särskilda bestämmelser för målet Europeiskt territoriellt samarbete (Interreg) med stöd av Europeiska regionala utvecklingsfonden och finansieringsinstrument för externa åtgärder

För delegationerna bifogas dokument – COM(2018) 374 final.

Bilaga: COM(2018) 374 final

Strasbourg den 29.5.2018
COM(2018) 374 final

2018/0199 (COD)

Förslag till

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS FÖRORDNING

om särskilda bestämmelser för målet Europeiskt territoriellt samarbete (Interreg) med stöd av Europeiska regionala utvecklingsfonden och finansieringsinstrument för externa åtgärder

{SEC(2018) 268 final} - {SWD(2018) 282 final} - {SWD(2018) 283 final}

MOTIVERING

1. BAKGRUND TILL FÖRSLAGET

Den 2 maj 2018 antog kommissionen ett förslag om nästa fleråriga budgetram för perioden 2021–2027¹.

En förenkling av ramen har fastställts som ett viktigt mål i diskussionsunderlaget om EU:s finanser såväl som genom efterhandsutvärderingen av den nuvarande ramen och det offentliga samrådet om ramen för 2021–2027. Erfarenhetsmässigt har man förstått att de nuvarande reglerna är alltför komplexa och fragmenterade, vilket leder till onödig börda för programansvariga och slutliga stödmottagare.

När det gäller målet Europeiskt territoriellt samarbete (Interreg) föreslår kommissionen en stor insats för att förenkla samarbetet utanför unionens gränser. Fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (nedan kallat *EUF-fördraget*) skiljer tydligt mellan det territoriella samarbetet mellan medlemsstaterna och ekonomiskt, finansiellt och tekniskt samarbete med länder utanför EU. Territoriellt samarbete mellan medlemsstaterna sker enligt (inre) ekonomisk, social och territoriell sammanhållning (tredje delen avdelning XVIII om unionens politik och inre åtgärder). Ekonomiskt, finansiellt och tekniskt samarbete med länder utanför EU behandlas i kapitel 2 och utvecklingssamarbete i avdelning III kapitel 3 (samarbete med tredjeländer och humanitärt bistånd) i femte delen av unionens yttre åtgärder, såväl som del fyra om associering av de utomeuropeiska länderna och territorierna (ULT).

Det är därför inte rättsligt möjligt att inrätta en enda fond för samarbete inom och utanför EU:s gränser. Genom en stor insats för att förenkla och maximera synergien mellan dem, syftar emellertid förordningarna som styr EU:s framtida yttre finansieringsinstrument,

- IPA III: Instrumentet för stöd inför anslutningen² (nedan kallat *IPA III*)
- NDICI: Instrumentet för grannskapspolitik, utvecklingssamarbete och internationellt samarbete³ (nedan kallat *NDICI*) och
- ULT-programmet: Rådets beslut om associering av de utomeuropeiska länderna och territorierna⁴ med upprättande av ett finansieringsinstrument i form av ett program (nedan kallat *ULT-programmet*),

till att upprätta tydliga regler för att överföra en del av sina resurser till Interregprogrammen. Dessa kommer sedan att genomföras främst enligt de regler som har fastställts i förordningen om särskilda bestämmelser för målet Europeiskt territoriellt samarbete (Interreg) med stöd från Europeiska regionala utvecklingsfonden och finansieringsinstrument för externa åtgärder (nedan kallad *förordningen om målet Europeiskt territoriellt samarbete (Interreg)* eller *ETS/Interregförordningen*). Dessa kommer att genomföras av myndigheter med ansvar för Interregprogram i medlemsstaterna enligt delad förvaltning.

När det gäller IPA III kommer beloppet för bidraget till Interregprogrammen att fastställas enligt artikel 10 i ETS-/Interregförordningen, som kommer att tillämpas för användningen av

¹ COM(2018) 322 final, 2.5.2018.

² Förordning (EU) XXX om inrättande av instrumentet för stöd inför anslutningen (EUT L xx, s. y).

³ Förordning (EU) XXX om inrättande av instrumentet för grannskapspolitik, utvecklingssamarbete och internationellt samarbete (EUT L xx, s. y).

⁴ Rådets beslut (EU) XXX om associering av de utomeuropeiska länderna och territorierna med Europeiska unionen samt förbindelser mellan Europeiska unionen å ena sidan och Grönland och Konungariket Danmark å andra sidan (EUT L xx, s. y).

bidraget. I förekommande fall kan IPA III också bidra till transnationella och interregionala samarbetsprogram eller åtgärder som upprättas och genomförs enligt ETS-/Interregförordningen (artikel 5.4 och 5.5 i IPA III-förordningen).

När det gäller NDICI, där åtgärder ska vidtas som är globala, transregionala eller regionala, kan kommissionen – enligt relevanta fleråriga vägledande program eller relevanta handlingsplaner eller åtgärder – besluta att utvidga omfattningen av åtgärder till länder och territorier som inte omfattas av NDICI-förordningen. Syftet är att säkerställa att unionens finansiering är sammanhållen och effektiv eller att främja regionalt eller transregionalt samarbete. Kommissionen kan i synnerhet inbegripa särskild finansiering för att hjälpa partnerländer och regioner att stärka sitt samarbete med de närmaste yttersta randområdena i EU och med utomeuropeiska länder och territorier som omfattas av beslutet om ULT-programmet. För detta ändamål kan NDICI, vid behov och på grundval av ömsesidighet och proportionalitet avseende finansieringsnivåerna från ULT-programmet och/eller ETS-/Interregförordningen, bidra till åtgärder som genomförs av ett partnerland eller en region eller någon annan enhet enligt denna föreslagna förordning, av ett land, territorium eller någon annan enhet enligt beslutet om ULT-programmet eller av ett yttersta randområde inom EU, enligt gemensamma operativa program eller till interregionala samarbetsprogram eller åtgärder som upprättats och genomförts enligt ETS-/Interregförordningen (artikel 33.2 i NDICI-förordningen och artikel 87 i beslutet om ULT-programmet).

För att möjliggöra överensstämmelse med annan EU-politik inom detta område styrs reglerna för tillämpning och genomförande av Europeiska regionala utvecklingsfonden (nedan kallad *Eruf*) så långt som möjligt av förordningen om gemensamma bestämmelser. I denna anges gemensamma bestämmelser för alla sju delade förvaltningsfonder på EU-nivå. Dessa är särskilt:

- SF: Sammanhållningsfonden⁵
- EHFF: Europeiska havs- och fiskerifonden⁶
- Eruf: Europeiska regionala utvecklingsfonden⁷
- ESF+: Europeiska socialfonden plus⁸
- Amif: Asyl- och migrationsfonden⁹
- BMVI: Instrumentet för gränsförvaltning och visering¹⁰
- ISF: Fonden för inre säkerhet¹¹.

För att förenkla lagstiftningen och se till att de tillämpliga bestämmelserna är tydliga anges gemensamma och fondspecifika regler i förordningen om gemensamma bestämmelser. Det gäller också förordningen som omfattar både Eruf och Sammanhållningsfonden när dessa används för målet ”Investeringar för sysselsättning och tillväxt” och för Eruf inom målet ”Europeiskt territoriellt samarbete” (Interreg).

⁵ [Referens]

⁶ [Referens]

⁷ [Referens]

⁸ [Referens]; förutom ”Unionsprogrammet för sysselsättning och social innovation” och ”Unionsprogrammet för hälsa”.

⁹ [Referens]; endast komponenter med delad förvaltning.

¹⁰ [Referens]; förutom instrumentet för tullkontrollutrustning.

¹¹ [Referens]

Program inom målet ”Europeiskt territoriellt samarbete” (Interreg) som inbegriper flera medlemsstater och även länder utanför EU, har särskilda särdrag. Förordningen om målet Europeiskt territoriellt samarbete (Interreg) innehåller därför särskilda bestämmelser för Interreg, både i förhållande till förordningen om gemensamma bestämmelser och förordningen som omfattar både Eruf och Sammanhållningsfonden. Det innehåller också särskilda regler för program inom ETS-/Interreg-målet (”Interregprogram”) där medlemsstaterna samarbetar med länder utanför EU.

I EU:s finansieringsinstrument för externa åtgärder anges tydliga ”överföringsregler” för alla Interregkomponenter. Under programperioden 2014–2020 förvaltades redan programmen för gränsöverskridande samarbete med stöd av IPA av GD Regional- och stadspolitik, och genomförandebestämmelserna – grundade på IPA-förordningen – var i huvudsak anpassade till Interregreglerna för samarbetsprogram i medlemsstaterna. Program inom det europeiska grannskapsinstrumentet (ENI) och gränsöverskridande samarbete förvaltades av GD Grannskapspolitik och utvidgningsförhandlingar; genomförandebestämmelserna, grundade på ENI-förordningen, angav en rad skillnader från Interregreglerna. Samarbetet kring de yttersta randområdena organiserades främst på projektnivå, plus några pilotåtgärder som inbegrep myndigheter för Interregprogram vid genomförandet av samarbetsåtgärder genom indirekt förvaltning.

2. RÄTTSLIG GRUND, SUBSIDIARITETSPRINCIPEN OCH PROPORTIONALITETSPRINCIPEN

EU-åtgärder är motiverade med stöd av artikel 174 i EUF-fördraget: ”För att främja en harmonisk utveckling inom hela unionen ska denna utveckla och fullfölja sin verksamhet för att stärka sin ekonomiska, sociala och territoriella sammanhållning. Unionen ska särskilt sträva efter att minska skillnaderna mellan de olika regionernas utvecklingsnivåer och eftersläpningen i de minst gynnade regionerna”.

Erufs syfte fastställs i artikel 176 i EUF-fördraget: ”Europeiska regionala utvecklingsfondens syfte är att bistå med att avhjälpa de viktigaste regionala obalanserna i unionen genom att delta i utvecklingen och den strukturella anpassningen av regioner som utvecklas långsammare samt i omstruktureringen av industriregioner på tillbakagång”.

Dessutom anges i artikel 174 att särskild hänsyn tas till landsbygdsområden, områden som påverkas av strukturomvandlingar och regioner med allvarliga och permanenta, naturbetingade eller demografiska nackdelar. Dessa omfattar de nordligaste regionerna med mycket låg befolkningstäthet samt öregioner, gränsregioner och bergsregioner.

Artikel 178 i EUF-fördraget utgör den rättsliga grunden för att anta genomförandebestämmelser för Eruf, den sammanhållningspolitiska fond som stöder målet Europeiskt territoriellt samarbete (Interreg).

När det gäller stöd från EU:s finansieringsinstrument för externa åtgärder utgör artikel 212.2 i EUF-fördraget den rättsliga grunden för ekonomiskt, finansiellt och tekniskt samarbete med tredjeländer i allmänhet, inbegripet de som kan komma ifråga för anslutning: ”1. Utan att det påverkar tillämpningen av övriga bestämmelser i fördragen, särskilt artiklarna 208–211, ska unionen samarbeta med andra tredjeländer än utvecklingsländerna i ekonomiskt, finansiellt och tekniskt hänseende, inbegripet bistånd, i synnerhet finansiellt bistånd. Detta samarbete ska vara förenligt med unionens utvecklingspolitik och ska genomföras inom ramen för principerna och målen för unionens yttre åtgärder. Unionens och medlemsstaternas åtgärder ska komplettera och förstärka varandra. 2. Europaparlamentet och rådet ska i enlighet med det ordinarie lagstiftningsförfarandet besluta om de åtgärder som krävs för att genomföra punkt 1.”

Artikel 209.1 i EUF-fördraget utgör den rättsliga grunden för samarbete med utvecklingsländerna: ”1. Europaparlamentet och rådet ska i enlighet med det ordinarie lagstiftningsförfarandet besluta om de åtgärder som krävs för att genomföra politiken för utvecklingssamarbete och som kan gälla fleråriga program för samarbete med utvecklingsländer eller program med tematisk inriktning.”

Enligt artikel 349 i EUF-fördraget kan slutligen de åtgärder som avses i första stycket i artikeln vidtas med hänsyn till de yttersta randområdenas strukturella, sociala och ekonomiska situation, med beaktande av deras särdrag och särskilda begränsningar.

Subsidiaritetsprincipen och proportionalitetsprincipen

I konsekvensbedömningen¹² fastställdes olika orsaker till att EU:s åtgärder skapar mervärde till nationella insatser. Dessa omfattar följande:

- I många länder utgör Eruf och Sammanhållningsfonden minst 50 % av de offentliga investeringarna – dessa medlemsstater skulle annars inte ha den **ekonomiska möjligheten att göra sådana investeringar**.
- Det finns betydande potentiella **spridningseffekter** över nationella och regionala gränser, t.ex. för investeringar i innovation och små och medelstora företag. Det finns en viktig roll för EU-nivån när det gäller att säkerställa att sådana spridningseffekter uppstår och förhindra underinvesteringar. Dessutom måste investeringar utformas för att maximera spridningseffekterna.
- I de flesta regioner, inbegripet mer utvecklade, utgör **strategier för smart specialisering** en konsekvent strategisk ram för investeringar och ger högt mervärde. Dessa utlöstes genom det strategiska programkravet för Eruf-stöd och det motsvarande villkoret. Fördelarna med sådana strategier tenderar sålunda att vara störst i de mest utvecklade regionerna (särskilt i Norden, Österrike, Tyskland, Benelux och Frankrike).
- **Det främjar EU:s prioriteringar.** Detta inkluderar strukturella reformer av arbetsmarknader, transport, miljö, energi, utbildning och socialpolitik och program samt administrativ modernisering.
- Eruf ger **konkreta resultat på områden som medborgarna tycker är viktiga** – ”EU-budgeten bidrar till att man uträttar de saker som är viktiga för européerna”¹³. Att hjälpa regionerna att anpassa sig till utmaningarna i samband med globaliseringen, skapa 420 000 jobb genom att stödja 1,1 miljoner små och medelstora företag mellan 2014 och 2020, ta itu med fattigdomen i städerna – allt detta är prioriteringar för den europeiska allmänheten. Det kan noteras att många av dessa resultat är särskilt tydliga utanför sammanhållningsländerna.

De strategiska valen i den föreslagna förordningen är proportionerliga av följande skäl:

- Programmen förvaltas inte direkt av Europeiska kommissionen, utan genomförs i stället i partnerskap med medlemsstaterna (genom delad förvaltning).

¹² Närmare information finns i kapitel 3.1 i konsekvensbedömningen om subsidiaritetsprincipen och mervärde för Eruf och Sammanhållningsfonden.

¹³ Se kommissionens *Diskussionsunderlag om framtiden för EU:s finanser* (COM(2017) 358 final, 28.6.2017): https://ec.europa.eu/commission/publications/reflection-paper-future-eu-finances_sv.

- De kombinerade reglerna (den relevanta förordningen om gemensamma bestämmelser plus denna förordning) är väsentligt enklare och mer konsoliderade än de för föregående period.

3. RESULTAT AV EFTERHANDSUTVÄRDERINGAR, SAMRÅD MED BERÖRDA PARTER OCH KONSEKVENSBEDÖMNINGAR

Efterhandsutvärdering av Interreg 2007–2013

Vid utgången av 2013 hade Interregprogrammen finansierat nästan 7 000 projekt inom områden som ligger till grund för Europa 2020-strategin. Dessa omfattade skapandet och utvidgningen av ekonomiska kluster, upprättandet av kompetenscentrum, högskolor och utbildningscentrum, samarbetsnätverk mellan forskningscentrum och gränsöverskridande rådgivningstjänster för företag och nystartade företag. De ca 1 300 miljöprojekten omfattade gemensam förvaltning av naturtillgångar, inbegripet havs- och flodområden; samarbetsåtgärder för att bekämpa naturliga risker, att reagera på klimatförändringar och bevara biologisk mångfald och pilotinitiativ för att utveckla förnybar energi.

Interregprogrammen bidrog till ett antal förbättringar, bl.a. tillgänglighet, gemensam utbildning och ökat skydd mot miljörisker och risker skapade av människan. Internationaliseringen av små och medelstora företag förbättrades, särskilt i gränsregioner. Programmen bidrog också till bredare effekter, särskilt genom att minska specifika hinder mot samarbete (främst kulturella och fysiska hinder) och förbättra social integration.

I efterhandsutvärdering drog man även följande slutsatser:

1. Interregprogrammen var fortfarande mycket breda och syftade ofta till att främst utveckla samarbete och kopplingar. Det är viktigt att hitta en lämplig balans mellan samarbete (som fortfarande är ett centralt element i Interreg) och ta tillvara erfarenheterna för målen inom sammanhållningspolitiken.
2. Idén med en funktionell region eller ett funktionellt område verkar ha fått begränsad uppmärksamhet vid fastställandet av vilka regioner man ska stödja. Detta är dock viktigt för att överväga de potentiella fördelarna med gränsöverskridande och transnationellt samarbete.
3. De flesta program har antagit ett gräsrotsperspektiv för fastställandet av vilka projekt som ska stödjas. Detta gjorde det svårt att ha en sammanhållen strategi för att främja utvecklingen och den socioekonomiska och territoriella integrationen i de berörda regionerna, även om de flesta enskilda projekt bidrog.
4. Det var mycket begränsad samordning mellan Interregprogrammen och de vanliga programmen. Möjligheten att komplettera det ena med det andra och förstärka effekterna på utvecklingen förlorades därför.

Man tar itu med dessa svagheter genom förordningarna för programperioden 2014–2020. I synnerhet bör resultat- och prestationsramen säkerställa en större koncentration av medel till ett begränsat antal strategiska mål, med en välformulerad interventionslogik från början och mätning av resultat.

Under perioden 2021–2027 kommer man att sträva efter att ytterligare stärka samarbetet. Detta kommer att ske särskilt genom följande åtgärder:

1. Anpassning av Interregprogrammets struktur för att kunna ta hänsyn till funktionsområden på ett bättre sätt. Bättre effektivisering av de gränsöverskridande

programmen för att koncentrera resurser till landgränser med en hög grad av gränsöverskridande samverkan. Förstärkning av havssamarbetet genom att man kombinerar den gränsöverskridande och den transnationella dimensionen för arbete som rör olika havsområden i nya havsprogram.

2. Integrera gränsöverskridande samarbete i det aktuella strategiska arbete som beskrivs i kommissionens meddelande *Att stärka tillväxt och sammanhållning i EU:s gränsområden*¹⁴ (nedan kallat *meddelandet om gränsområden*). Inriktade program på åtgärder som är av direkt intresse för människor och företag i gränsområdena.
3. Stärka de Interregprogram för transnationellt samarbete och havssamarbete som omfattar samma funktionsområden som de befintliga makroregionala strategierna. Öka anpassningen mellan finansiering och prioriteringar för de makroregionala strategierna.
4. Stärka interregionalt samarbete för innovation enligt beskrivningen i kommissionens meddelande *Ökad innovation i EU:s regioner: strategier för motståndskraftig, inkluderande och hållbar tillväxt*¹⁵. Detta kommer att göras genom att man föreslår ett nytt interregionalt instrument som syftar till att hjälpa dem som deltar i strategier för smart specialisering att samarbeta för att öka innovationen och få ut innovativa produkter och processer på den europeiska marknaden.
5. Förordningarna om gemensamma bestämmelser och Eruf kommer att främja och stödja en starkare samordning mellan Interregprogrammen och programmen för investeringar för sysselsättning och tillväxt. Detta kommer att ske genom att man ser till att samsamarbetsåtgärder är väl representerade i de prioriteringar som finansieras genom dessa program.

Lärdomar från IPA 2014–2020

IPA främjar territoriellt samarbete aktivt, t.ex. genom gränsöverskridande program, transnationella och interregionala samsamarbetsprogram och makroregionala strategier. Mervärdet är uppenbart: försoning och förtroendeskapande på västra Balkan, övervinnande av geografiska och mentala hinder och utveckling av goda grannförbindelser – alla dessa är fortfarande viktiga aspekter av utvidgningsprocessen, som endast hanteras genom EU-program och inte genom andra givare.

Efterhandsutvärdering av programmen för gränsöverskridande samarbete med stöd av det europeiska grannskaps- och partnerskapsinstrument (EGPI)¹⁶ under perioden 2007–2013

De 13 program för gränsöverskridande samarbete med stöd EGPI som genomfördes under 2007–2013 omfattade nio landgränser, tre havsområden och en gränspassage till sjöss. De tilldelade anslagen uppgick till 947,2 miljoner euro med kombinerade medel från EGPI, Eruf och IPA. Med medel från de deltagande ländernas och/eller projektens stödmottagare uppgick

¹⁴ Meddelande från kommissionen till rådet och Europaparlamentet – *Att stärka tillväxt och sammanhållning i EU:s gränsområden*, COM(2017) 534 final, 20.9.2017.

¹⁵ Meddelande från kommissionen till Europaparlamentet, rådet, Ekonomiska och sociala kommittén samt Regionkommittén – *Ökad innovation i EU:s regioner: strategier för motståndskraftig, inkluderande och hållbar tillväxt*, COM(2017) 376 final, 18.7.2017.

¹⁶ På grundval av Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1638/2006 av den 24 oktober 2006 om fastställande av allmänna bestämmelser för upprättandet av ett europeiskt grannskaps- och partnerskapsinstrument (EUT L 310, 9.11.2006, s. 1).

anslagen sammanlagt till 1,2 miljarder euro. I programmet deltog 34 länder, varav 19 EU-länder och 12 av de 16 länder som omfattas av grannskapspolitiken samt Norge, Ryssland och Turkiet.

Sammanlagt finansierade programmen 941 projekt under hela perioden genom avtal som sammanlagt motsvarade 910 miljoner euro (uppgifter från april 2017), varav 38 % kanaliserades till projekt för att främja ekonomiska utveckling, 32 % till miljöprojekt, 19 % till social utveckling och 11 % till säkerhetsfrågor. Den största delen av EU-medlen (70 %) kanaliserades via standardprojekt som valdes ut efter ansökningsomgångar. De storskaliga infrastrukturprojekten utgjorde 22 % av den totala EU-finansiering som omfattades av avtal (ca 195 miljoner euro), medan de strategiska projekten utgjorde en mindre del (8 % av den totala EU-finansiering som omfattades av avtal). Sammanlagt genomfördes 867 standardprojekt, 51 storskaliga infrastrukturprojekt och 23 strategiska projekt. Deltagandet i ansökningsomgångarna var mycket högt (sammanlagt inkom över 7 000 ansökningar för samtliga program), vilket vittnar om de gränsöverskridande samarbetsprojekternas dragningskraft hos berörda parter och i de stödberättigande områdena. I de gränsöverskridande samarbetsprogrammen inom EGPI deltog sammanlagt 4 569 organisationer från 36 olika länder, varav 2 106 organisationer från partnerländerna.

I efterhandsutvärderingen lovordades det mycket stora antalet gränsöverskridande samarbetsprojekt av varierande art och den solida grundvalen för samarbetet i förhållande till föregående period, med väl etablerade programmyndigheter och mer erfarna stödmottagare. I utvärderingen noterades samtidigt de otillräckliga bevisen för resultaten av dessa samarbetsprogram inom EGPI, fördröjningar med program- och projektgenomförandet samt de allmänt formulerade programmålen och prioriteringarna i ansökningsomgångarna, vilket ledde till ett mindre övergripande genomslag. Vissa av dessa aspekter har redan (helt eller delvis) åtgärdats i de nuvarande programmen för perioden 2014–2020.

Rekommendationerna för den nya programperioden är bland annat att fokusera programmen och se till att det får ett större genomslag, söka fler synergieffekter med andra EU-instrument och annan EU-politik, öka de storskaliga infrastrukturprojekternas mervärde, effektivisera programmen, förbättra prestationsramarna och praxis för övervakning och utvärdering samt öka det tekniska stödet och annat stöd till programmen.

Halvtidsutvärdering av programmen för gränsöverskridande samarbete med stöd av det europeiska grannskapsinstrumentet under perioden 2014–2020

I halvtidsutvärderingen av programmen för gränsöverskridande samarbete med stöd av det europeiska grannskapsinstrumentet för perioden 2014–2020 konstaterades det att strategin för de gränsöverskridande samarbetsprogrammen fortfarande är lämplig inom de EU-politiska ramarna och att den kan ge svar på utvecklingen i regionen. De gränsöverskridande samarbetsprogrammen ses som ett viktigt redskap för positivt samarbete mellan enskilda människor, lokala myndigheter och civilsamhället på båda sidor av EU:s gränser, även när vidare bilaterala förbindelser kan vara utmanande. Trots att programmet har utvecklats och genomförts i saktare takt än var som ursprungligen planerades anser berörda parter att processen har förbättrats i förhållande till föregående år och att man fortfarande har en stor beslutsamhet att genomföra programmen på ett framgångsrikt sätt.

Samråd med berörda parter

Ett offentligt samråd på nätet genomfördes mellan den 10 januari och 9 mars 2018. Samrådet omfattade sammanhållningspolitiken, dvs. Eruf, Sammanhållningsfonden och ESF, inbegripet aspekter av ETS/Interreg.

- När det gäller de viktigaste utmaningarna angav den största andelen (94 % av de svarande) att ”minska regionala skillnader” var mycket viktigt eller ganska viktigt. Detta följdes av ”sänka arbetslösheten, högkvalitativa arbetstillfällen och arbetskraftens rörlighet” och ”främja social integration och bekämpa fattigdom” (91 %).
- Av utmaningarna betraktades ”främja forskning och innovation” som den mest framgångsrika (61 %), följt av ”territoriellt samarbete” (59 %).
- 76 % av de svarande ansåg att fonderna ger mervärde i stor eller ganska stor omfattning; under 2 % ansåg att de inte ger något mervärde alls.
- Komplexa förfaranden (86 %) sågs som det överlägset största hindret för att kunna uppnå målen. Därefter kom revisions- och kontrollförfarandena (68 %) och brist på flexibilitet att reagera på oförutsedda omständigheter (60 %).
- För förenkling var det vanligaste valet ”färre, tydligare och mer kortfattade regler” (90 %). Detta följdes av ”anpassning av regler mellan EU-fonder” (79 %) och ”ökad flexibilitet” vid fördelning av resurser både till och inom ett programområde (76–77 %).

I svaren på de öppna frågorna stödde de svarande på det hela taget kraftfullt följande:

- Sammanhållningspolitik för alla regioner (dock med fortsatt fokus på mindre utvecklade regioner).
- Politisk innovation, inbegripet strategier för smart specialisering och smarta investeringar mer allmänt.
- Fortsättning och utveckling av tematisk koncentration.
- Fokusering på lokala utmaningar (särskilt hållbar stadsutveckling).
- Interregionalt samarbete, både gränsöverskridande och över hela Europa. Det senare är nödvändigt för smart specialisering – innovation inom högteknologiska sektorer beror ofta på utbyte och spridningseffekter från samarbete mellan kluster eller kunskapsnav i Europa.

Dessa frågor behandlas i denna föreslagna förordning som:

- fortsätter att fokusera på att ta itu med regionala skillnader och de utmaningar som regionerna står inför i Europa,
- fortsätter och förbättrar tematisk koncentration på smart tillväxt via strategier för smart specialisering och på låga koldioxidutsläpp och hållbar utveckling,
- bibehåller stöd till interregionalt samarbete och utvidgar detta till smart specialisering, och
- främjar lokal utveckling grundad på integrerade territoriella och lokala strategier och uppmuntrar till hållbar stadsutveckling samt kapacitetsuppbyggnad inom detta område.

Dessutom kommer förordningen om gemensamma bestämmelser att skapa en ram för Eruf att

- förenkla de komplexa förfaranden som är förknippade med den,

- öka flexibiliteten för att möta nya utmaningar, och
- anpassa reglerna mellan de olika EU-fonder som omfattas.

Konsekvensbedömning

Alternativen handlar om en minskning med 7 % av budgeten genom:

- Alternativ 1: Minska bidraget till de mer utvecklade regionerna.
- Alternativ 2: Bevara stödet på nyckelområden (tematisk koncentration) och minska det för andra teman.

Alternativ 2 är det föredragna alternativet, av följande skäl:

- För att hålla fokus på teman med högsta EU-mervärde, där uppgifter från utvärderingen antyder att politiken har haft störst effekt.
- Många av de största utmaningarna (globalisering och ekonomisk omvandling, övergång till en ekonomi med låga koldioxidutsläpp, miljöutmaningar, migration och flickor med fattigdom i städerna) påverkar i allt högre grad många regioner i EU, däribland de mer utvecklade. EU:s investeringar är både nödvändiga och ett tecken på solidaritet.
- Att behålla kritisk massa – investeringarna i de mer utvecklade regionerna är redan små räknat per capita.
- Vid det offentliga samrådet stödde de allra flesta berörda parterna Eruf i alla regioner. Detta tillvägagångssätt säkerställer också att sammanhållningspolitiska fonder har bättre synlighet i alla medlemsstater.

Förenkling

Det finns tecken på betydande administrativa kostnader i samband med Eruf. Enligt en ny studie¹⁷ uppgår de till 3 % av de genomsnittliga programkostnaderna. Den administrativa bördan för stödmottagare (inbegripet små och medelstora företag) är högre.

De flesta förenklingarna av Eruf kommer att skapas genom förordningen om gemensamma bestämmelser. Många är svåra att kvantifiera i förväg, men i studien gjordes följande uppskattningar:

- Att i större grad utnyttja förenklade kostnadsalternativ (eller betalningar grundade på villkoren) för Eruf kan väsentligt minska de totala administrativa kostnaderna – med 20–25 % om dessa alternativ tillämpas över hela linjen.
- Detta mer proportionella tillvägagångssätt för kontroll och revision innebär en betydande minskning av antalet verifikationer och av revisionsbördan för ”lågriskprogram”; Detta skulle minska de totala administrativa kostnaderna för Eruf med 2–3 % och kostnaderna för de berörda programmen med ett mycket större belopp.

En annan viktig aspekt av förenkling är att detta förslag skulle integrera stöd från Eruf och från EU:s finansieringsinstrument för externa åtgärder, enligt ovan.

E-sammanhållning och datautbyte

¹⁷ Spatial Foresight & t33 – *New assessment of administrative costs and burden in ESI Funds, preliminary results.*

Under programperioden 2014–2020 krävs ett system för elektronisk datautbyte mellan stödmottagarna och de förvaltande myndigheterna samt mellan de olika myndigheterna i förvaltnings- och kontrollsystemet. Detta förslag till förordning bygger på detta och utvecklar vissa punkter ytterligare i samband med datainsamling. Alla uppgifter som behövs för att övervaka genomförandet av programmet, inklusive om hur programmen fullgörs och vilka resultat som uppnås, kommer nu att överföras elektroniskt varannan månad. Det betyder att plattformen för öppna data uppdateras nästan omedelbart.

Uppgifter om stödmottagare och insatser kommer på liknande sätt att offentliggöras i elektronisk form på en webbplats som sköts av den förvaltande myndigheten.

4. BUDGETKONSEKVENSER

Förslaget påverkar inte budgeten. I förslaget till förordning om Eruf och Sammanhållningsfonden anges budgetkonsekvenserna av Eruf, som är källfonden för åtgärder som omfattas av detta förslag.

5. SAMMANFATTNING AV INNEHÅLLET I FÖRORDNINGEN

Mycket av tillämpningen och genomförandet av Eruf omfattas av förordningen om gemensamma bestämmelser. Detta förslag till förordning bör därför ses i detta sammanhang. Huvudfokus ligger på viktiga genomförande- och samarbetsfrågor, särskilt

- fastställande av och geografiskt tillämpningsområde för de fem komponenterna,
- särskilda mål och tillämpningsområden för Interreg,
- anpassningar av reglerna i förordningen om gemensamma bestämmelser för programplanering, programmyndigheter, förvaltning och kontroll samt ekonomisk förvaltning, och
- integration av EU:s finansieringsinstrument för externa åtgärder.

Kapitel I – Allmänna bestämmelser (Artiklarna 1–13)

Syfte, tillämpningsområde och Interregkomponenter

I detta kapitel anges syftet och tillämpningsområdet för ETS-/Interregförordningen. Där beskrivs särskilt de fem Interregkomponenterna: gränsöverskridande samarbete, transnationellt samarbete och havssamarbete, de yttersta randområdenas samarbete, interregionalt samarbete och de nya interregionala innovationsinvesteringarna.

Geografiskt tillämpningsområde

Kommissionen genomförde en studie- och samrådsprocess på över två år som kallades ”den gränsöverskridande granskningen”. Denna samlade uppgifter som visade att gränsområden allmänt sett uppvisar sämre ekonomiskt resultat än andra regioner inom en medlemsstat. Tillgången till offentliga tjänster som sjukhus och universitet är i allmänhet sämre i gränsområden. Navigering mellan olika administrativa och rättsliga system är fortfarande ofta komplicerat och dyrt.

Som en uppföljning till den gränsöverskridande granskningen antog kommissionen meddelandet om gränsregioner med förslag till ett antal konkreta åtgärder som EU och nationella, regionala och lokala myndigheter skulle vidta. Dessa åtgärder inbegriper att ”överväga den rättsliga och finansiella ramen för gränsöverskridande samarbete”. I

meddelandet föreslås att man ska undersöka hur framtida finansieringsprogram, däribland Interreg, kan bidra mer strategiskt till att förebygga och få bort gränshinder och utveckla gränsöverskridande offentliga tjänster.

Komponenten för gränsöverskridande samarbete kommer därför att inriktas på landgränser, medan det gränsöverskridande samarbetet vid sjögränser kommer att ingå i den utvidgade komponenten för ”transnationellt samarbete och havssamarbete”.

Förslagen för 2021–2027, både för investeringar för sysselsättning och tillväxt och för ETS-/Interregmålen avspeglar detta åtagande på två sätt. För det första höjer de avsevärt profilen för samsamarbetsåtgärderna i programmen. För det andra hjälper förslagen de gränsöverskridande programmen att fokusera mer än tidigare på institutionellt samarbete, lösa gränsfrågor och investera i gemensamma tjänster av allmänt intresse.

Medel och medfinansieringsgrad

Dessa bestämmelser gäller medlen både från Eruf och från EU:s finansieringsinstrument för externa åtgärder. En återbetalningsmekanism för de återstående fonderna anges om inga projektförslag lämnats in eller inget finansieringsavtal för Interregprogram för externt samarbete har undertecknats. I synnerhet för det externa samarbetet bör medfinansieringen vara högre än för målet ”Investering för sysselsättning och tillväxt”.

Kapitel II – Särskilda mål för Interreg och tematisk koncentration (artiklarna 14 och 15)

För att ta hänsyn till Interregs särskilda karaktär har följande två särskilda mål angetts:

”Bättre Interregstyrning”, och

”Ett tryggare och säkrare Europa”.

I förslaget till förordning anges också särskilda procentsatser för tematisk koncentration.

Kapitel III – Programplanering (Interregprogram – territoriell utveckling – insatser och småprojektfonder – tekniskt stöd) (artiklarna 16–26)

I detta kapitel anpassas reglerna i förordningen om gemensamma bestämmelser till Interregprogrammen. Ett nytt inslag är de s.k. småprojektfonderna, som gör det möjligt för det lokala och civila samhället att inrätta småskaliga projekt med hjälp av förenklade kostnadsalternativ.

Kapitel IV – Övervakning – utvärdering – information och kommunikation (artiklarna 27–35)

Även i detta kapitel anpassas reglerna i förordningen om gemensamma bestämmelser till Interregprogrammen.

För att säkerställa en enhetlig övervakning av hur programmet fullgörs upprätthåller och anpassar den föreslagna förordningen också gemensamma outputindikatorer, samtidigt som man för första gången lägger till gemensamma resultatindikatorer. Resultatindikatorerna gör det möjligt att rapportera resultaten omedelbart på plattformen för öppna data och jämföra dem mellan program och medlemsstater. De kommer också att användas i diskussioner om prestation och framgångsrika utvärderingar.

Kapitel V– Stödberättigande (artiklarna 36–43)

Reglerna om stödberättigande bör så långt som möjligt fastställas av varje enskild medlemsstat med ett minimum av EU-regler. Detta fungerar dock inte för Interregprogram, där mellan 2 och 27 olika uppsättningar nationella regler kan stå i strid med varandra och leda till konflikter. I detta kapitel anges därför en tydlig hierarki av EU-regler, Interreg-specifika regler och nationella regler för stödberättigande. De särskilda bestämmelserna i kommissionens delegerade förordning (EU) nr 481/2014 av den 4 mars 2014¹⁸ har integrerats i den här föreslagna förordningen.

Kapitel VI – Myndigheter, förvaltning och kontroll inom Interregprogrammen (artiklarna 44–48)

Reglerna i förordningen om gemensamma bestämmelser om myndigheter, förvaltning och kontroll har anpassats till Interregprogrammen. Detta påverkar i synnerhet den gemensamma revisionsmyndighetens funktion, och förenklar väsentligt insatsrevisionen.

Kapitel VII – Ekonomisk förvaltning, räkenskaper och finansiella korrigeringar (artiklarna 49 och 50)

Interregprogrammen bör få större och snabbare förfinansiering än andra program inom sammanhållningspolitiken så att stödmottagarna – som ofta inte har tillräckliga egna medel – kan inleda sina insatser. Dessutom bör återkravskedjan fastställas närmare.

Kapitel VIII – Tredjeländers och utomeuropeiska länders och territoriers deltagande i Interregprogram med delad förvaltning (artiklarna 51–59)

Utgångspunkten är att ”normala” ETS-/Interregregler kommer att tillämpas. Vissa anpassningar behövs dock för att ta hänsyn till att länderna utanför EU, partnerländerna eller de utomeuropeiska länderna och territorierna inte är bundna av EU-lagstiftningen. Detta påverkar programmyndigheterna, förvaltningsmetoderna, stödberättigandet, de storskaliga infrastrukturprojekten, upphandlingen, den ekonomiska förvaltningen och ingåendet av finansieringsavtal.

Kapitel IX – Särskilda bestämmelser för indirekt förvaltning (artiklarna 60 och 61)

Dessa bestämmelser gäller de interregionala innovationsinvesteringarna och kan beröra samarbetet mellan de yttersta randområdena.

Kapitel X – Slutbestämmelser (artiklarna 62–65)

Dessa bestämmelser gäller delegation, kommittéförfarande och övergångsbestämmelser.

BILAGA

I bilagan finns en mall för Interregprogrammen.

¹⁸ Kommissionens delegerade förordning (EU) nr 481/2014 av den 4 mars 2014 om komplettering av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1299/2013 vad gäller särskilda regler om utgifters stödberättigande för samarbetsprogram (EUT L 138, 13.5. 2014, s. 45).

Förslag till

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS FÖRORDNING**om särskilda bestämmelser för målet Europeiskt territoriellt samarbete (Interreg) med stöd av Europeiska regionala utvecklingsfonden och finansieringsinstrument för externa åtgärder**

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt artiklarna 178, 209.1, 212.2 och 349,

med beaktande av Europeiska kommissionens förslag,

efter översändande av utkastet till lagstiftningsakt till de nationella parlamenten,

med beaktande av Europeiska ekonomiska och sociala kommitténs yttrande¹⁹,

med beaktande av Regionkommitténs yttrande²⁰,

i enlighet med det ordinarie lagstiftningsförfarandet, och

av följande skäl:

- (1) Enligt artikel 176 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (nedan kallat *EUF-fördraget*) ska Europeiska regionala utvecklingsfonden (nedan kallad *Eruf*) bistå med att avhjälpa de viktigaste regionala obalanserna i unionen. Enligt den artikeln samt artikel 174 andra och tredje stycket i EUF-fördraget ska Eruf bidra till att minska skillnaderna i utvecklingsnivå mellan olika regioner och minska eftersläpningen i de minst gynnade regionerna, där särskild hänsyn ska tas till vissa kategorier av regioner, bland vilka gränsregioner uttryckligen anges.
- (2) I Europaparlamentets och rådets förordning (EU) [new CPR]²¹ fastställs gemensamma bestämmelser för Eruf och vissa andra fonder och i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) [new ERDF]²² fastställs bestämmelser om Eruf-stödets särskilda mål och tillämpningsområde. Det är nu nödvändigt att anta särskilda bestämmelser för målet Europeiskt territoriellt samarbete (Interreg) när en eller flera medlemsstater samarbetar över gränserna med avseende på effektiv programplanering, inklusive bestämmelser om tekniskt stöd, övervakning, utvärdering, kommunikation, stödberättigande, förvaltning och kontroll samt ekonomisk förvaltning.
- (3) För att stödja en harmonisk utveckling inom unionens territorium på olika nivåer bör Eruf stödja gränsöverskridande samarbete, transnationellt samarbete, havssamarbete, de yttersta randområdenas samarbete och interregionalt samarbete inom målet Europeiskt territoriellt samarbete (Interreg).

¹⁹ EUT C [...], [...], s. [...].

²⁰ EUT C [...], [...], s. [...].

²¹ [Referens]

²² [Referens]

- (4) Komponenten för gränsöverskridande samarbete bör syfta till att angripa gemensamma utmaningar som fastställs gemensamt i gränsregioner och att ta tillvara den outnyttjade tillväxtpotential som beskrivs i kommissionens meddelande *Att stärka tillväxt och sammanhållning i EU:s gränsområden*²³ (nedan kallat *meddelandet om gränsområden*). Komponenten för gränsöverskridande samarbete bör därför begränsas till samarbete vid landgränser och det gränsöverskridande samarbetet vid sjögränser bör integreras i den transnationella komponenten.
- (5) Komponenten för gränsöverskridande samarbete bör också omfatta samarbete mellan en eller flera medlemsstater och ett eller flera länder eller andra territorier utanför unionen. Det faktum att internt och externt gränsöverskridande samarbete ingår i denna förordning bör leda till en betydande förenkling och rationalisering av tillämpliga bestämmelser för programmyndigheterna i medlemsstaterna och för partnermyndigheterna och stödmottagarna utanför unionen i förhållande till programperioden 2014–2020.
- (6) Komponenten för transnationellt samarbetet och havssamarbete bör syfta till att stärka samarbetet genom åtgärder som leder till integrerad territoriell utveckling med koppling till unionens prioriteringar inom sammanhållningspolitiken och bör även inbegripa gränsöverskridande havssamarbete. Det transnationella samarbetet bör omfatta större territorier på unionens fastland, medan havssamarbete bör omfatta territorier kring havsområden och inbegripa det gränsöverskridande samarbetet vid sjögränser under programperioden 2014–2020. En så stor flexibilitet som möjligt bör gälla för att fortsätta att genomföra tidigare gränsöverskridande samarbete vid sjögränser inom ramen för ett bredare havssamarbete, särskilt genom att man definierar det territorium som omfattas, de särskilda målen för detta samarbete, kraven för ett projektpartnerskap och inrättandet av delprogram och särskilda styrkommittéer.
- (7) På grundval av erfarenheten med gränsöverskridande och transnationellt samarbete under programperioden 2014–2020 i de yttersta randområdena, där en kombination av de båda komponenterna inom ett enda program per samarbetsområde inte har utmynnat i tillräcklig förenkling för programmyndigheterna och stödmottagarna, bör en särskild komponent för de yttersta randområdena införas så att de så effektivt och enkelt som möjligt kan samarbeta med sina angränsande länder och territorier.
- (8) På grundval av erfarenheten med programmen för interregionalt samarbete inom Interreg och bristen på sådant samarbete i programmen inom målet ”Investering för sysselsättning och tillväxt” under programperioden 2014–2020 bör komponenten för interregionalt samarbete mer specifikt inriktas på att effektivisera sammanhållningspolitiken. Den komponenten bör därför begränsas till två program, ett program med syftet att möjliggöra alla typer av verksamhet, innovativa tillvägagångssätt och kapacitetssuppletering för program inom båda målen och att främja europeiska grupperingar för territoriellt samarbete som har inrättats eller ska inrättas i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1082/2006²⁴ och ett annat program med syftet att förbättra analysen av utvecklingstendenser. Det projektbaserade samarbetet inom unionen bör integreras i den nya komponenten för interregionala innovationsinvesteringar och kopplas nära till

²³ Meddelande från kommissionen till rådet och Europaparlamentet – Främja tillväxt och sammanhållning i EU:s gränsregioner, COM(2017) 534 final, 20.9.2017.

²⁴ Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1082/2006 av den 5 juli 2006 om en europeisk gruppering för territoriellt samarbete (EGTS), EUT L 210, 31.7.2006, s. 19.

genomförandet av kommissionens meddelande *Ökad innovation i EU:s regioner: strategier för motståndskraftig, inkluderande och hållbar tillväxt*²⁵, särskilt för att stödja tematiska plattformar för smart specialisering på sådana områden som energi, industriell modernisering eller jordbruk och livsmedel. Den integrerade territoriella utveckling som inriktas på funktionella stadsområden eller stadsområden bör slutligen koncentreras till programmen inom målet ”Investering för sysselsättning och tillväxt” i ett kompletterande instrument, Europeiska stadsinitiativet. De två programmen inom komponenten för interregionalt samarbete bör omfatta hela unionen och bör också vara öppna för deltagande av tredjeländer.

- (9) Det bör fastställas objektiva kriterier för att bestämma stödberättigade regioner och områden. För detta ändamål bör fastställandet av stödberättigade regioner på unionsnivå grundas på det gemensamma system för klassificering av regioner som inrättades genom Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1059/2003²⁶.
- (10) Det är nödvändigt att fortsätta att stödja eller, beroende på vad som är lämpligt, upprätta samarbete i alla dess aspekter med tredjeländer som gränsar till unionen, eftersom sådant samarbete är ett viktigt politiskt verktyg för regional utveckling och bör gynna de regioner i medlemsstaterna som gränsar till tredjeländer. För detta ändamål bör Eruf och unionens finansieringsinstrument för externa åtgärder – instrumentet för stöd inför anslutningen (nedan kallat *IPA*)²⁷, instrumentet för grannskapspolitik, utvecklingssamarbete och internationellt samarbete (nedan kallat *NDICI*)²⁸ samt programmet för de utomeuropeiska länderna och territorierna (nedan kallat *ULT-programmet*)²⁹ – stödja program för gränsöverskridande samarbete, transnationellt samarbete och havssamarbete, de yttersta randområdenas samarbete och interregionalt samarbete. Stödet från Eruf och unionens finansieringsinstrument för externa åtgärder bör grundas på ömsesidighet och proportionalitet. När det gäller gränsöverskridande samarbete med stöd av IPA III och NDICI bör dock stödet från Eruf kompletteras med minst motsvarande belopp från anslagen till gränsöverskridande samarbete inom IPA III och NDICI, med förbehåll för de högsta belopp som anges i respektive rättsakt, dvs. högst 3 % av finansieringsramen inom IPA III och högst 4 % av finansieringsramen för det geografiska område som omfattas av grannskapspolitiken enligt artikel 4.2 a i NDICI.
- (11) Stödet från IPA III bör i huvudsak inriktas på att hjälpa IPA-stödmottagarna att stärka de demokratiska institutionerna och rättstaten, reformera rättsväsendet och den offentliga förvaltningen, respektera de grundläggande rättigheterna och främja jämställdhet, tolerans, social inkludering och icke-diskriminering. Stödet från IPA bör fortsätta att stödja IPA-stödmottagarnas ansträngningar att främja regionalt, makroregionalt och gränsöverskridande samarbete samt territoriell utveckling, inklusive genom genomförande av unionens makroregionala strategier. Stödet från

²⁵ Meddelande från kommissionen till Europaparlamentet, rådet, Ekonomiska och sociala kommittén samt Regionkommittén – *Ökad innovation i EU:s regioner: strategier för motståndskraftig, inkluderande och hållbar tillväxt*, COM(2017) 376 final, 18.7.2017.

²⁶ Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1059/2003 av den 26 maj 2003 om inrättande av en gemensam nomenklatur för statistiska territoriella enheter (Nuts), EUT L 154, 21.6.2003, s. 1.

²⁷ Förordning (EU) XXX om inrättande av instrumentet för stöd inför anslutningen (EUT L xx, s. y).

²⁸ Förordning (EU) XXX om inrättande av instrumentet för grannskapspolitik, utvecklingssamarbete och internationellt samarbete (EUT L xx, s. y).

²⁹ Rådets beslut (EU) XXX om associering av de utomeuropeiska länderna och territorierna med Europeiska unionen samt förbindelser mellan Europeiska unionen å ena sidan och Grönland och Konungariket Danmark å andra sidan (EUT L xx, s. y).

IPA bör dessutom inriktas på frågor som rör säkerhet, migration och gränsförvaltning, säkerställande av tillgång till internationellt skydd, utbyte av relevant information, förbättring av gränskontroller samt fortsatta gemensamma ansträngningar att bekämpa irreguljär migration och smuggling av migranter.

- (12) När det gäller stöd från NDICI bör unionen utveckla särskilda förbindelser med närbelägna länder i syfte att skapa ett område med välstånd och god grannsämja som grundar sig på unionens värden och utmärks av nära och fredliga förbindelser som bygger på samarbete. Denna förordning och NDICI bör därför stödja interna och externa aspekter av relevanta makroregionala strategier. Dessa initiativ är strategiskt viktiga samtidigt som de ger meningsfulla politiska ramar för fördjupade förbindelser med och mellan partnerländer som grundas på principerna om ömsesidig redovisningsskyldighet, delat egenansvar och gemensamt ansvarstagande.
- (13) Det är viktigt att fortsätta att ta hänsyn till Europeiska utrikestjänstens och kommissionens roll när det gäller utarbetandet av den strategiska programplaneringen för de Interregprogram som får stöd genom Eruf och NDICI i enlighet med vad som fastställs i rådets beslut 2010/427/EU³⁰.
- (14) Med hänsyn till den särskilda situationen i unionens yttersta randområden måste det antas bestämmelser om på vilka villkor dessa områden kan få tillgång till strukturfonderna. Vissa bestämmelser i denna förordning bör därför anpassas till de särskilda förhållanden som råder i de yttersta randområdena i syfte att förenkla och främja samarbetet med deras grannar, med beaktande av kommissionens meddelande – *Ett starkare och förnyat strategiskt partnerskap med EU:s yttersta randområden*³¹.
- (15) Det är nödvändigt att fastställa de medel som ska tilldelas var och en av de olika komponenterna inom Interreg, inbegripet varje medlemsstats andel av de totala beloppen för gränsöverskridande samarbete, transnationellt samarbete och havssamarbete, de yttersta randområdenas samarbete och interregionalt samarbete samt medlemsstaternas möjligheter till flexibilitet mellan dessa komponenter. I förhållande till programperioden 2014–2020 bör andelen för gränsöverskridande samarbete sänkas, medan andelen för transnationellt samarbete och havssamarbete bör höjas till följd av att havssamarbete integreras, och en ny komponent för de yttersta randområdenas samarbete bör införas.
- (16) För att stödet från Eruf och från unionens finansieringsinstrument för externa åtgärder ska kunna utnyttjas så effektivt som möjligt bör det införas en mekanism för att organisera återlämnande av sådant stöd när program för externt samarbete inte kan antas eller måste avbrytas, inklusive med tredjeländer som inte får stöd från något av unionens finansieringsinstrument. Denna mekanism bör användas för att säkerställa att programmen fungerar så bra som möjligt och att maximal samordning mellan dessa instrument uppnås.
- (17) Eruf bör genom Interreg bidra till de särskilda målen under målen för sammanhållningspolitiken. Förteckningen över särskilda mål inom de olika tematiska målen bör dock anpassas till de särskilda behoven inom Interreg, genom fastställande av kompletterande särskilda mål för det politiska målet ”Ett mer socialt Europa genom

³⁰ Rådets beslut 2010/427/EU av den 26 juli 2010 om hur den europeiska avdelningen för yttre åtgärder ska organiseras och arbeta (EUT L 201, 3.8.2010, s. 30).

³¹ Meddelande från kommissionen till Europaparlamentet, rådet, Europeiska ekonomiska och sociala kommittén, Regionkommittén och Europeiska investeringsbanken – *Ett starkare och förnyat strategiskt partnerskap med EU:s yttersta randområden*, COM(2017) 623 final, 24.10.2017.

den europeiska pelaren för sociala rättigheter” i syfte att möjliggöra interventioner av ESF-typ.

- (18) Mot bakgrund av de unika och särskilda förhållandena på Irland och i syfte att stödja samarbetet mellan Irland och Nordirland enligt långfredagsavtalet bör ett nytt Peace-plus-program för gränsöverskridande samarbete fortsätta att genomföras på grundval av tidigare samarbetsprogram mellan de irländska grevskap som gränsar till Nordirland och Nordirland. Med tanke på programmets praktiska betydelse är det nödvändigt att se till att, när programmet verkar för att stödja fred och försoning, Eruf även bidrar till att främja social, ekonomisk och regional stabilitet i de berörda regionerna, särskilt genom åtgärder som främjar sammanhållning mellan lokalsamhällen. Med hänsyn till programmets särdrag bör det förvaltas på ett integrerat sätt där Förenade kungarikets bidrag integreras i programmet som externa inkomster avsatta för särskilda ändamål. Vidare bör vissa regler för urval av insatser i denna förordning inte tillämpas på det programmet när det gäller insatser till stöd för fred och försoning.
- (19) I denna förordning bör också två Interreg-specifika mål läggas till, ett mål till stöd för ett särskilt Interregmål i syfte att stärka den institutionella kapaciteten, förbättra det rättsliga och administrativa samarbetet, särskilt med koppling till genomförandet av meddelandet om gränsområden, intensifiera samarbetet mellan enskilda medborgare och institutioner samt utveckla och samordna makroregionala strategier och havsområdesstrategier, och ett annat mål för särskilda frågor som rör det externa samarbetet, t.ex. säkerhet, trygghet, gränspassage och migration.
- (20) Den största delen av unionens stöd bör koncentreras till ett begränsat antal politiska mål i syfte att maximera genomslaget för Interreg.
- (21) Bestämmelserna om utarbetande, godkännande och ändring av Interregprogrammen samt bestämmelserna om territoriell utveckling, urval av insatser, övervakning och utvärdering, programmyndigheter, insatsrevision och öppenhet och kommunikation bör anpassas till Interregprogrammets särdrag i förhållande till bestämmelserna i förordning (EU) [new CPR].
- (22) De bestämmelser om kriterier för att insatser ska anses vara genuint gemensamma och kooperativa, om partnerskap inom en Interreginsats och om den samordnande partners skyldigheter som fastställts under programperioden 2014–2020 bör fortsätta att gälla. Interregparterna bör dock samarbeta när det gäller alla de fyra aspekterna (utveckling, genomförande, bemanning och finansiering) och, när det gäller de yttersta randområdenas samarbete, tre av de fyra aspekterna, eftersom det bör vara enklare att kombinera stöd från Eruf med stöd genom unionens finansieringsinstrument för externa åtgärder, både på program- och på insatsnivå.
- (23) Det är nödvändigt att förtydliga reglerna för de småprojektfonder som genomförts sedan Interreg inleddes, men som aldrig har omfattats av några särskilda bestämmelser. I enlighet med vad som också anges i Regionskommitténs yttrande *Projekt för kontakter mellan människor och småskaliga projekt inom gränsöverskridande samarbetsprogram*³² fyller sådana småprojektfonder en viktig funktion för att bygga upp förtroende mellan människor och institutioner samtidigt som de ger ett stort europeiskt mervärde och i hög grad bidrar till det övergripande

³² Yttrande från Europeiska regionkommittén – *Projekt för kontakter mellan människor och småskaliga projekt inom gränsöverskridande samarbetsprogram*, 12.7.2017 (EUT C 342, 12.10.2017, s. 38).

målet i programmen för gränsöverskridande samarbete genom att de övervinner gränshinder och integrerar gränsområden och deras invånare. I syfte att förenkla den ekonomiska förvaltningen av småskaliga projekt för slutmottagarna, som ofta inte är vana vid att ansöka om EU-medel, bör det bli obligatoriskt att använda förenklade kostnadsalternativ och enhetsbelopp under en viss gräns.

- (24) Eftersom flera medlemsstater deltar och de administrativa kostnaderna därför är högre, särskilt för kontroller och översättning, bör utgiftstaket för tekniskt stöd vara högre än det för målet ”Investering för sysselsättning och tillväxt”. För att kompensera för de högre administrativa kostnaderna bör medlemsstaterna när så är möjligt uppmuntras att minska den administrativa bördan för genomförandet av gemensamma projekt. Dessutom bör Interregprogram med begränsat stöd från unionen eller program för externt gränsöverskridande samarbete få ett visst minimibelopp för tekniskt stöd i syfte att säkerställa tillräcklig finansiering för ett effektivt tekniskt stöd.
- (25) I enlighet med punkterna 22 och 23 i det interinstitutionella avtalet om bättre lagstiftning av den 13 april 2016 finns det ett behov av att utvärdera fonderna på grundval av den information som samlats in till följd av särskilda krav på övervakning och samtidigt undvika överreglering och administrativa bördor, särskilt för medlemsstaterna. Dessa krav kan i förekommande fall innefatta mätbara indikatorer som kan användas som utgångspunkt för utvärdering av fondernas praktiska genomslag.
- (26) På grundval av erfarenheterna under programperioden 2014–2020 bör det system genom vilket det infördes en tydlig hierarki i reglerna om utgifternas stödberättigande fortsätta att tillämpas samtidigt som man bibehåller principen om att reglerna för utgifternas stödberättigande ska fastställas på unionsnivå eller för Interregprogrammen som helhet, i syfte att undvika eventuella motsägelser eller inkonsekvenser mellan olika förordningar och mellan förordningar och nationella regler. Kompletterande regler som antas av en medlemsstat och som bara gäller stödmottagare i den medlemsstaten bör begränsas till ett absolut minimum. Närmare bestämt bör bestämmelserna i kommissionens delegerade förordning (EU) nr 481/2014³³, som antogs för programperioden 2014–2020, integreras i denna förordning.
- (27) Medlemsstaterna bör uppmuntras att överlåta den förvaltande myndighetens uppgifter till en europeisk gruppering för territoriellt samarbete eller inrätta en sådan gruppering, liksom andra gränsöverskridande rättssubjekt som ansvarar för förvaltningen av ett delprogram, en integrerad territoriell investering eller en eller flera småprojektfonder, eller att agera som en enda partner.
- (28) För att fortsätta med den betalningskedja som fastställdes för programperioden 2014–2020, dvs. från kommissionen till den samordnande partnern via den attesterande myndigheten, bör den betalningskedjan fortsätta att tillämpas inom ramen för redovisningsfunktionen. Stödet från unionen bör utbetalas till den samordnande partnern, förutsatt att detta inte leder till dubbla avgifter vid omräkning till euro och tillbaka till en annan valuta eller vice versa mellan den samordnande partnern och övriga partner.

³³ Kommissionens delegerade förordning (EU) nr 481/2014 av den 4 mars 2014 om komplettering av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1299/2013 vad gäller särskilda regler om utgifters stödberättigande för samarbetsprogram (EUT L 138, 13.5.2014, s. 45).

- (29) I enlighet med artikel [63.9] i förordning (EU, Euratom) [FR-Omnibus] ska sektorspecifika regler beakta behoven inom programmen för europeiskt territoriellt samarbete (Interreg), särskilt när det gäller revisionsfunktionen. Bestämmelserna om det årliga revisionsuttalandet, den årliga kontrollrapporten och insatsrevision bör därför förenklas och anpassas till dessa program som inbegriper flera medlemsstater.
- (30) Det bör fastställas en tydlig kedja för det ekonomiska ansvaret för återkrav vid oriktigheter från en enda partner eller andra partner via den samordnande partnern och den förvaltande myndigheten till kommissionen. Det bör fastställas bestämmelser om medlemsstaternas, tredjeländernas, partnerländernas eller de utomeuropeiska ländernas och territoriernas ansvar för de fall då återbetalning inte kan utverkas från den enda partnern, andra partner eller den samordnande partnern som innebär att medlemsstaten ansvarar för återbetalningen till den förvaltande myndigheten. Till följd av detta finns det inom Interregprogrammen inget utrymme för belopp som inte kan återkrävas på stödmottagarnivå. Det dock är nödvändigt att förtydliga reglerna för de fall då en medlemsstat eller ett tredjeland, partnerland eller utomeuropeiskt land eller territorium inte gör en återbetalning till den förvaltande myndigheten. Den samordnande partnerns skyldigheter för återkrav bör också förtydligas. Den förvaltande myndigheten bör närmare bestämt inte tillåtas att ålägga den samordnande partnern att inleda ett rättsligt förfarande i en annan medlemsstat.
- (31) För att så liknande regler som möjligt ska tillämpas både i de deltagande medlemsstaterna och i tredjeländerna, partnerländerna och de utomeuropeiska länderna och territorierna bör denna förordning också tillämpas på tredjeländernas, partnerländernas eller de utomeuropeiska ländernas och territoriernas deltagande, om inga särskilda regler anges i något specifikt kapitel i denna förordning. Interregprogrammets myndigheter bör avspeglas i jämförbara myndigheter i tredjeländerna, partnerländerna eller de utomeuropeiska länderna och territorierna. Startpunkten för utgifternas stödberättigande bör kopplas till det relevanta tredjelandets, partnerlandets eller utomeuropeiska landets eller territoriets undertecknande av finansieringsavtalet. Upphandling för stödmottagare i tredjeländerna, partnerländerna eller de utomeuropeiska länderna och territorierna bör följa bestämmelserna om extern upphandling i Europaparlamentets och rådets förordning (EU, Euratom) [new FR-Omnibus]³⁴. Det bör fastställas förfaranden för ingående av finansieringsavtal med varje tredjeland, partnerland eller utomeuropeiskt land eller territorium och av avtalen mellan den förvaltande myndigheten och varje tredjeland, partnerland eller utomeuropeiskt land eller territorium när det gäller stödet från något av unionens finansieringsinstrument för externa åtgärder eller vid överföring av bidrag som komplement till den nationella medfinansieringen från ett tredjeland, partnerland eller utomeuropeiskt land eller territorium till Interregprogrammet.
- (32) Trots att Interregprogram med deltagande av tredjeländer, partnerländer eller utomeuropeiska länder och territorier bör genomföras genom delad förvaltning bör de yttersta randområdenas samarbete få genomföras genom indirekt förvaltning. Det bör fastställas särskilda regler om hur dessa program helt eller delvis ska genomföras genom indirekt förvaltning.
- (33) På grundval av erfarenheten med storskaliga infrastrukturprojekt inom programmen för gränsöverskridande samarbete inom det europeiska grannskapsinstrumentet under

³⁴ [Referens]

programperioden 2014–2020 bör förfarandena förenklas. Kommissionen bör dock behålla vissa rättigheter när det gäller urval av sådana projekt.

- (34) Kommissionen bör tilldelas genomförandebefogenheter i syfte att anta och ändra förteckningarna över Interregprogram och förteckningen över totalbeloppet från unionens stöd till varje Interregprogram samt i syfte att anta beslut om godkännande av Interregprogram och ändringar av dessa. Dessa genomförandebefogenheter bör utövas i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 182/2011 av den 16 februari 2011 om fastställande av allmänna regler och principer för medlemsstaternas kontroll av kommissionens utövande av sina genomförandebefogenheter³⁵. Trots att dessa akter är av allmän karaktär bör det rådgivande förfarandet tillämpas, eftersom de bara genomför bestämmelser på ett tekniskt sätt.
- (35) För att säkerställa enhetliga villkor för antagande eller ändring av Interregprogrammen bör kommissionen tilldelas genomförandebefogenheter. Programmen för externt gränsöverskridande samarbete bör dock i tillämpliga fall följa de kommittéförfaranden som fastställs genom förordning (EU) [IPA III] och förordning (EU) [NDICI] när det gäller det första beslutet om godkännande av dessa program.
- (36) I syfte att komplettera eller ändra vissa icke-väsentliga delar i denna förordning bör befogenheten att anta akter i enlighet med artikel 290 i EUF-fördraget delegeras till kommissionen i syfte att ändra bilagan om mallen för Interregprogrammen. Det är särskilt viktigt att kommissionen genomför lämpliga samråd under sitt förberedande arbete, inklusive på expertnivå, och att dessa samråd genomförs i enlighet med principerna i det interinstitutionella avtalet om bättre lagstiftning av den 13 april 2016. För att säkerställa lika stor delaktighet i förberedelsen av delegerade akter erhåller Europaparlamentet och rådet alla handlingar samtidigt som medlemsstaternas experter, och deras experter ges systematiskt tillträde till möten i kommissionens expertgrupper som arbetar med förberedelse av delegerade akter.
- (37) Eftersom målen för denna förordning, nämligen att främja samarbete mellan medlemsstaterna och mellan medlemsstaterna och tredjeländer, partnerländer eller utomeuropeiska länder och territorier, inte i tillräcklig utsträckning kan uppnås av medlemsstaterna och därför bättre kan uppnås på unionsnivå, kan unionen vidta åtgärder i enlighet med subsidiaritetsprincipen i artikel 5 i fördraget om Europeiska unionen. I enlighet med proportionalitetsprincipen i samma artikel går denna förordning inte utöver vad som är nödvändigt för att uppnå detta mål.

³⁵ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 182/2011 av den 16 februari 2011 om fastställande av allmänna regler och principer för medlemsstaternas kontroll av kommissionens utövande av sina genomförandebefogenheter (EUT L 55, 28.2.2011, s. 13).

KAPITEL I

Allmänna bestämmelser

AVSNITT I

SYFTE, TILLÄMPNINGSOMRÅDE OCH INTERREGKOMPONENTER

Artikel 1

Syfte och tillämpningsområde

1. I denna förordning fastställs bestämmelser om målet Europeiskt territoriellt samarbete (Interreg) i syfte att främja samarbete mellan medlemsstaterna inom unionen och mellan medlemsstaterna och angränsande tredjeländer, partnerländer, andra territorier eller utomeuropeiska länder och territorier.
2. I denna förordning fastställs också de bestämmelser som behövs för att säkerställa en effektiv programplanering, inklusive tekniskt stöd, övervakning, utvärdering, kommunikation, stödberättigande, förvaltning och kontroll, samt den ekonomiska förvaltningen av programmen inom målet Europeiskt territoriellt samarbete (nedan kallade *Interregprogram*) med stöd av Europeiska regionala utvecklingsfonden (nedan kallad *Eruf*).
3. När det gäller stöd från instrumentet för stöd inför anslutningen (nedan kallat *IPA III*), instrumentet för grannskapspolitik, utvecklingssamarbete och internationellt samarbete (nedan kallat *NDICI*) och finansieringen för alla utomeuropeiska länder och territorier för perioden 2012–2027, som fastställs som ett program genom rådets beslut (EU) nr XXX (nedan kallat *ULT-programmet*) till Interregprogrammen, nedan tillsammans kallade *unionens finansieringsinstrument för externa åtgärder*, fastställs även i denna förordning ytterligare särskilda mål samt bestämmelser om integrering av dessa fonder i Interregprogrammen, kriterier för stödberättigande för tredjeländer, partnerländer och utomeuropeiska länder och territorier och deras regioner samt vissa särskilda genomförandebestämmelser.
4. När det gäller stöd till Interregprogrammen från Eruf och unionens finansieringsinstrument för externa åtgärder (nedan tillsammans kallade *Interregfonderna*), fastställs i denna förordning särskilda Interregmål, bestämmelser om organisation, kriterier för stödberättigande för medlemsstaterna, tredjeländer, partnerländer och utomeuropeiska länder och territorier och deras regioner samt bestämmelser om ekonomiska anslag och kriterier för fördelningen av dessa anslag.
5. Förordning (EU) [new CPR] och förordning (EU) [new ERDF] ska tillämpas på Interregprogrammen, om inget annat särskilt fastställs enligt dessa förordningar och den här förordningen eller om bestämmelserna i förordning (EU) [new CPR] endast kan tillämpas på målet ”Investerings för sysselsättning och tillväxt”.

Artikel 2

Definitioner

1. I denna förordning ska definitionerna i artikel [2] i förordning (EU) [new CPR] gälla. Dessutom gäller följande definitioner:

- 1) *IPA-stödmottagare*: ett land eller territorium som anges i bilaga I till förordning (EU) [IPA III].
 - 2) *tredjeland*: ett land som inte är en medlemsstat i unionen och som inte får stöd från Interregfonderna.
 - 3) *partnerland*: en IPA-stödmottagare eller ett land eller territorium som ingår i det geografiska område som omfattas av grannskapspolitiken och som anges i bilaga I till förordning (EU) [NDICI] samt Ryssland, och som får stöd från unionens finansieringsinstrument för externa åtgärder.
 - 4) *gränsöverskridande rättssubjekt*: ett rättssubjekt som inrättats enligt lagarna i något av de länder som deltar i ett Interregprogram, under förutsättning att det har inrättats av territoriella myndigheter eller andra organ från minst två deltagarländer.
2. Vid tillämpningen av denna förordning ska, när det i bestämmelserna i förordning (EU) [new CPR] hänvisas till "en medlemsstat" detta tolkas som "den medlemsstat som fungerar som värd för den förvaltande myndigheten" och när det i bestämmelser hänvisas till "varje medlemsstat" eller "medlemsstaterna", ska detta tolkas som "medlemsstaterna och, i tillämpliga fall, de tredjeländer, partnerländer och utomeuropeiska länder och territorier som deltar i ett visst Interregprogram".
- Vid tillämpningen av denna förordning ska, när det i bestämmelserna i förordning (EU) [new CPR] hänvisas till de "fonder" som anges i [artikel 1.1 a] i den förordningen eller till "Eruf", detta tolkas som att de även omfattar unionens finansieringsinstrument för externa åtgärder.

Artikel 3

Komponenter inom målet Europeiskt territoriellt samarbete (Interreg)

Inom målet Europeiskt territoriellt samarbete (Interreg) ska Eruf och, i tillämpliga fall, unionens finansieringsinstrument för externa åtgärder stödja följande komponenter:

1. Gränsöverskridande samarbete mellan angränsande regioner i syfte att främja integrerad regional utveckling (komponent 1) i form av
 - a) internt gränsöverskridande samarbete mellan angränsande landgränsregioner som tillhör två eller flera medlemsstater eller mellan angränsande landgränsregioner som tillhör minst en medlemsstat och ett eller flera tredjeländer som anges i artikel 4.3, eller
 - b) externt gränsöverskridande samarbete mellan angränsande landgränsregioner som tillhör minst en medlemsstat och en eller flera av följande:
 - i) IPA-stödmottagare, eller
 - ii) partnerländer som får stöd genom NDICI, eller
 - iii) Ryssland, i syfte att möjliggöra landets deltagande i det gränsöverskridande samarbete som också stöds genom NDICI.
2. Transnationellt samarbete och havssamarbete över större transnationella territorier och kring havsområden som involverar nationella, regionala och lokala programpartner i medlemsstaterna, tredjeländer och partnerländer samt Grönland, i syfte att uppnå ökad territoriell integration ("komponent 2": vid hänvisning enbart till transnationellt samarbete – "komponent 2A", vid hänvisning enbart till havssamarbete – "komponent 2B").

3. De yttersta randområdenas samarbete sinsemellan och med deras angränsande tredjeländer eller partnerländer eller utomeuropeiska länder och territorier eller flera av dessa, i syfte att underlätta deras regionala integration i grannskapet ("komponent 3").
4. Interregionalt samarbete, i syfte att effektivisera sammanhållningspolitiken ("komponent 4") genom att främja
 - a) utbyte av erfarenheter, innovativa tillvägagångssätt och kapacitetsuppbyggnad när det gäller
 - i) genomförandet av Interregprogram,
 - ii) genomförandet av programmen inom målet "Investering för sysselsättning och tillväxt", särskilt med avseende på interregionala och transnationella åtgärder med stödmottagare i minst en annan medlemsstat,
 - iii) upprättandet och användningen av europeiska grupperingar för territoriellt samarbete och deras funktionssätt,
 - b) analys av utvecklingstendenser i förhållande till målen för territoriell sammanhållning.
5. Interregionala innovationsinvesteringar genom kommersialisering och utökning av interregionala innovationsprojekt som kan stimulera utveckling av europeiska värdekedjor ("komponent 5").

AVSNITT II

GEOGRAFISKT TILLÄMPNINGSOMRÅDE

Artikel 4

Geografiskt tillämpningsområdet för det gränsöverskridande samarbetet

1. När det gäller gränsöverskridande samarbete ska de regioner som får stöd från Eruf vara regioner på Nuts 3-nivå i unionen, längs alla inre och yttre landgränser med tredjeländer eller partnerländer.
2. Regioner som ligger vid sjögränser och som mellan sig har en fast förbindelse över sjögränsen ska också få stöd inom det gränsöverskridande samarbetet.
3. Interregprogrammen för internt gränsöverskridande samarbete får omfatta regioner i Norge, Schweiz och Förenade kungariket som motsvarar regioner på Nuts 3-nivå samt Liechtenstein, Andorra och Monaco.
4. När det gäller externt gränsöverskridande samarbete ska de regioner som får stöd genom IPA III eller NDICI vara regioner på Nuts 3-nivå i respektive partnerland eller, om Nuts-klassificering saknas, motsvarande områden längs alla landgränser mellan medlemsstaterna och de partnerländer som kan få stöd genom IPA III eller NDICI.

Artikel 5

Geografiskt tillämpningsområde för det transnationella samarbetet och havssamarbetet

1. När det gäller transnationellt samarbete och havssamarbete ska de regioner som får stöd genom Eruf vara regioner på Nuts 2-nivå i unionen med funktionella områden

som gränsar till varandra, i tillämpliga fall med beaktande av makroregionala strategier eller havsområdesstrategier.

2. Interregprogrammen för transnationellt samarbetet och havssamarbete får omfatta
 - a) regioner i Island, Norge, Schweiz, Förenade kungariket samt Liechtenstein, Andorra, Monaco och San Marino,
 - b) Grönland,
 - c) Färöarna,
 - d) regioner i partnerländer inom IPA III eller NDICI,oberoende av om de får eller inte får stöd från EU-budgeten.
3. De regioner, tredjeländer eller partnerländer som anges i punkt 2 ska vara regioner på Nuts 2-nivå eller, om Nuts-klassificering saknas, motsvarande områden.

Artikel 6

Geografiskt tillämpningsområde för de yttersta randområdenas samarbete

1. När det gäller de yttersta randområdenas samarbete ska alla regioner som anges i artikel 349 första stycket i EUF-fördraget få stöd genom Eruf.
2. Interregprogrammen för de yttersta randområdena får omfatta angränsande partnerländer som får stöd genom NDICI eller utomeuropeiska länderna och territorier som får stöd genom ULT-programmet, eller bådadera.

Artikel 7

Geografiskt tillämpningsområde för det interregionala samarbetet och de interregionala innovationsinvesteringarna

1. När det gäller alla Interregprogram inom komponent 4 eller interregionala innovationsinvesteringar inom komponent 5 ska hela unionens territorium få stöd genom Eruf.
2. Interregprogrammen inom komponent 4 får omfatta hela eller delar av tredjeländer, partnerländer, andra territorier eller de utomeuropeiska länder och territorier som avses i artiklarna 4, 5 och 6, oberoende av om de får eller inte får stöd genom unionens finansieringsinstrument för externa åtgärder.

Artikel 8

Förteckning över områden inom Interregprogrammen som ska få stöd

1. Vid tillämpningen av artiklarna 4, 5 och 6 ska kommissionen anta en genomförandeakt med en förteckning över de områden inom Interregprogrammen som ska få stöd, uppdelad efter varje komponent och varje Interregprogram. Den genomförandeakten ska antas i enlighet med det rådgivande förfarande som avses i artikel 63.2.

Interregprogrammen för externt gränsöverskridande samarbete ska förtecknas som ”Interreg/IPA III-program för gränsöverskridande samarbete” eller ”Interreg/NDICI-program för gränsöverskridande samarbete”.

2. Den genomförandeakt som avses i punkt 1 ska också innehålla en förteckning med uppgift om de regioner på Nuts 3-nivå i unionen som tas i beaktande vid tilldelningen av medel från Eruf för gränsöverskridande samarbete vid alla inre

gränser och de yttre gränser som omfattas av unionens finansieringsinstrument för externa åtgärder, samt en förteckning med uppgift om de regioner på Nuts 3-nivå som tas i beaktande vid tilldelning av medel inom den komponent 2B som avses i artikel 9.3 a.

3. De regioner i tredjeländer, partnerländer eller territorier utanför unionen som inte får stöd genom Eruf eller något av unionens finansieringsinstrument för externa åtgärder ska också tas upp i den förteckning som avses i punkt 1.

AVSNITT III

MEDEL OCH MEDFINANSIERINGSGRAD

Artikel 9

Eruf-medel för målet Europeiskt territoriellt samarbete (Interreg)

1. Eruf-medlen för målet Europeiskt territoriellt samarbete (Interreg) ska uppgå till 8 430 000 000 euro av de samlade medel som är tillgängliga för budgetåtaganden från Eruf, ESF+ och Sammanhållningsfonden för programperioden 2021–2027 enligt artikel [102.1] i förordning (EU) [new CPR].
2. De medel som avses i punkt 1 ska fördelas på följande sätt:
 - a) 52,7 % (dvs. totalt 4 440 000 000 euro) för gränsöverskridande samarbete (komponent 1).
 - b) 31,4 % (dvs. totalt 2 649 900 000 euro) för transnationellt samarbete och havssamarbete (komponent 2).
 - c) 3,2 % (dvs. totalt 270 100 000 euro) för de yttersta randområdenas samarbete (komponent 3).
 - d) 1,2 % (dvs. totalt 100 000 000 euro) för interregionalt samarbete (komponent 4).
 - e) 11,5 % (dvs. totalt 970 000 000 euro) för interregionala innovationsinvesteringar (komponent 5).
3. Kommissionen ska meddela varje medlemsstat dess andel av totalbeloppen för komponenterna 1, 2 och 3, uppdelat per år.

Befolkningsstorleken i följande regioner ska användas som kriterium för uppdelningen per medlemsstat.

 - a) Regioner på Nuts 3-nivå för komponent 1 och de regioner på Nuts 3-nivå för komponent 2B som anges i den genomförandeakt som avses i artikel 8.2.
 - b) Regioner på Nuts 2-nivå för komponenterna 2A och 3.
4. Varje medlemsstat får överföra högst 15 % av sitt anslag för varje komponent 1, 2 och 3 från någon av dessa komponenter till en eller flera andra komponenter.
5. Med utgångspunkt i de belopp som meddelats i enlighet med punkt 3 ska varje medlemsstat informera kommissionen om och på vilket sätt den har utnyttjat den överföringsmöjlighet som föreskrivs i punkt 4 samt om den därav följande fördelningen av dess andel mellan de Interregprogram i vilka medlemsstaten deltar.

Artikel 10

Bestämmelser som gäller flera fonder

1. Kommissionen ska anta en genomförandeakt med ett flerårigt strategidokument för de Interregprogram för externt gränsöverskridande samarbete som får stöd genom Eruf och NDICI eller IPA III. Den genomförandeakten ska antas i enlighet med det rådgivande förfarande som avses i artikel 63.2.

När det gäller de Interregprogram som får stöd genom Eruf och NDICI ska den genomförandeakten ange de aspekter som avses i artikel 12.2 i förordning (EU) [NDICI].

2. Erufs bidrag till de Interregprogram för externt gränsöverskridande samarbete som också ska få stöd från de anslag inom IPA III som tilldelats gränsöverskridande samarbete (nedan kallade *IPA III-anslag för gränsöverskridande samarbete*) eller från de anslag inom NDICI som tilldelats gränsöverskridande samarbete för det geografiska område som omfattas av grannskapspolitiken (nedan kallade *NDICI-anslag för gränsöverskridande samarbete*) ska fastställas av kommissionen och de berörda medlemsstaterna. Det bidrag från Eruf som fastställts för varje medlemsstat får inte omfördelas mellan de berörda medlemsstaterna i ett senare skede.
3. Stöd från Eruf ska beviljas enskilda Interregprogram för externt gränsöverskridande samarbete under förutsättning att motsvarande belopp tillhandahålls genom IPA III-anslag för gränsöverskridande samarbete och NDICI-anslag för gränsöverskridande samarbete enligt det relevanta strategiska programplaneringsdokumentet. Denna motsvarighet ska omfattas av ett maximibelopp som fastställs i den lagstiftningsakt som gäller IPA III eller NDICI.

Om översynen av det relevanta strategiska programplaneringsdokumentet för IPA III eller NDICI leder till en minskning av det matchande beloppet för återstående år ska varje berörd medlemsstat välja mellan följande alternativ:

- a) Begära att mekanismen enligt artikel 12.3 ska tillämpas,
 - b) att fortsätta att genomföra Interregprogrammet med återstående stöd från Eruf och IPA III-anslag för gränsöverskridande samarbete eller NDICI-anslag för gränsöverskridande samarbete, eller
 - c) att kombinera alternativ a och b.
4. De årliga anslag till Interregprogrammen för externt gränsöverskridande samarbete som motsvarar stödet från Eruf, IPA III-anslagen för gränsöverskridande samarbete eller NDICI-anslagen för gränsöverskridande samarbete ska tas upp under de relevanta budgetrubrikerna i 2021 års budgetförfarande.
 5. Om kommissionen har tagit upp ett särskilt anslag i syfte att bistå partnerländer eller regioner enligt förordning (EU) [NDICI] och utomeuropeiska länder och territorier enligt rådets beslut [OCT Decision], eller bådadera, för att stärka deras samarbete med regioner som gränsar till unionens yttre randområden i enlighet med artikel [33.2] i förordning (EU) [NDICI] eller artikel [87] i [OCTP Decision] eller bådadera, får även Eruf lämna bidrag i enlighet med denna förordning, om det är lämpligt och på grundval av ömsesidighet och proportionalitet när det gäller finansieringsnivå från NDICI eller ULT-programmet eller bådadera, till åtgärder som genomförs av ett partnerland, en region eller någon annan enhet enligt förordning (EU) [NDICI], av ett land, ett territorium eller någon annan enhet enligt [OCT Decision] eller av något av unionens yttersta randområden, särskilt inom ett eller

flera gemensamma Interregprogram inom komponent 2, 3 eller 4 eller när det gäller samarbetsåtgärder enligt artikel 60 som fastställs och genomförs i enlighet med denna förordning.

Artikel 11

Förteckning över medel till Interregprogrammen

1. På grundval av den information som medlemsstaterna lämnat i enlighet med artikel 9.5 ska kommissionen anta en genomförandeakt med en förteckning över alla Interregprogram och för varje program ange totalbeloppet på Erufs sammanlagda stöd och, i tillämpliga fall, det sammanlagda stödet från unionens finansieringsinstrument för externa åtgärder. Den genomförandeakten ska antas i enlighet med det rådgivande förfarande som avses i artikel 63.2.
2. Den genomförandeakten ska också innehålla en förteckning över de belopp som överförts i enlighet med artikel 9.5, specificerade per medlemsstat och för vart och ett av unionens finansieringsinstrument för externa åtgärder.

Artikel 12

Återförande av medel och avbrytande

1. Erufs årliga bidrag till de Interregprogram för externt gränsöverskridande samarbete för vilka inga program har lämnats in till kommissionen senast den 31 mars under respektive år och som inte har omfördelats till något annat program som lämnats in inom samma kategori av Interregprogram för externt gränsöverskridande samarbete, ska under 2022 och 2023 tilldelas de Interregprogram för internt gränsöverskridande samarbete i vilka den eller de berörda medlemsstaterna deltar.
2. Om det den 31 mars 2024 fortfarande finns Interregprogram för externt gränsöverskridande samarbete som inte har lämnats in till kommissionen ska hela det bidrag från Eruf som avses i artikel 9.5 till dessa program för de återstående åren fram till 2027, och som inte har omfördelats till något annat Interregprogram för externt gränsöverskridande samarbete som också får stöd genom IPA III-anslagen för gränsöverskridande samarbete eller NDICI-anslagen för gränsöverskridande samarbete, tilldelas de Interregprogram för internt gränsöverskridande samarbete i vilka den eller de berörda medlemsstaterna deltar.
3. De Interregprogram för externt gränsöverskridande samarbete som redan har godkänts av kommissionen ska avbrytas, eller anslaget till det programmet sänkas, i enlighet med tillämpliga bestämmelser och förfaranden, i synnerhet om
 - a) inget av de partnerländerna som omfattas av respektive Interregprogram har undertecknat det relevanta finansieringsavtalet inom de tidsfrister som fastställs i enlighet med artikel 57,
 - b) Interregprogrammet inte kan genomföras som planerat på grund av problem i relationerna mellan de deltagande länderna.

I sådana fall ska det bidrag från Eruf som avses i punkt 1 motsvarande de årliga delbetalningar som ännu inte har beviljats eller de årliga delbetalningar som beviljats och helt eller delvis dragits tillbaka under samma budgetår, men som inte har omfördelats till något annat Interregprogram för externt gränsöverskridande samarbete som också får stöd genom IPA III-anslagen för gränsöverskridande samarbete eller NDICI-anslagen för gränsöverskridande samarbete, tilldelas de

Interregprogram för internt gränsöverskridande samarbete i vilka den eller de berörda medlemsstaterna deltar.

4. När det gäller Interregprogram inom komponent 2 som redan har godkänts av kommissionen, ska ett partnerlands eller Grönlands deltagande avbrytas om någon av de situationer som anges i punkt 3 första stycket leden a och b föreligger.

De deltagande medlemsstaterna och, i tillämpliga fall, de deltagande partnerländer som återstår ska begära något av följande:

- a) Att Interregprogrammet helt avbryts, särskilt om de viktigaste gemensamma utvecklingsmålen i programmet inte kan uppnås utan deltagande av det partnerlandet eller Grönland.
- b) Att anslaget till det Interregprogrammet sänks i enlighet med tillämpliga bestämmelser och förfaranden.
- c) Att Interregprogrammet fortsätter att genomföras utan deltagande av det partnerlandet eller Grönland.

Om anslaget till Interregprogrammet sänks i enlighet med punkt 4 andra stycket led b ska bidraget från Eruf motsvarande de årliga delbetalningar som ännu inte har beviljats tilldelas något annat Interregprogram inom komponent 2 i vilket en eller flera berörda medlemsstater deltar eller, om en medlemsstat bara deltar i ett Interregprogram inom komponent 2, ett eller flera Interregprogram för internt gränsöverskridande samarbete i vilket eller vilka den medlemsstaten deltar.

5. Det bidrag från IPA III, NDICI eller ULT-programmet som sänks i enlighet med denna artikel ska användas i enlighet med förordning (EU) [IPA III], förordning (EU) [NDICI] eller rådets beslut (EU) [OCT].
6. Om ett tredjeland eller partnerland som bidrar till ett Interregprogram med nationella medel som inte utgörs av nationell medfinansiering av stödet från Eruf eller från något av unionens finansieringsinstrument för externa åtgärder sänker det bidraget under den tid Interregprogrammet genomförs, antingen övergripande eller med avseende på gemensamma insatser som redan har valts ut, och har fått det dokument som föreskrivs i artikel 22.6, ska den eller de deltagande medlemsstaterna begära att något av de alternativ som anges i punkt 4 andra stycket ska tillämpas.

Artikel 13

Medfinansieringsgrad

Medfinansieringsgraden för varje Interregprogram får inte överstiga 70 %, såvida det inte fastställs en högre procentsats för Interregprogrammen för externt gränsöverskridande samarbete eller Interregprogram inom komponent 3 i förordning (EU) [IPA III], förordning (EU) [NDICI] eller rådets beslut (EU) [ULT-programmet] eller i någon akt som antas i med stöd av dessa.

KAPITEL II

Särskilda mål för Interreg och tematisk koncentration

Artikel 14

Särskilda mål för Interreg

1. Eruf ska, inom ramen för fondens tillämpningsområde enligt artikel [4] i förordning (EU) [new ERDF] och, i tillämpliga fall, unionens finansieringsinstrument för externa åtgärder, bidra till de politiska mål som fastställs i artikel [4.1] i förordning (EU) [new CPR] genom gemensamma åtgärder inom Interregprogrammen.
2. När det gäller Peace-plus-programmet ska Eruf, när detta program verkar för att stödja fred och försoning, som ett särskilt mål under det fjärde politiska målet, också bidra till att främja social, ekonomisk och regional stabilitet i de berörda regionerna, särskilt genom åtgärder som främjar sammanhållningen mellan lokalsamhällen. En separat prioritering ska stödja detta särskilda mål.
3. Utöver de särskilda mål för Eruf som anges i artikel [2] i förordning (EU) [new ERDF] får Eruf och, i tillämpliga fall, unionens finansieringsinstrument för externa åtgärder, även bidra till de särskilda målen inom det fjärde politiska målet på följande sätt:
 - a) Effektivisera arbetsmarknaderna och förbättra tillgången till sysselsättning av god kvalitet över gränserna.
 - b) Förbättra tillgången till och kvaliteten när det gäller allmän utbildning, yrkesinriktad utbildning och livslångt lärande över gränserna i syfte att höja utbildnings- och kompetensnivån för erkännande över gränserna.
 - c) Ge rättvisare och snabbare tillgång till gränsöverskridande hälso- och sjukvård som är hållbar, prisvärd och av god kvalitet.
 - d) Förbättra tillgänglighet, effektivitet och anpassningsförmåga när det gäller hälso- och sjukvårdssystem samt långvarig vård och omsorg över gränserna.
 - e) Främja social inkludering och vidta åtgärder mot fattigdom, bland annat genom att främja lika möjligheter och motverka diskriminering över gränserna.
4. Inom komponenterna 1, 2 och 3 får Eruf och, i tillämpliga fall, unionens finansieringsinstrument för externa åtgärder, även stödja det särskilda Interregmålet ”Bättre Interreg-styrning”, särskilt genom följande åtgärder:
 - a) Interregprogram inom komponenterna 1 och 2B:
 - i) Förbättra den institutionella kapaciteten hos myndigheter, särskilt sådana som har fått i uppdrag att förvalta ett visst territorium, och hos berörda parter.
 - ii) Effektivisera den offentliga förvaltningen genom att främja rättsligt och administrativt samarbete och samarbete mellan enskilda och institutioner, särskilt i syfte att undanröja rättsliga hinder och andra hinder i gränsregioner.
 - b) Interregprogram inom komponenterna 1, 2 och 3: Förbättra den institutionella kapaciteten hos myndigheter och berörda parter i syfte att genomföra makroregionala strategier och havsområdesstrategier.

- c) Utöver leden a och b, inom Interregprogrammen för externt gränsöverskridande samarbete och komponenterna 2 och 3 med stöd av Interregfonder: Bygga upp ömsesidigt förtroende, särskilt genom projekt som främjar kontakter mellan människor genom att verka för stabilare demokrati och genom att stödja aktörer i civilsamhället och deras roll i reformprocesser och demokratiska omvandlingar.
5. Inom Interregprogrammen för externt gränsöverskridande samarbete och komponenterna 2 och 3 ska Eruf och, i tillämpliga fall, unionens finansieringsinstrument för externa åtgärder även bidra till det särskilda Interregmålet för externa åtgärder "Ett tryggare och säkrare Europa", i synnerhet genom åtgärder som rör gränspassage, rörlighet över gränser och migrationshantering, inklusive skydd av migranter.

Artikel 15

Tematisk koncentration

1. Minst 60 % av anslagen inom Eruf och, i tillämpliga fall, unionens finansieringsinstrument för externa åtgärder inom andra prioriteringar än tekniskt stöd till varje Interregprogram inom komponenterna 1, 2 och 3 ska tilldelas högst tre av de politiska mål som fastställs i artikel [4.1] i förordning (EU) [new CPR].
2. Ytterligare 15 % av anslagen inom Eruf och, i tillämpliga fall, unionens finansieringsinstrument för externa åtgärder inom andra prioriteringar än tekniskt stöd till varje Interregprogram inom komponenterna 1, 2 och 3 ska tilldelas det särskilda Interregmålet "Bättre Interregstyrning" eller det särskilda Interregmålet för externa åtgärder "Ett tryggare och säkrare Europa".
3. Om ett Interregprogram inom komponent 2A stöder en makroregional strategi ska de sammanlagda anslagen inom Eruf och, i tillämpliga fall, unionens finansieringsinstrument för externa åtgärder inom andra prioriteringar än tekniskt stöd tilldelas målen för den strategin.
4. Om ett Interregprogram inom komponent 2B stöder en makroregional strategi eller havsområdesstrategi ska minst 70 % av de sammanlagda anslagen inom Eruf och, i tillämpliga fall, unionens finansieringsinstrument för externa åtgärder inom andra prioriteringar än tekniskt stöd tilldelas målen för den strategin.
5. När det gäller Interregprogram inom komponent 4 ska de sammanlagda anslagen inom Eruf och, i tillämpliga fall, unionens finansieringsinstrument för externa åtgärder inom andra prioriteringar än tekniskt stöd tilldelas det särskilda Interregmålet "Bättre Interregstyrning".

KAPITEL III

Programplanering

AVSNITT I

UTARBETANDE, GODKÄNNANDE OCH ÄNDRING AV INTERREGPROGRAM

Artikel 16

Utarbetande och inlämning av Interregprogram

1. Verksamheten inom målet Europeiskt territoriellt samarbete (Interreg) ska genomföras via Interregprogram genom delad förvaltning, med undantag av komponent 3, som helt eller delvis får genomföras genom indirekt förvaltning, och av komponent 5, som ska genomföras genom direkt eller indirekt förvaltning.
2. De deltagande medlemsstaterna och, i tillämpliga fall, tredjeländerna, partnerländerna eller de utomeuropeiska länderna och territorierna ska utarbeta ett Interregprogram för perioden 1 januari 2021–31 december 2027 i enlighet med den mall som fastställs i bilagan.
3. De deltagande medlemsstaterna ska utarbeta ett Interregprogram i samarbete med de programpartner som avses i artikel [6] i förordning (EU) [the new CPR].
De deltagande tredjeländerna eller partnerländerna eller utomeuropeiska länderna och territorierna ska, i tillämpliga fall, också involvera programpartner motsvarande de partner som avses i den artikeln.
4. Den medlemsstat som ska fungera som värd för den förvaltande myndigheten ska lämna in ett Interregprogram till kommissionen senast den [*date of entry into force plus nine months*] på alla deltagande medlemsstaters och, i tillämpliga fall, tredjeländers, partnerländers eller utomeuropeiska länders och territoriers vägnar.
Ett Interregprogram som omfattar stöd från något av unionens finansieringsinstrument för externa åtgärder ska dock lämnas in av den medlemsstat som ska fungera som värd för den förvaltande myndigheten senast sex månader efter att kommissionen antagit det relevanta strategiska programplaneringsdokumentet enligt artikel 10.1 eller när det krävs enligt respektive grundläggande akt för ett eller flera av unionens finansieringsinstrument för externa åtgärder.
5. De deltagande medlemsstaterna och, i tillämpliga fall, tredjeländerna, partnerländerna eller de utomeuropeiska länderna och territorierna ska skriftligen bekräfta att de godkänner innehållet i ett Interregprogram innan det läggs fram för kommissionen. Den bekräftelsen ska också innehålla ett åtagande från alla deltagande medlemsstater och, i tillämpliga fall, tredjeländer, partnerländer eller utomeuropeiska länder och territorier om att tillhandahålla den medfinansiering som krävs för att genomföra Interregprogrammet och, i tillämpliga fall, tredjeländernas eller de utomeuropeiska ländernas och territoriernas åtagande om att bidra till finansieringen.

Genom undantag från första stycket ska de berörda medlemsstaterna, när det gäller Interregprogram som omfattar de yttersta randområdena och tredjeländer, partnerländer eller utomeuropeiska länder och territorier, samråda med respektive tredjeländer, partnerländer eller utomeuropeiska länder och territorier innan Interregprogrammen läggs fram för kommissionen. I det fallet får bekräftelserna av

Interregprogrammets innehåll och det eventuella bidraget från tredjeländerna, partnerländerna eller de utomeuropeiska länderna och territorierna i stället anges i de formellt godkända protokollen från samrådsmötena med tredjeländerna, partnerländerna eller de utomeuropeiska länderna och territorierna eller från överläggningarna i regionala samarbetsorganisationer.

6. Kommissionen ska ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 62 med avseende på att ändra bilagan i syfte att göra anpassningar till förändringar som sker under programperioden i fråga om icke-väsentliga delar av bilagan.

Artikel 17

Interregprogrammets innehåll

1. Varje Interregprogram ska innehålla en gemensam strategi för programmets bidrag till de politiska mål som fastställs i artikel [4.1] i förordning (EU) [new CPR] och till de särskilda mål för Interreg som fastställs i artikel 14.4 och 14.5 i denna förordning, med information om dess resultat.
2. Varje Interregprogram ska bestå av prioriteringar.

Varje prioritering ska motsvara ett enda politiskt mål eller, i tillämpliga fall, ett särskilt Interregmål eller de båda särskilda Interregmålen eller tekniskt stöd. En prioritering som motsvarar ett politiskt mål eller, i tillämpliga fall, ett särskilt Interregmål eller de båda särskilda Interregmålen ska bestå av ett eller flera särskilda mål. Flera prioriteringar kan motsvara samma politiska mål eller särskilda Interregmål.
3. I vederbörligen motiverade fall får de berörda medlemsstaterna efter överenskommelse med kommissionen, i syfte att effektivisera genomförandet av programmet och att åstadkomma storskaliga insatser, besluta att till Interregprogrammen överföra högst [x] % av det belopp från Eruf som tilldelats motsvarande program inom målet "Investering för sysselsättning och tillväxt" för samma region. Det överförda beloppet ska utgöra en eller flera separata prioriteringar.
4. I varje Interregprogram ska följande anges:
 - a) Programområde (inklusive karta över området som ett separat dokument).
 - b) En sammanfattning av de viktigaste gemensamma utmaningarna med beaktande av
 - i) ekonomiska, sociala och territoriella skillnader,
 - ii) gemensamma investeringsbehov och komplementaritet med andra former av stöd,
 - iii) lärdomar av tidigare erfarenhet,
 - iv) makroregionala strategier och havsområdesstrategier i de fall då programområdet helt eller delvis omfattas av en eller flera strategier.
 - c) En motivering till de utvalda politiska målen och de särskilda Interregmålen, motsvarande prioriteringar, särskilda mål och former av stöd, i tillämpliga fall, med uppgift om förbindelser som saknas i gränsöverskridande infrastruktur.
 - d) Särskilda mål för varje prioritering, utom för tekniskt stöd.
 - e) Följande för varje särskilt mål:

- i) De typer av åtgärder som hänför sig till detta, inklusive en förteckning över planerade insatser av strategisk betydelse och deras förväntade bidrag till dessa särskilda mål och till de makroregionala strategierna och havsområdesstrategierna, i tillämpliga fall.
 - ii) Output- och resultatindikatorer med motsvarande delmål och mål.
 - iii) De huvudsakliga målgrupperna.
 - iv) Särskilda målterritorier, inklusive planerad användning av integrerade territoriella investeringar, lokalt ledd utveckling eller andra territoriella verktyg.
 - v) Planerad användning av finansieringsinstrument.
 - vi) En preliminär uppdelning av de anslagna medlen efter typ av intervention.
- f) För prioriteringen tekniskt stöd, planerad användning i enlighet med artiklarna [30], [31] och [32] i förordning (EU) [new CPR] och relevanta interventionstyper.
- g) En finansieringsplan med följande tabeller (utan uppdelning per deltagande medlemsstat, tredjeland, partnerland eller utomeuropeiskt land eller territorium, om inte annat anges där):
- i) En tabell med uppgift om de totala anslagen för Eruf och, i relevanta fall, för vart och ett av unionens finansieringsinstrument för externa åtgärder för hela programperioden och per år.
 - ii) En tabell med uppgift om de totala anslagen för varje prioritering från Eruf och, i relevanta fall, från vart och ett av unionens finansieringsinstrument för externa åtgärder per prioritering samt uppgift om nationell medfinansiering och om huruvida den nationella medfinansieringen utgörs av offentlig och privat medfinansiering.
- h) De åtgärder som vidtagits för att involvera de relevanta programpartner som avses i artikel [6] i förordning (EU) [new CPR] i utformningen av Interregprogrammet och deras roll i genomförandet, övervakningen och utvärderingen av det programmet.
- i) Det tillvägagångssätt som planerats för att informera om och göra Interregprogrammet synligt, med uppgift om programmets mål, målgrupper, kommunikationskanaler, användning av sociala medier, planerad budget och relevanta indikatorer för övervakning och utvärdering.

5. Den information som avses i punkt 4 ska lämnas på följande sätt:

- a) När det gäller de tabeller som avses i punkt 4 g och stöd från unionens finansieringsinstrument för externa åtgärder ska dessa anslag anges på följande sätt:
 - i) För Interregprogram för externt gränsöverskridande samarbete som får stöd genom IPA III och NDICI, som ett enda belopp (nedan kallat *IPA III-anslag för gränsöverskridande samarbete* eller *NDICI-anslag för gränsöverskridande samarbete*) som kombinerar bidraget från [rubrik 2 – Sammanhållning och värden, underrubriken ”Ekonomisk, social och territoriell sammanhållning”] och [rubrik 6 Grannländer och omvärlden].

- ii) För Interregprogram inom komponenterna 2 och 4 som får stöd genom IPA III, NDICI eller ULT-programmet, som ett enda belopp (Interregfonderna) som kombinerar bidraget från [rubrik 2] och [rubrik 6] eller delas upp på finansieringsinstrumenten Eruf, IPA III, NDICI och ULT-programmet, i enlighet med programpartnerernas val.
 - iii) För Interregprogram inom komponent 2 som får stöd genom ULT-programmet, genom uppdelning per finansieringsinstrument (Eruf och ULT-programmet – Grönland).
 - iv) För Interregprogram inom komponent 3 som får stöd genom NDICI och ULT-programmet, genom en lämplig uppdelning per finansieringsinstrument (Eruf, NDICI och ULT-programmet).
 - b) Den tabell som avses i punkt 4 g ii ska bara innehålla beloppen för åren 2021–2025.
6. När det gäller punkt 4 e vi och f ska interventionstyperna grundas på den nomenklatur som fastställs i bilaga [I] till förordning (EU) [new CPR].
7. I Interregprogrammet ska följande anges:
- a) Den förvaltande myndigheten, revisionsmyndigheten och det organ till vilket kommissionen ska göra sina utbetalningar.
 - b) Förfarandet för inrättande av det gemensamma sekretariatet.
 - c) Ansvarsfördelningen mellan de deltagande medlemsstaterna och, i tillämpliga fall, tredjeländerna eller partnerländerna eller de utomeuropeiska länderna och territorierna, om de åläggs finansiella korrigeringar av den förvaltande myndigheten eller kommissionen.
8. Den förvaltande myndigheten ska underrätta kommissionen om alla ändringar av den information som avses i punkt 7 a, utan att detta kräver en ändring av programmet.
9. Genom undantag från punkt 4 ska innehållet i Interregprogram inom komponent 4 anpassas till dessa Interregprograms särskilda karaktär, särskilt på följande sätt:
- a) Den information som avses i led a är inte obligatorisk.
 - b) Den information som krävs enligt leden b och h ska lämnas i form av en kort beskrivning.
 - c) För varje särskilt mål inom alla andra prioriteringar än tekniskt stöd ska information om följande lämnas:
 - i) Fastställandet av en enda stödmottagare eller en begränsad förteckning över stödmottagare och förfarandet för beviljande av stöd.
 - ii) De typer av åtgärder som hänför sig till detta och åtgärdernas förväntade bidrag till de särskilda målen.
 - iii) Output- och resultatindikatorer med motsvarande delmål och mål.
 - iv) De huvudsakliga målgrupperna.
 - v) En preliminär uppdelning av de anslagna medlen efter typ av intervention.

Artikel 18

Godkännande av Interregprogram

1. Kommissionen ska bedöma varje Interregprogram och om de följer bestämmelserna i förordning (EU) [new CPR], förordning (EU) [new ERDF] och denna förordning och, i relevanta fall vid stöd från något av unionens finansieringsinstrument för externa åtgärder, om de är förenliga med det fleråriga strategidokumentet enligt artikel 10.1 eller relevanta ramar för den strategiska programplaneringen enligt respektive grundläggande akt för ett eller flera av dessa instrument.
2. Kommissionen får framföra sina synpunkter inom tre månader efter det att den medlemsstat som ska fungera som värd för den förvaltande myndigheten har lämnat in Interregprogrammet.
3. De deltagande medlemsstaterna och, i tillämpliga fall, tredjeländerna, partnerländerna eller de utomeuropeiska länderna och territorierna ska se över Interregprogrammet med beaktande av kommissionens synpunkter.
4. Kommissionen ska genom en genomförandeakt anta ett beslut om godkännande av varje Interregprogram senast sex månader efter den dag då den medlemsstat som ska fungera som värd för den förvaltande myndigheten lämnade in det programmet.
5. När det gäller Interregprogram för externt gränsöverskridande samarbete ska kommissionen anta sitt beslut enligt punkt 4 efter samråd med IPA III-kommittén i enlighet med artikel [16] i förordning (EU) [IPA III] och kommittén för instrumentet för grannskapspolitik, utvecklingssamarbete och internationellt samarbete i enlighet med artikel [36] i förordning (EU) [NDICI].

Artikel 19

Ändring av Interregprogram

1. Den medlemsstat som fungerar som värd för den förvaltande myndigheten får lämna in en motiverad begäran om ändring av ett Interregprogram tillsammans med det ändrade programmet, med uppgift om hur den ändringen förväntas påverka förverkligandet av målen.
2. Kommissionen ska bedöma om ändringen följer bestämmelserna i förordning (EU) [new CPR], förordning (EU) [new ERDF] och denna förordning och får lämna synpunkter inom tre månader från inlämningen av det ändrade programmet.
3. De deltagande medlemsstaterna och, i tillämpliga fall, tredjeländerna, partnerländerna eller de utomeuropeiska länderna och territorierna ska se över det ändrade programmet och beakta kommissionens synpunkter.
4. Kommissionen ska godkänna en ändring av ett Interregprogram senast sex månader efter den dag då medlemsstaten lämnade in ändringen.
5. Medlemsstaten får under programperioden överföra högst 5 % av det ursprungliga anslaget för en prioritering, men motsvarande högst 3 % av programbudgeten, till en annan prioritering inom samma Interregprogram.

Sådana överföringar ska inte påverka föregående år.

De ska anses vara av mindre betydelse och ska inte kräva något beslut om ändring av Interregprogrammet av kommissionen. De ska dock uppfylla alla rättsliga krav. Den förvaltande myndigheten ska lägga fram en ändrad version av den tabell som avses i artikel 17.4 g ii för kommissionen.

6. Kommissionens godkännande ska inte krävas för ändringar som är rent tekniska eller redaktionella och som inte påverkar genomförandet av Interregprogrammet. Den förvaltande myndigheten ska informera kommissionen om sådana ändringar.

AVSNITT II

TERRITORIELL UTVECKLING

Artikel 20

Integrerad territoriell utveckling

När det gäller Interregprogram ska de relevanta myndigheter eller organ på stadsnivå, lokal nivå eller annan territoriell nivå som ansvarar för att utarbeta sådana territoriella eller lokala utvecklingsstrategier som förtecknas i artikel [22] i förordning (EU) [new CPR] eller som ansvarar för att välja ut de insatser som ska få stöd inom sådana strategier som avses i artikel [23.4] i den förordningen, eller för båda delarna, antingen vara gränsöverskridande rättssubjekt eller europeiska grupperingar för territoriellt samarbete.

Ett gränsöverskridande rättssubjekt eller en europeisk gruppering för territoriellt samarbete som genomför en integrerad territoriell investering enligt artikel [24] i förordning (EU) [new CPR] eller något annat territoriellt verktyg enligt artikel [22] c i den förordningen får också vara ensam stödmottagare i enlighet med artikel 23.5 i denna förordning, under förutsättning att funktionerna är åtskilda inom det gränsöverskridande rättssubjektet eller den europeiska grupperingen för territoriellt samarbete.

Artikel 21

Lokalt ledd utveckling

Lokalt ledd utveckling enligt artikel [22] b i förordning (EU) [new CPR] får genomföras inom Interregprogrammen, under förutsättning att de relevanta lokala aktionsgrupperna består av företrädare för offentliga och privata socioekonomiska intressegrupper på lokal nivå i vilka ingen enskild intressegrupp styr beslutsfattandet, med minst två deltagande länder, varav minst ett är en medlemsstat.

AVSNITT III

INSATSER OCH SMÅPROJEKTFONDER

Artikel 22

Urval av Interreginsatser

1. Interreginsatserna ska väljas ut i enlighet med programmets strategi och mål av en övervakningskommitté som inrättats i enlighet med artikel 27.

Den övervakningskommittén får för urval av insatser inrätta en eller, särskilt för delprogram, flera styrkommittéer som agerar under övervakningskommitténs ansvar.

Om en insats helt eller delvis genomförs utanför programområdet [inom eller utanför unionen] ska urvalet av den insatsen kräva den förvaltande myndighetens uttryckliga godkännande i övervakningskommittén eller, i tillämpliga fall, styrkommittén.

2. Vid urvalet av insatser ska övervakningskommittén eller, i tillämpliga fall, styrkommittén fastställa och tillämpa icke-diskriminerande och tydliga kriterier och förfaranden som säkerställer jämställdhet samt beaktar Europeiska unionens stadga

om de grundläggande rättigheterna, principen om hållbar utveckling och unionens miljöpolitik i enlighet med artiklarna 11 och 191.1 i EUF-fördraget.

Kriterierna och förfarandena ska säkerställa prioriteringen av de insatser som ska väljas ut i syfte att maximera unionsmedlens bidrag till förverkligandet av Interregprogrammets mål och till genomförandet av samarbetet i insatserna inom Interregprogrammen, enligt artikel 23.1 och 23.4.

3. Den förvaltande myndigheten ska samråda med kommissionen och beakta kommissionens synpunkter före den första inlämningen av urvalskriterier till övervakningskommittén eller, i tillämpliga fall, styrkommittén. Detsamma ska gälla för alla påföljande ändringar av dessa kriterier.
4. Vid urvalet av insatser ska övervakningskommittén eller, i tillämpliga fall, styrkommittén
 - a) säkerställa att de utvalda insatserna är förenliga med Interregprogrammet och faktiskt bidrar till förverkligandet av programmets särskilda mål,
 - b) säkerställa att de utvalda insatserna inte står i strid med motsvarande strategier som upprättats enligt artikel 10.1 eller som upprättats för ett eller flera av unionens finansieringsinstrument för externa åtgärder,
 - c) säkerställa att de utvalda insatserna innebär det bästa förhållandet mellan stödbeloppet, den verksamhet som genomförs och förverkligandet av målen,
 - d) kontrollera att stödmottagaren har de ekonomiska resurser och de mekanismer som krävs för att kunna täcka drifts- och underhållskostnaderna,
 - e) säkerställa att de utvalda insatser som omfattas av tillämpningsområdet för Europaparlamentets och rådets direktiv 2011/92/EU³⁶ är föremål för en miljökonsekvensbedömning eller ett granskningsförfarande på grundval av kraven i det direktivet, senast ändrat genom Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/52/EU³⁷.
 - f) kontrollera att tillämplig lagstiftning har följts, om insatserna har påbörjats innan någon stödansökan har lämnats in till den förvaltande myndigheten,
 - g) säkerställa att de utvalda insatserna omfattas av den berörda Interregfondens tillämpningsområde och kan hänföras till en interventionstyp,
 - h) säkerställa att insatserna inte omfattar verksamhet som ingick i en insats som omfattas av omlokalisering i enlighet med artikel [60] i förordning (EU) [new CPR] eller som skulle utgöra en överföring av en produktiv verksamhet i enlighet med [artikel 59.1 a] i den förordningen,
 - i) säkerställa att de utvalda insatserna inte påverkas av något motiverat yttrande från kommissionen med avseende på en överträdelse enligt artikel 258 i EUF-fördraget som medför en risk för utgifternas laglighet och korrekthet eller för fullgörandet av insatserna,
 - j) säkerställa klimatsäkra investeringar i infrastruktur med en förväntad livslängd på minst fem år.

³⁶ Europaparlamentets och rådets direktiv 2011/92/EU av den 13 december 2011 om bedömning av inverkan på miljön av vissa offentliga och privata projekt (EUT L 26, 28.1.2012, s. 1).

³⁷ Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/52/EU av den 16 april 2014 om ändring av direktiv 2011/92/EU (EUT L 124, 25.4.2014, s. 1).

5. Övervakningskommittén eller, i tillämpliga fall, styrkommittén ska godkänna de metoder och kriterier som används för urvalet av Interreginsatser, inklusive alla ändringar av dessa, utan att det påverkar tillämpningen av [artikel 27.3 b] i förordning (EU) [new CPR] med avseende på lokalt ledd utveckling eller artikel 24 i denna förordning.
6. Den förvaltande myndigheten ska för varje Interreginsats förse den samordnande eller enda partnern med ett dokument med en beskrivning av stödvillkoren för den Interreginsatsen, inbegripet de särskilda krav som gäller för de produkter eller tjänster som ska levereras samt finansieringsplan och tidsfrist för genomförandet av insatsen och, i tillämpliga fall, den metod som ska tillämpas för att fastställa kostnaderna för insatsen och villkoren för utbetalning av bidraget.

I det dokumentet ska också den samordnande partnerns skyldigheter när det gäller återkrav i enlighet med artikel 50 anges. Dessa skyldigheter ska fastställas av övervakningskommittén. En samordnande partner som finns i en annan medlemsstat eller ett annat tredjeland, partnerland eller utomeuropeiskt land eller territorium än partnern ska inte vara skyldig att återkräva medel genom ett rättsligt förfarande.

Artikel 23

Partnerskap inom Interreginsatser

1. De insatser som väljs ut inom komponenterna 1, 2 och 3 ska inbegripa aktörer från minst två deltagande länder, varav minst en ska vara en stödmottagare från en medlemsstat.

Stödmottagare som får stöd från en Interregfond och partner som inte får något ekonomiskt stöd genom dessa fonder (stödmottagare och partner, nedan tillsammans kallade *partner*) utgör ett partnerskap för en Interreginsats.

2. En Interreginsats får genomföras i ett enda land, under förutsättning effekterna och fördelarna för programområdet anges i ansökan om insatsen.
3. Punkt 1 ska inte tillämpas på sådana insatser inom Peace-plus-programmet där programmet verkar för att stödja fred och försoning.
4. Parterna ska samarbeta när det gäller utveckling, genomförande, bemanning och finansiering av Interreginsatsen.

När det gäller insatser inom komponent 3 i Interregprogrammen ska partner från de yttersta randområdena och från tredjeländer, partnerländer eller utomeuropeiska länder och territorier endast vara skyldiga att samarbeta inom tre av de fyra områden som anges i första stycket.

5. Om det finns två eller flera partner ska de tillsammans utse någon av dem till samordnande partner.
6. Ett gränsöverskridande rättssubjekt eller en europeisk gruppering för territoriellt samarbete får vara den enda partnern i en Interreginsats inom komponenterna 1, 2 och 3 i Interregprogrammen, under förutsättning att den är sammansatt av partner från minst två deltagande länder.

Ett gränsöverskridande rättssubjekt eller en europeisk gruppering för territoriellt samarbete ska bestå av medlemmar från minst tre deltagande länder i Interregprogram inom komponent 4.

Ett rättssubjekt som genomför ett finansieringsinstrument eller en fond-i-fond får vara den enda partnern i en Interreginsats, utan att de krav på sammansättning som anges i första stycket behöver uppfyllas.

7. En sådan enda partner ska vara registrerad i en medlemsstat som deltar i Interregprogrammet.

Om villkoren i artikel 23 uppfylls får dock en sådan enda partner vara registrerade i en medlemsstat som inte deltar i det programmet.

Artikel 24

Småprojektfonder

1. Bidraget från Eruf eller, i tillämpliga fall, från något av unionens finansieringsinstrument för externa åtgärder till en småprojektfond inom ett Interregprogram får inte överstiga 20 000 000 euro eller 15 % av det totala anslaget till Interregprogrammet, beroende på vilket som är lägst.

Slutmottagarna inom en småprojektfond ska få stöd från Eruf eller, i tillämpliga fall, från unionens finansieringsinstrument för externa åtgärder genom stödmottagaren och genomföra småskaliga projekt inom den småprojektfonden.

2. Stödmottagaren i en småprojektfond ska vara ett gränsöverskridande rättssubjekt eller en europeisk gruppering för territoriellt samarbete.
3. Det dokument där stödvillkoren för en småprojektfond anges ska, utöver de aspekter som fastställs i artikel 22.6, även ange de aspekter som krävs för att säkerställa att stödmottagaren
 - a) upprättar ett icke-diskriminerande och öppet urvalsförfarande,
 - b) tillämpar objektiva kriterier för urvalet av småskaliga projekt, som inte leder till intressekonflikter,
 - c) bedömer ansökningar om stöd,
 - d) väljer ut projekt och fastställer stödbelopp för alla småskaliga projekt,
 - e) ansvarar för genomförandet av insatsen och hos sig bevarar alla styrkande handlingar som krävs för verifieringskedjan i enlighet med bilaga [XI] till förordning (EU) [new CPR],
 - f) offentliggör förteckningen över de slutmottagare som deltar i insatsen.

Stödmottagaren ska säkerställa att slutmottagarna uppfyller kraven i artikel 35.

4. Urvalet av småskaliga projekt ska inte utgöra någon delegering av uppgifter från den förvaltande myndigheten till ett sådant förmedlande organ som avses i artikel [65.3] i förordning (EU) [new CPR].
5. De personalkostnader och indirekta kostnader som uppkommer hos stödmottagaren för förvaltningen av småprojektfonden får inte överstiga 20 % av de sammanlagda stödberättigande kostnaderna för respektive småprojektfond.
6. Om det offentliga bidraget till ett småskaligt projekt inte överstiger 100 000 euro ska bidraget från Eruf eller, i tillämpliga fall, något av unionens finansieringsinstrument för externa åtgärder lämnas i form av enhetskostnader eller enhetsbelopp eller inbegripa schablonbelopp, utom för projekt för vilka stödet utgör statligt stöd.

Vid finansiering genom schablonbelopp får de kostnadskategorier till vilka schablonbeloppet hör ersättas i enlighet med [artikel 48.1 a] i förordning (EU) [new CPR].

Artikel 25

Den samordnande partnerns uppgifter

1. Den samordnande partnern ska
 - a) fastställa arrangemangen med övriga partner i ett avtal som innehåller bestämmelser som bland annat säkerställer en sund ekonomisk förvaltning av de unionsmedel som tilldelas Interreginsatsen, inklusive för återkrav av felaktigt utbetalda belopp,
 - b) ta ansvar för att säkerställa genomförandet av hela Interreginsatsen,
 - c) säkerställa att de utgifter som alla partner redovisar har uppkommit vid genomförandet av Interreginsatsen, att de motsvarar den verksamhet som alla partner kommit överens om och att de är förenliga med det dokument som den förvaltande myndigheten har tillhandahållit i enlighet med artikel 22.6.
2. Den samordnande partnern ska, om inget annat anges i de arrangemang som fastställts i enlighet med punkt 1 a, säkerställa att de övriga partnerna får det totala bidragsbeloppet från respektive unionsfond så snabbt som möjligt och i sin helhet. Inga belopp får dras av eller hållas inne och inga särskilda avgifter eller andra avgifter med motsvarande effekt som kan minska det beloppet till andra partner får tas ut.
3. Vilken stödmottagare som helst i en medlemsstat eller ett tredjeland, partnerland eller utomeuropeiskt land eller territorium som deltar i ett Interregprogram får utses till samordnande partner.

De medlemsstater, tredjeländer, partnerländer eller utomeuropeiska länder och territorier som deltar i ett Interregprogram får dock komma överens om att en partner som inte får stöd från Eruf eller något av unionens finansieringsinstrument för externa åtgärder får utses till samordnande partner.

AVSNITT IV

TEKNISKT STÖD

Artikel 26

Tekniskt stöd

1. Tekniskt stöd till varje Interregprogram ska ersättas med schablonbelopp genom att man tillämpar de procentsatser som anges i punkt 2 på de stödberättigande utgifter som ingår i varje betalningsansökan i enlighet med [artikel 85.3 a eller c] i förordning (EU) [new CPR].
2. Följande procentsatser gäller för ersättning för tekniskt stöd genom Eruf och unionens finansieringsinstrument för externa åtgärder:
 - a) Interregprogram för internt gränsöverskridande samarbete som får stöd genom Eruf: 6 %.

- b) Interregprogram för externt gränsöverskridande samarbete som får stöd genom IPA III-anslagen för gränsöverskridande samarbete eller NDICI-anslagen för gränsöverskridande samarbete: 10 %.
 - c) Interregprogram inom komponenterna 2, 3 och 4, både för Eruf och, i tillämpliga fall, för unionens finansieringsinstrument för externa åtgärder: 7 %.
- 3. För Interregprogram med totala anslag på mellan 30 000 000 euro och 50 000 000 euro ska det belopp som motsvarar procentsatsen för tekniskt stöd höjas med ett ytterligare belopp på 500 000 euro. Kommissionen ska lägga till det beloppet till den första mellanliggande betalningen.
 - 4. För Interregprogram med lägre totala anslag än 30 000 000 euro ska det belopp som behövs för tekniskt stöd, uttryckt i euro, och motsvarande procentsats fastställas i kommissionens beslut om godkännande av det berörda Interregprogrammet.

KAPITEL IV

Övervakning, utvärdering och kommunikation

AVSNITT I

ÖVERVAKNING

Artikel 27

Övervakningskommitté

- 1. Medlemsstaterna och, i tillämpliga fall, de tredjeländer, partnerländer och utomeuropeiska länder eller territorier som deltar i det programmet ska enligt överenskommelse med den förvaltande myndigheten inrätta en kommitté som ska övervaka genomförandet av respektive Interregprogram (nedan kallad *övervakningskommitté*) inom tre månader från den dag då kommissionens beslut om antagande av ett Interregprogram anmäldes till medlemsstaten.
- 2. Övervakningskommitténs ordförande ska vara en företrädare för den medlemsstat som fungerar som värd för den förvaltande myndigheten eller i vilken den förvaltande myndigheten finns.

Om det i övervakningskommitténs arbetsordning fastställs att ordförandeskapet ska rotera får övervakningskommitténs ordförande vara en företrädare för ett tredjeland, partnerland eller utomeuropeiskt land eller territorium tillsammans med en företrädare för medlemsstaten eller den förvaltande myndigheten och vice versa.
- 3. Varje medlem av övervakningskommittén ska vara röstberättigad.
- 4. Varje övervakningskommitté ska anta sin egen arbetsordning vid sitt första möte.

Övervakningskommitténs och, i tillämpliga fall, styrkommitténs arbetsordning ska förhindra alla intressekonflikter vid urvalet av Interreginsatser.
- 5. Övervakningskommittén ska sammanträda minst en gång om året och ska granska alla frågor som påverkar genomförandet av programmet i syfte att förverkliga programmålen.
- 6. Den förvaltande myndigheten ska offentliggöra övervakningskommitténs arbetsordning samt alla uppgifter och all information som delas med övervakningskommittén på den webbplats som avses i artikel 35.2.

Artikel 28

Övervakningskommitténs sammansättning

1. Övervakningskommitténs sammansättning i varje Interregprogram ska fastställas gemensamt av de medlemsstater och, i tillämpliga fall, de tredjeländer, partnerländer och utomeuropeiska länder eller territorier som deltar i det berörda programmet och ska säkerställa en balanserad representation av relevanta myndigheter, förmedlande organ och företrädare för de programpartner som avses i artikel [6] i förordning (EU) [new CPR] från medlemsstaterna, tredjeländerna, partnerländerna och de utomeuropeiska länderna och territorierna.

Vid sammansättningen av övervakningskommittén ska hänsyn tas till antalet medlemsstater, tredjeländer, partnerländer och utomeuropeiska länder och territorier som deltar i det berörda Interregprogrammet.

Övervakningskommittén ska också bestå av företrädare för gemensamt inrättade organ för hela programområdet eller en del av programområdet, inklusive europeiska grupperingar för territoriellt samarbete.

2. Den förvaltande myndigheten ska offentliggöra en förteckning över medlemmarna i övervakningskommittén på den webbplats som avses i artikel 35.2.
3. Kommissionens företrädare ska delta i övervakningskommitténs arbete i egenskap av rådgivare.

Artikel 29

Övervakningskommitténs uppgifter

1. Övervakningskommittén ska granska
 - a) framstegen med att genomföra programmet och att uppnå delmålen och målen i Interregprogrammet,
 - b) eventuella frågor som påverkar fullgörandet av Interregprogrammet och de åtgärder som vidtagits för att lösa dem,
 - c) när det gäller finansieringsinstrumenten, de aspekter av förhandsbedömningen som anges i artikel [52.3] i förordning (EU) [new CPR] och i det strategidokument som avses i artikel [53.2] i den förordningen,
 - d) framstegen med att genomföra utvärderingar och sammanfattande utvärderingar och med att följa upp resultaten,
 - e) genomförandet av kommunikations- och synlighetsåtgärder,
 - f) framstegen med att genomföra Interreginsatser av strategisk betydelse och, i tillämpliga fall, av storskaliga infrastrukturprojekt,
 - g) framstegen med att bygga upp administrativ kapacitet hos offentliga institutioner och stödmottagare, om det är relevant.
2. Utöver de uppgifter som rör det urval av insatser som anges i artikel 22 ska övervakningskommittén godkänna
 - a) de metoder och kriterier som tillämpas för urvalet av insatser, inklusive alla ändringar av dessa, efter samråd med kommissionen i enlighet med artikel 22.2, utan att det påverkar tillämpningen av [artikel 27.3 b, c och d] i förordning (EU) [new CPR],

- b) utvärderingsplanen och alla ändringar av planen,
- c) alla förslag från den förvaltande myndigheten om ändring av Interregprogrammet, inklusive överföring i enlighet med artikel 19.5,
- d) den slutliga prestationsrapporten.

Artikel 30

Översyn

1. Kommissionen får anordna en översyn i syfte att granska hur Interregprogrammen har fullgjorts.
Översynen får göras skriftligt.
2. Den förvaltande myndigheten ska på kommissionens begäran inom en månad förse kommissionen med information om följande aspekter som anges i artikel 29.1:
 - a) Framstegen med att genomföra programmet och att uppnå delmålen och målen, eventuella frågor som påverkar fullgörandet av respektive Interregprogram och de åtgärder som vidtagits för att lösa dem.
 - b) Framstegen med att genomföra utvärderingar och sammanfattande utvärderingar och med att följa upp resultaten.
 - c) Framstegen med att bygga upp administrativ kapacitet hos offentliga myndigheter och stödmottagare.
3. Resultaten av översynen ska dokumenteras i godkända protokoll.
4. Den förvaltande myndigheten ska följa upp de frågor som kommissionen tar upp och inom tre månader informera kommissionen om vilka åtgärder som vidtagits.

Artikel 31

Överföring av uppgifter

1. Varje förvaltande myndighet ska senast den 31 januari, den 31 mars, den 31 maj, den 31 juli, den 30 september och den 30 november varje år på elektronisk väg överföra kumulativa uppgifter för respektive Interregprogram till kommissionen i enlighet med mallen i bilaga [VII] till förordning (EU) [new CPR].
Den första överföringen ska göras senast den 31 januari 2022 och den sista överföringen senast den 31 januari 2030.
2. De uppgifter som avses i punkt 1 ska för varje prioritering delas upp på särskilda mål och ska avse
 - a) antalet utvalda Interreginsatser, insatsernas totala stödberättigande kostnad, bidraget från respektive Interregfond och de totala stödberättigande utgifter som parterna redovisat för den förvaltande myndigheten, allt uppdelat efter interventionstyp,
 - b) värden för output- och resultatindikatorer för de utvalda Interreginsatserna och värden som uppnåtts genom Interreginsatserna.
3. För finansieringsinstrument ska uppgifter även lämnas om följande:
 - a) Stödberättigande utgifter per typ av finansiell produkt.

- b) Beloppet på de förvaltningskostnader och förvaltningsavgifter som redovisats som stödberättigande utgifter.
 - c) Beloppet, per typ av finansiell produkt, på de privata och offentliga medel som utnyttjats utöver fonderna.
 - d) Ränta och andra vinster som uppkommit genom Interregfondernas stöd till de finansieringsinstrument som avses i artikel 54 i förordning (EU) [new CPR] och återlämnade medel som hänför sig till sådant stöd från Interregfonderna som avses i artikel 56 i den förordningen.
4. De uppgifter som överlämnas i enlighet med denna artikel ska vara aktuella uppgifter från slutet av den månad som föregår inlämningsmånaden.
 5. Den förvaltande myndigheten ska offentliggöra alla uppgifter som överförs till kommissionen på den webbplats som avses i artikel 35.2.

Artikel 32

Slutlig prestationsrapport

1. Varje förvaltande myndighet ska senast den 15 februari 2031 lämna en slutlig prestationsrapport om respektive Interregprogram till kommissionen.
Den slutliga prestationsrapporten ska lämnas in med hjälp av den mall som fastställts i enlighet med artikel [38.5] i förordning (EU) [new CPR].
2. Den slutliga prestationsrapporten ska innehålla en bedömning av i vilken utsträckning programmålen har uppnåtts utifrån de aspekter som anges i artikel 29, utom när det gäller artikel 29.1 c.
3. Kommissionen ska granska den slutliga prestationsrapporten och informera den förvaltande myndigheten om eventuella synpunkter inom fem månader från dagen för mottagandet av rapporten. Om sådana synpunkter har lämnats, ska den förvaltande myndigheten tillhandahålla alla de uppgifter som behövs med avseende på dessa synpunkter och, om så är befogat, inom tre månader informera kommissionen om de åtgärder som har vidtagits. Kommissionen ska informera medlemsstaterna om godtagandet av rapporten.
4. Den förvaltande myndigheten ska offentliggöra den slutliga prestationsrapporten på den webbplats som avses i artikel 35.2.

Artikel 33

Indikatorer för målet Europeiskt territoriellt samarbete (Interreg)

1. Gemensamma output- och resultatindikatorer enligt bilaga [I] till förordning (EU) [new ERDF] och, om nödvändigt, programspecifika output- och resultatindikatorer, ska användas i enlighet med artikel [12.1] i förordning (EU) [new CPR] och artiklarna 17.3 d ii och 31.2 b i denna förordning.
2. För outputindikatorer ska utgångsvärdet fastställas till noll. Delmålen för 2024 och målen för 2029 ska vara kumulativa.

AVSNITT II

UTVÄRDERING OCH KOMMUNIKATION

Artikel 34

Utvärdering under programperioden

1. Den förvaltande myndigheten ska utvärdera varje Interregprogram. Varje utvärdering ska innehålla en bedömning av programmets ändamålsenlighet, effektivitet, relevans, samstämmighet och EU-mervärde i syfte att förbättra kvaliteten när det gäller utformning och genomförande av respektive Interregprogram.
2. Den förvaltande myndigheten ska dessutom senast den 30 juni 2029 göra en utvärdering av varje Interregprogram i syfte att bedöma deras genomslag.
3. Den förvaltande myndigheten ska låta funktionellt oberoende experter göra utvärderingarna.
4. Den förvaltande myndigheten ska säkerställa att det finns förfaranden som gör det möjligt att ta fram och samla in de uppgifter som krävs för utvärderingarna.
5. Den förvaltande myndigheten ska upprätta en utvärderingsplan som får omfatta flera Interregprogram.
6. Den förvaltande myndigheten ska lägga fram utvärderingsplanen för övervakningskommittén senast ett år efter godkännandet av Interregprogrammet.
7. Den förvaltande myndigheten ska offentliggöra alla utvärderingar på den webbplats som avses i artikel 35.2.

Artikel 35

Den förvaltande myndighetens och parternas skyldigheter när det gäller öppenhet och kommunikation

1. Varje förvaltande myndighet ska ange en person med ansvar för kommunikation för varje Interregprogram som den ansvarar för.
2. Den förvaltande myndigheten ska inom sex månader från godkännandet av Interregprogrammet se till att det finns en webbplats med information om varje Interregprogram som den ansvarar för och som omfattar programmets mål, verksamhet, tillgängliga finansieringsmöjligheter och resultat.
3. Artikel [44.2–44.7] i förordning (EU) [new CPR] om den förvaltande myndighetens skyldigheter ska tillämpas.
4. Varje partner i en Interreginsats eller varje organ som genomför ett finansieringsinstrument ska tillkännage stöd från en Interregfond, inklusive medel som återanvänts för finansieringsinstrument i enlighet med artikel [56] i förordning (EU) [new CPR], till en Interreginsats genom
 - a) att på parternas officiella webbplats, om sådan finns, ge en kort beskrivning av Interreginsatsen, i förhållande till omfattningen av stödet från en Interregfond, inklusive dess mål och resultat, där unionens ekonomiska stöd framhävs,
 - b) att i dokument och kommunikationsmaterial som rör genomförandet av Interreginsatsen inbegripa ett uttalande som på ett tydligt sätt framhäver stödet från en Interregfond, riktat till allmänheten eller deltagarna,

- c) sätta upp skyltar eller anslagstavlor på offentliga platser så snart det praktiska genomförandet av en Interreginsats som innebär fysiska investeringar eller inköp av utrustning inleds, om den totala kostnaden för insatsen överstiger 100 000 euro,
- d) att för Interreginsatser som inte omfattas av led c, offentligt anslå minst en tryckt affisch eller elektronisk bildskärm (minsta format: A3) med information om Interreginsatsen som framhäver att insatsen stöds genom en Interregfond,
- e) att för insatser av strategisk betydelse och insatser vars totala kostnad överstiger 10 000 000 euro, anordna ett informationsevenemang som i god tid involverar kommissionen och ansvarig förvaltande myndighet.

Termen ”Interreg” ska användas intill unionens emblem i enlighet med artikel [42] i förordning (EU) [new CPR].

- 5. När det gäller småprojektfonder och finansieringsinstrument ska stödmottagaren säkerställa att slutmottagarna uppfyller kraven i punkt 4 c.
- 6. Om stödmottagaren inte fullgör sina skyldigheter enligt artikel [42] i förordning (EU) [new CPR] eller enligt punkterna 1 och 2 i den här artikeln ska medlemsstaten göra en finansiell korrigering genom att dra tillbaka högst 5 % av stödet från fonderna till den berörda insatsen.

KAPITEL V

Stödberättigande

Artikel 36

Regler om utgifternas stödberättigande

- 1. En Interreginsats får helt eller delvis genomföras utanför en medlemsstat, inklusive utanför unionen, under förutsättning att Interreginsatsen bidrar till målen för respektive Interregprogram.
- 2. Utan att det påverkar tillämpningen av reglerna för stödberättigande i artiklarna [57–62] i förordning (EU) [new CPR], i artiklarna [4 och 6] i förordning (EU) [new ERDF] eller i detta kapitel, inklusive i akter som antas med stöd av dessa, får de deltagande medlemsstaterna och, i tillämpliga fall, tredjeländerna, partnerländerna och de utomeuropeiska länderna eller territorierna genom ett gemensamt beslut i övervakningskommittén bara fastställa kompletterande regler om utgifternas stödberättigande för Interregprogrammet för utgiftskategorier som inte omfattas av dessa bestämmelser. Dessa kompletterande regler ska omfatta programområdet i sin helhet.

Om man i ett Interregprogram väljer ut insatser på grundval av ansökningsomgångar ska dessa kompletterande regler antas innan den första ansökningsomgången offentliggörs. I övriga fall ska dessa kompletterande regler antas innan de första insatserna väljs ut.

- 3. I frågor som inte omfattas av reglerna för stödberättigande i artiklarna [57–62] i förordning (EU) [new CPR], i artiklarna [4 och 6] i förordning (EU) [new ERDF] och i detta kapitel, inklusive i akter som antas med stöd av dessa eller i regler som fastställs i enlighet med punkt 4, ska de nationella reglerna i den medlemsstat och, i

tillämpliga fall, de tredjeländer, partnerländer och utomeuropeiska länder eller territorier där utgiften uppkommer tillämpas.

4. Om den förvaltande myndigheten och revisionsmyndigheten har skilda uppfattningar om själva stödberättigandet som sådant när det gäller en Interreginsats som valts ut inom respektive Interregprogram ska den förvaltande myndighetens uppfattning gälla, med vederbörligt beaktande av övervakningskommitténs yttrande.
5. Utomeuropeiska länder och territorier ska inte vara berättigade till stöd från Eruf inom Interregprogrammen, men de får delta i dessa program på de villkor som fastställs i denna förordning.

Artikel 37

Allmänna bestämmelser om kostnadskategoriernas stödberättigande

1. De deltagande medlemsstaterna och, i tillämpliga fall, tredjeländerna, partnerländerna och de utomeuropeiska länderna eller territorierna får i övervakningskommittén för ett Interregprogram komma överens om att utgifter som omfattas av en eller flera av de kategorier som avses i artiklarna 38–43 inte ska vara stödberättigande inom en eller flera prioriteringar i ett Interregprogram.
2. Alla utgifter som är stödberättigande i enlighet med denna förordning och som betalats av eller för en Interregpartner ska avse kostnader för inledande av eller inledande och genomförande av en insats eller en del av en insats.
3. Följande kostnader är inte stödberättigande:
 - a) Böter, ekonomiska påföljder och utgifter för rättsliga tvister.
 - b) Kostnader för gåvor, utom om värdet är högst 50 euro per gåva och de hör samman med marknadsföring, kommunikation, reklam eller information.
 - c) Kostnader som beror på fluktuationer i valutakurserna.

Artikel 38

Personalkostnader

1. Personalkostnader ska bestå av bruttokostnaderna för personal med följande typ av anställning hos Interregpartnern:
 - a) Heltidsanställning.
 - b) Deltidsanställning med en fast andel av arbetstiden per månad.
 - c) Deltidsanställning med ett varierande antal arbetstimmar per månad. eller
 - d) Timanställning.
2. Personalkostnader ska endast omfatta följande:
 - a) Löner som betalats ut i samband med verksamhet som enheten inte skulle utföra om det inte vore för den berörda insatsen, som fastställts i ett anställnings- eller arbetsavtal, ett anställningsbeslut (nedan kallade *anställningsbevis*) eller i lag och som gäller de arbetsuppgifter som anges i arbetsbeskrivningen för den berörda arbetstagaren.
 - b) Eventuella andra kostnader som arbetsgivaren haft och betalat och som är direkt kopplade till löner, till exempel skatter och sociala avgifter inklusive

pensioner, i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 883/2004³⁸, förutsatt att

- i) de har fastställts i ett anställningsbevis eller är lagstadgade,
- ii) de är förenliga med den lagstiftning som det hänvisas till i anställningsbeviset och med gängse praxis i det land och/eller den organisation där den anställda faktiskt arbetar, och
- iii) inte kan återkrävas av arbetsgivaren.

När det gäller led a får utbetalningar till fysiska personer som arbetar för Interregpartnern enligt ett annat avtal än ett anställnings- eller arbetsavtal likställas med löneutbetalningar och ett sådant avtal får betraktas som ett anställningsbevis.

3. Personalkostnaderna får ersättas antingen
 - a) i enlighet med [artikel 48.1 första stycket led a] i förordning (EU) [new CPR] (styrkta med anställningsbevis och lönespecifikationer), eller
 - b) enligt de förenklade kostnadsalternativ som anges i [artikel 48.1 första stycket leden b–e] i förordning (EU) [new CPR], eller
 - c) som ett schablonbelopp i enlighet med artikel [50.1] i förordning (EU) [new CPR].
4. Personalkostnaderna för personer som arbetar deltid med insatsen ska beräknas antingen
 - a) som en fast procentsats av bruttopersonalkostnaden i enlighet med artikel [50.2] i förordning (EU) [new CPR], eller
 - b) som en varierande andel av bruttopersonalkostnaden, i enlighet med att det antal arbetstimmar som ägnas åt insatsen varierar från månad till månad, baserat på ett tidsregistreringssystem som täcker 100 % av den anställdes arbetstid.
5. För deltidsuppgifter enligt punkt 4 b ska ersättningen för personalkostnaderna beräknas på grundval av en timlön som fastställs antingen
 - a) genom att bruttopersonalkostnaden per månad divideras med det antal arbetstimmar per månad som anges i anställningsbeviset, eller
 - b) genom att den senaste dokumenterade bruttopersonalkostnaden per år divideras med 1 720 timmar, i enlighet med [artikel 50.2, 50.3 och 50.4] i förordning (EU) [new CPR].
6. När det gäller personalkostnader för personer som enligt anställningsbeviset är timanställda ska dessa kostnader vara stödberättigande och det faktiska antalet timmar som personerna enligt ett tidsregistreringssystem har arbetat med insatsen ska multipliceras med den timlön som anges i anställningsbeviset.

Artikel 39

Kontorskostnader och administrativa kostnader

Kontorskostnader och administrativa kostnader ska endast omfatta följande:

³⁸ Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 883/2004 av den 29 april 2004 om samordning av de sociala trygghetssystemen (EUT L 166, 30.4.2004, s. 1).

- a) Hyra för kontorslokaler.
- b) Försäkringsavgifter och skatter och avgifter för de byggnader där personalen är inhyrt och för kontorsutrustningen (t.ex. försäkring mot brand eller stöld).
- c) Allmänna nyttigheter (t.ex. el, värme, vatten).
- d) Kontorsmateriel.
- e) Allmänna räkenskaper som tillhandahålls inom stödmottagarens organisation.
- f) Arkiv.
- g) Underhåll, städning och reparationer.
- h) Säkerhet.
- i) It-system.
- j) Kommunikation (t.ex. telefon, fax, internet, post, visitkort).
- k) Bankavgifter för att öppna och förvalta kontot eller kontona, om genomförandet av en insats kräver att det öppnas ett separat konto.
- l) Avgifter för ekonomiska transaktioner över gränserna.

Artikel 40

Kostnader för resor och logi

1. Kostnader för resor och logi ska endast omfatta följande:
 - a) Kostnader för resor (t.ex. biljetter, rese- och bilförsäkring, bränsle, milersättning, vägtullar och parkeringsavgifter).
 - b) Kostnader för måltider.
 - c) Kostnader för logi.
 - d) Kostnader för visum.
 - e) Dagtraktamenten.

Ovanstående gäller oavsett om kostnaderna uppkommer och betalas i eller utanför programområdet.
2. För kostnader enligt punkt 1 a–d som täcks av ett dagtraktamente ska ingen annan ersättning betalas ut utöver dagtraktamentet.
3. Kostnader för externa experter och tjänsteleverantörers resor och logi ingår i de kostnader för extern sakkunskap och externa tjänster som anges i artikel 41.
4. Utgifter för kostnader enligt denna artikel som betalats direkt av en av stödmottagarens anställda ska styrkas med ett kvitto på att stödmottagaren återbetalat utgifterna till den anställde.
5. Kostnaderna för resor och logi för en insats får beräknas som ett schablonbelopp upp till 15 % av insatsens andra direkta kostnader än direkta personalkostnader.

Artikel 41

Kostnader för extern sakkunskap och externa tjänster

När det gäller kostnader för extern sakkunskap och externa tjänster ska utgifterna endast omfatta följande tjänster och sakkunskap som tillhandahålls av ett offentligt eller privat organ eller en annan fysisk person än stödmottagaren för insatsen:

- a) Studier eller undersökningar (t.ex. utvärderingar, strategier, projektbeskrivningar, konstruktionsritningar, handledningar).
- b) Utbildning.
- c) Översättningar.
- d) Utveckling, ändring och uppdatering av it-system och webbplatser.
- e) Marknadsföring, kommunikation, reklam eller information i samband med en insats eller ett samarbetsprogram.
- f) Ekonomisk förvaltning.
- g) Tjänster i samband med anordnande och genomförande av evenemang eller möten (bl.a. hyra, catering eller tolkning).
- h) Deltagande i evenemang (t.ex. deltagaravgifter).
- i) Juridisk rådgivning och notarietjänster, teknisk och ekonomisk sakkunskap, andra konsult- och redovisningstjänster.
- j) Immateriella rättigheter.
- k) Kontroller enligt [artikel 68.1 a] i förordning (EU) [new CPR] och artikel 45.1 i denna förordning.
- l) Kostnader för redovisningsfunktionen på programnivå enligt artikel [70] i förordning (EU) [new CPR] och artikel 46 i denna förordning.
- m) Kostnader för revision på programnivå enligt artiklarna [72] och [75] i förordning (EU) [new CPR] och artiklarna 47 och 48 i denna förordning.
- n) Garantier som tillhandahålls av en bank eller något annat finansinstitut när detta krävs enligt unionslagstiftningen eller nationell lagstiftning eller i ett programdokument som antagits av övervakningskommittén.
- o) Resor och logi för externa experter, talare, mötesordförande samt tjänsteleverantörer.
- p) Annan särskild sakkunskap och andra särskilda tjänster som behövs för insatserna.

Artikel 42

Kostnader för utrustning

- 1. Kostnader för utrustning som köps, hyrs eller leasas av stödmottagaren för insatsen och som inte omfattas av artikel 39 ska endast omfatta följande:
 - a) Kontorsutrustning.
 - b) Hårdvara och programvara för it.
 - c) Möbler och inredning.
 - d) Laboratorieutrustning.
 - e) Maskiner och instrument.

- f) Verktyg eller anordningar.
 - g) Fordon.
 - h) Annan särskild utrustning som behövs för insatserna.
2. Kostnader för inköp av begagnad utrustning kan vara stödberättigande på följande villkor:
- a) Inget annat stöd har mottagits för utrustningen från Interregfonderna eller de fonder som anges i [artikel 1.1 a] i förordning (EU) [new CPR].
 - b) Utrustningens pris är inte högre än det gängse priset på marknaden.
 - c) Utrustningen har de tekniska egenskaper som behövs för insatsen och uppfyller gällande normer och standarder.

Artikel 43

Kostnader för infrastruktur och bygg- och anläggningsarbeten

Kostnader för infrastruktur och bygg- och anläggningsarbeten ska endast omfatta följande:

- a) Förvärv av mark i enlighet med [artikel 58.1 c] i förordning (EU) [new CPR].
- b) Bygglov.
- c) Byggnadsmaterial.
- d) Arbetskraft.
- e) Specialuppdrag (t.ex. marksanering eller minröjning).

KAPITEL VI

Myndigheter, förvaltning, kontroll och revision inom Interregprogrammen

Artikel 44

Interregprogrammets myndigheter

1. Medlemsstaterna och, i tillämpliga fall, de tredjeländer, partnerländer och utomeuropeiska länder eller territorier som deltar i ett Interregprogram ska för tillämpningen av artikel [65] i förordning (EU) [new CPR] ange en enda förvaltande myndighet och en enda revisionsmyndighet.
2. Den förvaltande myndigheten och revisionsmyndigheten ska vara belägna i samma medlemsstat.
3. När det gäller Peace-plus-programmet ska det särskilda programorganet på EU-nivå, när det anges som förvaltande myndighet, anses vara beläget i en medlemsstat.
4. Medlemsstaterna och, i tillämpliga fall, de tredjeländer, partnerländer och utomeuropeiska länder eller territorier som deltar i ett Interregprogram får ange en europeisk gruppering för territoriellt samarbete som förvaltande myndigheten för det programmet.
5. När det gäller ett Interregprogram inom komponent 2B eller komponent 1 och där den senare omfattar långa gränsar med olika typer av utvecklingsutmaningar och behov får medlemsstaterna och, i tillämpliga fall, de tredjeländer, partnerländer och

utomeuropeiska länder eller territorier som deltar i ett Interregprogram fastställa delprogramområden.

6. Om den förvaltande myndigheten anger ett förmedlande organ inom ett Interregprogram i enlighet med artikel [65.3] i förordning (EU) [new CPR] ska det förmedlande organet utföra dessa uppgifter i fler än en deltagande medlemsstat eller, i tillämpliga fall, ett tredjeland, partnerland eller utomeuropeiskt land eller territorium.

Artikel 45

Den förvaltande myndighetens uppgifter

1. Den förvaltande myndigheten för ett Interregprogram ska utföra de uppgifter som fastställs i artiklarna [66], [68] och [69] i förordning (EU) [new CPR], utom att välja ut de insatser som avses i artiklarna 66.1 a och 67 och att göra de utbetalningar till stödmottagarna som avses i artikel 68.1 b. Dessa uppgifter ska utföras inom hela det territorium som det programmet omfattar, med förbehåll för de undantag som anges i kapitel VIII i denna förordning.
2. Den förvaltande myndigheten ska efter samråd med medlemsstaterna och, i tillämpliga fall, de tredjeländer, partnerländer eller utomeuropeiska länder och territorier som deltar i Interregprogrammet inrätta ett gemensamt sekretariat med personal med hänsyn till programpartnerskapet.

Det gemensamma sekretariatet ska bistå den förvaltande myndigheten och övervakningskommittén när de utför sina respektive uppgifter. Det gemensamma sekretariatet ska också tillhandahålla information till potentiella stödmottagare om finansieringsmöjligheter inom Interregprogrammen samt bistå stödmottagare och partner vid genomförandet av insatserna.
3. Genom undantag från artikel [70.1 c] i förordning (EU) [new CPR] ska varje partner omvandla utgifter som betalats i annan valuta än euro till euro med hjälp av kommissionens månatliga växelkurs för den månad under vilken utgifterna lämnades in för kontroll till den förvaltande myndigheten i enlighet med artikel [68.1 a] i den förordningen.

Artikel 46

Redovisningsfunktionen

1. Medlemsstaterna och, i tillämpliga fall, de tredjeländer, partnerländer och utomeuropeiska länder eller territorier som deltar i ett Interregprogram får komma överens om arrangemang för utförandet av redovisningsfunktionen.
2. Redovisningsfunktionen ska bestå av de uppgifter som anges i artikel [70.1 a och b] i förordning (EU) [new CPR] och ska också omfatta de betalningar som görs av kommissionen och, som allmän regel, de betalningar som görs till den samordnande partnern i enlighet med [artikel 68.1 b] i förordning (EU) [new CPR].

Artikel 47

Revisionsmyndighetens uppgifter

1. Revisionsmyndigheten för ett Interregprogram ska utföra de uppgifter som föreskrivs i denna artikel och i artikel 48 inom hela det territorium som omfattas av det Interregprogrammet, med förbehåll för de undantag som anges i kapitel VIII.

En deltagande medlemsstat får dock ange när revisionsmyndigheten ska åtföljas av en revisor från den deltagande medlemsstaten.

2. Revisionsmyndigheten för ett Interregprogram ska ha ansvaret att utföra systemrevisioner och insatsrevisioner i syfte att ge kommissionen en oberoende försäkran om att förvaltnings- och kontrollsystemen fungerar på ett effektivt sätt och att utgifterna i de räkenskaper som lämnas till kommissionen är lagliga och korrekta.
3. Om ett Interregprogram ingår i den population från vilken kommissionen väljer ut ett gemensamt stickprov enligt artikel 48.1 ska revisionsmyndigheten utföra de insatsrevisioner som kommissionen väljer ut i syfte att ge kommissionen en oberoende försäkran om att förvaltnings- och kontrollsystemen fungerar på ett effektivt sätt.
4. Revisionsarbetet ska utföras i enlighet med internationellt vedertagna revisionsstandarder.
5. Revisionsmyndigheten ska senast den 15 februari varje år efter räkenskapsårets utgång upprätta och överlämna ett årligt revisionsuttalande till kommissionen i enlighet med artikel [63.7] i förordning [FR-Omnibus] med hjälp av den mall som fastställs i bilaga [XVI] till förordning (EU) [new CPR] och på grundval av allt revisionsarbete som utförts, vilket ska omfatta var och en av följande komponenter:
 - a) Räkenskapernas fullständighet, sanningsenlighet och korrekthet.
 - b) Lagligheten och korrektheten i de utgifter som redovisats i de räkenskaper som lämnats till kommissionen.
 - c) Interregprogrammets förvaltnings- och kontrollsystem.

Om Interregprogrammet ingår i den population från vilken kommissionen väljer ut ett stickprov i enlighet med artikel 48.1 ska det årliga revisionsuttalandet bara omfatta de komponenter som avses i första stycket leden a och c.

Tidsfristen den 15 februari får i undantagsfall förlängas av kommissionen till den 1 mars efter ett meddelande från den medlemsstat som fungerar som värd för den förvaltande myndighet som berörs.

6. Revisionsmyndigheten ska senast den 15 februari varje år efter räkenskapsårets utgång upprätta och överlämna en årlig kontrollrapport till kommissionen i enlighet med artikel [63.5 b] i förordning [FR-Omnibus] med hjälp av den mall som fastställs i bilaga [XVII] till förordning (EU) [new CPR] och, till stöd för det revisionsuttalande som föreskrivs i punkt 5, med en sammanfattning av resultaten, inklusive en analys av systemfelens och systembristernas karaktär och omfattning, de korrigerande åtgärder som föreslagits och genomförts samt sammanlagd och kvarstående felprocent efter dessa åtgärder för de utgifter som tagits upp i de räkenskaper som överlämnats till kommissionen.
7. Om Interregprogrammet ingår i den population från vilken kommissionen väljer ut ett stickprov enligt artikel 48.1 ska revisionsmyndigheten upprätta en sådan årlig kontrollrapport som avses i punkt 6 och som uppfyller kraven i artikel [63.5 b] i förordning (EU, Euratom) [FR-Omnibus] med hjälp av den mall som fastställs i bilaga [XVII] till förordning (EU) [new CPR] och som styrker det revisionsuttalande som föreskrivs i punkt 5.

Den rapporten ska innehålla en sammanfattning av resultaten, inklusive en analys av systemfelens och systembristernas karaktär och omfattning, de korrigerande åtgärder

som föreslagits och genomförts, resultaten av revisionsmyndighetens insatsrevisioner när det gäller det gemensamma stickprov som avses i artikel 48.1 samt de finansiella korrigeringar som Interregprogrammets myndigheter har tillämpat vid eventuella enskilda oriktigheter som revisionsmyndigheten upptäckt för dessa insatser.

8. Revisionsmyndigheten ska överlämna rapporterna om systemrevisioner till kommissionen så snart det kontradiktoriska förfarande som krävs med det berörda revisionsobjektet har avslutats.
9. Kommissionen och revisionsmyndigheten hålla regelbundna sammanträden minst en gång per år, om de inte kommit överens om något annat, i syfte att granska revisionsstrategin, den årliga kontrollrapporten och revisionsuttalandet, samordna sina revisionsplaner och revisionsmetoder och diskutera frågor som rör förbättring av förvaltnings- och kontrollsystemen.

Artikel 48 **Insatsrevision**

1. Kommissionen ska välja ut ett gemensamt stickprov av insatser (eller välja andra urvalsenheter) med hjälp av en statistisk urvalsmetod för de insatsrevisioner som revisionsmyndigheterna ska utföra för de Interregprogram som får stöd genom Eruf eller något av unionens finansieringsinstrument för externa åtgärder med avseende på varje räkenskapsår.

Det gemensamma stickprovet ska vara representativt för alla Interregprogram som ingår i populationen.

Vid urvalet av det gemensamma stickprovet får kommissionen stratifiera grupperna i Interregprogrammen efter deras specifika risker.

2. Programmyndigheterna ska lämna den information som krävs för urvalet av ett gemensamt stickprov till kommissionen senast den 1 september efter varje räkenskapsårs utgång.

Den informationen ska lämnas i ett standardiserat elektroniskt format och den ska vara fullständig och överensstämma med de utgifter som redovisats för kommissionen för referensräkenskapsåret.

3. Utan att det påverkar tillämpningen av det krav på utförande av revision som avses i artikel 47.2 ska revisionsmyndigheterna för de Interregprogram som omfattas av det gemensamma stickprovet inte utföra några kompletterande insatsrevisioner inom dessa program, om inte detta begärs av kommissionen i enlighet med punkt 8 eller i de fall då en revisionsmyndighet har upptäckt specifika risker.
4. Kommissionen ska i god tid informera revisionsmyndigheterna för de berörda Interregprogrammen om det gemensamma stickprov som valts ut så att dessa myndigheter kan utföra insatsrevisioner, i regel, senast den 1 oktober efter varje räkenskapsårs utgång.
5. De berörda revisionsmyndigheterna ska lämna information om resultaten av dessa revisioner och om eventuella finansiella korrigeringar som gjorts med avseende på enskilda oriktigheter som upptäckts, senast i de årliga kontrollrapporter som ska lämnas till kommissionen i enlighet med artikel 47.6 och 47.7.
6. Efter sin bedömning av resultaten av de insatsrevisioner som valts ut i enlighet med punkt 1 ska kommissionen för sina egna revisionsändamål beräkna en total

extrapolerad felprocent med avseende på de Interregprogram som ingår i den population från vilken det gemensamma stickprovet valdes ut.

7. Om den totala extrapolerade felprocent som avses i punkt 6 är högre än 2 % av de totala utgifter som redovisats för de Interregprogram som ingår i den population från vilken det gemensamma stickprovet valdes ut ska kommissionen beräkna en total kvarstående felprocent, med beaktande av de finansiella korrigeringar som gjorts av Interregprogrammets respektive myndigheter när det gäller enskilda oriktigheter som upptäckts genom de insatsrevisioner som valts ut i enlighet med punkt 1.
8. Om den totala kvarstående felprocent som avses i punkt 7 är högre än 2 % av de totala utgifter som redovisats för de Interregprogram som ingår i den population från vilken det gemensamma stickprovet valdes ut ska kommissionen avgöra om det är nödvändigt att begära att revisionsmyndigheten för ett specifikt Interregprogram eller en grupp av Interregprogram som är mest berörda utföra kompletterande revisionsarbete i syfte att göra en ytterligare utvärdering av felprocenten samt bedöma de korrigerande åtgärder som krävs för de Interregprogram som berörs av de oriktigheter som upptäckts.
9. På grundval av bedömningen av resultaten av det kompletterande revisionsarbete som begärs i enlighet med punkt 8 får kommissionen begära att kompletterande finansiella korrigeringar görs för de Interregprogram som berörs av de oriktigheter som upptäckts. I sådana fall ska Interregprogrammets myndigheter göra de finansiella korrigeringar som begärts i enlighet med artikel [97] i förordning (EU) [new CPR].
10. Varje revisionsmyndighet för ett Interregprogram för vilket den information som avses i punkt 2 saknas, är ofullständig eller inte har lämnats in inom den tidsfrist som fastställs i punkt 2 första stycket ska göra ett separat urval för respektive Interregprogram i enlighet med artikel [73] i förordning (EU) [new CPR]).

KAPITEL VII

Ekonomisk förvaltning

Artikel 49

Utbetalningar och förfinansiering

1. Stödet från Eruf och, i tillämpliga fall, från unionens finansieringsinstrument för externa åtgärder till varje Interregprogram ska betalas ut i enlighet med artikel 46.2 till ett enda konto utan nationella underkonton.
2. Kommissionen ska betala ut förfinansiering som grundas på det sammanlagda stödet från varje Interregfond i enlighet med vad som fastställs i beslutet om godkännande av varje Interregprogram enligt artikel 18, med förbehåll för tillgängliga medel, i årliga delbetalningar på följande sätt och före den 1 juli under åren 2022–2026, eller, under det år beslutet om godkännande antas, dock senast 60 dagar efter antagandet av beslutet:
 - a) 2021: 1 %.
 - b) 2022: 1 %.
 - c) 2023: 1 %.
 - d) 2024: 1 %.

- e) 2025: 1 %.
 - f) 2026: 1 %.
3. Om Interregprogrammen för externt gränsöverskridande samarbete får stöd genom Eruf och IPA III-anlagen för gränsöverskridande samarbete eller NDICI-anlagen för gränsöverskridande samarbete ska förfinansieringen för alla fonder som stöder ett sådant Interregprogram betalas ut i enlighet med förordning (EU) [IPA III] eller förordning (EU) [NDICI] eller i enlighet med någon akt som antas med stöd av dessa.

Förfinansieringsbeloppet får vid behov betalas ut i två delbetalningar i enlighet med budgetbehoven.

Hela det belopp som utbetalas som förfinansiering ska återbetalas till kommissionen om ingen betalningsansökan inom Interregprogrammen för gränsöverskridande samarbete inkommit inom 24 månader från dagen för kommissionens första delbetalning av förfinansieringsbeloppet. En sådan återbetalning ska utgöra interna inkomster avsatta för särskilda ändamål och ska inte medföra någon sänkning av stödet från Eruf, IPA III-anlagen för gränsöverskridande samarbete eller NDICI-anlagen för gränsöverskridande samarbete till programmet.

Artikel 50 *Återkrav*

1. Den förvaltande myndigheten ska se till att alla belopp som har utbetalats till följd av en oriktighet återkrävs från den samordnande eller enda partnern. Partnerna ska återbetala alla felaktigt utbetalda belopp till den samordnande partnern.
2. Om den samordnande partnern inte kan utverka en återbetalning från andra partner eller om den förvaltande myndigheten inte kan utverka en återbetalning från den samordnande eller enda partnern, ska den medlemsstat eller det tredjeland, partnerland eller utomeuropeiska land eller territorium på vars territorium den berörda partnern finns eller, i fråga om en europeisk gruppering för territoriellt samarbete, är registrerad till den förvaltande myndigheten återbetala alla belopp som utbetalats felaktigt till den partnern. Den förvaltande myndigheten ska ansvara för att de berörda beloppen återbetalas till unionens allmänna budget, i enlighet med den ansvarsfördelning mellan de deltagande medlemsstaterna, tredjeländerna, partnerländerna eller de utomeuropeiska länderna och territorierna som fastställs i Interregprogrammet.
3. När medlemsstaten, tredjelandet, partnerlandet eller det utomeuropeiska landet eller territoriet har återbetalat eventuella belopp som utbetalats felaktigt till en partner får den/det fortsätta eller inleda ett indrivningsförfarande mot den partnern enligt dess nationella lagstiftning. Om indrivningen ger resultat får medlemsstaten, tredjelandet, partnerlandet eller det utomeuropeiska landet eller territoriet användas dessa belopp för den nationella medfinansieringen av det berörda Interregprogrammet. Medlemsstaten, tredjelandet, partnerlandet eller det utomeuropeiska landet eller territoriet ska inte ha några rapporteringsskyldigheter gentemot programmyndigheterna, övervakningskommittén eller kommissionen när det gäller sådan nationell indrivning.
4. Om en medlemsstat eller ett tredjeland, partnerland eller utomeuropeiskt land eller territorium inte har återbetalat eventuella belopp som utbetalats felaktigt till en partner till den förvaltande myndigheten i enlighet med punkt 3, ska dessa belopp bli

föremål för ett betalningskrav som utfärdas av den delegerade utanordnaren, och som om möjligt ska verkställas genom avräkning mot de belopp som ska betalas till medlemsstaten, tredjelandet, partnerlandet eller det utomeuropeiska landet eller territoriet enligt påföljande utbetalningar till samma Interregprogram eller, för ett tredjeland, partnerland eller utomeuropeiskt land eller territorium, enligt påföljande utbetalningar till programmen inom ramen för något av unionens finansieringsinstrument för externa åtgärder. Ett sådant återkrav ska inte utgöra en finansiell korrigerande och ska inte minska stödet från Eruf eller något av unionens finansieringsinstrument för externa åtgärder till respektive Interregprogram. Det återvunna beloppet ska utgöra inkomster avsatta för särskilda ändamål i enlighet med artikel [177.3] i förordning (EU, Euratom) [FR-Omnibus].

KAPITEL VIII

Tredjeländers, partnerländers eller utomeuropeiska länders och territoriers deltagande i Interregprogram med delad förvaltning

Artikel 51

Tillämpliga bestämmelser

Kapitlen I–VII och kapitel X ska tillämpas på tredjeländers, partnerländers och utomeuropeiska länders eller territoriers deltagande i Interregprogram i enlighet med de särskilda bestämmelser som fastställs i detta kapitel.

Artikel 52

Interregprogrammets myndigheter och deras uppgifter

1. De tredjeländer, partnerländer och utomeuropeiska länder eller territorier som deltar i ett Interregprogram ska antingen tillåta den förvaltande myndigheten för det programmet att utföra sina uppgifter inom sina respektive territorier eller ange en nationell myndighet som kontaktpunkt för den förvaltande myndigheten eller en nationell kontrollant med uppgift att utföra förvaltningskontroller i enlighet med artikel [68.1 a] i förordning (EU) [new CPR] inom sina respektive territorier.
2. De tredjeländer, partnerländer och utomeuropeiska länder eller territorier som deltar i ett Interregprogram ska antingen tillåta revisionsmyndigheten för det programmet att utföra sina uppgifter inom sina respektive territorier eller ange en revisionsmyndighet eller ett revisionsorgan på nationell nivå som är funktionellt oberoende av den nationella myndigheten.
3. De tredjeländer, partnerländer och utomeuropeiska länder eller territorier som deltar i ett Interregprogram ska avdela personal till det gemensamma sekretariatet för det programmet eller inrätta en filial inom sina respektive territorier, eller båda.
4. Den nationella myndighet eller det nationella organ som motsvarar den person med ansvar för kommunikation som föreskrivs i artikel 35.1 ska stödja den förvaltande myndigheten och parterna i respektive tredjeland, partnerland eller utomeuropeiskt land eller territorium när det gäller de uppgifter som föreskrivs i artikel 35.2–35.7.

Artikel 53
Förvaltningsmetoder

1. De Interregprogram för externt gränsöverskridande samarbete som får stöd både genom Eruf och genom IPA III-anslagen för gränsöverskridande samarbete eller NDICI-anslagen för gränsöverskridande samarbete ska genomföras genom delad förvaltning, både i medlemsstaterna och i eventuella deltagande tredjeländer eller partnerländer.

Peace-plus-programmet ska genomföras genom delad förvaltning både i Irland och i Förenade kungariket.
2. De Interregprogram inom komponenterna 2 och 4 i vilka bidrag från Eruf kombineras med bidrag från ett eller flera av unionens finansieringsinstrument för externa åtgärder ska genomföras genom delad förvaltning, både i medlemsstaterna och i de deltagande tredjeländerna eller partnerländerna eller, när det gäller komponent 3, i det eventuella utomeuropeiska landet eller territoriet, oberoende av om landet eller territoriet får stöd genom ett eller flera av unionens finansieringsinstrument för externa åtgärder.
3. De Interregprogram inom komponent 3 i vilka bidrag från Eruf kombineras med bidrag från ett eller flera av unionens finansieringsinstrument för externa åtgärder ska genomföras på något av följande sätt:
 - a) Genom delad förvaltning både i medlemsstaterna och i eventuella deltagande tredjeländer eller utomeuropeiska länder och territorier.
 - b) Genom delad förvaltning bara i medlemsstaterna och i eventuella deltagande tredjeländer eller utomeuropeiska länder och territorier när det gäller Eruf-utgifter utanför unionen för en eller flera insatser, medan bidragen från ett eller flera av unionens finansieringsinstrument för externa åtgärder ska förvaltas genom indirekt förvaltning.
 - c) Genom indirekt förvaltning både i medlemsstaterna och i eventuella deltagande tredjeländer eller utomeuropeiska länder och territorier.

Om ett Interregprogram inom komponent 3 helt eller delvis genomförs genom indirekt förvaltning ska artikel 60 tillämpas.

Artikel 54
Stödberättigande

1. Genom undantag från artikel [57.2] i förordning (EU) [new CPR] ska utgifter vara bidragsberättigande för ett bidrag från unionens finansieringsinstrument för externa åtgärder om den har uppkommit hos en partner eller den privata partnern i offentlig-privata partnerskap vid förberedelser för och genomförandet av Interreginsatser från och med den 1 januari 2021 och har betalats efter det datum då finansieringsavtalet med respektive tredjeland, partnerland eller utomeuropeiskt land eller territorium ingicks.

Utgifter för tekniskt stöd som förvaltas av programmyndigheter i en medlemsstat ska dock vara stödberättigande från och med den 1 januari 2021, även när de betalas för åtgärder som genomförs till förmån för tredjeländer, partnerländer eller utomeuropeiska länder och territorier.

2. Om man i ett Interregprogram väljer ut insatser på grundval av ansökningsomgångar får dessa ansökningsomgångar omfatta ansökningar om bidrag från unionens finansieringsinstrument för externa åtgärder, även när de offentliggörs före undertecknandet av det relevanta finansieringsavtalet, och insatserna får redan väljas ut före dessa datum.

Den förvaltande myndigheten får dock inte tillhandahålla det dokument som föreskrivs i artikel 22.6 före dessa datum.

Artikel 55

Storskaliga infrastrukturprojekt

1. Interregprogram i detta avsnitt får stödja storskaliga infrastrukturprojekt som består av insatser som omfattar en rad bygg- och anläggningsarbeten, verksamheter eller tjänster avsedda att fylla en odelbar funktion av specifik karaktär med tydligt fastställda mål av gemensamt intresse i syfte att göra investeringar som leder till gränsöverskridande effekter och fördelar och där en budgetandel på minst 2 500 000 euro anslås till förvärv av infrastruktur.
2. Varje stödmottagare som genomför ett storskaligt infrastrukturprojekt eller en del av ett sådant projekt ska följa tillämpliga regler för offentlig upphandling.
3. Om urval av ett eller flera storskaliga projekt står på dagordningen för ett möte i övervakningskommittén eller, i tillämpliga fall, styrkommittén ska den förvaltande myndigheten överlämna en projektbeskrivning för varje sådant projekt till kommissionen senast två månader före mötesdagen. Projektbeskrivningen ska vara högst tre sidor lång och ska innehålla uppgift om namn, plats, budget, samordnande partner och övriga partner samt om de huvudsakliga projektmålen och projektresultaten. Om en projektbeskrivning för ett eller flera storskaliga projekt inte överlämnas till kommissionen inom den tidsfristen får kommissionen begära att övervakningskommitténs eller styrkommitténs ordförande tar bort de berörda projekten från dagordningen för mötet.

Artikel 56

Upphandling

1. Om genomförandet av en insats kräver att en stödmottagare handlar upp tjänster, varor eller bygg- och anläggningsarbeten och ingår ett uppdragsavtal ska följande regler tillämpas:
 - a) Om stödmottagaren är en upphandlande myndighet eller en upphandlande enhet i den mening som avses i den unionslagstiftning som är tillämplig på upphandlingsförfaranden ska myndigheten eller enheten tillämpa de nationella lagar och andra författningar som antagits i samband med unionslagstiftningen.
 - b) Om stödmottagaren är en offentlig myndighet i ett partnerland inom ramen för IPA III eller NDICI vars medfinansiering överförs till den förvaltande myndigheten får den offentliga myndigheten tillämpa nationella lagar och andra författningar, under förutsättning att finansieringsavtalet medger detta och att kontraktet tilldelas det anbud som ger bäst valuta för pengarna eller, om det är lämpligt, det anbud som erbjuder det lägsta priset, med undvikande av intressekonflikter.

2. Vid upphandling av andra varor, bygg- och anläggningsarbeten eller tjänster än sådana som avses i punkt 1 ska upphandlingsförfarandena i artiklarna [178] och [179] i förordning (EU, Euratom) [FR-Omnibus] och i kapitel 3 i bilaga I (punkterna 36–41) till den förordningen tillämpas.

Artikel 57

Ekonomisk förvaltning

Kommissionens beslut om godkännande av Interregprogram som också får stöd genom något av unionens finansieringsinstrument för externa åtgärder ska uppfylla de krav som är nödvändiga för att det ska utgöra ett finansieringsbeslut i den mening som avses i artikel [110.2] i förordning (EU, Euratom) [FR-Omnibus].

Artikel 58

Ingående av finansieringsavtal vid delad förvaltning

1. I syfte att genomföra ett Interregprogram i ett tredjeland, partnerland eller utomeuropeiskt land eller territorium i enlighet med artikel [112.4] i förordning (EU, Euratom) [FR-Omnibus] ska ett finansieringsavtal ingås mellan kommissionen som företrädare för unionen och varje deltagande tredjeland, partnerland eller utomeuropeiskt land eller territorium företrädare i enlighet med deras nationella lagstiftning.
2. Alla finansieringsavtal ska ingås senast den 31 december året efter det år då det första budgetåtagandet gjordes och de ska anses ha ingåtts den dag då den sista parten har undertecknat avtalet.
Alla finansieringsavtal ska träda i kraft antingen den dag då
 - a) den sista parten har undertecknat avtalet, eller
 - b) tredjelandet, partnerlandet eller det utomeuropeiska landet eller territoriet har avslutat det förfarande som krävs för ratificering enligt dess nationella lagstiftning och har informerat kommissionen.
3. Om ett Interregprogram omfattar flera tredjeländer, partnerländer eller utomeuropeiska länder eller territorier ska minst ett finansieringsavtal undertecknas av båda parter före den dagen. Övriga tredjeländer, partnerländer eller utomeuropeiska länder och territorier får underteckna sina respektive finansieringsavtal senast den 30 juni det andra året efter det att det första budgetåtagandet gjordes.
4. Den medlemsstat som fungerar som värd för den förvaltande myndigheten för det relevanta Interregprogrammet
 - a) får antingen också underteckna finansieringsavtalet, eller
 - b) ska samma dag underteckna ett genomförandeavtal med varje tredjeland, partnerland eller utomeuropeiskt land och territorium som deltar i det Interregprogrammet, med uppgift om de ömsesidiga rättigheterna och skyldigheterna när det gäller programmets genomförande och ekonomiska förvaltning.

När den medlemsstat som fungerar som värd för den förvaltande myndigheten överlämnar en undertecknad kopia av finansieringsavtalet eller en kopia av genomförandeavtalet till kommissionen ska den också, som ett separat dokument,

sända en förteckning över planerade storskaliga infrastrukturprojekt enligt definitionen i artikel 55, med uppgift om namn, plats, budget och samordnande partner för projekten.

5. Ett genomförandeavtal som undertecknats i enlighet med punkt 4 b ska åtminstone innehålla bestämmelser om följande:
 - a) Närmare bestämmelser om betalningar.
 - b) Ekonomisk förvaltning.
 - c) Redovisning.
 - d) Rapporteringsskyldigheter.
 - e) Granskning, kontroll och revision.
 - f) Oriktigheter och återkrav.
6. Om den medlemsstat som fungerar som värd för den förvaltande myndigheten för Interregprogrammet beslutar att underteckna finansieringsavtalet i enlighet med punkt 4 a, ska det finansieringsavtalet anses utgöra ett verktyg för genomförande av unionens budget i enlighet med budgetförordningen, och inte något sådant internationellt avtal som avses i artiklarna 216–219 i EUF-fördraget.

Artikel 59

Andra bidrag än medfinansiering från tredjeländer, partnerländer eller utomeuropeiska länder och territorier

1. Om ett tredjeland, partnerland eller utomeuropeiskt land eller territorium överför ett ekonomiskt bidrag till den förvaltande myndigheten till Interregprogrammet som inte utgörs av dess medfinansiering av unionens stöd till Interregprogrammet, ska reglerna för det ekonomiska bidraget anges i följande dokument:
 - a) Om medlemsstaten undertecknar finansieringsavtalet i enlighet med artikel 58.4 a, i ett separat genomförandeavtal som undertecknas antingen mellan den medlemsstat som fungerar som värd för den förvaltande myndigheten och tredjelandet, partnerlandet eller det utomeuropeiska landet eller territoriet eller direkt mellan den förvaltande myndigheten och den behöriga myndigheten i tredjelandet, partnerlandet eller det utomeuropeiska landet eller territoriet.
 - b) Om medlemsstaten undertecknar ett genomförandeavtal i enlighet med artikel 58.4 b, antingen
 - i) i en separat del av det genomförandeavtalet, eller
 - ii) i ett kompletterande genomförandeavtal som undertecknas av samma parter som avses i led a.

Vid tillämpningen av första stycket led b i får avsnitten i genomförandeavtalet, i tillämpliga fall, omfatta både det överförda ekonomiska bidraget och unionens stöd till Interregprogrammet.
2. Ett genomförandeavtal enligt punkt 1 ska åtminstone omfatta de aspekter som gäller den medfinansiering från tredjelandet, partnerlandet eller det utomeuropeiska landet eller territoriet som anges i artikel 58.5.

I avtalet ska dessutom följande anges:

- a) Beloppet på det kompletterande ekonomiska bidraget.
 - b) Medfinansieringens avsedda användning och villkoren för dess användning, inklusive villkoren för ansökningar om det kompletterande bidraget.
3. När det gäller Peace-plus-programmet ska Förenade kungarikets ekonomiska bidrag till unionens verksamhet i form av sådana externa inkomster avsatta för särskilda ändamål som avses i [artikel 21.2 e] i förordning (EU, Euratom) [FR-Omnibus] ingå i budgetanslagen för rubrik 2 (Sammanhållning och värden), under underrubriken ”Ekonomisk, social och territoriell sammanhållning”.

Bidraget ska vara föremål för ett särskilt finansieringsavtal med Förenade kungariket i enlighet med artikel 58. Kommissionen och Förenade kungariket samt Irland ska vara parter i detta särskilda finansieringsavtal.

Det ska undertecknas innan programmet börjar genomföras så att det särskilda programorganet på EU-nivå kan tillämpa all unionslagstiftning vid genomförandet av programmet.

KAPITEL IX

Särskilda bestämmelser för direkt eller indirekt förvaltning

Artikel 60

De yttersta randområdenas samarbete

1. Om ett Interregprogram inom komponent 3 helt eller delvis genomförs genom indirekt förvaltning i enlighet med artikel 53.3 b eller c ska genomförandeuppgifterna anförtros ett eller flera av de organ som anges i [artikel 62.1 första stycket led c] i förordning (EU, Euratom) [FR-Omnibus], särskilt ett organ som finns i den deltagande medlemsstaten, inklusive den förvaltande myndigheten för det berörda Interregprogrammet.
2. I enlighet med artikel [154.6 c] i förordning (EU, Euratom) [FR-Omnibus] får kommissionen besluta att inte kräva en sådan förhandsbedömning som avses i artikel 154.3 och 154.4 i samma förordning om de uppgifter som rör budgetgenomförandet och som avses i artikel [62.1 första stycket led c] i förordning (EU, Euratom) [FR-Omnibus] anförtros en förvaltande myndighet i ett sådant Interregprogram för de yttersta randområdena som fastställs i enlighet med artikel 37.1 i denna förordning och i enlighet med artikel [65] i förordning (EU) [new CPR].
3. Om de uppgifter som rör budgetgenomförandet och som avses i artikel [62.1 första stycket led c] i förordning [FR-Omnibus] anförtros en organisation i en medlemsstat ska artikel [157] i förordning (EU, Euratom) [FR-Omnibus] tillämpas.
4. Om ett program eller en åtgärd som medfinansieras av ett eller flera finansieringsinstrument för externa åtgärder genomförs av ett tredjeland, partnerland eller utomeuropeiskt land eller territorium eller av något av de andra organ som anges i [artikel 62.1 första stycket led c] i förordning (EU, Euratom) [FR-Omnibus] eller som avses i förordning (EU) [NDICI] eller rådets beslut [OCT Decision] eller bådaddera, ska de relevanta bestämmelserna för dessa instrument tillämpas, särskilt avdelning II kapitlen I, III och V i förordning (EU) [NDICI].

Artikel 61
Interregionala innovationsinvesteringar

Eruf får på kommissionens initiativ stödja interregionala innovationsinvesteringar enligt artikel 3.5 som sammanför forskare, företag, civilsamhället och offentliga förvaltningar som medverkar i strategier för smart specialisering som upprättats på nationell eller regional nivå.

KAPITEL X
Slutbestämmelser

Artikel 62
Utövande av delegeringen

1. Befogenheten att anta delegerade akter ges till kommissionen med förbehåll för de villkor som anges i denna artikel.
2. Den befogenhet att anta delegerade akter som avses i artikel 16.6 ska ges till kommissionen för en period från och med den [*as of one day after its publication = date of entry into force*] till och med den 31 december 2027.
3. Den delegering av befogenhet som avses i artikel 16.6 får när som helst återkallas av Europaparlamentet eller rådet. Ett beslut om återkallelse innebär att delegeringen av den befogenhet som anges i beslutet upphör att gälla. Beslutet får verkan dagen efter det att det offentliggörs i *Europeiska unionens officiella tidning* eller vid ett senare i beslutet angivet datum. Det påverkar inte giltigheten av delegerade akter som redan har trätt i kraft.
4. Innan kommissionen antar en delegerad akt, ska den samråda med experter som utsetts av varje medlemsstat i enlighet med principerna i det interinstitutionella avtalet av den 13 april 2016 om bättre lagstiftning.
5. Så snart kommissionen antar en delegerad akt ska den samtidigt delge Europaparlamentet och rådet denna.
6. En delegerad akt som antas enligt artikel 16.6 ska träda i kraft endast om varken Europaparlamentet eller rådet har gjort invändningar mot den delegerade akten inom en period på [två månader] från den dag då akten delgavs Europaparlamentet och rådet, eller om både Europaparlamentet och rådet, före utgången av den perioden, har underrättat kommissionen om att de inte kommer att invända. Denna period ska förlängas med [två månader] på Europaparlamentets eller rådets initiativ.

Artikel 63
Kommittéförfarande

1. Kommissionen ska biträdas av den kommitté som inrättats i enlighet med artikel [108.1] i förordning (EU) [new CPR]. Denna kommitté ska vara en kommitté i den mening som avses i förordning (EU) nr 182/2011.
2. När det hänvisas till denna punkt ska artikel 4 i förordning (EU) nr 182/2011 tillämpas.

Artikel 64
Övergångsbestämmelser

Förordning (EU) nr 1299/2013 och varje akt som antagits i enlighet med denna ska fortsätta att tillämpas på program och insatser som får stöd genom Eruf under programperioden 2014–2020.

Artikel 65
Ikraftträdande

Denna förordning träder i kraft dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Strasbourg den

På Europaparlamentets vägnar
Ordförande

På rådets vägnar
Ordförande

Europeiska
unionens råd

Bryssel den 30 maj 2018
(OR. en)

9536/18
ADD 1

**Interinstitutionellt ärende:
2018/0199 (COD)**

**FSTR 24
REGIO 32
FC 25
CADREFIN 51
RELEX 482
IA 152
CODEC 901**

FÖRSLAG

från:	Jordi AYET PUIGARNAU, direktör, för Europeiska kommissionens generalsekreterare
inkom den:	30 maj 2018
till:	Jeppe TRANHOLM-MIKKELSEN, generalsekreterare för Europeiska unionens råd
Komm. dok. nr:	COM(2018) 374 final – ANNEX
Ärende:	BILAGA till Förslag till EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS FÖRORDNING om särskilda bestämmelser för målet Europeiskt territoriellt samarbete (Interreg) med stöd av Europeiska regionala utvecklingsfonden och finansieringsinstrument för externa åtgärder

För delegationerna bifogas dokument – COM(2018) 374 final – ANNEX.

Bilaga: COM(2018) 374 final – ANNEX

EUROPEISKA
KOMMISSIONEN

Strasbourg den 29.5.2018
COM(2018) 374 final

ANNEX

BILAGA

till

Förslag till

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS FÖRORDNING

om särskilda bestämmelser för målet Europeiskt territoriellt samarbete (Interreg) med stöd av Europeiska regionala utvecklingsfonden och finansieringsinstrument för externa åtgärder

{SEC(2018) 268 final} - {SWD(2018) 282 final} - {SWD(2018) 283 final}

BILAGA

MALL FÖR INTERREGPROGRAM

CCI	[15 tecken]
Titel	[255]
Version	
Första året	[4]
Sista året	[4]
Stödberättigat fr.o.m. den	
Stödberättigat t.o.m. den	
Kommissionens beslut nr	
Datum för kommissionens beslut	
Beslut om programändring nr	[20]
Dag för ikraftträdande av beslutet om programändring	
Nuts-regioner som omfattas av programmet	
Interregkomponent	

1. Programstrategi: huvudsakliga utvecklingsutmaningar och strategiska åtgärder

1.1. Programområde (behövs ej för Interregprogram inom komponent 4)

Referens: artikel 17.4 a, artikel 17.9 a

Textfält [2 000]

1.2. Sammanfattning av de huvudsakliga utmaningarna, med beaktande av ekonomiska, sociala och territoriella skillnader, gemensamma investeringsbehov och komplementaritet med andra former av stöd, lärdomar av tidigare erfarenhet och makroregionala strategier och havsområdesstrategier i de fall då programområdet helt eller delvis omfattas av en eller flera strategier

Referens: artikel 17.4 b, artikel 17.9 b

Textfält [50 000]

1.3. Motivering till de utvalda politiska målen och de särskilda Interregmålen, motsvarande prioriteringar, särskilda mål och former av stöd, i tillämpliga fall, med uppgift om förbindelser som saknas i gränsöverskridande infrastruktur

Referens: artikel 17.4 c

Tabell 1

Utvalt politisk mål eller särskilt Interregmål	Utvalt särskilt mål	Prioritering	Motivering till urvalet
			[2 000 per mål]

2. Prioriteringar [300]

Referens: artikel 17.4 d och e

2.1. Prioriteringens titel (repeteras för varje prioritering)

Referens: artikel 17.4 d

Textfält: [300]

☐ Detta är en prioritering till följd av en överföring enligt artikel 17.3

2.1.1 Särskilt mål (repeteras för varje utvalt särskilt mål, för andra prioriteringar än tekniskt stöd)

Referens: artikel 17.4 e

2.1.2 Typer av åtgärder som hänför sig till målet, inklusive en förteckning över planerade insatser av strategisk betydelse och deras förväntade bidrag till dessa särskilda mål och, i tillämpliga fall till makroregionala strategier och havsområdesstrategier

Referens: artikel 17.4 e i, artikel 17.9 c ii

Textfält [7 000]

Förteckning över planerade insatser av strategisk betydelse

Textfält [2 000]

För Interregprogram inom komponent 4:

Referens: artikel 17.9 c i

Fastställandet av en enda stödmottagare eller en begränsad förteckning över stödmottagare och förfarandet för beviljande av stöd

Textfält [7 000]

2.1.3 Indikatorer

Referens: artikel 17.4 e ii, artikel 17.9 c iii

Tabell 2: Outputindikatorer

Prioritering	Särskilt mål	ID [5]	Indikator	Måttenhet [255]	Delmål (2024) [200]	Slutmål (2029) [200]

Tabell 3: Resultatindikatorer

Prioritering	Särskilt mål	ID	Indikator	Måttenhet	Utgångsvärde	Referensår	Slutmål (2029)	Uppgiftskälla	Kommentarer

2.1.4 Huvudsakliga målgrupper

Referens: artikel 17.4 e iii, artikel 17.9 c iv

Textfält [7 000]

2.1.5 Särskilda målterritorier, inklusive planerad användning av integrerade territoriella investeringar, lokalt ledd utveckling eller andra territoriella verktyg

Referens: artikel 17.4 e iv

Textfält [7 000]

2.1.6 Planerad användning av finansieringsinstrument

Referens: artikel 17.4 e v

Textfält [7 000]

2.1.7 Preliminär uppdelning av medlen från EU-program efter typ av intervention

Referens: artikel 17.4 e vi, artikel 17.9 c v

Tabell 4: Dimension 1 – interventionsområde

Prioritering nr	Fond	Särskilt mål	Kod	Belopp (euro)

Tabell 5: Dimension 2 – finansieringsform

Prioritering nr	Fond	Särskilt mål	Kod	Belopp (euro)

Tabell 6: Dimension 3 – territoriell genomförandemetod och territoriellt fokus

Prioritering nr	Fond	Särskilt mål	Kod	Belopp (euro)

2.T Prioriteringen tekniskt stöd

Referens: artikel 17.4 f (ETS-förordningen)

Textfält [8 000]

Prioritering nr	Fond	Kod	Belopp (euro)

3. Finansieringsplan

Referens: artikel 17.4 g

3.1 Anslag per år

Referens: artikel 17.4 g i, artikel 17.5 a i–iv

Tabell 7

Fond	2021	2022	2023	2024	2025	2026	2027	Totalt
<i>Eruf</i>								
<i>Gränsöverskridande samarbete med stöd av IPA III¹</i>								
<i>Gränsöverskridande samarbete med stöd av NDICI²</i>								
<i>IPA III³</i>								
<i>NDICI⁴</i>								
<i>ULT-programmet – Grönland⁵</i>								
<i>ULT-programmet⁶</i>								

¹ Komponent 1, externt gränsöverskridande samarbete

² Komponent 1, externt gränsöverskridande samarbete

³ Komponenterna 2 och 4

⁴ Komponenterna 2 och 4

⁵ Komponenterna 2 och 4

⁶ Komponenterna 3 och 4

<i>Interregfonderna⁷</i>								
<i>Totalt</i>								

3.2 Totala anslag per fond och nationell medfinansiering

Referens: artikel 17.4 g ii, artikel 17.5 a i–iv, artikel 17.5 b

⁷ *Eruf, IPA III, NDICI eller ULT-programmet, som ett enda belopp inom komponenterna 2 och 4*

Tabell 8*

Politiskt mål nr eller tekniskt stöd	Prioritering	Fond (i tillämpliga fall)	Beräkningsgrund för EU-stödet eller (totalt offentligt)	EU:s bidrag (a)	Nationellt bidrag (b) = (c) + (d)	Preliminär uppdelning för den nationella motparten		Totalt (e) = (a) + (b)	Medfinansieringsgrad (f) = (a)/(e)	Bidrag från tredjeländer (för kännedom)
						Nationellt – offentligt (c)	Nationellt – privat (d)			
	Prioritering 1	Eruf								
		Gränsöverskridande samarbete med stöd av IPA III ⁸								
		Gränsöverskridande samarbete med stöd av NDICI ⁹								
		IPA III ¹⁰								
		NDICI ¹¹								
		ULT-programmet – Grönland ¹²								
		ULT-programmet ¹³								
		Interregfonderna ¹⁴								
	Prioritering 2	(fonder som ovan)								
	Totalt	Samtliga fonder								
		Eruf								
		Gränsöverskridande samarbete med stöd av IPA III								
		Gränsöverskridande samarbete med stöd av NDICI								
		IPA III								
		NDICI								
		ULT-programmet – Grönland								
		ULT-programmet								
		Interregfonderna								
	Totalt	Samtliga fonder								

* Före halvtidsöversynen omfattar denna tabell bara beloppen för åren 2021–2025.

⁸ Komponent 1, externt gränsöverskridande samarbete

⁹ Komponent 1, externt gränsöverskridande samarbete

¹⁰ Komponenterna 2 och 4

¹¹ Komponenterna 2 och 4

¹² Komponenterna 2 och 4

¹³ Komponenterna 3 och 4

¹⁴ Eruf, IPA III, NDICI eller ULT-programmet, som ett enda belopp inom komponenterna 2 och 4

4. Åtgärder som vidtagits för att involvera relevanta programpartner i utformningen av Interregprogrammet och programpartnerernas roll i genomförandet, övervakningen och utvärderingen

Referens: artikel 17.4 h

Textfält [10 000]

5. Tillvägagångssätt för information om och synliggörande av Interregprogrammet, inklusive planerad budget

Referens: artikel 17.4 i

Textfält [10 000]

6. Genomförandebestämmelser

6.1 Programmyndigheter

Referens: artikel 17.7 a

Tabell 10

Programmyndigheter	Institutionens namn [255]	Kontaktperson [200]	E-post [200]
Förvaltande myndighet			
Nationell myndighet (för program med deltagande av tredjeländer, i tillämpliga fall)			
Revisionsmyndighet			
Grupp av företrädare för revisorer (för program med deltagande av tredjeländer, i tillämpliga fall)			
Organ till vilket kommissionen ska göra sina utbetalningar			

6.2 Förfarande för inrättande av det gemensamma sekretariatet

Referens: artikel 17.7 b

Textfält [3 500]

6.3 Ansvarsfördelning mellan de deltagande medlemsstaterna och, i tillämpliga fall, tredjeländerna och de utomeuropeiska länderna och territorierna, om de åläggs finansiella korrigeringar av den förvaltande myndigheten eller kommissionen

Referens: artikel 17.7 c

Textfält [10 500]

TILLÄGG

- Karta över programområdet
- **Kommissionens ersättning av stödberättigande utgifter till medlemsstaterna på grundval av enhetskostnader och schablonbelopp**
- Finansiering utan koppling till kostnad

Tillägg 1: Karta över programområdet

Tillägg 2: Kommissionens ersättning av stödberättigande utgifter till medlemsstaterna på grundval av enhetskostnader och schablonbelopp

Kommissionens ersättning av stödberättigande utgifter till medlemsstaterna på grundval av enhetskostnader, enhetsbelopp och schablonbelopp

Mall för inlämning av uppgifter för övervägande av kommissionen

(artikel 88 i förordningen om allmänna bestämmelser)

Dag för inlämning av förslaget	
Aktuell version	

A. Sammanfattning av de viktigaste aspekterna

Prioritering	Fond	Beräknad andel av de totala anslagen inom den prioritering på vilken det förenklade kostnadsalternativet ska tillämpas i % (uppskattning)	Typ av insats		Motsvarande indikatornamn		Måttenhet för indikatorn	Typ av förenklat kostnadsalternativ (standardiserade skalor för enhetskostnader, enhetsbelopp eller schablonbelopp)	Motsvarande standardiserade skalor för enhetskostnader, enhetsbelopp eller schablonbelopp
			Kod	Beskrivning	Kod	Beskrivning			

B. Uppgifter uppdelade per typ av insats (fylls i för varje typ av insats)

Fick den förvaltande myndigheten hjälp av något externt företag för att ange de förenklade kostnaderna nedan?

Om ja, ange vilket externt företag: Ja/Nej – Det externa företags namn

Typ av insats:

1.1 Beskrivning av insatstypen	
1.2 Prioritering/särskilt eller särskilda mål som berörs	
1.3 Indikatorns namn ¹⁵	
1.4 Måttenheter för indikatorn	
1.5 Standardiserade skalor för enhetskostnader, enhetsbelopp eller schablonbelopp	
1.6 Belopp	
1.7 Kostnadskategorier som omfattas av enhetskostnader, enhetsbelopp eller schablonbelopp	
1.8 Omfattar dessa kostnadskategorier alla stödberättigande utgifter för insatsen? (Ja/Nej)	
1.9 Metod för korrigeringar	
1.10 Kontroll av måttenheters resultat: – Beskriv vilket eller vilka dokument som ska användas för att kontrollera måttenheters resultat. – Beskriv vad som ska kontrolleras vid förvaltningskontroller (inklusive på plats) och av vem. – beskriv arrangemangen för insamling och bevarande av uppgifter/dokument.	
1.11 Potentiella avvikande incitament eller problem orsakade av denna indikator, hur de kan begränsas och uppskattad risknivå.	
1.12 Totalt belopp (på nationell nivå och EU-nivå) som förväntas ersättas.	

¹⁵ Flera indikatorer som kompletterar varandra (t.ex. en outputindikator och en resultatindikator) är möjliga för en typ av insats. I sådana fall ska fälten 1.3–1.11 fyllas i för varje indikator.

C: Beräkning av standardiserade skalor för enhetskostnader, enhetsbelopp eller schablonbelopp

1. Uppgiftskälla som använts för beräkningen av de standardiserade skalorna för enhetskostnader, enhetsbelopp eller schablonbelopp (vem tog fram, samlade in och registrerade uppgifterna, brytdatum, validering etc.).

2. Ange varför den föreslagna metoden och beräkningen är relevant för insatstypen.

3. Ange hur beräkningarna gjordes, särskilt eventuella antaganden i fråga om kvalitet eller kvantitet. I relevanta fall bör statistiska belägg och referensvärden användas och bifogas denna bilaga i ett format som kommissionen kan använda.

4. Förklara hur ni har säkerställt att endast stödberättigande utgifter togs med i beräkningen av de standardiserade skalorna för enhetskostnader, enhetsbelopp eller schablonbelopp.

5. Revisionsmyndighetens eller revisionsmyndigheternas bedömning av beräkningsmetoden, beloppen och arrangemangen som ska säkerställa kontroll, insamling och bevarande av uppgifterna samt deras kvalitet.

Tillägg 3: Finansiering utan koppling till kostnader

Mall för inlämning av uppgifter för övervägande av kommissionen

(artikel 89 i förordningen om allmänna bestämmelser)

Dag för inlämning av förslaget	
Aktuell version	

A. Sammanfattning av de viktigaste aspekterna

Prioritering	Fond	<i>Belopp som omfattas av finansiering utan koppling till kostnader</i>	Typ av insats	Villkor som ska uppfyllas/resultat som ska uppnås	Motsvarande indikatornamn		Måttenheter för indikatorn
					Kod	Beskrivning	
Totalt belopp som omfattas							

B. Uppgifter uppdelade per typ av insats (fylls i för varje typ av insats)

Typ av insats:

1.1 Beskrivning av insatstypen			
1.2 Prioritering/särskilt eller särskilda mål som berörs			
1.3 Villkor som ska uppfyllas eller resultat som ska uppnås			
1.4 Tidsfrist för när villkoren ska vara uppfyllda eller resultaten uppnådda			
1.5 Indikatordefinition för produkter			
1.6 Måttenheter för indikator för produkter			
1.7 Mellanliggande produkter (om tillämpligt) som innebär att kommissionen betalar ut ersättning, med tidsplan för utbetalningar	Mellanliggande produkter	Datum	Belopp
1.8 Totalt belopp (inklusive EU-finansiering och nationell finansiering)			
1.9 Metod för korrigeringar			
1.10 Kontroll av uppnådda resultat eller uppfyllda villkor (och, i förekommande fall, de mellanliggande produkterna) – Beskriv vilka dokument som kommer att användas för att kontrollera uppnåendet/uppfyllandet av resultatet/villkoret – Beskriv vad som ska kontrolleras vid förvaltningskontroller (inklusive på plats) och av vem. – Beskriv vilka arrangemang som finns för att samla in och bevara uppgifterna/dokumenterna			
1.11 Arrangemang för att säkerställa verifieringskedjan Ange vilka organ som ansvarar för dessa arrangemang.			

Europeiska
unionens råd

Bryssel den 30 maj 2018
(OR. en)

9555/18

**Interinstitutionellt ärende:
2018/0198 (COD)**

**FSTR 25
REGIO 33
FC 26
CADREFIN 53
IA 153
CODEC 905**

FÖRSLAG

från:	Jordi AYET PUIGARNAU, direktör, för Europeiska kommissionens generalsekreterare
inkom den:	30 maj 2018
till:	Jeppe TRANHOLM-MIKKELSEN, generalsekreterare för Europeiska unionens råd
Komm. dok. nr:	COM(2018) 373 final
Ärende:	Förslag till EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS FÖRORDNING om en mekanism för lösning av rättsliga och administrativa problem i ett gränsöverskridande sammanhang

För delegationerna bifogas dokument – COM(2018) 373 final.

Bilaga: COM(2018) 373 final

EUROPEISKA
KOMMISSIONEN

Strasbourg den 29.5.2018
COM(2018) 373 final

2018/0198 (COD)

Förslag till

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS FÖRORDNING

**om en mekanism för lösning av rättsliga och administrativa problem i ett
gränsöverskridande sammanhang**

{SEC(2018) 268 final} - {SWD(2018) 282 final} - {SWD(2018) 283 final}

MOTIVERING

1. BAKGRUND TILL FÖRSLAGET

• Motiv och syfte med förslaget

Ett av EU:s viktigaste mål är att främja en harmonisk utveckling i hela unionen. Därför ska unionen utveckla och genomföra sin verksamhet för att stärka sin ekonomiska, sociala och territoriella sammanhållning. Unionen ska särskilt sträva efter att minska skillnaderna mellan de olika regionernas utvecklingsnivåer och eftersläpningen i de minst gynnade regionerna. (artikel 174 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, EUF-fördraget) och bland dem ska ”särskild hänsyn tas till (...) gränsregioner”. EU och dess närmaste grannar i Europeiska frihandelsandsammanslutningen (Efta) har för närvarande 40 inre landsgränser.

Sedan 1990 har finansiering från Interreg¹ gett stöd till program för gränsöverskridande samarbete i gränsområden i EU och Efta-länderna. Tusentals projekt och initiativ har finansierats och bidragit till att förbättra integrationen i EU. De viktigaste resultaten av Interregprogrammen är ökat förtroende, större anslutningsmöjligheter, bättre miljö, bättre hälsa och ökad ekonomisk tillväxt. Den rättsliga ramen 2014–2020 innebar att Europeiska regionala utvecklingsfonden (Eruf) kunde använda Interregprogram för att ge stöd till projekt som förbättrar ”den institutionella kapaciteten och effektiviteten hos den offentliga förvaltningen genom främjande av rättsligt och administrativt samarbete och samarbete mellan medborgare och institutioner”². Sedan bildandet har Interreg också gett stöd till fullbordandet av den inre marknaden³. Under de senaste decennierna har integrationsprocessen i EU hjälpt områdena kring de inre gränserna att omvandlas från ytterområden till områden med tillväxt och möjligheter. Fullbordandet av den inre marknaden 1992 har lett till ökad produktion och sänkta kostnader inom EU genom avskaffade tullformaliteter, harmoniserade eller ömsesidigt erkända tekniska regler och lägre priser tack vare konkurrensen. Handeln inom EU har ökat med 15 % på tio år och tillväxten har stärkts och det har skapats cirka 2,5 miljoner fler arbetstillfällen.

De belägg som kommissionen samlade in i en gränsöverskridande granskning – *Cross-border review*⁴ – som pågick i mer än två år, visade emellertid att gränsområden generellt sett har sämre ekonomi än andra områden i en medlemsstat. Tillgången till offentliga tjänster som sjukhus och universitet⁵ är i allmänhet sämre i gränsområdena. Ofta är det fortfarande komplicerat och dyrt att ta sig fram mellan de olika administrativa och rättsliga systemen.

¹ Interreg, som även kallas det europeiska territoriella samarbetet (ETS), är ett av de två målen för sammanhållningspolitiken och bildar en ram för gemensamma åtgärder och politiskt utbyte mellan nationella, regionala och lokala aktörer från olika medlemsstater. Det övergripande målet för det europeiska territoriella samarbetet är att främja en harmonisk ekonomisk, social och territoriell utveckling inom unionen som helhet. Interreg är uppbyggt kring tre samarbetsområden: gränsöverskridande (Interreg A), transnationellt (Interreg B) och interregionalt (Interreg C). Interreg har hittills genomförts genom fem planeringsperioder: Interreg I (1990–1993), Interreg II (1994–1999), Interreg III (2000–2006), Interreg IV (2007–2013) och Interreg V (2014–2020).

² Artikel 7.1 a iv i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1299/2013 av den 17 december 2013 om särskilda bestämmelser för stöd från Europeiska regionala utvecklingsfonden till målet Europeiskt territoriellt samarbete (EUT L 347, 20.12.2013, s. 259).

³ Punkterna 3 och 13 i meddelandet till medlemsstaterna C(90) 1562/3 om fastställande av riktlinjer för de operativa program som medlemsstaterna ska upprätta inom ramen för ett gemenskapsinitiativ för gränsområden (Interreg) (EGT C 215, 30.8.1990, s. 4).

⁴ Se http://ec.europa.eu/regional_policy/en/policy/cooperation/european-territorial/cross-border/review/.

⁵ *Territories with specific geographical features*, Europeiska kommissionen, GD REGIO (2009), Working Paper nr 02/2009: http://ec.europa.eu/regional_policy/en/information/publications/working-papers/2009/territories-with-specific-geographical-features.

Privatpersoner, företag, myndigheter och icke-statliga organisationer har berättat för kommissionen om sina bitvis negativa erfarenheter av kontakter över internationella gränser. Därför antog kommissionen meddelandet *Att stärka tillväxt och sammanhållning i EU:s gränsområden*⁶ (nedan kallat *meddelandet om gränsområden*). I meddelandet belyser kommissionen vad EU och medlemsstaterna kan göra för att minska komplexiteten i, tidsåtgången och kostnaderna för interaktion över gränserna och för att främja gemensamt utnyttjande av tjänster vid de inre gränserna. Där diskuteras vad som behöver förbättras för att invånare och företag i gränsområden fullt ut ska kunna dra fördel av de möjligheter som erbjuds på ömse sidor gränsen och det föreslås en handlingsplan i tio punkter. En av punkterna gäller rättsliga och administrativa problem vid gränserna⁷.

Därför är det rimligt att anta att det är svårt att hantera rättsliga problem (framför allt de som rör hälso- och sjukvårdstjänster, arbetslagstiftning, skatt och affärsutveckling) och hinder till följd av skillnader i administrationskultur och nationella rättsliga ramar (eftersom detta kräver beslut som går utanför program- och projektledningsorganisationerna) enbart genom programmen i sig. Det finns redan effektiva mekanismer för det gränsöverskridande samarbetet på mellanstatlig, regional och lokal nivå⁸.

En specifik åtgärd som anges i punkt nio i meddelandet om gränsområden gäller ett initiativ som inleddes under Luxemburgs ordförandeskap 2015: Ett antal medlemsstater överväger fördelarna med ett nytt instrument för att förenkla gränsöverskridande projekt genom att på frivillig basis och efter överenskommelse med de ansvariga myndigheterna göra det möjligt att tillämpa en medlemsstats regler i den intilliggande medlemsstaten. Detta skulle gälla för ett visst projekt eller en viss insats som lokala och/eller regionala myndigheter har tagit initiativ till⁹. Kommissionen har följt arbetet noga, ställer sig bakom konceptet och föreslår därför en frivillig mekanism för att lösa rättsliga problem i gränsområden.

Läs mer om förslaget i avsnitt 5.

- **Förenlighet med befintliga bestämmelser inom området**

Interreg, som är det viktigaste finansieringsinstrumentet för sammanhållningspolitiken, ger stöd till program för gränsöverskridande samarbete i EU:s gränsområden, inklusive de som angränsar till Efta-länder. Som framgår av meddelandet om gränsområden har gränsområden dock generellt sett sämre ekonomi än andra områden i en medlemsstat. Dessa fortsatta svårigheter kan inte hanteras enbart med finansiering och investeringar som t.ex. Interreg. Därför krävs det åtgärder som går utöver och kompletterar EU:s finansiering i gränsområdena.

Det krävs en mekanism för att lösa rättsliga problem i gränsområdena som kan fungera som komplement både till ekonomiskt stöd inom ramen för Interreg och till institutionellt stöd,

⁶ Meddelande från kommissionen till rådet och Europaparlamentet *Att stärka tillväxt och sammanhållning i EU:s gränsområden*, COM(2017) 534 final, 20.9.2017.

⁷ Med *hinder vid gränserna* avses i meddelandet inte bara hinder för den fria rörligheten i den mening som EU-domstolen har fastställt, utan även lagar, regler eller administrativa metoder som hämmar gränsområdets potential i samspelet över gränsen.

⁸ Se SWD(2017) 307 final, punkt 3.1, s. 24, 25, 32, 36 och 48.

⁹ Underlag till det informella ministermötet om territoriell sammanhållning under Luxemburgs ordförandeskap, se http://www.aménagement-territoire.public.lu/fr/eu-presidency/Informal-Ministerial-Meetings-on-Territorial-Cohesion-and-Urban-Policy-26-27-November-2015-Luxembourg-City_.html#. Se även SWD(2017) 307 final, punkt 3.9, s. 49.

som t.ex. europeiska grupperingar för territoriellt samarbete¹⁰, eftersom sådana grupperingar inte har lagstiftningsbehörighet för att undanröja rättsliga hinder¹¹.

- **Förenlighet med unionens politik inom andra områden**

Sammanhållningspolitiken och den inre marknaden förstärker varandra. Den mekanism som är tänkt att inrättas genom denna förordning bidrar till målen för meddelandet om gränsområden och stärker gränsområdenas potential, som delvis är outnyttjad på grund av de olika rättsliga systemen. I en undersökning som nyligen utfördes för kommissionens räkning¹² om de ekonomiska konsekvenser som hinder vid gränserna får för BNP och sysselsättning i inre gränsområden, beräknas att om endast 20 % av de befintliga hindren kunde undanröjas, skulle gränsområdenas BNP öka med 2 %. En mekanism för att lösa rättsliga problem i gränsområdena är alltså ett nödvändigt komplement till den inre marknadens funktion, som är ett centralt mål för unionen (artikel 3 i EU-fördraget och artikel 3.1 b i EUF-fördraget)¹³.

De bestämmelser som anges i detta förslag om rättsligt skydd för personer som är bosatta i ett gränsområde och anser sig förfördelade på grund av någon handling eller underlåtenhet till följd av myndigheternas tillämpning av mekanismen gäller framför allt förvaltningsrätt/offentlig rätt och påverkar inte den befintliga EU-lagstiftningen om lösning av lagkonflikter¹⁴, eftersom den EU-lagstiftningen enbart avser civilrätt. Denna förordning ska inte påverka tillämpningen av sådan lagstiftning (sådan EU-lagstiftning kan tillämpas på tvister om avtalsförpliktelser eller utomobligatoriska förpliktelser).

2. RÄTTSLIG GRUND, SUBSIDIARITETSPRINCIPEN OCH PROPORTIONALITETSPRINCIPEN

- **Rättslig grund**

Enligt artikel 175 tredje stycket i EUF-fördraget får särskilda åtgärder vidtas utanför de fonder som nämns i första stycket i samma artikel, i syfte att uppnå EUF-fördragets mål om ekonomisk och social sammanhållning. För att skapa en harmonisk utveckling på gemenskapens hela territorium och en starkare ekonomisk, social och territoriell sammanhållning måste det territoriella samarbetet intensifieras. Därför är det lämpligt att vidta åtgärder för att förbättra villkoren för att genomföra territoriella samarbetsinsatser.

¹⁰ Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1082/2006 av den 5 juli 2006 om en europeisk gruppering för territoriellt samarbete (EGTS) (EUT L 210, 31.7.2006, s. 19).

¹¹ Se artikel 7.4 första stycket i förordning (EG) nr 1082/2006.

¹² Politecnico di Milano (2017) *Quantification of the effects of legal and administrative border obstacles in land border regions*, se COM(2017) 534 final, s. 6. Läs mer om detta i SWD(2017) 307 final, punkt 2.2, s. 20.

¹³ Se även skäl 9 i EU-fördraget (vår **fetstil**): ”SOM ÄR BESLUTNA att med beaktande av principen om en hållbar utveckling och inom ramen för en **förverkligad inre marknad, en ökad sammanhållning** och ett förbättrat miljöskydd främja ekonomiska och sociala framsteg för sina folk samt att genomföra en politik som säkerställer att framsteg i fråga om ekonomisk integration åtföljs av motsvarande framsteg på andra områden...”

¹⁴ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1215/2012 av den 12 december 2012 om domstols behörighet och om erkännande och verkställighet av domar på privaträttens område, EUT L 351, 20.12.2012, s. 1 (omarbetning av Bryssel I-förordningen).

Rådets förordning (EG) nr 2201/2003 av den 27 november 2003 om domstols behörighet och om erkännande och verkställighet av domar i äktenskapsmål och mål om föräldraansvar samt om upphävande av förordning (EG) nr 1347/2000, (EUT L 338, 23.12.2003, s. 1) (Bryssel II-förordningen). Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 593/2008 av den 17 juni 2008 om tillämplig lag för avtalsförpliktelser (Rom I), (EUT L 177, 4.7.2008, s. 6).

Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 864/2007 av den 11 juli 2007 om tillämplig lag för utomobligatoriska förpliktelser (Rom II) (EUT L 199, 31.7.2007, s. 40).

- **Subsidiaritet**

Förutsättningarna för territoriellt samarbete bör skapas i enlighet med subsidiaritetsprincipen i artikel 5.3 i EU-fördraget. Medlemsstaterna har tagit individuella, bilaterala och även multilaterala initiativ för att lösa rättsliga problem vid gränserna. Sådana mekanismer finns dock inte i alla medlemsstater och rör inte alla gränser i en viss medlemsstat. De finansieringsinstrument (främst Interreg) och rättsliga instrument (främst de europeiska grupperingarna för territoriellt samarbete) som hittills har införts på EU-nivå har inte varit tillräckliga för att lösa de rättsliga problemen vid gränserna i hela EU. Målen för den föreslagna åtgärden kan alltså inte i tillräcklig utsträckning uppnås av medlemsstaterna, vare sig på central nivå eller på regional och lokal nivå, utan kan, på grund av den föreslagna åtgärdens omfattning och effekt, bättre uppnås på unionsnivå. Därför krävs det ytterligare insatser från unionens lagstiftare.

Proportionalitet

I enlighet med proportionalitetsprincipen i artikel 5.4 i EU-fördraget bör EU-åtgärder till innehåll och form inte gå utöver vad som är nödvändigt för att nå målen i fördragen. Det är frivilligt att använda den särskilda mekanism som inrättas genom denna förordning. En medlemsstat får besluta att vid en viss gräns mot en eller flera angränsande medlemsstater fortsätta att lösa rättsliga problem i ett visst gränsområde genom de effektiva mekanismer som staten har infört på nationell nivå eller som den, formellt eller informellt, har infört tillsammans med en eller flera angränsande medlemsstater. I sådant fall får medlemsstaten välja att inte använda den mekanism som inrättas genom denna förordning. På samma sätt får en medlemsstat besluta att vid en viss gräns till en eller flera angränsande medlemsstater ansluta sig till en befintlig effektiv mekanism som, formellt eller informellt, har inrättats av en eller flera angränsande medlemsstater. Om den mekanismen tillåter medlemsstaten att ansluta sig får den välja att inte använda den mekanism som inrättas genom denna förordning. Denna förordning går alltså inte utöver vad som är nödvändigt för att uppnå målen för de gränsområden där medlemsstaterna saknar effektiva mekanismer för att lösa rättsliga problem.

- **Val av instrument**

Som anges i avsnitt 1 har medlemsstaterna tagit individuella, bilaterala och även multilaterala initiativ för att lösa rättsliga problem vid gränserna.

Genom en förordning införs en skyldighet för medlemsstaterna att för varje gräns mot en annan medlemsstat inrätta en mekanism för att lösa rättsliga problem i ett gemensamt gränsområde, samtidigt som de får genomföra andra effektiva mekanismer.

En rekommendation skulle inte vara det mest effektiva instrumentet, eftersom rekommendationer inte är bindande (se artikel 288 femte stycket i EUF-fördraget).

Ett direktiv skulle inte heller vara det mest effektiva instrumentet, eftersom det med avseende på det resultat som ska uppnås är bindande för varje medlemsstat till vilken det är riktat, men överlåter åt de nationella myndigheterna att bestämma form och tillvägagångssätt för genomförandet (se artikel 288 tredje stycket i EUF-fördraget). Som anges i avsnitt 3.2 i meddelandet om gränsområden kan ett EU-direktiv som införlivas i två grannmedlemsstater skapa två olika system som sedan möts vid de inre gränserna. Detta kan skapa svårigheter och ibland även rättslig osäkerhet, vilket ökar kostnaderna¹⁵. Detta förslag avser just en mekanism

¹⁵ I t.ex. Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/24/EU av den 26 februari 2014 om offentlig upphandling anges 19 tillfällen där minimistandarder ska tillämpas, t.ex. för att fastställa vissa

för att inrätta en metod på EU-nivå, eftersom endast ett fåtal medlemsstater har infört en annan metod. Ett direktiv skulle alltså kunna skapa nya skillnader i gränsområdena.

3. RESULTAT AV EFTERHANDSUTVÄRDERINGAR, SAMRÅD MED BERÖRDA PARTER OCH KONSEKVENSBEDÖMNINGAR, GRUNDLÄGGANDE RÄTTIGHETER

- **Efterhandsutvärderingar/kontroller av ändamålsenligheten med befintlig lagstiftning**

Ej tillämpligt: ny lagstiftning

- **Samråd med berörda parter**

Konceptet med en gränsöverskridande politik härrör från det arbete som det luxemburgska rådsordförandeskapet utförde 2015 och som ledde till att medlemsstaterna inrättade en informell arbetsgrupp som har haft regelbundna möten sedan dess. Den informella arbetsgruppen har undersökt sätt att förenkla lösningen av kvarvarande gränsproblem, framför allt i genomförandet av gränsöverskridande projekt. Den har fört fram tanken på att reglerna i en medlemsstat (lagar, andra författningar, normer) ska tillämpas även på andra sidan gränsen, i grannmedlemsstaten. Mellan tio och femton medlemsstater brukar delta i gruppens möten. Olika grupperingar av medlemsstater har också varit aktiva, framför allt Beneluxunionen och Nordiska ministerrådet.

Andra berörda parter, särskilt gränsområden och institutioner, har efterfrågat ett sådant instrument under ganska lång tid. Detta framkom särskilt tydligt under GD Regional- och stadspolitikens gränsöverskridande granskning 2015–2017. Under granskningen genomfördes ett offentligt samråd på alla officiella EU-språk och det kom in mer än 620 svar. På frågan om en eventuell lösning på gränsfrågor uppmanades kommissionen uttryckligen av flera svarande att arbeta för större flexibilitet i hur nationell/regional lagstiftning tillämpas i gränsområden. Tanken på att ”befria” ett gränsområde från nationell lagstiftning eller anpassa den till förhållandena vid gränsen fördes fram flera gånger.

I utkastet till yttranden från Regionkommittén och Europaparlamentet som svar på meddelandet *Att stärka tillväxt och sammanhållning i EU:s gränsområden* välkomnas också förslaget om att utveckla ett sådant instrument. Båda yttrandena kommer att antas under sommaren 2018.

- **Konsekvensbedömning**

Interregprogrammets konsekvenser och europeiska mervärde är väl kända. I många fall beror gränsöverskridande hinder (framför allt i fråga om hälso- och sjukvårdstjänster, arbetslagstiftning, kollektivtrafik och affärsutveckling) dock på skillnader i administrativa metoder och nationella rättsliga ramar. Sådana skillnader är svåra att hantera enbart genom programmen, eftersom det krävs beslut som går utanför programstrukturerna.

Därför undersökte det luxemburgska ordförandeskapet och flera medlemsstater 2015 möjligheten att använda en medlemsstats regler i en angränsande medlemsstat. Kommissionen föreslår att sådana lösningar ska underlättas genom ett standardiserat rättsligt instrument

Det finns två alternativ, nämligen ett europeiskt gränsöverskridande åtagande (nedan kallat *åtagandet*) (som i sig gör det möjligt att medge undantag från vanliga regler) eller ett europeiskt gränsöverskridande uttalande (nedan kallat *uttalandet*) (de undertecknande

tidsgränser. Detta skapar 19 potentiella tillfällen där gränsöverskridande offentlig upphandling kan bli särskilt problematisk, eftersom vissa medlemsstater kommer att tillämpa längre tidsfrister än andra.

staterna åtar sig formellt att lagstifta för att ändra de vanliga reglerna). Mekanismen kommer att

- vara frivillig: medlemsstaterna får välja att använda mekanismen eller använda andra effektiva mekanismer för att lösa rättsliga problem vid gränserna,
- vara inriktad på landgränser inom EU, men kommer också att tillåta medlemsstaterna att tillämpa mekanismen på havsgränser och yttre gränser,
- omfatta gemensamma projekt för infrastruktur som påverkar ett gränsområde eller en tjänst av allmänt ekonomiskt intresse i ett gränsområde.

Om 20 % av de befintliga rättsliga och administrativa problemen vid de inre gränserna kunde lösas, skulle gränsområdenas BNP öka med 2 %. Åtagandet bidrar till detta genom att erbjuda en kostnadsfri rättslig ram för att minska kostnaderna och starttiderna för vissa gränsöverskridande projekt.

Ramen skulle bidra till att lösa vissa kostsamma svårigheter med att genomföra gränsöverskridande projekt. Den är dock ingen allt-i-ett-lösning, utan ger medlemsstaterna möjlighet att utforma de lösningar som passar bäst för det regionala sammanhanget.

- **Förenkling**

Ej tillämpligt: ny lagstiftning

- **Grundläggande rättigheter**

Enligt artikel 6 i EU-fördraget erkänner unionen de rättigheter, friheter och principer som fastställs i stadgan om de grundläggande rättigheterna och som har samma rättsliga värde som fördragen. De grundläggande rättigheterna, såsom de garanteras i europeiska konventionen om skydd för de mänskliga rättigheterna och de grundläggande friheterna och såsom de följer av medlemsstaternas gemensamma konstitutionella traditioner, ingår dessutom i unionsrätten som allmänna principer.

Detta förslag gäller en rättslig mekanism för att lösa rättsliga gränsproblem och riktar sig därför huvudsakligen till myndigheter i medlemsstaterna. Invånarna bör gynnas av de lösningar som införs. Att rättsliga gränsproblem löses enligt detta förslag bör hjälpa invånarna i gränsområden att åtnjuta sina grundläggande rättigheter. Detta gäller framför allt rätt till skydd av personuppgifter (artikel 8), rätt till utbildning, inklusive tillgång till yrkesutbildning och fortbildning (artikel 14), frihet att välja ett yrke och rätten att delta i arbete (artikel 15), särskilt frihet att söka anställning, arbeta, etablera sig samt tillhandahålla tjänster i varje medlemsstat, näringsfrihet (artikel 16), tillgång till social trygghet och socialt stöd (artikel 34), tillgång till hälso- och sjukvård (artikel 35), och tillgång till tjänster av allmänt ekonomiskt intresse (artikel 36).

Förslaget omfattar därför även frågan om effektivt rättsligt skydd för invånare i gränsområden.

4. BUDGETKONSEKVENSER

Detta förslag väntas inte få några direkta budgetkonsekvenser, eftersom det handlar om att inrätta en mekanism, inte ett finansieringsinstrument.

Att kommissionens kontaktpunkt för gränserna deltar kommer inte att få några direkta budgetkonsekvenser, eftersom den redan har inrättats och tilldelats egen personal.

5. ÖVRIGA INSLAG

- **Genomförandeplaner samt åtgärder för övervakning, utvärdering och rapportering**

I likhet med alla EU-förordningar skulle den föreslagna förordningen till alla delar vara bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater. Enligt artikel 291.1 i EUF-fördraget ska medlemsstaterna vidta alla nationella lagstiftningsåtgärder som är nödvändiga för att genomföra unionens rättsligt bindande akter. Som anges i avsnitt 3.2 i meddelandet om gränsområden har medlemsstaterna även när det finns EU-lagstiftning en viss grad av flexibilitet och självbestämmande över hur de tillämpar lagstiftningen i sina nationella system och de närmare villkoren för genomförandet av EU-förordningar. När två olika system sedan möts vid de inre gränserna kan detta skapa svårigheter och ibland även rättslig osäkerhet, vilket leder till ökade kostnader. Därför behövs enhetliga villkor för genomförande av bindande EU-rättsakter. Enligt artikel 291.2 i EUF-fördraget får kommissionen tilldelas genomförandebefogenheter genom den föreslagna förordningen. Precis som metoden för att kontrollera genomförandet av andra rättsakter på EU-nivå¹⁶, är detta förslag begränsat till att kräva att medlemsstaterna ska överlämna sina nationella genomförandebestämmelser till kommissionen som sedan ska bedöma om de nationella reglerna genomför förordningen på ett effektivt sätt.

För att bedöma om den mekanism som inrättas genom förslaget till förordning är ett ytterligare effektivt verktyg för att lösa rättsliga problem i gränsområden bör kommissionen i enlighet med agendan för bättre lagstiftning¹⁷ utvärdera den befintliga lagstiftningen. Därför föreslås att kommissionen precis som för de europeiska grupperingarna för territoriellt samarbete ska lämna in en rapport till Europaparlamentet, rådet och Regionkommittén om tillämpningen av den föreslagna förordningen, med indikatorer för att utvärdera dess effektivitet, ändamålsenlighet, relevans, europeiska mervärde och utrymme för förenklingar inom fem år efter det att den föreslagna förordningen har börjat tillämpas.

- **Ingående redogörelse för de specifika bestämmelserna i förslaget**

Kapitel 1 – Allmänna bestämmelser (artiklarna 1–7)

I avdelning 1 anges förordningens syfte och tillämpningsområde, definitioner och förtydliganden, medlemsstaternas möjlighet att välja huruvida de ska använda den mekanism som inrättas genom detta förslag, de nationella och regionala samordningspunkterna i medlemsstaterna och en samordningspunkt på EU-nivå.

Syftet (**artikel 1**) är att inrätta en mekanism för att i ett gemensamt gränsområde i en viss medlemsstat tillämpa rättsliga bestämmelser från den angränsande medlemsstaten, om tillämpningen av de egna lagarna skulle innebära ett rättsligt problem för att genomföra ett gemensamt projekt (som kan vara infrastruktur eller en tjänst av allmänt ekonomiskt intresse).

Mekanismen innebär att det görs ett europeiskt gränsöverskridande åtagande (nedan kallat *åtagande*), som har direkt effekt, eller ett europeiskt gränsöverskridande uttalande (nedan kallat *uttalande*) som kräver ytterligare ett lagstiftningsförfarande i medlemsstaten.

¹⁶ Se artikel 16 tredje stycket i förordning (EU) nr 1082/2006: ”Medlemsstaten ska till kommissionen överlämna alla bestämmelser som antagits enligt denna artikel samt alla ändringar av dem.”

¹⁷ Meddelande från kommissionen till Europaparlamentet, Europeiska rådet och rådet *Bättre lagstiftning: Bättre resultat för ett starkare EU*, COM(2016) 615 final, 14.9.2016.

Den föreslagna förordningens tillämpningsområde (**artikel 2**) omfattar gemensamma gränsområden vid landgränser. Enligt de belägg som samlades in under den gränsöverskridande granskningen och vad som anges i meddelandet om gränsområden är det framför allt människor som är verksamma över landgränser som drabbas av rättsliga problem, eftersom de korsar gränsen varje dag eller vecka för att arbeta, studera, handla eller använda kollektiva nyttigheter och tjänster av allmänt ekonomiskt intresse, eller en kombination av dessa saker.

I **artikel 3** fastställs definitioner som behövs för att genomföra den föreslagna förordningen, tillsammans med vissa förtydliganden, framför allt i fråga om medlemsstater som omfattar flera territoriella enheter med lagstiftningsbefogenheter, för att säkerställa att alla berörda nivåer i en medlemsstat kan ändra de rättsliga hinder som omfattas av deras behörighet, i förekommande fall.

För att respektera subsidiaritetsprincipen får medlemsstaterna välja att använda den mekanism som införs genom den föreslagna förordningen eller fortsätta att använda andra effektiva mekanismer för att avhjälpa rättsliga hinder, eller, för vissa gränser, ansluta sig till andra effektiva mekanismer (**artikel 4**). De flesta medlemsstater kommer antagligen att behöva anta lagstiftning först, för att de behöriga myndigheterna ska kunna göra ett åtagande som skulle tillåta medlemsstaten att överföra rättsliga bestämmelser från den angränsande medlemsstaten och därmed göra undantag från sina normalt tillämpliga nationella bestämmelser. Vissa medlemsstater kanske enbart tillåter sina behöriga myndigheter att underteckna ett uttalande som innebär att medlemsstaten åtar sig att lagstifta om undantag från de normalt tillämpliga nationella bestämmelser genom en formell rättsakt. När det är fråga om åtagandet, som har direkt effekt, kommer de normalt tillämpliga nationella bestämmelserna att finnas kvar, men åtagandet skapar ett undantag från dem. När det är fråga om ett uttalande kommer de normalt tillämpliga nationella bestämmelserna att ändras formellt för att medge ett uttryckligt undantag.

Medlemsstater som väljer den mekanism som inrättas genom den föreslagna förordningen är skyldiga att inrätta en nationell gränsöverskridande samordningspunkt, eller, när det gäller federala stater, regionala gränsöverskridande samordningspunkter (**artikel 5**). I **artikel 6** förtecknas slutligen uppgifterna för den samordningspunkt på EU-nivå som anges i meddelandet om gränsområden och som redan har inrättats inom kommissionens generaldirektorat för regional- och stadspolitik. För att säkerställa enhetliga villkor för genomförandet av denna förordning tilldelas kommissionen i **artikel 7** genomförandebefogenheter i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 182/2011¹⁸ för att upprätta en databas och införa regler för underhåll av den, skydd av uppgifter och den modell som ska användas när de gränsöverskridande samordningspunkterna lämnar in information om genomförandet och användningen av mekanismen. Databasen måste uppfylla bestämmelserna om uppgiftsskydd enligt Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 45/2001¹⁹.

¹⁸ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 182/2011 av den 16 februari 2011 om fastställande av allmänna regler och principer för medlemsstaternas kontroll av kommissionens utövande av sina genomförandebefogenheter (EUT L 55, 28.2.2011, s. 13).

¹⁹ Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 45/2001 av den 18 december 2000 om skydd för enskilda då gemenskapsinstitutionerna och gemenskapsorganen behandlar personuppgifter och om den fria rörligheten för sådana uppgifter (EGT L 8, 12.1.2001, s. 1).

Kapitel 2 – Förfarande för att utfärda ett åtagande eller uttalande (artiklarna 8–17)

I förfarandet för att utfärda ett åtagande eller uttalande ingår att upprätta och lämna in initiativdokument (**artiklarna 8 och 9**), som ska utarbetas av initiativtagaren, en preliminär analys av den medlemsstat som uppmanas att överföra de rättsliga bestämmelserna i den angränsande medlemsstaten över gränsen (**artiklarna 10 och 11**), utarbetande av det åtagande eller uttalande som ska ingå (**artiklarna 12–15**) och slutligen utfärdandet av åtagandet eller uttalandet, som därefter ska undertecknas av de behöriga myndigheterna i båda medlemsstaterna (**artiklarna 16 och 17**).

I **artikel 8** fastställs vem som kan vara initiativtagare: a) det offentliga eller privata organ som ansvarar för att ta initiativ till eller både ta initiativ till och genomföra ett gemensamt projekt (t.ex. att det företag som organiserar kollektivtrafiken i Strasbourg planerar att förlänga en spårvagnslinje över gränsen till den tyska staden Kehl), eller b) en eller flera lokala eller regionala myndigheter som ligger i ett visst gränsområde eller som utövar offentliga befogenheter i det gränsområdet (t.ex. staden Strasbourg eller den interregionala strukturen Strasbourg Eurométropole eller staden Kehl), eller c) ett organ som kan, men inte måste vara, en juridisk person, som har inrättats för gränsöverskridande samarbete och som ligger i eller åtminstone delvis omfattar ett visst gränsområde, däribland europeiska grupperingar för territoriellt samarbete enligt Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1082/2006, Euroregioner, Euregios och liknande organ (t.ex. EGTS Eurodistrict Strasbourg–Ortenau), eller d) en organisation som har inrättats för gränsområdets räkning för att främja gränsområdenas intressen eller underlätta nätverksarbete och erfarenhetsutbyte för aktörer, t.ex. Europeiska gränsregionförbundet, *Mission Opérationnelle Transfrontalière* eller centraleuropeiska tjänsten för gränsöverskridande initiativ, eller e) flera av de enheter som avses i leden a–d tillsammans.

Initiativtagaren ska utarbeta ett initiativdokument som omfattar de delar som anges i **artikel 9**. Undantaget från den normalt tillämpliga nationella lagen ska begränsas till vad som är absolut nödvändigt i fråga om både det territorium som omfattas och varaktighet.

De viktigaste aktörerna i de medlemsstater som uppmanas att utfärda ett åtagande eller uttalande är de respektive nationella eller regionala gränsöverskridande samarbetspunkterna, som ska samordna med alla behöriga myndigheter i medlemsstaten och med sina motsvarigheter i den angränsande medlemsstaten (**artiklarna 10 och 11**). Inom en viss tidsfrist måste den gränsöverskridande samarbetspunkten reagera och fatta beslut om huruvida ett förfarande ska inledas för att utfärda ett åtagande eller uttalande, huruvida det verkligen föreligger ett rättsligt problem och huruvida man har hittat en lösning som kan tillämpas på ett eller flera rättsliga problem. Initiativtagaren får uppmanas att ändra eller komplettera sitt dokument (**artikel 12**).

När initiativdokumentet anses vara komplett ska den gränsöverskridande samordningspunkten utarbeta ett förslag till åtagande eller uttalande och inom en viss tidsfrist komma överens om texten med den andra medlemsstaten (**artiklarna 13–15**) och slutligen ingå åtagandet eller uttalandet (**artiklarna 16 och 17**). Det undertecknade åtagandet eller uttalandet måste innehålla de delar som anges i artikel 14.1. Det undertecknade åtagandet eller uttalandet ska överlämnas, inte bara till initiativtagaren, utan även till den gränsöverskridande samordningspunkten i den angränsande medlemsstaten, den behöriga myndigheten i den egna medlemsstaten, EU:s samordningspunkt och den myndighet eller det organ som har utsetts för den åtagande medlemsstaten för offentliggörande (**artikel 17.2 e**).

Kapitel 3 – Genomförande och övervakning av åtaganden eller uttalanden (artiklarna 18–20)

Åtagandet ska i förekommande fall genomföras genom ändring av befintliga administrativa akter som baseras på den normalt tillämpliga lagen eller genom att nya administrativa akter antas som baseras på den lag som har hämtats från andra sidan gränsen (**artikel 18**). Om flera myndigheter är behöriga för olika aspekter av ett komplext rättsligt problem måste åtagandet åtföljas av en tidpslan för var och en av dem. Med respekt för subsidiaritetsprincipen ska antagandet och överföringen av dessa ändrade eller nya administrativa akter styras av den nationella förvaltningsprocessrätten (artikel 18.5).

Uttalandet ska genomföras genom ett eller flera förslag till det behöriga lagstiftande organet för att ändra den nationella lagen så att den omfattar de undantag som krävs (**artikel 19**).

När alla planerade steg har genomförts måste den gränsöverskridande samordningspunkten i båda fallen informera sin motsvarighet i den andra medlemsstaten och EU:s samordningspunkt (artikel 18.4 och 18.5 samt artikel 19.6 och 19.7).

Medlemsstaterna får besluta att den gränsöverskridande samordningspunkten ska få påminna den behöriga myndigheten om att följa de tidsfrister och tidsplaner som avses i artiklarna 14.3 och 18.1 och får informera tillsynsmyndigheten för den behöriga åtagande myndigheten eller den behöriga ministern om att tidsfrister eller tidsplaner som har fastställts i ett visst åtagande eller uttalande inte har följts (artikel 6.2 e).

Medlemsstaterna bör fastställa vilka myndigheter som ska övervaka efterlevnaden av ett visst åtagande och av de ändrade bestämmelser som antagits enligt ett uttalande (**artikel 20**). Respekten för adressaternas skyldigheter och rättigheter bör övervakas på grundval av de administrativa akterna. Medlemsstaterna bör få avgöra om denna övervakning ska åläggas de myndigheter i medlemsstaten som har överfört sina rättsliga bestämmelser, eftersom dessa myndigheter har större kännedom om dessa regler, eller ska åläggas myndigheterna i den medlemsstat där bestämmelserna tillämpas, eftersom de myndigheterna har större kännedom om det resterande rättsliga systemet i de åtagande medlemsstaterna och den lag som styr adressaterna.

Kapitel 4 – Rättsligt skydd inom ramen för åtaganden och uttalanden (artiklarna 21 och 22)

Med hänsyn till erfarenheten av förhandlingarna om förordningen om europeiska grupperingar för territoriellt samarbete och som svar på vissa medlemsstaters specifika farhågor, är det lämpligt att ta upp frågan om det rättsliga skyddet för personer som är bosatta i ett gränsområde och som upplever sig förfördelade av någon handling eller underlåtenhet till följd av myndigheternas tillämpning av en annan medlemsstats rättsliga bestämmelse inom ramen för ett åtagande eller uttalande (**artikel 21.1**).

För både åtaganden och uttalanden ska lagen i den angränsande medlemsstaten tillämpas i den medlemsstat som gör åtagandet som om den var en del av den medlemsstatens egen lagstiftning, och det rättsliga skyddet ska därför vara en fråga för domstolarna i den medlemsstat som gör åtagandet, även när personer har sin juridiska hemvist i den överförande medlemsstaten. Detsamma ska gälla för rättslig prövning av den medlemsstat vars administrativa akter angrips (**artikel 21.2**). Ett förvaltningsbeslut som tillåter spåravnsgsdrift på tyskt territorium enligt fransk lag ska t.ex. endast prövas i tysk domstol.

En annan metod gäller rättslig prövning av övervakningen av hur åtagandet och uttalandet tillämpas. I det fall en myndighet från den angränsande medlemsstaten (t.ex. Frankrike) har gått med på att övervaka tillämpningen av den ändrade lagen i Tyskland (genom integrering av franska bestämmelser och genom undantag från de normalt tillämpliga tyska bestämmelserna) och får vidta åtgärder i fråga om personer som är bosatta i gränsområdet i eget namn, är det domstolarna i den medlemsstat där de personerna har sin juridiska hemvist som är behöriga (**artikel 22.1**). Om en fransk myndighet i eget namn kan anta en administrativ akt som riktar sig till spårvagnsoperatören som har sin juridiska hemvist i Frankrike (om att spårvagnsoperatören inte har följt den franska lagen om tekniska krav på elektroniska signaler på tyskt territorium) är det alltså de franska domstolarna som är behöriga. Om den behöriga överförande myndigheten däremot inte får vidta åtgärder i eget namn, utan endast för den behöriga myndighetens räkning i den medlemsstat som har gjort åtagandet, är det domstolarna i den medlemsstaten som är behöriga, oavsett personens juridiska hemvist (**artikel 22.2**). Om den franska myndigheten alltså övervakar efterlevnaden av fransk lag, men den administrativa akten antas i en tysk myndighets namn, är det de tyska domstolarna som är behöriga.

Kapitel 5 – Genomförande och slutbestämmelser (artiklarna 23–26)

För att garantera enhetliga villkor för genomförandet av denna förordning, framför allt i fråga om utbyte av information mellan de gränsöverskridande samordningspunkterna och kommissionen via en databas som upprättas och underhålls av kommissionen, bör kommissionen tilldelas genomförandebefogenheter i enlighet med kommittéförfarandet. Av praktiska skäl och för samordningsändamål blir det samordningskommittén för de europeiska struktur- och investeringsfonderna (**artikel 23**).

I slutbestämmelserna²⁰ fastställs medlemsstaternas skyldighet att anta de nationella bestämmelser som krävs för att den föreslagna förordningen ska tillämpas effektivt (**artikel 24.1**) och att informera kommissionen inom ett år efter den föreslagna förordningens ikraftträdande om de nationella genomförandebestämmelserna och om inrättandet av nationella eller regionala gränsöverskridande samordningspunkter (**artikel 24.2**).

Eftersom de bestämmelserna kommer att ange vilka gränsområden i en viss medlemsstat som ska omfattas av mekanismen kommer kommissionen att kunna bedöma om medlemsstaten har valt en annan mekanism för de gränser som inte anges. Medlemsstaterna bör dock även uttryckligen informera kommissionen om de har gjort ett sådant val enligt artikel 4. Då kommer emellertid ingen tidsfrist att tillämpas (**artikel 24.3**).

I **artikel 25** införs en skyldighet för kommissionen att lägga fram en rapport om tillämpningen av den föreslagna förordningen inom fem år efter antagandet.

Tillämpningen av förordningen bör skjutas upp med ett år efter dess ikraftträdande, för att medlemsstaterna ska få ett år på sig för att anta sina nationella genomförandebestämmelser (**artikel 26**).

²⁰ Baserat på erfarenheten av motsvarande bestämmelser i förordning (EG) nr 1082/2006 (artiklarna 16–18).

Förslag till

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS FÖRORDNING

om en mekanism för lösning av rättsliga och administrativa problem i ett gränsöverskridande sammanhang

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt artikel 175 tredje stycket,

med beaktande av Europeiska kommissionens förslag,

efter översändande av utkastet till lagstiftningsakt till de nationella parlamenten,

med beaktande av Europeiska ekonomiska och sociala kommitténs yttrande²¹,

med beaktande av Regionkommitténs yttrande²²,

i enlighet med det ordinarie lagstiftningsförfarandet, och

av följande skäl:

- (1) Enligt artikel 175 tredje stycket i fördraget får särskilda åtgärder vidtas utanför de fonder som nämns i första stycket i samma artikel, i syfte att uppnå fördragets mål om ekonomisk och social sammanhållning. För att uppnå harmonisk utveckling på unionens hela territorium och en starkare ekonomisk, social och territoriell sammanhållning måste det territoriella samarbetet stärkas. Därför är det lämpligt att vidta de åtgärder som krävs för att skapa bättre förutsättningar för territoriellt samarbete.
- (2) I artikel 174 i fördraget erkänns de utmaningar som gränsområdena ställs inför, och där föreskrivs att unionen ska uppmärksamma dessa regioner särskilt i sina åtgärder för att stärka den ekonomiska, sociala och territoriella sammanhållningen i unionen. Till följd av ökningen av antalet land- och sjögränser har unionen och dess närmaste grannar i Europeiska frihandelssammanslutningen (Efta) fyrtio inre landgränser.
- (3) I meddelandet *Att stärka tillväxt och sammanhållning i EU:s gränsområden*²³ (nedan kallat *gränsregionmeddelandet*) konstaterar kommissionen att den europeiska integrationsprocessen under de senaste årtiondena har hjälpt de inre gränsregionerna att omvandlas från huvudsakligen perifera områden till områden som kännetecknas av tillväxt och möjligheter. Fullbordandet av den inre marknaden 1992 har lett till ökad produktion och sänkta kostnader inom unionen genom avskaffade tullformaliteter, harmoniserade eller ömsesidigt erkända tekniska regler och lägre priser tack vare konkurrensen. Handeln inom EU har ökat med 15 % på tio år, och tillväxten har stärkts och det har skapats cirka 2,5 miljoner fler arbetstillfällen.

²¹ Ännu ej offentliggjort i EUT.

²² Ännu ej offentliggjort i EUT.

²³ Meddelande från kommissionen till Europaparlamentet och rådet: *Att stärka tillväxt och sammanhållning i EU:s gränsområden*, COM(2017) 534 final, 20.9.2017.

- (4) Av gränsregionmeddelandet framgår också att det fortfarande finns en rad rättsliga hinder i gränsregionerna, särskilt avseende hälso- och sjukvård, arbetsrätt, skatter, företagsutveckling samt hinder som beror på skillnader i förvaltningskultur och nationella regelverk. Varken medel från europeiskt territoriellt samarbete eller institutionellt stöd till samarbete genom de europeiska grupperingarna för territoriellt samarbete (EGTS) räcker ensamt till för att komma till rätta med dessa hinder, som utgör verkliga hinder för effektivt samarbete.
- (5) Sedan 1990 har program inom målet europeiskt territoriellt samarbete, bättre känt som Interreg²⁴, stött program för gränsöverskridande samarbete längs unionens gränsområden, även längs gränserna till Eftaländerna. Tusentals projekt och initiativ har finansierats och bidragit till att förbättra integrationen i EU. De viktigaste resultaten av Interregprogrammen är ökat förtroende, bättre anslutningsmöjligheter, bättre miljö, bättre hälsa och ökad ekonomisk tillväxt. Från projekt människor emellan till infrastrukturinvesteringar och stöd till initiativ för samarbete mellan olika institutioner har Interreg gett konkreta resultat för gränsregionerna och bidragit till deras utveckling. Interreg har också främjat samarbetet längs vissa sjögränser. Rättsliga hinder är dock en mycket mindre fråga för sjögränserna på grund av att det är fysiskt omöjligt att passera gränsen dagligen eller flera gånger i veckan för arbete, utbildning, handel, användning av infrastruktur och tjänster av allmänt ekonomiskt intresse eller för räddningstjänst.
- (6) Ekonomiskt stöd från Interreg till gränsöverskridande samarbete har kompletterats med EGTS som inrättades 2006 enligt Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1082/2006²⁵. Enligt artikel 7.4 första stycket i förordning (EG) nr 1082/2006 får en EGTS inte ägna sig åt myndighetsutövning för att lösa rättsliga och administrativa problem i ett gränsöverskridande sammanhang.
- (7) I gränsregionmeddelandet hänvisade kommissionen bland annat till ett initiativ som inleddes under det luxemburgska ordförandeskapet 2015: Ett antal medlemsstater överväger lämpligheten av ett nytt instrument för att förenkla gränsöverskridande projekt som gör det möjligt att på frivillig grund och med godkännande av de behöriga myndigheterna tillämpa en medlemsstats regler i en angränsande medlemsstat. Detta är tänkt att gälla ett enskilt projekt eller en åtgärd under en begränsad tid, inom ett gränsområde och som har inletts av lokala eller regionala myndigheter.
- (8) Även om ett antal effektiva mekanismer för gränsöverskridande samarbete redan finns på mellanstatlig, regional och lokal nivå i vissa regioner i unionen, täcker de inte alla gränsregioner i EU. För att komplettera de befintliga systemen är det därför nödvändigt att inrätta en frivillig mekanism för att lösa juridiska och administrativa problem i alla gränsregioner (nedan kallad *mekanismen*).
- (9) Med full respekt för medlemsstaternas konstitutionella och institutionella struktur bör det vara frivilligt att använda mekanismen för de gränsregioner i en viss medlemsstat där en annan effektiv mekanism finns eller kan inrättas med de angränsande medlemsstaterna. Den bör bestå av två åtgärder: undertecknande och ingående av ett europeiskt gränsöverskridande åtagande (nedan kallat *åtagande*) eller undertecknande av ett europeiskt gränsöverskridande uttalande (nedan kallat *uttalande*).

²⁴ Fem programperioder i Interreg har avlöst varandra: Interreg I (1990–1993), Interreg II (1994–1999), Interreg III (2000–2006), Interreg IV (2007–2013) och Interreg V (2014–2020).

²⁵ Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1082/2006 av den 5 juli 2006 om en europeisk gruppering för territoriellt samarbete (EGTS) (EUT L 210, 31.7.2006, s. 19).

- (10) Åtagandet bör ha direkt effekt, det vill säga att vissa rättsliga bestämmelser i en medlemsstat ska tillämpas på den angränsande medlemsstatens territorium i enlighet med åtagandet. Det bör också vara godtagbart att medlemsstaterna behöver anta en rättsakt för att ett åtagande ska kunna ingås, så att man undviker att nationell lagstiftning som antagits formellt av en lagstiftande församling upphävs av en annan instans än denna lagstiftande församling, i strid med principerna om rättssäkerhet eller insyn.
- (11) För uttalandet skulle det fortfarande krävas ett lagstiftningsförfarande i medlemsstaten. Den myndighet som ingår uttalandet bör avge en formell förklaring att den inom en viss tid kommer att inleda det lagstiftningsförfarande som krävs för att ändra den normalt tillämpliga nationella lagstiftningen och sedan genom ett uttryckligt undantag tillämpa en angränsande medlemsstats lagstiftning.
- (12) Rättsliga hinder drabbar främst personer som bor längs landgränser, eftersom människor passerar gränserna dagligen eller flera gånger i veckan. För att fokusera denna förordnings verkan till de regioner som ligger närmast gränsen och har mest integration och samverkan med de angränsande medlemsstaterna, bör denna förordning tillämpas på gränsöverskridande regioner i den meningen att de omfattar territoriet i angränsande landgränsregioner i två eller flera medlemsstater på Nuts 3-nivå²⁶. Detta bör inte hindra medlemsstaterna från att tillämpa mekanismen även på sjögränser och andra yttre gränser än dem med Eftaländerna.
- (13) För att samordna verksamheten vid olika myndigheter, som i vissa medlemsstater inbegriper nationella och regionala lagstiftande församlingar, bör varje medlemsstat som väljer att införa mekanismen, inom den medlemsstaten och mellan en eller flera angränsande medlemsstater, vara skyldig att inrätta nationella och i förekommande fall regionala gränsöverskridande samordningspunkter och fastställa dessas uppgifter och behörighet under de olika stegen i mekanismen avseende initiativtagande, ingående, genomförande och övervakning av åtaganden och uttalanden.
- (14) Kommissionen bör inrätta ett samordningsorgan på unionsnivå, vilket tillkännagavs i gränsregionmeddelandet. Samordningsorganet bör samarbeta med olika nationella och i förekommande fall regionala gränsöverskridande samordningspunkter. Kommissionen bör inrätta och underhålla en databas om åtaganden och uttalanden i överensstämmelse med Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 45/2001²⁷.
- (15) I denna förordning bör det fastställas ett förfarande för att ingå ett åtagande eller uttalande och mer ingående beskriva de olika stegen: utarbetande och inlämning av ett initiativdokument, en preliminär analys av den medlemsstat som ska tillämpa den angränsande medlemsstatens rättsliga bestämmelser, utarbetande av det åtagande eller uttalande som ska ingås och slutligen förfarandet för ingående av åtagandet eller uttalandet. Innehållet i initiativdokumentet och i utkastet till och slutversionerna av åtaganden och uttalanden bör också anges i detalj liksom de tillämpliga tidsfristerna.
- (16) Närmare bestämt bör det även i denna förordning fastställas vem som får ta initiativ till ett gemensamt projekt. Eftersom mekanismen bör förbättra genomförandet av gemensamma gränsöverskridande projekt, bör den första gruppen vara organ som tar initiativ till eller både tar initiativ till och genomför sådana gemensamma projekt.

²⁶ Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1059/2003 av den 26 maj 2003 om inrättande av en gemensam nomenklatur för statistiska territoriella enheter (NUTS) (EUT L 154, 21.6.2003, s. 1).

²⁷ Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 45/2001 av den 18 december 2000 om skydd för enskilda då gemenskapsinstitutionerna och gemenskapsorganen behandlar personuppgifter och om den fria rörligheten för sådana uppgifter (EGT L 8, 12.1.2001, s. 1).

Begreppet projekt bör förstås i vid bemärkelse så att det täcker både ett visst stycke infrastruktur och ett antal verksamheter med avseende på ett visst område eller bågge. För det andra bör lokala eller regionala myndighet som är belägna i en viss gränsöverskridande region eller som ägnar sig åt myndighetsutövning i den gränsöverskridande regionen ha befogenhet att ta initiativ till att tillämpa nationell lagstiftning som utgör ett problem, men ändring av eller beviljande undantag från denna lagstiftning ligger utanför deras institutionella behörighet. För det tredje bör organ som inrättas för gränsöverskridande samarbete i eller åtminstone en del av en viss gränsöverskridande region, t.ex. en EGTS, eller liknande organ, som organiserar gränsöverskridande utveckling på ett strukturerat sätt, också kunna vara initiativtagare. Slutligen bör organ som är specialiserade på gränsöverskridande samarbete som också kan känna till effektiva lösningar på andra håll i unionen av ett jämförbart problem också kunna ha möjlighet att ta initiativ. För att skapa samverkansfördelar mellan de organ som direkt berörs av problemen och dem som är experter på gränsöverskridande samarbete i allmänhet, bör alla grupper få ta initiativ till mekanismen gemensamt.

- (17) Den centrala aktören i den medlemsstat som ombeds att ingå ett åtagande eller uttalande bör vara den nationella respektive regionala gränsöverskridande samordningspunkten, som ska hålla kontakt med alla behöriga myndigheter i sin medlemsstat och med sin motsvarighet i den angränsande medlemsstaten. Det bör också tydligt fastställas att den gränsöverskridande samordningspunkten får besluta huruvida ett förfarande som leder till ingåendet av ett åtagande eller ett uttalande bör inledas eller om en lösning på ett eller flera rättsliga problem redan har påträffats och kan tillämpas. Det bör å andra sidan också fastställas att den medlemsstat vars lagstiftning ska tillämpas i den andra medlemsstaten får vägra en sådan tillämpning utanför dess territorium. Alla beslut bör motiveras och delges.
- (18) I denna förordning bör det fastställas närmare bestämmelser om genomförande, tillämpning och övervakning av åtaganden och uttalanden som ingås och undertecknas.
- (19) Genomförandet av ett åtagande med direkt effekt bör omfatta en medlemsstats tillämpning av en annan medlemsstats bestämmelser. Detta innebär antingen ändring av rättsligt bindande administrativa akter som redan har antagits i enlighet med normalt tillämplig nationell lagstiftning eller, om detta ännu inte har gjorts, antagande av nya administrativa akter som grundar sig på en annan medlemsstats lagstiftning. Om flera myndigheter är behöriga för olika aspekter av ett komplext rättsligt problem, bör åtagandet förenas med en tidsplan för var och en av dessa aspekter. Under hänsynstagande till subsidiaritetsprincipen bör antagandet och översändandet av dessa ändrade eller nya administrativa akter följa den nationella förvaltningsprocessuella lagstiftningen.
- (20) Genomförandet av uttalanden bör huvudsakligen bestå i att utarbeta och lägga fram ett lagstiftningsförslag om ändring av befintlig nationell lagstiftning eller undantag från denna. Efter antagandet bör dessa ändringar eller undantag offentliggöras och sedan också genomföras som åtagandena genom ändring och antagande av rättsligt bindande administrativa akter.
- (21) På grundval av de rättsligt bindande akterna bör respekten för adressaternas rättigheter och skyldigheter övervakas. Medlemsstaterna bör ha möjlighet att besluta huruvida övervakningen ska skötas av myndigheterna i den medlemsstat som har överfört sina rättsliga bestämmelser, eftersom de myndigheterna är bättre förtrogna med bestämmelserna, eller av myndigheterna i den medlemsstat där bestämmelserna

tillämpas, eftersom de myndigheterna är mer insatta i det rättsliga system i de åtagande medlemsstaterna och den lag som gäller för adressaterna.

- (22) Skyddet av personer som är bosatta i gränsregioner och som direkt eller indirekt påverkas av tillämpningen och övervakningen av ett åtagande och av ändrad lagstiftning i enlighet med ett uttalande, och som anser sig förfördelade på grund av handlingar eller underlåtelse att handla, bör klargöras. För både åtaganden och uttalanden tillämpas den angränsande medlemsstatens lagstiftning i den åtagande medlemsstaten i den lydelse i vilken den inkorporerats i den medlemsstatens lagstiftning, så det rättsliga skyddet bör därför vara en fråga för domstolarna i de åtagande medlemsstaterna, även om personerna har sin hemvist i den överförande medlemsstaten. Samma princip bör tillämpas vid talan mot den medlemsstat vars administrativa akt angrips. Emellertid bör ett annat tillvägagångssätt tillämpas vid talan mot övervakningen av hur åtagandet eller uttalandet tillämpas. När en myndighet i den överförande medlemsstaten har godtagit att övervaka tillämpningen av den åtagande medlemsstatens ändrade lagstiftning och får agera med avseende på personer bosatta i gränsområdet på uppdrag av myndigheterna i den åtagande medlemsstaten, men för egen räkning, bör de behöriga domstolarna vara de i den medlemsstat där personerna har sin hemvist. Om den behöriga överförande myndigheten däremot inte får agera för egen räkning, utan för den behöriga åtagande myndighetens räkning, bör de behöriga domstolarna vara dem i den åtagande medlemsstaten, oberoende av var personen har sin hemvist.
- (23) Denna förordning bör innehålla bestämmelser om genomförandet av den, kontroll av tillämpning av den samt medlemsstaternas skyldigheter med avseende på nationella genomförandebestämmelser.
- (24) För att upprätta en databas i enlighet med artikel 8 bör kommissionen tilldelas genomförandebefogenheter för att fastställa bestämmelser om förvaltningen av den, om skydd av uppgifter och den mall som ska användas när information om genomförandet och användningen av mekanismen lämnas in av gränsöverskridande samordningspunkter. Dessa befogenheter bör utövas i enlighet med det rådgivande förfarandet i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 182/2011²⁸. Av praktiska skäl och för samordningens skull bör samordningskommittén för de europeiska struktur- och investeringsfonderna vara den kommitté som är behörig för antagandet av genomförandeakter.
- (25) I de nationella genomförandebestämmelserna bör det fastställas vilka gränsregioner i en viss medlemsstat som omfattas av åtagandet eller uttalandet. Följaktligen kommer kommissionen att kunna bedöma huruvida medlemsstaterna har valt en annan mekanism för gränser som inte omnämns.
- (26) Denna förordning respekterar de grundläggande rättigheterna och iakttar de principer som erkänns i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna, särskilt rätten till skydd av personuppgifter (artikel 8), rätten till utbildning (artikel 14), det fria yrkesvalet och rätten att arbeta (artikel 15), i synnerhet rätten att söka arbete, arbeta, etablera sig samt tillhandahålla tjänster i vilken medlemsstat som helst, näringsfrihet (artikel 16), tillgång till social trygghet och socialt stöd (artikel 34), tillgång till hälso- och sjukvård (artikel 35) samt tillgång till tjänster av allmänt ekonomiskt intresse (artikel 36).

²⁸ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 182/2011 av den 16 februari 2011 om fastställande av allmänna regler och principer för medlemsstaternas kontroll av kommissionens utövande av sina genomförandebefogenheter (EUT L 55, 28.2.2011, s. 13).

- (27) Förutsättningarna för territoriellt samarbete bör skapas i enlighet med subsidiaritetsprincipen i artikel 5.3 i fördraget om Europeiska unionen. Medlemsstaterna har tagit individuella, bilaterala eller multilaterala initiativ för att lösa rättsliga gränsproblem. Sådana mekanismer finns dock inte i alla medlemsstater eller för en viss medlemsstats samtliga gränser. Finansieringsinstrumenten (framför allt Interreg) och de rättsliga instrumenten (främst EGTS) på unionsnivå har hittills inte varit tillräckliga för att lösa rättsliga gränsproblem i hela unionen. Målen för den föreslagna åtgärden kan inte i tillräcklig utsträckning uppnås av medlemsstaterna, vare sig på central nivå eller på regional och lokal nivå, utan kan i stället på grund av den planerade åtgärdens omfattning eller verkningar bättre uppnås på unionsnivå. Det behövs därför ytterligare insatser från unionslagstiftaren.
- (28) Enligt proportionalitetsprincipen i artikel 5.4 i EU-fördraget får unionens åtgärder till innehåll och form inte gå utöver vad som är nödvändigt för att nå målen i fördragen. Det bör vara frivilligt att tillämpa den särskilda mekanism som inrättats enligt denna förordning. Om en medlemsstat beslutar att längs en viss gräns med en eller flera angränsande medlemsstater fortsätta att lösa rättsliga problem i en viss gränsöverskridande region med hjälp av verkningsfulla mekanismer som den har inrättat på nationell nivå eller som den formellt eller informellt inrättat tillsammans med en eller flera angränsande medlemsstater, behöver mekanismen i denna förordning inte tillämpas. Om en medlemsstat på liknande sätt beslutar att längs en viss gräns med en eller flera angränsande medlemsstater ansluta sig till en befintlig verkningsfull mekanism som inrättats formellt eller informellt av en eller flera angränsande medlemsstater, förutsatt att mekanismen tillåter anslutning, behöver mekanismen i denna förordning inte heller tillämpas. Denna förordning därför inte utöver vad som är nödvändigt för att uppnå dessa mål för de gränsöverskridande regioner för vilka medlemsstaterna inte har några verkningsfulla mekanismer för att lösa rättsliga problem.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

KAPITEL I

Allmänna bestämmelser

Artikel 1 *Syfte*

1. Genom denna förordning inrättas en mekanism (nedan kallad *mekanismen*) för att göra det möjligt för en medlemsstat att, med avseende på en gränsöverskridande region, tillämpa en annan medlemsstats lagfästa bestämmelser, om tillämpningen av den förstnämnda medlemsstatens lagfästa bestämmelser skulle utgöra ett rättsligt problem för genomförandet av ett gemensamt projekt.
2. Mekanismen ska bestå av en av följande åtgärder:
 - (a) Ingående av ett europeiskt gränsöverskridande åtagande, som har direkt effekt.
 - (b) Ingående av ett europeiskt gränsöverskridande uttalande, som kräver ett lagstiftningsförfarande i medlemsstaten.
3. I denna förordning finns även bestämmelser om
 - (a) organisation av och uppgifter för gränsöverskridande samordningspunkter i medlemsstaterna,

- (b) kommissionens samordnande roll för mekanismen,
- (c) rättsligt skydd för personer med hemvist i en gränsöverskridande region med avseende på mekanismen.

Artikel 2 **Tillämpningsområde**

1. Denna förordning ska tillämpas på gränsöverskridande regioner enligt definitionen i artikel 3.1.
2. Om en medlemsstat omfattar flera territoriella enheter med lagstiftningsbehörighet ska denna förordning även gälla dessa territoriella enheter, inbegripet deras respektive myndigheter eller lagfästa bestämmelser.

Artikel 3 **Definitioner**

I denna förordning gäller följande definitioner:

- (1) *gränsöverskridande region*: territorium som omfattar angränsande regioner med landgräns i två eller flera medlemsstater i regioner på Nuts 3-nivå.
- (2) *gemensamt projekt*: varje form av infrastruktur som påverkar en viss gränsöverskridande region eller någon tjänst av allmänt ekonomiskt intresse som tillhandahålls i en viss gränsöverskridande region.
- (3) *lagfäst bestämmelse*: varje rättslig eller administrativ bestämmelse, regel eller förvaltningspraxis som gäller för ett gemensamt projekt, oavsett om den antagits eller genomförts av en lagstiftande församling eller ett verkställande organ.
- (4) *rättsligt problem*: varje lagfäst bestämmelse som rör planering, utveckling, bemanning, finansiering eller drift av ett gemensamt projekt och som hämmar potentialen i ett gränsområde vid interaktioner över gränserna.
- (5) *initiativtagare*: aktör som identifierar det rättsliga problemet och utlöser mekanismen genom att lägga fram ett initiativdokument.
- (6) *initiativdokument*: dokument som utarbetats av en eller flera initiativtagare för att utlösa mekanismen.
- (7) *åtagande medlemsstat*: den medlemsstat på vars territorium antingen en eller flera lagfästa bestämmelser från den överförande medlemsstaten ska tillämpas enligt ett visst europeiskt gränsöverskridande åtagande (nedan kallat *åtagande*) eller ett europeiskt gränsöverskridande uttalande (nedan kallat *uttalande*), eller en särskild rättslig lösning ska tillämpas om lämpliga lagfästa bestämmelser saknas.
- (8) *överförande medlemsstat*: den medlemsstat vars lagfästa bestämmelser ska gälla i den åtagande medlemsstaten enligt ett visst åtagande eller uttalande.
- (9) *behörig åtagande myndighet*: den myndighet i den åtagande medlemsstaten som är behörig att godta tillämpningen av den överförande medlemsstatens lagfästa bestämmelser på sitt territorium enligt ett visst åtagande, eller, i fråga om ett uttalande, behörig att åta sig att inleda det lagstiftningsförfarande som krävs för ett undantag från de inhemska lagfästa bestämmelserna.
- (10) *behörig överförande myndighet*: den myndighet i den överförande medlemsstaten som är behörig för antagande av de lagfästa bestämmelser som kommer att tillämpas

i den åtagande medlemsstaten och för tillämpningen av dem på det egna territoriet, eller för båda.

- (11) *tillämpningsområde*: det område i den åtagande medlemsstaten där den överförande medlemsstatens lagfästa bestämmelser eller en särskild rättslig lösning ska tillämpas.

Artikel 4

Medlemsstaternas alternativ för lösning av rättsliga problem

1. En medlemsstat ska antingen välja mekanismen eller välja att använda befintliga sätt att lösa rättsliga problem som hindrar genomförandet av ett gemensamt projekt i gränsöverskridande regioner längs en viss gräns med en eller flera angränsande medlemsstater.
2. En medlemsstat får också besluta att, med avseende på en viss gräns med en eller flera angränsande medlemsstater, ansluta sig till ett befintligt verkningsfullt sätt som formellt eller informellt inrättats av en eller flera angränsande medlemsstater.
3. Medlemsstaterna får också använda mekanismen i gränsöverskridande regioner längs sjögränser eller i gränsregioner mellan en eller flera medlemsstater och ett eller flera tredjeländer eller ett eller flera utomeuropeiska länder och territorier.
4. Medlemsstaterna ska underrätta kommissionen om alla beslut som fattats med stöd av denna artikel.

Artikel 5

Gränsöverskridande samordningspunkter

1. Om en medlemsstat bestämmer sig för mekanismen ska den inrätta en eller flera gränsöverskridande samordningspunkter på något av följande sätt:
 - (a) På nationell eller regional nivå eller på båda nivåerna utse en gränsöverskridande samordningspunkt som ett fristående organ.
 - (b) På nationell eller regional nivå inrätta en gränsöverskridande samordningspunkt inom en befintlig myndighet eller ett befintligt organ.
 - (c) Ge en lämplig myndighet eller ett lämpligt organ ytterligare uppgifter som nationell eller regional gränsöverskridande samordningspunkt.
2. De åtagande och överförande medlemsstaterna ska också bestämma
 - (a) om det är en gränsöverskridande samordningspunkt eller en behörig åtagande eller överförande myndighet som får ingå och underteckna ett åtagande och besluta att undantag ska göras från den tillämpliga nationella lagstiftningen från och med dagen för åtagandets ikraftträdande, eller
 - (b) om det är en gränsöverskridande samordningspunkt eller en behörig åtagande eller överförande myndighet som får ingå och underteckna ett uttalande och i uttalandet formellt ange att den behöriga myndigheten kommer att vidta de åtgärder som krävs för att lagstiftning eller andra akter antas av den medlemsstatens behöriga lagstiftande församlingar inom en viss tidsfrist.
3. Medlemsstaterna ska informera kommissionen om de utsedda gränsöverskridande samordningspunkterna senast den dag då denna förordning börjar tillämpas.

Artikel 6

De gränsöverskridande samordningspunkternas uppgifter

1. Varje gränsöverskridande samordningspunkt ska ha minst följande uppgifter:
 - (a) Genomföra förfarandet i artiklarna 10 och 11.
 - (b) Samordna utarbetandet, ingåendet, genomförandet och övervakningen av alla åtaganden och uttalanden som berör den egna medlemsstatens territorium.
 - (c) Bygga upp och underhålla en databas som omfattar alla gränsöverskridande samordningspunkter som berör den egna medlemsstatens territorium.
 - (d) I förekommande fall hålla kontakt med de gränsöverskridande samordningspunkterna i de angränsande medlemsstaterna och med de gränsöverskridande samordningspunkterna i andra territoriella enheter med lagstiftningsbehörighet i den egna medlemsstaten eller i en annan medlemsstat.
 - (e) Hålla kontakt med kommissionen.
 - (f) Bistå kommissionen med dess databas över uttalanden och åtaganden.
2. Varje medlemsstat eller varje territoriell enhet med lagstiftningsbehörighet i den medlemsstaten får även besluta att ge respektive gränsöverskridande samordningspunkt följande uppgifter:
 - (a) I tillämpliga fall ingå åtaganden eller uttalanden i enlighet med artiklarna 16.2 och 17.2.
 - (b) På begäran av en initiativtagare ge stöd till initiativtagaren bland annat genom att hänvisa till den behöriga åtagande myndigheten i den medlemsstaten eller den behöriga överförande myndigheten i en annan medlemsstat.
 - (c) På begäran av en behörig åtagande myndighet i en annan medlemsstat utan egen gränsöverskridande samordningspunkt preliminärt bedöma ett initiativdokument.
 - (d) Övervaka genomförandet av alla åtaganden och uttalanden som berör den egna medlemsstatens territorium.
 - (e) Påminna den behöriga åtagande myndigheten om att följa tidsfristerna i ett visst åtagande eller uttalande och begära att få svar inom en viss tidsfrist.
 - (f) Underrätta den myndighet som utövar tillsyn över den behöriga åtagande myndigheten om alla tidsfrister enligt ett visst åtagande eller uttalande som inte iakttagits.
3. Om minst ett av flera rättsliga problem avser nationell lagstiftningsbehörighet ska den nationella gränsöverskridande samordningspunkten utföra de uppgifter som anges i artiklarna 9–17 i samordning med de relevanta regionala gränsöverskridande samordningspunkterna i den egna medlemsstaten, om inte medlemsstaten har beslutat att de uppgifter som anges i artiklarna 14–17 ska utföras av en behörig åtagande myndighet på nationell nivå.
4. Om inget av de rättsliga problemen avser nationell lagstiftningsbehörighet ska den behöriga regionala gränsöverskridande samordningspunkten utföra de uppgifter som anges i artiklarna 9–17 i samordning med de andra relevanta regionala gränsöverskridande samordningspunkterna i den egna medlemsstaten, om mer än en territoriell enhet berörs av det gemensamma projektet, om inte medlemsstaten har beslutat att de uppgifter som anges i artiklarna 14–17 ska utföras av en nationell

gränsöverskridande samordningspunkt. Den behöriga regionala gränsöverskridande samordningspunkten ska hålla den nationella gränsöverskridande samordningspunkten underrättad om varje åtagandeförfarande eller uttalandeförfarande.

Artikel 7

Kommissionens samordningsuppgifter

1. Kommissionen ska utföra följande samordningsuppgifter:
 - (a) Hålla kontakt med de gränsöverskridande samordningspunkterna.
 - (b) Offentliggöra och uppdatera en förteckning över alla nationella och regionala gränsöverskridande samordningspunkter.
 - (c) Upprätta och underhålla en databas över alla åtaganden och uttalanden.
2. Kommissionen ska anta en genomförandeakt om den databas som avses i punkt 1 c och de formulär som de gränsöverskridande samordningspunkterna ska använda när de lämnar information om genomförandet och användningen av mekanismen. Denna genomförandeakt ska antas i enlighet med det rådgivande förfarande som avses i artikel 23.2.

KAPITEL II

Förfarande för ingående och undertecknande av ett åtagande eller undertecknande av ett uttalande

Artikel 8

Utarbetande och inlämning av initiativdokument

1. Initiativtagaren ska identifiera de rättsliga problemen med planeringen, utvecklingen, bemanningen, finansieringen eller driften av ett gemensamt projekt.
2. Initiativtagaren ska vara något av följande:
 - (a) Det offentliga eller privata organ som ansvarar för att inleda eller genomföra ett gemensamt projekt.
 - (b) En eller flera regionala eller lokala myndigheter som är belägna i en viss gränsöverskridande region eller som bedriver myndighetsutövning i den gränsöverskridande regionen.
 - (c) Ett organ med eller utan status som juridisk person som inrättats för gränsöverskridande samarbete som är etablerat i eller åtminstone delvis omfattar en viss gränsöverskridande region, inbegripet europeiska grupperingar för territoriellt samarbete enligt förordning (EG) nr 1082/2006, Euroregioner, Euregio och liknande.
 - (d) En organisation som inrättats för gränsöverskridande regioner i syfte att främja de gränsöverskridande territoriernas intressen och underlätta nätverksarbete och erfarenhetsutbyte, t.ex. Europeiska gränsregionförbundet, *Mission Opérationnelle Transfrontalière* eller *Central European Service for Cross-border Initiatives*.
 - (e) Flera av de enheter som avses i leden a–d gemensamt.

3. Initiativtagaren ska utarbeta ett initiativdokument i enlighet med artikel 9.
4. Initiativtagaren ska överlämna initiativdokumentet till den behöriga gränsöverskridande samordningspunkten i den åtagande medlemsstaten och skicka ett exemplar till den behöriga gränsöverskridande samordningspunkten i den överförande medlemsstaten.

Artikel 9

Initiativdokumentets innehåll

1. Initiativdokumentet ska minst innehålla följande:
 - (a) En beskrivning av det gemensamma projektet och dess sammanhang, det rättsliga problemet i den åtagande medlemsstaten samt motiveringen till lösningen av det rättsliga problemet.
 - (b) En förteckning över de särskilda lagfästa bestämmelserna i den överförande medlemsstaten som löser det rättsliga problemet, eller om ingen lämplig bestämmelse finns, ett förslag till en särskild rättslig lösning.
 - (c) En motivering av tillämpningsområdet.
 - (d) Den förutsebara varaktigheten eller i vederbörligen motiverade fall varaktigheten tills vidare.
 - (e) En förteckning över de behöriga åtagande myndigheterna.
 - (f) En förteckning över de behöriga överförande myndigheterna.
2. Tillämpningsområdet ska vara begränsat till det minsta möjliga område som krävs för ett effektivt genomförande av det gemensamma projektet.

Artikel 10

Den åtagande medlemsstatens preliminära bedömning av initiativdokumentet

1. Den behöriga gränsöverskridande samordningspunkten ska bedöma initiativdokumentet. Den ska samverka med alla behöriga åtagande myndigheter och de nationella eller, i tillämpliga fall, andra regionala gränsöverskridande samordningspunkterna i den åtagande medlemsstaten och med den nationella gränsöverskridande samordningspunkten i den överförande medlemsstaten.
2. Inom tre månader efter mottagandet av initiativdokumentet ska den behöriga gränsöverskridande samordningspunkten vidta en eller flera av följande åtgärder, som ska delges initiativtagaren skriftligen:
 - (a) Underrätta initiativtagaren om att initiativdokumentet är utarbetat i enlighet med artikel 9 och därför kan bedömas i sak.
 - (b) Vid behov begära ett reviderat initiativdokument eller kompletterande upplysningar, med angivande av varför och i vilket avseende initiativdokumentet inte bedöms vara tillräckligt.
 - (c) Underrätta initiativtagaren om sin bedömning att det inte föreligger något rättsligt problem, med angivande av skälen till detta och med en uppgift om rättsmedel mot det beslutet enligt den åtagande medlemsstatens lagstiftning.

- (d) Underrätta initiativtagaren om sin bedömning att det rättsliga problemet består av något av de fall som anges i artikel 12.4 med angivande av den behöriga åtagande myndighetens åtagande att ändra eller anpassa det rättsliga problemet.
 - (e) Underrätta initiativtagaren om sin bedömning att det rättsliga problemet består av något av de fall som anges i artikel 12.4, med angivande av skälen till sitt beslut att vägra att ändra eller anpassa det rättsliga problemet och med en uppgift om överklagande av beslutet enligt den åtagande medlemsstatens lagstiftning.
 - (f) Åta sig gentemot initiativtagaren att finna en lösning på de rättsliga problemen inom sex månader, antingen genom att underteckna ett åtagande med den överförande medlemsstatens gränsöverskridande samordningspunkt eller med den behöriga överförande myndigheten, som utsetts av den överförande medlemsstaten, eller genom att föreslå en särskild rättslig lösning enligt den åtagande medlemsstatens lagstiftning.
3. I vederbörligen motiverade fall får den behöriga åtagande myndigheten förlänga den tidsfrist som avses i punkt 2 f en gång med högst sex månader, och den ska underrätta initiativtagaren och den överförande medlemsstaten om detta med en skriftlig motivering.

Artikel 11

Den överförande medlemsstatens preliminära bedömning av initiativdokumentet

Vid mottagandet av ett initiativdokument ska den överförande medlemsstatens behöriga gränsöverskridande samordningspunkt också utföra de uppgifter som anges i artikel 10.2 och får lämna sina preliminära synpunkter till den åtagande medlemsstatens behöriga gränsöverskridande samordningspunkt.

Artikel 12

Uppföljning av den preliminära bedömningen av initiativdokumentet

1. Om den åtagande medlemsstatens behöriga gränsöverskridande samordningspunkt begär en ändring av initiativdokumentet eller kompletterande upplysningar, ska den analysera det reviderade initiativdokumentet eller de kompletterande upplysningarna, och inom tre månader efter mottagandet vidta åtgärder som om initiativdokumentet hade lämnats in för första gången.
2. Om den åtagande medlemsstatens behöriga gränsöverskridande samordningspunkt anser att det reviderade initiativdokumentet fortfarande inte är upprättat i enlighet med artikel 10 eller att de kompletterande upplysningarna fortfarande inte är tillräckliga, ska den inom tre månader efter mottagandet av det reviderade initiativdokumentet underrätta initiativtagaren skriftligen om sitt beslut att avsluta förfarandet. Detta beslut ska motiveras på vederbörligt sätt.
3. Om den åtagande medlemsstatens behöriga gränsöverskridande samordningspunkt eller den behöriga åtagande myndigheten finner att det rättsliga problem som beskrivs i initiativdokumentet bygger på ett missförstånd eller en feltolkning av den tillämpliga lagstiftningen eller på brist på information om relevant lagstiftning, avslutas förfarandet genom att initiativtagaren underrättas om bedömningen att det inte föreligger något rättsligt problem.

4. Om det rättsliga problemet endast består av en administrativ bestämmelse eller regel eller förvaltningspraxis i den åtagande medlemsstaten eller en administrativ bestämmelse eller regel eller förvaltningspraxis som klart skiljer sig från en bestämmelse som antagits i enlighet med ett lagstiftningsförfarande och således kan ändras eller anpassas utan något lagstiftningsförfarande, ska den behöriga åtagande myndigheten skriftligen underrätta initiativtagaren om sin vägran eller beredvillighet att ändra eller anpassa de relevanta administrativa bestämmelserna eller reglerna eller förvaltningspraxisen inom åtta månader.
5. I vederbörligen motiverade fall får den behöriga åtagande myndigheten förlänga den tidsfrist som avses i punkt 4 en gång med högst åtta månader, och den ska underrätta initiativtagaren och den överförande medlemsstaten om detta med en skriftlig motivering.

Artikel 13

Utarbetande av utkast till åtagande eller uttalande

Den åtagande medlemsstatens gränsöverskridande samordningspunkt eller behöriga åtagande myndighet ska utarbeta ett utkast till åtagande eller uttalande i enlighet med artikel 14, på grundval av initiativdokumentet.

Artikel 14

Innehåll i utkast till åtagande eller uttalande

1. Ett utkast till åtagande ska innehålla minst följande:
 - (a) En beskrivning av det gemensamma projektet och dess sammanhang, det rättsliga problemet samt motiveringen av lösningen av det rättsliga problemet.
 - (b) En förteckning över de lagfästa bestämmelser som utgör det rättsliga problemet och som därför inte ska tillämpas på det gemensamma projektet.
 - (c) Tillämpningsområde.
 - (d) Tillämpningens varaktighet och en motivering för denna varaktighet.
 - (e) Den eller de behöriga åtagande myndigheterna.
 - (f) De lagfästa bestämmelser i den överförande medlemsstaten som ska tillämpas på det gemensamma projektet.
 - (g) Förslag till särskild rättslig lösning, när ingen lämplig lagfäst bestämmelse finns i den överförande medlemsstatens lagstiftning.
 - (h) Den eller de behöriga överförande myndigheterna.
 - (i) Den eller de myndigheter i den åläggande medlemsstaten som är behöriga för genomförande och övervakning.
 - (j) Den eller de myndigheter i den överförande medlemsstaten som föreslås utses gemensamt för genomförande och övervakning.
 - (k) Dag för ikraftträdande.

Den dag för ikraftträdande som avses i led k ska antingen vara den dag då den sista av de två gränsöverskridande samordningspunkterna eller behöriga myndigheterna har undertecknat det eller den dag när det har delgetts initiativtagaren.

2. Utöver vad som anges i punkt 1 ska utkastet till åtagande även innehålla en tillämpningsdag som
 - (a) kan vara samma dag som dagen för ikraftträdande,
 - (b) kan fastställas med retroaktiv verkan,
 - (c) kan senareläggas till en framtida dag.
3. Utöver vad som anges i punkt 1 ska utkastet till uttalande också innehålla ett formellt angivande av de dagar då de behöriga åtagande myndigheterna senast ska lägga fram ett formellt förslag till respektive lagstiftande församling i syfte att ändra den nationella lagstiftningen i enlighet med detta.

Den dag som avses i första stycket får inte infalla senare än tolv månader efter ingåendet av uttalandet.

Artikel 15

Översändande av utkastet till åtagande eller uttalande

1. När den behöriga åtagande myndigheten har utarbetat ett utkast till åtagande eller uttalande, ska den översända utkastet till den åtagande medlemsstatens behöriga gränsöverskridande samordningspunkt
 - (a) inom tre månader efter att ha lämnat de upplysningar som krävs enligt artikel 10.2 eller artikel 12.1 och 12.2,
 - (b) inom åtta månader enligt artikel 12.4 och 12.5.
2. När den åtagande medlemsstatens behöriga gränsöverskridande samordningspunkt har utarbetat utkastet till åtagande eller uttalande eller om den tagit emot det från den behöriga åtagande myndigheten ska den översända utkastet till de behöriga gränsöverskridande samordningspunkterna i den överförande medlemsstaten inom de tidsfrister som anges i punkt 1 a eller b.
3. I båda fallen ska en kopia även översändas för kännedom till initiativtagaren.

Artikel 16

Den överförande medlemsstatens uppgifter i samband med ingående och undertecknande av ett åtagande eller undertecknande av ett uttalande

1. Den överförande medlemsstatens behöriga gränsöverskridande samordningspunkt ska behandla utkastet till åtagande eller uttalande som den mottagit enligt artikel 15 och senast inom tre månader efter mottagandet av utkastet och efter samråd med de behöriga överförande myndigheterna vidta en eller flera av följande åtgärder:
 - (a) Godkänna utkastet till åtagande eller uttalande, underteckna två exemplar i original och skicka tillbaka det ena till den åtagande medlemsstatens behöriga gränsöverskridande samordningspunkt.
 - (b) Godkänna utkastet till åtagande eller uttalande, efter att ha rättat eller kompletterat de upplysningar som avses i artikel 14.1 f och h, underteckna två exemplar i original av det reviderade utkastet till åtagande eller uttalande och skicka tillbaka det ena till den åtagande medlemsstatens behöriga gränsöverskridande samordningspunkt.

- (c) Vägra att underteckna utkastet till åtagande eller uttalande och skicka en utförlig motivering till den åtagande medlemsstatens behöriga gränsöverskridande samordningspunkt.
 - (d) Vägra att underteckna utkastet till åtagande eller uttalande och skicka tillbaka ett ändrat utkast med avseende på de upplysningar som avses i artikel 14.1 c, d och i förekommande fall g, samt när det gäller ett utkast till åtagande, de upplysningar som avses i artikel 14.2, med en motivering av ändringarna, till den åtagande medlemsstatens behöriga gränsöverskridande samordningspunkt.
2. I medlemsstater där den behöriga överförande myndigheten ska underteckna ett åtagande eller uttalande ska den överförande medlemsstatens behöriga gränsöverskridande samordningspunkt i enlighet med punkt 1 a och b översända två original som undertecknats av den behöriga överförande myndigheten.
 3. Om den överförande medlemsstaten i enlighet med punkt 1 a eller b går med på att underteckna ett åtagande eller uttalande ska den dessutom uttryckligen bekräfta eller avvisa att den eller de behöriga myndigheter som föreslås utses gemensamt för genomförande och övervakning av åtagandet eller uttalandet enligt artikel 14.1 j ska ta på sig de uppgifter som ska utföras i tillämpningsområdet.

Artikel 17

Den åtagande medlemsstatens uppgifter i samband med ingående och undertecknande av ett åtagande eller undertecknande av ett uttalande

1. Den åtagande medlemsstatens behöriga gränsöverskridande samordningspunkt ska granska det svar som den överförande medlemsstatens behöriga gränsöverskridande samordningspunkt lämnat, och inom högst en månad efter att ha tagit emot det vidta en eller flera av följande åtgärder, som ska skickas till den behöriga överförande myndigheten skriftligen:
 - (a) I det fall som avses i punkt 2 a slutföra åtagandet eller uttalandet, underteckna två exemplar i original och skicka tillbaka det ena till den överförande medlemsstatens behöriga gränsöverskridande samordningspunkt för underskrift.
 - (b) I det fall som avses i punkt 2 b ändra åtagandet eller uttalandet med avseende på upplysningarna i utkastet till åtagande eller uttalande enligt artikel 14.1 f och h, slutföra åtagandet eller uttalandet, underteckna två exemplar i original och skicka tillbaka det ena till den överförande medlemsstatens behöriga gränsöverskridande samordningspunkt för underskrift.
 - (c) I det fall som avses i punkt 2 c underrätta initiativtagaren och kommissionen, med angivande av den motivering som den behöriga överlämnande myndigheten uppgett.
 - (d) I det fall som avses i punkt 2 d ta ställning till ändringarna och antingen fortsätta behandlingen enligt led b i denna punkt eller återuppta ett andra förfarande enligt artikel 9 med angivande av varför inga ändringar eller inte alla av ändringarna kunde godtas av den behöriga åtagande myndigheten.
2. Vid mottagandet av åtagandet eller uttalandet, undertecknat av den behöriga gränsöverskridande samordningspunkten eller den behöriga överförande myndigheten i de fall som avses i punkt 1 a eller b, eller om den överförande medlemsstatens behöriga gränsöverskridande samordningspunkt yttrat sig positivt

under det andra förfarandet enligt punkt 1 d, ska den åtagande medlemsstatens behöriga gränsöverskridande samordningspunkt

- (a) skicka det slutliga åtagandet eller uttalandet till initiativtagaren,
- (b) skicka det andra exemplaret i original till den överförande medlemsstatens behöriga gränsöverskridande samordningspunkt,
- (c) skicka en kopia till alla behöriga åtagande myndigheter,
- (d) skicka en kopia till samordningspunkten på unionsnivå, och
- (e) begära att den behöriga tjänstegrenen i den åtagande medlemsstaten som ansvarar för offentliga publikationer offentliggör åtagandet eller uttalandet.

KAPITEL III

Genomförande och övervakning av åtaganden och uttalanden

Artikel 18

Genomförande av åtaganden

1. De upplysningar som avses i artikel 17.2 c och som skickas till alla behöriga åtagande myndigheter ska åtföljas av en tidsplan, där det står inom vilka tidsfrister dessa myndigheter i tillämpliga fall ska ändra varje administrativ akt som antagits enligt tillämplig lagstiftning med avseende på gemensamma projekt och vidta nödvändiga administrativa åtgärder för att tillämpa åtagandet på det gemensamma projektet i syfte att tillämpa den överförande medlemsstatens lagfästa bestämmelser eller en särskild rättslig lösning.
2. Ett exemplar av tidtabellen ska sändas till den åtagande medlemsstatens nationella och i förekommande fall regionala gränsöverskridande samordningspunkt.
3. Alla administrativa akter som avses i punkt 1 ska antas och delges initiativtagaren, särskilt det offentliga eller privata organ som ansvarar för att inleda eller genomföra ett gemensamt projekt, i enlighet med den nationella lagstiftning som gäller för sådana administrativa akter.
4. När alla administrativa akter med avseende på ett visst gemensamt projekt har antagits, ska den åtagande medlemsstatens gränsöverskridande samordningspunkt informera den överförande medlemsstatens gränsöverskridande samordningspunkt och samordningspunkten på unionsnivå.
5. Den överförande medlemsstatens gränsöverskridande samordningspunkt ska i förekommande fall informera de behöriga överförande myndigheterna.

Artikel 19

Genomförande av uttalanden

1. Varje behörig åtagande myndighet som förtecknas i ett uttalande enligt artikel 14.3 ska senast den dag som anges i det undertecknade uttalandet lämna ett formellt förslag till den behöriga lagstiftande församlingen i syfte att ändra den nationella lagstiftningen i enlighet med detta.
2. Om de tidsfrister som anges i det undertecknade uttalandet inte kan hållas, särskilt med tanke på kommande val till den behöriga lagstiftande församlingen, ska den behöriga åtagande myndigheten skriftligen informera initiativtagaren och de

behöriga gränsöverskridande samordningspunkterna i de åtagande och överförande medlemsstaterna.

3. När ett formellt förslag har lagts fram inför den lagstiftande församlingen ska den behöriga åtagande myndigheten skriftligen informera initiativtagaren och de behöriga gränsöverskridande samordningspunkterna i de åtagande och överförande medlemsstaterna om övervakningen i den lagstiftande församlingen, och detta ska göras var sjätte månad efter det formella inlämnandet.
4. När ändringsrättsakten träder i kraft eller offentliggörs i den officiella tidningen ska varje behörig åtagande myndighet ändra alla administrativa akter som antagits enligt tillämplig nationell lagstiftning med avseende på det gemensamma projektet och anta alla administrativa akter som krävs för att tillämpa de ändrade lagfästa bestämmelserna på det gemensamma projektet.
5. Alla administrativa akter som avses i punkt 4 ska antas och delges initiativtagaren, särskilt när initiativtagaren är ett offentligt eller privat organ som ansvarar för att inleda eller genomföra ett gemensamt projekt, i enlighet med den nationella lagstiftning som gäller för sådana administrativa akter.
6. När alla administrativa akter med avseende på ett visst gemensamt projekt har antagits, ska den åtagande medlemsstatens gränsöverskridande samordningspunkt informera den överförande medlemsstatens gränsöverskridande samordningspunkt och samordningspunkten på unionsnivå.
7. Den överförande medlemsstatens gränsöverskridande samordningspunkt ska i förekommande fall informera de behöriga överförande myndigheterna.

Artikel 20

Övervakning av åtaganden och uttalanden

1. På grundval av sådana administrativa akter som avses i artiklarna 18.1 och 19.4 ska de åtagande och överförande medlemsstaterna bestämma huruvida övervakningen av tillämpningen av ett åtagande eller av den ändrade nationella lagstiftningen enligt ett uttalande ska utföras av myndigheterna i den överförande medlemsstaten, i synnerhet på grund av deras förtrogenhet med de lagfästa bestämmelser som överförts, eller av myndigheterna i den åtagande medlemsstaten.
2. Om övervakningen av tillämpningen av de överförda lagfästa bestämmelserna ska utföras av den överförande medlemsstatens myndigheter, ska den åtagande medlemsstaten i samförstånd med de överförande medlemsstaterna bestämma huruvida den överförande medlemsstatens myndigheter ska agera gentemot övervakningens adressater på myndighetens vägnar i den åtagande medlemsstaten och i deras namn eller på deras vägnar men i eget namn.

KAPITEL IV

Rättsligt skydd mot tillämpning och övervakning av åtaganden och uttalanden

Artikel 21

Rättsligt skydd mot tillämpning av åtaganden eller uttalanden

1. Alla personer som är bosatta på det territorium som omfattas av ett åtagande eller uttalande eller, även om de inte är bosatta på det territoriet är användare av en tjänst av allmänt ekonomiskt intresse som tillhandahålls i detta territorium (nedan kallad *person med hemvist i den gränsöverskridande regionen*), som anser sig förfördelade på grund av handlingar eller underlåtenhet att handla, till följd av tillämpningen enligt ett åtagande eller ett uttalande av en lagfäst bestämmelse från en överförande medlemsstat, ska ha rätt att väcka talan i den åtagande medlemsstatens domstolar.
2. De domstolar som är behöriga för talan mot administrativa akter som antagits enligt artiklarna 18.3 och 19.5 ska endast vara domstolarna i den medlemsstat vars myndigheter antagit den administrativa akten.
3. Ingenting i denna förordning ska frånta personer möjligheten att utöva sina nationella konstitutionella rättigheter att anföra besvär mot offentliga organ som är parter i ett åtagande, när det gäller
 - (a) administrativa beslut som rör verksamheter som genomförs i enlighet med åtagandet,
 - (b) tillgång till tjänster på det egna språket, och
 - (c) tillgång till information.

I dessa fall skall de behöriga domstolarna vara domstolarna i den medlemsstat i vars konstitution rätten att överklaga regleras.

Artikel 22

Rättsligt skydd mot övervakning av åtaganden eller uttalanden

1. Om den behöriga överförande myndigheten har gått med på att övervaka tillämpningen av den överförande medlemsstatens lagfästa bestämmelser på det relevanta området, och kan agera i eget namn gentemot personer med hemvist i den åtagande medlemsstatens gränsöverskridande region, ska de domstolar som är behöriga för talan mot varje handling eller underlåtenhet av denna myndighet vara domstolarna i den medlemsstat där de personerna har sin hemvist.
2. Om den behöriga överförande myndigheten har godtagit att övervaka tillämpningen av den åtagande medlemsstatens lagfästa bestämmelser på det relevanta området, men inte kan agera i eget namn gentemot personer med hemvist i den gränsöverskridande regionen, ska de behöriga domstolarna för talan mot varje handling eller underlåtenhet av denna myndighet vara enbart domstolarna i den åtagande medlemsstaten, även för personer med hemvist i den överförande medlemsstaten.

KAPITEL V

Slutbestämmelser

Artikel 23

Kommittéförfarande

1. Kommissionen ska biträdas av samordningskommittén för de europeiska struktur- och investeringsfonderna som inrättats genom artikel 108.1 i förordning (EU) [nya CPR]. Denna kommitté ska vara en kommitté i den mening som avses i förordning (EU) nr 182/2011.
2. När det hänvisas till denna punkt ska artikel 4 i förordning (EU) nr 182/2011 tillämpas.

Artikel 24

Medlemsstaternas genomförandebestämmelser

1. Medlemsstaterna ska vidta alla lämpliga åtgärder för att garantera en effektiv tillämpning av denna förordning.
2. Senast den dag då denna förordning börjar tillämpas ska medlemsstaterna underrätta kommissionen om alla bestämmelser som antagits enligt punkt 1.
3. Kommissionen ska offentliggöra den information som medlemsstaterna lämnar.

Artikel 25

Rapportering

Senast den *dd mm åååå* [den första dagen i månaden efter den här förordningens ikraftträdande + fem år, OP fyller i] ska kommissionen lägga fram en rapport för Europaparlamentet, rådet och Regionkommittén där den bedömer tillämpningen av denna förordning på grundval av indikatorer på dess verkan, relevans, europeiska mervärde och möjligheter till förenkling.

Artikel 26

Ikraftträdande och tillämpning

Denna förordning träder i kraft den tjugonde dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Den ska tillämpas från och med [den första dagen i månaden efter den här förordningens ikraftträdande + ett år, OP fyller i].

Artikel 24 ska dock tillämpas från och med [den första dagen i månaden efter den här förordningens ikraftträdande + ett år, OP fyller i].

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Strasbourg den

På Europaparlaments vägnar
Ordförande

På rådets vägnar
Ordförande

Europeiska
unionens råd

Bryssel den 31 maj 2018
(OR. en)

9522/18

**Interinstitutionellt ärende:
2018/0197 (COD)**

**FSTR 23
REGIO 31
FC 24
CADREFIN 50
IA 151
CODEC 897**

FÖRSLAG

från:	Jordi AYET PUIGARNAU, direktör, för Europeiska kommissionens generalsekreterare
inkom den:	30 maj 2018
till:	Jeppe TRANHOLM-MIKKELSEN, generalsekreterare för Europeiska unionens råd
Komm. dok. nr:	COM(2018) 372 final
Ärende:	Förslag till EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS FÖRORDNING om Europeiska regionala utvecklingsfonden och Sammanhållningsfonden

För delegationerna bifogas dokument – COM(2018) 372 final.

Bilaga: COM(2018) 372 final

Strasbourg den 29.5.2018
COM(2018) 372 final

2018/0197 (COD)

Förslag till

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS FÖRORDNING

om Europeiska regionala utvecklingsfonden och Sammanhållningsfonden

{SEC(2018) 268 final} - {SWD(2018) 282 final} - {SWD(2018) 283 final}

MOTIVERING

1. BAKGRUND TILL FÖRSLAGET

Den 2 maj 2018 antog kommissionen ett förslag om nästa fleråriga budgetram för åren 2021–2027¹. Det omfattar Europeiska regionala utvecklingsfonden (Eruf) och Sammanhållningsfonden.

Administrativ förenkling har lyfts fram som ett viktigt mål i diskussionsunderlaget om EU:s finanser och även i efterhandsutvärderingen och det offentliga samrådet. Erfarenheten visar att reglerna är för komplicerade och splittrade, vilket skapar en onödig börda för programansvariga och slutliga stödmottagare.

För att skapa samstämmighet² med andra EU-politikområden med delad förvaltning ska bestämmelserna om genomförandet av Eruf och Sammanhållningsfonden i så stor utsträckning som möjligt omfattas av förordningen om gemensamma bestämmelser. Där fastställs gemensamma bestämmelser för sju EU-fonder med delad förvaltning:

- Sammanhållningsfonden
- Europeiska havs- och fiskerifonden (EHFF)³
- Europeiska regionala utvecklingsfonden (Eruf)
- Europeiska socialfonden plus (ESF+)⁴
- Asyl- och migrationsfonden (Amif)⁵
- Fonden för inre säkerhet⁶
- Instrumentet för gränsförvaltning och visering⁷

För att skapa samstämmighet ska Horisont Europa inriktas på europeisk spetskompetens (att generera och utnyttja ny kunskap), medan Eruf ska inriktas på regional relevans (spridning av befintlig kunskap och teknik till områden som behöver det, integrering av kunskap och teknik lokalt genom strategier för smart specialisering).

För att skapa samstämmighet med fonden för ett sammanlänkat Europa (FSE) ska synergier och komplementaritet förstärkas genom att FSE framför allt inriktas på det grundläggande nätet, medan Eruf och Sammanhållningsfonden också ger stöd till det övergripande nätet, vilket bl.a. handlar om att skapa regional och lokal tillgång till nätet och transportanslutningar i stadsområden.

För att förenkla och förtydliga lagstiftningen innehåller denna förordning bestämmelser som är tillämpliga för både Eruf och Sammanhållningsfonden inom ramen för målet ”Investering för sysselsättning och tillväxt” och, när det gäller Eruf, inom ramen för målet ”Europeiskt territoriellt samarbete” (Interreg).

¹ COM(2018) 322 final, 2.5.2018.

² I konsekvensbedömningen finns en mer ingående diskussion om synergier, samstämmighet och förenlighet med andra EU-politikområden.

³ [Hänvisning].

⁴ [Hänvisning], utom Europeiska unionens program för sysselsättning och social innovation och EU:s folkhälsoprogram.

⁵ [Hänvisning], endast delar med delad förvaltning.

⁶ [Hänvisning].

⁷ [Hänvisning], utom programmet för utrustning för tullkontroll.

På grund av de särskilda egenskaperna för programmen inom målet ”Europeiskt territoriellt samarbete” (Interreg), som omfattar flera medlemsstater och tredjeländer, fastställs dock specifika bestämmelser i en särskild förordning om målet ”Europeiskt territoriellt samarbete” (Interreg), i tillägg till förordningen om gemensamma bestämmelser och den här förordningen.

I detta förslag föreskrivs den 1 januari 2021 som första tillämpningsdatum, och förslaget läggs fram för en union med 27 medlemsstater, i enlighet med Förenade kungarikets anmälan om landets avsikt att utträda ur Europeiska unionen och Europeiska atomenergigemenskapen (Euratom), på grundval av artikel 50 i fördraget om Europeiska unionen, som mottogs av Europeiska rådet den 29 mars 2017.

2. RÄTTSLIG GRUND, SUBSIDIARITETSPRINCIPEN OCH PROPORTIONALITETSPRINCIPEN

Det är motiverat med EU-åtgärder enligt artikel 174 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (nedan kallat *EUF-fördraget*: ”[Unionen ska] utveckla och fullfölja sin verksamhet för att stärka sin ekonomiska, sociala och territoriella sammanhållning. Unionen ska särskilt sträva efter att minska skillnaderna mellan de olika regionernas utvecklingsnivåer och eftersläpningen i de minst gynnade regionerna.”

Syftet med Eruf anges i artikel 176 i EUF-fördraget: ”Europeiska regionala utvecklingsfondens syfte är att bistå med att avhjälpa de viktigaste regionala obalanserna i unionen genom att delta i utvecklingen och den strukturella anpassningen av regioner som utvecklas långsammare samt i omstruktureringen av industriregioner på tillbakagång.”

Syftet med Sammanhållningsfonden anges i artikel 177 i EUF-fördraget: ”En enligt samma förfarande upprättad sammanhållningsfond ska lämna ekonomiska bidrag till projekt på miljöområdet och till transeuropeiska nät inom infrastrukturen på transportområdet.”

Enligt artikel 174 i EUF-fördraget ska särskild hänsyn även tas till landsbygdsområden, områden som påverkas av strukturomvandlingar samt regioner med allvarliga och permanenta, naturbetingade eller demografiska nackdelar, såsom de nordligaste regionerna med mycket låg befolkningstäthet, öregioner, gränsregioner och bergsregioner.

Enligt artikel 349 i EUF-fördraget ska specifika åtgärder vidtas för att beakta situationen i de yttersta randområdena, vilken förvärras av specifika faktorer som allvarligt hämmar områdenas utveckling.

Subsidiaritetsprincipen och proportionalitetsprincipen

I konsekvensbedömningen⁸ fastställdes att det fanns flera skäl till att en insats på EU-nivå skulle skapa mervärde för insatserna på nationell nivå. Det handlar om följande:

- I många länder motsvarar Eruf och Sammanhållningsfonden minst 50 % av de offentliga investeringarna. Dessa medlemsstater skulle inte ha **finansiell kapacitet för att genomföra sådana investeringar** på egen hand.
- Det finns stora möjligheter till **spridningseffekter** över de nationella och regionala gränserna, t.ex. för investeringar i innovation och i små och medelstora företag. EU-nivån spelar en viktig roll för att skapa dessa spridningseffekter och förhindra underinvesteringar. Dessutom måste investeringarna vara utformade så att de ger största möjliga spridningseffekter.

⁸ Läs mer i den åtföljande konsekvensbedömningen (SWD(2018) 282), kapitel 3.1 om subsidiaritetsprincipen och mervärdet med Eruf och Sammanhållningsfonden.

- I de flesta regioner, även de mer utvecklade, bildar **strategier för smart specialisering** en enhetlig strategisk ram för investeringarna och skapar stort mervärde. Dessa infördes till följd av kravet på strategisk planering för att få stöd från Eruf och motsvarande förhandsvillkor. Fördelarna med dessa strategier tenderar faktiskt att vara störst i de mest utvecklade regionerna (framför allt i de nordiska länderna, Österrike, Tyskland, Benelux och Frankrike).
- **Främjande av EU:s prioriteringar**, däribland strukturreformer på arbetsmarknaden, transport, miljö, begränsning av och anpassning till klimatförändringar, energi, utbildning och socialpolitik och program, samt administrativ modernisering.
- Eruf och Sammanhållningsfonden skapar **påtagliga resultat i områden som är viktiga för EU-invanarna** – ”EU-budgeten gör det möjligt att nå resultat i frågor som är viktiga för människor runtom i EU”⁹. Att hjälpa regionerna att anpassa sig till globaliseringen, skapa 420 000 arbetstillfällen och ge stöd till 1,1 miljoner små och medelstora företag¹⁰, ta itu med fattigdom i städerna – allt detta är prioriterade frågor för EU-invanarna. Många av dessa resultat märks särskilt tydligt utanför sammanhållningsländerna.

Dessutom är de valda alternativen i förordningen proportionerliga, bl.a. av följande skäl:

- Delad förvaltning: programmen förvaltas inte direkt av kommissionen, utan genomförs i partnerskap med medlemsstaterna.
- Sammantaget är reglerna (den tillhörande förordningen om gemensamma bestämmelser plus denna förordning) betydligt mycket enklare och koncigare jämfört med föregående period.

3. RESULTAT AV EFTERHANDSUTVÄRDERINGAR, SAMRÅD MED BERÖRDA PARTER OCH KONSEKVENSBEDÖMNINGAR

Efterhandsutvärderingar

När det gäller strategin, prioriteringarna och konsekvenserna av politiken, konstaterades följande i efterhandsutvärderingen:

- Stöd till små och medelstora företag kan ge stor effekt. Stödet bör dock inriktas mer på att hjälpa dynamiska små och medelstora företag att växa, på strategier för smart specialisering och på att göra det lättare för regioner att klättra uppåt i den ekonomiska kedjan, i stället för att försöka bibehålla den gamla tidens ekonomi.
- Vissa åtgärder tenderar att ge liten effekt. Det gäller t.ex. stöd till stora företag (den effektivaste strategin för att locka stora företag är inte att ge finansiella incitament utan att förbättra de lokala förhållandena, t.ex. det lokala näringslivsklimatet osv.). På liknande sätt har flygplatsinvesteringar tenderat att ge otillfredsställande resultat. Det är bara i de yttersta randområdena som det kan finnas goda argument för sådana investeringar.
- Bidrag med stort mervärde inom teman som koldioxidsnål ekonomi, hållbar stadsutveckling och regionalt samarbete.

⁹ Se kommissionens diskussionsunderlag om framtiden för EU:s finanser:
https://ec.europa.eu/commission/publications/reflection-paper-future-eu-finances_sv.

¹⁰ Mål för 2014–2020.

Dessa frågor har förts in i den nuvarande förordningen om Eruf och Sammanhållningsfonden, som

- bibehåller den tematiska koncentrationen och framför allt prioriterar stöd till innovation, digital ekonomi och små och medelstora företag genom en strategi för smart specialisering, en koldioxidsnål och cirkulär ekonomi i enlighet med det övergripande åtagandet om 25 % till klimatmålet,
- innehåller en förteckning över verksamhet som inte ska få stöd, däribland direktstöd till stora företag, flygplatsinfrastruktur (utom i de yttersta randområdena) och viss avfallshanteringsverksamhet (t.ex. deponier),
- vidareutvecklar regionalt samarbete och hållbar stadsutveckling.

Dessutom gav efterhandsutvärderingen ett antal lärdomar i fråga om genomförandesystemet (bl.a. förenkling, flexibilitet, finansieringsinstrument). Dessa införs i förordningen om gemensamma bestämmelser.

Samråd med berörda parter

Ett öppet samrådet hölls mellan den 10 januari och 9 mars 2018. Samrådet gällde sammanhållningspolitiken, dvs. Eruf och Sammanhållningsfonden i kombination med ESF.

- När det gäller de viktigaste utmaningarna ansåg den största andelen (94 % av de som svarade) att det var mycket viktigt eller ganska viktigt att ”minska regionala skillnader”. Därefter kom ”minskad arbetslöshet, jobb av hög kvalitet samt arbetskraftens rörlighet” samt ”främja social delaktighet och bekämpa fattigdom” (91 %).
- När det gällde utmaningarna ansågs ”främja forskning och innovation” vara den fråga som hanterats bäst (61 %), följt av ”territoriellt samarbete” (59 %).
- Ungefär 76 % av de som svarade ansåg att fonderna skapar mervärde i stor eller ganska stor utsträckning, medan mindre än 2 % ansåg att de inte gav något mervärde alls.
- När det gällde hinder för att uppnå målen ansåg en överväldigande majoritet att komplicerade förfaranden var det största hindret (86 %), följt av revisions- och kontrollförfaranden (68 %) och brist på flexibilitet för att hantera oförutsedda omständigheter (60 %).
- Det vanligaste valet i fråga om förenkling var ”färre, tydligare, kortare regler” (90 %), följt av ”anpassning av regler mellan EU-fonderna” (79 %) och ”ökad flexibilitet” i fråga om fördelning av resurser såväl till som inom ett programområde (76–77 %).

I sina svar på de öppna frågorna gav de som svarande i stort sett ett kraftfullt stöd för

- sammanhållningspolitik för alla regioner (men med ett fortsatt fokus på de mindre utvecklade regionerna),
- politisk innovation, bl.a. genom strategier för smart specialisering och smarta investeringar generellt,
- en fortsättning och utveckling av den tematiska koncentrationen,
- inriktning på lokala utmaningar (framför allt hållbar stadsutveckling).

- Interregionalt samarbete, både över gränserna och i Europa som helhet. Samarbete på EU-nivå är avgörande för smart specialisering. Innovation inom högteknologiska sektorer är ofta beroende av utbyte med och spridningseffekter av samarbete mellan kluster eller kunskapsnav i hela Europa.

Dessa frågor tas upp i förordningen om Eruf och Sammanhållningsfonden och kommer att innebära följande:

- Fortsatt fokus på att ta itu med de regionala skillnaderna och utmaningarna för regionerna i Europa,
- Fortsatt och förstärkt tematisk koncentration på smart tillväxt genom strategier för smart specialisering och på den koldioxidsnåla och cirkulära ekonomin,
- Bibehållet stöd till interregionalt samarbete och en utvidgning till smart specialisering,
- Främjande av lokal utveckling som baseras på integrerade territoriella och lokala strategier och uppmuntrar hållbar stadsutveckling samt kapacitetsuppbyggnad inom detta område.

Dessutom kommer förordningen om gemensamma bestämmelser att skapa en ram som innebär att Eruf och Sammanhållningsfonden kan

- förenkla de komplicerade förfaranden som är kopplade till Eruf och Sammanhållningsfonden,
- öka flexibiliteten för att hantera nya utmaningar,
- anpassa bestämmelserna mellan de olika EU-fonder som omfattas.

Konsekvensbedömning

Detta förslag stöds av en konsekvensbedömning. Budgetramarna och fördelningsmekanismen måste emellertid fastställas innan de viktigaste alternativen och det rekommenderade alternativet kan färdigställas och det går att göra ekonomiska konsekvensbedömningar.

Följande alternativ finns för att hantera en sänkning med 7 % av budgeten:

- Alternativ 1: En nedskärning inom alla fonder.
- Alternativ 2: Minska bidraget till de mer utvecklade regionerna.
- Alternativ 3: Bibehålla stödet inom viktiga områden (tematisk koncentration) och minska det för andra teman.

Alternativ 3 är det rekommenderade alternativet, bl.a. av följande skäl:

- För att bibehålla fokus på de teman som ger störst mervärde för EU, där beläggen från utvärderingarna pekar på att politiken har gett störst effekt.
- Många av de största utmaningarna (globalisering och ekonomisk omställning, övergång till en koldioxidsnål och cirkulär ekonomi, miljöproblem, migration och fickor av fattigdom i städerna) påverkar många EU-regioner i allt större omfattning, även de mer utvecklade regionerna. EU:s investeringar är både nödvändiga och ett tecken på solidaritet.
- För att upprätthålla en kritisk massa. Investeringarna i de mer utvecklade regionerna är redan små, räknat per capita.

- En överväldigande majoritet av de berörda parterna i det offentliga samrådet ställer sig bakom Eruf i alla regioner. Detta scenario ger också större synlighet för de sammanhållningspolitiska fonderna i alla medlemsstater.

Rapporten lämnades in två gånger till nämnden för lagstiftningskontroll och följande synpunkter lades fram:

Nämndens synpunkter	Reaktion
Första rundan: 1) Rapporten beaktar inte konsekvenserna av minskningen av Erufs och sammanhållningsfondens finansieringskapacitet. 2) Rapporten förklarar inte hur ändrade mål och tilldelningskriterier skulle ändra inriktningen på programmet. 3) Den överväger inte möjliga (del)alternativ för geografisk täckning, regionalt stödberättigande och medel för anslag inom Eruf/sammanhållningsfonden. 4) Rapporten undersöker inte konsekvenserna av ändrade genomförandemekanismer tillräckligt.	1) En minskning på 10 % beskrivs nu i avsnitt 3.2 med tre olika alternativ. 2) Texten och diagrammen i avsnitt 3.2 visar hur programmet skulle ändra inriktning enligt de olika alternativen. 3) Tre alternativ för geografiska och tematiska tilldelningar beskrivs i avsnitt 3.2 med angivelser av den ändrade inriktningens huvudfokus. 4) Kapitlet om genomförandemekanismer har utvecklats enligt nämndens krav (se stycket om synpunkt 8 nedan).
Runda 2 positiva synpunkter med följande förbehåll: 1) Innehållet och konsekvenserna av det alternativ som föredras (tematisk koncentration) är inte tillräckligt tydligt. Den reviderade rapporten ger inte tillräckliga bevis på att tematisk koncentration kommer att bidra till att minska regionala och nationella skillnader. 2) Rapporten anger inte i detalj hur Berlinmetoden för att anslå medel ska genomföras i framtiden och skälen till att alternativa metoder inte övervägs. 3) Rapporten beskriver inte omfattningen och eventuella konsekvenser av en europeisk gränsöverskridande mekanism. 4) Rapporten klargör inte konsekvens/komplementaritet mellan Eruf/sammanhållningsfonden och det nya reformstödprogrammet.	1) Innehållet i alla alternativ finns nu beskrivet på sidorna 28–29 och det jämförs i tabellform i tabell 7. Bild 5 visar den tematiska påverkan av det alternativ som föredras per medlemsstat. Konsekvenserna av de olika alternativen på regional och nationell tillväxt granskas och jämförs enligt den makroekonomiska modellen Quest i texten på sidorna 30–31, samt i uppgifterna i tabell 9 samt bild 6 och 7. 2) Berlinmetoden beskrivs nu i en ruta på sidan 29, tillsammans med skälen till att metoden behålls och inga alternativ övervägs. 3) Den gränsöverskridande mekanismen beskrivs på sidorna 41–42. En rapport om eventuella konsekvenser citeras och källan anges i en fotnot. 4) Förhållandet mellan reformstödprogrammet beskrivs nu på sidan 60.

Förenkling

Det finns belägg för att Eruf och Sammanhållningsfonden är förknippade med stora administrativa kostnader, som i en färsk undersökning¹¹ beräknas till 3 % av de genomsnittliga programkostnaderna för Eruf och 2,2 % för Sammanhållningsfonden. Den administrativa bördan för stödmottagarna (inklusive små och medelstora företag) är större.

Merparten av åtgärderna för att förenkla Eruf och Sammanhållningsfonden kommer att införas genom förordningen om gemensamma bestämmelser. Många av dem är svåra att kvantifiera i förväg, men undersökningens beräkningar visar följande:

- Ökad användning av förenklande kostnadsalternativ (eller villkorsbaserade utbetalningar) för Eruf och Sammanhållningsfonden skulle kunna minska de sammanlagda administrativa kostnaderna kraftigt – med 20–25 % om dessa alternativ tillämpas rakt av.
- En mer proportionerlig strategi för kontroller och revisioner skulle innebära en stor minskning av mängden verifikationer och granskningsbördan för ”lågriskprogram”. Detta skulle sänka de sammanlagda administrativa kostnaderna för Eruf och Sammanhållningsfonden med 2–3 % och kostnaderna för de berörda programmen skulle minska med ett mycket större belopp.

E-sammanhållning och datautbyte

För programmen 2014–2020 krävdes ett system för elektroniskt datautbyte mellan stödmottagare och förvaltningsmyndigheter och även mellan olika myndigheter inom förvaltnings- och kontrollsystemen. Denna förordning bygger vidare på detta och utvecklar vissa ytterligare aspekter på insamlingen av uppgifter. Alla uppgifter som krävs för att övervaka genomförandet, däribland programmens resultat och prestanda, ska nu överföras elektroniskt varannan månad, vilket innebär att den öppna dataplattformen kommer att uppdateras så gott som i realtid.

Uppgifter om stödmottagare och verksamhet kommer också att offentliggöras elektroniskt, på en webbplats som drivs av förvaltningsmyndigheten.

4. BUDGETKONSEKVENSER

I kommissionens förslag till flerårig budgetram föreslås att 273 miljarder euro ska anslås till Eruf och Sammanhållningsfonden för perioden 2021–2027.

Budget för Eruf och Sammanhållningsfonden 2021–2027 i miljoner

Eruf och Sammanhållningsfonden totalt	241 978
Europeiska regionala utvecklingsfonden (Eruf)	200 629
• Investeringar för sysselsättning och tillväxt	190 752
• Europeiskt territoriellt samarbete	8 430
• Yttersta randområdena och glest befolkade områden	1 447
Sammanhållningsfonden	41 349

¹¹ Spatial Foresight & t33, *New assessment of administrative costs and burden in ESI Funds*, preliminära resultat.

• varav bidrag till Fonden för ett sammanlänkat Europa – Transport	10 000

5. SAMMANFATTNING AV INNEHÅLLET I FÖRORDNINGEN

En stor del av genomförandet av Eruf och Sammanhållningsfonden omfattas av förordningen om gemensamma bestämmelser. Den här förordningen bör betraktas mot den bakgrunden och den inriktas främst på viktiga strategiska frågor, framför allt

- de viktigaste prioriteringarna och temana,
- indikatorerna för att spåra detta,
- strategin för specifika territorier, inklusive hållbar stadsutveckling, samt de yttersta randområdena.

Kapitel I – Gemensamma bestämmelser

Interventionsstrategi

Eruf och Sammanhållningsfonden tar de politiska mål som fastställs i förordningen om gemensamma bestämmelser och utvecklar dem till särskilda mål som är relevanta för Eruf och Sammanhållningsfonden och som kan följas upp med lämpliga indikatorer.

Där fastställs också en begränsad förteckning över icke stödberättigande verksamhet som ligger utanför fondernas interventionsområde. Syftet med fondernas tillämpningsområde och förteckningen över icke-stödberättigande verksamhet är att se till att investeringsstödet stämmer överens med utvärderingsbeläggen och med EU:s politiska mål och hållbarhetsmål: deponier, flygplatsinfrastruktur, tobaksindustrin, avveckling av kärnkraftverk kommer inte att få stöd.

Tematisk koncentration

För att se till att det trots budgetnedskärningar går att upprätthålla en kritisk massa av investeringar kommer förordningen om Eruf och Sammanhållningsfonden även fortsättningsvis att innehålla krav på tematisk koncentration. Merparten (65–85 %) av resurserna ska koncentreras till de politiska mål som enligt beläggen från utvärderingar och konsekvensbedömningar har det största mervärdet och bidrar mest till EU:s prioriteringar:

- Politiskt mål 1: ”Ett smartare Europa – innovativ och smart ekonomisk omvandling”.
- Politiskt mål 2: ”Ett grönare och koldioxidsnålare Europa genom ren och rättvis energiomställning, gröna och blå investeringar, den cirkulära ekonomin, klimatanpassning, riskförebyggande och riskhantering”.

För att skapa flexibilitet ska kriterierna för tematisk koncentration tillämpas på nationell nivå.

För länder med	Politiskt mål 1, minimiandel	Politiskt mål 2, minimiandel
BNI på mindre än 75 %	35 %	30 %
BNI 75–100 %	45 %	30 %

BNI på mer än 100 %	60 %	Ej tillämpligt <i>Politiskt mål 1 och politiskt mål 2 minst 85 %</i>

Indikatorer

För att säkerställa en enhetlig övervakning av framstegen innehåller förordningen en gemensam uppsättning finjusterade outputindikatorer. För första gången läggs det också till en gemensam uppsättning resultatindikatorer. Resultatindikatorerna innebär att det går att rapportera resultat i realtid på den öppna dataplattformen och göra jämförelser mellan program och medlemsstater. De kommer också att användas som underlag för diskussioner om resultat och lyckade utvärderingar och underlätta uppföljningen av skyldigheter som hänger ihop med EU-lagstiftningen.

Utvärderingar ska genomföras i enlighet med punkterna 22 och 23 i det interinstitutionella avtalet av den 13 april 2016¹², där de tre institutionerna bekräftade att utvärderingar av den befintliga lagstiftningen och politiken bör ligga till grund för konsekvensbedömningar av olika alternativ för vidare åtgärder. Utvärderingarna ska bedöma programmets effekter på plats, baserat på programmets indikatorer/mål och en detaljerad analys av i vilken utsträckning programmet är relevant, effektivt, ändamålsenligt, skapar EU-mervärde och stämmer överens med andra EU-politikområden. Utvärderingarna ska omfatta lärdomar, problem och möjligheter att förbättra åtgärderna och deras konsekvenser ytterligare.

Kapitel II – Särskilda bestämmelser för territoriella särdrag

Förordningen innebär också en ökad inriktning på hållbar stadsutveckling, genom att 6 % av Erufs resurser öronmärkas för detta område, som ska genomföras genom territoriella instrument. Integrerade territoriella och lokala utvecklingsstrategier väntas skapa samstämmighet i insatserna. För att underlätta och stödja kapacitetsuppbyggnad för aktörer, innovativa åtgärder, kunskap, policyutveckling och kommunikation på området hållbar stadsutveckling föreskrivs i förordningen också att det ska inrättas ett europeiskt stadsinitiativ som ska förvaltas av kommissionen.

Alla verktyg för stadsutveckling ska samlas i ett enda program (det europeiska stadsinitiativet) som ska genomföras genom direkt eller indirekt förvaltning, för att ge städerna en samstämmig produkt. Detta omfattar utbyten, kapacitetsuppbyggnad, pilotåtgärder och kommunikation.

I förordningen fastställs också särskilda åtgärder för att ta hänsyn till de yttersta randområdenas särskilda förutsättningar. Det handlar bl.a. om system för att uppväga transportkostnader och investeringar. Kraven på tematisk koncentration är inte heller lika stränga för dessa regioner, jämfört med vad de nationellt tillämpliga nivåerna visar.

¹² Interinstitutionellt avtal mellan Europaparlamentet, Europeiska unionens råd och Europeiska kommissionen om bättre lagstiftning av den 13 april 2016 (EUT L 123, 12.5.2016, s. 1).

Förslag till

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS FÖRORDNING**om Europeiska regionala utvecklingsfonden och Sammanhållningsfonden**

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt artikel 177 andra stycket samt artiklarna 178 och 349,

med beaktande av Europeiska kommissionens förslag,

efter översändande av utkastet till lagstiftningsakt till de nationella parlamenten,

med beaktande av Europeiska ekonomiska och sociala kommitténs yttrande¹³,

med beaktande av Regionkommitténs yttrande¹⁴,

i enlighet med det ordinarie lagstiftningsförfarandet, och

av följande skäl:

- (1) Enligt artikel 176 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (EUF-fördraget) är Europeiska regionala utvecklingsfondens (Eruf) syfte att bistå med att avhjälpa de viktigaste regionala obalanserna i unionen. Enligt den artikeln samt artikel 174 andra och tredje stycket i EUF-fördraget ska Eruf bidra till att minska skillnaderna mellan de olika regionernas utvecklingsnivåer och eftersläpningen i de minst gynnade regionerna, där särskild uppmärksamhet bör fästas vid regioner med allvarliga och permanenta, naturbetingade eller demografiska nackdelar, såsom de nordligaste regionerna med mycket låg befolkningstäthet, öregioner, gränsregioner och bergsregioner.
- (2) Sammanhållningsfonden inrättades för att bidra till det övergripande målet att stärka den ekonomiska, sociala och territoriella sammanhållningen i unionen genom att bidra ekonomiskt till miljöområdet och till transeuropeiska nät inom området transportinfrastruktur (TEN-T) enligt Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1315/2013¹⁵.
- (3) I Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2018/XXX [new CPR]¹⁶ fastställs de gemensamma bestämmelserna för olika fonder, inklusive Europeiska regionala utvecklingsfonden (Eruf), Europeiska socialfonden+ (ESF+), Sammanhållningsfonden, Europeiska havs- och fiskerifonden (EHFF), Asyl- och migrationsfonden (Amif), Fonden för inre säkerhet och instrumentet för

¹³ EUT C , , s. .

¹⁴ EUT C , , s. .

¹⁵ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1315/2013 av den 11 december 2013 om unionens riktlinjer för utbyggnad av det transeuropeiska transportnätet och om upphävande av beslut nr 661/2010/EU (EUT L 348 20.12.2013, s. 1)

¹⁶ [Full reference - new CPR].

gränsförvaltning och visering, som verkar inom en gemensam ram (nedan kallade *fonderna*).

- (4) I syfte att förenkla bestämmelserna för både Eruf och Sammanhållningsfonden för programperioden 2014–2020 bör tillämpliga bestämmelser för båda fonderna fastställas i en enda förordning.
- (5) De övergripande principerna i artikel 3 i fördraget om Europeiska unionen (EU-fördraget) och i artikel 10 i EUF-fördraget, inklusive subsidiaritets- och proportionalitetsprinciperna i artikel 5 i EU-fördraget, bör respekteras vid genomförandet av Eruf och Sammanhållningsfonden, med beaktande av Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna. Medlemsstaterna bör även respektera skyldigheterna i FN:s konventionen om rättigheter för personer med funktionsnedsättning och säkerställa tillgänglighet i enlighet med artikel 9 i den konventionen och den unionslagstiftning som harmoniserar tillgänglighetskraven för produkter och tjänster. Medlemsstaterna och kommissionen bör sträva efter att undanröja ojämlikhet och främja jämställdhet mellan kvinnor och män och integrera ett genusperspektiv, samt bekämpa diskriminering på grund av kön, ras eller etniskt ursprung, religion eller övertygelse, funktionshinder, ålder eller sexuell läggning. Fonderna får inte stödja åtgärder som bidrar till någon form av segregering. Målen för Eruf och Sammanhållningsfonden bör eftersträvas inom ramen för hållbar utveckling och unionens arbete för att bevara, skydda och förbättra miljöns kvalitet i enlighet med artiklarna 11 och 191.1 i EUF-fördraget, med hänsyn till principen att förorenaren betalar. För att skydda den inre marknadens integritet bör insatser som gynnar företag uppfylla bestämmelserna om statligt stöd i artiklarna 107 och 108 i EUF-fördraget.
- (6) Bestämmelser bör införas för Eruf:s stöd till målet Investering för sysselsättning och tillväxt och målet Europeiskt territoriellt samarbete (Interreg) (ETS/Interreg).
- (7) För att identifiera den typ av verksamhet som kan få stöd från Eruf och Sammanhållningsfonden bör särskilda politiska mål för stöd från dessa fonder fastställas för att säkerställa att de bidrar till ett eller flera av de gemensamma politiska mål som fastställts i artikel 4.1 i förordning (EU) 2018/xxx [new CPR].
- (8) I en allt mer sammanlänkad värld och med tanke på den demografiska utvecklingen och migrationsdynamiken är det klart att unionens migrationspolitik kräver en gemensam strategi som vilar på synergier och komplementaritet mellan olika finansieringsinstrument. För att säkerställa ett sammanhängande, starkt och enhetligt stöd för solidaritet och ansvarsfördelning mellan medlemsstaterna när det gäller att hantera migrationen bör Eruf ge stöd till att underlätta en långsiktig integrering av migranter.
- (9) För att stödja medlemsstaternas och regionernas ansträngningar att möta nya utmaningar och säkerställa en hög säkerhetsnivå för sina invånare och förebygga radikaliseringsrisker med avstamp i synergier och komplementaritet med andra av unionens politikområden, bör investeringar inom ramen för Eruf bidra till säkerhet i områden där det finns ett behov av att säkerställa säkra offentliga platser och säker kritisk infrastruktur, såsom transport och energi.
- (10) Dessutom bör investeringar genom Eruf bidra till att utveckla en heltäckande digital infrastruktur för höghastighetsnät och främja ren och hållbar multimodal mobilitet i städerna.
- (11) På grundval av det övergripande målet för Sammanhållningsfonden i EUF-fördraget är det nödvändigt att fastställa och avgränsa de särskilda mål som fonden bör stödja.

- (12) För att förbättra institutionernas totala administrativa kapacitet samt styrningen i medlemsstater som genomför program inom målet Investering för sysselsättning och tillväxt måste stödjande åtgärder kunna vidtas inom ramen för alla särskilda mål.
- (13) För att främja och stimulera samarbetsåtgärder som ingår i program som genomförs inom målet Investering för sysselsättning och tillväxt är det nödvändigt att stärka samarbetet med parter inom en given medlemsstat eller mellan olika medlemsstater vad gäller stöd inom ramen för alla särskilda mål. Detta stärkta samarbete sker utöver samarbetet inom ramen för ETS/Interreg och bör framför allt stödja samarbete inom strukturerade partnerskap, i syfte att genomföra de regionala strategier som avses i kommissionens meddelande *Ökad innovation i EU:s regioner: strategier för motståndskraftig, inkluderande och hållbar tillväxt*¹⁷. Parter får därför komma från alla regioner i unionen, men också från gränsöverskridande regioner och regioner som omfattas av en makroregional strategi eller havsområdesstrategi eller en kombination av dessa två.
- (14) För att ge uttryck för att det är viktigt att bekämpa klimatförändringar i enlighet med unionens åtaganden att genomföra Parisavtalet och uppfylla FN:s mål för hållbar utveckling bör fonderna bidra till att strömlinjeforma klimatåtgärder och till att uppnå det övergripande målet att 25 % av utgifterna i EU-budgeten ska stödja klimatmålen. 30 % av den totala finansieringsramen för Eruf förväntas gå till Eruf-insatser för klimatmål. 37 % av den totala finansieringsramen för Sammanhållningsfonden förväntas gå till sammanhållningsinsatser för klimatmål.
- (15) För att Eruf inom ramen för ETS/Interreg ska kunna stödja såväl investeringar i infrastruktur som investeringar i anslutning till dessa samt utbildning och integration måste det fastställas att Eruf också får stödja verksamhet inom de särskilda målen i ESF+ som inrättats genom Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2018/XXX [new ESF+]¹⁸.
- (16) För att på bästa sätt koncentrera användningen av begränsade resurser bör stöd från Eruf till produktiva investeringar inom relevant särskilt mål endast ges till mikroföretag samt små och medelstora företag i den mening som avses i kommissionens rekommendation 2003/361/EG¹⁹, förutom när investeringar inbegriper samarbete med små och medelstora företag i samband med forskning och innovation.
- (17) Eruf bör bidra till att avhjälpa de viktigaste regionala obalanserna i unionen och till att minska skillnaderna mellan de olika regionernas utvecklingsnivåer och eftersläpningen i de minst gynnade regionerna, inklusive i dem som står inför utmaningar till följd av åtagandena om minskade koldioxidutsläpp. Erufs stöd inom målet Investering för sysselsättning och tillväxt bör därför koncentreras till unionens viktigaste prioriteringar i linje med de politiska mål som fastställts i förordning (EU) 2018/xxx [new CPR]. Stöd från Eruf bör därför koncentreras till de politiska målen ”Ett smartare Europa genom innovativ och smart ekonomisk omvandling” och ”Ett grönare och koldioxidsnålare Europa genom ren och rättvis energiomställning, gröna och blå investeringar, den cirkulära ekonomin, klimatanpassning, riskförebyggande och riskhantering”. Den tematiska koncentrationen bör nås på nationell nivå och utrymme för flexibilitet ges på de enskilda programmens nivå och mellan de tre grupperna av

¹⁷ Meddelande från kommissionen till Europaparlamentet, rådet, Europeiska ekonomiska och sociala kommittén och Regionkommittén av den 8 juli 2017 (COM(2017)376) final.

¹⁸ [Full reference - new ESF+].

¹⁹ Kommissionens rekommendation 2003/361/EG av den 6 maj 2003 om definitionen av mikroföretag samt små och medelstora företag (EUT L 124, 20.5.2003, s. 36).

medlemsstater som bildats utgående från deras respektive bruttonationalinkomst. Metoden för att klassificera medlemsstaterna bör dessutom fastställas i detalj, med beaktande av den särskilda situationen i de yttersta randområdena.

- (18) För att koncentrera stödet till unionens viktigaste prioriteringar bör också kraven på tematisk koncentration respekteras under hela programperioden, även vid överföringar mellan prioriteringar i ett program eller mellan program.
- (19) Denna förordning bör fastställa de olika typer av verksamhet som kan få stöd för sina kostnader i form av investeringar från Eruf och Sammanhållningsfonden inom ramen för sina respektive mål i EUF-fördraget. Sammanhållningsfonden bör stödja investeringar i miljö och TEN-T. När det gäller Eruf bör förteckningen över verksamheter förenklas och det bör vara möjligt att stödja investeringar i infrastruktur, investeringar i tillgång till tjänster, produktiva investeringar i små och medelstora företag, utrustning, mjukvara och immateriella tillgångar samt åtgärder med avseende på information, kommunikation, studier, nätverk, samarbete, utbyte av erfarenheter och verksamhet som hänför sig till kluster. För att stödja genomförandet av ett program bör båda fonderna också kunna stödja tekniskt stöd. För att stödja fler typer av interventioner för Interreg-program bör tillämpningsområdet slutligen utvidgas till att även omfatta gemensam användning av olika slag av anläggningar, personella resurser och kostnader som hänger samman med åtgärder inom tillämpningsområdet för ESF+.
- (20) Transeuropeiska transportnät i enlighet med förordning (EU) nr 1316/2013 ska även i fortsättningen finansieras med medel från Sammanhållningsfonden genom såväl delad som direkt förvaltning inom ramen för Fonden för ett sammanlänkat Europa.
- (21) Samtidigt är det viktigt att förtydliga vilken typ av verksamhet som inte omfattas av tillämpningsområdet för Eruf och Sammanhållningsfonden, t.ex. investeringar för att uppnå en minskning av växthusgasutsläpp från verksamhet som förtecknas i bilaga I till Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/87/EG²⁰, i syfte att undvika överlappning med tillgänglig finansiering som redan omfattas av det direktivet. Dessutom bör det uttryckligen fastställas att de utomeuropeiska länder och territorier som förtecknas i bilaga II till EUF-fördraget inte är berättigade till stöd från Eruf och Sammanhållningsfonden.
- (22) Medlemsstaterna bör med hjälp av de gemensamma output- och resultatindikatorerna i bilaga I regelbundet informera kommissionen om de framsteg som gjorts. De gemensamma output- och resultatindikatorerna får, i tillämpliga fall, kompletteras med programspecifika output- och resultatindikatorer. Informationen från medlemsstaterna bör utgöra den grund som kommissionen bör använda för att med hjälp av de centrala indikatorer som fastställts i bilaga II rapportera om de framsteg som gjorts för att uppnå de särskilda målen under hela programperioden.
- (23) I enlighet med punkterna 22 och 23 i det interinstitutionella avtalet om bättre lagstiftning av den 13 april 2016 finns det ett behov av att utvärdera fonderna på grundval av den information som samlats på basis av särskilda krav på övervakning och samtidigt undvika överreglering och administrativa bördor, särskilt för medlemsstaterna. Dessa krav kan i förekommande fall innefatta mätbara indikatorer

²⁰ Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/87/EG av den 13 oktober 2003 om ett system för handel med utsläppsrätter för växthusgaser inom gemenskapen och om ändring av rådets direktiv 96/61/EG (EUT L 275, 25.10.2003, s. 32).

som kan användas som utgångspunkt för utvärdering av fondernas praktiska genomslag.

- (24) För att maximera bidraget till territoriell utveckling bör åtgärder på detta område grunda sig på integrerade territoriella strategier, inklusive i stadsområden. Stöd från Eruf bör därför ges i någon av de former som fastställs i artikel 22 i förordning (EU) 2018/xxxx [new CPR], samtidigt som det säkerställs att lokala och regionala myndigheter samt kommuner deltar på lämpligt sätt.
- (25) Inom ramen för en hållbar stadsutveckling anses det nödvändigt att stödja integrerad territoriell utveckling för att mer effektivt tackla de såväl ekonomiska, miljö- och klimatmässiga som demografiska och samhälleliga utmaningar som påverkar stadsområdena, inbegripet funktionella stadsområden, samtidigt som behovet av att främja kopplingar mellan stad och landsbygd beaktas. Kriterier för urval av stadsområden där integrerade åtgärder för hållbar stadsutveckling ska genomföras, och vägledande belopp för dessa åtgärder, bör fastställas i programmen inom målet Investering för sysselsättning och tillväxt, och ett minimimål på 6 % av Eruf-medlen som tilldelas på nationell nivå bör gå till detta ändamål. Det bör även fastställas att denna procentandel bör respekteras under hela programperioden när anslag överförs mellan prioriteringar i ett program eller mellan program, inklusive vid halvtidsöversynen.
- (26) För att kartlägga eller tillhandahålla lösningar för att hantera frågor som rör hållbar stadsutveckling på unionsnivå, bör innovativa åtgärder i städerna på området hållbar stadsutveckling ersättas med ett europeiskt stadsinitiativ, under direkt eller indirekt förvaltning. Detta initiativ bör omfatta alla stadsområden och stödja EU-agendan för städer²¹.
- (27) De yttersta randområdena bör ägnas särskild uppmärksamhet genom att åtgärder antas enligt artikel 349 i EUF-fördraget och genom att de tilldelas extra anslag för att kompensera för extra kostnader i dessa områden som är en följd av en eller flera av de permanenta nackdelar som avses i artikel 349 i EUF-fördraget, dvs. avlägsen belägenhet, ökaraktär, ringa storlek, besvärliga terräng- och klimatförhållanden samt ekonomiskt beroende av ett fåtal produkter, vilka faktorer på grund av sin bestående natur och sammanlagda verkan allvarligt hämmar områdenas utveckling. Dessa anslag kan täcka investeringar, driftskostnader och allmännyttiga skyldigheter som syftar till att kompensera för extra kostnader som förorsakas av sådana nackdelar. Driftsstöd får täcka utgifter för godstransporter och startstöd för transporttjänster samt utgifter för insatser rörande begränsade lagringsmöjligheter, en överdimensionerad produktionsapparat och underhåll av denna samt arbetskraftsbrist på den lokala marknaden. För att skydda den inre marknadens integritet, och såsom är fallet med alla insatser som medfinansieras av Eruf och Sammanhållningsfonden bör allt stöd från Eruf för att finansiera drifts- och investeringsstöd i de yttersta randområdena uppfylla bestämmelserna om statligt stöd i artiklarna 107 och 108 i EUF-fördraget.
- (28) I syfte att ändra vissa icke-väsentliga delar av denna förordning bör befogenheten att anta akter i enlighet med artikel 290 i EUF-fördraget delegeras till kommissionen med avseende på justeringar, i tillämpliga fall, av bilaga II där det fastställs en förteckning över indikatorer som ska användas som grund för att informera Europaparlamentet och rådet om programprestationerna. Det är särskilt viktigt att kommissionen genomför lämpliga samråd under sitt förberedande arbete, inklusive på expertnivå, och att dessa samråd genomförs i enlighet med principerna i det interinstitutionella avtalet om bättre

²¹ Rådets slutsatser om EU-agendan för städer av den 24 juni 2016.

lagstiftning av den 13 april 2016²². För att säkerställa lika stor delaktighet i förberedelsen av delegerade akter bör Europaparlamentet och rådet erhålla alla handlingar samtidigt som medlemsstaternas experter, och deras experter ges systematiskt tillträde till möten i kommissionens expertgrupper som förbereder delegerade akter.

- (29) Eftersom målet för denna förordning, nämligen att stärka den ekonomiska, sociala och territoriella sammanhållningen genom att avhjälpa de viktigaste regionala obalanserna i unionen, inte i tillräcklig utsträckning kan uppnås av medlemsstaterna, utan snarare, på grund av de omfattande skillnaderna mellan de olika regionernas utvecklingsnivåer och eftersläpningen i de minst gynnade regionerna samt de begränsade ekonomiska resurserna i medlemsstaterna och regionerna, kan uppnås bättre på unionsnivå, kan unionen vidta åtgärder i enlighet med subsidiaritetsprincipen i artikel 5 i EUF-fördraget. I enlighet med proportionalitetsprincipen i samma artikel går denna förordning inte utöver vad som är nödvändigt för att uppnå detta mål.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

KAPITEL I

Gemensamma bestämmelser

Artikel 1 *Syfte*

1. I denna förordning fastställs de särskilda målen och tillämpningsområdet för stöd från Europeiska regionala utvecklingsfonden (Eruf) vad gäller målet Investering för sysselsättning och tillväxt och målet Europeiskt territoriellt samarbete (Interreg) som avses i artikel [4.2] i förordning (EU) 2018/xxxx [new CPR].
2. I denna förordning fastställs också de särskilda målen och tillämpningsområdet för stöd från Sammanhållningsfonden vad gäller målet Investering för sysselsättning och tillväxt som avses i artikel [4.2 a] i förordning (EU) 2018/xxxx [new CPR].

Artikel 2 ***Särskilda mål för Eruf och Sammanhållningsfonden***

1. I enlighet med de politiska målen i artikel [4.1] i förordning (EU) 2018/xxxx [new CPR] ska Eruf stödja följande särskilda mål:
 - (a) ”Ett smartare Europa genom innovativ och smart ekonomisk omvandling” (PO 1) genom att
 - i) förbättra forsknings- och innovationskapaciteten och användningen av avancerad teknik,
 - ii) säkra nyttan av digitaliseringen för invånare, företag och myndigheter,
 - iii) förbättra de små och medelstora företagens tillväxt och konkurrenskraft,
 - iv) utveckla färdigheter för smart specialisering, strukturomvandling och entreprenörskap.

²² Interinstitutionellt avtal mellan Europaparlamentet, Europeiska unionens råd och Europeiska kommissionen om bättre lagstiftning (EUT L 123, 12.5.2016, s. 1).

- (b) ”Ett grönare och koldioxidsnålare Europa genom ren och rättvis energiomställning, gröna och blå investeringar, den cirkulära ekonomin, klimatanpassning, riskförebyggande och riskhantering” (PO 2) genom att
 - i) främja energieffektivitetsåtgärder,
 - ii) främja förnybar energi,
 - iii) utveckla smarta energisystem, smarta nät och smart lagring på lokal nivå,
 - iv) främja anpassning, riskförebyggande och motståndskraft mot katastrofer i samband med klimatförändringen,
 - v) främja en hållbar vattenförvaltning,
 - vi) främja övergången till en cirkulär ekonomi,
 - vii) främja biologisk mångfald och grön infrastruktur i stadsmiljö samt minska föroreningarna.
- (c) ”Ett mer sammanlänkat Europa genom förbättrad mobilitet och regional IKT-konnektivitet” (PO 3) genom att
 - i) förbättra digital konnektivitet,
 - ii) utveckla ett hållbart, klimattåligt, intelligent, säkert och intermodalt TEN-T,
 - iii) utveckla hållbar, klimattålig, intelligent och intermodal nationell, regional och lokal mobilitet, inklusive förbättrad tillgång till TEN-T samt gränsöverskridande mobilitet,
 - iv) främja hållbar multimodal mobilitet i städerna.
- (d) ”Ett mer socialt Europa genom den europeiska pelaren för sociala rättigheter” (PO 4) genom att
 - i) effektivisera arbetsmarknaderna och förbättra tillgången till sysselsättning av god kvalitet genom att utveckla social innovation och social infrastruktur,
 - ii) förbättra tillgången till tjänster av god kvalitet för alla inom utbildning och livslångt lärande genom att utveckla infrastruktur,
 - iii) förbättra den socioekonomiska integrationen av marginaliserade grupper, migranter och missgynnade grupper, genom integrerade åtgärder, bl.a. bostäder och sociala tjänster,
 - iv) säkerställa lika tillgång till hälso- och sjukvård genom att utveckla infrastruktur.
- (e) ”Ett Europa närmare medborgarna genom hållbar och integrerad utveckling av stads-, landsbygds- och kustområden och lokala initiativ” (PO 5) genom att
 - i) främja en integrerad social, ekonomisk och miljömässig utveckling, kulturarvet och säkerhet i stadsområden,
 - ii) främja en integrerad, social, ekonomisk och miljömässig lokal utveckling, kulturarvet och säkerhet, inklusive på landsbygden och i kustområden, även genom lokalt ledd utveckling.

2. Sammanhållningsfonden ska stödja det politiska målet PO 2 och särskilda mål som sorterar under det politiska målet PO 3 i punkt 1 c leden ii, iii och iv.
3. När det gäller de särskilda målen i punkt 1 får Eruf eller Sammanhållningsfonden, i tillämpliga fall, även stödja verksamhet inom ramen för målet Investering för sysselsättning och tillväxt om den
 - (a) förbättrar kapaciteten för programmyndigheter och organ i samband med genomförandet av fonderna,
 - (b) stärker samarbetet med partner inom och utanför en viss medlemsstat.

Det samarbete som avses i led b ska omfatta samarbete med partner från gränsöverskridande regioner, regioner som inte gränsar till varandra eller regioner i ett territorium som omfattas av en makroregional strategi, havsområdesstrategi eller en kombination av dessa.

Artikel 3

Tematisk koncentration av stödet från Eruf.

1. När det gäller program som genomförs inom ramen för målet Investering för sysselsättning och tillväxt ska de totala Eruf-medlen i varje medlemsstat koncentreras på nationell nivå i enlighet med punkterna 3 och 4.
2. När det gäller den tematiska koncentrationen av stöd till medlemsstater med yttersta randområden ska Eruf-medel som uttryckligen tilldelats program för de yttersta randområdena och Eruf-medel som tilldelats alla andra regioner behandlas separat.
3. Medlemsstaterna ska, på basis av sin bruttonationalinkomst (BNI), indelas på följande sätt:
 - (a) De vars BNI-kvot är minst 100 % av EU-genomsnittet (grupp 1).
 - (b) De vars BNI-kvot är minst 75 % och högst 100 % av EU-genomsnittet (grupp 2).
 - (c) De vars BNI-kvot är högst 75 % av EU-genomsnittet (grupp 3).

Vid tillämpningen av denna artikel avses med BNI-kvot kvoten mellan en medlemsstats BNI per capita, mätt i köpkraftsstandard och beräknad på basis av unionssiffror under perioden 2014–2016, och de 27 medlemsstaternas genomsnittliga BNI per capita mätt i köpkraftsstandard för samma referensperiod.

När det gäller program för de yttersta randområdena inom målet Investering för sysselsättning och tillväxt ska de anses ingå i grupp 3.

4. Medlemsstaterna ska uppfylla följande krav på tematisk koncentration:
 - (a) Medlemsstater i grupp 1 ska tilldela de politiska målen PO 1 och PO 2 minst 85 % av sina totala Eruf-medel som har öronmärkts för andra prioriteringar än tekniskt stöd och det politiska målet PO 1 minst 60 %.
 - (b) Medlemsstater i grupp 2 ska tilldela det politiska målet PO 1 minst 45 % av sina totala Eruf-medel som har öronmärkts för andra prioriteringar än tekniskt stöd och det politiska målet PO 2 minst 30 %.
 - (c) Medlemsstater i grupp 3 ska tilldela det politiska målet PO 1 minst 35 % av sina totala Eruf-medel som har öronmärkts för andra prioriteringar än tekniskt stöd och det politiska målet PO 2 minst 30 %.

5. Kraven på tematisk koncentration i punkt 4 ska vara uppfyllda under hela programperioden, även när Eruf-anslag överförs mellan prioriteringar i ett program eller mellan program samt vid halvtidsöversynen i enlighet med artikel [14] i förordning (EU) 2018/xxxx [new CPR].
6. När Eruf-anslag med avseende på det politiska målet PO 1 eller PO 2 eller båda för ett givet program skärs ned på grund av ett tillbakadragande i enlighet med artikel [99] i förordning (EU) 2018/xxxx [new CPR] eller på grund av finansiella korrigeringar av kommissionen i enlighet med artikel [98] i den förordningen ska uppfyllandet av kravet på tematisk koncentration i punkt 4 inte omvärderas.

Artikel 4

Tillämpningsområde för stödet från Eruf

1. Eruf ska stödja följande:
 - (a) Investeringar i infrastruktur.
 - (b) Investeringar i tillgång till tjänster.
 - (c) Produktiva investeringar i små och medelstora företag.
 - (d) Utrustning, mjukvara och immateriella tillgångar.
 - (e) Information, kommunikation, studier, nätverk, samarbete, utbyte av erfarenheter och verksamhet som hänför sig till kluster.
 - (f) Tekniskt stöd.

Dessutom kan produktiva investeringar i andra företag än små och medelstora företag få stöd om de inkluderar samarbete med små och medelstora företag inom forskning och innovation som får stöd i enlighet med artikel 2.1 a i.

För att bidra till det särskilda mål som sorterar under det politiska målet PO 1 i artikel 2.1 a iv ska Eruf också stödja utbildning och livslångt lärande.
2. Inom målet Europeiskt territoriellt samarbete (Interreg) får Eruf också ge stöd till
 - (a) gemensam användning av anläggningar och personella resurser,
 - (b) mjuka investeringar i anslutning till dessa samt annan verksamhet i samband med det politiska målet PO 4 inom ramen för Europeiska socialfonden+ i enlighet med förordning (EU) 2018/xxxx [new ESF+].

Artikel 5

Tillämpningsområde för stödet från Sammanhållningsfonden

1. Sammanhållningsfonden ska stödja följande:
 - (a) Miljöinvesteringar, inklusive investeringar som rör hållbar utveckling och energi med miljömässiga fördelar.
 - (b) Investeringar i TEN-T.
 - (c) Tekniskt stöd.

Medlemsstaterna ska säkerställa en lämplig balans mellan investeringarna i punkterna a och b.

2. Det belopp som överförs från Sammanhållningsfonden till Fonden för ett sammanlänkat Europa²³ ska användas till TEN-T-projekt.

Artikel 6

Undantag från tillämpningsområdet för Eruf och Sammanhållningsfonden

1. Eruf och Sammanhållningsfonden ska inte stödja följande:
- (a) Avveckling eller anläggande av kärnkraftverk.
 - (b) Investeringar för att minska växthusgasutsläpp från sådan verksamhet som förtecknas i bilaga I till Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/87/EG²⁴.
 - (c) Tillverkning, bearbetning och utsläppande på marknaden av tobak och tobaksvaror.
 - (d) Företag i svårigheter enligt definitionen i artikel 2.18 i kommissionens förordning (EU) nr 651/2014²⁵.
 - (e) Investeringar i flygplatsinfrastruktur, utom i de yttersta randområdena.
 - (f) Investeringar i deponering av avfall.
 - (g) Investeringar i anläggningar för hantering av restavfall.
 - (h) Investeringar som rör produktion, bearbetning, distribution, lagring och förbränning av fossila bränslen, utom investeringar som rör rena fordon enligt definitionen i artikel 4 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/33/EG²⁶.
 - (i) Investeringar i bredbandsinfrastruktur i områden med minst två likvärdiga bredbandsnät.
 - (j) Finansiering av inköp av rullande materiel för användning vid järnvägstransport, utom om det hänger samman med
 - i) fullgörande av allmän trafikplikt som upphandlats offentligt i enlighet med förordning (EG) nr 1370/2007 i dess ändrade lydelse,
 - ii) tillhandahållande av järnvägstransporttjänster som är helt konkurrensutsatta och stödmottagaren är en ny deltagare som kan få stöd i enlighet med förordning (EU) 2018/xxxx [Invest EU regulation].
2. Dessutom får Sammanhållningsfonden inte stödja investeringar i bostäder, utom för att främja energieffektivitet och användning av förnybar energi.
3. Utomeuropeiska länder och territorier ska inte vara berättigade till stöd från Eruf eller Sammanhållningsfonden, men de får delta i Interreg-program i enlighet med villkoren i förordning (EU) 2018/xxxx [ETS/Interreg].

²³ Reference

²⁴ Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/87/EG av den 13 oktober 2003 om ett system för handel med utsläppsrätter för växthusgaser inom gemenskapen och om ändring av rådets direktiv 96/61/EG.

²⁵ Kommissionens förordning (EU) nr 651/2014 av den 17 juni 2014 genom vilken vissa kategorier av stöd förklaras förenliga med den inre marknaden enligt artiklarna 107 och 108 i fördraget (EUT L 187, 26.6.2014, s. 1).

²⁶ Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/33/EG av den 23 april 2009 om främjande av rena och energieffektiva vägtransportfordon (EUT L 120, 15.5.2009, s. 5).

Artikel 7
Indikatorer

1. Gemensamma output- och resultatindikatorer enligt bilaga I med avseende på Eruf och Sammanhållningsfonden och, i tillämpliga fall, programspecifika output- och resultatindikatorer ska användas i enlighet med artiklarna 12.1 andra stycket a, 17.3 d ii och 37.2 b i förordning (EU) 2018/xxxx [new CPR].
2. För outputindikatorer ska utgångsvärdet fastställas till noll. Delmålen för 2024 och målen för 2029 ska vara kumulativa.
3. I enlighet med rapporteringskravet i artikel [38.3 e i] i budgetförordningen ska kommissionen informera Europaparlamentet och rådet om prestationerna i enlighet med bilaga II.
4. Kommissionen ska ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 13 med avseende på att ändra bilaga I i syfte att göra nödvändiga justeringar av förteckningen över de indikatorer som medlemsstaterna ska använda och för att ändra bilaga II i syfte att göra nödvändiga justeringar av den information om prestationerna som ska lämnas till Europaparlamentet och rådet.

KAPITEL II
Särskilda bestämmelser för territoriella särdrag

Artikel 8
Integrerad territoriell utveckling

1. Eruf får stödja integrerad territoriell utveckling som ingår i program inom båda de mål som avses i artikel 4.2 i förordning (EU) 2018/xxxx [new CPR] i enlighet med avdelning III kapitel II i den förordningen.
2. Medlemsstaterna ska endast genomföra integrerad territoriell utveckling med stöd av Eruf i någon av de former som avses i artikel [22] i förordning (EU) 2018/xxxx [new CPR].

Artikel 9
Hållbar stadsutveckling

1. Eruf ska stödja integrerad territoriell utveckling som grundar sig på de territoriella strategierna i artikel [23] i förordning (EU) 2018/xxxx [new CPR] och som är inriktade på stadsområden (nedan kallad *hållbar stadsutveckling*) som ingår i program inom de båda mål som avses i artikel 4.2 i den förordningen.
2. Minst 6 % av Eruf-medlen på nationell nivå inom målet Investering för sysselsättning och tillväxt som har öronmärkts för annat än tekniskt stöd ska tilldelas hållbar stadsutveckling i form av lokalt ledd utveckling, integrerade territoriella investeringar eller något annat territoriellt verktyg som sorterar under det politiska målet PO 5.

I de berörda programmen ska de belopp som planerats för detta ändamål enligt artikel [17.3] d vii i förordning (EU) 2018/xxxx [new CPR] fastställas.
3. Den procentandel som tilldelats hållbar stadsutveckling i punkt 2 ska vara uppfylld under hela programperioden, även när Eruf-anslag överförs mellan prioriteringar i ett

program eller mellan program samt vid halvtidsöversynen i enlighet med artikel [14] i förordning (EU) 2018/xxxx [new CPR].

4. När Eruf-anslag skärs ned på grund av ett tillbakadragande i enlighet med artikel [99] i förordning (EU) [new CPR] eller på grund av finansiella korrigeringar av kommissionen i enlighet med artikel [98] i den förordningen ska uppfyllandet av den punkten inte omvärderas.

Artikel 10

Europeiska stadsinitiativet

1. Eruf ska också stödja Europeiska stadsinitiativet som ska genomföras av kommissionen under direkt eller indirekt förvaltning.

Detta initiativ ska omfatta alla stadsområden och ska stödja EU-agendan för städer.

2. Europeiska stadsinitiativet ska bestå av följande tre programområden, alla med anknytning till hållbar stadsutveckling:

- (a) Stöd till kapacitetsuppbyggnad.
- (b) Stöd till innovativa åtgärder.
- (c) Stöd till kunskap, politisk utveckling och kommunikation.

På begäran av en eller flera medlemsstater får Europeiska stadsinitiativet också stödja mellanstatligt stadssamarbete.

Artikel 11

De yttersta randområdena

1. De särskilda tilläggsanslagen för de yttersta randområdena ska användas för att kompensera för extra kostnader i dessa områden som är en följd av en eller flera av de permanenta nackdelar för deras utveckling som förtecknas i artikel 349 i EUF-fördraget.

2. De anslag som avses i punkt 1 ska stödja

- (a) verksamhet inom det tillämpningsområde som fastställs i artikel 4
- (b) genom undantag från artikel 4, åtgärder för att täcka driftskostnader för att kompensera för extra kostnader i de yttersta randområdena som är en följd av en eller flera av de permanenta nackdelar för deras utveckling som förtecknas i artikel 349 i EUF-fördraget.

De anslag som avses i punkt 1 får också stödja utgifter för att kompensera för tillhandahållande av allmännyttiga skyldigheter och avtal i de yttersta randområdena.

3. De anslag som avses i punkt 1 får inte stödja

- (a) insatser som rör sådana varor som förtecknas i bilaga I till EUF-fördraget,
- (b) stöd för transport av personer enligt artikel 107.2 a i EUF-fördraget,
- (c) undantag från skatteplikt och undantag från sociala avgifter,
- (d) allmännyttiga skyldigheter som företag inte fullgjort och där staten agerar genom myndighetsutövning.

KAPITEL III

Slutbestämmelser

Artikel 12

Övergångsbestämmelser

Förordningarna (EU) nr 1300/2013, 1301/2013 och varje akt som antagits i enlighet med dessa ska fortsätta att tillämpas på program och insatser som får stöd från Eruf och Sammanhållningsfonden under programperioden 2014–2020.

Artikel 13

Utövande av delegeringen

1. Befogenheten att anta delegerade akter ges till kommissionen med förbehåll för de villkor som anges i denna artikel.
2. Den befogenhet att anta delegerade akter som avses i artikel 7.4 ska ges till kommissionen tills vidare från och med den dag då denna förordning träder i kraft.
3. Den delegering av befogenhet som avses i artikel 7.4 får när som helst återkallas av Europaparlamentet eller rådet. Ett beslut om återkallelse innebär att delegeringen av den befogenhet som anges i beslutet upphör att gälla. Beslutet får verkan dagen efter det att det offentliggörs i *Europeiska unionens officiella tidning* eller vid ett senare i beslutet angivet datum. Det påverkar inte giltigheten av delegerade akter som redan har trätt i kraft.
4. Innan kommissionen antar en delegerad akt, ska den samråda med experter som utsetts av varje medlemsstat i enlighet med principerna i det interinstitutionella avtalet om bättre lagstiftning av den 13 april 2016²⁷.
5. Så snart kommissionen antar en delegerad akt ska den samtidigt delge Europaparlamentet och rådet denna.
6. En delegerad akt som antas enligt artikel 7.4 ska träda i kraft endast om varken Europaparlamentet eller rådet har gjort invändningar mot den delegerade akten inom en period på två månader från den dag då akten delgavs Europaparlamentet och rådet, eller om både Europaparlamentet och rådet, före utgången av den perioden, har underrättat kommissionen om att de inte kommer att invända. Denna period ska förlängas med två månader på Europaparlamentets eller rådets initiativ.

Artikel 14

Ikraftträdande

Denna förordning träder i kraft den tjugonde dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

²⁷ EUT L 123, 12.5.2016, s. 13.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Strasbourg den

På Europaparlamentets vägnar
Ordförande

På rådets vägnar
Ordförande

Europeiska
unionens råd

Bryssel den 30 maj 2018
(OR. en)

9522/18
ADD 1

**Interinstitutionellt ärende:
2018/0197 (COD)**

**FSTR 23
REGIO 31
FC 24
CADREFIN 50
IA 151
CODEC 897**

FÖRSLAG

från:	Jordi AYET PUIGARNAU, direktör, för Europeiska kommissionens generalsekreterare
inkom den:	30 maj 2018
till:	Jeppe TRANHOLM-MIKKELSEN, generalsekreterare för Europeiska unionens råd
Komm. dok. nr:	COM(2018) 372 final - ANNEX 1
Ärende:	BILAGA till Förslag till EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS FÖRORDNING om Europeiska regionala utvecklingsfonden och Sammanhållningsfonden

För delegationerna bifogas dokument – COM(2018) 372 final - ANNEX 1.

Bilaga: COM(2018) 372 final - ANNEX 1

EUROPEISKA
KOMMISSIONEN

Strasbourg den 29.5.2018
COM(2018) 372 final

ANNEX 1

BILAGA

till

Förslag till

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS FÖRORDNING

om Europeiska regionala utvecklingsfonden och Sammanhållningsfonden

{SEC(2018) 268 final} - {SWD(2018) 282 final} - {SWD(2018) 283 final}

BILAGA I

Gemensamma output- och resultatindikatorer för Eruf och Sammanhållningsfonden – artikel 7.1¹

Tabell 1: Gemensamma output- och resultatindikatorer för Eruf (Investering för sysselsättning och tillväxt samt Interreg) och Sammanhållningsfonden**

Politiskt mål	Output	Resultat
(1)	(2)	(3)
1. Ett smartare Europa genom innovativ och smart ekonomisk omvandling	RCO ² 01 – Företag som får stöd (fördelade per mikroföretag, små, medelstora, stora företag)* RCO 02 – Företag som får stöd genom bidrag* RCO 03 – Företag som får stöd genom finansieringsinstrument* RCO 04 – Företag som får icke-ekonomiskt stöd* RCO 05 – Nystartade företag som får stöd* RCO 06 – Forskare som arbetar vid forskningsanläggningar som får stöd RCO 07 – Forskningsinstitut som deltar i gemensamma forskningsprojekt RCO 08 – Nominellt värde på forsknings- och innovationsutrustningen RCO 10 – Företag som samarbetar med forskningsinstitut RCO 96 – Interregionala investeringar i EU-projekt*	RCR ³ 01 – Antal skapade arbetstillfällen i enheter som får stöd* RCR 02 – Privata investeringar som matchar offentligt stöd (fördelade per: bidrag, finansieringsinstrument)* RCR 03 – Små och medelstora företag som inför produkt- eller processinnovationer* RCR 04 – Små och medelstora företag som inför marknadsförings- eller organisationsinnovationer* RCR 05 – Små och medelstora företag som gör innovationer inom företaget* RCR 06 – Patentansökningar till Europeiska patentverket* RCR 07 – Varumärkes- och designansökningar* RCR 08 – Offentlig-privata sampublicationer
	RCO 12 – Företag som får stöd att digitalisera sina produkter och tjänster RCO 13 – Digitala tjänster och produkter som utvecklats för företag RCO 14 – Offentliga institutioner som får stöd att digitalisera tjänster och tillämpningar	RCR 11 – Användare av nya offentliga digitala tjänster och tillämpningar* RCR 12 – Användare av nya digitala produkter, tjänster och tillämpningar som utvecklats av företag* RCR 13 – Företag med hög digital intensitet* RCR 14 – Företag som använder offentliga digitala tjänster*
	RCO 15 – Skapad kapacitet för företagsinkubation*	RCR 16 – Högtillväxtföretag som får stöd* RCR 17 – Företag som överlevt tre år på marknaden* RCR 18 – Små och medelstora företag som använder inkubationstjänster ett år efter inkubationens inrättande

¹ Ska användas för Investering för sysselsättning och tillväxt samt Interreg i enlighet med artikel [12.1] andra stycket a och artikel [36.2] b [dataöverföring] i förordning (EU) [new CPR] och för Investering för sysselsättning och tillväxt i enlighet med artikel [17.3] d ii i förordning (EU) [new CPR] samt Interreg i enlighet med artikel 17.4 e ii i förordning (EU) [new ETC regulation].

² RCO: Gemensam outputindikator för regionalpolitik.

³ RCR: Gemensam resultatindikator för regionalpolitik.

		RCR 19 – Företag med högre omsättning RCR 25 – Mervärde per arbetstagare i små och medelstora företag som får stöd*
	RCO 16 – Intressenter som deltar i entreprenörprocessen RCO 17 – Investeringar i regionala/lokala ekosystem för kompetensutveckling RCO 101 – Små och medelstora företag som investerar i kompetensutveckling RCO 102 – Små och medelstora företag som investerar i utbildningsförvaltningssystem*	RCR 24 – Små och medelstora företag som har nytta av verksamhet för kompetensutveckling som tillhandahålls av lokala/regionala ekosystem RCR 97 – Antal lärlingsutbildningar som fått stöd i små och medelstora företag RCR 98 – Personal i små och medelstora företag som avslutar vidareutbildning (per färdighet: teknik, förvaltning, entreprenörskap, ekologi, annan) RCR 99 – Personal i små och medelstora företag som avslutar alternativ utbildning i kunskapsintensiva tjänsteverksamheter (per färdighet: teknik, förvaltning, entreprenörskap, ekologi, annan) RCR 100 – Personal i små och medelstora företag som avslutar formell utbildning i kompetensutveckling (per färdighet: teknik, förvaltning, entreprenörskap, ekologi, annan)*
2. Ett grönare och koldioxidsnålare Europa genom ren och rättvis energiomställning, gröna och blå investeringar, den cirkulära ekonomin, klimatanpassning, riskförebyggande och riskhantering	RCO 18 – Hushåll som får stöd att förbättra bostadens energiprestanda RCO 19 – Offentliga byggnader som får stöd att förbättra energiprestanda RCO 20 – Fjärrvärmenät som nyligen skapats eller förbättrats	RCR 26 – Årlig slutlig energiförbrukning (fördelad per bostadshus, andra privata och offentliga byggnader än bostadshus) RCR 27 – Hushåll där bostadens energiprestanda förbättrats RCR 28 – Byggnader med förbättrad energiklassning (fördelad per bostadshus, andra privata och offentliga byggnader än bostadshus) RCR 29 – Uppskattade växthusgasutsläpp* RCR 30 – Företag med förbättrad energiprestanda
	RCO 22 – Extra produktionskapacitet för förnybar energi (fördelad per el, värme) RCO 97 – Antal lokala energisamhällen och lokala samhällen med förnybar energi som får stöd*	RCR 31 – Total mängd förnybar energi som producerats (fördelad per el, värme) RCR 32 – Förnybar energi: (drifts)kapacitet ansluten till nät*
	RCO 23 – Digitala förvaltningssystem för smarta nät RCO 98 – Hushåll som får stöd att använda smarta energinät	RCR 33 – Användare som anslutits till smarta nät RCR 34 – Lansering av projekt för smarta nät

RCO 24 – Ny eller uppgraderad övervakning av, beredskap vid, varning för och reaktion vid katastrofer* RCO 25 – Kustremsa, flodbankar och insjöstränder samt jordskredsskydd som nyligen byggts eller stärkts för att skydda människor, tillgångar och naturen RCO 26 – Grön infrastruktur för anpassning till klimatförändringarna RCO 27 – Nationella/regionala/lokala strategier för anpassning till klimatförändringarna RCO 28 – Områden som omfattas av skyddsåtgärder mot skogsbränder	RCR 35 – Antal människor som omfattas av åtgärder för skydd mot översvämning RCR 36 – Antal människor som omfattas av åtgärder för skydd mot skogsbränder RCR 37 – Antal människor som omfattas av åtgärder för skydd mot klimatrelaterade naturkatastrofer (andra än översvämningar och skogsbränder) RCR 96 – Antal människor som omfattas av åtgärder för skydd mot icke-klimatrelaterade naturrisker och risker i samband med mänsklig verksamhet* RCR 38 – Uppskattad genomsnittlig insatstid vid katastrofsituationer*
RCO 30 – Längd på nya eller förbättrade vattenledningar till hushåll RCO 31 – Längd på nya eller förbättrade avloppsledningar RCO 32 – Ny eller uppgraderad kapacitet för avloppsrening	RCR 41 – Antal människor som är anslutna till förbättrad vattenförsörjning RCR 42 – Antal människor som åtminstone är anslutna till sekundär avloppsrening RCR 43 – Vattenförlust RCR 44 – Avloppsvatten som renats ordentligt
RCO 34 – Extra kapacitet för avfallsåtervinning	RCR 46 – Antal människor som betjänas av avfallsåtervinningsanläggningar och små avfallshanteringssystem RCR 47 – Avfall som återvunnits RCR 48 – Återvunnet avfall som använts som råmaterial RCR 49 – Avfall som återanvänts
RCO 36 – Yta grön infrastruktur som får stöd i stadsområden RCO 37 – Yta Natura 2000-områden som omfattas av skydds- och återställandeåtgärder i enlighet med den prioriterade åtgärdsramen RCO 99 – Yta områden utanför Natura 2000 som omfattas av skydds- och återställandeåtgärder RCO 38 – Yta återställd mark som får stöd RCO 39 – Installerade system för övervakning av luftföroreningar	RCR 50 – Antal människor som omfattas av åtgärder för luftkvalitet RCR 95 – Antal människor som har tillgång till ny eller uppgraderad grön infrastruktur i stadsområden RCR 51 – Antal människor som omfattas av åtgärder för bullerminskning RCR 52 – Återställd mark som används för grönområden, subventionerade bostäder, ekonomisk eller lokal verksamhet

3. Ett mer sammanlänkat Europa genom förbättrad mobilitet och regional IKT-konnektivitet	RCO 41 – Extra hushåll med bredband med mycket hög kapacitet RCO 42 – Extra företag med bredband med mycket hög kapacitet	RCR 53 – Hushåll som abonnerar på bredband med mycket hög kapacitet RCR 54 – Företag som abonnerar på bredband med mycket hög kapacitet
	RCO 43 – Längd på nya vägar som får stöd – TEN-T ⁴ RCO 44 – Längd på nya vägar som får stöd – övrigt RCO 45 – Längd på ombyggda eller uppgraderade vägar – TEN-T RCO 46 – Längd på ombyggda eller uppgraderade vägar – övrigt	RCR 55 – Användare av nyligen byggda, ombyggda eller uppgraderade vägar RCR 56 – Tidsinbesparingar till följd av förbättrad väginfrastruktur RCR 101 – Tidsinbesparingar till följd av förbättrad järnvägsinfrastruktur
	RCO 47 – Längd på nya järnvägar som får stöd – TEN-T RCO 48 – Längd på nya järnvägar som får stöd – övrigt RCO 49 – Längd på ombyggda eller uppgraderade järnvägar – TEN-T RCO 50 – Längd på ombyggda eller uppgraderade vägar – övrigt RCO 51 – Längd på nya eller uppgraderade inre vattenvägar – TEN-T RCO 52 – Längd på nya eller uppgraderade inre vattenvägar – övrigt RCO 53 – Järnvägsstationer och järnvägsanläggningar – nya eller uppgraderade RCO 54 – Intermodala förbindelser – nya eller uppgraderade RCO 100 – Antal hamnar som får stöd	RCR 57 – Längd på järnväg i drift som styrs av det europeiska trafikstyrningssystemet för tåg RCR 58 – Antal passagerare per år på järnvägar som får stöd RCR 59 – Godstransport på järnväg RCR 60 – Godstransport på inre vattenvägar
	RCO 55 – Längd på spårvagns- och tunnelbanelinjer – nya RCO 56 – Längd på spårvagns- och tunnelbanelinjer – ombyggda/uppgraderade RCO 57 – Miljövänlig rullande materiel för kollektivtrafik RCO 58 – Särskild cykelinfrastruktur som får stöd RCO 59 – Alternativ bränsleinfrastruktur (påfyllnings- och laddningspunkter) som får stöd RCO 60 – Städer med nya eller uppgraderade digitaliserade urbana transportsystem	RCR 62 – Passagerare i kollektivtrafik per år RCR 63 – Användare av nya/uppgraderade spårvagns- och tunnelbanelinjer per år RCR 64 – Användare av särskild cykelinfrastruktur per år

⁴ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1315/2013 av den 11 december 2013 om unionens riktlinjer för utbyggnad av det transeuropeiska transportnätet och om upphävande av beslut nr 661/2010/EU (EUT L 348 20.12.2013, s. 1)

4. Ett mer socialt Europa genom den europeiska pelaren för sociala rättigheter	RCO 61 – Antal arbetslösa per år som betjänas av förbättrade möjligheter till sysselsättningstjänster (kapacitet)	RCR 65 – Arbetssökande per år som använder de sysselsättningstjänster som får stöd
	RCO 63 – Kapacitet för tillfällig mottagningsinfrastruktur som inrättats RCO 64 – Kapacitet för återställda bostäder – migranter, flyktingar och personer som står under eller ansöker om internationellt skydd RCO 65 – Kapacitet för återställda bostäder – övrigt	RCR 66 – Beläggning på tillfällig mottagningsinfrastruktur som byggts eller renoverats RCR 67 – Beläggning på återställda bostäder – migranter, flyktingar och personer som står under eller ansöker om internationellt skydd RCR 68 – Beläggning på återställda bostäder – övrigt
	RCO 66 – Klassrumskapacitet hos barntillsynsinfrastruktur som får stöd (ny eller uppgraderad) RCO 67 – Klassrumskapacitet hos utbildningsinfrastruktur som får stöd (ny eller uppgraderad)	RCR 70 – Antal barn per år som använder barntillsynsinfrastruktur som får stöd RCR 71 – Antal studerande per år som använder utbildningsinfrastruktur som får stöd
	RCO 69 – Kapacitet hos hälso- och sjukvårdsinfrastruktur som får stöd RCO 70 – Kapacitet hos social infrastruktur som får stöd (annat än bostäder)	RCR 72 – Människor med tillgång till förbättrade hälso- och sjukvårdstjänster RCR 73 – Antal personer per år som använder de hälso- och sjukvårdsinrättningar som får stöd RCR 74 – Antal personer per år som använder de socialvårdsinrättningar som får stöd RCR 75 – Genomsnittlig insatstid vid medicinska nödsituationer i det område som får stöd
5. Ett Europa närmare medborgarna genom hållbar och integrerad utveckling av stads-, landsbygds- och kustområden och lokala initiativ	RCO 74 – Antal människor som omfattas av strategier för integrerad stadsutveckling RCO 75 – Integrerade strategier för stadsutveckling RCO 76 – Samarbetsprojekt RCO 77 – Kapacitet hos kultur- och turistinfrastruktur som får stöd	RCR 76 – Intressenter som deltar i förberedelserna och genomförandet av strategier för stadsutveckling RCR 77 – Antalet turister/besök till platser som får stöd* RCR 78 – Användare som har nytta av kulturinfrastruktur som får stöd
	RCO 80 – Strategier för lokalt ledd utveckling för lokal utveckling	

Övergripande – Genomförande	RCO 95 – Personal som finansieras genom Eruf och Sammanhållningsfonden	RCR 91 – Genomsnittlig tid för att inleda ansökningsomgångar, välja projekt och underteckna kontrakt* RCR 92 – Genomsnittlig tid för anbudsgivning (från det att upphandlingen inleds tills det att kontraktet undertecknas)* RCR 93 – Genomsnittlig tid för projektets genomförande (från det att kontraktet undertecknas till den sista utbetalningen)* RCR 94 – En enda anbudsgivare för interventioner inom ramen för Eruf och Sammanhållningsfonden*

** För att göra framställningen klarare har indikatorerna samlats under, men är inte begränsade till, ett politiskt mål. Framför allt får särskilda mål som sorterar under de politiska målen 1–4 användas med relevanta indikatorer under det politiska målet 5. För att få en fullständig bild av programmens förväntade och faktiska prestationer får indikatorer som markerats med (*) i tillämpliga fall användas av särskilda mål som sorterar under mer än ett av de politiska målen 1–4.

Tabell 2: Extra gemensamma output- och resultatindikatorer för Eruf – Interreg

Interregspecifika indikatorer	RCO 81 – Deltagare i initiativ för gränsöverskridande mobilitet RCO 82 – Deltagare i gemensamma insatser för jämlikhet, lika möjligheter och social delaktighet RCO 83 – Gemensamma strategier/handlingsplaner som planerats eller genomförts RCO 84 – Gemensam pilotverksamhet som genomförts i projekt RCO 85 – Antal deltagare i gemensamma utbildningssystem RCO 96 – Rättsliga eller administrativa hinder som identifierats RCO 86 – Gemensamma administrativa eller rättsliga avtal som undertecknats RCO 87 – Organisationer som samarbetar över gränserna RCO 88 – Gränsöverskridande projekt för ömsesidigt lärande för att stärka samarbetet RCO 89 – Gränsöverskridande projekt för att förbättra flernivåstyrning RCO 90 – Gränsöverskridande projekt för att skapa nätverk/kluster	RCR 79 – Gemensamma strategier/handlingsplaner som organisationer inlett vid/efter avslutat projekt RCR 80 – Gemensam pilotverksamhet som organisationer inlett eller utökat vid/efter avslutat projekt RCR 81 – Deltagare som slutför gemensamma utbildningssystem RCR 82 – Rättsliga eller administrativa hinder som avlägsnats eller sänkts RCR 83 – Personer som omfattas av gemensamma avtal som undertecknats RCR 84 – Organisationer som samarbetar över gränserna 6–12 månader efter avslutat projekt RCR 85 – Antal deltagare i gemensamma insatser 6–12 månader efter avslutat projekt RCR 86 – Intressenter/institutioner med ökad samarbetskapacitet över de nationella gränserna

Europeiska
unionens råd

Bryssel den 30 maj 2018
(OR. en)

9522/18
ADD 2

**Interinstitutionellt ärende:
2018/0197 (COD)**

**FSTR 23
REGIO 31
FC 24
CADREFIN 50
IA 151
CODEC 897**

FÖRSLAG

från:	Jordi AYET PUIGARNAU, direktör, för Europeiska kommissionens generalsekreterare
inkom den:	30 maj 2018
till:	Jeppe TRANHOLM-MIKKELSEN, generalsekreterare för Europeiska unionens råd
Komm. dok. nr:	COM(2018) 372 final - ANNEX 2
Ärende:	BILAGA till Förslag till EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS FÖRORDNING om Europeiska regionala utvecklingsfonden och Sammanhållningsfonden

För delegationerna bifogas dokument – COM(2018) 372 final - ANNEX 2.

Bilaga: COM(2018) 372 final - ANNEX 2

EUROPEISKA
KOMMISSIONEN

Strasbourg den 29.5.2018
COM(2018) 372 final

ANNEX 2

BILAGA

till

Förslag till

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS FÖRORDNING

om Europeiska regionala utvecklingsfonden och Sammanhållningsfonden

{SEC(2018) 268 final} - {SWD(2018) 282 final} - {SWD(2018) 283 final}

BILAGA II

Centrala prestationsindikatorer för Eruf och Sammanhållningsfonden som avses i artikel 7.3¹

Politiskt mål	Särskilt mål	Output	Resultat
(1)	(2)	(3)	(4)
1. Ett smartare Europa genom innovativ och smart ekonomisk omvandling	i) Förbättra forsknings- och innovationskapaciteten och användningen av avancerad teknik	CCO 01 – Företag som får stöd till innovation CCO 02 – Forskare som arbetar vid forskningsanläggningar som får stöd	CCR 01 – Små och medelstora företag som inför produkt-, process-, marknadsförings- eller organisationsinnovationer
	ii) Säkra nyttan av digitaliseringen för invånare, företag och myndigheter	CCO 03 – Företag och offentliga institutioner som får stöd att digitalisera produkter, tjänster och tillämpningar	CCR 02 – Extra användare av nya digitala produkter, tjänster och tillämpningar som utvecklats av företag och offentliga institutioner
	iii) Förbättra de små och medelstora företagens tillväxt och konkurrenskraft	CCO 04 – Små och medelstora företag som får stöd att skapa sysselsättning och tillväxt	CCR03 – Antal skapade arbetstillfällen i små och medelstora företag som får stöd
	iv) Utveckla färdigheter för smart specialisering, struktumvandling och entreprenörskap	CCO 05 – Små och medelstora företag som investerar i kompetensutveckling	CCR 04 – Personal vid små och medelstora företag som deltar i utbildning i kompetensutveckling

¹ Dessa indikatorer kommer att användas av kommissionen i enlighet med dess rapporteringskrav i artikel 38.3 e i i den [tillämpliga] budgetförordningen.

2. Ett grönare och koldioxidsnålare Europa genom ren och rättvis energiomställning, gröna och blå investeringar, den cirkulära ekonomin, klimatanpassning, riskförebyggande och riskhantering	i) Främja energieffektivitetsåtgärder	CCO 06 – Investeringar i åtgärder för att förbättra energieffektivitet	CCR 05 – Stödmottagare med förbättrad energiklassning
	ii) Främja förnybar energi	CCO 07 – Extra produktionskapacitet för förnybar energi	CCR 06 – Volym av extra förnybar energi som producerats
	iii) Utveckla smarta energisystem, smarta nät och smart lagring på lokal nivå	CCO 08 – Digitala förvaltningssystem som utvecklats för smarta nät	CCR 07 – Extra användare som anslutits till smarta nät
	iv) Främja anpassning, riskförebyggande och motståndskraft mot katastrofer i samband med klimatiförändringen	CCO 09 – Ny eller uppgraderad övervakning av, varning för och reaktion vid katastrofer	CCR 08 – Extra antal människor som omfattas av åtgärder för skydd mot översvämningar, skogsbränder och andra klimatrelaterade naturkatastrofer
	v) Främja en hållbar vattenförvaltning	CCO 10 – Ny eller uppgraderad kapacitet för avloppsrening	CCR 09 – Extra antal människor som åtminstone är anslutna till sekundär avloppsrening
	vi) Främja övergången till en cirkulär ekonomi	CCO 11 – Ny eller uppgraderad kapacitet för avfallsåtervinning	CCR 10 – Extra avfall som återvunnits
	vii) Främja biologisk mångfald och grön infrastruktur i stadsmiljö samt minska föroreningarna	CCO 12 – Yta grön infrastruktur i stadsområden	CCR 11 – Antal människor som omfattas av åtgärder för luftkvalitet

3. Ett mer sammanlänkat Europa genom förbättrad mobilitet och regional IKT-konnektivitet	i) Förbättra digital konnektivitet	CCO 13 – Extra hushåll och företag som har bredband med mycket hög kapacitet	CCR 12 – Extra hushåll och företag som abonnerar på bredband med mycket hög kapacitet
	ii) Utveckla ett hållbart, klimattåligt, intelligent, säkert och intermodalt TEN-T	CCO 14 – Väg TEN-T: nya och uppgraderade vägar	CCR 13 – Tidsinbesparingar till följd av förbättrad väginfrastruktur
	iii) Utveckla hållbar, klimattålig, intelligent och intermodal nationell, regional och lokal mobilitet, inklusive förbättrad tillgång till TEN-T samt gränsöverskridande mobilitet	CCO 15 – Järnväg TEN-T: nya och uppgraderade järnvägar	CCR 14 – Antal passagerare per år som betjänas av förbättrad järnvägstransport
	iv) Främja hållbar multimodal mobilitet i städerna	CCO 16 – Utökning och modernisering av spårvagns- och tunnelbanelinjer	CCR 15 – Användare per år som betjänas av nya och moderniserade spårvagns- och tunnelbanelinjer
4. Ett mer socialt Europa genom den europeiska pelaren för sociala rättigheter	i) Effektivisera arbetsmarknaderna och förbättra tillgången till sysselsättning av god kvalitet genom att utveckla social innovation och social infrastruktur	CCO 17 – Antal arbetslösa per år som betjänas av förbättrade möjligheter till sysselsättningstjänster	CCR 16 – Antal arbetssökande per år som betjänas av förbättrade möjligheter till sysselsättningstjänster
	ii) Förbättra tillgången till tjänster av god kvalitet för alla inom utbildning och livslångt lärande genom att utveckla infrastruktur	CCO 18 – Ny eller uppgraderad kapacitet för barntillsyns- och utbildningsinfrastruktur	CCR 17 – Användare per år som betjänas av ny eller uppgraderad barntillsyns- och utbildningsinfrastruktur
	iii) Förbättra den socioekonomiska integrationen av marginaliserade grupper, migranter och missgynnade grupper, genom integrerade åtgärder, bl.a. bostäder och sociala tjänster	CCO 19 – Extra kapacitet hos mottagningsinfrastruktur som inrättats eller uppgraderats	CCR 18 – Användare per år som betjänas av nya och förbättrade mottagnings- och boendemöjligheter
	iv) Säkerställa lika tillgång till hälso- och sjukvård genom att	CCO 20 – Ny eller uppgraderad kapacitet för hälso- och sjukvårdsinfrastruktur	CCR 19 – Antal människor med tillgång till förbättrade hälso- och

	utveckla infrastruktur		sjukvårdstjänster
5. Ett Europa närmare medborgarna genom hållbar och integrerad utveckling av stads-, landsbygds- och kustområden och lokala initiativ	i) Främja en integrerad social, ekonomisk och miljömässig utveckling, kulturarvet och säkerhet i stadsområden	CCO 21 – Antal människor som omfattas av strategier för integrerad stadsutveckling	

7

Remiss: Regional utvecklingsstrategi
Norrbotten 2030
RUN/317/2018

Regionala utvecklingsförvaltningen
Maria Berglund
Tfn: 063-14 65 82 (ank 20582)
E-post: maria.berglund@regionjh.se

2018-08-17

RUN/317/2018

Remiss: Regional utvecklingsstrategi Norrbotten 2030

Ärendebeskrivning

Region Jämtland Härjedalen har fått möjlighet att yttra sig över rubricerad remiss, Regional utvecklingsstrategi Norrbotten 2030.

Region Norrbotten har arbetat fram ett förslag till regional utvecklingsstrategi för Norrbotten 2030. Den har upprättats utifrån analyser av förutsättningarna för hållbar regional tillväxt och utveckling i länet och har utarbetats genom dialoger och workshops i samverkan med berörda kommuner, länsstyrelse, andra berörda statliga myndigheter samt akademi, näringslivet och det civila samhällets organisationer i länet. Strategin förankras under 2018 och fastställs av regionfullmäktige i början av 2019.

Strategin innehåller tre insatsområden med mål, åtgärder och indikatorer och svar på remissen ska lämnas utifrån en given mall som baseras på kapitel/sidor.

Svar på remissen ska vara Region Norrbotten tillhanda senast den 28 september 2018.

Förvaltningschefens förslag

Arbetsutskottet föreslår regionala utvecklingsnämnden

Svar på remiss Regional utvecklingsstrategi i Norrbotten 2030 skickas till Region Norrbotten enligt upprättat förslag.

I tjänsten

Anders Byström
Förvaltningschef

Maria Berglund
Förvaltningschefens närstöd

Utdrag till

Region Norrbotten

2018-08-16

RUN/317/2018

Maria Berglund
Regionala utvecklingsförvaltningen
Tfn: 063-14 65 82 (ank 20582)
E-post: maria.berglund@regionjh.se

Region Norrbotten
rus@norrboten.se

Förslag till yttrande över remiss Regional utvecklingsstrategi Norrbotten 2030

Det har varit intressant att läsa Regional utvecklingsstrategi för Norrbotten 2030 för att ta del av er strategi för utveckling och även för att få inspiration inför kommande arbete med revidering av Region Jämtland Härjedalens regionala utvecklingsstrategi.

Som helhet är det en bra strategi där Region Norrbotten valt att fokusera på tre insatsområden men där den ändå rymmer väldigt mycket. Region Norrbotten vill ha synpunkter utifrån en given mall som baseras på kapitel/sidor och Region Jämtland Härjedalen har valt att göra inspel under några av de rubriker som angetts och hoppas att det kan bidra till det fortsatta arbetet.

Norrbotten ska bli Sveriges mest välkomnande och nytänkande län, sida 7-9

Här förklaras att strategin har tre insatsområden Attraktiva livsmiljöer, Kompetensförsörjning och ökat arbetskraftsutbud och Innovationer och entreprenörskap. Dessa innehåller ett antal mål och åtgärder som sedan beskrivs på sida 14-44 och tydliggörs i ett rutnät i en bilaga. Att synliggöra mål och åtgärder och kanske även indikatorer med en bild eller i en tabell som ryms på en sida skulle göra strategin tydligare och det skulle vara lättare att få en överblick över innehållet.

På dessa sidor beskrivs att viktiga prioriteringar är jämställdhet, barn och unga, mångfald, hållbarhet, hela länet, tillväxt Arktis, digitalisering och internationella samarbeten. De återfinns också i de olika åtgärderna och de följer med igenom dokumentet. Den prioritering som skulle behöva synas mer i åtgärderna är ”goda möjligheter till utveckling i hela länet”. Luleåregionen ska växa vilket planeras ge utveckling för hela länet (s18), det innebär att åtgärder inom övriga insatsområden kan behöva ta hänsyn till olika kommunernas förutsättningar vilket inte är så tydligt nu.

Det tydliggörs på sidan 7 att det är ett aktivt val att lägga stor vikt på beskrivningar av hur man vill att det ska vara i Norrbotten och vägen att nå dit. Det ger en bra bild, samtidigt är det bra att göra den tillgänglig för fler genom att korta ner texten så

långt det är möjligt genom att undvika upprepningar även om insatsområden och åtgärder hänger ihop och påverkar varandra.

Ett levande verktyg för dialog om Norrbottens framtid, sida 11

Tanken är att strategin ska vara ett levande verktyg för dialog genom att det skapas olika forum och mötesplatser för att kommunicera och diskutera prioriteringar och beslut.

Åtgärderna visar vad som behövs göras för att nå målen. Åtgärderna i strategin är på olika nivå t.ex. kartlägga kompetens hos asylsökande, regional handlingsplan för social hållbarhet, stötta utveckling av nya mobila arbetssätt, öka samverkan mellan skola, näringsliv och arbetsmarknad, ta tillvara äldre personers kompetens etc. Ska åtgärderna fungera som en handlingsplan med olika ansvariga aktörer? I bilagan heter det förslag till åtgärder? Kommer åtgärderna att vara en del av de dialoger som planeras att genomföras? Det är bra att tydliggöra i texten vad syftet med åtgärderna är och även på vilket sätt de är en del i det levande verktyget som RUS planeras vara.

Attraktiva livsmiljöer, sida 14-30

Region Jämtland Härjedalen är positiva till att kulturen har ett eget avsnitt (s30) och där kulturens roll för en positiv samhällsutveckling lyfts fram på ett tydligt sätt. Att ta tillvara kultur- och naturmiljöer för utveckling av kreativa miljöer (andra stycket) bör dock göras med stor respekt för det egenvärde som kulturen har samt de kulturella, historiska och miljömässiga värden som finns i natur- och kulturmiljöerna. Bra förslag på åtgärder.

Innovationer och entreprenörskap, sida 38-44

En åtgärd är att Utveckla internationellt konkurrenskraftiga forskningsmiljöer. En stark forskningsmiljö betyder oftast flera doktorander, flera professorer och flera post-doc inom ett fält, produktivitet när det gäller publikationer och att de blir citerade. Går det att lyfta fram några områden där man planerar att vara internationellt konkurrenskraftig år 2030 för att strategin ska bli mer spetsig.

Övriga synpunkter

Bra och tydligt att målen redan nu har indikatorer och att de även beskriver nuläge/utgångsläge för att göra en bra uppföljning.

REGION JÄMTLAND HÄRJEDALEN

Robert Uitto
Ordförande regionala utvecklingsnämnden

Anders Byström
Förvaltningschef regional utveckling

Förbrev

Remiss regional utvecklingsstrategi Norrbotten 2030

Bakgrund

Region Norrbotten har arbetat fram ett förslag till regional utvecklingsstrategi för Norrbotten 2030. Strategin fastställs av regionfullmäktige i början av 2019. Strategin förankras under 2018 genom en bred remissomgång bland länets aktörer.

Syfte och innehåll

En bred dialog har resulterat i förslaget till en ny regional utvecklingsstrategi, som lägger grunden för regionens arbete med hållbar regional utveckling. Den har upprättats utifrån analyser av de särskilda förutsättningarna för hållbar regional tillväxt och utveckling i länet.

Den regionala utvecklingsstrategin innehåller mål och långsiktiga prioriteringar för det regionala tillväxtarbetet. Förslaget har genom dialoger och workshops utarbetats i samverkan med berörda kommuner, länsstyrelse, andra berörda statliga myndigheter samt akademi, näringslivet och det civila samhällets organisationer i länet. Underlaget har förankrats i Tillväxtberedningen och Regionalt Forum.

Den regionala utvecklingsstrategin ligger till grund för vilka prioriteringar som ska göras i besluten om det regionala utvecklingskapitalet till strukturfondsprogram, tillväxtprogram och andra insatser. Den är övergripande; andra styrande dokument, strategier, program och konkreta handlingsplaner beaktas och kopplas till den regionala utvecklingsstrategin.

Hur svarar jag?

Remiss samt dialogunderlag för strategiarbetet finns på www.norrbotten.se/rusremiss Vi önskar ert svar senast 28 september 2018.

Hur behandlas synpunkterna?

Region Norrbotten sammanställer och behandlar de inkomna synpunkterna i projektets arbetsgrupp, som arbetat fram förslaget till strategi. Av resursskäl har vi inte möjlighet att återkoppla till varje enskilt yttrande. Efter remissperioden utarbetas en ny version av strategin, som behandlas av regionstyrelsen och beslutas av regionfullmäktige i februari 2019.

Har du frågor?

Välkommen att kontakta processledaren Kenneth Sjaunja på 0920-28 46 40 eller kenneth.sjaunja@norrbotten.se

Med vänlig hälsning

Maria Stenberg

Regionstyrelsens ordförande i Region Norrbotten

Regional utvecklingsstrategi för Norrbotten 2030

Regional utvecklingsstrategi för Norrbotten 2030

Titel: Regional utvecklingsstrategi för Norrbotten 2030

Version: Remiss 2018-05-31

Ansvarig: Anna Lindberg, Region Norrbotten, Avdelningen för regional utveckling.

Vision

Norrbotten - Sveriges mest välkomnande och nytänkande län

Innehåll

Regional utvecklingsstrategi för Norrbotten 2030	1
<i>Vision.....</i>	<i>2</i>
”Nog finns det mål och mening i vår färd. Men det är vägen som är mödan värd”	4
Välkommen till Norrbotten 2030.....	5
Norrbotten ska bli Sveriges mest välkomnande och nytänkande län	7
Styrdokument för beslut om det regionala utvecklingskapitalet.....	10
Ett levande verktyg för dialog om Norrbottens framtid	11
Attraktiva livsmiljöer.....	14
Kompetensförsörjning och ökat arbetskraftsutbud	31
Innovationer och entreprenörskap	38
Källor, rapporter och underlag	45
Bilaga: Prioriterade mål och förslag till åtgärder.....	46
Bilaga från Norrbotten.....	53

”Nog finns det mål och mening i vår färd. Men det är vägen som är mödan värd”

Karin Boye, I rörelse, 1927.

Just nu har du remissversionen av den regionala utvecklingsstrategin 2030 på din skärm eller i din hand. Det är ett viktigt och övergripande styrdokument för Norrbottens utveckling och tillväxt.

Det som gällde i går, gäller inte idag. Och framförallt inte i morgon. Omvärlden förändras så rasande snabbt, att det vi tycker oss veta just nu, kan vara helt annorlunda, medan du läst så här långt. Därför måste vi ha stora öron och ögon, vara flexibla och ha modet att våga välja och kunna välja om, när förutsättningarna förändras och vi ska forma framtidens samhälle.

Det har också varit vår utgångspunkt när Region Norrbotten arbetat fram den regionala utvecklingsstrategin tillsammans med många engagerade människor, i och utanför Norrbotten, det senaste året.

Våra förtroendevalda i Framtidsberedningen¹ har besökt alla kommuner, vi har haft dialogmöten i Arvidsjaur, Gällivare, Övertorneå och Luleå, träffat ungdomar, framtidens ledare, företagare och beslutsfattare med flera. Vi har tagit del av analyser, forskningsrapporter, strategier och styrdokument som tagits fram i regionen². Vi har också hämtat in kunskaper via en rad konferenser i och utanför Norrbotten och fått många kloka inspel från universitet, organisationer och civilsamhället.

Engagemanget har varit stort. De vi mött är överens om att vi måste ta krafttag för att bygga ett än mer välkomnande, nytänkande och attraktivt Norrbotten för att klara av de stora utmaningarna till 2030 och framåt. Och framförallt, att vi måste göra det tillsammans.

Alla vi mött vill dessutom fortsätta att jobba för Norrbottens bästa, vilket lovar gott inför den levande process som den regionala utvecklingsstrategin ska vara och som vi redogör för i detta dokument. För vi är ju bara i början på resan till framtiden och visst är det lämpligt att återigen citera Karin Boye, en av Sveriges mest kända författare, från ”I rörelse, 1927”. ”Bryt upp, bryt upp! Den nya dagen gryr. Oändligt är vårt stora äventyr”

Maria Stenberg
Regionstyrelsens ordförande

¹ Framtidsberedningen - Medborgardialog om regional utveckling 2017

² Se norrboten.se/rus

Välkommen till Norrbotten 2030

Nyårsklockorna ringer den 1 januari 2030. Norrbotten tar steget in i ett nytt decennium. LTU:s rektor, regionrådet och LKAB:s nya vd håller nyårstalet tillsammans. Det blickar både bakåt och framåt.

De senaste tio åren, 2020-2030, har varit ett mycket omvälvande decennium för Norrbotten, där visionen om att bli Sveriges mest välkomnande och nytänkande region, utvecklat länet till en mångkulturell och kreativ mötesplats för nya idéer, innovationer och skaparkraft. Där vi välkomnar mångfald, prioriterar jämställdhet och jämlikhet och framförallt - är på god väg att bygga ett av världens mest hållbara samhällen.

Detta har attraherat många människor från hela världen, framförallt unga som vill skapa sin framtid i Norrbotten. Här finns spännande jobb, skolor, bostäder, ett rikt kulturliv och attraktiva livsmiljöer. Norrbotten är en välkomnande plats där vi uppmuntrar dem som vågar tänka annorlunda och där det finns plats för alla som vill förverkliga sina drömmar.

Norrbotten är ett föredöme i arbetet med att utveckla en cirkulär ekonomi och bidra till förverkligandet av Agenda 2030, FN:s globala hållbarhetsmål, den mest ambitiösa överenskommelsen för hållbar utveckling som världens ledare någonsin antagit. Här kontrolleras klimatförändringarna nu via de små satelliter som kontinuerligt skjuts upp från Esrange utanför Kiruna. Norrbotten har på så vis stärkt sin roll som Europas rymdcentrum, vilket gjort oss till en av de viktigaste aktörerna i utvecklingen av Arktis.

Norrbotten är en fjärdedel av Sverige och en av de viktigaste utmaningarna under 2020-talet var att skapa ett tryggt och attraktivt samhälle med god service i hela länet. Vi har ställt om vården och sjukvården till en mer nära vård med digitala lösningar i världsklass. En vård som utgår från att möta patienten i sin livsmiljö och där samhället stöttar norrbottningarna till hälsosamma levnadsvanor genom hela livet.

Norrbotten är dessutom ett föredöme i utvecklingen av hållbara samhällen i glesbygd, tack vare Sveriges bästa bredbandstäckning och Luleå tekniska universitets starka forskning på digitala lösningar för välfärd i glesbefolkade regioner. Det möjliggör även det fortsatta arbetet med att stimulera utvecklingen i hela länet, där allt fler teknikvana och ständigt uppkopplade norrbottningar använder offentliga tjänster dygnet runt. Det har bidragit till många nya affärsidéer och företag.

Våra världsledande, naturbaserade näringar har stärkt sin internationella konkurrenskraft genom unika, hållbara lösningar för att minimera påverkan på miljön. LKAB har beslutat att satsningen på nästa huvudnivå ska bli världens första fossilfria gruva. Och tillsammans med SSAB och Vattenfall driver man nu en världsunik pilotanläggning för fossilfritt stål. Det är en av

de mest betydelsefulla insatserna för att Sverige ska bli världens första fossilfria välfärdsland, vilket regeringen beslutade år 2017.

Luleå tekniska universitets världsledande kompetenser inom digitalisering och artificiell intelligens, AI, har skapat en internationellt konkurrenskraftig undervisnings- och forskningsmiljö. Här analyseras stora datamängder för att möta globala utmaningar inom näringslivet och offentliga verksamheter. Det lockar studenter och forskare från hela världen, som också hittar intressanta jobb tack vare Facebooks fortsatta expansion i Luleå, som nu har ett av världens största datacenter.

Norrbotten har alltid varit ett internationellt län. År 2030 är vi ännu närmare världen, tack vare stora och viktiga infrastruktursatsningar. Norrbottenbanan är på god väg mot Luleå, dubbelspår på Malmbanan och sjöfartssatsningen på Malmporten är redan på plats. Vi har också en väl fungerande och trygg kollektivtrafik i hela länet, som går mot fossilfri drift.

Näringslivet i Norrbotten har blivit ännu starkare och tagit till sig digitaliseringens möjligheter. Entreprenörer, företag och kapital samlas i Norrbotten och nya företag blomstrar, inte minst inom våra kulturella och kreativa näringar, där besöksnäringen och Swedish Lapland är en världsledande turistdestination.

Allt detta hade inte varit möjligt utan en mycket bredare samverkan mellan alla aktörer i hela Norrbotten. Där det nu finns en lyhörd, ödmjuk och mer öppen dialog för Norrbottens bästa, och där alla norrbottningars röst kommer till tals. Inte minst de ungas röster, som är viktigast för resan mot nästa gemensamma framtidsmål, Norrbotten 2050.

Norrbotten ska bli Sveriges mest välkomnande och nytänkande län

Den regionala utvecklingsstrategin beskriver hur Norrbotten ska utvecklas. Det är ett uppdrag Region Norrbotten fått från regeringen, där målet är utvecklingskraft i alla delar av landet med stärkt lokal och regional utvecklingskraft.

En regional utvecklingsstrategi syftar till att samla många aktörer och lägga en grund för det gemensamma arbetet med att utveckla länet. Strategin tar sin utgångspunkt i ett antal utmaningar och landar i en gemensam målbild för hur vi vill att Norrbotten ska vara och utvecklas till år 2030.

Visionen är att Norrbotten ska bli Sveriges mest välkomnande och nytänkande län. För att komma dit behöver vi arbeta med många saker och framförallt göra det tillsammans i hela länet. Alltid med jämlikhet, jämställdhet och hållbarhet i fokus.

Den regionala utvecklingsstrategin bygger på en genomgripande analys av Norrbottens särskilda förutsättningar för en hållbar regional utveckling och tillväxt.

Stor vikt läggs på beskrivningar hur vi vill att det ska vara i Norrbotten och hur vi ska komma dit. På så vis skapar vi en tydlig bild av målet, vägen och får en gemensam rörelse framåt.

Vi vill att Norrbotten ska:

- Vara välkomnande och attraktivt för alla
- Tänka nytt för en effektiv kompetensförsörjning
- Vara ledande i arbetet för en hållbar och innovativ framtid

För att beskriva vägen dit, har vi valt tre insatsområden med mål och åtgärder:

• Attraktiva livsmiljöer

- Klimat/energi och hållbar konsumtion/försörjning
- Hälsa och vård
- Transporter och tillgänglighet
- Kultur- och fritidsliv

• Kompetensförsörjning och ökat arbetskraftsutbud

• Innovationer och entreprenörskap

Viktiga prioriteringar i arbetet

I arbetet med den regionala utvecklingsstrategin och de dialoger vi haft inne i länet, har vikten av gemensamma utgångspunkter och prioriteringar för Norrbottens utveckling blivit allt tydligare. Strategin, det framtida genomförandet och alla beslut som tas med vägledning av strategin ska hänga ihop. Allt för norrbottningarnas bästa, idag och i morgon.

Processen och utvecklingsarbetet ska också vara inkluderande, öppet, stärka medborgarnas tillit och förtroende och framförallt - inspirera till fortsatt dialog om Norrbottens utveckling och framtid.

Jämställdhet är en nödvändighet

Jämställdhet är en grundläggande rättighet och en nödvändighet för att Norrbotten ska utvecklas, där vi hela tiden måste ha klart för oss hur prioriteringar och beslut faktiskt påverkar jämställdheten i samhället. Det övergripande målet är att kvinnor och män ska ha samma makt att forma samhället och sitt eget liv. Det handlar bland annat om makt, inflytande, hälsa, arbete, sociala normer och kulturella förväntningar. Ökad jämställdhet bidrar också till ekonomisk tillväxt, då kvinnors och mäns samlade kompetenser, talang, kreativitet och entreprenörskap tas tillvara på arbetsmarknaden.

Barn och unga i fokus

Alla barn och unga har rätt till en trygg, säker och jämlik uppväxt och deras uppväxtvillkor är grundläggande för att vi ska nå folkhälsomålet. Vi utgår från FN:s barnkonvention om barnets rättigheter utifrån ett barnperspektiv och barnets eget perspektiv. Alla barn och unga ska ha goda förutsättningar att gå vidare till studier och arbete och kunna ta tillvara sina egna unika möjligheter. Alla ungdomar ska ha goda levnadsvillkor, makt att forma sina liv och inflytande över samhällsutvecklingen.

Mångfald och integration skapar tillväxt

Integrering av utrikesfödda och nyanlända innebär möjligheter för länet och bidrar till att lösa de stora utmaningarna med kompetensförsörjning och utökat arbetskraftsutbud. Utrikesföddas position på arbetsmarknaden måste stärkas. Arbete eller företagande är den främsta nyckeln till etablering. Alla aktörer i Norrbotten måste samverka för en positiv utveckling med anpassade utbildningar, snabbspår till bristyrken och en väl fungerande integration.

Vi ska bidra till ett hållbart Norrbotten och en bättre värld

I arbetet med att utveckla Norrbotten ska vi ta ansvar för social, ekologisk och ekonomisk hållbarhet, hörnstenar i Agenda 2030, FN:s globala hållbarhetsmål. Det är en universell agenda som inrymmer de globala målen för hållbar utveckling. Vi kommer även att arbeta aktivt för att bidra till de högt ställda målen för den nationella klimat-, miljö- och energipolitiken, där Sverige år 2050 inte ska ha några nettoutsläpp av växthusgaser i atmosfären.

Goda möjligheter till utveckling i hela länet

Goda möjligheter till utveckling och tillväxt måste finnas både i våra städer och levande landsbygder. Norrbotten ska inte dras isär. Alla kommuner ska kunna erbjuda sina invånare bra välfärdstjänster och service. Det är en förutsättning för att skapa attraktiva och långsiktigt hållbara livsmiljöer i hela länet. Trygga kommunikationer, bättre samverkan och samordning av samhällsservice samt en kontinuerlig dialog mellan alla aktörer är nödvändig för att hela Norrbotten ska leva.

Norrbotten ska leda utvecklingen i Arktis

Nya transportleder och handelsvägar, råvarutillgångar, känslig miljö och det förändrade säkerhetspolitiska läget, gör Arktis högtintressant för EU. Det globala intresset för Arktis ger Norrbotten goda möjligheter att profilera och positionera sig som en konkurrenskraftig, hållbar och innovativ arktisk region. Tillsammans med övriga regioner finns goda möjligheter till en starkare samverkan för att tillsammans utveckla en hållbar tillväxt i Arktis.

Ett digitaliserat Norrbotten blir ännu starkare

Digitaliseringen och den snabba utvecklingen inom artificiell intelligens, AI, har på kort tid förändrat tillvaron för företagen och människor i hela världen, så även i Norrbotten. Digitaliseringen går på djupet av alla delar i samhället: civilsamhället, offentlig sektor och industrin. Utvecklingen går fort och det finns stora konkurrenskraftsmässiga risker i att hamna på efterkälken. Här har Norrbotten goda möjligheter att ta täten, tack vare Luleå tekniska universitets världsledande forskning och kompetenser.

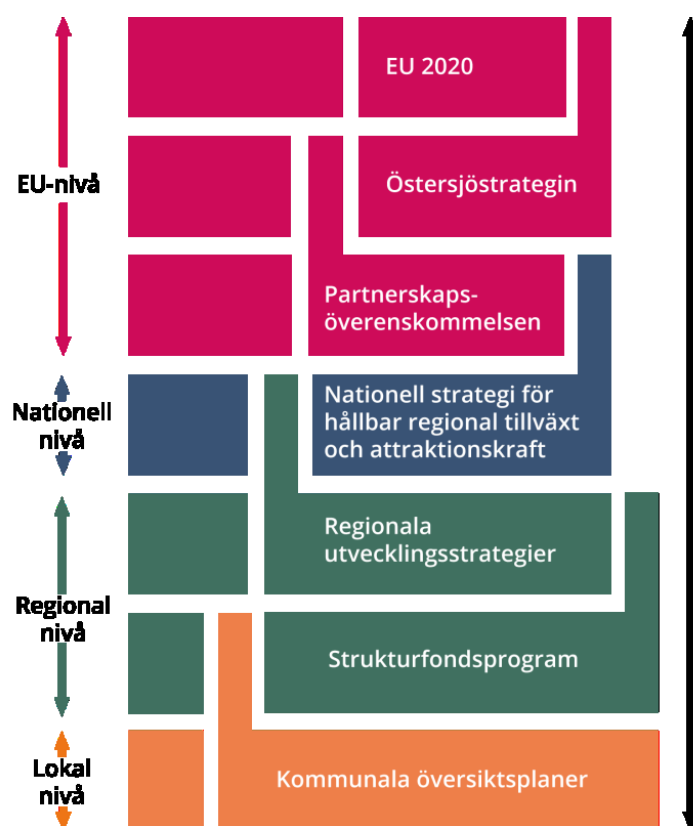
Internationella samarbeten behövs

Norrbotten har en lång tradition av internationella samarbeten i alla väderstreck. Det blir än viktigare i den snabba globala utvecklingen och konkurrensen, där det bara är det mest framgångsrika och attraktiva platserna som växer, skapar nya jobb och lockar investerare och människor. Därför är det viktigt att vi fortsätter att ingå i internationella samarbetsorganisationer, forskningssamarbeten och företagsnätverk, för att skapa och upprätthålla strategiska allianser kring arbetet med Norrbottens utveckling och framtid.

Styrdokument för beslut om det regionala utvecklingskapitalet

Den regionala utvecklingsstrategin ska ligga till grund för vilka prioriteringar som ska göras i besluten om det regionala utvecklingskapitalet till strukturfondsprogram, strategier, handlingsprogram och andra insatser.

Den är övergripande; andra styrande dokument, strategier, program och konkreta handlingsplaner ska beaktas och kopplas till den regionala utvecklingsstrategin.

Den regionala utvecklingsstrategin är en del av europeiska och nationella policydokument och strategier. Genomförandet av politiken sker genom samspel mellan FN:s globala hållbarhetsmål Agenda 2030, EU-, nationell, regional och lokal nivå, där utgångspunkten är de regionala utvecklingsstrategierna.

Ett levande verktyg för dialog om Norrbottens framtid

Intresset och engagemanget har varit stort för att delta i dialogen om den nya regionala utvecklingsstrategin, som blir ett levande verktyg som ska forma Norrbottens framtid. Därför vill vi ha fortsatt bred dialog i länet efter att beslutet om strategin tagits av Regionfullmäktige i februari 2019.

Vi ska fortsätta att engagera människor i Norrbotten och ta tillvara det omfattande arbete som gjordes under processen med Kraftsamling 2011-2015³. Där konstaterades att arbetet med attityder kring områdena unga, jämställdhet, mångfald och integration är nödvändigt för länets utveckling. Samt att unga människors röster ofta saknas i beslutande sammanhang och deras åsikter alltför sällan hörs och syns.

I arbetet med den regionala utvecklingsstrategin har vi därför en återkommande dialog med gymnasieskolan och länsungdomsrådet, LUR, för att fånga upp ungdomars engagemang och infallsvinklar. LUR har särskilt betonat vikten av hållbar konsumtion, miljövänliga produkter och ett tryggt och mer tillgängligt Norrbotten.

Luleå tekniska universitet bidrar med kunskapsstöd i Norrbottens arbete med jämställd regional tillväxt och även i vår regionala utvecklingsstrategi. Detta kommer att fortsätta i genomförandeprocessen, där vi tillsammans med alla aktörer i länet måste ta ansvar för snabbare resultat i jämställdhetsarbetet.

Region Norrbotten kommer under 2019 och framåt att bjuda in till olika möten för att diskutera länets utveckling och framtid, bland annat årliga konferenser där vi tillsammans i Norrbotten kan förbereda oss för nya scenarier och händelser i omvärlden.

Vi ska även skapa nya forum och mötesplatser för en bred dialog i hela regionen och fortlöpande kommunicera och diskutera viktiga prioriteringar och beslut.

På så vis blir den regionala utvecklingsstrategin ett viktigt och levande verktyg för såväl folkbildningen som demokratin i Norrbotten.

³ Kraftsamling 2011-2015 - Se norrboten.se/kraftsamling

Omvärlden och utmaningar för Norrbotten

Norrbottens och Sveriges framtid avgörs av hur världen kommer att utvecklas de närmaste decennierna. Utvecklingen är i allra högsta grad osäker och händelser i vår omvärld; handelskrig, snabba tekniskskiften eller politiska omvälvningar kan snabbt få direkta effekter för oss i Norrbotten.

Den globala konkurrensen ökar och det är bara de mest framgångsrika och attraktiva platserna som växer, lockar investerare, skapar nya jobb och lockar människor. Här är det också ”livet mellan husen” – väl fungerande infrastruktur, såväl fysisk som digital, och naturliga, säkra, trygga boende- miljöer och mötesplatser, som avgör var man bosätter sig.

Megatrender är de stora förändringar som påverkar oss alla, vare sig vi vill det eller inte. De har en global räckvidd och en djupgående påverkan på vår framtid, ekonomi, kultur och alla delar av samhället. Dem måste vi diskutera i vårt systematiska omvärldsarbete för att kunna göra viktiga vägval inför framtiden.

De fem stora megatrenderna är:

- Demografiska förändringar och urbanisering, där människor blir allt äldre och allt fler bor i städer
- Globalisering med en ökad rörlighet av människor, tjänster, kapital och information som går över alla landsgränser
- Individualismen går före gruppen, vilket skapar behov av skräddarsydda lösningar för varje individ, men samtidigt ställer krav på individens förmåga att ta ansvar och fatta egna beslut
- Digitaliseringen, av i stort sett alla varor, tjänster och relationer
- Klimat- och miljöutmaningar, som en direkt konsekvens av våra konsumtions- och produktionsmönster

Megatrenderna och de snabba omvärldsförändringarna skapar helt nya spelregler och förutsättningar för näringslivet och våra samhällen. Därför måste vi tänka nytt och bygga olika scenarier när det gäller att förutse framtiden. Vi kan inte längre lita på prognoser som förutser en viss framtid. Den kan inte förutspås och vi behöver ha olika framtider att diskutera - de tänkbara, möjliga och önskvärda. Det ska vi ha med oss i all samhällsplanering, i hela Norrbotten.

Region Norrbotten tar, med den regionala utvecklingsstrategin som utgångspunkt, ett regionalt ledarskap för Norrbottens utveckling. Tillsammans med andra aktörer behöver vi gemensamt stärka Norrbottens position i nationella och internationella sammanhang genom aktivt påverkansarbete, strategiska

allianser, nätverkande och samarbeten på internationell och mellanregional nivå.

För Norrbottens del innebär det även att alla aktörer och norrbottningar i hela länet, måste bli mer lyhörda, nyfikna och samverka överallt, inom alla områden och näringar. Vi måste också våga prioritera för att skapa vår egen framtid.

Då kan vi tillsammans bygga ett långsiktigt livskraftigt Norrbotten, som kan anpassa sig till förändringar i omvärlden och där vi fortsätter att ta tillvara våra unika förutsättningar.

Alltid med hållbarhet, jämställdhet, jämlikhet och mångfald i fokus.

Attraktiva livsmiljöer

Norrbotten ska vara välkomnande, hållbart och attraktivt

Norrbotten ska vara välkomnande, hållbart, inkluderande och attraktivt för alla; vi som redan bor här och framförallt för alla de nya norrbottningar vi behöver för att regionen ska utvecklas i rätt riktning. Genom att skapa förutsättningar för goda och jämlika livsvillkor för alla invånare i hela länet, kan vi uppnå en god, jämlik och jämställd folkhälsa. Vår åldrande befolkning är en demografisk fördel som vi ska ta tillvara genom att ligga i framkant för nya digitala lösningar och affärsidéer. Utvecklingen i Norrbotten ska vara ekonomiskt, ekologiskt och socialt hållbar, resurs-effektiv, klimatneutral och konkurrenskraftig.

Mål 2030

- **260 000 invånare år 2030**
 - Nuläge 2017: 251 295. Andelen kvinnor och män ska vara i nivå med riket. Nuläge 2017: kvinnor: 48,8 %, män: 51,2 %. Riket: kvinnor: 49,8 %, män: 50,2 %
- **Minst 8 000 personer ska flytta till Norrbotten varje år**
 - Nuläge 2017: 9 109 personer flyttade till Norrbotten, 8 041 flyttade från Norrbotten, det vill säga 1 068 plus i nettoinflyttning
- **Antalet unga kvinnor och män ska öka**
 - Andelen unga kvinnor och män ska öka bland befolkningen och vara i nivå med riket. Nuläge 2017 totalt: 46 724. Andel kvinnor: 8,4 %, män: 10,2 %. Riket: kvinnor 9,6 %, män: 10,3 %
- **Bygg minst 1500 bostäder per år i Norrbotten**
 - Nuläge 2016: 1144
- **Minskat ohälsotal**
 - Ohälsotalet för kvinnor och män ska minst ligga i nivå med riket, 26 %. Skillnader mellan kvinnor och män ska minska. Nuläge 2017 totalt: 28,8 %. Kvinnor: 35,1 % Män: 23,1 %

- **Begränsad miljöpåverkan**
 - Utsläpp av växthusgaser - ton koldioxidekvivalenter/år ska minska med 48,1 % till år 2030 jämfört med år 2013. Nuläge 2013: 5 400 000 ton/ år.
 - Energianvändning – MWh/år ska minska med 32,3 % till år 2030 jämfört med år 2013. Nuläge 2013: 31 000 000 MWh/år
- **Minst 16 % av norrbottningarna ska resa kollektivt**
 - Nuläge 2017: 12 %
- **År 2025 ska hela Norrbotten ha tillgång till fiberbredband/snabbt bredband**
 - År 2025 ska 100 % av alla hushåll och företag ha tillgång till 100 Mbit/s. Nuläge 2017: 70 %

Utmaningar och åtgärder

Svag befolkningstillväxt och bostadsbrist

Norrbotten är en fjärdedel av Sveriges yta och vi är 251 295⁴ norrbottningar. Vi har visserligen blivit 2 658 fler norrbottningar mellan 2012-2017. Men det är bara Luleå och Piteå som ökat sin befolkning i länet de senaste 25 åren. Inlandskommunernas befolkning minskar, Gällivare, Övertorneå och Haparanda har tappat mest under 2012-2017.

Vi behöver bli fler norrbottningar, men det räcker inte att vi har en stark ekonomi och att det finns jobb. Unga, framförallt kvinnor, fortsätter att flytta från Norrbotten. Den arbetsföra befolkningen minskar och andelen äldre som lämnar arbetsmarknaden ökar. Vi måste därför göra många olika saker för att bli fler norrbottningar och skapa en attraktiv region för oss som redan bor här - och framförallt för dem vi behöver från resten av Sverige och världen. Hade vi inte haft ett tillskott av nysvenskar från 2012, hade vi varit 10 900 personer färre till och med 2017.

Vi behöver fler ambassadörer för länet och alla aktörer behöver bidra för att attrahera nya människor till regionen. Norrbotten måste erbjuda livsmiljöer som kombinerar bra boende med attraktiva jobb, väl fungerande service, omsorg och aktiv fritid. Där människor vill leva, bo och starta företag. Då kommer vi även att klara av att locka nya investeringar och kapital och fortsätta att förbättra den fysiska och digitala infrastrukturen. Social

⁴ Folkmängd 31.12 2017/SCB.

hållbarhet blir också allt viktigare där tillit, trygghet, tillåtande miljöer och jämställdhet är nödvändigt för människors välbefinnande.

10 av 14 kommuner i Norrbotten redovisar bostadsbrist i tätorten. Bristen på bostäder gör att länet inte kan öka med sin fulla potential och utmaningen är att få investerare att våga bygga både i kustlandet, inlandet och i fjällen. Bostadsbyggandet i våra kommuner behöver harmonisera med behovet, så att det finns bostäder för alla, i olika storlekar, upplåtelseformer och kostnadslägen.

Åtgärd

- Utveckla de regionala nätverken för att stärka Norrbottens attraktionskraft och tillväxt
- Öka samordningen mellan olika samhällsfunktioner i länet
- Öka samverkan mellan region, stat och kommun för hållbar regional tillväxt som bidrar till de nationella miljömålen
- Skapa en samspelande region genom åtgärder både i den fysiska och digitala infrastrukturen

Alla barn och unga i Norrbotten ska få en bra start i livet

Barn och ungas röster och åsikter ska tas tillvara och beslut ska tas utifrån deras bästa. En bra start i livet och en trygg uppväxt med god hälsa, barn-omsorg, skola och gemenskap är något som alla barn och unga i Norrbotten ska få uppleva. Skillnader i hälsa och utbildning ska utjämnas genom riktade insatser och förskola och skola ska både ge grundläggande kunskaper och stärka alla barns unika förmågor. Våra skolor i Norrbotten ska ha trygga och stimulerande miljöer med kompetenta lärare. Unga i Norrbotten ska ha möjligheter att vara delaktiga i samhällsutvecklingen och påverka beslut. Därför är det viktigt att fortsätta arbeta med att skapa mötesplatser och forum för och med unga.

Åtgärd

- Involvera unga i det regionala utvecklingsarbetet
- Skapa fler mötesplatser och forum för unga

Norrbotten ska bli bäst på mottagande av nyanlända

Sociala relationer och tillit mellan människor är hörnstenar i ett inkluderande samhälle. De formas där du bor, på skolor och arbetsplatser, på internet, i föreningslivet, på öppna förskolor, på folkbiblioteken och i alla sammanhang där människor möts. En fungerande integration bygger på social tillit och ett gott samhällsklimat och kan bara lösas gemensamt. Det är av yttersta vikt att länets kommuner, myndigheter, näringslivet och civilsamhället samverkar

för att inträdet på arbetsmarknaden för nyanlända sker effektivt. Detta kräver en snabbare asylprövningsprocess och bättre samordnad introduktion av nyanlända.

Åtgärd

- Utbilda personal som arbetar med mottagning
- Kartlägg kompetensprofil och yrkesbakgrund tidigt under asyltiden
- Främja insatser för tolerans och öppenhet

Norrbotten ska ha levande landsbygder

Norrbotten ska arbeta för levande, aktiva och vitala landsbygder. För att kunna erbjuda en livskraftig och intressant kombination mellan stad och landsbygd krävs bra kommunikationer. Norrbottens landsbygder har ett näringsliv med höga produktionsvärden, som måste ges goda förutsättningar att möta framtida marknader. En del av detta näringsliv utgår från platsbundna resurser som är viktiga för Sverige som helhet. Landsbygdernas natur- och kulturmiljöresurser är viktiga för att ta Sverige in i en cirkulär, biobaserad ekonomi och för en allt starkare besöksnäring.

Våra landsbygder behöver utveckla samordningen av samhällsservice och näringsliv för ökad effekt och hushållning av resurser. Tillsammans med digital kommunikation och ett fungerande transportsystem underlättar detta boendet och är av största vikt för att Norrbottens landsbygder ska utvecklas.

Tillgänglighet till olika typer av service är en förutsättning för hållbar regional tillväxt och utveckling i alla delar av landet. Viss service kan skötas på distans och kräver då väl fungerande mobiltäckning och tillgång till bredband. Andra serviceformer kräver fysiska besök på serviceställen. Då blir det centralt var servicestället lokaliseras och hur transportsystemet fungerar.

Åtgärd

- Utveckla och testa nya transport- och logistiklösningar för service-tillgängligheten
- Samordna av offentlig och kommersiell service
- Stötta utveckling av servicelösningar och stöd för att bevara service-funktioner i utsatta områden
- Öka variationen av varor, tjänster och upplevelser genom närmare samverkan mellan kommunerna

Satsa på sociala investeringar

Norrboten behöver fler sociala investeringar så att våra invånare upplever spännande platser för möten och samspel och där grundläggande behov och trygghet och tillit uppnås. Det handlar om konkreta insatser för att förbättra folkhälsan, motverka utanförskap och segregation samt sociala investeringar för att främja möten mellan människor. Nya mötesplatser behövs för att stimulera innovation, kreativitet och utveckling.

Åtgärd

- Skapa nya mötesplatser för att stimulera innovation, kreativitet och utveckling
- Ta fram regional handlingsplan för social hållbarhet

Ska Norrbotten växa, behöver Luleåregionen växa

Urbanisering, att städerna växer, är den starkaste trenden i världen. I Sverige starkast inom hela EU. Här växer storstadsregionerna Stockholm, Malmö och Göteborg mest, medan många övriga regioner har en relativt liten tillväxt. Gemensamt för de regioner som växer, är ett starkt regionalt centrum. Samtidigt minskar inte landsbygden i samma takt som tidigare. Det sker en viss stabilisering av landsbygdskommunernas befolkningsutveckling, främst omkring tätorter. Det är en positiv signal på att utvecklingen av vår landsbygd i Norrbotten kan utvecklas. Trots detta, måste vi skapa beredskap för att några av länets kommuner växer, medan andra långsiktigt riskerar att krympa.

Luleåregionen⁵, med cirka 170 000 invånare, är en stark motor och kan få en ännu större betydelse för hela länets befolkningstillväxt. Därför är det viktigt att ytterligare fördjupa samarbetet mellan länets samtliga kommuner, så att tillväxten kommer alla till godo.

De ringar på vattnet som kan fås av en stark regional motor kan ge effekter på hela länets möjlighet till utveckling, samtidigt som en stark utveckling i övriga länet, stärker Luleåregionen. Länets kommuner, Region Norrbotten, Länsstyrelsen och övriga aktörer behöver stärka samverkan för att kunna dra nytta av investeringar i den starkast växande delen i länet. För Norrbotten kan det innebära att det finns en närhet mellan boende, natur och kulturupplevelser, arbete och utbildning - en förutsättning för en attraktiv livsmiljö. Närheten mellan stad och landsbygd ger också en bra grund till att utveckla tjänster och produkter inom grön tillväxt och cirkulär ekonomi. Genom en framsynt planering som inkluderar hela länet har Norrbotten förutsättningar att utvecklas till ett hållbart och livskraftigt län.

⁵ Luleåregionen innefattar Boden, Kalix, Luleå, Piteå och Älvsbyn.

Åtgärd

- Stimulera dialoger kring hur den fysiska planeringen kan bidra till att förbättra möjligheterna för utveckling i hela länet och bidra till ett ökat samspel mellan våra städer och landsbygder

Norrbotten behöver ett starkt civilsamhälle

Ett starkt och levande civilsamhälle skapas av kvinnor och män och är viktigt för människors livsvillkor. Civilsamhället i Norrbotten består av drygt 6000 organisationer, har ca 15 000 anställda och intäkter på nästan 7 miljarder⁶. Det engagemang som finns i det civila samhället är av stor vikt både för enskilda norrbottningar, olika grupper och för hela samhällsekonomin. Det är viktigt att Norrbotten har ett starkt civilsamhälle som dels bidrar till att skapa nytänkande lösningar för våra samhällsutmaningar, dels möjliggör hållbar tillväxt och ett rikt kultur- och fritidsliv. För att åstadkomma samhandling mellan civila samhället och offentlig sektor, behöver civila samhället i högre grad vara representerat i dialogen när regionala och kommunala strategier arbetas fram och beslut tas om Norrbottens framtid.

Åtgärd

- Formalisera och systematisera samverkan mellan civila samhället och offentlig sektor
- Öka representation från civila samhället vid framtagande av regionala och kommunala strategier
- På regional nivå ingå överenskommelse om gemensamma principer för dialog och samråd mellan civila samhället och offentlig sektor
- Utveckla användandet av Idéburet offentligt partnerskap, IOP

Norrbotten behöver både gruvor och rennäring

Det uppstår ofta avvägningar mellan olika intressen i Norrbotten. Det kan handla om viljan att växa ekonomiskt och befolkningsmässigt, men samtidigt belasta miljön mindre. Det kan också handla om att ta hänsyn till hur människor vill bo samtidigt som man vill effektivisera den offentliga servicen och minska resandet med bil. Konflikter uppstår ibland när det gäller att ge näringslivet optimala förutsättningar för tillväxt och utveckling, samtidigt som viktiga natur- och kulturvärden ska säkras. Det finns alltså stora framtida utmaningar för länets utveckling om vi inte lyckas göra bra

⁶ Norrbottens civilsamhälle, i samtiden och framtiden, kartläggning 2017

avvägningar mellan hållbarhet och tillväxt. Samordning mellan länets aktörer är en avgörande nyckelfråga.

I det hållbara Norrbotten krävs samordning, kunskap och mod från alla sektorer för att möta den tillväxt vi behöver. Framgången bygger på en bättre nulägesbild av länets och kommunernas behov, länets möjligheter och utmaningar samt tydligare gemensamma målbilder. Det krävs en bättre samordning av statliga, kommunala, regionala och privata aktörer. Både vad gäller samordningen internt i varje bolag, kommun, region och myndighet men också mellan varandra.

Den tidiga dialogen behöver utvecklas mellan berörda aktörer för att kunna lösa de målkonflikter som kan finnas på olika platser i länet. Det behövs konstruktiva dialoger innan de formella processerna börjar för att lägga fast utvecklingens totala målbild, och för att tidigt fånga de utmaningar och konflikter som måste lösas under processens gång. Det behövs även en ständig utveckling av alla aktörers kompetens och kunskap för att möta nutidens behov, lagar och regler. På så vis kan vi gemensamt skapa hållbara lösningar för många av våra nödvändiga utvecklingsinsatser i länet.

Åtgärd

- Etablera samverkansforum för tidig dialog vid målkonflikter
- Utveckla det regionala ledarskapet med ökad samordning och tidig dialog mellan länets aktörer i komplexa och viktiga satsningar
- Utveckla gemensam kunskapsuppbyggnad och förbättrade kunskapsunderlag för viktiga näringar och utvecklingsprocesser, till exempel strategiska bilder för hantering av länets jordbruksmark, rennäring, gruva och mineraler, besöksnäring med mera

Klimat/energi och hållbar konsumtion/försörjning

Klimatförändringen är en av vår tids största utmaningar och kräver globala, nationella, regionala och lokala åtgärder för att begränsa utsläppen av växthusgaser och anpassa samhället till ett förändrat klimat. Sverige har som ambition att vara ledande i arbetet med att nå en hållbar utveckling internationellt, vilket kräver ett aktivt arbete på alla nivåer, inte minst regionalt och lokalt. Samtidigt utgör utvecklingen av lösningar för energiomställning och klimatfrågorna fantastiska möjligheter som kan bidra till både hållbar utveckling och ekonomisk tillväxt. Detta innebär att insatser måste ske på alla nivåer i samhället.

Mål 2030

- **Mindre utsläpp och effektivare resursanvändning**
 - Växthusgasutsläppen i Norrbotten ska vara minst 47 % lägre än 2013
 - De växthusgaser som släpps ut ska generera minst 3,5 ggr högre värde än 2013
 - Andelen förnybar energi ska ha ökat till 70 % samtidigt som energianvändningen ska vara minst 20 % lägre än 2013
 - Andelen förnybara drivmedel i transportsektorn ska vara högre än 80 %. Nuläge 2013: 10 %

Utmaningar och åtgärder

Norrbotten ska lämna sitt bidrag genom ett aktivt, regionalt arbete för att främja omställningen av energisystemet och en hållbar regional utveckling. Det innebär att lösningar som ger synergieffekter mellan de ekonomiska, sociala och miljömässiga dimensionerna prioriteras, samtidigt som avvägningar mellan motstående intressen och målkonflikter görs. Exempel på motstående intressen kan vara naturhänsyn mot storskalig etablering av vindkraft eller nyttjandet av skogen som energiråvara mot bevarandet av biologisk mångfald.

Norrbotten är ett industritunget län där utmaningen ligger i att effektivisera energianvändningen och därmed också växthusgasutsläppen, samtidigt som konkurrenskraften hos industrin bibehålls. Ett scenario där stålindustrin i länet tvingas lägga ned till förmån för produktion i andra länder, där utvecklingen inom effektivisering och återanvändning av resurser inte kommit lika långt, skulle leda till minskade regionala utsläpp men troligen

till ökade globala utsläpp. Detta skulle strida mot Norrbottens arbete med Agenda 2030, FN:s globala hållbarhetsmål.

”Klimat- och energistrategi för Norrbottens län – Med sikte på 2050”⁷ identifierar och tar vara på Norrbottens unika förutsättningar för att bidra till en omställning av energisystemet och en minskning av klimatutsläppen genom en hållbar näringslivsutveckling. Den ska också fungera som stöd inför beslut i myndigheter, kommuner, företag och organisationer i länet. Strategin ska ses som ett verktyg för att gemensamt fokusera och rikta länets insatser för ökad tillväxt genom energieffektivisering och ökad utbyte av fossila till förnybara energikällor. Strategin beskriver fokusområden, strategiska inriktningar och förslag till aktiviteter.

Konsumtionssamhället ställer nya krav på minskad miljöpåverkan

En tydlig trend är att människor ändrar sina levnadssätt. Vi producerar och konsumerar mer varor och tjänster, reser mer, lever längre och många vill bo i allt tätare miljöer. Det innebär att varje invånare nu gör ett större miljöavtryck. Samtidigt utvecklas nya metoder och produkter för att minska miljöbelastningen och många strategiska vägval måste göras för att klara klimatförändringarna.

Drivkrafterna bakom de processer som leder till ökade utsläpp styrs i hög omfattning av den privata konsumtionen, även om utsläppen i sig är utspridda på en mängd ställen, inom och utom Sverige. Det gäller våra val av resor, bostäder, konsumtion av livsmedel och andra varor och tjänster. Insatser som riktas mot konsumenternas beteende bedöms ofta som effektiva för att nå minskade utsläpp.

Åtgärd

- Stötta satsningar där konsumenterna motiveras att välja långsiktigt hållbara alternativ
- Skapa förutsättningar för miljösmart beteende samt arbeta med metoder för ett långsiktigt och integrerat arbetssätt där kommuner, privatpersoner, föreningar med flera inbjuds att delta i dialoger

⁷ Klimat- och energistrategin har tagits fram i bred samverkan mellan länets aktörer (Länsstyrelsen, Region Norrbotten, Trafikverket, Skogsstyrelsen, Tillväxtverket, Luleå tekniska universitet, Kommunförbundet i Norrbotten och Energikontor Norr i samverkan med bland annat projektet Coopenergy) och beslutas av det Regionala Partnerskapet.

Norrbotten ska ha smarta, hållbara samhällen med ett kretsloppstänk

Norrbotten är spännande på många sätt och vi kan bli världsledande på att bygga hållbara, attraktiva samhällen i kallt klimat. Det smarta hållbara samhället byggs med hög kvalitet i arkitektur och fysisk planering, energi-effektivitet, miljövänligt byggande och där vi använder, utvecklar och bevarar våra natur- och kulturvärden i länet.

Attraktiva livsmiljöer skapas där det finns ett brett utbud av upplevelser, tjänster och service. Här har större orter en fördel då de kan skapa en högre variation, medan mindre orter måste prioritera sina insatser och komplettera utbudet genom samverkan med andra kommuner.

Åtgärd

- Stimulera lösningar för en hållbar utveckling och en ekonomi som bygger på kretslopp – en cirkulär ekonomi
- Stötta satsningar på produktdesign som tar större miljöhänsyn, nya företags- och marknadsmodeller, sätt att organisera samhället, finansieringsmetoder och sätt att omvandla avfall till resurser, så kallad industriell symbios

Hälsa och vård

Norrbottningarnas hälsa ska förbättras och bli jämlik och jämställd

Norrbotten är ett län med minskande andel i arbetsför ålder och en ökande äldre befolkning. Det betyder att den samhällsservice norrbottningarna idag tar för given, kommer att ställas på prov. Ett förbättrat hälsoläge hos befolkningen kommer tillsammans med nya arbetssätt och digitaliseringen att bli viktiga pusselbitar i hur välfärden ska säkras även i framtiden.

Norrbotten behöver utveckla ett tryggt och attraktivt samhälle med god service för alla. Det innebär till exempel att vi behöver ställa om vård och sjukvård mot en mer nära vård med digitala lösningar. En vård som utgår från att möta individen i sin livsmiljö och där samhället stöttar befolkningen till hälsosamma levnadsvanor genom hela livet. Patienten blir därmed en aktiv och självklar partner i vården. Patienter och närstående har en tydlig och viktig roll i förbättringsarbetet och utvecklingen av hälso- och sjukvården i länet.

Mål 2030

- **Minskat ohälsotal**
 - Ohälsotalet för kvinnor och män ska minst ligga i nivå med riket, 26 %. Skillnader mellan kvinnor och män ska minska. Nuläge 2017 totalt: 28,8 %. Kvinnor: 35,1 % Män: 23,1 %
- **Övergripande folkhälsomål**
 - Norrbotten har ett övergripande folkhälsomål om att norrbottningarnas hälsa ska förbättras och bli mer jämlik och mer jämställd. Fyra delmål är också satta utifrån prioriterade områden i Norrbottens Folkhälsostrategi 2018-2026:
 - Utbildningsnivån och det livslånga lärandet ska öka och blir mer jämlikt och jämställt
 - Levnadsvanor som påverkar hälsan positivt ska öka i omfattning och bli mer jämlika och jämställda
 - Normer och värderingar som främjar den jämlika och jämställda hälsan ska stärkas
 - Alla kommuner och regionala företrädare arbetar systematiskt med folkhälsa

Utmaningar och åtgärder

Framgångsrikt folkhälsoarbete

Undersökningar visar att norrbottningar, ur flera aspekter, har ett sämre hälsoläge än övriga riket. Till exempel har länet ett betydligt högre insjuknande i hjärt- och kärlsjukdomar men också högre förekomst av smärta och värk hos befolkningen. Om norrbottningarna fortsätter leva som idag, skiljer det exempelvis åtta år i förväntad livslängd mellan en pojke som föds i Haparanda och en pojke som föds i Danderyd.

Att befolkningen mår olika bra och lever olika länge beror till stor del på skillnader i levnadsvanor. Levnadsvanorna hör ihop med utbildningsnivån och att hälsan ofta är sämst hos de som har sämst ekonomi och livsvillkor. Några grupper är mer utsatta än andra, exempelvis HBTQ-personer, etniska minoriteter, funktionsnedsatta och de som drabbats av psykisk ohälsa. Det finns dessutom stora skillnader i hälsa mellan kommunerna i Norrbotten. Hälsan i länet måste bli mer jämlik och norrbottningarna ska vägledas till att göra hälsosamma val. Att allt fler människor drabbas av psykisk ohälsa är kanske vår tids största utmaning och den negativa trenden måste brytas. Förebyggande arbete skapar mer resurser till sjukdomar som inte går att förebygga.

En bra start i livet, en trygg och stimulerande boendemiljö och möjlighet till försörjning är exempel på strukturella skyddsfaktorer som ökar förutsättningarna för individer att göra mer hälsosamma val. Ett framgångsrikt folkhälsoarbete handlar ofta om att öka förekomsten av påverkbara skyddsfaktorer och minska riskfaktorerna. Många goda insatser görs redan idag, men för att nå målet om en bättre och mer jämlik hälsa i Norrbotten behövs samverkan och ett gemensamt ansvarstagande mellan alla aktörer i samhället och alla norrbottningar.

Åtgärd

- Öka samverkan mellan offentlig, idéburen och privat sektor
- Öka samverkan över olika sektorer och förvaltningsområden samt mellan tjänstepersoner, politiker och den enskilda individen

Aldrande befolkning kan ge oss ett försprång

I Sverige har vi en föråldrad hälso- och sjukvårdsstruktur som är uppbyggd för behov som inte matchar dagens (från akuta skador och infektioner till långvariga kroniska sjukdomar). Befolkningens förväntningar och önskemål på vården är en mer tillgänglig vård och delaktighet i den egna vården ses som självklar. Hälso- och sjukvården kommer därför behöva genomgå stora förändringar de närmaste åren, både vad gäller struktur men också vad gäller arbetssätt, utbud och hur befolkningen ska få vård i framtiden. En betydande del av insjuknandet i kroniska sjukdomar går att förebygga och den

successiva försämring som är typisk för kroniska sjukdomar går att bromsa med preventiv behandling och levnadsvaneåtgärder. Detta ger stora möjligheter att påverka hälsan och därmed vårdbehoven. Prevention, en mer personcentrerad vård samt förändrade arbetssätt blir därmed tillsammans med digitalisering avgörande för att möta framtiden.

Digitaliseringen erbjuder nya möjligheter när det gäller prevention, upptäckt, diagnos och behandling. Digitaliseringen skapar också nya förväntningar på hälso- och sjukvårdens utformning och tjänster.

Demografiska förändringar med en ökande andel äldre i Norrbotten ställer ökade krav på framtida hälso- och sjukvård. Att den arbetsföra befolkningen samtidigt förutspås att minska innebär att länet får mindre resurser och ska tillgodose ett ökat vårdbehov, utan att personalstyrkan ökar i samma takt. Kroniska sjukdomar förväntas dominera allt mer då antalet äldre ökar.

Att vi blir allt fler äldre, är en demografisk fördel, som gör att Norrbotten kan ligga i framkant för utvecklingen av helt nya mobila, digitala lösningar och arenor för människors möten med vården och personlig service. Digitaliseringen kommer att minska behovet av direkt producerande personal inom alla sektorer, samtidigt som den skapar nya arbetstillfällen på andra ställen inom och utanför organisationerna. När det gäller omsorgssektorn har vi en demografi som verkar i motsatt riktning, det vill säga demografin pekar på ett ökat behov av vårdpersonal, eftersom det blir allt fler som kommer att behöva vård. Två motgående trender kan alltså skönjas, där digitaliseringen minskar behovet av vårdpersonal, samtidigt som demografin visar att det blir allt fler som behöver vård.

Åtgärd

- Stötta utvecklingen av nya arbetssätt, mobila, digitala lösningar och arenor för människors möten med vården

Från att vårda sjuka och sårade till förebyggande hälsofrämjande arbete

Nya tekniska lösningar och förändrade arbetssätt möjliggör en förflyttning av vårdtjänster så att vård där invånare tidigare fick åka till hälsocentraler eller vårdas på sjukhus, nu kan ske i hemmets närmiljö. Ett mindre resande och bättre tidsanvändning blir resultatet av nyttjande av olika tekniska lösningar för vård på distans. Vård organiseras efter behov och förutsättningar runt invånaren.

Varje norrbottning får redan i unga år kännedom om vad som påverkar den egna hälsan och vad man själv kan göra för att må så bra som möjligt. Invånarnas egenkontroll över hälsan ska stärkas och ge dem som insjuknat möjlighet att ta ansvar för delar av sin vård. Varje persons behov, förutsättningar och önskemål är utgångspunkten och vården anpassas därefter. Patienter med kroniska sjukdomar kan kontinuerligt följa och rapportera sin

hälsa och sina medicinska värden via digitala tjänster. Patienten är mer aktiv och delaktig i sin egen vård. Digitala tjänster ser till att vården kan nå fler och möjliggör att resurser används där de bäst behövs.

Så långt det är möjligt sker hälso- och sjukvården i medborgarnas närmiljö. I vardagslivet sker en stor del genom att få stöd till hälsosamma levnadsvanor. Att främja hälsa är hälso- och sjukvårdens utgångspunkt. I samverkan mellan olika aktörer stöttas norrbottningen till hälsosamma levnadsvanor genom hela livet.

I framtidens hälso- och sjukvård är det naturligt att invånare följer och kan dela uppgifter med vården om bland annat blodtryck, blodsocker, blodfetter och hormonhalter liksom vaccination och screening. Allt för att vården ska kunna stödja invånare att behålla en så god hälsa som möjligt genom hela livet. Insjuknandet i kroniska sjukdomar minskar successivt då många av de levnadsvanor som bidrar till en stor del av sjukligheten förbättras. Att komma tillbaka till hälsa efter sjukdom eller att leva väl med en kronisk sjukdom, är enklare genom olika verktyg och tekniska lösningar som påverkar kontroll över livskvalité och den egna hälsan.

Vissa vårdtjänster som tidigare har skett på sjukhus kan ges på hälso-centraler. Med rätt förutsättningar och stöd av vård och omsorgspersonal, kan en betydande del av vården fås direkt i hemmet. Möjligheten att delar av vården kan ske i hemmiljön betyder också att de mest sjuka individerna med frekvent behov av vård inte behöver förflyttas fram och tillbaka mellan sjukhus och heminrättning, utan kan få vård i hemmiljö.

Åtgärd

- Arbeta för en mer jämlik och jämställd hälso- och sjukvård och tandvård
- Utveckla samverkan mellan alla aktörer inom hälso- och sjukvården och tandvården för att stödja befolkningen att uppnå och behålla en god hälsa under hela livet

Transporter och tillgänglighet

Omställning mot mer hållbart resande

Norrbotten är ett stort län som idag saknar ett effektivt transportsystem i hela länet. Kustregionen lider av att Norrbottenbanan inte är byggd, inlandet av ett underinvesterat vägnät och kapacitetsbrist på Malmbanan, mellan Luleå och Narvik. Detta gör det svårt att skapa ett samspelat län. Infrastrukturens struktur och effektivitet är en viktig tillväxtfaktor och man kan tydligt se att de platser som har bra kommunikationer har bättre förutsättningar för tillväxt.

Regeringen har satt upp målet att Sverige ska bli världens första fossilfria land. Det finns goda förutsättningar att klara den omställningen, om det sker i rätt takt och det kan ske utan bekostnad för Norrbottens förmåga att koppla länets orter till varandra. I ett län med stora avstånd och outvecklad järnvägstrafik behövs förutom hållbara kollektiva resor, gång- och cykelbanor, även möjlighet att använda länets vägnät på bästa sätt. Här kommer Norrbotten att behöva sin befintliga fordonsflotta längre än övriga landet. Däremot kan samåkande, bilpooler och andra tjänster för ett mer hållbart resande, med minskade kostnader och miljöpåverkan, utvecklas betydligt.

Utvecklingen av nya bränslen och fordon pågår ständigt och regeringens ambition att Sverige ska bli världens första fossilfria land ställer krav på alla aktörer. Omställningen är viktig för att vi ska minska klimatpåverkan men det kan även begränsa möjligheten till rörelse i ett län som Norrbotten. Idag är det alltför få som åker kollektivt i länet och den andelen måste öka för att vi ska klara våra hållbarhetsmål. Samtidigt är Norrbotten ett av det mest bilberoende länen i Sverige på grund av sämre kollektiva lösningar och långa avstånd.

Mål 2030

- **Minst 16 % av norrbottningarna ska resa kollektivt.**
Nuläge 2017: 12 %
- **Antalet elbilar i länet ska vara minst 10 000.**
Nuläge 2017: 505 (av totalt registrerade 141 818 personbilar i trafik)
- **Andelen förnybara drivmedel i transportsektorn ska vara högre än 80 %. Nuläge 2013: 10 %**

Utmaningar och åtgärder

Infrastruktursatsningar är avgörande

Norrbotten behöver utveckla sin infrastruktur, där Norrbottenbanan, sjöfartssatsningen Malmporten och dubbelspår på Malmbanan är nödvändiga satsningar. Norrbottenbanan blir en viktig pulsåder till Europa och världen för vårt näringsliv i norr. Dubbelspår på Malmbanan tryggar vår egen export av mineraler och metaller och säkrar samtidigt upp viktiga och växande godsstråk till och från Norge. Robustheten i hela järnvägsnätet behöver dessutom stärkas för att få en stabil och kvalitativt tillgänglig gods- och persontrafik.

En väl utvecklad infrastruktur skapar goda möjligheter för investeringar i nya bostäder och verksamheter i länet. Bostadsbyggande, näringsliv, sysselsättning och klimat är prioriterade samhällsutmaningar för transportinfrastrukturen, där regionernas roll är viktig för ett hållbart resande och ökad tillgänglighet. Tillgängligheten till tätorter, högre utbildning, avancerad sjukvård samt övriga Sverige har brister i flera kommuner.

Åtgärd

- Öka samverkan mellan alla aktörer för aktivt påverkansarbete för viktiga infrastruktursatsningar i Norrbotten

Flyget behövs, men med minskad miljöbelastning

För tillgänglighet till övriga landet och omvärlden är flyget i dag det enda rimliga alternativet. I Norrbotten finns reguljär flygtrafik på fem orter. Trots det finns brister i tillgängligheten i flera av länets kommuner. Då alternativa färdmedel saknas med motsvarande funktion som flyget, kan förändringar i kostnader både totalt och mellan trafikslagen förändra förutsättningarna för länets utveckling. Det kan också ställa krav på utveckling av andra snabba, hållbara transportmedel.

Flygtrafiken i Norrbotten måste ställas om för ett mer hållbart och miljövänligt resande, nationellt och internationellt. Det kan vi göra genom innovation av motorer och förnybara bränslen, där spjutspetskunskap redan utvecklas i länet.

Besöksnäringen växer snabbt i Norrbotten och andelen internationella turister i regionen är hög. Attraktionen och arbetstillfällena finns i glesbygden och god tillgänglighet med flyg, även till inlandet, fungerande nattågstrafik och god standard på det mindre vägnätet är nödvändigt. Gränsöverskridande samarbeten ställer nya krav på trafiksystemet i de norra delarna av Norge, Sverige och Finland.

Åtgärd

- Stötta forskning och utveckling av ny teknik och förnybara bränslen för alla trafikslag

Kultur- och fritidsliv

Utmaningar och åtgärder

Norrbottnen behöver ett dynamiskt kulturliv och ett brett fritidsutbud

Livsstilsfaktorer är något som människor värderar högt i en attraktiv livsmiljö. Ett rikt kulturliv bidrar till att skapa ett dynamiskt samhälle och platser som människor vill besöka, leva och bo på. Kultur-, idrotts- och fritidsaktiviteter är viktigt för välfärd och demokrati. Nya samhällsfrågor, utmaningar och möjligheter växer fram och det främjar och utvecklar människors kreativitet samt bidrar till hälsa och välmående. Detta utgör ett viktigt sammanhållande kitt för samhället där länets invånare upplever social gemenskap, kan utvecklas och beröras och känner delaktighet och samhörighet.

Kulturen har stor betydelse för länets hållbara samhällsutveckling. Kultur, kulturarv och naturmiljöer har viktiga roller för både individers utveckling, sysselsättning, och för länets tillväxt och utveckling, sysselsättning, attraktivitet och konkurrenskraft. Kultur- och fritidsaktiviteter utvecklar människors hälsa och kreativitet, vilket har betydelse för förnyelse och innovationsförmåga, för gammal som ung i alla delar av länet. Det är viktigt att i utvecklingen av kreativa miljöer ta tillvara natur- och kulturmiljöer.

Kulturarvet ger perspektiv på samhället och dess utveckling och berikar människors liv. Kulturen är en kraft i samhället som kan fördjupa samhörighet mellan människor och kan bidra till utveckling och förnyelse. Landskapet med dess historiska spår och olika kulturmiljöer utgör attraktiva miljöer för såväl företagande, besökande som boende.

Åtgärd

- Stärk den kulturella infrastrukturen genom ökad samverkan och samordning mellan institutioner, främjande verksamheter, kommuner, föreningsliv och professionella kulturskapare, men även genom samverkan med politikområden som exempelvis utbildning och näringsliv.
- Främja ett diversifierat näringsliv genom att tillgängliggöra kultur och kulturmiljöer
- Stärk fritidssektorn genom satsningar på turism, sevärdheter, idrott, motion och friluftsliv samt föreningar och föreningsliv.
- Verka för att i högre grad tillvarata naturens och kulturens positiva påverkan på vår hälsa

Kompetensförsörjning och ökat arbetskraftsutbud

Norrbotten ska ha en effektiv kompetensförsörjning

Kompetensförsörjningen är en av de största utmaningarna för Norrbottens tillväxt och utveckling. Länets aktörer måste jobba tillsammans för att klara av dessa utmaningar. Det handlar bland annat om att satsa på att vara attraktiva arbetsgivare genom att bryta den könsuppdelade arbetsmarknaden, inkludera hela arbetskraftens potential och att stärka samverkan mellan arbetsgivare och utbildningsanordnare för att erbjuda rätt utbildningsutbud för arbetsmarknaden. Vi behöver även förnya våra arbetssätt och nyttja digitaliseringens möjligheter för en effektiv och framgångsrik kompetensförsörjning.

Mål 2030

- **Sysselsättningsgrad**
 - Andelen förvärvsarbetande nattbefolkning, 20-64 år ska bibehållas på nuvarande nivåer. Skillnader mellan olika grupper ska minska. Nuläge 2016 totalt: 81,4 %. Riket totalt: 78,6 %. Inrikes födda kvinnor: 83,8 %, inrikes födda män: 84 %. Utrikes födda kvinnor: 65,8 %, utrikes födda män: 61,5 %.
- **Slutförd gymnasieutbildning**
 - Andel elever som slutfört en gymnasieutbildning ska bibehållas med nuvarande nivåer. Skillnader mellan kvinnor och män ska minska. Nuläge 2016/2017 totalt: 94,9 %. Riket: 90,3 %. Kvinnor: 96 %, män: 94 %.
 - Andel elever som slutfört en högskoleförberedande gymnasieutbildning ska öka. Skillnader mellan kvinnor och män ska minska. Nuläge totalt: 53 %. Riket: 68 %. Kvinnor: 65,5 %, män: 41,5 %.
- **Eftergymnasial utbildning**
 - Andel i befolkningen 25-64 år med minst tvåårig eftergymnasial utbildning ska öka. Skillnader mellan kvinnor och män ska minska. Nuläge 2017: kvinnor: 43,7 %, män: 28,7 %. Riket kvinnor: 48,2 %, män: 37 %.

- **Övergång till högre studier**
 - Andel elever med examen från gymnasieskolan som påbörjat högskolestudier inom tre år ska ligga i nivå med riket, 45,1 %. Skillnader mellan kvinnor och män ska minska. Nuläge 2013/2014 totalt: 32,4 %. Kvinnor: 38,2 %, män: 26,2 %.

Utmaningar och åtgärder

Förutsättningar för kompetensförsörjningen

Luleå tekniska universitet är länets kunskapsmotor och en attraktionsfaktor för unga inflyttare. I utbildningssystemet ingår även allt från förskola upp till gymnasiet samt yrkeshögskola, folkhögskola och studieförbund. Den snabba omvandlingen av arbetsmarknaden utmanar utbildningsväsendet som i allt högre grad ska utbilda för yrken som inte finns idag, men som kommer i framtiden. Länets styrkeområden och bristyrken samt den ständiga teknikutvecklingen inom många yrken ska vara viktiga utgångspunkter för utformandet av utbildningar i Norrbotten. Förutom frågor som nationell lagstiftning av arbetsmarknaden och utbildningssystemet samt integrationspolitik är bland annat infrastruktur och transporter, regional attraktivitet och boende faktorer som starkt påverkar kompetensförsörjningen i länet. Det är viktigt att utvecklingen av dessa områden tar hänsyn till kompetensförsörjningens betydelse och behov. Viktigt är även att både nationella, regionala och lokala insatser inom arbetsmarknad och utbildning prioriterar gles- och landsbygdsområden.

Åtgärd

- Verka för att aktörer och områden som påverkar kompetensförsörjningen ges goda förutsättningar att samverka

Digitaliseringens möjligheter

Digitaliseringen har förändrat samhället, människors förhållningssätt och arbetsmarknaden i grunden. För arbetslivet innebär det att en del traditionella yrken fasas ut, samtidigt leder effektiviseringen till ökade ekonomiska vinster och nya tjänster, kompetenser, arbetsområden och affärsmöjligheter. De nya jobben består dels av de som skapar den digitala tekniken och de jobb som är kopplade till de digitala plattformar som uppstår, dels av de jobb som skapas indirekt till följd av digital teknik.

Om digitaliseringens möjligheter används effektivt och samverkan mellan länets aktörer ökar, kan vi klara av de demografiska utmaningar länet står inför och stå bättre rustade att lösa kompetensförsörjningen. Särskilda insatser bör göras till länets små och medelstora företag, där Luleå tekniska universitet och andra utbildningsaktörer kan bistå med kunskap och kompetens om förändrade arbetssätt och digital utveckling.

Åtgärd

- Verka för stärkt kompetensutveckling inom digitalisering och nya digitala former för lärande

Innovation och flexibilitet

Norrbottnen har stora geografiska avstånd. Digitaliseringen ökar möjligheter till distansutbildning, men även distansarbete på en global arbetsmarknad. Innovationsförmåga, flexibilitet och individuella lösningar är direkt avgörande för den nya arbetsmarknaden. Både arbetsgivare och utbildningsanordnare behöver anpassa sig efter de nya förutsättningarna som digitaliseringen innebär. För att förbli konkurrenskraftiga på den globala marknaden måste företag och organisationer utveckla sina arbetssätt samt ständigt höja den tekniska nivån. Det finns många exempel i länet på både större och mindre organisationer och företag som nyttjar digitaliseringen på innovativa sätt, exempelvis e-hälsa inom vård och omsorg och gamification⁸ inom gruvnäringen.

Åtgärd

- Stimulera företag och organisationer att utveckla arbetssätt utifrån arbetsmarknadens förändring
- Nyttja digitaliseringen för att hitta nya sätt att lokalisera utbildning och överbrygga geografiska hinder.

Jämställt arbetsliv ger konkurrensfördelar

Norrbottnen har en större könssegregering med fler enkönade arbetsplatser än det nationella genomsnittet. Vi behöver bryta den könssegregerade arbetsmarknaden och arbeta med normer och värderingar hos länets företag och organisationer. Det innebär större möjligheter till matchning av rätt kompetens på arbetsmarknaden. Jämställdhet är i hög grad en kunskapsfråga och bidrar till ökad konkurrenskraft hos arbetsgivare. Även om kvinnor har högre utbildning har de fortfarande lägre löner jämfört med män. Detta beror till viss del på att många kvinnor utbildar sig till yrken där lönerna i de flesta fall är förhållandevis låga. Män väljer i större utsträckning att utbilda sig och arbeta inom områden som ger högre lön. Dessa branscher tenderar också ha en högre löneutveckling än traditionellt kvinnliga branscher.

En ojämnlöneutveckling har även andra förklaringar. Kvinnor har oftare än män en högre utbildning än vad som krävs för deras yrke, vilket innebär att kompetens inte tas tillvara och att kvinnor blir underbetalda. De tar även ett

⁸ Gamification - Att använda de mekanismer och aktivitetsflöden som finns i ett dataspel och överföra dem i andra digitala system, eller att bygga en digital produkt kring något verkligt.

större ansvar för barn, omsorg och hushållsarbete och arbetar deltid i högre utsträckning än män. Kvinnor är sjukskrivna i högre grad och tar ut fler sjukdagar när barnen är sjuka.

För att bryta dessa strukturer är det viktigt att länets företag och organisationer jobbar för jämställda löner och arbetsplatser. Det är avgörande att länets skolor arbetar förebyggande mot könsstereotypa studie- och yrkesval, till exempel genom att synliggöra goda exempel från arbetslivet. Det kan vara kvinnor som arbetar inom byggbranschen eller män som arbetar inom vård och omsorg.

Åtgärd

- Stimulera arbetsgivare att arbeta för ett mer hållbart och jämställt arbetsliv

Ett hållbart arbetsliv och kompetensväxling

Norrbotten behöver ett mer hållbart och hälsofrämjande arbetsliv. För att lyckas rekrytera och behålla kompetent personal är det viktigt att både privata och offentliga arbetsgivare tar detta på allvar. Det finns ett tydligt samband mellan arbetsrelaterad stress och ökad ohälsa i arbetslivet, särskilt bland kvinnor. Många anställda förutsätts idag vara tillgängliga 24 timmar om dygnet. Teknikutvecklingen gör det enklare att jobba hemifrån men samtidigt ökar kraven att vara tillgänglig utanför arbetstid. Baksidan av tillgänglighetssamhället är tidspress och ökande psykisk ohälsa som leder till sjukskrivningar. Länets arbetsgivare behöver satsa på hållbara hälsofrämjande arbetsplatser, som aktivt jobbar med friskvård och möjliggöra för sina anställda att finna balans i livet mellan arbete, familj och intressen. Det är även viktigt att arbetsgivare erbjuder sina anställda möjligheter till kompetensutveckling genom hela yrkeslivet. Andelen äldre ökar både globalt och regionalt. Många av Norrbottens mindre kommuner har en hög andel äldre i befolkningen, vilket skapar problem med kompetensförsörjningen och hämmar tillväxten. Samtidigt kan bra arbetsvillkor och individuella lösningar bidra till att seniorer fortsätter arbeta och även byter arbetsuppgifter högre upp i åldern. Utbildningssystemet och det statliga studiestödet behöver bli mer flexibelt och tillgängligt även för äldre personer, som möjliggör kompetensväxling för nya arbetsuppgifter.

Åtgärd

- Stimulera arbetsgivare att arbeta för ett mer hälsofrämjande arbetsliv samt att ta ett ökat egenansvar för kompetensförsörjningen
- Ta tillvara äldre individers kompetens i högre grad

Ökad utbildningsnivå och ett livslångt lärande

Bara en tredjedel av männen i Norrbotten har eftergymnasial utbildning och bland kvinnor är andelen högutbildade lägre än rikssnittet. Utbildningsnivån

påverkar länets ekonomi, innovationskraft, individens hälsa och privat-ekonomi. Länets unga behöver i högre utsträckning motiveras att fullfölja sin gymnasieutbildning och gå vidare till eftergymnasiala studier. För att möjliggöra ett livslångt lärande, krävs även en väl fungerande och diversifierad folkbildning samt ökad samverkan mellan olika utbildningsformer såsom SFI, gymnasiet, vuxenutbildning och högre utbildning. Validering bör prioriteras som en viktig del av ett fungerande kompetensförsörjningssystem, som bidrar till att effektivisera kompetensförsörjningen genom att tillvarata individens formella utbildning, erfarenheter och sociala kompetens samt lotsa människor vidare till högre studier och jobb.

Åtgärd

- Utveckla samverkan mellan utbildningsformer
- Stimulera unga till fortsatta studier, särskilt de som befinner utanför skolsystemet

Ett breddat utbildningsutbud

Norrbottens utbud av utbildningar behöver öka och breddas för att möta arbetsmarknadens behov av kompetens. Det är även viktigt att länets utbildningar attraherar både kvinnor och män, särskilt viktigt inom branscher med sned könsfördelning, exempelvis inom vård och omsorg, teknik och bygg. Med dagens snabba förändringar på arbetsmarknaden som kräver nya kompetenser, behövs fler korta och enklare utbildningsinsatser, som certifierings- och tillståndsutbildningar samt interna utbildningar hos arbetsgivare. För att tillgängliggöra utbildning i hela länet behövs bra teknik och pedagogik inom ramen för distans- och flexutbildningar. Länets lärcentrum är viktiga för studier och kompetensutveckling för kommuninvånare, det lokala och regionala näringslivet och bidrar till utveckling i hela länet.

Åtgärd

- Verka för ett breddat utbildningsutbud som möter näringslivets behov av kompetens

Skolan behöver satsa på arbetsmarknadskunskap

För att stärka kopplingen mellan utbildning och arbetsmarknad behöver arbetsmarknadskunskap få en betydligt större roll i grund- och gymnasieskolan. Arbetsplatsförlagt lärande och praktik behöver öka inom alla utbildningsformer, även antalet lärlingsutbildningar. Arbetsgivare behöver bjudas in att påverka utbildningars innehåll och praktik, det stärker kvaliteten. Att garantera jobb efter avslutad utbildning kan vara ett sätt för arbetsgivare att attrahera fler studerande. En väl fungerande studie- och yrkesvägledning som införlivas i skolans övriga verksamhet hjälper unga att göra väl informerade och fördomsfria yrkesval. Att arbeta i collegekoncept är ett bra sätt att föra arbetsmarknaden närmare utbildningssystemet. I Norrbotten finns redan Vård- och omsorgscollege och Teknikcollege. Det

finns även goda möjligheter för collegesamverkan inom andra branscher, exempelvis besöksnäringen.

Åtgärd

- Öka samverkan mellan skola, näringsliv och arbetsmarknad
- Skapa förutsättningar för samverkan så att unga kan göra väl underbyggda studie- och yrkesval

Nyttja hela arbetskraftens potential

Attraktivitet och konkurrenskraft i Norrbotten återspeglar till stor del hur människors kompetens, talang och skaparkraft tas tillvara, som anställd eller som egenföretagare. För att underlätta jämställd rekrytering är det viktigt att arbetsgivare breddar sitt rekryteringsunderlag, med olika bakgrund, kompetens och egenskaper hos individen. Den starka arbetsmarknaden i Norrbotten och framväxten av nya jobb behöver komma alla till del. Personer med funktionsnedsättning, nyanlända och avhoppare från gymnasieskolan har fortfarande svårt att klara sin försörjning genom eget arbete. En möjlighet in på arbetsmarknaden kan vara att starta eller ingå i arbetsintegrerade sociala företag, ASF. Här kan civilsamhället och offentliga aktörer agera stöttande och samverkande för att underlätta företagets start och tillväxt. Det är även viktigt att dessa personer får tillgång till goda utbildningsmiljöer som anpassas utifrån individens förmåga.

Åtgärd

- Använd hela arbetskraftens potential genom breddad rekrytering och gemensamma insatser för personer långt från arbetsmarknaden
- Skapa goda utbildningsmiljöer för utsatta grupper med bristfällig eller avbruten utbildning

Utrikesföddas position på arbetsmarknaden måste stärkas

Invandringen innebär möjligheter för länet och kan bidra till en växande ekonomi. Alla kommuner behöver, utifrån sina individuella förutsättningar, bidra till mottagande och utrikesföddas position på arbetsmarknaden måste stärkas. Arbete eller företagande är den främsta nyckeln till etablering. Det ger möjligheter att utveckla språket, få kunskap om det svenska samhället och utökade nätverk. Det är avgörande för att de kvinnor och män som flyttar till Norrbotten även ska stanna i länet på längre sikt.

Etableringstiden är alltför lång, i synnerhet för kvinnor, och många nyanlända och andra utrikesfödda har jobb som ligger under deras kompetensnivå. För att korta etableringstiden måste insatserna anpassas efter människors olika förutsättningar och behov och bedrivas med hög kvalitet. Tidiga kompetenskartläggningar, svenska från dag ett, tydliga krav på individen, utbildningsplikt, validering och snabbspår till bristyrken är viktiga

verktyg för att korta tiden till arbete för den som beviljats uppehållstillstånd. Norrbotten har ett behov av cirka 51 000 anställningar till och med år 2030. En betydande del i utmaningen att lyckas rekrytera är att vi tillvaratar nyanländas kompetens.

Åtgärd

- Korta etableringstiden genom insatser som anpassas efter människors olika förutsättningar och behov

Innovationer och entreprenörskap

Norrbotten ska gå i täten för en hållbar och innovativ framtid

Norrbotten är ett ovanligt innovativt län och det ska vi fortsätta att främja. Dels genom att satsa på utveckling, innovationer och entreprenörskap, dels genom att vara modigare än andra. Våra kulturella och kreativa näringar växer snabbt och vi är världsledande inom våra starka naturbaserade näringar. Här finns många spännande, hållbara och gränsöverskridande affärsmöjligheter. Men då måste vi våga ta risker. Vi får inte vara rädda för att misslyckas, utan vara rädda för att inte försöka.

Mål 2030

- **Minst 1700 nya företag per år**
 - med en överlevnadsgrad på mer än 75 % efter 3 år. Nuläge 2016: 1484
- **Internationaliseringsgrad**
 - Andel av SMF⁹ som exporterar produkter och tjänster ska öka till 23 %. Nuläge 2016: 20%
- **Produktivitet i BRP**
 - Bruttoregionalprodukt/sysselsatt ska fortsatt ligga bland de fem högsta i riket. Nuläge 2016: 865 tkr. Riket 901 tkr
- **Disponibel inkomst**
 - Disponibel inkomst/invånare ska fortsatt ligga bland de fem högsta i riket. Nuläge 2016: 201 tkr. Riket 210 tkr
- **FoU-investeringar i näringslivet**
 - som andel av BRP, ska vara i nivå med riksgenomsnittet, 4 % av BNP. Nuläge 2017: 2 % av BRP
- **Andel av SMF som investerar i FoU**
 - ska öka till 55 %. Nuläge 2016: 50 %
- **Antal gästnätter**
 - Antalet gästnätter inom besöksnäringen ska fortsatt öka snabbare än riket. Nuläge 2017: 3 %. Riket 2 %.

⁹ SMF – Små och medelstora företag upp till 500 anställda

Utmaningar och åtgärder

Norrbotten ska satsa på smart specialisering

Norrbottens och Sveriges utveckling har i flera hundra år finansierats tack vare vår naturbaserade ekonomi i länet. Våra råvaror; malmen, skogen och vattenkraften har starkt bidragit till att bygga upp samhällen, näringsliv och vår välfärd och är fortfarande basen i vår ekonomi. Det gör oss samtidigt sårbara, då konjunkturförändringar och tekniskskiften i omvärlden snabbt kan få stora effekter.

Vi måste bli bättre på att nyttja vår världsledande kompetens och våra unika förutsättningar. Detta ska vi göra genom ”Smart specialisering med relaterade variationer”, ett bärande begrepp i Norrbottens innovationsstrategi. Det betyder att vi ska bygga upp nya näringar utifrån de styrkor och konkurrensfördelar vi redan har. Samtidigt som vi vågar ta risker och pröva något vi inte försökt tidigare.

Ett mycket gott exempel är Facebooks etablering i Norrbotten. Där var vårt trygga, säkra kraftnät och förnyelsebara energiförsörjning en starkt bidragande orsak till att Luleå, i konkurrens med hela världen, lyckades vinna. Facebook bygger nu ännu fler datahallar och satsar på ett internationellt forskningscenter på Porsön i Luleå.

Malm och mineraler, skogen och vattenkraften bör även i framtiden finnas i fokus för den forskning, som tack vare vår tillgång till unika råvaror, kan säkerställa europeisk konkurrenskraft. Vi ska också våga vara innovativa och söka gränsöverskridande samarbeten mellan alla våra näringar.

Vi måste samtidigt inse att vi inte kan vara specialiserade på allt - och att vi måste prioritera och våga göra svåra vägval. På så vis kan vi fortsätta att utveckla vår innovationskraft och skapa ett ännu starkare Norrbotten.

Åtgärd

- Uppmuntra smart specialisering mellan glest befolkade regioner i norra Skandinavien
- Utveckla experimentella projekt

Besöksnäringen växer mest inom våra kulturella och kreativa näringar

Norrbotten behöver bredda sin näringslivsstruktur och kulturella och kreativa näringar (KKN) bidrar. Området omfattar verksamheter inom flera olika branscher: turism/ besöksnäring, kommunikation, design, arkitektur, musik/ljud, film/tv, litteratur, foto, bildkonst, scen, spel/gamification med flera.

Den bransch som vuxit mest i Norrbotten de senaste åren är besöksnäringen och Swedish Lapland är en av Europas snabbast växande turistdestinationer. Regionens natur, kultur och historia, stora och glest befolkade arealer, vinterklimat, norrsken och midnattssol, ger goda möjligheter att skapa produkter och upplevelser av hög kvalitet. Utveckling av samisk turistnäring, med utgångspunkt från den samiska befolkningens förutsättningar och behov, kan stimulera till fler innovationer och entreprenörskap i Norrbotten.

Utvecklingen går snabbt och konkurrensen är global oavsett vilken bransch man är verksam i. Det är därför viktigt att se gränsöverskridande möjligheter för samarbeten där olika branscher kan komplettera varandra. Tillsammans kan man skapa nya innovativa tjänster och produkter som man inte haft möjlighet att göra tidigare. Det är viktigt att Norrbotten kan erbjuda högre utbildning inom fler områden och i nya kombinationer, till exempel inom konst, design och teknik.

Åtgärd

- Utveckla gränsöverskridande möjligheter för samarbeten mellan KKN-näringar
- Erbjuder högre utbildning inom konst, design och teknik

Norrbotten ska främja entreprenörskap och företagande

Norrbotten behöver ett bredare näringsliv och tillväxt i små och medelstora företag. Därför är det angeläget att stärka entreprenörskap och företagande i hela Norrbotten. För att skapa hållbar tillväxt måste erfarenhetsutbyte och lärande mellan olika branscher utvecklas.

Norrbotten behöver även öka samarbetet och samverkan med andra regioner och länder. Det kan dessutom attrahera nya investeringar. Små och medelstora företag inom olika branscher har större behov av stöd vid internationalisering och export än de traditionella industriföretagen. Det är därför av stor vikt att exportfrämjande kompetens finns för företagen i hela Norrbotten.

De samiska företagen har särskilda utvecklingsförutsättningar och bidrar till att öka mångfalden och variationen i länets näringsliv. Rennäringen kan kombineras med turism och företagande inom kulturella och kreativa näringar samt tjänste- och kunskapssektorn.

Åtgärd

- Stötta entreprenörskap, innovationer och företagande i hela länet.
- Fördela resurser så att de gynnar företagande bland kvinnor, män, unga, utrikes födda och inom samiska näringar
- Stimulera små och medelstora företags exportförmåga

Våra gröna näringar har god växtkraft

Övergången till förnybara energikällor ger jord- och skogsbrukets satsningar på produktion av bioenergi helt nya möjligheter till tillväxt. Likaså våra lokal- och närproducerade livsmedel, som blir allt mer synliga i våra butiker. Energi- och miljöteknik och elintensiva etableringar har en lovande framtid, inte minst tack vare den stora tillgången på förnyelsebar vattenkraft och skog i Norrbotten.

Åtgärd

- Öka den hållbara lokala livsmedelsproduktionen, där offentliga aktörer ska vara pådrivande genom inköp till egna verksamheter
- Öka den regionala försörjningen av drivmedel och energi från de gröna näringarna

Norrbotten är Europas rymdcentrum

Norrbotten är Sveriges och Europas rymdcentrum. Rymden kan möjliggöra forskning som bidrar till lösningar av globala samhällsutmaningar. Utforskning av rymden: teknik, infrastruktur, tjänster och data ger Sverige och EU de verktyg som behövs för att hantera globala samhällsintressen: klimatförändringar, migration, rörlighet, energisäkerhet med mera.

Utanför Kiruna finns Esrange Space Center, Swedish Space Corporations (SSC) bas för uppsändningar, kontroll av satelliter och tester av rymdfarkoster. SSC har ett nära samarbete med European Space Agency (ESA), och planerar att börja skjuta upp små satelliter. I Kiruna finns även Institutet för rymdfysik, (IRF), världsledande inom norrsenskensforskning och Luleå tekniska universitets Rymdcampus/Institution för rymdvetenskap, som utbildar rymdingenjörer och rymdforskare från hela världen.

Åtgärd

- Stimulera entreprenörskap och nya affärsidéer inom rymdnäringen

Norrbotten ska vara en arktisk testbädd för Europa

Arktiska tester har en stor tillväxtpotential där regionens naturliga förutsättningar, i kombination med kompetens och teknikhöjd, utgör viktiga konkurrensfördelar. I regionen finns unika möjligheter att bedriva arktiska tester med tillgång till stora arealer som är glest befolkade, stabilt vinterklimat med snö, mörker och torr kyla, ren luft, midnattssol, luftrum, och god infrastruktur. Det finns goda möjligheter att expandera testverksamhet till branscher som flyg, tåg samt mobil kommunikation.

Åtgärd

- Utveckla testområden för arktiska tester

Satsa på digitalisering

Digitaliseringen går på djupet av alla delar i samhället: civilsamhället, offentlig sektor och industrin. Det berör bland annat produktutveckling, produktion, automation, affärsmodeller, interaktion med underleverantörer och kunder, samt relationen till de anställda. Utvecklingen går fort och det finns stora konkurrenskraftsmässiga risker i att hamna på efterkälken. Digitalisering skapar olika processer som bygger på kompletterande kompetenser där många aktörer samverkar, till exempel stora och små företag, forskare, ideella aktörer och offentliga aktörer - i nära dialog med användare, kunder, medborgare och medlemmar.

Åtgärd

- Stimulera utveckling, spridning och användning av digital teknik

Utveckla det regionala innovationssystemet

Norrbottnen bör fokusera resurser till att skapa fler attraktiva innovativa miljöer där olika aktörer från näringsliv, universitet och högskolor, forskningsinstitut, offentlig sektor och idéburna organisationer samlas för att skapa nya innovationer. Detta kan bidra till en hållbar utveckling både ur ett lokalt och globalt perspektiv.

Industriell symbios är ett verktyg för företag att samverka för ökad resurseffektivitet och hållbarhet, inklusive ekonomisk hållbarhet, där den enes avfall blir den andras råvara. För att arbeta med industriell symbios behövs innovativa miljöer som skapar nya innovationer, som i sin tur leder till nya företag eller tillväxt i regionens befintliga företag. Här är det särskilt viktigt att stimulera miljöer för små och medelstora företag och inom offentlig sektor.

Innovativa miljöer är mötesplatser där människor kan träffas och miljöer där kompetensutveckling och inspiration inom innovationsområdet frodas. De ska fungera som kreativa labbmiljöer i en samverkan mellan universitet/forskningsinstitut, näringsliv, myndigheter och idéburna organisationer med målet att snabbare förverkliga och nyttiggöra fler produkter och tjänster.

Innovation omfattar en mångfald av nyskapande processer, där nya varor, tjänster, verksamheter, tekniker och upplevelser kan bli resultatet. Innovation kan också förbättra existerande tekniker eller utveckla nya tekniker med högre resurseffektivitet, lägre energianvändning och bättre miljöprestanda. Framställning av produkter som baseras på återvunna material ställer krav på nya produktionsprocesser och metoder för att kvalitetssäkra återvunnet material. Ny teknik, till exempel additiv tillverkning med 3D-printning, har stor potential att bidra till ökad resurseffektivitet, bland annat genom att reducera materialanvändning, avfallsmängder och transportbehov.

Åtgärd

- Utveckla nya, innovativa miljöer och mötesplatser

- Stötta Norrbottens förmåga att medverka i Europeiska forsknings- och utvecklingsprogram

Satsa på öppen innovation

Samverkan, såväl externt som internt, genom att tillåta inflöde av idéer och för att ge ut idéer för att utveckla nya varor och tjänster, kallas för ”Öppen innovation”. Det ska bidra till att fler aktörer med olika resurser, kön och etnisk tillhörighet inkluderas, och till en stimulerande korsbefruktnings mellan idéer från olika branscher, regioner och nationer. Norrbotten ska vara föregångare när det gäller öppna innovationsansatser i tidiga skeden, vilket kräver ett öppet sinne för nya samarbeten över bransch- och sektorsgränser.

Innovation leder till tillväxt som leder till välfärd. En av förutsättningarna för att utveckla innovationsmiljöer är att forskningen förstärks. Det ökar möjligheterna till utveckling av strategiskt vitala områden för näringslivet, samt att forskningsresultaten omvandlas till varor och tjänster, som i sin tur kommersialiseras. För att länet ska uppnå en hög tillväxt krävs tre parallella strukturer som understödjer varandra:

Forskningshöjd och testmiljöer

För att kunna konkurrera på en internationell marknad krävs kunskap. Den kunskapen ska kunna omvandlas till nya produkter och tjänster. En sådan process kräver utöver kompetens en stark forskningsmiljö med olika nivåer av test och labbmiljöer. Norrbottens tillgång till en bred och internationellt stark forskningsmiljö inom alla regionens tillväxtområden är avgörande för vår tillväxt.

Utbildningskedja

Ett mer innovativt Norrbotten kräver en flexibel och uthållig utbildningskedja. Kedjan börjar i tidig ålder och följer genom grundskola och gymnasium till forskarutbildningar. Här är folkhögskolor, yrkes- och vuxenutbildningar samt studie- och yrkesvägledare lika viktiga som grundskola och universitetsutbildningar.

Näringslivsutveckling

En starkare samverkan mellan företag i olika branscher, skapar förutsättningar för företagen i Norrbotten att nå marknaden fortare än andra. God tillgång till kapital och kompetent personal, oberoende av kön och etnisk tillhörighet, är andra bärande behov för tillväxt. Dessa behöver hålla jämna steg för hållbar tillväxt över tid. I en sådan miljö skapas också bäst förutsättningar för en hög innovationsgrad och en hög resurseffektivitet.

Åtgärd

- Stimulera idéer för öppen och gränsöverskridande innovation
- Utveckla internationellt konkurrenskraftiga forskningsmiljöer
- Inför innovationsindex i Norrbotten

- Utveckla fysiska och virtuella mötesplatser och science parks för innovativt arbete
- Stimulera samverkan för snabbare ”Time to market”, det vill säga väg till marknaden

Offentlig sektor behöver innovationer

Den offentliga sektorn måste effektiviseras och våga bjuda in nya aktörer som kan medverka till att skapa nya livskraftiga verksamheter. Samspelet näringsliv-akademi-offentlig sektor är avgörande för att sådana satsningar ska lyckas.

Utvecklingen mot en mer personcentrerad vård och hälsa, som erbjuder mobila och digitala lösningar i hemmiljö, öppnar också möjligheter till nya innovationer och tjänster.

För att främja innovationskraften i offentlig sektor kan smartare upphandling bidra till att stimulera innovativt företagande, miljödriven näringslivsutveckling samt innovativa offentliga verksamheter. Det är också viktigt att upphandlingsfrågan lyfts till strategisk ledningsnivå inom offentlig verksamhet.

Åtgärd

- Utveckla upphandlingsprocesser och initiera innovationsupphandlingar

Sociala innovationer ökar delaktigheten

Sociala innovationer är nytänkande lösningar som bidrar till att möta samhällets utmaningar, bland annat inom arbetsliv, hälsa, jämställdhet och integration. I Norrbotten har ett stort antal sociala innovationer förverkligats av ideella, offentliga och privata aktörer, som bidrar till ökad livskvalitet och välfärd i regionen. De arbetsintegrerade sociala företagen gör viktiga insatser när det gäller att skapa arbetstillfällen för personer i utanförskap. Om vi skapar goda förutsättningar för dessa innovationer och företag i Norrbotten, bland annat genom upphandling, kommer de att bli fler.

Åtgärd

- Stimulera idéer för sociala innovationer

Källor, rapporter och underlag

Under arbetet med den regionala utvecklingsstrategin har vi tagit del av viktiga analyser, forskningsrapporter, strategier och dokument som tagits fram i regionen. De finns att läsa på norrboten.se/rus

- Handlingsplan för regionalt kompetensförsörjningsarbete 2018
- Innovationsstrategi för Norrbottens län 2013-2020
- Norrbottens Folkhälsostrategi 2018-2026
- Strategi för jämställdhet i Norrbotten 2018-2023
- Handlingsplan för jämställd regional tillväxt
- Regional handlingsplan för integration och tillväxt
- Klimat- och energistrategi för Norrbottens län – med sikte på 2050
- Regional handlingsplan för landsbygdsprogrammet och havs- och fiskeriprogrammet 2014-2020
- Regionalt serviceprogram Norrbottens län 2014-2018
- Nära mat – Norrbottens regionala livsmedelsstrategi
- Regional agenda för kulturella och kreativa näringar 2018-2021
- Kulturplan för Norrbotten 2018-2021
- Norrbottens politiska plattform för Arktis

Rapporter som tagits fram inom Regional förnyelse - ett samverkansprojekt mellan Region Norrbotten, Länsstyrelsen i Norrbottens län och Luleå tekniska universitet:

- Avståndsskatters effekt för Norrbotten
- 51 000 anställningar i Norrbotten till och med 2030
- Hur mår besöksnäringen i Norrbotten?
- Digitaliseringen och näringslivet
- Uppföljning innovationsbidraget
- Framtidens Norrbotten
- Tillväxtförutsättningar för Norrbottens näringsliv
- Norrbottens roll i samhällsekonomin
- 41 000 anställningar till och med 2025
- Nyföretagande i norr
- Näringslivsutveckling i Nordprogramområdet
- Konflikter om gruvetablering

Bilaga

Prioriterade mål och förslag till åtgärder

<i>Attraktiva livsmiljöer</i>	
Mål 2030	Förslag till åtgärder
• 260 000 invånare år 2030 • Minst 8 000 personer ska flytta till Norrbotten varje år • Antalet unga kvinnor och män ska öka • Bygg minst 1500 bostäder per år i Norrbotten • Minskat ohälsotal • Begränsad miljöpåverkan • Minst 16 % av norrbottningarna ska resa kollektivt • År 2025 ska hela Norrbotten ha tillgång till fiberbroadband/snabbt broadband	Svag befolkningstillväxt och bostadsbrist - Utveckla de regionala nätverken för att stärka Norrbottens attraktionskraft och tillväxt - Öka samordningen mellan olika samhällsfunktioner i länet - Öka samverkan mellan region, stat och kommun för hållbar regional tillväxt som bidrar till de nationella miljömålen - Skapa en samspelande region genom åtgärder både i den fysiska och digitala infrastrukturen Alla barn och unga i Norrbotten ska få en bra start i livet - Involvera unga i det regionala utvecklingsarbetet - Skapa fler mötesplatser och forum för unga Norrbotten ska bli bäst på mottagande av nyanlända - Utbilda personal som arbetar med mottagning - Kartlägg kompetensprofil och yrkesbakgrund tidigt under asyltiden - Främja insatser för tolerans och öppenhet Norrbotten ska ha levande landsbygder - Utveckla och testa nya transport- och logistiklösningar för servicetillgängligheten - Samordna offentlig och kommersiell service - Stötta utveckling av servicelösningar och stöd för att bevara servicefunktioner i utsatta områden - Öka variationen av varor, tjänster och upplevelser genom närmare samverkan mellan kommunerna Satsa på sociala investeringar - Skapa nya mötesplatser för att stimulera innovation, kreativitet och utveckling - Ta fram regional handlingsplan för social hållbarhet Ska Norrbotten växa, behöver Luleåregionen växa - Stimulera dialoger kring hur den fysiska planeringen kan bidra till att förbättra möjligheterna för utveckling i hela länet och bidra till ett ökat samspel mellan våra städer och landsbygder Norrbotten behöver ett starkt civilsamhälle - Formalisera och systematisera samverkan mellan civila samhället och offentlig sektor

	- Öka representation från civila samhället vid framtagande av regionala och kommunala strategier - På regional nivå ingå överenskommelse om gemensamma principer för dialog och samråd mellan civila samhället och offentlig sektor. - Utveckla användandet av Idéburet offentligt partnerskap, IOP Norrbotten behöver både gruvor och rennärning - Etablera samverkansforum för tidig dialog vid målkonflikter - Utveckla det regionala ledarskapet med ökad samordning och tidig dialog mellan länets aktörer i komplexa och viktiga satsningar - Utveckla gemensam kunskapsuppbyggnad och förbättrade kunskapsunderlag för viktiga näringar och utvecklingsprocesser, till exempel strategiska bilder för hantering av länets jordbruksmark, rennärning, gruva och mineraler, besöksnärning med mera

<i>Attraktiva livsmiljöer</i> Klimat/energi och hållbar konsumtion/försörjning	
Mål 2030	Förslag till åtgärder
• Mindre utsläpp och effektivare resursanvändning - Växthusgasutsläppen i Norrbotten ska vara minst 47 % lägre än 2013 - De växthusgaser som släpps ut ska generera minst 3,5 ggr högre värde än 2013 - Andelen förnybar energi ska ha ökat till 70 % samtidigt som energianvändningen ska vara minst 20 % lägre än 2013 - Andelen förnybara drivmedel i transportsektorn ska vara högre än 80 %, Nuläge 2013: 10 %	Konsumtionssamhället ställer nya krav på minskad miljöpåverkan - Stötta satsningar där konsumenterna motiveras att välja långsiktigt hållbara alternativ - Skapa förutsättningar för miljösmart beteende samt arbeta med metoder för ett långsiktigt och integrerat arbetssätt där kommuner, privatpersoner, föreningar med flera inbjuds att delta i dialoger Norrbotten ska ha smarta, hållbara samhällen med ett kretsloppstänk - Stimulera lösningar för en hållbar utveckling och en ekonomi som bygger på kretslopp – en cirkulär ekonomi - Stötta satsningar på produktdesign som tar större miljöhänsyn, nya företags- och marknadsmodeller, sätt att organisera samhället, finansieringsmetoder och sätt att omvandla avfall till resurser, så kallad industriell symbios

<i>Attraktiva livsmiljöer</i> Hälsa och vård	
Mål 2030	Förslag till åtgärder
• Minskat ohälsotal Ohälsotal för kvinnor och män ska minst ligga i nivå med riket, 26 %. Skillnader mellan kvinnor och män ska minska. Nuläge 2017 totalt: 28,8 %. Kvinnor: 35,1 % Män: 23,1 % • Övergripande folkhälsomål Norrbotten har ett övergripande folkhälsomål om att norrbottningarnas hälsa ska förbättras och bli mer jämlik och mer jämställd. Fyra delmål är också satta utifrån prioriterade områden i Norrbottens Folkhälsostrategi 2018–2026: • Utbildningsnivån och det livslånga lärandet ska öka och blir mer jämlikt och jämställt • Levnadsvanor som påverkar hälsan positivt ska öka i omfattning och bli mer jämlika och jämställda • Normer och värderingar som främjar den jämlika och jämställda hälsan ska stärkas • Alla kommuner och regionala företrädare arbetar systematiskt med folkhälsa	Framgångsrikt folkhälsoarbete - Öka samverkan mellan offentlig, idéburen och privat sektor - Öka samverkan över olika sektorer och förvaltningsområden samt mellan tjänstepersoner, politiker och den enskilda individen Äldrande befolkning kan ge oss ett förspång - Stötta utvecklingen av nya arbetssätt, mobila, digitala lösningar och arenor för människors möten med vården Från att vårda sjuka och sårade till förebyggande hälsofrämjande arbete - Arbeta för en mer jämlik och jämställd hälso- och sjukvård och tandvård - Utveckla samverkan mellan alla aktörer inom hälso- och sjukvården och tandvården för att stödja befolkningen att uppnå och behålla en god hälsa under hela livet

<i>Attraktiva livsmiljöer</i> Transporter och tillgänglighet	
Mål 2030	Förslag till åtgärder
• Minst 16 % av norrbottningarna ska resa kollektivt. Nuläge 2017: 12 % • Antalet elbilar i länet ska vara minst 10 000. Nuläge 2017: 505 (av totalt registrerade 141 818 personbilar i trafik) • Andelen förnybara drivmedel i transportsektorn ska vara högre än 80 %. Nuläge 2013: 10 %	Infrastruktursatsningar är avgörande - Öka samverkan mellan alla aktörer för aktivt påverkansarbete för viktiga infrastruktursatsningar i Norrbotten Flyget behövs, men med minskad miljöbelastning - Stötta forskning och utveckling av ny teknik och förnybara bränslen för alla trafikslag

<i>Attraktiva livsmiljöer</i> Kultur- och fritidsliv	
Mål 2030	Förslag till åtgärder
Norrbotten behöver ett dynamiskt kulturliv och ett brett fritidsutbud	Stärk kulturella infrastrukturen - Stärk den kulturella infrastrukturen genom ökad samverkan och samordning mellan institutioner, främjande verksamheter, kommuner, föreningsliv och professionella kulturskapare, men även genom samverkan med politikområden som exempelvis utbildning och näringsliv. Tillgängliggör kultur - Främja ett diversifierat näringsliv genom att tillgängliggöra kultur och kulturmiljöer Stärk fritidssektorn med satsningar - Stärk fritidssektorn genom satsningar på turism, sevärdheter, idrott, motion och friluftsliv samt föreningar och föreningsliv. Positiv påverkan på hälsa - Verka för att i högre grad tillvarata naturens och kulturens positiva påverkan på vår hälsa

<i>Kompetensförsörjning och ökat arbetskraftsutbud</i>	
Prioriterade mål	Förslag till åtgärder
• Sysselsättningsgrad Andelen förvärvsarbetande nattbefolkning, 20–64 år ska bibehållas på nuvarande nivåer. Skillnader mellan olika grupper ska minska. Nuläge 2016 totalt: 81,4 %. Riket totalt: 78,6 %. Inrikes födda kvinnor: 83,8 %, inrikes födda män: 84 %. Utrikes födda kvinnor: 65,8 %, utrikes födda män: 61,5 %. • Slutförd gymnasieutbildning Andel elever som slutfört en gymnasieutbildning ska bibehållas på nuvarande nivåer. Skillnader mellan kvinnor och män ska minska. Nuläge 2016/2017 totalt: 94,9 %. Riket: 90,3 %. Kvinnor: 96 %, män: 94 %. Andel elever som slutfört en högskoleförberedande gymnasieutbildning ska öka. Skillnader mellan kvinnor och män	Förutsättningar för kompetensförsörjningen - Verka för att aktörer och områden som påverkar kompetensförsörjningen ges goda förutsättningar att samverka Digitaliseringens möjligheter - Verka för stärkt kompetensutveckling inom digitalisering och nya digitala former för lärande Innovation och flexibilitet - Stimulera företag och organisationer att utveckla arbetsätt utifrån arbetsmarknadens förändring - Nyttja digitaliseringen för att hitta nya sätt att lokalisera utbildning och överbrygga geografiska hinder. Jämställt arbetsliv ger konkurrensfördelar - Stimulera arbetsgivare att arbeta för ett mer hållbart och jämställt arbetsliv

ska minska. Nuläge totalt: 53 %. Riket: 68 %. Kvinnor: 65,5 %, män: 41,5 %. • Eftergymnasial utbildning Andel i befolkningen 25–64 år med minst tvåårig eftergymnasial utbildning ska öka. Skillnader mellan kvinnor och män ska minska. Nuläge 2017: kvinnor: 43,7 %, män: 28,7 %. Riket kvinnor: 48,2 %, män: 37 %. • Övergång till högre studier Andel elever med examen från gymnasieskolan som påbörjat högskolestudier inom tre år ska ligga i nivå med riket, 45,1 %. Skillnader mellan kvinnor och män ska minska. Nuläge 2013/2014 totalt: 32,4 %. Kvinnor: 38,2 %, män: 26,2 %.	Ett hållbart arbetsliv och kompetensväxling - Stimulera arbetsgivare att arbeta för ett mer hälsofrämjande arbetsliv samt att ta ett ökat egenansvar för kompetensförsörjningen - Ta tillvara äldre individers kompetens i högre grad Ökad utbildningsnivå och ett livslångt lärande - Utveckla samverkan mellan utbildningsformer - Stimulera unga till fortsatta studier, särskilt de som befinner utanför skolsystemet Ett breddat utbildningsutbud - Verka för ett breddat utbildningsutbud som möter näringslivets behov av kompetens Skolan behöver satsa på arbetsmarknadskunskap - Öka samverkan mellan skola, näringsliv och arbetsmarknad - Skapa förutsättningar för samverkan så att unga kan göra väl underbyggda studie- och yrkesval Nyttja hela arbetskraftens potential - Använd hela arbetskraftens potential genom breddad rekrytering och gemensamma insatser för personer långt från arbetsmarknaden - Skapa goda utbildningsmiljöer för utsatta grupper med bristfällig eller avbruten utbildning Utrikesföddas position på arbetsmarknaden måste stärkas - Korta etableringstiden genom insatser som anpassas efter människors olika förutsättningar och behov

<i>Innovationer och entreprenörskap</i>	
Prioriterade mål	Förslag till åtgärder
• Minst 1700 nya företag per år med en överlevnadsgrad på mer än 75 % efter 3 år. Nuläge 2016: 1484 • Internationaliseringsgrad Andel av SMF som exporterar produkter och tjänster ska öka till 23 %. Nuläge 2016: 20% • Produktivitet i BRP Bruttoregionalprodukt/sysselsatt ska fortsatt ligga bland de fem högsta i riket. Nuläge 2016: 865 tkr. Riket 901 tkr • Disponibel inkomst Disponibel inkomst/invånare ska fortsatt ligga bland de fem högsta i riket. Nuläge 2016: 201 tkr. Riket 210 tkr • FoU-investeringar i näringslivet som andel av BRP, ska vara i nivå med riksgenomsnittet, 4 % av BNP. Nuläge 2017: 2 % av BRP • Andel av SMF som investerar i FoU ska öka till 55 %. Nuläge 2016: 50 % • Antal gästnätter Antalet gästnätter inom besöksnäringen ska fortsatt öka snabbare än riket. Nuläge 2017: 3 %. Riket 2 %.	Norrbotten ska satsa på smart specialisering - Uppmuntra smart specialisering mellan glest befolkade regioner i norra Skandinavien - Utveckla experimentella projekt Besöksnäringen växer mest inom våra kulturella och kreativa näringar - Utveckla gränsöverskridande möjligheter för samarbeten mellan KKN-närings - Erbjuder högre utbildning inom konst, design och teknik Norrbotten ska främja entreprenörskap och företagande - Stötta entreprenörskap, innovationer och företagande i hela länet. - Fördela resurser så att de gynnar företagande bland kvinnor, män, unga, utrikes födda och inom samiska näringar - Stimulera små och medelstora företags exportförmåga Våra gröna näringar har god växtkraft - Öka den hållbara lokala livsmedelsproduktionen, där offentliga aktörer ska vara pådrivande genom inköp till egna verksamheter - Öka den regionala försörjningen av drivmedel och energi från de gröna näringarna Norrbotten är Europas rymdcentrum - Stimulera entreprenörskap och nya affärsidéer inom rymdnäringen Norrbotten ska vara en arktisk testbädd för Europa - Utveckla testområden för arktiska tester Satsa på digitalisering - Stimulera utveckling, spridning och användning av digital teknik Utveckla det regionala innovationssystemet - Utveckla nya, innovativa miljöer och mötesplatser - Stötta Norrbottens förmåga att medverka i europeiska forsknings- och utvecklingsprogram Satsa på öppen innovation - Stimulera idéer för öppen och gränsöverskridande innovation - Utveckla internationellt konkurrenskraftiga forsk-

	ningsmiljöer - Inför innovationsindex i Norrbotten - Utveckla fysiska och virtuella mötesplatser och science parks för innovativt arbete - Stimulera samverkan för snabbare "Time to market", det vill säga väg till marknaden Offentlig sektor behöver innovationer - Utveckla upphandlingsprocesser och initiera innovationsupphandlingar Sociala innovationer ökar delaktigheten - Stimulera idéer för sociala innovationer

Bilaga

Röster från Norrbotten

I början av 2018 har ett flertal dialogmöten och workshops anordnas inne i länet, bland annat i Arvidsjaur, Gällivare, Övertorneå och Luleå. Där har alla fått chansen tycka till om den regionala utvecklingsstrategin. Här är några röster från vår resa. De finns också på film på norrbottnens.se/rus

”Vi måste ha en trygg sjukvård i hela Norrbotten.”
Arvid Nordvall, Länsungdomsrådet LUR, Gällivare.

”Vi ungdomar behöver få fler möjligheter att framföra våra åsikter, det är ju vi som är framtiden.”
Salsabil Omar, Länsungdomsrådet LUR, Haparanda.

”Det är viktigt att vi jobbar med jämställdhet och går från ord till handling. Det är så vi attraherar både män och kvinnor att bo och leva i Norrbotten.”

Åsa Labba, Näringslivsutvecklare i Jokkmokk.

”I Norrbotten finns många intressanta möjligheter inom hållbarhet och intressanta jobb nära naturen.”

Celina Alentun, student från Lunds Universitet med praktik på Övertorneå kommun.

”Vi måste ha bättre hjälp, stöd och samverkan i ansökningsprocesserna till exempel Jordbruksverket.”

Isac Höggren, projektledare i Övertorneå kommun.

”Vi ska satsa på våra gröna näringar, livsmedels- och restaurangprogram och ett samiskt matcentrum i Jokkmokk. Här har våra nyanlända goda möjligheter till jobb.”

Håkan Stenmark, Lantbrukarnas riksförbund LRF.

”Norrbotten har fantastiska möjligheter att bli en tillväxtregion. Vill vi, så kan vi ligga i framkant i världen. Men vi behöver många nya norrbottningar för att klara de ökade kompetenskraven i framtiden.”

Grete Solvang Stoltz, HR- och hållbarhetsdirektör på LKAB.

”Det är viktigt att ha mötesplatser i Norrbotten för oss dataspelutvecklare och nördar.”

Petter Orrmalm, Swerok Gällivare.

Dialogmöten 2018

Länsungdomsrådet LUR, 17 februari 2018

Arvidsjaur, 26 februari 2018

Gällivare, 27 februari 2018

Övertorneå, 28 februari 2018

Luleå, 1 mars 2018

Tillsammans för Norrbotten

– bästa livet, bästa hälsan

Framtagen av Region Norrbotten i samarbete med kommuner,
organisationer, näringsliv, företag, föreningar och myndigheter i Norrbotten.

www.norrbotten.se/rus

8

Uppföljning av regionala
utvecklingsnämndens verksamhetsplan
2018

RUN/554/2017

Sekretariatet
Emma Borg
Tfn: 063-14 76 47
E-post: emma.borg@regionjh.se

2018-08-20

RUN/554/2017

Uppföljning av regionala utvecklingsnämndens verksamhetsplan 2018

Ärendebeskrivning

Vid regionala utvecklingsnämndens sammanträde den 14 november 2017, § 167, beslutade regionala utvecklingsnämnden om sin verksamhetsplan och uppföljningsplan för 2018. Med utgångspunkt i de strategiska mål som regionfullmäktige beslutat om i regionplan 2018–2020 innehåller verksamhetsplanen 39 framgångsfaktorer uppdelade på områdena samhälle, medarbetare och verksamhetsresultat.

Framgångsfaktorerna i regionala utvecklingsnämndens verksamhetsplan är nämndens prioritering för 2018. Framgångsfaktorerna följs upp i samband med tertialrapport, delårsrapport per augusti och i årsredovisningen. Sedan görs det också en särskild uppföljning av regionala utvecklingsnämndens verksamhetsplan på nämndens sammanträde i september (framflyttad från juni-sammanträdet) i enlighet med regionala utvecklingsnämndens uppföljningsplan.

Uppföljningen utgår från den uppföljning av mål och aktiviteter som redovisats i tertialrapporten. Vid uppföljningen har framgångsfaktorer och de indikatorer som används för att mäta dessa analyserats. Sammantaget så visar uppföljningen att för majoriteten av de 39 framgångsfaktorerna är rätt åtgärder för att framgångsfaktorn ska bli uppfylld till årets slut planerade och/eller påbörjade (gula). Tre framgångsfaktorer bedöms redan per april 2018 vara helt uppfyllda (gröna). Inga framgångsfaktorer har bedömts som röda (inte uppfyllda och är ännu långt från uppsatt målvärde). Ett antal av indikatorerna är dock endast mätbara på helår, vilket innebär att för två framgångsfaktorer har ingen bedömning gjorts.

I uppföljningen har regionala utvecklingsförvaltningens ledningsgrupp tillsammans sett över ifall det finns anledning att göra vissa korrigeringar i verksamhetsplanen. Det gäller framförallt de framgångsfaktorer som bedömts svåra att mäta vid tertialuppföljningen och där det uttryckts behov av att tydliggöra vad som ska genomföras. Utifrån översynen har ledningsgruppen beslutat att inte föreslå några förändringar i nämndens verksamhetsplan för 2018. De lärdomar som framkommit av uppföljningen kommer istället att tas tillvara på i verksamhetsplaneringen inför 2019.

Förvaltningschefens förslag

Arbetsutskottet föreslår regionala utvecklingsnämnden

Uppföljning av regionala utvecklingsnämndens verksamhetsplan 2018 läggs till handlingarna.

I tjänsten

Anders Byström
Förvaltningschef

Utdrag till

Förvaltningschef

9

Årsstämma 2018 med Valgamaa-
Jämtlands läns ekonomiska förening
RUN/414/2018

Regionala utvecklingsförvaltningen
Arne Nilsson
Tfn: 063-146559
E-post: arne.nilsson@regionjh.se

2018-08-24

RUN/414/2018

Årsstämma 2018 med Valgamaa-Jämtlands läns ekonomiska förening

Ärendebeskrivning

Valgamaa-Jämtlands läns ekonomiska förening har kallt till årsstämma den 29 september 2018.

Bengt Bergqvist (S) utsågs till ombud för Valgamaa-Jämtlands läns ekonomiska förening vid regionala utvecklingsnämndens sammanträde den 15 december 2015, § 201. Vid sammanträdet utsågs även Lillemor Brandum (KD) till ombudersättare.

Föreningen har till ändamål att främja medlemmarnas ekonomiska intressen genom att utveckla samarbetet mellan företag, organisationer och privatpersoner i Jämtlands Län i Sverige och Valgamaa i Estland.

Förutom formalia och frågan om ansvarsfrihet för styrelsen, ska beslut bland annat fattas om uttaxering av serviceavgifter. Eftersom ett nytt avtal om samarbete tecknats för perioden 2018–2020 behöver avgifterna för avtalsparterna återgå till den nivå som gällt tidigare. Förslaget innebär att kostnaden för Region Jämtland Härjedalen uppgår till €3000 årligen under avtalsperioden.

Förvaltningschefens förslag

Arbetsutskottet föreslår regionala utvecklingsnämnden

1. Region Jämtland Härjedalens ombud vid årsstämman bemyndigas att rösta för att styrelsen i den ekonomiska föreningen beviljas ansvarsfrihet.
2. Ombudet bemyndigas att rösta för att serviceavgifterna höjs, enligt förslag i kallelsen.
3. Ombudet bemyndigas att rösta för på årsstämman i övrigt framlagda förslag.

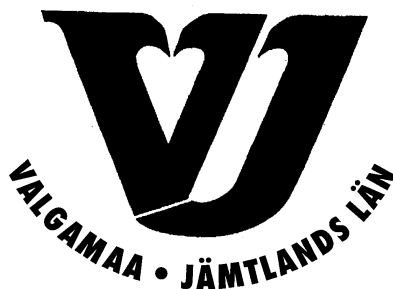
I tjänsten

Anders Byström
Förvaltningschef

Arne Nilsson
Förvaltningscontroller

Utdrag till

Ombud och ombudersättare

INBJUDAN TILL ÅRSSTÄMMA 2018

Tallinnbåten från Tallinn till Stockholm lördag 29/9

Till
Medlemmarna i Valgamaa-Jämtlands Län EF
Samt andra personer som varit engagerade i samarbetet 1991-2018

Lördag 29 september kl 17.30 hålls 2017 års årsstämma med Valgamaa-Jämtlands Läns Ekonomiska förening på båten från Tallinn.

Styrelsen inbjuder föreningens medlemmar och andra som varit engagerade i samarbete att delta på resan samt årsstämman.

Föreningen har tyvärr inte sådan god ekonomi att den kan bjuda på rese- och uppehållekostnader men vi erbjuder alla från Jämtland att gratis åka med de bilar/bussar som vi tillhandahåller till och från färjeterminalen i Värtahamnen.

Önskar man ta sig till Stockholm på annat sätt får det bekostas an den resande själv.

*Till medlemmar som inte kan eller önskar delta på årsstämman
Önskar du/ni inte delta kan du lämna fullmakten till annan deltagare.*

Preliminärt program för svenska resenärer som önskar åka båt

Fredag 28/9

0800	Bilar går från Östersund till Stockholm
1200	Lunch på egen bekostnad
1700	Båt från Värtahamnen
2000	Middag - smörgåsbord

Lördag 29/9

10.00	Fritt i Tallinn
1700	Avfärd tillbaka till Stockholm
1730	Årsmöte
2000	Gemensam Middag med medlemmarna från Valgamaa

Söndag 30/9

1000	Framme i Stockholm. Bil tillbaka till Jämtland

Anmälan

Görs på bifogade blankett senast den 20 augusti till:

VALGAMAA - JÄMTLANDS LÄN EF
c/o Thomas Hägg
Thomévägen 4B
830 04 MÖRSIL eller
e-mail thomas@interjamt.se
Info tel/sms, 070-543 03 25

Pris

Kostnader för detta är inte uträknat ännu utan det kan man bara göra efter var och ens behov. Kryssning inklusive hytt och lite annat går från ca 1 000,- Det beror på när vi kan boka mm. Det är ju nästan alltid dagspriser och erbjudanden som gäller. För de dagar i september som vi planerat finns inte speciellt erbjudande just nu. Gå gärna in på www.tallinksilja.com och se. Jag återkommer med exakta priser när vi fått in anmälningar, men räkna med ca 1500/person för hytt, middagar och frukost.

Välkommen till årsmötet i 2018

Thomas Hägg
Ordförande

ANMÄLNINGSBLANKETT

Årsmötet den 29 september

Anmälan sänds till:

Valgamaa - Jämtlands län EF, C/o Thomas Hägg

Thomévägen 4B, 830 04 MÖRSIL

senast den 20 augusti 2018

e-mail thomas@interjamt.se, Tel 070-543 03 25

Namn

Ev Organisation/företag

Adress

Postadress

Telefon

Mobil

Fax

E-mailadress

Enkel/dubbelhytt

Önskat resesätt till Sth

Övrigt

.....

.....

Fullmakt

*Jag/vi ger Fullmakt att företräda oss vid
VJEF,s årsstämma den 29 september 2018*

.....
Organisation/medlem

.....
Firmatecknare

Kallelse till Årsstämma 2018 med Valgamaa-Jämtlands Läns Ekonomiska förening

Tid: Lördag 29 augusti kl 17.30
Plats: Båten från Tallinn till Stockholm

Dagordning vid årsstämma

1. Val av mötesordförande.
2. Fastställande av röstlängd.
3. Val av sekreterare samt två justeringspersoner tillika rösträknare.
4. Fråga om kallelse har skett i behörig ordning.
5. Styrelsens årsredovisning.
6. Revisorernas berättelse.
7. Fastställande av resultat och balansräkning.
8. Fråga om ansvarsfrihet för styrelsen.
9. Beslut om disposition av årets resultat enligt den fastställda resultat- och balansräkningen.
10. Av styrelsen till stämman hänskjutna frågor.
11. Motioner till stämman.
12. **Beslut om uttaxering av serviceavgift enligt § 5.**
Eftersom region JH och Kommunförbundet i valgamaa kommit överens om ett nytt avtal för tiden 2018-2020 så behöver föreningen återta fjolårets beslut om ett högre uttag av serviceavgifter. Styrelsen föreslår att vi återgår till de serviceavgifter som gällde tidigare det vill säga: 50 Euro respektive 500 SEK för organisationsmedlem och 12 Euro respektive 125 SEK för enskild medlem.
13. **Bestämmande av arvoden till styrelsen och revisorerna.**
14. **Val av ledamöter och suppleanter till styrelsen**
 - ♦ Val av ordförande för tid av ett år. I tur att avgå: Thomas Hägg
 - ♦ Val av 2 styrelseledamöter för en tid av två år: I tur att avgå: Styrelseledamöterna Rainer Kuutma och Bengt Bergqvist. Sven-Åke Draxten och Madis Gross kvarstår 1 år. På grund av de förändringar som görs i Valgamaa Kommunförbund har Madis Gross begärt entledigande som ordinarie ledamot och därför ska ny ledamot från Valgamaa väljas på ett år.
 - ♦ Val av styrelsesuppleanter. I tur att avgå: Marika Post. (Marika har bytt arbete och är numer inte i Valgamaa varför ny ersättare bör väljas. En ny ersättare från Jämtland bör också väljas)
15. **Val av 2 revisorer och 2 revisorssuppleanter för en tid av ett år.** I tur att avgå: Stefan Fax och Britt Carlsson med Robert Uitto och Monica Drugge-Hjortling som suppleanter
16. **Val av valberedning för en tid av ett år.** I tur att avgå: Björn Hjortling Gällö ordf, Thomas Andersson Fåker, Ivar Unt Valga och Kaido Tamberg Sangaste.

- 17. Information och diskussion**
- 18. Stämmans avslutande.**

Protokoll fört vid årsstämma för Valgamaa-Jämtlands Läns ekonomiska förening.

Baltic Queen, Östersjön, 18 augusti 2017.

Deltagare:

Röstberättigade Jämtland: Thomas Hägg (Ordförande, Privat), Bengt Bergqvist (Region Jämtland Härjedalen) och Stefan Fax (Revisor, Privat).

Ej röstberättigad: Irina Hägg

Röstberättigade Valgamaa: Mart Vanags (Karula), Ivar Unt (Valga stad), Tönis Lass (Länstyrelsen i Valga län), Rainer Kuutma (Privat)

1. Val av mötesordförande.

Till ordförande för årsstämman väljs Thomas Hägg.

2. Fastställande av röstlängd.

Röstlängd fastställs enligt deltagarlistan.

3. Val av sekreterare samt två justeringspersoner tillika rösträknare

Till sekreterare för stämman väljs Bengt Bergqvist. Till att vara protokollsjusterare tillika rösträknare väljs Rainer Kuutma och Madis Gross.

4. Fråga om kallelsen skett i behörig ordning.

Kallelsen till Årsstämman beslutas skett i behörig ordning.

5. Styrelsens årsredovisning.

Styrelsens årsredovisning föredras, och beslutas att läggas till handlingarna.

6. Revisorernas berättelse.

Stefan Fax redogör för revisorernas berättelse.

7. Fastställande av resultat och balansräkning.

Resultat och balansräkningen fastställs enligt styrelsens förslag.

8. Fråga om ansvarsfrihet för styrelsen.

Årsstämman beslutar, i enlighet med revisorernas förslag, att bevilja styrelsen ansvarsfrihet.

9. Beslut om disposition av årets resultat.

Stämman beslutar att 2016 års resultat, -7.564,29kr överförs i ny räkning.

10. Av styrelsen till stämman hänskjutna frågor.

Inga hänskjutna frågor har inkommit.

11. Motioner till stämman.

Inga motioner har inkommit till stämman.

12. Beslut om uttaxering av serviceavgift

Det avtal som VJEF har med Region Jämtland Härjedalen (3.800 Euro) samt Länsstyrelsen och Kommunförbundet i Valgamaa (750 Euro vardera) om årlig finansiering av föreningen upphör 2017-12-31. Med tanke på Region Jämtland Härjedalens ekonomi och de stora organisatoriska förändringarna i Valgamaa så räknar inte styrelsen med några nya avtal de närmaste åren. För att finansiera föreningens verksamhet återstår en förändring av serviceavgiften.

Styrelsen föreslår finansiering för de nästkommande två åren enligt följande: Höjning av serviceavgiften för organisationsmedlemmar till 500 Euro vardera (Åre, Krokom och Bräcke kommuner samt Region Jämtland Härjedalen på svensk sida samt Otepää, Törva och Valga kommuner samt eventuellt Kommunförbundet på Estnisk sida). Privata medlemmars serviceavgift höjs från 15 till 20 Euro.

Mötet diskuterar ingående frågan. Frågor som vilka som under rådande organisatoriska förändring kan fatta beslut om nästa års budget samt vilka belopp nuvarande medlemmar kan garantera avhandlades. Även föreningens behov av intäkter tidigt under verksamhetsåret lyftes.

Årsstämman beslutar att:

- Höja serviceavgiften för organisationsmedlemmar till 500 Euro vardera. Detta gäller Åre, Krokom och Bräcke kommuner samt Region Jämtland Härjedalen på svensk sida, samt Otepää, Törva och Valga kommuner samt Kommunförbundet på Estnisk sida. (De Estniska organisationsmedlemmarna kan efter överenskommelse sinsemellan betala 2.000 Euro gemensamt)

- Höja serviceavgiften för privata medlemmar till 20 Euro.

- Betalning av årlig serviceavgift skall ske under första halvåret 2018 och 2019.

13. Bestämmande om arvoden till styrelsen och revisorerna.

Beslutas att inga arvoden utgår till styrelsen.

14. Val av ledamöter och suppleanter till styrelsen.

Styrelsesuppleanten Mona-Lisa Norrman har avsagt sig uppdraget. Mötet diskuterar och finner att endast utse en styrelsesuppleant.

Till ordförande för föreningen, för en tid av 1 år, väljs Thomas Hägg.

Till styrelseledamöter för en tid av 2 år, väljs Sven-Åke Draxten samt Madis Gross

Styrelseledamöterna Rainer Kuutma och Bengt Bergqvist har 1 år kvar

Styrelsesuppleant, för en tid av 1 år, väljs Marika Prost

15. Val av 2 revisorer och 2 revisorssuppleanter för en tid av 1 år.

Revisorer, omval Britt Carlsson samt Stefan Fax. Revisorssuppleanter, omval Monica Drugge Hjortling samt Robert Uitto.

16. Val av valberedning för en tid av 1 år.

Valberedning för en tid av ett år, omval Björn Hjortling, Gällö, Thomas Andersson, Fåker, Ivar Unt, Valga, samt Kaido Tamberg, Sangaste.

17. Information och diskussion

Stora organisatoriska förändringar i Estland enligt tidigare rapporter. I stället för de 13 kommuner som ingår i Valgamaa blir tre större kommuner kvar. Några byar norr om Otepää och Puka vilka idag ingår i Valgamaa går över till Tartu län. Avtalen för den nya sammanslagningen är klara i Valga

län. Partierna nominerar just nu till valsedlarna och valrörelsen har börjat. Val till den nya organisationen hålls den 15 oktober 2017. Svårt att spekulera om valresultat, men sannolikt kommer det att krävas samarbete mellan två partier att grunda koalitioner i de nya kommunfullmäktige. Länsstyrelserna kommer att försvinna den 1 januari 2018.

Bengt Bergqvist informerar om att det förslag till regionförändring som tidigare diskuterats i Region Jämtland Härjedalen samt i Sverige har lagts ner. Region Jämtland Härjedalen kommer därmed att finnas kvar som förut. Bengt informerar också om regionens besvärliga ekonomiska läge.

18. Årsstämman avslutas.

Thomas Hägg, ordförande.

Bengt Bergqvist, sekreterare

.....

Rainer Kuutma, justerare.

Madis Gross, justerare.

.....

STYRELSENS ÅRSREDOVISNING FÖR VERKSAMHETSÅRET 20170101-20171231

*År 2017 var det artonde året för Valgamaa Jämtlands Län Ekonomiska Förenings.
Samarbetet mellan länen har pågått sedan hösten 1991.*

Medlemmar

Från Jämtland är fem privatpersoner och fyra organisationer och från Valgamaa är fyra privatpersoner och femton organisationer medlemmar.

Styrelsen

Styrelsen har under denna tid bestått av: Thomas Hägg ordförande, Bengt Bergqvist, Sven-Åke Draxten, Rainer Kuutma och Madis Gross med Marika Post som suppleanter

Styrelsen har haft ett sammanträde 21/4 i Tallinn samt konfererat per telefon och e-mail.

Årets verksamhet

- Nya samarbeten diskuteras hela tiden. Det har inte startats något konkret projekt eller annat samarbete under 2017.
- Årsmötet hölls den 18 augusti på Baltic Queen. Valgamaa deltog denna gång 4 personer från kommuner, Länsstyrelsen och Kommunförbundet. Jämtland representerades av 4 ledamöter..
- Två st. praktikanter från Valgamaa var under hösten på praktik på Thomégården i Mörsil
- Ordförande besökte Valgamaa under kommunalvalet i oktober då kommunreformen genomfördes och att det nu enbart är tre komuner i Valgamaa. Valga, Törva och Otepää

Ekonomi

Regionförbundet i Jämtland anslog 3 800 Euro samt Valgamaa Omavalitsuste Liit (Kommunförbund) och Valgamaa Länsstyrelse bidrog med 1 500 Euro till föreningens grundverksamhet. I övrigt hänvisar styrelsen till den ekonomiska berättelse som redovisas separat i årsmöteshandlingarna.

Styrelsen föreslår att årets förlust på 4 707,08 SEK disponeras enligt följande:

- överförs i ny räkning - 4 707,08
- För att minska året förlust upplöste styrelsen periodiseringsfonden på 3 588,-

Mörsil, Strömsund, Kälarne, Valga och Tölliste 2018-05-31

..... Thomas Hägg ordf	 Bengt Bergqvist	 Sven-Åke Draxten
..... Rainer Kuutma	 Madis Gross	

VALGAMAA - JÄMTLANDS LÄN EF
769604-8052
Räkenskapsår: 17-01-01 - 17-12-31

1
Balansrapport

			Ing balans	Period	Utg balans
TILLGÅNGAR					
Omsättningstillgångar					
Fordringar	1510	Kundfordringar	0,00	500,00	500,00
	1650	Fordran moms	1 013,00	-971,00	42,00
		S:a Fordringar	1 013,00	-471,00	542,00
Kortfristiga placeringar					
	1800	Aktier och andelar	500,00	0,00	500,00
		S:a Kortfristiga placeringar	500,00	0,00	500,00
Kassa och bank					
	1910	Kassa	40,00	0,00	40,00
	1930	Checkräkningskonto	19 045,54	-2 363,98	16 681,56
	1940	Övriga bankkonto	33 679,00	-5 459,00	28 220,00
	1950	Sparkonto	10 467,23	-1,80	10 465,43
		S:a Kassa och bank	63 231,77	-7 824,78	55 406,99
		S:a Omsättningstillgångar	64 744,77	-8 295,78	56 448,99
		S:A TILLGÅNGAR	64 744,77	-8 295,78	56 448,99
EGET KAPITAL, AVSÄTTNINGAR OCH SKU					
Eget kapital					
	2083	Inbetalda insatser	-16 950,00	0,00	-16 950,00
	2086	Reservfond	-3 000,00	0,00	-3 000,00
	2091	Balanserad vinst/förlust	-48 771,06	7 564,29	-41 206,77
	2099	Redovisat resultat	7 564,29	-2 856,51	4 707,78
		S:a Eget kapital	-61 156,77	4 707,78	-56 448,99
Obeskattade reserver					
	2110	Periodiseringsfond TAX	-3 588,00	3 588,00	0,00
		S:a Obeskattade reserver	-3 588,00	3 588,00	0,00
		S:A EGET KAPITAL, AVSÄTTNINGAR O	-64 744,77	8 295,78	-56 448,99

Räkenskapsår: 17-01-01 - 17-12-31

Rörelsens intäkter mm

Nettoomsättning	3041	Försäljn tjänst 25% sv	38 200,00

	S:a Nettoomsättning		38 200,00
Övriga rörelseintäkter			
	3980	Serviceavgift medlemmar	16 875,00
	3985	Erhållna statliga bidrag	7 700,00

	S:a Övriga rörelseintäkter		24 575,00

	S:a Rörelseintäkter mm		62 775,00

	Bruttovinst		62 775,00
Rörelsens kostnader			
Övriga externa kostnader			
	5800	Resekostnader	-14 171,43
	6250	Porto	-168,00
	6450	Bolagsstämma	-1 950,00
	6550	Konsultarvoden	-34 945,00
	6570	Bankkostnader	-921,50
	6600	Styrelsen	-20 309,05
	6981	Föreningsavg avdr gill	-500,00

	S:a Övriga externa kostnader		-72 964,98

	S:a Rörelsens kostnader inkl råvaror mm		-72 964,98

	Rörelseresultat före finansiella intäkter och kostnader		-10 189,98
Resultat från finansiella investeringar			
Övriga ränteintäkter och liknande resultatposter			
	8331	Valutakursvinster	1 896,00

	S:a Övriga ränteintäkter och liknande resultatposter		1 896,00
Räntekostnader och liknande resultatposter			
	8400	Räntekostnader	-1,80

	S:a Räntekostnader och liknande resultatposter		-1,80

	S:a Resultat från finansiella investeringar		1 894,20

	Redovisat Resultat		-8 295,78

Revisionsberättelse

Valgamaa-Jämtlands län ekonomiska förening

Vi har granskat årsberättelsen och bokföringen samt styrelsens och kassaförvaltarens förvaltning för Valgamaa-Jämtlands län ekonomiska förening, 769604-8052 för räkenskapsåret 2017-01-01 till 2017-12-31. Det är styrelsen som har ansvaret för räkenskapshandlingarna och förvaltningen. Vårt ansvar är att uttala oss om årsredovisningen och förvaltningen på grundval av vår revision.

Revisionen har utförts i enlighet med god revisionssed. Det innebär att vi planerat och genomfört revisionen för att i rimlig grad försäkra oss om att årsredovisningen inte innehåller väsentliga fel. En revision innefattar att granska ett urval av underlagen för belopp och redovisningsprinciperna och styrelsen och kassaförvaltarens tillämpning av dem samt att bedöma den samlade informationen i årsberättelserna. Vi har granskat väsentliga beslut, åtgärder och förhållanden i organisationen för att kunna bedöma om någon styrelseledamot eller kassaförvaltaren är ersättningsskyldig mot organisationen eller på annat sätt har handlat i strid med god bokföringssed och organisationens stadgar. Vi anser att vår revision ger oss rimlig grund för våra uttalande nedan.

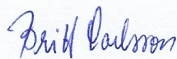
Årsberättelsen har upprättats i enlighet med god redovisningssed, varför vi tillstyrker

Att resultaträkning och balansräkning fastställs.

Styrelseledamöterna har inte vidtagit någon åtgärd eller gjort sig skyldig till någon försummelse som enligt vår bedömning kan föranleda ersättningsskyldighet mot organisationen, varför vi tillstyrker

Att styrelsens ledamöter beviljas ansvarsfrihet för räkenskapsåret.

Aspås den 6 juli 2018

Britt Carlsson
Revisor

Stefan Fax
Revisor